

**CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.**

EDITIO EMENDATIORE ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

OPERA

**EIUSDEM NIEBUHRII, IMM. BEKKERI, L. SCHOPENI,
G. ET L. DINDORFIORUM ALIORUMQUE PHILOLOGORUM
PARATA.**

**GEORGIUS SYNCELLUS
ET
NICEPHORUS CP.**

VOLUMEN I.

**BONNAE
IMPENSIS E. D. WEBERI.
MDCCCXXIX.**

GEORGIUS SYNCELLUS

ET

NICEPHORUS CP.

EX RECENSIONE

GUILIELMI DINDORFII.

VOLUMEN I.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXIX.

CAROLO BENEDICTO HASIO

ET

IACOBO GEELIO

D.

GUILIELMUS DINDORFIUS.

P R A E F A T I O
G U I L I E L M I D I N D O R F I I .

Georgium ex codicibus Parisinis duobus (AB) emendavi. Eorum A (1711) idem est quem primus usurpavit Scaliger, quum Eusebii chronicorum reliquias ad Hieronymi exemplum instauraret, post Scaligerum princeps chronographi * editor Iacobus Goarus, Scaligeri obtrectator acerrimus, mediocri homo doctrina, artis criticae facultate nulla, negligentia incredibili. Scriptus est anno MXXI in membranis: vide Goari praefationem vol. II. p. 69. ed. nostrae. Excidit folium unum (p. 716, 19—723, 1).

Huic libro longissime praestat alter (1764), qui ex Bredovii epistolis Parisiensibus p. 154. innotuit, eratque mihi ampliorem etiam utilitatem allaturus, si neque in medio opere pluribus foliis esset defectus nec capite et calce truncatus. Incipit p. 95, 13. desinit p. 646, 7.

Ad postremam chronographi partem (p. 566, 11), quae res inde ab Pompeii temporibus gestas complectitur, Goarus duo alios codices attulit, Perezianum (P) et Barberinianum, de quibus ipsum vide exponentem in annotatione p. 72. ed. Paris.

* Prodit Parisiis a. 1652., typis Venetis recusum a. 1729.

Littera G indicavi lectiones Goari: littera m coniecturas et annotationes in margine positas, quarum bona pars commemorari non potuerunt. Saepe enim Goaro accidit ut quae in codice negligenter legisset, temerariis coniecturis magis depravaret.

Addenda quaedam ad annotationem nostram volumini alteri adiunximus.

Nicephori, primum ab Scaligero editi, ab Goaro repetiti, codicem Parisinum unum (R) habui.

Scribebam Lipsiae.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

ΕΚΛΟΓΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

**ΕΚΛΟΓΗ
ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ**

ΣΤΝΤΑΓΕΙΑ ΤΗΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΣΥΓΚΕΛΛΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ

ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΠΟ ΑΔΑΜ ΜΕΧΡΙ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ.

CHRONOGRAPHIAE

AB ADAMO USQUE AD DIOCLETIANUM,

AUCTORE GEORGIO MONACHO,

TARASII PATRIARCHAE CONSTANTINOPOLITANI

QUONDAM SYNCHELLO,

CONCINNE DIGESTA

COLLECTIO*.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ἀρχὴ πάσης χρονικῆς κινήσεως τῆς ὑπὸ χρόνον ὀρατῆς κτίσεώς ἐστιν, ἐν ᾗ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρὰ θεοῦ πατρὸς διὰ υἱοῦ μονογενοῦς καὶ πνεύματος ἁγίου τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς ὁμοουσίου τριάδος ἐκ 5 μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι δι' ἄμετρον ἀγαθότητα παρήχθη, ἡ ἁγία πρωτόκτιστος ἡμέρα τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν λεγομένου παρ' Ἑβραίοις καὶ ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς, εἰκάδι πέμπτη τοῦ

4. καὶ ὁμοουσίον m. 6. Νισάν m. Νισάν G.

In principio fecit deus caelum et terram. Temporaneae cuiusvis mutationis visibilem creaturam afficientis hoc est principium, in quo caelum et terra a deo patre, per filium unigenitum et spiritum sanctum sanctae et vivificae et consubstantialis Trinitatis ex nihilo adesse, ex eius immensa bonitate traducta sunt: dies, inquam, ille sanctus, primi mensis Hebraeis et scripturis divinitus inspiratis Nisan dicti, initium et caput,

* Interpretatio Latina Goari est, quam ego plane non attigi. G. D. Georg. Syncellus. I.

- P. 2 παρὰ Ῥωμαίοις Μαρτίου μηνὸς οὕσα, τοῦ δὲ παρ' Αἰγυπτίοις ἐβδόμου μηνὸς κθ'. τοῦτο πῦσιν ὁμολογούμενόν ἐστι τοῖς ἁγίοις ἡμῶν πατράσι καὶ διδασκάλοις καὶ τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν ταύτῃ καὶ Γαβριὴλ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ τῆς Θείας συλλήψεως προεφθέγγατο. ἐν ταύτῃ 5
- V. 2 καὶ ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν ἕξ αὐτῆς ἄρρητον σάρκωσιν πᾶσαν πληρώσας οἰκονομίαν ἐκ νεκρῶν ἀνέστη, ἀρχὴν λαβόντος κατὰ τὴν αὐτὴν ἁγίαν τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως ἡμέραν τοῦ ρηλδ' ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου. περὶ οὗ μοι πᾶσα σπουδὴ Βγέγονε τὸδε τὸ χρονικὸν συντάξαι κανονικῶς τε καὶ ἐξηγητικῶς, 10 ὅπερ τοῖς πολλοῖς τῶν ἱστορικῶν οὐ συμπεφώνηται, ὅτι τε τῷ ρηλ' ἔτει τοῦ κόσμου ὁ κύριος ἡμῶν ὁ Θεὸς ἐσαρκώθη ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ ὅτι τῷ ρηλδ' ἔτει ἀρχομένῳ, ὡς προείρηται, τῇ πρώτῃ τοῦ Νισῶν παρ' Ἑβραίοις μηνὸς, κ' τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις Μαρτίου, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Φαμενώθ' ἐβδόμῳ μηνὶ κθ' ἀνέ- 15 στη ἐκ νεκρῶν πατήσας τὸν θάνατον. πρόδηλον δὲ ὅτι καὶ πρῶτον κυριακὸν πύσχα τοῖς καταξιωθεῖσι τῆς Θείας χάριτος κατὰ ταύτην ἤρξατο τὴν ἁγίαν πρωτόκτιστον ἡμέραν. εὐλόγως ἄρα C καὶ ἐν αὐτῇ τῆς ὀρωμένης ἤρξατο δημιουργίας ἡ ἁγία καὶ παντουργὸς τριάς, ὡς προτυπούσης τὴν ἁγίαν ἀναστάσιμον ἡμέραν · 20

4 et 6. ταύτη καὶ A. ταύτη δὲ G. 8. ἡμέραν τοῦ A. τοῦ om. G. 14. Νισῶν m. νισῶν A. Νισῶν G. Ἑβραίοις] Ἑβραίοις A ut solet. Litterae maiusculae accentu carent in G. 15. αἰγυπτίοις A. τοῖς Αἰγυπτίοις G. κθ'] ἡμέρα κθ' m.

Martii Romanorum mensis vicesimo quinto, Aegyptiorum vero septimi nono et vicesimo, respondet. Apud omnes sanctos patres nostros et doctores atque sanctam catholicam et apostolicam ecclesiam istud pervagatum est. Hoc die divini conceptus salutem et „ave” sanctae virgini Gabriel praefatus est; hoc die post carnem modo non vulgari ex ea sumptam, dispensationis et humanae vitae cursu adimpleto, unigenitus caelestis patris filius exsurrexit a mortuis; qua eadem sanctae resurrectionis vitae reparatrici luce a mundo primum condito annus quinquies millesimus quingentesimus tricesimus quartus initium sumpsit; de qua, cum non sit unus apud historicos plerisque consensus, ut praesens Chronicon iuxta temporum et narrationum seriem, hoc est ordinatum, ac quantum par fuit, ample digererem, nullum a me studium omissum est. Quingentesimo siquidem supra quinquies millesimum mundi anno dominus deus noster ex sancta virgine caro factus, tricesimo quarto supra quingentesimum et quinquies millesimum initium nacto, ut praefati sumus, Nisan Hebraeorum mensis die primo, Martii Romanorum quinto et vicesimo, Phamenoth vero, hoc est Aegyptiorum septimi mensis vicesimo nono, calcata morte, resurrexit a mortuis. Omnibus autem divinae gratiae munere ditatis pro comperto est, primum dominicum Pascha eodem sancto primoque quondam edito die exortum illuisse: eodem itaque, ceu sanctae resurrectionis praenuncio, visibile opificium sancta et cunctorum creatrix Trinitas suspicata est: eius-

ὁδὸν χάριν καὶ πρώτην τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν φυσικῶς αὐτῆν καὶ θεοειδιδύκτως ὁ θεόπτης Μαῦσῆς παραλαβὼν ἐξ αὐτῆς ἤρξατο τῆς συγγραφῆς λέγων „Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.” πρόδηλον γὰρ ὅτι παντὸς μηνιαίου καὶ ἐνιαυσιαίου χρόνου ἡμέρα τις προκατάρχει, καὶ ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος τὸ πνεῦμά τε καὶ ἡ ἄβυσσος καὶ αὐτὸ τὸ πρωτόκτιστον νυχθήμερον ὡσπερ ἀρχὴ τῆς χρονικῆς κινήσεως πέφυκεν, ὅπερ ἦτις μονὰς τῶν μετ’ αὐτὴν ἀριθμῶν, οὐδεὶς ἀντιφράσει τῶν εὐ φρονούντων, οὐδ’ ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ τῶν 10 ὄρωμένων ἢ σύμπηξις πρὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἀλλὰ πάντως σὺν αὐτῇ καὶ κατ’ αὐτὴν παρήκται καὶ τὴν ἀρχὴν εἴληφε. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο δῶμεν, ἔσται μὲν ἄλλη τις ἀρχὴ οὐρανοῦ καὶ γῆς κατὰ τὸν χρόνον πρεσβύτερα καὶ ἄλλη νεώτερα, καδ’ ἦν ἡ πρωτόκτιστος ἡμέρα τοῦ εἶναι ἤρξατο, ὅπερ ἐναντιοῦται ταῖς θεοπνεύ- 15 στοις φωναῖς καὶ τῇ φυσικῇ τῶν πραγμάτων ἀκολουθίᾳ. τίμη γὰρ ὁ πρὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας χρόνος κατεμετρεῖτο μήπω τῆς P. 3 ἡλιακῆς φορᾶς καὶ σεληνιακῆς γενομένης μηδὲ τῆς ὄρατῆς κτίσεως, δι’ ἦν καὶ ἡ τῶν νυχθημερινῶν διαστημάτων κινήσις ὑπὸ θεοῦ σοφῶς ὄρισται; τοῖς γὰρ αἰθίοις ἤγουν ταῖς αὐλοῖς οὐσίαις αἰῶν 20 τις ἀνεπισκότιστος συμπαρεκτείνεται, ὡσπερ ἡμῖν τοῖς ἐν γενέσει

1. Νισάν m. νισάν A. Νισάν G. 2. παραλαβὼν A. προσλαβὼν G. 3. ὅπερ A. ὡσπερ G. μετ’ αὐτὴν A. μεθ’ ἑαυτὴν G. ἀντιφράσει| ἀντιφράσει G. 12. γῆς A. τῆς γῆς G. 13. καὶ ἄλλη νεώτερα A. ἄλλην ἑτέρα G. 14. μήπω A. μήπως G. 15. ἦν καὶ ἡ τῶν A. ἦν ἡ G. 16. ἡμῖν τοῖς A. ταῖς om. G.

demque rei gratia, naturali divinōque lumine edoctus dei spectator Moses primi mensis primum illum diem fore praenuncians, ab eo scripturae seriem aggressus est, dicens: „In principio creavit deus caelum et terram.” Menstruo namque et annuo spatio diem quendam initium dare manifesto constat: ut enim caelum ac terram, tenebras et lumen, spiritum et abyssum, nec non et ipsum primo editum noctis dieique curriculum, eo pacto temporanei motus principium extitisse, ac subsequendum numerorum unitatem, nemo qui mentis sit compos inficias ierit: caelum pariter ac terram, et universam, quae sub adaspectum cadunt, rerum compagem, diem primum praecessisse nullus asseret, sed omnino cum eo, ac deinceps post ipsum emersisse ac sumpsisse principium. Sin minus hoc concesserimus, aliud caeli terraeque principium tempore antiquius erit admittendum, ac aliud pariter quo primo conditus illuxit dies; quod divinitus inspiratis sermonibus et naturali rerum ordini adversatur. Cui namque rerum diem primo illucescentem praecedens spatium exaequaretur, cum nondum solaris lunarisque cursus, vel aliud creatum visu discernendum, quo nocturnorum diurnorumque discriminum vicissitudo a deo sapienter est distributa, existeret? Aeternis siquidem, hoc est a materia discretis substantiis aevum quoddam ecasus et tenebrarum expers coextenditur et commensuratur, eo penitus pacto, quo nobis ortus et interitus legi subiectis tempus solaribus gyris

καὶ φορῶν ὁ χρόνος ἡλίου φορῶν καταμετρεῖται, ὡς ποῦ φησιν ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος. ἀναγκαιῶς οὖν ἐκ πάντων δεικνύται χρονικὴ ἀρχή, καθ' ἣν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ γεγόνασιν, ἡ ἀγία αὐτῆ πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἣν ὡς θεμελίον ἀρραγῆ καὶ βάσιν ἄσειστον Βπηξάμενος τῆσδε τῆς συγγραφῆς, λειπαρῶ τὸν ἐν αὐτῇ καὶ κατ' 5 αὐτὴν οὐ μόνον τὴν αἰσθητὴν κτίσιν ὑποστησάμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καινῇ κτίσιν Χριστὸν θεὸν ἡμῶν συνεργήσαι μοι τῷ ἀμαθεστάτῳ, ὥστε σαφῶς ἀποδείξαι τῷ ρφ' ἔτει τοῦ κόσμου τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ γεγενῆσθαι οἰκονομίαν, καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξὺ V. 3 χρόνῳ γέγονεν ἐπίσημα πράγματα περὶ τε ἔθνη καὶ βασιλείας καὶ 10 τῶν μετὰ ταῦτα ὀκτακοσίων δύο ἐτῶν, τριάκοντα τριῶν μὲν ἐτῶν, καὶ ἡμερῶν τεσσαράκοντα τῆς ἐπὶ γῆς οἰκονομίας, ἑπτακοσίων δὲ Cκαὶ ἑξήκοντα ἕξ καὶ μηνῶν δέκα καὶ ἡμερῶν εἴκοσι τῶν μετὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ἀνάληψιν, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας ἕως τοῦ κοσμικοῦ καθολικοῦ ἑξάκις χιλιοστοῦ τριακοσιοστοῦ 15 ἔτους Ἰνδικτιῶνος πρώτης, ὡς ὑποτέτακται.

Τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ Ἀφρικανὸς νοητὴν λέγει, διὰ τὸ ἀδιοργάνιστον εἶναι τέως τὸ πρωτόκτιστον φῶς καὶ κεχυμένον.

Ἐν τῷ πρωτοκτίστῳ νυχθημέρῳ, τῇ πρώτῃ τοῦ παρ' Ἑβραίων πρώτου μηνὸς Νισάν, ὡς προδέδεικται, παρὰ δὲ Ῥωμαίοις 20

1. φορῶν A. φοραῖς G.	5. λειπαρῶ τὸν A. λειπαρῶ τῶν G.
6. αἰσθητὴν] ἑσθητὴν A.	7. τὴν ἐν αὐτῷ A. τὸν ἐν αὐτῇ G.
11. δύο delet m.	13. ἦγοντες ἕως οὗ ἐτελείωσαν οὗτος ὁ Γεώργιος· ἐπειδὴ α' ἐτῶν συνεστήσατο margo A.
15. κοσμικοῦ add. ex A.	18. κερμένον m. κερμένον G.
20. Νισάν m. νισάν A. Νισάν G.	

enatum coaequatur, ut aliquo scriptorum loco praeclarus theologia Gregorius testatum reliquit. Necessarium itaque quoddam temporis principium, quo caelum et terra condita fuere, ex omni parte commonstratur sanctus iste primo conditus dies; quo velut inconculso fundamento, et voluminis huius inconcussa basi stabilita, illum qui in eo ac sub eo non sensibilem modo creaturam sublit, sed et in eo nova creatura factus est, Christum deum nostrum illiterato mihi opem ferat, precor: ut et quinques millesimo quingentesimo mundi anno eius in carne dispensationem contigisse, et quae mox notatu res dignae per varias nationes et regna in interiecto temporis spatio ad (duprum et) octingentorum annorum terminum acciderunt, triginta videlicet trium annorum et quadraginta super terram dispensationis dierum, sexaginta sex autem supra septingentos annorum, decem mensium et dierum viginti, quod post eius sanctam ascensionem lapsum est, intervallo, a primo, inquam, die condito ad communem omnibus et vulgarem trecentessimum et sexies millesimum indictionis primae annum, ut subiectum est inferius, dilucide proferam.

Primum diem intellectualiter concipi desiderat Africanus, eo quod nulla partium secretionem distinctum apparuerit lucusque lumen illud primigenium undequaque expansum.

Primo cunctorum omnium noctis dieique circulo, mensis Nisan apud Hebraeos die primo, ut praemonstratum est, mensis vero Martii apud

εικοστῇ πέμπτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός, καὶ παρ' Αἰγυπτίους εικο-
 στῇ ἐνάτῃ τοῦ Φαμενώθ, ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἦτοι μιῦς σαββά-
 του, ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὸ σκότος καὶ
 τὰ ὕδατα, πνεῦμα καὶ φῶς καὶ νυχθήμερον, ὁμοῦ ἔργα ἐπτά.
 5 ἐν τῷ δευτέρῳ νυχθήμερῷ ἐγένετο τὸ στερέωμα, ἔργον ἓν. ἐν τῷ
 τρίτῳ νυχθήμερῳ ἐγένετο ἔργα τέσσαρα, φανέρωσις γῆς καὶ ἀνα-
 ξήρανσις, παράδεισος, δένδρα παντοῖα, βοτάναι καὶ σπέρματα.
 τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην
 καὶ τοὺς ἀστέρας. τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ ἔρπετά
 10 καὶ τὰ νηκτὰ πάντα, κῆτη καὶ ἰχθύας καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι, ἔτι P. 4
 τε πετεινὰ. ὁμοῦ ἔργα τρία. τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ
 τετράποδα καὶ τὰ ἔρπετά τῆς γῆς, τὰ θηρία καὶ τὸν ἄνθρωπον,
 ἔργα τέσσαρα. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔργα εἴκοσι δύο ἰσάριθμα τοῖς εἴ-
 15 βλοῖς καὶ τοῖς ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἰακώβ εἴκοσι δύο γενουρχαίς, ὡς ἐν
 λεπτῇ φέρεται Γενέσει, ἣν καὶ Μωϋσέως εἶναι φασὶ τινες ἀποκά-
 λυψιν. αὕτη τὰς οὐρανίους δυνάμεις τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ λέγει ἐπι-
 σθαι.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης καὶ μέγας ἐν διδασκάλοις Χρυσόστομος τῇ
 20 ἕκτῃ ἡμέρᾳ τῆς πρώτης ἐβδομάδος, τοῦτ' ἔστι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ B
 τῆς πλάσεως αὐτοῦ, λέγει τὸν Ἀδὰμ ἐκβληθῆναι τοῦ παραδεί-

2. φαμενώθ A ut solet. 3 et 5. τὸ σκότος et τὸ στερέωμα A.
 τὸ om. G. 6. ἀναξήρανσις Am. ἀνεξήρανσις G. 7. παρά-
 δεισος A. Pariter p. 4. 5. 9. ἀστέρας] ἔργα τρία add. m. 11. τῇ
 ε' ἡμέρᾳ A. τῇ δὲ ἡμέρᾳ πέμπτῃ G. 19. Σήμαινα εἰ λέγει τὰς
 οὐρανίας δυνάμεις margo A. Corrigo Σημείωσαι.

Romanos vicesimo quinto, Phamenoth apud Aegyptios vicesimo nono, die
 dominico, qui sabbati, hoc est hebdomadae primus, creavit deus cae-
 lum et terram, tenebras et aquas, spiritum et lucem, nec non noctis et diei
 spatium: summam opera septem. Secundo noctis dieique ambitu factum
 est firmamentum: opus unicum. Labente noctis ac diei tertii spatio opera
 quatuor edita sunt: terrae manifestatio, eiusdemque exsiccatio, delicia-
 rum hortus, arborum genera cuncta, herbae et earum semina. Quarto
 die fecit deus solem et lunam et astra: opera tria. Quinto creavit
 deus reptilia et quae sub aquis natant omnia; cetera, cunctaque in aquis
 viventia, ac insuper aves: simul opera tria. Sexto vero die produxit deus
 quadrupedia, terraeque reptilia, feras et hominem: quatuor opera.
 Cuncta simul opera duo et viginti sunt, duabus ac viginti litteris Hebrai-
 cis, eorumdemque Hebraeorum libris viginti duobus, ac insuper viginti dua-
 bus ab Adam ad Iacob usque generationibus paria numero, prout in par-
 va Genesi, quam quidam Mosis revelationem vocant, circumfertur. Haec
 eadem caelestes virtutes primo die conditas enarrat.

Sexto primae hebdomadae die, prima nimirum creationis suae luce
 Adamum et Evam e paradiso eiecit sanctus et praecclarus inter doctores

σου και την Εύαν, εν τῇ ἐρμηνεύει τοῦ κατὰ Ματθαίου εὐαγγελίου, ᾧ και ἡμεῖς παιδόμεθα.

Ἐβδόμη ἡμέρα σαββάτω, εν ἧ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν ἔργων, και ἡγίασεν αὐτήν. τὴν μὲν ποσότητα τοῦ χρόνου τῆς εν τῷ παραδείσῳ διαγωγῆς τῶν πρωτοπλάστων ἀτράνωτον ἡμῖν ὁ5 θεόπτης Μωϋσῆς καταλέλοιπε, και χρῆ τοὺς καθ' ἡμᾶς ἀτελεῖς μὴ ζητεῖν και περιεργάζεσθαι τὰ σεσηγημένα τῇ θνεοπνεύστῳ γραφῇ. ὅσα γὰρ ἦν ἐπωφελῆ και χωρητὰ τοῖς ἀνθρώποις, ταῦτα C ἡμῖν διὰ πνεύματος ἁγίου ἐκδέδοται, και οὐ χρῆ περαιτέρω τῶν θειων ὄρων προβαίνειν τοὺς ὀρθῶς ἐντυγχάνοντας, ἵνα μὴ ἀντι κερ-10 δους μικροῦ μεγάλῃν ζημίαν ἐπισπάσωνται. ἐπειδὴ δέ τινες ἀκρατῶς ἔχοντες περὶ τοῦ συζητεῖν, εἴτε ἐκ δοκουμένης φιλομαθίας εἴτε και κενοδοξία νυττόμενοι, τὰ θεῖα λόγια μετὰ χείρας φέροντες δεικνύειν πειρῶνται τὸν μὲν προπάτορα ἡμῶν Ἀδὰμ οὐκ εὐ-θὺς εἰσηγηχῆσαι εν τῷ παραδείσῳ ὑπὸ θεοῦ· ἢ και εἰσελθόντα 15 V. 4 πρὸ τῆς πλάσεως τῆς γυναικὸς ὀνόματα θέσθαι τοῖς θηρίοις και τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, ὅπερ μιᾶς ἡμέρας ἔργον οὐκ ἦν πρὸς ἀνθρωπίνην νόσον και ἰσχὺν, ὡς φιλονεικοῦσι, διὰ τὸ λέγειν D τὴν γραφὴν ὅτι και ἐφύτευσεν ὁ θεὸς τὸν παράδεισον εν Ἐδέμ κατὰ ἀνατολὰς και ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἀνθρωπον ὃν ἔπλασε, και ἔξανέ-20 τειλεν ὁ θεὸς ἐκ τῆς γῆς ἕτι πᾶν τὸ ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν και 8. σάββατον m. 11. ἐπισπάσωνται] ἐπισπάσονται A. ἐπισπάσωνται G. ἐπειδὴ δὲ A. δὲ om. G. 13. εἴτε και] και om. G. ὅσα και A. 19. τῆν γραφὴν] Genes. II, 8. ὅτι και A. και om. G. 20. τὸν om. A.

Ioannes Chrysostomus expositione in Matthaei evangelium asserit, cuius auctoritate nos quoque ducimur.

Dies septimus sabbatum est, quo deus ab operibus condensis abstitit, diemque illum sanctum esse voluit. Ac temporis quidem spatium, seu morae a primo formati parentibus in paradiso tractae incertum penitus et ignotum Moses ille dei spectator reliquit, quasi nos mente infirmiores, quae quondam silentio velata remanserunt in scripturis divino spiritu dictatis non inquirere vel perscrutari oportere, tacite commoneret. Nam quaecumque nobis utilia desiderabantur et humano captui accommoda, haec eadem nobis sancti spiritus ope sunt exhibita, nec animos recte affectos divinas ultra metas progredi decet, ne minuti lucri cupidine magnum sibi damnum comparent; cum plerique sint ea quaestionum intemperantia perciti, ac, sive fictae discendi aviditatis, sive vanae gloriae stimulis acti, ut divinos sermones illotis, quod aiunt, manibus tractantes, demonstrare conentur, protoparentem Adamum non confestim a deo in paradysum inductum: quamvis aliunde muliere nondum producta quadrupedibus et caeli volucribus in eundem ingressus nomina imposuerit, quod quidem unius diei superavit operam ac vires, ne dicam infirmitatem humanam transcendit, ut ipsi contendunt, eo quod non obscure scriptura enunciat, deum paradysum in Eadem ad Orientem plantasse, et hominem quem formaverat, in eo locasse. Insuper quoque produxit deus de humo omne

καλὸν εἰς βρωσιν, καὶ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ ἰδεῖν τί
 5 καλέσει αὐτά. εἶτα μετὰ τοιαῦτα ἐπάγει, τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ. καὶ ἐπέβαλεν ὁ κύριος ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ἕπρωσε, καὶ ἔλαβε μίαν ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς, καὶ τὰ ἐξῆς ἀναγκαίως προ- P. 5
 ἤχθη καὶ περὶ τούτου δηλῶσαι ἐν μέρει, ὅσα καὶ ἄλλοις ἱστορι-
 10 κοῖς Ἰουδαϊκᾶς ἀρχαιολογίας ἢ καὶ Χριστιανικᾶς ἱστορίας γράψασι περὶ τούτου εἴρηται ἐκ τῆς λεπτῆς Γενέσεως καὶ τοῦ λεγομένου βίου Ἀδὰμ, εἰ καὶ μὴ κύρια εἶναι δοκεῖ, ὡς ἂν μὴ εἰς ἀποπτωτέρας δόξας ἐκπέσοιεν οἱ ταῦτα συζητοῦντες. κέεται γοῦν ἐν τῷ λεγομένῳ βίῳ Ἀδὰμ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸς τῆς τε ὀνομα-
 15 σίας τῶν θηρίων καὶ τῆς πλάσεως τῆς γυναικὸς καὶ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ Ἀδὰμ ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ τῆς περὶ τοῦ ξύλου τῆς βρωσεως ἐντολῆς τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν, καὶ τῆς μετὰ τούτου εἰσόδου Ἐῤῥας ἐν τῷ παραδείσῳ, τὰ τε τῆς παραβάσεως καὶ τὰ μετὰ τὴν παράβασιν, ὡς ὑποτέτακται. B

20 Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἑβδομάδος, ἣτις ἦν τρίτη μὲν ἡμέρα τῆς

2. τὸ ξύλον A. τὸ om. G. 3. ἔτι add. A. 5. καλέσει A. καλέση G. 6. ἐπέβαλεν m. ἐπέβαλλον G. Addidi δ. ἐπὶ A. εἰς G. 8. ἀνεπλήρωσεν A. ἐπλήρωσεν G. 9. ὅσα A. ἄτα G. 10. ἢ καὶ A. ἢ om. G. 15. τῆς τε A. τε om. G. 17. τούτου εἰσόδου] τὴν εἰσόδον m. 18. εῤῥας A. τῆς Ἐῤῥας G. τὰ μετὰ A. τὰ om. G. 20. ἑβδομάδος A. τῆς ἑβδομάδος G.

lignum pulchrum visu, et ad vescendum suave, lignum etiam vitae in medio paradisi, lignumque quo boni malique comparetur experimentum. Formavitque deus de humo omnes bestias agri et universa volatilia caeli; et adduxit ea ad Adamum, ut videret quid vocaret ea. His adiungit. Adamo vero non inveniebatur adiutor similis eius. Immisit ergo dominus mentis excessum in Adamum, et sapere iniecto, tulit unam de costis eius, et eius vice carnem substituit, et quae sequuntur. Compulit me licet invitum necessitas nonnihil in medium proferre de his, quae ab aliis historicis Iudaicas antiquitates Christianasque narrationes scripto recensentibus ex parva Genesi ac libro, cui titulus, Adami vita, dubiae licet fidei voluminibus, fuerunt excerpta, ne, qui de huiusmodi curiosius investigant, in absurdiores opiniones incidant. In praefata igitur Adami vita comperitur dierum numerus, quo nomen animalia sortita sunt, vel quo mulier formata, vel Adamus in paradisum inductus, vel de vitando ligni esu praecceptum ei positum a deo, vel quod Eva in paradisum ingressa renovatum est, cunctaque transgressionis series, nec non quae transgressionem sunt sequuta, ut deinceps expositum est.

Die hebdomados primo, qui conditus Adam tertius extitit, Nisan, in-

πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, ὀγδόη δὲ τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν, πρώτη δὲ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς, καὶ ἕκτη τοῦ παρ' Αἰγυπτίους Φαρμουθι, ὠνόμασεν Ἀδάμ τὰ ἄγρια θηρία θεῖω τινὶ χαρίσματι. τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ κτήνη. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ πετεινά. τῇ τε-5 τάρτῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ ἔρπετά. τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ὠνόμασε τὰ νηκτά. τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος, ἣτις ἦν κατὰ μὲν Ῥωμαίους Ἀπριλλίου ἕκτη, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους Φαρμουθι ἑνδεκάτη, λαβὼν ὁ θεὸς μέρος τι τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ ἔπλασε τὴν γυναῖ- 10 κα. τῇ τεσσαρακοστῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ τῆς κοσμοποιίας, τετάρτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδόμης ἑβδομάδος, Παχὼν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, Μαΐου ἑνάτῃ, ἡλίου ὄντος τὰ ῥω καὶ σελήνης σκορπίω κατὰ διάμετρον, ἐν τῇ τῶν Πλειάδων ἐπιτολῇ, εἰσήγαγεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδάμ ἐν τῷ παραδείσῳ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν τῆς πλάσεως αὐτοῦ. 15 τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς κοσμοποιίας, τεσσαρακοστῇ τετάρτῃ δὲ τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, ἡμέρᾳ κυριακῇ, Παχὼν ὀκτωκαίδεκάτῃ, Μαΐου τρισκαίδεκάτῃ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ Δαυτοῦ εἰσόδου, ἡλίου ὄντος τὰ ῥω καὶ σελήνης αἰγοκέρωτι, ἐνε- 20 τελιατο ὁ θεὸς τῷ Ἀδάμ ἀπέχεσθαι τῆς βρώσεως τοῦ ξύλου τῆς 20 γνώσεως.

Τῇ ἐνενηκοστῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς κτίσεως, τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἑβδομάδος, κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν,

1. Νισάν m. Νισσάν G. 2. Αἰγυπτίους m. Εβραίους G. 11. τε-
τάρτῃ ἡμέρᾳ m. τετάρτῃ ἡμέρᾳ G. 12. et 17. παχῶν A.
16. „Lego πεντηκοστῇ, accepta a librario η, vice ν, et ad longum
scripto ὀγδόη.” m. 19. αἰγυρίωτι m. αἰγυρίωτος G.

quam, mensis primi octavo, Aprilis primo, ac Pharmuthi Aegyptiorum sexto, cunctis animantibus divino nutu nomina imposuit Adamus. Secundae hebdomados luce altera iumentis, tertia hebdomados eiusdem volucris appellationem indidit, quarta qui reptilia, quinta qui natatilia, vocarentur, protulit. Sexto eiusdem hebdomados secundae die, qui Romanis Aprilis sextus, Aegyptiis Pharmuthi undecimus, assumpta coetae Adami particula, mulierem ex ea formavit deus. Quadragesimo sexto mundi creati die, septimae hebdomados quarto, Pachon quarto decimo, Maii nono, sole taurum, luna scorpionem ex opposito subeunte, in ipso Pleiadum exortu, quadragesima creationis eius luce deus Adamum in paradysum induxit. Ab orbe creato die quinquagesimo, ab Adami conditu quadragesimo quarto, die dominico, Pachon octavo decimo, Maii tertio decimo, tertia ingressus eius in paradysum luce, sole taurum, luna capricornum subintrante, praecepit Adamo deus, ut a scientiae ligno sibi temperaret.

Nonagesimo tertio creationis die, secunda quartae decimae hebdomados luce, circa solstitium, sole cum luna sub cancro positus, Iuani men-

ἡλλου ὄντος καὶ σιλήνης καρτέης, τῆ εικοστῆ πέμπτη τοῦ Ἰου-
 λίου μηνός, Ἐπιφί πρώτη, εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ πα-
 ραδείσῳ ἢ τοῦ Ἀδάμ βοηθός Εὐα, ἐν τῆ ὀγδοηκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς
 πλάσεως αὐτῆς. ἦν ὁ Ἀδὺμ λαβὼν ὠνόμασεν Εὐάν, ὃ ἔρημη-
 5 νέεται ζωή· διὰ τοῦτο προσέταξεν ὁ Θεὸς διὰ Μωυσέως ἐν τῷ
 Λευιτικῷ, ἦτοι διὰ τὰς μετὰ τὴν πλάσιν τοῦ χωρισμοῦ αὐτῶν
 ἡμέρας ἐκ τοῦ παραδείσου, ἐπὶ μὲν ἀρρενογονίας ἀκάθαρτον ἀ- V. 5
 τὴν εἶναι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἐπὶ δὲ θηλυτοκίας ἕως ἡμέ- P. 6
 ρῶν π'. ἐπειδὴ καὶ Ἀδὺμ τῇ μ' ἡμέρᾳ τῆς πλάσεως αὐτοῦ εἰσή-
 10 χθη ἐν τῷ παραδείσῳ, οὗ χάριν καὶ τὰ γεννώμενα τῇ τεσσαρα-
 κοστῇ ἡμέρᾳ εἰσφέρουσι ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὸν νόμον. ἐπὶ δὲ θή-
 λeos ἀκάθαρτον εἶναι αὐτὴν ἐπὶ ἡμέρας ὀγδοήκοντα, διὰ τε τὴν
 ἐν τῷ παραδείσῳ αὐτῆς εἴσοδον τῇ ὀγδοηκοστῇ ἡμέρᾳ καὶ διὰ τὸ
 ἀκάθαρτον τοῦ θήλεος πρὸς τὸ ἄρσεν. ἄφεδρος γὰρ πάλιν οὕσα
 15 οὐκ εἰσέρχεται ἕως ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὸν Θεῖον νόμον.

Ταῦτα ἐκ τοῦ βίου λεγομένου Ἀδάμ φιλομαθίας χάριν ἐν
 συντόμῳ ἐστοιχείωσα, ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς πλάσεως τοῦ Ἀδάμ, B
 ἐπ' αὐτῷ τὰ πραχθέντα, ἐφεξῆς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ στοιχειωθήσε-
 ται, ἕως ἐννακoσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ
 20 τῶν λοιπῶν γενέσεων, ἐκ τε τῶν Θεοπνεύστων γραφῶν καὶ ἐκ τῶν
 ἐπισημοτέρων ἱστορικῶν τῶν ταύταις ἐξακολουθησάντων. ἐξ ὧν

6. Λευιτικῷ] XII. 7. ἐκτὸς τοῦ m. 10. γεννώμενα A. γενό-
 μενα G. 14. ἄφεδρος margo A: in textu ἀραιδρῶς. 16. ἐστοι-
 χείωσα, ἐν Bredovius. Legebatur ἐστοιχειώσαμεν. 18. καὶ τὰ A.
 καὶ om. G.

sis vicesimo quinto, Epiphi primo, adiutrix Adami Eva octogesimo suae
 creationis die in paradysum a deo introducta fuit. Ille acceptam vocavit
 Evam, cuius nominis expositio est, vita; ac propterea per Moesen in Le-
 vitico mandavit deus, hoc est propter dierum spatium, quo recens creati
 a se invicem a paradiso seluncti fuerunt, mulierem in masculi partu qua-
 draginta dies, in feminae ad octoginta usque immundam censeri: eam certe
 ob causam quod Adamus quadragesimo suae creationis die fuerit illatus in
 paradysum, cuius gratia natos quoque pueros quadragesimo die iuxta legis
 sancita in templum inducunt: in femellae vero partu ad octogesimum usque
 mulier immunda perseverat, cum ut in paradysum octogesimo die ingressa,
 tum ut eius ad virum comparatione longe impurior reperta; unde et men-
 struo fluxu foedatam in templum, nonnisi diebus septem exactis, pedem
 inferre lex divina prohibet.

Pauca haec ex libro, cui Adami Vita nomen est, notitiae alicuius per-
 cipiendae gratia exaravimus.

Ab anno primo creationis Adami, (in eo siquidem quae fuerunt con-
 dita manifestò) deinceps reliqua, ad eius vitae nongentesimum ac tricesi-
 mum annum, ac sequentium generationum seriem, ex scripturis a deo tra-
 ditis ac praeclarioribus historicis, quorum narrationes memoratis scriptu-
 ris consonae leguntur, recensēbimus: ex quibus equidem a me pluribus

καὶ τὰ πλείω λαβὼν, πλὴν ὀλίγων τῶν κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρό-
 νους γεγονότων, σύνοψιν τινα σπουδάσω ποιῆσαι, συναφείας
 ἅμα καὶ ἀληθείας ἐν πᾶσι φροντίζων καὶ τῆς καταλλήλου τῶν
 πραγμάτων ἀκολουθίας, διαφορὰς φημι βασιλέων καὶ ἱερέων
 Καριθμὸν, προφητῶν τε καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων καὶ διδα- 5
 σκάλων, καὶ τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἢ ἄλλοις ἔθνεσιν ἐπὶ σοφία βε-
 βοημένων ἢ ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ ἢ ἀριστεία πολεμικῇ, καὶ ἐπὶ μοχθη-
 ρία προδήλω, πάντα ὡς οἶός τε ὢν ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν προει-
 ρημένων ἱστορικῶν ἀνδρῶν· ἐπὶ πᾶσι τὴν κατὰ Χριστοῦ καὶ τοῦ
 γένους ἡμῶν θεοβδελυκτον διαθήκην, ἣν διέθετο τὰ σκηνώμα- 10
 τα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται διώκοντες τὸν κατὰ τὸ πνεῦ-
 μα λαὸν θεοῖς κρίμασι καὶ ἀποστασίαν μελετῶντες τὴν ἐπ'
 ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου προφητευθεῖσαν
 D διαγράψω κατὰ δύναμιν, ἕως τοῦ νῦν ἐνεστῶτος ἑξάκις χιλιοστοῦ
 τριακοσιοστοῦ ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου Ἰνδικτιῶνος πρώτης. ἀρ- 15
 χὴν δὲ παντὸς ἔτους ἐν τῷδε τῷ χρονικῷ τὴν πρώτην τοῦ πρώτου
 μηνὸς τοῦ παρ' Ἑβραίοις Νισὰν πᾶς τις ἐντυγχάνων αὐτῷ λογι-
 ζέσθω, καὶ οὐ τὴν κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους πρώτην τοῦ Θωθ, ἢ
 τὴν κατὰ Ῥωμαίους πρώτην τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς, ἢ ἄλλον τι-
 νὸς ἔθνεος ἄλλοθεν ἀρχομένου. διαφόρως γὰρ παρὰ διαφοροῖς 20
 ἔθνεσιν οἱ μῆνες καὶ αἱ τῶν μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν ἀρχαὶ συνεφω-
 νήθησαν· ὢν ἡ ἄγνοια τοῖς βουλομένοις ἀκριβῶς περὶ ἡμερῶν ἢ

2. τινα add. A. 15. ἔτους add. A. ἀρχὴν A. τὴν ἀρχὴν G.
 17. Νισὰν m. Νισσαν G. 19. τοῦ add. A.

excerptis, praeter ea quae nostra aetate contigerunt magis insignia, narra-
 tionum concordiae pariter ac veritatis, rerumque relatarum ad sese invi-
 cem ordinis studiosus, brevem historiam contexere pro viribus contendam;
 regum, inquam, spectabilem turbam, sacerdotum copiam immensam, pro-
 phetarum, apostolorum, martyrum, doctorum, reliquorumve apud Gentiles
 aliasve nationes scientiae, vel alterius cuiuspiam artis, reive bellicae,
 aut ingentis alicuius laboris suscepti nomine celebrium numerum, reliqua
 cuncta, quantam vires ingeniumque suppetent, ex praefatis historicis cum
 defectu decerpens; exosum tandem deo testamentum, quod adversus Chris-
 stum genus nostrum sibi disposuerunt tabernacula Idumaeorum et Ismae-
 litae, qui populum ex spiritu natum divinis iudiciis insectantes, a beatis-
 simo Paulo praenunciatam in fine dierum defectionem meditati sunt, ad prae-
 sentem usque creationis trecentessimum; supra sexies millesimum ac In-
 dictionis primae annum, describam. Anni vero principium, mensis Nisan
 apud Hebraeos primi diem primum, cui Chronicon hoc in manus inciderit,
 lector mente designet; nec Aegyptiorum more mensis Thoth, vel Romano-
 rum instar Ianuarii primum, assumat, aut ab alio quovis die nationis al-
 terius exemplo ducat initium; diversimode siquidem apud diversas nationes
 menses, mensiumque exordia instituuntur, quorum incititia de diebus, men-

μηρῶν ἢ ἐνιαυτῶν τι ζητεῖν οὐ μικρὰν ἐμποιεῖ τὴν πλάνην. διὸ καλὸν ἠγνούμενος τὰς ἐπισημοτέρας αὐτῶν διαφορὰς τρεῖς οὖσας, P. 7 καὶ ταῖς πατρικαῖς διδασκαλαῖς εὐδιαγνώστους εἶναι, τοῖς φιλομαθέσιν ἐκθήσομαι τὰς λοιπὰς παρεῖς, ὡς ἀτρέπτους οἶον εἰπεῖν, 5 Ἰνδῶν, ἢ Χαλδαίων, ἢ ἄλλων τινῶν ἁσυνήθων. εἰσι δὲ αἱ τρεῖς διαφοραὶ ἢ τε παρ' Ἑβραίοις καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ ἢ παρὰ Ῥωμαίοις.

Μῆν πρῶτος κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ νομοθεσίαν ὁ παρ' Ἑβραίοις Νισὰν νυχθημέρων τριάκοντα ἀπὸ εἴκοσι πέντε Μαρτίου, ἕως 10 κ' Ἀπριλλίου. ἀπὸ κθ' τοῦ Φαμενώθ ἕως τὰς κη' τοῦ Φαρμουθί.

Δεύτερος μῆν Ἰάρης ἡμερῶν τριάκοντα ἀπὸ κδ' Ἀπριλλίου V. 6 ἕως κ' Μαΐου. ἀπὸ κθ' τοῦ Φαρμουθί ἕως τὰς κη' τοῦ Παχῶν B μηνός.

Μῆν Σουϊὰν ἡμερῶν τριάκοντα μιᾶς ἀπὸ κδ' Μαΐου ἕως 15 τὰς κ' Ἰουνίου· ὁμοῦ ἐνεθήκοντα δύο. ἀπὸ τὰς κθ' τοῦ Παχῶν ἕως τὰς κθ' τοῦ Παῦνι.

Θερινὴ τροπή.

Μῆν Θαμνί νυχθημέρων τριάκοντα ἀπὸ κδ' Ἰουνίου ἕως κ' C Ἰουλίου. ἀπὸ λ' τοῦ Παῦνι ἕως κθ' τοῦ Ἐπιφί.

6. καὶ ἢ A. ἢ om. G. 8. μῆν addidi ex A. παρ' A. παρὰ τοῖς G. 9. Νισὰν m. νισὰν A. Νισὰν G. 10. Ἀπριλλίου] παρεκτείνεται καὶ add. m. ἀπριλλίου A. τοῦ Ἀπριλλίου G. 14. Σισθοναή m. 16. Παυνή m. 18. Θαμνί m. Θαμνί G. Ἰουνίου A. τοῦ Ἰουνίου G. 19. Ἐπιφί] Ἐπιφί G hic et p. 9, 2. ἐπὶ φεῖ A.

ab his ac annis quaestionem moventibus non contemnendi erroris causa existit. Eam ob rem operae pretium ratus, tres praecipuas eorum differentias ac iuxta paterna ad nos usque delata monumenta cognitu faciliores, reliquias, ceu nullo usus nostri vestigio tritas, Indorum, Chaldaeorum, aliorumque, cum quibus nulla nobis est consuetudo, relictis, scientiae cupidis exponam. Illae vero tres differentiae Hebraeorum, Aegyptiorum, Romanorumque sunt propriae.

Primus divino nutu Hebraeis institutus mensis Nisan est dierum ac noctium integrarum triginta, Martii vicesimo quinto incipit, et ad Aprilis vicesimum tertium excurrit; ac pariter a Phamenoth vicesimo nono ad usque mensis Pharmuthi vicesimum octavum.

Mensis secundus Iares diebus triginta clauditur; incipit Aprilis vicesimo quarto, Maii vicesimo tertio expirat; a Pharmuthi nempe vicesimo nono adusque Pachon vicesimum octavum.

Mensis Suian circulo dierum unius et triginta completur; Maii vicesimo quarto exorditur, Iunii vicesimo tertio desinit (quorum trium mensium summa est dierum nonaginta duorum) a Pachon vicesimo nono ad Payne vicesimum nonum.

Aestivum solstitium, sive in alium polum aestivali solis conversio.

Mensis Thamni triginta dierum est, Iunii vicesimo quarto principium, Iulii vicesimo tertio finem sortitur: a Payne tricesimo ad Epiphi vicesimum nonum.

Πέμπτος μὴν Ἀρεὶ ἡμερῶν τριάκοντα· ἀπὸ κδ' τοῦ Ἰουλλου ἕως τὰς κβ' τοῦ Ἀγούστου· ἀπὸ λ' τοῦ Ἐπιφί ἕως τὰς κθ' τοῦ Μεσορί.

Ἐκτος μὴν Ἐλλοῦ ἡμερῶν τριάκοντα μιᾶς· ἀπὸ τὰς κγ' τοῦ Ἀγούστου ἕως τὰς κβ' τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁμοῦ ἑκατὸν ὀγδοή-5 κοντα δύο ἡμέραι· ἀπὸ τὰς λ' τοῦ Μεσορί, καὶ αἱ ἐπαγόμεναι, ἕως τὰς κέ' τοῦ Θῶθ· ἀπὸ τὰς κδ' τοῦ Ἀγούστου ἕως τὰς κη'.

D ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ Θῶθ ἀπὸ τὰς κθ' Ἀγούστου ἐστὶ ἐπιπενθήμε-
ρος λ' Ἀγούστου, ἐπὶ δὲ ἐξημέρου τριάκοντα μιᾶ Ἀγούστου.

Φθινόπωρον.

10

Μὴν ἑβδομος Θεελίφ ἡμερῶν λ'· ἀπὸ κγ' Σεπτεμβρίου ἕως τὰς κβ' Ὀκτωβρίου. ἀπὸ τὰς κς' τοῦ πρώτου μηνὸς Θῶθ κατὰ γυπτίους ἕως κέ' τοῦ Φαωφί.

Ἦγδοος μὴν Μερσουὰν νυχθημέρων τριάκοντα· ἀπὸ τὰς κγ' P. 8 Ὀκτωβρίου ἕως κα' Νοεμβρίου. ἀπὸ τὰς κς' τοῦ Φαωφί ἕως κέ' 15 τοῦ Ἀθύρ.

Ἐνατος μὴν Χασσαλεὺ ἡμερῶν τριάκοντα μιᾶς· ὁμοῦ διακό-

1. Ἀρεὶ] Αβ m. 2. ἐπιφί A. Ἐπιφί G. 3 et 6. Μεσορί] Vulgo Μεσορή. 4. Ἐλλοῦ] Ἐλλοῦ m. 7. Post Θῶθ addit m αὶ δὲ ἐπαγόμεναι ἡμέραι εἰσὶν. 8. ἔκ' τὰς A. ἐπὶ τὰς G. 9. λ' add. A. 10. φθινόπωρον A. Φθινοπώριον G. 11. Θεελίφ] Θεροί m. 13. κς' add. A. 14. Μερσουὰν] Μερσουαή m. 17. Ἐνατος] Ἐνατος G. 17. Χασσαλεὺ m.

Quintus mensis Arei triginta diebus evolvitur, a Iulii vicesimo quarto ad Augusti secundum et vicesimum: ab Epiphi videlicet tricesimo ad Mesore nonum et vicesimum.

Sextus mensis Eilu unum et triginta dies obtinet; Augusti vicesimo tertio enascitur, completur Septembris vicesimo secundo: (summa trimestris huius centum et octoginta duorum est dierum) a Mesore tricesimo exorditur, eidemque concessis diebus quinque adiectiis, sequentis Thoth vicesimo quinto desinit: adiecti vero dies interseruntur Augusti quarto supra vicesimum, ad eiusdem vicesimum octavum: principium siquidem mensis Thoth ab Augusti vicesimo nono nunc deducitur, post Mesore quinque dies additos, quod tricesimo eiusdem mensis die statui debuisset, vel certe tricesimo primo, cum (in anno intercalari) dies VI instant addendi.

Autumnus.

Mensis septimus Theeliph triginta diebus evolvitur, a Septembris vicesimo tertio ad secundum supra vicesimum Octobris, et a sexto supra vicesimum primi mensis Aegyptiorum Thoth usque ad Phaophi vicesimum quintum.

Mensis octavus Mersuan triginta diebus expletur, Octobris vicesimus tertius initium illi est, finis Novembris vicesimus primus: alias Phaophi vicesimus sextus confert eidem exordium, terminum Athyr vicesimus quintus.

Mensis nonus Chasleu unum et triginta dies numerat (trium horum mensium summa est ducentorum septuaginta trium dierum) principium a No-

σται ἑβδομήκοντα τρεῖς· ἀπὸ κβ' Νοεμβρίου ἕως κβ' Δεκεμβρίου· ἀπὸ κς' τοῦ Ἄθουρ ἕως κς' τοῦ Χοιάκ.

Χειμερινή τροπή.

Δέκατος μὴν Τηβήθ ἡμέρας τριάκοντα· ἀπὸ κγ' Δεκεμβρίου 5 ἕως κα' Ἰανουαρίου· ἀπὸ κς' τοῦ Χοιάκ ἕως κς' τοῦ Τυβί. B

Ἐνδέκατος μὴν Σαββάτ ἡμερῶν τριάκοντα· ἀπὸ κβ' τοῦ Ἰανουαρίου ἕως κ' τοῦ Φεβρουαρίου· ἀπὸ κς' τοῦ Τυβί ἕως τὰς κς' τοῦ Μεχίρ.

Δωδέκατος μὴν Ἀδάρ ἡμερῶν τριάκοντα δύο. ἀπὸ κα' Φε- 10 βρουαρίου ἕως κδ' Μαρτίου· ἀπὸ κς' τοῦ Μεχίρ ἕως κη' τοῦ Φαμενώθ. μετὰ δὲ τῆς πενθημέρου.

Ταῦτα ὡς ἐν συνόψει ἐστοιχειώθη περὶ τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ- V. 7 στον ἐν χρήσει τριτητῆς διαφορῆς τῶν μηνῶν. ἀρκτέον δὲ λο- C πὸν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀδάμ καὶ καθ' ἑξῆς.

15 Γενέσεως κόσμου ἔτη. πρῶτον.

Ἐκ τῶν λεπτῶν Γενέσεως.

Τῷ ἑβδόμῳ ἔτει παρέβη καὶ τῷ ὀγδόῳ ἐξεργήθησαν τοῦ πα- ραδείσου, ὡς φησι, μετὰ τεσσαράκοντα πέντε ἡμέρας τῆς πα- ραβάσεως, ἐν τῇ ἐπιτολῇ τῶν Πλειάδων.

4. τυβήθ A. 5 et 7. Τυβί m. τυβήτ A. Τηβήθ G. 7 et 10. φεβρουαρίου A. 8 et 10. Μεχίρ] μεχίρ A. Μαχίρ G. 9. Ad- didi Δωδέκατος. Ἀδάρ] α' δαρ A. πρώτος Ἀδάρ G. ἕσρατος Ἀδάρ m. 12. τῆς τῶν G. τῶν delet m. 13. τριτητῆς A. περὶ τῆς G. 16. παρέβη Ἀδάμ m.

vembris vicesimo secundo ducit, et ad Decembris vicesimum secundum protrahitur: ab Athyr vicesimo secundo usque vicesimum sextum Choecac.

Hibernum solstitium, sive in adversum polum hiberna solis conversio.

Decimus mensis Thebeth dies triginta sibi vindicat, a Decembris vicesimo tertio ad Ianuarii vicesimum primum; a Choecac vicesimo septim ad Tybi vicesimum sextum.

Mensis undecimus Sabbat triginta diebus decurritur, a Ianuarii vicesimo secundo ad Februarii vicesimum: ac simul a Tybi vicesimo septimo ad Machir vicesimum sextum.

Ultimus Adar duos supra triginta numerat: Februarii vicesimus primus dat illi exordium, Martii vicesimus quartus terminum; hinc a Machir vicesimo septimo incipit, illic octavo supra vicesimum Phamenoth obit.

His quoque accensentur quinque dies adiecti.

Haec in summa, de ea; quae ut plurimum in numerandis mensibus occurrit, differentia, dicta sunt: de reliquo a primo Adami anno consequentes oculis ac mente decursuris nobis initium ducendum est.

Anni ortus mundi. Primus.

Ex minuta Genesi.

Septimo anno transgressus est Adamus, octavo vero praecepti violatione ad quadragesimum usque et quintum diem simulata, eiecti sunt (ut ait) e paradiso, Pleiadibus exorientibus.

Ἐποίησε δὲ ὁ Ἀδὰμ ἐν τῷ παραδείσῳ ἑβδομάδα ἡμερῶν τριακοσίων ἐξήκοντα πέντε. καὶ ἐξεβλήθη σὺν τῇ γυναικὶ Εὐὰ διὰ τὴν παράβασιν τῇ δεκάτῃ τοῦ Μαΐου μηνός.

Τὰ θηρία καὶ τὰ τετράποδα καὶ τὰ ἑρπετὰ φησὶν ὁ Ἰώσηπος καὶ ἡ λεπτὴ Γένεσις ὁμόφωνα εἶναι πρὸ τῆς παραβύσεως τοῖς πρωτοπλάστοις· διότι, φησὶν, ὁ ὄφις ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐλάλησε τῇ Εὐὰ, ὅπερ ἀδύνατον εἶναι δοκεῖ. πᾶσα γὰρ λογικὴ φύσις κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐστὶ, ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶ κατ' εἰκόνα Θεοῦ. τὸν ὄφιν ὁμολογοῦμεν λελαληκέναι τῇ Εὐὰ, στόμα γενόμενον τῷ νοῦ τῷ ὄφει. ἐν ᾧ ἐνεργήσας ἀσυνήθει ὄντι τῷ ἀνθρώπῳ παρὰ τὰ λοιπὰ θηρία, δι' αὐτοῦ ἠπάτησε τοὺς προπάτορας, ὁ μετὰ τοῦτο καὶ ἐν ἀψύχοις εἰδώλοις λαλήσας τοῖς ὑπ' αὐτοῦ δειλασθεῖσι πολυτρόπως εἰδωλόατραις. τὸ δὲ εἶναι τὸν ὄφιν τετράπουν τὸ πρὶν καὶ μετὰ τὴν πονηρὰν εἰσῆγησιν ἐρησιακὸν οὐκ ἀπιστοῦμεν.

Τῷ ὀγδόῳ ἔτει, φησὶν, ἔγνω ὁ Ἀδὰμ Εὐὰν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 15

Τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει ἐγεννήθη αὐτοῖς πρωτοτόκος υἱὸς ὁ Κάϊν.

P. 9 Τῷ ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει φασὶ γενεῆσθαι τὸν δίκαιον Ἄβελ.

Τῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει ἐγεννήθη αὐτοῖς θυγάτηρ, καὶ 20 ἠνόμασαν αὐτὴν Ἀσουάμ.

Τῷ ἐνενηκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει προσήνεγκε Κάϊν.

Τῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ ἔτει Ἄβελ ἀνήνεγκε θυσίαν τῷ Θεῷ εἰκοστὸν δεῦτερον ἔτος ἄγων, κατὰ τὴν πανσέληνον τοῦ ἑβδόμου μηνός παρ' Ἑβραίοις, ἧγουν ἐν τῇ σκηνοπηγίᾳ. 25

4. Ἰώσηπος] Antiq. I, 2. 8. τὸν ὄφιν — ἀπιστοῦμεν add. A.

Trecentorum sexaginta quinque dierum septenarium egit Adamus in paradiso; tum vero Maii decimo cum uxore Eva violati praecepti reus cietus est.

Ferae, quadrupedia, nec non reptilia, si fidem Iosepho parvasque Genesi dederimus, una loquendi ratione cum primo creatis parentibus nondum dei praeceptum transgressis utebantur; atque ideo dicunt illi, sermone hominibus consueto Evam serpens allocutus est, quod quidem absurdum omnino censendum. Rationalis enim quaevis natura ad imaginem dei formata est, illa vero a dei imagine censentur aliena.

Octavo, ut refert, anno Adamus uxorem Evam cognovit.

Anno septuagesimo natus est eis Cain primogenitus.

Anno septuagesimo septimo iustum Abel in lucem venisse dicunt.

Anno octogesimo quinto nata est eis filia nomine Asnam.

Anno nonagesimo septimo sacrificavit Cain.

Anno nonagesimo nono in plenilunio septimi Hebraeorum mensis, hoc est in Scenopagia, Abel annum agens secundum et vicesimum, obtulit sacrificium deo.

Σημειωτέον ὅτι τὴν Κάιν καρποφορίαν θυσίαν καλεῖ ἡ γραφή, τὰ δὲ τοῦ Ἄβελ δῶρα, δηλοῦσα τὸν τρόπον ἐκατέρου.

Τῷ αὐτῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ ἔτει ἀνείλεν ὁ Κάιν τὸν Ἄβελ, καὶ ἐπένησαν αὐτὸν οἱ πρωτόπλαστοι ἑβδομαδικούς τεσσαρας, B ἤγγουν ἕτη εἴκοσι ὀκτώ.

Τῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει ὁ Ἄδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἀπέθνετο τὸ πένθος.

Τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ πέμπτῳ ἔτει ἔλαβεν ὁ Κάιν τὴν Ἰδίαν ἀδελφὴν Ἀσαννῶν ὄδσαν ἐτῶν ν'. αὐτὸς δὲ ἦν ἐτῶν ἐξήκοντα πέντε.

Τῆς θείας γραφῆς περὶ τοῦ γένους Κάιν.

Καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνώχ. καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ. ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνώχ Γαϊδάδ· C καὶ Γαϊδάδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ· καὶ Μαλελεήλ ἐγέννησε 15 τὸν Μαθουσάλα· καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. οὗτος ὁ Λάμεχ ἔκτος ὢν ἀπὸ Κάιν, ὃς πρῶτος ἐν ἀνθρώποις φονεὺς, ἔλαβε δύο γυναῖκας καὶ δεύτερον φόνον ἐποίησε. Κάιν οὖν πρῶτος φονεὺς Ἄβελ τοῦ δικαίου τύπον φέρει τοῦ διαβόλου, ὡς ἐφευρετῆς τοῦ κακοῦ καὶ ἀμεταμέλητος ἐν ἀρχῇ τῆς κοσμογονίας φανεῖς, Λάμεχ δὲ τύπον φέρει τοῦ Ἰουδαϊκοῦ κυριοκτινοῦ λαοῦ κα-

1. θυσίαν add. A. ἡ γραφή] Genes. IV, 2. 4. 4. ἑβδομαδικούς τεσσαρας ἐνιαυτούς m. 6. ἡ add. A. 9. ἀσαννῶν A. Ἀσαννῶν G. Ἀσαννῶν m. 12. καὶ ἦν — αὐτοῦ ἐνώχ addidi ex A. Vide Genes. IV, 17. 14. γαϊδάδ καὶ γαϊδάμ A. 16. ὁ λάμεχ A. Λάμεχ om. G. ὃς addidi. πρῶτον ἐν ἀνθρώποις φονεὺς m. 18. ὡς A. ὃς G.

Observa, scripturam, ut utriusque rationem designet, Cain sacrificium vocare fructuum oblationem, Abel autem dona.

Anno eodem supra nonagesimum nono Cain occidit Abel, quem primi parentes annorum hebdomadibus quatuor, id est viginti octo, luxerunt.

Anno centesimo vicesimo septimo Adamus et Eva luctum deposuerunt.

Anno centesimo tricesimo quinto, cum esset Cain annorum senaginta quinque, propriam sororem Asuam annis quinquaginta natam duxit in uxorem.

Ex sacra scriptura, de Cain genere.

Cain autem cognovit uxorem suam, quae concepto foetu peperit Enoch. Enoch autem natus est Gaidad, et Gaidad genuit Maleleel, et Maleleel genuit Mathusala, et Mathusala genuit Lamech. Hic sextus a Cain parricidarum omnium primo duas sibi iunxit uxores, et secundam caedem perpetravit. Cain igitur Abel iusti parricida diaboli malorum omnium inventoris, ac iam a mundi exordio in peccatis obdurati figuram refert; populi vero Iudaici medio

τὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα μεσοῦντα σταυρώσαντος τὸν σωτήρα, οὗ καὶ πολλαπλασίως ἢ ἁμαρτία καὶ ἡ ἐκδίκησις. ἀλλὰ καὶ ὁ κύριος ἑβδομηκοστὸς ἑβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ γενεαλογεῖται.

D Τῷ ἑκατοστῷ ἐνενηκοστῷ ἕκτῳ ἔτει ἐγενήθη τῷ Κάϊν ὁ Ἐνώχ. οὗτος πρῶτος ἄροτρον εὔρεν. 5

Τῷ ἑκατοστῷ ἐνενηκοστῷ ἑβδόμῳ ἔτει Κάϊν ἔκτισε πόλιν ἐπὶ
V. 8 τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ· Ἀβελ δὲ δικαιοσύνης ἐφρόντιζεν.
ὁ Κάϊν μετὰ τὴν καταδίκην ἄρπαξ καὶ πλεονέκτης μᾶλλον ἐγένε-
το μέτρια καὶ στάθμια καὶ ὄρους γῆς πρῶτος ἐπινοήσας. τοὺς δὲ
οἰκίλους εἰς ἓν συναγαγὼν ἐν πολέμοις ἀσχολεῖσθαι ἐδίδασκεν. 10
οὗτος χθαμαλὸς ἦν ἀπὸ τῆς κατάρας τοῦ θεοῦ καὶ πάντες οἱ ἐξ
αὐτοῦ γεννώμενοι. ὤκει δὲ τὴν γῆν ἥτις ἐστὶ τρέμουσα, χαμηλὴ
P. 10 οὔσα, κευχωρισμένος ὑπάρχων ἐκ τοῦ Σήθ, κατὰ πρόσταξιν τοῦ
Ἀδὰμ. οἱ ἐκ τοῦ Σήθ υἱοὶ θεοῦ λεγόμενοι καὶ ἐργήγοροι τὴν
ὑψηλοτέραν γῆν τῆς Ἐδέμ πλησίον τοῦ παραδείσου κατέκονν. 15

Τῷ σλ' ἔτει Ἀδὰμ, ἐν ᾧ ὁ Σήθ ἐγενήθη, ρξ' ἔτος ὑπῆρχε
τοῦ Κάϊν.

Τῷ δὲ σλδ' ἔτει ἐγέννησε θυγατέρα, ἣν ὠνόμασεν Ἀζουράν.

Τῷ σμγ' ἔτει τοῦ Ἀδὰμ ἀπεγαλακτίσθη ὁ Σήθ.

Τῷ σο' ἔτει τοῦ Ἀδὰμ ὁ Σήθ ἄρπαγεις ὑπὸ ἀγγέλων ἐμνή- 20
θη τὰ περὶ τῆς παραβάσεως μέλλοντα ἔσεσθαι τῶν ἐργηγῶρων,

1. οὗ καὶ A. οὗ G. 3. ἀπὸ A. ἀπὸ τοῦ G. 4. ἕκτῳ addidi
ex A. 12. γεννώμενοι A. γενόμενοι G. 13. Σήθ] σῆθ A
constanter. κατὰ A. κατὰ τὴν G. 14. υἱοὶ A. γεννώμενοι
υἱοὶ G. 21. μέλλοντα A. μελλόντων G.

sexto saeculo deicidae, ac salvatorem cruce damnantis, cuius, ut crimen ita vindicta multiplex, Lamech speciem exhibet. Sed et ipse dominus septuagesimus septimus ab Adamo generationis serie deducitur.

Anno centesimo nonagesimo Cain filius Enoch natus est. Hic primus aratrum adinvenit.

Anno centesimo nonagesimo septimo Cain condidit urbem de fili sui Enoch nomine; Abel vero iustitiae intentus erat studio. Cain crimine multatus magis ac magis rapinae et avaritiae vitio implicabatur: mensuris, ponderibus, et agrorum disteminationibus excogitatis, sanguine et familiaritate sibi coniunctis bellorum exercitamentis vacare suadebat. Hic, velut cuncti ex eo nati, terrenis deditus dei maledicto subiaccit. Terram autem, quae, ceu depressa, tremula quoque fuit, a Seth, ex Adami mandato, divisus inhabitavit. Seth stirpe procreati, filii dei dicti, et egregori, superiores terras ad paradisi latus occupaverunt.

Anno ducentesimo tricesimo Adami, quo Seth natus est, centesimum et sexagesimum Cain attigerat.

Anno vero ducentesimo tricesimo quarto filiam Azuram nomine progeniit.

Adami ducentesimo quadragésimo tertio Seth ablactatus est.

Adami ducentesimo septuagesimo Seth ab angelis raptus futurorum egregororum crimen, aquas quoque diluvio inundaturas, salyatorisque

καὶ τὰ περὶ κατακλινοῦ τοῦ ὕδατος ἰσομένον καὶ τὰ περὶ τῆς παρουσίας τοῦ σωτῆρος. καὶ γενόμενος ἄφαντος ἡμέρας μ' ἑλθὼν Β ἔξηγήσατο τοῖς πρωτοπλάστοις ὅσα ἐμνήθη δι' ἀγγέλων. ἦν δὲ τότε ἐτῶν μ'. ὁ Σῆθ' εὐσεβὴς ἦν καὶ εὐδιάπλαστος σφόδρα καὶ οἱ 5 ἔξ αὐτοῦ πάντες εὐσεβεῖς καὶ ὠραῖοι ἦσαν. οὗτοι κατὰ πρόσταγμα τοῦ Ἀδάμ τὴν ὑψηλοτέραν γῆν ᾤκουν τῆς Ἐδέμ, κατέναντι τοῦ παραδείσου, ἀγγελικῶς βιοῦντες, ἕως τοῦ χλιοστοῦ κοσμικοῦ ἔτους. τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν μὴ φέρων ὁ ἀρχέλακος βλέπειν, εἰς τὴν ὠραιότητα τῶν τότε θνητῶν τῶν ἀνθρώπων 10 αὐτοὺς ἔτρωσε, περὶ ὧν φησι καὶ ὁ θεὸς Μωϋσῆς ὅτι ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θνητέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλὰ εἰσω, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἔξ αὐτῶν. C

Τῷ γὰρ ἔτει ὁ Σῆθ' ἔλαβε γυναῖκα Ἀζουράν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν. ἦν δὲ Σῆθ' ἐτῶν ἑκατὸν ἐνετήκοντα ἐνός.

15 Τῷ γὰρ ἔτει ἐγεννήθη τῷ Σῆθ' ὁ Ἐνός. οὗτος γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐνετήκοντα ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν τῷ γὰρ ἔτει.

Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως γεννήσεως Ἐνὸς ἔτη τετρακόσια τριάκοντα πέντε, δηλοῦσης τῆς γραφῆς· Ἐνὸς ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ πρώτος, τοῦτ' ἔστι προσαγορεύεσθαι 20 ὀνόματι θεοῦ. ἐρμηνεύεται γὰρ ὁ Ἐνός ὡσαυτεῖ ἀνθρώπος κατὰ

1. κατακλινοῦ A. τοῦ κατακλινοῦ G. 10. Μωϋσῆς] Vulgo Μωϋσῆς. Est Genes. VI, 2. 13. γὰρ A. γὰρ G. 14. σῆθ' A. ὁ Σῆθ' G. 15. γὰρ A. γὰρ G. 18. τῆς γραφῆς] Genes. IV, 26.

adventum arcane et secreto didicit: diebusque quadraginta oculis hominum raptus, quae secreto edoctus fuerat ab angelis, primis parentibus reversus exposuit. Annis porro quadraginta ipse provectus habebatur. Pietate in deum ac summa corporis venustate excellebat, et ex eo cuncti progentiti, pii quoque, ac corpore elegantes visi sunt. Isti ex Adami mandato terram superiorem Edem, e regione Paradisi, angelicam ducentes vitam, ad millesimum usque mundi annum habitavere; quorum studiosum adeo vivendi genus non ferens malorum adinventor, ad filiarum hominum pulchritudinem exoptandam impulit et deiecit: de quibus divinus Moses ait: „videntes filii dei filias hominum, quod essent pulchrae, coniuges ex illis sibi delegerunt.”

Anno quadringentesimo vicesimo Azuram propriam sororem Seth duxit uxorem: erat autem ille annorum unius et nonaginta supra celesimum.

Anno quadringentesimo tricesimo Enos filius Seth natus est. Hic cum esset annorum centum et nonaginta genuit Cainan anno sexcentesimo vicesimo quinto.

Ab Adamo usque ad Enos ortum quadringenti triginta quinque anni fluxerunt, dicente scriptura: „Enos domini dei nomen primus invocare speravit”: hoc est, dei nomine coepit appellari. Exponitur enim

Ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ νοῦν. οὕτω δὲ καὶ ὁ σωτὴρ υἱὸς τοῦ ὄντος ἀνθρώπου, κατὰ τὸν φυσικὸν λόγον Ἀφρικανοῦ.

Πρώτη περίοδος τῶν φλβ' ἐτῶν τούτῳ τῷ ἔτει ἐπληρώθη. ἦν δὲ τοῦ μὲν Σήθ τριακοσιοστὸς δεύτερος, τοῦ δὲ Ἐνὼς ἐνενηκοστὸς ὄγδοος. 5

Τῷ χ' ἔτει μετανοήσας ὁ Ἀδὰμ ἔγνω δι' ἀποκαλύψεως τὰ περὶ τῶν ἐρηγηθῶν καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τὰ περὶ μετανοίας καὶ τῆς θείας σαρκώσεως καὶ τῶν περὶ καθ' ἑκάστην ὥραν ἡμερηιῆν καὶ νυκτερινῆν ἀναπεμπόμενων εὐχῶν τῷ θεῷ ἐξ ὅλων τῶν κτισμάτων διὰ Οὐριήλ τοῦ ἐπὶ τῆς μετανοίας ἀρχαγγέλου 10 οὕτως ***

P. 11 Τῷ ἑξακοσιοστῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει Καϊνᾶν ἐγεννήθη τῷ Ἐνὼς. οὗτος γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.

Τῷ ψλ' ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ Καϊνᾶν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Μα- 15 λείθ.

V. 9 Τῷ ψλ' ἐγέννησε Καϊνᾶν τὸν Μαλελεήλ ὡν ἐτῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα. Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ, τῷ ἑννακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ ἔτει τοῦ κόσμου. 20

Τῷ ρλ' ἔτει Ἀδὰμ ἐκοιμήθη, καταλείψας ἄρρενας υἱοὺς

1. δὲ καὶ ὁ Α. δὲ ὁ G. 11. Post οὕτως indicavi lacunam. Leguntur quidem in margine A creaturarum preces ad singulas horas pertinentes, sed ita sunt habitae ut describi plane non potuerint. 13. ἐνὼς Α. 15. ψλ'] ψλδ' Α. 17. ἐγέννησας Α. ἐγέννησεν ὁ G.

Enos secundum Hebraicae literae mentem, quasi homo, ita et salvator veri hominis filius est iuxta naturalem rationem, ait Africanus.

Annorum quingentorum et triginta duorum circulus primus hoc anno completur: erat autem aetatis Seth secundus supra trecentessimam, Enos vero nonagesimus octavus.

Anno sexcentesimo Adamus peccati sui poenitens futura circa egregeros, diluivium, poenitentiam, divinam incarnationem, ac preces ab omnibus creaturis archangeli Uriel poenitentibus praepositi ministerio, per singulas diei noctisque horas deo praesentatas ex revelatione sibi facta percepit.

Anno sexcentesimo vicesimo quinto Enos natus est Cainan. Hic centum et septuaginta annorum aetatis genuit Maleleel.

Anno ab Adamo creato septingentesimo nonagesimo Cainan accepit uxorem Maleth.

Anno septingentesimo nonagesimo quinto Cainan centum et septuaginta annos natus genuit Maleleel. Maleleel porro anno vitae suae centesimo sexagesimo quinto, mundi vero nongentesimo sexagesimo, genuit Iared.

Anno nongentesimo tricesimo Adamus, relictis filiis triginta tribus, filia-

τριάκοντα τρεῖς καὶ θυγατέρας εἴκοσιν ἑπτὰ. οὗτος ἡγεμόνευσε τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων τὰ ὅλα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἕτη.

Τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ Κάιν ἀπέθανεν, ἐμπεσόντος ἐν' αὐ-
B τὸν τοῦ οἴκου. λίθοις γὰρ καὶ αὐτὸς τὸν Ἄβελ ἀνέειλε. πληρω-
5 θέντος οὖν ἑναυτοῦ μετὰ θάνατον τοῦ Ἀδάμ τέθνηκεν.

Σῆθ ἡγεμόνευσε μετὰ τὸν Ἀδάμ τῶν τηρικαῦτα ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἐκ γένους αὐτοῦ διακόσιοι ἐργήγοροι τῷ χιλιοστῷ τῆς κο-
μογονίας ἔτει, τεσσαρακοστοῦ ὄντος τοῦ Ἰάρεδ, αὐτοῦ δὲ τοῦ
Σῆθ ἑπτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ, πλανηθέντες κατέβησαν, καὶ
10 ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναίκας ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ἐγέννησαν τοὺς γίγαντας τοὺς ὀνομαστοὺς, ὡς φησιν ἡ γραφή.
ἐπειδὴ δὲ τινες ἀντιλέγουσι περὶ τούτων, συνείδον ἐφεξῆς ἄλλ-
γα τιὰ καὶ περὶ αὐτῶν παραδέσθαι, ἐκ τε τοῦ πρώτου βί-
βλου τοῦ Ἐνώχ καὶ αὐτοῦ Μωϋσέως καὶ Πέτρου τοῦ κορυφαίου
15 τῶν ἀποστόλων.

Τῷ 25 ἔτει ἐγέννησε Μαλελεὴλ τὸν Ἰάρεδ.

Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα δύο ἐγέννησε τὸν
Ἐνώχ τῷ χιλιοστῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ κόσμου.

[Ἔτος Ἰάρεδ τῷ χιλιοστῷ τοῦ κόσμου.]

1. εἴκοσιν ἑπτὰ A. εἴκοσι τρεῖς G. 7. χιλιοστῷ] 1068 p. 16 d.
1177 p. 19 d. 1170 p. 12 c. rursus 1000 p. 41 a. 8. τοῦ Ἰάρεδ
A. τῷ Ἰάρεδ G. 10. ἑαυτοῖς m. ἑαυτοῦς G. Vide p. 12 c.
19. „Ἔτος — κόσμον redundant vel alia desunt.” m.

bus viginti tribus, obdormivit. Hic cunctis vitae suae annis humani generis imperium gessit.

Eodem anno nongentesimo tricesimo Cain, ruina domus in eum lapsa, interiit; lapidibus enim fratrem Abel confecerat. Anno itaque post Adami mortem evoluto, mortuus est.

Adamo e vivis sublato, hominum tunc in terris degentium dominium Seth obtinuit: millesimo vero mundi conditi anno, Iared quadragesimo, ipsius Seth septingentesimo septuagesimo, ducenti ex eius stirpe egregori seducti descenderunt, et ex filiabus hominum sibi delegerunt uxores, nominatissimosque illos, de quibus scriptura loquitur, procrearunt Gigantes. At cum in adversa opinione nonnulli sint, pauca quaedam de his, tum ex Enoch primo, tum ex ipsius Moysis, ac denique ex coryphaei apostolorum Petri libris delibare decrevi.

Anno nongentesimo sexagesimo Maleleel genuit Iared.

Iared centum et sexaginta duobus annis natus, anno mundi vicesimo secundo supra millesimum et centesimum genuit Henoch.

Annus Iared millesimo mundi coaequus.

Ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνώχ περὶ τῶν ἐργηρόρων.

- D Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπληθύνθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐγεννήθησαν αὐτοῖς θυγατέρες ὡραῖαι, καὶ ἐπεθύμησαν αὐτὰς οἱ ἐργηροὶ, καὶ ἀπεπλανήθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, ἐκλεξόμεθα ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς. καὶ εἶπε Σεμιαζᾶς ὁ ἄρχων αὐτῶν πρὸς αὐτούς, φοβοῦμαι μὴ οὐ θελήσητε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἔσομαι ἐγὼ μόνος ὑφειλέτης ἁμαρτίας μεγάλης. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ πάντες καὶ εἶπον, ὁμόσωμεν ἅπαντες ὄρκω καὶ ἀναθεματίσωμεν ἀλλήλους τοῦ μὴ ἀποστρέψαι τὴν γνώμην ταύτην, 10 μέχρις οὗ ἀποτελέσωμεν αὐτήν. τότε πάντες ὤμοσαν ὁμοῦ καὶ P. 12 ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους. ἦσαν δὲ οὗτοι διακόσιοι οἱ καταβάντες ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰάρεδ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἐρμονιεῖμ ὄρους καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄρος Ἐρμῶμ, καθότι ὤμοσαν καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους ἐν αὐτῷ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν · 15

	α' Σεμιαζᾶς ὁ ἄρχων αὐτῶν.	ε' Ῥαμῆλ.
	β' Ἀταρχούφ.	ζ' Σαμψίχ.
B	γ' Ἀρακίηλ	η' Ζακίηλ.
	δ' Χωβαβιήλ.	θ' Βαλκίηλ.
	ε' Ὁραμμαμή.	ι' Ἀζαλζήλ.

20

1. Ἐνώχ] Cap. VII. p. 171. In libro Enoch sequor interpretationem Sylvestri de Sacy, quae addita est Laurentii editioni. 3. Θυγατέρας A. 6. Σεμιαζᾶς] σεμιαζᾶς A. 7. θελήσητε A. θελήσετε G. 11. ὤμοσαν Am. ὄμοσαν G. 13. τοῦ addidi ex A. 14. ἐρμῶμ A. Ἐρμῶν G. 14. ὤμοσαν καὶ ἀνεθε — Am. ὄμοσαν καὶ ἀνεθε — G. 16. Σεμιαζᾶς] σεμιαζᾶς A. Proxima nomina longe aliter scripta sunt in libro Enoch.

Ex libro primo Enoch, de egregoris.

Hominum vero in immensum crescentē numero, puellae natae sunt illis speciosissimae, in quas exarserunt egregori, et earum amore capti in varios errores abducti sunt. Mutuis itaque sermonibus sese adhortantes „eligamus,” inquit, „nobis uxores ex hominum terrae filiabus.” Dixit autem princeps eorum Semiazas: „vereor ne hoc adimplere nolitis, et ego solus gravis huius peccati reus agar.” Responderunt autem ei omnes, dixeruntque: „iusiurando firmemus cuncti propositum hocce nostrum, dirisque invicem devoveamus nos, a sententia, donec opere perficiatur, nusquam discessuros.” Iuramento tunc devinxere se cuncti, maledictisque sibi invicem imprecati sunt. Erant autem hi numero ducenti, qui in diebus Iared in montis Ermonim verticem profecti sunt; Ermon autem montem dixerunt ex iusiurando, quo se invicem constrinxerunt et maledictis quibus se sponte subiecerunt. Haec porro sunt principum illorum nomina:

1. Semiazas universorum dux.	6. Ramiel.
2. Atarcuph.	7. Sampaich.
3. Araciel.	8. Zaciel.
4. Chobabiel.	9. Balciel.
5. Horammame.	10. Azalzel.

α' Φαρμαρός.	ις' Σαρινῶς.
ιβ' Ἀμαριήλ.	ιζ' Εὐμιήλ.
ιγ' Ἀναγημάς.	ιη' Τυρηήλ.
ιδ' Θουσαήλ.	ιθ' Ἰουμιήλ.
5 ιε' Σαμιήλ.	κ' Σαριήλ.

V. 10

οὗτοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἐν τῷ χίλιοστῷ ἑκατοστῷ ἑβδομη-
κοστῷ ἔτει τοῦ κόσμου ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας καὶ ἤρξαντο
μιαίνεσθαι ἐν αὐταῖς ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ. καὶ ἔτεκον αὐτοῖς
γένη τρία· πρῶτον γίγαντας μεγάλους. οἱ δὲ γίγαντες ἐτέκνωσαν
10 Ναφηλεῖμ, καὶ τοῖς Ναφηλεῖμ ἐγεννήθησαν Ἐλιοῦδ. καὶ ἦσαν
αἰδξανόμενοι κατὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν, καὶ ἐδίδαξαν ἑαυ-
τοὺς καὶ τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν φαρμακείας καὶ ἐπαισίδας. πρῶ-
τος Ἀζαήλ ὁ δέκατος τῶν ἀρχόντων ἐδίδαξε ποιεῖν μαχαίρας καὶ
θώρακας καὶ πᾶν σκεῦος πολεμικὸν καὶ τὰ μέταλλα τῆς γῆς καὶ
15 τὸ χρυσοῖον πῶς ἐργάζονται, καὶ ποιήσωσιν αὐτὰ κόσμια ταῖς
γυναίξει, καὶ τὸν ἄργυρον. ἔδειξε δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ στιβεῖν καὶ
τὸ καλλυπίζειν καὶ τοὺς ἐκλέκτους λίθους καὶ τὰ βαφικά. καὶ
ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐ-
τῶν καὶ παρέβησαν καὶ ἐπλάνησαν τοὺς ἄγγλους, καὶ ἐγένετο ἀσε-
20 βεια πολλή ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἠφάνισαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ἔτι δὲ
καὶ ὁ πρῶταρχος αὐτῶν Σεμιαζᾶς ἐδίδαξεν εἶναι ὄργας κατὰ τοῦ

2. ὁ εὐμιήλ Α. 3. ἀναγημάς Α. Ἀναγημάς G. 10. Ναφη-
λεῖμ καὶ] ἀφηλεῖμ καὶ Α. 13. Ἀζαήλ] „Supra Ἀζαζήλ.” m. Ἀζαήλ
etiam p. 24. 25. In libro Enoch *Asazyel* dicitur. ἀρχόντων καὶ G.
καὶ om. Α. 21. καὶ ὁ Α. καὶ ὁ δὲ G.

11. Pharmarus.	16. Sarinas.
12. Amariel.	17. Eumiel.
13. Anagemas.	18. Tyriel.
14. Thausael.	19. Iumiel.
15. Samiel.	20. Sariel.

Isti caeterique cuncti acceperunt sibi uxores anno mundi millesimo cen-
tesimo septuagesimo, et ad diluuium usque in eas insanierunt; ex eis vero
nati in tria genera sunt divisi, quorum primum Gigantes, homines proceri.
Gigantes autem Naphelim procreaverunt, ex Naphelim porro Eliudaei orti
sunt. Caeterum iuxta corporis eorum molem auctus est quoque numerus, ac
sepe uxoresque suas veneficia et incantationes mutuo docuerunt. Primus
Azael in ordine principum decimus, qui gladios, thoracas, et omne belli-
cum instrumentum, et terrae metalla conflare, aurum quoque et argentum
qua tractarent arte muliebrem mundum composituri, adinvenit; qua poli-
rent etiam, et electis lapidibus nitorem adicerent, et colores fucarent, in-
struxit. Ista sibi filiabusque suis comparaverunt filii hominum, et violato
dei mandato sanctos in errorem impulerunt, ac tandem perversis iustitiae
semitis ingens terram universam pervagata est impietas. Animo insuper
odis fovere, et herbarum radicibus aliis damna parare Semiazas eorum dux

νοδος, και ῥίλας βοτανῶν τῆς γῆς. ὁ δὲ ἑνδέκατος Φαρμαρὸς ἐδί-
 दाξε φαρμακείας, ἐπαιοΐδας, σοφίας και ἐπαιοιδῶν λυτήρια. ὁ
 ἕνατος ἐδίδαξεν ἀστροσκοπίαν. ὁ δὲ τέταρτος ἐδίδαξεν ἀστρο-
 P. 18 λογίαν. ὁ δὲ ὄγδοος ἐδίδαξεν ἀεροσκοπίαν. ὁ δὲ τρίτος ἐδίδαξε
 τὰ σημεῖα τῆς γῆς. ὁ δὲ ἕβδομος ἐδίδαξε τὰ σημεῖα τοῦ ἡλίου. 5
 ὁ δὲ εἰκοστός ἐδίδαξε τὰ σημεῖα τῆς σελήνης. πάντες οὗτοι ἤρ-
 ξαντο ἀνακαλύπτειν τὰ μυστήρια ταῖς γυναιξίν αὐτῶν και τοῖς τέ-
 κνοις αὐτῶν. μετὰ δὲ ταῦτα ἤρξαντο οἱ γίγαντες κατεσθίειν τὰς
 σάρκας τῶν ἀνθρώπων· και ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι ἐλαττοῦσθαι
 ἐπὶ τῆς γῆς. οἱ δὲ λοιποὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανὸν περὶ τῆς κα- 10
 κώσεως αὐτῶν λέγοντες εἰσενεχθῆναι τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐνώ-
 πιον κυρίου. και ἀκούσαντες οἱ τέσσαρες μεγάλοι ἀρχάγγελοι
 Μιχαὴλ και Οὐριήλ και Ῥαφαήλ και Γαβριήλ παρέκυνσαν ἐπὶ τὴν
 γῆν ἐκ τῶν ἁγίων τοῦ οὐρανοῦ· και θεασάμενοι αἷμα πολὺ ἐκ-
 B κεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς και πᾶσαν ἀσέβειαν και ἀνομίαν γενομένην 15
 ἐπ' αὐτῆς, εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους ὅτι τὰ πνεύματα
 και αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων στενάζουσι ἐντυγχάνοντα και λέ-
 γοντα ὅτι εἰσαγάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὑψιστον, και
 τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐνώπιον τῆς δόξης τῆς μεγαλωσύνης, ἐνώ-
 πιον τοῦ κυρίου τῶν κυρίων πάντων τῆ μεγαλωσύνη. και εἶπον τῷ 20
 κυρίῳ τῶν αἰώνων, σὺ εἶ ὁ θεὸς τῶν θεῶν και κύριος τῶν κυρίων
 και ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων και θεὸς τῶν αἰώνων, και ὁ θρό-

8. ἕνατος] ἕνατος G. ἀστροσκοπίαν m. ἀστροσκοπίας G.
 8. ταῦτα add. A. 10. Conf. p. 24 b. 13. παρέκυνσαν] Legenda-
 tur και παρέκυνσαν. Conf. p. 24 c. 14. ἐκεχυμένον m. ἐκεχυ-
 μένον G. 16. ἐπ' αὐτῆς add. A. 18. πρὸς τὸν A. πρὸς G.
 19 et 20. μεγαλωσ— A. μεγαλοσ— G. 22. και θεὸς A. και ὁ
 θεὸς G. αἰώνων] ἀνθρώπων p. 24 c. ὁ θρόνος A. ὁ om. G.

aperuit: Pharmarus, princeps undecimus, veneficia, incantationes, prae-
 stigias, et incantationum impedimenta; nonus, astrorum cursus; quartus,
 astrologiam; octavus, aëris inspectionem; tertius, terrae; septimus, solis;
 vicesimus, lunae signa exposuit; singuli denique arcana haec uxori-
 bus filii-que suis revelare, Gigantesque postmodum carnes humanas vocare coe-
 perunt. Hinc hominum numerus minor in dies fieri, ac paene deficere visus:
 tum reliqui quique tantae nequitiae pertaesi vocem extulerunt in caelum,
 et sui memoriam ad dei conspectum deferri precati sunt. His auditis,
 quatuor archangeli magni, Michaël, Uriel, Raphaël et Gabriel, de san-
 ctis caeli prospexerunt in terram: et viso plurimo sanguine super terram
 effuso, et universa impietate et iniquitate cognita, regressi dixerunt ad in-
 vicem: spiritus et animae hominum suspirant dicentes, iudicium interne-
 cionemque nostram ad gloriam maiestatis, ad dominorum omnium dominum
 in maiestate, deferre. Et dixerunt domino saeculorum: „Tu es deorum
 deus, et dominorum dominus, et regum rex, et saeculorum deus, et thro-

νος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰώνων, καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ C τὰ ἐξῆς. τότε ὁ ὕψιστος ἐκέλευσε τοῖς ἁγίοις ἀρχαγγέλοις, καὶ ἔδησαν τοὺς ἐξάρχους αὐτῶν καὶ ἔβαλον αὐτοὺς εἰς τὴν ἄβυσσον, 5 ἕως τῆς κρίσεως, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἐνὼχ μαρτυρεῖ.

Ὁ δὲ θεόπτης Μωϋσῆς ἐν τῇ Γενέσει φησὶ „καὶ ἐγένετο ἠνίκά ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρας ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖ- 10 κας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο.” εἶτα „καὶ μετ’ ἐκείνο ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγεννώσαν ἑαυτοῖς, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ’ αἰῶ- V. 11 νος, ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοὶ” καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὁ δὲ κορυφαῖος καὶ ἀπόστολος Πέτρος ἐν ἐπιστολῇ δευτέρᾳ D 15 περὶ αὐτῶν οὕτω φησὶν, εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν κολαζομένους τηρεῖν, καὶ ἀρχαῖον κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ’ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλινομένον κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάσας.

20 Ταῦτά τοι πρὸς ὠφέλειαν τῶν βουλομένων ἐκ τῶν θείων γραφῶν παρατέθεικα. ἄξιον δὲ καὶ Ζωσίμου τοῦ Πανοπολίτου φιλοσόφου χρῆσθαι τινὰ παραθέσθαι περὶ αὐτῶν ἐκ τῶν γεγραμ-

4. ἔβαλον m. ἔβαλλον G. 6. Μωϋσῆς] Genes. VI, 1. 8. δὲ add. A. 10. εἶτα καὶ A. εἶτα δὲ A. 12. ἦσαν οἱ A. οἱ om. G. 13. οἱ ὀνομαστοὶ A. οἱ om. G. 14. δευτέρᾳ] Cap. 2, 4. 15. οὕτω addidi ex A. 18. κατακλινομένον A. 20. τοῖ] Vulgo μοι.

nus gloriae tuae in omnes saeculorum generationes et nomen tuum sanctum et in omnia saecula benedictum: et quae deinceps. Tunc altissimus sanctis archangelis imperavit, et victos eorum antesignanos usque ad iudicium angeli detruserunt in abyssum, et quae sequuntur. Et haec quidem Knoch testatur.

Dei vero contemplator Moses scribit in Genesi: „cum coepissent homines multiplicari super terram, et filios procreassent, videntes filii dei filias hominum quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus quas elegerant.” Consequenter vero: „postquam ingressi sunt filii dei ad filias hominum, illaeque genuerunt, visi sunt Gigantes, a saeculo viri famosi.” Et reliqua.

Porro coryphaeus et apostolus Petrus de iisdem epistola secunda dicit: „si enim deus angelis peccantibus non peperit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos in iudicium reservatos: et originali mundo non pepercit, sed octavum Noë iustitiae praeconeum custodivit, diluvium mundo impiorum inducens.”

Ex divinis scripturis haec in medium adduxi studiosorum gratia: caeterum operae quoque pretium est Zosimi Panopolitae philosophi, divino

μένων αὐτῷ πρὸς Θεοσίβειαν ἐν τῷ ἐνάτῳ τῆς Ἰμουθ βιβλῳ, ἔχουσαν ὡδε „φάσκουσιν αἱ ἱεραὶ γραφαὶ ἦτοι βίβλοι, ὧ γύναι, ὅτι ἔστι τι δαυμόνων γένος ὃ χρῆται γυναιξίν. ἐμνημόνευσε δὲ P. 14 καὶ Ἐρμῆς ἐν τοῖς φυσικοῖς, καὶ σχεδὸν ἅπας λόγος φανερός καὶ ἀπόκρυφος τοῦτο ἐμνημόνευσε. τοῦτο οὖν ἔφασαν αἱ ἀρχαῖαι καὶ 5 θεαὶ γραφαί, ὅτι ἄγγελοι τινες ἐπεθύμησαν τῶν γυναικῶν καὶ κατελθόντες ἐδίδαξαν αὐτὰς πάντα τὰ τῆς φύσεως ἔργα, ὧν χάριν, φησί, προσκρούσαντες, ἔξω τοῦ οὐρανοῦ ἔμειναν, ὅτι πάντα τὰ πονηρὰ καὶ μηδὲν ὠφελούντα τὴν ψυχὴν ἐδίδαξαν τοὺς ἀνθρώπους. Ἐξ αὐτῶν φάσκουσιν αἱ αὐταὶ γραφαὶ καὶ τοὺς γλ-10 γαντας γεγενῆσθαι. ἔστιν οὖν αὐτῶν ἡ πρώτη παράδοσις Χημεῦ περὶ τούτων τῶν τεχνῶν. ἐκάλεσε δὲ ταύτην τὴν βίβλον Χημεῦ, ἐνθεν καὶ ἡ τέχνη χημεία καλεῖται” καὶ τὰ ἑξῆς.

B Τούτων οὕτως ἐχόντων περὶ τῶν ἐκ τοῦ Σῆθ ἐργηγῶρων δέον γινώσκειν ὅτι παρὰ μὲν τῇ Θεοπνεύστῳ γραφῇ πρὸ τοῦ κατα-15 κλυσμοῦ περὶ βασιλείας τῆς οἰασοῦν οὐ φέρεται· δῆλον γὰρ ὡς οἱ τοῦ γένους προπάτορες Ἀδάμ τε καὶ Σῆθ καὶ Ἐνώς καὶ οἱ ἄμφ’ αὐτοὺς ἐπισημότεροι, οὗτοι ἐξῆρχον τῶν πολλῶν ἕως τε- λείας κατακρατήσεως τῶν γιγάντων, οὓς νομιζομεν τυραννεῖν τῶν ἀσθενεστέρων ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἦσαν αὐτοῖς ὅμοιοι, 20

1. ἐνάτῳ] ἐνάτῳ G. Ἰμουθ] Ἰμοῦθ A. 4. ἐρμῆς A. ὁ Ἐρ-
μῆς G. 5. αἱ addidi ex A. 7. πάντα add. A. 8. φησὶν A.
φασὶν G. 11 et 12. χημεῦ A. Χημᾶ G. βίβλον Χῦμα m.
13. ἐνθεν καὶ A. ἐνθεν δὲ G. χημεία] χημεία m. 14. τούτων A.
τούτων οὖν G. 17. τε καὶ A. τε om. G. ἐνώς A. 18. τε-
λείας καὶ A. 19. κατακρατήσεως A. καταρτήσεως G. νομιζο-
μεν m. νομιζομένους G.

cultui magis ac magis augendo, ex eiusdem scriptis libro Imuthi nono te-
stimonium his verbis conceptum adiungere: referunt sacrae scripturae,
hoc est libri, o mulier, daemonum genus quoddam esse in mulierum con-
suetudinem venire solitum: horum mentionem agit Mercurius in physicis,
ac omne ferme tam certae quam obscurae auctoritatis volumen de illis non-
nihil edisserit. Hoc itaque veteres et sacrae scripturae affirmant, ange-
los quosdam mulierum cupidine tactos, in terras dilapsos naturae opera eas
edocuisse, propterea quod prava quaeque et inutilia eis revelassent, caelo
extorres perpetuo exilio damnatos ferunt. Ex his Gigantes ortos eadem
scripturae testantur, primumque artium huiusmodi documentum est che-
mia: librumque huic vocavit Chema, unde et chimiae nomen factum,
et quae sequuntur.

His ita constitutis de egregioris e Seth stirpe oriundis, ante dilu-
vium de nullo regno divinis in scripturis exstare memoriam observan-
dam. Constat enim primos humani generis autores Adam, Seth et
Enos, aliosque ipsis coniunctos prae reliquis conspicuos ad stabilitam us-
que Gigantium supra caeteros imperium, potestatem obtinuisse; Gigan-
tes vero in reliquis hominum corporis mole viribusque sibi impares usque

μέχρι τοῦ ἐπὶ Νῶε κατακλυσμοῦ, δι' οὗς καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ. ἐπειδὴ δὲ Βήρωσος ὁ τῆς Χαλδαϊκῆς ἀρχαιολογίας συγγραφεὺς ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὡς φησι, καὶ εὐρῶν ἐν Βαβυλῶνι πολλῶν ἀναγραφὰς φυλασσομέ- C
 5νας ἐπιμελῶς, αἱ περιεῖχον ἐτῶν μυριάδας πον δεκαπέντε καὶ μικρὸν πρὸς, ἱστορίας τινὰς περὶ οὐρανοῦ τε καὶ γῆς καὶ θαλάσσης καὶ βασιλείων ἀρχαιότητος καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν, περὶ τε θείσεως τῆς Βαβυλωνίας γῆς καὶ καρποφορίας αὐτῆς καὶ ζώων τινῶν ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης φανέντων παρὰ φύσιν τῷ εἶδει,
 10 καὶ ἄλλα τινὰ μυθώδη ταῦτα, κομπολογία τιμὴ συνέγραψεν, αἵτινα πάντα κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον πλάσματα δαιμόνων εἶναι δοκεῖ, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι καὶ τούτων τὸν χρόνον ἐν κακότητι παραθέσθαι ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους τοῦ κόσμου ὄντα, καίπερ πληροφοροῦμενος ὅτι δοξάσαι θεῶν τὸ τῶν D
 15 Χαλδαίων ἔθνος καὶ δεῖξαι πάντων τῶν ἐθνῶν ἀρχαιότερον ὁ Βήρωσος καὶ οἱ κατ' αὐτὸν, ὁ Ἀλέξανδρος, φημι, ὁ Πολιῆστωρ λεγόμενος καὶ Ἀβυδηνός, ταῦτα γεγράφασι. τὸ γὰρ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μᾶλλον ἀοίκητον ἠγίσθαι, ἐν ἧ τῶν Βαβυλωνίων ἡ χώρα καὶ ἡ Αἴγυπτος κείται,
 20 κατωλληλότερον εἶναι δοκεῖ ἔκ τε τῆς θείας γραφῆς καὶ ἔκ τινων V. 12

1. δι' οὗς A. δι' οὗ G. 2. Βήρωσος] Vulgo Βηρωσός.
 3. ὡς φησι] Conf. p. 28 b. 5. μυριάδας] Vulgo μυριάδων.
 9. φανέντων Niebuhrus. Vulgo θανέντων. Conf. p. 28 c. 29 a.
 12. τούτων A. τούτων G. 13. ἐνάτου] Vulgo ἐνάτου, quod ubique correxi.
 15. Βήρωσος] Vulgo Βηρωσός. 17. λεγόμενος om. G. Ἀβυδηνός m. Ἀβυδινός G. 19. ἐκείνης ἐν ἧ m.

ad Noei diluvii, quo terra delata est, tempestatem, manifestam exercuisse tyrannidem aestimamus. At quoniam Berosus Chaldaicarum antiquitatum scriptor, qui, ut ipse refert, circa Alexandri Macedonis tempus floruit, plurium auctorum monumenta diligenter asservata, quae res gestas annorum myriadibus quindecim, et nonnihil amplius continerent, quasdamque de caelo, terra, mari, regum ac facinorum eorumdem antiquitate, de Babylonicae terrae situ ac ubertate, de animalium quorundam rubro mari enatorum forma praeter naturam usitata, ac de aliis quibusdam fabulosis narrationes continentia, quae quidem ordine compendioque conscripsit, se invenisse testatur (haec autem, ut verum fatear, daemoneum signum sunt anilesque nugae). Propterea omnem temporis seriem ab hoc labente anno mundi millesimo quinquagesimo nono in laterculum referre ac coordinare necessarium duxi; nec enim me fugit Berosum ac eius sequaces, Alexandrum dico, cognomento Polyhistorum, et Abydenum, cum Chaldaeorum gentem laudaturos, ac caeteris nationibus antiquiorem demonstraturos, haec scriptis consignare voluisse. Ea siquidem sententia, quae concessam nobis terrae portionem, paucioribus ante diluvium incolis refertam quam ea, in qua Babyloniorum regio ac Aegyptus sita est, existimat, divinae scripturae, paternis assertionibus, ac ipsi denique rerum connectae

πατρικῶν μαρτυριῶν καὶ τῆς φυσικῆς τῶν πραγμάτων ἀκολούθια· καὶ ἐκ μὲν τῆς γραφῆς οὕτω λεγούσης „καὶ ἐξέβαλε τὸν
 P. 15 Ἀδὰμ, καὶ κατώκησεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς”. ἡ δὲ Βαβυλωνίων γῆ καὶ ἡ καθ’ ἡμᾶς οἰκουμένη πᾶσα πόρρω που κεῖται τῆς καθ’ ἀνατολὰς Ἐδέμ, ἔνθα τὸν παράδει-5
 σον κεῖσθαι φαμέν. καὶ ἵνα τῷ τοιαύτῳ λόγῳ μάρτυρά τινα θεοφόρον διδάσκαλον παραστήσωμεν, παρέστω ἡμῖν ὁ θεὸς Ἐφραῖμ, ἡ ὠκεανόβρυτος γλώσσα, φάσκων ἐν τοῖς εἰς τὸν παράδεισον δογματικοῖς αὐτοῦ λόγοις οὕτως „πάντων τῶν ὑψωμάτων τῶν ὠραίων ὑψηλότερος ὁ παράδεισος. ὁ δὲ κατακλυσμός 10
 πρὸς τὰ ἴχνη αὐτοῦ ἔφθασεν. οἱ δὲ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἄνθρωποι ἀνὰ μέσον τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου ᾤκησαν, ἡ δὲ γενεὰ τοῦ Κάιν εἰς γῆν καλουμένην Ὀδ, ἣτις μεθερμηγνέεται τρέμουσα, οἱ δὲ τοῦ Σήθ εἰς τὴν ὑψηλότεραν ἐντεταλμένοι ὑπὸ τοῦ Ἀδὰμ μὴ συμμίσθουσαι εἰς τὴν γενεάν τοῦ Κάιν τοῦ ἀδελ-15
 φοκτόνου. ἦν δὲ ἡ γενεὰ αὐτοῦ χθαμαλοὶ τῇ ἡλικίᾳ διὰ τὴν κατάραν Κάιν· οἱ δὲ τοῦ Σήθ γίγαντες καὶ ὡς ἄγγελοι θεοῦ ἐν τῇ ὑψηλῇ χώρᾳ. ἐλθοῦσαι δὲ αἱ θυγατέρες τοῦ Κάιν διὰ μουσικῶν αὐλῶν καὶ κινυρῶν κατήγαγον αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ ἔσχον αὐτὰς, καὶ πληθυνθείσης τῆς ἀνομίας αὐτῶν γέγονεν 20
 Cὁ κατακλυσμός. καὶ ἐξήγαγεν ὁ θεὸς τὴν κιβωτὸν Νῶε εἰς ὄρος

2. τῆς γραφῆς] Genes. III, 24. ἐξέβαλεν G. ἐξέβαλλεν A.
 3. κατώκησεν A. 5. κεῖται τῆς m. κεῖται πού τῆς G. 6. θεοφόρον A. θεοφόρον G. 12. ᾤκησαν m. οἰκοῦσαν G. 13. Ὀδ] Naïd m. 14. τρέμουσα] κατάρει add. m. 15. συμμίσθουσαι A.
 18. θυγατέρας A.

seriei nulla non ex parte consonat; divinae quidem scripturae dicenti: „et eiecit Adam, et collocavit eum in regione paradisi voluptatis.” Babyloniorum autem regio, vel ea quam habitamus terrae pars, ab Edem, orientali plaga, in qua paradysum exstare dicimus, non modico distat intervallo. Atque ut huius dicti deiferorum patrum testem aliquem producamus, prodeat nobis divinus Ephraim, lingua, inquam, illa pelago eloquentiae acutariens, dogmaticis suis de paradiso sermonibus hoc pacto disserens. Amoenis omnibus locis excelsis paradysus elevatur: ad eius vero radices diluvii pertinuerunt aquae. Homines diluvio antiquiores inter paradysum et oceanum sedes habitationi commodas obtinebant; Cain autem soboles omnis terram Od, quae tremula exponitur, incolabat; Seth vero filii, ne cum Cain fratricidaee progenie commiserentur, in excelsiore terrae parte ab Adamo iussi sunt consistere. Erat autem omnis illa Cain progenies ob tractum cum sanguine a patre maledictum corporis mole brevior ac depressa forma, ex adverso vero filii Seth, ceu proceri Gigantes, et angeli dei, in excelsa morabantur regione. Porro filiae Cain ad eos profectae musicis tibiis, et cinyris illectos felici loco et excelsa regione deorsum egerunt, supereruntque illis, crescenteque eorum nequitia factum est diluvium. Et eduxit dominus arcum Noë in montem Ararat, et ab eo tempore

Ἄραράτ. καὶ ἔκτοτε ᾤκησαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν γῆν ταύτην. τοῦτο δηλοῖ ὅτι ἡ νῦν οἰκοῦσα γῆ τότε ἀοίκητος ἦν. διὰ γὰρ τῆς ἐξόπλων τῶν τοῦ Θεοῦ ᾤκησαν οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ εἰς τὰ πλησίον τοῦ παραδείσου, ἀνὰ μέσον ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου. τὸ δὲ σκότος τὸ ἐξώτερον, περὶ οὗ εἶπεν ὁ Χριστός, ἔσωθεν τοῦ παραδείσου ἐστίν· ὁ δὲ παράδεισος οὖν τῷ ὠκεανῷ τὸν κόσμον κυκλοῖ· ἡ δὲ Ἔδεμ κατὰ ἀνατολὰς ἐστίν· οἱ δὲ φωστῆρες ἡλίου καὶ σελήνης ἔσωθεν τοῦ παραδείσου ἀνατέλλουσιν, ἔξωθεν δὲ δύνουσιν παρερχόμενοι δι' αὐτοῦ" καὶ τὰ ἐξῆς.

- 10 Τοῖς μὲν οὖν εὐπειθέσιν ἀρκεῖν οἶμαι ταῦτα πρὸς πᾶσαν πληροφορίαν, ὅτι οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἄνθρωποι τὴν μεταξὺ ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου γῆν ᾤκουν, καὶ οὔτε Βαβυλῶν ἦν ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε Χαλδαίων βασιλεία, ὡς τῷ Βηρώσῳ καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ δοκεῖ πρὸς ἀνατροπὴν τῶν θείων γραφῶν, οὔτε
- 15 Αἰγυπτίων δυναστεία, ὡς τῷ Μανεθῷ ψευδομένῳ καὶ μεγαλύνοντι τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος ἔδοξε γράφειν. εἰ δὲ τις οὐκ ἀρκεῖται τοῖς προτεθείσι, τελείως πειθέσθω δι' ὧν ὑποκατιῶν ὁ θεόπτης Μωϋσῆς ἐν τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν οὕτω φησὶ „Χοὺς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ
- 20 τῆς γῆς. οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἕναντι κυρίου. διὰ τοῦτο ἐροῦσιν ὡς Νεβρώδ γίγας καὶ ἐγένετὸ ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ

P. 16

2. τῆς add. A. 3. ᾤκησαν m. οἰκοῦσαν G. 12. βαβυλῶν A.
 13. βηρώσῳ A. Βηρωσῷ G. 17. προτεθείσι A. προστεθείσι G.
 18. Μωϋσῆς] Genes. X, 8. 19. Χοὺς] Χοὺς G. νεβρώδ hic
 et infra ter A. Νεβρωδ G. 20. ἦν A. ὁ G.

terram hanc homines incoluerunt. Ex quo colligitur terram hanc habitam aliquamdiu prius incultam fuisse, cum ex dei tolerantia, iuxta paradysum, inter ipsum et oceanum homines moram trahere permitterentur. Exteriores vero tenebrae de quibus Christus loquutus, intra paradysum sunt: paradysus autem et oceanus mundum ambiunt: ad Orientalem plagam situm obtinet Edem: sol et luna gemina lumina ex paradiso oriuntur, ac eodem peragrato foras in occubitum tendunt, et quae deinceps.

Et mente quidem sanis haec abunde sufficere arbitror, ut ante diluivium inter oceanum et paradysum homines credantur terram incoluisse; ita tamen ut neque Babylon in terra, neque Chaldaeorum regnum, ut Beroso et eius discipulis ad evertendam scripturarum auctoritatem placet, neque Aegyptiorum principatus, ut a mendace et iactabundis buccis Aegyptiorum gentem Manetho extollente fictum est, extiterit. Haec tamen leviora, quam quae mereantur assensum, ratus aliquis convincetur abunde ex subiunctis, quae inspector dei Moses, recensita post diluivium rerum gestarum serie, hoc pacto commemorat: „Chus genuit Nembrod: ipse coepit esse Gigas in terra: ipse robustus erat venator coram domino. Ob hoc dicunt: quasi Nembrod Gigas. Fuit autem principium regni eius

Βαβυλωνίαν, Ὀρέχ καὶ Ἀρχαδ καὶ Χαλάνη ἐν τῇ γῆ Σενναάρ. ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ἀσσοδρ, καὶ ὠκοδόμησε τὴν Νινευὶ καὶ τὴν Ῥοβῶθ πόλιν καὶ τὴν Χαλάχ. αὕτη ἡ πόλις ἡ μεγάλη.” φανερόν δὲ ἐκ τούτων ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς τῶν Βαβυλωνίων βασιλείας ἦτοι Χαλδαίων ἀπὸ Νεβρωδ τοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμόν εἰς ἔτη 5 ἑξακόσια τριάκοντα ἀκμάσαντος γέγονε. καὶ χρηὶ πᾶσαν ἱστορίαν Χαλδαϊκὴν ἢ Αἰγυπτιακὴν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῇ γραφῇ ἀπαγ-
 Βγελλομένην μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς προσέχοντας ὀρθῶς ταῖς θείαις
 V. 18 γραφαῖς, εἰ καὶ τινα περὶ κατακλυσμοῦ καὶ λάρνακος, ἦτοι κιβωτοῦ, κλέψαντες ἐκ τῶν Θεοπνεύστων γραφῶν ἰδιοποιήσαντο, 10 δι’ ὧν οἱ ἀπλοῦστεροι καὶ τοῖς λοιποῖς ληρήμασι προσέχοντες εὐχερῶς βλάπτονται, λέγω δὲ περὶ μυριάδων ἐτῶν διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσεων καταλεγόμενων. ἐν οἷς καὶ περὶ ἀννιδοτίων φάσκουσι ζῶων τινῶν ἰχθυομόρφων ἐν μέρει καὶ ἀνθρωπομόρφων, ἡμέρας μὲν ἐν τῇ γῆ διαιτωμένων καὶ μηδεμίαν τροφήν 15 προσφερομένων, νυκτὸς δὲ ἐν τῷ πελάγει καταδυνόντων, παραδιδόντων τε τοῖς ἀνθρώποις γράμματα καὶ μαθημάτων καὶ τεχνῶν ἐμπειρίας καὶ πόλειων συνοικισμοὺς καὶ ἱερῶν ἰδρύσεις καὶ C νόμων εἰσηγήσεις σπερμάτων τε συναγωγὰς· καὶ ἀπὸ τότε φασὶ

1. βαβυλωνίαν A. ὀρέχ A. Ορέχ G. 2. Ἀσσοδρ m. Ἀσοδρ G. ἄσοδρ A. νινευὴ A. 3. Ῥοβῶθ A. Χαλάχ Am. Χαλάχ G. Post Χαλάχ librarii culpa excidisse videntur καὶ τὴν Ἀσσή ἀνὰ μέσον Νινευὶ καὶ ἀνὰ μέσον Χαλάχ. ἡ μεγάλη] ἢ delendum. 4. τῆς τῶν A. τῆς om. G. 7. ἡ A. καὶ G. 8. προσέχοντας m. μὴ προσέχοντας G. 12. λέγω δὲ A. λέγοντες G. διὰ σάρων m. δι’ ἄς ἄρων G. 13. νήρων] Scribebatur νεύρων. ἀννιδοτίων A. ἀννοδοτίων G. 16. καταδυνόντων A. καταδύνοντων G. 18. συνοικισμοὺς A. 19. φασὶ] φησὶ A. τότε — χρόνους] „Leg. τοῦ τε — χρόνον.” Anonymus.

Babylon, Orach et Archad et Chalane in terra Sennaar. De terra illa egressus est Assur et aedificavit Niniven et urbem Roboth et Chalach: haec est civitas magna.” Sane liquet ex his, Babyloniorum, sive mavis Chaldaeorum regni exordium a Nembrod, qui retro diluvium annis sexcentis et triginta floruit, ductum: et eos qui sacris scripturis ex aequo animum advertunt, Chaldaicam, sive Aegyptiam omnem historiam illis adversantem decet respicere: quamvis illi ex scripturis caelitus traditis de diluvio et arca suffurentur nonnulla, quibus animi simpliciores deliriis nonnumquam stupefacti laeduntur quam facile, ubi praestigiatores illi myriadas annorum Saris, Neiris, et Sossis conflatas comminiscuntur; in quibus et meras nugas evolvunt de annodotiis animalibus, qua piscium, qua hominum formam referentibus, de die nullo admissa cibo degentibus in terra, de nocte pelagi profundum subeuntibus, quorum ope litteras et disciplinarum artiumque experimenta, urbium habitandarum rationem, templorum aedificia, legum expositionem, seminum fructuumque colligendorum modum reliqui homines acceperint, quibus necdum adhuc tempus per annos metiendi

- χρόνους μηδὲν παρὰ ἀνθρώποις ληφένθη. ἕτινα πάντα καὶ ἄλλα πλείστα πολλῆς ἀδολεσχίας γέμοντα ὄρωντες καὶ ταῖς θείαις ἡμῶν γραφαῖς ἀνακόλουθα οἱ τὰς Χριστιανικὰς ἱστορίας σὺν γράψαντες, θανατίζω πῶς κατεδέξαντο ὅλως κανονικῆ στοιχειώσει Ἐπιπροβαλεῖν ἀνάξια πάσης ὄντα μνήμης, οὗς κατ' ὄνομα λέγειν περισσὸν ἡγοῦμαι αἰδοῖ τῶν ἀνδρῶν, δι' οὗς ἀναγκάζομαι κἀγὼ τῇ αὐτῇ στοιχειώσει χρῆσασθαι, ἵνα μὴ δόξη ἀτελεῖς εἶναι τὸ πόνημα. τῆς οὖν Χαλδαϊκῆς ἀρχῆς ἀπὸ Νεβρωδ' ἀποδεδειγμένης συναποδέδεικται δηλονότι καὶ τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν δυνα-
- 10 στείων ὑπὸ Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδου δελφον συγγεγραμμένα πλήρη ψεύδους καὶ κατὰ μίμησιν Βηρώσσου πεπλασμένα κατὰ τοὺς αὐτοὺς σχεδόν που χρόνους, ἢ μικρὸν ὕστερον· πλὴν καὶ αὐτὰ ἀνωφελῆ ὄντα στοιχειωθῆσεται ἐκ τῶν παρὰ πολλοῖς ἱστορικοῖς κανονισθέντων.
- 15 Τῷ χιλιοστῷ πεντηκοστῷ ὀγδὼν ἔτει τοῦ κόσμου οἱ ἐργήγοροι κατήλθον καὶ διήρκεσαν ἐν τῇ παραβάσει ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ.

Ὁ δεῦτερος κύκλος τῶν πεντακοσίων τριάκοντα δύο ἐτῶν ἐπληρώθη, καὶ ἤρξατο ὁ τρίτος τῷ χιλιοστῷ ἐξηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τοῦ κόσμου, διακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ τοῦ Μαλελεήλ.

P. 17

Ὁ ἀκριβῶς ἐπιστάνων τοῖς ὑποκειμένοις δυοὶ κανονικοὶ ἀ-

9. καὶ τὰ περὶ Α. καὶ περὶ Γ. 10. ὅπὸ Α. ἀπὸ Γ. 11. βηρώσσου Α. Βηρώσσου Γ. 18. Ὁ δεῦτερος κύκλος anonymus. Legebatur δύο κύκλους. δύο κύκλοι — ἐπληρώθησαν m.

usum fuisse communem constat: quae singula et alia plura nugis referta, et sacris scripturis penitus absconna, ac ideo quae memorarentur indigna conspicuata, ab iis qui Canonicas historias conscripserunt, verae et probatae tractationi demiror inserta: quorum quidem nomina, viros reveritus, ad rem nostram pertinere non arbitror, quantumvis ne credatur opus imperfectum, eorum vestigiis inhaerere, et dispositione uti adstrictum me sentiam. Sane demonstratis imperii Chaldaici fundamentis a Nembrod primo positis, simul etiam quae a Manethone Sebennyta ad Ptolomaeum Philadelphum scripta mendacis scaturire, et ad instar Berosi, eius nimirum aetate, vel tempore ab eo non admodum dissito conficta, statim percipias: illa tamen, quamvis nulli accessioni futura, quod a pluribus in historiae seriem relata, ex iisdem Historicis transumpta sint, a nobis pariter suis reponantur locis.

Millesimo quinquagesimo octavo mundi anno descenderunt egregori; nec a violanda dei lege abstinnerunt, donec diluvio mundus perit.

Hucusque gemini quingentorum triginta duorum annorum circuli dignoscuntur evolvi: succedit tertius anno mundi millesimo sexagesimo quinto, Maleleel ducentesimo septuagesimo, renovandus.

Qui duabus tabulis infra locandis mentem attentius adiecerit, duorum

τόθεν ἔξει πᾶσαν πληροφορίαν διτι ἐπίπλαστός ἐστιν ἢ τούτων ἐπινοια ἀμποτέρων, ὡς προείρηται, τοῦ τε Βηρώσσου καὶ τοῦ Μανεθῶ τὸ ἴδιον ἔθνος θέλοντος δοξάσαι, τοῦ μὲν τὸ τῶν Χαλδαίων, τοῦ δὲ τὸ τῶν Αἰγυπτίων. θαναμαζέτω δὲ πῶς οὐκ ἠσχύνθησαν ἄφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀρχὴν θέσθαι ταῖς 5 τερατώδεσιν αὐτῶν συγγραφαῖς, ἀλλ' ὁ μὲν Βηρώσσος διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσων ἀνεγράψατο, ὧν ὁ μὲν σάρων τριχι- Βλίων καὶ ἑξακοσίων ἐτῶν χρόνον σημαίνει, ὁ δὲ νήρων ἐτῶν ἑξακοσίων, ὁ δὲ σῶσων ἐξήκοντα. καὶ συνῆξε σάρων ἐκατὸν εἴκοσι διὰ βασιλείων δέκα, ἧτοι χρόνον ἐτῶν μυριάδων τεσσαράκοντα 10 τριῶν καὶ δύο χιλιάδων. ταῦτα δὲ ἔτη τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς ιστορικῶν ἡμέρας ἐλογίσαντο στοχαστικῶς μεμψάμενοι τὸν Παμφίλου Εὐσέβιον, ὡς μὴ νοήσαντα τὰ ἔτη τῶν σάρων ἡμέρας. μάτην δὲ αὐτὸν ἐν τούτῳ μέμφονται. πῶς γὰρ τὸ μὴ ὄν εἶχε νοή- V. 14 σαι πολυμαθῆς ὧν καὶ εἰδὼς τὴν Ἑλληνικὴν δόξαν πολλοὺς αἰώνων 15 ὁμολογοῦσαν, ἧτοι μυριάδας ἐτῶν παρεληλυθέναι ἀπὸ τῆς Κκοσμικῆς γενέσεως κατὰ τὴν παρ' αὐτοῖς μυθικὴν τοῦ ζωδιακοῦ ἐπὶ τὰ ἐναντία κίνησιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κριοῦ καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν ἀποκατάστασιν; ποίαν δὲ αὐτοὶ ἀνάγκην εἶχον συμβιβάζειν τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ; 20

2. βηρώσσου A. Βηρωσσού G. 5. „Legendum μὴ θέσθαι: nam non statuunt. Vid. p. 34, 37.” Anonymus. 6. Βηρωσσός] Vulgo Βηρωσσός. σάρων] ἀσάρων A. 8. χρόνον A. χρόνων G. 9. σῶσων m. Σώσων G.

Istius modi scriptorum, quos memoravimus, commentitiam percipiet scriptionem, Berosi dico et Manethonis, illius Chaldaeorum, huius Aegyptiorum gentem propriam pro viribus extollere contententis. Miretur porro lector etiam obvis, quod portentosis suis scriptis eundem annum principium commune statuere non sint reveriti; sed et Berosus Saris, Neris et Sossis annorum numerum composuerit, quorum quidem Sarus ter millium et sexcentorum, Nerus sexcentorum, Sossus annorum sexaginta spatium complectitur. Saros autem centum et viginti, decem regum aetate, hoc est myriadam quadraginta trium et duorum millium annorum collegit summam. Annos porro illos Historicorum nonnulli dies tantum coniciunt, ex quo Eusebium Pamphili causati, qui Sarorum annos dies esse non animadvertit. Nullo tamen consilio inscitiae accusant. Qui namque quod non erat, vir alioquin eruditus, assereret? Vir ille, dico, qui Graecorum sententiam, plura saecula, annorumque portentosas myriadas ex fabulosa Zodiaci per partes adversas in idem signum conversione, ab arietis, inquam, termino ad eandem metam revolutione, iam a mundi natalibus praeteriisse asserentem probe dignosceret? Qua vero necessitate pressi mendacium veritati coacervare excogitaverunt?

ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων μυθώδους
χρονολογίας.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν ἐπὶ τὸ κομπωδέστερον χρόνων περιττὰς
5 περιόδους καὶ μυριάδας ἐτῶν κατὰ θεῖον τινὰ τῶν παρ' αὐτοῖς D
ἀστρολογουμένων ἐξέθεντο, ὡς τινες τῶν ταῦτα ἄκριβοῦν δοξάν-
των συστέλλοντες σεληνιαλοὺς εἶπον ἐνιαυτοῦς, οὐδὲν ἕλαττον
ἐπὶ τὸ μυθώδες ἀπονενευκότες συμπλήττουσι ταῖς ὀκτῶ καὶ ἐννέα
χιλιάσιν ἐτῶν, ὡς Αἰγυπτίων οἱ παρὰ Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σόλωνα
10 καταριθμοῦντες οὐκ ἀληθεύουσιν. καὶ μετ' ὀλίγα· τὰ γὰρ Φοι-
νίκων τρισμύρια ἔτη ἢ τὸν τῶν Χαλδαίων λῆρον, τὸ τῶν τρι-
σαράκοντα ὀκτῶ μυριάδων, τί δεῖ καὶ λέγειν; ἐκ τούτων γὰρ
Ἰουδαῖοι τὸ ἀνέκαθεν γενομένης ἀπὸ Ἀβραάμ ἀρξάμενοι ἀτυφώ-
15 πνεύματος διδαχθέντες, ἐκ τε τῶν λοιπῶν Ἑβραϊκῶν ἱστοριῶν,
ἀριθμὸν ἐτῶν πεντακισχιλίων πεντακοσίων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ
σωτηρίου λόγου τὴν ἐπὶ τῆς μοναρχίας τῶν Καισάρων κηρυσσο-
μένην παραδεδώκασιν.

Χαλδαίων α' ἐβασίλευσεν Ἀλῶρος σάρους δέκα.

20 Χαλδαίων β' ἐβασίλευσεν Ἀλάσπαρος σάρους τρεῖς.

4. ἐπὶ τὸ Scaliger p. 8. ἐπὶ τῶν G. περιττὰς Scaliger. περὶ
τὰς G. 5. κατὰ θεῖον Scaliger. κατὰ θεῖον G. 12. δεῖ καὶ A.
καὶ om. G. 13. γενομένης ἀπὸ Ἀβραάμ τὸ ἀνέκαθεν ἀρξάμενοι m.
14. Μωυσέως] Μωσέως G.

EX AFRICANO.

De commentitia Aegyptiorum Chaldaeorumque Chronologia.

Aegyptii certe de suae aetatis antiquitate iactantius eloquuti, per an-
norum revolutiones et myriades prorogatae quandam seriem ex astrologi-
cis experimentis statuerunt: quas quidem ii, qui se penitus inspexisse ar-
bitrantur, contrahentes fabulis nihilo secius addicti, annos huiusmodi lu-
nares putandos commentum sunt, et confictis octo vel novem annorum mil-
lenariis, quae Soloni velut auctori Aegyptiorum sacerdotes apud Platonem
quondam adscripserunt, a veritate probavere se longe diasitos. Et quibus-
dam interiectis. A Phoenicibus pariter myriades annorum nec iactatas,
Chaldaeorumque deliria, nec non quadraginta et octo alias myriades, quid
memorare necesse est? A Chaldaeis enim per Abrahamum patrem orti Iu-
daei, vero Mosis spiritu imbuti, qua decet homines a fastu alienos, suique
memores, modestia, ex relictis sibi Hebraeorum monumentis annorum quin-
quies millium et quingentorum numerum usque ad salutaris Verbi adven-
tum sub Caesarum imperio mundo evulgatum posteris tradiderunt.

Chaldaeorum I. regnavit Alorus Saris decem.

Chaldaeorum II. regnavit Alasparus Saris tribus.

- Χαλδαίων γ' ἐβασίλευσεν Ἀμηλῶν σάρους δεκατρεῖς.*
B *Χαλδαίων δ' ἐβασίλευσεν Ἀμενῶν σάρους δώδεκα.*
Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Μετάλαρος σάρους ὀκτωκαίδεκα.
Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Δάωνος ἔτη ἐνεήκοντα ἐννέα.
Χαλδαίων ζ' ἐβασίλευσεν Εὐεδώραχος σάρους ὀκτωκαίδεκα. 5
Χαλδαίων η' ἐβασίλευσεν Ἀμφίς σάρους δέκα.
Χαλδαίων θ' ἐβασίλευσεν Ὀτιάτης σάρους ὀκτώ.
C *Χαλδαίων ι' ἐβασίλευσε Ξίσουθρος σάρους ὀκτωκαίδεκα.*

Περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων ἀρχαιολογίας.

Μανεθῷ ὁ Σεβεννύτης ἀρχιερεὺς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μιαιρῶν 10
ιερῶν μετὰ Βήρωσσον γενόμενος ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου
γράφει τῷ αὐτῷ Πτολεμαίῳ ψευδηγορῶν καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Βήρωσ-
σος, περὶ δυναστειῶν ε', ἧτοι θεῶν τῶν μηδέποτε γεγονότων ζ,
Δοί, φησί, διαγεγόνασιν ἐπὶ ἔτη ἀφ' ἧπέ. ὦν πρῶτος, φησί, θεὸς
V. 15 *Ἡφαιστος ἔτη θ' ἐβασίλευσε. ταῦτα τὰ θ' ἔτη πάλιν τινὲς τῶν 15*
καθ' ἡμῶς ἱστορικῶν ἀντὶ μηνῶν σεληνιακῶν λογισάμενοι καὶ με-
ρίσαντες τὸ τῶν ἡμερῶν πλῆθος τῶν αὐτῶν θ' σεληνίων παρὰ
τὰς τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνῆξαν ἔτη

1. ἀμηλῶν A. 2. ἀμενῶν A. 8. ξίξουθρος A. Ξιξούθρος G.
 Correxī Ξίσουθρος. ὀκτωκαίδεκα m addidit ex p. 30 b. 11. βή-
 ρωσσον A. Βηρωσσόν G. 12. Βήρωσσοσ] Vulgo Βηρωσσός.
 13. ε' A. ἑκαίδεκα G. 14. ἀφ' ἧπέ A. 15. ἀφ' ἧπέ anony-
 mus comparata p. 41 b. ἀφ' ἧπέ A. χιλία ἐννακόσια ὀγδοήκοντα πέν-
 τε G. 16. bis θ' A. ἐννακισχίλια G. τὰ om. A. 17. θ' σελη-
 νίων A. ἐννακισχιλίων σελήνην G. 18. συνῆξαν m. συνήξας G.

Chaldaeorum III. regnavit Amelon Saris tredecim.
 Chaldaeorum IV. regnavit Amenon Saris duodecim.
 Chaldaeorum V. regnavit Metalarus Saris octodecim.
 Chaldaeorum VI. regnavit Daonus annis nonaginta novem.
 Chaldaeorum VII. regnavit Evedorachus Saris octodecim.
 Chaldaeorum VIII. regnavit Amphis Saris decem.
 Chaldaeorum IX. regnavit Otiartes Saris octo.
 Chaldaeorum X. regnavit Xixuthrus Saris octodecim.

De Aegyptiorum antiquitate.

Manetho Sebennytes Beroso posterior, impurorum sacrorum in Aegy-
 pto pontifex tempore Ptolemaei Philadelphi, de sexdecim dynastiis, hoc
 est deis septem, qui nusquam extiterunt, contextis mendacis ad eundem
 scribens: horum tempus, inquit, mille nongentos octoginta quinque annos
 exaequavit: quorum primus, ait, deus Vulcanus millibus novem regnavit.
 Istos nihilominus annos 1 x ∞. Historicorum nostrorum nonnulli lunarium
 mensium vice computantes, annorumque lunarium eorundem ex lunae cir-
 culorum novem millibus conflatorum, per anni solaris trecentos sexaginta
 quinque dies multitudine distributa, annos septingentos viginti quatuor
 cum medio, additis etiam quatuor diebus, collegerunt: hacque via mirandum

ψκζδ', ξένον τι δοκοῦντες κατορθωτέναι, γελῶν δὲ μᾶλλον
εἰπεῖν ἄξιον τὸ ψεῦδος τῆ ἀληθείᾳ συμβιβάζοντες.

Πρώτη δυναστεία.

P. 19

- 5 Αἰγυπτίων α' βασιλευσεν Ἡφαιστος ἔτη ψκδ' δ'.
Αἰγυπτίων β' βασιλευσεν Ἥλιος Ἡφαιστοῦ ἔτη πζ'.
Αἰγυπτίων γ' βασιλευσεν Ἀγαθοδαίμων ἔτη νς' ιβ'.
Αἰγυπτίων δ' βασιλευσε Κρόνος ἔτη μ'.
Αἰγυπτίων ε' βασιλευσεν Ὅσιρις καὶ Ἴσις ἔτη λβ'.
10 Αἰγυπτίων ς' βασιλευσεν ** ἔτη *.
Αἰγυπτίων ζ' βασιλευσε Τύφων ἔτη κδ'. B
Αἰγυπτίων η' βασιλευσεν Ὄρος ἡμίθεος ἔτη κέ'.
Αἰγυπτίων θ' βασιλευσεν Ἄρης ἡμίθεος ἔτη κγ'.
Αἰγυπτίων ι' βασιλευσεν Ἄνουβις ἡμίθεος ἔτη ις'.
Αἰγυπτίων ια' βασιλευσεν Ἡρακλῆς ἡμίθεος ἔτη ιε'.
15 Αἰγυπτίων ιβ' βασιλευσεν Ἀπόλλων ἡμίθεος ἔτη κέ'. C
Αἰγυπτίων ιγ' βασιλευσεν Ἀμμὼν ἡμίθεος ἔτη λ'.
Αἰγυπτίων ιδ' βασιλευσε Τιθόης ἡμίθεος ἔτη κς'.

1. ψκζδ' (h. e. 727 1/2) A. ἑπτακῶσια εἰκοσι καὶ ἥμισυ καὶ τέσσαρας
(τέσσαρα m.) ἡμέρας G. 3. πρώτη δυναστεία non hoc loco, sed post
Ἡφαιστος habet A. 4. ψκδ' δ' (h. e. 724 1/2) A. ψκδ' ἥμισυ καὶ
τέσσαρας ἡμέρας G. 5. πζ' (h. e. 80 1/2) anonymus. πζ' G.
6. νς' ιβ' (h. e. 56 1/2) A. νς' καὶ ἥμισυ καὶ ὄκτα ἡμέρας G.
7. μ' A. μ' καὶ ἥμισυ G. 9. Lacunarum indicia et ἔτη om. A.
11. Ὄρος m. Ορος G. 14. ἡρακλῆς A. 15. Ἀπόλλων, ἀπολλῶ A.
Ἀπολλῶ G. 16. ἀμμῶν A.

quippiam se constituisse rati, risa potius excipiendum mendacium veritati
superstruxisse deprehensi sunt.

Prima Dynastia.

- Aegyptiorum I. regnavit Vulcanus annis 724 cum medio et 4 diebus.
Aegyptiorum II. Sol, Vulcaui filius, regnavit annis 86.
Aegyptiorum III. regnavit Agathodaemon annis 56 cum medio et 10
diebus.
Aegyptiorum IV. regnavit Saturnus annis 40 cum medio.
Aegyptiorum V. regnavit Osiris et Isis annis 35.
Aegyptiorum VI. regnavit * annis *
Aegyptiorum VII. regnavit Typhon annis 29.
Aegyptiorum VIII. regnavit Orus semideus annis 25.
Aegyptiorum IX. regnavit Mars semideus annis 23.
Aegyptiorum X. regnavit Anubis semideus annis 17.
Aegyptiorum XI. regnavit Hercules semideus annis 15.
Aegyptiorum XII. regnavit Apollo semideus annis 25.
Aegyptiorum XIII. regnavit Amon semideus annis 30.
Aegyptiorum XIV. regnavit Tithoes semideus annis 27.

Georg. Syncellus. I.

3

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε Σῶσος ἡμίθεος ἔτη λβ'.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε Ζεὺς ἡμίθεος ἔτη κ'.

Γενέσεως κόσμου ἔτη καὶ ἐργηγόρων παρὰ βασις.

Τῷ χιλιοστῷ ἑκατοστῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ κόσμου
 Δεγέννησεν Ἰάρεδ τὸν Ἐνώχ. Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ἑκατὸν ἐξή-5
 κοντα πέντε ἐγέννησε τὸν Μαθουσαάλα, τῷ χιλιοστῷ διακοσιο-
 στῷ ὀγδοηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει τοῦ κόσμου. τῷ χιλιοστῷ τεσσα-
 ρακοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ κόσμου Σὴθ ἀπέθανε. τῷ χιλιοστῷ
 ἑκατοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει τοῦ κόσμου οἱ ἐργηγοροὶ
 φανερώς ἐμοίχυσαν.

10

Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν ἐργηγόρων.

Πλήθους ἀνθρώπων γενομένου ἐπὶ τῆς γῆς ἄγγελοι τοῦ οὐ-
 ρανοῦ θυγατράσις ἀνθρώπων συνῆλθον. ἐν ἐνοίσις ἀντιγράφοις
 εὔρον, οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ. μυθεύεται δέ, ὡς οἶμαι, ἀπὸ τοῦ
 P. 20 Σὴθ, ὑπὸ τοῦ πνεύματος οἱ υἱοὶ θεοῦ προσαγορεύονται, διὰ 15
 τοὺς ἀπ' αὐτοῦ γενεαλογουμένους δικαίους τε καὶ πατριάρχας
 ἄχρι τοῦ σωτήρος. τοὺς δ' ἀπὸ Καὶν ἀνθρώπων ἀποκαλεῖ σπο-
 V. 16 ρὰν, ὡς οὐδέ τι θεῖον ἐσχηκότας διὰ πονηρίαν γένους καὶ διὰ
 τὸ τῆς φύσεως ἀνόμοιον, ἐπιμυχθέντων αὐτῶν, τὴν ἀγανάκτη-

5. Ἰάρεδ] *Genea. V, 18.* 9. ἑκατοστῷ addidi ex A. *Vld. ad*
p. 11 b. 12. Πλήθους m. Πλήθος G. 14. ὡς οἶμαι ὑπὸ
 τοῦ πνεύματος, ὅτι οἱ υἱοὶ θεοῦ ἀπὸ τοῦ Σὴθ προσαγορεύον-
 ται m. 17. ἀποκαλεῖ m. ἀποκαλεῖν G. 19. τὸ addidi ex A.
 εἰς ἀγανάκτησιν κινήσασθαι m.

Aegyptiorum xv. regnavit Sosis semideus annis 32.

Aegyptiorum xvi. regnavit Iupiter annis 20.

Creationis mundi anni et egregororum transgressio.

Millesimo centesimo vicesimo secundo mundi anno Iared genuit Enoch.
 Enoch centum sexaginta quinque annos natus, genuit Mathusala millesimo
 ducentesimo octogesimo septimo mundi anno. At millesimo quadragesimo
 secundo mundi anno Seth obiit. Millesimo septuagesimo septimo mundi anno
 egregori palam adulterati sunt.

Ex Africano de egregoria.

Aucta super terram hominum multitudine angeli caeli filiabus homi-
 num commixti sunt: in quibusdam exemplaribus legi, „filii dei.” Indicat, ut
 reor, spiritus sanctus a Seth patre dei filios vocari, ob enatos ex eius stirpe
 usque ad salvatorem iustos et patriarchas: Cain vero progeniem, cum nil
 divinum referentem, ob generis pravitatem ac confusae naturae dissimili-
 tudinem, hominum semen appellat: eisdemque indignationis suae signa
 deum infixisse narrat. At si de angelis sermonem fieri sentiamus, magis

σιν ποιήσασθαι τὸν Θεόν. εἰ δὲ ἐπ' ἀγγέλων τοῦτο ἔχειν τούτους, τῶν περὶ μαγείας καὶ γοητείας, ἔτι δὲ ἀριθμῶν κινήσεως, τῶν μετεώρων ταῖς γυναιξὶ τὴν γνώσιν παραδεδωκέναι, ἀφ' ὧν ἐποίησαντο παῖδας τοὺς γίγαντας, δι' οὗς τῆς κακίας ἐπιγενομένης ἔγνω πᾶν ἀφανίσαι ζώων γένος ὃ Θεὸς ἐν κατακλυσμῷ ἤπιστον.

Τῷ χιλιοστῷ διακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει ἐγέννησεν Β' Ἐνώχ τὸν Μαθουσάλα. Μαθουσάλα γενόμενος ἑκατὸν ἐξήκοντα ἑπτὰ ἐτῶν ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

10 Τῷ χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τοῦ κόσμου, τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τῷ ἑκατοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει αὐτοῦ Μαθουσάλα φέρουσι τὴν γέννησιν Λάμεχ· οἷς καὶ ὁ Ἀφρικανὸς ἀκολουθήσας τῷ δισχιλιοστῷ διακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ κόσμου τὸν ἐπὶ Νῶε κατακλυσμὸν 15 ἔστοιχειώσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ ἡμῖν ὑγιῶς ἔχειν. δοκεῖ δέ μοι ὁ Ἀφρικανὸς τῷ βσξβ' ἔτει τοῦ κόσμου τὸν κατακλυσμὸν στοιχειῶσαι διὰ τὸ τοὺς ἑννακοσίους ἐξήκοντα ἑννέα χρόνους τῆς ζωῆς C Μαθουσάλα ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ ρσπζ' ἔτους τοῦ κόσμου λήγειν εἰς τὸ βσγ' ἔτος τοῦ κόσμου ἐντὸς τῶν βσξβ' ἐτῶν.

20 Ὁ δὲ Εὐσέβιος περὶ τοῦ Μαθουσάλα φησὶν ὅτι τοῦτον ὑπερβῆναι τὸν κατακλυσμὸν ὃ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀριθμὸς παρίστησιν. εἶδομεν δὲ τινα τῶν ἀντιγράφων ἔχειν, ἐπέζησε δὲ ἔτη ψπβ'.

2. τῶν Α. τοὺς G. ἐσολακότας συνίεναι χρη' οὗς τῶν ἄστρον κινήσεως, καὶ τῶν μετεώρων τὴν γνώσιν ταῖς γυναιξὶ παραδεδωκέναι λέγει, ἀφ' ὧν m. ἔτι Α. ἔτει G. 4. ἐποίησαντο Α. ἐποίησαν τοὺς G. 8. ὁ Ἐνώχ G. ὁ om. Α. 18. ρσπζ' Α. 21. ὃ τῆς ζωῆς — οὗς εἶδε τὸν κατακλυσμὸν addidi ex margine Α. Vide Eusebium p. 54. 56. ed. Mediol. et Georgium infra p. 114 a.

et praestigijs deditos accipi necesse est, qui astrorum et numerorum motum, rerumque sublimium, vel meteororum notitiam mulieribus tradiderunt, quorum congressu conceperunt illae Gigantes, a quibus scelorum omnium coluvie in universam orbem propagata, perfidum omne viventium genus diluvio perdere deus decrevit.

Millesimo ducentesimo octogesimo septimo anno Enoch genuit Mathusala. Mathusala centum sexaginta septem annos natus genuit Lamech.

Millesimo quadringentesimo quinquagesimo quarto mundi anno, exemplarium vero quaedam in centesimum octogesium septimum ipsius Mathusala Lamech ortum referunt, quibus Africanus assentitur. Bis millesimo ducentesimo sexagesimo secundo mundi anno Noeum diluvium adscripsit Africanus, cuius sanam esse sententiam non arbitramur. Eo vero 2262 mundi anno diluvium reponere videtur, quod nongenti sexaginta novem vitae Mathusala anni, anno mundi 1287 ducentes initium, finem vero anno mundi 2256 sortiti, intra 2262 annorum limites conclusi videantur.

Eusebius autem Mathusala annis 14 diluvium superasse scribit. Et

κατὰ τόνδε τρόπον οὐκ εἶδε τὸν κατακλυσμόν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἐὐσέβιος· ὅπερ εἴαν τις ἀληθὲς εἶναι δῶ, εὐρεθήσεται ὁ Μαθουσάλα ἑννακοσίων τεσσαράκοντα ἑννέα ἐτῶν τελευτήσας, καὶ ἔσται ὁ Ἰάρεδ ὁ τούτου πάππος πολυχρονιώτερος αὐτοῦ ζήσας ἔτη ἑννακόσια ἐξήκοντα δύο. ὁμολογούμενον δέ ἐστι πᾶσιν ὅτι πάντων ἀνθρώπων μακροβιώτατος ὢν ὁ Μαθουσάλα καὶ ὅτι ἐν τῷ κατακλυσμῷ τέθνηκε. διὸ μᾶλλον ἂν τις τῷ ἑκατοστῷ πενηκοστῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Ἐνώχ ὑπολάβῃ τὸν Μαθουσάλα γεννηθῆναι, τοῦτ' ἔστι τῷ χιλιοστῷ διακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ κόσμου. τούτοις γὰρ προστιθέμενα τὰ ἑννακόσια ἐξήκοντα ἑννέα ἔτη τῆς τοῦ Μαθουσάλα ζωῆς ποιεῖ βῆμα, οἷς καὶ ὁ κατακλυσμός συντρέχει, καθ' ὃν τέθνηκεν ὁ Μαθουσάλα.

Τῷ χιλιοστῷ τριακοστῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει Ἐνώχ ἀπέθανεν.

Τῷ αὐκ' ἔτει ἀπεκαλύφθη τῷ Ἐνώχ τὰ περὶ τοῦ κατακλυμοῦ. 15

P. 21 Τῷ αὐτῇ ἔτει ἔλαβε Μαθουσάλα γυναῖκα.

Τῷ αὐτῷ Λάμεχ ἐγεννήθη τῷ Μαθουσάλα.

Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ῥη' γενῆ τὸν Νῶε, τῷ αὐκ' ἔτει τοῦ κόσμου. ἔζησε δὲ Λάμεχ μετὰ τὸ γενῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε ἔτη φξ' καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἔτη ψη'. καὶ ἀπέθανε τῷ βσζ' ἔτει τοῦ κόσμου πρὸ λέ' ἐτῶν τοῦ κατακλυμοῦ. οὗτος ὀλιγοχρονιώτατος πάντων τῶν πρὸ τοῦ κατακλυμοῦ γέγονε, πλὴν Ἄβελ τοῦ δικαίου. καὶ πρῶτος τελευτᾷ πρὸ τοῦ

18. ἐνώς Α. 19. ἔτει add. Α. λαμεχ Α. ὁ Λάμεχ G.

haec quidem Eusebius: quae si quis vera concesserit, nongentorum quadraginta novem annorum vita functus comperietur Mathusala, eiusque avus Jared, cuius aetas nongentos sexaginta duos annos attigit, longiorem eo vitam duxisse arguetur: cum tamen diutissimam prae reliquis hominibus Mathusala peregrasse et diluvio periisse, apud omnes pro confesso habeatur. Rectius itaque centesimo quinquagesimo tertio Enoch anno, hoc est mundi millesimo ducentesimo septuagesimo tertio Mathusala lucem primum adspexisse alius suspicabitur: his namque nongenti sexaginta novem vitae Mathusala coniuncti, bis mille ducentos quadraginta duos reddunt, in quos diluvium, quo Mathusala sublatu est, incurrit.

Anno millesimo trecentesimo quadragesimo Enos mortuus est.

Anno millesimo quadringentesimo vicesimo tertio accepit Enoch de diluvio revelationem.

Anno millesimo quadringentesimo tricesimo octavo Mathusala uxorem duxit.

Anno 1454 Lamech genitus est Mathusalae.

Lamech annorum 188. mundi 1642. generat Noe. Vixit Lamech a Noe nato annis 565. fueruntque dies eius cuncti 753. annorum: mundi 2207. ante diluvium 85. annis mortem oppetit. Hic, si iustum Abel exceperis, brevissimae omnium ante diluvium vitae extitit: et proprio patre Mathusala

- ἰδίου πατρὸς Μαθουσάλα. ὁ γὰρ Μαθουσάλα ἐν τῷ κατακλι-
σμῷ τέθνηκε, περὶ οὗ Ἀφρικανός. οὗτος ἀπάντων πλείονα χρό-
νον βιοῖ, τῶν τε πρὸ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξῆς εἰς ἡμᾶς, εἰς ἔτη τὰ
5 χρόνιον αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπερκόσμιον ὀγδοάδα κυριακῆν ἡμέραν. V. 17
ὄγδοος γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου τυγχάνει. ὁ δ' ὕστερεϊ, τοῦτο πρὸς
ἀναπλήρωσιν τῆς χιλιάδος, πρῶτον ἐπάρχον πλήρωμα, ἀνε-
πλήρωσεν ὁ σωτήρ. εἰτά φησιν, εἰσι τρεῖς ὁμωνύμιοι πῶς ἀπὸ
Καὶν τοῖς ἀπὸ Σῆθ, ὡς Ἐνώχ καὶ Μαθουσάλα καὶ Λάμεχ.
- 10 Τῷ ἀνπῆ' ἔτει Ἐνώχ μετετέθη ἐν τῷ παραδεισῷ, καθὼς
καὶ ἡ θεία φάσκει γραφή, ὅτι ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνώχ
ἔτη τεξέ'. καὶ εὐηρόστησεν Ἐνώχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ ἠρόσκειτο, ὅτι C
μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός.

Τῷ ἀφλε' ἔτει Καὶν ἀπέθανεν.

- 15 Τῷ ἀχλ' ἔτει Λάμεχ ἔλαβε γυναῖκα.

Τῷ ἀχμβ' ἔτει Νῶε ἐγεννήθη τῷ Λάμεχ.

Τῷ ἀχγ' ἔτει Μαλελεήλ ἀπέθανεν.

Τῷ ἀηκε' ἔτει Ἰάρεδ ἀπέθανεν.

Τῷ βρκα' ἔτει τοῦ κόσμου ἐγηγηόρων ἀπόφασις.

- 20 Τῷ βρκαθ' ἔτει Νῶε ἔλαβε γυναῖκα.

Τῷ βρμ ἔτει ἐντολὴ τοῦ θεοῦ πρὸς Νῶε περὶ κατασκευῆς
τῆς κιβωτοῦ.

1. Vulgo ὁ γὰρ Μαθουσάλας. 6. τοῦτο] τούτῳ m. 7. ἐπάρχον A.
ἐπάρχων G. 11. γραφή] Genes. V, 23. 13. μετετέθηκεν A.
15. ἀχλθ' m. Addidi ἔτει. 16. ἔτει add. A. 21. Lemma in marg. A
Πότι ἔλαβεν ὁ Νῶε ἐντολὴν τοῦ λαβεῖν γυναῖκα, καὶ περὶ κατασκευῆς
τῆς κιβωτοῦ.

prior lucem deseruit. Mathusala namque diluvio perit, de quo Africanus.
Hic prae omnibus cum maioribus, tum posterioribus longiorem vitam annis
nimirum nongentis sexaginta novem duxit. Forsan eius vitae diuturnitas
non nihil menti obicit, quod caelestem octonarium diem, videlicet domini-
cum spectat. A primo siquidem ille numeratur octavus: prima vero mil-
lenarii perfectio (31 intellige) quam addidit salvator, ad complementum
illi deficit. Tum subiungit. Tres sunt quaedam filiorum Cain filiis Seth
appellationes communes: Enoch, Mathusala et Lamech.

Anno 1488 Enoch, prout sacra scriptura testatur, translatus est in
paradisum. Cuncti dies Enoch fuerunt annorum 365 et placuit Enoch deo,
et non apparuit, quia tulit eum deus.

Anno 1535 Cain mortuus est.

Anno 1639 Lamech duxit uxorem.

Anno 1642 Noe genitus est Lamech.

Anno 1690 Maleleel obiit.

Anno 1925 Jared mortuus est.

Anno mundi 2121 lata est in egregios sententia.

Anno 2129 Noe accepit uxorem.

Anno 2140 mandatam dei ad Noe de arca construenda.

Τῷ βρομᾶ ἔτει τοῦ κόσμου Νῶε ἦν ἐτῶν φ'. καὶ ἐγέννησε
 D τρεῖς υἱούς. τῷ αὐτῷ ἔτει Σῆμ ἐγεννήθη τῷ Νῶε.

Τῷ βρομδ' ἔτει Χάμ ἐγεννήθη.

Τῷ βρομζ' ἔτει Ἰάφεθ ἐγεννήθη. εἰτά φησιν ἡ γραφή „καὶ
 εἶπε κύριος ὁ Θεός, οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀν-5
 θρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας.
 Ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη.”

Ἀφρικανοῦ.

Ἔγνων πᾶν ὁ Θεός ἀφανίσαι ζώων γένος ἐν κατακλυσμῷ, ἀπει-
 λήσας ῥά ἔτη οὐκ ὑπερβήσεσθαι τοὺς ἀνθρώπους. μηδὲ νομι- 10
 P. 22 ζῆσθω ζήτημα διὰ τὸ πλείονα χρόνον τινὰς ὕστερον βῖωναι· τὸ
 γὰρ διάστημα τοῦ χρόνου γέγονεν ἑκατὸν ἔτη μέχρι τοῦ κατακλυ-
 σμοῦ κατα τῶν ἁμαρτωλῶν τῶν τότε· ἦσαν γὰρ εἰκοσαετείς. τῷ
 Νῶε διὰ δικαιοσύνην εὐαρεστήσαντι κιβωτὸν ὑπέθετο κατασκευάσαι
 Θεός· καὶ γενομένης εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν αὐτὸς τε Νῶε καὶ οἱ υἱοί, ἡ 15
 γυνὴ καὶ αἱ νύμφαι, καὶ ἀπὸ παντὸς ζώου ἀπαρχὴ εἰς διαμονὴν τοῦ
 γένους. ἦν δὲ ἐτῶν ἑξακοσίων ὁ Νῶε, ὅτε ὁ κατακλυσμός ἐγένετο.
 αἷς δὲ ἔληξε τὸ ὕδωρ, ἡ κιβωτὸς ἰδρῦθη ἐπὶ τὰ ὄρη Ἀραράτ,
 B ἄτινα ἴσμεν ἐν Παρθίᾳ, τινὲς δὲ ἐν Κελαιναῖς τῆς Θρυγίας εἶναι

4. ἔτει add. A. γραφῆ] Genes. VI, 3. 8. Ἀφρικανοῦ A. Ἀφρι-
 κανός G. 12. σημαίνει (corr. σημείωσαι) ἐρημίαν περὶ τῶν ῥά
 ἐτῶν margo A. 18. Ποῦ ἰδρῦθη καὶ κιβωτός margo A. ἰδρῦθη] ἰδρύνθη A. 19. κελαιναῖς A.

Anno mundi bis millesimo centesimo quadragesimo primo numerabat Noe
 aetatis suae quingentos. Hic liberos tres suscepit. Eodem anno Sem
 natus est Noe.

Anno bis millesimo centesimo quadragesimo quarto Cham natus est.

Anno bis millesimo centesimo quadragesimo septimo Iaphet ortus est.
 Tum scriptura subdit: et dixit dominus deus: „non permanebit spiritus
 meus in hominibus istis in aeternum, quia carnes sunt: eruntque dies il-
 lorum centum viginti annorum”.

Africanus.

Universum animantium genus aquis diluvii consummare decrevit deus,
 vicesimum et centesimum annum homines non superaturos minatus. Nullus
 porro dubius haesitet, aut quaestionem anxius moveat, spatium hoc vitae
 quosdam praetergressos contemplatus. Aetatis quippe, durationisque vitae
 spatium post solos centum annos diluvio instante terminandum, peccatori-
 bus vicesimum iam annum agentibus, in scelorum poenam, velut lata sen-
 tentia fuit praefixum. Noe vero ob singularem iustitiam sibi gratum arcam
 construere iussit deus: eaque absoluta ingressi sunt in eam ipse Noe, et
 filii, uxor, et nurus, et selectae quaedam ad generis eorum cuiusvis conser-
 vandi fiduciam animantium primitivae. Imminente porro diluvio annos vitae
 sexcentos Noe iam attigerat: aquis vero subsidentibus, in montibus Ara-
 rat, quos esse Parthiae novimus, quidam licet Caelenis, vel in nigra Phry-

φασιν· εἶδον δὲ τὸν τόπον ἐκάτερον. ἐπεκράτησε δὲ ὁ κατακλυ-
σμός ἐνιαυτὸν· καὶ τότε ἐξηράνθη ἡ γῆ. οἱ δὲ ἐξηλθον τῆς κι-
βωτοῦ κατὰ συζυγίας, ὡς ἔστιν εὐρεῖν, καὶ οὐχ ὄν εἰσῆλθον τρέ-
πον κατὰ γένη, ἐδλογοῦνται τε πρὸς τοῦ Θεοῦ. τούτων μὲν ὄν
5 Ἐκαστον τῶν διαφερόντων τι σημαίνει.

Τῷ βας' ἔτει τοῦ κόσμου Λάμεχ ἐτελεύτησεν.

Τῷ βσκή' ἔτει Σῆμ ἔλαβε γυναῖκα ἑαυτῷ.

Τῷ βσλγ' Χάμ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα.

Τῷ βσλς' Μαθουσαλά ἐτελεύτησεν.

10 Τῷ βσλζ' Γάφεθ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα. ἡ κιβωτὸς ἐπλη- V. 18
ρώθη τῷ βσμα' ἔτει τοῦ κόσμου.

Τούτῳ τῷ βσμα' ἔτει ὄντι ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς ὄλης
κοσμογονίας, φ' δὲ καὶ ἠθ' τῆς ζωῆς Νῶε τοῦ δικαίου, ἐτελειώθη
ἡ κιβωτὸς ἐν ὅλοις ἔτεσιν ἑκατὸν κατασκευασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ
15 θείῳ προστάγματι, περὶ ἧς μόνος πρὸ πάντων ἀνθρώπων ὁ θεό-
πτυχς Μωϋσῆς ἐκ Θεοῦ μνηθεὶς ἀκριβῶς ἔγραψε τὴν τε ἡμέραν
τοῦ μηνὸς καὶ ἐνιαυτοῦ καθ' ὃν εἰσελθὼν Νῶε ἐν αὐτῇ πανοικί,
ὄν πάση γενέσει τῶν ζώων, μόνος ὄν τοῖς μετ' αὐτοῦ διεσώ-
θη, ὡς μόνος εὐαρειστῶν τῷ θεῷ ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τοῦτ' ἔστι D
20 τῷ βσμβ' ἔτει τοῦ κόσμου, χ' δὲ τῆς ζωῆς Νῶε, τῇ κζ' τοῦ δευ-
τέρου μηνὸς Ἰαρ παρ' Ἑβραίοις καλουμένου, παρὰ δὲ Αἰγυπτί-

1. φασιν] Vulgo φησιν. 2. ἐξηλθον A. ἐξελεθόντες G. 16. Μωϋ-
σῆς] Vulgo Μωσῆς. ἐκ Θεοῦ μνηθεὶς A. ἐνθουμνηθεὶς G. 18. μετ'
αὐτοῦ A. μεθ' αὐτοῦ G. 19. γενεᾷ] γενεᾶ A. γενέσει G. Vide
Genes. VI, 9. 21. παρὰ δὲ A. παρ' G.

gia contendant exstare, (locus uterque mihi de visu notus est), arca con-
stitit. Aquarum haec inundatio anno integro stetit, ac demum exsiccata est
terra. Combinata demum mas et femina, prout reperiri contigit, non ordine
quo iuxta genus distincta fuerant ingressa, ex arca prodierunt animantia,
quae subinde a deo prospera benedictionum accessione cumulantur: et eo-
rum quidem, quae nobis conducunt, non nihil ista significant.

Anno mundi 2206 Lamech defunctus est.

Anno 2228 Sem uxorem sibi copulavit.

Anno 2233 Cham pariter uxorem duxit.

Anno 2236 Mathusala e vivis excessit.

Anno 2237 Iaphet coniugem accepit, et absoluta est arca anno mun-
di 2241.

Currente hoc ab Adam et a mundi incunabulis 2241 anno, iusti Noe
vitae 599. integris in ea dei iussu construenda evolutis centum annis,
consummata est arca, de qua aolus prae cunctis tractatus instituens dei
contemplator Moses mensis et anni diem, quo Noe cum tota familia et
omnium animantium speciebus in eam ingressus, ceu solus in generatione
sua deo gratus servatus est, diligentissime scripto commendavit; hoc est
mundi 2242 anno, vitae Noe 600 secundi mensis Iar Hebraeis vocati die

οις Παχὼν κέ', ἦτοι τοῦ κατὰ Ῥωμαίους Μαίον κ' ἡμέρα, πρώτη
 τῆς ἑβδομάδος, ὡς τισιν ἔδοξε, σελήνης δὲ κζ'. ἐν ἣ ἔκλεισεν ὁ
 Θεὸς τὴν κιβωτὸν ἕξωθεν, ὡς τὰ ἱερὰ λόγια φάσκει, καὶ ἀνεψύ-
 χθησαν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου
 ἐρράγησαν ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἤγουν μέχρι τῆς πέμπτης
 τοῦ τετάρτου μηνὸς καθ' Ἑβραίους Θαμνὲλ, τῷ Ἐπιφεί κατ'
 Αἰγυπτίους μηνὶ ἐνδεκάτῳ, ἑβδόμῳ δὲ παρὰ Ῥωμαίους, τῷ καὶ
 P. 23 Ἰουλίῳ, πέμπτη φασὶν ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, κατὰ δὲ σελήνην
 ἑβδόμη· ὁ καὶ παραδοξότατος ἦν, ἐν ἀκμῇ τῆς θερινῆς ὥρας
 τοιοῦτους ὄμβρους ὑπερφυσῶς ἐπιρραγῆναι τῷ κόσμῳ δι' ὑπερ- 10
 βολὴν ἁμαρτίας. πνεύματος δὲ τῆ γῆ κατὰ θείαν ἐκπινεύσαντος
 πρόσταξιν μετὰ τὰς ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας ἤρξατο ἔλαττοῦ-
 σθαι τὸ ὕδωρ ἀπὸ εἰκοστῆς τετάρτης τοῦ παρ' Ἑβραίοις ἑβδό-
 μου μηνὸς Θεελείφ, δευτέρου δὲ κατ' Αἰγυπτίους Φαωφί ἐννεα-
 B καιδεκάτῃ, ἦτοι κατὰ Ῥωμαίους δεκάτῳ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, τρίτῃ 15
 τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, σελήνης, ὡς φασὶν, νεομηνία, ἕως αἰ'
 Ἑβραϊκοῦ μηνὸς Σαβὰτ τῆς νεομηνίας, ἦτοι κέ' τοῦ Τυβίτ, τοῦ
 καὶ Ἰανουαρίου μηνὸς πρώτου κατὰ Ῥωμαίους, ἡμέρα δευτέρα
 τῆς ἑβδομάδος, σελήνης δεκάτῃ, ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐπὶ τὰ ὄρη
 τὰ Ἀραράτ, τοῦτ' ἔστι τῆς Ἀρμενίας. καὶ ὠφθῆσαν αἱ κεφαλαι 20
 τῶν ὄρεων, καὶ μεθ' ἡμέρας μ' ἔξαπέστειλε Νῶε διὰ θυρίδος
 τῆς κιβωτοῦ τὸν κόρακα ἰδεῖν εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ, τῇ ἐνδε-

1. φωμαίοις (sic) A. 2. τῆς add. A. 3. λόγια] Genes. VII.
 6. κατ' ἑβραίοις (sic) θαμνεῖ A. ἐπιφεί A. 7. ἑβδόμῳ —
 Ἰουλίῳ] ἕκτῳ — Ἰουλίῳ m. 14. κατ' Αἰγυπτίους] κατ' αἰγυπτί-
 οῖς A. τοῖς Αἰγυπτίοις G. φαωφί A. 17. κζ' m. τοῦ
 καὶ A. τοῦτ' ἔστι G.

27. Aegyptiorum Pachon 25. Maii Romanorum 20. primo hebdomados die, ut nonnullis placitum est, lunae 27. quo, sacro testante sermone, de foris arcam deus conclusit, et caeli catarractae sunt apertae, et per quadraginta dies abyssi fontes irrupuerunt usque ad quarti mensis Thamnei Hebraeis vocati diem sextum, Epiphi Aegyptiorum mense undecimo, Ramanorum sexto, qui et Iulius dictus est, quinto, ut aiunt, hebdomados, septimo vero lunae die: quodque mirum dictu et creditu, vigente ipsa messis tempestate, tales ac tam copiosi imbres praeter naturae cursum, humanorum tamen criminum excessu provocati, orbem inundaverunt universum. Diebus vero centum et quinquaginta exactis, vento, dei iussu terram perflante, Theeliph septimi Hebraeorum mensis vicesimo quarto, Phaophi Aegyptiorum septimi decimo nono, id est, Romanorum Octobri mense decimo, tertio hebdomados die, luna, prout ferunt, renovata; usque ad Sabat undecimi mensis Hebraici novilunium alterum, Tybit Aegyptiaci vicesimo septimo, Ianuario nempe Romanorum mense primo, secundo hebdomados die, lunae 10, in montibus Ararat, qui sunt Armeniae, arca consedit. Tunc primum conspecta sunt montium cacumina: et quadraginta diebus elapsis emisit Noe per arcae fenestram corvum, num

κάτη τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ, πέμπτη τοῦ Φαμενώθ, ἐν ἀρχῇ τοῦ Μαρτίου κατὰ Ῥωμαίους τρίτου μηνὸς, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἐβδόμη, κατὰ δὲ σελήνην εἰκοστῇ· καὶ ἀπελθὼν οὐχ ὑπέστρεψεν ὁ κόραξ. καὶ μεθ' ἡμέρας ἐπτὰ ἀπέστειλε τὴν περι-
 5 στερὰν, καὶ μὴ εὐροῦσα ἀνάπαισιν ὑπέστρεψε πρὸς αὐτόν· καὶ μετ' ἄλλας ἐπτὰ ἡμέρας, τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς Ἀδάρ, C δωδεκάτῃ τοῦ Φαμενώθ, Μαρτίου δὲ αὐθις ἀπέστειλε αὐτὴν ἐκ τῆς κιβωτοῦ, καὶ ὑπέστρεψε πρὸς ἐσπέραν ἔχουσα φύλλον ἑλαιας ἐν τῷ στόματι ἐν ἡμέρᾳ ἐβδομάδος ἐβδόμη, σελήνης δὲ
 10 εἰκοστῇ ἐβδόμη. μετὰ ἄλλας ἐπτὰ ἡμέρας πάλιν ἀπέλυσε τὴν περιστερὰν τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ αὐτοῦ δωδεκάτου παρ' Ἑβραίοις μηνὸς Ἀδάρ, ἧτοι τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ Φαμενώθ, Μαρτίου δὲ δεκάτῃ καὶ ὀγδόῃ, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι.

Κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ κοσμικοῦ βραμύ ἔτους, τῷ ἑξακοσιοστῷ
 15 πρώτῳ ἔτει τῆς ζωῆς Νῶε, τῇ νεομηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς Νισάν, ἧτοι τῇ εἰκοστῇ ἐνάτῃ τοῦ κατ' Αἰγυπτίους ἐβδόμου μην- D οῦ Φαμενώθ, Μαρτίου εἰκοστῇ πέμπτῃ, ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἐβδομάδος, κατὰ σελήνην δωδεκάτῃ, ἔξελπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνί Ἰάρ εἰκοστῇ ἐβδόμη, ἧτοι Παχών
 20 εἰκοστῇ πέμπτῃ, ἔξηράνθη ἡ γῆ· καὶ ἔξηλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ Νῶε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς ἐβδομάδος. τούτων V. 19

1. 6. 12. Ἀδάρ] ἄδαρ A. 1. πέμπτῃ] ἐβδόμη m. φαμενώθ A. constantier. 3. σελήνην m. σελήνης G. 6. μετ'] μετὰ A. 7. δωδεκάτῃ] εἰδ' m. Μαρτίου δὲ] ἰ' add. m. 10. μετὰ δὲ G. δὲ om. A. 13. ὀγδόῃ] ἐβδόμη m. 15. Νισάν m. νισ- αῖν A. Νισάν G. 19. Ἰάρ] ἄρ A. παχών A. 21. πρώ- τη add. A.

cessasset aquae exploraturus, duodecimi mensis Adar undecimo, Phame-
 noth septimo, sub Martii Romanorum tertii mensis exordium, hebdomados
 septimo die, lunae vicesimo: et evolans corvus, citius revolavit. Diebus
 aliis septem emensis columbam emisit, nec inventa quietis sede retro
 cessit. Tum post alios septem dies mensis Adar octavo et decimo, Pha-
 menoth decimo quarto, Martii vero decimo, rursum eandem ex arca emi-
 sit, et olivae ramum rostro deferens sub vesperam reversa est ad arcam,
 septimo hebdomados die, lunae vicesimo septimo. Septem denum exspe-
 ctatis diebus, duodecimi eiusdem Hebraeorum mensis Adar die vicesimo
 quinto, Phamenoth videlicet vicesimo primo, Martii vero decimo septimo,
 columbam iterum liberavit, quae pariter ac prius non est regressa.

Sub mundialis vero anni 2243 principio, vitae Noe sexcentesimo primo,
 primi mensis Nisan Kalendis, id est Phamenoth septimi Aegyptiorum
 mensis vicesimo nono, Martii vicesimo quinto, hebdomados die primo,
 lunae duodecimo, e terrae superficie aqua defecit; secundi vero mensis Iar
 vicesimo septimo, sive Pachon vicesimo quinto, exsiccata est terra: Noe
 vero et qui cum eo ex arca egressi sunt hebdomados die, id est pri-

ἡμῖν ἐκ τῶν διὰ Μωϋσέως Θεοπνεύστων γραφῶν κατελιημμένων περιττὸν ἂν εἶη προσέχειν Χαλδαϊκαῖς καὶ Αἰγυπτιακαῖς ἱστορίαις τοὺς ἀδιστακτικῶς πιστεύοντας ὅτι ὁ κοσμικὸς ἐπὶ Νῶε κατακλυσμοὸς γέγονε τῷ β' β' ἔτει τοῦ κόσμου. αὐταὶ γὰρ χρόνων ἀπείρους

P. 24 εἰσάγουσαι μυριάδας πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ἀληθείας πάντα κατα-5
σκευάζουσιν, εἰ καὶ δοκοῦσιν ἐν μέρει περὶ τε κατακλυσμοῦ καὶ
γιγάντων, καὶ αὐτοῦ Νῶε, τοῦ καὶ Ξισοῦθρου λεγομένου παρ'
αὐτοῖς, συμφωνεῖν τῇ Θεοπνεύστῳ γραφῇ, ἧς ἂν καὶ ἐσφετερίσαντο
πᾶν νόημα χρηστὸν οἱ ταῦτα συντάξαντες. ἀλλ' ἐπειδὴν καὶ τὰ
δηλητήρια ἀγνοούμενα θάνατον οἶδε πολλάκις τοῖς ἀπείροις αὐτῶν 10
μετέχουσι προξενεῖν, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι μικρὰς χρήσεις παραθέ-
σθαι ἐκ παραλλήλου τῶν ἐγκειμένων ἡμῖν ἀπὸ τῶν θείων γρα-
φῶν, οὐ πρὸς πίστωσιν αὐτῶν, μὴ γένοιτο· πρὸς ἔλεγχον δὲ
B τῆς ἐκείνων ψευδηγορίας. πρὸ δὲ τούτων ἡ περὶ τῶν ἐργηγόρων
ἀκόλουθος ἱστορία ἐκ τοῦ πρώτου λόγου Ἐνώχ ὡς καὶ συγγεγε- 15
στέρα ταῖς ἡμετέραις γραφαῖς ἐκτεθήσεται, εἰ καὶ ἀπόκρυφός
ἐστι καὶ ἐν τισιν ἀμφίβυλος, ἔχουσά πως ὧδε.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΕΝΩΧ.

Τὰ λοιπὰ περὶ ἐργηγόρων.

Τότε ἐβόησαν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸν οὐρανὸν, λέγοντες, εἰσα- 20

1. ἐκ τῶν add. A. 5. τῆς add. A. 7. τοῦ δὲ G. λό-
γον ποιεῖν, τὰ δὲ m. 8. συμφωνεῖν A. συμφωνεῖ G. ὧν] ἧς m.
14. ἐκείνων add. A. 18. ΕΝΩΧ] Vide supra p. 13 a.

mo. His nobis in scriptura Mosi caelitus inspirata consignatis, eis, qui certa fide suadentur, generale Noeum diluivum 2242 mundi anno contigisse, Chaldaicis et Aegyptiacis nugis superfluum est mentem advertere. Illae namque infinitis annorum myriadibus in medium productis, quadam licet ex parte de diluvio, de Gigantibus, ac de ipso Noe nonnullas interserant relationes, veritati nihilominus evertendae machinam omnem admovere conspiciuntur. Xisuthri vero, sic apud eos vocati gesta divinis consonant scriptis, ex quibus qui ea colligerunt, veram omnem sententiam mutuati sunt. Verum enim vero quoniam inexpertis ignorata venena mortem solito saepius promercantur, alienorum a nostris auctorum pauca quaedam dicta divinis scripturis apud nos huusque servatis ex adverso comparanda proferre operae pretium duco; non ut fidem illis conciliem, avertat hoc deus, sed ut falsi convincam et mendacium evertam omnino. Prae cunctis autem consequens egregorum historia incerta licet et dubia fide nutet, ut nostris tamen historiis reliquis coniu-ctior, ex primo tractatu Enoch depromenda occurrit. Sic vero habet.

EX LIBRO ENOCH.

De egregoria reliqua.

Tunc homines in caelum exclamaverunt dicentes: deferte ad altissi-

γάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὑψιστον, καὶ τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐνώπιον τῆς δόξης τῆς μεγάλης, ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῶν κυρίων πάντων τῆ μεγαλωσύνη. καὶ ἀκούσαντες οἱ τέσσαρες με- C γάλοι ἀρχάγγελοι Μιχαὴλ καὶ Οὐριήλ καὶ Ραφαήλ καὶ Γαβριήλ 5 παρέκλυσαν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν ἁγίων τοῦ οὐρανοῦ. καὶ θευσά- μνοι αἷμα πολὺ ἐκεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶσαν ἀνομίαν καὶ ἀσέβειαν γινομένην ἐπ' αὐτῆς, εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους 10 ὅτι τὰ πνεύματα καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων ἐντυγχάνουσι στε- νάζοντα καὶ λέγοντα, εἰσαγάγετε τὴν δέησιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὑψι- 10 στον. καὶ προσελθόντες οἱ τέσσαρες ἀρχάγγελοι εἶπον τῷ κυρίῳ, σὺ εἶ θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ βασιλεὺς τῶν βα- σιλευόντων καὶ θεὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ θρόνος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰώνων, καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιήσας τὰ D 15 πάντα καὶ πάντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, καὶ πάντα ἐνώπιόν σου φανερὰ καὶ ἀκάλυπτα, καὶ πάντα ὁρᾷς, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ κρυβῆναι σε δύναται. ὁρᾷς ὅσα ἐποίησεν Ἄζαήλ, καὶ ὅσα εἰσήνεγκεν, ὅσα ἐδίδαξεν, ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα δόλον ἐπὶ τῆς ξηραῖς. ἐδίδαξε γὰρ τὰ μυστήρια καὶ ἀπεκάλυψε τῷ αἰῶνι 20 τὰ ἐν οὐρανῷ. ἐπιτηδεύουσι δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ, εἰδέναι τὰ μυστήρια οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. τῷ Σεμιαζῷ τὴν ἐξουσίαν ἔδωκας ἔχειν τῶν σὺν αὐτῷ ἅμα ὄντων, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὰς

8. μεγαλωσύνη A. μεγαλοσύνη G. 5. παρέκλυσαν] Addebat̄ur oī τέσσαρες, quae recte om. p. 13 a. 12. ἀνθρώπων] αἰώνων p. 13 b. 17. σε δύναται add. A. καὶ ὅσα A. καὶ om. G. 19. τῷ A. 20. τὰ ἐν G. 21. τοιμαῶσιν οἱ υἱοὶ m.

nam causam nostram, et ad gloriam magnam coram domino dominorum omnium in maiestate iacturam, qua ruimus. His auditis quatuor magni arch- angeli, Michaël, Uriel, Raphaël et Gabriel, de caeli sanctis: prospe- xerunt in terram, et conspexerunt super terram sanguinis rivis effusis, sceleribus et impietate copiosa super eam quaquaversum propagata, regressi sibi invicem nunciaverunt spiritus et animas hominum suspirantes affligi et dicere: inducite ad altissimum orationem nostram. Tum deum inter- pellantes quatuor archangeli dixerunt: tu es deus deorum, et dominus dominorum, regum rex, et hominum deus: thronus gloriae tuae in omnes saeculorum generationes perseverat, et nomen tuum sanctum et benedictum per omnia saecula. Tu enim omnia condidisti, et omnium tua est potestas, cuncta tibi sunt aperta et manifesta, prospicis universa, nec est quod te possit latere. Vides quae fecerit Azaël, illata ab eo damna, in vectam ab eo criminum luem, quas fraudes, quae crimina super terram induxerit, artes, dolosque, quibus aridam corrupit. Secreta quaevis palam fecit, et abscondita a saeculis et in caelis occlusa revelavit. Genium elus student assequi, et arcana quaeque perscrutari non verentur hominum filii. Omnium sibi conuictorum et familiarium Semiazae centulisti potestatem. Illi vero

- P. 25 θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς, καὶ συνεκομήθησαν μετ' αὐ-
τῶν, καὶ ἐν ταῖς θηλείαις ἐμιάνθησαν, καὶ ἐδήλωσαν αὐταῖς πά-
σας τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἐδίδαξαν αὐτὰς μισητὰ ποιεῖν, καὶ νῦν
ἰδοὺ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων ἔτεκον ἐξ αὐτῶν υἱοὺς γίγαντας.
- V. 20 κίβδηλα ἐπὶ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκκέχυται, καὶ ὅλη ἡ γῆ 5
ἐπλήσθη ἀδικίας. καὶ νῦν ἰδοὺ τὰ πνεύματα τῶν ψυχῶν τῶν
ἀποθανόντων ἀνθρώπων ἐντυγχάνουσι, καὶ μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ
οὐρανοῦ ἀνέβη ὁ στεναγμὸς αὐτῶν, καὶ οὐ δύναται ἐξελεθεῖν ἀπὸ
προσώπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων ἀδικημάτων. καὶ σὺ αὐτὰ
οἶδας πρὸ τῶν αὐτὰ γενέσθαι καὶ ὄρας αὐτοὺς καὶ εἶς αὐτοὺς, 10
καὶ οὐδὲν λέγεις. τί δεῖ ποιῆσαι αὐτοὺς περὶ τούτου;
- B Τότε ὁ ὕψιστος εἶπε καὶ ὁ ἅγιος ὁ μέγας ἐλάλησε, καὶ ἔπεμψε
τὸν Οὐριήλ πρὸς τὸν υἱὸν Λάμεχ λέγων, πορεύου πρὸς τὸν Νῶε
καὶ εἰπὸν αὐτῷ, τῷ ἐμῷ ὀνόματι κρῦνον σεαυτὸν, καὶ δήλωσον
αὐτῷ τέλος ἐπερχόμενον, ὅτι ἡ γῆ ἀπόλλυται πᾶσα. καὶ εἰπὸν 15
αὐτῷ ὅτι κατακλυσμὸς μέλλει γίνεσθαι πάσης τῆς γῆς, ἀπολέσαι
πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. διδάξον τὸν δίκαιον τί ποιήσει,
τὸν υἱὸν Λάμεχ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς ζωὴν συντηρήσει καὶ
ἐκφρεύεται δι' αἰῶνος καὶ ἐξ αὐτοῦ φρυτεύθεται φύτευμα καὶ
σταθῆσεται πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος. καὶ τῷ Ῥαφαήλ εἶπε, 20
πορεύου Ῥαφαήλ, καὶ δῆσον τὸν Ἀζαήλ, χερσὶ καὶ ποσὶ συμποδί-
σον αὐτὸν, καὶ ἔμβαλε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος, καὶ ἄνοιξον τὴν

3. αὐτὰς add. A. μισητὰ m. μιστρα G. 4. τῶν ἀνθρώπων
add. A. 5. τῆς γῆς A. τῆς om. G. 11. αὐτοὺς περὶ A. αὐ-
τοὺς om. G. 13. Λάμεχ A. τοῦ Λάμεχ G. 22. ἐμβαλε A. ἐμ-
βαλλε G.

ad filias hominum terrae diverterunt, et cum eis dormierunt: polluti sunt cum mulieribus, nihil non facinorosum eis aperuerunt et exosa quaeque perpetrare edocuerunt. En insuper ut prolem Gigantaeam eis pepererunt hominum filiae: tetra corruptionis labes terram omnem grassata est, et iniquitati nullus impervius locus factus est. En adstant spiritus animarum hominum morte iam functorum, et ad portas usque caeli suspiria eorum pertinuerunt, nec propter scelorum in terris commissorum gravitatem discedere queunt. Tu tamen, antequam fiant, illa nosti, vides, permittis, nec verbum eloqueris. Quid rei nunc agendum?

Respondit altissimus, et sanctus excelsus loquutus est: et misit Uriel ad filium Lamech, dicens: vade ad Noe et dic ei: circumvela te nominis mei virtute, et eventurum finem illi denuncia: terra peribit funditus univ-
ersa. Et dic ei: totius terrae futurum est diluivium: ut e superficie ter-
rae cuncta dispareant et deleantur. Edoce iustum quid agat filium La-
mech, et animum eius instrue, ut servetur incolumis et per saeculum per-
niciem evadat: eius siquidem industria nova planta pullulabit et cole-
tur, et per omnes saeculi generationes consistet. Et Raphaël dixit: va-
de Raphaël et Azaël liga, manus et pedes eius vinculis constringe et in

ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Δουδαῖλ, καὶ ἐκεῖ πορευθεὶς βάλε **C**
 αὐτόν· καὶ ὑπόθεσ ἀπὸ λίθους ὄξεις καὶ λίθους τραχεῖς καὶ ἐπι-
 κάλυψον αὐτῷ σκότος, καὶ οἰκησάτω ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὴν ὕψιν
 αὐτοῦ πώμασον, καὶ φῶς μὴ θεωρεῖτω· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρι-
 5 σεως ἀπαχθήσεται εἰς τὸν ἐμπυρισμὸν τοῦ πυρός· καὶ ἴασαι τὴν
 γῆν ἣν ἠφάνισαν οἱ ἐργήγοροι, καὶ τὴν ἴασιν τῆς πληγῆς δῆλω-
 σον, ἵνα ἰάσωνται τὴν πληγὴν, καὶ μὴ ἀπόλωνται πάντες οἱ υἱοὶ
 τῶν ἀνθρώπων, ἐν τῷ μυστηρίῳ δ' εἶπον οἱ ἐργήγοροι καὶ ἐδίδα-
 ξαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ ἠρημώθη πᾶσα ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις
 10 τῆς διδασκαλίας Ἀζαήλ· καὶ ἐπ' αὐτῇ γράψον πάσας τὰς ἁμαρ-
 τίας. καὶ τῷ Γαβριὴλ εἶπε, πορεύου Γαβριὴλ ἐπὶ τοὺς γίγαντας, **D**
 ἐπὶ τοὺς κισθόλους, ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς πορνείας, καὶ ἀπόλεσον
 τοὺς υἱοὺς τῶν ἐργηγόρων ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. πέμψον
 αὐτοὺς εἰς ἀλλήλους, ἕξ αὐτῶν εἰς αὐτοὺς, ἐν πολέμῳ καὶ ἐν
 15 ἀπωλείᾳ, καὶ μακρότης ἡμερῶν οὐκ ἔσται αὐτοῖς, καὶ πᾶσα ἐρώ-
 τησις οὐκ ἔστι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτι ἐλλέουσι ζῆσαι ζωὴν
 αἰώνιον, καὶ ὅτι ζῆσεται ἕκαστος αὐτῶν ἕτη πενταχόσια. καὶ τῷ
 Μιχαὴλ εἶπε, πορεύου Μιχαὴλ, ὄησον Σεμιαζάν καὶ τοὺς ἄλ-
 λους οὐκ αὐτῷ, τοὺς συμμεγένας ταῖς θνηταῖς τῶν ἀνθρώπων
 20 τοῦ μιανθῆναι ἐν αὐταῖς ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν. καὶ ὅταν κα-
 τασφαγῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἴδωσι τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀγαπη- **P. 26**
 τῶν αὐτῶν, ὄησον αὐτοὺς ἐπὶ ἑβδομήκοντα γενεὰς εἰς τὰς νύκτας

2. καὶ λίθους **A.** καὶ **om. G.** 3. οἰκησάτω] οἰκισάτω **A.** οἰκισ-
 σάτω **G.** 6. πληγῆς] terrae (γῆς) **Enoch.** 7. ἀπόλωνται **m.**
 ἀπόλλωνται **G.** 9. ἠρημώθη **m.** ἐρημώθη **G.** 11. τῷ **m.** τὸν **G.**
 17. τῷ **m.** τὸν **G.**

tenebras mitte, aperi deserti Dudaël desertum, et profectus illuc eum con-
 fice: et suppositis ei lapidibus acutis et asperis induc super eum tene-
 bras, quas in aeternum incolat, visum desuper obstrue, nec lumen respi-
 ciat, ut in die iudicii incendio consumendus abducatur: terram ab egre-
 goris corruptam sana, plagae cicatricem manifesta, ut curetur haec eor-
 um plaga, ne arcanis ab egoris revelatis, quorum peritis posterii eor-
 um sunt imbuti, et ex quibus universa terra facinorum Azaël pravitare de-
 serta est, omnes hominum filii funditus intereant: et omnia hucusque per-
 petrata scelera super eam describe. Et Gabriel dixit. Tu Gabriel ad Gi-
 gantes, spurios, ex adulteris ortos; proficiscere: filios egororum a filiis
 hominum disperde: bellis excitatis partem eorum in sibi adversam exci-
 ta, conserant invicem exercitus, ut caedibus et mutua internecione con-
 ficiantur, reseretur diuturnior eorum vita, nec sit patribus eorum inquirendi
 locus: promittant sibi licet aeternitatem vitae, et ad quingentos usque an-
 nos luminis visum. Et Michaël dixit: vade Michaël, Semiazam aliosque
 filibus hominum commixtos et immunditias earum inquinatos vinculorum ne-
 xibus coarce, et cum mactati fuerint eorum filii, dilectorumque sibi stragem
 viderint, abduc eos in extremos terrae recessus usque ad septuaginta ge-

τῆς γῆς, μέχρι ἡμέρας κρίσεως αὐτῶν, μέχρι ἡμέρας τελειώσεως τελεσμοῦ, ἕως συντελεσθῆ κρῖμα τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων. τότε ἀπενεχθήσονται εἰς τὸ χάος τοῦ πυρός καὶ εἰς τὴν βάσανον καὶ εἰς τὸ δεσμοκτήριον τῆς συγκλίσεως τοῦ αἰῶνος. καὶ ὡς ἂν κατακριθῆ καὶ ἀφανισθῆ ἀπὸ τοῦ νῦν μετ' αὐτῶν, δεθήσεται μέχρι 5 τελειώσεως γενεᾶς αὐτῶν.

Καὶ μεθ' ἕτερα· καὶ νῦν οἱ γίγαντες οἱ γεννηθέντες ἀπὸ πνευμάτων καὶ σαρκὸς πνεύματα ποτηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς καλέσουσιν αὐτοὺς, ὅτι ἡ κατοικησις αὐτῶν ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς. πνεύματα ποτηρὰ ἔσονται, τὰ πνεύματα ἐξεληλυθότα ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς 10 Βσαρκὸς αὐτῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐγένοντο, καὶ ἐκ τῶν ἀγίων τῶν ἐργηγόρων ἢ ἀρχὴ τῆς κτίσεως αὐτῶν καὶ ἀρχὴ θεμελίου. πνεύματα ποτηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔσονται, τὰ πνεύματα τῶν γιγάντων νεμόμενα, ἀδικοῦντα, ἀφανίζοντα, ἐμπίπτοντα καὶ V. 21 συμπαλαίοντα καὶ ῥιπτοῦντα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δρόμους ποιοῦντα, 15 καὶ μηδὲν ἐσθίοντα, ἀλλ' ἀσπιτοῦντα καὶ φάσματα ποιοῦντα καὶ διεφῶντα καὶ προσκόπτοντα. καὶ ἐξαναστήσονται τὰ πνεύματα ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν γυναικῶν, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξεληλύθασι· καὶ ἀπὸ ἡμέρας καιροῦ σφαγῆς καὶ ἀπωλείας καὶ θανάτου τῶν γιγάντων Ναφηλεῖμ, οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ με- 20 Γγάλοιοι ὀνομαστοί, τὰ πνεύματα τὰ ἐκπορευόμενα ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς σαρκὸς ἔσονται, ἀφανίζοντα χωρὶς κρίσεως,

2. κρῖμα] Vulgo κρῖμα. 5. δεθήσεται m. δεῖσεται G. 7. καὶ μεθ' ἕτερα] XV, 8. p. 178. 8. ἐπὶ τῆς γῆς — γῆς. πνεύματα ποτηρὰ add. A. 12. τῆς κτίσεως A. κτήσεως G. 13. τὰ πνεύματα A. τὰ πρῶτα G. 15. ῥιπτοῦντα A. ῥίπτοντα G. 16. ἀλλ' ἀσπιτοῦντα anonymus. ἀλλὰ σπιτοῦντα G. καὶ διεφῶντα A. καὶ om. G. 20. Ναφηλεῖμ] Vulgo Ναφιλίμ. οἱ ἰσχυροὶ A. καὶ ἰσχυροὶ G.

nerationes, ad iudicii eorum terminum, ad consummationis eorum finem, usque dum saeculi saeculorum iudicium absolvatur. Tunc in ignis confusum chaos, in tormenta et aeterni carceris vincula rapiuntur: quisvis autem cum eis condemnatus et suppliciis adiudicatus ad consummatum usque generis eorum finem compedibus victus concludetur.

Et aliis quibusdam interiectis. Gigantes deinceps a spiritus et carnis copula procreati visentur, spiritus nequam e corpore carnis suas deflectentes, eo quod ex hominibus nati sunt et ex sanctis egregioris ortus eorum principium ac fundamenti exordium fuit deductum: scelerati spiritus erunt super terram, inter Gigantes praecipui, hinc populabuntur, caedent et vastabunt; illinc insilient, colluctabuntur, in terram prosternent, et incursibus alios impetent: absque ullo cibo victitabunt, immittent spectra siti molestisque cunctos oppressura. Et in filios virorum et mulierum, seu ex eisdem prognati insilient. A primo caedis, interneconia, et Gigantum Naphilim mortis momento visi sunt robusti terrae, proceres celebres, Genii ab animis suis digressi, quasi carne compacti, cuncta absque delectu vastantes, hoc pacto cuncta suade-

οὕτως ἀφανίσουσι μέχρῃς ἡμέρας τῆς τελειώσεως, ἕως τῆς κρίσεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ ὁ αἰὼν ὁ μέγας τελεσθήσεται, ἐφ' ἧπαξ ὁμοῦ τελεσθήσεται.

Καὶ αὐτίς· παρὰ δὲ τοῦ ὄρους ἐν ᾧ ὤμοσαν καὶ ἀνεθεμά-
 5-τισαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἀποστῆ
 ἀπ' αὐτοῦ ψῦχος καὶ χιῶν καὶ πάχη καὶ δρόσος οὐ μὴ καταβῆ
 εἰς αὐτὸ, εἰ μὴ εἰς κατάραν καταβήσεται ἐπ' αὐτὸ, μέχρῃς ἡμέ-
 ρας κρίσεως τῆς μεγάλης. ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ κατακαυθήσεται
 καὶ ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται κατακαιόμενον καὶ τηκόμενον ὡς D
 10 κηρὸς ἀπὸ πυρὸς, οὕτως κατακαήσεται περὶ πάντων τῶν ἔργων
 αὐτοῦ. καὶ νῦν ἐγὼ λέγω ὑμῖν υἱοῖς ἀνθρώπων, ὀργὴ μεγάλη
 καθ' ὑμῶν, κατὰ τῶν νείων ὑμῶν, καὶ οὐ πύσεται ἡ ὀργὴ αὕτη
 ἀφ' ὑμῶν, μέχρι καιροῦ σφαγῆς τῶν νείων ὑμῶν. καὶ ἀπολοῦν-
 15 σης τῆς γῆς, ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νῦν
 οὐ μὴ ἔσονται πλείω τῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτων. καὶ μὴ δόξετε ἔτι
 ζῆσαι ἐπὶ πλείονα ἔτη· οὐ γάρ ἐστιν ἐπ' αὐτοῖς πᾶσα ὁδὸς ἐκ-
 φεύξεως ἀπὸ τοῦ νῦν διὰ τὴν ὀργὴν, ἣν ὠργίσθη ὑμῖν ὁ βασι-
 λεὺς πάντων τῶν αἰώνων· μὴ νομίσητε ὅτι ἐκφεύξεσθε ταῦτα.

20 Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνωχ περὶ τῶν ἐρη- P. 27
 γόρων, εἰ καὶ μὴ τελείως χρὴ προσέχειν ἀποκρύφους μάλιστα
 τοὺς ἀπλουστεροὺς, διὰ τε τὸ περιττὰ τινα καὶ ἀτριβῆ τῆς ἐκ-

2. ᾗ] ᾧ A. 7. ἐπ' A. εἰς G. 9. καὶ τακ — A. καὶ om. G.
 10. οὕτως A. οὕτω G. 17. ἐπὶ add. A. 20. βιβλίου A. βί-
 βλιον τοῦ G. 21. Νόμι τί λέγεται περὶ τῶν ἀποκρύφων
 margo A.

que mittent usque ad consummationis diem, ad magnum usque iudicium, quo saeculum illud magnum absolvetur, et semel ac simul ultimo claudetur sine.

Et rursus: a monte vero, in quo iuramento sese invicem adstrinxerunt, ac ubi se diris matuo devoverunt, nusquam deficient frigora vel nives; pruina vel ros ad diem usque iudicii magni nusquam, nisi forte in perniciem, dilabentur. Ardebit et deprimetur in illo tempore, horrenda foedabitur adustione, liquefiet ad instar cerae et omnes eius fructus ardescent. Nunc vero vobis filiis hominum edico. Magna vobis et filiis vestris perniciem instat: et ad integram vestram internectionem non deficiet. Dilecti vestri peribunt, et praecipuo honore digniores habitus tollentur e terra: eo quod ab hoc momento dies vitae vestrae non nisi centum et viginti annorum sint futuri: diuturniorem vitam ne vobis ipsis polliceamini; a data siquidem hoc momento sententia nullus defensionem aut effugium dabitur locus propter iram, qua saeculorum omnium rex motus est, a qua deflectendi spes vana est et fallax.

Et haec quidem ex primo libro Enoch de egegoris: quibus sane Apocryphis animo simpliciores certam fidem addere non deceat; supervaca-

κλησιαστικῆς παραδόσεως ἔχειν καὶ διὰ τὸ νενοθευθῆναι αὐτὰ ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ αἱρετικῶν, πλὴν καὶ ὁ μακάριος Παῦλος σπαι-
νίως ἐχρήσατό τισιν ἐξ ἀποκρύφων χρήσεσιν, ὡς ὅταν φησὶν ἐν
τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐπιστολῇ „ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ
οὐδὲ οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη” καὶ τὰ ἐξῆς
Ἡλία ἀποκρύφων. καὶ πάλιν ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐκ τῆς Μωϋ-
σείως ἀποκαλύψεως „οὔτε περιτομὴ τι ἐστὶν οὔτε ἀκροβυστία,
B ἄλλὰ καινὴ κτίσις.” καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐκ τῶν Ἱερειμω
λεγομένων ἀποκρύφων „ἐγερμαὶ ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν
νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοὶ ὁ Χριστός.” ταῦτα δὲ ἡμῖν εἴρηται 10
οὐ πρὸς ἄδειαν τῶν βουλομένων ἀδιαφόρως αὐτοῖς ἐντυγχάνειν·
μὴ γένοιτο· πολλοὶ γὰρ ἐβλάβησαν ἐν πᾶσιν αὐτοῖς πιστεύσαντες,
ᾧθεν καὶ ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία καὶ ὁ χορὸς τῶν Θεοφόρων
ἡμῶν πατέρων ἐκώλυσε ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡπερ τῇ θείᾳ λοιπῇ
γραφῇ· καὶ ἡμεῖς τὰς προγραφείσας χρήσεις ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι μόνον 15
τὴν τῶν ἐργηθῶρων παράβασιν καὶ τὴν τῶν γιγάντων ἀσέβειαν, περὶ
ἧς καὶ ὁ Θεὸς Μωϋσῆς μέμνηται, καὶ ὅτι δι’ αὐτοῦ ὁ κοσμικὸς
C γέγονε κατακλυσμὸς, παρεθέμεθα· καὶ ὥστε τοὺς τὰς Χαλδαϊκὰς
καὶ Αἰγυπτιακὰς ἀρχαιολογίας γράφοντας μὴ δεῖν Χριστιανῶν
ὑπολαμβάνειν, ὅτι ἀπὸ ἐνδιαθέτων ἢ ἀποκρύφων βιβλίων ἔσχον 20
οἰανθητοτοῦν ἀφορμὴν τῆς οἰκείας ψευδηγορίας καὶ τῶν ἀπειρῶν

4. πρώτη] Cap. II, 9. εἶδεν A. οἶδεν G. 6. Διὰ τί ἔνια
(ἔνια G. εἶναι A.) ἀπόβλητα νόδια margo A. 6. Γαλάτας] V, 6.
τῆς] τοῦ m. 7. ἐστὶν A. ἔσται G. 8. Ἐφεσίους] V, 14.
τῶν A. τοῦ G. 11. ἀδιαφόρως add. A. 13. χορὸς A.
17. Μωϋσῆς] Vulgo Μωσῆς et paullo post Μωσῆος. 19. Χρι-
στιανούς m. 20. ἡ A. καὶ G. 21. ἀπειρῶν A. ἀπόρων G.

non quippe et ab ecclesiastica traditione aliena continent, et a Judaicis ac
Haereticis adulterata constat. Quamvis beatus Paulus Apocryphorum di-
ctis nonnunquam fuerit usus; ut cum in prima, quam scripsit ad Corinthios,
epistola dicit: oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis
adscendit, cett., quae quidem ex Heliae desumpsit Apocryphis. Et rursus in
ea, quae est ad Galatas, ex Mosis revelatione haec habet. Neque circum-
cisio est aliquid, neque praeputium, sed nova creatura. Et in ea quae
est ad Ephesios ex Apocryphis Hieremiae adscriptis. Excitare qui dormis
et exsurge a mortuis et illuminabit te Christus. Haec a nobis dicta, non
quo illa legendi per nos facultas concedatur: ne fiat, o deus! plures namque
fide illis praeter rationem exhibita non modicum reportarunt damnam: hac
de causa sancta dei ecclesia, et dei plenorum spiritu patrum nostrorum
coetus illis aequae ac sacrae scripturae adhaerere prohibuit: nec nisi com-
missum ab egregoris scelus, Gigantumque impietatem a Mose memoratam,
mundumque propter eos generali diluvio ostensuri inundatum, scriptas superius
ab eis auctoritates in medium adduximus: ac ut insuper Chaldaicarum et Ae-
gyptiacarum antiquitatum scriptores nullus Christianos censent; propriarum
enim sibi fabularum et infinitorum annorum argumentum, iactatos quoque

ἑτῶν τὸν ἐξελεγμὸν συγγράψαι καὶ τὰς παρ' αὐτοῖς φημιζόμενας
 βασιλείας καὶ δυναστείας, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰς περὶ τούτων βίβλους
 ἀποκρύφους ζητῶν ἀρκῆται ταῖς προκειμέναις ἐξ αὐτῶν χρήσειν
 ἐνταῦθα, καὶ μὴ τὰς καθόλου πραγματείας ἀσκοπῶς ἀναγινώ-
 5 σκων τοῦ ὁρθοῦ καὶ ἀληθοῦς ἀποπέσοι σκοποῦ· καὶ γὰρ ἐν τῇ
 Μωϋσείως λεγομένη ἀποκαλύψει φέρεται περὶ αὐτῶν, ὅτι μετὰ V. 22
 τὸν κατακλυσμὸν τῷ βρῆβ' ἔτει τοῦ κόσμου, φθόνῳ κινούμενοι
 μετὰ θάνατον ἐπλάνησαν τοὺς υἱοὺς Νῶε· καὶ εὐξαμένον τοῦ D
 Νῶε ἵνα ἀποστῶσιν ἀπ' αὐτῶν, ὁ κύριος ἐκέλευσε τῷ ἀρχαγγέ-
 10 λῳ Μιχαὴλ βαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἄβυσσον ἄχρι ἡμέρας τῆς κρι-
 σεως· ὁ δὲ διάβολος ἤτησεν λαβεῖν μοῖραν ἀπ' αὐτῶν πρὸς
 πειρασμὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐδόθη αὐτῷ τὸ δέκατον αὐτῶν
 κατὰ πρόσταξιν θείαν, ὥστε πειράζειν τοὺς ἀνθρώπους πρὸς δοκι-
 μὴν τῆς ἐκάστου πρὸς θεὸν προαιρέσεως, τὰ δὲ λοιπὰ ἐννεά
 15 μέρη ἐβλήθη εἰς τὴν ἄβυσσον. ἡμῖν δὲ ἀσύμφωνον εἶναι τοῦτο
 δοκεῖ, ἀνθρώπων ζῶντα ὑπὸ τῆς τοῦ τεθνεῶτος ψυχῆς πειράζε-
 σθαι. διὸ παραινῶμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἢ ἐνταῦθα
 ἢ ἀλλαχοῦ τοῖς ἀποκρύφοις μὴ ἐν πῦσιν ἔπεσθαι ταῖς ἐννοίαις P. 28
 ταῖς φερομέναις ἐν αὐταῖς. λοιπὸν δὲ ἔστι μετὰ ταῦτα, καθὼς καὶ
 20 ἐπηγγελάμεθα, μικρὰς χρήσεις τῶν τὰς Χαλδαϊκὰς καὶ Αἰγυπτια-
 κὰς ἱστορίας γραφάντων παραθέσθαι, δι' ὧν πρόδηλος ἢ τούτων
 ἀσυμφωνία πρὸς τε ἀλλήλους καὶ τὴν θείαν γραφὴν τοῖς πι-
 στοῖς ἔσται, καὶ ἀνατροπὴ τῆς τερατώδους αὐτῶν ἐρσεχελίας.

2. ἀλλ'] καὶ m. 8. ἀρκῆται] Vulgo ἀρκεῖται. 11. ἀπ' αὐτῶν A.
 ἐπάντων G. 15. μέρη add. A. 23. αἰρσεχελίας A.

ab eis principatus et illa laudata regna scriptis celebrandi ex suppositis
 et incertis libris causam desumpserunt; quibus equidem auctoritatum fra-
 gmentis huc palam adductis curiosiori Apocryphorum librorum perscruta-
 tori fiet satis, ne lectis forsitan tractatibus integris a recto veroque sibi sine
 praestituto aberrasse dignoscatur. In Mosis namque vulgo dicta revelatio-
 ne fertur, eos, praeterito iam diluvio, 2582 mundi anno, invidia post
 mortem motos in errore filios Noe induxisse; et orante Noe, ut ab eis
 discederent, deo iubente, a Michaële archangelo in abyssum ad iudicii
 diem fuisse detrusos; omnium vero parte tentandis hominibus a diabolo po-
 stulata, dei nutu, decimam reliquos homines tentaturam et uniuscuiusque
 fidele ad deum propositum probaturam, cunctis aliis in abyssum demersis,
 ex eo tempore deputatam. Nobis vero, nisi hominem vivum a demortui
 anima tentari, nihil absurdius iudicatur. Hac de causa quibus tum haec,
 tum alia venient ex Apocryphis in manus, ne sententiis quibusvis obviam
 factis fidem ex integro praestent, lectores hortamur. His porro praemissis
 reliquum est, ut brevia quaedam Chaldaicas et Aegyptiacas historias
 conscribentium palam dicta proferamus, quo tum mutua ad invicem, tum
 ad sacram scripturam discordia, tum portentosae garrulitatis earum con-
 futatio cunctorum obtutibus exponatur.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ τοῦ Πολυῖστορος, περὶ τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ βασιλευσάντων δέκα βασιλέων τῶν Β Χαλδαίων καὶ αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ περὶ τοῦ Νῶε καὶ τῆς κιβωτοῦ, ἐν οἷς καὶ τινα διὰ μέσου τερατώδη φάσκει, ὡς τῷ Βηρώσσῳ γεγραμμένα. 5

Βήρωσσοσ δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν φησι γενέσθαι μὲν αὐτὸν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππον τὴν ἡλικίαν. ἀναγραφὰς δὲ πολλῶν ἐν Βαβυλῶνι φυλάσσεσθαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀπὸ ἐτῶν που ὑπὲρ μυριάδων ἐπεριεχοῦσας χρόνον· περιέχειν δὲ τὰς ἀναγραφὰς ἱστορίας περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης καὶ πρωτογονίας καὶ βασιλέων καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς πράξεων. καὶ πρῶτον μὲν τὴν Βαβυλωνίων γῆν φησι κείσθαι ἐπὶ τοῦ Τύριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσην. φύειν δὲ αὐτὴν πυρούς ἀγρίους καὶ κριθὰς καὶ ὄχρον καὶ σήσαμον καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι φυομένας ῥίζας ἐσθίεσθαι· ὀνομάζεσθαι αὐτὰς γόγγας· ἰσοδυναμεῖν δὲ τὰς ῥίζας ταύτας κριθαῖς. γίνεσθαι δὲ φοίνικας καὶ μῆλα καὶ τὰ λοιπὰ ἀκρόδρυα καὶ ἰχθύας καὶ ὄρεα χερσαῖά τε καὶ λιμναῖα. εἶναι δὲ αὐτῆς τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἀραβίαν μέρη ἄνυδρά τε καὶ ἄκαρπα, τὰ δὲ ἀντικείμενα τῇ Ἀραβίᾳ ὄρεινά τε καὶ ἄφορα. ἐν δὲ τῇ Βαβυλῶνι πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἄλλοεθνῶν κατοί- 20

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ] Compara Euseb. I, 2. p. 8. 5. 6. Vulgo Βηρώσσῳ et Βηρωσσοῦ. 9. ἰσ' Α. δεκαπέντε G. ducentis et quinquiesim Eusebiana. 10. καὶ ἱστορίας m. 12. βαβυλωνίων Α. Βαβυλωνίαν G. 14. ὄχρον] Vulgo ὄχρον. σήσαμον m. σίσσαμον G. 15. ἐσθίεσθαι Scaliger. Vulgo ἐσθίεσθον. 18. τὴν add. A. 19. ὄρεινά τε καὶ G. τε om. A. ἄφορα Α. εὐφορα G.

EX ALEXANDRO Polyhistore, de Chaldaeorum decem regibus ante diluvium imperantibus, deque ipso diluvio; de Noe et arca, quibus nonnulla prodigiosa quasi a Beroso memorata interserit.

Sane Berosus Alexandro Phlippi se parem aetate libro de Babyloniciis primo iactat; plurimorum vero commentaria spatium circiter myriadam annorum quindecim in Babylone summa cura refert asservari; illa vero de caelo, mari, primo rerum ortu, regibus ac eorum gestis relationes et historias continere. Et primo quidem Babyloniam terram inter Tigrin et Eufratem fluvios mediam iacere describit; tum ex ea frumentum agreste, hordeum, ochron et sesamon, ac in paludibus esthiesthon radices enasci, hasque gongas vocari, ac aequalis esse cum hordeo virtutis enarrat. Palmas item in ea reperiri, poma et reliquos frugiferarum arborum fructus, pisces et volucres, cum terrestres, tum aquatiles; ac eius sane partes ad Arabiam sitas, inaquosas et steriles, oppositas autem Arabiae, montibus respersas et feraces. Babylone ipsa hominum alienigenarum Chaldaeam

κησάντων τὴν Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὡσπερ τὰ θη-
 ρία. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσ-
 σης κατὰ τὸν ἑμοροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον ἄφρονον D
 ὀνόματι Ῥάνην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος ἰστορήσει, τὸ μὲν
 5 ὄλον σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην
 κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως
 ἀνθρώπου, παρακεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος· εἶναι
 δὲ αὐτῷ φωνὴν ἀνθρώπου, τὴν δὲ εἰκόνα αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν δια-
 φυλάσσεσθαι· τοῦτο δὲ, φησι, τὸ ζῷον, τὴν μὲν ἡμέραν διατρι-
 10 βειν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐδέμιαν τροφήν προσφερόμενον, παρα- V. 23
 δίδουσι τε τοῖς ἀνθρώποις γραμμάτων καὶ μαθημάτων καὶ τεχνῶν
 παντοδαπῶν ἐμπειρίαν, καὶ πόλεων συνοικισμοὺς καὶ ἱερῶν ἰδρύ-
 σεως, καὶ νόμων εἰσηγήσεις καὶ γεωμετρίας διδάσκειν, καὶ σπέρ- P. 29
 ματα καὶ καρπῶν συναγωγὰς ὑποδεικνύειν, καὶ συνόλους πάντα
 15 τὰ πρὸς ἡμέρωσιν ἀνήκοντα βίον παραδίδουσι τοῖς ἀνθρώποις.
 ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου ἐκείνου οὐδὲν ἄλλο περισσὸν εὐρεθῆναι. τοῦ
 δὲ ἡλίου θνήσκοντος τὸ ζῷον τούτου Ῥάνην θῆναι πάλιν εἰς τὴν
 θάλασσαν, καὶ τὰς φύκτας ἐν τῷ πελάγει διακτᾶσθαι· εἶναι γὰρ
 αὐτὸ ἀμφίβιον. ὕστερον δὲ φανῆναι καὶ ἕτερα ζῶα ὅμοια τούτῳ,
 20 περὶ ὧν ἐν τῇ τῶν βασιλέων ἀναγραφῇ φησι δηλώσειν. τὸν δὲ
 Ῥάνην περὶ γενεῆς καὶ πολιτείας γράψαι καὶ παραδοῦναι τόνδε
 τὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις.

8. ζῶον ἄφρονον] immanem beluam Euseb. „ἀφρον δὲ Ib. Vos-
 sius p. 409.” Anonymus. 5. ἔχον] ἔχων A. 10. οὐδέμιαν A.
 μηδεμίαν G. 12. συνοικισμοὺς m. συναρισμοὺς A. συνοικι-
 σμοὺς G. 14. ὑποδεικνύειν A. ὑποδεικνύειν G. 15. βίον A.
 βίον G. 17. τούτου] αὐτὸ τοῦτο αὐτὸ τοῦτ. eam beluam Oannem
 Euseb. 18. ἐν τῷ πελάγει A. ἐκεῖ G. 19. αὐτὸ A. αὐτὸν G.
 τούτῳ A. τούτων G.

Incolentium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum more sine
 lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari rubro ad vicinum littus
 Babylonii contiguum, animans ratione destitutum emerissee, Oannem no-
 mine, et ut Apollodorus retulit, toto corpore piscem, infra piscis caput,
 aliud ei caput enatum gerere; pedes humanos in eius corpore carni, at pi-
 scis caudae annexos; vocem item et loquelam hominis ei fuisse, eiusque
 etiam num hodie pictam imaginem servari. Hoc animans interdiu quidem
 nihil admisso cibo versari inter homines, ac eis litterarum et disciplinarum
 notitiam, artium experimenta, urbium constructiones, templa erigere, po-
 nere leges, geometricis attendere, semina fructusque colligere, ac sum-
 matim quae mores mansuefacerent omnia commonstrasse. Ab eo tempore
 nihil praeter haec de illo auditum. Sole occubente animans illud Oan-
 nem ad mare declinare et in eo mergi, noctesque sub aquis agere, ceti
 amphibium partim hic, illic ex parte. Postresum alia animantia huic si-
 milia visa, de quibus in regum historiis evulgatarum plura pollicetur. Oan-
 nem de originibus et vitae regimine scripsisse et hanc vivendi rationem
 hominibus tradidisse.

B Γενέσθαι φησι χρόνον, ἐν ᾧ τὸ πᾶν σκότος καὶ ὕδωρ εἶναι, καὶ ἐν τούτοις ζῶα τερατώδη, καὶ εἰδιφνεῖς τὰς ἰδέας ἔχοντα ζωογονεῖσθαι. ἀνθρώπους γὰρ διπτέρους γεννηθῆναι, ἐπίους δὲ καὶ τετραπτέρους καὶ διπροσώπους· καὶ σῶμα μὲν ἔχοντας ἐν, κεφαλὰς δὲ δύο, ἀνδρείαν τε καὶ γυναικείαν, καὶ αἰδοῖά τε δισσά, 5 ἄμφω καὶ θῆλυ· καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους τοὺς μὲν αἰγῶν σκέλη καὶ κέρατα ἔχοντας, τοὺς δὲ ἰππόποδας, τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν μέρη ἵππων, τὰ δὲ ἔμπροσθεν ἀνθρώπων, οὓς ἰπποκενταύρους τὴν ἰδέαν εἶναι. ζωογονηθῆναι δὲ καὶ ταύρους ἀνθρώπων κεφαλὰς ἔχοντας καὶ κύνας τετρασωμάτους, οὐράς ἰχθύος ἐκ τῶν ὀπι- 10
C σθεν μερῶν ἔχοντας, καὶ ἵππους κυνοκεφάλους, καὶ ἀνθρώπους, καὶ ἕτερα ζῶα κεφαλὰς μὲν καὶ σώματα ἵππων ἔχοντα, οὐράς δὲ ἰχθύων. καὶ ἄλλα δὲ ζῶα παντοδαπῶν θηρίων μορφὰς ἔχοντα. πρὸς δὲ τούτοις ἰχθύας καὶ ἔρπετὰ καὶ ὄφεις καὶ ἄλλα ζῶα πλείονα θωυμαστὰ καὶ παρηλλαγμένα τὰς ὄφεις ἀλλήλων ἔχοντα· ὧν καὶ 15 τὰς εἰκόνας ἐν τῷ τοῦ Βήλου ναυῷ ἀνακεῖσθαι. ἀρχὴν δὲ τούτων πάντων γυναικα ἧ ὄνομα Ὀμόρωκα· εἶναι δὲ τοῦτο Χαλδαῖστί μὲν Θαλάτθ, Ἑλληνιστί δὲ μεθερμηνεύεσθαι θάλασσα, κατὰ δὲ ἰσοφῆφον σελήνη: οὕτως δὲ τῶν ὄλων συνηστηκότων ἐπανελεθόντα Βῆλον σχίσαι τὴν γυναικα μέσην, καὶ τὸ μὲν ἤμισυ αὐτῆς ποιῆ- 20

2. εἰδιφνεῖς] ἰδιοφνεῖς Richter. de Beroso p. 49. ex se ipsis or-
 tae Eusebius. διφνεῖς Scaliger. σὺσφνεῖς Maius. ἔχοντα m.
 ἔχοντας G. 5. δισσά A. διττά G. 7. τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν]
 καὶ τὰ μὲν ὀπίσω m. 10. ἰχθύος] Vulgo ἰχθύας. Correctum ex
 Eusebio. 12. ἔχοντα] ἔχοντας A. 16. ἀνακεῖσθαι. ἀρχὴν A.
 ἀνάκειται. ἀρχὴ G. 17. ὀμόρωκα A. Ὀμορῶκα G. Ὀμόρα Sca-
 liger. cui nomen Marghariae Eusebius. τοῦτο m. τούτῳ G.
 18. Θαλάτθ] thalatham Eusebius. μεθερμηνεύεσθαι Scali-
 ger. Vulgo μεθερμηνεύεται. κατὰ δὲ ἰσοφῆφον σελήνη om. Eusebius.

Tempus fuisse quo cuncta tenebrae et aqua erant, et in illis animantia portentoa et sub variis naturae speciebus et formis visu mirandis vitam ac lucem accepisse. Homines duabus pennis, alios quatuor, et geminis vultibus insignes; corpus quidem unum, capita vero duo, virile et femineum; et gemina pudenda, masculum et muliebri: hominum aliorum, hos caprarum crura et cornua, illos equorum anteriores, istos posteriores et hominum anteriores, quales sunt Hippocentaurorum formae, habuisse. Tauros humanis capitibus ibidem nasci; canes caudis quadricorporis et posterioribus partibus pisces; equis canum adiuncta capita: homines et alia animantia caput et corpus equinum, piscium vero caudas habentia, nec non et alia variis quibusque formis deformia. His adiunge pisces, reptilia, serpentes et alia plura animantia quasi mutatis ab invicem speciebus varietate conspicua, quorum imagines in Beli templo appensae. Istis omnibus mulier, cui nomen Omoroca, praesidet: hoc idem Chaldaeis Thalath, Graece sonat mare, et ex aequo lunam refert. His ita constitutis Belum redeuntem mediam divisisse mulierem

σαι γῆν, τὸ δὲ ἄλλο ἤμισυ οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα ἀφαι-
 νῶσαι. ἀλληγορικῶς δὲ φησι τοῦτο πεφυσιολογησθαι. ὄρουσ' γὰρ
 ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ ζῶων ἐν αὐτῷ γεγεννημένων, τοῦτον τὸν
 θεὸν ἀφαιεῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ τὸ ὄν ἐν αἵμα τοὺς ἄλλους
 5 θεοὺς φεράσαι τῇ γῇ, καὶ διαπλάσαι τοὺς ἀνθρώπους· δι' ὃ
 νοερούς τε εἶναι καὶ φρονήσεως θείας μετέχειν. τὸν δὲ Βῆλον,
 ὃν Δία μεθερμηθεύουσι, μέσον τιμόντα τὸ σκοτὸς χωρίσαι γῆν
 καὶ οὐρανὸν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διατάξαι τὸν κόσμον· τὰ δὲ ζῶα
 οὐκ ἐνεγκόντα τὴν τοῦ φωτὸς δύναμιν φθαρήναι. ἰδόντα δὲ τὸν
 10 Βῆλον χώραν ἔρημον καὶ καρποφόρον κελύσαι ἐν τῶν θεῶν τὴν
 κεφαλὴν ἀφελόντι ἑαυτοῦ τῷ ἀπορρυέντι αἵματι φεράσαι τὴν γῆν P. 80
 καὶ διαπλάσαι ἀνθρώπους καὶ θηρία τὰ δυνάμενα τὸν ἀέρα φέ-
 ρειν· ἀποτελέσαι δὲ τὸν Βῆλον καὶ ἄστρα καὶ ἥλιον καὶ σελήνην
 καὶ τοὺς πέντε πλανήτας. ταῦτά φησιν ὁ Πολυῆστορ Ἀλέξανδρος
 15 τὸν Βῆρωσσον ἐν τῇ πρώτῃ φάσκειν.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τοὺς δέκα βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων καὶ τὸν
 χρόνον τῆς βασιλείας αὐτῶν, σάρονς ἑκατὸν εἴκοσιν, ἦτοι ἐτῶν
 μυριάδας τεσσαράκοντα τρεῖς καὶ ὄδο χιλιάδας, ἕως τοῦ κατα-
 κλισμοῦ, λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ὡς ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν
 20 Χαλδαίων ἀέθις παρακατιῶν ἀπὸ τοῦ ἐνάτου βασιλέως Ἀρδάτου V. 24

2. πεφυσιολογησθαι A. μὲν φυσιολογῆσθαι G. 4. ἑαυτοῦ] αὐ-
 τῆς m. αἷμα A, σῶμα G. 5. δι' ὃ A. διὰ G. 14. φησιν
 add. A. 15. Βῆρωσσον] Vulgo Βηρωσόν. φάσκειν A. φά-
 σκει G. 18. κατακλισμοῦ] ἀναφέρει add. m. 20. ἀπὸ τοῦ A.
 τοῦ om. G. Ἀρδάτου] „Vide p. 18. et Cyrillum in Julian. I, 1.”
 Anonymus,

et ex eius quidem parte terram, ex alia caelum composuisse, ac inde ne-
 cem animalibus illatam. Figuraliter autem ad sensum rerum naturis ac-
 commodum haec eadem traduci docet. Universa quippe mundi mole ex hu-
 mida materia compacta, et animantibus ex ea formatis, deus iste caput
 mulieris sustulit, tum corpus in terram dilapsum alii dii terrae commiscue-
 runt, ac inde formati homines, qua ce causa intellectu et divina mente prae-
 diti. Belus insuper, quem Iovem interpretantur, mediis tenebris dissectis,
 terram et caelum ab invicem divisit, et mundum ordine composuit, animanti-
 bus lucis vim non ferentibus extinctis. Belus vero desertam quidem re-
 gionem, at feracem conspicatus, deorum cuiuspiam proprium sibi caput am-
 putare praecipit, et stillanti ex se sanguini terram admiscere ac homines
 et animantia quae aërem sustinerent efformare: ipse tandem astra, solem,
 lunam et alios quinque planetas] perfecit. Haec Polyhistor Alexander Be-
 rosum sequutus primo libro refert.

Secundo vero decem Chaldaeorum reges, regnique singulorum tempus,
 Saros viginti supra centum, id est annorum myriadas quadraginta tres ad-
 junctis duobus millibus ad diluvium usque recenset. Idem enim Alexander
 Chaldaeorum monumentis eruditus a nono rege Ardate ad decimum Xisu-

ἐπὶ τὸν δέκατον λεγόμενον παρ' αὐτοῖς Ξίσουθρον οὕτως· Ἀρδά-
 Βτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σά-
 ρους ὀκτωκαίδεκα· ἐπὶ τούτου μέγαν κατακλυσμόν γενέσθαι.
 ἀναγεγράφθαι δὲ τὸν λόγον οὕτως· τὸν Κρόνον αὐτῷ κατὰ τὸν
 ὕπνον ἐπιστάντα φάναι μὴνδς Δαισίου πέμπτη καὶ δεκάτῃ τοδς 5
 ἀνθρώπους ὑπὸ κατακλυσμοῦ διαφθαρήσεσθαι. κελῦσαι οὖν διὰ
 γραμμάτων πάντων ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ τελευτὰς ὀρύξαντα θείναι
 ἐν πόλει ἤλιον Σισπάρους, καὶ ναυπηγησάμενον σκάφος ἐμβῆναι
 μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων φίλων· ἐνθῆσθαι δὲ βρώματα
 καὶ πόματα, ἐμβάλειν δὲ καὶ ζῶα πτηνὰ καὶ τετράποδα, καὶ 10
 πάντα εὐτρεπισάμενον κλεῖν· ἔρωτώμενον δὲ ποῦ πλεῖ; φάναι,
 πρὸς τοδς Θεοῦς· εὐξάμενον ἀνθρώποις ἀγαθὰ γενέσθαι. τὸν δ'
 Κοῦ παρακούσαντα ναυπηγήσαντα σκάφος τὸ μὲν μῆκος σταδίων
 πέντε, τὸ δὲ πλάτος σταδίων δύο· τὰ δὲ συνταχθέντα πάντα
 συνθῆσθαι, καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ τοδς ἀναγκαίους φίλους 15
 ἐμβιβάσαι.

Γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ εὐθέως λήξαντος τῶν
 ὀρνέων τινὰ τὸν Ξίσουθρον ἀφιέναι. τὰ δὲ οὐ τροφὴν εὐρόντα
 οὔτε τόπον ὄπον καθίσαι πάλιν ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. τὸν δὲ Ξί-
 σουθρον πάλιν μετὰ τινας ἡμέρας ἀφιέναι τὰ ὄρνεα· ταῦτα δὲ 20
 πάλιν εἰς τὴν ναῦν ἐλθεῖν τοδς πόδας πεπηλωμένους ἔχοντα. τὸ

1. οὕτως] Vide Eusebium I, 3, p. 14. 3. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ m.
 4. ἀναγεγράφθαι A. ἀναγράφεσθαι G. 5. δαισίον A. Δαισία G.
 6. Δαίσιον m. Conf. p. 38 d. 6. διαφθαρήσεσθαι A. φθαρήσε-
 σθαι G. 7. τελευτὰς ὀρύξαντα A. τελευτὰς ὀρέξαντα G. 8. Σι-
 σπάρους] Σισπάρους Scaliger p. 8. Siparis Eusebius. Eadem di-
 versitas p. 31 a et b. 11. κλεῖν Scaliger. Vulgo κλήν.

thrum sermonis stilum convertens, hoc pacto narrat. Ardate defuncto filius
 eius Saris octodecim regnum tenuit; eoque regnante contigit diluvium.
 Hoc autem ordine refertur. Saturnus ei per somnum visus mensis Daesii
 decimo quinto homines diluvio praedixit extinguendos. Rerum itaque cun-
 ctarum principia media et extrema litteris consignata, et in terram defossa
 in solis urbe Sisparis reponi, tum navigium compingi iubet, eoque cum
 amicis et consanguineis conscenso, alto mari sese credere. Obsequitur
 ille, commeatum omnem parat, cibos et poculenta congerit, animantia quo-
 que volatilia et quadrupeda convehit; mox cunctis ita dispositis rogatus
 quo navigat? ad deos, inquit, atque ita prospera hominibus precatum est.
 Divinis itaque monitis obsequutus profecit navigium longitudinis stadior-
 um quinque, latitudinis duorum; cuncta vero comparata imposuit, uxorem,
 liberos, amicos adiunxit.

Ingruente tandem diluvio et confestim cessante, volucrum aliquas
 Xisuthrus emisit, quas non invento cibo, nec loco quo consisterent, rur-
 sum in navem sunt reversae. Spatio dierum aliquot interfecto Xisuthrus ite-
 rum dimittit aves; illae vero pedibus luto infectis redierunt; tertio vero

δὲ τρίτον ἀφεθέντα οὐκ ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. τὸν δὲ Ξίσου-
 θρον ἐννοηθῆναι γῆν ἀναπεφηνῆναι, διελόντα τε τῶν τοῦ πλοίου Δ
 ῥαφῶν μέρος τι καὶ ἰδόντα προσοκίλλαν τὸ πλοῖον ὄρει τιγὶ ἐκβῆ-
 ναι μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ κυβερνήτου προσ-
 5 κνησάμενα τὴν γῆν καὶ βωμῶν ἰδρυσάμενον καὶ θυσιάσαντα τοῖς
 θεοῖς γενέσθαι μετὰ τῶν ἐκβάτων τοῦ πλοίου ἀφανῆ. τοὺς δὲ
 ὑπομείναντας ἐν τῷ πλοίῳ μὴ εἰσπορευομένων τῶν περὶ τὸν Ξί-
 σουθρον ἐκβάτας ζητεῖν αὐτὸν ἐπὶ ὀνόματος βοῶντας. τὸν δὲ
 Ξίσουθρον αὐτὸν μὲν αὐτοῖς οὐκ ἔτι ὄφθῆναι, φωνὴν δὲ ἐκ τοῦ
 10 ἄερος γενέσθαι κηλεύουσαν ὡς δεῖν αὐτοὺς εἶναι θεοσιβεῖς καὶ
 παρ' αὐτὸν διὰ τὴν εὐσέβειαν πορεύεσθαι μετὰ τῶν θείων οὐκῆ- P. 31
 σοντα. τῆς δὲ αὐτῆς τιμῆς καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὴν θυ-
 γατέρα καὶ τὸν κυβερνήτην μετεσχημένα. ἐπέ τε αὐτοῖς δεῖ
 ἐλεύσονται πάλιν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς ἐμαρταί αὐτοῖς ἐκ Σι-
 15 σπάρων ἀνελομένοις τὰ γράμματα διαδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις,
 καὶ ὅτι ὅπου εἰσὶν ἡ χώρα Ἀρμενίας ἐστὶ. τοὺς δὲ ἀκούσαντας
 ταῦτα θῦσαι τε τοῖς θεοῖς καὶ πέριξ πορευθῆναι εἰς Βαβυλῶνα.
 τοῦ δὲ πλοίου τούτου κατακλιθέντος ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ ἔτι μέρος τι
 ἐν τοῖς Κορκυραίων ὄρεσι τῆς Ἀρμενίας διαμένειν, καὶ τινὰς
 20 ἀπὸ τοῦ πλοίου κομίζειν ἀποξύνοντας ἄσφαλτον, χρᾶσθαι δὲ αὐ-
 τὴν πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς. ἐλθόντας οὖν τούτους εἰς Βαβυ-

8. βοῶντας m. βοῶντος G. 11. αὐτὸν A. αὐτῶν G. 17. ταῦ-
 τα A. αὐτὰ G. πέριξ Scaliger. περιέξ G. 18. κατακλιθέντος
 Scaliger. κατακληθέντος G. τι ἐν A. τί αὐτοῦ ἐν G. τι . . . ἐν
 Scaliger.

exclusae navem nulla tensus repetierunt. Coniicit Xisuthrus terram aquâ
 denudatam eminere: tum rupta compagis parte navigium aperit et ad pro-
 ximum montem impelli se animadvertens, cum uxore, filia et gubernatore
 exscendit, terram adorat, aram exstruit, diis immolat; quibus peractis cura
 ipse, tum ii cum quibus exsilierat, haud amplius in terris visi. Non re-
 cedantibus vero Xisuthri comitibus, qui remanserant in navi exscendant
 quaerentes et de nomine saepius inclamantes. Xisuthrum quidem conspi-
 cum oculis non habuerunt, vocis tamen et eius loquelae sibi notae sonum,
 erga deos pietatem et religionem sedulo commendantem, seque ob summum
 erga numen cultum cum eis deinceps moraturum, eiusdemque honoris uxo-
 rem, filiam et navarcham compotes futuros enunciantem clare perceperunt.
 His subiunxit ille. Ipsos rursus Babylonem profecturos, et ut in fatis est,
 litteras Sisparis excerptas cunctis hominibus deinceps tradituros, locumque
 tandem in quo consistebant Armenorum esse regionem. His auditis victi-
 mas diis obtulerunt illi ac undequaque congregati confluxerunt Babylo-
 nem. Navigiū porro in Armeniam impulsi reliquiae hucusque temporis in
 eisdem Corcyreis montibus perseverant, ex quibus nonnulli bitumen ab-
 rasum deportant ex expiandis quibusque infaustis eo utuntur. Illos vero

λῶνα τὰ τε ἐκ Σισπάρων γράμματα ἀνορούσαι καὶ πόλεις πολλὰς κτίζοντας καὶ ἱερὰ ἀνδρυσσάμενους πάλιν ἐπικτίσαι τὴν Βαβυλῶνα.

Τούτων δὴ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυῆστορος, ὡς ἀπὸ Βηρώσσου τοῦ τὰ Χαλδαϊκὰ ψευδηγοροῦντος, προκειμένων ἕξεισι 5 τοῖς ὀρθῶς ἐπιβάλλειν βουλομένοις τῇ τῆς Γενέσεως θείᾳ γραφῇ καὶ τῇ προκειμένῃ Χαλδαϊκῇ τερατολογία πῶσον ἀλλήλων διενη-
 V. 25 νόχασι, πῶς τε ἐν τοῖς πλείοσιν ἀντιπίπτειν τοῖς Θεοπνεύστοις
 Ὁρήτοισι, ἕξ αἰτῶν λαβοῦσα τὰς ὄχλας ἀφορμὰς, καὶ διὰ τῆς τοῦ
 ψεύδους ἐπιμιξίας εἰδωλολατρίαν καὶ τῆς κοσμικῆς δημιουργίας 10
 ἄλλην τιὰ κατὰ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον δύναμιν παρεισάγειν
 ἐπέχεται. φεύγουσα γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἐκ τῶν Μωϋσαϊκῶν γραφῶν
 κέκλοιπε τὰς ἀρχὰς τῆς συγγραφῆς τὸν Ὠάννην τὸ θαλάττιον ζῶον
 πρᾶβάλλεται, ὅπερ οὐδὲ γέγονε ποτε οὐδ' ὤφθη τινὶ οὐδ' ὑφέ-
 σιτηκε, καθάπερ οὐδὲ σκίνδαψοι καὶ τραγέλαφοι· καὶ τοῦτ' 15
 φησι παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, γενέσθαι πῶ χρόνον ἐν ᾧ τὸ
 πᾶν σκότος καὶ ὕδωρ ἦν. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἴσχυσε προφανῶς εἰπεῖν
 D τὰ τοῦ Θεόπτου ῥήματα λέγοντα „καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου,
 ” μετέπλασε μὲν τοὺς λόγους, οὐ μὴν δὲ τοὺς ἐχέφρονας
 ἔλαθεν. εἰ καὶ ἐπάγει λέγων καὶ τούτοις ζῶα τερατώδη καὶ τὰ 20

2. κτίζοντας Scaliger. σκοτίζοντας G. condidisse Eusebius.

4. ἀλεξάνδρου τοῦ Α. τοῦ Ἀλεξάνδρου G. Βηρώσσου] Vulgo Βηρωσσού.

6. γενέσεως m. γενήσεως A. γενήσεως G.

8. κατανοεῖν τὰ πῶς ἐν — ἀντιπίπτει m. 10. εἰδωλολατρίαν A.

εἰδωλολατρίαν G. 12. εἰπεῖν ὅτι ἐκ τῶν Α. εἰπεῖν ἐκ τὸν G.

13. κέκλωσε A. 16. πῶ Α. πῶς G. 18. καὶ σκότος] Ge-

nes. I, 2. 19. λόγους] ἐτόλμησεν add. m. Ego μετακλάσαι in

μετέπλασε mutavi. 20. λέγων delet m.

Babylonem profectos, litteras Sisparis effodisse, urbes aedificasse, condidisse templa, ac iterum Babylonem ipsam reparasse dicunt.

His ex Alexandro Polyhistore nec non ex Beroso plurima de Chaldaeis fingentis in medium propositis, de divina Geneseos scriptura, praefataque de Chaldaeis narratione fabulas et aniles nugas redolente sanum iudicium proferre volentibus, quanto discrimine haec ab illa dissideat, ac quali pacto sermonibus divinitus inspiratis, sumpto licet ex eisdem erroris argumento, adversetur, et prout demum accedente mendacio falsorum deorum cultum, ac orbis huiusce creationis tempus aliud et alium auctorem adstruere contendat, fas est omnino coniecere. Descriptionis enim argumenta praecipua a Mose plagiario subrepta fateri declinans, ad Oannem marinum describendum (illud vero, acindapsis minus et hircocervis extitit, aut ulli visum est) stilum convertit. Hic vero idem, falso subdit ille, litteras hominibus tradidit; ac tempus aliquando extitit, quo cuncta tenebrae erant et aqua. Cum enim Mosis dei contemplatoris in aperto verba haec: „et tenebrae erant super faciem abyssi” ponere non auderet, mutato etiam num plagiariae orationis argumento perspicaciores oculos non latuit: et porten-

ἔξης, συγγέαι τὸν ἀκροατὴν σπουδάζουσα καὶ πρὸ τῆς οὐρανοῦ
καὶ γῆς δημιουργίας τὸ σκότος καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τῶν ἀνυποστάτων
ζῶων ὑποτιθέμενος τὴν εἰδωλομανεστᾶτην καὶ ἀνόπαρκτον ἑπαρ-
ξιν, ὣν τὰς εἰκόνας φησὶν ἐν τῷ τοῦ Βήλου ναῶ σώζεσθαι· ὁμοίως
5 δὲ καὶ τὰ λοιπὰ περὶ τε θαλάττης καὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ δια-
πλάσεως ἀνθρώπων δαιμονικοῖς εὐρήμασι σκοτεινοῖς καὶ διανοίας
κακοδαίμονος ἀναπλάσμασι, κατὰ τὸν θείον Γρηγόριον, **μυθι-** P. 32
κῶς δῆθεν συγκαλύπτουσα παρτιθεται πολὺθεον τοῖς πειδομέ-
νοῖς αὐτῇ πλάνην εἰσάγουσα, καὶ ἐκ προϋποκειμένης ὕλης δεῖξαι
10 σπουδάζουσα τῆς θεοῦ οὐσίας τὴν τῶν ὕτων ἑπαρξιν. διὸ καὶ
περὶ τῶν ἀπειρῶν ἐτῶν καὶ τῶν δέκα βασιλέων τῶν πρὸ τοῦ κα-
τακλυσμοῦ καὶ ὅσα ἄλλα ἄτοπα ἐν αὐτῇ ἔλεγκται ἀπαγορεύον
μηδὲν εἶναι ἀληθές, οὐδὲ τὴν τῶν ἐτῶν εἰς ἀνάλυσιν ἡμερῶν ἴ
15 εἰπόντας τὸν ἐνιαυτὸν ἡμέραν λογιζέσθαι τοὺς πρὸ τοῦ κατακλυ-
σμοῦ, παραλαβόντας ἀπὸ τοῦ τετάρτου τῶν ἐργηθῶρων ἄρχοντος B
Χωραβιῆλ τὸ τοῦ ἡλίου ἀνακυκλευματικὸν μέτρον εἶναι ἐν ζωδίοις
δῶδεκα, μοίραις τριακοσίαις ἐξήκοντα· ἡ δὲ μοῖρᾶ ἔστιν ἡμέ-
ρα μία καὶ λεπτόν ἐν. μὴ μαθόντες, φησὶ, τί ἐστι ποσότης ἐνι-
20 αὐτοῦ, διὰ τὸ μηδέπω ἔγνωρισθαι τοῖς ἀνθρώποις τὸ τοῦ ἐνι-

3. ὑποτιθέμενη m. τὴν εἶδ — A. καὶ τὴν εἶδ — G. 6. δια-
νοίας A. διανοίας G. 7. Γρηγόριον] „Orat. 34. quae est 2 de
Theolog.” G. 8. μῦθικῶς A. μῦθικῶν G. 10. καὶ τὰ περὶ m.
13. εἰς ἡμέρας ἀνάλυσιν Laurentius in praefat. ad librum Enoch
p. XXXV. 14. ἀποδέχομαι] μέτρον add. m. 15. τοὺς πρὸ
A. τῶν πρὸ G. 17. Χωραβιῆλ] τὸ ἔτος γὰρ φησὶν add. m.
19. μὴ] ἀλλὰ μὴ m.

tosis animantibus, aliaque rerum absurdarum farragine superingesta, de-
prehenditur nihilo secius in erroris confusionem auditorem abducturus: non-
dum enim caelo terraque conditis, cum tenebras et aquam et animalium
nullibi unquam repertorum (garriat quamvis in Beli fano eorum adhuc ex-
stare simulacra), insanientem in idolorum cultum, et non consistentem eo-
rum naturam in medium proferat: reliquaque pari arte de mari, caelo,
terra, hominum productione, obscuris ac daemonicis inventis, suggestisque
a falso genio commentis, et, ut cum Gregorio loquar, fabularum figmentis in-
volvatur; et ex praeiacente materia, humida nempe substantia, cuncta dein-
ceps adesse perducta manifestare contendat: ultimo tandem simpliciores
animos in errantem et fallacem plurium deorum fidem abducit. Qua de
causa de infinitis annis et decem ante diluvium regibus, reliquisque me-
moratis absurdis, seu a vero alienis, narratione abdicata, reiecta quoque
annorum in dies resolutione sive partitione; eos quoque qui figurato sensu
haec percipienda sanxerunt, et ante diluvium diem pro anno censendum,
initio a quarto eregororum principe Chorabiel ducto, minus amplector. An-
num siquidem solis per duodecim Zodiaci signa et trecentos sexaginta gra-
dus circumacti motum esse sentimus. Est autem gradus dies unus, cui

αυτοῦ μέτρον. καὶ πῶς δυνατόν μαθεῖν τινα τὸν περὶ ζωδίων
 δωδέκατον ἀνακυκλευτικὸν τοῦ ἡλίου ἐτήσιον χρόνον, μὴ γινώ-
 σκοντα ὅτι ἐνιαυτός ἐστι δωδεκαμερῆς καὶ δωδεκαμηνιαίος; εἰτά
 φησιν, ὁ γοῦν παρ' αὐτοῖς σάρος λεγόμενος ἡμέραι εἰσι τρισχι-
 λιαὶ καὶ ἑξακόσαι, ὁ δὲ νῆρος ἡμέραι ἑξακόσαι, ὁ δὲ σῶσσος 5
 Ἡμέραι ἑξήκοντα. καὶ ὁ μὲν σάρος τῶν τρισχιλίων ἑξακοσίων
 ἡμερῶν ἀναλνόμενος εἰς τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέρας τριακοσίας ἑξή-
 κοντα πέντε ποιεῖ ἔτη ἑννέα καὶ μῆνας δέκα καὶ ἡμισυν. ὁ δὲ νῆ-
 ρος ἑξακόσαι ἡμέραι ποιεῖ ἔτος α' καὶ μῆνας ζ' γ', ὁ δὲ σῶσσος
 ποιεῖ μῆνας δύο. οἱ ἑκατὸν εἴκοσι σάροι ποιοῦσιν ἡμερῶν μὲν 10
 μυριάδας μγ' καὶ δύο χιλιάδας. ταῦτα δὲ ἀναλνόμενα εἰς τὸν
 καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ποιοῦσιν ἔτη μπγ' καὶ μῆνας ε' γ'. ταῦ-
 τα συναπτόμενα τοῖς ἀβασιλεύτοις ἔτεσιν, ανζ' πληροὶ ἀπὸ Ἀδάμ
 V. 26 ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ χρόνων τῷ βσμβ' συμφάνως τῇ ἡμετέρῃ
 Dγραφή. τῶν δὲ ἀνή' ἐτῶν ἢ ἀναμέτρησις δι' ἑβδομάδων ἦν γι- 15
 νομένη, ὡς εἶναι τὰς ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀλώρου μυριάδας πέντε καὶ
 ερξζ'. εἰτα τὴν τῶν Χαλδαίων, φησιν, ἀμφίβολον ὑπόνοιαν
 ἀποδεικτικῶς διαλύσας ἀναγκαῖον ἡγησάμην καὶ τὰ πρὸ παρα-
 δόσεως ἕως τοῦ ε' Ἐνωχ, ασπς' ἔπει πρῶτον ἐρηγηῦσαι, εἰτα

9. ἑξακοσίων ἡμερῶν m. α' A. εν G. ζ' γ' (h. e. 7½) A.
 ἐπτά, ἑβδομάδας τρεῖς G. σῶσσος m. σῶσσον G. 12. ἐνιαυ-
 τὸν add. A et m. ποιοῦσιν ἔτη, ἀργ' μῆνας δεξ καὶ ἡμισυν καὶ
 ἡμέρας δέκα, ἦτοι μῆνας δεξ καὶ ἡμέρας κε m. ε' γ' (6½) A.
 δεξ καὶ ἡμισυν καὶ ἡμέρας τρεῖς G. 14. χρόνων] χρόνον m.
 15. ἀνη] ανζ' m. 18. παραβάσεως ἕως τοῦ ρεε'. Ἐνωχ, ασπς' m.
 19. ἔπει A, ἔτη G.

minutum additum est unum. At cum ignorarent, ait, homines anni spatium,
 nondum cognita eius mensura, quomodo perciperent circa duodecim signa
 revolutionem esse solis annum spatium, qui annum duodecim mensibus
 tanquam partibus constare nescierint? Subiungit ille. Sarus itaque illis di-
 ctus dies sunt ter mille sexcenti: Nerus dies sexcenti: Sosus tandem dies
 sexaginta. Ac Sarus quidem trium millium et sexcentorum dierum, in anni
 trecentos et sexaginta quinque dies distributus, annos novem menses-
 que decem cum medio constituit: Nerus dierum sexcentorum, annum unum,
 menses septem cum tribus ferme hebdomadibus: Sosus denique duos men-
 ses. Centum et viginti Sari dierum quidem myriadas quadraginta tres et
 duo millia componunt, quae per annos sigillatim distributa mille centum
 et octoginta trium, mensium sex, dierum 25 conflant summam, quibus alii
 mille quinquaginta septem cum nondum exstarent reges, coniuncti, summam
 scripturae nostrae consonam 1242 annorum ab Adamo usque ad diluvium
 referunt. Annorum vero mille quinquaginta septem erat in hebdomadas
 facta distributio, ita ut ab Adamo usque ad Alorum quinque myriades et
 quinque mille centum sexaginta septem forent. Iam vero Chaldaeorum
 dubiam coniecturam arte demonstrativa refutaturus, annos qui egegororum
 transgressionem usque ad 165 Enoch, qui mundi fuit annus 1287, prius

ἔξῃς ἐπὶ τὴν ἀπὸ Ἀδάμ, ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου στοιχειώσιν ὁρμήσαι, ἵνα διὰ τῆς τῶν κρατησάντων κατ' ἔθνος βασιλείων ὀνομασίας τὸν τῶν μωσ' ἔτων ἀπαραλείπτως συνάξας ἐπιδείξω.

5 Ἐστὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς γενεαλογουμένων ἀν- P. 33
δρῶν τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ πανευφήμου δευτέρου καὶ εἰκοστοῦ
ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου καὶ τῶν δύο Λιβύων
ἐιδωλοκτόνου Θεοφίλου τοὺς χρόνους συνάξας παραθήσομαι
ἀριθμὸν ἔτων πρὸς τὸ μηδεμίαν ἀφορμὴν ἀντιθέσεως εὐ-
10 ρίσκειν ἐν ταῖς θείαις ἡμῶν γραφαῖς τοὺς οἰήσει σοφοὺς αἰρεσιάρ-
χας τε καὶ ἔθνικούς· ὅτι οἱ μὲν ἔθνικοι οἰήσει σοφοὶ ἐτόμισαν
πολλῶν μυριάδων ἔτων εἶναι τὸν κόσμον, οἱ δὲ αἰρεσιάρχαί τε
ἀνάπαλιν τὸν Χριστὸν τοῦ χρόνου δημιουργὸν ὑπὸ χρόνον ὁμο-
λογοῦσι λέγοντες, ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν. ἀλλ' οὗτοι πάντες οἰχέ- B
15 σθωσαν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀκούσαντες, Ἐταίρε, πῶς
εἰσηλάθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; καλὸν δὴ τὸ ἐπισφράγισμα
τοῦ λόγου καὶ εὐαπόδεκτον ὃ συγγραφεὺς ἀποδέδωκε, καὶ ἡμεῖς
σὸν τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἀποδεχόμεθα τοῦ λόγου τὸ πέρασ ὡς κρᾶ-
τιστον. ἀλλ' ἔδει τούτων οὕτως αὐτῷ διαγνωσμένων καθὼς ἔφησαν,
20 ὅτι πολλῶν μυριάδων ἔτων εἶναι τὸν κόσμον νομιζουσιν οἱ ἔθ-
νικοὶ οἰήσει σοφοί, διαπτύσαι τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ ἐν μηδεὶ συμ-

1. ἀδάμ A. τοῦ Ἀδάμ G. — τετρίδος A. 5. θείαις A. ἀγί-
αις G. 10. οἰήσει A. οἱ οἰήσει G. 15. Ἐταίρε] Evang. Matth.
XXII, 12. 16. τὸ ἔνδυμα G. τὸ om. A. 18. τοῖς add. A.
19. ἀτίρ] αὐτοῖς m. 21. οἰήσει A. οἱ οἰήσει G.

interpretari necessarium duxi, ut ad vigesimum deinde Constantini ab Adamo ordine servato numerandi seriem traducam: et regum unicuique genti imperantium nominibus prolatis, annorum 5816 summam me non oscitanter collegiasse demonstrem.

Computatis insuper virorum quorum ab Adamo familiae in scripturis recensentur aetatibus, usque ad inclytum vigesimum secundum Alexandriae et Aegypti ac utriusque Lybiae archiepiscopum Theophilum idolorum extirpatorem, annorum 5904, ne qui opinione scioli sunt Haeresiarchae et Ethnici, in contrarium arguendi occasionem arripiant, summam proponam. Ethnici siquidem comparatae sibi scientiae opinione delusi, a multis iam annorum myriadibus mundum incepisse commenti sunt: Haeresiarchae ex adverso Christum temporis opificem temporis subiectum profitentur, dicentes: tempus, quo non erat, aliquando fuit. Verum iubeantur valere cuncti, hac ecclesiae Catholicae voce audita: amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? Congruam sane et amplectendam tractatui conclusionem scriptarum apponit; nos quoque sermonis totius ultimam sententiam seu laudandam cum sanioris iudicii compositibus accipiamus. His certe hac ratione ab eis constitutis decebat magis Ethnicos sibi ipsis sapientes viros et a multis annorum myriadibus mundum conditum existimantes refellere et

C φωνοῦσαν ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον τῇ καθ' ἡμᾶς ἀληθεῖα σπεῦσαι
 μᾶλλον ἀποδείξει ταύτην, ἐπεὶ, καθὼς ἀνωτέρω σαφῶς ἀποδεί-
 κεται καὶ αὐθις ἐκ τῆς Γενέσεως δευχθήσεται προϊόντος τοῦ λό-
 γου Θεοῦ χάριτι, πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ οὐδὲ Χαλδαίων ὠφθῆ
 βασιλεία ἢ ἔθνος, οὐδὲ Βαβυλῶν ἐρημίαισιν, ἦν φασὶ μετὰ 5
 τὸν κατακλισμὸν ἐπικτισθῆναι. τὸ δὲ ἐπάγειν αὐτὸν ὅτι ἐξ ἁρ-
 χῆς ἐν ταῖς τῆς κοσμοποιίας ἕξ ἡμέραις ἢ διὰ Μωϋσέως δοθεῖσα
 ἡμῖν πρώτη βίβλος οὐκ ἐδήλου χρόνου μέτρα, εἰ μὴ μόνον ἡμέραν
 καὶ νύκτα, καὶ ἑβδομάδα, ἀπόσφορον· πανταχοῦ γὰρ ἐτῶν
 Διμένηται λέγουσα, καὶ ἔχρησεν Ἀδάμ ἐτὶ 781 καὶ ἀπέθανε, καὶ 10
 ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν ὄλων γενεῶν ὁμοίως, πλὴν εἰ καὶ τοῦτο πεισθεῖη
 τις, ὅπερ οὐκ οἶμαι, καθὼς φησιν, ὅτι οἱ ἐξ αὐτοῦ, ἦγουν τοῦ
 Ἀδάμ, δι' ἑβδομάδων τοὺς χρόνους ἠρίθμουν, ἕως τοῦ ἑκατο-
 στοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους Ἐνώχ, ὅπερ ἦν κοσμικὸν ἀσπές — ἐν τούτῳ
 γὰρ κατ' ἐπιτροπήν τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ ὁ ἐπὶ τῶν ἰστρον 15
 ἀρχάγγελος Οὐριήλ ἐμήνησε τῷ Ἐνώχ τί ἐστὶ μῆν καὶ τροπή καὶ
 ἐνιαυτός, ὡς ἐν τῇ βίβλῳ αὐτοῦ Ἐνώχ φέρεται, καὶ τὸ ἔχειν τὸν
 ἐνιαυτὸν πεντήκοντα δύο ἑβδομάδας, καὶ ὅτι τῶν ἀσπῶν ἐτῶν γί-
 νονται ἡμερῶν μὲν μυριάδες μς' καὶ 781, ἑβδομάδων δὲ μυριάδες
 P. 94 ε' καὶ ζγς', ἐν αἷς οὐτε μῆν οὐτε τροπαὶ οὐτε ἐνιαυτοὶ οὐτε τὰ 20

9. ἀπόσφορον] Legebatur πρόσφορον. In A. est α' πρόσφορον.

10. λέγουσα] Genes. V, 5. ἀδάμ A. ὁ Ἀδάμ G. 11. γεν-
 νεῶν A. 14. ἐξηκοστοῦ] κίμκτου add. m. ἐνώχ A. τοῦ
 Ἐνώχ G. 17. αὐτοῦ A. τοῦ αὐτοῦ G. 18. ἐτῶν add. A.
 19. 781' A. 781' G. 781' m.

opinionem eorum respicere, nec sibi cohaerentem, quin potius fallacem, et
 veritati a nobis propugnandae contrariam tota animi contentione demon-
 strare: eo maxime quod sicut superius luculenter est declaratum, rursum-
 que, deo comite, ex Geneseos praecedente sermone manifestabitur, Chal-
 daeorum regnum vel gens ante diluivium nusquam extitit, neque Babylon
 ulla audita est, quam dicunt peracto diluivio aedificatam. Nullius porro
 momenti est quod subdit, traditum nobis a Mose primum librum sex pri-
 mis mundi conditi diebus nullam temporis assignare mensuram, nisi forte
 diem et noctem, ac nuperam quandam hebdomadem; passim enim et ubique
 annorum numerum ille memorat, dicens. Et vixit Adam annis 930 et mor-
 tuus est; et ita deinceps cunctis generationibus relatis. Verum si quis hoc
 pariter in dubium ducat, quod mihi iuxta Polyhistoris historiae non probat-
 ur, Adami posteris hebdomadam vice annos fuisse numeratos ad Enoch
 usque annum 165, qui a mundi conditu 1286 extitit: (in eo quippe condi-
 toris omnium dei nutu, quid mensis, quid solis conversio, quid annus,
 annum insuper ipsum hebdomadibus duabus et quinquaginta componi, arch-
 angelus Uriel astris praepositus Enocho revelavit; nemo quippe didicerat
 annos 1286 myriadibus dierum quadraginta sex et novem millibus trecentis
 nonaginta, hebdomadam vero myriadibus sex et 7056, in quibus neque men-

τούτων μέτρα τοῖς ἀνθρώποις ἐγνώσθησαν — ἀτοκώτερον συν- V. 27
 αχθήσεται συμπέρασμα τοῖς τὰ Χαλδαικὰ συγγραψιμένοις τότε
 βασιλεύουσιν, ὡς ἐκείνοις δοκεῖ καὶ τῷ αὐτῶν εὐλαβεστάτῳ
 μοναχῷ συγγραφεῖ Ἀννιανῷ καὶ Πανοδώρῳ μονάζοντι συγχρόνῳ
 5 αὐτοῦ ἱστορικῷ. εἰ γὰρ ἐννακοσίοις πεντήκοντα ἕξ ἔτεσι πρὸ τοῦ
 κατακλυσμοῦ ἐγνωρίσθη τῷ Ἐνώχ καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ὁ ἐν-
 αύσιος χρόνος καὶ ὁ τετραμερῆς αὐτοῦ τροπικῶς καὶ ὁ δωδε-
 καμερῆς μηνιαῖος, ἄρα ἐγίνωσκον καὶ οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
 ἀνθρώποι χιλλοῖς που ἔτεσιν, ἤγον Ἰνδρ', τοῖς ἡλιακοῖς ἔτεσι καὶ B
 10 μῆσι καταμετρῆν τὰ τῶν βασιλείων αὐτῶν ἔτη. καὶ περὶ τῶν ψ'
 τὰ παρ' ἐκείνοις ἔτη ψηφίζόμενα λογιζέσθαι ἡμῶς ἡμέρας, διὰ
 τὸ συμφωνῆσαι, ὡς φασί, τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ τῇ ἄληθειᾳ, ἧς
 ἐκπεπτώκασι κατὰ πάντα τρόπον, καὶ οὔτε ταῖς περὶ κατακλυ-
 σμοῦ μαρτυρίαις αὐτῶν πρὸς τὴν τῶν ἡμετέρων πίστωσιν προσέ-
 15 χεν χρῆ οὔτε ἄλλη τινὶ δαιμονιώδει αὐτῶν ἱστορίᾳ. σχεδὸν γὰρ
 ἀπὸ ταύτης τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τινος πηγῆς βορβορώδους
 καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσα μυθώδης Ἑλληνικὴ καὶ Μανι-
 χαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε. καὶ τῶν καθ' ἡμῶς δὲ αἰρέσεων οὐκ
 ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιούτων ὑπατηλῶν γραφῶν ἐσχῆκασι τὰς C
 20 ἀφορμῆς. οὗ χάριν προήχθημεν ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα

2. τότε] τοῖς τε m. 3. τῷ m. τοῦ G. αὐτῶν] ταύτων G. ἀ-
 τῷ m. 4. Ἀννιανῷ] Ἀννιανῶ G. Ἀννιανῶ m. παννο-
 δώρῳ A. 5. εἰ γὰρ m. εἰ γὰρ πρὸ κατακλυσμοῦ G. 7. τρο-
 πικῶς] τροπικῶς m. 8. μηνιαῖος A. μηνιαῖος G. πρὸ τοῦ A.
 τοῦ om. G. 9. Ἰδρ' εἰ τοῖς A. Ἰδρ'. καὶ τοῖς G. 10. καὶ περὶ
 τῶν ψ'] ἀδύνατον τοίνυν καὶ ἄλογον m. 16. συγγραφῆς A. γρα-
 φῆς G. 17. πᾶσα μυθώδης A. παραμυθώδης G.

sis ambitus, neque caeli solisque conversio, neque annorum numerus, neque horum ratio mensurae hominibus innotescerant, ex aequo comparari), absurdissima certe summa, cum ipsis rerum Chaldaearum scriptoribus, tum regibus ipsis relatis, quam eisdem videatur, ipsi nimirum religiosissimo monacho Anniano scriptori et Panodoro alteri monacho coetaneo eius Historico colligetur. Verum enim vero si cursus annui spatium, quadrimestris tropicus, et duodecim mensium partitio Enoch et eius posteris ante diluivium est manifestata: ergo et ante diluivium mille circiter annis, hoc est nongentis quinquaginta sex noverant homines annis et mensibus solaribus regum ipsorum annos metiri. Nusquam itaque fieri potest, quod a ratione penitus abhorret, ut nimirum annos pro diebus reputemus, ob eam quae est cum divina scriptura et veritate, qua penitus exciderunt, concordiam; neque vero testimoniis eorum de diluvio prolatis, vel alii cuiquam daemoneum historiae nostrae fidei aliqua tenus confirmandae attendere necesse est: omnis enim ferme Gentilium Manichaeorumque falsitas ex huiusmodi scriptura velut ex aliquo fonte coenoso, vel origine simili, scaturivit: nec paucae haeresoon quae nostram foedaverunt fidem in fallacibus eiusmodi scripturis principia fundamentaque posuerunt. Ea propter animos eorum

μυθάρια ὡς καιρία λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτύριαι Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναζόντων Ἀγνιανοῦ τε καὶ Πανοδώρου τῶν ὁμοχρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀκμασάντων καὶ πολλὰ χρήσιμα κεφάλαια ἱστορικῶν πεπονηκότων παραθέσθαι. εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ 5
 μέρει δοκοῦντές τι κατορθοῦν οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξιόμενοι τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ προρρηθέντος περὶ τῆς τῶν
 D Χαλδαίων βασιλείων δόξας, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυλῶνι ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἑτῶν μυριαδισμὸν ἀλληγορησάντων, πρὸς τούτοις δὲ καὶ Ἀβυδηνοῦ καὶ Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν 10
 ἐκτῶν, καὶ ἔτι Μανεθῶ περὶ τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ παράμοια μυθολογοῦντας, ὧν τὰς χρήσεις, Ἀβυδηνοῦ λέγω καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανεθῶ, προστεθῆναι ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προθέσεως, ὡς ἂν καὶ ἐξ ἀλλήλων αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῆ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ τὸ κακὸν ἀνατραπῆ, καὶ οὕτω 15
 τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι τὰ κατὰ μέρος δση δύναμις ἐπισημῆσθαι.

P. 35 Τῶν μέντοι προαναφερομένων Θεοφιλεστάτων ἱστορικῶν μοναχῶν ἰστέον εἶναι τὴν ἔκδοσιν Ἀγνιανοῦ μὲν ἐπιτομιωτέραν καὶ ἀκριβεστέραν τῇ ἀποστολικῇ τε καὶ πατρικῇ παραδόσει ἀκόλουθον, ἐν ᾗ τὴν θεῖαν σάρκωσιν τῷ εἰς πληρομένῳ καὶ ἀρξαμένῳ

2. Ἀγνιανοῦ] Vulgo Ἀγνιάνου. 9. ἀλληγορήσαντας m. 10. δὲ add. A. Ἀβυδηνοῦ m. Ἀβυθινοῦ G. 11. καὶ ἔτι A. ἔστι καὶ G. 12. μυθολογοῦντος m. Vulgo Ἀβυθινοῦ. 19. Ἀγνιανοῦ] αἰγνιάνου A. Ἀγνιάνου G.

qui fabellis huiusmodi aequae ac aliis veritati consonis fidem praebuerunt, ab errore vindicaturi, atque in tuto posituri, suprascripta Alexandri, nec non Amiani, Panodorigue eiusdem aetatis monachorum, qui sub Alexandriae antistitis Theophili vigesimum secundum annum plures historicos tractatus a se elaboratos ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Praefati siquidem Alexandri de regibus ante diluvium Babylonica sceptrata tenentibus recepta sententia, probata quoque aliorum qui annorum myriadas allegorice sumendas recensent opinione, ac demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, adde et Manethonis de Dynastiis Aegyptiorum ante diluvium plurima fabulose commincentis auctoritatibus, magnae licet et insignis sese putent. Historicae rei utilitatis auctores extitisse, nullum tamen exinde veritati emolumentum accessit: quod ne levi coniectura confictam a me censeatur, eorum, et Abydeni, Apollodori, et Manethonis dicta huc accessita palam proferre operae meae pretium esse reor, quo ipsorum ad invicem dissensus colligatur, malumque ruinae sibi met sit causa, atque ita singulis quibusque post diluvium annis, quae divisim et successive confluxerunt, quantum feret virtus et ingenium, adscribantur.

Adductorum vero superius religiosorum historiae scriptorum monachorum observandum, Anniani quidem concisiorum, at fideliorum et patriae ac apostolicae traditioni consonam scripturam, qua divinam incarnationem

τῷ ρφα' ἀποδείκνυσι, τὴν δὲ ἁγίαν καὶ ὀλόφωτον ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως κ' τοῦ παρὰ Ῥωμαίους Μαρτίου μηνός, τοῦ δὲ παρ' Αἰγυπτίοις Φαμενώθ κθ', ἣν καὶ πρωτόκτιστον ἡμέραν ἐν τῷ ἐπ' αὐτοῦ συστάντι πασχαλίῳ τῶν φλβ' ἐτῶν μετὰ τινων σχο-
 5 λαστικῶν ἐπιστασιᾶν διεσάφησε, τῷ ρφλδ' ἔτει τοῦ κόσμου ἀρξα-
 μένῳ κατὰ αὐτὴν τὴν ζωοποιὸν τοῦ πρώτου κυριακοῦ πάσχα ἡμέ- B
 ραν, οὔτινος πασχαλίῳ φιλαληθεσιτάτην ἔκδοσιν εὐρήσει ὁ V. 23
 φιλομαθῆς ἐν τῷδε τῷ ποτήματι κατὰ τὸν δέοντα τρόπον μετὰ
 καὶ τοῦ παρ' ἡμῶν πονηθέντος ἰσοδυνάμου αὐτοῦ· τοῦ δὲ Πανο-
 10 δόφρου πολυμερῆ τε καὶ πολυειδῆ, πολλὰ τε χρήσιμα ἔχουσαν, οὐ
 μόνον χρονικῆς ἐχόμενα θεωρίας, ἀλλὰ καὶ τῆς κανονικῆς τῶν
 δύο μεγάλων φωστῆρων ἡλίου καὶ σελήνης κινήσεως, ἐν πολλοῖς
 δὲ ταυτολογοῦσαν καὶ λεπτομένην ἔτεσιν ζ' τῶν ρφ' ἐτῶν τῆς
 ἀρρητόντων ἐναθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ C
 15 διὰ τοῦτο σφαλλομένην περὶ τὸ πασχάλιον ἡμέραν. τῷ γὰρ ρφκ'
 ἔτει τοῦ κόσμου ταύτην γεγενῆσθαι παραδίδωσι μηνὸς Μαρτίου
 κ', ἥτοι κατ' Αἰγυπτίους Φαμενώθ κ', ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὸ γε-
 νέθλιον τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἔτος οὐχ ὑγιῶς ἔχουσαν. ἀμφότεροι
 δὲ αὐτῶν τὸν Καισαρείας Παλαιστίνης Εὐσέβιον καταμίμφομαι,
 20 ὅτι μὴ δεδύνηται ὡς αὐτοὶ τὸν μυριαδισμὸν τῶν Χαλδαϊκῶν
 ἐτῶν, ἥτοι τῶν ρκθ', εἰς ἡμέρας νοῆσαι, καὶ ἀναλύσεως ἢ με-
 ρίσεως αὐτοὶ πεποιήμασιν, ὡς προδέδεικται, ἵνα σύμφωνος εὐ-
 6. αὐτὴν A. τὴν αὐτὴν G. 9. παντοδώρου A. 10. ἔχουσαν m.
 ἔχουσα G. 15. περὶ τὸ] περὶ τὴν m. ρφκς' m. 17. Φαμε-
 νῶθ κθ' m. 21. οὐ καὶ ἀναλύσεως m. 22. πεποιήμασιν ἐκ-
 θεσιν m. ὄς add. A et m.

anno 5500 completo, ac ex oriente 5501 contigisse demonstrat: sanctum au-
 tem et undequaque lucidum resurrectionis diem 25 iuxta Romanos Martii
 mensis, iuxta Aegyptios Phamenoth 29, quem et eundem dominicum primo
 conditum in edita Paschatis tabula 532 annorum, mundi, inquam, an-
 no 5534, ipso vitae reparatore dominici Paschatis die principium anni de-
 cente, accurata argumentorum congerie non obscure convincit; huius au-
 tem Paschalis tabulae sinceram editionem studiosus lector loco praesentis
 operis congruo cum aequali a nobis elaboranda reperiet; Panodori ex ad-
 verso copiosa est varisque partibus et argumentis ornata narratio, non mo-
 do qua continuam temporum seriem, verum potius qua duorum magnorum
 luminarium solis et lunae compositum suis legibus motum fideliter oculis
 subiicit; in plerisque tamen eadem quae Anniano dicta inculcat, licet a
 domini nostri Iesu Christi arcana nativitate anno 5500 ponenda, septem
 integris annis brevior deficiat, ac ideo a Paschali die aberret: haec enim
 5526 mundi anno eam accidisse, mensis Martii 20, id est secundum Ae-
 gyptios 24, tradit, ac pariter circa natalem salvatoris annum non parum
 hallucinatur. Uterque vero Caesareae Palaestinae Eusebium incusat, quod
 sicut ipsi myriadismum Chaldaicum, hoc est annorum myriadas 124, dierum
 vice putandas, non potuerit advertere, quarum distributionem ac partitio-

ρεθῆ τῇ γραφῇ. ἡμεῖς δὲ αὐτὸν μᾶλλον ἀποδεχόμεθα μὴ συμβι-
 P. 36 βράσαντα τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ. πολυμαθῆς γὰρ ὢν καὶ εἰδὼς
 Χαλδαίους μὲν ἀπειροὺς αἰῶνας τῆς κοσμογονίας εἰσάγοντας,
 Ἑλλήνας δὲ καὶ Αἰγυπτίους ἐν εἴκοσι πέντε περιόδοις ἐτῶν τῶν
 ἀπὸ αὐξᾶ, ἦτοι ἐν λξ' χιλιάσι καὶ φκε' τὴν κοσμικὴν ἀποκατά-5
 στασιν γίνεσθαι λέγοντας, ἤγουν ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον τοῦ
 οὐρανοῦ τὴν ἀποκατάστασιν, ὡς ἐν τοῖς γενικοῖς Ἑρμοῦ καὶ ταῖς
 κυραννίσι φέρεται, τοῦτου χάριν περιττὸν ἤγησατο τὰς ἀλλοτρίας
 δόξας ἀλληγοῦν, ὡς εἶκε. μέμφονται δὲ αὐτὸν ἐν ἄλλῳ
 μέρει εὐλόγως, ὅτι ἐν τῇ ἀνακεφαλαίωσει τοῦ χρονογραφείου αὐ-10
 τοῦ σ' ἔτη ἐσφύλη. ἀντὶ γὰρ ρωξ' ρφκς'. ἐστοιχείωσε δὲ οὐ-
 P. 36 τως· ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς γεννήσεως Ἀβραάμ συνῆξεν ἔτη γρηδ',
 καὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως τῆς εικοσαετηρίδος Κωνσταντίνου ἐν τῷ
 κατὰ πλάτος συνῆξε χρόνον ἐτῶν βτμβ'. ἃ γίνεται ἔτη ρφκς'.
 ἢ δὲ τοιαύτη παράνοια, φησὶν ὁ Ἀννιανός, ἐκ τοῦ ἀνακυκλε-15
 τικοῦ τόμου τοῦ πάσχα ἐλέγχεται, ἦτοι ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου
 τῶν φλβ' ἐτῶν. εἰς ταῦτα γὰρ ἀναλύσαντες τὰ ρφκς' ἔτη εὐρί-
 σκομεν περιόδους δέκα καὶ λοιπὰ ἔτη σς'. ταῦτα εἰσαγαγόντες
 εἰς τὸν τοῦ πάσχα τόμον ἀκόλουθον εὐρίσκομεν τὴν ιδ' τῆς σε-
 λτήνης καὶ τὴν ἀναστάσιμον ἡμέραν τὴν κυριακὴν τῷ ρωξ'. ὡσαύ-20

4. ἐτῶν m. ἐτῶν λέγοντας G. 6. ἤγουν m. ἤγουν ἢ G. 9. αὐ-
 τόν] Vide Eusebium I, 18. p. 90. 11. ρφκς'] ρωξ' vulgo. ἔγρα-
 ψεν ρφκς' m. 13. — ετερίδος A. 15. Ἀννιανός] ἀννιανός A.
 Αἰνιανός G. Αἰνιανός m. 16. τόμον A. χρόνον G. 18. λοι-
 πὰ A et m. λοιπὸν G. 20. τῷ] τὰ m.

nem, ut integre scripturae respondere comperiantur, ipsi, ut praemissum est, ediderint. Nos sane laudamus Eusebium potius, qui mendacium veritati non adstruit. Ille siquidem ceu varia praeclarus eruditione, cum Chaldaeos infinitos a mundi natalibus annos intrudere, Aegyptios vero ac Graecos viginti quinque annorum revolutionibus, quarum singulae 1461, hoc est omnes simul triginta sex millibus ac quingentis viginti quinque annis terminarentur, mundi reparationem, intellige a caeli puncto dato in idem punctum reditum, ut in Mercurii Genicis et Cyrannidibus fertur, fieri constanter asseverare deprehenderet: huius gratia dissitas a nobis opiniones, in figuratum sensum deflectere, absurdum, ut opinor, iudicavit. Non iniuria vero alio loco conciliant eidem invidiam, quod annis 290 in Chronographiae summa aberravit, et 5816 vice, scripserit 5526. Sic autem numerum ille digessit. Ab Adamo ad Abrahae natalitiam 3184, et ab Abrahamo ad vicesimum usque Constantini annum diffusius exposita posteriore Chronici sui parte 2342 annos collegit, quorum omnium summa est 5526. Hal-lucinationis autem causa ex revoluto Paschatis spatio, hoc est ex 532, annorum solari circulo arguitur, inquit Annianus. In quingenta siquidem et triginta duo si 5526 distribuerimus, cyclos huiusmodi decem ac insuper 206 reperiemus; hos si cum Paschali tabula contulerimus, in decimum quartum lunae et dominicum resurrectionis diem consequenter incidemus.

τως ἀναλύσαντες εἰς φλβ' εὐρίσκομεν περιόδους δέκα καὶ λοιπὰ Β
 υ'ς ἔτη. ταῦτα εἰσενέγκαντες εἰς τὸν τοῦ πάσχα τόμον εὐρί-
 σκομεν τὴν ιδ' σύμφωνον τοῦ Φαμενώθ κθ', ὃ ἔστι Μαρτίου
 κέ, τὴν δὲ κυριακὴν Φαρμουθὶ τρίτῃ, τοῦτ' ἔστι Μαρτίου κθ'.
 5 τῶν δὲ παραλειφθέντων ἐτῶν σ' τῶ αὐτῷ Εὐσεβίω· ἢ ἀπόδειξις
 ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς οὕτω κεῖται· μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῷ
 Σῆμ γεννᾶται ὁ Ἀρφαξὰδ, εἰθ' οὕτως γεννᾶται Καϊνῶν· τοῦτον
 τὸν Καϊνῶν οὐκ ἐγενεαλόγησεν ὁ Εὐσέβιος τεκνῶσαντα ἐν τῷ ρλ'
 ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὸν Σαλά· ἔτι δὲ καὶ Ἀωδῶν τὸν κριτὴν οὐκ
 10 ἔστοιχείωσε κρίναντα τὸν Ἰσραὴλ ἔτη δέκα. οἱ δὲ ἑβδομήκοντα C
 ἐρμηνευταὶ ἐνδέκατον κριτὴν αὐτὸν ἔταξαν. ἔτι δὲ καὶ τὰ τῆς
 ἐπικρατήσεως τῶν ἐν τοῖς κριταῖς σποράδην βασιλευσάντων ἕξ
 ἄλλοφύλων ἔτη ρα' οὐκ ἐψηφίσατο, λογισάμενος ἐν τοῖς κριταῖς
 λελογίσθαι αὐτά· οἱ δὲ ἑβδομήκοντα ἐρμηνευταὶ ὀνομαστὶ ἡρ-
 15 μῆνευσαν αὐτοὺς κρατήσαντας τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ρα', τοὺς ε' /
 κριτὰς κρίναντας τὸν Ἰσραὴλ ἔτη σθ', ὡς εἶναι ὅλον τὸ τῶν κρι-
 τῶν βασιλειῶν ἐτῶν νι'. ἔτι δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν Σαμφῶν
 τοῦ κριτοῦ τῆς ἀναρχίας, ἦτοι εἰρήνης, τοῦ λαοῦ μ' ἔτη ἐν τῷ
 κατὰ πλάτος οὐκ ἔθικεν· ὁ δὲ Ἀφρικανὸς αὐτῶν ἐμνημόνευσε
 20 καὶ τῇ τοῦ χρονογραφίου αὐτοῦ ὀμάδι συμψηφισάμενος ἦνωσε. D

3. μαρτίου A. τοῦ μαρτίου G. 6. οὕτω A. οὕτως G. 7. Σῆμ] σῆμ A. 8. ἐγενεαλ — A. ἐγενεαλ — G. 9. Σαλά] Vulgo Σάλα. Ἀωδῶν] Ἀωδ m. Vere Anonymus „Aodon eiusque annos 80 recenset Eusebius, at omittit Aelonom eiusque annos 10. vide p. 154 et 164. ult. Itaque hic restitue et lege Ἀλων vel Ἀυλων.” 14. ἡμῆνευσαν] Vulgo ἐμῆνευσαν. 17. ἔτι δὲ καὶ A. καὶ om. G. σαμφῶν A. τοῦ Σαμφῶν G. 18. ἐν τῷ] ἐν τῷ δὲ A.

Annis pariter 5816 in 532 distributis revolutiones decem cum 496 annis invenimus; his ad Paschalem tomum relatis nanciscimur lunam 14, Phamenoth 29, concinentem, qui Martii est 25, ac dominicum diem Pharmuthi 3, id est Martii 29, correspondentem. Omissorum vero ab Eusebio ducentorum nonaginta annorum demonstratio in divinis scripturis hoc pacto facit. Post diluvium a Sem procreatur Arphaxad, tum Cainan nativitas memoratur. Hunc Cainan filium Sala vitae suae anno 130 suscipientem omisit Eusebius; Aodum insuper iudicantem Israel annis decem non recensuit, quem septuaginta Interpretes undecimo inter iudices loco posuerunt. His adde alienigenarum interrupto tempore passimque regnantium tyrannidisque eorum 111 annos ab eodem, aliorum iudicum regnis regnorumque computis comprehensos aestimante, non numeratos; septuaginta vero Interpretes eosdem per annos 111 in Israel tyrannidem exercentes, et alios tredecim iudices per annos 299 Israeli praefectos exposuerunt, ex quibus iudicum integrum imperium 410 annis stetisse dignoscitur. Sampsonem demum e vivis sublato, interregni sive concessae populo pacis annos 40 nullam habuit in Chronicorum diffusiore contextu memoriam, quam tamen egit Africanus, eosdemque collectae Chronographiae summae adiecit.

Ταῦτα Ἀννιανὸς ἐπὶ λέξεώς φησι μεμφόμενος Εὐσέβιον τὸν Παιμφίλον δικαίως περὶ τῆς παραλήψεως τῶν σὴ' ἔτων. συνωδὰ δὲ αὐτῷ καὶ Πανόδωρος περὶ τούτων ἐγκαλεῖ, οὗ τὰς χρήσεις περὶ τούτου παρέλκον ἡγούμεθα παραθέσθαι. πλὴν καὶ Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ἱστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔβασίλευον ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυῖστορι καὶ Ἀβυθηνῷ καὶ Ἀπολλοδώρῳ μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θειῶν γραφῶν. ὅτι γὰρ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν διαμερισθέντες τὴν οἰκουμένην οἱ τρεῖς

P. 37 υἱοὶ Νῶε πάλιν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἐξ αὐτῶν ὠρμησαν κάκειθεν, 10 ὡς φησιν ἡ γραφὴ κατ' ἐπανάληψίν τινα, μετὰ τὸν διαμερισμὸν καὶ τὰς γεννήσεις αὐτῶν ἦλθον ἐν γῆ Σενάαρ, ἣτις ἐστὶ Βαβυλῶν, ὃ ἐρμηνεύεται σύγγυσις, διὰ τὸ συγγεχύσθαι ἐκεῖ τὰς γλώσσας τῶν τὸν πύργον οἰκοδομούντων, ἀκουστέον τρανῶς τῆς γραφῆς λεγούσης „καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσῃ αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν 15 εἶδρον πεδίον ἐν γῆ Σενάαρ, καὶ κατέκτισαν ἐκεῖ. καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τῷ πλησίον, δεῦτε, πλινθεύσωμεν πλινθους καὶ ἔπιψωμεν αὐτὺς πύργον.“ καὶ μετ' ὀλίγον „καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς 20 „Σύγγυσις.“ σύγγυσις δὲ Βαβυλῶν ἐρμηνεύεται Ἑβραϊστί. προεῖ-

1. Ἀννιανός] *Αννιανός* vulgo. *Αννιανός* m. 3. καὶ *πανόδωρος* A. ὁ *Πανόδωρος* G. 7. *Αβυθηνῷ* m. *Αβυθινῷ* G. 9. *εἰς τὴν* m. 12. *σενάαρ* A. *Σενναάρ* G. *βαβυλῶν* A, ut solet. 14. *γραφῆς*] *Genes. XI, 2.* 16. *σενάαρ* A. *Σενναάρ* G. ὃ add. A. 17. *πλησίον* A. *πλησίον* G. *πλινθεύσωμεν* A. *πλινθεύσωμεν* G. 18. *αὐτῶν* A. *αὐτοῦς* G. 20. *αὐτῆς* A. *αὐτοῦ* G.

Haec ad verbum Annianus Eusebium Pamphili 290 annorum omissionis incusans scribit. De his consona ipsi voce conqueritur Panodorus, cuius dicta in medium proferre a proposito ducimus alienum. Verum enim vero Eusebius et Iosephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodorum nullo accepto divinis ex scripturis testimonio sequuti, Chaldaeos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt asserere. Praeterito quippe diluvio divisi per orbem universum Noe filii tres, desertis quas occupaverant terris, in orientem iterato commigrarunt; inde vero, prout quadam resumptione testatur scriptura, post orbis divisas regiones ac propagatam sobolem, in terram Senaar, quae Babylon est, et exponitur confusio, quod ibi turrim aedificantium confusae sunt linguae, convenerunt. Verum attendenda ipsius scripturae verba. Et factum est cum proficiscerentur de oriente, invenerunt campum in terra Senaar et habitaverunt in eo. Dixitque vir ad proximum suum: „venite, faciamus lateres et coquamus eos igni.“ Et paucis adiectis. „Et dispersit illos dominus ex eo loco super faciem terrae. Et cessaverunt aedificare civitatem et turrim. Et idcirco vocatum est nomen eius Confusio.“ Confusio namque Babylon Hebraice dicitur. Paulo superius autem

ρηκε δὲ πρὸ μικροῦ προλαβοῦσα ὅτι „Χοῦς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρωῦδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς. οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἔναντι κυρίου. καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν, Ὁρέχ καὶ Ἀρχαδ καὶ Χαλάνη ἐν γῇ Σενναάρ.” τούτων τί σαφέςτερον ἀκούειν ἐθέλομεν περὶ Βαβυλῶνος, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ οὐδέπω ᾤφθη οὐδὲ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἕως τοῦ κινῆσαι τοὺς ἀνθρώπους πληθυνθέντας ἐξ ἀνατολῶν καὶ κατοικῆσαι αὐτοὺς ἐν γῇ Σενναάρ, καὶ οἰκοδομῆσαι τὴν πόλιν καὶ τὸν Πύργον, προηγουμένου αὐτῶν τοῦ Θεομάχου Νεβρωῦδ καὶ βασιλεύοντος, κατὰ μίμησιν τε τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ γιγάντων πάντα τυραννικῶς πράττοντος καὶ πείθοντος τοὺς ὑπηκόους πρῶτον ἀπειθεῖν τῷ Θεῷ καὶ Πύργον οἰκοδομεῖν οὐρανομήκη κατέναντι αὐτοῦ. διό φησι τὰ λόγια „οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς,” τοῦτ' ἔστι μετὰ τὴν τῶν προτέρων γιγάντων ἀπώλειαν οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας πρῶτος τῇ κακίᾳ μετ' ἐκείνους ἐπὶ τῆς γῆς. οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἔναντι κυρίου, ἀντίθεος τὸ δὴ λεγόμενον. τῆς δὲ Βαβυλῶνος, ὡς ἀποδείκνυται ταῖς Θεολέτοις φωναῖς, μὴ οὔσης πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ οὐδ' ἡ Χαλδαίων βασιλεία ἔσται τὸ πρότερον ἕως τῆς βασιλείας Νεβρωῦδ καὶ τῆς πυργοποιίας, τούτοις δὲ συναποδείκνυται καὶ ἡ παρὰ Μανεθῶν περὶ τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ δυναστειῶν τῶν Αἰγυπτίων Δ συγγραφή ψευδής, πρῶτον μὲν ἐξ ὧν ἑκάτερος αὐτῶν ἑαυτὸν V. 30

1. πρὸ μικροῦ] X. 8. χοῦς δὲ A. Aberat δέ. νεβρωῦδ A. Νεβρωῦδ G. 4. ὄρεχ A. Οράχ G. σενναάρ A. Σενναάρ G. 9. νεβρωῦδ A. Νεμβρωῦδ G. 14. τὴν add. A. 17. ὡς add. A. 19. νεβρωῦδ A. Νεμβρωῦδ G.

praemiserat. Chus genuit Nembrod. Hic coepit esse super terram. Hic erat Gigas, venator coram domino. Fuit autem principium regni eius Babylon et Orach et Archad et Chalane in terra Senaar. Quatenam his de Babylone disertiora vellemus audire, ut eam ante diluivium, vel etiam retro nusquam fuisse visam constet, donec aucta hominum multitudine migrarent ex oriente, terramque Senaar incolerent et construerent civitatem, duce Nembrod deo rebelli, atque ad instar Gigantum diluivio vetustiorum cuncta vi ac imperio administrante, subditosque commovente spreitis dei mandatis turrim caelis altitudine parem ex opposito et adversus eum erigere. Qua de causa scriptura inquit: „hic incepit Gigas esse super terram,” hoc est post priorum Gigantum interitum: hic incepit esse Gigas, primus post eos nefandis sceleribus conspicuus super terram; hic erat Gigas venator coram domino, et ut dicitur deo ex adverso oppositus. Babylone vero ex sacris dei eloquiis ante diluivium nusquam existente, utique Chaldaeorum regnum ante Nembrod tyrannidem et turris molimen praecellit non asseretur. Nec minus istis Manethonis commentaria de rebus ante diluivium gestis et de Aegyptiorum principatibus falsitatis arguantur;

συνιστῶν, ἤγουν οἱ τῶν Χαλδαϊκῶν καὶ οἱ τῶν Αἰγυπτιακῶν συγγραφεῖς, θάτερος οὐ μέμνηται οὐδὲ συνιστᾷ ὁ τῶν Αἰγυπτιακῶν τὰ τῶν Χαλδαϊκῶν, περὶ αὐτοὺς, ὡς φασί, ψευδόμενοι γεγονότι, οὐδ' ὁ τῶν Χαλδαϊκῶν τὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν, ἀλλ' ἕκαστος τὸ ἴδιον ἔθνος καὶ τὴν πατρίδα δοξάζων ἀράχνας ὑφαίνει 5 ἔπειτα καὶ ἐκ τοῦ πρώτου τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ τοῦ Μεστρέμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Χάμ, κατὰ τὴν γραφὴν, θεῖον δὲ τοῦ Νεβρωῦ υἱοῦ

P. 88 Χοῦς υἱοῦ Χάμ τοῦ πρώτου, κατοικισθῆναι καὶ βασιλευθῆναι, ἀφ' οὗ καὶ ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου παρ' Ἑβραίοις καὶ Σύροις καὶ Ἀραβίαι οὕτω καλεῖται ἡ χώρα Μεστραία, καὶ τοῦτο 10 πᾶσιν ἔστιν ἱστορικοῖς πρόδηλον, εἰ καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ὥσπερ τὰ τῆς Χαλδαϊκῆς, οὕτω καὶ τὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς δυναστείας ψευδηγορήματα στοιχειῶσαι ἠξίωσαν πάντα ψεύδη πεφυκότα, ὡς ἡ ἀλήθεια μόνη ἀπέδειξεν, ἧς οὐδὲν ἰσχυρότερον. τούτων οὖν οὐ περιττῶς οἶμαι διασαφισθέντων ἀκόλουθόν ἔστιν Ἀβυθηνού τε καὶ Ἀπολλοδώρου μικρὰ κεφάλαια περὶ τῶν αὐτῶν παρα- 15 Βθέντας, ἔτι δὲ καὶ Μανεθῶ πρὸς τελείαν ἀπόδειξιν τῆς ἐκείνων ἀνατροπῆς, καὶ ἵνα μὴ τις ἐκεῖνα ζητῶν ἀναγνῶναι τὰ συγγράμματα περὶ πολλὰς ἀσχολοῖτο βίβλους, πέρας ἐπιθεῖναι τῷ περὶ αὐτῶν λόγῳ, καὶ οὕτω τῆς λοιπῆς κατὰ δύναμιν ἱστορίας 20 ἐπιλαβέσθαι. λέγει γὰρ ὁ Ἀβυθηνός συνάδων μὲν, οὐκ ἐν πᾶσι δὲ, τῷ Ἀλεξάνδρῳ·

3. τὰ τῶν A. καὶ τῶν G. 6. ἔπειτα A. ἐκεῖ G. 7. δὲ τοῦ νεβρωῦ A. δὲ Νεβρωῦ G. 9. τοῦ add. A. 10. Vulgo Μεστραία. 13. ψεύδη] ψεύδη m. 15. Ἀβυθηνού m. Ἀβυθινού G. 17. ἔτι δὲ καὶ A. καὶ om. G. τελείαν A. τὸ λείαν G. 21. Ἀβυθηνός] Vulgo Ἀβυθινός.

primo quidem quod utrique scriptores sibi propria confirmaturi, Chaldaei scilicet et Aegyptii, nec meminerunt, nec probant, hi quidem res Chaldaicas, quasi mendaciter, ut aiunt, conscriptas, neque Chaldaei, quae spectant Aegyptios, qui dum proprium genus ac suam quique patriam laudant, leues aranearum telas inutiliter contexere videntur; quandoquidem ex quo, ita testante scriptura, a Mestrem filio Cham secundo, Nembrod filii Chus (qui fuit Cham primogenitus) patruo, Aegyptus primum habitata est, et regni nomen accepit; ad hoc etiam usque tempus, nullo ex Historicis istius modi ignaro, ab Hebraeis, Syris et Arabibus regio vocatur Mestraea; qua ratione licet, cum hi qui res Chaldaicas, tum illi qui Aegyptiorum Dynastias scriptis consignarunt, tot fabulis ac paene puris mendacis narrationes suas potuerint inspergere penitus ignorem, illa vero sola veritas, qua fortius nihil hucusque convicit. His itaque non superflue, reor, declaratis, consequens est Abydeni et Apollodori, nec non et Manethonis paucis quibusdam capitibus, ad confutationem eorum faciliorem demonstrationem in medium allatis, ne quispiam eorumdem legendi studiosus circa plures libros distrahatur, finem demum de ipsis habito sermoni imponere, atque reliquam pro viribus historiam aggredi. Alexandro quippe, quamvis non in cunctis, concinens Abydenus, ait.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΒΥΔΗΝΟΥ.

Περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας.

Χαλδαίων μὲν τῆς σοφίης, περὶ τοσαῦτα βασιλεῦσαι δὲ τῆς C
 χώρας πρῶτον λέγεται Ἄλωρον, τὸν δὲ ὑπὲρ ἑνωτοῦ λόγον δια-
 5 δοῦναι ὅτι μιν τοῦ λεῶ ποιμένα ὁ θεὸς ἀποδείξει. βασιλεῦσαι δὲ
 σάρους δέκα. σάρους δὲ ἔστιν ἑξακόσια καὶ τρισχίλια ἔτα, νῆρος
 δὲ ἑξακόσια, σῶσσοι δὲ ἐξήκοντα. μετὰ δὲ τοῦτον Ἀλάπαρον
 ἤρξει σάρους τρεῖς, μεθ' ὃν Ἀμιλλαρος ἐκ πόλεως Παντιβί-
 βλιος ἐβασίλευσε σάρους 9. ἐφ' οὗ δεύτερον Ἀνήδωτον τὴν
 10 Θάλασσαν ἀναδῦναι παραπλήσιον Ὠάννη τὴν ἰδέαν ἡμιδαίμονα.
 μεθ' ὃν Ἀμμένων ἐκ Παντιβίβλων ἤρξε σάρους 18. μεθ' ὃν Με-
 γάλαρος ἐκ Παντιβίβλων ἤρξε σάρους δεκάκαδεκα· ἔτα Δαῶς
 ποιμὴν ἐκ Παντιβίβλων ἐβασίλευσε σάρους δέκα, ἐφ' οὗ δ' δι-
 φνεῖς γῆν ἐκ θαλάσσης ἀνέδυσαν, ὧν τὰ ὀνόματα ταῦτα, Εὐέ-
 15 δωκος, Ἐνεύγαμος, Ἐνεύβουλος, Ἀνήμεντος. ἐπὶ δὲ τοῦ μετὰ
 ταῦτα Εὐεδώροιστον Ἀνώδαρος. μεθ' ὃν ἄλλοι τε ἤρξαν καὶ Σί-
 σουθρος ἐπὶ τούτοις, ὡς τοὺς πάντας εἶναι βασιλεῖς δέκα, ὧν

1. Ἀβυδηνοῦ m. ΑΒΤΑΙΝΟΤ G. 3. πῆρι Scaliger p. 5. περὶ G.
 4. λέγεται Scaliger. λέγων A. λέγει G. 5. μιν τοῦ λεῶ Scaliger.
 μῆν τοῦ ἰσῶς G. 8. μεθ' ὃν Scaliger. μεθ' ὃν G. παντιβί-
 βλιος A, librario semet corrigente, cum prius scripsisset παντιβί-
 βλιος. In relicuis locis ubique habet παντ—. Παντιβίβλον Scaliger.
 9. Ἀνήδωτον Scaliger constanter. 10. Ὠάννη Scaliger. Ὠάν-
 νην G. 11. μεθ' ὃν Scaliger. μεθ' ὃν G. ἤρξε Scaliger.
 ἤρξει G. μέγαλος A. Μεγάλαρον G. 12. ἤρξε Scaliger.
 ἤρξει G. 13. διφνεῖς Scaliger. διφνὲς G. 15. Ἐνάβουλος
 Scaliger. 16. Ἀεδώροιστον Scaliger. Ἀνώδαρος Scaliger. Ἀνώ-
 δαρος G. ὃν Scaliger. ὃν G. οὗς m. ἄλλοι τε] ἄλλοι τοὶ τὸ
 A. ἄλλοι δύο τε anonymus.

EX ABYDENO.

De Chaldaeorum regno.

Et Chaldaeorum quidem sapientia ad huiusmodi culmen adscendit. Re-
 gioni vero imperasse primum dicit Alorum populique pastorem a deo se re-
 runciatum famam sparsisse et Saris decem regnasse. Sarus vero tri-
 bus millibus et sexcentis annis aestimatur, Nerus sexcentis, Sossus sexa-
 ginta. Post hunc Alaparum Saris tribus regnasse, cui successit Amillarum
 ex urbe Pantibibli, regnavitque Saris tredecim; eius tempore secundum
 Annototum semideum Oanni visu quam similem e mari emersisse; hunc
 excepit Ammenon ex Pantibibliis Sarisque duodecim regnum obtinuit, post
 quem Megalarus item ex Pantibibliis Saris octodecim imperavit: tum Daus
 ex Pantibibliis pastor Saris decem populum rexit, cuius tempore quatuor
 animantia duplici natura constantia in terram e mari proruperunt; eorum
 nomina sunt: Euedocus, Eneugamus, Eneubulus et Anementus. Euedo-
 recho, qui posterior fuit, Anodaphus successit; post quos imperium te-
 nuerunt alii, tum Sisuthrus rex aliis accessit; atque ita reges omnes nu-

ὁ χρόνος τῆς βασιλείας συνῆξε σάρονος ἑκατὸν εἴκοσι. καὶ περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ παρόμοια μὲν, οὐκ ἀπαράλλακτα λέγει οὕτως· μετὰ Ἐδεδώρεσχον ἄλλοι τινὲς ἤρξαν καὶ Σίσιθρος, ᾧ δὴ Κρόνος προσημαίνει μὲν ἔσεσθαι πλήθος ὄμβρων Δαισίου ἰε'. κελεύει δὲ πᾶν ὃ τι γραμμμάτων ἦν ἐχόμενον ἐν Ἡλιουπόλει τῇ ἐν Σισπό-5

- P. 89 ροισιν ἀποκρύνθαι. Σίσιθρος δὲ ταῦτα ἐπιτελέα ποιήσας εὐθέως ἐπ' Ἀρμενίης ἀνέπλωε, καὶ ἡραυτικά μὲν κατελάμβανε τὰ ἐκ τοῦ Θεοῦ. τρίτῃ δὲ ἡμερῇ ἐπεὶ ὕων ἐκόπασε, μετῆι τῶν ὄρνιθων, πείρην ποιούμενος εἴ που γῆν ἴδοιεν τοῦ ὕδατος ἐκδύσαν·
- V. 81 αἱ δὲ ἐκδοκόμενου σφέας πελάγεος ἀμφιχανέος ἀπορέουσαι ὄκη 10 καθορμίσονται παρὰ τὸν Σίσιθρον, ὀπίσω κομίζονται, καὶ ἐπ' αὐτὴν ἕτεραι. ὡς δὲ τῆσι τρίτησιν ἐτύχεεν, ἀπίκατο γὰρ δὴ πηλοῦ κατάπλει τοὺς ταρσοὺς, Θεοὶ μιν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζουσι, τὸ B δὲ πλοῖον ἐν Ἀρμενίῃ περιπατα ξύλων ἀλεξιφάρμακα καὶ τοῖσιν ἐπιχωροῖς παρείχετο. ἰδοὺ δὴ καὶ οὗτος ἐξηλλαγμένη τινὶ φράσει 15 τὰ Μιωνσαϊκὰ παραχαράζας χρόνον φησι κεχηματικέναι τῷ Νῶε, ἦτοι Ξισίθρω, τῷ παρ' αὐτοῖς οὕτω καλεῖσθαι συμφωνηθέντι, τοῦ Κρόνου πολλοῖς ἔτεσι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ὡς δειχθῆσε-

3. „Conf. Cyrillus contra Julian I, 1. et Euseb. Praep. Evang. IX, 12. qui haec verba de Abydeno referunt.” Anonymus. ᾧ μ. τὸ G.

4. Δαισίον] Vulgo Δεσίον. Conf. ad p. 30 b. ἰε' A. πέμπτη ἐπὶ δέκα G. 5. Ἡλίον πόλει G. Σισπόροισιν] Conf. ad p. 30 b. 6. ἐπιτελέα A. ἔτη τέλεα G. 7. μὲν] μὴν Δ. 8. ἐπεὶ ὕων] ἐπιτύων A. ἔπειτα, ὕων G. 9. πείρην] περιῆν A. 10. ἀπορροῦσαι A. ὄκη καθορμίσονται] ὀκίκαθορμίσονται A. ὄκηκαθορμίσονται G. 12. αὐτὴν A. αὐτῆσι G. ἕτεραι] ἑταῖραι A. τῆσι] τισὶ A. ἐτύχεεν] Immo ἔτυχε. ἀπίκατο] ἀπέικατο A. 13. μιν] μὲν A.

mero decem sunt, quorum omnium in imperio tempus Sarorum centum et viginti summam componit. De diluvio supra memoratis eadem, nec in ullo disparia subiungit, hoc pacto. Post Euedoreschum regnaverunt alii quidam, ac demum Sisithrus, cui cum Saturnus pluviarum maximam vim decimo quinto mensis Desii fore praenunciasset, quicquid litteris consignatum erat apud Heliopolin Sisparrorum abscondi iussit. Sisithrus haec exsecutus in Armeniam confestim navigavit, et exinde quae a deo decreta essent, coniecit. Tertio vero die quo aquarum inundatio remittebatur, quasdam aves emisit, et num terram alicubi aquis exstantem detegeret, explorabat. Illae vero profundis tantum aquarum vorticibus eas excipientibus, exsiliences exinde ad Sisithrum remeant, et retro in arcam reportantur, et post has pariter aliae. Ut vero tertio id fecisset et rem pro voto fuisset consecutus (volucris nimirum pedibus limo infectis redeuntibus), illico a diis ex hominum conspectu subducitur, ac navigium in Armeniam delatum, amuleta collo suspendenda e tabularum fragmentis suppeditavit indigenis. Ea quam iste mutato dictionis stilo res a Mose relatas describens, coaeuum Noe, hoc est Sisithro una voce sic ab eis nuncupato, tempus denotat: Saturnus autem ille flagitiosus et hominibus infestus, non nisi pluri-

ται, καὶ τὴν πυργοποιίαν γενομένου μοχθηροῦ τινος καὶ ἀλάστορος.

Πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τούτοις τερατευόμενος οὕτω λέγει· ταῦτα μὲν ὁ Βῆρωσος ἰστόρησε, πρῶτον 5 γενέσθαι βασιλέα Ἄλωρον ἐκ Βαβυλώνος Χαλδαίων· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα σὸν ἐκ Παντιβίβλων· εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ὠάνην, τὸν Ἀνήδωτον, ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς· C ὕπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἴρηκε φανῆναι τῷ πρώτῳ ἔτει· 10 οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα· ὁ δὲ Ἀβυθηνὸς τὸν δευτερον Ἀνήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσι ἐξ· εἶτα Μεγάλαραν ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τούτον Δάωνον πομένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα. κατὰ τούτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς 15 Ἀνήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθαισι καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μῆξιν. εἶτα ἄρξαι Εὐεδώραχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοίον κατὰ τὴν D ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπων μῆξιν, ᾧ ὄνομα Ὠδάκων. τούτους δὲ

3. Ἀπολλόδωρος] Conf. Eusebium I, 1. p. 5. 4. Βῆρωσος] Vulgo Βηρωσός. 5. βασιλέα Α. βασιλέων G. Χαλδαίων Scaliger. p. 5. et Eusebium. Χαλδαίων G. 6. Ἀλάπαρον] „Supra Ἀλασκ.” GOLL. Ἀμήλωνα] Almelon dicitur apud Eusebium. 7. Παντιβίβλων] A constanter: inconstanter Eusebium. 10. Vulgo Ἀβυθηνός. τὸν Scaliger p. 5. τὸ G. 11. Μεγάλαραν] Amegalarum dicitur ab Eusebio. 16. ἄρξαι] ἡρξαι G. quae editio infra bis ἄρξαι. εὐεδώραχον A. Εὐεδώρεςχον G. Edoranchus apud Eusebium. 19. οὐδάκων A. Οὐδάκων G.

mis, ut dicetur, a diluvio et aedificata turri saeculis in lucis venit consortium.

Ad haec, prodigiis pariter fidem facturus Apollodorus, ita refert. Regum quidem Babylone natorum Alorum primum fuisse narravit Berossus, Saris vero decem regnasse, ac deinceps Alasparum et Amelonem ex Pantibibliis; tum Chaldaeum Ammenonem, cuius tempestate execrandum Onanem, et Annedotum illum e mari rubro prodiiisse, quem Alexander praecipuo tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta Saris, Abydenus vero secundum Annedotum post Saros viginti sex visum esse affirmant: tum Megalarum ex Pantibibliorum urbe Saris octodecim regnasse, Daonumque ex Pantibibliis pastorem Saris decem in imperio successisse; ac eius, inquit, tempore, quartus Annedotus eadem prioribus forma, humanae nimirum mixta piscis specie, e mari rubro prodit: addit ille Euedoreschum ex Pantibibliis Saris octodecim tyrannidem adeptum, ac eo moderante alium pristinis parem, (nomen autem erat Odacon) in quo piscis ad hominem una fuit coniunctio, rursum e mari rubro emeruisse. Omnes istos cuncta

φησι πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ρηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. περὶ τούτου Ἀβυδηνὸς οὐδὲν εἶπεν. εἶτα ἄρξαι Ἀμειψινὸν Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων· βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ἔγδοον σάρους δέκα. εἶτα ἄρξαι Ὠτιάρτην Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους ἧ'. Ὠτιάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν 5 υἱὸν αὐτοῦ Ξισουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγενῆσθαι. ὡς γίνεσθαι ἁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι.

P. 40 Ταῦτά μοι ἐκ τὰ Χαλδαϊκὰ μεγαλαυχόντων Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολύστορος καὶ Ἀβυδηνοῦ καὶ Ἀπολλοδώρου προσενήνεται πρὸς 10 ἔλεγχον τῆς ἀλόγου καὶ μυθώδους αὐτῶν δόξης καὶ ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων αὐτοῦς, καὶ τοὺς ἐπιμαρτυροῦντας αὐτοῖς τῶν ἡμετέρων ἱστορικῶν, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον βλαπτομένους, ὥστε μὴ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις παρ' αὐτῶν ὡς ἀληθεῖσι. πρόκειται δὲ λοιπὸν καὶ περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων δυναστείας μικρὰ 15 διαλαβεῖν ἐκ τῶν Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου, ὃς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἄρχιερεὺς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ εἰδωλείων χρηματί-
Β σασ' ἐκ τῶν ἐν τῇ Σηριαδικῇ γῆ κειμένων στηλῶν ἱερᾶ φησι δια-
λέκτῳ καὶ ἱερογραφικοῖς γράμμασι κεχαρακτηρισμένων ὑπὸ Θῶθ τοῦ πρώτου Ἐρμιῶ, καὶ ἐρμηνευθεισῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν 20
ἐκ τῆς ἱερῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν γράμμασιν ἱερο-
γλυφικοῖς, καὶ ἀποτεθέντων ἐν βίβλοις ὑπὸ τοῦ Ἀγαθοδαίμονος

2. Vulgo Ἀβυδιός. 10. Vulgo Ἀβυδινῶ. 13. βλαπτομένους] δέομαι add. m. 19. Θῶθ] θῶθ Α. 22. Ἀγαθοδαίμονος m. ἀγαθοῦ δαίμονος G.

summatim ab Oanne dicta sigillatim et per partes exposuisse asserit, de quibus nil penitus memorat Abydenus. Eisdem Amempsinus a Laranchis Chaldaeus princeps ordina octavus Saris decem in regno sequutus est; mox Otiartes e Laranchis Chaldaeus Saris octo regnavit; eoque defuncto filius Xisuthrus Saris octodecim sceptris moderatus est; quo imperante, inquit, famosum illud diluvium contigit, adeo ut reges omnes numero decem computentur, quorum aetas ad Sarorum viginti supra centum spatium prorogetur.

Ex Alexandro Polyhistore, Abydeno et Apollodoro absurdae fabulosaecque eorum sententiae confutandae, lectorumque utilitati promovendae a me haec congesta, quo Historicis nostrates eorum dicta suis adiectis calculis confirmantes, atque gravi damno ex eorum lectione afficiendos, ne dictis eorum ceu veris ducantur, deprecet. Reliquum est igitur, ut ex Manethone Sebennyta Ptolemaei Philadelphi tempore profanorum in Aegypto templorum sacerdote de Aegyptiorum principatu pauca quaedam delibemus; quae ipse ex columnis in Seriadica terra positis sacra, ut ait, sermone, notisque arcano sculpturae genere, a Thoth Mercurio primo exaratis, et retro diluvium ex illa sacratior lingua, figurisque sacro more sculptis, in Graecanicum sermonem traductis, isdemque ab Agathodaemone

τιοῦ τοῦ δευτέρου Ἐρμοῦ, πατρὸς δὲ τοῦ Τάτ ἐν τοῖς ἀδύτοις τῶν ἱερῶν Αἴγυπτον, προσεφώνησε τῷ αὐτῷ Φιλαδέλφῳ βασιλεῖ δευτέρῳ Πτολεμαίῳ ἐν τῇ βίβλῳ τῆς Σώθειας γράφων ἐπὶ V. 32 λέξεως οὕτως.

5 Ἐπιστολὴ Μανεθῶ τοῦ Σεβεννίτου πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον.

Βασιλεῖ μεγάλῳ Πτολεμαίῳ Φιλαδέλφῳ σεβαστῷ Μανεθῶ C ἀρχιερεὺς καὶ γραμματεὺς τῶν κατ' Αἴγυπτον ἱερῶν ἀδύτων, γένοι Σεβεννίτης ὑπάρχων Ἡλιουπολίτης, τῷ δεσπότῃ μου Πτο-
10 λεμαίῳ χαίρειν.

Ἡμᾶς δεῖ λογιζεσθαι, μέγιστε βασιλεῦ, περὶ πάντων ὧν ἐὰν βούλῃ ἡμᾶς ἐξετάσαι πραγμάτων· ἐπιζητοῦντί σοι περὶ τῶν μελλόντων τῷ κόσμῳ γίγνεσθαι καθὰς ἐκέλευσάς μοι παραφανή-
15 σεται σοι ἡ ἔμαθον ἱερὰ βιβλία γραφέντα ὑπὸ τοῦ προπάτορος τρισημερίστου Ἐρμοῦ. ἔρρωσό μοι δέσποτά μου βασιλεῦ.

Ταῦτα περὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν ὑπὸ τοῦ δευτέρου Ἐρμοῦ βιβλίων λέγει. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ περὶ ἔθνων Αἰγυπτιακῶν πέντε ἐν τριάκοντα δυναστείαις ἱστορεῖ τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς D
θεῶν καὶ ἡμιθέων καὶ νεκύων καὶ θνητῶν, ὧν καὶ Εὐσέβιος ὁ
20 Παμφίλων μνησθεῖς ἐν τοῖς χρονικοῖς αὐτοῦ φησιν οὕτως „Αἰγύ-

3. ἐπὶ A. ἐκ G. 13. καθὼς ἐκέλευσας m. καθέτος καλέσας G. παραφανήσεται A. περιφανήσεται G. 16. γραφέντων βιβλίων m. 17. πέντε] „Quenam sunt illae quinque gentes Aegyptiacae? Fortasse quindecim, nam gentium quindecim nomina illae triginta dynastiae prae se ferunt.” Anonymus. 19. Εὐσέβιος] Vid. I, 20. p. 93.

secundi Mercurii filio ac Tatī genitore in ipsis Aegypti templorum adytis scripto commendatis, memorato regi Philadelpho Ptolemaeo nominis secundo in libro Sotheos hoc pacto ad verbum scribens exposuit.

AD PTOLEMAEUM

Philadelphum Manethonis Sebennytae epistola.

Ptolemaeo Philadelpho regi magno Augusto Manetho sacerdos et sacerorum per Aegyptum penetralium notarius, genere Sebennyta, urbe He-liopoli, domino meo Ptolemaeo salutem.

De rebus omnibus nobis tuo iussu, rex magne, propositis attente cogitandum est. Hac de causa interroganti tibi de illis quae mundo accident, quaeque ex libris ab primogenitore tuo ter magno Mercurio conscriptis mihi sunt nota, prout imperasti, cuncta manifestabuntur. Vale mihi, domine mi rex.

Haec de secundi Mercurii librorum interpretatione scribit: postmodum vero per Dynastias triginta de gentibus Aegyptiacis quinque, deis, semideis, heroibus et mortalibus ab eisdem vocatis taxit historiam, quos et memorat in Chronicis Eusebii Pamphili, dicens. „Deorum et semideorum,

πτιοι δὲ θεῶν καὶ ἡμιθέων καὶ παρὰ τούτοις νεκῶν καὶ θνητῶν ἐτέρων βασιλέων πολλὴν καὶ φλύαρον συνείρουσι μυθολογίαν. οἱ γὰρ παρ' αὐτοῖς παλαιότατοι σεληνάλους ἔφρασκον εἶναι τοὺς [τῷ μηνιαίους τοὺς] ἐνιαυτοὺς ἐξ ἡμερῶν τριάκοντα συνειστώτας, οἱ δὲ μετὰ τούτους ἡμίθεοι ὥρους ἐκάλουν τοὺς ἐνιαυτοὺς 5 τοὺς ψ' τριμηνιαίους."

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Εὐσέβιος μεμφόμενος αὐτοῖς τῆς φλυαρίας εὐλόγως συνέγραψεν, ὃν ὁ Πανόδωρος οὐ καλῶς, ὡς οἶμαι, ἐν P. 41 τούτῳ μέμφεται, λέγων ὅτι ἠπόρησε διαλύσασθαι τὴν ἐννοίαν τῶν συγγραφέων, ἣν αὐτὸς καινότερόν τι δοκῶν κατορθοῦν λέ- 10 γει, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀδάμ πλάσεως ἕως τοῦ Ἐνῶχ, ἦτοι τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ ἀσπβ' ἔτους οὔτε μηνὸς οὔτε ἐνιαυτοῦ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐγνωρίζετο, οἱ δὲ ἐργήγοροι κατελθόντες ἐπὶ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ χιλιοστοῦ ἔτους συναναστραφέντες τοῖς ἀν- 15 θρώποις ἐδίδαξαν αὐτοὺς τοὺς κύκλους τῶν δύο φωστήρων δω- δεκαζωδίου εἶναι ἐκ μοιρῶν τριακοσίων ἐξήκοντα, οἱ δὲ ἀποβλέψαντες εἰς τὸν περιγεῖότερον μικρότερον καὶ ἐδῆλότερον τρια- 20 κωνθήμερον σεληνιακὸν κύκλον ἐθέσπισαν εἰς ἐνιαυτὸν ἀριθμεῖσθαι, διὰ τὸ καὶ τὸν τοῦ ἡλίου κύκλον ἐν τοῖς αὐτοῖς δώδεκα ζωδίοις πληροῦσθαι ἐν ἰσαριθμοῖς μοίραις τξ'. ὅθεν συνέβη τὰς 20

4. τῷ μηνιαίους τοὺς secluisit Scaliger p. 6. τοὺς τῷ in ἦγονν mutat m. 6. ψ' delet m. 7. καὶ ταῦτα — ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ (p. 41 c.) edidit Scaliger in Notis ad Euseb. p. 408. 8. εὐλόγως add. A. παννόδωρος A. 11. ἐπειδὴ Scaliger. ἐπειδὴν G. ἕως addidit m. μέχρι Scaliger. 12. ἀσπῆ Scaliger. 14. χιλιοστοῦ ἔτους] ἀπῆ Scaliger. 16. ἐπιβλέψαντες Scaliger. 17. τριακονθήμερον A. 19. τὸν τοῦ A. τὸν om. G.

nec non apud eos heroum, atque mortalium aliorum regum plurimas et nugaces congerunt et nectunt ad invicem confabulationes. Maiores siquidem eorum lunares, hoc est menstruos ex diebus nimirum triginta conflatos assebant, qui sequuti sunt semidei annos vocabant horas, trimestresque posuere."

Et haec quidem Eusebius fabulas eorum sugillaturus conscripsit, quem immerito proinde, ut arbitror, Panodorus incusat, quasi scriptorum mentem minus assequutum, quam tamen ipse correcturum se ratus, novum aliud ac inauditum omnino protulit in hunc modum. Ab Adam condito usque ad Enoch, id est ad communem mundi annum 1282, nondum mensis vel anni dierum numerus innotescerat; egegori vero communi mundi anno 1000 propriis sedibus moti, ac cum hominibus conversati, duorum luminarium periodos signis duodecim ac 360 gradibus coaequari docuerunt; illi ad alium terris vicinum breviorum et notiorum veris obtutibus, lunarem circulum diebus triginta coalescentem pro anno computari, perpetua lege sanxerunt: quod solis circulus per ipsa duodecim signa et partes trecentos sexaginta quinque gradus completeretur. Exinde-

βασιλείας τῶν παρ' αὐτοῖς βασιλευσάντων θεῶν γενεῶν ἕξ ἐν δυναστείαις ἕξ ἔτη ἐν σεληνιακοῖς τριακονθημέροις κύκλοις παρ' αὐτοῖς ἀριθμῆσθαι· ἃ καὶ συνῆξαν σελήνια α' αῤῥπέ, ἔτη ἡλιακὰ ρξθ'· ταῦτα δὲ συναριθμούμενα τοῖς πρὸ τῆς τούτων βασιλείας ἡλιακοῖς 5 *αῤῥ'* ἔτεσι συνάγουσιν ὁμάδα ἑτῶν βκζ'. ὁμοίως δὲ κατὰ τὰς δύο δυναστείας τῶν ἐννέα ἡμιθέων τῶν μηδέποτε γεγονότων ὡς γεγονότων ἔτη σιδ' καὶ ἡμισυ σπουδάζει συνιστῆν ἀπὸ τῶν ἀνω-
ρων, ἥτοι τροπῶν, ὡς γίνεσθαι φησι σὺν ρξθ'. *αῤῥγ'* καὶ ἡμισυ ἔτη, καὶ συναπτόμενα τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς τῶν θεῶν βα-
10 *σιλείας αῤῥ'* ἔτεσι συνάγειν ἔτη βσμβ' ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πανόδωρος τὰς κατὰ θεοῦ καὶ τῶν θεο-
πνεύστων γραφῶν Αἰγυπτιακὰς συγγραφὰς συμφωνεῖν αὐταῖς
ἀγωνίζεται δεικνῶναι μεμφόμενος τὸν Εὐσέβιον, μὴ εἰδὼς ὅτι V. 33
καθ' ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἀληθείας ἀποδέδεικται ταῦτα αὐτοῦ τὰ
15 ἀναπόδεικτά τε καὶ ἀσυλλόγιστα, εἴ γε, καθὼς προαποδέδεικται
ἡμῖν ἐκ τῆς Γενέσεως, οὔτε Βαβυλῶν ἢ Χαλδαϊκῆ πρὸ τοῦ κατα-
κλυσμοῦ οὔτε ἡ Αἴγυπτος πρὸ τοῦ Μεστρέμ ἐβασιλεύθη, οἶμαι
δ' ὅτι οὐδ' ὤκισθη, καθὼς ἡ προσηγορία τῆς χώρας ἕως καὶ D
νῦν κεκράτηκε κατὰ τὴν Ἑβραϊδα Μεστραλα λεγομένη καὶ ἐν
20 τῷ Ἑβραϊκῷ ἀντιγράφῳ. Αἴγυπτος γὰρ Ἑλληνιστὶ λέγεται κατὰ

2. κατ' ἔτη m. 3. α' A. M G. αῤῥπε Scaliger et anonymus ex p. 18, 35. Vulgo αῤῥπη. 4. τοῖς Scaliger. τῆς G. βασιλείας A. βασιλείαις G. 7. ἀνωμένων] ἀνω ὡρῶν vel ἀνω ὄρων m. ἐνασιαίων ὡρῶν Scaliger. 8. αῤῥγ'] αῤῥγ' καὶ ἡμισυ m. 9. βασιλείας add. A. 11. 12. τῶν et γραφῶν add. A. 14. αὐτοῦ] αὐτῷ m. τὰ add. A.

que pariter ortum est deorum apud eos regnantium imperia per continuas sex generationes, ac Dynastias sex, annis sive lunaribus triginta dierum circulis apud eos numerari; quibus in unum lectis lunares anni 11988, solares 969 constituuntur: iidemque aliis mille quinquaginta octo solaribus adiuncti, 2027 annorum summam componunt. Annos pariter ducentos quatuordecim cum medio semideorum novem, qui certe nusquam fuerunt, quasi quondam duos principatus gerentium, 858 horis, id est lunaribus annis coacervare satagit, ita ut ex istis et 969, demum anni 1183 cum medio colligantur: iisdemque, aliis 1058 ab Adamo usque ad deorum principatum lapsis solenter appositis, ex utrisque ad diluvium annorum 2242 numerus deprehendatur.

Et haec quidem Panodorus deo caelitusque traditis scriptoris opposita Aegyptiorum monumenta velut ad invicem consona demonstrare contendens, ac Eusebium inscitiae accusans, non animadvertit ipsemet haec, quae nec stare nec supputari queant, veritati ac sibi met contraria se statuisse; eiqumdem, ut ante nobis ex Genesi demonstratum est, neque Babylois, aut Chaldaee ante diluvium, vel ante Mestrem, Aegypti regnum usquam auditum est, sed nec hominum frequentia habitatum, ut et ipsum regionis nomen Mestraeae in Hebraeorum exemplaribus Hebraica voce dictum decla-

τινα συνήθειαν Ἑλληνικὴν, ἥ καὶ οἱ ἑβδομήκοντα ἐρμηνευταὶ ἐπόμενοι οὕτως ἐξέδωκαν, μὴ εἰδόντων ἀκούειν τὴν τῆς Αἰγύπτου προσηγορίαν τῶν αἰτησάντων τὰς ἐρμηνείας τῶν Ἑβραϊκῶν θεῶν γραφῶν, λέγω δὲ Πτολεμαίου τούτου τοῦ φιλολογωτάτου Φιλadelphου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, ἀλλ' ἢ μόνον Αἴγυπτον ἀπὸ ΑΙ-5 γύπτου τινὸς καλουμένου τοῦ ἀδελφοῦ Δαναοῦ βασιλεύσαντος ἐπὶ τῆς ΙΘ' δυναστείας ἐβδόμου ἔτη ξη', χρόνους ὕστερον ἐγγύς

P. 42 πον τοῦ τετρακισχιλιοστοῦ κοσμικοῦ ἔτους, ὡς ἐκείσε στοιχειωθή-
σεται, τοῦ καὶ μετονομάσαντος τὴν Μεστραλίαν χώραν εἰς τὸ ἴδιον
ὄνομα Αἴγυπτον.

10

Τούτων δὲ οὕτω διειλημμένων ἡμῖν μετέλωμεν καὶ ἐπὶ τὴν καθέξῃς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν χρόνων στοιχέωσιν τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ τοῖς ἀκολούθως αὐτῇ γράψασιν ἱστορικοῖς ἐπόμενοι. μετὰ γὰρ τὸν κατακλυσμὸν εὐθὺς οὐδαμοῦ δεδήλωται ἐν αὐτῇ βασιλεύς. μόνον δὲ τὸν Νῶε ἡγεμονεύειν τῶν ἑαυτοῦ νιῶν καὶ τῶν λοι-15 πῶν ἀνθρώπων τὰ δὲ αἰ φησὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν'. καὶ μετ' αὐτὸν Σῆμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διεδέξατο τὴν Β ἀρχὴν ἐπ' ὀλιγανδρίας τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ρ', καὶ μετ' αὐτὸν ἡγεμόνευσεν Ἀρφαξὰδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λγ', ὡς γίνεσθαι τὰ πάντα τῆς ἡγεμονίας αὐτῶν τριῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη 20 φλδ', ἀπὸ δὲ τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ βψοε'. κατὰ δὲ τοὺς χρό-
νους τοῦ Ἀρφαξὰδ, μικρῶ πρότερον ἔτεσιν ἑπτὰ τῆς ἀρχῆς αὐ-

1. οἱ add. m. 4. πτολεμαίου Α. τοῦ Πτολεμαίου G. 9. εἰς
τὸ m. ἐξ τὸ Α. Αζ τὸ G. 20. τρισίαν Α. τρισίαις G. 21. φλγ m.

rat. Aegyptus enim Graeco tantum quodam usu, quem et septuaginta Interpretes sequuti tradiderunt, nuncupatur; sed et nominis eiusmodi appellationem, qui sacrarum ex Hebraeo sermone scripturarum expositionem requirebant, Ptolomaeus iste dico litterarum amantissimus Philadelphus, ac eiusdem propositi asseclae ignorabant; nec nisi ab Aegypto quodam Danai fratre Dynastiae 19, principe 7, annis sexaginta octo postmodum sceptrum moderato, circa quater millesimum mundi annum, prout ibi numerando statuatur, eodemque Mestraeas regionis vocem in proprium sibi nomen traducente, Aegyptus appellari coepit.

His ita succinctorum tractatis, ad annorum seriem diluuium consequentem, sacrae scripturae ac historicorum ipsi consona scribentium vestigiis iuhacrentes, stilum traducamus. Nemo namque a finito statim diluuiio tyrannidem ullibi arripuisse legitur; solum Noe in proprios filios a reliquis homines tota sua aetate, annis nempe post diluuium 350 imperium exercuisse commemorant: filius Sem in exigua hominum multitudine regenda patrem excepit residuis vitae suae annis 150, cuius potestatis haeres Arphaxad filius annis 33 homines rexit; atque ita triplicis eorum post diluuium exercitiae in homines tyrannidis 533, et ab Adamo primo parente anni 2775 supputantur. Arphaxad vero temporibus, annis antequam imperaret septem, hoc

τοῦ, ἦτοι τῷ καθολικῷ βηλζ' ἔτει, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς τοῦ Σῆμ
 φηδ', τοῦ δὲ Ἀρφαξάδ υἱγ', τοῦ τε Καϊνᾶν, ὃν Εὐσέβιος οὐκ
 ἔστοιχείωσε, τῆγ'· τοῦ δὲ Σαλὰ σλ', καὶ τοῦ Ἑβερ ρλη', καὶ τοῦ
 Φαλέκ ἔτος τέταρτον, φοβηθέντες οἱ ἀπόγονοι τῶν υἱῶν Νῶε
 5 μήποτε πύλιν ἀγανισθῶσιν ὑπὸ κατακλυσμοῦ, ἐβουλεύσαντο
 κακῶς οἰκοδομῆσαι πύργον ἕως τοῦ οὐρανοῦ φθάνοντα. καὶ C
 ἔλθόντες εἰς γῆν Σενάαρ, ὡς φησιν ἡ γραφή, ψκοδόμουν, κα-
 τάρχοντος καὶ βασιλεύοντος αὐτῶν Νεβρώδ τοῦ υἱοῦ Χοῦς υἱοῦ
 τοῦ Χάμ τοῦ υἱοῦ Νῶε, οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας ἐγένετο Βα-
 10 βυλῶν· ἐπὶ γὰρ ἔτη τεσσαράκοντα οἰκοδομήσαντες, ἐκείνου μάλ-
 ιστα παρορμῶντος αὐτοὺς εἰς ἀποστασίαν, συνεχύθησαν δια-
 ρεθέντες εἰς πολυγλωσσίαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνος δὲ ἔμεινεν ἐκεῖ
 κατοικῶν καὶ μὴ ἀφιστάμενος τοῦ πύργου, βασιλεύων μερικουῦ
 τινος πλήθους, ἐφ' ὃν ὁ πύργος ἀνέμψ βιαιῶ, ὡς ἱστοροῦσι,
 15 καταπεσὼν θεία κρίσει τοῦτον ἐπάταξε. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ
 Ἰωσήππος οὕτω λέγων· D

Ἰωσήππου περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῆς πυργοποιίας.

Νῶχος δὲ βιοὺς μετὰ τὴν ἐπομβρίαν πεντήκοντα καὶ τρια-
 κόσια ἔτη καὶ πάντα τὸν χρόνον τοῦτον εὐδαιμόνως διάγων τε- V. 34

3. αλ'] σκῆ m. ρλη'] ἡγ' m. 4. οἱ A et m. δὲ οἱ G.
 5. ἐβουλεύσαντο m. ἐβουλεύσατο G. 7. σενάαρ A. Σενναάρ G.
 8. νεβρώδ A. Νεμβρώδ G. 10. σημείωσον δτι ἐπὶ ἔτη μ' ψκοδό-
 μουν τὸν πύργον margo A. ψκοδομήσαντες A. 12. εἰς A et
 m. δὲ εἰς G. 15. καὶ add. A. 17. Ἰωσήππου] Antiq. I, 4.

est communi 2736 anno, qui erat vitae Sem 594, Arphaxad 493, Cainam
 ab Eusebio omisi 358, Sala 228, Heber 98. Phalec tandem IV filiorum Noe
 nepotes, ne forsan iterum diluvio perirent, veriti, de turri ad caelos per-
 tinente construenda noxium sumpserunt consilium: ac in terram Senaar
 profecti, duce et iam imperium in eos exercente Nembrod filio Chus, filii
 Cham, filii Noe, cuius regni caput Babylon extitit, aedificium, teste scri-
 ptura, adorti sunt: annis siquidem quadraginta in coepto aedificio perse-
 verantes, ipso maxime Nembrod ad rebellionem impellente, demum in con-
 fusionem abducti sunt. Illis vero linguarum multiplici varietate a deo di-
 visis, Nembrod arrepto proposito firmius addictus promovebat opificium,
 et privatae cuidam hominum manui imperitans, ab incepta turri perficienda
 nulla tenus dimotus est, donec validiore vento turris, ut fertur, eversa,
 illum, dei iudicio, tremenda nece percussit. Illius porro Iosephus memi-
 nit in hunc modum loquutus.

EX IOSEPHO.

De turri post diluivium aedificata.

Noe cum diluvio supervixisset quinquaginta supra trecentos annis, to-
 to isto tempore feliciter exacto, defunctus est expleto annorum 950 nu-

- ἀνθρώπους τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, εἰ χρώμενοι τῇ αὐτῇ δυνάμει διατελοῖεν, ἀμύνεσθαι τε τὸν Θεὸν πάλιν ἠπέλπει τὴν γῆν ἐπικλύσαι θελήσαντα. πύργον γὰρ οἰκοδομήσειν ὑψηλότερον ἢ τὸ ὕδωρ μὴ
- P. 44** ἀναβῆναι δυναθῆναι· μετελεύσεσθαι δὲ καὶ τῆς τῶν προγόνων ἀπωλείας. τὸ δὲ πλῆθος πρόθυμον ἦν τοῖς Νεβρώδου δόγμασιν ὅτι ἐπεσθαι δουλείαν ἡγούμενον εἴκειν τῷ Θεῷ, καὶ τὸν πύργον ὠκοδόμουν. ἐλάμβανε δὲ θῦκτον ὕψος ἢ προσεδόκησεν ἢ τις ὑπὸ πολυχρονίας. τὸ μέντοι πάχος ἦν τοσοῦτον ὥσθ' ὑπ' αὐτοῦ μειοῦσθαι τοῖς ὄρωσι τὸ μήκος. ὠκοδόμητο δ' ἐκ πλινθου ὀπτης
- V. 35** ἀσφάλτῳ συνδεμένης, ὡς ἂν μὴ περιρροῖ. οὕτω δὲ μεμηρό-
10
τας ὄρων ἀφανίσαι μὲν ἐκ παντὸς οὐκ ἔκρινεν, ὅτι μηδ' ὑπὸ τῶν πρώτων ἀπολωλότων σωφρονισθεῖεν, εἰς στάσιν δὲ αὐτοῦ ἐνέ-
Bβαλλεν ἀλλογλώσσους ἀπεργασάμενος καὶ ὑπὸ πολυφωνίας ποιή-
σας ἑαυτῷ ἀσυνέτους εἶναι. ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ τὸν πύργον ὠκο-
δόμησαν νῦν Βαβυλῶν καλεῖται διὰ τὴν σύγχυσιν τοῦ περὶ τὴν¹⁵
διάλεκτον πρώτον ἐναργοῦς. Ἑβραῖοι γὰρ τὴν σύγχυσιν βαβέλ
καλοῦσι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἰώσηπος περὶ τῶν μετὰ τὸν κατα-
κλυσμὸν καὶ τὸν Νεβρώδ καὶ τῆς πυργοποιίας καὶ αὐτῆς Βαβυ-
λῶνος. ἀλλὰ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυῆστορ ὡς ἐκ σιβίλλης τάδε
φησὶ καὶ Ἀβυδηγός.

20

3. μὴ ἀναβῆναι A. ἀναβῆναι μὴ G. 5. νεβρώδου A. Νεμβρώ-
δου G. 6. ἡγούμενον A. ἡγούμενοι G. 7. ἢ m. ἢ G. 8. πο-
λυχειρίας m. ὥσθ' A. ὡς G. 10. Vulgo περιρροῖ. δὲ A.
μὲν G. 12. ἐνέβαλλεν A. ἐνέβαλον G. 13. ὑπὸ A. ἀπὸ G.
14. ἑαυτῶν m. 18. νεβρώδ A. Νεμβρώδ G. 20. Ἀβυδηγός]
Vulgo Ἀβυδηγός.

oblatisque virum suarum et industriae auxiliis, si nonnunquam diluvium aliud intentaret, eius iniuriam aperto Marte propulsaturum se pollicebatur. Turrim enim se exaedificaturum excelsiorem quam quo aqua posset extolli, et insuper maiorum suorum interitum ulturum. Hominum vulgus Nembrodis placitis facile cedens, dei cultum et subiectionem libertatis iacturam credidit: atque ita structuram turris occoeperunt. Cumque ingens esset operum numerus, praeter spem omnem opus in immensum attollebatur. Tanta quippe moles eius erat, ut intuentium oculos omnino effugeret. Struebant autem lateribus coctis, ad firmitatem bitumine ferruminatis. Hanc eorum vesaniam videns deus, delere quidem omnes noluit, qui nec priore quidem clade ad meliorem mentem reversi sunt, sed dissidium in eos immisit, linguis eorum variatis, ita ut ob diversitatem sermonis alter alterius mentem non perciperet. Turris loco Babylonis nomen deinceps inditum, propter confusam linguam, quae prius omnibus ex aequo una fuerat; nam Hebraei confusionem nominant Babel. Et haec quidem Iosephus de iis quae diluvium exceperunt et de Nembrode et turris officio et ipsa Babylone: sed et Alexander Polyhistor ipsis paene Sibyllae verbis, et Abydenus pariter haec ait.

Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυῖστορος περὶ τῆς πυργοποιίας.

Σίβυλλα δὲ φησιν ὁμοφώνων ὄντων πάντων ἀνθρώπων τινὰς C
 τούτων πύργον ὑπερμεγέθη οἰκοδομηῆσαι, ὅπως εἰς τὸν οὐρα-
 νὸν ἀναβῶσι. τοῦ δὲ Θεοῦ ἀνέμους ἐμφυσήσαντος ἀνατρέψαι
 5 αὐτοὺς, καὶ ἴδιαν ἐκάστῳ φωνὴν δοῦναι, διὸ δὲ Βαβυλῶνα
 τὴν πόλιν κληθῆναι. μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Τιτᾶνα καὶ Προ-
 μηθεῖα γενέσθαι. καὶ τὰ μὲν τῆς πυργοποιίας Ἀλέξανδρος ταῦτα
 μυρτυρῶν καὶ αὐτοὺς Βαβυλῶνα διὰ τὴν σύγχυσιν κληθῆναι τὴν
 πρὸ πολλῶν μυριάδων ἑτῶν μυθολογουμένην παρ' αὐτοῖς βεβυ-
 10 σιλευκέναι.

Ἄβυδηνοῦ περὶ τῶν αὐτῶν.

D

Ἐντὶ δ' οἱ λέγουσι τοὺς πρώτους ἀνασχόντας ῥώμη τε καὶ
 μεγέθει χαννωθέντας καὶ δὴ Θεῶν καταφρονήσαντας ἀμείνονας
 εἶναι τύρσιν ἡλίβατον ἀίρειν, ἣ νῦν Βαβυλῶν ἔστιν, ἥδη τε
 15 ἄσσοι εἶναι τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοὺς ἀνέμους Θεοῖσι βωθέον-
 τας ἀνατρέψαι περὶ αὐτοῖσι τὸ μηχανήμα, τοῦ δὴ τὰ ἐρείπια
 λέγεσθαι Βαβυλῶνα. τῶς δὲ ὄντας ὁμογλώσσους ἐκ Θεῶν

2. Σίβυλλα] Conf. Euseb. I, 4. p. 17. 4. τοὺς Θεοὺς ἀνέμους ἐμ-
 φυσήσαντος G. Correctum ex A. 6. τίτανα A. 11. Ἄβυδη-
 νοῦ] Vulgo Ἄβυδινοῦ. Compara cum h. l. Euseb. I, 8. p. 24. et
 Praepar. Evang. IX, 14. 12. Ἐντὶ δ' οὗ Scaliger p. 13. Ἐν τῇ
 δῆ G. ἐκ γῆς ἀνασχόντας Scaliger. 13. Θεῶν Scaliger,
 consentiente Eusebio. Θεῶν G. 14. ἀίρειν A. ἀίργειν G.
 15. Θεοῖσι βωθέοντας Scaliger. Θεοὶ εἰσβοθέοντας. 16. ἐρείπια
 Scaliger. ἐρίπια G.

EX ALĒXANDRO

Polyhistore de turris opificio.

Sibylla hoc pacto. Cum universi homines uno eloquio uterentur, tur-
 rim aedificaverunt excelsissimam, quasi ad caelum per eam ascensuri. Dii
 vero procellis immisiss eos subverterunt et suam cuique linguam dederunt;
 quae causa fuit, ut urbs illa Babylonis vocabulum acceperit. Post diluvium
 autem Titanem et Prometheum extitisse. Et his quidem verbis Alexander
 turris opificio testimonium ferens, Babylonem, ab enata in ea confusione
 vocitatum scribit, quam ipsemet ante plures myriadas annorum sub imperio
 Babyloniorum fingit extitisse.

Ex Abydeno de iisdem.

Sunt, qui dicant primos homines e tellure ortos viribus et corporum
 proceritate fisos in contemptum deorum, quasi superiores illis forent, ve-
 nisse; eam ob rem mirae altitudinis turrim, quae nunc Babylon est, mo-
 litos illamque aedificiis iam caelis vicinam adstruxisse, ventos autem diis
 opi ferendae advolantes vastam illam molem in suos auctores deturbasse
 ac ruderes, qui superfuerunt, Babylonis nomen accepisse. Homines porro
 quorum ad id tempus una eademque lingua fuerat, diis ita imbutibus, mul-

- ἀνθρώπους τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, εἰ χρώμενοι τῇ αὐτῇ δυνάμει διατελοῖεν, ἀμύνεσθαι τε τὸν Θεὸν πάλιν ἠπέλπει τὴν γῆν ἐπικλύσαι θελήσαντα. πύργον γὰρ οἰκοδομήσειεν ὑψηλότερον ἢ τὸ ὕδωρ μὴ
- P. 44 ἀναβῆναι δυνηθεῖη· μετελεύσεσθαι δὲ καὶ τῆς τῶν προγόνων ἀπωλείας. τὸ δὲ πλήθος πρόθυμον ἦν τοῖς Νεβρωδου δόγμασιν⁵ ἐπεσθαι δουλείαν ἡγούμενον εἶκειν τῷ Θεῷ, καὶ τὸν πύργον ᾠκοδόμουν. ἐλάμβανε δὲ θῦττον ὕψος ἢ προσεδόκησεν ἂν τις ὑπὸ πολυχρονίως. τὸ μέντοι πύχος ἦν τοσοῦτον ὡσθ' ὑπ' αὐτοῦ μειοῦσθαι τοῖς ὄρωσι τὸ μήκος. ᾠκοδόμητο δ' ἐκ πλίνθου ὀπτῆς
- V. 35 ἀσφάλτῳ συνδεμένης, ὡς ἂν μὴ περιορέοι. οὕτω δὲ μεμηγέ-¹⁰ τας ὄρων ἀφανίσει μὲν ἐκ παντὸς οὐκ ἔκρινεν, ὅτι μηδ' ὑπὸ τῶν πρώτων ἀπολωλότων σωφρονισθεῖεν, εἰς στύσιν δὲ αὐτοὺς ἐνέ-
- Bβαλλεν ἀλλογλώσσους ἀπεργασίμενος καὶ ὑπὸ πολυφωνίας ποιήσας ἑαυτῷ ἀσυνέτους εἶναι. ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ τὸν πύργον ᾠκοδόμησαν νῦν Βαβυλὼν καλεῖται διὰ τὴν σύγχυσιν τοῦ περὶ τὴν¹⁵ διάλεκτον πρώτον ἐναργοῦς. Ἑβραῖοι γὰρ τὴν σύγχυσιν βαβὲλ καλοῦσι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἰώσηπος περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν καὶ τὸν Νεβρωδ καὶ τῆς πυργοποιίας καὶ αὐτῆς Βαβυλῶνος. ἀλλὰ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολύτιστος ὡς ἐκ σιβίλλης τάδε φησὶ καὶ Ἀβυδηγός.²⁰

8. μὴ ἀναβῆναι A. ἀναβῆναι μὴ G. 5. νεβρωδου A. Νεμβρωδου G. 6. ἡγούμενον A. ἡγουμενοι G. 7. ἢ m. ἦν G. 8. πολυφωνίας m. ὡσθ' A. ὡς G. 10. Vulgo περιορέοι. δὲ A. μὲν G. 12. ἐνέβαλλεν A. ἐνέβαλεν G. 13. ὑπὸ A. ἀπὸ G. 14. ἑαυτῶν m. 18. νεβρωδ A. Νεμβρωδ G. 20. Ἀβυδηγός] Vulgo Ἀβυδηγός.

oblatisque virium suarum et industriae auxiliis, si nonnunquam diluvium aliud intentaret, eius iniuriam aperto Marte propulsaturum se pollicebatur. Turrim enim se exaedificaturum excelsiorem quam quo aqua posset extolli, et insuper maiorum suorum interitum ulturum. Hominum vulgus Nembrodis placitis facile cedens, dei cultum et subiectionem libertatis iacturam credidit: atque ita structuram turris occoeperunt. Cumque ingens esset operum numerus, praeter spem omnem opus in immensum attollebatur. Tanta quippe moles eius erat, ut intuentium oculos omnino effugeret. Struebant autem lateribus coctis, ad firmitatem bitumine ferruminatis. Hanc eorum vesaniam videns deus, delere quidem omnes noluit, qui nec priore quidem clade ad meliorem mentem reversi sunt, sed dissidium in eos immisit, linguis eorum variatis, ita ut ob diversitatem sermonis alter alterius mentem non perciperet. Turris loco Babylonis nomen deinceps inditum, propter confusam linguam, quae prius omnibus ex aequo una fuerat; nam Hebraei confusionem nominant Babel. Et haec quidem Iosephus de iis quae diluvium exceperunt et de Nembrode et turris opificio et ipsa Babylone: sed et Alexander Polyhistor ipsius paene Sibyllae verbis, et Abydenus pariter haec ait.

Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυίστορος περὶ τῆς πυργοποιίας.

Σίβυλλα δὲ φησιν ὁμοφώνων ὄντων πάντων ἀνθρώπων τινὰς C
 τούτων πύργον ὑπερμεγέθη οἰκοδομηῆσαι, ὅπως εἰς τὸν οὐρα-
 νὸν ἀναβῶσι. τοῦ δὲ Θεοῦ ἀνέμους ἐμφυσήσαντος ἀνατρέψαι
 5 αὐτοὺς, καὶ ἰδίαν ἐκάστῳ φωνὴν δοῦναι, διὸ δὲ Βαβυλῶνα
 τὴν πόλιν κληθῆναι. μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Τιτᾶνα καὶ Προ-
 μηθεῖα γενέσθαι. καὶ τὰ μὲν τῆς πυργοποιίας Ἀλέξανδρος ταῦτα
 μαρτυρῶν καὶ αὐτὸς Βαβυλῶνα διὰ τὴν σύγχυσιν κληθῆναι τὴν
 πρὸ πολλῶν μυριάδων ἑτῶν μυθολογουμένην παρ' αὐτοῖς βεβα-
 10 σιλευκέναι.

Ἄβυθου περὶ τῶν αὐτῶν.

D

Ἐντὶ δ' οἱ λέγουσι τοὺς πρώτους ἀνασχόντας ῥώμη τε καὶ
 μέγθει χαυνωθέντας καὶ δὴ θεῶν καταφρονήσαντας ἀμείνονας
 εἶναι τέρσειν ἡλίβυτον ἀείρειν, ἣ νῦν Βαβυλῶν ἐστιν, ἥδη τε
 15 ἕσσον εἶναι τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοὺς ἀνέμους θεοῖσι βωθέν-
 τας ἀνατρέψαι περὶ αὐτοῖσι τὸ μηχανήμα, τοῦ δὴ τὰ ἑρείπια
 λέγεσθαι Βαβυλῶνα. τῶς δὲ ὄντας ὁμογλώσσους ἐκ θεῶν

2. Σίβυλλα] Conf. Euseb. I, 4. p. 17. 4. τοὺς θεοὺς ἀνέμους ἐμ-
 φυσήσαντος G. Correctum ex A: 6. τίτανα A. 11. Ἄβυθου] Vulgo Ἄβυθου. Compara cum h. l. Euseb. I, 8. p. 24. et
 Praepar. Evang. IX, 14. 12. Ἐντὶ δ' οἱ Scaliger p. 13. Ἐν τῇ
 δῆ G. ἐκ γῆς ἀνασχόντας Scaliger. 13. θεῶν Scaliger,
 consentiente Eusebio. θεῶ G. 14. ἀείρειν A. ἀείργειν G.
 15. θεοῖσι βωθέντας Scaliger. θεοὶ εἰσβόθεντας. 16. ἑρείπια
 Scaliger. ἑρίπια G.

EX ALEXANDRO

Polyhistore de turris opificio.

Sibylla hoc pacto. Cum universi homines uno eloquio uterentur, tur-
 rim aedificaverunt excelsissimam, quasi ad caelum per eam ascensuri. Dii
 vero procellis immissis eos subverterunt et suam cuique linguam dederunt;
 quae causa fuit, ut urbs illa Babylonis vocabulum acceperit. Post diluvium
 autem Titanem et Prometheum extitisse. Et his quidem verbis Alexander
 turris opificio testimonium ferens, Babylonem, ab enata in ea confusione
 vocitatum scribit, quam ipsemet ante plures myriadas annorum sub imperio
 Babyloniorum fingit extitisse.

Ex Abydeno de iisdem.

Sunt, qui dicant primos homines e tellure ortos viribus et corporum
 proceritate fisos in contemptum deorum, quasi superiores illis forent, ve-
 nisse; eam ob rem mirae altitudinis turrim, quae nunc Babylon est, mo-
 litos illamque aedificiis iam caelis vicinam adstruxisse, ventos autem diis
 opi ferendae advolantes vastam illam molem in suos auctores deturbasse
 ac ruderes, qui superfuerunt, Babylonis nomen accepisse. Homines porro
 quorum ad id tempus una eademque lingua fuerat, diis ita iuventibus, mul-

πολύθροον φωνὴν ἐνέγκασθαι· μετὰ δὲ Κρόνω καὶ Τιτῆν συ-
στῆναι πόλεμον.

- P. 45 Τρανῶς δὴ καὶ οὗτος ὡς ἐπιλαθόμενος τῶν προτέρων περὶ
Βαβυλῶνος κομπασμῶν ὁμολογεῖ ἐπὶ τῆς πυργοποιίας αὐτὴν οὕτω
κεκλήσθαι, διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν καὶ τῶν ἐβδομήκοντα
δύο ἔθνων. τῶν δὲ διασπαρέντων κατὰ πῦσαν τὴν οἰκουμένην
ἦν διεμέρισε Νῶε ὁ δίκαιος τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς τῷ βροβ' ἔτι
τοῦ κόσμου, ἧλδ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ, κατὰ τὸν θεῖον δηλονότι
χρησμὸν οὕτως.

Σὴμ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ ἄγοντι ἔτος υλα' ἔδωκεν ἀπὸ 10
Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰν-
Bδικῆς ἕως Ῥινοκουρούρων τῆς Αἰγύπτου, ἦτοι τὰ ἀπὸ ἀνατολῆς
ἕως μέρους τῆς μεσημβρίας, τὴν τε Συρίαν καὶ Μήδειαν καὶ
ποταμὸν διορίζοντα αὐτοῦ τὰ ὅρια τὸν Εὐφράτην. Χάμ δὲ τῷ
δευτέρῳ αὐτοῦ υἱῷ ἄγοντι ἔτος κς' ἔδωκε τὰ πρὸς νότον καὶ 15
λίβα καὶ μέρος τῆς δύσεως ἀπὸ Ῥινοκουρούρων τῆς Αἰγύπτου,
Αἰθιοπίαν καὶ Αἰγύπτον καὶ Λιβύην, Ἀφρικὴν καὶ Μαυριτα-
νίαν ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, ἦτοι ἕως τοῦ δυτικοῦ καὶ Λιβυ-
κοῦ Ὠκεανοῦ, ποταμὸν διορίζοντα τὸν Νεῖλον, ὃς καὶ Γεῖων καὶ

1. πολύθροον m. πολύθροον G. πολύθροον Scaliger. ἐνέγκασθαι A.
ἐνάγκασαι G. ἐνείκασθαι Scaliger. Τιτῆν Scaliger. τί τιτι A.
Τιτᾶνι G. 6. τὴν add. A. 10. ἄγοντι ἔτος Scaliger p. 10. ἔτος
ἄγοντι m. κατάγοντι G. omisso ἔτος. 11. Βάκτρων Scaliger.
Βακτωῶν G. Vide p. 47 a. 12. ῥινοκουρούρων A. Ρινοκορού-
ρων G. ἦτοι A. ἤγουν G. 13. Μήδειαν J. Μηδῖαν Scaliger.
15. ἄγοντι ἔτος Scaliger. κατάγοντι ἔτους G. 16. ῥινοκουρού-
ρων A. Ρινοκορούρων G. 17. καὶ Αφρικὴν m. 19. ποταμὸν
δὲ Scaliger. γειῶν A. Γεῖων G. Γεῶν Scaliger.

tiplici et ab invicem diverso loquendi genere discrepasse, ac postmodum
enatis dissidiis Saturnum et Titanem inter se bello decertasse.

Hic vero velut inanis illius laudis, qua Babylonem extulerat, oblitus,
ob linguas circa turris opificium inter se confusas et gentium septuaginta
duarum exortum eam ita denominatam fatetur. Caeterum nationes illae dis-
persae sunt in orbem universum, quem iustus Noe, oraculo divinitus acce-
pto, distribuit anno mundi 2576, aetatis propriae 934, in hunc modum.

Sem primogenito filio suo annum 434 agenti quicquid a Perside et
Bactria usque ad Indiam in longum porrigitur, in latum vero quicquid
ab India versus Aegypti Riconorura, ab oriente videlicet usque ad meri-
diei partem continetur, assignavit; Syriam insuper ac Mediam et fluvium,
qui eius confinia disternat, Euphratem: Cham secundo filio 427 annis
nato meridionalem partem et quae versus Africam vergit, nec non et oc-
ciduam aliquam ab Aegypti Riconoruris legavit, Aethiopiam et Aegyptum,
Lybiam et Africam et Mauritaniam usque ad Herculeas columnas, hoc
est ad occiduam et Lybicam oceanum ac fluvium, qui terminos poneret,

Χρυσορρόας λέγεται. Ἰάφεθ δὲ τῷ τρίτῳ υἱῷ αὐτοῦ ἄγοντι ἔτος V. 86
 κκε' ἀπὸ Μηθείας τὰ πρὸς ἄρκτον καὶ δυσμῶς ἕως Γαδείρων καὶ
 Βρεττανικῶν νήσων, Ἀρμενίαν καὶ Ἰβηρίαν, Πόντον, Κόλχους C
 καὶ τὰς κατόπιον χώρας καὶ νήσους ἕως Ἰταλίας καὶ Γαλλικῆς
 5 Σπανικῆς τε καὶ Κελτιβηρίας καὶ Λουσιτανῶν. οὕτω μερίσας
 καὶ ἐγγράφως διαθέμενος, ὡς φασιν, ἐπαναγνοῦς τε αὐτοῖς τὴν
 διαθήκην αὐτοῦ ἐσφραγίσατο, παρ' ἐαυτῶ κατασχὼν, ἕως τοῦ
 βφ' ἢ β' ἔτους ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐν ζ' καὶ ἐκοιμήθη. μέλλων δὲ τελευ-
 τῶν ἐνετιλάτο τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς μηδένα ἐπελθεῖν τοῖς τοῦ
 10 ἀδελφοῦ ὄροις καὶ ἀτάκτως ἐνεχθῆναι πρὸς ἕτερον, ὡς τούτου
 γενησομένου αἰτίου στάσεως αὐτοῖς καὶ πολέμων τῶν πρὸς ἀλλή-
 λους. τὴν δὲ διαθήκην αὐτοῦ ἔδωκε τῷ Σῆμ, ὡς πρωτοτόκῳ
 υἱῷ καὶ θεοφιλεστέρῳ, ὃς καὶ τὴν ἡγεμονίαν διεδέξατο μετ' αὐ- D
 τὸν καὶ τὰς ἐξαιρέτους τῶν παρ' αὐτοῦ εὐλογιῶν ἐκλήρωσατο,
 15 ὡς καὶ ἐν τῇ Γενέσει φέρεται. καὶ ἐκοιμήθη ἐν ὕρει Λουβάρ.

Ἐν δὲ τῷ βφ' ἢ α' ἔτει τοῦ κόσμου, ἦτοι μετὰ διακόσια ἔτη
 τῆς τελευτῆς Νῶε, νεωτερίσας ὁ τοῦ Χὰμ υἱὸς Χαναὰν ἐπέβη
 τοῖς ὄροις τοῦ Σῆμ καὶ κατώκησεν ἐκεῖ παραβάς τὴν ἐντολὴν Νῶε
 σὺν τοῖς ἐξ αὐτοῦ γενομένοις ἔθνεσιν ἐπτά, Ἀμορραίοις, Χετ-
 20 ταιοῖς, Φεριζαίοις, Εὐαίοις, Γεργεσαίοις, Ἰεβουσαίοις καὶ Χα-

1. χρυσορρόας A. 2. Μηθείας] Μηθίας Scaliger. 6. αὐ-
 τοῖς Scaliger. αὐτοῖς G. 9. μηδένα Scaliger. μηδείνα A.
 μὴ δεῖν G. 11. στάσεως A. τῆς στάσεως G. 13. καὶ
 τὴν A. τὴν om. G. διεδέξατο A. ἐδέξατο G. 15. ὡς καὶ
 A. ὥστε G. Γενέσει] IX, 26. 16. ἐν δὲ A. Aberat δέ.
 17. νεωτερίσας A. νεωτερίσατο G. 19. ἀμορραίοις A. Χετ-
 ταιοῖς A. Γετταίοις G. 20. εὐαίοις A. Εὐαίοις G.

Nilum, qui et Gion et Chrysorrhoeas appellatur. Iapheth denique tertio
 filio 425 annum numeranti, quae a Media septentrionem et occidentem
 ad Gades usque Britannicasque insulas respiciunt, Armeniam et Iberiam,
 Pontum, Colchos atque ultra positas regiones, insulasque Italiae adia-
 centes, Gallias, Hispaniam, Celtiberiam et Lusitaniam reliquit. Commu-
 nibus terrae regionibus hoc pacto divisus, scripto voluntatem testatus, ut
 aiunt, lectum etiam testamentum clausit et sigillo firmavit apudque se
 detinuit ad 2592 ab Adamo annum, quo leto raptus obdormivit. Iam vero
 morti proximam, ne quis in fratris fines irrumperet aut iniuria assignatam
 ipsi partem invaderet, filiis tribus mandavit, alias in dissidia pugnasque
 ad invicem non facile conciliandas cuncta cessura. Testamentum porro
 Sem, seu primogenito ac religione caeteris superiori tradidit, isque patre e
 vivis sublato totius orbis ducatum excepit atque eximias benedictiones,
 quas ei precatus fuerat pater, velut haereditario iure, prout in Genesi
 fertur, adiit. Noe vero in monte Lubar decessit e vivis.

Anno mundi 2791, id est ab obitu Noe ducentis, Chanaan filius Cham
 novas res molitus, fines Sem invasit, et violato Noe praecepto, adiunctis
 septem ex se ortis gentibus, Amorrhaeis, Gettaeis, Perezaeis, Eueis,

ναυαλοῖς, οὗς διὰ Μωϋσέως καὶ Ἰησοῦ ἐξωλόθρευσεν ὁ θεός, καὶ κατὰ τινὰς καιροὺς διὰ τῶν κριτῶν ἀπέδωκε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
 P. 46 τὴν πατρίαν γῆν, ὡς ἐκ τοῦ Σῆμ καταγομῆνοις διὰ γενεῶν λή, ἐτῶν αχπζ'. ὁ καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ δογ' ἔτος, ἦτοι τῷ κγ' τῆς βασιλείας Σαλομῶνος, καθ' ὃν ἐνεκαίνισε τὸν ὑπ' αὐτοῦ κτι-5 σθέντα πολιτελῆ ναὸν, θύσας τῷ πατρίῳ θεῷ λαμπρῶς· περὶ ὧν ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις ἐκάστης τῶν αὐτῶν λή γενεῶν κατὰ τὸ ἐγγχωροῦν στοιχειώδει ἐπιτομῇ σὸν θεῷ λεχθήσεται. νῦν δὲ ἐπ- ἀνέλθωμεν πάλιν ἐπὶ τὴν πνεργοποιῶσαν καὶ τὴν σύγχυσις τῶν οφ' ἔθνων καὶ γλωσσῶν, αἱ συνεχῆθησαν, καὶ εἰπόμεν ἡ τοῖς πολ-10 λοῖς τῶν ἱστορικῶν προείρηται, ποῖα καὶ πόσα ἔθνη ἐκάστῳ τῶν τριῶν υἱῶν τοῦ Νῶε ἔλαχεν ἐκ τῶν διασπαρέντων ἐβδομήκοντα δύο B ἔθνων. χρῆ δὲ ἀναμνησθῆναι τῶν προλεχθέντων ἀνωτέρω, ὅτι ἀρ- ξάμενοι τῷ καθολικῷ βψλς' ἔτι οἰκοδομῆν τὸν πύργον, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς τοῦ Σῆμ φ' δ', τοῦ δὲ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀρφαξᾶδ υ' η', 15 καὶ τοῦ υἱοῦ τούτου Καϊνᾶν τη', καὶ τοῦ Σαλῦ σλ' καὶ τοῦ Ἐβερ ἔδ', ἔμειναν οἰκοδομοῦντες ἐπὶ ἔτη τεσσαράκοντα ἕως τοῦ κοσμικοῦ βψος'. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ἔτι διεσπάρησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην οὕτως·

2. Ἰσραὴλ A. τοῦ Ἰσραὴλ G. 5. Σαλομῶνος] σαλομῶν A.
 7. τοῖς add. A. 9. ἐπὶ τὴν A. εἰς τὴν G. καὶ τὴν A. καὶ εἰς τὴν G. 17. φη' ἔτος τοῦ Ἐβερ, τοῦ δὲ Φαλλεῖ ἔτος δ' m.

Gergezaeis, Iebuzaeis et Chananaeis, in eis habitavit: hos deus per Mo- sem et Iesum delevit ac suo deinde tempore iudicum opera paternam hae- reditatem filii Israël, ceu ex Sem per gradus triginta octo deductis, per annos nimirum 1687, in mundi annum 4478 incidentes, regni Salomonis in- tellige tertium et vicesimum, quo felicissimus ille rex augustum templum a se conditum copiosis paterno deo victimis immolatis, dedicavit; de singu- lis quibusque 38 gradibus digesto breviario, pro viribus, deo duce, pro- priis in locis tractabitur. Caeterum ad turris opificium et ad 72 gen- tium linguarumque ad invicem permixtarum iterum sermone revocato, quae quataeve gentes singulis trium Noe filiorum ex 72 dispersis obtigerunt, quae plerisque Historicorum sunt memoratae, referamus. Neque vero, quod praemissum superius, oblivioni tradendum, videlicet recepto commu- niter 2736 mundi anno, qui fuit vitae Sem 594, Arphaxad autem eius filii 493, et huius filii Cainan 358, Sala 228 et Heber 98, turrim erigere ag- gressos, in opere promovendo annis quadraginta perseverasse ad annum mundi 2776, hoc enim anno per orbem universum a deo dispersi sunt hoc pacto.

Τῶν οβ' ἔθνων τῶν ἐκ τῶν διασπαρέντων ἀρχηγῶν μετονομασθέντων τὰ ὀνόματα.

Ἐκ τοῦ Σήμ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε ἕθνη κέ οὕτως C

α' Ἀρφαξάδ, ἀφ' οὔ Χαλδαῖοι.

5 β' Ἀλάμ, ἀφ' οὔ Ἐλουμαῖοι.

γ' Ἀσοῦρ, ἀφ' οὔ Ἀσύριοι.

δ' Λοῦδ, ἀφ' οὔ Λυδοί.

ε' Ἀράμ, ἀφ' οὔ Σύριοι.

Τίτοι Ἀράμ.

10 ε' Ὄρς, ἀφ' οὔ Τράχωνες.

V. 37

ζ' Οὔλ, ἀφ' οὔ Μαγαρδοί.

η' Γαθέρ, ἀφ' οὔ Ἀρμένιοι.

D

θ' Μοσόχ, ἀφ' οὔ Μεσήνιοι.

Τίτοι Ἀρφαξάδ.

15 ι' Καῖνᾶν, ἀφ' οὔ Γασσηνοί.

ια' Σασᾶν, ἀφ' οὔ Κοσσαῖοι.

ιβ' Ἑβραιῖρ, ἀφ' οὔ Ἑβραῖοι.

ιγ' Φαλέκ, ἀφ' οὔ Βάκτροι.

ιδ' Ἐλμωδάμ, ἀφ' οὔ Ἴνδοί.

5. Ελάμ, ἀφ' οὔ Ελουμαῖοι m. 6. Ασοῦρ, ἀφ' οὔ Ἀσύριοι m.

12. Γατῆρ m. 16. Σαλαῖ m. 17. Ἑβραῖο Scaliger p. 11.

18. Φαλέγ m. 19. Ἐλμωδάμ A. Ελμωδᾶν G. Ελμωδάδ m.

Gentium septuaginta duarum, quae a ducibus ab invicem divisae vocatae sunt, nomina.

A Sem Noe primogenito gentes 25 prodierunt hoc ordine.

1. Arphaxad, a quo Chaldaei orti sunt.

2. Elam, a quo Elumaei.

3. Assur, a quo Assyrii.

4. Lud, a quo Lydi.

5. Aram, a quo Syri.

Filii Aram.

6. Os, a quo Trachones.

7. Ul, a quo Magardi.

8. Gather, a quo Armeni.

9. Mosoch, a quo Mesenii.

Filii Arphaxad.

10. Cainan, a quo Gaspheni.

11. Sasan, a quo Cosaei.

12. Hebrair, a quo Hebraei.

13. Phalec, a quo Bactri.

14. Elmodan, a quo Indi.

- ιέ Ἰεκτάν, ἀφ' οὗ Μαδυναῖοι.
 ις Ἀραβῶθ, ἀφ' οὗ Ἀραβες.
 ιζ Ἰδουράμ, ἀφ' οὗ Καμήλιοι.
 ιη Δερά, ἀφ' οὗ Μηδοί.
 P. 47 ιθ Ἰεζιά, ἀφ' οὗ Ἀριανδνοί. 5
 κ' Δεκλῦμ, ἀφ' οὗ Κεδρούσιοι.
 κα' Γεβήλ, ἀφ' οὗ Σκύθαι.
 κβ' Ἀβιμεήλ, ἀφ' οὗ Ὑρκανοί.
 κγ' Σαβάτ, ἀφ' οὗ Ἀραβες Ἰνδῶν.
 κδ' Οὐήρ, ἀφ' οὗ Οὐαρναῖοι. 10
 κε' Εὐήν, ἀφ' οὗ Γυμνοσοφισταί.

Οὗτοι πάντες ἐκ τοῦ Σήμ κατὰγονται, ὧν ἡ κατοικία ἐστὶ κατὰ μῆκος μὲν ἀπὸ Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἕως Ἑρικοκουρούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσινόην τῆς Ἰνδικῆς, κατὰ πλά- 15
 ντος δὲ ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν ταῦτα· Περσίς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔθνη, Βακτριανή, Ὑρκανία, Βαβυλωνία, Κοδρυαλία, Ἀσσυρία, Μεσοποταμία, εὐδαίμων Ἀραβία, κοίλη Συρία, Κομμαγινή καὶ ἡ φυσικὴ Περ-

2. Σαρμᾶθ m. 3. Οδορῶα m. 5. ἀριανδνοί A. Αριανδοί G.
 6. Δεκλά m. 7. γεβήλ A. Γεμήλ G. Αἰβήλ m. 8. ἀβιμεήλ A. Αβι-
 μεήλ G. Αβιμαήλ m. 9. Σαβὰ m. 10. Οὐφέλω m. 11. Εὐεζία m.
 13. μῆκος μὲν A. μῆκος κόσμον G. Βάκτρων Scaliger. βατρῶν A.
 Βακτρῶν G. Conf. p. 45 a. Ἑρικοκουρούρων A. Περοκουρούρων G.
 15. κλάτος δὲ Legebatur κλάτος μὲν. δὲ κλάτος Scaliger.
 16. Βάκτρων Scaliger. Βακτρῶν G. 18. Κορδυλία m. 19. εὐ-
 δαίμων ἀραβία add. A. κοίλη συρία A. Κοιλησυρία G. Κομα-
 γινή m. Κομαγινή G. κομμαγινή A.

15. Iectan, a quo Madinaei.
 16. Araboth, a quo Arabes.
 17. Iduram, a quo Camellii.
 18. Dera, a quo Medii.
 19. Iesia, a quo Ariadni.
 20. Declam, a quo Cedrusii.
 21. Gemel, a quo Scythae.
 22. Abymeel, a quo Hyrcani.
 23. Sabat, a quo Arabes Indici.
 24. Uer, a quo Uarnaei.
 25. Even, a quo Gymnosophistae.

Istis omnibus a Sem ortis habitatio in longum porrigitur a Bactris et India, ab Arsinoes Indiae faucibus usque Rinocerura Syriam et Aegyptum et mare rubrum disternantia; in latum vero a Perside et Bactris ad Indiam.

Regionum autem nomina sunt ista: Persis et quas includit gentes, Bactriana, Hyrcania, Babylonia, Codryalia, Assyria; Mesopotamia, Coele-syria, Comagene et Persis proprie dicta.

σίς. τὰ δὲ ἔξ αὐτῶν γενόμενα ἔθνη ταῦτα· Ἑβραῖοι, Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Μαγαροὶ, Πάρθοι, Γερμανοὶ, Ἑλυμαῖοι, Κοσαῖοι, Ἀραβες ἀρχαῖοι, Κεδρούσιοι, Σκύθαι, Γυμνοσοφισταί. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, 5 Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἴνδοι, Ἀσσύριοι. ταῦτα τὰ κ' ἔθνη τοῦ Σῆμ σὺν ταῖς χώραις καὶ ὁρίοις αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ Χάμ τοῦ δευτέρου υἱοῦ Νῶε ἔθνη λβ' οὕτως. C

Τιοὶ Χάμ δευτέρου υἱοῦ Νῶε.

- 10 α' Χούς, ἔξ οὔ Αἰθίοπες.
- β' Μεστράϊμ, ἔξ οὔ Αἰγύπτιοι.
- γ' Φουδδ, ἔξ οὔ Τρωγλοδύται.
- δ' Χαναὰμ, ἔξ οὔ Χανααναῖοι.

Οὗτοι ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ κατέβησαν Τρίπολιν τῆς Ἀφρικῆς, ὡς οὖσαν ἐν τῷ κλήρῳ τοῦ Χάμ.

15 Τιοὶ Χούς τοῦ Αἰθίοπος τοῦ πρώτου υἱοῦ Χάμ. D

- ε' Σαβὰτ, ἔξ οὔ Σαβὰτ.
- ς' Εὐιλὰτ, ἔξ οὔ Γαγγινοί.
- ζ' Σεβατὰ, ἔξ οὔ Σαβίνοι.
- η' Ρεγμὰ, ἔξ οὔ Ἰχθυοφάγοι.
- 20 θ' Σεβακαθὰ, ἔξ οὔ . . . . .

8. Τιοὶ m. Τιοῦ G. 10. Μεστράϊν m. 12. Χαναὰν Scaliger.
16. Σαβὰ m. 17. Εὐιλὰ m. 18. Σαβαθὰ m. 20. σεβακαθὰ A. Σεβατακὰ G. Σαβαθακὰ, ἔξ οὔ Σαβακτηροὶ m.

Gentes ex eis propagatae sunt: Hebraei, Iudaei, Persae, Medi, Magardi, Parthi, Germani, Elymaci, Cosaci, veteres Arabes, Cedrusaci, Scythae, Gymnosophistae. Qui litteras inter eos callent Iudaei, Persae, Medi, Chaldaei, Indi, Assyril. Hae viginti quinque ex Sem nationes deductae cum regionibus ac terminis earum.

E Cham filio Noe secundo nationes triginta duae hoc pacto.

Filii Cham, Noe filii secundi.

- 1. Chus, e quo Aethiopes.
- 2. Mestrem, e quo Aegyptii.
- 3. Phud, e quo Troglodytae.
- 4. Chanaan, e quo Chananaei.

Isti a conspectu filiorum Israël fugerunt et Tripolin Africanam velut sortis Cham partem incoluerunt.

Filii Chus Aethiopiae, primi Cham filii.

- 5. Sabat, e quo Sabataei.
- 6. Evilat, e quo Gangis incolae.
- 7. Sebata, e quo Sabini.
- 8. Regma, e quo Ichthyophagi.
- 9. Sebataca, e quo . . . . .

Τοὶ Ῥεγά.

	ἰ Σαβὰ, ἐξ οὗ Μαρμαρίται.	
	ἰα' Ἰουδαδὰν, ἐξ οὗ Φοίνικες.	
v. 38	ἰβ' Νεβρωδ, ἐξ οὗ γίγαντες.	
	ἰγ' Λουδιιδ, ἐξ οὗ.....	5
	ἰδ' Νεμεστιεῖμ, ἐξ ὧν.....	
P. 48	ἰε' Λαβιεῖμ, ἐξ ὧν.....	
	ἰς' Νεφθαβιεῖμ, ἐξ ὧν.....	
	ἰζ' Πατροσονιεῖμ, ἐξ ὧν.....	
	ἰη' Χασλονιεῖμ, ἐξ ὧν.....	10
	ἰθ' Φυλιστιεῖμ, ἐξ ὧν.....	
	ἰκ' Καφθονιεῖμ, ἐξ ὧν.....	

Τοὶ Χαναὰν, ὧν πρωτότοκος Σιδών.

	κα' Σιδών, ἐξ οὗ Σιδώνιοι.	
	κβ' Χατταῖος, ἐξ οὗ.....	15
	κγ' Ἰεβουσαῖος, ἐξ οὗ Ἰεβουσαῖοι.	
	κδ' Ἀμορραῖος, ἐξ οὗ Ἀμορραῖοι.	
B	κε' Γεργεσαῖος, ἐξ οὗ Γεργεσαῖοι.	
	κς' Εὐαῖος, ἐξ οὗ Εὐαῖοι.	

3. Λαδὰν m. 4. νεβρωδ A. Νεμβρωδ G. 5. Λουδιεῖμ m.
 6. νμεστιεῖμ A. Νεμετιεῖμ G. Ενεμετιεῖμ m. 7. ἐξ ὧν Αἰβνες m.
 10. Χασμονιεῖμ m. 11. Φυλιστιεῖμ Scaliger. 13. Σιδών]
 σιδών A. 15. χατταῖος A. Χατταῖος G. Χετταῖος, ἐξ οὗ Χετ-
 ταῖοι m.

Fili Regna.

10. Saba, e quo Marmaritae.
11. Iudadan, e quo Phoenices.
12. Nembrod, e quo Gigantes.
13. Ludiid, e quo.....
14. Nemetium, e quibus.....
15. Labiim, e quibus.....
16. Nephtabiim, e quibus.....
17. Patrosoniim, e quibus.....
18. Chaloniim, e quibus.....
19. Philistim, e quibus.....
20. Capthoniim, e quibus.....

Fili Chanaan, quorum primogenitas Sidon.

21. Sidon, e quo Sidonii.
22. Chettaeus, e quo Chettaei.
23. Iebusaeus, e quo Iebusaei.
24. Amorrhaeus, e quo Amorrhaei.
25. Gergesaeus, e quo Gergesaei.
26. Euaeus, e quo Euaei.

- κζ' Ἀρουκαῖος, ἐξ οὗ *
 κη' Ἀσενναῖος, ἐξ οὗ *
 κθ' Ἀράδιος, ἐξ οὗ Ἀράδιοι.
 λ' Σαμαραῖος, ἐξ οὗ Ὀρθοσιασταί.
 5 λα' Ἀμαθεῖς, ἐξ οὗ Ἀμαθουσίοι.

οἱ πάντες σὺν τῷ Χαμ λβ'.

Τούτων δὲ ἡ κατοικία ἀπὸ Ῥινοκορουῶν ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς νότον· τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν γεννηθέντα ἔθνη Αἰθίοπες, Τρωγλοδύται, Ἀγγαῖοι, Γαγγινοὶ, Σαβίνοι, Ἰχθυοφάγοι, Ἐλαῖνοι, C
 10 Αἰγύπτιοι, Φοίνικες, Αἰβνες, Μαρμαρίται, Κᾶρες, Ψυλλῆται, Μυσοὶ, Μοσύλλιοι, Φρύγες, Μάκωνες, Βιθυννοὶ, Νομάδες, Ἀνύκιοι, Μαριανδωννοὶ, Πάμφυλοι, Μοσσυνοὶ, Πισσυνοὶ, Ἀγγαλαῖοι, Κίλικες, Μαυρούσιοι, Κρήται, Μαγάρται, Νούμιδες, [Μάκωνες] καὶ Νασαμῶνες.

15 Οὗτοι διακρατοῦσιν ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως τοῦ δυτικοῦ πρὸς Ἄβρα καὶ νότον Ὠκεανοῦ. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Φοίνικες, Αἰγύπτιοι, Πάμφυλοι, Φρύγες. αἱ δὲ χῶραι αὐτῶν Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδὸν πρὸς εὐρόνοτον, ἄλλη Αἰθιοπία πρὸς νότον, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ Νεῖλος ποτα- D
 20 μὸς, ἐρυθρὰ ἢ βλέπουσα κατὰ ἀνατολὰς, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ

1. ἐξ οὗ Ἀρουκαῖοι m. 2. ἐξ οὗ Σειναῖοι m. 3. Ἀράδιοι Scaliger p. 12. Ἀραδῖς G. 4. σαμαραῖος A. Σαμοραῖος G. Ὀρθοσιασταί Scaliger. 5. Ἀμαθί m. 7. Ῥινοκορουῶν A. Ρινοκορουῶν G. 9. γαγγινοὶ A. Γογγινοὶ G. Γαγγηνοὶ m. Σαβίνοι] Σαβαῖοι m. 12. Μαριανδωννοὶ] Vulgo Μαριανδινοί. Πάμφυλοι Scaliger. Πάμφυλλοι G. πισσυνοὶ A. Ποσσυνοὶ G. Πισίδοι m. ἀγγαλαῖοι A. Ἀγγαλαῖοι G et Scaliger. Αἰολῆς m.
 14. Μάκωνες delet m.

27. Aruceus, e quo *

28. Asennaeus, e quo "

29. Aradius, e quo Aradis.

30. Samoraeus, e quo Orthosiasatae.

31. Amathis, e quo Amathusii.

Isti omnes patri Chamo adiuncti duo et triginta numerantur.

Eorum habitatio pars est mundi meridionalis a Rhinocoruris ad Gades; gentes autem ex eisdem ortae sunt Aethiopes, Troglodytae, Angaei, ad Gangem incolae, Sabaei, Ichthyophagi, Elaeni, Aegyptii, Phoenices, Lybes, Marmaritae, Carii, Psyllitae, Myai, Mosyllii, Phryges, Macones, Bithyni, Nomades, Lycii, Mariandini, Pamphylii, Mossyni, Pisidae, Auggalaei, Cilices, Maurusii, Cretes, Magartae, Numides, Macones et Nassamones.

Occupant isti terras inter Aegyptum et occidentalem oceanum versus Africum et meridiem medias. Litteris eruditiores sunt Phoenices, Aegyptii, Pamphylii, Phryges. Regiones eorum Aegyptus, Aethiopia, quae respicit Indos ad Euronotum sitos, alia Aethiopia versus meridiem, unde Nilus flumen oritur, mare rubrum ad orientem, Thebais, Libya ad Cy-

παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρήνης, Μαρμαρίς, και τὰ περὶ αὐτὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμῶνας, Μάκωνας, Ταυταμαίους. Λιβύη ἀπὸ Λέπτιος παρεκτείνουσα μέχρι μικρᾶς Σύρτεως, Νομηδία, Μασσουρίς, Μανριτανία, ἢ καὶ Ἀφρικὴ, παρεκτείνουσα μέχρι Ἑρακλεωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων.⁵ ἔχει δὲ ἐν τοῖς κατὰ βορρᾶν τὰ πρὸς θάλασσαν Κιλικίαν, Παμφυλίαν, Πισιδίαν, Μυσίαν, Λυκαονίαν, Φρυγίαν, Καββαλλίαν, Λυκίαν, Λυδίαν, Κάριαν, Τρωάδα, Αἰολίαν, Βιθυνίαν, τὴν P. 49 ἀρχαίαν Φρυγίαν. ἔχει δὲ νήσους ἐπισήμους τρεῖς Σαρδῶν, Κρήτην, Κύπρον, ἐπικοίνοους δὲ Κόρσουλα·, Λιμπαδοῦσαν,¹⁰ Γαῦδον, Μελίτην, Κουροῦναν, Μίνην, Γαλάτην, Γορσύναν, Κρήτην, Γαυλορίδην, Θήραν, Κάρπαθον, Ἀστυπάλαιαν, Χίον, Λέσβον, Τένεδον, Ἴμβρον, Θάσον, Σάμον, Κνίδον, Κῶν, Νίσυρον· ποταμὸν δὲ Γειῶν, τὸν καὶ Νεῖλον, ὃς καὶ κυκλοῖ Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν καὶ διορίζει μεταξὺ τοῦ Χάμ καὶ Ἰά-15 φειθ. τὸ στόμα τῆς ἑσπερίας θαλάσσης τὰ ἐπικοίνα τοῦ Χάμ καὶ τοῦ Ἰάφειθ.

1. κορκυρήνης A. Κυρήνης G. Κυρήνης m. 2. Μάκωνας] μάκας A. Μάκωνας καὶ m. ταυταμαίους A. Ταυταμάτους G. 3. Λέπτιος Scaliger. λεπταῖος A. Λέπτως G. 4. Νομηδία m. νομηδία A. Νομηδία G. 5. μασσουρίς A. Μασσουρία G. 6. μέχρι add. A. 7. Πισιδίαν Scaliger. Πισιδίαν G. Μυσίαν m. μυδίαν A. Μηδίαν G. om. Scaliger. 8. καββαλλίαν A. Καββαλίαν G. 9. Αἰολίαν Scaliger. Εὐλίαν G. Αἰωλίαν m. 9. ἀρχαίαν] ἀρχαν (sic) A. 9. δὲ καὶ νήσους G. 10. ἐπικοίνοους] ἐπ' ἐκείναις m. ἐπικοίνοῖ Scaliger. Λιμπαδοῦσαν] Λιμπαδοῦσαν Scaliger. 11. Κουροῦναν] Κορώνην m. γορσύναν A. Κορσύναν G. 12. τένεδον A. Θάσον Scaliger. Vulgo Θάσον. Κνίδον] κνίδων A. Κῶν Scaliger. κῶων A. Κῶων G. 14. Νίσυρον] Vulgo Νήσουρον. Correxisset Scaliger. 15. διορίζει A. διορίζεται G.

renem usque porrecta, Marmaris et adjacentes regiones, Syrtis gentes tres complexa, Nasamonas, Maconas et Tautomaeos; Libya a Lepti ad minorem usque Sirtim protensa, Numidia, Massuria, Mauritania, quae et Africa ad Herculeas usque columnas e Gadium regione extensa. Nacti sunt etiam circa borealem mundi partem regiones ad mare positas Ciliciam, Pamphyliam, Pisidiam, Moesiam, Lycaoniam, Phrygiam, Cabbaliam, Lyciam, Lydiam, Cariam, Troadem, Aeoliam, Bithyniam et veterem Phrygiam. Obtinerunt quoque nobiliores insulas tres Sardum, Creten et Cyprus, quibus adiunctae fuerunt Cursula, Limpadusa, Gaudus, Melite, Corona, Minae, Galate, Corcyra, Crete, Gauloride, Thera, Carpathus, Astypalaea, Chius, Lesbos, Tenedus, Imbrus, Thassus, Samos, Cnidus, Cos et Nesurus; fluvius illis addictus est Geon, qui et Nilus, Aegyptum ambiens et Aethiopiam atque Cham et Iapheth possessiones dividens. Maris autem occidentalis fauces communes sunt Cham et Iapheth limites.

Ἐκ τοῦ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ Νῶε ἔθνη δεκαπέντε οὕτως. V. 39
 Υἱοὶ Ἰάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ Νῶε ἔθνη δεκαπέντε οὕτως. B

- α' Γάμερ, ἐξ οὗ Καππάδοκες.
 β' Μαγῶν, ἐξ οὗ Κέλτοι, οἱ καὶ Γαλάται.
 5 γ' Μαδαὶ, ἐξ οὗ Μῆδοι.
 δ' Ἰωνάμ, ἐξ οὗ Ἕλληνες, οἱ καὶ Ἴωνες.
 ε' Θωβέλ, ἐξ οὗ Θετταλοί.
 ς' Μοσὸχ, ἐξ οὗ Ἰλλυριοί.
 ζ' Θηράς, ἐξ οὗ Θραῖκες.
 10 η' Χετταίμ, ἐξ οὗ Μακεδόνες. C

Οἱ υἱοὶ Γάμερ τοῦ υἱοῦ Ἰάφεθ.

- θ' Ἀσχανάζ, ἐξ οὗ Ῥηγῖνες.
 ι' Ῥιχάθ, ἐξ οὗ Σαυρομάται.
 ια' Θοργαμά, ἐξ οὗ Ἀρμένιοι.

15 Οἱ υἱοὶ Ἰωνάν.

- ιβ' Ἐλισσά, ἐξ οὗ Σικελοί.
 ιγ' Θαρσεῖς, ἐξ οὗ Ἰβηρες.

1. τοῦ Νῶε G. τοῦ om. A. 3. γαμερ A. Γόμερ G. 5. Μα-
 δοί m. 6. Ἰωνάν m. 9. θηράς A. Θηράς G. Θείρας m.
 10. χετταίμ A. Χετταίμ G. 12. ἀσχανάζ A. Ἀσχανάς G.
 13. Ριχάθ m. 15. Ἰωνάμ m. 16. Σικελοί m. Σικελιοί G.
 17. Ἰβηρες A. Ἰβήρες G.

E Iapheth tertio Noe filio gentes quindecim prodierunt hoc ordine.

Iapheth filii Noe tertii progenies gentes sunt istae quindecim.

1. Gomer, e quo Cappadoces.
2. Magog, e quo Celtae, qui et Galatae.
3. Madai, e quo Medi.
4. Iovam, e quo Graeci, qui et Iones.
5. Thobel, e quo Thessali.
6. Mosoch, e quo Illyrii.
7. Theras, e quo Thraces.
8. Chettalim, e quo Macedones.

Filii Gomer filii Iapheth.

9. Aschanas, e quo Rhegines.
10. Rhichath, e quo Sauromatae.
11. Thorgama, e quo Armenii.

Filii Iovam.

12. Eliasa, e quo Siculi.
13. Tharsis, e quo Iberes.

ὁ Κίτιοι, ἐξ οὗ Λατίνοι, οἱ καὶ Ῥωμαῖοι.
εἰ Ῥόδιοι, ἐξ οὗ Ῥόδιοι.

Ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἔθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν αὐτῶν, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς δ' ἔθνεσιν αὐτῶν, ὡς φησιν ἡ γραφή. ὁμοῦ ἔθνη ἐβδομήκοντα δύο. 5

Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ Κύπριοι ἐκ τῶν Κιτιαίων καὶ οἱ ἐν τῇ βορρᾷ ὁμόφυλοι τῶν αὐτῶν Κιτιαίων, εἴτ' οὖν Ῥωμαίων, καὶ τὰ ἔθνη τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τῶν μετοικησάντων ὕστερον ἐκεῖ Σαϊτῶν καὶ κατοικησάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος μητρόπολιν Ἀθήνας καὶ τὰς Θήβας. Σιδωνίων γὰρ οὗτοι ἄποικοι ἐκ Κάδμου τοῦ Ἀγήνορος. 10 οἱ δὲ Χαλδαῖοι Τυρίων εἰσὶν ἄποικοι καὶ εἰ τινες ἄλλοι εἰς Ἑλλάδα μετώκησαν. τὰ δὲ τοῦ Ἰάφεθ ἔθνη ἀπὸ Μηδείας ἕως τοῦ ἑσπερίου Ὠκεανοῦ κατέσπαρται βλέποντα πρὸς βορρᾶν οὕτως· Μῆδοι, Ἀλβανοὶ, Γαργανοὶ, Ἑρραῖοι, Ἀρμένιοι, Ἀμαζόνες, Κόλλοι, Κορζηνοὶ, Δενναγίνοι, Καππάδοκες, Παφλαγόνες, Ταβιεννοὶ, 15 Χάλυβες, Σαρμάται, Θραῖκες, Μοσσυνοὶ, Βαστρανοὶ, Σαυρομάται, Ἰλλυριοὶ, Μαιῶται, Σκύθαι, Ταῦροι, Μακεδόνες, Ἑλληνες, Ἰστριοὶ, Δαννεῖς, Οὔεννοι, Ἰάπυγες, Καλαβροὶ, Ὀππικοὶ, Λατίνοι, οἱ καὶ Ῥωμαῖοι, Γάλλοι, οἱ καὶ Κελταῖοι, Ἀνγιστίνοι, Κελτίβηρες, Ἴβηρες, Γάλλοι, Ἀκυτιανοὶ, Ἰλλυρικοὶ, 20

1. κίτιοι A. Κήτιοι m. 3. Ἐκ τούτων] Genes. X, 5. 6. δὲ καὶ οἱ A. καὶ om. G. 7. εἴτ' οὖν] ἦτον A. καὶ τῶν Scaliger p. 12.

11. εἰ τινες Scaliger. οἱ τινες G. 12. Μηδείας] Μηδίας Scaliger. 13. οὕτως add. A. 14. Ἑρραῖοι] ἑρραῖοι A. ἀμαζῶνες A. Ἀμαζῶνες G. Κόλλοι] Κόλχοι corrigit Scaliger. 16. Μοσσυνοὶ Scaliger. Μοσσονοὶ G. 18. Οὔεννοι] Οὔενοι Scaliger. Οὔεννοι m. 19. οἱ καὶ P. Scaliger. οἱ om. G. Ἀνγιστίνοι Scaliger. λογιστίνοι A. Ἀνγιστίνοι G. 20. ἀκυτιανοὶ A. Ἀκουτιανοὶ Scaliger.

14. Citii, e quo Latini, qui et Romani.

15. Rhodios, e quo Rhodii.

Ab his divisae sunt insulae gentium in regionibus suis, unusquisque secundum linguam suam, in tribus et in nationibus suis, ait scriptura. Omnes vero simul septuaginta duae nationes numerantur.

Sunt etiam Cyprii ex Citiaeorum genere, quique ad Boream siti horum Citiaeorum, id est Romanorum, sunt contribules, sicut et Graeciae nationes, praeter Saitas tamen colonias in eam deducentes ac Graeciae metropolin Athenas et Thebas olim occupantes; Sidoniorum enim sunt coloni cum Cadmo Agenoris filio deportati. Chaldaei quoque Tyriorum sunt coloni, et si qui alii in Graeciam transmigrarunt. Caeterum Iapheth nationes a Media ad occidentalem usque oceanum dispersae sunt et ad Boream vergunt: Medi, Albani, Gargani, Erphaei, Armeni, Amazones, Colchi, Corzeni, Dennagini, Cappadoces, Paphlagones, Tabienni, Chabybes, Sarmatae, Thraces, Moissoni, Bastrani, Sauromatae, Illyrii, Maeotides, Scythae, Tauri, Macedones, Graeci, Istrii, Daunenses, Hunni, Iapyges, Calabriae, Oppici, Latini et Romani, Galli qui et Celtae, Ligures, Celtiberes, Iberes, Galli

Βάσαντες, Κυρταφοί, Λουσιτανοί, Οὐὶκ καὶ οἱ Βρεττανικοί, οἱ δὲ ἐν ταῖς νήσοις οἰκοῦντες. ἔξ αὐτῶν εἰδότες γράμματά εἰσιν οὗτοι· Ἰβηρες, Λατίνοι, οἱ καὶ Ῥωμαῖοι, Σπάνοι, Ἑλληνας, Μῆ-Βδοι, Ἀρμένιοι. ἔστι δὲ κατὰ μῆκος τὰ ὄρια ἀπὸ Μηδείας ἕως 5δυτικῷ Ὠκεανοῦ τὰ πρὸς βορρῶν· εὐρος δὲ ἀπὸ Ταναΐδος ποταμοῦ ἕως Μαστουσίας τῆς κατὰ ἥλιον.

*Αἱ χῶραι δὲ αὐτῶν Μηδεία, Ἀλβανία, Ἀρμενία μικρὰ καὶ μεγάλη, Ἀμαζονίς, Παφλαγονία, Καππαδοκία, Γαλατία, Κολχίς, Βοσπορινή, Μαιώτις, Δερρίς, Σαρματία, Ταυριανή, Βαστρανή, Σκυθία, Θυρίκη, Μακεδονία, Ἑλλάς, Θεσσαλή, Βοιωτίς, Λοκρία, Αἰτωλία, Ἀχαΐα, Πελοπόννησος, Ἀχαρνανία, Ἐπειρωτίς, Ἰλλυρίς, Λυχνίτις, Ἀδριακὴ, ἀφ' ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος ἐκλήθη, Καλαβρία, Ἰταλία, Γαλλία, Θουσκινή, Λουσιτανία, Κελτικὴ, Μεσσαλία, Κελτογαλλία, Σπανογαλλία, Ἰβη- V. 40
15 ρία, Σπανία ἡ μεγάλη. ἐνταῦθα καταλήγει τὰ ὄρια τοῦ Ἰάφεθ ἕως Βρεττανικῶν νήσων τὰ πρὸς βορρῶν βλέποντα. ἔχει δὲ νήσους Βρεττανίαν, Σικελίαν, Εὐβοίαν, Ῥόδον, Χίον, Λέσβον, Κύθηρα, Ζάκυνθον, Κεφλληνίαν, Ἰθάκην καὶ τὰς Κυκλάδας, καὶ μέρος τι τῆς Ἀσίας τὴν Ἰωνίαν καλουμένην· ποταμὸν δὲ 20 Τίγριν διορίζοντα μεταξὺ Μηδείας καὶ Βαβυλωνίας. ἐν τού-*

1. Οὐὶκ] Οὐάκαι Scaliger in textu: Οὐάκκαιοι: in margine. οἱ δὲ] οἱ καὶ m. 4. Μηδείας] Μηδείας Scaliger. 7. Μηδεία] Μηδεία Scaliger p. 18. 8. Ἀμαζονίς Scaliger. Ἀμαζονίς G. 11. Ἀχαΐα] Ἀχάα G. Ἀχαιῶν Scaliger. πελοπόννησος A. Ἀχαρνανία Scaliger. Ἀχαρνία G. 13. Λουσιτανία A. 14. μεσσαλία A. 15. Σπανία A. Ἰσπανία G. 16. ἔχει A. ἔχει G. 17. Κύθηρα Scaliger. Κύθειραν G. 18. Ζάκυνθον] Ζάκυνθον A. Κεφλληνίαν Scaliger. Κεφαλληνίαν G. Κυκλάδας Scaliger. Κυκλάδους G.

Aquitanici, Illyrici, Basantes, Cyrtani, Lusitani, Vaci et Britannici qui et insulas incolunt. Litteris inter eos vacantes sunt isti: Iberes, Latini qui et Romani, Hispani, Graeci, Medi, Armenii. Limites vero sunt in longum a Media ad occidentalem oceanum quaecumque septentrionem respiciunt, in latum quicquid a Tanaide fluvio ad Mastusiam soli oppositam porrigitur.

Regiones eorum Media, Albania, Armenia minor et maior, Amazonia, Paphlagonia, Cappadocia, Galatia, Colchis, Bosphorus, Maeotis, Derris, Sarmatia, Tauriana, Bastrana, Scythia, Thracia, Macedonia, Graecia, Thessalia, Boeotia, Locria, Aetolia, Achaia, Peloponnesus, Acarnania, Epirus, Illyricum, Lychnitis, Adria, a qua mari Adriatico nomen, Calabria, Italia, Gallia, Thuscia, Lusitania, Celtica, Messalia, Celtogallia, Hispanogallia, Iberia et magna Hispania. Hic sistant limites Iapheth in Britannicis insulis quae ad Boream vergunt. Continent autem insulas Britanniam, Siciliam, Euboeam, Rhodum, Chium, Lesbon, Cytheram, Zaccynthum, Cephaleniam, Ithacum, Cycladas et Asiae partem quae Ionia vocatur; fluvium vero Tigrin Mediam a Babylonia dividentem. His ergo

τοῖς οὖν πληροῦται τὰ τοῦ Ἰάφεθ ὄρια διὰ τὸ εἰρηκεῖναι τὴν γρ-
 αφὴν „πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ πλείστα ὄντα.” τὴν πῦσαν γὰρ
 Εὐρώπην καὶ μέρος οὐ μικρὸν τῆς μεγάλης Ἀσίας ἀπηνέγκατο·
 διὸ καὶ εἴρηται „καὶ κατασκηνώσει ἐν τοῖς σκηνώμασι τοῦ Σήμ.”
 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀναγωγικὸν τρόπον, ὅτι πῦσα ἡ 5
 μερίς τοῦ Ἰάφεθ σχεδὸν τῷ βαπτίσματι καὶ τῇ εἰς Χριστὸν τὸν
 ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν πίστει προσετέθη, ὕτινά ἐστι σκηνώματα
 τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπεὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰα-
 κώβ οἱ πατριάρχαι, ἐξ ὧν αἱ λοιπαὶ γενεαρχαὶ ἕως Χριστοῦ
 ἡγουμένου σαφῶς γενεαλογοῦνται. τοῦ δὲ Χάμ πλείστα μέχρι καὶ 10
 νῦν ἔθνη ἐστὶν ἐν ὑποστασίᾳ κατὰ τε τὰς Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας
 καὶ Μαυριτανίας, ἐν οἷς Ἀραβίαι καὶ Ἰδουμαῖαι κατὰ θεοῦ καὶ
 P. 51 τῶν ἁγίων αὐτοῦ θρασύνονται τῇ τοῦ Χάμ καὶ Χαναὰν κατάρᾳ
 καθυποβεβλημένοι. διὸ καὶ παῖδα οἰκέτην τὸν Χάμ τοῦ Σήμ καὶ
 τοῦ Ἰάφεθ ἢ γραφῇ ἀπεφῆγατο, διὰ τοῦ Χαναὰν τοῦ υἱοῦ αὐ- 15
 τοῦ καὶ αὐτὸν σημαίνουσα.

Οὕτως οὖν ὑπὸ τοῦ Νῶε τῆς ὅλης οἰκουμένης διαμερισθείσης
 θεῖω προστάγματι, ὡς προοδηλωται, τῷ βροβ' ἔτει τοῦ κό-
 σμου, 781' δὲ τῆς τοῦ δικαίου Νῶε ζωῆς πρὸ υδ' ἔτων τῆς κατὰ
 τὴν πυργοποιίαν διασπορᾶς, τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς, κατὰ τὸν 20

1. τούτοις οὖν πληροῦται A. τούτῳ συμπληροῦται G. τὴν γρα-
 φῆν] Genes. IX, 27. 13. "Ὅτι οἱ τοῦ Χάμ ὄλοι ἐπικατάρατοι οἱ
 πλείους καὶ ἄπιστοι margo A. χαναὰν A. τοῦ Χαναὰν G.
 15. Χαναὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ A. Χάμ τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐτοῦ G.
 18. „Superius βροβ'” m. 19. 781δ' m. πρὸ ε' m.

implentur fines Iapheth, eo quod asserat scriptura: „dilatet deus Iapheth plurima.” Universam quippe Europam et magnae Asiae partem non modicam sibi tulit, ideoque subiungitur: „et habitabit in tabernaculis Sem.” Neque id modo, sed et secundum sublimiorem sensum intelligimus, quod Iapheth tota fere portio ad Baptismum et ad Christi veri dei nostri fidem accessit, quae per Sem tabernacula denotatur; quando etiam Abraham et Isaac et Iacob patriarchae, a quibus perspicuae reliquae iuxta sua capita tribus per ordinem usque ad Christum ducem derivantur, originem duxerunt. Cham vero filiorum gentes pleraeque ad hodiernam usque aetatem turpi a Christi fide defectione damnatae sunt in Indiis, Aethiopiis et Mauritaniis, quibus Arabiae quoque adiunguntur et Idumaeae, quae adversus deum et sanctos eius crudeliter insanunt, execrationem, qua Cham et Chanaan percussi, misere subiectae. Eam ob rem Cham servum Sem et Iapheth pronunciavit scriptura, Chanaan filii nomine etiam ipso patre Cham designato. Hoc itaque pacto terra divina iussu a Noe divisa, ut manifestum fuit, anno mundi 2572.

Iusti vero Noe aetatis 934, qui mundi 2576, ante 200 dispersionis circa turris opificium adimpletae annos orbem universum inter filios tres dei

αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τῇ συγχύσει διασπαρὲν κατεκληρώσαντο αἱ
 οβ' φυλαὶ τε καὶ γλώσσαι, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τινος και- B
 ροῦς ἀπωκίσθησαν ἄλλοι ἄλλαχού πολέμοις καὶ αἰχμαλωσίαις
 καὶ ταῖς κατ' ἄλλήλων πλεονεξίαις καὶ τυραννίσιν ἀλόγως χρησά-
 5 μνοι· περὶ ὧν ἐντυγχάνων τις ταῖς θεοπνεύστοις πρῶτον γρα-
 φαῖς, ἔπειτα δὲ καὶ ταῖς Ἰουδαϊκαῖς καὶ Ἑλληνικαῖς καὶ Αἰγυ-
 πτιακαῖς ἢ Χαλδαϊκαῖς ἱστορίαις εἴσεται, εἰ καὶ μὴ ἐν πῦσι χρῆ
 ταῖς τῶν ἀλλοπίστων συγγραφαῖς ἐπεσθαι, μάλιστα δὲ ἐν οἷς
 10 ρεται γὰρ παρ' Αἰγυπτίοις παλαιὸν τι χρονογραφεῖον, ἐξ οὗ καὶ
 τὸν Μανεθῶ πεπλανῆσθαι νομίζω, περιέχον ἄ δυναστειῶν ἐν C
 γενεαῖς πάλιν οὐχὶ χρόνον ἄπειρον, [καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τὸν Μανε-
 θῶ] ἐν μυριάσι τρισὶ καὶ ἑξήκ' , πρῶτον μὲν τῶν Αὐριτιῶν, δεύ-
 τερον δὲ τῶν Μεστραίων, τρίτον δὲ Αἰγυπτίων, οὕτω πως ἐπὶ
 15 λέξειως ἔχον.

Θεῶν βασιλεία κατὰ τὸ παλαιὸν χρονικόν.

Ἡφαίστου χρόνος οὐκ ἔστι διὰ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας αὐτὸν
 φαίνειν. Ἥλιος Ἡφαίστου ἐβασίλευσεν ἐτῶν μυριάδας τρεῖς.
 ἔπειτα Κρόνος, φησὶ, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες θεοὶ δώδεκα ἐβασί- V. 41

1. διασπαρῆσαι m. 3. ἀπωκίσθησαν m. ἀποκίσεισθαι G.
 7. ἢ A. καὶ G. εἴσεται] Vulgo ἴσεται. 10. παρ' add. A.
 12. χρόνον ἄπειρον m. χρόνων ἀπείρων G. καὶ — Μανεθῶ de-
 let m. 13. αἰσι τρισὶ] Incipit B. Dehinc ubi Goari nomen simpli-
 pliciter pono, recepta scriptura codicis utriusque consensu debetur.
 15. λέξεως] λέξεων A. 16. τὸ om. G. 17. αὐτῶν] αὐτῶν B.

iussu distributum, eodem quoque pacto in linguarum confusione sibi attri-
 butum 72 tribus et linguae, quasi a maioribus accepto iure, possidendum
 adierunt: quamvis deinceps temporum intervallis, bello nonnunquam moto,
 vi, rapinis et grassationibus in invicem irrumpentes quidam in exteris sibi
 regiones captivi fuerint abducti; in quorum notitiam veniet, qui primo
 scripturas a deo revelatas, tum Iudaicas, Graecas, Aegyptiacas et Chal-
 daicas historias evolvet; quamvis infidelium scripta, ubi maxime deorum
 multiplicem numerum et infinitos annos circa mundi natalitia comminiscun-
 tur, nullam mereantur fidem. Vetus enim quaedam Chronographica de-
 scriptio fertur apud Aegyptios, qua Manethonem in errorem abductum exi-
 stimo, quaeque triginta principatum per generationum 113 seriem im-
 mense quodam temporis spatio, annorum videlicet myriadum trium et 6525
 distributionem complectitur, ac primo quidem Auritarum, secundo Me-
 straeorum ac demum Aegyptiorum narrationem hoc fere modo instituit.

DEORUM REGNUM

iuxta vetus Chronicon.

Vulcani tempus, quod interdum noctaque appareat, haud assignatur.
 Sol, Vulcani filius, myriadibus annorum tribus regnavit, tum Saturnus, in-
 quit, ac reliqui duodecim dii regnum tenuerunt annis 3984; deinde semi-

λευσαν ἔτη γ'θ'πδ'. ἔπειτα ἡμίθει βασιλεῖς ὀκτώ ἔτη σιζ' καὶ μετ' αὐτοὺς γενεαὶ ἰε' Κυνοῦ κύκλου ἀνεγράφησαν ἐν ἔτεσι νμγ'. εἶτα Τανιτῶν ἰς δυναστεία, γενεῶν η', ἐτῶν ρθ'. πρὸς οἷς ἰς δυναστεία Μεμφιτῶν, γενεῶν δ', ἐτῶν ργ'. μεθ' οὗς ἐπ' δυναστεία Μεμφιτῶν, γενεῶν ιδ', ἐτῶν τμη'· ἔπειτα ιδ' δυναστεία Διοσπολιτῶν, γενεῶν ε', ἐτῶν ρδ'. εἶτα κ' δυναστεία Διοσπολιτῶν, γενεῶν η', ἐτῶν σκη'. ἔπειτα κα' δυναστεία Τανιτῶν, γενεῶν ζ', ἐτῶν ρκα'. εἶτα κβ' δυναστεία Τανιτῶν, γενεῶν γ', P. 52 ἐτῶν μη'· ἔπειτα κγ' δυναστεία Διοσπολιτῶν, γενεῶν β', ἐτῶν ιδ'. εἶτα κδ' δυναστεία Σαῖτων, γενεῶν γ', ἐτῶν μδ'. πρὸς οἷς 10 κέ δυναστεία Αἰθιοπῶν, γενεῶν γ', ἐτῶν μδ'. μεθ' οὗς κς' δυναστεία Μεμφιτῶν, γενεῶν ζ', ἐτῶν ροζ'. καὶ μετὰ τὰς κς' δυναστείας Περσῶν ε', ἐτῶν ρκδ'. ἔπειτα κθ' δυναστεία Τανιτῶν, γενεῶν **, ἐτῶν λθ'. καὶ ἐπὶ πάσαις λ' δυναστεία Τανίτου ἐνός, ἔτη ἐπ'. τὰ πάντα ὁμοῦ τῶν λ' δυναστεῶν ἔτη Μγ' καὶ σφκε'. 15 ταῦτα ἀναλυόμενα, εἶτον μεριζόμενα παρὰ τὰ αὐξά' ἔτη εἴκοσι πεντάκις, τὴν παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Ἑλλήσιν ἀποκατάστασιν τοῦ ζωδιακοῦ μυθολογουμένην δηλοῖ, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Βσημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, ὃ ἔστι πρῶτον λεπτὸν τῆς πρώτης μοίρας τοῦ ἰσημερινοῦ ζωδίου, κριοῦ λεγομένου παρ' αὐτοῖς, 20

2. ἐν om. B. 6. ἐτῶν add. B m. 8. Alterum γενεῶν add. Bm. 9. ἔπειτα om. G. 12. μετὰ τὰς κς' δυναστείας B. μετὰ κς' δυναστείας A. μετὰ τούτους κς' δυναστεία G. μετ' αὐτοὺς κς' δυναστεία Περσῶν, γενεῶν ε' Scaliger p. 7. 13. Post ρκδ' lacunam indicat G. Τανιτῶν — λ' δυναστεία om. B. 14. Post γενεῶν excidit numerus. 15. Μγ' (30,000)] Vulgo ῥγγ'. μυριάδες γ' m. 16. εἶτον] Vulgo ἤγουν. Scaliger ἤτοι.

dei reges fuerunt octo, annis 217. Post hos familiae quindecim Cynici circuli recensitae sunt annis 443; mox Tanitarum principatus 16, generationibus 8, annis 190 stetit; cui 17 principatus Memphitarum, familiarum quatuor, annis 103 accessit; hosque principatus Memphitarum 18, familiarum 14, annis 348 sequutus est. Postmodum Diospolitarum 19 principatus, familiarum 5, annis 194; ac tum principatus 20 Diospolitarum, familiarum 8, annorum 228: mox etiam principatus 21 Tanitarum, familiarum 6, annis 121: insuper principatus 22 Tanitarum, familiarum 3, annis 48: ad haec principatus 23 Diospolitarum, familiarum 2, annis 19: post-hac principatus 24 Saitarum, familiarum 3, annis 44: his adiungitur principatus 25 Aethiopum, familiarum 3, annis 44, quibus successit principatus 26 Memphitarum, familiarum 7, annis 177: successit 27 principatus Persarum 5, annis 124. . . . . his addendus 29 principatus, familiarum * annis 39, quibus tanquam cumulus accedit 30 principatus Tanitae unius annis 18. Summa principatum triginta est 36,525 annorum, qui quinquies et vigesies in 1461 resoluti et distributi decantatam indicant Graecorum et Aegyptiorum fabulis Zodiaci in primum statum reparatorem, hoc est in primi gradus aequinoctialis signi arietis apud eos vocati

ὡς περ καὶ ἐν τοῖς Γενικοῖς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἐν ταῖς Κυραννίδι βίβλοις εἴρηται. ἐντεῦθεν δὲ οἶμαι καὶ Πτολεμαῖον τὸν Κλαύδιον τοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας διὰ κέ' ἐτηρίδων ψηφίσασθαι Θεσπίσαι, ὡς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἔνιαυτοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ 5 διὰ αὐξά' ἔτους ἀποκαθισταμένων, εἰ καὶ διὰ αὐσὸς' ἔτων τὸ κανόνιον τῶν κέ' ἐτηρίδων ἐξέθετο, διὰ τὸ μὴ ἀπαρτίζειν τὸν αὐξά' ἀριθμὸν εἰς κέ', ἀλλὰ λείπεσθαι ἰδ'. τὴν μέντοι μονάδα περιττὴν ἔθετο, διὰ τὸ πλήρη τὰ τοῦ α' ἔτους ἐγκεῖσθαι κινήματα καὶ μὴ ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ, ὡς περ καὶ ἐπὶ τῶν μηνιαίων 10 7ημάτων. ἐντεῦθεν δὲ ἔστι καὶ τὸ ἀσύμφωνον τῶν τοιούτων ἐκδόσεων πρὸς τε τὰς Θελας ἡμῶν γραφὰς καὶ πρὸς ἄλλα ἐπιγνώμαι, ὅτι αὕτη μὲν ἢ παλαιότερα νομιζομένη Αἰγυπτίων συγγραφή Ἡφαίστου μὲν ἄπειρον εἰσάγει χρόνον, τῶν δὲ λοιπῶν κθ' 15 ἔτεσι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν καὶ τὴν πυργοποιίαν τῆς Αἰγύπτου βυσιλεύσαντος, ὡς δειχθήσεται ἐν τῷ δέοντι τόπῳ.

Ὁ δὲ παρ' Αἰγυπτίοις ἐπισημώτατος Μανεθῶ περὶ τῶν αὐ-
D τῶν λ' δυναστειῶν γράψας ἐκ τούτων δηλαδὴ λαβὼν τὰς ἀφορμὰς κατὰ πολὴν διαφωνεῖ περὶ τοὺς χρόνους πρὸς ταῦτα, καθὼς 20 ἔστι καὶ ἐκ τῶν προειρημένων ἡμῖν ἀνωτέρω μαθεῖν καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς λεχθησομένων. τῶν γὰρ ἐν τοῖς τριῶν τόμοις ριγ' γενεῶν ἐν

1. κυραννίδι B. 3. ἐτηρίδων A hic et infra. 4. Ἑλληνικοῦ] ἡλιακοῦ anonymus. 5. εἰ καὶ] εἰ om. G. 8. τὰ τοῦ B. τὰ om. G. 13. κθ' om. G. λ' add. m. 17. Μανεθῶς G. 21. τρισὶ B. ριγ'] „Generaciones illae 113. et anni illi 8555. ad vetus chronicon pertinent, non ad Manethonem; nam distat ille toto caelo. Hic igitur deest aliquid.” Anonymus.

primum minutam, prout in Mercurii Genicis et in Cyrannidibus libris amplius continetur. Hinc porro Claudium Ptolemaeum arbitror expeditas astronomiae regulas annorum 25, summis ac capitibus numerandas instituisse, Aegyptiorum videlicet ac Graecorum pariter magnis annis per consuetorum solarium annorum 1461 repetitionem restituendis; per mille vero et 476 annorum seriem eteridum viginti quinque laterculum exposuit, quod 1461 numerus ad 25 ob 14 defectum, non attingeret; et adiectitiam demum monadem apposuit, quod plures anno primo motus insint, non tamen ab eius exordio, ut in mensuris motibus solet evenire. Hinc iterum quae ad sanctas nostras scripturas illarumque traditionem ad sese invicem dissonantia manifeste dignoscitur. Quae siquidem Aegyptiorum vetustissima sunt commentaria, Vulcani reliquarumque triginta dynastiarum nimis immensum inducunt spatium annorum videlicet myriadas tres et 6525, quamvis, ut opportuno loco demonstrandum occurret, diluvio turrisque opificio Vulcanus longe posterior Aegypti regnum obtinuerit.

Manethon autem nobilissimus apud Aegyptios scriptor, de triginta eorum dynastiis tractaturus, ex his occasione sumpta, ab eis plurimum iuxta superius adducta ac deinceps quoque dicenda, dissentire comperitur.

δυναστείαις ἅ' ἀναγεγραμμένων, αὐτῶν δὲ χρόνος τὰ πάντα συν-
 ἦξεν ἔτη γρη', ἀρξάμενα τῷ ἀρησ' ἔτει τοῦ κόσμου καὶ λή-
 ξαντα εἰς τὸ ερηζ' κοσμικὸν ἔτος, ἦτοι πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ
 Μακεδόνος κοσμοκρατορίας ἔτη πον ιε'· ἐκ τούτων οὖν ἀφελών
 τις τὰ πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ γρη' πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν βσμβ' 5
 V. 42 ἐξ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλισμοῦ, ὡς ψευδῆ καὶ ἀνέπαρκα, καὶ
 P. 53 τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἕως τῆς πυργοποιίας καὶ συγχύσεως τῶν
 γλωσσῶν καὶ διασπορᾶς τῶν ἐθνῶν φλδ', ἔξει σαφῶς τὴν ἀρχὴν
 τῆς Αἰγυπτιακῆς βασιλείας ἐκ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος τῆς
 Αἰγύπτου Μεστραῖμ, τοῦ καὶ Μήνεος λεγομένου παρὰ τῷ Μα-10
 νεθῷ, ἀπὸ τοῦ βψοσ' ἔτους τοῦ ἐξ Ἀδάμ ἕως Νεκταναβῷ τοῦ
 ἐσχάτου βασιλέως Αἰγύπτου, ὡς εἶναι τὰ πάντα ἀπὸ Με-
 στραῖμ ἕως τοῦ αὐτοῦ Νεκταναβῷ ἔτη βτζε', ἃ καὶ ἐφθασεν,
 ὡς προειρηται, εἰς τὸ κοσμικὸν ερηζ' ἔτος πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου
 τοῦ κτίτου ἀρχῆς, ἔτεσι ιε' ἐγγὺς, τοῦτο δὲ τὸ βψοσ' ἔτος τοῦ 15
 κόσμου, τοῦ μὲν Φαλέκ τῆς ζωῆς ἔτος ἦν ε', τοῦ δὲ Ἐβερ τοῦ
 Βπατρὸς Φαλέκ ἔτος καὶ αὐτοῦ τῆς ζωῆς ρλη'. τῷ γὰρ βψοσ'
 ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τῆς τοῦ Ἐβερ ζωῆς ρλη' ἔτος, ἐγεννήθη
 αὐτῷ ὁ Φαλέκ, καὶ μετὰ τέσσαρα ἔτη τῆς τοῦ Φαλέκ γεννή-
 σεως, τοῦτ' ἔστι τῷ κοσμικῷ βψοσ' ἔτει συνεχέθησαν αἱ γλῶσσ-20
 σαι. καὶ τῷ ἐπιόντι κοσμικῷ βψοσ' ἔτει, τοῦ δὲ Ἐβερ ρλη', καὶ

1. αὐτῶν delet m. 2. τῷ om. G. 3. ερηζ'] ερηδ' m.
 5. τῶν] τῷ A. 10. μεστραῖμ Bm. Μεστραῖ G. Μήνεος Goa-
 rus. Vulgo Μηναῖος. 11. ἐξ om. G. 12. μεστραῖμ B. Με-
 στρεῖμ G. 13. νεκταναβῷ B. 14. εἰς B. ἕως G. ερηζ']
 ερησ' m. ἔτος addidi ex B. 15. τοῦτο δὲ τὸ B. τούτω δὲ τῷ G.
 25. ἔτος] ἔτει m. 17. βψοσ' Bm. βψοδ' A. βψοσ' G.
 18. ρλη'] ρλδ' m. 20. βψοσ' Bm. βψοσ' G. ἔτει] ἔτη A.

Familiarum enim 113 per dynastias triginta libris tribus ab eo descri-
 ptarum tempus omne 3555 annis, mundi 1586, narrationem incipien-
 tibus, ac demum 5140 desinentibus, ante Alexandri Macedonis imperii an-
 num circiter quintum decimum, concluditur. Ex his qui 656 diluvium prae-
 cedentes annos ad 2242 ab Adamo ad diluvium usque requisitos, ceu fictos
 ac nulla tenus probandos sustulerit, ac iterum 534 retro diluvium, ad tur-
 rim usque conditam et linguarum confusionem et nationum dispersionem;
 cernit manifeste Aegyptiaci regni a primo rege Mestraim, qui Manethoni,
 Menaeus, ad Nectanabo ultimo loco regnantem anno ab Adamo condito 2776
 posita fundamenta, ita ut anni omnes a Mestrem usque ad Nectanabo
 lapsi sint numero 2365, quorum terminus attingit hic, ut praemisimus, anno
 mundi 5141, ante Alexandri conditoris imperium, annos circiter quindecim.
 Isto vero 2776 mundi anno, aetatis Phalec annus erat quintus, Heber au-
 tem patris Phalec 138. Anno siquidem mundi 2771, qui Heber aetatis
 erat 134, Phalec filius ei natus est; anno deinde a nato Phalec quarto,
 intellige mundi 2775 linguae confusae sunt; et insequente 2776 Heber ni-

τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φαλέκ ἔτει ε', διεσπάρησαν εἰς τὴν οἰκουμένην αἱ ἑβδομήκοντα δύο φυλαὶ καὶ γλώσσαι. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου ἐπὶ ἔτη φλδ' ὁ Νῶε καὶ ὁ πρῶτος αὐτοῦ υἱὸς μετ' αὐτὸν Σῆμ καὶ ὁ τούτου παῖς Ἀρφαξὰδ ἡγεμόνευσαν τῶν 5τηρικαῦτα ἀνθρώπων οὕτως.

Ὁ χρόνος τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἡγεμονευσάντων C
τριῶν ἀνδρῶν ἕως τῆς διασπορᾶς.

Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἡγήσατο κόσμον τὰ λοιπὰ τῆς
ζωῆς αὐτοῦ ἔτη τν'. Σῆμ ἡγήσατο τοῦ κόσμου τὰ λοιπὰ τῆς
10 ἑαυτοῦ ζωῆς ἔτη ρν'. Ἀρφαξὰδ ἔτη λγ'. ὁμοῦ φλγ'.

Ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀπὸ Μεστραῖμ Αἰγυπτιακῶν ἔτων οἱ χρόνοι
ἕως Νεκταναβῶ χρειώδεις τυγχάνουσιν ἐν πολλοῖς τοῖς περὶ τὰς
χρονικὰς καταγενομένοις ζητήσεσι, αὐταὶ δὲ παρὰ Μανεθῶ λη-
φθεῖσαι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς διαπεφωνημένως κατὰ τε
15 τὰς αὐτῶν προσηγορίας καὶ τὴν ποσότητα τῶν χρόνων τῆς βα- D
σιλείας ἐκδίδονται, ἐπὶ τίνος τε αὐτῶν Ἰωσήφ ἡγεμόνευσε τῆς
Αἰγύπτου καὶ μετ' αὐτὸν ὁ θεόπτης Μωϋσῆς τῆς τοῦ Ἰσραὴλ
ἕξ Αἰγύπτου πορείας ἡγήσατο, ἀναγκαῖον ἡγησάμην δύο τῶν ἐπι-
σημοτάτων ἐκδόσεις ἐκλέξασθαι καὶ ταύτας ἀλλήλαις παραθέ-
20 σθαι, Ἀφρικανοῦ τέ φημι καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Εὐσεβίου τοῦ
Παμφίλου καλουμένου, ὡς ἂν τὴν ἐγγίζουσιν τῇ γρουφικῇ ἀλη-

2. γλώσσαι] λ' γλώσσαι G. 5. οὕτως om. G. 8. κόσμου] τοῦ
κόσμου G. 10. ἑαυτοῦ ζωῆς] ζωῆς ἑαυτοῦ G. φλγ'] φλδ' B.
12. πολλοῖς τοῖς] τοῖς om. G. 21. ἐγγύζουσιν G.

mirum 138, ac Phalec filii eius 5, in universum orbem septuaginta duae nationes et linguae propagatae sunt. A diluvio demum ad hunc usque annum, spatio nimirum annorum 534, Noe et primogenitus eius Sem, huiusque filius Arphaxad in illius temporis homines imperium exercuerunt.

QUO SPATIO TRES

illi viri post diluvium usque ad dispersionem reliquis imperarint.

Noe in universum orbem summum obtinuit principatum residuis aetatis suae annis 350 post diluvium; Sem pariter reliquis quibus vixit annis 150, Arphaxad quoque 33, summa omnium est 533.

At quoniam Aegyptiorum annorum usque ad Nectanabo spatium omne in plerisque circa chronicas disceptationes versantibus cognitum esse necessum est; ipsa vero numerandi ratio a Manethone assumpta scriptisque tradita non ipsorum modo annorum appellatione, sed et regnorum duratione et mora videtur a reliquis Historicis dissonare; neque ex ea constet, cuius regis aetate potestatem in Aegyptum adeptus est Ioseph, ac post eum divinorum spectator Moses Israeliticae ex Aegypto protectionis dux fuerit constitutus; duorum illustrium scriptorum, Africani dico et aetate posterioris Eusebii, qui et Pamphili nomen accepit, opiniones ad invicem conferendas seligere operae

Θεία δόξαν ὁρθῶς ἐπιβάλλον καταμάθοι, τοῦτο πρό γε πάντων εἰδῶς ἀκριβῶς, ὅτι Ἀφρικανὸς μὲν εἴκοσιν ἕτη προστίθῃσιν ἐν τοῖς
 P. 54 ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ χρόνοις, καὶ ἀντὶ βσμβ' βσξβ' ἕτη βούλεται εἶναι, ὅπερ οὐ δοκεῖ καλῶς ἔχειν. Εὐσέβιος δὲ βσμβ' ὄγειῶς ἔθετο καὶ ὁμοφώνως τῇ γραφῇ. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ κατα-5 κλυσμοῦ ἀμφότεροι δῆμαρτον ἕως τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Μωϋσέως ἕτεσι ρλ' τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν υἱοῦ Ἀρραξὰδ καὶ γενεᾷ μιᾷ, τῇ γ', παρὰ τῷ Θείῳ εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ ἀπὸ Ἀδὰμ κειμένη. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀφρικανὸς ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ προστεθείσιν αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἕτεσιν κ' προσηγήραζε ταῦτα, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Καϊνᾶν 10 καὶ τῶν μετέπειτα ρί' μόνα λείπεται. διὸ καὶ ἕως Ἀβραὰμ πρώτου ἔτους γσβ' ἕτη ἐστοιχείωσεν. ὁ δὲ Εὐσέβιος ὀλοκλήρως τὰ V. 43 ρλ' ὑφελών, γρηδ' ἕως πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ ἐξέδωκε.

Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Αἰγύπτου δυναστειῶν,
 ὡς ὁ Ἀφρικανός. 15

α' Μετὰ νέκρας τοῦς ἡμιθέους πρώτη βασιλεία καταριθμεῖται βασιλείων ὀκτώ, ὧν πρῶτος Μήνης Θεινίτης ἰβασίλευσεν
 C ἕτη ξβ'· ὃς ὑπὸ ἱπποποτάμου διαρπαγείς διεφθάρη.

1. τις καταμάθοι m. 4. ἕτη om. G. 5. ὄγειῶς B. 6. τοῦ Ἀβραὰμ] τοῦ om. B. 7. καϊνᾶν B, et infra. 10. προσηγήρα-
 ζεν B. προσηγήραξεν A. προσηγήραξεν G. 12. ἕτη om G. In B
 est ἕτεσι. 13. γρηδ'] γρηβ' G. 14. δυναστειῶν] δυνα-
 στειῶν B. 17. Θεινίτης Scaliger p. 351. Θεινίτης G. 18. ἱ-
 ποποτάμου m. ἱποτάμου G.

pretium duxi, quo deinde veritati scripturarum conformem sententiam quivis deprehendere possit. Prae reliquis autem mihi constat Africanum annis ab Adamo ad diluvium usque numeratis alios viginti adicere et 2242 vice 2262 ponere, quod a recta ratione penitus alienum videtur. Eusebii vero scripturae assentientis et 2242 scribentis opinio sana est. Certe recensendis a diluvio ad Abrahamum et Moysen annis uterque hallucinatus est annorum 130 errore, omisso nimirum Cainan huius nominis secundo filio Arphaxad, id est una .generatione, ordine ab Adamo 13 apud sacrum evangelii scriptorem Lucam posita. Et Africanus quidem additis ab Adamo ante diluvium annis 20, subducendos deinceps censuit; unde et Cainan posterorumque ab eo numeratis annis soli 110 deesse comperiuntur; qua de causa ad primum Abraham annos etiam 3202 posuit. Eusebius vero subtractis 130, solos 3182 arbitratus est ad eandem primam Abraham aetatem effluxisse.

De Aegypti post diluvium dynastiis ad mentem Africani.

1. Sublatis diis manibus semideis primum regnum regum octo tempore excurrit, quorum primus Menes Thecinites annis 62 imperavit et ab Hippopotamo raptus luce privatus est.

- β' Αθώθις υἱὸς ἔτη νζ', ὃ τὰ ἐν Μίμφει βασιλεια οικοδομήσας·
 οὗ φέρονται βίβλοι ἀνατομικαί, ἰατρὸς γὰρ ἦν.
- γ' Κενκένης υἱὸς ἔτη λα'.
- δ' Οὐενέφης υἱὸς ἔτη κγ'. ἐφ' οὗ λιμὸς κατέσχε τὴν Αἴγυπτον
 5 μέγας. οὗτος τὰς περὶ Κωχώμην ἤγειρε πυραμίδας.
- ε' Οὐσαφαίδος υἱὸς ἔτη κ'.
- ς' Μιεβιδὸς υἱὸς ἔτη κς'.
- ζ' Σεμέμψης υἱὸς ἔτη ιη'. ἐφ' οὗ φθορὰ μεγίστη κατέσχε τὴν
 Αἴγυπτον.
- 10 η' Βιηνεχῆς υἱὸς ἔτη κς'.
 Ὅμοῦ ἔτη σγ'. D
 Τὰ τῆς πρώτης δυναστείας οὕτω πως καὶ Εὐσέβιος ὡς ὁ
 Ἀφρικανὸς ἐξέθετο.
- Δευτέρα δυναστεία Θεϊνιτῶν βασιλέων ἐννέα·
- 15 ὧν πρῶτος Βοηθὸς ἔτη λη'. ἐφ' οὗ χάσμα κατὰ Βούβαστον
 ἐγένετο, καὶ ἀπώλοντο πολλοί.
- β' Καιχῶς ἔτη λθ'. ἐφ' οὗ οἱ βόες Ἄπις ἐν Μίμφει καὶ Μνεῦις
 ἐν Ἑλιοπόλει καὶ ὁ Μενδήσιος τράγος ἐνομισθῆσαν εἶ-
 ναι θεοί.

1. Αθώθις B. Αθώθις G. Μίμφει] μμφεῖ B. 2. ἀνατομικαί
 λαγόρον βασιλέως in margine B adscriptum. 5. τὰς om. G.
 περι] παρὰ G. 6. οὐσαφαίδος B. 8. σεμεμψῆς B. Σεμέμ-
 ψης G. 10. βιηνεχῆς A. βιηνεχῆς B. Βιηνεχῆς G. 14. Θεϊνί-
 των B. 15. Βοηθός] Βώχος m. ἐφ' Bm. ἀφ' G. χάσμα
 Bm. φάσμα G. 16. ἀπώλοντο Bm. ἀπείλοντο G. 17. και-
 χῶς B. και ἔχως A. Καιχῶς G. οἱ βόες] ὁ βοῦς m. Μίμφει
 m. Μίμφι G. μμφι B. Μνεῦις Scaliger p. 351. Μηνεῦς G.
 18. ἑλιοπόλεις Bm. Πιονπόλεις G.

2. Athoth, filius eius, annis 57, qui Memphii regiam exstruxit, a quo
 (medicus enim erat) libri de anatomia feruntur scripti.
3. Cencenes filius annis 31.
4. Venephes filius annis 23, sub quo famēs ingens Aegyptum affixit;
 hic circa Cochomen pyramidas erexit.
5. Usaphaedus filius annis 20.
6. Miebidus filius annis 26.
7. Semempsis filius annis 18, sub quo valida pestis Aegyptum foedavit.
8. Bienaches filius annis 26.
 Summa omnium 253.
 Primi principatus ordinem Eusebius eo modo quo et Africanus ex-
 posuit.

Secundus principatus est Thinitensium regum novem, quorum

1. Boethus annis 33, sub quo portentosus terrae hiatus ad Bubastam,
 quo plerosque perire contigit.
2. Keachos annis 39, sub quo bos Apis Memphi et Meneus Helio-
 poli et Mendesiūs caper habitū sunt dei.

γ' Βινόθρις ἔτη μζ'. ἐφ' οὗ ἐκρίθη τὰς γοναῖκας βασιλείας γέ-
ρας ἔχειν.

P. 55 δ' Τλάς ἔτη ιζ'.

ε' Σεθίνης ἔτη μα'.

ς' Χαίρης ἔτη ιζ'.

ζ' Νεφερχέρης ἔτη κέ'. ἐφ' οὗ μὴθεύεται τὸν Νεῖλον μέλιτι κε-
κραμένον ἡμέρας ἕνδεκα ῥυτῆναι.

Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Αἰγυπτίων δυναστειῶν,
ὡς Εὐσέβιος.

Μετὰ νέκυας καὶ τοὺς ἡμιθέους πρώτην δυναστείαν κατα-
Β ριθμοῦσι βασιλείων ὀκτώ. ὧν γέγονε Μήνης, ὃς διασήμως αὐ-
τῶν ἠγήσατο. ἀφ' οὗ τοὺς ἕξ ἐκάστου γένους βασιλεύσαντας
ἀναγραφασμένων ἢ διαδοχῇ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

α' Μήνης Θενίτης καὶ οἱ τούτου ἀπόγονοι ιζ' (ἐν ἄλλῳ δὲ
ζ'), ὃν Ἡρόδοτος Μῆνα ὠνόμασεν, ἐβασίλευσεν ἔτεσιν ζ'. οὗτος 15
ὑπερόριον στρατείας ἐποιήσατο καὶ ἔνδοξος ἐκρίθη. ὑπὸ [ἵπου]
δὲ ἵπποποτάμου ἠρπάσθη.

β' Ἄθωθις ὁ τούτου υἱὸς ἤρξεν ἔτεσιν κζ'. καὶ τὰ ἐν Μέμ-
V. 44 φει βασιλεία ὠκοδόμησεν, ἱατρικὴν τε ἐξήσκησε καὶ βίβλους
Ὀἀνατομικὰς συνέγραψε.

1. βινόθρις B. Βινωθρις G. 3. τλάς B. 6. Vulgo κεκραμμέ-
τον. 9. Εὐσέβιος] I, 20, 4. p. 94. 14. τούτου B. τούτων G.
ἐν ἄλλῳ] ἐνάλλῳς B. 15. ζ'] Ita recte apud Eusebium.
'Ἡρόδοτος] II, 4. ubi libri quidam Μῆνα, ut apud Eusebium scri-
ptum. ξ'] XXX Eusebium. 16. Ἰσκου A. Ἰκπου B. Ἰσκου G.
17. ἱκποτάμου A. ἱκοτάμου B. 18. ἄθωθις B. Ἀθωθις G.
Μέμφει m. Μέμφι G. μεμφί B.

3. Binothis annis 47, sub quo mulieres regno potiri decretum est.

4. Tlas annis 17.

5. Sethenes annis 41.

6. Chaeres annis 17.

7. Nephherches annis 25, sub quo Nilum melleo liquori permixtum
diebus undecim fluxisse fabulantur.

DE AEGYPTIORUM

dynastiis post diluvium, prout Eusebius exposuit.

Sublatis manibus et semideis primam dynastiam octo regum percenset,
quorum

1. Fuit Menes, qui cum gloria fulgeret, reliquorum dux extitit; a
quo series omnis (prout ex generibus singulis reges ortos quidam descri-
pserunt), hunc in modum deducitur.

Menes Thenites et eius nepotes 17, alibi 7 leguntur, quem Hero-
dotes Menem nuncupavit, annis 60 regnum obtinuit. Hic ultra regni limi-
tes exercitum duxit, et illustris habitus ab ipso Hippopotamo raptus est.

2. Filius eius Athostis annis 27 regnavit, regiaeque Memphiticae funda-
menta posuit, medicinam exercuit et de dissecandis corporibus libros conscripsit.

γ' Κενκένης ὁ τούτου υἱὸς ἔτη λθ'.

δ' Οὐενέφης ἔτη μβ'. ἐφ' οὗ λιμὸς κατέσχε τὴν χώραν, ὅς
καὶ τὰς πυραμίδας τὰς περὶ Κωχώμην ἤγειρε.

ε' Οὐσαφαῆς ἔτη κ'.

5 ζ' Νιεβαῆς ἔτη κς'.

ζ' Σεμέμψης ἔτη ιη'. ἐφ' οὗ πολλὰ παράσημα ἐγένετο καὶ
μεγίστη φθορά.

η' Οὐβιένθης ἔτη κς'.

Θὶ πάντες ἐβασίλευσαν ἔτη σβ'.

10 ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ D
βασιλέων ἑννέα.

Πρῶτος Βῶχος, ἐφ' οὗ χάσμα κατὰ Βούβαστον ἐγένετο,
καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο.

Μεθ' ὃν καὶ δεύτερος Χῶος, ὅτε καὶ ὁ Ἄπις καὶ ὁ Μνεῦις,
ἀλλὰ καὶ ὁ Μενδήσιος τράγος θεοὶ ἐνομίσθησαν.

15 γ' Βιοφίς, ἐφ' οὗ ἐκρίθη καὶ τὰς γυναικας βυσιλειας γέρας
ἔχειν. καὶ μετὰ τούτους ἄλλοι τρεῖς, ἐφ' ὧν οὐδὲν παρά-
σημον ἐγένετο.

2. οὐεννέφης B. ὁ λιμὸς G. 3. κωχώμην B. Κωχώμην G.
Cho oppidum interpres Eusebii. Legit igitur Χωὶ κάμην. 4. οὐσα-
φαῆς B. 5. bis legitur in A. Νιεβαῆς] Νιεβῆς G. νιεβαῆς B.
Niebaēs Eusebius. 6. σεμεμψῆς A. σεμεμψῆς B. Σεμέμψης G.
παράσημα] παράσιμα A. 8. οὐβιένθης B. 9. Θ] οἱ δὲ G.

10. ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ] βασιλεία B. 12. Πρῶτος Βῶχος] Πρῶτον
Βωχοῦ G. α' Βῶχος m. κατὰ βούβαστον Bm. καταβουβάστων G.
13. ἀπώλοντο Bm. ἀπώλλοντο G. 14. Χῶος B. Χοός G.
Cechus Eusebius. μνεῦις A. μνεῦεις B. 17. παράσιμον A.

3. Cencenes eius filius annis 39.

4. Venephes annis 42, cuius tempore fames regionem invasit, qui et
pyramidas ad Cochomen erexit.

5. Usaphaēs annis 20.

6. Niebes annis 26.

7. Simenpses annis 18, cuius tempore pleraque visa sunt prodigia,
horrendaque pestis per regionem grassata est.

8. Ubienthes annis 26.

Omnes simul regnaverunt annis 252.

DYNASTIA SECUNDA

regum novem.

1. Bochus, sub quo Bubasti terra ingenti hiatu divisa pluribus necem
intulit.

2. Post hunc Choos, quo tempore Apis et Mneuis, sed et Mendesius ca-
per inter deos relati.

3. Biophis, sub quo feminis quoque lege sancita regni consortium dela-
tum est; post istos alii tres sequenti sunt, quorum aetas nil notatum
dignum protulit.

P. 56 ζ Ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδόμου μυθεύεται τὸν Νεῖλον μέλιτι κεκραμένον ἡμέραις ἕνδεκα ῥυῆναι.

η' Σέσωχρῆς ἔτη μη', ὃς ἕψος εἶχε πηχῶν ε', πλάτος γ'.

θ' Χενερῆς ἔτη λ'.

Ὅμοῦ ἔτη τβ'.

5

Ὅμοῦ πρώτης καὶ δευτέρας δυναστείας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη φνε' κατὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν Ἀφρικανοῦ.

B

ΤΡΙΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Μεμφιτῶν βασιλέων ἑννέα

α' ὦν Νεχερόφης ἔτη κη', ἐφ' οὗ Ἀίβυες ἀπέστησαν Αἴγυπτιῶν καὶ τῆς σελήνης παρὰ λόγον ἀἰξήθεισης διὰ θεοῦ ἑαυτοῦς παρέδωκαν.

β' Τόσορθρος ἔτη κθ'. οὗτος Ἀσκληπιὸς Αἴγυπτιοῖς κατὰ τὴν λατρικὴν νενόμισται, καὶ τὴν διὰ ξεστῶν λίθων οἰκοδομίαν εὔρατο, ἀλλὰ καὶ γραφῆς ἐπεμελήθη.

15

γ' Τύρις ἔτη ζ'.

δ' Μέσωχρῆς ἔτη ιζ'.

C ε' Σωύφης ἔτη ις'.

ς' Τοσέρτασις ἔτη ιθ'.

ζ' Ἀχῆς ἔτη μβ'.

20

1. δὲ om. G. κεκραμένον B. κεκραμένον G. 2. ἡμέραις] ἡμέρας G. 3. σεσωχρῆς B. πειχῶν B. 4. χενερῆς A. 7. δευτέραν delet m. 9. νεχεροφῆς B. 16. τύρις B. 18. Σωύφης G. 20. Αχῆς G.

7. Sub septimo Nilum melle temperatum diebus undecim fluxisse comminiscuntur.

8. Sesochris annis 48, cuius proceritas cubitis 5, latitudo tribus protensa.

9. Cheneres annis 30.

Omnium summa est annorum 302.

Primi vero secundique post diluvium principatus summa est annorum 555 iuxta secundam Africani expositi nem.

DYNASTIA TERTIA

regum Memphitarum novem, quorum

1. Necherophes annis 28, cuius aetate Libyae ab Aegyptiis defecerunt, luna tamen praeter communem cursum aucta metu ducti se ipsos dediderunt.

2. Tosorthrus annis 29; hic Aesculapius Aegyptiis ob medicandi peritiam habitus. Sectis lapidibus aedificandi artem invenit et characteribus litterarum recte exarandis laborem et industriam impendit.

3. Tyris annis 7.

4. Mesochris annis 17.

5. Soiphis annis 16.

6. Tosertasis annis 19.

7. Achis annis 42.

- η' Σήφουρις λ'.
 θ' Κερφέρης ἔτη κς'.
 'Ομοῦ ἔτη σιδ'.
 'Ομοῦ τῶν τριῶν δυναστιῶν κατὰ Ἀφρικανὸν ἔτη ψξθ'.

5 **ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ** V. 45
 Μεμφιτικῶν συγγενείας ἐτέρας βασιλείς η'. D

- α' Σῶρις ἔτη κθ'.
 β' Σούφις ἔτη ξγ'. ὃς τὴν μεγίστην ἤγειρε πυραμίδα, ἣν φησὶν
 10 'Ἡρόδοτος ὑπὸ Χέοπος γεγονέναι. οὗτος δὲ καὶ ὑπερόπτης
 εἰς θεοὺς ἐγένετο καὶ τὴν ἱερὰν συνέγραψε βίβλον, ἣν ὡς
 μέγα χρῆμα ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος ἐκτησάμην.
 γ' Σούφις ἔτη ξς'.
 δ' Μενχέρης ἔτη ξγ'.
 ε' Ρατοσίης ἔτη κς'.
 15 ς' Βίχερις ἔτη κβ'. P. 57
 ζ' Σεβερχέρης ἔτη ζ'.
 η' Θαμφθίς ἔτη θ'.
 'Ομοῦ ἔτη σοδ'.

1. σήφουρις B. Σίφουρις G. 3. ἔτη] ἔστω G. 4. κατὰ] κατὰ
 τὸν G. Ἀφρικανὸν] ἀφρικανοῦ B. 7. σῶρις B. 8. σοῦ-
 φις B. ἣν om. B. 9. 'Ἡρόδοτος] II, 124. ὑπὸ Χέοπος m.
 ὑπὸ χέοτος AB. ὑποχέοτον G. ὑπερόπτης B. ὁ Περόπτης G.
 11. ἐκτησάμην B. 12. σοῦφις B. 15. βίχαις B. Βίχαις G.
 18. σοδ'] σοζ' B.

8. Siphuris annis 30.

9. Cerperes annis 26.

Horum summa annorum 214.

Trium simul principatum ex Africani mente summa 769.

DYNASTIA QUARTA

alterius cognationis Memphitarum regum octo.

1. Soris annis 29.

2. Suphis annis 63. Ille pyramidem omnium maximam erexit, quam a
 Cheope rege positam Herodotus scribit. Idem Peroptes dictus inter
 divos relatus est, librumque de sacris conscripsit, quem velut pretio-
 sam suppellectilem in Aegypto mihi comparavi.

3. Suphis annis 66.

4. Mencherea annis 63.

5. Rhatoeses annis 25.

6. Bicheres annis 22.

7. Sebercheres annis 7.

8. Thamphthis annis 9.

Summa 274 annorum.

Ὁμοῦ τῶν δ' δυναστειῶν τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη
αμς' κατ' Ἀφρικανόν.

ἢ Μεθ' ὃν Σέσωχρις μὴ, ὃς λέγεται γεγονέναι ὕψος ἔχων
πηγῶν ε', παλαιστῶν γ' τὸ μέγεθος.

θ' Ἐπὶ δὲ τοῦ θ' οὐδὲν ἀξιωματημόνευτον ἐπῆρχεν. οἱ καὶ 5
ἐβασίλευσαν ἔτεσι σήζ'.

B Ὁμοῦ πρώτης καὶ δευτέρας δυναστείας ἔτη φμθ' κατὰ τὴν
ἔκδοσιν Εὐσεβίου.

Τρίτη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων ὀκτώ.

α' Νεχέρωχρις, ἐφ' οὗ Αἰβυες ἀπέστησαν Αἰγυπτίων καὶ τῆς 10
σελήνης παρὰ λόγον ἀξήθεισης διὰ δέος ἑαυτοὺς παρέδωσαν.

β' Μεθ' ὃν Σέσορθος, ὃς Ἀσκληπιὸς παρὰ Αἰγυπτίους
ἐκλήθη διὰ τὴν ἰατρικὴν. οὗτος καὶ τὴν διὰ ξεστῶν λίθων οἰκο-
δομήν εὗρατο, ἀλλὰ καὶ γραφῆς ἐπεμελήθη. οἱ δὲ λοιποὶ ἔξ οὐ-
δὲν ἀξιωματημόνευτόν ἐπραξαν. οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσιν ρή'. 15
C Ὁμοῦ τῶν τριῶν δυναστειῶν κατὰ τὸν Εὐσεβίου ἔτη ψμζ'.

Τετάρτη δυναστεία βασιλέων ιζ' Μεμφιτῶν συγγενείας ἐτέ- ρας βασιλείας

ὧν τρίτος Σοῦφρις, ὁ τὴν μεγίστην πυραμίδα ἐγείρας, ἦν φησιν

2. ἀφρικανοῦ B. Post Ἀφρικανόν lacunam indicat G. 3. ἡ' ad-
didi ex B. σέσωχρις B. ἔχων om. G. 4. μέγεθος] πλάτος m.
5. τοῦ θ' B. τοὺς ἐννέα G. 10. α' om. G. Ναχέρωχρις G.
12. β' om. G. 14. ἐπιμελήθη B. 19. δ] δς G.

Quatuor post diluvium dynastiarum summa ex Africano est 1046.

Post hunc Sesochris regnavit annis 48, cuius proceritas quinque cubi-
tos, latitudo palmos tres adaequavit.

9. Novem istorum tempore nihil memoria dignum annis occurrit, regna-
veruntque 297.

Primae secundaeque dynastiae summa pro Eusebii computo annorum
est 549.

Dynastia tertia regum octo Memphitarum.

1. Nacherochis, sub quo Libyes Aegyptiis rebellarunt, linaeque prae-
ter rationem auctae viso prodigio, metu pulsae deditionem fecere.

2. Post eum Sesorthus, qui ob medicam artem, qua praestabat, Aescu-
lapius Aegyptiis nuncupatus est. Aedium ex sectis lapidibus constructionem
adinvenit et litteras bene pingendi studio claruit. Aliis sex nihil laude
dignum est actum. Regnarunt annis 198.

Summa trium dynastiarum iuxta Eusebii rationem anni 747.

Dynastia quarta regum 17 Memphitarum cognationis alterius
regni, quorum

tertius fuit Suphis, qui pyramidem omnium maximam erexit, quam Hero-

Ἡρόδοτος ὑπὸ Χέπος γεγενῆσθαι, ὃς καὶ ὑπερόπτης εἰς θεοὺς γέγονεν, ὡς μετανοήσαντα αὐτὸν τὴν ἱερὰν συγγραφήν βίβλον, ἢ ὡς μέγα χρῆμα Αἰγύπτιοι περιέπουσι. τῶν δὲ λοιπῶν οὐδὲν ἀξιόμνημόνευτον ἀνεγράφη. οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσιν νμη'. D

5 Ὅμοῦ τῶν δ' δυναστειῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἀρχὴ κατὰ Ἐὐσέβιον.

KATA ΛΟΦΙΚΑΝΟΝ.

V. 46

πέμπτη δυναστεία βασιλείων ἢ ἐξ Ἐλφαντίνης.

- α' Οὐσερχέρης ἔτη κη'.
 10 β' Σεφρης ἔτη νγ'.
 γ' Νεφερχέρης ἔτη κ'.
 δ' Σισίρης ἔτη ζ'.
 ε' Χέρης ἔτη κ'.
 ς' Ραθούρης ἔτη μδ'.
 15 ζ' Μενχέρης ἔτη θ'.
 η' Τανχέρης ἔτη μδ'.
 θ' Ὀβνος ἔτη λγ'.

P. 58

Ὅμοῦ ἔτη σμη'. γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἀμς' ἔτεσι τῶν τεσσάρων δυναστειῶν ἔτη ρσδ'.

4. οἱ καὶ] οἱ δὲ G. ἔτεσιν] ἔτη G. 6. εὐσέβιον Bm. Εὐσεβιον G. 8. ἢ om. G. 9. Οὐσερχεῖς G. 11. νεφερχεῖς B. 12. σισίρης B. Σίσιρις G. 14. ραθούρης B. Ραθουῖς G. 15. μενχέρης A. μενχεῖς B. Μερχεῖς G. 16. Τανχεῖς G. 17. ὀβνος B.

dotus a Cheope rege positam asseruit. Deos contempnit, poenitentiaque ductus sacrum conscripsit librum, quem ceu rem praestantissimam Aegyptii celebrant. Ce reliquis nihil quod laudem mereatur posteriorum memoriae relictum est. Regnaverunt annis 448.

Summa dynastiarum quatuor post diluuium est annorum 1195 iuxta Eusehii computum.

EX AFRICANO.

Dynastia quinta regum ex Elephantina.

1. Usercheris annis 28.
2. Sephres annis 13.
3. Nephercheres annis 20.
4. Sisiris annis 7.
5. Cheres annis 20.
6. Rhathuris annis 44.
7. Mercheres annis 9.
8. Tarcheres annis 44.
9. Obnus annis 33.

Summa est annorum 248, quae cum prioribus 1046 dynastiarum quatuor annorum 1294 summam componit.

ΕΚΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

βασιλέων ἕξ Μεμφιτῶν.

- B** α' Ὀθόης ἔτη λ', ὃς ὑπὸ τῶν δορυφόρων ἀνῆρέθη.
 β' Φιδς ἔτη γγ'.
 γ' Μεθουσοῦφισ ἔτη ζ'. 5
 δ' Φίωφ ἑξαέτης ἀρξάμενος βασιλεύειν διεγένετο μέχρις ἐτῶν ρ'.
 ε' Μενθουσοῦφισ ἔτος εν.
 ζ' Νίτωκρις γεννικωτάτη καὶ εὐμορφοτάτη τῶν κατ' αὐτὴν
 γενομένη, Ξανθὴ τὴν χροιάν, ἢ τὴν τρίτην ἤγειρε πυραμίδα·
 ἑβασίλευσεν ἔτη ιβ'. 10
 Ὅμοῦ ἔτη σγ' γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις αςδ'. τῶν
 ε' δυναστειῶν ἔτη αυ'ζ'.
- C** Ἐβδόμη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων ο', οἱ ἑβασίλευσαν
 ἡμέρας ο'.
 Ὀγδόη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων κζ', οἱ ἑβασίλευσαν 15
 ἔτη ρμζ'.
 Γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἔτη ,αχλθ' τῶν ἄκτὴ δυνα-
 στειῶν.

1. δυναστεία Bm. ΔΥΝΑΣΤΕΙΩΝ G. 3. ὀθόης B. ὀθώης A.
 Οθώης G. ἔτη λ' om. G. 5. μεθουσοῦφισ A. μεθουσοφισ B.
 Μεθουσοῦφισ G. 7. μενθουσοῦφισ AB. Μενθουσοῦφισ G. 8. γεν-
 νητικωτάτη τε καὶ B. 9. χροιάν B.

DYNASTIA SEXTA

regum sex Memphitarum.

1. Othoes, qui a satellitibus est occisus.
  2. Phius annis 53.
  3. Methusaphis annis 7.
  4. Phiops sexennis regnare coepit, annis centum vixit.
  5. Menthesuphis anno uno.
  6. Nitocris nobilissima et formosissima sui temporis mulierum, vultu rubicunda, quae pyramidem tertiam erexit et annis duodecim regnavit.
 Summa 203 anni, qui praecordinatis quinque dynastiarum annis 1294 appositū confiant 1497.
- Dynastia septima regum 70 Memphitarum, qui diebus 70 regnavere.
 Dynastia octava regum 27 Memphitarum, qui annis 146 regnum tenuere.
- Supra memoratis itaque comprehensis dynastiarum octo annis insimul sunt 1639.

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

Πέμπτη δυναστεία βασιλέων τριάκοντα ἑνὸς ἐξ Ἐλεφαντίνης
 ὧν πρῶτος Ὀθόης. οὗτος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ἀνῆρέθη. D

Ὁ δὲ δ' Φίωψ ἑξαέτης ἀρξάμενος ἐβασίλευσε μέχρις ἑτῶν
 ἑκατόν.

Γίνονται οὖν σὺν τοῖς προτεταγμένοις, ἀρῆε' ἕτεσι τῶν τεσ-
 σάρων δυναστειῶν, αὐτῆ'.

Ἑκτη δυναστεία.

Γυνὴ Νίτωκρις ἐβασίλευσε τῶν κατ' αὐτὴν γεννησιώτατη καὶ
 10 εὐμορφοτάτη, ξανθὴ τε τὴν χροιάν ὑπάρξασα, ἣ καὶ λέγεται τὴν
 τρίτην πυραμίδα ἀποδομηκέναι· οἱ καὶ ἐβασίλευσαν ἕτη τρία.
 ἐν ἄλλῳ σγ'.

Γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις, αὐτῆ' τῶν πέντε δυνα- P. 59
 στεῶν ἕτη, αὐτῆ'.

15 Σημειώτεον ὁπόσον Εὐσέβιος Ἀφρικανοῦ λείπεται ἀκριβείας
 ἐν τε τῇ τῶν βασιλέων ποσότητι καὶ ταῖς τῶν ὀνομάτων ὑφαιρέ- V. 47
 σεσι καὶ τοῖς χρόνοις, σχεδὸν τὰ Ἀφρικανοῦ αὐταῖς λέξεσι γρά-
 φων·

Ἑβδόμη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων πέντε, οἱ ἐβασίλευ-
 20 σαν ἡμέρας οὐδέ.

3. Ὀθόης A. Othius Eusebius p. 97. 6. οὖν om. G. 8. Post
 δυναστεία lacunam indicat m. 9. γεννησιώτατη B. 11. ἣ καὶ
 ἐβασίλευσεν m. Ab his quoque regnatum est annis ccciii. Eusebius.
 13. γίνεται B. αὐτῆ'] αὐτῆ' B. 15. ὁ εὐσέβιος B.

EX FUSEBIO.

Quinta Dynastia regum 31 ex Elephantina, quorum

1. Othoes a satellitibus occisus.

4. Phiops sexennis imperium auspicatus est et ad centum usque annos
 vitam regnumque produxit.

Ex praecedentibus 1195 cum istis quatuor dynastiaram colliguntur an-
 ni 1295.

Dynastia sexta.

Mulier omnium sui temporis generosissima venustissimaeque, ruboris
 specie miranda, Nitocris nomine, regnum obtinuit, tertiam pyramidem
 aedificasse fertur, regnavit annis tribus, vel, ut alius codex habet, 203.

Praecedentibus 1295 adiunctis, exsurgunt e dynastiaram 5 summa an-
 ni 1498.

Observa, quantum ab Africani fide deficit Eusebius cum in numeran-
 dis regibus eorumque nominibus supprimendis, tum etiam in annis ipsis
 recensendis, quamvis ipsa ferme Africani verba usurpet.

Dynastia septima quinque regum Memphitarum diebus 75 regnum ob-
 tinentium.

Ἐκτὴ δὲ δυναστεία Μεμφιτικῶν βασιλέων πέντε, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ἑκατόν.

Γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἔτη, ἀφ' ἧ' τῶν ὀκτώ δυναστεϊῶν κατὰ Ἀφρικανόν.

B

ENATH ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

5

Ἡρακλειοπολιτῶν βασιλέων ἑξή, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ὑβ' ὧν ὁ πρῶτος Ἀχθῶης δεινότητος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος τοῖς ἐν πάσῃ Ἀγύπτῳ κακὰ εἰργάσατο, ὕστερον δὲ μανίᾳ περιέπεσε, καὶ ὑπὸ κροκοδείλου διεφθάρη.

Ἐκτὴ δυναστεία Ἡρακλειοπολιτῶν βασιλέων ἑξή, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπέ'.

C

Ἐνδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ἑξή, οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη μγ'. μεθ' οὗς Ἀμμενέμης ἔτη ἑξή.

Μέχρι τοῦδε τὸν πρῶτον τόμον καταγέγραφε Μανεθῶ.

Ὁμοῦ βασιλεῖς ρ'β'. ἔτη βτ', ἡμέραι ο'.

15

ΔΕΥΤΕΡΟΤΟΜΟΙ

Μανεθῶ. δωδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ἑπτὰ.

D α' Σεσόγχωσις Ἀμμανέμου υἱὸς ἔτη μς'.

6. Ἡρακλειοπολιτῶν G. 8. ἡργάσατο B. ὕστερον δὲ om. G.
 9. κροκοδείλου m. κροκοδείλου G. κροκοδήλου B. 10. Ἡρακλειοπολιτῶν G. 11. ἔτη om. G. 14. καταγέγραφε (sic) μανεθῶ B. καταγέγραφε ὁ Χερμανεθῶ G. καταγέγραφε ὁ Μανεθῶ m. 15. βτ' ἡμέραι B. βτη' ἡμέραι A. βτη' ἡμέρας G. 17. δωδεκάτη B. ἑξ' Am. δώδεκα G. δυναστεία B. δυναστεία A. δυναστεία G. διοσπολιτῶν Bm. πολιτῶν AG. 18. Σεσόγχωσις dedi ex Eusebio. Γέσων Γώσης G. γεσονγόσις B. Σεσόχωσις m.

Dynastia octava quinque regum Memphitarum annis centum regnantium.

Praemissis igitur adiunctis dynastiarum octo anni ex Africani mente 1598 colliguntur.

DYNASTIA NONA

regum 19 Heracleotarum, annis 409 scepra moderatorum, quorum

1. Achthoes vir maiorum suorum crudelissimus, plura totius Aegypti incolis ferocitatis argumenta dedit, versus est in amentiam, et a crocodilo necatus est.

Dynastia decima regum 19 Heracleotarum totis 185 annis imperantium.

Dynastia undecima 16 regum Diospolitarum annis 43, quibus Ammenemes per annos 16 successit.

Hucusque tomi primi argumentum deducit Manetho.

Reges itaque sunt numero 192, anni 2350, dies 70.

EX MANETHONIS

tom. II. dynastia duodecima regum septem Diospolitarum.

1. Sesonchoris, Ammanemis filius, annis 46.

- β' Ἀμμανέμης ἔτη λη', ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων εὐνοῦχων ἀνηρέθη.
 γ' Σέσωστρις ἔτη μη', ὃς ἄπασαν χειμῶσατο τὴν Ἀσίαν ἐν
 ἑνιαστοῖς ἔννεα καὶ τῆς Εὐρώπης τὰ μέχρι Θράκης παν-
 5 τυχόσε μνημόσυνα ἐλείρας τῆς τῶν ἑθνῶν σχέσεως, ἐπὶ
 μὲν τοῖς γενναίοις ἀνδρῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγενέσι γυναικῶν
 μόρια ταῖς στίλαις ἐγχαράσων, ὃς ὑπὸ Αἰγυπτίων μετὰ
 Ὅσιριν πρῶτον νομισθῆναι.
 δ' Λαχάρης ἔτη η'. ὃς τὸν ἐν Ἀρσινοῖτῃ λαβύρινθον ἐαυτῷ
 τάφον κατεσκεύασε.
 10 ε' Ἀμμερῆς ἔτη η'.
 ς' Ἀμμενέμης ἔτη η'.
 ζ' Σκεμίοφρις ἀδελφῆ ἔτη δ'.
 Ὀμοῦ ἔτη ρξ'.

P. 60

K A T O E Y S E B I O N .

15 Ἐνάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλέων τεσσαράρων, οἱ
 ἐβασίλευσαν ἔτη ἑκατόν

ὧν πρῶτος Ἄχθος δεινότατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος,
 τοῖς ἐν πύσῃ Αἰγύπτῳ κακὰ εἰργάσατο, ὕστερον δὲ μανίᾳ περιε-
 πεισε καὶ ὑπὸ κροκοδείλου διεφθάρη.

1. ἔτη] ἐτῶν B. 2. σεσόστρις B. 3. πανταχόσαι B. 4. ἑθνῶν] ἔθνος G. σχέσεως] κατασχέσεως m ex p. 60 c. 5. ἀγενέσι A.
 6. ἐγχαράσων B. ὃς] ὡς m. quare is Eusebius. 7. ὄσιριν B.
 8. ἐν Ἀρσινοῖτῃ] ἐναρσοῖτη G. ἐναρσοῖτην B. 10. ἀμμερῆς B.
 11. Ἀμμενέμης] ἀμμενέμνης A. ἀμμενέμης B. 14. KATA G.
 17. ἀχθῶς B. Ochitois Eusebius. 18. ἠργάσατο B. δὲ addidi
 ex B. 19. κροκοδείλου B.

2. Ammanemes annis 38, a propriis eunuchis neci traditus.
 3. Sesostris annis 48. Hic novem annorum spatio totam Asiam subiuga-
 vit cunctasque Thraciam usque regiones, et devictae nationis me-
 moriam erecturus, quos generosos comperisset virorum genitalibus,
 imbelles muliebribus effictis arguebat. Idem post Osirim ab Aegy-
 ptiis primo repositus est loco.
 4. Lachares annis 8. Hic Labyrinthum sibi elegit sepulturam.
 5. Ammeres annis octo.
 6. Ammenemes annis octo.
 7. Scemiophris eius soror annis quatuor.
 Summa anni 160.

EX EUSEBIO.

Nona dynastia regum IV Heracleopolitarum annis centum
 regnantium.

1. Achthus omnium retro se crudelissimus, omnibus Aegyptii incolis no-
 xius, amens factus, a crocodilo devoratus est.

Δεκάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλέων ιθ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπέ'.

Ἐνδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ις', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη μγ'.

V. 48 *Μεθ' οὗς Ἀμμενέμης ἔτη ις'.*

5

Μέχρι τοῦδε τὸν πρῶτον τόμον καταγόχεν ὁ Μανεθῶ.

Ὅμοῦ βασιλεῖς ριβ', ἔτη βτ', ἡμέραι οθ'.

ΔΕΥΤΕΡΟΤ ΤΟΜΟΤ

C

Μανεθῶ.

Δωδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ἐπτά 10

ῶν ὁ πρῶτος Σεσόγχοσις Ἀμμενέμου υἱὸς ἔτη μς'.

β' Ἀμμανέμης ἔτη λη', ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων εὐνούχων ἀνηρέθη.

γ' Σέσωστρις ἔτη μη', ὃς λέγεται γεγονέναι πηχῶν δ', παισι τῶν γ', δακτύλων β'. ὃς πᾶσαν χειρῶσατο τὴν Ἀσίαν ἐν ἑνιαυτοῖς ἑννέα καὶ τῆς Εὐρώπης τὰ μέχρι Θράκης πανταχόσε 15
Δμνημόβουνα ἐγείρας τῆς τῶν ἔθνων κατασχέσεως, ἐπὶ μὲν τοῖς
γενναίοις ἀνδρῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγενεῖσι γυναικῶν μόρια ταῖς στή-

5. ἀμμενέμης A. ἀμμενέμης B. 6. μέχρι δὲ τὸν α' τόμον B. καταγόχεν AB. 11. ο addidi ex B. σεσόγχοσις (sic) B. σεσόγχοσις A. Σεσόγχοσις G. 12. β' om. AB. ἀμμανέμης hic praebet B, quae constans et vera apud Eusebium scriptura est. Ἀμμενέμης G. δε] ὁ G. 13. γ' om. AB. σέσωστρις B. πηχῶν B hic et supra saepius. 15. πανταχόσαι B. 17. ἐπὶ δὲ τοῖς] καὶ ἐπὶ ταῖς G. ἀγενεῖσι B.

Dynastia decima regum novemdecim Heracleopolitarum annorum 185 spatio imperium exercentium.

Dynastia undecima sedecim regum Diospolitarum annis quadraginta tribus imperantium.

Successit Ammenemes annis 16.

Hucusque tomi primi scripta produxit Manetho.

Summa: reges 192, anni 2300, dies 79.

EX MANETHONIS

tomo secundo.

Dynastia duodecima regum septem Diospolitarum, quorum

1. Sesynchoris Ammenemis filius annis 46.

2. Ammenemes annis 68, a propriis eunuchis occisus.

3. Sesostris annis 48, cuius proceritas cubitis 4, palmis 3, digitis 2 commensurabatur. Totam Asiam annis novem armis subiecit cunctasque ad Thraciam usque Europae provincias; suae in nationes exercitae potestatis monumenta erexit, et virorum quidem animo sublimium insculpta cippis virilis pudendi figura praestantiam testabatur, caelatisque ex adverso

λαις ἐγκαράσων· ὃς καὶ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων μετὰ Ὅσιριν νο-
μισθῆναι.

Μεθ' ὃν Λάμαρις ἔτη η', ὃς τὸν ἐν Ἀρσενοίτῃ λαβύρονθον
ἐαυτῷ τάφον κατεσκεύασεν.

5 Οἱ δὲ τούτου διάδοχοι ἐπὶ ἔτη μβ', οἱ πάντες ἐβασίλευσαν
ἔτεσι σμέ'.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

P. 61

Τρισκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ξ, οἱ ἐβασί-
λευσαν ἔτη υνγ'.

10 Τεσσαρεσκαιδεκάτη δυναστεία Ξοϊτῶν βασιλέων ος', οἱ ἐβα-
σίλευσαν ἔτη ρπδ'.

Πεντεκαιδεκάτη δυναστεία ποιμένων.

Ἦσαν δὲ Φοίνικες ξένοι βασιλεῖς ς', οἱ καὶ Μέμφιν εἶλον,
ὧν πρῶτος Σαίτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαίτης B
15 νομός. οἱ καὶ ἐν τῷ Σεθροίτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὀρ-
μώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο.

β' Βνῶν ἔτη μδ'.

γ' Παχνᾶν ἔτη ξα'.

δ' Σταῶν ἔτη ν'.

1. ἐγκαράσων B. ὃς] ὡς m. Ὅσιριν] πρῶτον addit m ex
p. 59 d. 3. λάμαρις B. Λάβαρις G. Lampares Eusebius.
5. ἔτη om. G. 6. ἔτεσι addidi ex B. ἔτη add. m. 9. ἔτη υνγ'
B. ἔτη ρπδ' A. ρπδ' ἔτη G. 10 et 11 addidi ex B. Horum loco A
in margine habet λείπει ab rec. m. 12. δυναστεία om. G. 14. ὧν
—νομός huc retulit B. Legebantur post ἐχειρώσαντο. 15. σαιθροί-
τη B. 17. Βνῶν] Βυῶν G. Βηῶν m. 18. παχνᾶν B. παχνᾶν G.
Απαχνᾶς m.

muliebribus, aliorum ignaviam reddebat notam, adeo ut ab Aegyptiis post
Osirin primus haberetur.

Post hunc Labaris annis 8, qui Arsenoiticum Labyrinthum sibi sepul-
crum effecit.

Eius posterius 42 annis 245 regnaverunt.

EX AFRICANO.

Dynastia decima tertia regum 60 Diospolitarum annis 184 re-
gnum moderatorum.

Deest nonnihil.

Decima quinta est Pastorum.

Erant vero Phoenices peregrini reges sex, qui Memphim etiam cepe-
runt; qui in Sethroite quoque tractu condiderunt urbem, ex qua irruptione
facta Aegyptios subiugare, quorum primus Saithes regnavit annis 19, a
quo tractus et regio Saites vocata.

2. Beon annis 44.

3. Pachnan annis 61.

4. Staan annis 50.

Georg. Syncellus. I.

- ε' Αρχλης ἔτη μθ'.
 ζ' Αφοβις ἔτη ξα'.
 Ομοῦ ἔτη σπδ'.

- C Ἑξκαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἄλλοι βασιλεῖς λβ'. βασιλευσαν ἔτη φη'. 5
 Ἑπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἄλλοι βασιλεῖς μγ' καὶ Θεβαῖοι Διοσπολίται μγ'.
 Ομοῦ οἱ ποιμένες καὶ οἱ Θεβαῖοι βασιλευσαν ἔτη ρα'.

V. 49

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

Τρισκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ζ', οἱ ἔβα- 10
 σιλευσαν ἔτη υνγ'.

Τεσσαρεσκαυδεκάτη δυναστεία Χοιτῶν βασιλέων ος', οἱ ἔβα-
 σιλευσαν ἔτη ρπδ'. ἐν ἄλλῳ υπδ'.

- D Πεντεκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων, οἱ ἔβα- 15
 σιλευσαν ἔτη σν'.

Ἑξκαιδεκάτη δυναστεία Θεβαῖοι βασιλεῖς ε', οἱ καὶ βασι-
 λευσαν ἔτη ρδ'.

Ἑπτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ Φοίνικες
 ξένοι βασιλεῖς, οἱ καὶ Μέμφιν εἶλον

ὧν πρῶτος Σάιτης βασιλευσεν ἔτη ιθ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σάιτης

2. Αφωφίς m. 4. Ἐκκαιδεκάτη G. ἄλλοι] Ἕλληνας G.
 9. In marg. A adscriptum λείπει ab rec. m. 12. τεσσαρισκαυδεκά-
 τη AB. 13. ἔτη addidi ex B. 16. Ἐκκαιδεκάτη G. 17. ἔτη
 addidi ex B.

5. Archles annis 49.

6. Aphobis annis 61.

Summa anni 284.

Dynastia decima sexta Graecorum pastorum est, quorum reges 32 an-
 nis 518 regnaverunt.

Dynastia decima septima aliorum est pastorum, quorum reges 43 et
 Thebaei Diospolitae 43.

Summatim tum pastores, tum Thebaei annis 153 imperarunt.

EX EUSEBIO.

Dynastia decima tertia regum Diospolitarum sexaginta annis 453 regnan-
 tium.

Dynastia decima quarta regum Xoitarum 76, annis 184, et ut alibi
 legitur 484, moderatorum.

Dynastia decima quinta regum Diospolitarum annis 250 regnantium.

Dynastia decima sexta quinque regum Thebaeorum annis 190.

Dynastia decima septima ex pastoribus fratribus Phoenicibus
 peregrinis regibus, qui etiam Memphim ceperunt, quorum

1. Saïtes annis 19 regnavit, a quo Saïtes praefectura dicta; iidemque

νομὸς ἐκλήθη, οἱ καὶ ἐν τῷ Σεθροῖτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὀρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο.

β' Βνῶν ἔτη μ'.

γ' Ἀφωφίς ἔτη ιδ'.

5 Μεθ' ὃν Ἀρχλῆς ἔτη λ'.

Ὀμοῦ ἔτη ργ'.

Κατὰ τούτους Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ἰωσήφ δεικνύται.

Σημειωτέον πῶς ὁ Εὐσέβιος πρὸς τὸν οἰκτεῖον σκοπὸν τοῦς τῆς πεντεκαδεκάτης δυναστείας παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ φερομένουσ 10 κατὰ τὴν ιζ' δυναστείαν γενομένη λέγει. ἐπὶ γὰρ πῦσι συμπεφώ-Β νηται ὅτι ἐπὶ Ἀφώφειωσ ἤρξεν Ἰωσήφ τῆς Αἰγύπτου, μὴ ἔχων ὀπωσοῦν ἐπὶ ἄλλου τινὸς αὐτὸν παραδέσθαι μετήγαγε τὸν Ἀφωφιν ἀπὸ τῆς ιε' δυναστείας εἰς τὴν ιζ', κολοβώσας τὰ ἔτη αὐτοῦ ξα' ὑπάρχοντα εἰς λ'. τὰ δὲ τῆς ὅλης δυναστείας ρνα' ργ' παρα- 15 θείσ καὶ ἀντὶ τῶν ἔξ βασιλέων δ' ἄλλοι.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

Ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ιε'

ὦν πρῶτος Ἀμῶς, ἐφ' οὗ Μωϋσῆς ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς

1. σαιθροῖτῃ B. σεθροῖτῃ scholiasta Platonis p. 425. ed. Bekker. (202. Ruhnk.) ἐκτίσαντο B.
3. βηὼν m: μ B cum Eusebio et scholiasta. μγ G.
4. γ om. A. Qui hic tertius numeratur rex, apud Eusebium et scholiastam quartus est.
5. ὃν] ὄν B.
6. ἔτη] ἔστιν G.
7. τούτους Bm. τούτοις G.
11. ἀφωφ ἐως A. ἀφωφ ἐως B.
12. αὐτὸν Bm. αὐτοῦ G.
- ἀφωφιν A.
14. λ'] ιδ' m: recte. Vide infra p. 69 c.
16. ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ om. AB.
18. Ἀμῶς G.

in Sethroite praefectura civitatem aedificavere, ex qua profectio suscepta Aegyptios sibi subdidere.

2. Beon annis 43.

3. Aphophis annis 14.

Archles successit annis 30.

Summa 106 anni.

Eorum tempore Ioseph Aegyptiorum regnum moderatur.

Observa, Eusebium privato sibi sine praestituto, reges ab Africano in decimam quintam dynastiam relatos, decima septima vixisse asserere. Una enim omnium voce fertur, sub Aphophi Ioseph potestatem in Aegyptum exercuisse; at cum nesciret quo eum loco reponeret Eusebius, Aphophiam a 15 in 17 transtulit, et ex annis 61 ipsi debitis solos 14 assignavit; totius vero dynastiae annos 251 imminuit, solosque 103 numeravit; ac demum quatuor solos, regum sex vice conscripsit.

EX AFRICANO.

Dynastia decima octava regum 16 Diospolitarum, quorum

Primus fuit Amos, sub quo Moses egressus est ex Aegypto, prout

Ἡμεῖς ἀποδεικνύομεν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ψήφος ἀναγκάζει, ἐπὶ τούτου τὸν Μωϋσέα συμβάλει νέον ἔτι εἶναι.

KAT' EYSEBION.

Ὁκτωκαιδεκάτῃ δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων ἰδ', ὡν πρῶτος Ἄμωσις ἔτη κέ. 5

Κάνταῦθα Εὐσέβιος δύο βασιλεῖς περιέκρυσεν, ἔτη δὲ προσέθηκε πέ', τμη' παραθεῖς ἀντὶ οὗζ' τῶν παρ' Ἀφρικανῶν.

Ἴδου δὴ ὁ μὲν Ἀφρικανὸς βουλευθεὶς κατὰ τὸ π' ἔτος Μωϋσέως τὸν Ἄμωσιν ἐκθέσθαι, διὰ τὴν ἔλλειπιν τῶν ρί' ἐτῶν ἦν ὑπέστη ἐκ τῆς γ' γενεῆς τοῦ δευτέρου Καϊνῶν υἱοῦ Ἀρφαζῶδ, 10
ὡς εἴρηται ἡμῖν καὶ ῥηθήσεται πολλάκις, πλὴν φιλαληθέστερος ὢν Εὐσεβίον καὶ εἰδὼς τὴν τῶν πολλῶν δόξαν οὕτω κρατοῦσαν, ὅτι ἐπὶ Ἀμώσεως Φορωνεὺς Ἀργείων ἐβασίλευσε, καὶ πρό γε τούτου Ἰναχος ὁ τούτου πατήρ, ἐφ' οὗ Μωϋσῆς γεννᾶται, κατὰ τὸ μ' ἔτος ἠναγκάσθη, καίπερ οὐ συμφωνούσης τῆς τοιαύτης 15
V. 50 ψήφου, τελείως ταῖς ἀποδείξεσιν αὐτοῦ, πλὴν διὰ τὸ ἀληθές καὶ μᾶλλον τῇ τῶν πολλῶν ἐξηκολούθησε δόξῃ. οἱ τε γὰρ ἐκ περιτο-
P. 68 μῆς πάντες Ἰωσηπλὸς τε καὶ Ἰούστος, οἱ τε ἐξ Ἑλλήνων, Πολέ-

1. ἀποδεικνύομεν A. ἀποδεικνύομεν B. δεικνύομεν. G. 3. KAT' EYSEBION om. AB. 4. βασιλείων G, omisso ἰδ'. 5. ἄμωσις B. ἄμωσις A. Ἀμώσις G. 6. εὐσέβιος δύο βασιλεῖς B. δύο βασιλεῖς ὁ (ὁ om. A) Εὐσέβιος G. περιέκρυσεν] παρέκρυσεν G. 9. ἄμωσιν Bm. ἄμωσιν A. Ἀμώσιν G. 10. ἐκ τῆς om. B. 13. Ἀμώσεως m. ἄμωσις AB. Ἀμωσις G. Φορωνεὺς m. φόρων ἕως G. φορωνεὺς B. 14. τούτου] τούτου ὁ G. Ἰναχος m. Ἰναχῶς G. Ἰναχῶς B. ἐφ' Bm. ἀφ' AG. ὁ Μωϋσῆς G. παραλαβεῖν κατὰ τὸ μ' m. 17. δόξῃ] δόξει B. 18. πολέμω B.

demonstrabimus. Eius tamen tempore Moesen inter iuvenes adhuc recensendum ratio praesens fateri cogit.

EX EUSEBIO.

Dynastia decima octava regum Diospolitarum, quorum primus Amosis annis 25 regnavit.

Hic quoque duos reges praeterit Eusebius et annorum 263 apud Africanum lectorum vice 348 scriptis, 85 superaddidisse convincitur.

En certe ut Africanus 80, Mosis anno Amosin Aegypti regem adscribere meditatus, deficientibus ei 110 annis, ex omisa secundi Cainan filii Arphaxad generatione 13, (ut a nobis iam praemissum est et frequentius repetetur), cum veritatem Eusebio sagacius venetur, assertamque nonnullis placere sententiam agnoscat, sub Amosi Phoroneum Argivorum (post patrem Inachum, cuius aetatis 45 Moses lucem adapexit), suscepisse regnum, etiam repugnante propriis demonstrationibus huiusmodi calculo, manifesta nihilominus urgente veritatis vi, ac plurimorum in hoc sequutus mentem, assentiri coactus est. Ex circumcissione siquidem Iosephus et

- μων φημι καὶ Ἀπίων Ποσειδώνιος καὶ Ἡρόδοτος τὴν ἕξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ Φορωνέα καὶ Ἀπίδα τοὺς Ἀφραγίων βασιλεῖς συνέγραψαν, Ἀμώσεως Αἰγυπτίων βασιλεύοντος, οὐ τούτου, ἀλλὰ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ καὶ Μισφραγμουθώσεως 5καλουμένου, διώνυμοι γὰρ καὶ τριώνυμοι πολλαχοῦ τῶν Αἰγυπτίων οἱ βασιλεῖς εὔρηται. ἀμέλει γοῦν καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ κατὰ τὸ πλείστον Φαραῶ λέγονται, ὅπερ ἦν τοῖς πᾶσι κοινόν τε καὶ προσηγορικὸν ὄνομα, καθάπερ καὶ ὁ ἐπὶ Ἀβραάμ πρῶτος ἐν τοῖς λόγοις φερόμενος Φαραῶ, οἱ τε μετέπειτα ἐπὶ Ἰωσήφ καὶ Ἰα-
 10κῶβ καὶ τῆς δουλείας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς Β αὐτῶν ἐπὶ Μωϋσέως ἐξόδου· καὶ σχεδὸν σπανίως ἔστιν εὔρεῖν κύριον αὐτῶν ὄνομα, πλὴν Σουσακεῖμ καὶ Νεχαῶ καὶ Οὐαφρι, παρ' ὅλην τὴν θείαν γραφήν· εἰ γὰρ ἦσαν ὀνόματα κύρια, οὐκ ἂν τὰ πολλὰ περὶ αὐτοῦ διεφωνήθη.
- 15 Ἰστίον δὲ καὶ τοῦτον τὸν Ἀμωσὶν τὸν πρῶτον ἐπὶ τῆς ἡ' δυναστείας Αἰγύπτου βασιλεύσαντα ὁ Ἀφρικανὸς Ἀμωσιν ὀνομάζει, ὅτι διώνυμος ἦν Ἀμωσις, ὁ αὐτὸς καὶ Τέθμωσις καλούμενος υἱὸς Ἀσήθ· ἡμεῖς δὲ δευτέρον αὐτὸν τῆς ἡ' δυναστείας κατετάξαμεν ἐν τε ἄλλοις ἀντιγράφοις καὶ ἐν τοῖς πρὸς ἔλεγχον
 20 Ἀπίωνος Ἰωσήπου δυοὶ λόγοις περὶ τῆς ἕξ Αἰγύπτου πορείας

1. ποσιδώνιος B. Ποσειδωνίου m. 4. Μισφραγμουθώσεως m. μηφραγμουθώσεως B. μη Φραγμουθώσεως G. 6. ἡῤρηται B. 7 et 9. φαραῶ AB. 8. καὶ ὁ B. Aberat ὁ. 9. ἐπὶ add. Bm. 12. νεχαῶ A. 13. εἰ γὰρ καὶ A. 15. ἄμωσιν B. ἄμωσιν A. Ἀμώσιν G. 16. Ἀμωσιν] Ἀμῶς dicebatur: vide p. 69 a. 17. δυνάμμος G. Post ὁ αὐτὸς in B excidit folium, quod pertinet usque ad Ἰστορίας p. 65 b. 18. ἀσήθ A. 20. Ἰωσήπου Am. Ἰωσηπος G.

Iustus et ex Graecis auctores cuncti, Polemon dico et Apion, Possidonii filius, et Herodotus perfectionem Israël ex Aegypto in Phoronei et Apis regum Argivorum et in Amodis (non huius, sed successoris, Misphragmuthosis etiam dicti, quod binomines et trinomines frequentius illi legantur), Aegyptiorum regis tempora revocant. Sane reges Aegyptiorum ut plurimum Pharaones dictos sacra scriptura commemorat, hocque cunctorum erat commune et appellativum nomen; unde fit, ut eorum primum in Abrahæ gestis, ac singulos deinceps sive Jacob sive Ioseph seu etiam captivitatis filiorum Israël in Aegypto et exitus eorum atque Moysis tempore Pharonem celebratum legamus; ac non nisi rarissime, exceptis Susacim, Nechao et Uaphri, toto sacrae scripturae textu propria eorum occurrant nomina. Si namque propria illis essent nomina, nulla foret in eis certo assignandis scribendi varietas.

Sciendum vero Amosem hunc primo dynastiae 18 loco Aegypti regem, Amosin ab Africano nuncupatum, duo siquidem erant eius nomina, et Amosis idemque Tethmosis filius Aseth dicebatur; nos vero plurium exemplarium Iosephique adversus Apionem duobus libris de populi ex Aegypto perfectio-

τοῦ λαοῦ, οὕτως αὐτὸν εὐρόντες. καὶ πρῶτον τὸν πατέρα αὐτοῦ
 Ὁσσηθ, ὃς μνήμην Ἀφρικανὸς καὶ Εὐσέβιος οὐ πεπολήται,
 ἐπεὶ ὁ μὲν Ἀφρικανὸς τοὺς τῆς ἑξκαιδεκάτης καὶ ἑπτακαιδεκάτης
 δυναστείας ἀνωνύμως ἐξέδωκεν, ὁ δὲ Εὐσέβιος οὔτε τῷ Ἀφρικανῷ
 οὔτε τῷ Ἰωσήφῳ οὐδ' ἄλλῳ τινὶ συμφωνῶν, τὰ μὲν τῶν ὄνο- 5
 μάτων ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ πεντεκαιδεκάτης δυναστείας
 εἰς τὴν 15^η μετήγαγε, τοὺς δὲ χρόνους περιέκοψε, σύγχρονον
 Μωϋσέως δεῖξαι Κέχροπα τὸν διφυῆ ἐπιερόμενος· μαρτυρῶν
 καὶ αὐτὸς ἐν τῷ τοῦ κανόνος αὐτοῦ προλόγῳ τοὺς προλεχθέντας
 Ἰωσήφον μὲν καὶ Ἰούστον ἐκ περιτομῆς, Ἀφρικανὸν δὲ καὶ Κλή- 10
 Δμεντα τὸν Στρωματέα καὶ Τατιανὸν, τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου ἄν-
 δρας ἐν παιδείῃσι γνωρίμους πάντας, κατὰ Ἰναχον καὶ Φορωνέα
 τὸν Ἰνάχου πρῶτους Ἀργείων βασιλεῖς γενέσθαι Μωϋσέα, ὃν
 σύγχρονος ἦν Ὠγγος αὐτόχθων πρῶτος βασιλεὺς Ἀκτῆς τῆς
 νῦν Ἀττικῆς; καὶ ὁ κατ' αὐτὸν Ὠγγον πρῶτος καὶ παλαιὸς 15
 ἱστορούμενος Ἕλλησι κατακλυσμὸς κατὰ τὸ π' ἔτος Μωϋσέως,
 νέ δὲ Φορωνέως, κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν ὧδέ πως ἐπὶ λέξεως γρα-
 φέντα. φαιμέν τοῖνυν ἐκ τοῦδε τοῦ συγγράμματος Ὠγγον, ὃς τοῦ
 πρῶτου κατακλυσμοῦ γέγονεν ἐπώνυμος πολλῶν διαφθαρέτων
 P. 64 διασωθεῖς, κατὰ τὴν ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ λαοῦ μετὰ Μωϋσέως 20
 ἔξοδον γεγενῆσθαι· τὸν δὲ τρόπον ἐπὶ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα
 τὴν προειρημμένην ἀπὸ Ὠγγου ἔτη δειχθήσεται, καί. ἀπὸ δὲ πρῶ-

2. ὁ Ἀφρικανὸς G. 3. ἑκκαιδεκάτης G. 4 et 5. οὔτε — οὔτε] οὐδὲ
 — οὐδὲ G. 8. μαρτυρῶν A. 12. φάναι κατὰ m. 17. φορό-
 νεως A. γράφοντα m. 18. ἐκ] Vulgo ἐκ δὲ. 18] ὡς G.
 21. τρόπον] χρόνον m.

ne scribentis auctoritatem sequuti sede tantum dynastiae 18 secunda loca-
 vimus, Asseth autem eius patrem priore reposuimus, cuius nominis apud
 Africanum et Eusebium nulla est memoria; Africanus quippe nullo regum
 percensito nomine 16 et 17 dynastias protulit; Eusebius vero nulla cum
 Africano, Iosepho vel cum alio quolibet habita consensus cura, nomina quae-
 dam ex ea quae apud Africanum est dynastia 15 in 17 transposuit; Cecro-
 pem autem naturae constantem accipiti Mosi coaetaneum ostendere molitus,
 quosdam annos non est veritus truncare; quamvis ipse testetur in canonis
 sui praefatione apud praedictos Iosephum et Iustum ex Iudaeis scriptores,
 Africanum quoque et Clementem a Stromatibus celebrem et Tatianum con-
 cordis nobis fidei viros eruditione praestantes cunctos, Inachi Phoroneique
 eius filii priorum regum Argivorum aetate Moesen vixisse, quorum aetate
 Ogygus ex Aboriginibus primus Actes, quae nunc Attica, rex floruit et
 primum illud ab antiquitate decantatum Ogygi tempore diluvium, anno Mo-
 sis 80, Phoronei vero 55, contigisse ex mente Africani haec verbo tenus
 scribentis. Impresensiarum itaque Ogygum, qui a primo diluvio quo ple-
 rique perierant, ereptus, nomen accepit ea aetate, qua cum Mose popu-
 lus ex Aegypto profectus est, extitisse asseruimus; ab Ogygo vero usque
 ad Olympiadem primam annos 1020, ab Olympiade prima ad 55 annum

της ὀλυμπιάδος ἐπὶ πεντηκοστῆς πέμπτῃς ἔτος πρῶτον, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ Κύρου βασιλείας ἔτος α', ὅπερ ἦν αἰχμαλωσίας τέλος, ἔτη σιέ'. ἀπὸ Ὠγύγου τοίνυν ἐπὶ Κύρου ἔτη, ἀσλέ'. εἰ δὲ ἀναφῆροι τις ἀναλογιζόμενος ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς αἰχμαλωσίας τὰ 5 ἀσλέ' ἔτη, κατὰ ἀναλογίαν εὐρήσει ταυτὸν διάστημα ἐπὶ πρῶτον ἔτος τῆς ἀπ' Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως ἐξόδου Ἰσραήλ ὅσον ἀπὸ V. 51 τῆς νέ' ὀλυμπιάδος ἐπὶ Ὠγύγον, ὃς ἔκτισεν Ἐλευσίνα. ὕθεν ἐπι-Β σημότερον ἐπικαταλαβεῖν τὴν αὐτὴν χρονογραφίαν· ὄλλα δὲ τούτων ἐν Ἀσσυριοῖς λόγοις ἀρχαιότερα μυθεύεται. πρῶτος ἦρ- 10 ξε Νίνος ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, ἔτεσι τριακοσίοις, οὐ πολὺ πρότερον Ὠγύγου. τοῦτον διεδέξατο Σεμίραμις ἡ διαβόητος, ἣ πολλαχού τῆς γῆς ἤγειρε χώματα προφάσει μὲν διὰ τοὺς κατακλυσμούς, τὰ δ' ἦν ἄρα τῶν ἐρωμένων ζώντων κατο- ρησομένων οἱ τάφοι, ὡς Κτησίας ἱστορεῖ· ὥστε οὐδὲν ἄξιονη- 15 μόνευτον Ἑλλῆσιν ἱστορεῖται πρὸ Ὠγύγου, πλὴν Φορωνέως τοῦ σπηγρονίσαντος αὐτῷ καὶ Ἰνάχου τοῦ Φορωνέως πατρὸς, ὃς C πρῶτος Ἀργούς ἐβασίλευσεν, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ. τούτου θυγάτηρ Ἰώ, ἦν Ἰσιν μετονομάσαντες σέβουσι.

Καὶ τοσαῦτα μὲν πρὸ Ὠγύγου. κατὰ δὲ τοὺς τούτου χρόνους 20 ἐξῆλθε Μωϋσῆς ἀπ' Αἰγύπτου. καὶ μετ' ὄλλα· ἀπὸ Ὠγύγου τοίνυν ἐπὶ Κύρου, ὅποσα ἀπὸ Μωϋσέως ἐπὶ τῶν αὐτῶν χρόνων

5. ταυτὸν] Vulgo αὐτόν. τὸ αὐτό m. 8. αὐτὴν m. γαντικὴν G.
10. Vulgo Νίνος. τριακοσίοις A. τ' G. νβ' m. 11. οὐ addidi
ex A. 15. κλήν] κλήν τοῦ G. 18. Ἰώ] Vulgo Ἰούς. Ἰούς A.

primum, hoc est ad Cyri quoque primum, qui captivitatis terminus fuit, 215 fluxisse; ab Ogygo itaque ad Cyrum anni 1235 numerandi. Certe qui mente numerorum non ignara censebit a finita captivitate retro lapsos annos 1235, idem penitus et commensuratum ad annum Israëlīs Mose duce profectionis primum reperiet intervallum, quantum videlicet interest a 55 Olympiade usque ad Ogygum, qui Eleusinam fundavit; et ex his eadem annorum temporumque ratio quam clarissime colligitur. Rerum autem istarum praecipuas, ubi de gestis Assyriorum illi sermo, commemorat. Universae Asiae, demptis Indiae populis, annis 52 multo ante Ogygum spatio Ninus imperavit primus. Huic successit illa tot vocibus decantata Semiramis, quae passim per varia terrarum loca diluviorum praetextens metum aggeres congegisset, re tamen vera amantium ibi defossorum fuisse monumenta, si Ctesias historicus fidem mereatur; nil itaque, Acusilao teste, memoria dignum ante Ogygi tempora scriptis relictum a Graecis, si Phoroneum Ogygi coaetaneum eiusque patrem Inachum, qui primus Argivorum regni posuit fundamenta, dempseris; eius filia fuit Io, quam Isidos nomine coluerunt.

Et haec quidem ante Ogygum, cuius temporibus Moses ex Aegypto profectus est. Mox quibusdam interiectis addit. Certe ab Ogygo ad Cyrum usque numerantur anni 1235, quot nimirum a Mose usque ad illum

ἐτη ἀσλέ. ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων δέ τινες ἱστοροῦσι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι Μωϋσέα. Πολέμων μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν λέγει· ἐπὶ Ἀπίδος τοῦ Φορωνέως μοῖρα τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐξέπεσεν ἐν Αἰγύπτῳ, οἱ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καλουμένῃ Συρίᾳ οὐ πόρρω Ἀραβίας ὤκησαν. οὗτοι 5 δηλονότι οἱ μετὰ Μωϋσέως· Ἀππίων δὲ Ποσειδωνίου περιεργότατος γραμματικῶν ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησι κατὰ Ἰναχὸν Ἀργούς βασιλέα, Ἀμώσιος Αἰγυπτίων βασιλεύοντος, ἀποστῆναι Ἰουδαίους, ὧν γίνεσθαι Μωϋσέα. μέμνηται δὲ καὶ Ἡρόδοτος τῆς ἀποστασίας ταύτης καὶ 10 Ἀμώσιος ἐν τῇ δευτέρᾳ, τρόπῳ δὲ καὶ Ἰουδαίων αὐτῶν, ἐν τοῖς περιτεμνομένοις αὐτοὺς καταριθμῶν, καὶ Ἀσσυρίους ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀποκαλῶν, τάχα διὰ τὸν Ἀβραάμ. Πτολεμαῖός τε ὁ P. 65 Μενδήσιος τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱστοριῶν ἅπασι τούτοις συντρέχει, ὡς οὐδὲ ἐπίσημος ἐπὶ πλείον ἢ τῶν χρόνων παραλλαγή. ση- 15 μειωτέον δὲ ὡς εἴ τι ποτε ἐξαιρετὸν Ἑλλησι δι' ἀρχαιότητα μυθεύεται, μετὰ γε Μωϋσέα τοῦθ' εὐρίσκειται· κατακλυσμοὶ καὶ ἐκπυρώσεις, Προμηθεὺς, Ἴω, Εὐρώπη, σπαρτοὶ, κόρης ἀρπαγή, μυστήρια, νομοθεσίαι, Διονύσου πράξεις, Περσεὺς, ἄθλοι Ἡράκλειοι, Ἀργοναῦται, Κένταυροι, Μινώταυρος, τὰ περὶ Ἴλιον, Ἡρα- 20

καλον
 8. τοῦ φορωνέως A. Aberat τοῦ. 5. λεγομένη A. 6. Ποσειδωνίου m. Ποσειδωνίου G. 9. γίνεσθαι] ἡγούμενον add. m.
 14. ἱστοριῶν] γράφας add. m. 17. καὶ add. A. ἐκπυρώσεις] ἐμπυρώσεις G. 19. Περσεὺς, ἄθλοι] Vulgo Περσεὺ ἄθλοι. Περσεὺς ἄθλοι m. 20. Ἴλιον m. Ἰανλίαν A. Ἰανλίαν G.

eandem aetatem. E Graecis etiam nonnulli Moſen eadem aetate floruisse commemorant. Polemon quidem primo Graecarum historiarum libro in haec verba. Sub Api Phoronei filio Aegyptiaci exercitus pars Aegyptio fuga dilapsa est, quae deinceps Palaestinam, Syriam nuncupatam, ab Arabia non procul occupavit. Eos intellige, qui Moſen sunt sequuti. Apion vero, Posidonii filius, grammaticorum diligentissimus, eo, quod scripsit adversum Iudaeos opere, et quarto historiarum libro refert, eo tempore quo Argivis imperabat Inachus, ab Amosi Aegyptiorum rege, duce Moſe, Iudaeos defecisse. Defectionis etiam huius et Amosis meminit Herodotus in secundo, ac certo modo, etiam ipsorum Iudaeorum, quos inter circumcisos recenset; et Abraham forsam, intelligens posteros eius Assyrios Palaestinae incolas vocat. Ptolemaeus quoque Mendesius Aegyptiorum origines posterorum memoriae commendaturus relatis assentitur, ita ut lucidior prae hac nulla possit esse temporum collatio. Hoc unum observatione mihi dignum: Graecos, si quando propter antiquitatem quidquam fabulentur, illud a Moſis aetate inventum et confictum proferre; huiusmodi sunt diluvia, incendia, Prometheus, Io, Europa, Spartani, puellae Proserpinae raptus, arcana, leges positae, Bacchi acta, Persaei labores, Herculei quoque, Argonautae, Centauri, Minotaurus, bellum Iliacum, Heraclidarum expeditio, Ionum colo-

κλειδῶν κάθοδος, Ἰώνων ἀποικία, καὶ Ὀλυμπιάδες. Ἔδοξε δὴ μοι τῆς Ἀττικῆς βασιλείας τὸν προειρημένον ἐκτιθέναι χρόνον, παρατιθέναι μέλλοντι ταῖς Ἑβραϊκαῖς ἱστορίαις τὰς Ἑλληνικάς. Β ἐξέστω γὰρ τῷ βουλομένῳ παρ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν κομιζομένῳ λοβυλλεσθαι τὸν ἀριθμὸν, ὁμοίως ἐμοί.

Ὀνοκοῦν τῶν , α καὶ κ' ἐτῶν τῶν μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος ἀπὸ Μωϋσέως τε καὶ Ὠγύγου ἐκκειμένων, πρώτῳ μὲν ἔτι τὸ πάσχα καὶ τῶν Ἑβραίων ἐξοδος ἢ ἀπ' Αἰγύπτου. ἐν δὲ τῇ Ἀττικῇ ὁ ἐπὶ Ὠγύγου γίνεται κατακλυσμός καὶ κατὰ λόγον. τῶν γὰρ V. 52 10 παρ' Αἰγυπτίων ὄρηγῃ θεοῦ χαλάζαις τε καὶ χειμῶσι μαστιζομένων εἰκὸς ἦν μέρη τινα συμπύσχειν τῆς γῆς, ὅτε Ἀθηναίους τῶν αὐτῶν Αἰγυπτίους ἀπολαθεῖν εἰκὸς ἦν ἀποίκους ἐκείνων ὑπονοουμένους, ὡς φασιν ἄλλοι τε καὶ ἐν τῷ Τρικαρανῷ Θεόπομπος. ὁ μεταξὺ χρόνος παραλείπεται, ἐν ᾧ μηδὲν ἐξαίρετον 15 Ἑλλησιν ἱστορεῖται. μετὰ δὲ τέσσαρα καὶ ἐνενήκοντα ἔτη ἦν Προμηθεὺς, ἄς τινές.

Ταῦτα ὁ Ἀφρικανὸς ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ φιλαληθῶς καὶ ἐμμαρτύρως ἱστορῶν ἀξιοπιστότερος εἶναι μοι δοκεῖ κατὰ πάντα Εὐσεβίου, ἐν τούτῳ τῷ κατὰ Μωϋσέα καὶ τὴν ἀπ' Αἰγύπτου πορείαν 20 λόγον ἔχων, ὡς προειρηται, καὶ τοὺς ἐκ περιτομῆς ὁμοφώνους καὶ

3. τὰς] Incipit B. 4. κομιζομένων G. 6. μέχρι τῆς G.
9. γὰρ om. G. A distinguit non post λόγον, sed post κατακλυσμός.
11. ὅτε] ὥστε m. 14. μεταξὺ δὲ m. 17. τῷ om. B.
19. κατὰ] κατὰ τὸν G. τὴν ἀπ' Αἰγ.] τῆς Αἰγ. G. 20. λόγων B.

niae traductae et Olympiades. Hoc uno certe operae pretium me facturum puto, si Hebraicis historiis Graecas conferre volenti, Attici regni praememoratum obtulero tempus; illudque per alium mihi sit licitum, quod per me cuius fas fiet, ut enarrandorum a me principium illum numerum censeam, qui meae conformior sententiae videatur.

Anorum itaque mille et viginti, qui a Mose et Ogygo ad primam usque Olympiadem interiacent, primo equidem Pascha primum fuit institutum, et ab Hebraeis ex Aegypto profectio suscepta; in Attica vero celebratum illud sub Ogygo contigit diluvium. Aequum enim erat alias orbis partes communibus calamitatibus impeti, cum deo vindice Aegyptii grandinibus et procellis affligerentur; similesque Aegyptiis aerumnas Athenienses perpeti et experiri necesse fuit, qui deductis ab eis coloniis orti censebantur, ut cum aliis in Tricarano auctor est Theopompus. Totum autem medium spatium, quo nihil commendatione dignum Graecis visum fuit, a nobis praeteritur. Exactis porro nonaginta et quatuor annis Prometheus, ut quidam censent, extitit.

Haec veraciter tutoque testari mihi videtur Africanus tractatu suo tertio, quo, ut in omnibus ab eo relatis, maiorem apud me, quam Eusebius, promereatur fidem, ubi maxime de Mose et ex Aegypto profectio sermonem instituit, suffragantes adsciat ex circumscissione scriptores, nec ad-

τοὺς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφήσαντας ἐξ Ἑλλήνων Κλήμεντα τὸν Στρωματία καὶ Τατιανὸν, ὡς αὐτὸς Εὐσέβιος ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ **D** κανόνος ᾧ δὲ πως γράφων συμμαρτυρεῖ· Μωϋσέα γένος Ἑβραίου, προφητῶν ὑπάντων πρῶτον, ἀμφὶ τοῦ σωτήρος ἡμῶν, λέγω δὲ τοῦ Χριστοῦ, ἀμφὶ τε τῆς τῶν ἐθνῶν δι' αὐτοῦ θεογνωσίας χρησιμοῦς⁵ καὶ λόγια θεῖα γραφῇ παραδεδωκότα, τοῖς χρόνοις ἀκμάσαι κατὰ Ἰναχον εἰρήκασιν ἄνδρες ἐν παιδεύσει γνῶρμοι, Κλήμης, Ἀφρικανός, Τατιανός, τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου τῶν τε ἐκ περιτομῆς Ἰωσήφ-
P. 66 πος καὶ Ἰουστός ἰδίως ἕκαστος τὴν ἀπόδειξιν ἐκ παλαιῦς ὑποσχῶν ἱστορίας. Ἰναχος δὲ τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσιν ἐπτακοσίοις πρεσβεύει. **10** Ἑλληνικῶν δὲ φιλοσόφων, ὅστις ποτὲ ἦν ἐκεῖνος ἀνὴρ ὁ τὴν καθ' ἡμῶν συσκευὴν προβεβλημένος, ἐν τῇ δ' τῆς εἰς μάτην αὐτῷ πονηθείσης καθ' ἡμῶν ὑποθέσεως πρὸ τῶν Σεμιράμιως χρόνων τὸν Μωϋσέα γενέσθαι φησί· βασιλεύει δὲ Ἀσσυρίων ἢ Σεμίραμις πρόσθεν ἔτεσι ν' πρὸς τοῖς ρ'. ὥστε εἶναι κατὰ τοῦτον τῶν **15** Τρωϊκῶν Μωϋσέα πρεσβύτερον ν' καὶ ὠ' ἔτεσιν. ἐγὼ δὲ περὶ πολλοῦ τὸν ἀληθῆ λόγον τιμώμενος καὶ τὸ ἀκριβὲς ἀνιχνεύσαι διὰ σπονδῆς προὔθემην· ἔνθεν ὀρηθεῖς ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης

2. ὡς αὐτὸς B. ὡς αὐτὸς A. ὡσαύτως G. τῷ προοιμίῳ] P. 221. ed. Mai. 3. ᾧ δὲ] οὐδέ G. κατὰ γένος Ἑβραῖον m. Ἑβραῖον Scaliger p. 87. Legebatur Ἑβραίων. 4. τοῦ σωτήρος Scaliger. τοὺς πρὸ ἐξ G. 6. θεῖα A. θεῖα B. θεῖα G. παραδεδωκότα] παραδεδωκότας G. 10. Ἰναχον G. Ἰλιακῶν m. Ἰλιακῶν G. ἔτεσιν B. ἔστησαν A. ἔστησαν G. πρεσβεύει] Legebatur πρεσβεύειν. 11. ἐκεῖνος om. G. 12. αὐτῶν (nam sic AB.) om. G. Recepti Scaligeri correctionem αὐτῶ. 14. μωϋσέα B. Μωσέα G. δὲ καὶ G. 15. τοῦτον] τούτων B. 17. τιμώμενος G.

versos habeat qui ex Graecis ad christianam philosophiam transierunt, Clementem dico Stromaton inventorem et Tatianum. Accedit nihilominus Eusebius testis, et in Canonis praefatione in hunc fere modum scribit. Moesen Hebraeum genere, prophetarum omnium antesignanum, cum quoad ea quae nos, id est, Christum praecesserunt, tum quoad alia, quae de dei notitia per eum accepta sunt oracula, vel etiam quoad divina verba scriptis tradita, tempore Inachi floruisse, viri eruditione conspicui Clemens, Africanus, Tatianus, qui eandem nobiscum profiterentur fidem, et ex Iudaeis quoque Iosephus et Iustus, allatis a singulis quibusque privatim ex veteri historia demonstrationibus, affirmaverunt. Inachum vero rebus ad Ilium gestis annis septingentis natu maiorem fuisse statuerunt. Graecanicorum porro philosophorum quisquis fuit ille, qui nostris opinionibus everterendis studuit, libro adversum nos operis conscripti quarto, longe ante Semiramidos aetatem Moesen asseverat vixisse; annis enim centum et quinquaginta prius Assyriis Semiramis imperaverat, adeo ut Troicis temporibus annis quinquaginta supra octingentos, eo quidem iudice, Moesen oporteret esse superiorum. Ego sane, cui veritate nihil est antiquius, quanto potui studio, quod in ea sincerius est et sanctius semper investigare proposui; dataque inde porta cum me ad huiusmodi operis condendum praepararem atque hinc inde

συντάξει ἕλας ἐκπορῶν ζεμαντῶ χρόνων ἀναγραφὰς συνλεξά-**B**
 μιν παντοίας, βασιλείας τε Χαλδαίων, Ἀσσυρίων, Μήδων,
 Περσῶν, Αὐδῶν, Ἑβραίων, Αἰγυπτίων, Ἀθηναίων, Ἀργείων,
 Σικωνίων, Λακεδαιμονίων, Κορινθίων, Θετταλῶν, Μακεδό-
 5νων, Λατίνων, οἷς ὕστερον γέγονεν ἐπίκλην ὄνομα Ῥωμαῖοι,
 ὁμοῦ γίνονται ἰε'. ἐν δὲ τῷ παρόντι ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοὺς χρόνους
 συναγαγὼν καὶ ἀντιπαραθεῖς ἐκ παραλλήλου τὸν παρ' ἐκάστῃ
 ζῆνει τῶν ἐτῶν ἀριθμὸν χρονικοῦ κανόνος σύνταξιν ἐποιοσάμην,
 εὐρῶν τε παρ' Ἑβραίοις διαφόρους τῶν χρόνων ἀποδόσεις, τὴν
 10 μὲν πλεονάζουσαν, τὴν δὲ ἔλλειπουσαν, οὗ τὴν ζεμαντῶ κερη-
 σμένην, λέγω δὲ τὴν πλήθουσαν, ἤρπασα, τὴν δὲ ἐνδένουσαν μετ-**C**
 ἤλθον, πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτω κατὰ μὲν Ἴναχον, ὃν πρῶτον
 Ἑλληγες Ἀργους βασιλεῦσαι φασί, τῶν Ἑβραίων προπάτορα
 Ἰσραὴλ γενόμενον εὖρον, ἐξ οὗ τὸ δωδεκάφυλον τοῦ Ἰουδαίων
 15 ζῆτους τῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπωνυμίας ἤξιώθη, κατὰ δὲ τὴν Σεμί-
 ραμιν τὸν Ἀβραάμ, Χαλδαῖον μὲν τὸ γένος, ἄλλως δὲ ἄνδρα
 θεοφιλῆ καὶ πρῶτον τῶν παρ' Ἑβραίοις προφητῶν εἶναι πεπι-
 στευμένον, Μωῦσέα δὲ, φιλαληθῶς εἰπεῖν, τούτων μὲν νεώτε-
 ρον, τῶν δὲ παρ' Ἑλλησιν ἀρχαιολογουμένων ἀπάντων πρεσβύ- **V. 53**
 20 τατον, Ὀμήρου λέγω καὶ Ἡσιόδου, καὶ αὐτῶν γε τῶν Τρωϊκῶν;**D**

1. συντάξει B et Scaliger. προτάξει G. 8. λῦδων B. 4. μα-
 κεδόνων B. Μακεδονίων G. 5. λατίνων B. 7. τὸν παρ' A.
 τῶν παρ' G. 9. εὐρῶν δὲ G. 10. τὴν δὲ ἔλλειπουσαν — ἤρ-
 πασα addidi ex B. 12. κατὰ μὲν] μὲν om. B. 13. τῶν] τὸν G.
 14. εὐρῶν G. τοῦ δὲ Ἰουδαίων G. 15. κατὰ] μετὰ G.
 18. τούτων] τοῦτο B. 19. τὸν δὲ — ἀρχαιολογουμένον B.

varia rerum monumenta, velut materiem praevis dispositam providerem, temporum aetatumque series varias collegi et Chaldaeorum, Assyriorum, Medorum, Persarum, Lydorum, Hebraeorum, Aegyptiorum, Atheniensium, Argivorum, Sicyoniorum, Lacedaemoniorum, Corinthiorum, Thessalorum, Macedonum, Latinorum, qui postmodum Romani sunt dicti, diversorum certe regnorum (numero vero sunt quindecim) in unum rationes contuli; in hoc autem opere, collecta in unum annorum serie, et quo quae-
 cunque natio floruit tempore ex adverso et in invicem comparato, communis chronicae regulae condidi opusculum; repertaque penes Hebraeos diversa computandi ratione, qua excedentem, qua deficientem, hanc sequutus sum. Verum enim vero cum Inachi tempore, quem primum Argivis imperasse referunt Graeci, primum parentem Israellem, a quo duodecim tribus progenitae sunt, ipsaque Iudaeorum soboles Israelis cognomen accepit, vixisse compererim; una autem cum Semiram Abraham Chaldaem quidem genere, virum vero religiosum, ac inter prophetas Hebraeos summum semper habitum extitisse; Mosen autem, ne verum reticeam, his quidem posteriorem fateor, at certe quibusvis aliis a Graecis ex antiquitate laudatis superiorem, Homero dico et Hesiodo, ipsisque etiam Troianis bel-

καὶ ἔτι Διοσκούρων, Ἀσκληπιοῦ, Διονύσου, ἠρώων τε πάντων, Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀπόλλωνος, τῶν τε λοιπῶν παρ' Ἑλλήσι θεῶν, μυστηρίων τε καὶ τελετῶν, Διὸς τε αὐτοῦ πράξεων τῶν παρ' Ἑλλήσι μνημονευομένων· τούτων γὰρ ἀπάντων τὴν ἱστορίαν νεωτέραν τῆς Κέκροπος ἡλικίας παῖδες Ἑλλήνων παραδιδάσκει. 5 Μωϋσέα δὲ ἡ παροῦσα συνεξέτασις τῶν χρόνων γενέσθαι κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ, ὃν πρῶτόν φασὶ τῆς Ἀττικῆς βασιλεῦσαι, συνίστησι πρὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀμφὶ τὰ τν' ἔτη.

- P. 67 Ὅτι μὲν οὖν αὐτὸς ἑαυτῷ τὴν ἀτοπίαν τοῦ λόγου μεμαρτύρη-
 κεν Εὐσέβιος ἀρκεῖ πρὸς κατανόησιν τοῖς γε ποσῶς μετεσχηκόσι και- 10
 δεύσεως ἄλλης τε καὶ τῆς ἐν ἱστορίαις παλαιαῖς ὁμολογουμένης. Ἐν
 γὰρ αὐτῷ πρὸς ἀνατροπὴν τῶν συγγεγραμμένων ἤρκει τοῦτο καὶ
 μόνον, τὸ ταῖς τοσαύταις τηλικούτων δόξαις ἀνδρῶν φιλοσόφων
 ἀντιπυσεῖν, ἀμάρτυρόν τε τὴν παρ' ἑαυτοῦ πυρρειαγαγεῖν. ταῦτα
 γὰρ ταῖς τῶν πολλῶν, μᾶλλον δὲ τῶν πάντων δόξαις ἀντισηγόμε- 15
 να, μόλις ἂν καὶ μετὰ πολλῆς προσδεχθεῖεν τῆς ἀποδείξεως παρὰ
 τοῖς εὐ εἰδόσι ταῦτα κρίνειν. ὅτι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρων τριῶν ὑποθέσεων
 Βἑαντόν τε καὶ τὴν ἀλήθειαν ὥπται παραλογισάμενος ἐντεῦθεν φα-
 νερόν. εἰπὼν γὰρ διαφόρους χρόνων ἀποδόσεις παρ' Ἑβραίοις
 εὐρηκέναι, τὴν μὲν πλήθουσαν, τὴν δὲ ἕλλειπουσαν, ταύτη τε 20

1. ἔτι] ἔστι G. Διοσκούρων B. Διοσκόρων G. Ἀσκληπίου G.
 5. παραδιδάσκει B. παραδιδάσκουσιν G. παραδιδάσκουσιν G.
 6. ἐξέτασις Scaliger. 8. Ἰλιακῶν m. Ἡλιακῶν G. 14. ἑαυτοῦ]
 αὐτοῦ A. ταῦτα B. τὰ G. 15. ταῖς] τοῖς G.

His, Castore et Polluce, Aesculapio, Baccho, Heroibusque omnibus, Mercurio quoque et Apolline, reliquisque Graecorum diis, arcanis, sacris, ipsisque insuper a Iove gestis supra modum a Graecorum ore decantatis; horum siquidem omnium historiam Graecorum sequaces Cecropis aetate recentiore affirmant; instituta vero a nobis temporum series et eorum accurata dispositio Cecropi natura ancipiti, quem primum ante res ad Ilium gestas annos circiter trecentos et quinquaginta Atticae imperasse contendit, Mosen coetaneum asserit.

Sane absurditatis allatae sibi ipsi Eusebium testem esse facile coniciet, qui alia quavis eruditione, tum ea maxime, quae in veteribus historiis agnoscendis versatur, leviter fuerit imbutus. Unum enim hoc solumque confutandis eius scriptis sufficeret, quod tot litteratorum virorum sententiis adversetur, suumque ipsius commentum nullo antiquo testimonio probatum in medium intrudat. Dicta quippe plurium, imo vero cunctorum sententiis opposita, vix ac ne vix quidem, nisi valido rationum agmine stipata, obtrudere, sano et recto iudicio utentibus in more positum est. At vero tribus ex argumentis sibi ipsi veritatisque voluisse fucum facere, exinde manifestum. Cum enim varias annos numerandi rationes ab Hebraeis usurpari et unam quidem excedere, aliam, quam sequutus est, deficere statue-

κατακολουθήσαι, πρῶτον μὲν διαψεύδεται· τῇ γὰρ πλεοναζούσῃ τῶν δύο, τῆς τε κατὰ τὸ Ἑβραϊκὸν τῆς τε παρὰ Σαμαρείταις, ἐκδόσει τῶν ὀ κέρχεται, ὡς φησιν ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ· ἄλλως τε, εἰ καὶ ἀληθεύει χρησάμενος τῇ ἑλλειπούσῃ, πόρρω φιλαληθοῦς 5 σκοποῦ πέπραχε. τῆς τε γὰρ περὶ τὸ θεωρητικὸν ἀρετῆς μεσότης ἐστὶν ἀλήθεια, τὰς ἑλλείψεις καὶ προσθέσεις, ὡς κακίας καὶ ψευδεῖς διαφεύγουσα, τῆς τ' αὖ περὶ τὸ πρακτικὸν ἀρεταὶ μὲν αἱ μεσότητες, κακαὶ δὲ πρὸς ὑφαιρέσεις μεμαρτύρηται. οὐκ ἄρα λοιπὸν εἰς νεποίηκεν ἐξακολουθήσας ἑλλειπούσῃ γραφῇ περὶ 10 τοὺς χρόνους. ἴσον γὰρ εἰ καὶ ἐκ διαμέτρου τὸ κακὸν τῇ τε προσθήκῃ παρέπεται, καὶ τῇ ἑλλείψει τὸ ψεῦδος. διαμαρτάνει δὲ τοῦ ἀληθοῦς κὰν τῷ λέγειν Μαῦσέα κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ πρῆσβύτερον πάντων τῶν παρ' Ἑλλησι θεῶν καὶ μυστηρίων, Διὸς τε αὐτοῦ πράξεων, ἃς νεωτέρας τῆς Κέκροπος ἡλικίας παρ' Ἑλλησι 15 πέφυκε δόξα· τὸν Δία πρώτη γυναικῶν μιγῆναι Νιόβῃ τῇ Ἰνάχου· Ἰναχος δὲ κατὰ τὴν Εὐσεβίου σύνθεσιν ἔτεσι τ' προτερεύει Κέκροπος· οὕτω δὲ σχεδὸν καὶ κατὰ τὸν Ἀφρικανόν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὗτος Εὐσέβιος περὶ Διὸς καὶ Νιόβης, Φορωνέως τε καὶ Ἰνάχου, κατὰ τὸ ν' ἔτος τοῦ Ἰακώβ ταῦτα παρέθετο ἐν τῷ κατὰ 20 νόμῳ αὐτοῦ. Φορωνεὺς οὗτος Ἰνάχου καὶ Νιόβης παῖς, ὃς πρῶ-

6. προσθέσεις G. 9. περὶ] παρὰ G. 10. προσθήκη G.
 11. διαμαρτάνει Bm. διαμαρτάνη G. 12. τοῦ om. G. κὰν]
 Vulgo κὰν. τῷ λέγειν A. τὸ λέγειν B. Articulum om. G.
 μωσέα B. τὸν Κέκροπα G. 15. λέγουσι γὰρ καὶ τὸν Δία m.
 νιαβῆ B. 17. οὕτω] οὕτως G. 18. οὗτος αὐτός G.
 νιαβῆς hic et paullo post B. 20. Φορωνεὺς δ' m.

rit, in mendacium impēgisse convincitur; superexcedente siquidem septuaginta Interpretum calculo usus utrumque alium, cum qui penes Hebraeos, tum penes Samaritanos, ut computum abdicat, idem ipse libro primo testatur. Ac licet a veritate non alienum se iactet; deficientem ac imminutum sequutus, a scopo tamen ad quem veri studiosus dicta scriptaque collimat, recessit quam longissime. Contemplativae quippe virtutis perfectio mediumque veritas est, defectus excessusque, velut vitia, mendaciaque ex utroque latere vitare solita, sicut eius quae in actione versatur complementum est temperata mediocritas, ad defectus autem vitium illi adversum declinare praedicatur; peccavit itaque diminutam computandorum annorum viam sequutus. Uno namque modo et ex excessu vitium oppositum et ex defectu mendacium consequitur. A vero quoque aberrat ubi Moſen gemina constanti natura Cecropi aetate parem atque omni Graecorum numine vel religione ipsisque a Iove rebus gestis, quas Cecropis tempore recentiores Graecorum affirmat opinio, longe antiquiorem ponit; cum prima feminarum, cui coniunctus fuerit Iupiter, sit Niobe, Inachi filia. At Inachus, si fidem Eusebii demus computo, annis trecentis Cecrope prior est, in quem calculum inclinat ferme Africanus. Ipseque idem Eusebius quae de Iove et Niobe, Phoroneo et Inacho referuntur, circa quinquagesimum Iacob aetatis annum in temporum ratione a se condita reposuit. Phoroneus porro, Inachi Nio-

τος νόμους καὶ κριτήρια ὤρισε, τινὲς δὲ αὐτοῦ Φορωνέως τὴν Νιόβην θυγατέρα φασὶν Ἑλληνες, ἐξ ἧς ποιεῖται παῖδα Ἄπειν τὸν καὶ Σέραπιν· εἰ δ' ἄρα ταῦτά γε ἀληθῆ ἢ καὶ ψευδῆ ὄντα παρ' Ἑλλήσιν, ἐπὶ Ἰνάχον καὶ Φορωνέως τῷ μοιχῷ πέπρακται Διὶ φέρονται πράξεις τοῦ αὐτοῦ Διὸς παρ' Ἑλλήσι πρὸ Κέκρο-5
 P. 68 πος τοῦ διφυοῦς ἱστορούμεναι, ὧν μία αὕτη καὶ ἐπίσημος ἢ
 V. 54 περὶ Νιόβης, ἣν πρώτην γυναικῶν ἑμοιχεύσατο Ζεὺς. καὶ μά-
 την Εὐσέβιος Μωϋσέως τε καταψεύδεται καὶ Ἑλλήνων οὕτω πά-
 λιν. εἰ γὰρ μετὰ Φορωνέα Μωϋσης, κατὰ Κέκροπα τὸν δι-
 φυῆ, οὐκ ἔστι Διὸς αὐτοῦ πράξεων καὶ πάντων τῶν παρ' Ἑλ-10
 λήσιν ἀρχαιολογομένων, ὡς δέδεικται, παλαιότερος· εἰ δὲ πα-
 λαιότερος, ὡς καὶ αὐτὸς μαρτυρεῖ καὶ πάντες οἱ πρὸ αὐτοῦ,
 πέφυκε Μωϋσῆς τοῦ Διὸς, κατὰ Ἰναχον καὶ Φορωνέα, ἐνδέχεται
 αὐτὸν καὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι πάντων εἶναι πρεσβύτατον. οὐδὲν
 Βγὰρ Ἑλλήσι πρὸ Ἰνάχον καὶ Φορωνέως παιδὸς τῶν πρώτως Ἄρ-15
 γους βασιλευσάντων [Ἑλλήσιν] ἱστόρηται· καθ' οὓς πρῶτος
 καὶ μέγας ἐν τῇ Ἀκτιῇ, τῇ νῦν Ἀττικῇ λεγομένη, κατακλυσμοῦ
 γέγονε βασιλεύοντος αὐτῇ Ὠγύγου, μεθ' ὃν Κέκροψ ὁ διφυῆς
 ἔτεσιν ρηθ' ἀβασιλεύτου μεινάσης τῆς χώρας, διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ
 αὐτοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν τοσοῦτοις ἔτεσιν· ὥστε 20
 ἐκ πάντων δεικνυσθαι διαμαρτάνειν ἐν τοῖς περὶ Μωϋσέως χρό-
 νοῖς ἔτεσι τοῦλάχιστον διακοσίοις τὸν Εὐσέβιον· ὅθεν καὶ τὴν

2. Νιόβην B. ἐξ ἧς Ζεὺς m. ποιῆται B. 3. εἰ Bm. ἢ G.
 ἢ om. B. 5. φέρωνται B. τοῖσιν addit m. 6. ἱστορούμενος B.
 αὕτη] Legebatur τάντη. ταῦτα B. 7. νιοβῆς B. 12. οἱ
 πάντες οἱ G. 14. καὶ τῶν] καὶ om. G. 15. Ἑλλήσι delet m.

besque filius, is est, qui leges et iudiciorum instituta in hominum consor-
 tium inexit; alii licet Graeci Niobem Phoroneo natam asserant, ex qua
 Jupiter Apim, qui Serapis est, suscipit; quae quidem, seu vero seu ficte
 fuerint a Graecis scripta, Inachi Phoroneique temporibus, ab adultero love
 censentur patrata; sane Iovis ipsius res gestae ante Cecropem illum bifor-
 mem litteris commendatae feruntur, quarum haec de Niobe, quam mulierem
 primam compressit, censetur praecipua. Sed et frustra in Mosen Grae-
 cosque mendacia comminiscitur Eusebius. Nam si Moses Phoroneo poste-
 rior ac geminae naturae Cecropi coaetaneus, nulla tenus rebus a Iove ge-
 stis antiquisve aliis, de quibus memorant Graeci, censetur anterior; quod
 si Iove antiquior, (ut ipse ac alii, qui praecesserunt, testantur), tempori-
 bus Inachi Phoroneique natus est Moses; consequens est cunctis Graecorum
 voce decantatis eum esse maiorem aetate; nullius enim nomen ante Inachum
 vel filium Phoroneum primos Argivorum reges Graecis historis celebratur;
 eorum autem saeculo in Acte, quae nunc Attica, Ogygo regnante, primum
 illud et celebre diluvium contigit; exactisque demum annis novem supra
 centum et octoginta, regione tanto spatio propter vastitatem diluvio illatam
 regibus orbata, Cecrops imperium invasit. Ex quibus singularis annis mini-
 mum ducentis, in Mosis aetate recte designanda Eusebium peccare, com-

παρ' Αἰγυπτίοις τῶν λεγομένων δυναστειῶν παρενόθευσε χρονολογίαν καὶ τὴν παρ' Ἀσσυρίοις, ὡς ἐν τῷ τέλει τοῦ κανονίου τῶν C Ἀσσυρίων βασιλέων δειχθήσεται, καὶ τὴν παρ' Ἑλλησι δέ, καθὼς ἀποδεδεικται. τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἐνταῦθα προῦκειτο κατὰ Ἀμώσιν μὲν, τὸν καὶ Τέθμωσιν, υἱὸν Ἀσῆθ τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς κατ' Αἴγυπτον ὀκτωκαιδεκάτης δυναστείας, δεῖξαι τὴν Μωϋσέως γένεσιν, εἴ γε τριάκοντα ἔτη λογισώμεθα τῷ αὐτῷ Ἀμώσει, καὶ ἰς' τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἀσῆθ· εἰ δέ, ὡς τὰ πλείστα καὶ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων, κ' μὲν τῷ Ἀσῆθ, κς' δὲ τῷ 10 Ἀμώσει, ἔσται γεννηθεὶς κατὰ κς' ἢ καὶ κς' ἔτος τοῦ αὐτοῦ Ἀσῆθ, ὅπερ ἡμῖν εὐρηται μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας, συντρέχων τῷ γηβλβ' ἔτει τοῦ κόσμου, νέ δὲ Ἰνάχου τοῦ πρώτου βασιλέως Ἀργείων, καθ' οὓς Ἀσσυρίων μὲν Σφαῖρος, Σικωνίων δὲ Ὁρ- D Θόπολις ἐβασίλευον. μετὰ δὲ ἔτη π' Ὁγγον καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ 15 κατακλυσμὸν Ἀπιδος τοῦ Φορωνέως Ἀργείων βασιλεύοντος ἔτι, Αἰγυπτίων δὲ Μισφραγμουθώσεως τοῦ καὶ Ἀμώσιος ἔτι, Ἀσσυρίων δὲ ἔτι καὶ Σικωνίων.

Τετάρχθωσαν δὲ ἡμῖν ἐφεξῆς αἱ λοιπαὶ δυναστεῖαι τῶν Αἰγύπτου βασιλέων ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐή' καὶ τοῦ πρώτου βασιλέως αὐ-

1. αἰγυπτιοῖς Bm. Αἰγυπτίων G.
5. ἀσῆθ A constanter.
7. γένεσιν B. γέννησιν G.
8. ἄμωσει AB.
- ἀσῆθ B.
- τῷ Ἀμώσει m. τῶν ἄμωσει B. τὸν Ἀμωσιν G.
10. ἰς' ἢ ἰς' m.
- ἢ καὶ B. Aberat καὶ.
11. ἠῆρηται B.
- συντρέχων τῷ] Legebatur συντρέχόντων. συντρέχων B.
12. ἐτῶν m.
- νε' μὰ m.
13. Σφαῖρος m. σφαιρός B. Σφαιδρός G.
14. γεγονέναι Ὁγγον m.
15. ἔτι ter in ἔτει mutat m et supplet numeros in Latinis expressis.
16. Μισφραγμουθώσεως G.
- ἀμώσιος B. Ἀμώσεως G.

pertum est. Quo factum, ut et dynastiarum Aegyptiis ita dictarum Assyriorumque, ut ad calcem indicis Assyriorum regum declarabitur, nec non et Graecorum, ut infra demonstravimus, chronologiam adulterare non sit veritus. Hoc quippe nobis propositum erat, ut Amosis, qui et Tethmosis, Aseth dynastiae decimae octavae primi regis filii temporibus Mosen natum ostenderemus, si nempe Amosi triginta, Asethque eiusdem patri annos sedecim assignemus; verum iuxta plura eaque correctiora exemplaria, huic quidem Aseth annis 20, inde Amosi 26 concessis, anno Aseth eiusdem 17 vel 16, natalis Mosis dies deprehendetur (accurata vero, qua potuimus, arte calculus iste a nobis compositus est), annis nimirum a mundi condita 3732, una concurrentibus, Inachi regis Argivorum primi labente 41, quo Assyriis quidem imperabat Sphaerus et Sicyoniis Orthopolis; evolutisque demum annis octoginta. Apī Phoronei filio Argivis annos (iam quinque) Aegyptiis Misphragmuthosi, qui et Amosis (duodecim) Aecatade Assyriis (primum duntaxat) Echyreo Sicyoniis (tres supra triginta) imperantibus, Ogygus et sub eo diluvium extitit.

Reliquae igitur regum Aegyptiorum dynastiae sua quaeque serie et ordine, a decima nimirum octava et eius rege primo Amos ex Africani sen-

τῆς Ἀμῶς μὲν κατὰ Ἀφρικανὸν, κατὰ δὲ Εὐσέβιον Ἀμῶσιος, κατὰ δὲ τὸ παρὸν χρονολογραφεῖον καὶ ἕτερα ἀκριβῆ, ὡς δευχθήσεται, δευτέρου τῆς αὐτῆς ἡ' δυναστείας Ἀμῶσιος.

P. 69
V. 55

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

Ἰστωκαίδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν 15

ἂν πρῶτος Ἀμῶς, ἐφ' οὗ Μωϋσῆς ἐξῆλθεν ἀπ' Αἰγύπτου, ὡς ἡμεῖς ἀποδείκνυμεν ὡς δ' ἡ παρούσα ψῆφος ἀναγκάζει, ἐπὶ τοῦτον τὸν Μωϋσέα συμβάλει νέον ἔτι εἶναι.

B Οἶμαι τὸν Ἀφρικανὸν ἀγνοεῖν ὅτι καὶ ὁ παρ' αὐτῶ Ἀμῶς Ἀμωσις ἐκαλεῖτο ὁ αὐτὸς καὶ Τέθμωσις υἱὸς Ἀσῆθ, ὡς δηλωθήσεται· καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ἔκτος Μισφραγμουθῶσις ὁμοίως καὶ Ἀμωσις εὐρεῖται λεγόμενος. ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον Ἀμωσιν, ἦτοι Ἀμῶς παρ' αὐτῶ, ἢ πρὸ δ' τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἔτων, Μωϋσῆς γεγένηται, ὡς δεδήλωται, κατὰ τὸ γψλβ' ἔτος τοῦ κόσμου· κατὰ δὲ τὸν δεύτερον Ἀμωσιν, τὸν καὶ Μισφρα-15 γμουθῶσιν, Μωϋσῆς ἐξῆλθεν ἀπ' Αἰγύπτου σὺν τῷ λαῷ, τῷ γωιβ' ἔτει τοῦ κόσμου, π' δὲ αὐτοῦ.

2. τὸ om. G.   6. ἐφ' m. ἀφ' G.   7. ἐπιδείκνυμεν G.
10. τέθμωσις Bm. Τεθμωσῆς G.   ἀσῆθ B. Ἀσῆθ G. ἀσ-
σῆθ A.   11. ὁμοίως καὶ] ὁμοίως δὲ G.   12. ἦνρηται B.
14. γεγένηται A. γεγέννηται G.   ὡς Bm. φ G.   τὸ Bm. τῷ G.
15. τὸν om. B.

tentia, iuxta Eusebium vero Amosi, et iuxta praesentem temporum summam et codices reliquos emendatiore eodem nomine Amosi nuncupando, verum dynastiae 18, sede secunda, prout demonstrabimus, recensendo, nobis disponantur.

EX AFRICANO.

Regum Diospolitarum 16 dynastia decima octava, quorum

Amos primus fuit, sub quo, prout declaravimus, ex Aegypto Moses profectus est. Quin immo regis istius aetate juveniles adhuc annos Mo- sen decurrise sibi concedi praesens calculus exigit.

Virum eundem, qui Amos, Amosin quoque, nec non Tethmosin, qui filius Aseth, dictum (prout ex sequentibus demonstrabitur) et Misphragmuthosin sextum ab eo numeratum Amosis quoque nomine insignitum reperiri, Africanum ignorasse reor. Sane sub Amosi nominis istius primo, qui Amos apud Africanum audit, vel certe annis ante regnum eiusdem quatuor, Moses, ut ex dictis manifesto liquet, in lucem prodit; anno nimirum ab orbis conditu 3732, sub Amosi vero nominis eiusdem secundo, cui Misphragmuthosis quoque nomen, ex Aegypto cum populi totius comitatu egressus est, ab orbe videlicet creato 3812, aetatis propriae 80.

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

C

Ἰοκτωκαιδεκάτῃ δυναστείᾳ Διοσπολιτῶν βασιλέων ἰδ' ὡν πρῶτος Ἀμώσις ἔτη κέ.

Πρὸ τούτου τοῦ Ἀμώσεως τέταρτον καὶ τελευταῖον τῆς ἰδ' 5 δυναστείας Ἀφωφιν Εὐσέβιος παρέθετο παραλόγως, καθ' ὃν πάντες ὁμολογοῦσι τὸν Ἰωσήφ ἄρξαι Αἰγύπτου, ὃν ἐτῶν ἰδ' φησι βασιλεῦσαι, πάντων ἑα' ἔτη ὁμολογούντων αὐτὸν βεβασιλευκέ-^D ναι τῶν πρὸ Εὐσεβίων. ὅσα γοῦν πόσοις ἔτεσι τὸν Ἀμώσιν προγεγονέναι Μιωϋσέως καὶ τῆς ἑξόδου παρελογίσαστο, ἵνα μὴ λέγω 10 συννελοίσαστο. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀφρικανὸς ἕκτον βασιλέα Ἀφωφιν κατὰ τὴν ἰε' δυναστείαν ἔτη ἑα' τῆς Αἰγύπτου βασιλεῦσαι. εἰ δὲ τοῖς χρόνοις πεπλευνακέναι δοκεῖ ἀπὸ Ἀφώφως ἐπὶ Ἀμώσιν, τοῦτο παρὰ τῆς Αἰγυπτίων ἔπαθεν ἀσυμφωνίας, οὕτω παρὰ Μανεθῶ κείμενα εὐρών· πλείω γὰρ π' τῶν ἀπὸ Ἰωσήφ ἐτῶν 15 ἐπὶ Μιωϋσέα.

1. ΕΥΣΕΒΙΟΝ] P. 100. 4. πρὸ τούτου B. πρῶτον G.
6. ὃν ἐτῶν Bm. ὡν ἐτῶν G. 7. ἑα'] Conf. p. 62 b. ἔτη] Lo-
gebatur ἔτος. αὐτὸν m. αὐτῶν G. 8. ὅσα γοῦν πόσοις] πό-
σοις γοῦν m. 11. ἰδ'] κ' G. 13. τοῦτο Bm. τούτῳ G.
ἀφωφίας B. 14. εὐρών] εὐρον B. π' τῶν] ἀπὸ π' G.

EX EUSEBIO.

Regum Diospolitarum sedecim dynastia decima octava, quorum

Amosis primus annos viginti quinque regnavit.

Ante Amosin dynastiae decimae septimae regem quartum et ultimum alium, Aphophim nomine, praeter ordinem Eusebius locavit, sub quo Ioseph regiam potestatem in Aegyptum exercuisse apud omnes in confesso est. Annos autem quatuordecim duntaxat sceptris potitum asserit Eusebius; eo tamen aetate superiores Historici omnes uno supra sexaginta regnasse testantur. Quanto igitur annorum spatio Amosin Aegypti regem Moesen et ex Aegypto recessum antevertiasse hallucinatus est, ne dicam, collegit Eusebius. Regem vero nomine Aphophim dynastiae 15 sextum annos unum et sexaginta regnasse Africanus profitetur; qui quamvis ab Aphophi ad Amosin usque annis aliquot excedere videatur, id vitii tamen ex solo Aegyptiorum ab invicem dissensu, cum ita scriptum penes Manethonem compererit, contraxisse dicendus est. Ab Ioseph aequidem temporibus ad Mo-
sis aetatem annorum numerus longe superat octogesimum.

P. 70

ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

V. 56 *Αιγύπτου τῆς ἐν ἡ' δυναστείας μετὰ τὸν πρῶτον παρὰ Ἀφρικανῶν Ἄμωσιν.*

Δεύτερος κατὰ Ἀφρικανὸν κατὰ τὴν ἐν ἡ' δυναστείαν ἐβασίλευσε Χεβρώς ἔτη ιγ'. 5

Τρίτος Ἀμενωφθὺς ἔτη κδ'.

Τέταρτος Ἀμερσις ἔτη κβ'.

Πέμπτος Μίσραφρις ἔτη ιγ'.

Ἐκτος Μισφραγμούθωσις ἔτη κς', λφ' οὗ ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς. 10

B Ὅμοῦ ἐπὶ Ἀμώσεως τοῦ καὶ Μισφραγμουθώσεως ἀρχῆς κατὰ Ἀφρικανὸν γίνονται ἔτη ξθ'. τοῦ γὰρ Ἀμῶς οὐδ' ὅλως εἶπεν ἔτη. εἰ δ' ἄρα γε κατὰ τὴν Εὐσεβίου στοιχειώσιν δῶμεν κέ ἔτη τοῦ Ἀμῶς καὶ κς' τοῦ Μισφραγμουθώσεως, ἣ κατὰ Ἀφρικανὸν καὶ Εὐσέβιον ἔσονται ἀπὸ ἀρχῆς Ἀμῶς ἕως τέλους Μισφραγμουθώσεως ἔτη ρκ', ὅσα καὶ τῆς ζωῆς Μωϋσέως πεπιστευται εἶναι. καὶ πῶς ἐστι δυνατόν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Μωϋσέως, εἶτον τῆς ἔξ Αἰγύπτου πορείας, ἐὰν κατὰ τὸν Ἀμῶς δῶμεν αὐτὸν ἐξεληλυθέναι, ὡς Ἀφρικανῶν δοκεῖ, ἢ ἀπὸ τῆς νεότητος, ὡς αὐτὸς διασπορεῖ, ἕως τελευτῆς αὐτοῦ Μωϋσέως τοὺς δύο κατακλυσμοὺς 20

2. παρὰ ἀφρικανῶν ἄμωσιν B. 5. χεβρώς A. 6. κδ'] κα' m.
7. ἀμερσις B. 8. μισάφρις B. 9. ἔτη] ἐτι B. 11. ἐπὶ Ἀμώσιος τοῦ καὶ m. Legebatur ἀπὸ Μωσέως. 12. Ἀμῶς G. ἀμῶς B constanter. εἶπεν m. εἰπέω G. 13. ἔτη τοῦ] ἔτη τῆ B.
14. τοῦ M.] τῆ μ. B. μισφραγμούθωσις AB. 15. μισφραγμούθωσις A. μισφραγμούθωσις B. 16. ρκ' Bm. κ' G. 17. εἶτον] Vulgo ἦτον. ἦτοι m. 19. αὐτὸς m. αὐτῶς G.

AEGYPTIORUM REGUM

post primum Amosin Africano dictum dynastiae decimae octavae reliqui.

Secundus dynastiae 18 ex Africano regnavit Chebros annis 13.

Tertius Amenophthis annis 21.

Quartus Amersis annis 22.

Quintus Misaphris annis 13.

Sextus Misphragmuthosis annis 26, sub quo Deucalionaeum diluvium.

Summa annorum usque ad Amos, qui et Misphragmuthosis, secundum Africanum annorum est 69. Amos enim nulla ratione recensuit annos. Verum datis Amos 25, Misphragmuthosi autem 26, annis iuxta Eusebii computum, certe ex mente Africani et Eusebii ab Amos imperio usque ad Misphragmuthosis obitum annos 120, qui Mosis vitae creduntur pares, numerabis. At quinam fieri potest, ab accepto a Mose in populum imperio, id est a protectione ex Aegypto, si Amos regnante eam suscepisse concedamus, prout opinatur Africanus, aut a primis Mosis annis, ut ipse suspicatur, ad eius usque obitum duo diluvia tot Graecorum scriptis laudata

καρ' Ἕλλησι βεβημένους γεγονέναι; λέγω δὴ τὸν πρῶτον ἐπὶ Ὠγύγου ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐν Θετταλίᾳ χρόνους ὕστερον σμῆ', ἀναμφιλέκτως συμβάντα ἐπὶ Κραναοῦ αὐτόχθονος δευτέρου βασιλέως Ἀθήνησιν. ἵνα γὰρ ἐπὶ Ἄμωσ δῶμεν αὐτὸν γεγενῆσθαι, ὅπερ μᾶλλον συμφωνεῖ τοῖς Ἰνάχου χρόνοις, καὶ ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως τετελευτηκέναι, διπλοῦς ὁ τῶν χρόνων πλείων πέφυκεν ἀριθμὸς, ὡς αὐτὸς Ἀφρικανὸς μεμαρτύρηκεν ἐν ἀρχῇ τοῦ τρίτου λόγου εἰπὼν· ἀπὸ μὲν Ὠγύγου, διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθο- D
 10 ράν, ἀβασίλευτος ἔμεινε ἢ νῦν Ἀττικῇ ἔτισιν ρσθ'. εἶτα Κέκροψ ὁ διφνῆς ἔτη ν'. Κραναὸς αὐτόχθων μετὰ Κέκροπα ἔτη θ'. ὁμοῦ γίνονται ἀπὸ τοῦ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμοῦ ἐπὶ Κέκροπα πρῶτον βασιλεῖα Ἀθήνησι, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν δεύτερον Κραναὸν ἔτη σμῆ'. τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐξόδου Μωϋσέως
 15 καὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ ἐν Θετταλίᾳ. ὁ τε γὰρ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμὸς ἐπὶ Φορωνέως καὶ τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τοῦ λαοῦ ἱστορεῖται τῷ αὐτῷ Ἀφρικανῷ, καὶ ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐπὶ Κραναοῦ δευτέρου βασιλέως Ἀθήνησιν, ὡς ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ἀποδέ- P 71
 20 δεκται. οἷκ ἄρα καλῶς ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγει κατακλυσμὸν. ὁ γὰρ Μισφραγμουθώσις μετὰ

8. κραναίος B. Κραναίο G. 6. Μισφραγμουθώσεως m. σφραγμούθως A. μισφραγμούθως B. Σφραγμουθώσεως G. 11. κραναός B.
 12. ἀπὸ τοῦ] τοῦ om. B. 13. Legebatur ἐπὶ Ἀθήνησιν. ἐπὶ om. B. 14. κραναὸν AB. μωσείως B. Μωσείως G. 17. ἀπ' om. G. 20. μισφραγμούθως B. Δευκαλλίωνα G. 21. μισφραγμουθώσις A.

contigisse? Primum dico sub Ogygo in Attica et aliud sub Deucalione in Thessalia annis indubie 248 exactis, sub Cranao indigena secundo Atheniensium rege. Licet enim quod Inachi consonat tempori, sub Amos Moesen natum, sub Misphragmuthosi vero diem ultimum clausisse, demum; duplo maior exsurget sanctorum numerus, etiam Africano teste, ad libri tertii principium dicente. Ab Ogygi temporibus, ob ingentem illam a diluvio receptam cladem, annis 189 orba regibus quae nunc est Attica remansit; tum Cecrops biformis annis 50 regnum tenuit, deinde Cranaus indigena post Cecropis decessum annis novem imperavit. Ab Ogygi itaque diluvio usque ad Cecropem primum Atheniensium regem et Cranaum, qui secundus eum in regno excepit, anni censentur 248, totidemque ab exitu Moysis et Israël ex Aegypto usque ad Deucalionis diluvium in Thessalia visum. Cum enim Ogygaeum diluvium sub Phoroneo et ex Aegypto Israëlitis profectioe historicis Africani monumentis celebretur, tum quoque Deucalionaeum sub Cranao secundo Atheniensium rege contigisse referatur, ut iam ex eius scriptis demonstratum; minus igitur recte Deucalionaeum diluvium Misphragmuthosis temporibus coaequat. Misphragmuthosis enim cum ex

τὸν Ἀμωσιν πρῶτον βασιλέα κατ' αὐτὸν καὶ κατὰ τὸν Εὐσέβιον τῆς ἡ' δυναστείας μόλις κε' χρόνοις ὕστερον καταλήγει. ὑπολείπεται δὴ λοιπὸν ἡμῖν λογίζεσθαι τὸν ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμὸν ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως γεγονέναι μᾶλλον, ἐφ' οὗ καὶ Μωϋσῆς καθ' ἡμᾶς καὶ ἄλλους ἀκριβεστέρους ἐκπεπόρευται τῆς Αἰγύπτου σὺν τῷ λαῷ, ὅπερ Ἀφρικανὸς, συγγνώτω μοι, διαπορήσας ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Ὠγύγου τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος εἶρηκεν ἑαυτῷ ἀντιπίπτων. καὶ οὕτω μὲν ἐν τούτῳ διήμαρτεν οὗ συλλογισάμενος Β' ἀκριβῶς ὅτι Κέκροψ ὁ διφυῆς καὶ Κραναὸς οἱ πρῶτοι βασιλεῖς V. 57 Ἀθηναίων μετὰ Ὠγύγον, ἐφ' ὧν καὶ ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος γέγονε 10 κατακλυσμὸς ἐν Θετταλίᾳ, μετὰ Μισφραγμουθῶσιν ἦσαν χρόνοις ὕστερον τοῦλάχιστον 9', ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν ἀποδέδεικται. σαφῶς δὲ ἔκ τε τῶν Εὐσεβίου παραλογισμῶν πρὸς τοῦ βελτίονος αὐτοῦ, οἷς ἀντιπίπτων ἀμαρτύρως τὰ δοκοῦντα αὐτῷ συνέγραψεν, ἔκ τε τῶν Ἀφρικανῶν λελεγμένων, ὁρθῶς μὲν ἐν 15 οἷς ἐμμαρτύρως εἶρηκε κατὰ Ἰναχον καὶ Φορανεά γενέσθαι Μωϋσέα, διηπορημένως δὲ ἐν οἷς ἢ νέον αὐτὸν ἐπὶ Ἀμώσιος εἶναι καταναγκάσθη παρὰ τῆς ἀληθείας φάναι, ἢ τῆς Αἰγύπτου C ἐκπορευθῆναι, παρέστη ἡμῖν ὅτι ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως ἠγγήσατο τοῦ λαοῦ, τοῦ καὶ Ἀμώσιος, καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ ἐπὶ 20 Ὠγύγου γέγονε κατακλυσμὸς.

2. χρόνοις B. χρόνοις G. 7. ἐπὶ δευκαλίωνος B. Aberat ἐπὶ εἶρηκεν m. εἰρημέναι G. ἀντιπίπτον B. 9. κράναος AB.
 10. ὧν B. ὧν G. 11. μετὰ] καὶ μετὰ G. ἦσαν Bm. ἦγον G.
 14. αὐτοῦ Bm. αὐτῶν G. 15. λελεγμένων B. λεγομένων G.
 19. παρέστη] πάρεστι G.

cuis, tum ex Eusebii sententia, vix annis 25 regnum postmodum tenuit. Superest itaque Ogygaeum diluvium sub Mispfragmuthosi, cuius tempore, prout nobis aliisque oculatis auctoribus placuit, cum populo Moses egres- sus est ex Aegypto, contigisse; in quo, pace ipsius dixero, lapsus Afri- canus ac sibimet ipsi repugnans, Ogygi vice Deucalionem scripsisse depre- henditur. Propterea illi modico examine uso non levis error admissus est, ceu minus attendenti primos Atheniensium reges geminum natura Cecropem et Cranaum, cuius tempore Deucalionis inundatio memoratur, longo inter- vallo Ogygo et Mispfragmuthosi annis ad minus 150 fuisse posteriores, ut testatus in se ipsum, demonstratur. Ex]Eusebii igitur hallucinationibus, quas reclamante probatorum auctorum agmine, nulloque suae sententiae teste producto, congegessit in unum; ex Africani quoque dictis, recte quidem qua non sine testimoniis Inacho Phoroneoque coaetaneum Moesen ponit, in- certo vero qua veritati adversatus, vel eum inter iuvenes adhuc sub Amosi relatum, vel ex Aegypto profectum, coactus est asserere; superest nobis Mispfragmuthosis, qui et Amosis, aetate ducem populi eum institutum scribamus, et Ogygaeum diluvium eodem superstite contigisse manifesto con- cludamus.

Οἱ λοιποὶ βασιλεῖς Αἰγύπτου τῆς ὀκτωκαιδεκάτης δυναστείας μετὰ τὸν πρῶτον κατ' Εὐσεβίῳ Ἀμωσίν.

β' Χεβρών δεύτερος ἔτη ιγ'.

γ' Ἀμμενώφης ἔτη κα'.

5 δ' Μίφρης ἔτη ιβ'.

ε' Μισφραγμούθωσις ἔτη κς'.

D

Ὅμοῦ ἀπὸ Ἀμώσεως τοῦ πρώτου τῆς προκειμένης ἐπ' δυναστείας ἕως Μισφραγμούθωσεως ἀρχῆς κατὰ Εὐσέβιον ἔτη γίνονται οα'. βασιλεῖς πέντε ἀντὶ τῶν ἕξ. τὸν γὰρ τέταρτον Ἀμένσην 10 παραδραμῶν ὁ Ἀφρικανός, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μὲμνηται, ἔτη κβ' αὐτοῦ ἐκολόβωσεν.

ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΤΗΣ ΙΗ'

P. 72

δυναστείας μετὰ τὸν Μισφραγμούθωσιν κατὰ Ἀφρικανὸν οὕτως.

15 ζ' Τούθμωσις ἔτη θ'.

η' Ἀμεινώφης ἔτη λα'. οὗτός ἐστιν ὁ Μέμων ἐῖναι νομιζόμενος καὶ φθεγγόμενος λίθος.

θ' Ὠρος ἔτη λς'.

3. β' delet. m. χεβρών B. 4. ἀμμενώφης B. 5. Μίφρης] Μίφρης G. μισφρῆς B. Memphites Eusebius p. 101. 6. μισφραγμούθωσις B. κς'] „Superius κς" m. 7. Ἀμώσιος m. Μωυσεῖος G. 9. ἀμμεσην A. ἀμμεσην B. 10. ὁ δ' G. μὲμνηται B. μὲμνηται G. 16. ἀμμενώφης B. 17. λίθος B. 18. Ὠρος B. Ὠρος A.

Reliqui Aegyptiorum reges dynastiae decimae octavae, post primum ab Eusebio scriptum Amosin.

2. Chebron annis 13.

3. Ammenophis annis 21.

4. Miphris annis 12.

5. Misphragmuthosis annis 26.

Ab Amosi propositae dynastiae primo usque ad Misphragmuthosis regnum ex Eusebii sententia anni sunt 71, regibus nimirum quinque, cum sex scribendi forent, positus; quartum enim Amensem nomine, quem cum Africano memorant reliqui, praeteriit et annos eius vitae 22 omisit Eusebius.

RELIQUI POST

Misphragmuthosin dynastiae 18 reges ex Africani sententia hoc ordine locantur.

7. Tuthmosis annis 9.

8. Amenophis annis 31. Hic Memnon habitus et lapis loquela praeditus.

9. Horus annis 37.

- ι' Ἀχεροῆς ἔτη λβ'.
 ια' Ραθῶς ἔτη εξ.
 ιβ' Χεβροῆς ἔτη ιβ'.
 B ιγ' Ἀχεροῆς ἔτη ιβ'.
 ιδ' Ἀρμεσῆς ἔτη ε'.
 ιε' Ραμεσοῆς ἔτος α'.
 ις' Ἀμενωφᾶθ ἔτη ιθ'.
 Ὅμοῦ ἔτη σζγ'.

5

ENNEAKAIDĒKATH

θυναστέια βασιλέων ζ Διοσπολιτῶν.

10

- α' Σίδως ἔτη να'.
 β' Ραψάκης ἔτη ξα'.
 γ' Ἀμμενέφθης ἔτη κ'.
 δ' Ραμεσοῆς ἔτη ξ'.
 C ε' Ἀμμενεμνῆς ἔτη ε'.
 V. 58 ς' Θούωρις, ὁ παρ' Ὀμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας
 ἀνήρ, ἐφ' οὗ τὸ Ἴλιον εἰάλω ἔτη ζ'.
 Ὅμοῦ ἔτη σθ'.

15

1. ἀχεροῆς B. 3. χεβροῆς B. 5. ἀρμεσῆς A., ἀρμεσις B.
 6. ραμμεσοῆς AB. Ραμμεσοῆς G. α' B. ἔν G. 7. ἀμενωφᾶθ B.
 ἀμενώφ G. 10. ζ'] Qui enumerantur sex sunt. 13. ἀμμενε-
 φθῆς A. ἀμμενεφθῆς B. 14. ἀρμεσοῆς B. Ραμμεσῆς G. 16. Θου-
 ωρις G. Ὀμήρῳ] Odyss. δ, 126. Πόλυβος] Legebatur Πολύ-
 βους, ς'. Illud ς' om. B. Ἀλκάνδρας ἀνήρ, ἐφ' m. ζ' ἄλκανδρος
 ἀνήρ ἐφ' AB. ζ'. Ἀλκανδρος, ἐφ' G. Conf. p. 169 d.

10. Acherres annis 32.
 11. Rathos annis 6.
 12. Chebres annis 12.
 13. Acherres annis 12.
 14. Armeses annis 5.
 15. Rameses anno uno.
 16. Amenoph annis 19.
 Summa anni 263.

DYNASTIA XIX

regum Diospolitarum VII.

1. Sethos annis 51.
 2. Raphaces annis 61.
 3. Ammenephtes annis 20.
 4. Rameses annis 60.
 5. Ammenemes annis 5.
 6. Thuoris, Polybus Homero dictus, Alcandrac coniux, sub quo captum
 est Ilium, annis 7.
 Summa anni 209.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δευτέρου τόμου Μανεθῶ βασιλεῖς ἕξ ἔτη βραχέα.

Οἱ λοιποὶ τῆς ἑ' δυναστείας μετὰ τὸν Μισφραγκμούθωσιν κατὰ Εὐσέβιον οὕτως.

5 ζ' Τούθμωσις ἔτη θ'. D

ζ' Ἀμένωφις ἔτη λα'. οὗτός ἐστιν ὁ Μέμων ἐναι νομιζόμενος καὶ φθεργόμενος λίθος.

η' Ὄρος ἔτη λς'. (ἐν ἄλλῃ λη'.)

θ' Ἀχερχέρης ἔτη ις'.

10 [ι' Ἀθωρις ἔτη λθ'.
[ια' Χενχέρης ἔτη ις'.]

Κατὰ τοῦτον Μωϋσῆς τῆς ἕξ Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἰουδαίων ἤγησατο.

Μόνος Εὐσέβιος ἐπὶ τούτου λέγει τὴν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωϋσέως ἕξοδον, μηδενὸς αὐτῷ λόγου μαρτυροῦντος, ἀλλὰ καὶ πάντων ἐναντιουμένων τῶν πρὸ αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ.

ιβ' Ἀχερρῆς ἔτη η'.

ιγ' Χερρῆς ἔτη ιε'.

P. 73

ιδ' Ἀρμαῖς ὁ καὶ Δαναὸς ἔτη ε', μεθ' ἃ ἐκ τῆς Αἰγύπτου

1. *μανεθῶθ* AB. 4. *εὐσέβιον* Bm. *Εὐσεβιον* G. 5. *ε'* addit Bm. 6. *Amenophis* apud Eusebium p. 101. *ἔστιν addidi* ex B. 8. *ὄρος* B. *ὄρος* A. 9. *ις'* B. *ιβ'* G. 10 et 11. *om.* B et Eusebium. 17. *ἀχερρῆς* B. *Ancheres* apud Eusebium. 18. *χερρῆς* B. 19. *αρμαῖς* B. *Αρμας* G. ὁ καὶ] καὶ *om.* G.

Eodem secundo Manethonis libro reperiuntur reges 96, quorum imperium ad 2121 annos protractum est.

Dynastiae reliqui octodecim reges post Misphragmuthosin ordinem hunc ex Eusebio tenent.

6. Tuthmosis annis 9.

7. Amenophis annis 31, qui et Memnon dictus et lapis loquax.

8. Orus annis triginta sex, in alio codice triginta octo.

9. Achencheres annis 12.

10. Athoris annis 39.

11. Chencheres annis 16.

Huius tempore Moses Iudaeorum ex Aegypto profectiois dux institutus.

Eusebius nullo, ut ipse testatur, sibi adstipulante, quin immo adversam in partem antiquis auctoribus aliis propensis, sub hoc principe susceptam ab Israele, duce Mose, profectioem scribit.

12. Acherres annis 8.

13. Cherres annis 15.

14. Armes Danaus annis quinque, quibus exactis regno excidit et fra-

ἐκπεσὼν καὶ φεύγων τὸν ἀδελφὸν Αἴγυπτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικνεῖται, κρατήσας τε τοῦ Ἄργου βασιλεύει Ἀργείων.

ιε' Ῥαμεσοῦς, ὃ καὶ Αἴγυπτος, ἔτη 57.

ις' Ἀμένωφισ ἔτη μ'.

Ῥομοῦ ἔτη τμη'.

5

Προσέθηκεν ὑπὲρ τὸν Ἀφρικανὸν ἔτη πε' Ἐδσέβιος κατὰ τὴν ἐπὶ δυναστείαν.

B Ἐννεακαιδεκάτη δυναστεία βασιλέων ἐ Διοσπολιτῶν.

α' Σέθωσ ἔτη νε'.

β' Ῥαμφῆς ἔτη 55.

10

γ' Ἀμμενεφθῆς ἔτη μ',

δ' Ἀμμενέμησ ἔτη κς'.

ε' Θούωφισ, ὃ παρ' Ὀμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας ἀνήρ, ἐφ' οὗ τὸ ἴλιον ἐάλω, ἔτη ζ'.

Ῥομοῦ ἔτη ρ'δ'.

15

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ β' τόμον Μανεθῶ βασιλέων ἡβ' ἔτη αρχα'.

3. Ῥαμεσοῦς] ἀμμοσοῦς B. Legebatur Ἀμμοσοῦς. Correxī ex Eusebio.
4. ις' om. A. μένωφισ A. μενωφισ B. Μίμωφισ G. Verum ex Eusebio dedi. 6. ὑπὲρ] ἐπὶ G. 10. ραμφῆς B. Ράμφης G.
11. Ἀμμενεφθῆς G. 12. ἀμμενεμησ B. Legebatur Ἀμμενεμησ.
13. θουωφισ B. Πόλυβος] Legebatur Πολύβουσ ε'. Illud ε' om. B. Ἀλκάνδρας m. ε' (ε' om. A.) Ἀλκανδρος G. 16. Ἐκ τούτου δ' β' m.

trem Aegyptum fugiens secedit in Graeciam et Argo capta dominatur Argivis.

15. Ammeses, qui et Aegyptus, annis 68.

16. Memophis annis 40.

Summa anni 348.

Supra Africani calculos addidit Eusebius ad dynastiam 18 annos 85.

Dynastia decima nona regum Diospolitarum quinquē.

1. Sethos annis 55.

2. Rapses annis 66.

3. Ammenephthis annis 40.

4. Ammenemes annis 26.

5. Thuoris, Homero dictus Polybus, Alcandrae coniux, cuius tempore captum est Ilium, annis 7.

Summa anni 194.

Ex eiusdem Manethonis libro secundo reges 92 annis 1121.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

C

τρίτου τόμου Μανεθῶ.

Εικοστή δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιβ', οἱ ἐβασίλευσαν
ἔτη ρλέ.

5 Πρώτη καὶ εἰκοστή δυναστεία βασιλέων Τανιτῶν ζ'.

α' Σμενδῆς ἔτη κς'.

β' Φουσέννης ἔτη μα'.

γ' Νεφελχερῆς ἔτη δ'.

δ' Ἀμενωφθίς ἔτη θ'.

10 ε' Ὄσοχωρ ἔτη ς'.

ς' Ψιναχῆς ἔτη θ'.

ζ' Φουσέννης ἔτη λε'.

Ὅμοῦ ἔτη ρλ'.

V. 59

D

ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

15 δυναστεία Βουβαστιτῶν βασιλέων θ'.

α' Σεσόγγωσις ἔτη κα'.

β' Ὄσορθῶν ἔτη ιε'.

1. ΚΑΤΑ] κατὰ δὲ B. 2. τρίτου B. γ' G. ἐκ γ' ἢ. μανε-
θῶδ B. 5. ζ' Bm cum Eusebio p. 103. ς' G. 6. σμενδῆς B.
Σμεδῆς G. 7. φουσέννης B. φουσέννης A. Φουσέννης ἢ Φουσε-
σης G. μα' correxi ex Eusebio. Legebatur μς'. 9. Ἀμενω-
φθίς G. 10. ὄσοχωρ B. ὄσοχορ AG. 11. Πιναχῆς G.
12. φουσέννης B. Legebatur Σουσέννης. λε' ex Eusebio. Legebatur
ιδ'. ι' m. 16. α'] Πρώτος G. σεσόγγις B. σίσογγις A. Cor-
rexi ex Eusebio. 17. ὄσορθῶν B. ὄσορθῶν A. Ὄσορθῶδ G.

EX AFRICANO.

Ex Manethonis libro tertio.

Dynastia vigesima regum 12 Diospolitarum, qui annis 135 regnaverunt.
Dynastia vigesima prima regum Tanitarum septem.

1. Smedes annis 26.

2. Phuneses vel Phusenes annis 46.

3. Nephelcheres annis 4.

4. Amenenophthis annis 9.

5. Osochor annis 6.

6. Pinaches annis 9.

7. Susennes annis 30.

Summa anni 130.

DYNASTIA XXII

Bubastitarum regum IX.

1. Sesonchis annis 21.

2. Osoroth annis 15.

- γ' δ' ε' Ἄλλοι τρεῖς ἔτη κέ'.
 ζ' Τακέλωθις ἔτη εγ'.
 ζ' η' θ' Ἄλλοι τρεῖς ἔτη μβ'.
 Ὀμοῦ ἔτη ρκ'.

P. 74

ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

5

Τανιτῶν βασιλέων δ'.

- α' Πετουβάτης ἔτη μ', ἐφ' οὗ Ὀλυμπιάς ἤχθη πρώτη.
 β' Ὀσορχῶ ἔτη η', ὃν Ἡρακλέα Αἰγύπτιοι καλοῦσι.
 γ' Ψαμμοῦς ἔτη ε'.
 δ' Ζήτ ἔτη λα'.
 Ὀμοῦ ἔτη κθ'.

10

B

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.

Βόχχωρις Σαίτης ἔτη ζ', ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέρξατο, ἔτη ργ'.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Αιδιόπων βασιλέων τριῶν.

15

- α' Σαβᾶκων, ὃς αἰχμάλωτον Βόχχωριν ἐλὼν ἔκαυσε ζῶντα,
 καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη η'.

2. τακέλωθις B. Τακέλλωθις G. 7. ἐφ' m. ἐφ' G. 8. ὄσορ-
 χοῖ A. ὄσορχῶ B. 10. λα'] λδ' B. 13. βοχχορισαίτης B.
 ἔτη ργ'] „Redundant haec aut alia desunt.” m. 16. σαβᾶκων B.
 Σαββᾶκων G. βόχχοριν B.

3. 4. 5. Alii tres annis 25.
 6. Tacellothis annis 13.
 7. 8. 9. Alii tres annis 42.
 Summa anni 120.

DYNASTIA XXIII

regum Tanitarum IV.

1. Petubates annis 40, sub quo prima Olympias duxit initium.
 2. Osorcho annis 8, quem Herculem vocant Aegyptii.
 3. Psammus annis 10.
 4. Zet annis 31.
 Summa anni 89.

DYNASTIA XXIV.

Bonchoris Saites annis 6, cuius tempore loquutus est agnus annis 990.

DYNASTIA XXV

regum Aethiopum III.

1. Sabbacon, qui Bonchorim in captivitate redactum combussit vivum,
 regnavitque annis 8.

- β' Σεβιχῶς υἱὸς ἔτη ιδ'.
 γ' Τάρκος ἔτη ιη'.
 Ὅμοῦ ἔτη μ'.

KAT' EYSEBION.

C

5 τρίτου τόμου Μανιθεῶ.

Εἰκοστὴ δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιβ', οἱ ἑβασίλευσαν ἔτη ρη'.

Εἰκοστὴ πρώτη δυναστεία βασιλέων Τανιτῶν ἐπτά.

- α' Σμένδης ἔτη κς'.
 10 β' Ψουσέννης ἔτη μα'.
 γ' Νεφερχερῆς ἔτη δ'.
 δ' Ἀμενωφθῆς ἔτη θ'.
 ε' Ὅσοχώρ ἔτη ε'.
 15 ζ' Ψινάχης ἔτη θ'.
 ζ' Ψουσέννης ἔτη λε'.
 Ὅμοῦ ἔτη ρλ'.

D

Εἰκοστὴ δευτέρα δυναστεία Βουβασιτικῶν βασιλέων τριῶν.

α' Σεσόγχοσις ἔτη κα'.

1. σεβιχῶς B. Σόσηος G. 4. κατὰ A. 6. Εἰκοστῆ] κ' AB.
 8. εἰκοστὴ πρώτη B. κα' A. Πρώτη καὶ εἰκοστὴ G. 9. σμεν-
 δῆς B. 11. νεφερχέρης A. 12. ἀμενωφθῆς B. 13. ὄσο-
 χῶρ A. 18. σεσόγχοσις B. Σεσόγχοσις G.

2. Sevechus eius filius annis 14. .
 3. Tarcus annis 18.
 Summa anni 40.

EX EUSEBIO.

Ex tertio Manethonis libro.

Dynastia vigesima Diospolitarum regum duodecim, qui annis 178 regnum obtinuerunt.

Dynastia vigesima prima regum Tanitarum septem.

1. Smendis annis 26.
 2. Psusennes annis 41.
 3. Nephercheres annis 4.
 4. Amenophthis annis 9.
 5. Osochor annis 6.
 6. Psinaches annis 9.
 7. Psusennes annis 35.
 Summa anni 130.

Dynastia vigesima secunda regum Bubastitarum trium.

1. Sesechosis annis 21.

β' Ὀσορθῶν ἔτη α' .
 γ' Τακλωθις ἔτη γ' .
 Ὀμοῦ ἔτη μδ' .

P. 75
 V. 60

Εικοστή τρίτη δυναστεία Τανιταῶν βασιλέων τριῶν.

α' Πετουβάστις ἔτη κέ .

5

β' Ὀσορθῶν ἔτη θ' , ὃν Ἡρακλῆα Αἰγύπτῳ ἐκύλευσαν .

γ' Ψαμμοῦς ἔτη ε' .

Ὀμοῦ ἔτη μδ' .

Εικοστή τετάρτη δυναστεία.

Βόχχωρις Σαίτης ἔτη μδ' , ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέξατο .

10

B Ὀμοῦ ἔτη μδ' .

Εικοστή πέμπτη δυναστεία Αἰθιοπίων βασιλέων τριῶν.

α' Σαβάκων , δε ἀιγμάλωτον Βόχχωριν ἐλὼν ἔκαυσε ζῶντα ,
 καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ' .

β' Σεβιχῶς υἱὸς ἔτη ιβ' .

15

γ' Ταρακὸς ἔτη κ' .

Ὀμοῦ ἔτη μδ' .

1. Ὀσορθῶν B. Ὀσορθῶν A. Οσορθῶν G. 2. τακλωθις B. Τακλωθις G. γ'] γ' δ' A. 5. Πετουβάστις B. Πιτουβάστις G.
 6. β' Ὀσορθῶν B. μεθ' ὃν β' Ὀσορθῶν A. β. Μεθ' ὃν Οσορθῶν G.
 7. Ψαμμοῦς G. ι' A. δεκα G. 10. βόχχωρις B. ἐφ' Βα. ἄφ' G. 13. σαβάκων B. Σαββάκων G. ἀιγμάλωτον βοχχοριν AB. Βόχχωριν ἀιγμάλωτον G. 15. σεβιχῶς B. Σεύηχος G.
 17. ἔτη addidi ex B.

2. Osorthon annis 15.

3. Tacallothis annis 13.

Summa anni 49.

Dynastia vigesima tertia trium regum Tanitarum.

1. Petubastes annis 25.

2. Successit Osorthon annis 9, eumque Herculem dixerunt Aegyptiā.

3. Psammus annis 10.

Summa anni 44.

Dynastia vigesima quarta.

Bonchoris Saites annis 44, sub quo humana voce loquutus est agnus.

Summa anni 44.

Dynastia vigesima quinta regum Aethiopum trium.

1. Sabbacon, qui Bonchorim captum vivum combussit, et annis duodecim regnavit.

2. Sevechus eius filius annis 12.

3. Taracus annis 20.

Summa anni 44.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

Ἐκτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Σαϊτῶν βασιλέων ἑννέα. C

- α' Στεφινάτης ἔτη ζ.
 β' Νεχεψῶς ἔτη ε'.
 5 γ' Νεχαῶ ἔτη η'.
 δ' Φαμμήτιχος ἔτη νδ'.
 ε' Νεχαῶ δεύτερος ἔτη ε'. οὗτος εἶλε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰωά-
 χαζ τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγε.
 ε' Φάμμουθις ἕτερος ἔτη ξξ.
 10 ζ' Οὐαφρις ἔτη ιθ', ᾧ προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων
 Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι.
 η' Ἄμωσις ἔτη μδ'.
 θ' Φαμμεχερότης μῆνας ε'. D
 Ὀμοῦ ἔτη ρν' καὶ μῆνας ε'.

15 ΕΒΔΟΜΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Περσῶν βασιλέων η'.

- α' Καμβύσης ἔτη ε' τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Περσῶν ἐβασίλευσεν
 Αἰγύπτου ἔτη ε'.

2. σαϊτῶν Bm. Ασαϊτῶν G. 4. νεχεψῶς A. νεχεψῶς B. Νερε-
 ψῶς G. 5. νεχαῶ A. νεχαῶ B. 6. φαμμήτιχος (sic) B. φαμ-
 μήτιχος A. Φαμμίτικος G. 7. νεχαῶ AB. Ἰωάχαζ] Ἰωαχᾶς G.
 8. αἰχμάλωτον om. G. 10. ὑπό] ἀπό B. 13. Φαμμεχερό-
 της G. 15. ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ] ΒΑΣΙΛΕΙΑ G.

EX AFRICANO.

Dynastia vigesima sexta regum novem Saitarum.

1. Stephinates annis 7.
  2. Nerepsus annis 6.
  3. Nechao annis 8.
  4. Psammiticus annis 54.
  5. Nechao secundus annis 6. Hic cepit Hierusalem et Ioachas regem in Aegyptum abduxit.
  6. Psammuthis alter annis 6.
  7. Uaphris annis 19, ad quem Hierusalem ab Assyriis capta Iudaeorum reliqui confugerunt.
  8. Amosis annis 44.
  9. Psammacherites mensibus sex.
- Summa anni 150 cum mensibus 6.

DYNASTIA XXVII

regum Persarum octo.

1. Cambyses quinto sui in Persas regni anno Aegyptum obtinuit an-
 nis 6.

τὸν Ἀμωσιν πρῶτον βασιλεῖα κατ' αὐτὸν καὶ κατὰ τὸν Εὐσέβιον τῆς ἡ' δυναστείας μόλις κέ' χρόνοις ὕστερον καταλήγει. ὑπολείπεται δὴ λοιπὸν ἡμῖν λογίεσθαι τὸν ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμὸν ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως γεγονέναι μᾶλλον, ἐφ' οὗ καὶ Μωϋσῆς καθ' ἡμῖς καὶ ἄλλους ἀκριβεστέρους ἐκπεπόρευται τῆς Αἰγύπτου σὺν τῷ λαῷ, ὅπερ Ἀφρικανὸς, συγγνώτω μοι, διαπορήσας ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Ὠγύγου τὸν ἐπὶ Δευκαλιωνος εἴρηκεν ἑαυτῷ ἀντιπίπτων. καὶ οὕτω μὲν ἐν τούτῳ διήμαρτεν οὐ συλλογισάμενος Βάκριβῶς ὅτι Κέκροψ ὁ διφυῆς καὶ Κραναὸς οἱ πρῶτοι βασιλεῖς

V. 57 Ἀθηναίων μετὰ Ὠγύγον, ἐφ' ὧν καὶ ὁ ἐπὶ Δευκαλιωνος γέγονε 10 κατακλυσμὸς ἐν Θετταλίᾳ, μετὰ Μισφραγμουθῶσιν ἦσαν χρόνοις ὕστερον τοῦλάχιστον ρν', ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν ἀποδέδεικται. σαφῶς δὲ ἕκ τε τῶν Εὐσέβιου παραλογισμῶν πρὸς τοὺς βελτίονας αὐτοῦ, οἷς ἀντιπίπτων ἀμαρτύρως τὰ δοκοῦντα αὐτῷ συνέγραψεν, ἕκ τε τῶν Ἀφρικανῶν λελεγμένων, ὁρθῶς μὲν ἐν 15 οἷς ἐμμαρτύρως εἴρηκε κατὰ Ἴναχον καὶ Φορωνέα γενέσθαι Μωϋσέα, διηπορημένως δὲ ἐν οἷς ἢ νέον αὐτὸν ἐπὶ Ἀμώσιος εἶναι κατηναγκάσθη παρὰ τῆς ἀληθείας φάναι, ἢ τῆς Αἰγύπτου C ἐκπορευθῆναι, παρέστη ἡμῖν ὅτι ἐπὶ Μισφραγμουθώσεως ἡγήσατο τοῦ λαοῦ, τοῦ καὶ Ἀμώσιος, καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ ἐπὶ 20 Ὠγύγου γέγονε κατακλυσμὸς.

2. χρόνοις B. χρόνοις G.   7. ἐπὶ δευκαλιωνος B. Aberat ἐπὶ εἴρηκεν m. εἰρημέναι G.   ἀντιπίπτον B.   9. κράναος AB.
 10. ὧν B. ὄν G.   11. μετὰ] καὶ μετὰ G.   ἦσαν Bm. ἦγον G.
 14. αὐτοῦ Bm. αὐτῶν G.   15. λελεγμένων B. λεγομένων G.
 19. παρέστη] πάρεστι G.

eius, tum ex Eusebii sententia, vix annis 25 regnum postmodum tenuit. Superest itaque Ogygaeum diluvium sub Misphragmuthosi, cuius tempore, prout nobis aliisque oculatis auctoribus placuit, cum populo Moses egressus est ex Aegypto, contigisse; in quo, pace ipsius dixero, lapsus Africanus ac sibimet ipsi repugnans, Ogygi vice Deucalionem scripsisseprehenditur. Propterea illi modico examine uso non levis error admissus est, cum minus attendenti primos Atheniensium reges geminum natura Cecropem et Cranaum, cuius tempore Deucalionis inundatio memoratur, longo intervallo Ogygo et Misphragmuthosi annis ad minus 150 fuisse posteriores, ut testatus in se ipsum, demonstratur. Ex Eusebii igitur hallucinationibus, quas reclamante probatorum auctorum agmine, nulloque suae sententiae teste producto, congeessit in unum; ex Africani quoque dictis, recte quidem qua non sine testimoniis Inacho Phoroneoque coetaneum Mosen ponit, incerto vero qua veritati adversatus, vel eum inter iuvenes adhuc sub Amoi relatum, vel ex Aegypto profectum, coactus est asserere; superest nobis Misphragmuthosis, qui et Amosis, aetate ducem populi eum institutum scribamus, et Ogygaeum diluvium eodem superstite contigisse manifesto concludamus.

Οἱ λοιποὶ βασιλεῖς Αἰγύπτου τῆς ὀκτωκαιδέκτης δυναστείας μετὰ τὸν πρῶτον παρ' Εὐσεβίου Ἄμωσιν.

β' Χεβρών δεύτερος ἔτη γ'.

γ' Ἀμμενώφης ἔτη κα'.

5 δ' Μίφρης ἔτη ιβ'.

ε' Μισφραγμούθωσις ἔτη κς'.

D

Ὅμοῦ ἀπὸ Ἀμώσεως τοῦ πρώτου τῆς προκειμένης ἐπ' δυναστείας ἕως Μισφραγμούθωσεως ἀρχῆς κατὰ Εὐσέβιον ἔτη γίνονται οα'. βασιλεῖς πέντε ἀντὶ τῶν Ξξ. τὸν γὰρ τέταρτον Ἀμένσην 10 παραδραμῶν ὁ Ἀφρικανὸς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μέμνηται, ἔτη κβ' αὐτοῦ ἐκολόβωσεν.

ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΤΗΣ ΙΗ'

P. 72

δυναστείας μετὰ τὸν Μισφραγμούθωσιν κατὰ Ἀφρικανὸν οὕτως.

15 ζ' Τοῦθμωσις ἔτη θ'.

η' Ἀμμενώφης ἔτη λα'. οὗτός ἐστιν ὁ Μέμων εἶναι νομιζόμενος καὶ φθεργόμενος ἴδιος.

θ' Ὠρος ἔτη λς'.

3. β' delet m. χεβρών B. 4. ἀμμενώφης B. 5. Μίφρης] Μίφρης G. μίφρης B. Memphres Eusebius p. 101. 6. μισφραγμούθωσις B. κς'] „Superius κς” m. 7. Ἀμώσιος m. Μαύσιος G. 9. ἀμμεσην A. ἀμμεσην B. 10. ὄν ὁ G. μέμνηται B. μέμνηται G. 16. ἀμμενώφης B. 17. ἴδιος B. 18. Ὠρος B. Ὠρος A.

Reliqui Aegyptiorum reges dynastiae decimae octavae, post primum ab Eusebio scriptum Amosin.

2. Chebron annis 13.

3. Ammenophis annis 21.

4. Miphris annis 12.

5. Misphragmuthosis annis 26.

Ab Amosi propositae dynastiae primo usque ad Misphragmuthosis regnum ex Eusebii sententia anni sunt 71, regibus nimirum quinque, cum sex scribendi forent, positus; quartum enim Amensem nomine, quem cum Africano memorant reliqui, praeteriit et annos eius vitae 22 omisit Eusebius.

RELIQUI POST

Misphragmuthosin dynastiae 18 reges ex Africani sententia hoc ordine locantur.

7. Tuthmosis annis 9.

8. Amenophis annis 31. Hic Memnon habitus et lapis loquela praeditus.

9. Horus annis 37.

- ι' Ἀχερρῆς ἔτη λβ'.
 ια' Ραθῶς ἔτη ξξ.
 ιβ' Χεβρῆς ἔτη ιβ'.
 B ιγ' Ἀχερρῆς ἔτη ιβ'.
 ιδ' Ἀρμεσῆς ἔτη ε'.
 ιε' Ραμεσοῦς ἔτος α'.
 ις' Ἀμενωφᾶθ' ἔτη ιθ'.
 Ὅμοῦ ἔτη σξγ'.

5

ΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΗ

θυναστία βασιλέων ζ Διοσπολιτῶν.

10

- α' Σέθως ἔτη να'.
 β' Ραφάκης ἔτη ξα'.
 γ' Ἀμμενέφθης ἔτη κ'.
 δ' Ραμεσοῦς ἔτη ξ'.
 C ε' Ἀμμενεμνῆς ἔτη ε'.
 Γ. 58 ς' Θουώρις, ὁ παρ' Ὀμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας
 ἀνὴρ, ἐφ' οὗ τὸ Ἴλιον εἰλόω ἔτη ζ'.
 Ὅμοῦ ἔτη σθ'.

15

1. ἀχερρῆς B. 3. χεβρῆς B. 5. ἀρμεσῆς A., ἀρμεσοῦς B.
 6. ραμμεσοῦς AB. Ραμμεσοῦς G. α' B. ἦν G. 7. ἀμενωφᾶθ' B.
 Ἀμενωφ G. 10. ζ] Qui enumerantur sex sunt. 13. ἀμμενε-
 φθῆς A. ἀμμενεφθῆς B. 14. ραμεσοῦς B. Ραμεσοῦς G. 16. Θου-
 ωρις G. Ὀμήρῳ] Odyss. δ, 126. Πόλυβος] Legebatur Πολύ-
 βους, ε'. Illud ε' om. B. Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, ἐφ' m. ζ' Ἀλκάνδρας
 ἀνὴρ ἐφ' AB. ζ'. Ἀλκάνδρος, ἐφ' G. Conf. p. 169 d.

10. Acherres annis 32.
 11. Rathos annis 6.
 12. Chebres annis 12.
 13. Acherres annis 12.
 14. Armeses annis 5.
 15. Rameses anno uno.
 16. Amenoph annis 19.
 Summa anni 263.

DYNASTIA XIX

regum Diospolitarum VII.

1. Sethos annis 51.
 2. Raphaces annis 61.
 3. Ammenephtes annis 20.
 4. Rameses annis 60.
 5. Ammenemes annis 5.
 6. Thuoris, Polybus Homero dictus, Alcandrac coniux, sub quo captum
 est Ilium, annis 7.
 Summa anni 209.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δευτέρου τόμου Μανεθῶ βασιλεῖς ἕς ἔτη
βρακί.

Οἱ λοιποὶ τῆς ἡ' δυναστείας μετὰ τὸν Μισφραγμούθωσιν
κατὰ Εὐσέβιον οὕτως.

5 ζ' Τούθμωσις ἔτη θ'.

ζ' Ἀμένωφισ ἔτη λα'. οὗτός ἐστιν ὁ Μέμων εἶναι νομιζό-
μενος καὶ φθεργόμενος λίθος.

η' Ὄρος ἔτη λς'. (ἐν ἄλλω λη'.)

θ' Ἀχενχέρσης ἔτη ις'.

10 [ι' Ἀθωρις ἔτη λθ'.]
[ια' Χενχέρης ἔτη ις'.]

Κατὰ τοῦτον Μωϋσῆς τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἰου-
δαίων ἠγήσατο.

Μόνος Εὐσέβιος ἐπὶ τούτου λέγει τὴν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωϋ-
15 σέως ἔξοδον, μηδενὸς αὐτῷ λόγου μαρτυροῦντος, ἀλλὰ καὶ πάν-
των ἐναντιουμένων τῶν πρὸ αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ.

ιβ' Ἀχερρῆς ἔτη η'.

ιγ' Χερρῆς ἔτη ιε'.

ιδ' Ἀρμαῖς ὁ καὶ Δαναὸς ἔτη ε', μεθ' αὐτὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου

P. 78

1. *μανεθῶθ* AB. 4. *εὐσέβιον* Bm. *Εὐσεβιον* G. 5. ζ' addi-
dit Bm. 6. *Αμνωφίς* apud Eusebium p. 101. *ἔστιν* addidi
ex B. 8. *ὄρος* B. *ώρος* A. 9. *ις'* B. *ιβ'* G. 10 et 11. om. B
et Eusebius. 17. *ἀχερρῆς* B. *Acheres* apud Eusebium.
18. *χερρῆς* B. 19. *αρμαῖς* B. *Αρμῆς* G. ὁ καὶ] καὶ om. G.

Eodem secundo Manethonis libro reperiuntur reges 96, quorum impe-
rium ad 2121 annos protractum est.

Dynastiae reliqui octodecim reges post Misphragmuthosin ordi-
nem hunc ex Eusebio tenent.

6. Tuthmosis annis 9.

7. Amenophis annis 31, qui et Memnon dictus et lapis loquax.

8. Orus annis triginta sex, in alio codice triginta octo.

9. Achencherses annis 12.

10. Athoris annis 39.

11. Chencheres annis 16.

Huius tempore Moses Iudaeorum ex Aegypto profectionis dux insti-
tutus.

Eusebius nullo, ut ipse testatur, sibi adstipulante, quia immo adver-
sam in partem antiquis auctoribus aliis propensis, sub hoc principe susce-
ptam ab Israël, duce Mose, profectionem scribit.

12. Acherres annis 8.

13. Cherres annis 15.

14. Armes Danaus annis quinque, quibus exactis regno excidit et fra-

ἐκπεσὼν καὶ φεύγων τὸν ἀδελφὸν Αἴγυπτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικνεῖται, κρατήσας τε τοῦ Ἄργου βασιλεύει Ἀργείων.

α' Ῥαμεσσής, ὃ καὶ Αἴγυπτος, ἔτη ξη'.

ιβ' Ἀμένωφισ ἔτη μ'.

Ἰμοῦ ἔτη τμη'.

Προσέθηκεν ὑπὲρ τὸν Ἀφρικανὸν ἔτη πε' Ἐδσέβιος κατὰ τὴν ἐν δυναστείαν. 5

B Ἐννεακαιδεκάτη δυναστεία βασιλέων ἐ Διοσπολιτῶν.

α' Σέθως ἔτη νέ'.

β' Ῥαμφής ἔτη ξς'.

γ' Ἀμμενεφθίς ἔτη μ',

δ' Ἀμμενέμης ἔτη κς'.

ε' Θούωρις, ὃ παρ' Ὀμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας ἀγῆρ, ἐφ' οὗ τὸ Ἴλιον εἴλω, ἔτη ζ'. 10

Ἰμοῦ ἔτη ρδ'.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ β' τόμου Μανεθῶ βασιλέων ἡβ' ἔτη αρκα'. 15

8. Ῥαμεσσής] ἀμμοσής B. Legebatur Ἀμμωσής. Correxī ex Eusebio.

4. ιβ' om. A. μένωφισ A. μενωφίς B. Μίμωφισ G. Verum ex Eusebio dedi. 6. ὑπὲρ] ἐπι G. 10. ραμφής B. Ράφης G.

11. Ἀμμενεφθίς G. 12. ἀμμενεμής B. Legebatur Ἀμμενεμής.

13. Θουωρίς B. Πόλυβος] Legebatur Πολύβους ε'. Illud ε' om. B. Ἀλκάνδρας m. ε' (ε' om. A.) Ἀλκανδρος G. 16. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ β' m.

trem Aegyptum fugiens secedit in Graeciam et Argo capta dominatur Argivis.

15. Ammeses, qui et Aegyptus, annis 68.

16. Memophis annis 40.

Summa anni 348.

Supra Africani calculos addidit Eusebius ad dynastiam 18 annos 85.

Dynastia decima nona regum Diospolitarum quinque.

1. Sethos annis 55.

2. Rapses annis 66.

3. Ammenephtis annis 40.

4. Ammenemes annis 26.

5. Thuoris, Homero dictus Polybus, Alcandreae coniux, cuius tempore captum est Ilium, annis 7.

Summa anni 194.

Ex eiusdem Manethonis libro secundo reges 92 annis 1121.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

C

τρίτου τόμου Μανεθῶ.

Εικοστή δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιβ', οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ρλέ'.

5 Πρώτη καὶ εἰκοστή δυναστεία βασιλέων Τανιτῶν ζ'.

α' Σμενδῆς ἔτη κς'.

β' Φουσέννης ἔτη μα'.

γ' Νεφελχερῆς ἔτη δ'.

δ' Ἀμενωφθῆς ἔτη θ'.

10 ε' Ὄσοχώρ ἔτη ς'.

ς' Ψιναχῆς ἔτη θ'.

ζ' Φουσέννης ἔτη λε'.

Ὀμοῦ ἔτη ρλ'.

V. 59

D

ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

15 δυναστεία Βουβαστιτῶν βασιλέων θ'.

α' Σεσόγχωσις ἔτη κα'.

β' Ὄσορθῶν ἔτη ιε'.

1. ΚΑΤΑ] κατὰ δὲ B. 2. τρίτου B. γ' G. ἐκ γ' in. μανεθῶ B. 5. ζ' Bm cum Eusebio p. 103. ς' G. 6. σμενδῆς B. Σμεδῆς G. 7. φουσέννης B. φουσέννης A. Φουσέννης ἢ Φουσέννης G. μα' correxi ex Eusebio. Legebatur μς'. 9. Ἀμενωφθῆς G. 10. ὄσοχώρ B. ὄσοχόρ AG. 11. Πιναχῆς G. 12. φουσέννης B. Legebatur Σουσέννης. λε' ex Eusebio. Legebatur ιδ'. ι' m. 16. α'] Πρώτος G. σεσώγγις B. σεσόγγις A. Corraxi ex Eusebio. 17. ὄσορθῶν B. ὄσορθῶν A. Ὄσορθῶ G.

EX AFRICANO.

Ex Manethonis libro tertio.

Dynastia vigesima regum 12 Diospolitarum, qui annis 135 regnaverunt.

Dynastia vigesima prima regum Tanitarum septem.

1. Smedes annis 26.

2. Phuneses vel Phusenes annis 46.

3. Nephelcheres annis 4.

4. Amenenophthis annis 9.

5. Osochor annis 6.

6. Pinaches annis 9.

7. Susennes annis 30.

Summa anni 130.

DYNASTIA XXII

Bubastitarum regum IX.

1. Sesonchis annis 21.

2. Osoroth annis 15.

- γ' δ' ε' Ἄλλοι τρεῖς ἔτη κέ'.
 ζ' Τακέλωθις ἔτη ς'.
 ζ' η' θ' Ἄλλοι τρεῖς ἔτη μβ'.
 Ὀμοῦ ἔτη ρκ'.

P. 74

ΤΡΙΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

5

Τανιτῶν βασιλέων δ'.

- α' Πετουβάτης ἔτη μ', ἐφ' οὗ ὀλυμπιάς ἤχθη πρώτη.
 β' Ὀσορχῶ ἔτη η', ὃν Ἡρακλέα Αἰγύπτιοι καλοῦσι.
 γ' Ψαμμοῦς ἔτη ε'.
 δ' Ζήτ ἔτη λα'.
 Ὀμοῦ ἔτη πθ'.

10

B ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.

Βόχχωρις Σαίτης ἔτη ζ', ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέρξατο, ἔτη ρδϛ.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Αἰθιοπίων βασιλέων τριῶν.

15

α' Σαβράκων, ὃς αἰχμάλωτον Βόχχωριν ἐλὼν ἔκαυσε ζῶντα,
 καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη η'.

2. τακέλωθις B. Τακέλλωθις G. 7. ἐφ' m. ἐφ' G. 8. ὄσορ-
 χῶ A. ὄσορχῶ B. 10. λα'] λδ' B. 13. βοχχορῆσαιτης B.
 ἔτη ρδϛ'] „Redundant haec aut alia desunt.” m. 16. σαβράκων B.
 Σαβράκων G. βόχχοριν B.

3. 4. 5. Alii tres annis 25.
 6. Tacellothis annis 13.
 7. 8. 9. Alii tres annis 42.
 Summa anni 120.

DYNASTIA XXIII

regum Tanitarum IV.

1. Petubates annis 40, sub quo prima Olympias duxit initium.
 2. Osorcho annis 8, quem Herculem vocant Aegyptii.
 3. Psammus annis 10.
 4. Zet annis 31.
 Summa anni 89.

DYNASTIA XXIV.

Bonchoris Saites annis 6, cuius tempore loquutus est agnus annis 990.

DYNASTIA XXV

regum Aethiopum III.

1. Sabbacon, qui Bonchorim in captivitate redactum combussit vivum,
 regnavitque annis 8.

β' Σεβιχώς υἱὸς ἔτη ιδ'.

γ' Τάρκος ἔτη ιη'.

Ὅμοῦ ἔτη μ'.

ΚΑΤ' ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

C

5 τρίτου τόμου Μανιθεῶ.

Ἐικοστὴ δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιβ', οἱ ἑβασίλευσαν ἔτη ροη'.

Ἐικοστὴ πρώτη δυναστεία βασιλέων Τανιταῶν ἐκτά.

α' Σμένδις ἔτη κς'.

10 β' Ψουσέννης ἔτη μα'.

γ' Νεφερχερής ἔτη δ'.

δ' Ἀμενωφθίς ἔτη θ'.

ε' Ὄσοχωρ ἔτη ς'.

ς' Ψινάχης ἔτη θ'.

15 ζ' Ψουσέννης ἔτη λε'.

Ὅμοῦ ἔτη ρλ'.

D

Ἐικοστὴ δευτέρα δυναστεία Βουβαστιταῶν βασιλέων τριῶν.

α' Σεσίγχωσις ἔτη κα'.

1. σεβιχώς B. Σόσηος G. 4. κατὰ A. 6. Ἐικοστῆ] κ' AB.
 8. εἰκοστὴ πρώτη B. κα' A. Πρώτη καὶ εἰκοστὴ G. 9. σμεν-
 δις B. 11. νεφερχέρης A. 12. ἀμενωφθίς B. 13. ὄσο-
 χῶρ A. 18. σεσίγχωσις B. Σεσίγχωσις G.

2. Sevechus eius filius annis 14. .

3. Tarcus annis 18.

Summa anni 40.

EX EUSEBIO.

Ex tertio Manethonis libro.

Dynastia vigesima Diospolitarum regum duodecim, qui annis 178 regnum obtinuerunt.

Dynastia vigesima prima regum Tanitarum septem.

1. Smendis annis 26.
  2. Pausennes annis 41.
  3. Nophercheres annis 4.
  4. Amenophthis annis 9.
  5. Osochor annis 6.
  6. Psinaches annis 9.
  7. Pousemnes annis 35.
- Summa anni 130.

Dynastia vigesima secunda regum Bubastitarum trium.

1. Sosenchosis annis 21.

β' Ὀσορθῶν ἔτη ιε'.
 γ' Τακίλωθις ἔτη ιγ'.
 Ὀμοῦ ἔτη μδ'.

P. 75
 V. 60

Εικοστή τρίτη δυναστεία Τανιτῶν βασιλέων τριῶν.

α' Πετουβάστις ἔτη κέ'. 5

β' Ὀσορθῶν ἔτη θ', ὃν Ἡρακλέα Αἰγύπτῳ ἐκάλεσαν.

γ' Ψαμμοῦς ἔτη ι'.

Ὀμοῦ ἔτη μδ'.

Εικοστή τετάρτη δυναστεία.

Βόχχωρις Σάιτης ἔτη μδ', ἐφ' οὗ ἀρτίον ἐφθέγγατο. 10

B Ὀμοῦ ἔτη μδ'.

Εικοστή πέμπτη δυναστεία Αἰθίοπων βασιλέων τριῶν.

α' Σαβάκων, ὃς ἀχμάλωτον Βόχχωριν ἔλων ἔκαυσε ζῶντα,
 καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'.

β' Σεβιχῶς υἱὸς ἔτη ιβ'. 15

γ' Ταρακὸς ἔτη κ'.

Ὀμοῦ ἔτη μδ'.

1. ὄσορθῶν B. ὄσορθῶν A. ὄσορθῶν G. 2. τακίλωθις B. Τακίλωθις G. ιγ') ιγ' δ' A. 5. Πετουβάστις B. Πετουβάστις G.

6. β' ὄσορθῶν B. μεθ' ὃν β' ὄσορθῶν A. β. Μεθ' ὃν ὄσορθῶν G.

7. Ψαμμοῦς G. ι' A. δία G. 10. βόχχωρις B. ἐφ' Βα.

ἀφ' G. 13. σαβάκων B. Σαββάκων G. αἰχμάλωτον βόχχωριν

AB. Βόχχωριν αἰχμάλωτον G. 15. σεβιχῶς B. Σεύηχος G.

17. ἔτη addidi ex B.

2. Osorthon annis 15.

3. Tacellothis annis 13.

Summa anni 49.

Dynastia vigesima tertia trium regum Tanitarum.

1. Petubastes annis 25.

2. Successit Osorthon annis 9, cumque Herculem dixerunt Aegyptii.

3. Psammus annis 10.

Summa anni 44.

Dynastia vigesima quarta.

Bonchoris Saites annis 44, sub quo humana voce loquutus est agnus.

Summa anni 44.

Dynastia vigesima quinta regum Aethiopum trium.

1. Sabbacon, qui Bonchorim captum vivum combussit, et annis duodecim regnavit.

2. Sevechus eius filius annis 12.

3. Taracus annis 20.

Summa anni 44.

ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.

Ἐκτη καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Σαῖτων βασιλέων ἑννέα. C

- α' *Στεφινάτης ἔτη ζ.*
 β' *Νεχεψῶς ἔτη ς.*
 5 γ' *Νεχαῶ ἔτη η'.*
 δ' *Ψαμμήτιχος ἔτη νδ'.*
 ε' *Νεχαῶ δεύτερος ἔτη ς'. οὗτος εἶλε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰωά-
 χυζ τὸν βασιλέα αἰγυπτίου εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγε.*
 ς' *Ψάμμουθις ἔτερος ἔτη ξξ.*
 10 ζ' *Οὐαφρις ἔτη ιθ', ᾧ προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων
 Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι.*
 η' *Ἄμωσις ἔτη μδ'.*
 θ' *Ψαμμεχερίτης μῆνας ς'. D*
Ὀμοῦ ἔτη ρν' καὶ μῆνας ς'.

15 *ΕΒΔΟΜΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ*

Περσῶν βασιλέων η'.

α' *Καμβύσης ἔτη ε' τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Περσῶν ἐβασίλευσεν
 Αἰγύπτου ἔτη ς'.*

2. σαῖτων Bm. Λσαῖτων G. 4. νεχεψῶς A. νεχεψῶς B. Νερε-
 ψῶς G. 5. νεχαῶ A. νεχαῶ B. 6. ψαμμήτιχος (sic) B. ψαμ-
 μήτιχος A. Ψαμμήτιχος G. 7. νεχαῶ AB. Ἰωάχαζ] Ἰωαχᾶς G.
 8. αἰγυπτίου om. G. 10. ὑπὸ] ἀπὸ B. 13. Ψαμμεχερί-
 τῆς G. 15. ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ] ΒΑΣΙΛΕΙΑ G.

EX AFRICANO.

Dynastia vigeesima sexta regum novem Saitarum.

1. Stephinates annis 7.
  2. Nerepsus annis 6.
  3. Nechao annis 8.
  4. Psammiticus annis 54.
  5. Nechao secundus annis 6. Hic cepit Hierusalem et Ioachas regem in Aegyptum abduxit.
  6. Psammuthis alter annis 6.
  7. Uaphris annis 19, ad quem Hierusalem ab Assyriis capta Iudaeorum reliqui confugerunt.
  8. Amosis annis 44.
  9. Psammacherites mensibus sex.
- Summa anni 150 cum mensibus 6.

DYNASTIA XXVII

regum Persarum octo.

1. Cambyses quinto sui in Persas regni anno Aegyptum obtinuit annis 6.

- β' Δαρείος Ὑστάσπου ἔτη λζ'.
 γ' Ξέρξης ὁ μέγας ἔτη κα'.
 δ' Ἀρτάβανος μῆνας ζ'.
 ε' Ἀρταξέρξης ἔτη μα'.
 P. 76 ε' Ξέρξης μῆνας δύο. 5
 ζ' Σογδιανὸς μῆνας ζ'.
 η' Δαρείος Ξέρξου ἔτη ιθ'.
 Ὅμοῦ ἔτη ρκδ', μῆνας δ'.

V. 61

ΕΙΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.

Ἀμύρτεος Σάιτης ἔτη ε'. 10

ΕΝΑΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.

Μενδήσιοι βασιλεῖς δ'.

- α' Νεφερίτης ἔτη ε'.
 β' Ἀχωρίς ἔτη ιγ'.
 B γ' Ψάμμουθις ἔτος α'. 15
 δ' Νεφορίτης μῆνας δ'.
 Ὅμοῦ ἔτη κ', μῆνας δ'.

2. ἔτος κα' A. 3. ἀρτάβανος B. Ἀρταβανὸς G. 4. ἔτη Bm.
 ἔτος G. 7. η' om. A. ἔτη om. G. 10. Ἀμύρτεος G. Conf.
 p. 77 a. 12. μενδήσιοι AB. Μενδήσιων (sic) G. βασιλεῖς B.
 βασιλίων AG. 13. νεφερίτης B. Νεφερίτης G. 15. ψάμμου-
 θις A. ψάμουθις B. Ψάμμουθις G. 16. νεφορίτης B. νεφορό-
 τις A. Νεφορότης G.

2. Darius Hystaspis filius annis 36.
 3. Magnus Xerxes annis 21.
 4. Artabanus mensibus septem.
 5. Artaxerxes annis 41.
 6. Xerxes mensibus duobus.
 7. Sogdianus mensibus septem.
 8. Darius Xerxis annis 19.
 Summa anni 124, menses 4.

DYNASTIA XXVIII.

Amyrteus Saites annis sex.

DYNASTIA XXIX.

regum IV Mendesiorum.

1. Nopherites annis 6.
 2. Achoris annis 13.
 3. Psammuthis anno uno.
 4. Nephorotes mensibus quatuor.
 Summa anni 20, menses 4.

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

Ἐκτὴ καὶ εἰκοστὴ δυναστεία Σαΐτων βασιλέων θ'.

α' Ἀμμέρις Αἰθίου ἔτη ιβ'.

β' Στεφανάθις ἔτη ζ'.

6 γ' Νεχεψῶς ἔτη ε'.

δ' Νεχαὼ ἔτη η'.

ε' Ψαμμήτιχος ἔτη με'.

ζ' Νεχαὼ δεύτερος ἔτη ε'. οὗτος εἶλε τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ Ἐ
Ἰωάχαζ τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγε.

10 ζ' Ψάμμουθις ἕτερος, ὁ καὶ Ψαμμήτιχος, ἔτη ιζ'.

η' Οὐαφρις ἔτη κέ'. ᾧ προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσουρίων
τῆς Ἱερουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι.

θ' Ἀμωσις ἔτη μβ'.

Ἰομοῦ ἔτη ρξγ'.

15 Εἰκοστὴ ἐβδόμη δυναστεία Περσῶν βασιλέων η'.

α' Καμβύσης ἔτει πέμπτῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασιλευσεν
Αἴγυπτου ἔτη γ'.

β' Μάγοι μῆνας ζ'.

γ' Δαρείος ἔτη λς'.

1. ΚΑΤ' G. 2. κέ' δυν. AB. βασιλέων] βασιλεῖς B. 3. ἀμ-
μέρις B. ἀμμερις A. Ἀμμερις G. Amores Eusebius p.104. 4. στε-
φανάθις B. Στεφανάθης G. 5. νεχεψῶς B. νέχεψως A. Νεκέ-
ψως G. 6 et 8. νεχαὼ AB. 7. ψαμμητιχός B. ψαμμίτιχος A.
Ψαμμιτιχός G. 9. Ἰωαχὰς G. 10. ψαμμοῦθις B. Ψαμμοῦ-
θις G. ψαμμήτιχος B. ψαμμίτιχος A. Ψαμμιτιχός G.

EX EUSEBIO.

Dynastia vigesima sexta regum Saitarum novem.

1. Ammeris Aethiops annis duodecim.

2. Stephanathis annis 7.

3. Nechepsus annis 6.

4. Nechao annis 8.

5. Psammitichus annis 45.

6. Nechao secundus annis 6. Hic cepit Hierusalem et Ioachas re-
gem in Aegyptum abduxit captivum.

7. Psammuthis alter, qui et Psammitichus, annis 17.

8. Uaphris annis 25, ad quem captis ab Assyriorum exercita Hiero-
solyms Iudaeorum reliqui confugerunt.

9. Amosis annis 42.

Summa anni 168.

Dynastia vigesima septima regum Persarum octo.

1. Cambyses anno regni sui quinto regnavit in Aegypto annis 8.

2. Magi mensibus 7.

3. Darius annis 3.

- δ' *Ξέρξης ὁ Δαρείου ἔτη κα'.*
 ε' *Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἔτη μ'.*
 ζ' *Ξέρξης ὁ δεύτερος μῆνας β'.*
 ζ' *Σογδιανὸς μῆνας ζ'.*
 η' *Δαρείος ὁ Ξέρξου ἔτη ιθ'.*
 Ὅμοῦ ἔτη ρα' καὶ μῆνας δ'.

5

P. 77

*Εικοστὴ ὀγδόη δυναστεία.**Ἀμυρταῖος Σαίτης ἔτη ε'.**Εικοστὴ ἐνάτη δυναστεία Μενδήσιοι βασιλεῖς δ'.*

- α' *Νεφερίτης ἔτη ε'.*
 β' *Ἀχωρίς ἔτη ιγ'.*
 γ' *Ψάμμουθις ἔτος α'.*
 δ' *Νεφερίτης μῆνας δ'.*
 B ε' *Μούθις ἔτος α'.*
 Ὅμοῦ ἔτη κα' καὶ μῆνας δ'.

10

15

V. 63

*ΚΑΤΑ ΑΦΡΙΚΑΝΟΝ.**Τριακοστὴ δυναστεία Σεβεννυτῶν βασιλέων τριῶν.**α' Νεκτανέβης ἔτη ιη'.*

6. καὶ μῆνας B. Aberat καὶ. 8. Ἀμυρταῖος G. *Amyrtas* Eusebius p. 106. 9. δ'] ε' m. IV etiam apud Eusebium. 11. ἄχω-
 ρις A. *Achoris* G. 12. ἔτος] ἔτη G. 13. *Νεφερίτης*] *Ἀναφερί-*
της G. 14. *μούθις* B. 17. ἰ' *δυν.* AB. *σεβεννυτῶν* B. *Σεβεν-*
νυτῶν G.

4. Xerxes filius Darii annis 21.
 5. Artaxerxes Longimanus annis quadraginta.
 6. Xerxes secundus mensibus duobus.
 7. Sogdianus mensibus septem.
 8. Darius Xerxis annis 19.
 Summa anni 120, menses 4.

- *Dynastia vigesima octava.**Amyrtanus Saites annis 6.**Dynastia vigesima nona regum quinque Mendesiorum.*

1. Nephrites annis 6.
 2. Achoris annis 13.
 3. Psammuthis anno uno.
 4. Anapherites mensibus quatuor.
 5. Muthis anno uno.
 Summa anni 21 et menses quatuor.

*EX AFRICANO.**Dynastia trigesima regum trium Sebennytarum.*

1. Nectanebes annis 18.

- β' Τεὼς ἔτη β'.
 γ' Νεκτανεβὸς ἔτη ιη'.
 Ὅμοῦ ἔτη λη'.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ C

5 Περσῶν βασιλέων τριῶν.

α' Ὀχος εικοσιῶ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Περσῶν ἰβασίλευ-
 σεν Αἰγύπτου ἔτη β'.

β' Ἀρσῆς ἔτη γ'.

γ' Δαρεῖος ἔτη δ'.

10 Ὅμοῦ ἔτη γ' τόμον αν'.

Μέχρι τῶνδε Μανεθῶ· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἔξ Ἑλληνικῶν
 συγγραφέων. Μακεδόνων βασιλεῖς ιε'.

ΚΑΤΑ ΕΥΣΕΒΙΟΝ. D

Τριακοστὴ δυναστεία Σεβεννυτῶν βασιλέων τριῶν.

15 α' Νεκτανέβης ἔτη ι'.

β' Τεὼς ἔτη β'.

1. 16. τῶς B. Τίως G. 2. Νεκτανέβης G. 4. καὶ ι' A. 6. ὄ-
 χος B. 10. γ'] Significat τρίτον: vide p. 486, 18. αν B.
 αν' G. 11. Μανεθῶ] Vulgo Μανεθῶς, quod p. 97, 7. et 486,
 17. ex codicibus, hic autem et p. 146, 10. ipse emendavi. Non ma-
 gis ferendum Μανεθῶν p. 78, 14. quod aut Μανεθῶ (ut Ἀπολλῶ,
 Φαραῶ) scribendum aut Μανεθῶν Graeca nominis forma, qua uti-
 tur p. 194, 10. 18. Memorabile est quod libri praebent μανεθῶθ
 p. 135, 1. Fortasse Μανεθῶθ. 12. βασιλεῖς] βασιλέων G.
 15. νεκτανέβης A.

2. Teos annis 2.
 3. Nectanebes annis 18.
 Summa anni 38.

DYNASTIA XXXI
 regum Persarum trium.

1. Ochus vigesimo in Persas regni sui anno imperavit Aegypto annis 2.
 2. Arses annis 3.
 3. Darius annis 4.
 Summa anni 9.
 Summa totalis 1050.
 Hucusque Manethon.
 Quae sequuntur ex Graecis auctoribus petenda.
 Macedonum regum quindecim.

EX EUSEBIO.

Dynastia trigesima regum Sebennytarum trium.

1. Nectanebes annis 10.
 2. Teos annis 2.
 Georg. Syncellus. I.

γ' Νεκτανεβός ἔτη η' .
 Ὀμοῦ ἔτη κ' .

Τριακοστὴ πρώτη δυναστεία Περσῶν βασιλέων τριῶν .

α' Ὁχος εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ Περσῶν βασιλείας κρατεῖ
 P. 78 τῆς Αἰγύπτου ἔτη ε' . 5

β' Μεθ' ὃν Ἀρσῆς Ὁχου ἔτη δ' .

γ' Μεθ' ὃν Δαρείος ἔτη εξ' ὃν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν
 καθεῖλε .

Ταῦτα τοῦ τρίτου Μανεθῶ .

Μέχρι τῶνδε Μανεθῶ· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα εἰς Ἑλληνικῶν 10
 παρίσταται συγγραφέων .

Τὰ δὲ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ὡς ὑπόκειται, γενέσεως κό-
 σμου ἔτη βσμγ' .

Τούτῳ τῷ βσμγ' ἔτει ἡ κιβωτὸς ἀνεώχθη καὶ Νῶε ἐξῆλθε
 σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ . 15

Τῷ αὐτῷ βσμγ' ἔτει ὁ Σῆμ ρα' ἔτος ἕγων ἐγέννησε τὸν
 Β' Ἀρφαξᾶδ καὶ ἔζησε Σῆμ μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαξᾶδ
 ἔτη φ' ἕως βψμβ' ἔτους τοῦ κόσμου .

Ἀρφαξᾶδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλέ' ἐγέννησε τὸν Καῖνῶν τῷ
 βροζ' ἔτει τοῦ κόσμου καὶ ἔζησε μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Καῖ- 20
 νῶν ἔτη υλ' ἕως τοῦ βων' κοσμικοῦ ἔτους .

1. Νεκτανέβης G. 4. αὐτοῦ] αὐτῶν AB. Περσῶν om. G.
5. ε'] β' G. 6. Ἀρσῆς Ὁχου m. ἄρσις ὄχου A. ἀρσησόχου B.
7. ὁ om. G. 9. τρίτου τόμου Scaliger p. 17. 10. μετ' αὐτῶ B.
12. δὲ om. B. 14. Τούτῳ τῷ — τοῖς μετ' αὐτοῦ om. G.
17. Σῆμ om. G. τὸν Ἀρφαξᾶδ om. G. 18. ἔτους B. ἔτος G.
19. ρλέ' Bm. 1ε' G. τῷ om. G. 20. βροζ'] βρογ' G.
21. βων'] βων' G.

3. Nectanebes annis 8.

Summa anni 20.

Dynastia trigesima prima regum Persarum trium.

1. Ochi, vigesimo regni sui anno potitur Aegypto, annis 2.

2. Succedit Arses, Ochi filius, annis quatuor.

3. Imperavit Darius annis 6, quem Alexander Macedo sustulit.

Haec ex tertio Manethonis libro.

Hucusque Manetho.

Quae sequuntur ex Graecis scriptoribus depromuntur.

Anni a mundi natalibus, prout sequitur, numerantur 2243

Kodem 2243 anno Sem uno supra centum annos natus genuit Arphaxad, et post natum Arphaxad vixit annis 500 usque ad annum mundi 2742.

Arphaxad autem annis 135 natus, anno mundi 2378 genuit Caisan, eoque genito vixit annis 430 usque ad mundi 2808.

Τούτω τῷ βρονά' ἔτει, ὡς φασι, Νῶε ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα ἐν ὄρει Λουβάρ τῆς Ἀρμενίας.

Τούτω τῷ βροβ' ἔτει Ἀρφαξῆδ' ἔλαβε γυναῖκα ἔτος ἄγων ρλ'.

Τούτω τῷ βροζ' ἔτει Ἀρφαξῆδ' ἐγέννησε τὸν Καϊνῶν ἔτος 5ῶγων ρλέ'.

Καϊνῶν δὲ γενόμενος ρλ' ἐγέννησε τὸν Σαλὰ τῷ βροζ' ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἔζησε Καϊνῶν μετὰ τὸ γεννησθαι αὐτὸν τὸν Σαλὰ ἔτη τλ' ἕως βωλζ' κοσμικοῦ ἔτους.

Ἀλέξανδρος ὁ Πολύτιτωρ ἐκ τοῦδε τοῦ βυ' κοσμικοῦ ἔτους C 10 βούλεται πάλιν τὴν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῶν Χαλδαίων βασιλείαν κατάρξουσθαι μυθολογῶν διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσσεων βεβασιλευκέναι Χαλδαίων καὶ Μήδων βασιλεῖς πς' ἐν τρισμυριοῖς V. 63 ἔτεσι καὶ δ' ἡ, τοῦτ' ἔστιν ἐν σάροις θ' καὶ νήροις β' καὶ σώσσοις η', ὑπερ τινές τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἱστορικῶν οὐ καλῶς ἐξε- 15 λάβοντο πάλιν εἰς ἔτη ἡλιακὰ ἡδ' καὶ μῆνας η', ὑπερ, ὡς φασιν, εἰς τὸ βυ ἡθ' ἔτος κοσμικὸν συντρέχει. ὑπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου τῶν πς' δύο μὲν Χαλδαίων βασιλείων, Εὐνήλιου καὶ Χωμασβήλου, πδ' δὲ Μήδων, Ζωροάστρην καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ζ' Χαλ- D δαίων βασιλεῖς εἰσάγει, ἔτη κρατήσαντας ἡλιακὰ ρλ', ὁ αὐτὸς

8. ἔτει ἀρφαξῆδ' ἔλαβεν γυναῖκα ἔτος ἄγων ρλ'. τούτω τῷ βροζ' addidi ex B. 6. καϊνῶν B bis. δὲ addidi ex B bis. Σαλὰ G.

βροζ' B. βροζ' A. βροζ' G. βροζ' m. 8. ἔτη] ἔτει G. βωλζ' m.

9. ὁ ἐκ τοῦδε om. G. 11. σώσεων] σώσεων (sic) A. σώσεων B. 13. δ' G. 8π' m. σώσσοις] σώ- σοις AB. 16. κοσμικὸν B. κοσμικοῦ G. 17. δύο] δευτέρου G.

Εὐνήλιου] Legebatur εὐνηοι οὐ. In B est εὐνηοι οὐ. Eusebius est apud Eusebium I, 4. p. 17. Εὐνήλιον δὲ καὶ Χωμασβήλου m.

χομασβήλου B. 18. ζωροάστρην B. ζωροάστριν G. De hoc loco dixit Niebuhrus in scriptis minoribus vol. I. p. 192.

Præsentis mundi anno 2251 Noe, ut ferunt, plantavit vineam in Libar Armeniæ monte.

Anno 1378 Arphaxad, ætatis suæ anno 185, genuit Cainan.

Cainan 130 annorum genuit Sala anno 2508, et post natum Sala vixit Cainan annis 330 usque ad mundi annum 2338.

Ab anno præsentis mundi 2405 Alexander Polyhistor Chaldaeorum regnum post diluvium continuata serie propagatum resumere molitur, octoginta sex Chaldaeorum Medorumque reges per quamdam Sarorum, Nerorum et Sossorum seriem annis millibus triginta quatuor et octoginta, hoc est Saris novem, Neris duobus et Sossis octo regnasse commentus, quæ quidem ex ecclesiæ nostræ Historicis nonnulli in solares annos 94 et menses octo perperam contraxerunt, quæ, inquit, in annum mundi 2499 coincidunt. Ab octoginta sex præfatorum tempore Evehoum, cui Chosmabelus etiam nomen fuit, Chaldaeorum secundum, Zoroastrem vero Medorum quartum supra octogesimum principem, et septem Chaldaeorum reges cum sequentes annis solaribus 190 imperantes, non ulterius Saris, Ne-

Πολύτιστῳ, οὐκ ἔτι διὰ σάρων καὶ νήρων καὶ σώσων καὶ τῆς λοιπῆς ἀλόγου μυθικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ δι' ἡλιακῶν ἐτῶν. τοὺς γὰρ προγενεστέρους ὡς Θεοὺς ἢ ἡμιθέους νομίζοντες καὶ τοὺς μετ' αὐτοὺς τὴν πλάνην εἰσηγούμενοι τῷ ὄντι χρόνους ἀπείρους βεβασιλευκῆναι συνέγραψαν, ἄδιον εἶναι τὸν κόσμον δοξάζοντες. ἔναν-5 τίως ταῖς Θεοπνεύστοις γραφαῖς· τοὺς δὲ μεταγενεστέρους καὶ πᾶσι φανεροὺς δι' ἡλιακῶν ἐτῶν ὡς Θνητοὺς, καὶ οὐχ ὡς τῷ

P. 79 *Πανοδιῶν δοκεῖ καὶ ἑτέροις τισι, διὰ τὸ ἐσχάτως ὑπὸ Ζωροάστρου τῶν ἡλιακῶν ἐνιαυτῶν ἐκ τῶν τοῦ Ἐνώχ ἔγνωσμένων ἔκτοτε ἡλιακοῖς ἔτισιν ἐπιμετρεῖσθαι τὰ τῶν βασιλείων ἔτη. διόπερ ἐκ 10 τῶν θειῶν γραφῶν πεπεισμένοι καὶ ταῦτα ψευδῆ εἶναι καὶ μηδεμίαν βασιλείαν ἐπὶ τῆς γῆς γενέσθαι ἕως τῆς τοῦ Νεβρωῦ ἐπὶ τῆς πυργοποιίας γιγαντομιμήτου καὶ ἀποστατικῆς τυραννίδος, ὡς καὶ ἄνωτέρω δέδεικται· μόνους δὲ τοὺς τρεῖς ἄνδρας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἕως τῆς διασπορᾶς ἠγείσθαι τῶν πολλῶν εὐσεβῶς, 15*

B λέγω δὴ τὸν δίκαιον Νῶε, τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς ἔτη τν', καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σῆμ, τὰ λοιπὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ρν', καὶ ἔτι μετὰ τοῦτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀρφαξὰδ τὰ λοιπὰ λδ', τοῦτ' ἔστιν ἔτη φλδ' τὰ γινόμενα σὺν τοῖς βσμβ' τοῦ κατακλυσμοῦ βψοσ', ταῦτα

1. σώσων] σόσων B. 2. δι' B. διὰ G. ἐτῶν] κα-
ταριθμῆι add. m. τοὺς γὰρ] οἱ γὰρ τοὺς m. 3. καὶ οἱ τοὺς
m. κατὰ τοὺς Bredovius. 4. τῷ ὄντι B. τὸ ὄν uncis inclusum G.
7. δι' B. διὰ G. 11. πεπεισμεθα m. 12. Νεβρωῦδ G hic
et infra. 14. Σημείωσον ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν μόνοι οἱ γ'
ἠγήσαντο τῶν πολλῶν εὐσεβῶς Νῶε, Σῆμ καὶ Ἀρφαξὰδ ὁ υἱὸς Σῆμ
ἕως διασπορᾶς margo A. 17. ρν' ABm. ρλί' G. ἔτι] ἔτη A.

ris et Sosis reliquise fabulosaē historiae absurditatibus, sed legitimo solarium annorum cursu habita numerandi ratione, Polyhistor idem inducit. Nonnulli siquidem pristinos omnes ceu deos et semideos existimantes, alii- que mentem eorum sectati traditum errorem exposituri, mundumque ad- versus sacras scripturas aeternum rati, immenso quodam et infinito anno- rum numero eos regnasse censuerunt; posteriorum vero regum ceu morta- lium et quorum notitia nullum fugit, aetates, annis solaribus mensurari coepisse commentii sunt; non ut Panodoro aliisque quibusdam visum est, quod a posteris Enoch annuo solari cursu Zoroastri ultimis temporibus manifestato, annis quoque solaribus regum anni cooperint numerari. Pro- pterea sacris scripturis edocti fabulosa ista falsaue nec ullum per orbem universum regnum extitisse usque ad Nembrod tempus, (cuius aetate tur- ris opificium tyrannisque perduellionis crimine ad priorum Gigantum in- star occupata, ut superius quoque abunde demonstratum est), certo tene- mus, et praeterito confestim diluvio solos tres viros usque ad gentium dispersionem caeteris summa cum religione praepositos affirmamus, iustum Noe dico residuis vitae suae annis 350, filium eius Sem reliquis quoque vitae 150, et post eum filium Arphaxad propriis sibi 34 annis: hoc est sum- matim annis 534, qui cum aliis ditavium praecedentibus 2242 iuncto annos

ὄν οὕτω μαθόντες καὶ πιστεύοντες καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ἱστο-
 ρικῶν, ὡς δειχθήσεται, ὁμοφωνοῦντας· ἀπὸ δὲ τοῦ β' β' ἔτους,
 ὑπερ ἦν τοῦ Ἀρφαξάδ λδ' τῆς ἡγεμονίας, ἔχοντες, τῆς δὲ γενέ-
 σεως τοῦ Φαλέκ ἔτος ε', ἐξ αὐτοῦ καὶ τὴν τότε τῶν Χαλδαίων
 5 βασιλείαν, ἧς πρῶτος Εὐήχιος ὁ καὶ Νεβρωδὸς ἡγήσατο, φαιέν
 κατέρχασθαι, καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων, ἧς καὶ αὐτῆς πρῶτος C
 ὁ οἰκιστὴς Αἰγύπτου Μεστραῖμ ἐβασίλευσε· διὸ καὶ περιττὸν
 ἡγησόμεθα ἐκθῆσθαι κανόνιον ἀπὸ τοῦδε τοῦ β' ἔτους κατὰ
 τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδειξάντων βεβιασμένως ἀπὸ τούτου μετὰ
 10 τὸν κατακλυσμὸν ἄρξασθαι τὴν τῶν Χαλδαίων βασιλείαν, οὐχ
 οὕτως ἔχοντος τοῦ ἀληθοῦς λόγου, οὐδὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ
 τῶν ἀμφ' αὐτὸν τὰς ἡμέρας ἔτη καταριθμοῦντων, ἀλλὰ μᾶλλον
 πρὸς ἀνατροπὴν τῆς θείας γραφῆς, ὡς πολλάκις εἴρηται, ἀπεί-
 ρους αἰῶνας εἰσηγουμένων. ἀνυγκάλως δὲ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ β' ἔτους
 15 ἔτους ὁ περὶ τῶν δύο τούτων βασιλείων λόγος στοιχειωθήσεται D
 γνομένοις ἡμῖν ἐκείσε.

Τῷ β' ἔτει Καϊνᾶν ἔλαβε γυναῖκα καὶ τῷ β' ἔτει ἐγέννησε
 τὸν Σαλά.

Τούτου δὲ τὸν Καϊνᾶν ὁ Εὐσέβιος οὐκ ἱστοιχείωσε, τῷ
 20 Ἐβραϊκῷ ἀντιγράφῳ κακῶς ἀκολουθήσας, διὸ καὶ ἐσφάλῃ ἔτη
 ρλ'. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀφρικανὸς διήμαρτε μὴ στοιχειώσας τούτου V. 64

1. τοὺς λοιποὺς B. τοῖς λοιποῖς A. τοῖς λοιπῶν G. 2. ὁμοφ-
 ροῦμεν m. 4. τῶν addidi ex B. 5. εὐήχιος B. Legebatur Εὐ-
 τήχιος. 7. ὁ οἰκιστὴς] ὁ om. G. 8. τοῦδε B. δὲ G.
 β' ἔτ.] α' G. 9. βεβιασμένως Bm. βεβιασμένος G. 12. ἀμφ'
 αὐτοῦ B. 16. γνομένους G. ἐκείσαι B. 17. καϊνᾶν B hic
 et infra. β' ἔτ. m. 20. κακῶς B. κακῶ G.

2776 component. Haec in nostram notitiam hoc pacto venerunt, haec certa
 credimus, seu reliquis Historicis, ut declarabitur, consona. Verum enim
 vero a 2776, qui fuit Arphaxad principatus tricesimus quartus, Phalec
 vero natalitiorum quintus, initio ducto, ab eo, Chaldaeorum imperium, cui
 primus Eutyichius, idem qui Nembrod, praefuit, Aegyptiorumque pariter,
 quorum dux atque Aegypti terrae primus incola et princeps fuit Mestram,
 asserimus incepisse. Propterea superfluum omnino iudicavimus seriem tem-
 porum ac eorum tabulas ab annis mille et quinque in medium proferre ad
 mentem eorum, quibus veritatis testimonio resistente, a praefato 1005
 annorum post diluvium termino Chaldaeorum regni fundamenta ponere, vi-
 sum est; his quippe adversatur certe rationis sensus; sed neque ipse Ale-
 xander, vel qui mentem eius sequuti dies annorum loco statuerunt, et innumera,
 prout diximus, suis narratiunculis fidem scripturis sacris suffuraturi inducunt
 saecula, suffragantur. Ab annis itaque mundi 2776, ad quos usque sermo-
 nem produximus, gemini istius regni deinceps ratio cuncta procedet.

Anno 2500 Cainan uxorem duxit et 2508 genuit Sala.

Cainan istum Eusebius corrupto Hebraeorum exemplari usus not
 recensuit ac propterea annis centum triginta hallucinatus est. Africanus

τὸν δευτέρου Καϊνᾶν, ὄθεν καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἕως Ἡλ καὶ Σαμουὴλ ἠναγκάσθη ἔτεσι προσθεῖναι χρόνους ἑγγὺς ρμ'. περὶ ὧν ὁ Καισαρεὺς Εὐσέβιος οὗτος σφόδρα αὐτὸν καταμέμφεται πλειοτέρως σφαλεῖς ἐν ταύτῳ καὶ ἐν P. 80 τοῖς λοιποῖς, ὡς προδεδήλωται, ἕως ἐτῶν σϛ'. ὁ μόντοι θεῖος5 εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς γ' αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἐγενεαλόγησε.

Γενεὰ γ' Καϊνᾶν.

Τούτῳ τῷ βρο' ἔτει Νῶε διέθετο καὶ τὴν οἰκουμένην τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς διμερίσει.

Τῷ βροπ' ἔτει Καϊνᾶν διοδεύων ἐν τῷ πεδίῳ εὔρε τὴν γρα-10 φὴν τῶν γιγάντων καὶ ἔκρουσε παρ' ἑαυτῷ.

Τῷ βροηβ' ἔτει τοῦ κόσμου Νῶε ὁ δίκαιος ἐκοιμήθη ἐτῶν ρθν'. [Γενεὰ ε'.]

Τῷ βροκ' ἔτει Σαλὰ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα.

B

Σαλὰ γενεὰ ιδ'.

15

Τῷ βρολ' ἔτει τοῦ κόσμου ὁ Σαλὰ ἐγέννησε τὸν Ἑβερ ἔτος ἄγων ρλ'· καὶ ἔζησε Σαλὰ μετὰ τὸ γεννησάμενος αὐτὸν τὸν Ἑβερ ἔτη κλ' ἕως τοῦ βροζ' κοσμικοῦ ἔτους.

Τῷ βρος' ἔτει τοῦ κόσμου ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν πύργον ἐπὶ ἔτη μ'. 20

2. προσθεῖναι B. 4. πλειοτέρως B. ἐν ταύτῳ B. 5. ἐτῶν B. τῶν AG. σ'] ηθ' G. 7. καϊνᾶν B. καϊνᾶ A. 8. βροδ' G. 10. καϊνᾶν B. 13. Γενεὰ ε' delet m. 16. βροηη m. 17. αὐτὸν τὸν] τὸν om. G. 18. βροηβ'] ρθ' B. βροηη' m.

pariter, eodem secundo Cainan non numerato, deflexit a vero; quo factum est, ut a Iesu Nave seniorumque temporibus usque ad Heli et Samuel annos circiter 140 addere fuerit coactus; eo vero tanti erroris incusato Caesariensis Eusebius gravius multo cum in hoc, tum in reliquis, annis, ut manifestatum est, 99, lapsus erravit. Porro divinus evangelista Lucas ab Adamo deducta serie loco 13 reposuit Cainan.

CAINAN GENERATIO XIII.

Hoc anno 2504 testamentum condidit Noe et orbem universum tribus filiis divisit.

Anno 2585 Cainan deambulans in agro scripta de Gigantibus monumenta invenit et penes se reposuit.

Anno a mundi conditu 2592 iustus Noe annis 950 natus obdormivit.

Anno 2626 Sala duxit uxorem.

SALA GENERATIO XIV.

Anno mundi 2638 Sala annis 130 natus genuit Heber. Sala a nato Heber vixit annis 330 usque ad annum mundi 2968.

Anno mundi 2736 tarrim exaedificare coeperunt per annos 40.

Τῷ βψβ' ἔτει Σῆμ ἐκοιμήθη ἐτῶν χ'.

Τῷ βψιδ' ἔτει Ἐβερ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα.

Ἐβερ γενεὰ ιε'.

Ἐβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' ἐγέννησε τὸν Φαλέκ τῷ βψοα' C 5 ἔτει τοῦ κόσμου· καὶ ἔζησεν Ἐβερ μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν τὸν Φαλέκ ἔτη σο' ἕως τοῦ γμα' κοσμικοῦ ἔτους.

Οὕτως ἀποδεδειγμένου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὁ Ἐβερ τὸν Φαλέκ ἐγέννησε δέκατον ὄντα ἀπὸ Ἀδάμ, ἄξιον οἶμαι ἐκ παραλήλου τῶν ἡμῖν ἐπιλογισθέντων ἐν δευτέρῳ κανονίῳ παρατίθεσθαι 10 καὶ τὰ παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ ἔτη ἕως τοῦδε χρόνου, καὶ ἀπὸ τοῦδα μέχρι Ἀβραάμ. καὶ γὰρ προγενέστερος ὁ ἀγῆρ ὑπάρχει τοῦ Εὐσεβίου ἔτσι πον. εἰθ' οὕτω καὶ τὰ παρὰ Εὐσεβίου τριχῶς ἐκτεθέντα, ὡς ἐκείνός φησι, κατὰ τε τοὺς ἑβδομήκοντα σοφοὺς D ἐρμηνείας καὶ κατὰ τὸ παρ' Ἑβραίοις καὶ ἔτι κατὰ τὸ παρὰ Σαμαρείταις ἀντίγραφον. οὕτω γὰρ ἐν πέντε κανονίοις κειμένων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ Φαλέκ καὶ ἀπὸ τοῦ Φαλέκ ἕως Ἀβραάμ ἐτῶν, εὐμαρῶς δευχθήσεται ἡ σύμφωνος τῇ τε Μωϋσαϊκῇ καὶ εὐαγγελικῇ γραφῇ γενεαρχία τε καὶ χρονολογία.

1. βψμβ' m. 4. βψοβ' m. 5. μετὰ τὸ] μετὰ τῷ G. 6. σο' B. σβ' G. 7. γμβ' m. 8. δέκατον] δέκατον καὶ πένκτον G. ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ G. 10. καὶ τὰ] καὶ om. G. 11. μέχρι] μέχρις G. 12. ἔτσι πον ἑκατὸν m. 16. ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ G.

Anno 2742 Sem annis 600 natus obdormivit.

Anno 2714 Heber accepit sibi uxorem.

HEBER GENERATIO XV.

Heber annis 134 natus genuit Phalec anno mundi 2772, et post natum Phalec vixit annis 270 ad mundi nimirum 3041.

Demonstrato tempore, quo Heber genuit Phalec ab Adamo quintum et decimum; ex adverso seriei iam positae ac in propriam summam contractae, aliam deinceps tabulam ex Africano (hic namque Eusebio annis circiter centum prior dignoscitur), ad memoratum usque tempus et deinceps ad Abraham usque aetatem ob oculos ponere, operae pretium videtur; tum vero quae Eusebio triplicem in seriem digesta sunt, ut ipsemet praedictat, seu ex septuaginta sapientibus Interpretibus, sive ex Hebraeorum, seu denique Samaritanorum exemplaribus, in medium afferre, opus laude sua non censebitur indignum. Hac namque methodo descriptis propria sibi sede in quinquae tabulis posteris Adam usque ad Phalec, tum annis Phalec usque ad Abrahamum, annorum demum numerus, deductaque hominum ex eadem stirpe natorum series Mosaicis et evangelicis monumentis concors et plane consona deprehendetur.

P. 81

Κατὰ τὸ παρὸν χρονογραφῖον.

Ἄδὰμ τῷ αὐτῷ ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐγέννησε τὸν Σῆθ ὅμοιον αὐτῷ κατὰ πάντα.

Σῆθ ἐτῶν ὑπάρχων σέ ἐγέννησε τὸν Ἐνώς υἱέ.

Ἐνώς ἐτῶν ρή' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν χκε'.

V. 65

Καϊνᾶν ἐτῶν ρο' ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ ψη'.

Μαλελεήλ ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ ρδξ'.

Ἰάρεδ δὲ ἐτῶν ρξβ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ αρχβ'.

Ἐνώχ ἐτῶν ρξε' ἐγέννησε τὸν Μαθουσαλά ασπζ'.

B

Μαθουσαλά ρξζ' ἐγέννησε τὸν Λάμεχ αυνδ'.

Λάμεχ ἐτῶν ρπη' ἐγέννησε τὸν Νῶε αρχβ'.

ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Ἄδὰμ γενόμενος ἐτῶν σλ' γεννᾷ τὸν Σῆθ· καὶ τούτοις ἐπιζήσας ἔτη ψ' ἀπέθανεν, ἤτοι δεύτερον θάνατον.

Σῆθ γενόμενος ἐτῶν σέ ἐγέννησε τὸν Ἐνώς· ἀπὸ Ἄδὰμ τοῦ-
νν μέχρι γενέσεως Ἐνώς ἔτη τὰ σύμπαντα υἱέ.

C Ἐνώς ὑπάρχων ἐτῶν ρή' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν.

Καϊνᾶν δὲ ἐτῶν ρο' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ.

Μαλελεήλ δὲ ἐτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ.

Ἰάρεδ δὲ ἐτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ.

1. χρονογραφίον A. 5. καϊνᾶν B constant. 6 et 7. Μαλαλεήλ G. 8. ἰάρεδ δὲ B. Aberat δέ. 15. σνί' A. 17. ρή' m. 18 et 19. Μαλαλεήλ G.

Iuxta praesentem Chronographiam.

Adam aetatis anno 230 genuit Seth in omnibus sibi similem.

Seth annis 205 natus genuit Enos anno mundi 435.

Enos annorum 190 genuit Cainan, mundi 625.

Cainan annorum 170 genuit Maleleel, mundi 795.

Maleleel annorum 165 genuit Iared, mundi 960.

Iared annorum 162 genuit Enoch, mundi 1122.

Enoch annorum 165 genuit Mathusala, mundi 1287.

Mathusala annorum 167 genuit Lamech, mundi 1454.

Lamech annorum 188 genuit Noe, mundi 1642.

EX AFRICANO.

Cum esset Adamus annorum 230 genuit Seth, tum vero superstes annis 700 luce privatur, hoc est secundam mortem obit.

Seth annis 205 natus genuit Enos; ab Adamo itaque usque ad Enos natalem diem numerantur anni 435.

Enos annorum 190 genuit Cainan.

Cainan autem annorum 170 genuit Maleleel.

Maleleel vero annorum 165 genuit Iared.

Iared aetatis 162 genuit Enoch.

Ἐνώχ δὲ ὑπάρχων ἑτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα· καὶ εὐαρεστήσας τῷ Θεῷ ἐπιζήσας ἔτη σ' οὐχ εὐρίσκετο.

Μαθουσάλα γενόμενος ἑτῶν ραζ' ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.

Λάμεχ ὑπάρχων ἑτῶν ρηθ' γεννᾷ τὸν Νῶε.

5 Εὐσεβίου πρὸς λέξιν περὶ τῶν εβδομήκοντα.

Ἴδωμεν οὖν πρῶτον ὅπως ἦ τῶν σ' ἐμνημεία τὴν ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι τῆς τοῦ Ἀβραάμ γενέσεως χρονογραφίαν παρελήθη.

Πρῶτος ἀνθρώπων Ἀδὰμ γενόμενος ἑτῶν σλ' γεννᾷ τὸν Σήθ καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψ' μέχρις ρλέ' ἔτους Μαλελεήλ.

10 Σήθ γενόμενος ἑτῶν σε' γεννᾷ τὸν Ἐνῶς καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψζ' μέχρις εικοστοῦ ἔτους Ἐνώχ.

Ἐνῶς γενόμενος ἑτῶν ργ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψιε' μέχρις ηγ' ἔτους Μαθουσάλα.

Καϊνᾶν γενόμενος ἑτῶν ρο' γεννᾷ τὸν Μαλαλεήλ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψμ' μέχρις πα' ἔτους Λάμεχ. P. 82

Μαλαλεήλ γενόμενος ἑτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψλ' μέχρις μη' ἔτους Νῶε.

Ἰάρεδ γενόμενος ἑτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' μέχρις σπ' ἔτους Νῶε.

3. ραζ' Bm. ρηθ' G. 5. Εὐσεβίου] I, 16. p. 53. παρὰ G.

6. εἶδωμεν B. πῶς G. 9. ρλε' ἔτος m. Aberat ἔτους. Μαλελεήλ om. AB. Μαλαλεήλ G. 12. ργ' AB. ρλ' G. 14. Μαλαλεήλ G constanter. καὶ ἐπέζησεν om. B. 19. μέχρι G.

Enoch vero annorum 165 genuit Mathusala, annisque ducentis superstes, cum deo placuisset, non ulterius visus est.

Mathusala annis 187 natus genuit Lamech.

Lamech annis 188 natus genuit Noe.

Ex Eusebio verbo tenus ex septuaginta Interpretibus.

Primum itaque qua ratione septuaginta Interpretum expositio temporum rationem ab Adamo usque ad Abraham natalia digesserit, contemplemur.

Primus hominum Adamus exactis a creatione annis 230 generavit Seth, vixitque superstes annis 700 usque ad 135 Maleleel annum.

Seth annis 205 natus genuit Enos, vixitque superstes annis 707 usque ad Enoch annum vigesimum.

Enos annis 190 natus genuit Cainan, et vixit superstes annis 715 usque ad Mathusala 53.

Cainan annis 170 natus genuit Maleleel, vixitque superstes annis 740 usque ad Lamech 81.

Maleleel annis 165 natus genuit Iared, vixitque superstes annis 730 usque ad Noe 48.

Iared annis 162 natus genuit Enoch, vixitque superstes annis 800 usque ad Noe 280.

Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ρξε' γεννᾷ τὸν Μαθουσαλά, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ', καὶ μετετέθη ἐν ἔτει λγ' τοῦ Λάμεχ.

Μαθουσαλά γενόμενος ἐτῶν ρξζ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωβ'.

B Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρπη' γεννᾷ τὸν Νῶε, καὶ ἐπέζησεν 5 ἔτη φλέ'.

Πρῶτος Λάμεχ πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς τελευτᾷ τοῦ Μαθουσαλά. ἐπέζησε δὲ μέχρις φλέ' ἔτους Νῶε.

Εὐσεβίου πρὸς λέξιον περὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ.

Ταῦτα μὲν κατὰ τὴν τῶν σ' ἐρμηνείαν, κατὰ δὲ τὸ παρ' 10
V. 66 Ἰουδαίους Ἑβραϊκὸν Ἀδάμ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σήθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' ἕως νς' ἔτους Λάμεχ.

C Σήθ γενόμενος ἐτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνῶς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωζ' μέχρις ρξη' ἔτους Λάμεχ.

Ἐνῶς γενόμενος ἐτῶν υ' γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη 15 ωι' μέχρις πδ' ἔτους Νῶε.

Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν σ' γεννᾷ τὸν Μαλελεήλ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωμ' μέχρις ρθ' ἔτους Νῶε.

Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἴάρεδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωλ' μέχρις σδδ' ἔτους Νῶε. 20

1. ἐτῶν addidi ex B. 9. παρὰ G. 10. τὴν τῶν] τῶν om. G.
παρ' B. παρὰ G. 15. υ' m et Eusebius p. 55. ρβ' G.
19. ξς' m et Eusebius p. 56. ρξ' G.

Enoch annis 165 natus genuit Mathusala, vixitque superstes annis 200 et Lamech aetatis anno 93 translatus est.

Mathusala annis 167 natus genuit Lamech, vixitque superstes annis 802.

Lamech annis 188 natus genuit Noe, vixitque superstes annis 535.

Lamech ante patrem Mathusala mortem oppetiit primus, vixit autem superstes usque ad Noe 535.

Ex Eusebio verbo tenus ex Hebraeorum exemplari.

Hactenus iuxta septuaginta Interpretes; deinceps iuxta Hebraicum, quod penes Iudaeos est, exemplar.

Adam annis a creatione 130 genuit Seth, mansitque superstes annis 800 usque ad Lamech 56.

Seth annorum 105 genuit Enos, viveasque superstit annis 807 usque ad Lamech 168.

Enos annis 90 natus genuit Cainan, vixitque superstes annis 815 usque ad Noe 84.

Cainan annis 70 natus genuit Maleleel, vixitque superstes annis 840 usque ad Noe 170.

Maleleel annis 65 natus genuit Jared, vixitque superstes annis 830 usque ad Noe 234.

Ἰάρεδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ, καὶ ἐπέζησεν
 ἔτη ω' μέχρις τξς' ἔτους Νῶε.

Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Μαθουσαάλα, καὶ ἐπέ-
 ζησεν ἔτη τ' καὶ μετετέθη ἐν ἔτει ργ' Λάμεχ.

5 Μαθουσαάλα γενόμενος ἐτῶν ρηζ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ
 ἐπέζησεν ἔτη ψηβ' ἕως αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Εὐσεβίου πρὸς λέξιν περὶ τοῦ παρὰ Σαμαρείταις.

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκὸν Ἀδάμ γενόμενος
 ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Σήθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω' μέχρις σγ' ἔτους
 10 Νῶε.

Σήθ γενόμενος ἐτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Ἐνώς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη P. 83
 ωζ' ἕως τλέ' ἔτους Νῶε.

Ἐνώς γενόμενος ἐτῶν υ' γεννᾷ τὸν Καϊνῶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
 ωιέ' μέχρις υλ' ἔτους Νῶε.

15 Καϊνῶν γενόμενος ἐτῶν θ' γεννᾷ τὸν Μυλελεήλ, καὶ ἐπέζη-
 σεν ἔτη ωμ' μέχρις φκη' ἔτους Νῶε.

Μυλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ξε' γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ, καὶ ἐπέζησεν
 ἔτη ωλ' μέχρις φλγ' ἔτους Νῶε.

Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ξβ' γεννᾷ τὸν Ἐνώχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
 20 ψπέ' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ.

1. δὲ addidi ex B. 2. ω] β' A. τξς' B. τξγ' G. 6. ἔτη
 om. G. 7. πρὸς λέξιν Bm. προαλέξει G. 14. μέχρις G.
 16. ἔτη addidi ex B.

Iared annis 162 natus genuit Enoch, et vixit superstes annis 800 us-
 que ad Noe 368.

Enoch annis 65 natus genuit Mathusala, et vixit superstes annis 300
 et anno Lamech 113 translatus est.

Mathusala annis 187 natus genuit Lamech, et vixit superstes annis
 782 usque ad diluvium.

Ex Eusebio ad verbum ex codice Samaritano, sive iuxta He-
 braicum exemplar, quo utuntur Samaritani.

Adam creationis suae anno 130 generat Seth, vixitque superstes an-
 nis 800 usque ad 223 annum Noe.

Seth annis 105 natus genuit Enos, et vixit superstes annis 807 usque
 ad annum Noe 335.

Enos annis 90 natus genuit Cainan, et vixit superstes annis 815 us-
 que ad 433 Noe.

Cainan annis 70 natus genuit Maleleel, et vixit superstes annis 840
 usque ad 528 Noe.

Maleleel annis 65 natus genuit Iared, et vixit superstes annis 830
 usque ad 533 Noe.

Iared annis 62 natus genuit Enoch, et vixit superstes annis 785 us-
 que ad ipsum diluvium.

B Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ἕ' γεννᾷ τὸν Μαθουσίαλα, καὶ ἐπέζη-
σεν ἔτη τ', μετετέθη ἐν ἔτει ρπ' τοῦ Νῶε.

Μαθουσίαλα γενόμενος ἐτῶν ἕξ' γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ ἐπέ-
ζησεν ἔτη χγ' ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ.

Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν γ' γεννᾷ τὸν Νῶε, καὶ ἐπέζησεν ἔτη 5
χ' μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Κατὰ τὸ παρὸν χρονογραφεῖον.

Νῶε ἐτῶν φ' ἐγέννησε τὸν Σῆμ βρμβ'.

C Μετὰ δὲ ρ' ἔτη τῷ χ' ἔτει τοῦ Νῶε γέγονεν ὁ κατακλυσμός.

Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη βρμβ'. οὕτω δὲ καὶ 10

Εὐσέβιος καὶ ὁ ἀληθῆς λόγος καὶ τὰ πλεῖστα τῶν Μαῦσαικῶν
ἀντιγράφων περιέχουσι κατὰ τὴν τῶν ὁ' ἔκδοσιν. ὁ μόντοι Ἀφρι-
κανὸς βσξβ' ἐπελογίσαστο ἐκ τινων σπανίων ἀντιγράφων οὕτω πε-
ριεχόντων, οἷς οὐ χρὴ πεῖθεσθαι. μέχρι τοίνυν τοῦ κατακλυ-
σμοῦ καθὼς πρόκειται διαφωνοῦσι τὰ Ἑβραϊκὰ ἀντίγραφα πρὸς 15

V. 67 ὁ καὶ ἀληθὲς εἶναι καὶ πρῶτον Ἑβραῖοι καθομολογοῦσιν, ἔτεσι
τμθ'. πρὸς δὲ τὴν τῶν ὁ' ἔκδοσιν τὸ μὲν Ἑβραϊκὸν ἔτεσιν φησ',

D τὸ δὲ Σαμαρειτῶν θδλ'. Ἀφρικανὸς δὲ πρὸς Εὐσέβιον ἀπὸ Ἀδάμ
ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ διαφωνεῖ ἔτη εἴκοσι. 20

2. ἐν ἔτει om. G. 7. χρονογραφεῖον B. χρονογράφιον G.

8. ἔτει βρμβ' m. αρμβ' G. 19. θδλ' B. ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ
κατακλυσμοῦ om. G.

Enoch annis 60 natus genuit Mathusala, et vixit superstes annis 300
et anno Noe 180 translatus est.

Mathusala annis 67 natus genuit Lamech, et vixit superstes annis 653
usque ad diluuium.

Lamech annis 53 natus genuit Noe, et vixit superstes annis 600 us-
que ad ipsum diluuium.

Iuxta praesentem Chronographiam.

Noe annis 500 natus genuit Sem, anno mundi 2142.

Elapsis porro centum annis aetatis Noe 600 factum est diluuium.

Ab Adamo usque ad diluuium 2242. Ita Eusebius et vera temporum
ratio et Mosaicorum exemplarium quam plura secundum Septuaginta editio-
nem testantur. Africanus quidem anno 2262 ex quibusdam raris codicibus
ac nullius fidei idem scribentibus diluuium adscripsit. A vetustissimo ita-
que et longe diversis characteribus exarato Samaritanorum exemplari, licet
alias fidelissimo, et ab Hebraeis tanquam primo probato, ipsi Hebraici co-
dices annis 349 ad diluuium usque discrepant; a septuaginta Interpretum
editione Hebraicum exemplar annis 586, Samaritanum vero 935, Africanus
demum ab Eusebio dissonat annis 20.

Ἀφρικανού.

Νῶε ἦν ἐτῶν χ' ὅτε ὁ κατακλυσμός ἐγένετο. γίνεται τοίνυν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Νῶε καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη βεῖβ'.

Εὐσεβίου κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα.

5 Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ' γεννᾷ τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ, καὶ ἐπέζησε μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη ρ'. ἔτους χ' Νῶε P. 84 ὁ κατακλυσμός ἐγένετο, καὶ ἐπέζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη τν' μέχρις πγ' ἔτους Ἐβερ.

Ὅμοῦ τὰ πάντα ἔτη βσμβ'.

10 Ταῦτα μὲν κατὰ τὴν τῶν ὀ' ἐρμηγελαν.

Εὐσεβίου.

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκὸν Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ' γεννᾷ τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ.

15 Ἐν ἔτει χ' τοῦ Νῶε ὁ κατακλυσμός ἐγενήθη, καὶ ἐπέζησεν B Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη τν' μέχρις νη' ἔτους Ἀβραάμ.

Ὅμοῦ τὰ πάντα ἔτη αγγς'.

Διαφωνεῖ πρὸς τὴν τῶν ὀ' ἐρμηγελαν ἔτεσι φπς'.

Ἐν τούτοις οἱ μὲν τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ Ἀδάμ καὶ ἐπὶ Νῶε

3. ἔτη βεῖβ' B. βεῖβ' ἔτη G. 8 et 9. ἔτους et ἔτη addidi ex B.

10. τῶν om. G. 13. χὰμ, ἰάφεθ B sine articulis. 15. ἐγενήθη B. ἐγενήθη G. ἐγένετο m. 17. αγγς' m et Eusebius p. 57.

αφγς' AB. βφγς' G. 18. ἔτεσι B. ἐν ἔτεσι G.

Ex Africano.

Ingruente diluvio 600 annorum erat Noe. Ab Adamo igitur versus Noe et diluvium numerantur anni 2262.

Ex Eusebio iuxta septuaginta Interpretum expositionem.

Noe annis 500 natus genuit Sem, Cham et Iapheth, et ad diluvium usque vixit superstes annis centum. Aetatis Noe anno 600 factum est diluvium, praeteritoque diluvio superfuisset Noe annis 350 usque ad Heber annum 83.

Summa omnium 2242.

Haec quidem iuxta Septuaginta editionem.

Ex Eusebio iuxta Hebraicum textum penes Hebraeos.

Noe aetatis suae anno 500 genuit Sem, Cham et Iapheth, tum usque ad diluvium superstes vixit annis centum.

Anno vitae Noe 600 contigit diluvium, quo praeterito superstes vixit annis 350 usque ad Abraham 58.

Summa omnium 1656.

A Septuaginta calculo dissentit annis 586.

Praemissarum tabularum ab Adamo versus Noe calculi ante susceptae

χρόνοι πρὸ τῆς ἐκάστου παιδοποιίας διεστήκασι πρὸς τὴν τῶν ὀ
 ἐρμηλείαν, συμφωνοῦσι δὲ αὐτῇ οἱ τοῦ Ἰάρεδ καὶ τοῦ Μαθου-
 σάλα καὶ τοῦ Λάμεχ. ἔκ δὲ τῆς τούτων συμφωνίας πάρεστι λο-
 γισμῶ λαβεῖν ὅτι καὶ τὰ πρὸ τούτων βέλτιον ἢ παρ' ἡμῶν ἀνά-
 γνωσις ἔχει. ἀπὸ γὰρ τοῦ πλεονος χρόνου τῶν περὶ τὸν Ἰάρεδ 5
 δῆλος ἂν γένοιτο καὶ ὁ τῶν προαγόντων συντρέχειν ὀφείλων τῇ
 C τῶν ὀ ἐκδόσει. εἰ γὰρ οἱ νεώτεροι καὶ μεταγενέστεροι τοῖς χρό-
 νοῖς ταῖς τῶν ἑκατοντάδων προσθήκαις εὐρηται κατὰ τὴν τοῦ
 Ἑβραϊκοῦ γραφῆν σύμφωνοι τῇ τῶν ὀ ἐρμηλείᾳ, πόσῳ πλέον
 εἰκὸς ἦν τοὺς ἀρχαιοτέρους καὶ αὐτῶν ἐκείνων προπάτορας μᾶλ-10
 λον τῶν μετέπειτα πολυχρονιωτέρους γενέσθαι; ὄρων δὲ ἐν τῇ
 ὀ σγκεφαλαιώσει τῆς ἐκάστου ἀνδρὸς ζωῆς τὸν πρὸ τῆς παιδο-
 ποιίας χρόνον καὶ τὸν μετὰ τὴν παιδοποιίαν ἕμα συναγόμενον
 τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν σῶζοντα κατὰ τε τὴν Ἑβραίων ἀνάγνωσιν καὶ
 κατὰ τὴν τῶν ὀ ἐρμηλείαν, μόνα δὲ τὰ πρὸ τῆς τεκνογονίας ἔτη 15
 D παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἀντιγράφων συνεσταλμένα, κινουῖμαι μήποτε
 Ἰουδαίων ἔργον ἦν τοῦτο τολμησάντων συστῆλαι καὶ ἐπιταχῆναι
 τοὺς πρὸ τῆς παιδοποιίας χρόνους ἐπιτροπῇ ταχυγαμίας. τῶν
 γὰρ παλαιωτάτων ἀνδρῶν μακροβίων. ὄντων καὶ πολυχρονίων,
 οὕτω δὲ κατὰ τούτους θῦττον ἐπὶ γάμους καὶ παιδοποιίας ἔλθόν-20

4. ἢ] ὡς G. 5. τῶν περὶ B. τὸν περὶ G. τοῦ περὶ m. 9. πό-
 σῳ πλέον Bm. πῶς ὀ πλέον G. 14. τὴν τῶν Ἑβραίων G.
 15. τεκνογονίας B. 17. συστήλαι B. 18. ταχυγαμίας B.
 20. ἐπὶ τοὺς γάμους G.

ab unoquoque prolis annos a septuaginta Interpretum ratione discrepant; soli vero Jared, Mathusala et Lamech anni consentire noscuntur. Ex eorum autem ad invicem concordia, quae praecedunt, ex nostrae lectionis mente, melius esse disposita conlicere fas est. Ab excedente siquidem vitae Jared spatio, eorum qui praecedunt tempus Septuaginta editioni consonare necesse est. Nam si recentiores aetate et posteriores, additis aliquot annorum centuriis in Hebraico textu Septuaginta editioni concordem praedicantur, quanto magis pristinos illos ac maiores annis, alios tempore posteriores aetate longe superare congruebat? Verum enim vero cum in singulorum vitae perstringendis summam annis tempus, quod procreatum ab eis sobolem praecessit, illudque quod susceptam subsequutum est simul coactum, cum iuxta Hebraeorum lectionem, tum iuxta Septuaginta editionem numerum eundem componere deprehendam; solum vero spatium filiorum procreationem praecedens apud Iudaeorum codices contractius ac brevius multo detegam; ne forsitan hoc fuerit a Iudaeis intentatum facinus, ut praecocium nuptiarum licentiam nonnulla voluerint auctoritate munitam, atque ita subducerent et ante susceptam prolem pauciores annos facerent, nonnihil moveor, ut iudicem. Pristinos enim illos ac longioris aevi homines adeo festinanter ad nuptias procreandosque liberos convolantes, quales

των, ὡς ἡ παρ' αὐτοῖς ἀνάγνωσις δηλοῖ, τίς οὐκ ἂν αὐτῶν τὸν ὅμοιον τῆς ταχυγαμίας τρόπον ἐξήλωσεν;

Εὐσεβίου κατὰ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκόν.

P. 85
V. 68

Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ' γεννᾷ τὸν Σῆμ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ' 5 μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐν ἔτει τοῦ Νῶε χ' ὁ κατακλυσμός ἐγενήθη, καὶ ἐπέζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἔτη τν' μέχρις πγ' ἔτους Ἑβερ.

Ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη, ατζ'.

Διαφωνεῖ πρὸς μὲν τὸ Ἰουδαϊκόν ἔτεσι τμθ', πρὸς δὲ τὴν 10 τῶν ο' ἐρμηνείαν ἔτεσιν Ὁδέ'.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐπίωμεν δὲ καὶ Β τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους, πρῶτον ἐκεῖνο σημειωσάμενοι, τὸ συμφώνως τοῦ παρ' Ἑβραίοις ἱστορουμένου κατακλυσμοῦ καὶ τὴν Χαλδαίων μνημονεῦσαι γραφὴν τῆς τε κατασκευασθείσης 15 ὑπὸ τοῦ Νῶε κιβωτοῦ. τοῦ δὲ τὸν κατακλυσμόν ἀρθῆναι ὑπὲρ τὰ ὑψηλότερα τῶν ὀρέων καὶ ἡμῖν τοῖς μετὰ ταῦτα γράφουσιν ἀλήθειαν ἐπιστώσατο αὐτοπρία τισὶν ἰχθύων καθ' ἡμῶς εὑρημένων ἄνω πρὸς αὐταῖς τοῦ Διβάνου ταῖς ὑψηλοτάταις ἀκρωρείαις. λίθους γὰρ ἐνθένδε εἰς οἰκοδομὰς τινες ἀπὸ τῶν ὀρέων ἐκτέμνον- 20 τες θαλαττιῶν ἰχθύων εὔρον διάφορα γένη, ἃ δὴ ἐπὶ τῶν κατὰ C

1. τὸν ὅμοιον τ. ταχ. B. τ. ταχ. τὸν ὅμοιον G. 2. ταχυγαμίας B.
6. ἐγενήθη B. ἐγεννήθη G. 10. Ὁδέ' m. Ὁδ' G. 15. κατὰ
κιβωτοῦ G. κατὰ om. Bm. τοῦ] τὸ G. ὑπὲρ B. ἐπὶ G.
17. τισίν] τισῶν m.

lectio qua utantur manifestat, quis nolit, quam primum salutatis et amanter acceptatis nuptiis, imitari?

Ex Eusebio iuxta Hebraicum Samaritanorum exemplar.

Cum esset Noe annorum 500 genuit Sem, et centum annis usque ad diluvium superstes mansit. Anno Noe 600 factum est diluvium, et post diluvium vixit Noe annis 350 usque ad 88 aetatis Heber-annum.

Summa annorum 1307.

Dissonat a Iudaico quidem annis 349, a Septuaginta vero editione annis 935.

Et hactenus quidem de iis quae diluvium praecesserunt. Nunc vero eos qui sequuti sunt annos perlustramus. Inprimis illud observatum velim Hebraeos omnes diluvium eiusque tempus concordibus historiarum scriptis celebrare, Chaldaeorumque pariter monumenta constructam a Noe arcam describere. Caeterum diluvii aquas ad summa montium cacumina conscendisse, nobis, qui plurimo annorum spatio interiecto haec scripsimus, piscium aliquot in excelsioribus montium Libani verticibus repertorum fidem facit omni maior exceptione inspectio, excisis enim exinde in aedificia lapidibus marinorum piscium diversae species inventae sunt, qui primo mon-

τὰ ὄρη κοιλωμάτων συναποπαγήναι τῇ ἰλύϊ καὶ τεταριγευμένων
δίκτην εἰς δεῦρο διαμεῖναι συνέβη, ὡς θ' ἡμῖν καὶ δι' αὐτῆς τῆς
ὕψεως τὴν τοῦ παλαιοῦ λόγου πιστωθῆναι μαρτυρίαν.

Κατὰ τὸ παρὸν χρονογραφεῖον.

Ἔτους β' μετὰ τὸν κατακλισμὸν Σὴμ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξάδ. 5
Ἀρφαξάδ γενόμενος ἐτῶν ρλέ ἐγέννησε τὸν Καϊνῦν βτοζ'.

Καϊνῦν γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Σαλὰ βφζ'. τοῦτον
Δτὸν Καϊνῦν Εὐσέβιος καὶ Ἀφρικανὸς οὐκ ἐστοιχείωσαν· διὸ καὶ
τὰ ρλ' ἔτη αὐτοῦ σφάλλονται.

Σαλὰ τὸν Ἐβερ βχλζ' ἐτῶν ρλ'.

10

Ἐβερ τὸν Φαλέκ ἐτῶν ρλδ' βψοα'.

Φαλέκ τὸν Ῥαγαῦ ἐτῶν ρλ' βθδα', καὶ ἔζησεν ἄλλα οθ'. γί-
νονται ἀπὸ Ἀδάμ ἡρὶ ἕως τελευτῆς Σαλά.

Ῥαγαῦ ἐτῶν ρλβ' ἐγέννησε τὸν Σερουχ γτυ'.

Σερουχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ναχωρ γρξγ'.

15

P. 86

Ναχωρ ἐτῶν οθ' ἐγέννησε τὸν Θαρα γσμβ'.

Θαρα ἐτῶν ο' ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ γτιβ'.

1. τὰ ὄρη] τὰ om. G. 2. ὡς θ'] ὡς τε G. καὶ om. G. 3. πι-
σωθῆναι] σωθῆναι G. 4. χρονογραφεῖον B. χρονογραφίον G.
6. ἐτῶν addidi ex B. „Superius βτοη.” m. 7. „Superius
βφη.” m. 8. ἐστοιχείωσαν B. ἐστοιχείωσαν G. 10. σαλλὰ A.
ἔπει βχλη' m. 11. Φαλέγ m. βψοα'] βψοβ' m. 12. ρα-
γαῦ B. ραγαῦ A. Ραγαῦ G. βθδα'] βθδβ' m. 13. ηρὶ] ηρὶα m.
σαλά B. Σαλά G. Immo Φαλέκ. 14. ραγαῦ B. Ραγαῦ G. Ρα-
γαῦ m. ἐτῶν ρλβ' B. ρλβ' ἐτῶν G. σερουχ B. Σερουχ G.
γτυ'] γλυ' G. γλδ' m. 15. σερουχ ABm. Σαρουχ G.
γρξγ'] βρξγ' G. γρξδ' m. 16. Θάρρα m. γσμβ' m.
17. Θαρα B. Θάρρα G. γτιγ' m.

tium cavitatibus detenti et occlusi, mox limo adhaerentes sive congelati
sive omnimode exsiccati ad hanc usque aetatem conspiciendi perseverave-
runt, ita ut antiquum de illis testimonium moderno etiam conspectu con-
firmetur.

Juxta praesentem Chronographiam.

Anno a diluvio secundo Sem genuit Arphaxad.

Arphaxad annis 135 natus genuit Cainan anno mundi 2377.

Cainan annis 130 natus genuit Sala anno 2507. Cainan istum nec
Eusebius, nec Africanus recensuerunt, ac propterea centum et triginta annis
ad eum spectantibus aberrant.

Sala annorum 130 genuit Heber, anno 2637.

Heber annorum 134 genuit Phalec anno 2771.

Phalec annorum 130 genuit Ragab anno 2901, aliisque 209 annis su-
perstes mansit. Summa ab Adamo usque ad obitum Sala est annorum 3111.

Ragab annorum 132 genuit Saruch anno 3033.

Saruch annorum 130 genuit Nachor anno 3163.

Nachor annorum 79 genuit Thara anno 3242.

Thara annorum 70 genuit Abraham anno 3312.

Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ ἔτη αο'. ἐπὶ δὲ Ἀδὰμ ἐπὶ μὲν τὸν κατακλυσμὸν ἔτη βσμβ', ὡς δέδεικται, ἐπὶ δὲ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη γτιβ', ὡς ἐν τῷ κανόνι σαφῶς ὑπόκειται. μετὰ δὲ ἔτη οε' τῷ γτιπέ' ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ ἐξήλ-
5 θεν ἐκ Χαναὰν παροικῆσαι εἰς γῆν Χαναανίων τὴν Παλαιστίνην
νῦν καλουμένην.

Ἀφρικανοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Σῆμ ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξάδ. B
Ἀρφαξάδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρε' γεννᾷ τὸν Σαλὰ, βτ'ζ'. V. 69
10 Σαλὰ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἐβερ, βφκζ'.
Ἐβερ γενόμενος ἐτῶν ρδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, βχξα', οὕτως
ἐπικληθέντα διὰ τὸ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ μερισθῆναι τὴν γῆν.
Φαλέκ ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπιζήσας ἔτη σθ'.
τελευτήσεν.
15 Ἀπὸ Ἀδὰμ ἐπὶ τελευτὴν Φαλέκ ἔτη γ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον
βθδπ'.

Ῥαγαῦ ἐτῶν ρβ' γενόμενος ἐγέννησε τὸν Σεροῦχ.
Σεροῦχ ρλ' τὸν Ναχώρ. C
Ναχώρ οθ' τὸν Θαρὰ.
20 Θαρὰ ο' ἐτῶν ὦν τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ναχώρ καὶ Ἀρράν.

1. ἕως τοῦ G. ἔτη addidi ex B. αο'] ἀνά m. 2. δὲ
om. B. ἐπὶ] ἕως G. ὡς δέδεικται om. G. 3. γτιγ' m.
4. γτιπέ'] γτιβ' G. γτιπ' m. 5. Χαναὰν] Χαράν G. Χαββάν m.
9. δὲ om. G. 13 et 17. ῥαγαῦ B. Ραγάμ G. 18. σεροῦχ B.
19 et 20. Θάρρα G. θάρρα Bm. 20. ἀβράμ B. ἀρράν Bm.
ἀρράμ A. Αράμ G.

A diluvio usque ad primum Abrahæ annus 1070 anni. Ab Adamo usque ad diluvium 2242, ad primum autem Abrahæ annus 3312, prout in tabulis dilucide positum. Decursis porro annis 75 ab Adamo creato 3387, e Charan egressus est et incoluit peregrinus Chananaeorum regionem, Palestina nunc dictam.

Ex Africano.

Post diluvium Sem genuit Arphaxad.
Arphaxad annis 135 natus genuit Sala, anno 2397.
Sala annis 130 natus genuit Heber, anno 2527.
Heber annis 134 natus, anno 2661 genuit Phalec, sic vocatum, quod eius ætate divisa fuerit terra.
Phalec annis 130 natus genuit Ragam, et superstes annis 209 morte sublatus est.
Ab Adamo usque ad mortem Phalec anni 3000. Iuxta Eusebium 2980.
Ragam annis 132 natus genuit Saruch.
Saruch anno centesimo trigesimo genuit Nachor.
Nachor anno septuagesimo nono genuit Thara.
Thara anno 70 genuit Abraham, Nachor et Aram.

Συνάγεται τοίνυν εἰς τὴν ἐπίβασιν τῆς καταγγελημένης γῆς Ἀβραάμ ἀπὸ μὲν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ Νῶε γενεῶν δέκα ἔτη, αἰε', ἀπὸ γενεῶν Ἀδάμ κ', ἔτη γοοζ'.

Εὐσεβίου μετὰ τὸν κατακλυσμόν, κατὰ τὴν τῶν ὀ ἐρμηρειαυ.

Ἔτους δευτέρου Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξᾶδ, καὶ ἐπέ-5
D ζησεν ἔτη φ' μέχρις ρα' ἔτους Φαλέκ.

Ἀρφαξᾶδ γενόμενος ἐτῶν ρλέ' γεννᾷ τὸν Σαλὰ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη νγ' μέχρις θ' ἔτους Ῥαγαῦ.

Σαλὰ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἑβερ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
νς' μέχρις ζ' ἔτους Σερούχ. 10

Ἑβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη υλγ' μέχρις λη' ἔτους Ναχώρ.

Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
σθ', βθπ', μέχρις οε' ἔτους Σερούχ.

P. 87 Ἐν ταῖς ἡμέραις Φαλέκ διεμερίσθη ἡ γῆ, δι' ὃ καὶ σημαίνει 15
τὸ Φαλέκ τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμόν. καὶ οὗτος πρὸ τοῦ πα-
τρὸς τελευτᾷ δεύτερος. κατὰ τοῦτον ἡ πυργοποιία συνέστη, καὶ
ἀπὸ μιᾶς τῆς πύλαι διαλέκτου πολυφωνία γέγονε, καὶ ἡ καθ' ἕ-
καστον ἔθνος τῶν γλωσσῶν διαφορὰ.

1. ἐπίβασιν καταγγελημένης G. 8. μέχρι G. 8 et 13. ῥαγαῦ B.
Ραγαῦ G. 10. σερούχ B. 13 et 15. Φαλέκ] φαλέγ B.

12. υλ' m. 14. ἕως τοῦ βθπ' τοῦ κόσμον m. ἔτος G.

15. διεμερίσθη ἡ γῆ, δι' ὃ καὶ σημαίνει τὸ φαλέκ (τὸν φαλέγ codex)
addidi ex B. 15 et 16. φαλέγ B. 16. μερισμόν B. μερισμός G.

Ad transitum itaque Abrahæ in terram promissam a diluvio et decem
Noe generationibus numerantur anni 1015, a viginti ab Adamo generatio-
nibus anni 3277.

Ex Eusebio de iis, quæ diluvium sunt sequuta, iuxta Septua-
ginta interpretationem.

Anno secundo Sem filius Noe genuit Arphaxad, et vixit superstes an-
nis 500 usque ad centesimum primum annum Phalec.

Arphaxad annis 135 natus genuit Sala, et vixit superstes annis 409
usque ad annum nonum Ragam.

Sala annis 130 natus genuit Heber, et vixit superstes annis 406 us-
que ad septimum annum Seruch.

Heber annis 134 natus procreat Phalec, et vixit superstes annis 430
usque ad 38 annum Nachor.

Phalec annis 130 natus genuit Ragam, et vixit superstes annis 209 ad
annum 2981, et 75 Seruch.

Tempore Phalec, qui Hebraeorum lingua divisionem sonat, terra di-
visa est. Hic ordine secundus prior patre moritur. Sub eodem turris
condi coepta est, et ab una sola lingua vocum omnium varietas disseminata
et per diversas regiones diversarum linguarum discrimen pervagatum.

Μετὰ δὲ τὸν Φαλέκ Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλέ' γεννᾷ τὸν Σερούχ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σζ' μέχρις ος' ἔτους Ναχώρ.

Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ' μέχρις να' ἔτους Ἀβραάμ.

5 Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ' γεννᾷ τὸν Θαραῦ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρθ', μέχρις ος' ἔτους Ἀβραάμ.

Θαραῦ γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐπέζησεν Β ἔτη ρλέ' μέχρις λέ' ἔτους Ἰσαάκ.

Ἀβραάμ ἔτος πρώτον.

10 Οὗτος ἦν ὁ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους προπάτωρ. κατὰ τοῦτον Ἀσσυρίας καὶ τῆς Ἀσίας πάσης ἐβασίλευσε Νίνος καὶ Σεμίραμις. ὁμοῦ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη ρμβ'. ἦν δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμόν ἔτη βμβ'.

15 Τὰ πάντα συνύγεται ἔτη γρπδ'.

Εὐσεβίου.

V. 70

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκὸν ἔτους δευτέρου μετὰ C τὸν κατακλυσμόν Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξᾶδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ' μέχρις τοῦ νέ' ἔτους Τακώβ.

1. φαγαῦ B. Ραγάμ G.	ἐτῶν addidi ex B.	ρλε'] ρλβ' m.
2. σζ'] σξ' A.	ἔτους om. G.	3. σερούχ B.
σθ' G.	γεννᾷ om. B.	5. οθ' Bm.
11. νίνος B. Νίνος G.	17. δὲ om. G.	19. τοῦ add. B.

Mortuo Phalec Ragam annorum 182 genuit Seruch, et vixit superstes annis 207 usque ad 77 Nachor.

Seruch annorum 180 genuit Nachor, et vixit superstes annis 200 usque ad 51 Abraham.

Nachor annorum 79 generat Thara, et vixit superstes annis 119 usque ad 77 Abraham.

Thara annorum 70 genuit Abraham, et vixit superstes annis 135 usque ad 85 Isaac.

Abraham primus annus.

Hic primus Iudaeorum gentis sator.

Eius aetate Ninus et Semiramis Assyriae totiusque Asiae principatum sunt adepti. A diluvio usque ad primum Abraham anni censeantur 942, ab Adami condita ad diluvium 2242.

Cuncti simul numerantur 3184.

Ex Eusebio, penes Hebraicum exemplar, quo Iudaei utuntur.

Anno secundo post diluvium Sem filius Noe procreat Arphaxad, et vixit superstes annis 500 usque ad annum quinquagesimum quintum Isaac.

Ἀρφαξᾶδ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Σαλᾶ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη υγ' μέχρις μη' ἔτους Ἰσαάκ.

Σαλᾶ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ἑβερ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
υγ' μέχρις ιη' ἔτους Ἰακώβ.

Ἑβερ γενόμενος ἐτῶν λδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη 5
υλ' μέχρις οθ' ἔτους Ἰακώβ.

D Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
οθ' μέχρις μη' ἔτους Ἀβραάμ.

Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν λβ' γεννᾷ τὸν Σεροῦχ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη σζ' μέχρις οη' Ἀβραάμ. 10

Σεροῦχ γενόμενος ἐτῶν λ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη σ' μέχρι πρώτου ἔτους Ἰσαάκ.

Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν κθ' γεννᾷ τὸν Θαρα, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη ριθ' μέχρις μθ' ἔτους Ἀβραάμ.

Θαρα γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐπέζησεν 15
ἔτη ρλέ' μέχρις λέ' ἔτους Ἰσαάκ.

P. 88

Ἀβραάμ ἔτος πρῶτον.

Ὅμοῦ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ
ἔτη σ'β', τὰ δὲ πάντα ἀπὸ Ἀδάμ ἔτη μνημῆ'. διαφωνεῖ πρὸς
τὴν τῶν ο' ἐρμηνείαν ἔτεσι μσλέ'. 20

5. φαλὲν B. 11. ἀχώρ A. 13 et 15. θαρα B. θάρρα G.
18. κατακλυσμοῦ ἕως τοῦ α' ἔτους Ἀβραάμ G.

Arphaxad annis natus 35 genuit Sala, et vixit superstes annis 403
usque ad 48 Isaac.

Sala annis 30 natus genuit Heber, et vixit superstes annis 403 usque
ad decimum octavum Iacob.

Heber annis 34 natus genuit Phalec, et vixit superstes annis 430
usque ad 79 Iacob.

Phalec annis 30 natus genuit Ragan, et vixit superstes annis 209 usque
ad 48 Abraham.

Ragan annis 32 natus genuit Seruch, et vixit superstes annis 207
usque ad 78 Abraham.

Seruch annis 30 natus genuit Nachor, et vixit superstes annis 200
usque ad annum primum Isaac.

Nachor annis 29 natus genuit Thara, et vixit superstes annis 119
usque ad 49 Abraham.

Thara annis 70 natus genuit Abraham, et vixit superstes annis 135
usque ad 35 Isaac.

Abrahae primus annus.

Summa a diluvio usque ad primum annum Abrahae anni 292. Ab
Adamo vero numerantur anni 1948. A septuaginta Interpretibus annis
1235 dissonat.

Εὐσεβίου.

Κατὰ δὲ τὸ Σαμαρειτῶν Ἑβραϊκὸν ἔτους β' μετὰ τὸν κατα-
κλισμὸν Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξᾶδ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
φ' μέχρις ρα' ἔτους Φαλέκ.

5 Ἀρφαξᾶδ γενόμενος ἐτῶν ρλέ' γεννᾷ τὸν Σαλά, καὶ ἐπέζησεν Β
ἔτη τγ' μέχρις λθ' ἔτους Φαλέκ.

Σαλά γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ἑβερ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη
τγ' μέχρις λθ' ἔτους Ραγαῦ.

Ἑβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' γεννᾷ τὸν Φαλέκ, καὶ ἐπέζησεν
10 ἔτη σο' μέχρις ρμ' ἔτους Ραγαῦ.

Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ραγαῦ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη ρθ' μέχρις ρθ' ἔτους Ραγαῦ.

Ραγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλβ' γεννᾷ τὸν Σεροῦχ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη σζ' μέχρις ος' ἔτους Ναχώρ.

15 Σεροῦχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' γεννᾷ τὸν Ναχώρ, καὶ ἐπέζησεν C
ἔτη ρ' μέχρις κα' ἔτους Ἀβραάμ.

Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ' γεννᾷ τὸν Θαρὰ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη ξθ' μέχρις ξθ' ἔτους Θαρὰ.

20 Θαρὰ γενόμενος ἐτῶν ο' γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ, καὶ ἐπέζησεν
ἔτη οε' μέχρις οε' ἔτους Ἀβραάμ.

2. σαμαρειτῶν B. Σαμαρικὸν G. 5. ρλε' m et Eusebius p. 64.
ρλ' G. 6. φαλέγ B ter deinceps. 9 et 11. ἐτῶν add. B.
13 et 15. σεροῦγ B. σεροῦμ primo loco A. 16. Ἀβραάμ] Θάρφα m.
17. 18 et 19. Θαρὰ] θάρα B. Θάρφα G.

Ex Eusebio iuxta Hebraicum codicem a Samaritanis receptum.

Anno secundo a diluvio Sem filius Noe generat Arphaxad, et vixit
superstes annis 500 usque ad annum centesimum primum Phalec.

Arphaxad annorum 135 genuit Sala, et vixit superstes annis 303 usque
ad 39 Phalec.

Sala annorum 130 genuit Heber, et vixit superstes annis 303 usque
ad 39 Ragau.

Heber annorum 134 genuit Phalec, et vixit superstes annis 270 usque
ad 140 Ragau.

Phalec annorum 180 genuit Ragau, et vixit superstes annis 109 usque
ad ipsius Ragau 109.

Ragau annorum 132 genuit Seruch, et vixit superstes annis 207 usque
ad 77 Nachor.

Seruch annorum 130 genuit Nachor, et vixit superstes annis 100 usque
ad 21 Thara.

Nachor annorum 79 genuit Thara, et vixit superstes annis 69 usque
ad 69 ipsius Thara.

Thara annorum 70 genuit Abraham, et vixit superstes annis 75 usque
ad 75 Abrahæ.

Ἀβραὰμ ἔτος πρῶτον.

Ὅμοσ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ
V. 71 ἔτη θμβ', ὅποσα ἦν καὶ κατὰ τὴν τῶν ο' ἐρμηνείαν. συνάδει
D τοίνυν τῇ παρ' ἡμῶν ἀναγνώσει ἢ παρὰ Σαμαρείταις φερομένη
Ἑβραϊκῇ γραφῇ κατὰ τὰς πρώτας τῶν ἐτῶν ἀποδόσεις τὰς πρὸ 5
τῆς παιδοποιίας. διαφωνεῖ δὲ πρὸς τὸ Ἰουδαίων Ἑβραϊκὸν ἔτσι
χν'. ἦν γὰρ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ
κατὰ τὴν τῶν Ἰουδαίων γραφὴν ἔτη σ'ηβ'.

Ἐπεὶ τοίνυν φαίνονται κατὰ τὸ παλαιότατον Ἑβραϊκόν, ὃ
δὴ παρὰ Σαμαρείταις ἔτι καὶ νῦν σώζεται, τῇ τῶν ο' ἐρμηνείᾳ 10
συμφώνως οἱ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ Ἀβραὰμ μετὰ τὰς
P. 89 προκειμένας τῶν ἐτῶν ἑκατοντάδας καὶ τὸν ἐπὶ τούτοις ἄριθμὸν
παιδας ποιησάμενοι, ποῖος ἔρεῖ λόγος τοῦς τούτων πρεσβυτέ-
ρους, καίπερ ἔτσι πολλὴ πλείοσι τῶν μετὰ ταῦτα βαβυλωνίως,
τάχιστα ἐπὶ τὴν παιδοποιίαν ἐλθεῖν, καὶ μὴ μᾶλλον κατὰ τοῦς 15
παρὰ τοῖς ο' σεσημειωμένους χρόνους; τούτων δ' οὖν καὶ ὁ σώ-
φρων λογισμὸς ὑποβάλλει νοεῖν, ὥστε ἀνάγκη διημαρτῆσθαι
ὁμολογεῖν τὴν μὲν παρὰ Ἰουδαίους γραφὴν ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ
ἐπὶ Ἀβραὰμ χρόνοις ἑκτὸς τριῶν περὶ τὸν Ἰάρεδ, τὴν δὲ παρὰ
Σαμαρείταις ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν μόνοις. 20
τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ ἔτη σύμφωνα
B εὐρηται τῇ παρὰ τοῖς ο' φερομένη τῶν ἐτῶν σημειώσει. Ἰντικρος

8. τὴν om. G. 16. τοῖς ο' B. τοῦς ο' G. 17. ἐπιβάλλει G.
διημαρτῆσθαι A. διημαρτεῖσθαι B. διαμαρτῆσαι G. 21. ἀπὸ
Bm. ἐπὶ G.

Abrahae primus annus.

Summa a diluvio usque ad primum Abraham anni 942, quot nimirum iuxta Septuaginta supputationem numerantur. Usitatae itaque nostrae lectioni Hebraicus textus a Samaritanis receptus, quoad primas ante procreatos liberos annorum designationes, consonat; ab alio nihilo secius Iudaeorum manibus vulgo trito textu annis 650 dissentit. A diluvio quippe usque ad primum Abraham ex Iudaeorum textu anni 292 conebantur.

Quandoquidem igitur qui diluvio posteriores Abraham praecesserunt, post designatas annorum centurias subiunctumque eisdem numerum prolem primum susceperunt; tempore nimirum in vetustissimo Hebraeorum exemplari quod apud Samaritas etiam num asservatur, a quo septuaginta Interpretum calculus nulla tenus dissentit, quaequam ratio maiores eorum, multo prolixiore vita donatos, ad liberos procreandos citius et non potius signatis apud Septuaginta temporibus festinasse suadebit? Inclinat, ut in eam mentem eamus, humanus ipse sensus, atque ita in ponenda ab Adamo usque ad Abrahamam annorum ratione, praeterquam in tribus circa Jared, receptum a Iudaeis textum, errasse fatendum est, ac eum pariter cuius apud Samaritas est usus, circa eos qui ab Adamo usque ad diluvium scripti sunt penitus incertum; alii namque a diluvio versus Abraham vulgato septuaginta Interpretum calculo consonare noscuntur. Oppositum vero er-

δὲ φαίνεται διημαρτημένως ἔχειν τὸ παρὰ Ἰουδαίους Ἑβραϊκόν. συνάγει γὰρ κατὰ τὸ αὐτὸ τοῖς χρόνοις τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Νῶε, ὅπερ οὐδέμια παρίστησιν ἱστορία. εἰ γὰρ κατὰ τὴν Ἰουδαίων γραφὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ Ἀβραάμ ἔτη τυγχάνει σ'β', 5 ἔζησε δὲ Νῶε κατὰ τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν', δηλὸς ἐστὶ παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι νη' ἔτους Ἀβραάμ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως τὴν ἀτοπίαν συνιδεῖν τῶν παρ' Ἰουδαίους ἀντιγράφων, ἀπὸ τοῦ τριακονταετίας ἀναγράψαι τοὺς πρὸ τοῦ Ἀβραάμ πεπαιδοποιημένους· ὁπότε οἱ μετὰ τὸν Ἀβραάμ ἱστοροῦνται πρὸς 10 βύτεροι τῶν λ' ἐτῶν ἐπὶ τὴν παιδοποιίαν ἔλθειν. πανταχόθεν C τοιγαροῦν τῆς τῶν ὀ' ἐρμηνείας ἐκ παλαιᾶς, ὡς εἶοικε, καὶ ἀδιαστρόφου Ἑβραίων γραφῆς μεταβεβλήσθαι συνισταμένης, εἰκότως ταύτη καὶ ἡμεῖς κεχρημέθα κατὰ τὴν παροῦσαν χρονογραφίαν, ὅτε μάλιστα καὶ ἡ κατ' ὄλης τῆς οἰκουμένης ἠπλωμένη 15 Χριστοῦ ἐκκλησία ταύτη μόνη προσέχει τῶν τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἀποστόλων τε καὶ μαθητῶν ἀρχῆθεν ταύτη χρῆσθαι παραδεδωκότων.

Ἔστι τοίνυν κατὰ τοὺς ὀ' τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη βσμβ', τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ α' 20 ἔτος Ἀβραάμ ἔτη θμβ', τὰ πάντα ἔτη γρηδ'. κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίους Ἑβραϊκόν ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη αχγς', D ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη σ'β'.

8. τριακονταετίας m. τριακονταετίας G. 13. καὶ om. G.
16. ταύτη A. ταύτην B. αὐτῇ G. 19. ἐπὶ τὸ α' ἔτος] ἕως τοῦ πρώτου ἔτους G.

rorem quasi data opera tueri videtur qui penes Iudaeos est memoratus Hebraicus codex. Iisdem enim annis Abraham et Noe copulat ac suppres repraesentat, quod equidem nulla historiarum affirmat auctoritas. Etenim si ex Iudaeis recepto textu a diluvio usque ad Abrahamum anni solummodo 292 interponuntur, Noe vero ex eorum mente diluvio superfuit annis 350, eundem certe ad 58 Abrahæ vitam produxisse meridiana luce manifestius est. Alio quoque argumento reperta Iudæicis in exemplaribus absurda sententia convincitur, quod annis 30 solum natos homines ad prolem suscipiendam ante Abraham convolasse, Abraham vero nepotes non nisi annis triginta maiores illi primum laborasse describat. Antiqua igitur septuaginta Interpretum editione, ceu ex incorrupto, ut videtur, Hebraico fonte quondam traducta, per totam hanc Chronographiam passim merito sumus usi, cum maxime quaqua patet universus terrarum orbis dilatata Christi ecclesia receptam eam habeat, et salvatoris nostri apostolorum ac discipulorum eius auctoritate usibus nostris a principio fuerit commendata.

Itaque ab Adamo usque ad diluvium iuxta septuaginta Interpretes anni recensentur 2212; a diluvio usque ad primum annum Abrahæ 942, quibus simul iunctis 3154 numerus conficitur. Iuxta Hebraicum exemplar Iudæicis usitatum, ab Adamo usque ad diluvium anni 1656, a diluvio usque ad primum annum Abrahæ 292, quorum omnium summa est 1948. Iuxta

τὰ πάντα ἔτη *αρχμῆ*. κατὰ δὲ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκὸν ἀπὸ Ἀδὰμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη *ατζ'*, ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη *αμβ'*, τὰ πάντα ὁμοῦ ἔτη *βσμθ'*.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

5

Τῷ *βπος'* ἔτει τοῦ κόσμου ἡ διασπορὰ τῶν οὐ ἐθνῶν γέγονε, Φαλέκ δὲ ἦν ἐτῶν *ε'*.

P. 90
V. 72

Τῷ *βψ'* ἔτει τοῦ κόσμου Χαναὰν ἐπέβη τοῖς ὄρεσι τοῦ Σῆμ, ἀρπάσας βιαίως τὴν γῆν τὴν ἐσχάτην δοθεῖσαν τῷ Ἀβραὰμ.

Τῷ *βωζ'* ἔτει τοῦ κόσμου Ἀρφαξὰδ ἀπέθανε.

10

Τῷ *βωλη'* ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Φαλέκ *ξζ'* ἔτει, Καϊνᾶν ἀπέθανε, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Σῆμ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Χάμ περὶ τῶν ὄρων τῆς Παλαιστίνης.

Τῷ *βωμθ'* ἔτει τοῦ κόσμου οἱ διασπαρέντες ἤρξαντο κτελεῖν πόλεις.

15

Τῷ *βθα'* ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Φαλέκ *ρλ'*, ἐγέννησεν ὁ Φαλέκ τὸν Ῥαγαῦ.

Γενεὰ ιζ'.

B Ῥαγαῦ ἔτη *ρλβ'* τοῦ κόσμου *βθαβ'*.

Τῷ *γλγ'* ἔτει τοῦ κόσμου Ῥαγαῦ ἐγέννησε τὸν Σεροῦχ τῷ 20 *ρλβ'* ἔτει αὐτοῦ.

8. τὰ πάντα ὁμοῦ B. ὁμοῦ τὰ πάντα G.

6. ἔτει add. B.

9. τὴν ἐσχάτην] τὴν om. G.

11. βλη' B.

19 et 20. ἔτη —

Ῥαγαῦ om. B.

Hebraicum, quo Samaritae utuntur, ab Adamo usque ad diluvium anni 1307, a diluvio vero usque ad primum Abrahae anni 942, qui simul collecti sunt 2249.

ANNI MUNDI.

Anno mundi 2776 septuaginta duarum nationum facta est dispersio, porro Phalec erat annorum quinque.

Anno mundi 2790 fines Sem invasit Chanaan, rapta vi terra, quae ultimis temporibus Abrahae donata est.

Anno mundi 2807 Arphaxad mortuus est.

Anno mundi 2838, Phalec vero 67, Cainan vita functus est. Porro filii Sem de terminis Palaestinae decertantes in filios Cham bellum gesserunt.

Anno mundi 2849 homines per orbem dispersi civitates aedificare coeperunt.

Anno mundi 2901, cum esset Phalec annorum 130, genuit Ragau.

GENERATIO XVII.

Ragau anni 132 a mundi 2902 incipiunt.

Anno mundi 3033 Ragau genuit Seruch, anno aetatis 132.

Γενεά η'.

Σερουχ ἔτη ρλ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γλδ'.

Τῷ βψος' ἔτει τοῦ κόσμου οἱ Χαλδαῖοι πρῶτοι ἀτηγόρευ-
σαν ἑαυτοὺς βασιλεῖς, ὧν πρῶτος Εὐήχιος, ὁ παρ' ἡμῖν Νε-
5 βρωδ, ἔβασίλευσε Βαβυλῶνος ἔτη εγσ'.

Χαλδαίων β' ἔβασίλευσε Χωμάσβηλος ἔτη ζ' . τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος βψηβ'.

Χαλδαίων γ' ἔβασίλευσε Πῶρος ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
βψγ'.

10 Χαλδαίων δ' ἔβασίλευσε Νεχούβης ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος βωκε'.

Χαλδαίων ε' ἔβασίλευσε Νάβιος ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
βωξη'.

Χαλδαίων ε' ἔβασίλευσεν Ὀνίβαλλος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν D

15 ἔτος βθμς'.

Χαλδαίων ζ' ἔβασίλευσε Ζίνζηρος ἔτη μς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος βθνς'.

Ἔως τοῦ σκέ' διήρκεσεν ἡ μετὰ τὴν διασπορὰν τῶν ζ' Χαλ-
δαίων βασιλέων ἀρχή, ἀπὸ τοῦ βψος' κοσμικοῦ ἔτους ἕως τοῦ

Post 2 in marg. AB est Χαλδαίων βασιλεῖς μετὰ τὸν κατακλυσμόν.
πρῶτος νεβρωδ, quae in textum intulit G, Νεμβρωδ scripto.

4. ἑαυτοῖς B. Εὐήχιος] εὐήχιος AB. Εὐήχιος G. Νεμβρωδ
G constanter. 5. γσ' (‡) AB. γσ' G. delet m. 6. Χωμάσβη-
λος] Legebatur Χωμάσβολος. χωμάσβηλος B. ζ'] ζ' μετὰ ἡμί-
σεως G. 12. ναβιός B. Αβιος G. ἦν ἔτος B. ἔτος ἦν A. ἔτος
om. G. 14 et 16. δὲ om. B. 15. βθμς' B. βθνς' G. βθνς' m.
16. ζίνζηρος B. Ζίνζηρος G. μς' B. μς' G. 18. τοῦ]
τούτου B. 19. βασιλέων ἀρχή B. βασιλεία. ἀρχη G. ἕως—
ἔτους om. B.

GENERATIO XVIII.

Seruch anni 130 a mundi 3034.

Anno mundi 2776 Assyrii reges se primi renunciaverunt, quorum
Primus et celeberrimus fuit Evechios, qui nobis Nembrod, et regnavit
in Babylone annis sex.

Chaldaeorum secundus rex Chomasbolus annis 7 cum medio, anno mun-
di 2782.

Chaldaeorum tertius rex Porus annis 35, anno mundi 2790.

Chaldaeorum quartus rex Nechubes annis 43, anno mundi 2825.

Chaldaeorum quintus rex Abius annis 48, anno mundi 2868.

Chaldaeorum sextus rex Oniballus annis 40, anno mundi 2916.

Chaldaeorum septimus rex Zinzirus annis 45, anno mundi 2956.

Floruit post nationum dispersionem Chaldaeorum regum septem impe-
rium annis 225, coepit 2776 mundi anno, desiit 3000. A ter millesimo pri-

γ' κοσμικοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ γα' κοσμικοῦ ἔτους διεδέξαντο τὴν Χαλδαίων βασιλείαν Ἄραβες ἐπὶ ἔτη σιέ', βασιλεῖς ε', ἕως τοῦ γσιε' κοσμικοῦ ἔτους, ὧν ὁ χρόνος ὡς ὑποτέτακται.

- P. 91 Τῷ βψος' ἔτει τοῦ κόσμου ὁ πρῶτος οἰκήσας τὴν Μεστραίαν χώραν, ἦτοι Αἰγύπτιον, ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ πρῶτος 5 ἔτη λέ'.

Αἰγύπτου τῆς πάλαι Μεστραίας βασιλέων ἔτη.

α' Μεστραίμ ὁ καὶ Μήνης ἔτη λέ'.

- V. 73 Αἰγύπτου δεύτερος ἐβασίλευσε Κουρωδῆς ἔτη ξγ'. τοῦ δὲ κόσμου 10 ἦν ἔτος βωια'.

Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀριστάρχος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βωοδ'.

Αἰγυπτίων τέταρτος ἐβασίλευσε Σπάνιος ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βϞη'.

Αἰγυπτίων βασιλέων β', ε' καὶ ε', ἀνεπιγράφων ἔτη οβ'. τοῦ 15 δὲ κόσμου ἦν ἔτος βϞμδ'.

Αἰγυπτίων ζ' ἐβασίλευσεν ὁ Σέραπις ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γισ'.

- C Αἰγυπτίων η' ἐβασίλευσε Σεσόγχωσις ἔτη μθ'. τοῦ δὲ κόσμου 20 ἦν ἔτος γλθ'.

4. Μεστραίμ praeifixit G. Τίνας διεδέξαντο τῶν Χαλδαίων βασιλείαν margo A. 7. βασιλεῖς G. 8. Μήνης m. Μίνης G. ἔτη λς' add. ABm. om. G. Praeterea τοῦ δὲ κόσμου ἔτη βψος' add. m. 9. κουρωδῆς B. Κουρωδῆς G. 15. βασιλέων β' ε' καὶ ε' B. δύο βασιλέων ε' ε' G. 16. 18 et 20. ἦν om B. 16. ἔτος om. G. 17. ὁ Σέραπις] ὠσεφοσις B.

mo Chaldaeorum imperium collegerunt Arabes, quorum reges sex obtinuerunt illud annis 215 usque ad mundi 3215, quorum regnum, ut proprio loco sequetur, duravit.

Anno mundi 2776 primus Mestraeam regionem, id est Aegyptum, incoluit et in ea primus regnavit Mestram annis 35.

Aegypti quondam Mestraeae regionis reges et eorum anni.

Primus Mestram, qui et Menes, annis 35, anno mundi 2776.

Aegypti secundus rex Curudes annis 63, anno mundi 2811.

Aegyptiorum tertius rex Aristarchus annis 34, anno mundi 2874.

Aegyptiorum quartus Spanius annis 36, anno mundi 2908.

Quintus et sextus duorum Aegypti regum absque nomine anni 72, anno mundi 1944.

Aegyptiorum septimus rex Serapis annis 23, anno mundi 3016.

Aegyptiorum octavus rex Sesonchosis annis 49, anno mundi 3039.

Αιγυπτίων 9' βασιλευσεν Ἀμενέμης ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπη'.

Θηβαίων βασιλεῖς.

Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θηβαίων λε-
 5 γομένων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη', ἐτῶν ροζ'. ἦτις
 ἤρξατο μὲν τῷ βϞ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ γμ' ἔτος
 τοῦ κόσμου, ὡν τὴν γνῶσιν, φησὶν ὁ Ἐρατοσθένης, λαβὼν Αἰ-
 γυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν
 τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

10 Θηβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ρακθ' ἔτη τῆς διασκορᾶς λη' D
 βασιλειῶν.

α' βασιλευσε Μήνης Θηβινίτης Θηβαῖος, ὃ ἐρμηνεύεται αἰώ-
 νιος· βασιλευσεν ἔτη ξβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βϞβ'.

β' Θηβαίων δευτερος βασιλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη
 15 τθ'. οὗτος ἐρμηνεύεται Ἐρμογένης. ἔτος τοῦ κόσμου βϞξβ'.

γ' Θηβαίων Αἰγυπτίων τρίτος βασιλευσεν Ἀθώθης ὁμώνυμος
 ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γκα'.

1. ἀμενεμῆς B. Ἀμενεμῆς G. 6. γμ'] γϞοζ' m. 9. οὕτως
 Bm. οὗτος G. 10. ραθ' m. ἔτει A. 11. βασιλέων G. βασι-
 λευόντων m. 12. α'] Πρῶτος G. μήνης A. μηνια B. Μί-
 νης G. Θηβινίτης] Legebatur Θηβινίτης. Θηβινίτης B. Thymites Ku-
 sebins p. 95. αἰώνιος Iablonakius apud Yignolium II. p. 736. Le-
 gebatur Διώνιος. διώνιος B. 14. β' om. G. μήνεως B. Μί-
 νιας G. 15. ἔτους A. 16. γ' om G. 17. ἦν om. B.

Aegyptiorum nonus rex Amenemes annis 29, anno mundi 3088.

Thebaeorum reges.

Apollodorus annalium scriptor Aegyptiorum, qui Thebaei dicuntur,
 aliud descripsit regnum regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076
 duravit. Coepit porro anno 2900, desiitque mundi 3976, quorum, inquit,
 notitiam cum ex Aegyptiacis commentariis per singula nomina collegisset
 Eratothenes, cuncta Graecis litteris regio inasu hoc pacto exposuit.

Thebaeorum 38 regum post annum dispersionis 124 impe-
 rantium.

Primus regnavit Mines Thebinites Thebaeus, qui Dionius exponitur;
 regnavit annis 62, anno mundi 2900.

Thebaeorum secundus regnavit Atheus, filius Minis, annis 59, anno mun-
 di 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebaeorum Aegyptiorum tertius rex Atheus eiusdem nominis annis 32,
 anno mundi 3021.

Ἀράβων βασιλεῖς.

Ἀράβων βασιλέων τῶν μετὰ τοὺς ε' Χαλδαίων βασιλεῖς, ὧν πρῶτος Μαρδοκέντης ἐβασίλευσεν ἔτη μί'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γα'.

β' Ἀράβων δευτερος ἐβασίλευσε Μαρδακὸς ἔτη μί'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γμα'.

γ' Ἀράβων τρίτος ἐβασίλευσε Σισιμόρδακος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπς'.

δ' Ἀράβων τέταρτος ἐβασίλευσε Νάβιος ἔτη λς'. τοῦ κόσμου ἦν ἔτος γριδ'.

ε' Ἀράβων πέμπτος ἐβασίλευσε Πάρανος ἔτη μί'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρνα'.

Β ε' Ἀράβων ἕκτος ἐβασίλευσε Ναβούνναβος ἔτη κε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρβ'α'.

Ἡ τῶν Ἀράβων βασιλεία διαδιξαμένη τὴν τῶν Χαλδαίων διήρκεσεν ἔτη σιέ', ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ γα' ἔτους καὶ λήξασα εἰς τὸ παρὸν γσιέ'. ταύτην Ἀσσυρίων μ' διέδξαντο βασιλεῖς, οἳ καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ γσιε' καθολικῶ ἔτους κόσμον ἔληξαν εἰς τὸ δχοέ' ἔτος τοῦ κόσμου, διαρκέσαντες ἔτη δλα ,αυξ' ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Βήλου ἕως τοῦ μ' Μακρόσκολέρον τοῦ καὶ Σαρδαναπάλλου, ὡς συμφωνοῦσι πολλοὶ τῶν Ὀπισσίων ἱστορικῶν, Πολύβιος καὶ Διόδωρος, Κεφαλίων τε καὶ Κάστωρ καὶ Θάλλος καὶ Ἴτεροι.

2. α'. ὧν AB. 4. γα' Bm. γμα' G. 5. β' Ἀράβων — ἔτος γμα' addidi ex B. 7. σισιμόρδακος B. Σισιμόρδακος G. 9. 11 et 13. δ' ε' ε' om. A. 13. ναβούνναβος A. Ναβούνναβος G. 14. γβ'α' B. 20. Θανοσκοκολέρον m. 21. σαρδαναπάλιον Bm. Legebatur Σαρδαναπάλιος. 22 et 23. κεφαλίων et θάλλος Bm. Κεφαλίων et θάλλος G.

Arabum reges.

Arabum regum post Chaldaeorum reges sex series, quorum Primus Mardocentes regnavit annis 44, anno mundi 3001. . . .
 8. Arabum 3 regnavit Sisimardacus annis 28, anno mundi 3086.
 4. Arabum 4 regnavit Nabius annis 37, anno mundi 3114.
 5. Arabum 5 regnavit Paramus annis 40, anno mundi 3151.
 6. Arabum 6 regnavit Nabonnabus annis 25, anno mundi 3191.
 Arabum regnum Chaldaico succedens viguit annis 215, a communi mundi anno 3001 principium habuit et eo, de quo sermo est, 3215, desuit. Arabas exceperunt in imperio Assyriorum reges 41, summam potestatem anno 3216 adepti, et 4675 amiserunt, cum illud tenuissent annis integris 1460 a primo eorum Belo usque ad Macoscolerum, qui primus supra quadragesimum extitit, et Sardanapalus, prout plerique nobiles historici Polybius, Diodorus, Cephalion, Castor, Thallus et alii testantur, dictus est.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

V. 74

Γενεά ιθ'.

Ναχώρ ἔτη οθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρξδ'.

Εὐσέβιος τῷ γρπδ' ἔτει τοῦ κόσμου φησὶ τὸν Ἀβραάμ γεννηθῆναι. σφάλλεται ὁ Εὐσέβιος ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀβραάμ χρόνοις τὰ ρλ' ἔτη τοῦ δευτέρου Καϊνῶν μὴ στοιχειώσις υἱοῦ Ἀρφαξᾶδ, ὃν οἱ ο' ἀριθμοῦσι, καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελιον γ' ἀπὸ Ἀδάμ.

Ἀφρικανὸς ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ ἔτη γσβ' D 10 ἐπελογίσατο. σφάλλεται δὲ καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ ρλ' ἔτη τοῦ δευτέρου Καϊνῶν υἱοῦ Ἀρφαξᾶδ, ὑφαιρουμένων τῶν κ' ἐτῶν τοῦ Μαθουάλα, ἅτινα προσομοίως τῷ Εὐσεβίῳ καὶ οὗτος.

[Τῷ γρπδ' ἔτει τοῦ κόσμου.]

Τῷ οθ' αὐτοῦ ἔτει ὁ Ναχώρ ἐγέννησε τὸν Θαραύ.

15

Γενεά εικοστή.

Θαρά ἔτη ο'. τοῦ κόσμου ἦν ἔτος γσγ'.

Κατὰ Ἀφρικανόν.

P. 93

Τῷ γσοζ' ἔτει τοῦ κόσμου ἐπέβη Ἀβραάμ τῆς ἐπηγγελμένης Χαναάντιδος γῆς, ὅπερ ἀδύνατον πέφυκε.

6. υἱοῦ B. οἱ υἱοῦ G. τοῦ υἱοῦ m. 12. πρὸς ὁμοίως AB.
καὶ οὗτος B. καὶ οὕτως G. παρήλιπεν καὶ οὗτος m. 13. Delet m.
14 et 16. θάρα B. θάρρα G.

ANNI MUNDI

GENERATIO XIX.

Nachor anni 79 a mundi 3164 incipiunt.

Eusebius anno 3184 Abraham natum scribit. Signandis ab Adamo usque ad Abraham annis decipitur Eusebius, Cainan filii Arphaxad, quem septuaginta numerarunt, et evangelium Lucae 13 ab Adamo ponit, centum triginta annis silentio suppressis.

Ab Adamo usque ad primum Abrahae annum recensuit Africanus annos 3202. Fallitur et ipse in recensendis iisdem 130 secundi Cainan, filii Arphaxad, annis (subtractis a Mathusala 20), quos non absimili Eusebio errore praetermisit.

Anno mundi 3184.

Nachor septuagesimo nono aetatis anno genuit Thara.

GENERATIO XX.

Thara aetatis anni 70 a mundi 3243 decurrunt.

Ex Africano.

Anno mundi 3277 terram Chananitidem sibi promissam ingressus est Abraham. Verum hoc nulla ratione constare potest.

Τῷ γιτβ̄ ἔτει τοῦ καθολικοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς
 Θαρὰ τοῦ πατρὸς Ἀβραὰμ ἔτος ο', ἐγέννησεν ὁ αὐτὸς Θαρὰ τὸν
 Ἀβραὰμ, ὡς φησιν ἡ γραφή, καὶ μετὰ οὐκ ἔτη, τοῦτ' ἔστι μετὰ
 ῥμέ' τῆς γεννήσεως Θαρὰ, τῷ γιτϛ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἐξῆλθεν
 Ἀβραὰμ ἐκ Χαρρὰν οὐκ ἔτος ἄγων, ὡς φησι πάλιν ἡ γραφή· 5
 Βδοι' Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν οὐκ ἔτη, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν. εἰ τοίνυν τῷ
 ο' ἔτει τοῦ Θαρὰ ἐγεννήθη ὁ Ἀβραὰμ, ὅπερ ἔστιν, ὡς πρόκει-
 ται, γιτβ̄ τοῦ κόσμου ἔτει, καὶ τῷ οὐκ ἔτει μετὰ τὸ γεννηθῆναι
 αὐτὸν ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν θεία προσκλήσει, φανερόν ἔστιν ὅτι
 τῷ ῥμέ' ἔτει τοῦ Θαρὰ ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν, ὅπερ συνάγεται ἔτος 10
 ἀπὸ Ἀδὰμ γιτϛ'. οὐ γὰρ φαίνεται ἡ γραφή τρανῶς φάσκουσα
 ὅτι μετὰ θάνατον τοῦ Θαρὰ ἐξῆλθεν ὁ πατριάρχης Ἀβραὰμ ἐκ
 Χαρρὰν, εἰ καὶ τὸν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Θαρὰ λόγον προ-
 τάττει, καὶ οὕτως ἐπάγει τὸ περὶ τῆς ἐξόδου τοῦ Ἀβραὰμ· οὐ-
 Cτω τῆς συνεχείας ἀπαιδευτούσης τοῦ λόγου, καὶ τοῦ θεόπτου 15
 Μαυσιέως, ὡς οἶδεν ὁ χρηματίζων πρὸς αὐτὸν, οὕτω σοφῶς
 φθεγγομένον κρείττω ἢ κατὰ ἄνθρωπον· ἐπεὶ κατὰ τοῦτο περιε-
 γούτων ἡμῶν εὐρεθήσεται ἐν πολλοῖς ἡ γραφή σφαλλομένη ὑπερ-
 βατικῶς λέγουσα τὰ πρῶτα ἔσχατα καὶ τὰ ἔσχατα πρῶτα· ὡσπερ
 καὶ ἐν ταῖς εὐλογίαις τῶν τριῶν οὐρανῶν τοῦ Νῶε ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ 20

1. τοῦ καθολικοῦ κόσμου B. τοῦ κόσμου τοῦ καθολικοῦ G.
2. Θάρρα G p. 93. 94. 95. Θάρρα constanter B. ἔτος addidi ex B.
 5 et infra Χαρρὰν G. χαρρὰν B constanter. A modo χαρρὰν,
 modo χαρὰν. 6. ἦν m. δὲ ἦν G. 8. κόσμον ἔτη B.
10. ἔτος B. ἐντός G. 15. ἀπαιδευτούσης G.

Anno mundi communi 3312, qui fuit Thara patris Abrahæ 70, ipse Thara, prout ait scriptura, genuit Abraham. Et elapso anno 75, hoc est 145 a Thara nato, anno mundi 3387, Abraham ætatis suæ 75, eadem scriptura teste, profectus est ex Aran, quia annorum erat 75, cum ex Aran exiit. Abraham quippe ad Tharæ annum 70, in mundi 3312, ut præmiasus, incidentem, si ponitur natus, et a natalibus 75, deo iubente, ex Aran egressus, certe Tharæ anno 145, qui intra 3387 ab Adamo creato concluditur, eum profectum constat. Statim namque a Tharæ obitu patriarcham Abraham ex Aran discessisse scriptura non asserit manifesto, quamvis de Tharæ obitu sermonem præmiserit, et deinceps de Abrahæ exitu narrationem contextat; sermonis enim contextus ac rerum series, ipseque rerum divinarum speculator Moses, (qua ratione novit is, qui ad eum oracula promebat), adeo profunde subtiliterque sublimia quæque quam possit homo mente consequi loquutus, ad id conciliandum nos manu ducunt; ex adverso vero curiosius hæc indaganti et fidem elevare cupienti, perturbato narrationis ordine, ultima primo, priora postremo ordine scriptura frequentius constituens fraudem et fucum obicere reperietur; cuius exemplum manifestissimum suggerit in trium filiorum Noe benedictionibus,

τοῦ μέσου υἱοῦ αὐτοῦ Ἰάφεθ, ἐλθούσα δὲ εἰς τὸν πρῶτον υἱὸν
 Σήμ διὰ μέσου τοῦ Χάμ, ὃς ἦν ἕστατος· καὶ αὐτῶν πρὸ τοῦ
 εἰπεῖν περὶ τῆς συγγύσεως τῶν γλωσσῶν καὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ
 πύργου, ἤνικα καὶ Βαβυλῶν κυρίως ἐκλήθη διὰ τὴν σύγχυσιν,
 5 εἰρηκυῖα περὶ τοῦ Νεβρωδ ὅτι καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας
 αὐτοῦ Βαβυλῶν· καὶ ἐν ἄλλοις δὲ πλείοσιν ὑπερβατοῖς εὐρήσεις
 τὴν γραφὴν χρησαμένην καὶ μηδαμοῦ σφαλλομένην. τὸ γὰρ τοι Δ
 παρὰ τινων ὡς ἄπορον ἡμῖν προτεινόμενον εἰρησθαι τῷ θεῷ V. 75
 Λουκῆ ὡς ἐκ τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου πρὸς τοὺς Ἰουδαίους
 10 ὅτι „ὁ θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ
 Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρᾶν· καὶ εἶπε
 πρὸς αὐτὸν, ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου,
 καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω. τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων
 κατῴκησεν ἐν Χαρρᾶν. κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα
 15 αὐτοῦ μετόπισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὁμοίως τῶν P. 94
 κατοικεῖτε.” καὶ ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον δυοῖν θάτερον ἀνάγκη
 εἶναι, ἢ τὸν Ἀβραὰμ γεννηθέντα κατὰ τὸν θεῖον Μωϋσῆν
 τῷ ὄντι τοῦ Θαρα, ὡς ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ εἶναι ἐτῶν ρλ΄
 πρὸ τῆς εἰς τὴν Χαναάντιδα γῆν πορείας, ἢ οὐ ἔτος ἄγοντα κατὰ
 20 τὴν γραφὴν, καὶ μετὰ θάνατον Θαρα, πορευθέντα ἐκ Χαρρᾶν
 εἰς γῆν Χανααναίαν κατὰ τὴν τῶν πράξεων ἀψευδῆ γραφὴν καὶ

1. αὐτοῦ] τοῦ G.	3. οἰκοδομίας G.	5. περὶ τοῦ Bm. περὶ
τόν G.	Νεβρωδ] Νεβρωδ G.	6. δὲ om. G.
Actor. VII, 2.	10. ὄντι] ὄντι G.	9. Λουκῆ]
gebatur μετόπισεν.	15. τῶν om. B.	11. ἐν Bm. ἐκ G.
om. G.	18. ὡς delet m.	14. Le-
ἔτους A.		19. γῆν

quibus ille a medio Iapheth prius incipit, et per Cham fratrum postremum ad primum Sem progreditur; eademque rursus, nonnisi de Nembrod ac Babylone, quae regni principium eius fuit, mentione habita, confusionis linguarum aedificataeque turris, ubi propter confusos sermones Babylonis vocabulum sollerter excogitatum, historiam pertexit; ac sexcentis pariter aliis rerum gestarum transpositionibus scripturam invenias usam, nusquam tamen fraudem passam dixeris. Ipsi sane velut urgens dubium opponunt a divino Luca scriptum et Stephani apud eum Iudaeos alloquentis auctoritate firmatum in haec verba: deus gloriae apparuit patri nostro Abrahae, cum esset in Mesopotamia, priusquam habitaret in Charan, et dixit ad illum: „exi de terra tua et de cognatione tua et veni in terram, quam monstrabo tibi.” Tunc egressus de terra Chaldaeorum habitavit in Charan. Et inde, postquam mortuus est pater eius, transtulit illum in terram istam, in qua nunc vos habitatis. Ex sermonis equidem istius contextu e duobus alterum sequi necesse est, aut ex sacri Mosis sententia Thara anno 70 Abraham lucem primum adspexisse, ita ut circa patris obitum ante susceptam in terram Chanaanitidem profectionem annum 135 attigerit, aut annos 75 natum, scriptura teste, et sublato iam e vivis patre e Charan in Chanaanam provinciam migrasse, quod certior actum auctoritas et magni

τὸν λόγον τοῦ μεγάλου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου μὴ εἶναι οὐ ἐτῶν, ἀλλ' ῥλε', εἶπερ σέ' ἐτῶν τέθνηκεν ὁ Θαρά· καὶ κατ' ἄμφω τοὺς τρόπους, εἴτε τὴν Γένεσιν εἴτε τὰς πράξεις, Βῶς φασιν ἐκεῖνοι, σφάλλῃσθαι. προστιθέασι δὲ καὶ τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας μὴδὲν ἔχουσαν ἀληθὲς ἢ πιθανόν, ὅτι συντομίας χά-5 ριν καὶ οὐκ ἀκριβείας εἴρηται τῇ γραφῇ, τῷ ο' ἔτει τοῦ Θαρά γεγενῆσθαι τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Ἀρράν, ὡς τότε ἄρξαμένου γενῶν τοῦ Θαρά, ἐπει μὴδὲ τριδιδύμους αὐτοὺς ἴσμεν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκεῖνοι καλῶς δῆθεν ἐπαπορήσαντες, ὑπόρως 10 δὲ ἐπιλύσαντες, καὶ ἀλλοτρίως ἀναγκαίως καὶ ἐνδεχομένης ἀποδείξεως· καὶ ἀναγκαίως μὲν ὅτι δεῖ τὰς ἄμφω θείας γραφὰς ὡς θεοπνεύστους ἀληθεύειν, καὶ τῷ ο' ἔτει τοῦ Θαρά τὸν πατριάρχην Ἀβραάμ ὁμολογεῖν γεγενῆσθαι καὶ οὐ ἄγειν ἐν τῇ ἀπὸ Χαρρὸν εἰς τὴν Χαναναίαν γῆν παροικία ἀναγκαίως καὶ ἀραρότως. 15 Ὁ τῷ δ' ἀναγκαίῳ συμπεριέχεται καὶ τὸ ἐνδεχόμενον. οὐκοῦν καὶ μετὰ θάνατον τοῦ Θαρά οὕτως ἔχειν ἐνδέχεται σαφῶς τοῖς βουλομένοις τὸν γραφικὸν νοῦν θηρεῦσαι προκειμένου, καὶ τὸν ψυχικὸν θάνατον νοοῦσι τεθῆναι πρὸ τοῦ φυσικοῦ, διὰ τὸ πρὸς εἰδωλολατρείαν κεχηγῆναι καὶ ἀισχροκερδίαν, εἰδωλοποιοῦν ὄντα, 20 καὶ μὴ συμπορεύεσθαι τῷ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐπὶ τούτῳ μὲν ἐξελ-

5. ἀπορίας G. πιθανόν B. 7. ἀρράν B. Ἀράμ G. 12. δεῖ Bm. δὴ G. 14. γεγενῆσθαι B. γεγενῆσθαι G. 15. τὴν add. B. ἀραρότως B. 16. τῷ δ' ἀναγκαίῳ B. τὸ δ' ἀναγκαίον G. συμπεριέχεται AB. 18. θηρεῦσαι A. θηρεῖσαι B. θηρεῦσαι G.

protomartyris et apostoli Stephani testimonium confirmat; adeoque non 75, sed 195 (siquidem Thara anno suae aetatis 205 obiit), Abraham natum opponunt; et alterutro dato sive Genesin, sive apostolorum actus asserunt in errorem lapsos. Verum enim vero propositae dubietatis enodationem, quae nullam cum veritate vel probabili coniectura teneat affinitatem, ipsimet subnectere moliantur; nimirum brevitatis non certae rationis assignatae gratia positum in scriptura, Thara aetatis suae anno 70, Abraham Nachor et Aram genuisse; ceu qui prolem tunc primum susceperit, non quasi tergemini simul sint ei filii nati.

Et haec quidem illi subtiliter obiciunt; at minus argute solvunt, quin immo a necessaria probabilive ratione quam aliene. A necessaria, inquam, quia divinas utrinque scripturas verum enunciare necesse est; ac patriarcham Abraham Thara patris anno 70 lucem adspexisse et Charan in Chananaeam provinciam profectum aetatis 75 certo et indubitanter attigisse. Necessaria vero probatio probabilem quoque complectitur. Post obitum igitur Thara hoc ita se habuisse probabili ratione non caret penes eos maxime, qui propositi argumenti secretiorem sensum indagare student atque ante naturalem spirituales, animae mortem in eo coniectant. Nam cum sculpendi arte peritus simulacris fingendis assuesceret, nec itineris comitem se Abraham adiunxisset, ad idolorum cultum et turpe lucrum in-

θόντα, καθὼς γέγραπται, ὅτι καὶ ἔλαβε Θαρα τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ναχώρ καὶ τὸν Λωὶ καὶ τὴν Σάρραν καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν τῶν Χανααίων γῆν· καὶ ἦλθεν ἕως Χαρρὰν καὶ κατώκησεν ἐκεῖ· μετα-
 5 μεληθέντου δὲ στήναι ἐν Χαρρὸν τῇ κατειδῶλω, ἕως τοῦ σέ' ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ τέθνηκεν. ἐνταῦθα γὰρ μᾶλλον ἢ γραφῇ συνέτεμε τὰ κατὰ τὸν Θαρα συνάψασα, τὰ τε πρὸ τῆς πορείας τοῦ Ἀβραὰμ ἐπὶ τὴν γῆν Χαναὰν καὶ τὰ μετὰ τὴν πορείαν, ἅπερ ἦν, ὡς δεικνύται, τὰ ἀπὸ τοῦ ρμ' ἔτους ἕως τοῦ σέ' ἔτους
 10 τοῦ θανάτου αὐτοῦ. φησὶ γὰρ ὅτι καὶ ἐγένοντο πῦσαι αἱ ἡμέραι Θαρα ἐν Χαρρὸν ἔτη σέ' καὶ ἀπέθανε Θαρα ἐν Χαρρὸν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἐκεῖ διέτριβον ἕως θανάτου. οὐ γὰρ δὴ τὰ σέ' ὅλα τῆς P. 95 ζωῆς αὐτοῦ ἔτη ἐν Χαρρὸν ἐγένοντο. εἶτα ἐπάγει „καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἀβραὰμ, ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου” καὶ τὰ ἐξῆς, προσδιοριζομένη
 15 ὅτι ἦν ἐτῶν σέ', ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὸν Ἀβραὰμ ἑβδομηκοστῷ V. 76 ἔτει γεννηθεὶς τοῦ Θαρα, ὅτινα ὁμοῦ γινόμενά ἐστιν ρμ' τῆς ζωῆς Θαρα, ἥνικα καὶ παργένετο ἐν Χαρρὸν εἰς τὴν Χαλδαίων γῆν. οὐ μόνον δὲ ἐνταῦθεν ἡμῖν παρίσταται ὅτι πρὸ τῆς τελευτῆς Θαρα εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ ἔξελθεῖν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ,
 20 ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων τῷ πρωτομάστρι, ὅτι πρὸ τοῦ κατ-

1. καὶ om. G. 2. σάρραν B. Σάρα G. 3. πορευθῆναι B. πορεύεσθαι G. 5. ἕως τοῦ σέ' ἔτους B. ἕως ἔτους σέ' G. 9. τοῦ] τὸ A. ρμ'] ρμ' m. 10. φησὶ] Genes. XI, 32. 13. ἐπάγει] XII, 1. 15. ἑβδομηκοστῷ ἔτει B. σ' ἔτη G. 16. γινόμενα B. γενόμενα G. 17. ἐς Χαρρὸν B. 20. εἰρημένων] Actor. VII, 2.

hincse proficentur atque in eum maxime finem emigrasse; testante scriptura Thara secum sumpsisse Abraham, Nachor, Loth et Saram, ut e Chaldaeorum regione illos educeret et in Chanaanearum terras deportaret, tum in Charan reversum ibi mansisse, processuque temporis in eadem idolis dedita regione primi propositi poenitentem, ad annum usque 205, quo decessit e vita, sedes fixisse. Hic enim praecipue brevitati studuit scriptura et quae profectionem Abraham in terram Chanaan praecedunt et quae subsequuntur, ab anno nempe 145 usque ad mortis eius ducentesimum quintum, ut praemisum est, inclusa, simul in unum contraxit. Ait enim: „et facti sunt dies Thara in Charan annorum ducentorum quinque, et mortuus est in Charan,” cum dicere debuisset: et ibi ad obitum usque sunt morati. Nusquam quippe annos 205 in Charan peregit. Subdit autem: dixit dominus Abrahamo: „egredere de terra tua,” et quae deinceps. Praemiserat autem Abraham aetatis suae anno septuagesimo quinto e Charan profectum, patre nimirum iam septuagenario natum; illi vero anni simul coacti, centum quadraginta quinque Thara aetatis constituent, quibus in Charan Chaldaeorum regionem advenit. Neque vero hinc solum ea nobis fides adstruitur, qua deum Abraham iussisse, ut e terra sua egrederetur, sed ex dictis etiam protomartyris credimus: priusquam, inquit, moraretur

Βοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν ἠφθῆ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐν τῇ Μεσοποτα-
 μίᾳ, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ Χαλδαίων γῆ. οὐκοῦν ὀρθῶς νοηθήσεται
 μὴ μετὰ θάνατον τοῦ Θαρὰ κεκηματισθαι τῷ Ἀβραάμ, ἀλλ'
 ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἔτι ὄντι καὶ τῷ θεῷ ἀνακειμένῳ, ἀποστρε-
 φομένῳ τε τὰ τοῦ πατρὸς εἶδωλα, ὡς πολλαχοῦ ἱστορεῖται, αἶ5
 καὶ ἐνέπρησεν ἐν νυκτὶ, ὡς φασί, καὶ συγκρατεαύθη αὐτοῖς Ἀρ-
 ρὰν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, σβέσαι θέλων τὸ πῦρ ἐνώπιον τοῦ Θαρὰ,
 ὡς φασίν, αἰνιτομένη τοῦτο καὶ ἡ γραφή, ὅτι ἀπέθανεν Ἀρ-
 ρὰν ἐνώπιον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Θαρὰ ἐν τῇ γῆ ἧ ἐγεννήθη, ἐν
 Cτῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων, ἐν Σούρ τῇ πόλει. ὥστε ἐκ πάντων 10
 τούτων δεικνυσθαι ἐξελεθεῖν μὲν καὶ τὸν Θαρὰ καὶ τοὺς λοιποὺς
 σὸν τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελλομένους συμπορευθῆναι εἰς γῆν Χα-
 ναὰν, ὡς φησὶν ἡ γραφή, ταῖς παραινήσεσι δηλονότι νοούντων
 ἡμῶν τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ· ἐν Χαρρὰν δὲ ἐλθόντας τῇ μέ-
 χρι τοῦ νῦν κατειδώλω κατοικῆσαι ἐκεῖ δι' αἰσχροκερδίαν καὶ εἰ-15
 δωλομανίαν, καὶ οὕτω τὸν Ἀβραάμ ὄρωντα αὐτοὺς τεθνηκότας
 κατὰ ψυχὴν καὶ μὴ βουλομένους συγκληρονομησάιν αὐτῷ τὰς θείας
 ἐπαγγελίας, ἀπιστοῦντας θεῷ μετοικισθῆναι ὑπὸ τοῦ θεοῦ μετὰ
 θάνατον τοῦ πατρὸς, τὸν ψυχικὸν δηλαδὴ, εἰς τὴν γῆν τῆς
 D ἐπαγγελίας. οὕτω γὰρ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν νεκρὸς οἶδε τοὺς μὴ 20
 πιστεύοντας αὐτῷ, κἂν ζῶσι τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, ὡς πού

2. τῇ Χαλδαίῳ] τῇ om. B. 3. κεκηματισθαι AB. 8. ὅτι B.
 ὅτι καὶ G. 10. σουρ AB. ὥστε καὶ ἐκ G. 12. χαναὰν AB.
 Χαρρὰν G. 17. αὐτῷ B. αὐτοῦς G. 18. μετοικισθῆναι B.
 19. τῆς add. B. 20. οἶδεν ABm. οἶδας G. 21. αὐτῷ κἂν ζῶσι
 B. αὐτόν, καὶ ζῶσιν G.

In Charan, apparuit ei deus in Mesopotamia, id est, in Chaldaeorum terra. Colligitur itaque rectissime divinum oraculum, sublato iam e vivis Thara non fuisse Abrahæ manifestatum, verum cum adhuc paterni soli foret incola, dei mancipatum obsequio, atque a paternis idolis, prout historiae sacrae passim narrant, totis affectibus aversus; quae quidem, aiunt, nocte subiecto igne combussit, eorumque incendio, frater Aran flammis extincturus sub paternis obtutibus absumptus est, subindicante hoc scriptura, cum ait: Aran in terra in qua natus est, in civitate Sur Chaldaeorum regionis, in patris Thara conspectu mortem oppetiit. Ex quibus omnibus liquet, Thara reliquosque ad quos pollicita divina spectabant, in regionem Charan iuxta scripturae dicta progressos, maxime si, quantum susibus et hortatibus ad profectiorem eos impulerit patriarcha Abraham, diligenter perpendamus. In Charan vero regionem utique in simulacrorum cultum insanientem profectos, ex vesana turpis lucri colligendi simulacraque colendi cupiditate, habitasse, illisque in hunc modum secundum animam mortuæ, divinaeque pollicita secum adire detrectantibus atque eius praeceptis obsequi renuentibus, Abrahamum a deo, patre iam animae vita privato, in promissionis terram evocatum. Dominus enim ipse incredulos, hac licet vita fruentes, mortuos vocare nonnullo loco movit: „sine,” inquit, „mortuos

φησιν, ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροῦς. καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν κατὰ δύναμιν νενόηται πρὸς λύσιν τῆς προταθείσης ἀπορίας, ὡς ἂν ἡ τῆς Γενέσεως καὶ τῶν πράξεων βίβλος σύμφωνος εἴη ἐκ τοῦ αὐτοῦ θείου πνεύματος ὑπαγορευθεῖσαι ἐκάτεροι καὶ 5 ἐν μηδεὶ τῆς ἄλλης διαφέρουσα κατὰ τὴν ἀλήθειαν. εἰ δέ τι φιλον ἄλλην τιὰ συμφωνοτέραν ἔννοιαν ἐφευρεῖν πρὸς τὴν προκειμένην ἀπορίαν, ταύτη καὶ ἡμεῖς πευδόμεθα χάριν τῆς ὀνήσεως ὁμολογήσοντες.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

P. 96

- 10 *Αἰγυπτίων βασιλευσεν ἰ Ἀμασις ἔτη β΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γριζ΄.*
Αἰγυπτίων βασιλευσεν ια΄ Ἀκεσέφθρης ἔτη ιγ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γριδ΄.
Αἰγυπτίων βασιλευσεν ιβ΄ Ἀγχορεὺς ἔτη θ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γριβ΄.
 15 *Αἰγυπτίων βασιλευσεν ιγ΄ Ἀρμιῦσῆς ἔτη δ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρομα΄.*
Αἰγυπτίων βασιλευσεν ιδ΄ Χαμοῖς ἔτη ιβ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρομέ΄.
 20 *Αἰγυπτίων βασιλευσεν ιε΄ Μιαμοὺς ἔτη ιδ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν Β ἔτος γροζ΄.*

2. ἡμῖν ABm. ἡμῶν G. προτεθείσης G. 3. βίβλος om. G.
 4. ἐκάτερον G. 7. ἀνήσεως B. 10. Ἀμασις m. 14. Ἀγορεὺς G. 16. ἀρμιῦσῆς B. 18. χαμοῖς A. 20. In marg. AB annotatam εὐσέβιος φησιν ὅτι παρ' αἰγυπτίοις ἐτόγγανεν ἰς δυναστεία, καθ' ἣν ἐβασίλευσαν θηβαῖοι ἔτη ρζ', ἐν τισὶ δὲ ἀνεπιγράφοις ρη', πλὴν βασιλευόντος ἀσσυρίου (Ἀσσυρίας Bredovius). 20 et 21. in marg. scripta habet A. 20. μιανοῦς (μιαμοῦς A.) ἔτη ιδ' B et in margine A. Ἀμεισῆς ἔτη ξε' G et A in textu. 21. γροζ' Bm et A in margine. γροα' G et A in textu.

sepelire mortuos suos." Et haec quidem dubii propositi solutionem allatura Minerva nostra excogitavit: ut utriusque Geneseos et actuum scriptura divino spiritu dictata sibimet consona, nec in apice a semet ipsa discrepare convincatur. Porro si cuiquam alteri memoratam difficultatem congruentiore commento dissolvere sit animus, illi nos quoque communis utilitatis gratia assensuros profitemur.

Aegyptiorum reges.

- Aegyptiorum rex 10 Amasis annis 2, anno mundi 3117.
 Aegyptiorum rex 11 Aceseptres annis 13, anno mundi 3119.
 Aegyptiorum rex 12 Achoreus annis 9, anno mundi 3132.
 Aegyptiorum rex 13 Amyses annis 4, anno mundi 3141.
 Aegyptiorum rex 14 Chamois annis 12, anno mundi 3145.
 Aegyptiorum rex 15 Amesises annis 65, anno mundi 3157.

- Αιγυπτίων βασιλευσεν ις' Ἀμεσῆσις ἔτη ξε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροα'.*
- C *Αιγυπτίων βασιλευσεν ις' Οὔσης ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσζ'.*
- V. 77 *Αιγυπτίων βασιλευσεν ιη' Ῥαμεσῆς ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσς'.*

Θηβαίων βασιλεῖς.

- Θηβαίων βασιλευσε δ' Διαβιῆς υἱὸς Ἀθώθωος ἔτη ιθ'. οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγγ'.*
- Θηβαίων βασιλευσε ε' Πεμφῶς υἱὸς Ἀθώθωος, ὃ ἐστὶν Ἡρα-10 κλείδης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γοβ'.*
- Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλευσεν ζ' Τοιγαράμαχος Μομχηρὶ Μιμφίτης ἔτη οθ'. οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρὸς περισομελῆς· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγ'.*
- Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλευσεν ζ' Στοιχος υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν 15 Ἄρης ἀναίσθητος, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρξθ'.*
- Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλευσεν ὄγδοος Γοσορμῆς, ὃ ἐστὶν Ἐτησιπαντὸς, ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροε'.*

1. *ις' ἀμεσῆσις ἔτη ξε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροα' B. ις', reli-*
cuis omnibus omissis A. ις' ..... ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γσζ' G. 3. οὔσης B. Οὔση G. 8. διαβιῆς B. ἀθώ-
θωος B. Ἀθώθωος G. 9. φιλέταιρος AB. φιλέταρος G. Φιλέται-
ρος Scaliger p. 18. 10. πεμφῶς B. Σεμφῶς Iablonakius apud Vig-
nolium II, p. 739. 12. τοιγαράμαχος B. τοιγὰρ ἄμαχος A. Τοι-
γαρ Ἀμαχος G. 13. τῆς ἀνδρὸς] Τίσανδρος Scaliger p. 18. pro-
ximo vocabulo omissio. Vulgo περισομελῆς. 15. στοιχος B.
ὃ υἱὸς G. 16. Ἄρης] ἄρις Iablonakius. 18. αἰτήσι παντὸς B.

Aegyptiorum rex 16 . . . . . annis 14, anno mundi 3222.

Aegyptiorum rex 17 Use annis 50, anno mundi 3236.

Aegyptiorum rex 18 Rameses annis 29, anno mundi 3286.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum rex 4 Diabes, filius Athosis, qui dicitur Humanior, annis 19, anno mundi 3053.

Thebaeorum rex 5 Pemphos, filius Athothi, qui dicitur Heraclides, annis 18, anno mundi 3072.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 6 Toegar Amachus Momchiri Memphites, qui dicitur vir membris redundans, annis 79, anno mundi 3090.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 7 Stoechus, filius eius, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6, anno mundi 3169.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 8 Gosormies, qui dicitur Etesipantus, annis 80, anno mundi 3175.

Θηβαίων Αιγυπτίων βασιλευσεν 9' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, ὃ ἔστιν D
Ἡλιόδωρος, ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσι'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων πρῶτος βασιλευσε Βῆλος ἔτη νε'. τοῦ δὲ κόσμου
5 ἦν ἔτος γσις'.

Ἀσσυρίων β' βασιλευσε Νίνος ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
γσοά'.

Ἀσσυρίων γ' βασιλευσε Σεμίραμις ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος γτκ'.

10 Ἀσσυρίων δ' βασιλευσεν Νινύας, ὃ καὶ Ζάμις, υἱὸς Νίνου καὶ P. 97
Σεμιράμιως, ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτξέ'.

Σικυωνίων βασιλεῖς πῶς καὶ πόθεν ἤρξαντο.

Αἱ παρ' Ἑλλήσιν ἀρχαιολογίαι πᾶσαι μὲν ἀσύμφωνοι φέρονται
παρὰ τοῖς συλλεξαμένοις αὐτὰς ἱστορικοῖς, ἔξαιρέτως δὲ αἱ
15 πρὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. τούτων πρώτη καὶ πάντων πα-
λαιωτάτη ἀνεγράφη ἢ Σικυωνίων ἀρχῇ, ἧς πρῶτος ἠγήσατο Αἰ-
γιαλεὺς, ἀφ' οὗ καὶ Αἰγιάλεια ἢ νῦν Πελοπόννησος τὸ πρὶν B
ἔκαλεῖτο.

Σικυωνίων βασιλεῖς ἔτη ᾧξ' καὶ ἱερεῖς ε'.

20 Τῶ γσλθ' ἔτει τοῦ κόσμου, ος' τοῦ Ναχάρ ἢ Σικυωνίων

6. Vulgo Νίνος. 8. ἦν ἔτος om. B. 10. Νινύας m. Νινύας
ἔτη λη G. Ζάμις B. Ζάμις G. 14. συναλλαξαμένοις G.
17. Αἰγιάλεια m. Αἰγιάλεια G. πειλοπόννησος AB. 19. Post βα-
σιλεῖς G lacunam indicat.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 9 Mares, filius eius, qui dicitur Heliodorus,
annis 26, anno mundi 3205.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 1 Belus annis 55, anno mundi 3216.

Assyriorum rex 2 Ninus annis 52, anno mundi 3271.

Assyriis 3 imperavit Semiramis annis 42, anno mundi 3323.

Assyriorum rex 4 Ninyas, qui et Zames, filius Nini et Semiramis, annis
38, anno mundi 3365.

Quomodo et quando Sicyoniorum reges coeperint.

In nullo consentiant antiqua Graecorum monumenta primam maxime
Olympiadem praecedentia, etiam apud eos, qui illis conciliandis studue-
runt, historiarum scriptores. Primum omnium et antiquissimum Sicyo-
niorum est imperium, quo primum potitus est Aegialus, a quo Aegialia,
nunc Peloponnesus, prius vocabatur.

Sicyoniorum reges annis 967 et sacerdotes sex.

Anno mundi 3239, Nachor 76.

βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως, ἕως κ' βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα ῥδξζ'. μεθ' οὓς ἄρχοντες ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. ὁμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν. ἔστιν ὁὖν ἀπὸ γσλθ' κοσμικοῦ ἔτους ἕως ῥσλη', ὡς ὑπόκειται. 5

V. 78 **Κάστωρος περὶ τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων.**

Παρατίθμεν δὲ καὶ τοὺς Σικυῶνος βασιλεύσαντας, ἀρχομένους μὲν ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος, λήγοντας δὲ ἐπὶ Ζευξίππου. οἱ μὲν οὖν βασιλεῖς κατέσχον ἑτῶν χρόνον ῥδνθ'. μετὰ δὲ τοὺς βασιλεῖς κατεστάθησαν ἱερεῖς τοῦ Καρῖνου 10 ἔξ. οὗτοι δ' ἱεράτευσαν ἔτη λγ'. μεθ' οὓς κατεστάθη ἱερεὺς Χαριδῆμος, ὃς καὶ οὐχ ὑπομείνας τὴν δαπάνην ἔφυγε.

D Πάντων μὲν Ἑλλήνων παλαιότατοι τοῖς χρόνοις ἀναγράφονται Σικυῶνιοι καὶ βασιλεῖς οἱ Σικυῶνος ἠγησάμενοι, ὧν πρῶτος ἤρξεν Αἰγιαλέος κατὰ Βῆλον καὶ Νίνον γεγωνὸς τοὺς πρώτους 15 Ἀσσυρίων βασιλεῦσαι τῆς Ἀσίας μνημονομενομένους, ἔξ οὗ Αἰγιαλία τὸ πρὶν ἢ νῦν Πελοπόννησος ἔκαλεῖτο. συγχρονίζεν δὲ τῷ Ναχώρ καὶ τῷ Θαρὰ πατρὶ τοῦ Ἀβραάμ ὃ ἀκριβῆς καὶ καθ' ἡμᾶς ἀποδείκνυσι λόγος.

4. Εὐσέβιος] I, 24. p. 125.

σος (sic) B. Σικυῶνας G.

13. παλαιότατα G.

15. Νίνον G.

16. μνημονομενομένον G.

Θαρά G.

5. γσλθ' Bm. γλθ' G.

11. χαριδῆμος ὃς B. Χαριδήμοσος G.

14. καὶ add. B.

γεγωνός B.

17. καλοπύσης AB.

18. θάρα B.

Sicyoniorum regnum a primo rege Aegialeo coepit et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum praefecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout Apollodorus et alii, inter quos est Eusebius, scriptum reliquerunt; eiusdemque duratio est a 3239 mundi anno usque ad 4238, ut in sequentibus patet.

Ex Castore de Sicyoniorum regno.

Sicyoniorum reges ab Aegialeo omnium primo coepisse et in Zeuxippo desisse demonstramus. Reges itaque annis 959 potiti sunt imperio; quibus sublatis Carnii sacerdotes sex sceptrum obtinuerunt, rebusque sacris intenderunt annis 83, iisdemque successus in sacerdotio Charidemosus expensis faciendis minor, fuga se regno eripuit.

Omnium quidem antiquissimi celebrantur a Graecis Sicyoniorum reges; Sicyonis nimirum praefecti, quorum imperium primus auspicatus est Aegialeus, Beli Ninique, cuius nomine primum Assyriorum regnum inscribitur, temporibus; ab Aegialeo, quae nunc Peloponnesus, Aegialia quondam dicebatur; eumque Nachor et Thara patri Abraham coaetaneum fideliora nostrarum historiarum monumenta declarant.

Σικωνίων πρῶτος ἐβασίλευσεν Αἰγιαλεὺς ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσλθ'.

Σικωνῖοι ἐλέγοντο ἀπὸ Σικυῶνος πόλεως πρώτης ἐν Πελοποννήσῳ.

5

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

P. 98

Γενεὰ κα'.

Ἀβραὰμ ἔτη ρ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτιγ'.

Ἀβραὰμ Χαλδαῖος ὦν τῷ γένει τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ἐγράφη καὶ τῆς παρ' αὐτοῖς ἀστρολογίας καὶ λοιπῆς 10 μετέσχε σοφίας. Θεοφιλὴς δὲ ὦν καὶ τοῖς κτίσμασι τὸν νοῦν ἔαυτοῦ μὴ καταδεξάμενος ἔασαι ἐνδιατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ τὸν γενεσιουργὸν ἐκ τῆς τῶν κτισμάτων ἀναχθεὶς καλλονῆς θείας ἐλάμπυρος ἠξιώθη, ἔτι διατρίβων ἐν τῇ πατρίδι, ὡς φησὶν ἐν ταῖς 15 πράξεσιν ὁ πρωτομάρτυς, καθὰς καὶ προσεσήμανται. B

15 Ἰστέον δὲ οἱ Χαλδαῖοι ἀπὸ τοῦ Σῆμ καταγόνται, ἐξ ὧν ὁ Ἀβραὰμ.

Τὸν κατὰ μητέρα πάππον τοῦ Ἀβραὰμ ἡ λεπτὴ Γένεσις φησὶν ὅτι Ἀβραὰμ ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ Σάρρα ἀδελφὴ ὁμοπατρία τοῦ Ἀβραὰμ ὑπῆρχε.

20 Πρῶτος Ἀβραὰμ δημιουργὸν τὸν τῶν ὄλων θεὸν ἀνεκήρυξε.

1. ἔτη νβ' addidi ex Bm et Eusebio p. 126. 3. κελωπονήσῳ B.
12. ἐλάμπυρος B.

Sicyoniorum rex primus Aegialeus imperavit annis 52, anno mundi 3239.

Sicyonii a Sicyone Peloponnesi praecipua civitate vocati sunt.

ANNI MUNDI.

GENERATIO XXI.

Abraham anni 100 a mundi annis 3313.

Abraham Chaldaeus genere primam aetatem apud suos egit et astrorum notitia et reliqua Chaldaeorum eruditione non leviter imbutus fuit. Summa vero in deum religione praeditus animus circa vilem creaturarum congeriem non permisit versari, verum earum specie doctus in auctorem mente traducta etiam patrio detentus adhuc solo divinis irradiationibus plenum lumen mente accepit, ut praedicat protomartyr Stephanus in actibus et nos quoque superius indicavimus.

Observa Chaldaeos, ex quibus Abraham ortus est, a Sem primam originem duxisse.

Abraham matrum avum eodem Abraham nomine apud parvam Genesin auncupari legimus, Saramque ex eodem cum Abraham patre progenitam.

Abraham deum rerum omnium conditorem publica voce professus est.

Πρῶτος Ἀβραὰμ ἐκύκλον τὸ θυσιαστήριον κλάδοις φοινίκων καὶ ἐλαιῶν.

C Ἐπὶ Ἀβραὰμ πρῶτος ὠνόμασται ἄγγελος ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. Παρ' αὐτοῦ Αἰγύπτιοι τὴν τῶν ἀστέρων θέσιν καὶ κίνησιν ἔμαθον καὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην. 5

Τῷ ιδ' ἔτει αὐτοῦ ὁ Ἀβραὰμ ἐπιγονὸς τὸν τῶν ὄλων θεῶν προσεκύνει, τὰ δὲ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς συντριψας κατέκαυσε σὺν τῷ οἴκῳ. συγκατεκαύθη δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀρρᾶν ὁ ἀδελφὸς Ἀβραὰμ σβέσαι τὸ πῦρ σπουδάζων. ἐνουθέτει δὲ καὶ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἀποστήναι τῆς εἰδωλολατρείας καὶ εἰδωλοποιίας, ὡς φησιν ὁ 10 Ἰώσηπος.

Τούτοις τοῖς χρόνοις ἤκμαζε Μελχισεδὲξ ὁ πρῶτος ἀρχιερεὺς καὶ πρῶτος βασιλεὺς Σαλήμ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ καταγγελλόμενος, παρθένος, καὶ ἀγενεαλόγητος ἐν τοῖς λόγοις φερόμενος, καὶ ἐν ἄρτι καὶ οἴνῳ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τοῦ ἀμήτορος ἕνωθεν καὶ ἀπάτορος κάτωθεν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ σω-
V. 79 τῆρος ἡμῶν προτυπῶν· καθ' ἣν εὐλογήσας τὸν Ἀβραὰμ κυριωτέραν τῆς ἐν νόμῳ λατρείας τὴν καθ' ἡμᾶς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ ἀπέφηνε, κρείττων ἐν ἀνθρώποις μόνος φανείς τοῦ πατριάρχου Ἀβραὰμ, εἶπερ ἀναμφιλέκτως κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστο- 20

8. ὁ Ἀρρᾶν ὁ G. 9. καὶ om. G. ἑαυτοῦ B. αὐτοῦ G.
11. Ἰώσηπος] Antiq. I, 8. 12. ὁ Μελχισεδὲξ ὁ G. 13. πρωτοβασιλεὺς G. σαλήμ B. 19. κρείττων m. κρείττον G.
μόνος Bm. μόνοις G. 20. ἀπόστολον] Epist. ad Hebr. VII.

Palmarum olivarumque ramis primus omnium altare circumcinxit.

Ubi de illo narrat, de angelis quoque primum sermonem exaratam declaravit scriptura.

Ab Abrahamo siderum positiones et motus perfectamque numerorum scientiam acceperunt Aegyptii.

Anno aetatis decimo quarto deum universorum opificem agnoscens Abraham supremum ei religionis cultum exhibuit, comminutaque patris simulacra cum aede propria incendit; Aran porro frater eius incendium extinguere sollicitus flammis eisdem absumptus est. Caeterum ut a condendis colendisque idolis patrem averteret Abraham, Iosepho teste, studium omne semper apposuit.

Vivebat ista tempestate Melchisedec, primus pontifex et rex Salem primus a divina scriptura memoratus, de servata virginitate laudatus, de cuius maioribus nullum exstat monumentum, qui in pane et vino incarnatum Christi veri dei et salvatoris nostri, cuius nulla in caelis mater, in terris pater nullus, sacrificium praefiguravit, quo benedictione Abrahae impetrata et impartita, veriore in lege nostra secundum spiritum et veritatem cultum futurum designavit; solus indubie patriarcham Abraham virtute donisque caelestibus superare visus, cum iuxta divinam

λον και τήν ἀλήθειαν τὸ ἕλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος ἐβλογεῖται
καὶ ἀποδεκατοῦται.

Ἄρχὴ τοῦ μα' Ἰωβηλαίου παρ' Ἑβραίοις.

P. 99

Ἰωβὴλ δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ πεντηκονταετηρίς, ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδάμ
5κατ' αὐτοὺς ἐπὶ μέ' ἔτος Ἀβραάμ ἔτη βν'.

Ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῆ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι τὸν Ἀβραάμ
ἐγὼ εἰδίδαξα τὴν Ἑβραϊδα γλῶσσαν κατὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως
λαλεῖν τὰ πάτρια πάντα, ὡς ἐν λεπτῇ κείται Γενέσει.

Τῷ γιτογ' ἔτει τοῦ κόσμου, Ἀβραάμ δὲ ξα', ἐνεπύρισεν Β
10Ἀβραάμ τὰ εἶδωλα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ συγκατεκαύθη αὐτοῖς
Ἀρρὸν θέλων σβέσαι τὸ πῦρ ἐν νυκτί. καὶ ἐξῆλθε Θαρα σὺν
Ἀβραάμ τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ μεταγονοὺς ᾤκησεν ἐν
Χαρρὸν εἰδωλομανῶν ἕως θανάτου αὐτοῦ.

Τούτῳ τῷ γιπζ' ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν οὐ' ἔτος Ἀβραάμ,
15ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὸν κατὰ θεῖον χρησμόν, καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ,
καὶ ᾤκοδόμησε θυσιαστήριον ἀνὰ μέσον Βαιθὴλ καὶ Ἀγγατ' τῷ
οσ' ἔτει αὐτοῦ.

Τῷ γιγ' ἔτει τοῦ κόσμου, πα' Ἀβραάμ, κατῆλθεν εἰς Αἰ-
γυπτον μετὰ Σάρρας τῷ ζ' ἔτει τῆς παροικίας αὐτοῦ, ὡς τινες.

1. ἀπὸ G.	4. πεντηκονταετηρίς A. πεντηκονταετηρίς B.
5. μέ'] γγ' m. ἔτος B. ἔτους G. βν'] βα' m.	6. μωσι' B.
τόν] τῶν B.	7. Ἐνα κατ' αὐτῆν ὡς ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως λα-
λήση m.	11. Ἀρρὸν] ὁ Ἀρρὸν G. θάρα B. Θάρρα G.
16. βαιθὴλ B. Βεθὴλ G.	18. ἀβραάμ add. Bm.

apostolum et veritatem, minor a maiore benedici ac decimari consue-
tus sit.

Quadragesimi primi Hebraeorum Iubilaei principium.

Iobel penes Hebraeos annorum quinquaginta revolutio est, atque ita
secundum eorum computum, ad quinquagesimum tertium Abraham aetatis,
anni sunt a mundi principio 2001.

Angelus familiari colloquio cum Mose solitus uti dixit ei: Hebraeam
linguam, qualis primitus purior erat, ego docui Abrahamum, ut ea velut pa-
tria loqui noverit. Haec refert parva Genesis.

Anno mundi 3373, Abraham vero 61, ipse Abraham patris idola suc-
cendit; Aran autem nocturnum incendium extinguere molitus illo eodem
absortus est. Profectusque Thara cum Abraham, ut in terram Chana-
naeorum migraret, mutata sententia, insano simulacrorum cultu allectus in
Charan ad obitum usque remansit.

Anno mundi 3387, Abraham vero 75, ipse divino iusu e Charan
egressus et in Sychem profectus erexit altare inter Bethel et Haggai se-
pentesimo sexto aetatis anno.

Anno mundi 3393, Abraham 81, ipse ducta secum Sara descendit in
Aegyptum anno migrationis septimo, ex quorundam sententia.

C

Ἀφρικανοῦ περὶ Ἀβραάμ.

Ἐνθεν ὄρχεται τῶν Ἑβραίων ἡ προσωνημία. Ἑβραῖοι γὰρ οἱ Πιράται ἐρημνέονται, διαπεράσαντος Εὐφράτην Ἀβραάμ, καὶ οὐχ, ὡς οἰοῦνται τινες, ἀπὸ Ἑβερ τοῦ προειρημένου. συνάγεται τοίνυν εἰς τὴν ἐπιβασιν τῆς κατηγγελημένης γῆς Ἀβραάμ ἀπὸ 5 μὲν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ Νῶε γενεῶν δέκα ἔτη μί, ἀπὸ δὲ Ἀδάμ γενεῶν εἴκοσιν ἔτη γοζ'.

Λείπεται πρὸς τὴν προκειμένην ἀκριβῆ χρονολογίαν ἡ παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ χρόνοις ρί' ἐκ τῶν ρλ' ἔτων τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν. Διὰ γὰρ ἄλλα εἴκοσιν ἐκ τῶν αὐτῶν ρλ' ἢ ἀπὸ Ἀδάμ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν τῶν βσξβ' ἔτων παραύξησης προσηγήρασε προστεθέντων αὐτῶν τοῖς τοῦ Μαθουσαάλα χρόνοις.

Εὐσέβιος τὰ υλ' ἔτη ἀπὸ τοῦ ε' καὶ ο' ἔτους Ἀβραάμ, ἦτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς παροικίας αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, ἕως τοῦ πα' ἔτους Μωϋσέως καὶ ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ, 15 ἀπαριθμεῖ.

- P. 100 Ἡ δὲ βίβλος τῆς Γενέσεως τὴν θείαν ἀπόφασιν περὶ τούτου μετὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἐπάνοδον καὶ τὸν πρὸς τοὺς βασιλεῖς πόλεμον καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ Μελχισεδέκ ὑπογράφει, καθὼς ἔξεστι μα-
 V. 80 θεῖν ἀκριβῶς ἐντυγχάνοντι τῷ βουλομένῳ. Ἀβραάμ ἦν ἔτων πς', 20 ἠνίκα ἔτεκεν Ἄγαρ τὸν Ἰσμαὴλ τῷ Ἀβραάμ, ὡς γέγραπται ἐν

7. γοζ' m. 9. τῶν ρλ' Bm. τῶν ρλε' G. 11. βσξβ' G.
 ἔτων om. G. παραύξησης Bm. παράξησης G. 13. Εὐσέβιον.
 Τῷ υλ' ἀπὸ G.

Ex Africano de Abrahamo.

Hic primum nomen Hebraeorum auditum est. Hebraei namque trans-migrantes exponuntur, qui cum Abrahamo traiecerunt Euphratem, et non, ut quidam autumant, ab Heber, de quo alibi sermo habitus. A praeterito itaque diluvio, Noeque temporibus, usque ad ingressum Abrahae in terram promissam, generationum decem anni 1015 colliguntur, ab Adamo vero generationum viginti anni 3277.

Propositae temporum rationi, ne fiat accurata, ex secundi Cainan annis 230 desunt 110. Aliorum quippe viginti, ex iisdem 130, defectum sustulit, facta in praemissis annorum intrusio supra spatium 2242, ab Adamo usque ad diluvium elapsorum, ubi ad Mathusala aetatem nonnihil additum est.

Ex Eusebio.

Annos quadringentos triginta ab Abrahae quinto supra septuagesimum, id est, a primo migrationis eius in terram Chanaan, usque ad 81 Moais et exitus Israel ex Aegypto retro recenset Eusebius.

Divinam vero circa hoc editam sententiam post Abrahae reditum ex Aegypto et ab eo debellatos reges adversarios et benedictionem a Melchisedec acceptam subiungit Geneseos liber, ut cuilibet accuratiorem notitiam quaerenti patet. Abraham erat annorum 86, cum ex Agar suscepit Ismael,

βίβλῳ τῆς Γενέσεως· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηλ'. ἐκ τούτου τὸ γένος τῶν Ἰσμαηλιτῶν ἦτοι Ἀγαρηνῶν, οἱ αὐτοὶ καὶ Σαρακηνοὶ εἰσιν ὑπὸ Σάρρας ἑαυτοὺς μετονομάσαντες, ὡς τινὲς φασιν, ὑπεριεόντες καλεῖσθαι Ἀγαρηνοὶ δουλικῶς. ἕτεροι δὲ τοὺς Ἰσμαηλίτας Σαρακηνοὺς καλεῖσθαι φασιν, ὅτι Σάρρα τὴν Ἀγαρ κενὴν ἐξαπέστειλε κληρονομίας. Ἀβραὰμ ἀσεβεῖ μὴ συναπολέσθαι δίκαιον ἔδωκε, διὰ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ. Λὼτ οὖν τῇ γαμετῇ καὶ ταῖς θυγατρῶσιν ἐκπεμφθεὶς εἰς Σηγῶρ περισώζεται, τῆς γυναικὸς μόνης ἐπιστρυφίσης, καὶ διὰ τοῦτο 10 παγίσης εἰς στήλην ἁλὸς ἀδιάλυτον, ἦν εἰς ἔτι πολλοὶ χάριν ἱστορίας ὀφῶσιν ἐρχόμενοι. Σηγῶρ δὲ ἡ πόλις διὰ τὸν Λὼτ ἐσώθη τῶν ἐν αὐτῇ διαφθαρέτων ἀνδρῶν, ὡς φασιν, καὶ τῆς λίμνης ἕμα τῇ γῆ ἀνατραπέισης.

Ἀβραὰμ παρήκων ἐν Γεράροις, ἦν τινες Ἀσκαλῶνά φασιν 15 εἶναι, ὡς καὶ Ἀφρικανός. Ἀβραὰμ ἔλαβε τὴν Χεττούραν γυναικα μετὰ τελευτῇ Σάρρας ἐν τῷ γήρῳ αὐτοῦ, ἔξ ἧς ἔσχεν υἱὸς C ε', Ζεμβριάμ, Ἰεκσάν, Μαδὰμ, Μαδιὰμ, Ἰεσβῶκ.

Ἀφρικανοῦ.

Λιμοῦ κατασχόντος τὴν γῆν τὴν Χανανίτιδα κατήλθεν εἰς 20 Αἴγυπτον Ἀβραὰμ, δεδιὼς δὲ μὴ διὰ τὸ κάλλος τῆς γυναικὸς

1. ἦν om. B. 2. ἀγαρηνῶν et ἀγαρηνοὶ B. 3. σάρρας B. Σάρρας G. 5. Vulgo Σάρα. 6. ἐξαπέστειλεν B. ἀπέστειλεν G. ἀσεβεῖ] εὐσεβῆ G. 13. ἀνατειλίας m. 15. χεττούραν AB. Χετούραν G. 16. σάρρας B. Σάρρας G. γήρα] Scribatur γήρη. 17. Ζεμβριάμ] Ζεμωριάμ G. Ζομβράν m. Ἰεκσάν] Ιεκτάν G. Ιεζάν m. Μαδὰμ] Μαδὰλ m. 20. δὲ add. B.

prot Geneseos liber manifestat, mundi vero annus erat 3998. Ab Ismaele genus Ismaelitarum, hoc est, Agarenorum propagatum. Iidem porro sunt qui Saraceni, a Sara sibi vindicato nomine, ut quidam asserunt, et Agarenorum servili penitus repudiato. Ismaelitas alii Saracenos nuncupatos existimant, quod Sara ab viri haereditate adeunda voluerit Agar exclusam. Ne iustus impiorum suppliciis involveretur, exorabat et vitam nepoti Loth deprecabatur. Loth cum coniuge et filiabus in Segor emissus leto eripitur; coniux sola retro conversa in solidam et illiquefactam salis statuum compingitur; eamque nonnulli rei gestae probandae gratia visum eunt et, ut narratur, conspiciunt. Segor urbs deletis eius civibus propter Loth servatur, ut aiunt, et e terra lacus erupit.

Abraham habitavit in Geraris, Ἀσκαλονem alii vocant, inter quos est Africanus. Abraham defuncta Sara Cheturam uxorem duxit iam senex et ex ea quinque filios tulit: Zombram, Iezan, Madal, Madian et Iesboc.

Ex Africano..

Fame per terram Chananitidem grassante Abraham descendit in Aegyptum; at ne ob uxoris venustam speciem occideretur, fratris nomine si-

ἀνααιρεθῆ, ἀδελφὸς εἶναι σκέπτεται. ἐπαινεθεῖσαν δὲ ἠγάγετο Φαραώ. οὕτω γὰρ Αἰγύπτιοι τοὺς βασιλεῖς ἐρμηνεύουσι· καὶ ὁ μὲν δίκας ἔτισε τῷ θεῷ· ὁ δ' ἕμα τοῖς ἰδίοις Ἀβραάμ ἤδη πλουτῶν ἀπηλλάσσετο. ἐν Χαναὰν διεπληκτίσαντο ποιμένες τοῦ τε Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἀὼτ, καὶ δόξαντος αὐτοῖς ἐχωρίσθησαν, 5
 Δέλομένου Ἀὼτ ἐν Σοδόμοις οἰκεῖν δι' ἀρετὴν καὶ κάλλος τῆς γῆς ἐχούσης πέντε πόλεις, Σόδομα, Γόμορρα, Ἄδαμα, Σεβοῖμ, Σηγῶρ, καὶ τοσοῦτους βασιλεῖς. τούτοις οἱ πλησιόχωροι τέσσαρες βασιλεῖς Σύρων ἐπολέμησαν, ὧν ἠγεῖτο Χοδολλαγομὸρ βασιλεὺς Αἰλάμ. συνέβαλλον δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τὴν ἀλικήν, 10 ἣ καλεῖται νῦν θάλαττα νεκρά· ἐν ταύτῃ πλείστα τῶν θαυμασιῶν τεθλάμαι. ζῶων τε γὰρ οὐδὲν ἐκείνο φέρει τὸ ὕδωρ, καὶ νεκροὶ μὲν ὑποβρύχιοι φέρονται, ζῶντες δὲ οὐδ' ἂν ῥαδίως βαπτίσαιντο. λύχνοι δὲ καίμενοι μὲν ἐπιφέρονται, σβεννύμενοι δὲ
 P. 101 καταδύουσιν. ἐνταῦθ' αἶ εἰσιν αἶ τῆς ἀσφάλτου πηγαί· φέρει δὲ 15 στυπηρίαν καὶ ἄλας, ὀλίγον τι τῶν ἄλλων διαφέροντα· πεκρά τε γὰρ ἔστι καὶ διαναγῆ. ἐνθα δ' ἂν καρπὸς εὐρεθῆ κάπνου πλεόν εὐρίσκεται θολερωτάτου. τὸ δὲ ὕδωρ ἰαται τοὺς χρωμένους αὐτῷ, λήγει τε παντὶ ὕδατι πάσχον τὰ ἐναντία. εἰ δὲ μὴ Ἰορδάνην εἶχε τὸν ποταμὸν τροφήν ὡς πορφύραν διατρέχοντα 20

2. φαραῶ AB. 3. αἰτίαι B. 4. διεπληκτίσαντο B. 5. τε om. G. 7. Σεβοῖμ G. 10. συνέβαλον G. 12. φέρει τὸ ὕδωρ B. τὸ ὕδωρ φέρει G. 13. βαπτίσαιντο B. 14. δὲ καίμενοι μὲν B. μὲν καίμενοι δὲ G. 15. εἰσιν B. δὲ εἰσιν G. 16. εἰα G. ὀλίγων B. 18. χρωμένους αὐτὸ B. 20. διατρέ-

χοντα B. διατρέφοντα A. διατρέφοντα G.

mulate accepto servatur. Saram forma laudatam abducit Pharao; hoc quippe nomine reges appellant Aegyptii; et ille quidem simul cum domesticis poenas deo solvit, Abraham vero cum famulatio multis divitiis auctus dimittitur. Pastores Abraham et Loth rixis pugnisque contendunt, ipsi tamen communi sententia separantur ab invicem, Loth propter terrae quinque civitatibus, Sodomis, Gomorrha, Adama, Seboim et Segor, totidemque regibus insigni, ubertatem et gratam planitiem Sodomis habitare seligente. His vicini Syrorum reges quatuor, quorum dux praecipuus erat Chodollagomor rex Klam, bellum intulerunt et ad mare mortuum, manus conseruerunt. In isto mari quam plurima portenta visu digna observavi. Nullum animans nutrit eius aqua et mortua quidem cadavera in eam cito merguntur, viva vero corpora enatant nec imum facile petunt; faces ardentes in ea sursum feruntur, exsinctae merguntur. In eadem bituminis origo et officina; producit alumen et paucum salem, nonnihil a reliquis discrepantia, amara sunt enim et pellucida. Ubiunque circa eam fructus enascitur turbido tantum fumo turget. Aqua haec utentibus admodum salubris est ac more cuilibet aquae contrario exsiccat, et nisi Jordanem ad instar conchae nutritium et continuum humorem subministrantem haberet ac velut exsiccationis periculo obsistentem, citius quam

καὶ ἐπὶ πολὺ ἀντέχοντα, ἔληξεν ἂν θῦττον ἢ φαίνεται. ἔστι δὲ παρ' αὐτὴν πάμπολυ τοῦ βαλσάμου φυτόν. ὑπονοεῖται δὲ ἀνατετραφῆναι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν τῶν περιοικούντων ἀσέβειαν.

Τῷ ρ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, 5 ἔτει κοσμικῷ γινῆ'.

Ἀβραὰμ ἔζησε τὰ πάντα ἔτη ροε' καὶ ἐκλείπων, ὡς φησιν Β ἡ γραφή, ἀπέθανεν ἐν γῆρα καλῶ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν Ἐφρών τοῦ Σαὰρ τοῦ Χε- 10 ταίου, ὃ ἔστιν ἀπέναντι Μамβροῦ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον V. 81 ὃ ἐκτίσαστο ὁ Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν Χετ' ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραὰμ καὶ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

15 Αἰγύπτου βασιλευσεν ιθ' Ῥαμεσομενῆς ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου C ἦν ἔτος γιε'.

Αἰγύπτου βασιλευσεν κ' Οὐσιμάρης ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γιλ'.

Αἰγύπτου βασιλευσεν κα' Ῥαμεσσήσειωσ ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γιζα'.

20 Αἰγύπτου βασιλευσε κβ' Ῥαμεσσαμένω ἔτη ιθ'. οὗτος πρῶ-

2. αὐτὴν B. αὐτῆ G. *κάνκολο B. 7. ἡ γραφή]* Genes. XXV, 8. *γῆρα]* Scribebatur γῆρα. καὶ πλήρης] καὶ om. G. 8. οἱ om. G. εἰς τὸ] εἰς τι G. 9. ἐφρών Bm. Ἐφρώμ G. Ἐφρώμ A. 10. εἰς τὸν ἀγρὸν m. 11. ἐκτίσαστο B. 12. σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ B. σάρρα τὴν μητέρα αὐτῶν καὶ γυναῖκα αὐτοῦ A, quod recepit G, omissis καὶ γυναῖκα αὐτοῦ. 14. Ῥαμεσομενῆς B. τοῦ δὲ κόσμου γιε' add. Bm. om. G. 16. οὐσιμάρης A. οὐσιμάρη B. Θουσιμάρης G. 17 et 19. ἦν om. B. 20. Ῥαμεσσαμένω G.

videatur defecisset. Circumquaque non minima balsami plantae copia est, quam quidem ob vicinorum incolarum improbitatem a deo dicunt profligatam penitus et exstirpatam.

Abraham aetatis anno centesimo genuit Isaac, qui mundi fuit 3412.

Fuerunt autem dies vitae Abrahae 175 anni. Et deficiens, ut scripturae verbo utar, in senectute bona et aetate proventa, plenus dierum mortuus est. Et sepelierunt eum Isaac et Ismael, filii eius, in spelunca duplici, quae sita est in agro Ephron filii Saar Chettaei, e regione Mambre; in agro videlicet et spelunca, quam sibi comparavit Abraham a filiis Chet. Ibi sepelierunt Abraham et Sara matrem Isaac.

Αἰγυπτίων reges.

Aegypti rex 19 Ramessesenes annis 15, anno mundi 3315.

Aegypti rex 20 Thysimares annis 31, anno mundi 3330.

Aegypti rex 21 Ramesseseus annis 23, anno mundi 3361.

Aegypti rex 22 Ramesseseno annis 19. Hic primus Pharaeo nomine in

τος Φαραώ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ μνημονεύεται. ἐπὶ τούτου ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ κατήλθεν εἰς Αἴγυπτον. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γπδ'.

Αἴγυπτον ἐβασίλευσε καὶ Ῥαμεσσῆ Ἰουβασσῆ ἔτη λθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ηγν'.

5

Θηβαίων βασιλεῖς.

D Θηβαίων Αἴγυπτίων ἰ' ἐβασίλευσεν Ἀνωφίς, ὃ ἔστιν ἐπίκομος, ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ησα'.

Θηβαίων Αἴγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἔστιν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἕτεροι ἀβάσκαντος, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ιο ησνα'.

Θηβαίων Αἴγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνοῦβος Γνευρὸς, ὃ ἔστι Χρύσης Χρύσου υἱὸς, ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ησδ'.

P. 102 Θηβαίων Αἴγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Ῥαῦωσις, ὃ ἔστιν ἀρχι-15 κράτωρ, ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ησκα'.

Θηβαίων Αἴγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βιῦρης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ητδ'.

Θηβαίων Αἴγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφις κωμαστῆς, κατὰ δὲ ἐνόλους χρηματιστῆς, ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 20 ητιδ'.

1. φαραῶ AB. 4. Ῥαμεσσῆ Ἰουβασσῆ Scaliger p. 20. Ῥαμεσσῆ Ἰουβασσῆ (sic) A. Ῥαμεσσῆ οὐβασσῆ B. Ῥαμεσσῆ τοῦ Βαητῆ G.

7. Ἀνωφίς G. ὃ ἔστιν B. ὃ ἔστιν υἱὸς G. ἐπίκομος B. ἐπίκομος A. ἐπίκοινος G. 8. δὲ om. G. ἦν om. B. 9. κόρης B. κόρης G. 10. ἦν om. B. ἔτους B. 15. ἀρχικράτωρ B. 16. γα' B. 17. Βιῦρις G. 18. ἦν om. B. 19. Αἴγυπτίων] βασιλείων G. σαωφίς B. κωμαστῆς B. Κομαστῆς G. 21. ἦν ἔτος om. B.

sacra scriptura celebratur; et eius tempore Abraham patriarcha descendit in Aegyptum, anno mundi 3384.

Aegypti rex 23 Rameases Baëtis filius annis 39, anno mundi 3403.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 10 Anopyhes, qui filius communis exponitur, annis 20, anno mundi 3231.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 11 Sirius, qui genae filius dicitur et secundum alios Abascantus, annis 18, anno mundi 3251.

Thebaeorum Aegyptiorum 12 Chnubus Gnurus, qui Aureas vel Aurei filius, annis 22, anno mundi 3269.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 13 Ranosis, qui princeps robustorum exponitur, annis 13, anno mundi 3291.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 14 Biyris annis 10, anno mundi 3304.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 15 Saophis comatus, secundum alios negotiator, annis 29, anno mundi 3314.

Σικωνίων βασιλεῖς.

Σικωνίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Εὐρωψ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 374'.

Κατὰ τὸ κ' ἔτος Εὐρωπος τούτου τοῦ δευτέρου βασιλέως Β 5 Σικωνίων, ἦτοι Πελοποννησίων, γεννᾶται ὁ παρ' Ἑβραίοις Ἀβραάμ. ἐκ τούτου φασὶ τινες τὴν Εὐρώπην προσαγορευθῆναι πᾶσαν ἠπειρον ἐνὶ ὀνόματι καὶ οὕτω μέχρι νῦν ὀνομάζεσθαι, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀντικειμένην τῇ μεγάλῃ Ἀσίᾳ γῆν.

10 Σικωνίων γ' ἐβασίλευσε Τελχίν ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 375'.

Σικωνίων δ' ἐβασίλευσεν Ἄπις ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 376'.

Σικωνίων ε' ἐβασίλευσε Θελξίων ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν C ἔτος 377'.

15

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Γενεὰ κβ'.

Ἰσαὰκ ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 378'.

Ἰσαὰκ γέλωσ μεθ' ἠδονῆς ἐρμηνεύεται. διὰ γὰρ τὸ ἐπιμει- V. 82
διῶσαι τὴν Σάρραν τῇ θείᾳ τοῦ ἐν γήρᾳ τοκετοῦ ἐπαγγελίᾳ, οὐ-
20 τω κέκληται, κατὰ τὴν περατικὴν διάλεκτον.

2. Εὐρωψ m. εὐρωψ B. Εὐροψ G. 3. ἦν om. B. 374' B.

4. κ' κβ' m. εὐρωπος B. Εὐροπος G. 5. πελοποννησίων B.

8. τὴν om. G. 9. Τελχίν Scaliger p. 21. Scribebatur Τελχίν.

11. ἦν ἔτος addidi ex B. 13. ἦν add. B. 17. ἦν om. B.

18. γὰρ μειδιᾶσαι G. 19. σάρραν B. Σάρρα G. 378' AB.
378' G. εὐαγγελία G.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum regum secundus fuit Europis annis 45, anno mundi 3291.

Vigesimo secundo Europis istius Sicyoniorum vel Peloponnesiorum regis secundi anno Abraham apud Hebraeos nascitur. Ab eo quidam Europam, continentem omnem uno nomine dictam, putant et usque in hodiernum diem ita nuncupari, hoc est magnae Asiae terram oppositam.

Sicyoniorum rex 3 Telchen annis 29, anno mundi 3336.

Sicyoniorum rex 4 Apis annis 25, anno mundi 3365.

Sicyoniorum rex 5 Thelxion annis 52, anno mundi 3390.

ANNI MUNDI.

GENERATIO XXII.

Isaac anni sexaginta ab annis mundi 3413 sumunt initium.

Isaac risus voluptate conditus exponitur. Nam quia divino partus in senectute futuri nuncio risu soluta est Sara, huiusmodi nomine, migrantium, id est Hebraeorum lingua, donatus est.

Μαστιφάμ δ ἄρχων τῶν δαιμονίων, ὡς φησιν ἡ λεπτή Γένεσις, προσελθὼν τῷ θεῷ εἶπεν, εἰ ἀγαπᾷ σε Ἀβραάμ, θυ-
σάτω σοι τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Τῷ γυλζ' ἔτει τοῦ κόσμου, κ' τοῦ Ἰσαὰκ, προσήνεγκεν
Δ' Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ, ὡς φησιν Ἰώσηπος, ἐν τῷ ὄρει Σιών. 5

Σάρρα ἐτῶν ρκζ' ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Χεβρών, ἣ νῦν Ἐλευθερόπολις καλεῖται, ἐν τῷ σπηλαιῷ ὃ ὠνήσατο ὁ Ἀβραάμ παρὰ Ἐφρών τετρακοσίων διδράχμων ἐπὶ μαρτύρων τῶν υἱῶν Χέτ· ὡς ἐκ τούτου δοκεῖν μήπω τὰ διὰ γραμμάτων συμβόλαιά ποτε χρηματίζειν, ἅπερ Βαβυλωνίων εὐρήματα λέγουσιν οἱ νεώ-
τεροι ἐκ γῆς Χαλδαίων κομισθέντα Φοίνιξι πρώτοις μεταδοθῆναι ὑπὸ Ἀβραάμ, ἀφ' ὧν Ἕλληνες ὁμολογοῦσι ταῦτα μετεληφῆναι. Σάρραν τινὲς τῷ λβ' ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ φασὶ τελευτῆσαι.

P. 103 Ἰσαὰκ ἐτῶν μ' γενόμενος ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα Βαθουήλ. Βαθουήλ δὲ ἦν υἱὸς Ναχώρ. οὗτος ἦ' καὶ τελευταῖος. 15
ὄκτω γὰρ ἦσαν ἀπὸ Μελχᾶς αὐτῷ παῖδες. Ναχώρ δὲ ὁ πατὴρ Βαθουήλ ἦν ἀδελφὸς Ἀβραάμ. οὗτος ἔσχεν ἀπὸ Μελχᾶς ὄκτω παῖδας, ὡς εἴρηται, ὧν ὁ ἔσχατος Βαθουήλ ἦν πατὴρ Ῥεβέ-
κκας καὶ Λάβαν τοῦ πενθεροῦ Ἰακώβ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
γυνβ'. 20

1. μαστιφάμ B. Μαστιφάμ G.	2. ἀγαπάτω A.	3. σοι om. G.
5. ὁ Ἀβραάμ G. σιών B.	6. χεβρών B.	8. ἐφρών B.
9. μήπω τὰ B. μήποτε G.	10. εὐρήματα AB.	11. καὶ ἐκ m.
12. ἀφ' ὧν] ἐφ' ὧν AB. ἐφ' ὧ G. ἀφ' οὗ m.	13. τῷ ἐτ' εἶτα om. G.	14. ρεβέκκαν B. ρεβέκκα A.
15. ναχώρ A. οὗτος om. B.	16 et 17. μελχᾶς B.	19. τοῦ πενθεροῦ Bm. τὸν πενθερόν G. ἦν om. B.

Mastipham daemoniorum supremus, inquit parva Genesis, deum his verbis interpellavit: si te diligit Abraham, filium in sacrificium offerat.

Anno mundi 3437, Isaac autem 25, refert Iosephus Abrahamum filium suum Isaac in monte Sion obtulisse.

Sara aetatis anno 127 vita defungens in Hebron, quae nunc Eleutheropolis, sepulta est, in spelunca quadringentis didrachmis ab Ephron empti, testibus filiis Chet; ita ut exinde videatur, pacta conventaque scriptis nondum firmari solita, quae fuerunt Babyloniorum inventa. Litteras e terra Chaldaeorum delatas Phoenicibus primum ab Abrahamo traditas recentiores asserunt; a Phoenicibus Graeci notitiam earum accepisse profitentur. Anno Isaac 32 Saram obiisse nonnulli affirmant.

Isaac aetatis suae 40 Rebeccam Bathuel filiam uxorem accepit; Bathuel autem e Nachor ortus est octavus et novissimus filiorum, octo aequidem liberos ex Melcha suscepit, Nachor iste Bathuel pater, Abraham frater extitit, cui ex Melcha liberi octo nati sunt, ut praemissum est, quorum postremus fuit Bathuel pater Rebeccae et Laban soteri Iacob, anno mundi 3452.

Ῥεβέκκα στεῖρα οὖσα μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐγέννησε δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. τῷ ξ' ἔτει αὐτοῦ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 708. B

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

5 Ἀσσυρίων ε' ἐβασίλευσεν Ἄρειος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 707.

Ἀσσυρίων ς' ἐβασίλευσεν Ἀράλιος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 706.

Ἀσσυρίων ζ' ἐβασίλευσε Ξέρξης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 705.

10

Ἀσσυρίων η' ἐβασίλευσεν Ἀρμαμιθρης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 704.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

C

15 Αἰγυπτίων κδ' ἐβασίλευσε Ῥαμεσση Οὐάφρου ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 703.

Αἰγυπτίων κε' ἐβασίλευσε Κόγχαρις ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 702.

Τούτῳ τῷ ε' ἔτει τοῦ κε' βασιλεύσαντος Κογγάρως τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς ιε' δυναστείας τοῦ Κορικοῦ λεγομένου κύκλου 20 παρὰ τῷ Μανεθῶ, ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως καὶ οἰκιστοῦ Μεστραῖμ τῆς Αἰγύπτου, πληροῦνται ἔτη ψ', βασιλέων κέ, τοῦτ'

2. Ἡσαῦ] Ἰσαὰκ A.	3 et 7. ἦν om. B.	5. ἀρειος B.	9. ἀσσυρίων ζ' B.
Εβδομος Ἀσσυρίων G.	11. ἀρμαμιθρης B.	12. γγί m.	14. Ῥαμεσση B.
οὐάφρου B.	Οὐάφρου G.	16. κογγαρις (sic) B.	ς] ε' m.
18. ε'] ε' m.	20. μεστραῖμ B.	Μεστραῖμ G.	

Rebecca sterilitatis annis 20 exactis Iacob et Esau partu edidit. Isaac annorum sexaginta genuit Iacob, anno mundi ter millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 5 Arius annis 80, anno mundi 3408.

Assyriorum rex 6 Aralius annis 40, anno mundi 3439.

Assyriorum rex 7 Xerxes annis 80, anno mundi 3473.

Assyriorum rex 8 Armamithres annis 88, anno mundi 3503.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 24 Rameses Uaphris annis 29, anno mundi 3442.

Aegyptiorum rex 25 Concharis annis 6, anno mundi 3471.

Anno sexto Concharis istius Aegypti regis 25 decimae sextae dynastiae, Cycli apud Manethonem dicti Cynici, a Mestraim primo rege et incolae Aegypti, regum 25 complentur anni 700, hoc est a communi mundi an-
Georg. Syncellus. I. 13

ἔστιν ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ ββος' ἔτους, καθ' ὃν χρόνον ἡ διασπορὰ γέγονεν, ἐν τῷ λδ' ἔτει τῆς ἡγεμονίας Ἀρφαξάδ, ε' Δδὲ ἔτει τοῦ Φαλέκ. καὶ διεδέξαντο Τανίται βασιλεῖς δ', οἳ καὶ ἐβασίλευσαν Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς ιζ' δυναστείας ἔτη σνδ', ὡς ἐξῆς ἐστοιχείωται. 5

Ἰωσήππος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ πρὸς ἔλεγχον Ἀπίωνος λόγῳ περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ λαοῦ γενομένης ἱστορῶν ἐπὶ τοῦ ιβ' μετὰ τοὺς προγραφέντας κέ', τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τοῦ Μισφραγ-
 V. 83 μουθῶσεως, ἦτοι Φαραῶ, ε' βασιλέως Αἰγύπτου, κατὰ τὴν ιη' παρὰ τῷ Μανέθωνι δυναστείαν, λζ' ὄντος ἀπὸ τοῦ Μεστράϊμ, 10 χρόνον ἡμῖν ἐξέθετο Αἰγυπτίων βασιλέων κγ', ἐτῶν δὲ φ'δ', ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ γνοζ' ἔτους καὶ λήξας εἰς τὸ δο' P. 104 ἔτος, οὐκ ἐν πῦσιν ὁμοφωνήσας τῷ Μανέθῳ κατὰ τοὺς μερικόνους τῶν βασιλέων χρόνους, οὔτε μὴν τελείως ἐν τῇ τούτων ὁμαδικῇ στοιχειώσει, ὡς δειχθήσεται ἐν τῇ πινακικῇ αὐτῶν στοι- 15 χεώσει. ἐν γὰρ τῇ κανονικῇ τοῦτο παρήκαμεν διὰ τὴν σύγχυσιν.

Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ παρὰ τῷ Ἰωσήπῳ οὔτοι κγ' οἱ αὐτοὶ εἰσι τοῖς παρὰ τῷ Μανέθωνι ἐπὶ τῆς ιζ' δυναστείας καὶ ιη' καὶ ιθ' φερόμενοι ἐν χρόνοις φ'λβ'. οὗτος γὰρ ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ γνσέ' ἔληξεν εἰς τὸ δξζ' ἔτος τοῦ κόσμου. ἡμεῖς δὲ μῦλλον τῷ Ἰωσήπ- 20 πῳ διὰ τὴν γραφικὴν συμφωνίαν ἐν τούτῳ ἐπόμενοι ἀπὸ τοῦ

3. δὲ ἔτει B. δὲ ἔτη G. τανίται B. 9. φαραῶ AB.
 10. Μανεθῶνι G. 12. ἔτους. om. G. 14. νομαδικῇ A.
 15. ὡς δειχθήσεται — στοιχειώσει addidi ex B. 17. οἱ παρὰ] οἱ om. G. 18. μανέθωνι B. Μανεθῶνι G. ιη' B. ὁ ιη' G.
 19. γνσέ' AB. γνσ' G. γνοζ' m. 21. ὁμοφωνίαν G.

no 2776, quo tempore imperii Arphaxad 34, anno Phalec quinto nationum contigit divisio. Successerunt Tanitae reges quatuor, qui sub decima septima dynastia regnum annis ducentis quinquaginta quatuor obtinuerunt, ut in sequentibus manifestum fiet.

Iosephus autem secundo adversus Apionem libro populi ex Aegypto migrantis historiam texens, sub duodecimo post superiores reges viginti quinque, hoc est, sub Mischragmuthesi, sexto Pharaone dicto, ac a Mestram temporibus sede trigesima septima locato in dynastia iuxta Manethonem decima octava; tempus deinde 23 regum per annos 594 ab anno mundi 3477 principio ducto, ac eorum termino circa 4070 posito, nobis exposuit; nec Manethoni quoad privatas regum aetates, ac neque quoad intervalla temporum simul collecta ex integro consentit; nos vero confusiois vitandae gratia in positis superioribus tabulis idem omisimus.

Observandum laudatos a Iosepho 23 eorundem esse, qui Manethonis dynastia decima septima, octava et nona per annos 592 recensentur. Hic namque sumpto principio ab anno 3475 a mundi condita 4067 finem numerandi posuit. Nos autem propter maiorem cum scriptura consentiam a

γυοῦ ἔτους τοῦ κόσμου στοχειοῦμεν ἐφεξῆς ἕως τοῦ ,δο' ἔτους, ὡς ὑποτέτακται.

Αἰγυπτίων κς' ἐβασίλευσε Σιλίτης ἔτη ιθ'.

B

Πρῶτος τῶν ε' τῆς ις' δυναστείας παρὰ Μανεθῶ· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γυοῦ.

Θηβαίων βασιλεῖς.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαῶφρις β' ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτιγ'.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Μοσχερῆς Ἑλιόδωτος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γτο'.

10

Θηβαίων ιη' ἐβασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνα'.

Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παμμῆς Ἀρχονδῆς ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνλδ'.

15

Θηβαίων κ' ἐβασίλευσεν Ἀπάππους μέγιστος. οὗτος, ὡς φασι, C παρὰ ὥραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνξθ'.

Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐχσκοσοκάρης ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξθ'.

20

Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωκρις γυνὴ ἀντὶ τοῦ ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηνᾶ νικηφόρος, ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφο'.

7. ἐβασίλευσεν σαῶφρις AB. ἐβασίλευσεν Σενσαῶφρις G. 9. μοσχερῆς B. Μόσχερις G. 11. μοσθῆς B. Μουσεθῆς G. 13. παμμῆς ἀρχονδῆς B. Πάμμος Ἀρχόνδης G. 14. ἦν om. B. 18. ἐχσκοσοκάρης B. ἐχσκοκός οὐκάρης A. Ἀχσκοκός Οὐκάρης G. 19. γφξθ' Bm. γφξθ' G. 20. νιτωκρις B.

mundi 3477 computi seriem usque ad 4070 Iosephum sectati deinceps ordinamus, modo sequente.

Aegyptiorum rex 26 Silites annis 19.

Is est eorum sex primus, qui dynastia 17 apud Manethonem collocantur, anno mundi 3477.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum rex 16 Sensaophis secundus annis 27, anno mundi 3343.

Thebaeorum rex 17 Moscheris Heliodotus annis 31, anno mundi 3370.

Thebaeorum rex 18 Musthis annis 33, anno mundi 3401.

Thebaeorum rex 19 Pamms Archondes annis 35, anno mundi 3434.

Thebaeorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, aiunt, 100 annis una hora minus regnavit, anno mundi 3469.

Thebaeorum rex 21 regnavit Achesous Ocaras anno 1, anno mundi 3569.

Thebaeis 22 loco imperavit Nictoris femina viri sceptris potita annis sex, haec est Minerva victrix, anno mundi 3570.

Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφβγ'.

D

Σικωνίων βασιλεῖς.

Σικωνίων ε' ἐβασίλευσεν Αἰγυδρος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γμβ'. 5

Σικωνίων ζ' ἐβασίλευσε Θουρίμαχος ἔτη μέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνός'.

Σικωνίων η' ἐβασίλευσε Λεύκιππος ἔτη νγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηκα'.

Σικωνίων θ' ἐβασίλευσε Μίσσαπος ἔτη μζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10 ἔτος γφδ'.

Σικωνίων ι' ἐβασίλευσεν Ἐραστος ἔτη μζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηκα'.

P. 105

Τινὲς τὸν αὐτόχθονα Κρήτα πρῶτον Κρήτης βασιλεῦσαι φασί, κατὰ τόνδε τὸν χρόνον ὃν ἀνωτέρω ἱστορήσαμεν, κατὰ ἄλ-15 λους ἐπὶ Νινύα, ἐπισημηράμενοι ὅτι τε εἰς ἔσπε τῶν λεγομένων Κουρήτων καὶ ὅτι Ζεὺς παρ' αὐτῷ κρυβεῖς ἐτρέφῃ καὶ ὅτι ἡ νῆσος Κρήτη πρῶτον ἐξ αὐτοῦ προσηγορεύθη.

V. 84

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Γενεὰ κγ'.

20

Ἰακώβ ἦν ἑτῶν πβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γνογ'.

1. ἀμμωνόδοτος B. 2. γγός m. 5. γμβ Bm. γμβ' G. 6. δὲ om. G. 8. ἦν ἔτος add. B. 10. Scribatur Μίσσαπος. μέσσαπος A. 11. γηκα' B. 12. Ἐραστος B. Ἐραστός G. 14. Κρήτα m. ἀκρητῶν B. Κριτῶν G. Conf. p. 125 d. 15. τόνδε B. δὲ G. ὄν] ὁ B. 17. κουρητῶν B. Κουριτῶν G. κρυβεῖς B. κρυβός G. 21. ἦν om. B.

Thebaeorum rex 23 Myrtaeus Ammonodotus annis 22, anno mundi 3576.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 6 Aegydrus annis 34, anno mundi 3442.

Sicyoniorum rex 7 Thurimachus annis 44, anno mundi 3476.

Sicyoniorum rex 3 Leucippus annis 53, anno mundi 3521.

Sicyoniorum rex 9 Measpus annis 47, anno mundi 3574.

Sicyoniorum rex 10 Erastus annis 46, anno mundi 3621.

Cretem inter indigenas numeratum primum Cretae regem quidam asserunt, alii secundum tempus a nobis relatum superius ad Nini aetatem illum revocant et inter Curetes dictos recensitam clam Iovem educasse ac tandem ab eo Cretam insulam primo nomen accepisse subindicant.

ANNI MUNDI.

GENERATIO XXIII.

Iacob aetatis anni 82 ab annis mundi 3478 numerantur.

Κολληρίδας ποιήσασα 'Ρεβέκκα, ὡς φησιν 'Ιωσήπος, ἔδωκε Β τῷ 'Ιακώβ καὶ εἰσήγαγε μεθ' ἑτέρων δώρων πρὸς 'Ισαάκ. καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν 'Ισαάκ καὶ εὐλογῶν αὐτὸν πολυτρόπως καὶ κατέχων αὐτὸν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, ἀφυπνώσαντος 5 τοῦ 'Αβραάμ τῷ ἐ' ἔτει τῆς ζωῆς 'Ιακώβ.

Τῷ μ' ἔτει 'Ιακώβ 'Ἡσαῦ καὶ αὐτὸς ὦν ἐτῶν μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφιβ'. ἔλαβε δύο γυναῖκας, 'Ιουδίθ, τὴν θυγατέρα Βεῆρ τοῦ Χετταίου, καὶ τὴν Βασμαθ, θυγατέρα Αλλῶν τοῦ Εὐαίου, ὡς φησιν ἡ γραφή· καὶ ἦσαν ἐρχοῦσαι τῷ 10 'Ισαάκ καὶ τῇ 'Ρεβέκκῃ. 'Ισαάκ δὲ ἦν ἐτῶν ρ', ὥστε μετὰ τὸ ρ' ἔτος ἔκλεπεν 'Ιακώβ τὰς τοῦ 'Ἡσαῦ εὐλογίας ταῖς μητρικαῖς εἰση- C γήσει· προεῖχε δὲ αὐτὰς παρὰ τοῦ πατριάρχου 'Αβραάμ, ὡς 'Ιωσήπος βεβαιοῦται, καὶ πιστὸς ὁ λόγος.

'Ιωσήπος φησιν ὅτι ὁ 'Ιακώβ ἐτῶν ὑπάρχων ξγ' οὐκ ἔγνω 15 ὄλως γυναῖκα, ὡς αὐτὸς ἐξείπε τῇ μητρὶ 'Ρεβέκκῃ.

Ὁ 'Αφρικανὸς ος' ἐτῶν λέγει τὸν 'Ιακώβ ἔλθειν εἰς Μεσοποταμίαν, ὡς ἐκ τῆς γραφῆς.

'Ἡ δὲ γραφὴ οὐδαμοῦ τοῦτο φαίνεται λέγουσα, ἄλλως τε, εἰ τοῦτο δῶμεν, ἔσται ὁ 'Ιωσήφ κατὰ τὸ λς' τοῦ 'Ιακώβ γεννηθεῖς, 20 ὅπερ ἀδύνατον.

2. πρὸς Β. παρὰ G. 3. 'Ισαάκ Bm. 'Αβραάμ G. εὐλογῶν ἀ-
τῶν Β. 6. ἡσαῦ Β. 'Ισαῦ G. 7. γφιη' m. ἔλαβεν δύο Β.
'Ἐλαβεν δὲ δύο G. Conf. Genes. XXVI, 34. Scribatur 'Ιουδίθ.
'Ιουδίθ Β. 8. Αλλῶν] Εὐαῖον m. 10. τὴν 'Ρεβέκκα Α. ρ', ὥστε]
ρ' ὥστε G. μετὰ Β. καὶ μετὰ G. 11. 'Ιακώβ Β. ὁ 'Ιακώβ G.
ἡσαῦ Β. 'Ισαῦ G. 16. ος' ἐτῶν λέγει τὸν 'Ιακώβ ἔλθειν Β. Ἐβδο-
μήκοντα ἔκτα ἐτῶν λέγεται ἔλθειν τὸν 'Ιακώβ G. 18. φαίνεται
τοῦτο G.

Pineas a se collyridas, scriptore Iosepho, Rebecca dedit Iacob aliaque dona simul oblatum induxit ad Isaac. Benedixit ille Iacob, variisque votis cumulatam sinu complexus occubuit, cum prius Abraham Iacob anno decimo quinto decessisset.

Annus Iacob 45 fuit idem Esau 45, mundi vero 3518.

Esau duas uxores duxit, Iudeth, Beer Chetaei filiam, et aliam Basemath, ex Elion Euaeo natam, ut asserit scriptura, illaeque Isaac et Rebecca rixis lacecebant. Isaac iam annum centesimum attigerat atque ita benedictiones Esau maternis hortatibus post Isaac annum centesimum Iacob surripuit; eas tamen, teste Iosepho, ac fideli relatione suffragante, a patriarcha Abraham prius obtinuerat.

Iacob sexaginta tribus annis iam provectum, ipsomet hoc matri Rebecca referente, feminam nulla tenus cognovisse, scribit Iosephus.

Ex Africano.

Iacob septuaginta septem annis iam natum in Mesopotamiam profectum, quasi ex scripturae verbis referunt.

Nusquam scripturam hoc docere legimus; alias hoc concessit Iosepho anno patris Iacob 96 natum affirmabimus, quod omnino repugnat.

- D** Τῷ οὖν ἔτει τοῦ Ἰακώβ, τοῦ δὲ κόσμου γῆμέ, κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἀπέθρα ὁ Ἰακώβ, καὶ δουλεύσας ἔτη ζ' ἔλαβε τὴν Λείαν καὶ ἐγέννησε τὸν Ρουβὴν τῷ π' ἔτει καὶ τὸν Συμεὼν τῷ κα', τὸν δὲ Λεὼν τῷ πβ', τὸν Ἰούδαν τῷ πγ', τὸν Δάν τῷ πδ', τὸν Νεφθαλεὶμ τῷ πε', τὸν Γαδ τῷ πς', τὸν Ἀσήρ τῷ πη', τὸν Ἰσάακ τῷ πθ', τὸν Ζαβουλὼν καὶ τὴν Δείναν ἐκ Λείας τῷ ι', τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ τῷ ια'. καὶ ἔμεινε παρὰ τῷ Λάβαν ἄλλα δύο ἔτη, τῷ ιγ' ἀπέθρα ἀπὸ τοῦ οἴκου Λάβαν. τινὲς βεβαιοῦνται ὡς ἐκ τῆς γραφικῆς ἀκολουθίας ὅτι μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν Ῥαχὴλ τὸν Ἰακώβ ἤρξατο τίκτειν ἢ Λεία. 10
- P. 106** ἐπεὶ πῶς ἔστιν ὁ Δάν ἀπὸ Βαλλᾶς παιδισκοῦς Ῥαχὴλ, καὶ ζ' ὁ Νεφθαλεὶμ, ἐὰν ἀπὸ α' ἔτους Λείας ἐγένοντο, εἴτα ζ' ὁ Γαδ ἀπὸ Ζελφᾶς, καὶ οἱ ἐφεξῆς; Ἰωσήπος λέγει ζ' ἡμέρας τὸν Ἰακώβ δουλεύσαι τῷ Λάβαν μετὰ τὸν γάμον Λείας, καὶ μετὰ τὰς ζ' ἡμέρας λαβεῖν τὴν Ῥαχὴλ, καὶ μετὰ ταῦτα εἶναι παρὰ τῷ 15 Λάβαν ἕως τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ.

Ὅτε κατὰ τὸν Ἀφρικανόν μοι δοκεῖ δυνατὸν εἶναι τὸν Λεὼν γεννηθῆναι τῷ πς' ἔτει τοῦ Ἰακώβ οὔτε κατὰ τὸν Εὐσέβιον τῷ αὐτῷ πς'. εἰ γὰρ ὁ Ἰωσήφ μ' ἐτῶν ἦν τῷ ρλ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ, ἦν ἴκα καταῆλθε πρὸς αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, ἀνάγκη πᾶσα τὸν Ἰακώβ ια' 20 Βαυτοῦ ἔτει γεννησθαι τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ. ὁ δὲ Λεὼν ὁμολο-

2. ὁ om. G. 3. Λείαν Bm. Λίαν G. Ρουβὴν m. Ρουβὴν G.
6. Ἰσάακ Bm. Ἰσάακ G. Δείναν] Scribatur Δείνα. δεῖνα B.
10. Λεία AB. 11. Βαλλᾶς B. 12. εἴτα καὶ G. 14. τῷ B.
τὸν G. 21. ἔτει add. B.

Anno Iacob 78, mundi vero 3545, prout accuratior temporis fert ratio, Iacob paterna domo excessit, et annis septem in servitute exactis Liam uxorem duxit et genuit Ruben anno aetatis 80, Symeon sequenti 81, Levi 82, Iudam 83, Dan 85, Nephtholim 86, Gad 87, Aser 88, Isachar 89, Zabulom et Dinam ex Lia 90. Ioseph ex Rachel suscepit 91. Aliisque duobus annis apud Laban mansit, e cuius domo annum agens 93 aufugit. Quidam quasi ex consentientibus scripturae verbis ducta Rachel in uxorem, Liam primum foetus suos concepisse affirmant; alias, quomodo Dan ex Bala Rachel ancilla quintus et Nephtholim sextus foret, ac deinde septimus Gad ex Zelpha et reliqui deinceps, si iam a primo Liae anno in lucem prodissent? Iacob Lia in uxorem ducta Laban serviasse Iosephus asserit, et elapsis septem diebus accepisse Rachel ac deinde usque ad discessum apud Laban mansisse.

At nec secundum Africanum fieri posse videtur, ut Iacob annum 87 agentis natus fuerit Levi, in quam sententiam Eusebius ivisse legitur. Nam si posuerimus Ioseph annorum fuisse quadraginta patris sui Iacob centesimo et trigesimo, cum nimirum ad eum in Aegyptum divertit; eundem cum genuit Ioseph ex Rachel 91 attigisse necessario sequitur. Levi vero

ουμένως πρό Ἰωσήφ 9' ἔτεσιν, ἢ τοῦλάχιστον ἡ προγεγενημένος ἦν οὕτως

- α' Λευὶ ἔτος α' τοῦ τρίτου υἱοῦ Λείας.
 β' Ἰούδας μετὰ Λευὶ τέταρτος υἱὸς Λείας.
 5 γ' Δὰν ἐκ Βαλλῶς παιδίσκης Ραχήλ.
 δ' Νεφθαλεὶμ ἐκ τῆς αὐτῆς Βαλλῶς.
 ε' Γὰδ ἐκ Ζελφῶς παιδίσκης Λείας.
 ζ' Ἀσὴρ ἐκ τῆς αὐτῆς Ζελφῶς.
 10 ζ' Ἰσαάραχ πέμπτος υἱὸς Λείας.
 η' Ζαβουλὼν ἕκτος υἱὸς Λείας.
 θ' Δείνα θυγάτηρ Λείας.
 ι' Ἰωσήφ πρῶτος υἱὸς Ραχήλ.

V. 85

Ἰδοὺ δὴ φανερόν ὅτι ἐκ τῶν κα' ἐτῶν τοῦ Ἰακώβ ἀφαιρου-
 μένων 9', ἀναστρεφόντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰωσήφ ἐπὶ τὸν Λευὶ
 15 πβ' ὑπολειφθήσονται· καλῶς ἄρα ἡμῖν ἐστοιχείωται ὁ Λευὶ τῷ
 πβ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ γεννηθεὶς.

Γενεὰ κδ'.

Λευὶ ἔτη μζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρνέ'.

1. πρό Β. παρὰ Α. περὶ Γ. προγεγενημένος m. προγεγεννημέ-
 σος Β. προσγεγεννημένος Γ. 2. οὕτως m. οὕτος Γ. 5. δὰν Β.
 Δὰν Γ. 5 et 6. βάλλας Β. 7. ἐκ τῆς Γ. 7 et 8. ζελφῶς Β.
 11. δείνα Β. δείνα Α. Δίνα Γ. 13. ἀφαιρουμένων Bm.
 ἀφαιρούμενον Γ. 15. ἡμῖν ἄρα Γ.

novem aut ad minus annis octo ante Ioseph lucem adspexisse, apud omnes seriem sequentem hanc contemplaturos erit in confesso.

1. Levi tertiū Liae filii primus annus.
2. Indas quartus Liae filius Levi minor.
3. Dan ex Bala Rachel ancilla natus.
4. Nephthalim ex eadem Bala.
5. Gad ex Zelpha Liae ancilla.
6. Azer ex eadem Zelpha.
7. Isachar Liae filius quintus.
8. Zabulon Liae filius sextus.
9. Dina Liae filia.
10. Ioseph Rachel primus filius.

En ut ex Iacob annis 91, si novem subtraxerimus et a Ioseph versus Levi retro ierimus, quam manifeste 82 relinquuntur. Vides quam recte Iacob anno 82 Levi primas lucis auras hausisse a nobis fuerit constitutus.

GENERATIO XXIV.

Anni Levi 47 a mundi 3555 incipiunt.

Ἀφρικανου̅.

Ἀπὸ Ἀδὰμ τοίνυν ἐπὶ τὴν τελευταίην Ἰωσήφ ἐκ τῆσδε τῆς βί-
βλου γενεαὶ μὲν κγ', ἔτη δὲ γφξγ'.

D Διαμαρτάνει προφανῶς ἔτι ρι'. τῷ γὰρ γφξγ' ἔτει τοῦ
κόσμου ἐγεννήθη Ἰωσήφ, ὡς ὑπόκειται. τῷ θ' ἔτει τῆς ζωῆς τοῦ
Λεὼ ἐγέννησε Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ τῷ Ἰακώβ. ἦν δὲ τῆς ζωῆς
Ἰακώβ ἔτος ἑα', κόσμου δὲ γφξγ'.

Πρῶτον ἔτος τῆς ζωῆς Ἰωσήφ, τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξγ'.

Τῷ ηγ' ἔτει Ἰακώβ, ια' δὲ τοῦ Λεὼ καὶ γ' τοῦ Ἰωσήφ ἀπέ-
δρα Ἰακώβ ἀπὸ Μεσοποταμίας, καὶ τῷ ἀδελφῷ συντυχῶν δώροις 10
κατήλλαξε. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξε'.

P. 107 Ὁ Ἰακώβ Ἰσραὴλ μετεκλήθη διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ
ἐπευλογήθη ἰθ' ἔτει τοῦ Λεὼ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γφξς'.

Ἰακώβ ἀποδεκατώσας τὰ ἑαυτοῦ τὸν Λεὼ ἐπ' ἐτῶν ὄντα
ἀρχιερεῖα ἀνέδειξεν, ἵ ὄντα ἀπὸ τοῦ ἰσχύτου κατὰ τὸν τῆς ἀνα- 15
στροφῆς λόγον. Ῥουβὴν γὰρ διὰ τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς ἀδ-
τοῦ ἰσπεριήθη βασιλείας καὶ ἱερωσύνης, πρωτότοκος ὢν, ἔτει κο-
σμικῷ γροβ'.

Ῥαχὴλ ἐν τῷ τίκειν τὸν Βενιαμὴν ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη
μεταξὺ Βηθλεὲμ καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν ἱππόδρομον. ἦν δὲ τοῦ 20
B Λεὼ ἔτος κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροε'. ταύτης ἐγὼ τὴν

2. ἐκ m. καὶ G. 4. διαμαρτάνη A. τῷ γὰρ B. τῷ γὰρ ἀντὶ G.

9. Ἰακώβ] τοῦ Ἰακώβ G. 13. ἔτει add. B. 14. Ὁ Ἰακώβ G.

15. τῆς add. B. 16. ρουβὴμ A. 17. ἱερωσύνης B.

19. βενιαμὴν B.

Ex Africano.

Ab Adamo igitur usque ad obitum Ioseph ex hoc quidem libro gene-
rationes 23, anni vero 3563 numerantur.

Aberrat aperte annis 110. Anno siquidem mundi 3563 Ioseph ortus
est, prout sequitur. Anno Levi 9 Iacob suscepit Ioseph ex Rachel, aeta-
tis suae 91, mundi ter millesimo quingentesimo sexagesimo tertio.

Annus primus Ioseph fuit mundi ter millesimus quingentesimus sexa-
gesimus tertius.

Iacob aetatis anno 93, undecimo Levi, Ioseph tertio, fugit e Mesop-
otamia; fratremque obviam factum donis placavit; anno mundi ter mille-
simo quingentesimo sexagesimo quinto.

Iacob Iordanem traieciturus Israēl cognominatus est, tunc ei bene pro-
catus est angelus anno Levi duodecimo, mundi 3566.

Iacob decimam bonorum suorum partem deo oblaturus, Levi annos 18
natum, filiorum ordine retrogrado decimum, pontificem declaravit. Ruben
enim, quamvis primogenitus, ob incestuosam cum patris pellice copulam,
regno sacerdotioque excidit anno mundi 3572.

Rachel, dum pareret Benjamin, mortua est et inter Bethlehem et Hie-
rusalem ad Hippodromum sepulta. Levi vero iam 21 aetatis annum atti-

λάρακα τῆς γῆς ὑπερκειμένην πολλὰκις ἐκείσε παροδύων ἐπὶ Βηθλεὲμ καὶ τὴν παλαιὰν λεγομένην λαύραν τοῦ ὀσίου Χαρίτω-
ρος ἑώρακα.

Ἰωσήφ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν διὰ φθόνον ἐπράθη ἑπτακαιδέκα-
5 τον ἔτος ἄγων, μετὰ ἑ' ἔτος τῆς τελευτῆς Ῥαχὴλ, ἐπισήμως ὑπὸ
θεοῦ ἐνυπνιαζόμενος, καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς διὰ πολλὴν φρόνησιν
ἀγαπώμενος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγοθ'.

Τῷ γγοθ' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Λεὼι λε', Ἰωσήφ κα-
θεύραχθη ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ.

10 Τῷ τριακοστῷ ὀδοῶ ἔτει τῆς ζωῆς Λεὼι, ρκ' τοῦ Ἰακώβ, C
τοῦ δὲ κόσμου γγ ἡβ', Ἰωσήφ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Αἰγύπτου ἀναβιβά-
ζεται, ὅπερ ἦν τῆς μὲν τοῦ Ἰωσήφ ἔτος λ', ὡς φησιν ἡ γραφή,
Ἀφώφειω δὲ τῆς βασιλείας, τοῦ καὶ Φαραὼ, ἔτος ιζ'. εἰσὶν οὖν
τὰ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ εὐθηνίας ἔτη ζ' ἀπὸ τοῦ λα' ἔτους Ἰωσήφ,
15 λθ' τοῦ Λεὼι, ρκα' Ἰακώβ. τῷ δὲ λη' Ἰωσήφ ἤρξατο ἡ λιμὸς
καὶ μετὰ δύο ἔτη κατήλθεν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, ρλ' ἔτει αὐτοῦ,
τοῦ δὲ Ἰωσήφ μ'.

Τῷ ρκ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ ἐτελεύτησεν Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ζήσας ἔτη ρκ'. ἐτάφη δὲ ὑπὸ Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ τῶν παίδων αὐτοῦ. V. 86

20 Ἡ ποιμεικὴ σκηνὴ τοῦ Ἰακώβ ἐν Ἐδέσῃ σωζομένη κατὰ D
τοὺς χρόνους Ἀντωνίνου Ῥωμαίων βασιλέως διεφθάρη κεραυνῷ,

2. λεγομένην om. G.	8. ἔτει om. G.	13. τῆς . G.
φαραὼ constanter AB.	14. τὰ τῆς B. ταύτης G.	ἡ λιμὸς
B. ὁ λιμὸς A. Articulum om. G.	Conf. p. 109 d. 119 a. 1. d.	
16. ἔτει] ἔτη A.	18. Ἰσαὰκ B. ὁ Ἰσαὰκ G.	19. ὑπὸ] ἔπο G.
ἡσαῦ B. Ἰσαῦ G.	21. Ῥωμαίων βασιλέως B. βασιλέως Ρω. μίων G.	κεραυνῶν G.

gerat, anno mundi 3575. Huius ego tumulum terra exstantem versus Beth-
lehem et antiquam B. Charitonis Lauram iter faciens conspexi.

Ioseph annum agens decimum septimum a matris Rachel obitu anno
quinto, insignibus revelationibus per somnum ei datis, ac propterea ob
singularem prudentiam a patre dilectus, a fratribus per invidiam venun-
datus est, anno mundi 3579.

Anno mundi 3589, Levi vero 35, Ioseph carceris ergastulo deten-
tus est.

Anno aetatis Levi 38, Iacob 120, mundi 3592, Ioseph ad Aegypti im-
perium est evectus; erat autem Ioseph ipsius, teste scriptura, trigesimus
annus, regni Aphophis, qui et Pharao dictus, anno 17. Numerantur ita-
que fertilitatis Aegyptiacae anni septem a Ioseph 31, Levi 39, Iacob 121.
Incepit autem famas Ioseph 38, et elapsis duobus annis descendit Iacob in
Aegyptum aetatis 150, Ioseph vero 40.

Anno Iacob vigesimo supra centesimum Isaac pater eius aetatis 180 de-
functus est, et a filii Iacob et Esau sepulturae mandatus.

Pastorale Iacob tentorium Edessae usque ad Antonini Romanorum Im-

ὡς φησιν ὁ Ἀφρικανὸς, ἕως τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀντωνίνου ἱστορήσας.

Ἰακώβ ἀπαρεσθίει τοῖς ὑπὸ Συμεῶν καὶ Λεὼι πραχθεῖσαν ἐν Σικίμοις διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς φθόρον εἰς τοὺς ἐπιχωρίους, θάψας ἐν Σικίμοις οὓς ἐφέρετο θεοὺς παρὰ τὴν πέτραν ὑπὸ τὴν 5 θανμασίαν τερέβινθον, ἣτις μέχρι νῦν εἰς τιμὴν τῶν πατριαρχῶν ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων τιμᾶται, μετῆρην εἰς Βαιθῆλ· ταύτης παρὰ πρέμνον βωμὸς ἦν, ὡς φησιν ὁ Ἀφρικανὸς, τῆς τερέβινθου, ἐφ' ὃν τὰς ἐκτενὰς ἀνέφερον ἐν ταῖς πανηγύρεσι τῆς P. 108 χώρας Ἰννοικοί, ἡ δ' οὐ κατεκαίετο δοκοῦσα πύρασθαι. παρὰ 10 ταύτην ὁ τάφος Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ. φασὶ δέ τινες ῥάβδον εἶναι τινος τῶν ἐπιξενωθέντων ἀγγέλων τῷ Ἀβραάμ φντενθεῖσαν αὐτόδι.

Τῆς Γενέσεως.

Τῷ Ἡσαὺ ἔφη ἐν ταῖς εὐλογίαις ὁ Ἰσαάκ, ἔσται δὲ ἡνῖκα 15 ἂν καθέλῃς καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου. [πλημμελήσῃς εἰς θάνατον].

Ἰωσήφκου.

Τῷ ῥγ' ἔτει τοῦ Ἰσαάκ ἐπανῆλθεν Ἰακώβ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ

7. ἐντυθέν μετῆρην m. βαιθῆλ B. Βεθῆλ G. 8. παρὰ πραιμνον B. παρὰ τὸ πρέμνον G. 10. πικρᾶσθαι G. κηκρᾶσθαι B. κικρᾶσθαι m. 12. φντενθεῖσαν B. 14. Γενέσεως] XXVII, 40. 15. ἡσαὺ B. Ἰσαῦ G. 16. ἐκλύσεις AB. 17. πλημμελήσῃς εἰς θάνατον seclusi. 19. ἔτει om. G. ἀπό] ἐκ G.

peratoris tempora servatum fulmine delectum est, ut testis est Africanus, qui ad imperium usque Antonini deduxit historiam.

Tristatus Jacob de caede Sichimorum a Symeone et Levi sororis Dinae stuprum ulturis perpetrata, cum patrios illius gentis deos a suis coli non ferret, ad petram sub mirabili terebintho, quae usque in hunc diem ab incolis in honore est, simulacra cuncta sepelivit ac inde migravit in Bethel. Ante terebinthi istius stipitem erat exstructum altare, scribit Africanus, ad quod protensas et humiles ex ecclesiae more preces celebrioribus festis et populi conventibus fundebant regionis incolae; terebinthus autem licet arderet, nihil tamen damni patiebatur.

Ad eam Abraham et Isaac sepulcra posita. Baculum unius ex angelis hospitio receptis ab Abraham eius ibi manu plantatum quidam esse affirmant.

Ex Genesi.

Inter benedictiones Esau enunciavit istam Isaac: veniet tempus quo excutias et solvas iugum de cervicibus tuis.

Ex Iosepho.

Anno patris Isaac 153 Jacob ad eum e Mesopotamia reversus est, et

Μεσοποταμίας. και ἀναβλέψας Ἰσαὰκ και ἰδὼν τοὺς υἱοὺς Ἰα-
κὼβ ἠλόγησε τὸν Λεὺ ὡς ἀρχιερεὶα και τὸν Ἰούδα ὡς βασιλεὺα B
και ἄρχοντα. ἡ Ῥεβέκκα ἤτησε τὸν Ἰσαὰκ ἐν τῷ γήρῳ παραι-
νέσαι τῷ Ἡσαὺ και τῷ Ἰακὼβ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. και παραινέ-
5 σασ αὐτοῖς προεῖπεν ὅτι ἐὰν ἐπαρᾶσθῃ τῷ Ἰακὼβ ὁ Ἡσαὺ, εἰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ πεσεῖται. μετὰ οὖν τὸ τελευτᾶσαι τὸν Ἰσαὰκ κινήθεις
ὑπὸ τῶν υἱῶν ὁ Ἡσαὺ και ἀθροίσας ἔθνη ἤλθε κατὰ τοῦ Ἰα-
κὼβ και τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς πόλεμον. Ἰακὼβ δὲ ἀποκλείσας τὰς
πύλας τῆς βάρειωσ παρακάλει τὸν Ἡσαὺ μνησθῆναι τῶν γονικῶν
10 ἐντολῶν. τοῦ δὲ μὴ ἀνεχομένου, ἀλλ' ὑβρίζοντοσ και δνειδί-
ζοντοσ, βιασθεις Ἰακὼβ ὑπὸ τοῦ Ἰούδα ἐνέτεινε τόξον και πλή-
ξασ κατὰ τοῦ δεξιῶ μαζοῦ τὸν Ἡσαὺ κατέβαλε. τοῦ δὲ θανόντοσ C
ἀνορίζαντεσ τὰς πύλασ οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ ἀνεῖλον τοὺσ πλείστουσ.

Ταῦτα ἐν λεπτῇ Γενέσει φέρεται.

15 Λεὺ ἐγέννησε τὸν Καὰθ μὲν ἔτοσ ἄγων. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτοσ γγβ'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖσ.

Ἀσσυρίων θ' ἐβασίλευσε Βήλωχοσ ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτοσ γγμá'.

20 Ἀσσυρίων ι' ἐβασίλευσε Βαλαῖοσ ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτοσ γγφοσ'.

1. και ἰδὼν B. εἶδεν G.	3. Vulgo γήρῳ.	6. τὸ om. G.
μνησθεις G.	7. ὁ add. B.	8. υἱὸν B.
10. ἀλλ' ὀνειδίζον- τοσ και ὑβρίζοντοσ G.	13. οἱ om. B.	15. καὰθ B. ἦν om. B.

coniectis oculis Iacob filios animadvertit, et Levi tanquam pontifici, Iudae
ceu regi principique bene precatus est. Ab Isaac iam senectute confecto
postulavit Rebecca, ut Esau et Iacob ad fraternum mutuumque amorem suis
monitis hortaretur. Ille conciliata inter eos pace vaticinium subiunxit
ac Esau, ne in potestatem Iacob incidat, ab insultibus in fratrem de-
terrui. Isaac vita functo irritatus a liberis Esau, collecta populorum
vicinorum manu, Iacob eiusque filios bello lacescebat. Iacob oclusis ca-
strorum portis fratrem, ut paternorum memor esset monitorum, exorabat.
Eo preces non ferente, quin imo conviciis et iniuriis precantem appetente,
Iacob a Iuda provocatus tetendit arcum ac sub dextera mamilla vulneratum
Esau deiecit in terram; eoque sublato portas aperuere filii Iacob et plures
eorum gladiis confecerunt.

Haec in parva Genesi narrantur.

Levi aetatis 49 genuit Caath, anno mundi 3602.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 9 Belochus annis 35, anno mundi 3541.

Assyriorum rex 10 Balaeus annis 52, anno mundi 3576.

D Ἀσουρίων ια' ἐβασίλευσε Σέθως ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
 γηλζ'.

Ἀσουρίων ιβ' ἐβασίλευσε Μάμουθός ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος γηξ'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

5

Αἰγυπτίων κζ' ἐβασίλευσε Βαίων ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος γυηζ'.

V. 87 Αἰγυπτίων κη' ἐβασίλευσεν Ἀπαχνῆς ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου
 ἦν ἔτος γρημ'.

Αἰγυπτίων κθ' ἐβασίλευσεν Ἀφωφίς ἔτη ξα'. τοῦ δὲ κόσμου 10
 ἦν ἔτος γροφ'.

P. 109 Τοῦτον λέγουσί τινες πρῶτον κληθῆναι Φαραῶν, καὶ τῷ
 τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν Ἰωσήφ ἐλθεῖν εἰς Αἴγυπτον
 δοῦλον. οὗτος κατέστησε τὸν Ἰωσήφ κύριον Αἰγύπτου καὶ
 πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τῷ ιζ' ἔτει τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἦνικα 15
 καὶ τῆν τῶν ὀνειρῶν διασάφησιν ἔμαθε παρ' αὐτοῦ, καὶ τῆς
 θείας συνέσεως αὐτοῦ διὰ πείρας γέγονεν. ἡ δὲ θεία γραφή καὶ
 τὸν ἐπὶ τοῦ Ἀβραάμ βασιλέα Αἰγύπτου Φαραῶν καλεῖ.

Θηβαίων βασιλεῖς.

Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὐσοιμάρης κραταιὸς, ὃ ἐστὶν ἥλιος, 20

B ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρηη'.

1. ν'] ιβ' m.	2. γηλζ' B. γηλς' A. γηηη' G.	6. ἦν om. B.
8. ἀπαχνῆς B.	9. ἦν om. B.	15. καὶ add. m.
πτον om. G.	20. Οὐσοιμάρης Iablonskius. Θυσοιμαρης A. Θυσοιμαρης B.	18. Αἰγύπτου om. G.

Assyriorum rex 11 Sethos annis 32, anno mundi 3628.

Assyriorum rex 12 Mamythus annis 30, anno mundi 3660.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 27 Baeon annis 44, anno mundi 3496.

Aegyptiorum rex 28 Apachnas annis 36, anno mundi 3540.

Aegyptiorum rex 29 Aphophis annis 61, anno mundi 3576.

Hunc quidem Pharaonis nomine primo dictum et regni eius anno quarto Ioseph servi specie in Aegyptum venisse volunt. Hic universae Aegypti regni dominum Ioseph constituit anno imperii 17, percepta nimirum ab eo somniorum expositione et sumpto de divina eiusdem eruditione experimento. Divina nihilò secius scriptura alium Pharaonem Abrahæ tempore vocatum testatur.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum rex 24 Thyosimares Robustus, qui dicitur sol, annis 12, anno mundi 3598.

- Θηβαίων κ' ἐβασίλευσε Θίνιλλος, ὃ ἴστιν αὐξήσας τὸ ἑπτάκιον κράτος, ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηι'.
- Θηβαίων κς' ἐβασίλευσεν Σιμφρουκράτης, ὃ ἴστιν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηιη'.
- 5 Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηλζ'.
- Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρῆς Φιλόσκορος ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γημγ'.
- Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμαεφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη C
- 10 ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηνε'.
- Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικουνιόσοχος τύραννος ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηξς'.

Σικυωνίων βασιλεῖς.

- Σικυωνίων ια' ἐβασίλευσε Πλημναῖος ἔτη ν'. κατὰ δὲ ἄλλους
- 15 μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηξζ'.
- Σικυωνίων ιβ' ἐβασίλευσεν Ὀρθόπολις ἔτη ξγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γησιζ'.
- Σικυωνίων ιγ' ἐβασίλευσεν Ἐχυρεδς ἔτη νε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γησιπ'.

1. Θίνιλλος A. αεθίνιλλος B. 2. ἦν om. B. 5. Χουσεφραταφρος Iablonskius. 6 et 8. ἔτος add. B. 9. χωμαεφθὰ B. Χωμαεφθὰ G. Φιλήφαιστος Salmasius. Φιλήφαιστος G. φιλήφαιστος A. 10. γηνε' Bm. γηνε' G. 11. σοικούνιος ὀχοτύραννος A. σοικούνιος ὀχοτύραννος B. Αγκούνιος Οχοτύραννος G. 12. ἔτος add. B. 15. ἔτος add. B. 17 et 18. ἦν ἔτος add. B.

Thebaeorum rex 25 Thinillus, qui dicitur augens patriam imperium, annis 8, anno mundi 3610.

Thebaeorum rex 26 Semphrocrates, qui et Hercules Arpocrates, annis 18, anno mundi 3618.

Thebaeorum rex 27 Chuter Taurus tyrannus annis 7, anno mundi 3636.

Thebaeorum rex 28 Meures Philoscopus annis 12, anno mundi 3643.

Thebaeorum rex 29 Chomaephtha, Mundus Philephaestus, annis 11, anno mundi 3655.

Thebaeorum rex 30 Ancunius Ochtyrannus annis 60, anno mundi 3666.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 11 Pleмнаeus annis 50, at ut alii volunt 48, anno mundi 3667.

Sicyoniorum rex 12 Orthopolis annis 63, anno mundi 3717.

Sicyoniorum rex 13 Echireus annis 55, anno mundi 3780.

D

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ

Γενεὰ κέ.

Καὰθ ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχβ'.

Τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς λιμοῦ κατῆλθον οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, ὅπερ ἦν τοῦ Ἰωσήφ λθ' ἔτος, τοῦ δὲ Ἰακώβ ρκθ', 5 τοῦ δὲ Λευὶ μζ', κόσμου δὲ γχα'. προσελθόντες δὲ ἀγοράσαι σίτον διεγνώσθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἀγνοούμενοι, καὶ αἰτιαθέντες κατασκοπεῖν ὄμηρον κατέλιπον τὸν Συμεὼν μετὰ πολλὰς ἀπολογίας· ἐν οἷς τὰ κατὰ τὸν Βενιαμὶν καὶ τὸ κόνδν, ὃ ἔστιν εἶδος ποτηρίου, καὶ ὁ ἀναγνωρισμὸς τοῦ Ἰωσήφ πρὸς αὐτούς. 10

P. 110

Τῷ α' ἔτει τῆς ζωῆς Καὰθ, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Ἰακώβ ρλ', τοῦ δὲ Λευὶ μη', κατῆλθεν Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσήφ, ὡς φησιν ἡ θεία γραφή ὅτι, εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Φαραῶ, αἱ ἡμέραι τῶν ἑτῶν τῆς ζωῆς μου ὡς παροικῶ ρλ' ἔτη. Ἰωσήφ δὲ ἦν 15 ἑτῶν μ'.

Τῷ αὐτῷ ρλ' ἔτει τοῦ Ἰακώβ διότι, ὡς φασιν οἱ περὶ τὸν Ἀφρικανὸν, ὃ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη μετὰ τὸ παροικῆσαι τὸν Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ, τὸ ζ' καὶ τελευταῖον ἔτος τῆς λιμοῦ, τὸ ε' ἔτος Καὰθ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχζ'.

V. 88

Ἰακώβ ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελευταῆς αὐτοῦ προτυπῶν τὸ ζωο- 20
B ποιῶν τοῦ σταυροῦ σημεῖον, τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ σταυροειδῶς εὐ-

1. κόσμου Bm. ΚΟΣΜΙΚΟΤ G. 3. ἦν ἔτος add. B. 5. τοῦ μὲν Ἰωσήφ G. 6. κόσμου B. κοσμικοῦ G. 9. βενιαμὴν B. 13. γραφῆ] Genes. XLVII, 9. ὅτι delet m. φαραῶ AB. 14. ἀς] ἡ G. 17. Ἰωσήφ B. ὁ Ἰωσήφ G. 18. τῆς B. τοῦ G. 21. τοῦς] τοῦ G. υἱοὺς Ἰωσήφ B. Ἰωσήφ υἱοὺς G.

ANNI MUNDI

GENERATIO XXV.

Caath anni 60 a mundi 3602 numerantur.

Anno quo fames grassata est secundo descenderunt fratres Ioseph in Aegyptum; fuit autem Ioseph 39, Iacob 129, Levi 47, mundi 3601. Profecti vero tritici comendi gratia nescit ab eo cogniti sunt, et velut exploratores accusati prolatis defensionibus obsidem reliquerunt Symeon; in his res Beniamin, tum Kondy, quod genus poculli est, et agnitio Ioseph memorantur.

Anno primo aetatis Caath, qui Iacob 130, Levi 48, Iacob ad Ioseph progressus est in Aegyptum, testante scriptura Iacob Pharaoni dixisse: „dies annorum vitae meae quibus peregrinatus sum centum triginta anni sunt.” Ioseph autem erat annorum 40.

Annus hic Iacob 130 ab Africani sequacibus post adventum Iacob in Aegyptum annis 70 Ioseph vixisse scribentibus aseritur septimus et ultimus famis, Caath quintus, mundi vero 3606.

Iacob vivificum crucis signum mortis hora praefiguraturus, filiis Io-

λόγησεν, ἐναλλάξ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὸν Ἐφραΐμ καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τὸν Μανασσῆν. ὁ δὲ Ἰωσήφ τὸν Μανασσῆν ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ Ἰακώβ ἔστησεν, ὡς πρωτότοκον, τὸν δὲ Ἐφραΐμ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς.

5 Τῷ γὰρ ἔτι τοῦ κόσμου, Καὶθ δὲ ἐπ', ἦτοι νζ' τῆς ζωῆς Ἰωσήφ, ἐτελεύτησεν Ἰακώβ, καὶ ἐτάφη ἐπὶ Ἰωσήφ καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ εἰς Χεβρών.

Ἰακώβ κατελθὼν πρὸς Ἰωσήφ εἰς Ἀίγυπτον ἐν οἱ ψυχαῖς κατωκίσθη ἐν γῆ Γεσέμ, ἧτις ἐστὶν ἢ πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ Ἀραβία.

10 Ρουβὴν ὁ πρῶτος υἱὸς Ἰακώβ συνελθὼν τῇ παλλακῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τῶν πρωτοτοκίων ἀφηρέθη καὶ ἱερωσύνης καὶ βασιλείας, καὶ τὰ μὲν πρωτοτόκια ἔλαβον οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς σωφροσύνην, ἢ δὲ βασιλεία τῷ Ἰούδα ἐδόθη, διότι καὶ αὐτὸς ἐν γυναικὶ ἐδικαιώθη τῇ Θάμαρ ἐαυτὸν κατα-
15 κρίνας, καὶ μὴ διαφθείρας αὐτήν, ὡς μοιχαλλίδα, καὶ ὅτι πρὸς ζῆλον θεοῦ καὶ ἐκδίκησιν ἐτοιμοτέρα ἢ τούτου δέδεικται φυλῆ· ἱερωσύνη τῷ Λεὼ ἐδόθη, ὅτι δέκατος ὑπάρχων ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου τῶν υἱῶν Ἰακώβ σὺν πῦσι τοῖς ὑπάρχουσι τοῦ πατρὸς τῷ θεῷ ἀπεδεκατώθη, καθὼς προσηύξατο Ἰακώβ λέγων, καὶ πάντα ὅσα
20 ἂν μοι δῶς ἀποδεκατώσω αὐτά. καὶ ὅτι ὁ Ἰσαὰκ ἀναβλέψας ὅτε παρεγένετο ὁ Ἰακώβ ἐκ Μεσοποταμίας, καὶ ἰδὼν τὸν Λεὼ καὶ

2. ἐπὶ τὸν] τὸν om. G. 8. Ἰακώβ B. δὲ Ἰακώβ G. 9. κατ-
ήσεν G. 10. ρουβὴν B. Ρουβίμ G. 11. ἱερωσύνης B.
15. μοιχαλλίδα B. μοιχαλίδα G. πρὸς] εἰς G. 16. θεοῦ
om. G. 17. ἢ ἱερωσύνη G. ἢ om. AB. 19. Ἰακώβ B. οἱ Ἰα-
κώβ G. λέγων] Genes. XXVIII, 20. 20. δὸς B.

soph, inverso crucis in morem ac decussato manuum situ, dextra Ephraim, sinistra Manassi imposita, bene precatus est. Ioseph autem Manassen ceu primo natum a dextris, Ephraim minorem a sinistris Iacob constituerat.

Anno mundi 3620, Caeth 18, id est Ioseph 57, Iacob vita functus est et a Ioseph reliquisque filiis in Chebron spelunca duplici sepulcrali loco repositus.

Iacob ad Ioseph in Aegyptum cum animabus 75 profectus terram Gesein incoluit, quae est Arabia Aegypto vicinior.

Ruben filiorum Iacob primus cum patris pellice congressus, iure primogenitū debito, sacerdotio regnoque exutus est. Et primogeniturae quidem iura filii Ioseph ob eius temperantiam obtinuerunt; Iudae regnum abtigit; quod, se ipse propria sententia condemnato, feminae Thamar, quam velut adulteram necesse mulctandam noluit, ius reddiderit; quodque ad hanc et vindictam promptius fecerit. eum. tribus; sacerdotium tandem Levi fuit assignatum; Levi namque filiorum Iacob decimus cum omnibus bonis in decimatum deo fuit oblatas, ut Iacob prius voverat: ex omnibus quae dederis mihi decimam offeram. Isaac quaeque, (regnumque Iacob. a. Mesopotamia, coniectis oculis in Iudam et Levi, hunc, ut testis est Iosephus, velut sa-

Τὸν Ἰούδαν, εὐλόγησε τὸν μὲν ὡς ἱερέα, τὸν δὲ ὡς βασιλέα, καθά φησιν Ἰωσήπος. Ρουβὴν πολὺς καὶ ἀναρίθμητος διὰ τὸ περισῶσαι τὸν Ἰωσήφ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἀφανιζόμενον.

Ἰσραηλίται κοινῶς λέγονται πάντες οἱ ἐκ τῶν ἰβ' φυλῶν κατ' ἔξοχην ἐκ τοῦ πατρὸς Ἰσραήλ· Ἰουδαῖοι δὲ οἱ τῶν λοιπῶν 5 διαφθαρειῶν οἱ τοῦ Ἰούδα διεφυλύχθη φυλή.

Τῷ γχξα' ἔτει τοῦ κόσμου ἐγέννησεν ὁ Καὰθ τὸν Ἀμβράμ, ξ' ἔτος ἕγων· ἕτεροι δὲ τῷ γχξ' ἔτει τοῦ κόσμου φασίν.

P. 111

Γενεὴ κξ'.

Ἀμβράμ ἔτος οε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχξβ'. 10

Μετὰ ο' ἔτη τῆς καθόδου τοῦ Ἰακώβ ἐν Αἰγύπτῳ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχοβ'.

Τῷ γχοβ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἤγουν τῷ ἰβ' τῆς ζωῆς Ἀμβράμ πατρὸς Μιωϋσεως ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ζήσας ἔτη ρί, ὡς φησιν ἡ βίβλος τῆς Γενέσεως οὕτως· καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ὢν ἐτῶν ρί. 15 ἕως τούτου τοῦ γχοβ' κοσμικοῦ ἔτους ἱστορεῖ ἡ αὐτὴ θεόπνευστος πρώτη βίβλος.

Ὁ μέντοι Ἀφρικανὸς ἔτη ρθ' διαμαρτήσας κατ' ἔλλειψιν οὕτω γράφει·

2. ρουβὴν B. Ρουβίμ G. 7. Ἀμβράμ m. ἄμβραμ hic et infra B. Ἀβραμ G. 10 et 13. Ἀμβράμ m. ἄμβραμ B. Ἀβραμ G.
10. γχξβ' Bm. γχοβ' G. 11. οα' m. 12 et 13 et 16. γχογ' m.
15. Γενέσεως] L, 25.

cerdotem, illum velut regem felicibus votis prosequutus est. Ruben autem soboles et eius bona, eo quod Ioseph a fratribus neci tradendum eriperit et incolorem servaverit, creverunt in immensum.

Israëlitæ vulgo dicuntur, qui ex duodecim tribubus et maxime ex patre Israële hoc nomine insignito sunt orti, at qui ex tribu Iuda, reliquis dispersis ac paene ignotis, sanguinem duxerunt, Iudæi vocati sunt.

Anno mundi 3661, Caath ætatis 60, genuit Abraham, cuius natalia 3606 alii reponunt.

GENERATIO XXVI.

Abraham anni 75 unaque mundi 3662.

Post annum adventus Iacob in Aegyptum 71 mortuus est Ioseph, anno mundi 3673.

Anno mundi 3673, hoc est Abram, qui pater Mosis, ætatis 12 Ioseph post exactos vitæ 110 annos migravit e vita. Ita Genesios liber.

Et expletis centum et decem vitæ suæ annis Ioseph mortuus est, anno nimirum mundi 3673, ad quem usque volumen illud divinitus inspiratam historiam prosequitur.

Africanus quidem annis 109 minus a vero numero aberrans ita scribit.

Ἀφρικανοῦ.

Ἀπὸ Ἀδάμ τοίνυν ἐπὶ τελευταίην Ἰωσήφ ἐκ τῆσδε τῆς βίβλου γενεαὶ μὲν κγ', ἔτη δὲ γφξγ'.

Ὁ δὲ Εὐσέβιος ἀπὸ Ἀδάμ ἕως πρώτου Ἀβραάμ ἔτους γρηδ' ἔτη, καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀβραάμ ἕως τέλους Ἰωσήφ, ἐν ᾧ καταλήγει χρόνω τῆς Γενέσεως ἡ βίβλος, ἤγουν τῷ ρι' ἔτει τῆς ζωῆς Ἰωσήφ, ἔτη τεξά' ἐπελογίσαστο· γίνονται οὖν κατὰ Εὐσέβιον ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς τελευταίας Ἰωσήφ ἔτη γημέ'. V. 89

Διαμαρτάνει δὲ οὗτος ἔτεσιν ραζ' ὡς πρὸς γηοβ'. C

10 Ἔως τοῦδε τοῦ γηοβ' ἔτους ἀπὸ τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ ἱστορεῖ Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης ἐν τῇ πρώτῃ Θεοπνεύστῳ τῆς Γενέσεως βίβλω.

Εὐδ' ἂν εἴη κεφαλαιωδῶς ἐκθεμένου τὰ αὐτὰ γηοβ' κοσμικὰ ἀπὸ Ἀδάμ ἔτη ἕως τῆς Ἰωσήφ τελευταίας ἐκ τῆς αὐτῆς ἱερᾶς βίβλου κατὰ τὴν τῶν ὀ σοφῶν ἔκδοσιν οὕτω χωρηῆσαι πρὸς τὴν τῶν ἐφεξῆς ἀκριβῆ κατὰ τὸ δυνατόν χρονολογίαν. συντρέχει γὰρ τῷ ρι' ἔτει τῆς ζωῆς τοῦ σώφρονος Ἰωσήφ τὸ αὐτὸ γηοβ' ἔτος ἐξ Ἀδάμ, ἐν ᾧ καὶ ἐτελεύτησε, μετὰ π' ἔτη τῆς ἡγεμονίας Αἰγύπτου. τριακοντούτης γὰρ αὐτῆς ἤρξε, ζήσας ἔτη ὀ' μετὰ τὴν D 20 τοῦ πατρὸς πρὸς αὐτὸν ἐν Αἰγύπτῳ πανοικίην κἀθόδον καὶ αὐτόθι παγγενῆ παροικίαν, ἧτις γέγονε μετὰ ε' ἔτη τῆς ἀρχῆς

2. ἐκ m. καὶ G. τῆς om. G. 9. διαμαρτάνη B. πρὸς B. πρὸ G. 10. τοῦδε τοῦ B. τοῦ om. G. 11. πρώτῃ B. πρώτῃ τῇ G. 15. ὀ' om. G. 17. τὸ αὐτὸ Bm. τῷ αὐτῷ G.

Ex Africano.

Ab Adamo itaque usque ad Ioseph obitum secundum librum hunc generationes sunt 23, anni vero 3563.

Eusebius autem ab Adamo usque ad primum Abrahæ annos recenset 3184, et ab Abrahæ primo usque ad Ioseph obitum, quo Genesios liber finem ponit, id est circa Ioseph aetatis 110, annos 361 numerat. Ab Adamo itaque usque ad diem ultimum Ioseph iuxta computum Eusebii numerabuntur anni 3545.

Ab annis itaque 3672 errat aliis 127.

Ad annum usque hunc a protoparente Adamo 3672 primi voluminis scripturæ dei spiritu dictatæ tota historia contexta est.

Summatim autem expositis ex eodem sacro libro ab Adamo usque ad Ioseph mortem 3672 annis, quem quidem calculum etiam sapientiorum opinio tuetur; exinde pro viribus ad reliquam temporum rationem diligentius exponendam operæ pretium est procedere. Centesimus enim decimus ætatis Ioseph annus, (exactis nimirum in Aegypto regenda annis 80, quo tempore quoque in aliam vitam translatus est), in annum mundi 3672 coincidit. Tricenarius enim Aegypti dominatum obtinuit, et post patris cum tota familia in Aegyptum adventum et moram annis septuaginta fuit superstes, coeperunt autem illi ex divinis eisdem scriptis anno potestatis

Georg. Syncellus. I.

αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν θεόπνευστον γραφὴν, τῶν ζ' διελευσάντων τῆς εὐθηρίας ἐτῶν, τῷ δὲ τρίτῳ τῆς λιμοῦ κατελευσάντος Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, ἦν ἕκκα καὶ ἦν αὐτὸς μὲν Ἰακώβ ἐτῶν ρλ', ὡς ἔφη πρὸς Φαραῶ πρὸς αὐτοῦ ἐρωτηθεὶς. Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν μί, εἴπερ τριακοντούτης τῆς Αἰγύπτου τὴν ἀρχὴν ἐγκρανεύσται, δεκάτῳ δὲ 5 τότε ἔτει μετ' αὐτὴν ἀπέλαβε τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, ὡς ἐντεῦθεν ἡμῖν καὶ ἄλλο τι τῶν ἀναγκαίων συναποδείκνυσθαι

P. 112 ζήτημα· τὸν μὲν Ἰωσήφ κατὰ τὸ ἕα' ἔτος Ἰακώβ τεχθῆναι αὐτῷ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ, πρῶτον ἐπὶ θνηταρὶ μιᾷ Δείνα καὶ παισὶν ἄρρεσι 10 ἑ. τούτοις κατὰ τὸν τῆς ἀναστροφῆς λόγον ἐν ἔνδεκα τοῦλάχιστον ἔτει πρὸ Ἰωσήφ τεχθεῖσιν, ἐνὸς ἔτους ἐκάστῳ νεομύνητον κατὰ τὴν τῶν λογίων ἔμφουσι, τὸν Δεὺ τῷ πβ'. εἰσὶν οὖν οἱ πάντες ἐν Μεσοποταμίᾳ παῖδες ἑ καὶ θνητῆρ μιὰ Δείνα, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἔσχατος μὲν τῇ τάξει, ἰβ' γὰρ ἀπὸ Ῥουβὴν, ὁ Ἰωσήφ, πρῶτος δὲ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ κατὰ τὸ ἕα' ἔτος Ἰακώβ γεννηθεὶς, ὡς 15 προαποδέδεικται. εἰ δὲ κατὰ ἀντιστροφὴν τῶν χρόνων τῆς ἐκά-

B στον γενέσεως ἀπαριθμησὶς ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Ἰωσήφ καὶ λγ-
 γουσι ἐπὶ τὸν Ῥουβὴν, οὕτω πως ἔχει· Ἰωσήφ δωδέκατος καὶ
 ἔσχατος τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ παίδων τοῦ Ἰακώβ ἐγεννήθη τῷ
 ἕα' ἔτει αὐτοῦ ἐκ τῆς Ῥαχὴλ πρῶτος· Δείνα ἐπτάκαις Δείας πρὸ 20
 ἐνὸς ἔτους Ἰωσήφ ἐγεννήθη τῷ ἑ' ἔτει Ἰακώβ ἐνδεκάτῃ. Ζαβουλῶν

2. τῷ δὲ τρίτῳ B. τοῦ δὲ τρίτου G. 4. αὐτὸν B. ἦν add. A.
 7. ἡμῖν] ἡμῖς G. 8. ἕα'] ἑ' G. 11. πρὸ μ. πρὸς G.
 νεομύνητον AB. 14. ρουβὴν B per totam p. 112. Ρουβὴμ G.
 17. ἀρχομένης G. γένετο ἀρχομένης m. ληγουσῆς G. 18. ἔχει
 Bm. ἔχειν G. Ἰωσήφ Bm. Ἰωσήφ δὲ G.

eius decimo numerari, septem nimirum fertilitatis annis elapsis, famis invalescentis tertio profecto Israël in Aegyptum, aetatis Iacob 130, prout ipse a Pharaone interrogatus retulit. Ioseph vero quadragenarius erat, tricenarius siquidem in Aegyptiaci imperii venit consortium, ac post annum decimum patrem ac fratres suscepit, atque ex his alia quaestio cognita non inutilis superest elucidanda. Ioseph nimirum circa 91 Iacob annum ex matre Rachel in lucem venisse, susceptis prius liberis, masculis quidem decem, unica vero puella nomine Dina. Istis ordine retrogrado annis ad minus undecim ante Ioseph natis, uno nimirum in singulos annos distributo, secundum numerandi legem constat Levi 82 aetatis Iacob ortum. Suscepit igitur in Mesopotamia filios in universum decem et Dinam filiam unicam ac omnium novissimus (a Rubem namque duodecimus est) primus nihilominus ex Rachel, circa 91 eius annum natus est Ioseph, prout iam abunde demonstravimus. Retrograda itaque serie, ducto ab Ioseph principio et fine in Rubem posito, singularum generationum si fiat enumeratio, hoc pacto se habet. Duodecimus et novissimus filiorum Iacob natus est Ioseph Rachel primogenitus in Mesopotamia anno patris 91. Dina septimo Liae partu, ante natalia Ioseph anno uno, filiorum undecima, patris Iacob anno nonagesimo lucem adspexit; Zabulon sextus Liae filius,

ἕκτος υἱὸς Λείας πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ Ἰωσήφ ἐγεννήθη ἰ' ἀπὸ 'Ρουβὴν· Ἰσάχαρ πέμπτος υἱὸς Λείας πρὸ ἐτῶν γ' τοῦ Ἰωσήφ ἐγεννήθη· τέταρτος ὢν πρὸ αὐτοῦ Ἀσήρ ἐκ Ζελφῶς παιδίσκης Λείας β', ἀπὸ δὲ Ἰωσήφ ε' κατὰ ἀναστροφὴν καὶ ὄγδοος ἀπὸ 'Ρουβὴν.
 5 Γὰδ πρῶτος ἐκ Ζελφῶς παιδίσκης Λείας, ε' ἀπὸ Ἰωσήφ κατὰ ἀναστροφὴν καὶ ζ' ἀπὸ 'Ρουβὴν· Νεφθαλεὶμ β' υἱὸς Βαλλᾶς παιδίσκης 'Ραχὴλ, ἡ' ἀπὸ Ἰωσήφ κατὰ ἀναστροφὴν καὶ ε' ἀπὸ 'Ρουβὴν· Ἰούδας δ' υἱὸς Λείας, θ' ἀπὸ Ἰωσήφ κατὰ ἀναστροφὴν καὶ δ' ἀπὸ 'Ρουβὴν· Λεὺι γ' υἱὸς Λείας, ἰ' ἀπὸ Ἰωσήφ ἀναστέφροντι καὶ γ' ἀπὸ 'Ρουβὴν, ἐγεννήθη τῷ πατριάρχῃ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῷ πβ' ἔτει αὐτοῦ, ὡς πρόδηλόν ἐστι. τοῦτον V. 90 ἀριθμήσας ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἔτι ὄντος ἐν τῇ γαστρὶ 'Ραχὴλ ἰ' ὄντα ἐν ἄρρεισιν, ἀφιέρωσε τῷ θεῷ καὶ ἀρχιερεὶ ἀνέδειξεν, ὡς Ἰωσήφπος, κατὰ τὸν τῆς ἀναστροφῆς λόγον, συναποδεκατώσας D
 15 αὐτῷ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἀναθέμενος τῷ θεῷ, καθὰ προσήξαστο πορευόμενος εἰς Μεσοποταμίαν, ὅτι καὶ πάντα ὅσα ἂν μοι δῶς ἀποδεκατώσω αὐτά. Συμεὼν β' υἱὸς Λείας τῷ πα' ἔτει Ἰακώβ ἐγεννήθη· 'Ρουβὴν πρωτότοκος Ἰακώβ υἱὸς καὶ Λείας τῷ π' ἔτει Ἰακώβ ἐγεννήθη. σαφῶς ἄρα παρίσταται ἡμῖν ἐκ 20 τούτων ὅτι πρὸ ζ' ἐτῶν ἦλθεν Ἰακώβ πρὸς Λάβαν, τῷ ογ' ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Οὕτως προδιηγημένων τῶν περὶ τῆς ἐκάστου τῶν πατριαρχ-

1. δουβιν A. 12. βενιαμὴν B. 15. προσήξαστο] Genes. XXVIII, 22. 17. ἔτει B. ἔτει αὐτοῦ G. 22. Οὕτω προδιηγημένων τῶν περὶ ἐκάστου G.

Ioseph annis duobus maior decimus a Rubem ortus est; Isachar quintus Liae filius triennio Ioseph anterior vitam accepit; quartus ante illum est Aser, qui secundus ex Zelpha Liae ancilla traxit originem; et inverso gradu a Ioseph quintus est; directo octavus a Rubem numeratur; Gad primus ex Zelpha Liae ancilla genitus retrogrado processu ab Ioseph sextus est et a Rubem septimus; Nephthalim Balae Rachel ancillae filius secundus, ordine immutato ab Ioseph octavus est et a Rubem quintus; Iudas quartus Liae filius retrorsum procedendo ab Ioseph nonus est et a Rubem quartus; Levi tertius Liae filius ab Ioseph numeranti decimus et a Rubem tertius occurrens natus est patriarchae Iacob in Mesopotamia aetatis anno 82, ut ex superioribus patet. Hunc inversa serie a Beniamin adhuc Rachel utero clauso numeratum ac inter mares loco decimo repertum deo dicavit, teste Iosepho, et pontificem declaravit pater ac simul cum eo bonorum omnium decimam partem obtulit ac deo consecravit, prout se votis in Mesopotamia obstrinxerat: cunctorum quae dederis mihi decimas offeram. Symeon secundus Liae filius anno Iacob 81, Rubem vero primogenitus ex eadem Lia natus 80 fuit a patre susceptus. Hinc manifeste sequitur, ante septem annos Iacob in domum Laban aetatis nimirum 73 adventasse.

Expositis hoc pacto singulorum patriarcharum generationibus et dili-

P. 113 *χῶν γενέσεως χρόνων ἀκριβοῦς θεωρίας ἐγκεισθῶ καὶ τὰ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τελευτῆς Ἰωσήφ ἔτη.*

Ἀπὸ Ἀδάμ πάλιν.

Ἀδάμ γενόμενος ἐτῶν σλ' ἐγέννησε τὸν Σήθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψ' καὶ ἀπέθανε. 5

Σήθ γενόμενος ἐτῶν σέ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώς, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψζ' καὶ ἀπέθανε. τούτου τῷ ψ' ἔτει, ἦτοι ρλ' ἔτει τοῦ κόσμου, ἀπέθανεν.

Ἐνώς γενόμενος ἐτῶν ργ' ἐγέννησε τὸν Καϊνῶν τῷ χκ' ἔτει τοῦ κόσμου, τῆ' τοῦ Σήθ, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψιέ' ἕως τοῦ ατμ' ¹⁰ κοσμικοῦ ἔτους. τούτου τῷ ἑ' ἔτει Ἀδάμ ἀπέθανε. τῷ δὲ ψζ' αὐτοῦ ὁ Σήθ.

B Καϊνῶν γενόμενος ἐτῶν ρο' ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ τῷ ψκ' ἔτει τοῦ κόσμου, φξ' ἔτους Σήθ, τξ' δὲ τοῦ Ἐνώς· καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψμ' ἕως τοῦ μφλέ κοσμικοῦ ἔτους. τούτου τῷ τέ' ἔτει ¹⁵ Ἀδάμ ἀπέθανε, τῷ δὲ φιζ' αὐτοῦ ὁ Σήθ, τῷ δὲ ψιέ' αὐτοῦ ὁ Ἐνώς.

Μαλελεήλ γενόμενος ἐτῶν ρξέ' ἐγέννησε τὸν Ἰάρεθ, τῷ ρξξ' ἔτει τοῦ κόσμου, ψλ' τοῦ Σήθ, φκ' τοῦ Ἐνώς, τλε' τοῦ Καϊνῶν, καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψλ' ἕως μχγ' κοσμικοῦ ἔτους. τούτου τῷ ²⁰ ρλε' ἔτει Ἀδάμ ἀπέθανε· τῷ δὲ τμζ' αὐτοῦ ὁ Σήθ, καὶ τῷ φμεί'

1. τὰ] τῷ B. 7. τούτῳ τῷ AB. τῷ τῷ (sic) G. τῷ τῷ ψ' — ἀπέθανεν secluisit G. ἦτοι B. ἦτοι τῷ G. 11. τούτου τῷ φῆς m: unde τούτου pro τούτῳ posui. 13. φῆς ABm. φλ' G. 14. φξ'] φξς m. δὲ om. G. 15. τούτου Bm. τούτῳ G. 18. ρξς' Bm. ρξ' G. 19. τὸν καϊνῶν B.

genti temporum examine praemisso, ab Adamo condito usque ad Ioseph obitum annos recensere congruum est.

Ab Adamo rursus.

Adamus aetatis 230 genuit Seth et superstes annis 700 mansit, ac vita tandem functus est.

Seth aetatis 205 genuit Enos et vixit superstes annis 707, et mortuus est: (hoc 700, id est mundi 930, mortuus est.)

Enos aetatis 190 genuit Cainan, mundi 625, Seth 395 et vixit superstes annis 715 usque ad mundi 1340. Huius anno 495 Adam vivis ereptus est, Seth vero 707 aetatis eius anno.

Cainan aetatis 170 genuit Maleleel, anno mundi 795, Seth 565, Enos vero 360, et vixit superstes annis 740 usque ad mundi 1535. Huius 305 anno mortuus est Adamus, Seth eiusdem 517, Enos vero 715.

Maleleel annorum 165 genuit Iared, anno mundi 960, Seth 730, Enos 525, Cainan 335, et vixit superstes annis 730 usque ad mundi 1690. Huius anno 185 Adamus diem ultimum obiit, Seth eiusdem anno 347, eius-

τοῦ αὐτοῦ Μαλελεήλ ὁ Ἐνώς· τῷ δὲ ψμ' αὐτοῦ ἔτει Καϊνᾶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ρξβ' ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ· τῷ δὲ αρκβ' C ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Σῆθ ω'β', τοῦ δὲ Ἐνώς χπζ', 5 τοῦ δὲ Καϊνᾶν υ'ζ', τοῦ δὲ Μαλελεήλ τκζ', ὁ αὐτὸς δὲ Ἰάρεδ ἐπέζησεν ἔτη ω' ἕως τὸ μρκβ' ἔτος τοῦ κόσμου. τοῦ δὲ αὐτοῦ Ἰάρεδ ἔτει ρηβ' Σῆθ ἀπέθανεν, Ἐνώς δὲ τῷ τπ', Καϊνᾶν δὲ φοέ' αὐτοῦ Ἰάρεδ· Μαλελεήλ δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τῷ ψλ' τοῦ Ἰάρεδ ἔτει θνησκει.

- 10 Ἐνώχ γενόμενος ἐτῶν ρξέ' ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα τῷ ασπζ' ἔτει τοῦ κόσμου. τούτου, φημι δὴ τοῦ Ἐνώχ, ἔτει κ' Σῆθ ἀπέθανεν. ἦν δὲ τοῦ μὲν Ἐνώς ἔτος, καθ' ὃ ὁ Ἐνώχ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, ωηβ', τοῦ δὲ Καϊνᾶν χξβ', τοῦ δὲ Μαλελεήλ υ'ζ', τοῦ δὲ Ἰάρεδ τκζ'. οὗτος ὁ Ἐνώχ ἐπέζησε μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐ- D
15 τὸν τὸν Μαθουσάλα ὁρώμενος ὑπὸ τῶν τηρικαῦτα ἀνθρώπων ἔτη σ', καὶ εδαρεστήσας τῷ θεῷ μετετέθη καὶ οὐχ εὑρίσκειτο. μετετέθη δὲ τῷ αυπζ' ἔτει τοῦ κόσμου. τῷ οὖν κ' ἔτει αὐτοῦ, ὡς προείρηται, Σῆθ μετήλλαξε. τῷ δὲ σιη' ἔτει αὐτοῦ Ἐνώχ ἀπέθανεν Ἐνώς.

- 20 Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρξζ' ἐγέννησε τὸν Λάμεχ τῷ αυνδ' ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τοῦ μὲν Καϊνᾶν ἔτος ωκθ', τοῦ δὲ Μαλελεήλ χηθ', τοῦ δὲ Ἰάρεδ ἔτος υ'δ', τοῦ δὲ Ἐνώχ τλβ' ἔτος. ὁ δ' αὐτὸς Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννηθῆσαι τὸν Λάμεχ ἐπέ-

1. δὲ add. B. καὶν A. 6. ω' B. β' G. ρξβ' m. ἕως τὸ —
ἔτος B. ἕως τοῦ — ἔτους G. 7. ἔτει Bm. ἔτη G. σῆθ B.
Σῆμ G. 8. φοέ' αὐτοῦ m. φο' αὐτοῦ G. 11. ἔτει Bm. ἔτη G.
17. δὲ om. G. 18. σιη] σκγ' m.

denique Maleleel anno 545. Enos vita functus est, Cainan autem pater eius anno 740.

Iared aetatis 162 genuit Enoch anno mundi 1122, qui fuit Seth 892, Enos 687, Cainan 497, Maleleel 327. Ipse vero Iared vixit superstes annis 962 usque ad mundi 1922. Eius autem anno 182 Sem moritur, Enos 380, Cainan 575 eiusdem Iared, cuius pater Maleleel eius anno 730 e vita decedit.

Enoch aetatis 165, Mathusala anno mundi 1287, huius, inquam, Enoch anno 20, Seth vitae terminum attigit. Annus porro quo Enoch genuit Mathusala fuit aetatis Enos 852, Cainan 662, Maleleel 492, Iared 327. Enoch iste visibilis et superstes inter eius temporis homines conversatus est annis 200 et cum gratus esset deo ab illo translatus e terris nusquam amplius repertus est. Translatus est autem anno mundi 1487. Vigesimo itaque eius anno Seth, ut praefatum est, vitam cum morte mutavit, ac eiusdem etiam anno ducentesimo vicesimo tertio mortuus est Enos.

Mathusala aetatis 167 gennit Lamech anno mundi 1454, qui erat Cainan 829, Maleleel 659, Iared 494, Enoch 332. Ipse Mathusala a natali-

- V. 91 ζησεν ἔτη ωβ' μέγχι τοῦ βονς' ἔτους τοῦ κόσμου. οὗτος μακροβιώτατος πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀποθανόντων γέγονεν. οὗτος
- P. 114 κατὰ τὰς ἀπανταχοῦ τῆς Γενέσεως βίβλους ὑπερέβη τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι ιε', ὡς ἄπορον εἶναι τοῦ διεσώθη ἐν τῷ κατακλυσμῷ. τινὲς δὲ φασιν, ὡν εἷς καὶ ὁ Εὐσέβιος, ἔχειν τινὰ τῶν ἀν-5
τιγράφων ὅτι ψηβ' ἔτη ἐπέζησε μετὰ τὸ γεννηθῆσαι αὐτὸν, ὡς γίνεσθαι τὸν πάντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἔτη 739'. ὕπερ οὐκ εἶδ' ἔχειν δοκεῖ. ἔσονται γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον αἱ ἀνὰ πάσας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἱεραὶ βίβλοι τῆς Γενέσεως διεσφαλμέναι, 739' ἔτη ἱστοροῦσαι τὸν Μαθουσάλα· ἔσται δὲ καὶ Ἰάρεδ 10
μακροβιώτερος αὐτοῦ ἔτη κγ', 739' ζήσας ἔτη, ὕπερ οὐδενὶ συμπεφώνηται. διόπερ οὐ χρή διὰ τὸ φάναι συναπολλέσθαι αὐτὸν τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ, διὰ τοῦτο 739' μόνα ἔτη βεβιωθέναι. ἀλλὰ οὐδὲ τῷ Ἀφρικανῷ πειδόμεθα προστιθέντι τὰ αὐτὰ κ' ἔτη καὶ 739' λέγοντι τοῦ Μαθουσάλα ἀντὶ 739'. λοιπὸν 15
οὗν κρεῖσσον εἶναι δοκεῖ ταῖς καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐπομένους ἱεραῖς βίβλοις 739' λέγειν τῆς ζωῆς Μαθουσάλα, εἰ καὶ τὸν κατακλυσμὸν ὑπερέβηκεν ἔτεσι ιε', τοῦ Θεοῦ κἀκείνον ἴσως, ὡς τὸν Ἐνώχ, περισώσαντος παραδόξως καθ' οὓς οἶδε τρόπους καὶ τόπους. 20

Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρη' ἐγέννησε τὸν Νῶε, τῷ αγμβ'

4. ις] ιδ' m. 5. καὶ om. G. 6. ἔτη om. G. 7. τὸν om. G.
8. αἱ ἀνὰ πάσας Bm. αἰὰν ἀπάσας G. 11. κγ'] γ' m.
12. συναπολλέσθαι Bm. συναπολλέσθαι G. 13. τῷ om. G.
16. ἐπομέναις A. ἐκαμέναις B. 18. ις] ιδ' m.

bus Lamech superfulit in vivis annis 802 usque ad mundi 2256. Cunctorum ante eum mortalium longissimis iste gavisus est annis. Idemque, si cunctis aliis Geneseos libris fidem dederimus, annis 14 diluvium supergressus est, ita ut quis locus eum a diluvio servaverit penitus sit ignotum. Asserunt aliqui, quorum unus est Eusebius, filio primogenito annis 782 supervixisse, nonnullos codices testari, ita ut omnes eius vitae anni numerentur 949, quam quidem sententiam stare non posse liquet. Ita fieret enim, ut omnes per universam dei ecclesiam Geneseos libri de Mathusala narrantes annos 969 a vero calculo aberrarent, essetque Iared eo magis longaeus annis 18, concessis eius vitae annis 962, quae sententia cunctis aliis repugnat. Ac eam ob rem ut eum communi diluvio involutum interisse dicamus 949, tantum annos eius vitae assignare minus necesse est. Sed neque dictis Africani alios viginti annos superaddentis ac vice 969 Mathusala 989 vixisse asserentis, suademur. Satius est igitur sacris per universum orbem vulgatis libris data fide, Mathusala diluvium licet annis quatuordecim superaverit, annos tamen 969 attigisse dicamus; deo nimirum praeter hominum opinionem iis modis et locis quae novit, eum una cum Enoch a communi pernicie conservante.

Lamech aetatis 188 genuit Noe anno mundi 1642, qui fuit Maleled

ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν τῷ Μαλελεὶλ μὲν ἔτος ωμζ', τοῦ δ' Ἰάρεδ χπβ', τοῦ δ' Ἐνώχ φκ', ὑπερ ἔστι μετὰ τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ ἔτος ρνε'. τὸ αὐτὸ δ' ἔτος τνε' ἐχηρημάτιζε τοῦ Μαθου- C
 σάλα. ἐπέζησε δὲ Λάμεχ μετὰ τὸ γενῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθου-
 5 σάλα ἔτη γλέ' μέχρι τοῦ βροε' κοσμικοῦ ἔτους, καὶ ἀπέθανε πρὸ
 ζη' ἐτιῶν τοῦ κατακλυσμοῦ. ὁ αὐτὸς Λάμεχ πρῶτος ἐν τοῖς γε-
 νάρχαις ἀπέθανε πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Μαθουσάλα ἔτισιν πα',
 τοῦτ' ἔστι τῷ ωπη' τοῦ ὕγδου ἐξ Ἀδάμ Μαθουσάλα ἔτει. κατὰ
 δὲ τὸ σλς' ἔτος τοῦ Λάμεχ ὁ Μαλελεὶλ ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἰάρεδ
 10 κατὰ τὸ ζη' τοῦ αὐτοῦ Λάμεχ ἔτος. ὁ μέντοι Θείος Ἐνώχ τῷ λγ'
 ἔτει τοῦ Λάμεχ μετετέθη.

Νῶε ἐτιῶν φ' ἐγέννησε τὸν Σῆμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ, βρμα'
 ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Νῶε ἔτει μθ' Μαλελεὶλ ἀπέθανεν D
 ὁ δὲ Ἰάρεδ τῷ σπ' τοῦ Νῶε. Μαθουσάλα δὲ ἔτος ἦν κατὰ τὸ
 15 βρμα' ἔτος τοῦ κόσμου, λέγω δὲ τῷ φ' ἔτει τοῦ Νῶε, καθ' ὃ
 καὶ ὁ πρῶτος υἱὸς αὐτοῦ Σῆμ ἐγεννήθη ὠνε', τοῦ Λάμεχ πατρὸς
 Νῶε ἔτος γλζ', τῷ δὲ χ' ἔτει τοῦ Νῶε, ρ' δὲ τῆς ζωῆς τοῦ Σῆμ
 καὶ ᾗνέ τοῦ μακροβιωτάτου Μαθουσάλα ὁ κατακλυσμὸς γέγο-
 νεν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπέζησε Μαθουσάλα σδν τῷ αὐτῷ ἔτει τοῦ
 20 κατακλυσμοῦ ἕως βονς' κοσμικοῦ ἔτους λοιπὰ ἔτη ιε', εἴπερ
 ἀληθεῖς εἶναι πιστεύομεν τὰς περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ φε-

1. δ' ante Ἰάρεδ om. A.	8. τὸ αὐτὸ Bm. τῷ ἀπῶ G.	4. ἀφ- τὸν τὸν] Νῶε add. m.	5. φλε'] φλγ' m.	6. ζη'] ζζ' m.
ἔτιῶν] ἔτους G.	γενεάρχαις G.	8. ἔτει Bm. ζτη G.		
9. τὸ σλς' ἔτος Bm. τῷ σλς' ἔτει G.	10. ζη'] ζ' G. vβη' m.			
λγ'] λ' G.	12. καὶ τὸν Ἰάφεθ G.	13. μθ'] μγ' m.	16. σῆμ ἐγεννήθη B. Inverso ordine G.	19. ἐκίχσας G.
21. πιστεύο- μεν B.	τῶν] τὰς G.			

quidem annus 847, Iared vero 682, Enoch autem 520, qui ab eius translatione 155 numeratur; idemque erat Mathusala aetatis 355. Superfuit autem Lamech a filii Noe natali die annis 533 usque ad mundi 2175, eiusque mors 67 annis diluvium praevenit. Idem Lamech primus inter pristinos familiarum duces annis 81 patre Mathusala prior occubuit, hoc est ipsius Mathusala octavi ab Adamo Genearchae anno 888, Lamech autem aetatis anno 236, Maleleel occubuit; Iared vero Lamech eiusdem anno 468. Caeterum divinus Enoch Lamech anno 83 translatus est.

Noe aetatis 500 genuit Sem, Cham et Iapheth anno mundi 2142. Anno Noe 48 Maleleel mortuus est, Iared autem eiusdem Noe 280. Porro Mathusala anno mundi 2141 inter vivos agebat, natus annis 855, dico Noe 500, quo primogenitus eius Sem in lucem venit; Lamech vero pater Noe annorum erat 687, Noe anno 600, aetatis Sem 100, Mathusala cunctorum hominum longevissimi 965 diluvium universum orbem invasit. Eodem nihilominus diluvii anno numerato usque ad mundi 2256, aliis 15, annis supervixit Mathusala, si tamen sinceram et a deo quam verissime dictatas

ρομένης ἐν ἱεραῖς δέλτοις ἀψευδεῖς καὶ θεοπνεύστους ἱστορίας καὶ ἐτι τῶν μετ' αὐτῶν, ὡς ὑποταχθήσεται.

P. 115 Σῆμ ὁ πρῶτος υἱὸς Νῶε γενόμενος ἐτῶν ργ', ἔτους β' μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξᾶδ, τῷ β' β' ἔτει τοῦ κόσμου, ὅπερ ἦν χα' τῆς ζωῆς τοῦ Νῶε. καὶ ἐπέζησεν φ' ἔως τοῦ β' β' β' 5 κοσμικοῦ ἔτους ὁ Σῆμ. ὁ δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔζησεν ἔτη τν', καὶ ἀπέθανε τῷ β' β' β' ἔτει τοῦ κόσμου, κατὰ τὸ ἑν' ἔτος τῆς τοῦ Σῆμ ζωῆς.

Ἀρφαξᾶδ γενόμενος ἐτῶν ρλε' ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν τῷ β' β' β' ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἔζησεν ἔτη τνε' ἔως τοῦ β' β' β' β' κοσμικοῦ 10 ἔτους· καὶ ἀπέθανε πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Σῆμ ἔτει ι'. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων, ὡς καὶ Εὐσεβίου, ν' ἔχουσι τοῦ Ἀρφαξᾶδ μετὰ V. 92 τὸ γεννησάμενος τὸν Σάλα, οἷς οὐδ' ὅλως ἐπόμεθα, πάντη τῆς ἀλη-
 P θείας τῶν χρόνων καὶ τῶν γενεῶν διημαρτηκόσιν. ἀντὶ γὰρ τοῦ Καϊνᾶν τὸν Σάλα φασὶ γεννηθῆναι τῷ Ἀρφαξᾶδ Ἀφρικανός τε 15 καὶ Εὐσέβιος, καὶ τὴν ιδ' γενεὰν τοῦ Σάλα ἐγ' ἔχουσιν, μνήμην τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν οὐδ' ὅλως ποιησάμενοι, ὃν αἱ πανταχοῦ τῆς Γενέσεως ἱεραὶ βίβλοι καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρφαξᾶδ υἱὸν ἐκδεδώκασι, καὶ ἐγ' ἀπὸ Ἀδάμ, πατέρα δὲ τοῦ Σάλα ιδ' ἀπὸ Ἀδάμ ὄντος. 20

1. θεοπνεύστους Bm. θεοπνεύστοις G. 3. ἐτῶν add. B. ργ'] ρα' m. 9 ἐτῶν addidi ex AB. Toties hoc et ceteros casus omisit Goarus, ut de eo in posterum non sim moniturus, nisi ubi ex alterutro tantum codice sumpsero. Idem de articulis vel additis vel omissis aliisque vitiiis levioribus dictum esto. 12. τῷ] τὸν G. 13. τὸν σάλα B. αὐτὸν Σάλα G. 14. διημαρτηκόσιν B. διημαρτηκέσαι G. 15. φασὶ γεννηθῆναι] γεννηθῆναι φασὶ G. τῷ Bm. τῶν G. 18. τῆς Γενέσεως om. G.

sacris in paginis positas de illo vel de reliquis patriarchis narrationes, ut inferius declarabitur, existimemus.

Sem primogenitus Noe aetatis 101, a diluvio anno secundo genuit Arphaxad, mundi 2243, Noe 601, annis vero superstes fuit 500 usque ad mundi 2742. Noe porro vixit a diluvio annis 350 et anno mundi 2592 functus est vita, Sem aetatis 450.

Arphaxad aetatis 135 genuit Calnan anno mundi 2377 vixitque annis 355 usque ad 2732, et patre Sem annis 10 prior obiit. Caeterum exemplaria nonnulla, ut et Eusebii scripta, post Sala natum, Arphaxad annis 403, inter vivos egisse referunt, quibus oeu a temporum generationumque numero aberrantibus haud quaquam possumus assentiri; vice namque Cainan Sala genuisse Arphaxad Africanus et Eusebii narrant; et quartam quidem decimam Sala ponunt tertiam decimam, nulla secundi Cainan mentione facta, quem sacri passim libri ac evangelium Lucae studio scriptum Arphaxad filium, tertium quidem decimum ab Adamo, Sala vero ab eodem protoparente Adamo 14, patrem referunt.

Καϊνῶν γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Σάλα, τῷ βφζ' ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἐπέζησεν ἔτη υλ'. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τλ' περιέχουσι.

Σάλα γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ἑβερ τῷ βχλζ' ἔτει C βτοῦ κόσμου, καὶ ἐπέζησε Σάλα τλ' ἔτη ἕως τοῦ βϞδξζ' κοσμικοῦ ἔτους. τῷ δὲ σκ' ἔτει τοῦ Σάλα Ἀρφαξῶδ ἀπέθανεν.

Ἑβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' ἐγέννησε τὸν Φαλέκ, τῷ βψοα' ἔτει τοῦ κόσμου, καὶ ἔζησεν Ἑβερ μετὰ τὸ γεννηθῆναι αὐτὸν τὸν Φαλέκ ἔτη σο' ἕως τοῦ γμ' κοσμικοῦ ἔτους. τῷ οὖν ρ' ἔτει Ἑβερ, 10 ὅπερ ἦν βψλς' ἔτος τοῦ κόσμου, ἤρξαντο οἰκοδομεῖν τὸν πύργον. τῷ δὲ ρμ', ἦτοι κοσμικῷ βψος', συνεχύθησαν αἱ γλῶσσαι, ἔτει ε' τῆς ζωῆς Φαλέκ, καὶ διεσπάρησαν ἔτει ς', ὡς τινες ἠκριβολογήσαντο οὐκ ἀπεικότως οἶμαι.

Φαλέκ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ραγαῦ, καὶ ἔζησεν 15 ἔτη σθ'. καὶ ἀπέθανε πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς, καὶ οὕτως Ἑβερ δεύτερος μετὰ τὸν Λάμεχ ἔτη σλ'.

Ραγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλβ' ἐγέννησε τὸν Σεροῦχ τῷ γλγ' ἔτει D τοῦ κόσμου, σξβ' ἔτει τοῦ Φαλέκ.

Σεροῦχ γενόμενος ἐτῶν ρλ' ἐγέννησε τὸν Ναχώρ τῷ γρξγ' 20 ἔτει τοῦ κόσμου.

Ναχώρ γενόμενος ἐτῶν οθ' ἐγέννησε τὸν Θαρά τῷ γσμβ' ἔτει τοῦ κόσμου.

1. ἐτῶν add. B. 9. γμ'] γμα' m. 12. ἔτει] ἔτη A.
 14 et 17. ραγαῦ B. Ραγαῦ G. 15. καὶ οὕτως δεύτερος μετὰ τὸν Λάμειχ ἀπέθανεν πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἑβερ ἔτη ρθα' m. οὕτως] οὕτως B. 17 et 21. ἐτῶν addidi ex B. 21. θάρα B. Θάρρα G.
 22. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ς' add. m.

Cainan aetatis 130 genuit Sala anno mundi 2507 mansitque superstes annis 450, licet exemplarium nonnulla 330 scribant.

Sala aetatis 130 genuit Heber anno mundi 2637, superstes mansit annis 330 usque ad mundi 2967. Arphaxad porro Sala 230 ex hac luce migravit.

Heber aetatis 134 genuit Phalec, anno mundi 2771, a cuius natalibus usque ad mundi 3041 vixit Heber annis 270. Huius igitur anno centesimo, qui mundi 2786 numerabatur, turrim exaedificare coeperunt, ac 140, hoc est mundi 2776, confusae sunt linguae, Phalec aetatis quinto; homines porro, prout non indiligenter, me iudice, quidam rationes digesserunt, dispersi sunt sexto.

Phalec aetatis anno trigesimo supra centesimum genuit Ragam et postmodum vixit annis novem et ducentis. Hic ordine secundus post Lamech proprii patris Heber letum annis 191 moriens praesensit.

Ragam aetatis anno 132 genuit Seruch anno mundi 3033, anno Phalec ducentesimo sexagesimo secundo.

Seruch aetatis anno 130 genuit Nachor, anno mundi 3163, et vixit superstes annis ducentis.

Nachor aetatis 79 genuit Thara anno mundi 3242.

Θαρά γενόμενος ἐτῶν ο' ἐγέννησε τὸν Ἀβραάμ· ἐπέζησε δὲ
 ἕτη ρλ' ἔως τοῦ λ' ἔτους τοῦ Ἰσαάκ· τούτου ῥμ' ἔτι Ἀβραάμ
 καταλιπὼν αὐτὸν ἐν Χαρρὸν παρήκνησεν εἰς γῆν Χαναὰν κατὰ
 P. 116 θεῖον χρησμὸν γεννηθεὶς μὲν τῷ γιγ' ἔτι τοῦ κόσμου, ἐπιβὰς
 δὲ τῆς ἐπηγγελμένης γῆς τῷ γπζ' ἔξ Ἀδάμ, οὐ ὄντι τῆς ζωῆς 5
 αὐτοῦ ἔτι.

Ἀβραάμ γενόμενος ἐτῶν ρ' ἔξ ἐπαγγελίας ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ.

Ἰσαάκ γενόμενος ἐτῶν ξ' ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ τῷ μρογ' ἔτι
 τοῦ κόσμου. τὸ δ' αὐτὸ ἦν καὶ τοῦ Ἀβραάμ ἔτος ρξά'. ὡς εἶναι
 δῆλον ὅτι ὁ Ἰακώβ κατὰ τὸ ροε' ἔτος Ἀβραάμ, ἐν ᾧ μετέλλαξεν, 10
 ιδ' ἐτῶν ἦν τοῦλάχιστον.

Ἰακώβ ἔτι πβ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐγέννησε τὸν Λεὺλ, καθὼς
 ἐν τῇ προλαβούσῃ συντάξει σαφῶς ἀποδείκνυται. ἀνάγκη γὰρ
 Βῦνασα μεταξὺ τῆς γενέσεως Ἰωσήφ καὶ Λεὺλ θ' μεσεμβολεῖν ἔτη,
 ἐπεὶ καὶ ἕνατος ἐτέχθη μετ' αὐτόν. ἀποδείκνυται δὲ Ἰωσήφ ἐκ 15
 τῆς γραφῆς τῷ κα' Ἰακώβ τεχθεὶς, εἴ γε ρκ' ἔτι τοῦ πατρὸς λ'
 ἔτος ἄγων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Αἰγύπτου ἀναβιβάζεται. συναποδεί-
 κνυται δὲ καὶ Λεὺλ διὰ τοῦτο πρὸ θ' ἐτῶν αὐτοῦ τῷ πβ' ἔξ
 ἀνάγκης γεννηθεὶς τοῦ Ἰακώβ ἔτι. καὶ ἔτι πρὸς τούτοις ἐπι-
 συνάγεται πρὸ δέκα τῆς γενέσεως ἐτῶν τοῦ Λεὺλ παραγενέσθαι 20

1. θάρα B. θάρρα G. 2. τοῦ om. G. 1ς Bm. 1' G. τοῦ
 add. B. 3. εἰς γῆν B. ἐν γῆ G. 4. γιγ' m. 7. Ita B.
 ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ ἔξ ἐπαγγελίας G. 9. τὸ δ' αὐτὸ m. τῷ δ'
 αὐτῷ G. τοῦ B. τῷ G. 10. δῆλον ὄντι] Vulgo δηλονότι.
 ἐν ᾧ add. B. 15. ἐπεὶ Bm. ἐπὶ G. ἕνατος B. θ' G.
 αὐτόν Bm. αὐτῶν G. δὲ om. G. 18. πρὸ θ' ἐτῶν B. πρὸς
 θ' ἐτῶν A. πρὸς θ' ἔτους G. 19. τοῦ] τῷ G. ἔτι Bm.
 ἔτη G. ἔτι] ἔτι Bm. 20. δέκα τῆς m. δεκάτης G.

Thara aetatis septuagesimo genuit Abraham, superstes autem fuit
 annis 135 usque ad trigesimum quintum Isaac annum. Eo aetatis suae
 145 relicto Abraham divinis iussis obsequutus peregrinatus est in terram
 Chanaan; ac primam quidem lucem adspexit anno mundi 3312, et ab Adamo
 creato anno 3387 promissam terram vitae suae anno 75 est ingressus.

Abraham aetatis centesimo iuxta dei pollicita genuit Isaac.

Isaac aetatis sexagesimo genuit Iacob anno mundi 3478, qui erat Abra-
 ham 161, Iacob Abrahamae anno 175, quo decessit etiam e vivis, quatuor-
 decim ad minus erat annorum.

Iacob aetatis octogesimo secundo genuit Levi, prout iam praecedente
 syntagmate demonstratum est. Novem siquidem annos inter Ioseph et
 Levi natalia interponere penitus est necessarium, cum post hunc nonus sit
 ille genitus. Ioseph autem nonagesimo primo Iacob aetatis natum scri-
 ptura declarat, quandoquidem ipse patris 120, annum aegens 80, ad mode-
 randam Aegyptum evehitur; simul vero annis novem prior, patris nimi-
 rum 82, Levi natus indubie colligitur; ac insuper annis decem ante Levi

τὸν Ἰσραὴλ εἰς Μεσοποταμίαν. ζ' γὰρ ἔτη δουλεύσας ὑπὲρ τῆς
 'Ραχὴλ πρῶτα καὶ παρὰ γνώμην τῆς Λεία μιχθεὶς τρίτον ἔσχε V. 93
 παῖδα τὸν Λεὺν παρ' αὐτῆς ἐν τριῶν ἔτεσι δηλονότι. ὥστε οὔτε C
 τῷ Ἀφρικανῷ πιστευτέον πς' ἔτει τοῦ Ἰακῶβ λέγοντι γεννηθῆ-
 5 ναι τὸν Λεὺν οὔτε τῷ Εὐσεβίῳ λέγοντι τῷ πς' ἔτει. κατ' ἄμ-
 φω γὰρ ἢ τῷ 45' ἢ τῷ 46' τῆς ζωῆς Ἰακῶβ εὐρεθήσεται γεν-
 νηθεὶς ὁ Ἰωσήφ· ὅπερ ἀσύμφωνον τῇ θείᾳ γραφῇ παριστώσῃ
 τοῦτον ἑτῶν 14 ἄρξαντα τῆς Αἰγύπτου καὶ μετὰ τὰ δέκα ἔτη,
 10 ἑπτὰ λέγω τῆς εὐθηνίας καὶ τρία τῆς λιμοῦ, ἀπολαβόντα τὸν πα-
 ῶτι. ὥστε ἐκ τούτων ἀκριβῶς παρίσταται ἢ ἐκατέρου γενεσις,
 καὶ οὕτως ἡμῖν στοιχειωθήσεται ἔχουσι καὶ ἑτέρους μεταγενεστέ-
 ρους ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικὸς συναδόντας, μὴ μέντοι μετὰ D
 τῆς προκειμένης αἰτιολογίας καὶ ἀκριβοῦς ἀποδείξεως. Ἰακῶβ
 15 ἔτει 46' ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, ἔσχατον πάντων τῶν ἐν Μεσοποτα-
 μίᾳ τεχθέντων αὐτῷ παιδῶν, πρῶτον δὲ ἐκ τῆς 'Ραχὴλ. Ἰωσήφ
 δὲ μετὰ τὴν ἐν γῆ Χαναὰν ἐκάνοδον τοῦ πατρὸς φθόνῳ τῶν
 ἀδελφῶν δοῦλος πραθεὶς κατήχθη εἰς Αἴγυπτον τῷ 45' ἔτει τοῦ
 Ἰακῶβ, αὐτὸς ὢν ἑτῶν 17, καὶ μετὰ 17 ἔτος ἑτῶν ὑπάρχων 14
 20 τῆν ἡγεμονίαν Αἰγύπτου ἐγχειρίζεται ἐπὶ Ἀφράφω Φαραῶ βα-

1. ὑπὲρ B. περὶ G. 4. ἔτει B. ἔτη G. 7. θεία om. B.
 9. τῆς λιμοῦ B. τοῦ λιμοῦ G. 10. τεσσαρακοντούτην m. σερακον-
 τούτην G: quod nihilli est. Novae Graecitatis esset σερακοντούτην.
 11. ἢ om. G. 12. ἔχουσι καὶ AB. καὶ om. G. 15. ἔτει B.
 ἔτη G. 17. ἐν γῆ χαναὰν ἐκάνοδον B. ἐκάνοδον τῆς ἐν γῆ
 χαναὰν G.

natalia Iacob in Mesopotamiam convincitur migrasse. Septem enim annis Rachel procatus servit ac praeter sententiam Liae commixtus, tertium e liberis Levi, tertio nimirum anno lapsus suscepit; atque ita nullam apud me fidem meretur Africanus anno Iacob 87 Levi natum affirmans, vel Eusebii qui 86 eiusdem adscribit natalia. Ex utriusque quippe mente vel 96 vel 95 Iacob aetatis anno Ioseph ortus comperietur, quod quidem a divina scriptura ad Aegyptiaci imperii dignitatem anno trigesimo promotum ac decem deinde lapsis annis, ubertatis dico septem et famis tribus, cum ipse quadragenarius esset, patrem Israel 130 provectum cum tota familia ad se vocasse referente penitus alienum est. Atque ita luce clarius utriusque nativitatibus tempus arguitur, eoque pacto a nobis, consentiente etiam posteriorum Historicorum voce, (nec enim propositis solum argumentis vel diligentiori nostro computo innititur), statutum est. Iacob aetatis 91 postremum in Mesopotamia, primum autem ex Rachel susceptorum, genuit Ioseph. Ille post patris in terram Chanaan reditum fratrum invidia in servum pretio venditus in Aegyptum anno patris 107, aetatis propriae 17, deducitur, ac 18 in servitute exactis annis, cum ipse annorum triginta esset, sub Aphophi Pharaone Aegypti rege, dynastia decima septima

σιλέως Αιγύπτου, κατὰ τὴν δυναστείαν, τῷ ρά' ἔτει τοῦ πατρὸς. καὶ μετὰ ἔτη ε', ἑβδομον μὲν τῆς εὐθηνίας, τρίτον δὲ τῆς λιμοῦ, κατήλθεν Ἰακῶβ εἰς Αἴγυπτον, ἔτει μ' τοῦ Ἰωσήφ, ρλ' ἄγοντος
 P. 117 ἔτος, καὶ ἐπέζησεν ἐν Αἴγύπτῳ ἔτη ιζ', ὡς ἡ θεία γραφή τῆς Γενέσεως μαρτυρεῖ. ἦν δ' ἄρα καὶ Ἰωσήφ κατὰ τὴν ἀκόλουθον 5 ἀπαρίθμησιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου Ἰακῶβ ἐτῶν νζ'. τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ τῷ ρμζ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ μεταλλάξαντος ἔτει, ὅπερ ἦν κοσμικὰν γγχιθ'. αὐτὸς ἐπέζησεν Ἰωσήφ ἔτη λοιπὰ γη'. ὁμοῦ γίνονται ἔτη τῆς ζωῆς Ἰωσήφ ρί', κόσμου δὲ γγχοβ'. μέχρι μὲν οὖν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς ἡ ἱερὰ Γένεσις ἱστορεῖ, μηδαμοῦ χρὸ-10 νους ἡμῖν τοῦ Λεὺι διαγράφουσα, καθ' οὓς ἐγέννησε τὸν Καὰθ ἢ τοὺς τοῦ Καὰθ, καθ' οὓς οὗτος τὸν Ἀμβράμ ἢ ὁ Ἀμβρόμ τὸν Μωϋσῆν. ἡ δὲ τῶν νλ' ἐτῶν ἀπαρίθμησις τῆς ἐν γῆ Χα- Βναὰν παροικίας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Αἴγύπτῳ, κατὰ τὴν πρὸς Ἀβραὰμ τοῦ Θεοῦ πρόβρησιν, κατὰ πάντας τοὺς ἐρμηνευτὰς καὶ 15 ἱστορικοὺς, ἀπὸ ε' καὶ ὁ ἔτους ἀριθμεῖται· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ οὐ ἔτους Ἀβραὰμ ἕως τελευτῆς Ἰωσήφ καὶ τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως ἔτος τῆς αὐτῆς παροικίας ὁ οὗτος· ἀπὸ οὐ ἔτους Ἀβραὰμ ἕως γεννήσεως τοῦ Ἰσαὰκ ἔτη κε'. Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακῶβ ἔτει αὐτοῦ ξ'. Ἰακῶβ ἐτῶν ρλ' μετῆρε πρὸς Ἰωσήφ εἰς 20 Αἴγυπτον, δεκάτῳ ἔτει τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ μ' τῆς ζωῆς

1. ιζ' δυναστείαν m. 2. εὐθηνίας B. 3. ἔτει B. ἔτη G.
 8. ἄγοντος B. ἄγων G. 7. αὐτοῦ μεταλλ.] μεταλλ. αὐτοῦ G.
 11. καθ' οὓς Bm. καθ' ὧς G. 12. Ἀμβράμ bis m. ἄβραμ B. ἄβραμ al-
 tero loco A. Ἀβραὰμ G. 15. πάντας τοὺς] τοὺς πάντας G. ἐρμη-
 νευτὰς B. ἐρμηνεύσαντας G. 16. ε' B. τοῦ ε' G. 18. ἔτος B. ἔτους G.
 σκα' ἔτη καὶ ἕως τοῦ ἐσχάτου ἔτους τῆς παροικίας οὗ ἔτη, οὗ-
 τως m. 19. τοῦ Ἰσαὰκ B. Aberat τοῦ. 20. μετῆρε Bm. μετῆρας G.

locato, anno paternae aetatis 120 gubernandam Aegyptum accepit. Prae-
 teritis decem annis, ubertatis videlicet septem ac famis tribus, Iacob 130
 agens annum, Ioseph autem 40, descendit in Aegyptum et, teste Geneseos
 scriptura, annis 17 fuit superstes; ac iam morituri Iacob tempore, (de-
 cessit autem ille aetatis 147, qui mundi fuit 3619), annum 57 numeravit
 ac insuper alius 53 vixit, omniumque vitae Ioseph annorum summa est 110,
 a mundi natalibus 3672. Sane ad eius usque mortem narranda quaeque
 sigillatim et enucleate persequitur scriptura, Levi vero annos, quo nimi-
 rum tempore Caath vel Caath posteros, ex quibus deinde Amram vel
 Amram Mosen suscepit, nulla tenus explicat. Quadringenti vero triginta
 anni Abraham a deo praenunciati, quibus Israël in terra Chanaan pere-
 grinaretur et in Aegypto moram facturus esset, communi cum Interpretum,
 tum Historicorum suffragio, a 75 Abraham anno ducent exordium; rece-
 sentur autem ab eiusdem Abraham anno 75 usque ad Ioseph obitum vel
 libri Geneseos finem anni 285 et usque ad ultimum in terra Chanaan ha-
 bitationis 215, hoc pacto. Ab anno Abrahae 75 usque ad Isaac nata-
 lia anni 25, Isaac aetatis 60, genuit Iacob; hic aetatis 130 ad Ioseph in
 Aegyptum profectionem suscepit, anno imperii eius decimo ac eiusdem

υπάρχοντι. ἔζησε δὲ Ἰωσήφ μετὰ τὸ ρλ' ἔτος Ἰσραὴλ, ἧτοι τὸ μ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη ο'. ἦν ἄρα κατὰ μὲν τὸ ρλ' ἔτος Ἰακώβ ἔτος τῆς θείας προρρησίως καὶ τῆς ἐν γῆ Χαναὰν παροικίας σιε'. C ὡς ἅπαντες σὸν τῇ γραφῇ καθομολογοῦσι, κόσμος δὲ γχ'. ἐπέ- 5 ἔζησε δὲ Ἰωσήφ ἔτη ο' τῆς ἐν Αἰγύπτῳ παροικίας. λείπονται δὲ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν υλ' ἐτῶν ἀπὸ ρί' Ἰωσήφ ἔτους ἕως ἐξόδου καὶ ἐλευθερίας υἱῶν Ἰσραὴλ, ἧτις γέγονεν ἐπὶ Μωϋσέως π', λοι- πὰ ἔτη ρμέ'. τούτων ὁμολογουμένων ἔχομεν τὰ π' Μωϋσέως, τὰ δὲ λοιπὰ ξέ' ἀπὸ τελευτῆς Ἰωσήφ καὶ τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως 10 ἕως πρώτου ἔτους Μωϋσέως σεσίγηται τῇ γραφῇ μηδαμοῦ φερό- μενα· μόνον δὲ ἐκ τῆς προκειμένης πρόσθεν ἀφαιρέσεως τῶν υλ' τῆς παροικίας ἡμῶν ὄντα πρόδηλα, ὅτι ξέ' ἔτη εἰσὶν ἀπὸ τῆς τε- V. 94 λευτῆς Ἰωσήφ ἐπὶ τὴν Μωϋσέως γέννησιν, ὅτινα γενεαλογεῖν ἀπὸ D Ἰωσήφ καὶ κατεῖναι ἐπὶ Μωϋσέα ἀδύνατον, διὰ τὸ ζξ ἄλλης φυ- 15 λῆς τὸν αὐτὸν καταγεσθαι Μωϋσέα τῆς Λευιτικῆς. ἀνάγκη δὴ πᾶσα λοιπὸν ἐνταῦθα παραθεμένους τὰ φανερώς τῇ γραφῇ λελεγ- μένα καὶ πᾶσιν ὁμολογούμενα ὡς ἐπ' ἄλλην ἀναδραμεῖν ἀρχήν. τὸ πρῶτον ἔτος Λεὺι, τοῦτο δὲ ἦν, ὡς πρὸ βραχέος δέδεικται, κατὰ τὸ πβ' τοῦ Ἰακώβ, τὸ δ' αὐτὸ πάλιν τῆς μὲν ἐν τῇ Χαναὰν- 20 τιδι γῆ παροικίας ἔτος ἦν ρξζ' οὔτως· ὁ Ἀβραὰμ ἀπὸ οε' ἔτους

1. τοῦ Ἰσραὴλ G. ἧτοι τὸ m. ἧτοι τῷ G. 2. ἔτη] ἔτε AB.
 μὲν τὸ Bm. μὲν τῷ G. 4 γχβ' m. 6. ἀπὸ] ἀπὸ τῶν G.
 ἔτους B. ἔτος G. ἐτῶν m. 7. μωϋσέως A. Μωσέως G. 8. ἐξω-
 μεν B. 10. ἕως τοῦ πρώτου m. ἕως τοῦ om. G. 16. λοιπὸν]
 λοιπὰ G. τὰ om. G. 18. βραχέος] Scribatur βραχέως
 19. κατὰ τὸ Bm. κατὰ τῷ G. τὸ δ' αὐτὸ Bm. τῷ δ' αὐ-
 τῷ G.

ætatis quadragesimo; post patris autem Israël 130, hoc est post sui ipsius 40, vixit Ioseph annis 70, erat itaque circa Iacob 130 annus divinis oraculis futuræ in terra Chanaan habitationis, ex omnium cum scriptura consensu 215, mundi vero 3602, migrationi deinde in Aegyptum superfuit Ioseph annis 70. Ad completum autem 130 annorum numerum usque ad exitum et restitutum filiis Israël libertatem, quæ anno Mosis octogesimo contigit, residui desunt anni 145. His ita statutis penes nos iam sunt 80 Mosis anni, reliqui licet sexaginta quinque ab obitu Ioseph et libri Geneleos termino ad primum usque Mosis annum, silentio velati nullo scripturæ loco memorantur; ex præfato siquidem peregrinationis in terra Chanaan spatio et ex subductione ab annis 430 facta dignoscuntur; sunt enim ab obitu Ioseph usque ad Mosis natalia 65 numerandi, quos quidem per generationum seriem ab Ioseph percensere et ad Mosen usque deducere, quod Moses ex alia tribu, Levitica nimirum, sit ortus, impossibile est; ac proinde ad eos quos apertius recenset scriptura, quique sunt apud omnes in confesso, velut ad certius communiusque principium recurrere nos necessitas urget. Primus Levi annus, erat vero ille, prout nuper præmisimus, Iacob 82, ac peregrinationis in terra Chanaan 167, hoc pacto. Abra-

P. 118 ἐπὶ ρκ' ἔτη. Ἰσαὰκ ἕως πρώτου Ἰακώβ ζ'. Ἰακώβ ἕως πρώτου ἔτους Λευὶ πβ'. ὁμοῦ ρξξ' λοιπὰ τῶν υλ' τῆς παροικίας σξγ'. ὕτινα μαρτυρούμενα ὑπὸ τῆς γραφῆς σὺδαμοῦ φαίνεται, πλὴν τῶν π' Μωϋσέως. τὰ δὲ λοιπὰ ρπγ' ἀπὸ πρώτου ἔτους Λευὶ ἕως πρώτου ἔτους Μωϋσέως οὕτως πᾶσιν ἀνενδῶς συμπεφάνηται. 5 Λευὶ ἐτῶν μζ' ἐγέννησε τὸν Καάθ· Καάθ ἐτῶν ξ' ἐγέννησε τὸν Ἀμβράμ. Ἀμβράμ ἐτῶν οέ' ἐγέννησε τὸν Μωϋσῆν. Μωϋσέως ἔτος πῶτον. ὁμοῦ γίνονται ρπγ' ἀπὸ πρώτου ἔτους Λευὶ ἐπὶ Β πρῶτον ἔτος Μωϋσέως. ἐπὶ δὲ τῷ πα' τοῦ αὐτοῦ Μωϋσέως, καθ' ὃ τι ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ ἠγήσατο, ἔτη σξγ'. ἦν δὲ 10 καὶ αὐτὰ ἀπὸ οέ' ἔτους Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ πῶτον ἔτος Λευὶ ρξξ' ἔτη. ὁμοῦ τῆς ἐν γῆ Χαναὰν καὶ Αἰγύπτου παροικίας Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ τῶν πατριαρχῶν ἔτη υλ' ἕως πα' ἔτους Μωϋσέως.

Μή τις δὲ νομιζέτω διαφωνεῖν τὴν περὶ τῶνδε τῶν χρόνων 15 ἔννοιαν πρὸς τοῦ Θεοῦ τῷ Ἀβραὰμ εἰρημένην. ἐν τῇ Γενέσει μὲν, ἥ φησι „γινώσκων γνώση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσι καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς υ' ἔτη.” ἐν δὲ τῇ βίβλῳ τῆς Ἐξόδου „ἥ δὲ 20 Σκατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦν κατώκησαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέ-

1. πῶτον Ἰσαὰκ ἔτη κέ m.	3. ὑπὸ B. μὲν ἀπὸ G.
5. ἔτους τοῦ Μωϋσέως G.	7. Ἀμβράμ bis m. ἄμβραμ B.
Ἀβράμ G.	9. τῷ πα' τοῦ B. τὸ πα' ἔτος τοῦ G.
σέως B.	11. καὶ et ἔτους add. B.
17. ἡ φησὶν AB. ἡ φησὶν G.	16. Γενέσει] XV, 13.
οὐκ AB.	— οὐσιν] — οὐσιν ter A.
	19. Ἐξόδου] XII, 40.

ham a 75 aetatis anno ad Isaac natalia numerat 25, Isaac usque ad primum Iacob 60, Iacob usque ad Levi primum 82. Summa omnium 167. Reliqui 263 in transmigratione Aegyptiaca exacti, nec non ad totam molem 430 complendam desiderati, demptis 80 vitae Moisi, nullum in scriptura quo patefiant reperirunt testimonium; ii tamen qui a primo Levi ad primum usque Moisi annum 183 numerantur consensu omnium approbantur hoc pacto. Levi aetatis 47 genuit Caath; Caath aetatis 60 genuit Amram; Amram aetatis 75 Mosen; Moisi primus annus. A primo Levi usque ad primum Moisi annum summa anni 183, ad 81 vero, quo profectiois ex Aegypto se duces exhibuit, anni simul 263, erant autem a 75 Abrahae usque Levi primum anni 167. Summa igitur peregrinationis Abraham, Isaac et Iacob reliquorumque patriarcharum in terra Chanaan et Aegypti ad Moisi annum 81, 430 annorum est.

Nullus autem annorum numerus Abraham a deo praenunciatum allatae nuper temporum rationi contrarium existimet, ac Geneseos quidem locum hunc quo dicit deus: „scito praenoscens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua et subiicient eos servituti et affligent et humiliabunt quadringentis annis.” Hinc alteri Exodi libro comparat: „habitatio filiorum Israel, qua ipsi et patres eorum habitaverunt in terra

ρες αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν ἔτη υλ'. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ υλ' ἔτη, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός." ἄμφω γὰρ ἄληθῆ. τὰ τε υ' μετὰ τὸ ρ' ἔτος Ἀβραὰμ ἀριθμούμενα ἀπὸ τῶν χρόνων Ἰσαὰκ ἔτη, ὅς ἦν καὶ κυρίως σπέρμα 5 αὐτοῦ ἐξ ἐπαγγελίας Θεοῦ καὶ πίστεως, τὰ τε υλ' ἀπὸ τοῦ οέ' ἔτους Ἀβραὰμ καὶ τῆς πρώτης παροικίας εἰς γῆν Χαναάν. τὸ δὲ δουλώσουσι καὶ κακώσουσι καὶ ταπεινώσουσι διεzeugμένως καὶ ἀπροσδιοριστως νοητέον τῶν υ' ἐτῶν, ὡς ἂν τις εἴποι. πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ ἔτη υ' καὶ δουλώσουσι καὶ κακώ- 10 σουσιν αὐτό. ὁ γὰρ τοι τῆς δουλείας χρόνος ἐν ὅλοις ἔτεσιν εἰ- ρίσκεται τοῖς ἀπὸ τελευτῆς Ἰωσήφ ἕως πα' ἔτους Μωϋσέως συμ- περιαιρούμενος ῥμέ, ἀρξάμενος μὲν ἐκ κοινοτέρων τῶν συμφορῶν μετὰ τὴν Ἰωσήφ λῆξιν, ἀξῆθεις δὲ κατὰ πρόσβασιν κατὰ Μωϋσέα καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτούς.

15 Καὶ ταῦτα μὲν ἐν βραχεὶ τῷ πέρατι τῆς Γενέσεως ἐπισημ- μανταὶ χρησιμεύοντα κἂν τοῖς πρὸ Μωϋσέως καὶ ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν χρόνοις, περὶ ὧν ἡ τε τῆς Ἐξόδου καὶ τοῦ Λευι- κοῦ Ἀριθμῶν τε καὶ Λευτερονομίου περιέχουσιν ἱεραὶ βίβλοι. ἵπολείπεται δὲ ἡμῖν μικρὰ περὶ τῶν δώδεκα φυλάρχων πατριαρ- 20 χῶν διαλαβεῖν πρὸ τῆς κατὰ μέρος κανονογραφίας. οὔτοι δὲ τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἰβ' τῷ Ἰακώβ παῖδες ἐκ δ' γυναικῶν, δύο μὲν P. 119 ἑλευθέρων τῆς Λείας καὶ τῆς Ραχὴλ, δύο δὲ παιδισκῶν Ζελαφῶς

1. αἰγύπτῳ B. Αἰγύπτου G. 2. μετὰ τὰ υλ' ἔτη B. μετὰ υλ' ἔτη A. μετὰ ἔτη υλ' G. ἡ om. B. 9. οὐκ] οὐχ B. 10. αὐτό] αὐτούς G. 20. δὴ τὸν ἀριθμὸν B. δὲ τῶν ἀριθμῶν G.

Aegypti et in terra Chanaan, quadringentis triginta annis expletur; et factum est post annos 430, ut omnis exercitus domini egressus sit ex Aegypto nocte." Verum est etenim utrobique dictum. Nam et 400 anni ab aetate Abraham 100, et primis Isaac, qui proprium ex dei fideique promissione fuit eius semen, temporibus numerantur; nec non etiam 430 ab Abrahama 75 et prima per terram Chanaan peregrinatione; at quod dicitur: et subiciunt eos servituti et affligent et depriment eos; divisim et indefinite per quadringentos illos annos animo percipiendum; ac si dicat quispiam: peregrinum erit semen tuum in aliena terra annis 400 et subiciunt eos servituti et affligent; servitutis enim spatium decursis a morte Ioseph usque ad Mosis 81, manifesto dignoscitur annis 145 conclusum; et a levioribus quidem calamitatibus defuncto Ioseph confestim incepisse, ac tandem ad Mosis, Aaron et coaetaneorum annos magis ac magis excrevisse.

Et haec quidem proposito nostro, nec non Mose prioribus et posterioribus ipsiusque aetati melius percipiendae idonea Geneseos cales concluduntur, de quibus Exodi, Levitici, Nemerorum et Deuteronomii libri pluribus disserunt. Panca nunc de patriarchis tribuum duodecim principibus, priusquam privatos singularum ordines et indices proponamus, incumbit explicare. Fuerunt illi numero duodenario Iacob filii ex quatuor coniugibus, duabus quidem Lia et Rachel liberis, duabusque aliis, Zepha

V. 95 και Βαλλᾶς, Ρουβὴν πάντων ἦν τῷ χρόνῳ πρωτότοκος, και τῇ φύσει, ὅς τῇ παλλακῇ συνελθὼν τοῦ πατρὸς ἱερωσύνην ἀρρηρέθη και βασιλείαν σὺν τοῖς πρωτοτοκοῖς. ἠλόγηται δὲ και πολὺς ἐν ἀριθμῷ γέγονε τὸν Ἰωσήφ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν διαφραρῆναι μὴ συγγωρήσας. φασὶ δ' ὅτι και ἀνῆλθε μὲν ἐπὶ τὴν πατρικὴν κοίτην, οὐ συνῆλθε δὲ τῇ παλλακῇ. ὅπερ οὐ συμφωνεῖ τῇ γραφῇ.

B τούτοις τοῖς πρωτοτοκοῖς ἐτιμῆθησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ τοῦ σώφρονος παῖδες, ὅτι τε ἐν γυναικὶ τοῦ Ρουβὴν ἀτιμωθέντος Ἰωσήφ ἐν γυναικὶ τῇ Αἰγυπτία μὴ συνελθὼν ἰδοξάσθη και ὅτι πρωτότοκος ἐκ Ραχὴλ. τούτοις Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας ἐναλλάξ και σταυροειδῶς ἐπιθεῖς, τῷ Μανασσῇ μὲν ἐκ δεξιῶν ἐστῶτι, ὡς πρωτότοκῳ τοῦ Ἰωσήφ τὴν ἀριστεράν, τῷ δὲ Ἐφραῖμ τὴν δεξιάν, και περ ἐξ ἀριστερῶν ἐστῶτι, ὡς δευτέρῳ, προφητικαῖς ἠλόγησεν ὄμμασι τε και ἰδιοποιήσατο φυλάρχους ἀναδείξας τοὺς δύο και πατριάρχας ἀντὶ Ἰωσήφ. οὗτος γὰρ καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἐνηρίδμηται, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Λευὶ σὺν τῷ Ἐφραῖμ. ἡ γὰρ τοῦ Λευὶ φυλὴ Οἰερατικὴ οὕσα τῶν ἰβ' χωρὶς ἴσται και καθ' ἑαυτήν. τιμῆς δὲ τοιαύτης ἠξιώθη, ὅτι τε ἀπὸ Ρουβὴν τρίτος ὁ Λευὶ και ὅτι κατὰ ἀναστροφὴν ἀπὸ τοῦ ὑστάτου πάντων Βενιαμὶν δέκατος εὐρεθεῖς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποδεκατώσεως πάντων τῶν προσόντων τῷ κατὰ τῷ θεῷ ἀφιερώθη. φεύγων γὰρ τὸν Ἡσαὺ ὁ Ἰακώβ ἠῤῥατο

1. Βαλλᾶς m. Βαλᾶς G. ρουβὴν hic et infra B. Ρουβίμ constant G. 3. πρωτοτόκοις B. πολὺς B. πολλοῖς A. πολλῶν G. 9. πρωτοτόκον AB. 11. τῷ Bm. τὸν G. 14. ὄμμασι] ῥήμασι m. φυλάρχους AB. φυλάρχας G.

et Bala ancillis, nati. Rubem ut natu, sic tempore cunctorum maximus, cum patris pellice congressus sacerdotio excidit et regnum cum primogenitorum iure amisit. Benedictionem nihilo secius velut e fratrum turba quilibet alius accepit, quod Ioseph a fratribus necari non permisisset. Cubile quidem patris eum conscendisse, non cum pellice congressum, nonnulli referunt, quorum sententia scripturis omnino repugnat. Primogenitorum donis aucti sunt continentia Ioseph filii; et Rubem mulieris causa deiecto Ioseph ab Aegyptia muliere sibi temperans ad summos honores sublatus est, cum aliunde primogeniti titulo, ceu Rachel natu primus, non careret. Eius itaque filiis commissas et in crucis modum actas manus Israel imponens, Manassi quidem, ceu Ioseph primogenito, a dextris stanti, sinistra manu, Ephraim autem, ceu minori et a sinistris posito, dextera applicata, prophetice verbis benedixit, eosque sibi vice Ioseph adoptatos patriarchas et tribuum duces renunciavit. Ioseph enim nusquam proprio nomine, sed loco Levi, Ephraim connumeratus fuit. Levi quippe tribus cum ex sacerdotibus tota sit sibi relicta, nec non a reliquis separata fuit. Eiusmodi vero dignus honore Levi habitus est, quod quamvis a Rubem tertius, retrogrado tamen ordine a Benjamin omnium novissimo, tempore, quo pater cunctorum bonorum decimas deo consecrabat decimus numeratus, eam ob rem deo fuerit consecratus. Fratrem siquidem Esau cum

ὅποσα ἂν κτήσαστο ἀποδεκατώσει κυρίῳ. ἄλλως τε εἰ ἀπὸ τοῦ
 'Ρουβὴν ὁ δέκατος Ἀσὴρ ἱερώθη, παιδίσκης ἂν ἱεράτευεν ἐπο-
 νεΐδιστον γένος, ὑπερ οὐκ ἤρρισε τῷ Θεῷ. μετὰ δὲ τὸ εὐλογῆσαι
 τὸν Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ, προσκαλεσάμενος τοὺς υἱοὺς αὐ-
 5 τοῦ εὐλόγησε πάντας ἀπὸ 'Ρουβὴν ἀρξάμενος. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸν
 Ἰούδαν ὡς βασιλεὺς ἠλόγησεν, ὅτι, φασὶ, καὶ αὐτὸς ἐν γυναικί, D
 τῇ ἰδίᾳ νύμφῃ Θάμαρ, ἰδικαιώθη, ἀγνοίᾳ ἀμαρτήσας καὶ ἐαν-
 τὸν κατακρίνας. ταύτην ἐκ γένους Ἀβραὰμ οὖσαν, ὡς τινες, ὁ
 Ἡρ υἱὸς Ἰούδα, ὡς ἐκ τῆς Χαναντιδος, ὣν ἀνὴρ, αὐτὸς πρῶ-
 10 τος οὐκ ἔγνω αὐτήν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀννὰν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 τὸ ἴδιον σπέρμα ἠφάνιζε τῆς αὐτῆς μητρὸς, παῖς ὢν Σάνας,
 ἧτις ἐκάλυψε καὶ τὸν Σηλωμ ζευχθῆναι τῇ Θάμαρ, τῷ αὐτῷ
 μίσει κρατουμένη.

Levi ἐτῶν ρλζ' ἐτελεύτησεν ἐν Αἰγύπτῳ, τῷ κη' ἔτει τοῦ P. 120

15 Ἀβραὰμ πατρὸς Μωϋσέως. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχζ'.

Τῷ ξβ' ἔτει Ἀβραὰμ ἐγεννήθη Μαρία ἡ ἀδελφὴ Μωϋσέως.
 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηκδ'.

Τῷ οβ' ἔτει Ἀβραὰμ ἐγεννήθη Ἀαρών. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος γηλδ'.

20 Τὸν δὲ Μωϋσέα τεχθέντα μετὰ τριμηναῖον χρόνον οἱ γονεῖς

1. ἀποδεκατώσαι] ἀποδεκατώσειεν A. ἀποδεκατώσει ἐν B. ἀποδεκα-
 τώσῃ ἐν G. 6. εὐλόγησεν A. 9. τῆς B. γῆς G. 10. ἀνὰν
 AB. Ἀβραὰμ G. 11. Σάνας] Σαβὰς G. 12. σιλωμ B.
 14. ἐτῶν add. B. 15. Ἀβραὰμ m. ἄβρααμ B. Ἀβραὰμ G.
 ἦν ἔτος add. B. 16. Ἀβραὰμ m. ἄβρααμ B. Ἀβραὰμ G.
 μαρία B. ἡ Μαρία G. 17. ἔτος add. B. 18. ἄβρααμ B.
 ἄβρααμ A. Ἀβραὰμ G. 20. τριμηναῖον B.

fugeret Iacob, omnium a se possidendorum decimas deo se oblaturum spo-
 pondit. Aliunde vero si decimus a Rubem Aser sacerdotalem dignitatem
 accepisset, probrosium ancillae genus sacra pertractasset, quod nusquam
 deo placitum fuit. Felicibus votorum auspiciis cumulatis filiis Ioseph, pro-
 priis etiā ad se advocatis, a Rubem initio facto, benedictionis vota cum-
 ctis impertivit; tum ad Iudam ordine progressus, quali regem docet bene-
 dictione illum prosequitur; quod, ajunt, erga mulierem propriam vido-
 licet nurum se iustum ostenderit; criminis aliquid ex ignorantia com-
 missi se ipsum reum egit et damnavit. Thamar enim Abrahæ genere na-
 tam, ut quidam narrant, Her Iudæ filius ex coniugio cum Chananæa sa-
 tus in uxorem ductam cognoscere voluit, ac pariter frater eius Abnam so-
 men extra vulvam uxorem disperdebat; erat quippe Sabæ filius, quæ
 odio Thamar Selom tertium fratrem ab eiusdem coniugio prohibuit.

Levi ætatis 137 obiit in Aegypto, Amram patris Moysis anno 23,
 mundi vero 3690.

Amram annis 62 natus Mariam Moysis sororem suscepit, anno mundi
 3724.

Amram ætatis 72 genuit Aaron, anno mundi 3734.

Mosen natum, elapso trium mensium spatio, Amram et Iochabed quo-
 Georg. Syncellus. I.

· ἐν Θήβῃ κατασφαλιτωμένη καταθήμενοι Ἀμβραμ καὶ Ἰωχάβετ ἡ μητὴρ πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ, φόβῳ τοῦ προστάγμα-
 Βτος Φαραῶ, μὴ ζωογονεῖσθαι πᾶν ἄρρεν Ἑβραίοις κελεύσαντος, ἔρριψαν, τοῦτο μὲν διὰ πολλὴν ἀστειότητα κατοκνοῦντες θανάτῳ τοιοῦτον κάλλος ἐξαφανίσαι, τοῦτο δ' ὅτι προκεχηρμάτιστο θεῶ-5
 θεν τὰ κατ' αὐτὸν τῷ πατρὶ θεοφιλεῖ ὄντι, καθὼς τινες τῶν ἐκ περιτομῆς ιστορήκασιν, ὅτι γε τοῦ Ἰσραὴλ καθηγῆσεται καὶ
 V. 96 ὅτι τὴν Αἰγυπτίων δυναστείαν θείῳ συντρέψει πολέμῳ. τοῦτον ἢ θυγάτηρ Φαραῶ περιτυχοῦσα κατὰ τινα θείαν πρόνοιαν καὶ τὸ κάλλος ἐκπλαγεῖσα τοῦ βρέφους ἐν τῷ περιμένει σὺν ταῖς 10 ἄβραις τοὺς αὐτόθι λειμῶνας, πολλαῖς θηλείαις ἄλλοτρίαις προσ-
 αγαγοῦσα, πάσας εὔρεν ἀποστρεφόμενον· τροφῷ δὲ χρησαμένη τῇ ἰδίᾳ μητρὶ Ἰωχάβετ ὡς ἄλλοτρία, τῇ συμβουλῇ Μαρίας τῆς ἀδελφῆς, ἣ καὶ παρείπετο σκοποῦσα εἰσφέρει τὸ ἐκβησόμενον, Ὡς οἰκεῖον ἢ ἄλλοτρία τὸν παῖδα τροφεῖσθαι κελεύεται, μισθοῦς 15 ὑποσχομένη τῆς τιθείας, Μωϋσεῖα τε μετονομάζει μετὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν ἀνδρονθέντα, διότι, φησὶν, ἐκ τοῦ ὕδατος αὐ-
 τὸν ἀνειλόμην, τὸν Μελχίαν ὑπὸ τῶν γονέων πρὶν κληθέντα· ἦν δ' ἄρα διπλῆ τις καὶ ἄξια τῶν ἐπ' αὐτῷπραχθέντων ἢ τη-

1. Θήβῃ AB. Θήκη G. ἄμβραμ καὶ Ἰωχάβετ ἡ B. Μάβραμ καὶ Ἰωχάμ ἐτη (ἐτι A) G. 3. φαραῶ AB. τοῦ Φαραῶ G. ἄρρεν B. ἄρρεν G. 4. τοῦτον μὲν AB. 5. ἐξαφανίσαι B. 6. τῶν] τὸν A. 7. Legebatur καθηγῆσεται. 8. ὅτι τῶν Αἰγυπτίων τὴν δ. θ. συντρέφαιτο G. 9. θείαν om. G. 10. περιμένει] περιμένει G. 11. ἄβραις m. αὔραις AB. αὔραις G. τοῦ αὐτόθι λειμῶνος G. θηλαῖς B. προσάγουσα G. 13. Vulgo Ἰωχαβέτ. Ἰωχαβέτ m. Μαρίας om. G. 14. ἀδελφῆς αὐτοῦ B. αὐτοῦ om. G. 16. τιθείας B. τιθείας G. ὀνομάζει G. 17. ἐκ] ἀπό G. 19. ἐπ' αὐτῷ B. ἐπ' αὐτῶν G.

que mater regii mandati metu, (Pharao siquidem nulli masculo vitam seruari praeceperat), in cista bitumine illita ad ripas fluminis depositum proiecerunt eumque propter amandam oris venustatem et hilaritatem festinae morti obicere sunt veriti; nisi satius, quod nonnulli ex circumcissione referunt, eius patri ceu viro religione praestanti divino reuelatum fuisse vaticinio, filium ducem Israel futurum et Aegyptiaci regni robur caelestibus armis comminaturum, dixerō. Hunc cum, secreto numine duce, filia Pharaonis cum puellis fluminis oras navigio lustrans forte collegisset, gratam pueri formam mirata, plurium alieno sanguine ortarum commissum ulnis, cunctas auersari conspexit; propria vero pueri matre Iochabed nomine, velut aliena nutrice, sororis eius quod eventurum proiecto puero foret contemplatae consilio usa, ipsa puero aliena velut sibi proprium propriae matri mercedem alimentorum pollicita commendat, exactaque infantiae aetate pueraescentem vocat Mosen; eo quod, ait, ex aquis eum eripuerim, cum prius a parentibus Melchiae nomen accepisset. Gemino itaque nomine fuit insignitus et rerum ab eo gestarum commendatio geminae

λικαύτη προσηγορία. Μελχίας γὰρ βασιλεὺς ἐρμηνεύεται· Μωϋ-
σῆς δὲ ἐκ τοῦ ὕδατος τῆ ἱερᾷ παρ' Αἰγυπτίους φωνῆ. ὁ δ' αὐ-
τὸς υἱὸς τῆ θυγατρὶ Φαραῶ Θερμοῦτιδι, τῆ καὶ Φαρή, βα-
5 σιλίδι οὕση εἰσποιηθεῖς, καὶ πᾶσαν Αἰγυπτίων ἀσκηθεῖς παί-
δευσειν, ὡς βασιλίδος υἱὸς, δικαίως ἂν κληθεῖη κατὰ κόσμον
βασιλεὺς ἐξ ὕδατος, ἵνα τὰ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν ἐρυθρὰν ἐπ'
αὐτῷ πραχθέντα περὶ τὴν τοῦ λαοῦ δι' αὐτῆς πορείαν καὶ τὸν
ἄλεθρον Αἰγυπτίων ἐν αὐτῇ τις εἰσας τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις ἀνα-
10 γωγὴν αὐτοῦ καταμάθοι, καὶ ἔτι τὴν κατὰ τῶν Αἰθιοπίων στρα-
τηγικὴν εὐδοκίμησιν, ἔνθα φασὶ πολιορκηθῆναι τὴν Αἰθιοπίων
Σαβᾶ καλουμένην πόλιν πρὸ αὐτοῦ, καὶ προδοθῆναι τελείως ὑπὸ
Θαρηθῆς θυγατρὸς τοῦ τηρικαῦτα βασιλέως Αἰθιοπίων, ἀλούσης
τῆς κόρης τῷ Μωϋσέως ἔρωτι. τοσαύτην γὰρ αὐτῷ μαρτυροῦ-
15 σιν αἶ τε θεῖαι γραφαὶ αἶ τε λοιπαὶ ἱστορίαι καὶ πρὸ τῆς θεο-
πτίας τὴν ὠραιότητα, ὡς πάντας ὁρῶντας αὐτὸν ἐπιλανθάνε-
σθαι καὶ καταλιμπάνειν τὸ ἐν χερσὶ σπουδαζόμενον. ταύτη τοι P. 121
καὶ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ Θερμοῦτις αὐτὸν υἰοθετήσατο, καὶ Θαρ-
βῆ θυγάτηρ Αἰθιοπίων βασιλέως ἐκπλαγείσα τὸ κάλλος αὐτοῦ
τὴν εἰρημένην Σαβᾶ μητρόπολιν, ὡς Ἰώσηπος, προὔδωκεν, ἦν
20 χρόνοις ὕστερον Καμβύσης ἐλὼν ὁ Κύρου Μερόην εἰς ὄνομα
καλεῖσθαι τῆς ἀδελφῆς ἐκέλευσε. φασὶ δ' ὅτι ποτὲ τοῦτον ἡ θετῆ

3. Θερμοῦτιδι G. Φαρή] φαρή A. 8. τῶν Αἰγυπτίων G.
9. ἀγωγὴν G. 10. τὴν Αἰθ.] τῶν Αἰθ. G. 11. σαβὰ B.
15. τὴν om. G. 16. καταλιμπάνειν B et καταλειμάνει p. 121 d.
17. Θερμοῦτις B. υἰοθετήσατο B. υἰοθετήσασα G. Θαρ-
βῆ G. 18. θυγάτηρ Φαραῶ G. Φαραῶ om. B. 19. σαβὰ B.
'Ιώσηπος] Antiq. II, 5. προὔδωκεν B. 20. ὁ Κύρος G.

títulus extitit appellationis. Melchias enim rex, Moses, sacra Aegyptio-
rum lingua, ex aquis ereptus, exponitur. Idem autem a Thermutide Pha-
raonis filia, quae et Pharia, regina adoptatus, litteris Aegyptiorum ap-
prime, velut reginae filius eruditus, regnantis ex aquis nomine merito
suspicendus vocatus est; eo maxime, ut silentio praeteritis, quae circa
mare rubrum populo educendo mittendisque in perniciem Aegyptiis gesta
sunt mirandis facinoribus, eiusdem in regia educationem virtutemque bel-
licam adversus Aethiops probatam quilibet percipiat obsessam; sane ab
eo civitatem Aethiopum Saba nomine et a Tharbe regis Aethiopum filia
Moisi amore capta proditam ex integro ferunt. Tantum enim ei corporis
orisque decus insitum, etiam ante familiare illud habitum cum deo collo-
quium, ut eius spectatores extra se rapti, quod carum sibi prae manibus
foret deserent, tum divinae scripturae, tum aliae testantur historiae.
Eaque de causa Thermuthis, Pharaonis filia sibi voluit adoptatum eiusque
specie victa regis Aethiopum filia Tharbe praefatam Sabam regni caput,
ut Iosephus ait, prodere non metuit, quam Cambyses Cyrus deinceps sub-
iectam, Meroem, de sororis nomine, dicendam mandavit. Phariam autem

μητὴρ Φαρία προσαγοῦσα τῷ Φαραῶ τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον βασιλικὸν ἀφελὼν περιέθηκε τῷ Μωϋσῆ νηπιῶ- ζοντι· τούτον δὲ ῥίψαντα καταπατήσαι αὐτὸν λόγος. τὰ μέντοι Βτῶν Ἑβραίων ἄρρενα, φησὶν Ἰώσηπος, ἀναιρεῖσθαι προσέταξε Φαραῶ, δεινοῦ τινος Ἑβραίων ἱερογραμματέως πρόρρησιν εἰ- 5 πόντος ἀκούσας, ὅτι γεννώμενον παιδίον τὴν Αἰγυπτίων ἀρχὴν καταλύσει. τοιαύτη τις ἐκ βρέφους τῷ Μωϋσῆ θεία χάρις προσή- πται καὶ δύναμις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίων βασιλεῦσι ἐξουσία, ἕως τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς Φαρίης καὶ Ἀμώσιος Φαραῶ, τοῦ κατὰ τινὰς μὲν πατρὸς, καθ' ἑτέρους δὲ ἀδελφοῦ αὐτῆς. ἄμφω γὰρ 10 παιδας αὐξηθῆναι βούλονται τοῦ πρὸ Ἀμώσιος, ἐφ' οὗ καὶ Μωϋσέα γεννηθῆναι βεβαιοῦνται. ἀλλ' ἡμῖν ἐπὶ Ἀμώσιος ἐπι- Κλελδύγισται ἔτη δύο αὐτοῦ κατὰ Ἰναχον πρῶτον Ἀργου βασιλέα, καθ' ὃν καὶ πάντες οἱ τε ἐκ περιτομῆς οἱ τε ἐκ χάριτος ἱστορι- 15 κοὶ, Ἰώσηπος καὶ Ἰούστος, Κλήμης ὁ ἱερός στραωματεύς, Τα- τIANός τε καὶ Ἀφρικανὸς συνομολογοῦσι κατὰ Ἰναχον γεννηθῆναι Μωϋσέα καὶ κατὰ Φορωνέα τὸν Ἰνάχον παῖδα καὶ Νιόβης ἀκ- V. 97 μαῖον, κατὰ Ἄπιδα δὲ τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ ἠγγῆσασθαι, τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐκ τῶν παρ' Ἑλλησι δοκουμένων ὑποσχόντες ἱστορικῶν, οἷς μόνος ὁ Καισαρεύς Εὐσέβιος καὶ ἐαυτῷ 20

1. προσάγουσα G.	2. μωσιῖ B.	3. περιέθηκε G.	5. δεινοῦ B.
εἰπόντος om. G.	6. γεννώμενον B.	7. καταλύσει B.	
μωσιῖ B.	προσήπτε B.	10. ἀδελφοῦς A.	11. παῖδας Ba.
καίδης G.	13. ἔτη δύο] ἔτι δευτέρῳ m.		αὐτοῦ om. G.
17. Νιόβης] νηοβῆς B.	ἀμαῖον] ἀμαῖς B.	20. ὑποσχόντες	
- anonymus comparata p. 66 a. Legebatur ὑποσχόντι.

matrem illam adoptione comparatam, eum quandoque ad Pharaonis con- spectum adduxisse, detractamque patri regiam coronam ludibundi Mosis capiti ioco imposuisse, quam illum in terram deiectam pedibus calcasse nar- rant; ac propterea Iudaeorum masculos necari Pharaonem iussisse tradit Iosephus, quod eruditi cuiusdam Hebraeorum sacri doctoris vaticinium, quo a puero iam nato Aegyptiorum imperium devastandum praediceretur, audivisset. Talis a puero Mosi divina gratia, virtus et in Aegyptiorum regiam potestas, toto vitae Phariae et Amosios Pharaonis, eius, ut quidam volunt, patris, ut alii fratris eiusdem spatio fuerat concessa; ambos enim (Aeth) eius qui Amosim hunc praecessit, sub quo Mosen nostrum lucem adpexisse reor, liberos ac simul educatos volunt. Verum Amosis anno secundo, Inacho Argivis imperante, cuncti tum ex circumcisionis, tum ex gratiae lege Historici Iosephus et Iustus, Clemens sacer Stromaton in- ventor, Tatianus et Africanus Mosen lucem primam adpexisse uno con- sensu testantur et deinceps Phoronei Inachi Niobesque filii tempore viris adnumeratum et Apis tandem aetate professionem ex Aegypto suscepisse, iam certa temporum ratione declaravimus; et in hunc finem sagaciorum apud Graecos Historicorum demonstrationes praemisimus. Verum non annorum modo calculis, sed et sibi ipsi Caesariensis Eusebii adhaerentibus,

ἀντιπάλτων χρόνοις ὕστερον κατὰ Κέκροπα τὸν διαφυῆ, πρῶτον Ἀθήνησι βασιλέα, μετὰ Ὠγγον, καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ κατακλυσμὸν ἔφη γενέσθαι Μωϋσέα, καίτοι τῶν εἰρημένων ἐπιμηνησθεῖς σοφωτέρων ἀνδρῶν· πρὸς δὲ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἀρκοῦντως D
5 οἶμαι τῆς ἀληθείας ἡμῖν ὁ λόγος διήνυσται καὶ περιττὸν ἐνταῦθα ταυτολογεῖν. Μωϋσῆς οὖν ἀνδρωθεὶς καταλιμπάνει τὴν ἀνθρωπίνην πᾶσαν εὐήμεριαν, καὶ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους χωρεῖ κακοχουμένους. καὶ κατανοήσας δὲ ποτε τύπτοντα Αἰγυπτίῳ τινα τῶν Ἑβραίων, πατάξας τῇ ἄμμῳ κρούει. αἰθίς τε δυοὶ μαχο-
10 μένοις Ἑβραίοις πειρασθεὶς καταστείλαι τὴν μάχην, φονεὺς τοῦ χθῆς ἀναιρεθέντος Αἰγυπτίου δημοσίως ἐλέγχεται πρὸς τοῦ Ἑβραίου, καὶ ὁ λόγος ἐπὶ τὸν κρατῶντα τῆς Αἰγύπτου χωρεῖ. κἀντεῦθεν εἰς γῆν Μαδιὰμ ὑποχωρεῖ, μελλόνος φιλοσοφίας ἀρχὴν P. 122
15 ἰσχυρῶς τὴν ἐρημικὴν καὶ διεξευγμένην ζωὴν τῶν πολλῶν. ταύτη καθαρθεὶς ἕως π' αὐτοῦ τῆς ζωῆς ἔτους, ἀπὸ μ' τῆς ζωῆς ἔτους ποιμαίνων κατὰ τὸ Σιναιὸν ὄρος, Θεοφανείας τινὸς ἐν σταθερᾷ μισημβρία καταξιοῦται φοβερᾶς, κρείττονι φωτὶ τοῦ ἡλιακοῦ τὰς ὕψεις καταναγασθεὶς. ἐφ' ᾧ θαμβηθεὶς θάμνον ἀτενίσας ὄρα βάτου πυροειδῶς ἐξάπτοντα καὶ τοῖς κλάδοις ὡς ἐν δρόσῳ συν-
20 θάλλοντα. πρὸς οἷς τὴν ἀκοὴν φωνῆ καλούσῃ μειζόνως ἐκπλαγεὶς

4. ἀρκοῦντος B. 5. διήνυσται B. 7. πᾶσαν hoc loco B: post
καλιμπάνει G. 9. τῶν Ἑβραίων B. τὸν Ἑβραίων G. 10. κα-
ραθεὶς G. 12. ἐπὶ] πρὸς G. 13. ἀρχὴν Bm. ἀρχικῆ G.
15. αὐτοῦ τῆς ζωῆς B. τῆς ζωῆς αὐτοῦ G. 16. σιναιον B.
Vulgo σταθῆρᾷ. 18. θαμβηθεὶς] θαμβασθεὶς G. 19. συν-
θάλλοντα B. συνθάλλοντα G.

longe posteriore tempestate Cecropis nimirum gemina natura constantis Atheniensium regis primi, post Ogygum et visum eius tempore diluvium Moesen extitisse, facta etiam eruditissimorum auctorum mentione affirmavit; adversus quem abunde, reor, in superioribus veritatis defensa sunt momenta, ac prolixiore de hisdem habito examine, semel dicta iterum ingerere vanum est et a recta ratione alienum. Moses itaque vir illi iam aetate proventus humanam omnem repudiat felicitatem et ad contribules calamitatibus oppressos se recipit; Aegyptiumque quandam durius Hebraeum verberibus tractantem cum animadvertisset, caesum arena occubuit; rursusque confictantes inter se duos Hebraeos correpturus, pugnamque sedaturus, occisus nuper Aegyptii publice reus agitur ab Hebraeo et ad Aegypti moderatorem causa deferitur. Ea de causa subducit se Aegypto et in terram Madian digreditur solitariamque et separatam ab humanis tumultibus vitam agens, sublimioris philosophiae per eam attingendae principium sumpsit. Illa dudum expurgatus per annos quadraginta a quadragesimo ad octogesimum aetatis annum pascendis pecoribus in Sinaeo monte intentus, ipso meridiei momento, divina quadam et tremenda visione, clariore supra solarem luce perstrictis eius oculis, donatur. Admiratione suspensus ad spineta divertit oculos ac flammaram instar rubum exardescendentem et igne, velut rore, ramusculos confoventem animadvertit. Ter-

ἀνυπόδετος καὶ ἀβαρῆς δερματίνων περιβόλων προσβῆναι τῷ Βῆρει, καὶ τῆς γῆς, ὡσεὶ τηλικούτῳ φωτὶ περιήστραπτο, προσψαῦσαι κελεύεται. καὶ δὴ προσελθὼν εὐλαβεῖα πολλῇ τὰς ὕψεις ἐπὶ θεοῖς αὐτῷ ῥήμασι λαλουμένοις ἀποστρέφεται, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῶν ὁμοφύλων μετὰ πλειστον παραίτησιν ἐγχερίζεται.⁵ σημείοις δὲ καὶ τέρασι καθοπλισθεὶς εἰς Αἴγυπτον ἕμα δυοὶ παισὶ καὶ γυναικὶ κάτεισιν, ᾧ τινὶ τις ἄγγελος ἐπιστὰς λέγεται θάνατον ἀπειλεῖν, ὃν ἰλεώσατο, καίπερ οὕσα ἀλλόφυλος ἢ γυνή, τῷ τῆς περιτομῆς αἵματι τοῦ παιδός· συναντήσας δ' αὐτῷ Ἰακώβου θεόθεν σταλεῖς κοινολογεῖται περὶ τῆς τοῦ λαοῦ συνελύσεως εἰς 10 μίαν ἐκκλησίαν καὶ περὶ τῶν λαληθησομένων αὐτοῖς, ὡς ἐκ θεοῦ ῥημάτων, ὅσα τε περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐχρῆν ἀγγελθῆναι τοῖς χρόνῳ πολλῷ πεποιηκόσιν, οὐ γεγονότος, καὶ τῶν περὶ τὴν ῥάβδον καὶ τὴν χεῖρα Μωϋσέως ἀπολευκουμένην καὶ αὐθις ἀποκαθισταμένην θαυμάτων καὶ ποτάμιον ὕδωρ αἱματοῦμενον, πρὸς αὐτὸν 15 ἤδη λοιπὸν ἠγωνίζετο Φαραώ. εἰς γὰρ τὸν λεγόμενον Μισφραγμούθωσιν ἐλθόντες καὶ τοὺς θεοῦ παρησιὰ ποιούμενοι διδείκνυντο λόγους· ἐφ' οἷς χαλεπήνας ὁ τύραννος ἐπέτεινε τοῖς Ἰσραηλίταις τὴν κίκωσιν, ἀντισοφισάμενος μὲν καὶ διὰ γοητικῆς μαγανείας φαντασίᾳ μόνῃ, καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ, τοῖς εὐδεξαπατή- 20

2. ὡσεὶ] ἢ m. 8. ἀλλόφυλος οὕσα G. 9. συναντίσας B.
 12. ὅσα τε] τε om. G. 13. οὐ γεγονότος B. οὕτε γεγονότος G.
 μήποτε γεγονότα m. 14. ἀποκαθισταμένην B. ἀποκαθισταμένων G. 15. καὶ πρὸς m. 20. μαγανείας B.

ritus insuper auditu ob vocem clarius nomen eius personantem, discinctis pedibus et pellicum involucris undequaque nudatis, ad montem accedere terramque illam tanta luce collustratam contingere iubetur. Loci ergo religione correptus progreditur, divinisque auribus eius verbis insonantibus faciem avertit et post plerasque productas excusationes, ducis illi in contribules committitur auctoritas. Signorum deinde prodigiorumque edendorum virtute munitus in Aegyptum cum uxore duobusque liberis proficiscitur; eique tunc angelus quidam adstans mortem dicitur comminatus, quem nihilominus filii circumcisii sanguine placavit conivens alieno sanguine nata. Exinde divino ductu fratri Aaron obviam factus, de populo ad comitia convocando et de allocutione, velut ex ore dei, cum eo habenda, tractat; quae nimirum longa iam servitute oppressis forent nuncianda, res nunquam auditas, quae leprae candore Mosis tinctam manum nata, quae iterata miracula et fluvialem aquam in cruorem versam spectarent, qua ratione in populum evulgarent, deliberant, iamque de ineundo cum ipso Pharaone certamine colloquuntur. Processu temporis ipsum Mischragmuthoan dictum conveniunt et intrepide divina enunciant mandata. His irritatus tyrannus Israelitarum oppressiones adauxit, praestigisque divina miracula eludentibus, magicis etiam portentis, specie non re exstantibus, populum mentis simpliciore in errorem traxit; quamvis demum a Mosaica

τοῖς τὸν νοῦν παραδεικνύσης, αἰσχυνθεῖς δὲ σὺν τοῖς γόησι κα-
 ταβρωθεισῶν αὐτοῖς τῶν ῥάβδων ἐπὶ τῆς ῥάβδου Μωϋσέως.
 ὄρων δ' αὐτὸ ὁ Μωϋσῆς ἀπειθοῦντα τῷ θεῷ σὺν τοῖς περι αὐ- V. 98
 τὸν πρώτην ἐπάγει κοινήν τῷ ἔθνει πληγὴν, αἷμα τὸ πᾶν ὕδωρ
 5 προστάγματι ποιήσας θεοῦ, ὡς καὶ τὴν γῆν ὅλην Αἰγύπτου καὶ
 τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τοῦ αἵματος γέμειν. Μωϋσῆ δὲ καὶ
 Ἄαρων καὶ τοῖς Ἑβραίοις ἐπίνετο τὸ ὕδωρ. ἔνθεν γὰρ καὶ τοῖς
 γόησιν ἀντεσοφίσθη τὸ παρὰ τοῖς Ἑβραίοις εὐρισκόμενον ὕδωρ αἷμα
 δοκεῖν φαίνεσθαι. τὸ δ' αὐτὸ νοητέον καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας πλη- P. 123
 10 γῆς τῶν βιτράγων. Αἰγυπτίους μὲν πάντας τῷ πάθει μαστίζε-
 σθαι, μόνην δὲ τὴν Ἑβραίων ζωὴν καθαρεῦειν τοῦ μύσου.
 ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν σκνιπῶν καὶ τῆς κννομίας, τοῦ τε θά-
 νάτου τῶν κτηνῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῷ αἰθαλώδει κοριορτῷ φλυκτί-
 δων, τῆς χαλάζης μετὰ βροντῶν διαφθειρούσης, τῆς ἀκριδος,
 15 τοῦ ψηλαφητοῦ σκότους, καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦ θανάτου τῶν πρω-
 τοτόκων ἔν τε ἀνθρώποις, ἕως αὐτοῦ Φαραῶ, καὶ ἐν κτήνεσιν·
 ὃν ἔφυγον τῇ προχύσει τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ τῆς
 φλιάς. σκυλεύσαντες δὲ Αἰγυπτίους ἔξηλθον κατὰ τὴν αὐτὴν Β
 νύκτα ἐκ Ῥαμεσση εἰς Σοκχώθ ἔτει πα' Μωϋσέως ἀρχομένῳ. τῶν

1. αἰσχυνθεῖς δὲ] Vulgo αἰσχυνθεῖς τε. αἰσχύνονται δὲ m. αἰσχυν-
 θεῖς — ῥάβδων Μωϋσέως om. B. 3. δ' αὐτὸ ὁ] δ' αὐ-
 τὸν G. τῷ om. B. 4. πρώτων G. 6. τοῦ om. G.
 Vulgo Μωσεί. 7. τοῖς om. G. 9. τὸ δ' αὐτὸ Bm. τῷ δ' αὐ-
 τῷ G. 11. τῆν] τῶν G. 12. δὲ καὶ] καὶ om. G. 13. σκνη-
 πῶν B. αἰθαλώδη AB. 15. ψηλαφητοῦ B. 19. εἰς
 ὄκχῶθ A. Vulgo Ῥαμεση εἰς Σοκχώθ.

virga propriis eorum absorptis in eius incantatorumque vituperium et igno-
 miniam cuncta cesserint commenta. At Moses cum ipsius, tum praestigia-
 torum erga deum pervaciā perspecta, primam et communem in eius
 subditos plagam inducit, versis dei mandato in sanguinem cunctis Aegypti
 aquis, ita ut e tellure undequaque, e lapidibus, e lignis scaturiret sanguis;
 a Mose vero, Aaron et reliquis Hebraeis hausta biberetur aqua. Quan-
 quam hoc quoque ludificationibus exsequerentur praestigiatōres, ut re-
 perta apud Hebraeos aqua sanguinis colore videretur tincta. Hoc etiam
 idem de secunda ranarum plaga coniciendum; Aegyptios nimiram omnes
 eo fuisse calamitatis verbere afflictos, solum vero Hebraeorum contuberni-
 um tali piaculo remansisse expurgatum. Idem insuper de culicibus et
 cynomyia, de animantium lue, de cinereo pulvere, de pustulis, de grandine
 fulminibus admixta cunctaque devastante, de locusta, palpabilibusque te-
 nebris et primogenitorum cunctorum hominum, etiam Pharaonis ipsius, nec
 non animantium leto, a quo tamen Hebraei, domorum postibus et liminibus
 effuso sanguine tinctis mira fuere ratione servati, ac eadem nocte
 Aegyptios depraedati e Ramesse profecti sunt in Socchoth, Mose annum acta-

δὲ χρόνων ἢ τάξις ἀπὸ πρώτου Μωϋσείως ἐξῆς ἐν τῷ κανόνι συντάσσεται.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων εἴ βασιλευσεν Ἀσχάλιος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχγ'. 5

Ἀσσυρίων ιδ' ἐβασίλευσε Σφαῖρος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηη'.

Ἀσσυρίων ιε' ἐβασίλευσε Μάμυλος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γημ'. C

Ἀσσυρίων ις' ἐβασίλευσε Σπαρθέως ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10 ἔτος γψο'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων λ' ἐβασίλευσε Σέθως ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηλζ'.

Αἰγυπτίων λα' ἐβασίλευσε Κήρτος ἔτη κθ' κατὰ Ἰώσηππον, 15 κατὰ δὲ τὸν Μανεθῶ ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηπζ'.

Αἰγυπτίων λβ' ἐβασίλευσεν Ἀσῆθ ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γησις'.

D Οὗτος προσέθηκε τῶν ἐνιαυτῶν τὰς εἴ ἐπαγομένας, καὶ ἐπὶ αὐτοῦ, ὡς φασιν, ἐχηρημάτισεν τξέ' ἡμερῶν ὁ Αἰγυπτιακὸς ἐνιαυ- 20

1. μωσείως B.	4. κη] κβ' m.	Ἀσχάλιος] Βασχάλιος scribitur
p. 124 d.	6. κβ'] κη' m.	6. 8. 10. ἦν ἔτος add. B.
7. γηιβ' G.	10. σπαρθέως A.	σπαρθέος B. Σπαρθαίως G.
13. ἦν ἔτος add. B.	15. κῆρτος (sic) B.	Κῆρτος G.
μδ'] ἔτη om. B.	ἦν om. B.	17. ἀσῆθ A. ἀσῆθ B.
		κ'] κδ' m.
		ἦν ἔτος add. B.

tis 81 numerare incipiente. Annorum autem series a primo Mosis censenda sequentibus tabulis exponetur.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 13 Aschalius annis 22, mundi vero 3690.

Assyriorum rex 14 Sphaerus annis 28, mundi vero 3712.

Assyriorum rex 15 Mamylos annis 30, mundi vero 3740.

Assyriorum rex 16 Sparthaeus annis 42, mundi vero 3770.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 30 Sethus annis 50, mundi vero 3637.

Aegyptiorum rex 31 Certus ex Iosepho anis 29, ex Manethone 44, imperium obtinuit; mundi vero 3687.

Aegyptiorum rex 32 Aseth annis 24, mundi vero 3716.

Hic dies quinque totius anni circulum complentes addidit, ac sub eo annus qui prius 350 diebus numerabatur apud Aegyptios 365, ut fe-

τὸς τξ' μόνον ἡμερῶν πρὸ τούτου μετρούμενος. ἐπὶ αὐτοῦ ὁ Μόσχος θεοποιηθεὶς Ἄπις ἐκλήθη.

Αἰγυπτίων λγ' ἐβασίλευσεν Ἄμωσις ὁ καὶ Τέθμωνις ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηλς'.

5 **Θηβαίων βασιλεῖς.**

Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πενταθυρῆς ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηκς'.

Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Σταμμενεμῆς β' ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηψς'. P. 124

* * *

10 Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσιχερμῆς Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηπ'.

Θηβαίων λε' ἐβασίλευσε Μάρις ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ. 99 γωμς'.

15 Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφόας, ὁ καὶ Ἐρμῆς, υἱὸς Ἡρακλῆτος, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ'.

Σικωνίων βασιλεῖς.

Σικωνίων ιδ' ἐβασίλευσε Μαραθαίνιος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου Β ἦν ἔτος γωλέ'.

1. μόνον Β. μόνων G.	3. λγ' Βm. γ' G.	κς' Β. κβ' G.
4. ἦν ἔτος add. Β.	γημ' m.	5. om. Α.
Πενταθυρῆς G.	ις' μβ' m.	6. πενταθυρῆς Β.
7. ἦν ἔτος add. Β.	8. σταμμενεμῆς Β.	9. ἦν ἔτος add. Β.
10. λδ' Β. λγ' G.	11. ἔτος add. Β.	12. λς' Β. λδ' G.
13. Σιστοσιχερμῆς Α.	14. μάρης Β.	15. Μάρις G.
16. Σιστοσιχερμῆς G.	17. ἦν ἔτος add. Β.	18. λς' Β. λς' G.
19. Ἡρακλῆς κραταῖος ΑΒ.	20. Ἡρακλῆτος κραταῖος G.	21. Σιφόας Β.
22. Σιφόας G.	23. ἦν ἔτος quinquies deinceps add. Β.	

runt, perfici coepit. Sub eodem vitalus inter divos relatus vocatus est Apis.

Aegyptiorum rex 83 Amosis, qui etiam Tethmosis, annis 22, mundi vero 3740.

Thebaeorum reges.

Thebaeorum rex 81 Pentathyris annis 16, mundi vero 3726.

Thebaeorum rex 82 Stamenemes secundus annis 23, mundi vero 3768.

Thebaeorum rex 83 Sistosichermes Herculis robur annis 55, mundi vero 3791.

Thebaeorum rex 84 Maris annis 43, mundi vero 3846.

Thebaeorum rex 85 Siphos, qui et Mercurius, Vulcani filius, annis 5, mundi vero 3889.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 14 Marathonius annis 30, mundi vero 3835.

Σικωνίων ιε' βασιλευσε Μαράθιος ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωνέ.

Σικωνίων ις' βασιλευσε Κόραξ ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπέ.

Σικωνίων ιζ' βασιλευσεν Ἐπωπεὺς ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 5 ἔτος γθιέ.

Σικωνίων ιη' βασιλευσε Λαομέδων ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γθμζ.

Ἀργείων βασιλεῖς.

C Δευτέρα μετὰ τὴν Σικωνίων βασιλείαν κατὰ τὴν Εὐρώπην 10 λέγεται γενέσθαι καὶ αὕτη ἀρχαιοτάτη τῶν Ἀργείων χρόνοις ὕστερον ὀνομαζομένων ἀπὸ τινος Ἀργου βασιλεύσαντος. ταύτης πρώτος Ἰναχος βασιλευσεν ἔτη ν', ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα πρώτον Ἰναχία ἐλέγετο, ἕως Ἀργου. βασιλεύει δὲ Ἰναχος κατὰ Βασχά- 15 λεον ιγ' βασιλέα Ἀσσυρίων ἔτους αὐτοῦ γ', τῆς δὲ Ἀσσυρίων ἀρχῆς ἔτει υνγ', καθ' ὃν Αἰγύπτου μὲν Κήρως, Σικωνίων δὲ Πλημναῖος βασιλευσεν. ὁ δὲ χρόνος τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀσύμ- 20 φωνος φέρεται παρ' Ἑλλήσι διὰ τὴν ἀρχαιότητα, καθάπερ τῶν Δλοιπῶν. ἔστι δὲ κατὰ τοὺς πολλοὺς ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου Ἰνάχου ἕως τοῦ θ' Σθένελου ἑτῶν υιγ'. τὸν δὲ Σθένελον Δαναὸς ἐκ- 20 βαλὼν ἐκράτησε τοῦ Ἀργου, ὡς μαρτυροῦσι πάντες ἱστορικοί,

2. γωνε' B. γωξέ' G. 5. Εποπεύς vulgo. 1β'] XXXV Euse-
bius p. 128. 7. μγ'] XL Eusebius. 12. ἀπό] ὑπό G.
13. ν'] „Infra πς." m. 16. ἔτει m. ἔτη G. υνγ'] υος' m.
δσ] ὁ m. κήρως B. Κίρως G. 17. πλῆμναιος B. 19. μὲν
om. G.

Sicyoniorum rex 15 Marathius annis 20, mundi vero 3865.

Sicyoniorum rex 16 Corax annis 30, mundi vero 3885.

Sicyoniorum rex 17 Epopus annis 32, mundi vero 3915.

Sicyoniorum rex 18 Laomedon annis 43, mundi vero 3947.

Argivorum reges.

Secundum hoc in Europa post Sicyoniorum dicitur constitutum regnum praecipua vetustate commendatum, Argivis ultimo tempore a quodam Argo rege nuncupatum. Regnum primus obtinuit Inachus annis 56, a quo regio primitus Inachia dicebatur ad Argum usque regem. Regnavit autem Inachus Baschalei 13 Assyriorum regis tempore, eius videlicet anno tertio, Assyriorum imperii anno 476, quo Certus Aegypti, Sicyoniis autem Plemnaeus imperabat. Quo tamen ipse vel posterius et reliqui plures regnaverint spatio, Graecis ob nimiam temporis vetustatem penitus incertum est; plurimum nihilominus obtinet sententia, ab Inacho usque ad Sthenelum principem ab eo nonum annos 413 decurrisse, eiecto vero Sthenelo tyrannidem invasit Danaus et ad posteros transmisit, ut testes sunt omnes

ὄν τοῖς ἀπογόνους, ἔτη ρξβ'. ἁμοῦ ἔτη φοί' ἀπὸ Ἰνάχου ἐπὶ Ἀκρίσιον πέμπτον ἀπὸ Δαναοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργου. μετὰ δὲ Ἀκρίσιον ἔσχατον τῶν Δαναϊδῶν εἰς Μυκῆνας μετετέθη ἡ βασιλεία τῶν Ἀργείων, κατὰ Εὐρυσθέα τὸν Σθενέλου, τοῦ Περσείως. 5 καὶ διεδέξαντο τὴν βασιλείαν οἱ Πελοπίδαι, ὧν πρῶτος ἐβασίλευσε Πέλοψ, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Πελοπόννησος. οὗτος Ὀλυμπίων προέστη. βασιλεύει δὲ ἔτη νγ'. ἐν δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἔτεσι P. 125 διαφωνεῖται ἔτη κζ', κατὰ Οἰνόμουον ἴσως ὑπονοούμενα, μετατεθείσης τῆς ἀρχῆς εἰς Μυκῆνας μετὰ Ἀκρίσιον ἐπὶ Εὐρυσθέως, 10 ὃν οἱ μὲν πρὸ Πέλοπος ἔτη φασὶ βασιλεῦσαι πγ', οἱ δὲ μετὰ Πέλοπα ἔτη με'. εἶτα Πελοπίδαι. μετὰ Πέλοπα Ἄτρεὺς καὶ Θύεστης ἔτη ξε'. μεθ' οὗς Ἀγαμέμνων Ἄτρεως παῖς ἔτη ὄν ἀδελφῶ Μενελάω κατὰ μὲν τινὰς λγ', κατὰ δὲ ἄλλους λ' ἢ καὶ κγ'. Αἰγισθος ζ' ἢ ιζ'. Ὀρέστης Ἀγαμέμνονος υἱὸς καὶ Πενθίλος καὶ 15 Κομήτης ἔτη νη'. Ἡρακλειδῶν κάθοδος, οἱ Πελοπόννησον λαβόντες ἐκράτησαν μετὰ τοὺς Πελοπίδας ἔτη νη'. ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν Βῶνων ἀποικίαν ἔτη ξ'. ἀπὸ δὲ τῆς Ἰώνων ἀποικίας ἐπὶ πρώτῃν ὀλυμπιάδα ἔτη ἀναγράφουσιν σξζ'.

2. ἀκρίσιον B. 3. Vulgo Δαναϊδῶν. 5. διεδέξαντο Bm. διεδέξαντο G. Πελοπίδαι m. Πελοπίδες G. 6. πελοπόννησος AB.
 7. προέστη Bm. προέστη G. νγ] νς' m. 8. κζ'] κς' m.
 10. ὃν m. ὄν G. 11. Πελοπίδαι m. Πελοπίδες G. 12. μεθ' οὗς Bm. μεθ' οὗ G. 12. ἔτη B. ἔτι A. ἔστη G. 13. ἢ καὶ B. καὶ om. G. 14. πενθίλος B. Πένθιλος G. 15. Κομήτης] Vulgo Κομίτης. κελοπόννησον AB.

Historici, per annos 162. Omnium summa est annorum 575, ab Inacho nimirum usque ad Acrisium, a Danao Argivorum rege, quintum. Acrisio Danaidum ultimo sublato Mycenae translatum est Argivorum regnum Eurysthei Stheneli filii, qui Perseo natus erat, tempore. Regnum exceperunt Pelopidae quibus primus imperavit Pelops, a quo regio Peloponnesus dicta. Hic Olympius praefuit et annis 56 regno potitur. De quatuor ac viginti annis eius aetate superioribus et Oenomao forsan assignandis, non levis est inter auctores controversia. Acrisio sublato sub Eurystheo Mycenae regni sedes translata. Hunc ante Pelopem annis 83 quidam imperrasse narrant, alii post Pelopem annis 45 deinde Pelopidae successerunt. Atrous et Thyestes annis 65 post eos regni fuit haeres cum Menelao fratre; filius Atrai Agamemnon iuxta nonnullos annis 83, secundum alios 80 vel 28, mox Aegisthus annis 7 vel 17, tum Orestes Agamemnonis filius et Penthilus et Comites annis 58. Reduces postmodum Heraclidae occupata Peloponneso regnum moderati sunt post Pelopidas annis 58. Descensui Heraclidarum successerunt Ionum coloniae annis 60. A deductis autem Ionum coloniis ad primam usque Olympiadem numerant nonnulli annos 267.

Ἀρχὴ βασιλείας Ἀργείων.

V. 100 Ὡν πρῶτος βασιλεὺς Ἰναχος ἔτη νε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχ'δ'.

Οὗ μοι δοκεῖ καλῶς ὁ Ἀφρικανὸς ἐν γ' λόγῳ τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ φάναί τὴν Ἀργείων βασιλείαν τῷ σ' ἔτει τῆς Ἀσσυρίων 5 C βασιλείας ἄρξασθαι ἐπὶ Ἀρείου πέμπτου βασιλέως Ἀσσυρίων. ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο Μωϋσῆς πρὸς τῷ τέλει τῆς ζωῆς Ἀμβράμ τεχθεὶς: εἴ γε πάντες ὁμολογοῦσι τὸ πρῶτον ἔτος Ἀμβράμ κατὰ τὸ μδ' ἔτος Νίνου τοῦ δευτέρου βασιλεύοντος μετὰ Βῆλον Ἀσσυρίων. Βῆλον γὰρ νε', Νίνου μδ', Ἀμβράμ ρα'. ἔσται ἄρα 10 Μωϋσῆς κατὰ τὸ ρα' ἔτος Ἀμβράμ, ὅπερ ἀδύνατον. ὁμολογεῖ δὲ αὐτὸν κατὰ Ἰναχον.

Ἀργείων β' ἐβασίλευσε Φωρωνεὺς ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψμη'.

D Φωρωνεὺς παῖς Ἰνάχου καὶ Νιόβης πρῶτος λέγεται νόμους 15 καὶ κριτήρια παρ' Ἑλλησι θέσθαι. φασὶ δὲ τινες Νιόβην Φωρωνεὺς εἶναι θυγατέρα, ὅπερ οὐκ ἀληθές.

Σποράδην.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐβασίλευσε Κρήτης Κρῆς αὐτόχθων, ὃν ἕνα λέγουσι τῶν Κουρήτων, παρ' οἷς ὁ παρ' Ἐλ-20

2. ἦν om. B. ἔτος] ἔτη B. 7. 8. 10. 11. ἄμβραμ B. ἄβραμ A. Ἀβραάμ G. 10. βῆλον B. Βῆλον G. Βῆλος γὰρ νε'. ἐβασίλευσεν. Νίνου δὲ μδ'. Ἀβραάμ πρῶτον ἔστιν m. 13. ἔτη ξ' — Φωρωνεὺς addidi ex AB. (Φωρωνεὺς bis B et νωβῆς). 16. νωβῆν Φωρονεὺς B. 19. κρῆς add. B. Conf. p. 105 a. et Eusebium p. 267.

Regni Argivorum principium.

Quorum primus moderator fuit Inachus annis 56, anno mundi 3692.

Non placet Africanus tertio historiarum libro scribens Argivorum regnum Assyriorum anno 200 Arii quinti regis tempore coepisse; ex hoc namque Mosen circa finem vitae Abraham natum colligeremus, siquidem primum Abrahae annum, in Nini secundi post Belum Assyriorum regis quadragessimum quartum, incidentem cuncti statuunt. Belus enim annis 55 regnavit, Nini vero 44 fuit Abrahae primus. Poneretur itaque Moses circa Abrahae centesimum primum annum, quod fieri nulla tenus potest. Eundem enim Inacho coaetaneum statuit.

Secundus Argivis imperavit Phoroneus, Inachi et Niobes filius, annis 60, anno mundi 3748.

Hic primus leges et iudicia Graecis posuisse memoratur. Nioben vero quidam Phoronei filiam fabulantur, quod a veritate alienum.

Miscellanea.

Ex tempore regnavit Cres quidam indigena, quem etiam dicunt unum Curetum, a quibus lupiter falso deus Graecis habitus, clam educatus est

λσι ψευδώνυμος θεός Ζεὺς κρυφθεὶς ἀντεράφη, καὶ Κρήτης ἐτυράνησεν. ἔξ αὐτοῦ τοῦ Κρητὸς ἡ νῆσος ὀνομάσθη Κρήτη. τοὺς αὐτοὺς φασὶ Κούρητας κτίσαι πόλιν Κνωσὸν ἐν Κρήτη καὶ ἱερὸν Κυβέλης μητρὸς.

5 [Ἄργος καὶ Σικυῶν πόλεις Πελοπόννησος.]

P. 126

Ἡ θυγάτηρ Ἰνάχου Ἰὼ εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα Ἴσις ὀνομάσθη, ἣν Αἰγύπτιοι σέβουσιν Ἴσιν Φαρίαν καλοῦντες διὰ τὸ πρῶτως ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ παραγενέσθαι. φασὶ δὲ αὐτὴν τινες γημμαμένην Τηλεγόνῳ τὸν Ἐπαφον γεννηῆσαι.

10 Ἀπὸ Ἰνάχου ποταμὸς Ἰνάχος ἐν Ἄργει ὀνομάσθη καὶ ὁ Βόσπορος ἐπώνυμος τῆς Ἰοῦς.

Κάσος καὶ Βῆλος Ἰνάχου παῖδες πρὸς τῷ Ὀρόντῃ ποταμῷ καὶ τῇ νῶν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας πόλιν ἔκτισαν.

Νιόβη γαμετῇ Ἰνάχου, μητρὶ δὲ Φορωνέως πρώτη γυναικῶν 15 ἐμίγη Ζεὺς, ἔξ ἧς ἔσχεν Ἄπιον υἱὸν, τὸν Σάραπιν. B

Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους μυσθεύονται Ἕλληνας μιγῆναι τὸν ἀισχροτάτον Δία καὶ τῇ θυγατρὶ Ἰνάχου, ἣν καὶ βοῦν ἐποίησεν, ἀφ' ἧς ὁ Βόσπορος ἐκλήθη.

Πᾶσα παρ' Ἑλλήσι θανμαζομένη πράξις ἀπὸ τῶν Ἰνάχου

1. ψευδώνυμος B. λεγόμενος ψευδόμενος G. 3. Κουρήτας m. κουρήτας AB. Κουρίτας G. 4. Κυβέλης] σκυβέλης B. σκυβέλης A. Κυβέλης G. Post μητρὸς in neutro codice interpungitur.
5. Ἄργος] ἄργος AB. κελκόνησος A (non B). Πελοποννήσου m. 9. Τηλεγόνῳ m. τιμὶ Δίγονῳ G. ἐλέγον B. 10. Ἄργει] Ἄργῳ G. 11. Ἰοῦς] Ἰουῦς AB. 12. τῷ] τὸ B. ὄρετη A. ὄρετι B. 13. καὶ delet m. 14. νησὸν B. φορωνέως B, quae constans in hoc libro scriptura est. 17. ἐσχροτάτον B. Δία Bm. Δίαν G. καὶ delet m. ἦν m. ἡ G. ἡ B. καὶ] Legebatur ὅν καὶ. In B est ὅν καὶ.

et Cretes tyrannidem obtinuit. Ab hoc Crete Creta insula nomen accepit. Memoratos Curetas Cnosum urbem Cretae construxisse et Cybeles matris fanum consecrasse narrant.

Argos et Sicyon urbes Peloponnesi.

Io, Inachi filia, in Aegyptum profecta Isis nuncupata est eamque Aegyptii Phariae Isidos nomine, quod primum in Pharus insulam appulerit, colunt; eam vero Telegono cuidam nupsisse et Eraphum peperisse scribunt.

Ab Inacho fluvius Inachus apud Argos dictus est et Bosphorus Ius nomine.

Casus et Belus, Inachi filii, ad fluvium Orontem, Antiochiam nunc appellatam, Syriae civitatem exstruxere.

Niobe Inachi coniugi, matri Phoronei, primae cunctarum, mulleri Iupiter commixtus est, ex qua Apis qui et Serapis ortus.

Eadem temporibus spurcissimum Iovem Inachi filiae copulatum eamque in suam et bovem mutatam, e qua Bosphoro nomen fabulantur Graeci.

Facta insolita et admiratione digna Graecorum monumentis celebrata

χρόνων καὶ Φορωνέως εἰς τὰ μετέπειτα φέρεται. διὸ καὶ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ τῷ διαλόγῳ τῶν Φορωνέως ἐπιμνησθαι χρόνων ὡς πάνυ παλαιῶν καὶ Νιόβης καὶ τοῦ κατὰ Ὠγγυγον ἀρχαιοτάτου κατακλυσμοῦ, ὃς λέγεται κατὰ Φορωνέα καὶ Ἄπιδα γενέσθαι.

Θεσσαλία.

5

C Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους πρῶτος ἐβασίλευσε Θεσσαλίας ὁ Γραικοῦ παῖς Θέσσαλος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ἔως νῦν ὠνόμασται. Ὠγγυγος πρῶτος βασιλεὺς Ἀκτῆς, τῆς νῦν Ἀττικῆς, τούτοις τοῖς χρόνοις ἐγνωρίζετο.

V. 101

Ὠγγυγος ἐν Ἀκτῆ.

10

Τριτωνίδι λίμνῃ Ἀθηνῶν παρ' Ἑλλήσιν ὠνομάσθη. Τελχῖνες καὶ Καραοῖται πρὸς Φορωνέα καὶ Παρρασίους ἐπολέμησαν.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Μωϋσέως ἔτη ρκ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γηλζ'. 15

Τῷ γωις' ἔτει τοῦ κόσμου, Μωϋσέως π', πληρωθέντι καὶ Δαρξαμένῳ πα', πρώτη ἡμέρα τῶν ἀζύμων, κατὰ τὴν σελήνην ιδ', μεσοῦσης τῆς νυκτός, κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ

8. σηωβῆς A. 5. Vulgo Θεσσαλία. 6. Θεσσαλίας] Θεσσαλίων G.
7. ἡ om. G. 11. Ἐν Τριτωνίδι m. 12. καραοῖται B.
παρρασίους B. 14. ἔτη Bm. ΕΤΟΣ G. 15. ἦν ἔτος add. B.
17. πρώτῃ] ἀρξαμένη G. Vide Exod. XII, 29.

ab Inachi et Phoronei moxque sequutis temporibus contigisse praedicantur. Eam ob rem Phoronei ac Niobes temporum, ut veterarum rerum et antiquissimi diluvii Ogygi tempestate visi, Phoroneique et Apis aetati adscripti, Plato meminit in Timaeo dialogo.

Thessalae res.

Temporibus istis Thessalis primus imperavit Thessalus Graeci filius, a quo toti regioni nomen.

Ogygus primus Actes, quae nunc Attica, rex iisdem temporibus celebrabatur.

Ogygus in Acte.

A Tritonide lacu Minervae nomen imposuerunt Graeci. Telchines et Cares Phoroneo Parrhasisque bellum inferunt.

ANNI MUNDI

Mosis anni 120 a mundi 3737 incipiunt.

Anno mundi 3816, Mosis 80 completo iamque 81 incepto, exorto Azymorum die, luna 14 nocte media, percussit dominus omne primogenitum in terra Aegypti, a Pharaonis in throno sedentis primogenito, ad ca-

θρόνου, και ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ, και ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους. και ἀνάστη Φαραὼ και πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ και πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, και ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ. οὐ γὰρ ἦν οἰκία ἐν ἧ οὐκ ἦν 5 ἐν αὐτῇ τεθνηκός. και ἐκάλεσε Φαραὼ Μωϋσῆν και Ἄαρὼν νυκτός, και εἶπεν αὐτοῖς, ἀνάστητε και ἐξέλθετε ἐκ τοῦ λαοῦ ὑμεῖς και οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· βυθίζετε και λατρεύσατε κορίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε. και τὰ πρόβατα και τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε, καθάπερ εἰρήκατε. εὐλογήσατε δὴ κἀμέ. και κατε- P. 127
 10 βιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς. εἶπον γὰρ ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν. ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ στέας αὐτῶν, πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φουράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, και ἤτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκεύη ἀργυρᾶ και σκεύη χρυσῆ και 15 ἱματισμόν. και κύριος ἔδωκε χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. και ἔχρησαν αὐτοῖς· και ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους. ἀπύραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσση εἰς Σοκχάθ εἰς χ' χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες, πλην τῆς ἀποσκευῆς· και ἐπι-
 20 νη πολλὰ σφόδρα. και ἔπεψαν τὸ στέας, ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύ- B

4. πάση Bm. πᾶσι G. οἰκία A. ἐν ἧ] ἐν A. 5. τεθνηκός] τε θρηκός G. μωϋσῆν B. μωυση A. Μωση G. 6. ἐξέλθετε B. ἐξέλθητε A. ἐξέλθατε G. 9. δὴ B. δὲ A. om. G. και om. G.
 10. τὸν λαὸν B. τῶν λαῶν G. ἐκ τῆς γῆς om. G. 11. ἀποθνήσκομεν B. ἀνελάβομεν A. 12. στέας] στέαρ G. τὰ φουράματα αὐτῶν] αὐτῶν om. G. 14. ἤτησαν B. ἤτήσαντο G. και ἱματισμόν — Αἰγυπτίων. και addidi ex B. 17. ραμεσση A. ραμεση B. 19. πολὺς Bm. πολλοῖς G. ἐπεψαν G. στέας] στέαρ G.

pitvae, quae in fovea, primogenitum et usque ad omnis animantis primo-
 genitum. Et surrexit Pharao et omnes famuli eius Aegyptiique cuncti,
 et exortus est clamor ingens in terra Aegypti, nulla namque domus plan-
 ctus expertus erat. Vocavitque Pharao Moysen et Aaron noctu, quibus ait:
 surgite, egredimini e populo vos et filii Israël; exite et ex animo deum
 vestrum colite; ovibus bobusque vestris assumptis, prout expetiistis, pro-
 cedite et mihi bene precemini. Urgebantque Aegyptii populum, et omni
 studio, ut quam cito proficisceretur, compellebant. Dixerunt enim: omaes
 nos moriemur. Tulit autem populus subactam farinam antequam fermenta-
 retur, massamque ligavit in palliis et humeris imposuit; vasaque aurea et
 argentea ab Aegyptiis mutuo petita secum adportavit et Aegyptios deprae-
 datus est. Profectique sunt filii Israël de Ramesse in Socchoth sexcenta
 fere millia virorum peditum absque impedimentis; sed et promiscuum vul-
 gus immensum adscendit cum eis oves et armenta et animantia diversi ge-
 neris quam plurima. Coxeruntque subactam farinam ex Aegypto adporta-

πτου, ἐγκρυφίας ἀζύμους· οὐ γὰρ ἐζυμώθη. Ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμείναι, οὐδὲ ἐπισιτισμὸν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν.

Ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, ἣν κατώκησαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν, ἔτη υλ'. 5 καὶ ἐγένετο μετὰ υλ' ἔτη ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός. προφυλακὴ ἐστὶ κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἐκείνη ἡ νύξ αὐτῆ προφυλακὴ ἐστὶ τῷ κυρίῳ, ὥστε εἶναι πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς γενεὰς αὐτῶν. τούτους ὁ Θεὸς ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἤγαγε τὴν σύντομον ἐπὶ Θυλι-10 στιεὶμ ὁδόν, ἣ τὴν διὰ μέσου τῆς Σερβωνίδος λίμνης καὶ τῆς κατ' Αἰγύπτου θαλάσσης ἔτι συντομωτέραν, ἀλλὰ κύκλῳ διὰ νοτιωτέρας γῆς καὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, ὡς ἂν μὴ παλινοδρομήσωσι μεταμεληθέντες εἰς Αἴγυπτον οἱ ἀπειθεῖς. τριῶν δὲ ἡμερῶν ἀποστᾶσιν αὐτοῖς Αἰγύπτου ἐκ Ῥαμεσσή εἰς Σοκχῶθ καὶ ἐκ 15 Σοκχῶθ εἰς Νονθῶμ παρὰ τὴν ἔρημον καὶ ἀπὸ Νονθῶμ ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον θαλάσσης ἐρυθρᾶς ἀπέναντι τῆς ἐπαύλειας, καὶ ἐξ ἐναντίας Βεελεσεφῶν ἔδοξαν Αἰγυπτίους πλανᾶσθαι· καίτοι στύλῳ πυρὸς ὀδηγούμενοι νυκτός, ἡμέρας δὲ 20 Δοτύλῳ νεφέλης, οὐ τῆς συνήθους ἐξ ἁτμῶν καὶ ἀναθυμιάσεων

1. ἐξέβαλον B. ἐξέβαλλον G. 2. ἐδυνήθησαν B. 3. ἑαυτοῖς Bm. ἑαυτοὺς G. 4. ἔτη add. B. ἡ om. B. 5. προφυλακὴ ἐστὶν B. ἐστὶν προφυλακὴ G. 6. Φιλιστειμ G. 7. ἡ B. ἡν A. ἡ G. 8. σερβωνίδος B. Σερβωνίδος G. 9. 12. διὰ νοτιωτέρας] διανοτιωτέρας B. διανοητέρας A. διανοητέρας G. δι' ἐνδοτέρας m. 10. 15. Ῥαμεσσή B. 16. παρὰ τὴν ἔρημον om. G. Vide Exodi XIII, 20. 17. βεελεσεφῶν B. Βεελεσεφῶν G. αἰγυπτίους Bm. Αἰγυπτίους G. 18. 19 et 20. στύλῳ G.

tam et fecerunt ex ea cubcinericios panes azymos, erat enim infermentata. Expulerunt enim eos Aegyptii, ne moram longiorem traherent, neque commeatum in viam sibi parare potuerunt.

Mora porro filiorum Israël, qua tum ipsi, tum patres eorum in Aegypti Chanaanque terra morati sunt, annorum est 430. Evolutoque 430 annorum spatio cunctus exercitus domini e terra Aegypti profectus est nocte, quae custodia domini, ut eos educeret ex Aegypto. Illa nox, illa custodia domini filiis Israël et eorum nepotibus solennis. Hos cum dominus educeret ex Aegypto compendioso versus Philistiim itinere, medio nimirum inter Serboniticidem lacum et Aegyptiacum mare, brevior non deduxit, sed in gyrum per intimos terrarum tractus et mare rubrum, ne relicto pervicaciter proposito, in Aegyptum retro commearent. Iam vero viae trium dierum spatio e Ramesse in Socchoth et e Socchoth in Nonthom et e Nonthom inter Magdalum et mare rubrum, e suburbii regione, contra Beelsephon profecti, Aegyptiis a via errasse visi sunt. Columna tamen ignis per noctem, per diem autem columna nubis, non solitae cuiuslibet,

σπισταμένης συμπιλουμένου τοῦ ἀέρος ἐξ ὀμιχλώδους συστάσεως τοῖς πνεύμασι πρὸς ἑαυτὸν, ἀλλ' ἄλλης τινὸς ὑψηλοτέρας τῆς ἀνθρωπίνης ἐννοίας θανμαστῶς ἐπιτειχιζούσης αὐτοῖς, ἡμέρας τὴν τῆς ἡλικίης ἀκτίνος φλόγωσιν, πολλὴν οὖσαν κατὰ τὴν οἶ- V. 102
 5 κησιν τῆς χώρας ἐκείνης καὶ δροσοειδῶς σκιαζούσης τὸν λαὸν, ἀφ' ἑσπέρας δὲ ἕως ἡρθρον καταλαμπούσης, ὑφ' ἧς ὄδηγοῦμε-
 νοι πρὸς τὸ ἐρυθραῖον ἦλθον πέλαγος. τούτους Φαραῶ σὸν
 ἄρμασι καὶ ἵπποις καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς Αἰγύπτου τριστάταις κατα-
 λαβὼν μέσους ἔσχεν αὐτοῦ καὶ τῶν θαλαττίων ὑδάτων πάσης
 10 φυγῆς ἠπορημένους, βοῶντας δὲ μόνον πρὸς κύριον, ὡς τὰ λόγια, P. 128
 καὶ Μωϋσέως καταγογγύζοντας, ὅτι γε συμφερούσης δουλείας ἀπήλλαξε καὶ ἐρημοταφεῖς κατέστησεν· ἀλλὰ θαρρεῖν αὐτοὺς
 παραινέσας τοῖς χελεσι, κατὰ τοῦν δὲ σφόδρα πονούμενος,
 ἐπληξε ῥάβδῳ τὴν θάλασσαν, ὡς ὑπὸ θεοῦ προστίττεται, κατὰ
 15 τὴν ἐωθινήν τῆς νυκτὸς ὥραν· καὶ τὸν λαὸν, ὡς ἐν ἠπείρῳ δι'
 αὐτῆς διαβιβάσαι, τῆς ἡμέρας ἤδη καταναζούσης· ὃ δὲ καὶ
 γέγονε. πηξάντος γὰρ Μωϋσέως κατάκροντον αἰγιαλὸν τοῦ ὕδα-
 τος, τὸ πᾶν ὑπερράγη πέλαγος ἕως ἄκρον τῆς ἀντικειμένης
 ὄχθης, συμπεπηγότων καὶ τῶν κυμάτων τοῖς ὕδασι, οἷόν τι
 20 συμβαίνειν φιλεῖ περὶ τὴν θερμὴν ὕαλον, εἰ κατὰ ἔν ῥαγεῖη μέ-
 ρος, πρὸς τὸ ἕτερον πέρασ ἢ ῥῆξις εὐθυτόμως διεξέρχεται. οὕτω B

1. συμπιλουμένου ut videtur B. συμπληρουμένου A. συμπληρωμέ-
 νου G. 2. τοῖς πνεύμασι πρὸς ἑαυτὸν delet m. 7. τούτους
 Bm. τούτοις G. 9. αὐτοῦ G. 10. ὡς τὰ λόγια delet m.
 12. αὐτοῦ B. αὐτοῖς G. 13. τοῦν Bm. τοῦν G. 16. διεβί-
 βασεν m. 17. μωσέως B. 21. εὐθυτόμως B. εὐθυστόμως G.

aëre caliginosa densitate repleto, ex vaporibus et exhalationibus compactae, verum ex alia quapiam materia captum omnem humanum excedente, ac de die solarium radiorum ardorem regionis illius incolae plurimum infestantem, populum undequaque vallante et roridum eidem umbraculum exhibente, ducebantur; a vespera autem ad diluculum usque clara luce cum circumlustrante muniebantur et eadem duce ad rubrum mare pervenerunt. Eos Pharaon cum curribus et equis et praecipuis Aegypti ducibus, inter se pelagico limites medios, speque fugae destitutos adorsus obsedit; sola supererat illis ad deum clamandi facultas, quamvis insimul obtrecentarent Mosi, qui eos servitute, quam sibi commodam putabant, liberavit et in desertum ne felice quidem sepulcro donandos eduxit. Verum ille verbis animos addens, mente tamen ob angustiam sanciatas, dei iussu, circa matutinam noctis tempestatem, virga mare percussit et per eius profundum, non secus ac per continentem, die iam illucescente transmissurum promissit, quod et factum est. Aquarum siquidem littus percutiente cum impetu Moese, universus maris sinus usque ad oppositae ripae extrema, fluctibus etiam ipsis aquis devinctis ad invicem et suspensis, discissus et apertus est, quale quid ad siccum terrae littus contingere solet, ut illiso partem in unam fluctu, mox velut ore terrae partem in oppositam eructatus refluat.

τε σὸν τῷ πλήθει ποσὶ διήλθεν ἀβρόχοις πυθμένα, θαλαττίων
 τεύχεσιν ὑδάτων καὶ κυμάτων περιφρουρούμενος. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι,
 τοῦ θεοῦ συντάξαντος αὐτοῖς τὴν παρεμβολὴν ἐν στέλω πυρὸς
 καὶ νεφέλης, ἦτοι βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς ὄμβροις τε καὶ χαλά-
 ζαις, ἔφηνον ὑπὸ τὸ ὕδωρ τῆς ἐρυθρᾶς, καὶ ἔξετίναξε κύμιος ὁ 5
 θεὸς πάντας τοὺς Αἰγυπτίους ἐν αὐτῇ σὸν τῷ Φαραῶ, Μωϋ-
 σέως ἐπιστραφέντος καὶ ἔγκασιώς τῇ ῥάβδῳ πλήξαντος τὰ ὕδατα
 Ὀστανρικῶ τύπῳ, προστάξει θεοῦ· φασὶ δὲ τινες προεκβρασθέν-
 τας Αἰγυπτίους νεκροὺς ἐνόπλους εὔρεθῆναι, οὗς Ἰουδαῖοι δια-
 βάντες ἐσχύλευσαν πρὸς τῷ πέρατι τῆς ἐρυθρᾶς. Ἐξάραντες δὲ 10
 ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς ἦλθον ὄδῳ ἡμερῶν γ' εἰς ἔρημον Σοφρ ἄν-
 δρον δίνει φρυγόμενοι, ἐνθα πάλιν Μωϋσέως καταστασιαζούσιν
 ὕδατι πικρῷ λίμνης τινὸς ἀπότου παρεμβάλλοντες, Μερρῶς διὰ
 τοῦτο καλουμένης, ἧς τὸ πικρὸν ξύλου τινὸς ἐμβολῇ Μωϋσῆς
 ἴασατο θεὸθεν ὑποδειχθέντος εἰς τύπον τοῦ ζωοποιῦ ξύλου τοῦ 15
 σταυροῦ. ἐκεῖθεν ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, τῆς νεφέλης μετανισταμένης
 αὐτοῖς ἐκάστοτε κατὰ βούλησιν θεοῦ καὶ πάλιν ἰσταμένης κατὰ
 τοῦς τόπους τῆς ἀναπαύσεως σημαινούσης τε τῇ στάσει τὰς μονὰς
 καὶ τῇ κινήσει τὰς μεταστάσεις, αἰὲ παρ' ὄλον τὸν χρόνον τῆς
 ἐν ἐρήμῳ διατριβῆς. εὔρον δὲ εἰς Αἰλεῖμ ἰβ' πηγὰς ὑδάτων πο- 20

1. τῆ] τῶς G. πυθμένας G. 2. παραφρουρούμενος G.
 3. ἀντοῖς] Ἐβραίοις m. 5. ἐρυθρᾶς θαλάσσης G. θαλάσσης
 om. B. ἔξετίναξε B. 7. ἐγκασιώς AB. τῇ ῥάβδῳ om. G.
 10. ἐξάραντες δὲ ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς add. B. 11. σοφρ AB.
 12. διψῆ B. 13. Μερόα m. Conf. Exod. XV, 23. 14. ξύλου
 τινὸς B. τινὸς ξύλου G. 16. Αἰλεῖμ] ἐλήμ AB. Εἰλεμ G.
 20. εὔρον δὲ εἰς] εὔρόντες ἐν G. Αἰλεῖμ] ἐλεῖμ A. ἐλήμ B.
 Εἰλεμ G.

Hoc pacto cum omni populi multitudine, ne pedibus quidem leviter aqua
 tinctis, marinis aquis et fluctibus ceu moenibus circumvallatus Moses pe-
 lagi profunda traiecit, atque ita deo castra Hebraeorum componente in
 columna nubis et ignis, hoc est, ex ea fulmina fulguraque grandines et
 imbres eiaculante, Aegyptii rubri maris undas subierunt; mox Mose retro
 verso deique imperio transversim et in crucis figuram aquas percutiente,
 cunctos cum ipso Pharaone Aegyptios deus in eas excussit. Narrant au-
 tem nonnulli mortuos Aegyptios, etiam armis tectos, ad littus deportatos,
 eisdemque a Iudaeis confestim ingruentibus et praeda potitis spoliatos ad
 rubri maris littora. Hinc trium dierum iter emensi in desertum Sur, le-
 cum inaquosum, siti penitus confecti appulerunt, et ad insuavem potu
 amarumque lacum, Mera propterea vocatum, castris positus adversus Mo-
 sen tumultuantur. Ille, ligno quodam in vivifici ligni crucis figuram cae-
 litus ostenso et in aquas misso, amaritudinem omnem ex iis sustulit. Ex-
 hinc in Elim sunt profecti, nube per singulos dies, deo ita volante, coram
 eis mota ac rursus circa stationum loca fixa, et quiete quidem stationes
 habendas, motu vero projectionem suscipiendam, tot morae in desertis
 factae spatio praesignante. In Elim autem aquarum suavium fontes et se-

τίμων καὶ φοίνικας ὁ. τύποι δὲ τῶν τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἦσαν αὐ-
 ται μαθητῶν, οἵτινες τοῖς θεοῖς νόμασι τῆς εὐαγγελικῆς διδα-
 σκαλίας τὸν νοητὸν κατήρδευσαν Ἰσραὴλ σὺν τοῖς ὁ συμφορη-
 ταῖς καθ' ὄλην διασπαρεῖσι τὴν οἰκουμένην ὑπὸ τῶν ἰβ'. ἀπὸ δὲ
 5 Αἰλείμ ἦλθον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. αὕτη ἀνὰ μέσον Αἰλείμ καὶ
 ὄρους Σινᾶ κεῖται. ἐνταῦθα κατεβόων Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν, λέ-
 γοντες, ὠφελον ἐν Αἰγύπτῳ πληγαῖς Θεοῦ τεθνήκαμεν ἀπολαύον- P. 129
 τες τῶν ἐν αὐτῇ κρεῶν καὶ ἄρτων. δίδοται δ' αὐτοῖς ἄρτος οὐκ
 ἐκ γῆς, ἀλλ' ἀπ' οὐρανοῦ δροσοειδῶς καταρρέων, καὶ κρυσταλ-
 10 λοειδῶς πηγνύμενος, ἐμφερέης κορίου σπέρματι λευκῷ κατὰ τὸν
 ὄρθρον· τὸ δὲ γεῦμα ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι. ὅπερ ἀγνοοῦντες οἱ
 ἀπειθεῖς ἠρώτων, τί ἐστι; πρὸς ἀλλήλους· διὸ καὶ μάννα κέ-
 κληται· μέτρον ἐκάστῳ τῆς συλλογῆς πρὸς Θεοῦ ὠριστο Γομόρ, V. 103
 τῷ δυνατῷ καὶ ἀδυνάτῳ, ὅπερ ὁ πλέον συλλέξας τὸ αὐτὸ μέτρον
 15 ἔχων ἠέρσικετο καὶ ὁ ὀλίγον ὁμοίως. τῷ γὰρ πλεονάζοντι παραδό-
 ξως ἤλαττοῦτο καὶ τῷ λειπομένῳ προσετίθετο. τούτου μοῖρα φη-
 λαττομένη εἰς αὔριον εἰς φύσιν σκωλήκων μετεποιεῖτο χωρὶς τῆς
 ἡμέρας τῶν σαββάτων, ὃ καὶ παραδοξότατον ἦν. τὸ γὰρ αὐτὸ συλ-
 λεγόμενον καὶ ἴσον ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ἐν τῇ πρὸ τῶν σαββά-
 20 των ἡμέρᾳ διπλοῦν ἐγένετο ταῖς δύο ἡμέραις ἐπαρκοῦν τῇ παρα-
 σκευῇ τε καὶ τῷ σαββάτῳ, μηδ' ὄλως διαφθειρόμενον. ἐτύπου

4. ὑπὸ B. ἀπὸ G. 5. Vulgo *Ελεῖμ*. ἐλήμ B. Σινᾶ] Σινά G.
 Rectum est Σιν: vide Exod. XVI, 1. Addidi ἀνά. 6. Σινά G.
 7. ὠφελον B. ὠφελον G. 11. ἐγκρίς AB. 13. γόμορ B.
 15. ἠέρσικετο B. εἰέρσικετο G. 16. τοῦτο G.

p̄tuaginta palmas invenerunt. Illi figurae sunt duodecim salvatoris apo-
 stolorum, qui, cum septuaginta discipulis in universum orbem a primis illis
 duodecim missi, sacris evangelicae doctrinae fluentis animas hominum irri-
 gaverunt. Ab Elim in desertum Sina transierunt. Porro medium est il-
 lud inter Klim et Sina montem. Ibi tumultuosis vocibus Mosen et Aaron
 impetierunt dicentes: utinam plagis divinitus in nos immisis, panibus et
 carnibus in Aegypto oblati prius exsatiati, moreremur. Panis itaque
 non e terra conditus, sed e caelo roris in morem lapsus guttatumque con-
 cretus, candido coriandri semini non absimilis, diluculo subministratur;
 gustus autem eius tanquam lagannum cum melle. Eius porro pervicacia
 mentis homines inexpectanti inquirebant, quid est hoc? Ideoque Manna
 vocatus est. Mensura quam colligerent singuli sive robusti sive imbe-
 cilles, deo sanciente, erat Gomor, qua qui collegerat amplius quantitatem
 eandem et qui paucius, parem habere reperiebatur. Abundantius enim ha-
 bentī minuebatur et parcius colligenti praeter expectationem ex-
 crescebat. Quaecunque pars eius, quod dictu mirum, in crastinum re-
 servata, in vermium naturam, excepto Sabbati die, mutabatur. Eadem
 quippe quantitate reliquis diebus collectum, die qui Sabbatum praecedit
 duplo augebatur, quantum parascavae et sabbato sufficeret, nec ullo pacto

δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἀδιάρθορον τοῦ δεσποτικοῦ σώματος κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ ταφῆς, σταυροῦ μὲν καὶ τοῖς ἡλοῖς καὶ τῇ λόγῃ φυσικῶς πεπονθὸς ὁμοιοπαθῶς ἡμῖν τὰ τῆς φθορᾶς νύγματα δι' οἶκτον χωρὶς πάσης ἁμαρτίας, διαφθορὰν δὲ καὶ **Κ**διάλυσιν μηδ' ὄλως ὑπομεμενηκός. ἔχει μέντοι καὶ ἄλλους λόγους **5** μυστικῶς εἰκονίζοντας τὸδε τὸ μάννα τὴν τε πάναγον Θεομήτορα καὶ τὸν κατ' ἀρετὴν βίον, περὶ ὧν οὐ πρόκειται νῦν λέγειν. τοῦτο μὲν οὖν τὸ μάννα κομισθὲν ἐκ τῆς Παρθικῆς εἶδον ἐγὼ καὶ μετέχον αὐτοῦ, τῆς αὐτῆς γεύσεως ὄν, ἀλλ' οὐχ οὕτω πλουσίως οἶον ὥφθη ποτέ, οὐδὲ κατὰ τήνδε τὴν ἔρημον. κατὰ δὲ τὰς **10** ἐσπέρας αὐτοῖς εἶδος πετεινῶν ἀνέβαινε καὶ ἐκάλυπτε τὴν παρεμβολήν, ὄρτυγομήτρα λεγόμενον, πρὸς βρῶσιν. ἔφαγον τοίνυν τὸ μάννα τεσσαράκοτα ἔτη πολλάκις αὐτὸ βδελυζόμενοι, ὡς **Δ**διέκενον ἄρτον, οἱ τῶν Θεῶν ἀνάξιοι παροχῶν. ἀπέθετο δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐν στάμνῳ χρυσῇ Γομόρ τοῦ μάννα, ἐναντίον τοῦ **15** Θεοῦ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, ὃν τρόπον κύριος συνέταξε τῷ Μωϋσῆϊ. Ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σινᾶ ἀπάραντες διὰ ῥήματος κυρίου, ἤλθον εἰς Ῥαφιδεῖν ἄνυδρον τόπον, ἔνθα λοιδορηθεὶς Μωϋσῆς σφόδρα πρὸς τοῦ λαοῦ εὐξάμενος τῷ Θεῷ χρησμοδοτεῖται πατάξαι ῥάβδῳ τὴν πέτρην καὶ δοῦναι τοῖς παραπικρασταῖς ὕδατα. **20**

1. καὶ om. G. 2. αὐτοῦ om. G. 3. πεπονθός AB. τὰ] κατὰ B. 5. ὑπομεμενηκός A. μέντοι καὶ] μὲν τοὺς G. 6. τὸδε τὸ] τὸ δὲ G. τὴν τε] τε om. G. 8. παρθικῆς] ἴσον B. 9. ὄν] ὧν B. 12. λεγόμενον B. λέγομεν G. 15. γομῶρ B. μάννα] Vulgo μάν. 16. συνέταξε κύριος τῷ μωσῆϊ B. 18. ραφιδεῖν B. ραφιδῆμ A. ραφιδῖν G. Vide Exod. XVII, 1. 19. πρὸς] ὑπὲρ m.

corrumpebatur. Incorruptum porro dominici corporis statum, toleratae pro nobis sepulturae tempore, referebat; cruce siquidem et clavis et lancea ex miserationis affectu et absque peccato naturali lege et pari nobiscum patiendi more, corruptionis vulnera persensit ille, corruptionem vero vel perniciem nulla tenus sustinuit. Habet insuper alias rationes mysticam quidpiam referentes hoc manna, purissimam puta dei matrem et vitam cum virtute coniunctam, de quibus nunc loqui non est animus. Huiusmodi manna e Parthica regione delatum vidi, eodemque sapore praeditum probavi, at non adeo suavi sicut in deserto collectum illud abundabat. Vespertinis horis volucris species quaedam adscendebat et cooperiebat castra, ortygommetram dicimus, qua fruerentur ad obsonium. Quadraginta igitur annis manducabant manna, ab eoque, ceu ab inani cibo, divinis indigni donis, nauseantes abhorrebant. Reposuit quoque Aaron in urna aurea, Gomer dicunt, in conspectu domini manna, ut etiam apud posteros, prout Moysi dominus praeceperat, non ignotum foret miraculum.

A deserto Sina dei iussu solventes venerunt Raphidin aquarum penuria laborantem locum, quo conviciis a populo Moses exceptus, fuis pro eo precibus divino movetur oraculo petram percutere et procaci populo aquas

καὶ ἐπωνόμασε τὸν τύπον πειρασμὸς καὶ λοιδορήσις. ἔνθα Ἀμα-
 λῆκ ἐλθὼν ἐπολέμησε τὸν Ἰσραὴλ, οἷς ἐπιπέμψας Μωϋσῆς Ἰη-
 σοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, καλούμενον Ἀδσῆ πρὸ τούτου, μετὰ δυνά- P. 130
 μως ἐκλεκτῆς στρατηγὸν, αὐτὸς τῇ τῶν χειρῶν ἐκτάσει σταυ-
 5 ροειδῶς τυπούμενος, προσανείχε τῷ θεῷ. μέχρι μὲν οὕτω ταύ-
 τας ἐτύπου Μωϋσῆς ἐπαίρων εἰς ὕψος, ἐκράτει τῶν ἐναντιῶν ὁ
 Ἰσραὴλ, ἥνικα δ' ἂν καθῆκε ταύτας διὰ βύρος, ἤττωντο. τότε
 ἐπικαθίσας λίθῳ ὑπὸ Ἀαρὼν καὶ Ὄρ ἕως ἡλίου δυσμῶν τὰς χεῖ-
 ρας ἐξέτεινε στηριζόμενος· καὶ Ἰησοῦς ἅπαντα τὸν Ἀμαλῆκ ἐν
 10 φόνῳ μαχαίρας ἐτροπώσατο τῇ τῆς νίκης αἰτία, σταυροειδεῖ τῶν
 χειρῶν ἐκτάσει, τοῦ νομοθέτου τροπαίῳ χρῆσάμενος. τότε Ἰο-
 θῶρ ὁ τοῦ Ραγουὴλ γαμβρὸς Μωϋσείως παρεγένετο πρὸς αὐτὸν σὺν
 γυναικὶ αὐτοῦ Σεφωρά καὶ δυοὶ παισὶν ἐξ αὐτῆς τεχθεῖσι τῷ B
 Μωϋσῆ κατὰ τὴν ἐρημον Μιδιαμ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας πλη-
 15 σιάζουσαν τῷ ὄρει Σινᾶ, περὶ οὗ καὶ ὁ θεὸς ἀπόστολος ἔφη, τὸ
 δεῖ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἔστιν ἐν Ἀραβίᾳ, ἥτις ἔστι διαθήκη εἰς δου-
 λειαν γεννώσα. ὀνόματα δὲ τοῖς παισὶν ἦν Γηροᾶμ καὶ Ἐλιέζερ·
 τούτοις οὐδὲν ἄξιον μνήμης πέπρακται. ἀκούσας δὲ Ἰοθῶρ τὰ
 κατ' Αἴγυπτον καὶ τὴν ἐρυθρὰν θαύματα ἐξέστη, καὶ εὐλόγησε
 20 τὸν θεόν, θύσας αὐτῷ ὀλοκαυτώματα. καὶ συνεστιαθεὶς Μωϋσῆ V. 104

2. ἐπολέμησε B. ἐκολέμει G. 3. Ναυῆ] ναῆ B. αὐτῆ B.
 6. εἰς ὕψος om. G. 7. διαβαρῶς B. 8. ἐπικαθίσας AB.
 ἐπικαθίσας G. Narrantur haec Exod. XVII, 12. 9. ἔτεινε G.
 10. σταυροειδῆ AB. 11. Ἰοθῶρ m. Ἰοθῶρ G. 12. τοῦ
 om. G. 13. Σεφωρᾶ G. 14. μωσεὶ B. 15. Σινᾶ G con-
 stanter. ἔφη] φησὶν G. 17. γηροᾶμ B. γηροᾶμ A. Γεροᾶμ G.
 18. Vulgo Ἰοθῶρ. ἰωθῶρ B. 19. ἐξέστη A. 20. θεόν B.
 κύριον G.

largiri, et impositum est loco nomen tentatio et maledicentia. Illic ir-
 ruens Amalec bello lacescebat Israël, adversus quem misso Iesu filio Nave,
 Ause prius dicto, electae militum manus duce, ipse Moses crucis in mo-
 rem manibus extensis ac formatis belli sollicitudinem omnem in deum re-
 ferebat. Cum itaque manus in crucem compositas et elatas teneret Moses,
 adversarios Israël superabat, cum autem prae gravitate dimitteret et ipse
 profligabatur. Tunc lapidi manus innixas usque ad solis occasum, ab Aa-
 ron et Or sustentatus, extendebat; et fugavit Iesus Amalecitas omnes in
 caede gladii, victoriae datrice, manuum expansione, legislatoris tropaeo
 usus. Eo tempore Iothor filius Raguel, Mosis socer ad eum, cum eius
 uxore Sepphora et duobus ex ea susceptis liberis accessit, iuxta deser-
 tum Madian Arabiae felicis monti Sina contiguum, de quo divinus aposto-
 lus ait: Agar Sina mons est in Arabia, quod est testamentum in servitu-
 tem generans; nomina vero filiorum erant Gersam et Eliezer, quibus me-
 moria dignum nihil actum est. Auditis itaque quae circa Aegyptum et ru-
 brum mare gesta sunt portentis obstupuit et immolatis victimis benedixit
 dominum; celebratoque cum Mose et Aaron et omnibus senioribus Israël

καὶ Ἀαρὼν καὶ πᾶσι τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ, περὶ τε δικαστηρίων χρηστὰ συμβουλευσας ἀνέβηξεν εἰς Μαδιάμ προπεμφθεὶς ὑπὸ Μωϋσέως· τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον τὴν Σινᾶ, καὶ περιέβαλλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους, 5 καὶ Μωϋσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. τότε μυσταγωγηθεὶς Μωϋσῆς τὰ πρὸς τὸν λαὸν καταβὰς ἀπήγγειλε τοῖς πρεσβυτέροις, τῶν δὲ συνθεμένων ὑπέκειν θεῶ κατὰ πάντα, ἀνήγαγε πρὸς τὸν Θεὸν τοὺς λόγους αὐτῶν. καὶ καταβὰς πάλιν διεμαρτύρατο τῷ λαῷ πάντων μολυσμῶν καθαρθῆναι καὶ περιρραντισμοῖς ἀφα- 10 γνίσασθαι τρισὶν ἡμέραις ἀπεχομένους καὶ τοῦ γάμου. τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ πρὸς ὄρθρον φωνᾶ καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασι. καὶ νεφέ- 15 λη γνοφώδης ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὡς ἀφανὲς ἐν κύκλῳ τοῦ ὄρους εἶναι τῷ γνόφῳ συνειλημμένον, φοβεράν τε τὴν θέαν ἐμποιεῖν τοῖς ὄρωσι καπνιζόμενον κύκλῳ πυρὶ καὶ σάλπιγγος καταπλήκτῳ φωνῇ 15 περιηγούμενον. ἐφ' οἷς ἅπας ἐξέστη ὁ λαὸς ἀξαναμένης σφόδρα τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος ἐπὶ τῇ καταβάσει τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους, Μωϋσέως τε διαλεγόμενον καὶ τοῦ Θεοῦ ἀποκρινομένου. τότε ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν τὴν νομικὴν δεκάλογον.

P. 131 α' Ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ Θεὸς σου, ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰ- 20 γύπτου.

2. συμβουλευσας ἐβηξεν G. Correctum ex B. 5. τὴν σινᾶ B. τὴν σινᾶ A. τοῦ Σινᾶ G. 6. Μωϋσῆς AB. Μωσῆς G. 9. καὶ om. G. 10. περιραν— A. 11. καὶ om. G. 13. κύκλῳ τοῦ ὄρους B. κύκλῳ τὸ ὄρος G. 16. ἐξέστη Bm. ἐξέσι G. ἀσξαναμένη A. 17. ἐπὶ τοῦ] ἐπὶ om. B. 19. μωϋσῆν AB. Μωσῆν G. 20. Praefixit G οὔτοι οἱ δέκα λόγοι οὓς εἶπεν κύριος ὁ Θεὸς τῷ Μωσῆ ἐν ὄρει Σινᾶ.

convivio datisque ad iudicia promovenda consiliis utilibus, in Madian a Mose deductus, reversus est. Tertio vero mense ab exitu filiorum Israël de terra Aegypti, eodem quo exierant die, venerunt in desertum Sina, ubi ex montis adverso Israël est castra metatus, et Moses ad dei montem conscendit. Tunc Moses de regendo populo caelestibus oraculis eruditus, descendens e monte cuncta senioribus enunciavit; ipsis autem deo se obsecraturus pollicitis ad deum eorum verba retulit. Iterato descendens cunctis sordibus expurgari et lustrationibus expiari populum ac nuptiali commercio tribus diebus continere obtestabatur. Tertio vero die circa diluculum factae sunt voces et fulgura et nubes caliginosa super montem fumo circumtectum coacta eum oculis eripuit; imo mons ipse suffumante per gyrum igne vallatus et terribili tubae sonitu perstrepens totus, horrendum carnentibus exhibebat spectaculum et invalescente magis ac magis tubae sonitu, deo in montem descendente, Moseque cum deo sermones familiarius conferente, ipsoque vicissim Mose colloquente, populus omnis stabet animis consternatus. Tunc legis decalogum audiente Mose dominus pronuntiavit.

I. Ego sum dominus deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti. Non

β' Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις ἐαυ-
τῷ εἰδωλον οὐδὲ πατὸς ὁμολωμα.

γ' Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ κενῷ. οὐ
γὰρ μὴ καθαρῶς κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ
5 ματαίῳ.

δ' Μνήσθητι τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν.

ε' Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένη- B
ται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς.

ς' Οὐ μοιχεύσεις.

10 ζ' Οὐ φονεύσεις.

η' Οὐ κλέψεις.

θ' Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου.

ι' Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπι-
θυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ
15 οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς
αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑπόζυγλου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε
ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν, C

Αὕτη ἡ δεκάλογος γενικῶν ἐντολῶν ἐστι διὰταξις.

Ταῦτα τὰ θεῖα διατάγματα φοβερῶς ἐν ἑνὲς φωνῇ δια-
20 τέτακται, ὁρῶντος τοῦ λαοῦ καὶ ἀκούοντος, ἧς τὸ κατάπληκτον
καὶ ἀκοαῖς δυσάντητον μὴ φέροντες ἤτησαν διὰ Μωϋσέως τὰ

1. β' om. G. ποιήσης B. ἐαυτῷ AB. σοι G. σεαυτῷ Exod.
XX, 4. 3. γ' β' G et γ' — θ' pro δ' — ι'. λήψει B. 5. μα-
ταίῳ] μάτην G. 13. ι' Οὐκ ἐπιθυμ. τὴν οἰκίαν G. 17. τῷ
του G. 18. Αὕτη G. ἐστι] ἐστιν AB. ἐστιν ἡ G. 19. δια-
τάγματα B. διδάγματα G. τινὶ καὶ ἐν ἑνὲς φωνῇ G.

erunt tibi dii alii praeter me. Non facies tibi idolum, nec cuiusquam si-
militudinem.

II. Non assumes nomen domini dei tui in vanum: non enim innocium
habebit dominus, qui sumpserit nomen eius in vanum.

III. Memento diei Sabbati, ut eum sanctifices.

IV. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut bene tibi sit et ut lon-
gaevus sis super terram.

V. Non moechaberis.

VI. Non occides.

VII. Non furaberis.

VIII. Non falso testaberis contra proximum tuum.

IX. Non concupisces uxorem proximi tui.

X. Non concupisces domum proximi tui, non eius agrum, non eius
servum, non eius ancillam, non eius bovem, non eius subiugale, neque
ullum pecus eius, neque quaecunque proximi tui sunt.

Haec decem verba generalium mandatorum series est.

Ista divina documenta tremenda quadam et articulata voce vidente po-
pulo et audiente sunt pronunciata, cuius terrorem et gravem auribus so-
nam non ferentes Israelitae, reliqua capitibus octo sancita et comprehen-

- λοιπὰ τῶν ἐφεξῆς ἰδικῶς αὐτοῖς ἐν πενήκοντα κεφαλαίοις νομοθετηθέντων λαληθῆναι. ἦσαν δὲ περὶ τε οἰκετῶν καὶ γόνων ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων, ἀγμίας γονέων καὶ κακολογίας, κλοπῆς, πατάξεως ἐν μαχαίραις πρὸς ζωὴν καὶ πρὸς θάνατον, ἐλευθέρων πρὸς ἐλευθέρους καὶ δεσπότου πρὸς δοῦλον καὶ ἀνδρῶν πρὸς 5
- V. 105 ἕκνον γυναῖκα, καὶ ἐκβολῆς ὀφθαλμοῦ δοῦλου καὶ δούλης, κεραιτισμοῦ ταύρου πρὸς θάνατον καὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ὀργῆς λάκκου καὶ κτηνῶν ἐμπτώσεως ἐν τούτῳ, κεραιτισμοῦ ταύρου πρὸς ταῦρον, κλοπῆς μόσχου καὶ θανῆς τοῦ κλέπτου ἐν τῷ διορίγματι κατὰ βοσκημάτων, καὶ ἄλλωνος ἐμπρησμοῦ, παρακα- 10
- ταθήκης ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ ὑπόζυγιον καὶ παντοίων κτηνῶν χρήσεως. παρὰ τῷ πλησίον, φθορᾶς παρθένου, καὶ θανάτου, φαρμάκου, κτηνοβασίας, καὶ θυσίας εἰδώλων, κακώσεως προσηλύτου, καὶ ὀρφανῶν καὶ χηρῶν δανειζομένων, κακολογίας εἰς θεὸν καὶ ἄρχοντας λαοῦ, ἀπαρχῶν ἄλλωνος καὶ ληνοῦ, πρωτο- 15
- P. 132 τούτων νόμων καὶ προβάτων καὶ ὑπόζυγιον, τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἄνδρας ἅγιους θεῷ, καὶ κρέα θηριαλώτων μὴ ἐσθίειν, ἀλλὰ κυσὶν ἀπορροῦπτεν, μὴ παραδέχεσθαι ἀκοήν ματαίαν, μὴ συμμαρτυρεῖν ἀδίκῳ, μὴ συνεῖναι πολλοῖς ἐπὶ κακίᾳ, μὴ ἐκκλίναι μετὰ πολλῶν κρίσιν, μήτε ἐλεῆσαι πτωχὸν ἐν κρίσει, ἀπο- 20
- στρέφειν καὶ ἀποδιδόναι τὸν βοῦν καὶ τὸ ὑπόζυγιον τοῦ ἐχθροῦ

1. πενήκοντα B. γ' A. η' G. νομοθετηθέντων B. νομοθετηθέντα G. 2. ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων B. ἀκουσίων καὶ ἐκουσίων G. 4. μαχαίραις] μάχαις B. 5. δοῦλον B. δούλον A. δούλους G. 6. ὀφθαλμοῦ B. ὀφθαλμῶν G. 11. ὑπόζυγιον B. ὑπόζυγιον G. 12. παρὰ] περὶ G. 15. ἄρχοντα G. 17. θηριαλώτων B. θηριαλώτα G. 19. μὴ ἐκκλίναι B. καὶ ἐκκρίναι G. 20. κρίσιν] κρίσει G. μήτε] καὶ G.

sa privatim sibi postmodum a Mose postulaverunt exponi. Illa vero de famulis et involuntariis spontaneisque caedibus, de parentum contemptu et in eos maledicentia, de furto, gladii percussione ad vitam et mortem, a liberis in liberos factam, a domino in servos, a viris in mulierem praegrnantem, excaecatione oculorum servi et ancillae, vulnere cornuum tauri in mortem, et de eius domino, de fossione foveae et iumentorum in eam casu, pugna tauri in taurum, furto vituli, et furis dum murum diripiendis pecoribus effoderet nece, de area incensa, argenti vel auri depositio, subiugali et omnium armentorum usu proximis concesso, virginum stupro, de morte et veneficio, coitu cum bestia, idolorum cultu, advenis et orphanis vexatis, viduis mutua accipientibus, maledicentia in deum et populi magistratum, areae et torcularis primitiis, primogenitis, et tandem de vitulis, ovis et subiugalibus edisserit; edocet insuper qua ratione sanctos ac deo votos esse conveniat, ne carnes a bestiis captas comedant, sed canibus proiciant, ne vanam auditionem suscipiant, ne faventes impio sint testes, ne cum pluribus malo proposito conversentur vel cum iis a iudicio declinent, ne in iudicio pauperis misereantur, retro agant bovem

πλανώμενον, εὐρόντα καὶ πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον συνεγείρειν, μὴ διωστρέφειν κρίσιν πένητος δικαίαν, ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἄδλιον ἀφίστασθαι, μὴ ἀναιρεῖν ἀθῶον καὶ δίκαιον, μὴ δικαιοῦν τὸν ἀσεβῆ, δῶρα μὴ λαμβάνειν ὡς ἐκτυφλοῦντα βλέποντας καὶ τὸ 5 δίκαιον λυμαινόμενον. προσήλυτον εὖ ποιεῖν, ἕξ ἔτη σπεῖρειν τὴν γῆν καὶ τῷ ἐβδόμῳ ἄφειν αὐτῇ παρέχειν εἰς ἀπόλουσιν πτωχοῖς B ἢ θηριοῖς· ὁμοίως καὶ τὸν ἀμπελῶνα καὶ τὸν ληλαῖωνα ἕξ ἡμέρας ἐργάζεσθαι τῆς ἐβδομάδος, τῷ δὲ σαββάτῳ ἀναπαύεσθαι. ὀνόματι θεοῦ ἀλλότριον μὴ ὀμνύειν, μήτε προσφέρειν διὰ στόματος· 10 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἔτους ἐορτάζειν· τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων πρῶτην ἐπὶ ἡμερῶν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἦτοι κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔαρος πανσέληνον· δευτέραν ἐορτὴν θεραιμοῦ πρωτογεννημάτων· καὶ τρίτην συναγωγῆς ἔργων τοῦ ἀγροῦ συντελείας ἀπὸ ἐξόδων ἐνιαυτοῦ. μὴ ὀφθῆναι κενὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ πᾶν ἄρσεν 15 ὀπτάνεσθαι ἐνώπιον κυρίου κατὰ τὰς τρεῖς ἐορτὰς ταύτας. μὴ C θύειν ἐπὶ ζέμῃ αἷμα θυσιάσματος κυρίου, ἀλλ' ἐπ' ἀζύμοις· μὴ μένειν ἕως πρῶτ' στέαρ τῆς ἐορτῆς, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς εἰσάγειν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ. ἐφ' ἅπασι μὴ ἔψιν ἄρα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

20 Ταῦτα τὰ δικαιώματα τοῦ θεοῦ Μωϋσῆς ἐλθὼν ἀπήγγειλε τῷ λαῷ μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν θείων παραινέσεων, καὶ ἀπεκρίθη

1. εὐρόντα] εὐρόντα B. εὐρόντας m. πεπτωκὸς B. συνεγείρειν G. συναρεῖς est Exod. XXIII, 5. 5. λυμαινόμενα m.
 7. ὁμοίως δὲ τὸν G. 9. θεῶν ἀλλοτριῶν G. προσφέρειν m.
 10. ἐορτάζειν B et infra ἐορτῆς. 12. ἀλαρος B. πρωτογεννημάτων B. 13. τρίτην m. τρίτον G. συναγωγῆν G. ἔργων Bm. ἔργον G. 19. Vulgo ἔψιν. 21. τινῶν om. G.

ad dominum et subingale errans restituant, si sub onere prolapsam inveniant, ipsi sublevant, ne iustum pauperis iudicium pervertant, ab omni verbo iniusto absterneant, ne innocentem et iustum morti tradant, ne impium iustificent, ne dona ceu videntium oculos excaecantia et ius omne pervertentia accipiant, ut advenis benefaciant, sex annis terram serant et septimo in pauperum et bestiarum escam requiem ei praebeant, vites pariter et oliveta sex hebdomados diebus colant et Sabbato a labore cessent, per alienorum deorum nomen ne iurent vel ore solo proferant, tribus anni temporibus festum agant: primum Azymorum festum diebus septem, novorum mense, hoc est circa primum veris novilunium; secundum messis primitivorum; et tertium festum consummationis de anni proventibus in collectione operum agri; ne vacui coram domino appareant, cuncti masculi tribus his festis diebus in domini conspectu se assistant, ne super fermento, sed super Azymis sacrificii sanguinem offerant; ne usque mane festi adeps remaneat, primitivorum primitias in domini domum inferant et prae omnibus ne in matris suae sanguine agnum coquant.

Has dei iustificationes ac simul omnia sacra documenta populo Moses exposuit et una voce populus omnis respondit: omnia verba domini facie-

- πῦς ὁ λαὸς μιᾷ φωνῇ, λέγοντες, πάντα τοὺς λόγους κυρίου ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. καὶ ἔγραψε ταῦτα πάντα. τότε ὁρ-
θρίσας ὠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ ἰβ' λίθους κατὰ
φυλὴν ἔστησε· καὶ θύσας τῷ θεῷ μόσχους προσέχευε τὸ ἥμισυ
τοῦ αἵματος πρὸς τὸ θυσιαστήριον· ἐπανέγνω τε αὐθις εἰς τὰ 5
D ὧτα τοῦ λαοῦ τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης, καὶ εἶπον, πάντα ὅσα
ἐλάλησε κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. καὶ λαβὼν τὸ ἄλλο
ἥμισυ τοῦ αἵματος τῶν θυσιῶν ἐν κρατῆρι κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ
καὶ εἶπεν, ἴδου τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς διέθετο πρὸς ἡμᾶς κύ-
ριος περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων. παραλαβὼν δὲ Μωϋσῆς 10
τὸν Ἀαρῶν καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιοὺδ σὺν ἄλλοις ὁ τῆς γερονσίας
ἀνέβη, ὃ ἔιστήκει ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. καὶ εἶδον τὸν τόπον καὶ
τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον λίθου σαπφειροῦ, καὶ ὡσπερ
εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαρότητι, καὶ τῶν ἐπιπέκτων
P. 133 τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἰς. καὶ ὠφθησαν ἐν τῷ τόπῳ, 15
καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
- V. 106 Τοῖς οὖν γενικοῖς καὶ ἰδικοῖς νόμοις Μωϋσῆς προκαταρτη-
θεὶς τὴν διάνοιαν ἐπὶ τὴν ἀκρῶρειαν ἀνελεθεῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ προσ-
ετάχθη, ἔνθα σὺν Ἰησοῦ τῷ τοῦ Ναυῆ μόνῳ προσαναβὰς ἐπὶ
τελειοτέραν μυσταγωγίαν ἀνάγεται, νοῦθ' τινος αὐτῷ παρα-20
δειχθέντος παμποικίλου καὶ δυσερμηνεύτου, προπυλαίοις καὶ

2. ποιήσομεν AB. ἀκουσόμεθα B. ἀκουσώμεθα A. ἀκούσομεν G.
Vide Exod. XXIV, 3. ἔγραψεν AB. ἔγραψαν G. 3. καὶ om. G.
4. φυλὰς G. 5. πρὸς B. εἰς G. τὰ om. B. 6. εἶπον
Bm. εἰπὼν G. 7. ποιήσομεν καὶ ἀκουσώμεθα AB. 10. περὶ
om. G. τὸν λόγον τούτου A. 11. ναδάβ B. Ναδάμ G.
ο' om. G. 12. εἶδον m. ἰδῶν G. 13. ὡσεὶ] ὡσπερ G.
19. σπη B.

mus et audiemus. Et ea cuncta descriperunt. Surgens autem Moses mans
aedificavit altare ad montis radicem duodecim positis lapidibus pro duo-
decim tribuum numero; et immolatis deo vitalis medium sanguinis effudit
in altare; rursumque testamenti librum audiente populo perlegit et exclam-
averunt cuncti: omnia quaecunque locutus est dominus faciemus et au-
diemus. Acceptamque aliam sanguinis victimarum partem mediam resper-
sit in populum et ait: ecce sanguis testamenti, quod disposuit dominus de
omnibus verbis istis. Et assumptis Aaron, Nadam et Abiad cum aliis e
senioribus, ascendit Moses in locum, quo steterat deus Israël. Et viderunt
locum et quae sub pedibus eius, velut speciem lapidis Sapphiri ac
velut speciem firmamenti caeli in sua puritate. Et de primoribus Israël
non contradixit vel unus. Et visi sunt in loco, et comederunt et biberunt.

Communibus itaque privatisque legibus Moses instructus, ad montis
cacumen a deo conscendere iussus est; illucque solus cum Iesu Nave pe-
netrans, ad sublimiorem rerum divinarum agnitionem elevatur, ostenso ei
quodam templo rerum difficile explicandarum varietate ornato ac vestib-

στύλοις καὶ παραπετάσμασι τραπέζῃ τε καὶ λόγχοις καὶ θυμιατη-
 ρίῳ καὶ ἀνεπιβύτοις ἀδύτοις κεκαλλωπισμένον· ὧν τὴν τῆς κα-
 τασκευῆς ἱστορίαν οὐ γραφῇ παραδοῦναι μόνῃ κελεύεται, ἀλλὰ
 καὶ αὐτοῖς ἔργοις ὅσον ἀνθρώποις ἐκμιμήσασθαι δυνατόν τὴν
 5 ἄῤῃλον· ἐκείνην καὶ θαυμαστὴν δημιουργίαν ἐν ὕλικῇ κατασκευῇ, B
 διὰ τῶν κατὰ γῆν εὐρισκομένων τιμιωτάτων ὑλῶν ἐκμιμήσασθαι
 σκητῆς τύπῳ συμπεριφερομένης τοῖς ἐκ τόπου τόπον ἀμείβουσι
 μετανάσταις. ἐν δὲ τῇ κατασκευῇ πλέον μὲν ὁ χρυσὸς παρελή-
 φθη κύκλῳ περιεχυμένος τοῖς στύλοις, κατὰ δὲ τὰς κορυφὰς καὶ
 10 τὰς βάσεις καὶ ὁ ἄργυρος. ἔστι δὲ πού καὶ ὁ χαλκὸς ἐν κεφαλαῖς
 καὶ βάσεσι τῶν ἀργυρῶν κίωνων. ὁ δὲ περίβολος τοῦ ναοῦ καὶ ὁ
 τῶν κίωνων ὄροφος τὰ τε παραπετάσματα καὶ καταπετάσματα
 πάντα δι' ὑφασμάτων ὑακινθίνων καὶ πορφυρῶν καὶ κοκκίνων
 βαπτῶν καὶ τοῦ λαμπροῦ καὶ αὐτοφνοῦς λευκοτάτου βύσσου
 15 ἐμπειρώς καθυφασμένων. ἐν τισὶ δὲ καὶ λίνον καὶ τρίχας καὶ ἔρυ-
 θρὰ δέρματα παρελήφθη πρὸς τὴν κατάλληλον ἐκύστου χρεῖαν. C
 ἐφ' οἷς ἱερατικὴ στολὴ δι' ἐπωμίδων ἐκ διαφόρων βαφῶν, ἐξ
 ὧν ἦν καὶ τὸ καταπέτασμα πεποικιλμένον, πλέον ἔχουσῶν τοῦ
 χρυσοῦ νήματος, τῶν τε πορπῶν καθ' ἕτερον μέρος, αἱ συνέχουσι
 20 τὰς ἐπωμίδας σμιράγδοις ἐν κύκλῳ διαχρόσοις περισφίγγουσαι,
 τῇ χλοερᾷ φέσει τῶν λίθων διαλαμπουσῶν, αὐτῶν τε τῶν λίθων

1. περιπετάσμασι G. 7. τύπῳ B. τύπον G. τόπον ἀμείβου-
 σαν B. 8. παρελήφθη A. παρελίφθη G. 10. βάσεις καὶ] καὶ
 om. G. ἔστι] ἔτι G. 12. περιπετάσματα G. 14. αὐτοφνο-
 οῦς G. Correctum ex B. 15. λίνον Bm. λίνων G. 17. ἱερα-
 τικῇ στολῇ AB. ἐπωμίδων] ἐπωμίδα G.

lis, columnis, velis, mensa, lucernis, thuribulis et inaccessis penetralibus
 sacris arte mira absoluto, quorum apparatus historiam non solum scripto
 mandare, verum etiam, quantum hominum ferrent vires, ipsis factis mi-
 randum illud et materiei expertis opus in materiali mole exquisitis pretiosae
 suppellectilis ornamentis varium, tentorii, inquam, de loco in locum a va-
 gis et incertae stationis hominibus circumferendi figuram imitari iubetur. In
 his vero disponendis frequentius aurum columnis circumducendum, basibus
 autem et capitellis argentum, nonnunquam etiam aes in epistellis et sustentan-
 culis argentearum columnarum conflandis est adhibitum. Templi vero se-
 ptum et columnarum tectum, aulaea et vela cuncta erant ex opere textili, hya-
 cintho, purpura, cocco tincto et bysso pellucida genuinoque candore co-
 ruscante perite intertextis. Interdum etiam linum et lana rubraeque pelles
 venerunt in usum, prout respondentia sibi invicem opera exigebant. His
 praecipuum ornamentum sacerdotale additum est; humerale nimirum, di-
 versis coloribus (quibus velum etiam distinctum erat) et aureis filis, qui-
 bus maxime abundabat radians; accedebant quoque altera ex parte fibulae,
 (quae smaragdis auro per gyrum inclusis humeralia constringunt et conti-
 nent), lapidibus innato virore micantibus illustres, alii vero lapidos sena

ἐγγεγλυμμένα τὰ τῶν πατριαρχῶν ἀνά ἕξ ἐχόντων ὀνόματα, καὶ τὰ τούτων ἀπρητημένα κοσμίως ὑσπίδια κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος, αἱ τε καθ' ἑκάτερον μέρος ἀπὸ τῆς πόρπης ἄνωθεν καθει-
 D μέναι τῶν ὑσπίδων διάπλοκοι σειραὶ ἐν ἀλλήλων διωλλὰς κατὰ
 τινὰ ῥυθμὸν, ἐκ χρυσοῦ δικτυοειδῶς πεπλεγμένα καὶ βαφαῖς⁵
 συννηθισμένοι. τούτοις ἐξῆς τὸ λόγιον τῶν κρίσεων τοῦ στήθους
 προβεβλημένον τοῦ ἀρχιερέως κατὰ ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος, ἐκ
 χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένον
 κατεσκευάστο καὶ βύσσου, τετράγωνον, διπλοῦν, ἰσόπλευρον,
 σπιθαμῆς μῆκος καὶ πλάτος ἰβ', λίθοις ἐν τέτρασι στίχοις κει-
 μένοις καὶ ἐγκαθυστασμένοις οὕτως· πρῶτος στίχος λίθων τριῶν,
 P. 134 σάρδιον, τοπάζιον καὶ σμάραγδος. δεύτερος στίχος, ἄνθραξ,
 σύμφειρος, ἴσπις. τρίτος στίχος, λιγύριον, ἀγάτης, ἀμέθυ-
 στος. τέταρτος στίχος, χρυσόλιθος, βηρύλλιον, ὀνύχιον. οὗτοι
 οἱ ἰβ' λίθοι, φέροντες τὰ τῶν ἰβ' φυλῶν ὀνόματα τοῦ Ἰσραὴλ¹⁵
 ἐγγεγλυμμένα καθ' ἕνα αὐτῶν περιεχρυσωμένοι καὶ ἐνδεδυμένοι
 χρυσῷ καθαρῷ, ἐπὶ τοῦ λογίου ἦσαν. τὸ δὲ λόγιον χρυσοῖς
 συμπεπλεγμένοις ἄλυσιδέτοις ἐκ χρυσοῦ καθαρῷ καὶ δυοὶ δακτύ-
 λους χρυσοῖς ἀπεκρέματο τῶν ὤμων τοῦ ἀρχιερέως συμβεβλημέ-
 νοις μηχανήμασι σφριγκτοῖς πρὸς τὰς δύο ἐπωμίδας, ὡς κεῖσθαι²⁰
 αὐτὸ κατὰ μέσον τοῦ στήθους τοῦ ἀρχιερέως ἐν ταῖς εἰσόδου
 ταῖς εἰς τὸ ὕγιον· ἐπὶ δὲ τὸ λόγιον, φησί, τῆς κρίσεως ἐπιθί-

7. προβεβλημένον B. προβεβλημένων G. 10. τέτρασι] τέσσαροι m.
 στίχοις] στοιχει (sic) B. 13. ἀγάτης A. 14. βηρύλλιος G.
 15. φέροντες δὲ G. 18. ἀλυσιδέτοις A. ἀλύσει δὲ τοῖς B.
 ἀλυσιδέτοις G. Fortasse ἀλυσιδέτοις B dare voluit. Conf. Exod.
 XXVIII, 22. 19. ἀπεκρέματο A. 21. αὐτὸ B. αὐτὸν G.
 22. φησί] Exod. XXVIII, 30.

hinc inde gerebant patriarcharum insculpta nomina, scutulaque pariter de pectore eleganter pendentia, tum catenae ex utroque humero fibulis superioribus annexae et scutulis demissae, in invicem et alterne arte mirabili implexae diversisque coloribus auro permixtis radiabant. Erat praeter ista rationale iudiciorum pectori pontificis appensum ad humeralium modum, auro, hyacintho, purpura, cocco et bysso intextis compositum, quadrangulum, duplex, per latera aequale, palmo uno longum et latum, duodecimque lapidibus per quatuor ordines fixis et insitis distinctum, hoc pacto. Primus lapidum trium ordo: sardius, topazius et smaragdus. Secundus ordo: carbunculus, sapphirus et iaspis. Tertius ordo: ligurius, achates et amethystus. Quartus ordo: chrysolitus, beryllius et onychinus. Duodecim isti lapides duodecim tribuum Israël insculpta sibi singulis nomina praeferentes, auro puro inclusi et rationali erant affixi. Rationale vero fimbriis ex auro puro concatenatis et implexis et duabus ansulis tenacibus apte versus humeralia duo commissis ex pontificis humeris ita pendeat, ut in eius medio pectore, eo in sancta penetrante, positum effulgeret. Et impones, in-

σεις τὴν δὴλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρὼν, ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι κυρίου, καὶ ὀύσει Ἀαρὼν ἔναντι κυρίου τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐπὶ τοῦ στήθους διὰ παντός.

- 5 Περὶ τούτου τοῦ λόγιον φησὶν ὁ Ἰωσήπος ἐν τρίτῳ ὅτι οἱ δύο
 σαρωδώνχοι οἱ ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἀρχιερέως καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ στή-
 θους δωδεκάλιθοι λόγιον ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ σημαίνειν ἕκ τε τῆς V. 107
 ἀγῆς τὰ χρηστὰ καὶ ἕκ τῆς ἐπισκοπήσεως τὰ δευρὰ ἐν πολέμοις
 καὶ ἄλλοις παντοίοις πράγμασι τῷ Ἰσραὴλ. ἡ δὲ τοιαύτη σημα-
 10 σία δὴλωσις ἐλέγετο καὶ ἀλήθεια ἐν τῷ λόγιῳ θεόθεν ἀναφαινο-
 μένη, ἣτις κατὰ ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, φησὶν, ἐπαύσατο ἐνεργοῦσα C
 τῶν Ἰωσήπου χρόνων πρότερον ἔτεσι διακοσίοις. μετὰ τὸ λόγιον
 ὑποδύτην ποδήρη ὄλον ὑακίνθινον ὑφαντὸν ἔνδον ἐπωμιδῶν ἐξ
 αἰχένος εἰς πῶδας κατιόντα προστέτακται, τοῖς τῶν κοσμηθῶν
 15 Διασημῶσιν ὑπρεπιῶς κεκοσμημένον, τὸ κράσπεδόν τε ἐξ ἔφαν-
 τικῆς ποικιλίας καὶ χρυσοῦν ὑπαρτημάτων ἔχοντα κώδωσι καὶ
 ῥοῦθοις ἕκ παραλλήλου κεκαλλωπισμένον, τεκτῆσθαι. εἶτα
 πέταλον χρυσοῦν ἄγιῳ τινὶ καὶ ἀρρήτῳ χαράγματι κατασεση-
 μασμένον ἐπιτίθεσθαι τῷ μετώπῳ τοῦ ἀρχιερέως; καὶ κίδαριν
 20 καὶ ζώνην. καὶ ὁ τῶν κρυφίων κόσμος καὶ ὅσα ἄλλα περὶ ἱερα-

2. τοῦ Ἀαρὼν G. τοῦ om. B. Legebatur εἰσπορεύεται. εἰσπο-
 ρεύόμενος A. 5. ὁ add. B. ἐν τρίτῳ] Cap. 8. 6. σαρωδ-
 ὄνχοι B. 8. ἐπισκοπήσεως A. ἐπισκοπῆσεως B. σκοπήσεως G.
 13. καὶ ὑποδύτην m. ὑποδύτην] Exod. XXVIII, 31. ὑφαν-
 τὸν Bm. ὑφαντῶν G. 14. προστέτακται om. G. κοσμηθῶν A.
 15. κεκοσμημένον Bm. κεκοσμημένων G. 16. ποικιλίας B.
 ποικίλλης A. ποικίλλης G.

quit, super rationale iudicii demonstrationem et veritatem. Et erit super pectus Aaron, quando ingreditur in sanctum ante dominum. Et offeret Aaron iudicia filiorum Israël super pectus ante dominum semper.

De rationali isto refert Iosephus in tertio, duos in humeris pontificis sardonychos et duodecim in pectore gestatos lapides, rationale vocatos, quod ex splendore fortunata, ex obscuritate adversa, cum in bellis tum in rebus aliis ab Israël gerendis, praenunciarent. Illud porro vaticinium, demonstratio videlicet et veritas in rationali caelitus manifestata, propter populi peccata ducentis annis ante Iosephi aetatem nullius rei futurae dabat iudicium. Praeter rationale et talarem tunicam puri coloris hyacinthini textilem, sub humeralibus a cervice ad pedes usque demissam, subligaculorum discriminibus decenter ornatam, fimbriasque eius textiles et varias aureis pensilibus, tintinnabulis nimirum et malis punicis collustratas iussit componi, mox laminam auream sancto quodam et secreto caractere exaratam pontificis frontū, mitramque et zonam superaddi. Interior autem ornatus et alia quaecunque circa pontificiam dignitatem memorata, sub vestimentorum ostentatione virtutum figuras et indicia oculis obiciebant.

τικῆς ἐκπέφανται δι' αὐνιγμάτων ἀρετῆς ἐν περιβολῇ σχήματος. **D** ταῦτα πάντα ἐν ἡμέραις μί μνηθεῖς καὶ ὅσα λοιπὰ κατὰ μέρος περὶ κατασκευῆς τῆς σκητῆς καὶ ἱερωσύνης καὶ θυσιῶν καὶ ἐξουλασμῶν. ἔτι τε δύο πλάκας ἱερὰς καὶ θεοτεύκτους οἷον τι δῶρον ἀχειροπολήτων ἐκ θεοῦ λαβὼν θείῳ δακτύλῳ γεγραμμένας κατῆει 5 ταύτας ἐπιφερόμενος, εἰπόντος πρὸς αὐτὸν τοῦ θεοῦ, βιάδιζε, κατὰβηθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν, ἠνόμησε γὰρ ὁ λαός σου, οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου. παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς. ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ, καὶ εἶπαν, οὗτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ, οἵ- 10 τινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ νῦν ἔασόν με, καὶ θυμωθεῖς ὀργῇ ἐκτρίψω αὐτούς, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρότερον ἢ τοῦτο. ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, αὐτοῦ τε **P. 135** δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἐξουλασμένου οὕτω κατῆει. ἀκούσας δὲ Ἰησοῦς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ κραζόντων. λέγει πρὸς Μωϋσῆν, 15 φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ λέγει Μωϋσῆς οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχὺν, οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἀκούω ἐγώ. ἤνικα δὲ ἤγγισε τῇ παρεμβολῇ παρὰ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χοροὺς, ὀργισθεῖς θυμῷ Μωϋσῆς ἔρριπεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας καὶ 20 συνέτριπεν αὐτάς ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ λαβὼν τὸν μόσχον κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλειπεν αὐτὸν λεπτόν, καὶ ἔσπειρεν αὐ-

6. εἰπόντος] Exod. XXXII, 7. πρὸς αὐτὸν] αὐτῷ G. 7. ἠνόμω-
 μισε G. σου] μου B. 9. προσκεκυνήκασιν A. 10. εἶπαν]
 εἶπον G. 12. ἐκτρίψω B. ἐκτρίβω G. 13. εἰπόντος πρὸς αὐ-
 τὸν G. 17. ἐξαρχ — ter m. ἐξ ἀρχ — G. Post οὐδὲ φωνὴ
 ἐξ ἀρ — in B excidit folium, quod pertinuit usque ad παρεμβολῇ
 p. 136 d. 22. Legebatur ἔσπειρεν αὐτό. Vide Exod. XXXII, 20.

Cunctis istis et reliquis sigillatim aliis, quae tabernaculi fabricam, sacerdotium victimas et expiationes spectant per quadraginta dies initiatus, deum sacris duabus tabulis apud deum repertis divinoque digito exsculptis et inscriptis ceu munere nulla hominis arte edito donatur; tum eas acceptas adportans descendit e monte, deo praecipiente. Vade, descende hinc celeriter. Iniquitatem enim fecit populus tuus, quem eduxisti de terra Aegypti; transgressi sunt cito de via quam mandasti eis. Fecerunt sibi vitulum et adoraverunt eum et sacrificaverunt ei et dixerunt: hi dii tui Israel, qui te eduxerunt de terra Aegypti; et nunc sine me et indignatus contemteram eos et faciam te in gentem magnam et ista longe potentiosem. Haec deo Mosi dicente ipse pro eis precatus est, et piacato deo descendit de monte. Et audiens Iesus vocem populi clamantium ait ad Moysen. Vox belli in castris. Non est vox praecinientium secundum fortitudinem, neque vox praecinientium fugam, sed vocem praecinientium vinum ego audio. Ut vero castris appropinquavit, iuxta vitulum et choros, iratus furore Moses, proiecit de manibus suis duas tabulas et comminuit eas sub monte. Et vitulum assumptum combussit igni et contrivit eum minutim et sparsit eum

τὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοῖς Ἰσραηλίταις. ἔνθα δὲ
 θυμῷ καὶ ζήλῳ θεοῦ κατὰ τῶν ἀσεβῶν κινήθεις καὶ ἔμφυλῳ
 πολέμῳ τὸ θεῖον ἰλεωσάμενος τῇ καθάρσει τῶν ἡησαμένων τῆς B
 μανίας, ἄλλην ἡμερῶν τεσσαρακοντάδα νηστεύει, καθὰ καὶ τὸ
 5 πρῶτον, μηδενὸς προσδεθθεῖς τῶν συνήθων τῇ φύσει βρώματος,
 ἀλλ' ἄλλῳ τρόπῳ βιοτεύων ἐξηλλαγμένῳ, πλάκας τε λαμβάνει,
 χερσὶν αὐτοῦ Μωϋσέως ἐργασμένης, θεία δὲ δυνάμει γεγραμ-
 μένας. τότε εἶδε καὶ τὴν δόξαν κυρίου παρὰ τὴν τῆς πέτρας ὁπῆν
 10 τῷ προσώπῳ αὐτοῦ κατελθόντος ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸν τε Ἀαρὼν
 καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. αὐτὸς δὲ ἠγγόει ὅτι δεδοξασται ἡ ὄψις
 αὐτοῦ, ἕως τοῦ λαλῆσαι αὐτοῖς καὶ ἰδεῖν ὅτι ἐφοβοῦντο ἐγγίσει C
 αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ,
 ἐπέθηκε κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ἡνίκα δ' ἂν εἰσπο-
 15 ρεῖτο ἔκτανι κυρίου περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα. τότε τὴν σκηνὴν
 ἐπήξατο παραδοὺς τὰ νομικὰ καὶ τὴν θείαν ἱερωσύνην κατὰ τὴν
 θείαν ὑφήγησιν, ἐμπλήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ V. 108
 Οὐρῆ τὸν τοῦ Ὄρ ἐκ φυλῆς Ἰούδα πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέ-
 σιως καὶ ἐπιστήμης ἀρχιτεκτονεῖν πάντων, ποιεῖν τὸ χρυσοῖον καὶ
 20 τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ λιθουργεῖν τὸν λίθον καὶ πᾶν ἕν-
 λον σὺν τῷ Ἐλιὰβ τῷ τοῦ Ἀχισαμέχ ἐκ φυλῆς Δάν. τοῦτον τὸν
 Βεσελεὴλ Ἰώσηπος υἱὸν εἶναι Μαρίας τῆς ἀδελφῆς Μωϋσέως
 διαβεβαιοῦται καὶ τοῦ Ὄρ, ὃς σὺν τῷ Ἀαρὼν ἀνεῖχε τὰς χεῖρας

7. δυνάμει δὲ A. δὲ om. G. 8. κυρίου A. τοῦ θεοῦ G.

9. καθήσας A. 22. Ἰώσηπος] Antiq. III, 10. 22. ἀνεῖχε A.
 ἀνεῖλε G.

super aquam et ex eo potum dedit Israëlitis. Exhinc furore zeloque in im-
 pios motus, expiatis ferro tantae vesaniae ducibus, civilibus armis divi-
 num numen placavit; mox ut prius secunda dierum quadragesima corpus
 affligit, nec ullum naturae consuetum cibum admittit, verum longe diverso
 usus, praeeparatas propriis manibus tabulas, dei tamen exaratas manu me-
 retur accipere. Eo tempore considens ille ad os spelandae gloriam dei con-
 templatius est, tantusque splendor in eius vultu circumfulsit, ut descenden-
 tem de monte nulla ratione fixis oculis vel filii Israël vel ipse Aaron pos-
 sent intueri. Ignorabat tamen ipse proprii vultus gloriam usque dum cum
 eis colloqueretur et, quam vererentur ei viciniore fieri, probaret. Expo-
 sitis vero cunctis a deo sibi iniunctis, faciem texit velamine, ad deum au-
 tem propiorem se facturus, velamen auferebat. Tunc legibus positis, sa-
 crisque sacerdotii ritibus ex dei praecepto institutis, implevit deus Bese-
 leel filium Ure, qui Or, de tribu Iuda, divino spiritu sapientiae et intel-
 lectus et scientiae omnium ad fabricandum perite, ad faciendum aurum et
 argentum et aes et operandum lapides et omne lignum, cum Eliab filio
 Achisamech ex tribu Dan. Beseleel istum filium Or, qui cum Aaron Mo-
 sis manus adversus Amalec sustentavit et Mariae Mo-
 sis sororis Iosephus affir-

D Μωϋσείως κατὰ τοῦ Ἀμαλήκ. καὶ πιθανὸς ὁ λόγος. ἄλλοι τὸν Ὀζιήλ φασιν εἶναι ἄνδρα Μαρίας, οὐκ ἔχοντες δεῖξαι πόθεν. φησὶ δὲ Ἰώσηπος ὅτι ἐν ἑπτὰ μηνσὶν ἐτελειώθη πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς καὶ τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς ἑξόδου. τοῦτο δὲ καὶ ἡ γραφὴ τῆς Ἐξόδου μαρ-5 τυρεῖ πέρασ ἐν τούτοις ἔχουσα.

Τὰ ἐν τῇ τρίτῃ Μωϋσαϊκῇ βίβλῳ τοῦ λεγομένου Λευιτικοῦ περὶ τε προσαγόντων καὶ προσαγομένων θυσιῶν ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων περὶ τε ἰλασμοῦ ἁμαρτιῶν καὶ εἰσόδου τῶν ἱερέων καὶ ἑξόδου εἰς τὰ ὕγια, χρίσεώς τε Ἀαρὼν καὶ τῶν παιδῶν αὐ-10 τοῦ Ναβὰδ καὶ Ἀβιουδ, καὶ προχειρισμοῦ αὐτῶν, οἱ καὶ διεφθάρ-
P. 136 ρησαν κατ' αὐτὸ μετὰ πολλὰς ἡμέρας πῦρ χειρόθες τοῖς θυσιαστηρίοις προσφέροντες, ὅπερ προαπηγόρευτο, πυρὸς οὐρα-
 νίου τὰς θυσίας καταναλίσκοντος ἀεὶ, ἔξ οὗ καὶ θυμαῖν ἐχρῆν·
 τὰ τε περὶ τὸν ἐγκαιρισμὸν τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ἱερῶν καὶ λοιπῶν 15
 ἡθικῶν νομίμων καὶ κολύσεων τοῖς παραβαλνοῦσιν, ἕσα τε τῶν
 τετραπόδων καὶ πετεινῶν καὶ νηκτῶν βρώσιμα, καὶ περὶ τοῦ λι-
 θοβοληθέντος διὰ τὴν βλασφημίαν υἱοῦ τῆς Ἰσραηλίδου καὶ τοῦ
 Αἰγυπτίου ἐν τῇ πρὸς Ἑβραῖον μάχῃ, καὶ περὶ τοῦ μὴ δεῖν ὄλωσ
 προσφέρειν ἀλόγως τὸ θεῖον ὄνομα, κατὰ τοῦτο τὸ δεύτερον 20
 ἔτος τῆς ἑξόδου Αἰγύπτου λέπρωκατ τε καὶ διατετύπωται.

B Τῷ δ' αὐτῷ δευτέρῳ ἔτει μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἐλά-
 λησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, ὡς φησιν ἡ τετάρτη

1. Vulgo πιθανός. 5. Legebatur ἑξόδου ἑτη. ἑτη delet m.
 καὶ add. A. 10. χρήσεως A. 11. οὗ] ὅς A. καὶ add. A.

mat, et dictum meretur fidem. Alii Mariae virum asserunt Oziel, qua auctoritate proferre nequeunt. Septem vero mensibus cuncta tabernaculi opera scribit Iosephus absoluta, primi videlicet mensis anni secundi ab exitus primo die. Et haec quidem Exodi scriptura finem historiae factura recenset.

Res libro tertio Mosaico, Levitici dicto, comprehensae, de offerentibus et oblatiis a populo et sacerdotibus victimis, de peccatorum expiatione, ingressu sacerdotum in sancta et eorum egressu, de unctione Aaron et Nadab et Abiud filiorum eius et eorum ordinatione, qui domestico igni postmodum altaribus admoto, quod nefas, igne caelesti nimirum victimas consumere solito, ex quo etiam tus adolere necesse erat, repentina morte sublatis sunt; de tabernaculo et vasis eius dedicandis, de reliquis iuribus mores spectantibus et reorum poenis; de iis, quae ex quadrupedibus, volucribus et natatilibus cedere possunt in cibum; de Israëlitis filio propter blasphemiam lapidibus obruto et Aegypto cum Hebraeo decertante et qua ratione divinum nomen temere proferre non oporteat. Secundo ab exitu Aegypti anno sancta sunt haec et stabilita.

Eodem anno secundo, secundi mensis primo die, loquutus est dominus ad Moysen in deserto Sina, referente quarto Mosaico libro Numerorum

Μωϋσαϊκῆ βίβλος τῶν Ἀριθμῶν, ἔξαριθμησαὶ τὸν λαὸν ἀπὸ εἰκοσαέτους καὶ ἐπάνω καὶ εὐρέθησαν μυριάδες ἕξ καὶ γῆν' χω-
 ρις τῶν Λευιτῶν. οὗτοι γὰρ ταχθέντες προστίγμاتي θεοῦ λει-
 τουργεῖν τῷ Ἀαρὼν καὶ φυλάσσειν τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυ-
 5 λακὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκητῆς τοῦ
 μαρτυρίου, ἀντὶ πρωτοτόκων τῷ θεῷ ἐλογίσθησαν τῶν ἰβ' φυ-
 λῶν· οἱ καὶ ἐπισκεπέντες εὐρέθησαν χιλιάδες κβ'. ἐφ' οἷς ἀριθ-
 μοῦνται τὰ προσενεχθέντα εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου
 παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν ἰβ' φυλῶν ἐν ἡμέραις ἰβ', καὶ ὁ τῶν
 10 Λευιτῶν ἀφαγνισμὸς· καὶ αἱ δύο σάλπιγγες αἱ ἀργυραὶ γεγόνα- C
 σιν ἑλαται καὶ αἱ σημασίαι αὐτῶν ἐτάχθησαν πρὸς τὸ ἐξάγειν
 τὰς παρεμβολὰς καὶ πρὸς τοὺς πολεμίους. τῇ δὲ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ
 δευτέρου μηνὸς ἔτους δευτέρου τῆς ἐξόδου ἀπάραντες οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σινὰ ἦλθον εἰς τὴν ἐρημον Φαράν,
 15 ἀναβάσης τῆς νεφέλης ἀπὸ τῆς σκητῆς τοῦ μαρτυρίου. ἡ δὲ κι-
 βωτὸς διαθήκης κυρίου προεπορεύετο αὐτῶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.
 διεργύγγυζον οὖν οἱ Ἰσραηλῖται κατὰ θεοῦ καὶ ἀνηλώθησάν τινες
 κεραυνοῖς· ὄθεν ὁ τόπος ἐμπυρισμὸς ἐκλήθη. ἔκλειον δὲ οἱ λοι-
 ποὶ δε' ἐπιθυμίαν κρεῶν καὶ ἰχθύων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, σικκῶν
 20 τε πεπόνων καὶ πράσων κρομμύων τε καὶ σκόρδων, μισοῦντες D
 τὸ μάννα. τότε δίδονται πρὸς βοήθειαν Μωϋσέως ἄνδρες ὁ κα-
 τὰ πνεῦμα θεόθεν κοινωήσαντες αὐτῷ, ὧν δύο τινὲς Ἑλδὰδ

10. ἀφαγνισμὸς A. ἀφανισμὸς G. σάλπιγγες αἱ A. αἱ om. G.

11. ἐξάγειν] ἐξάγειν A. ἐξάγειν G. 14. σινὰ A. Σινὰ G.

16. κυρίου A. τοῦ κυρίου G. 18. λοιποὶ A. πολλοὶ G. 19. σικ-
 κῶν] σικκῶν m. 20. τε πεπόνων] Legebatur τε καὶ πεπόνων.

vocato, ut populum omnem a viginti annos natis ad aetate superiores re-
 censeret; et myriades hominum 60 cum 3550 absque Levitis repertae sunt.
 Illi namque, dei iussu, ministraturi Aaron et custodias eius et filiorum
 Israël custodias observaturi et ad operas quasvis testimonii tabernaculum
 exercendas sunt destinati et primogenitorum duodecim tribuum vice deo
 consecrati; qui etiam recensiti viginti duorum millium numerum composuerō.
 Ad haec, ad altare dedicandum oblata quavis a duodecim tribuum prin-
 cipibus per dies duodecim recognoscuntur, Levitarum strages, duae tubae
 ductiles conflatae et earum signa ad movenda castra hostesque aggredien-
 dos instituta. Vigesimo deinde mensis eiusdem secundi annique pariter ab
 exitu secundi profecti filii Israël e deserto Sina et nube e testimonii taber-
 naculo ascendente venerunt in desertum Pharan. Arca porro testamenti
 domini praecedebat eos diebus tribus. Murmurabant itaque adversus deum
 Israëlitaе et eorum nonnulli fulminibus consumpti sunt; unde loco nomen
 datum: incendium. Plurimi vero manna pertaesi carnum et Aegyptiorum
 piscium, ficum et peponum et porrorum, caepium et aliorum cupidine
 ducti lugebant. Eo tempore Mosis socii et auxiliarii septuaginta viri spi-
 ritus eius participes sunt deputati; quorum duo Eldad et Modad a Mose

καὶ Μωϋσὺς τῶν καταγεγραμμένων ὄντες ὑπὸ Μωϋσέως ἐν τοῖς
 ο' μὴ εὔρεθέντες ἐν τῇ σκητῇ σὺν τοῖς ἑξή προεφίητευσαν ἀπόν-
 V. 109 τες ἐν τῇ παρεμβολῇ. τότε δίδεται αὐτοῖς ὄρυγομήτρα, καί-
 τοι Μωϋσέως διατάζοντος ἀπειρώς, ὡς ἐμπορηθέντες πληγῆναι
 διὰ τὸ ἀκόρεστον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποθανεῖν πολλοὺς σφόδρα. 5
 τὸ δὲ ὄνομα τοῦ τόπου μνήματα κληθῆναι ἐπιθυμίας, ὅτι ἐκεῖ
 P. 137 ἔθαψαν τὸν ἐπιθυμητὴν λαόν. ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἦλθον
 εἰς Ἀσρηώθ, καὶ ἐλάλησαν κατὰ Μωϋσέως ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ
 Μαρὶὰμ καὶ Ἀαρὼν μεμφόμενοι ὅτι γυναῖκα ἔλαβεν Αἰθίοπισσαν
 Μωϋσῆς, καὶ ὅτι λελάληκεν ὁ Θεὸς καὶ ἡμῖν ὡς κἀκεῖνω. καὶ 10
 ἤκουσε κύριος καὶ ἐξήλεγξεν αὐτούς. καὶ Μαρὶὰμ ἐλεπρώθη
 ἕως Μωϋσῆς ὁ πάντων τῶν τηρικαῦτα ἀνθρώπων πραότατος
 ἐδείχθη κυρίου, καὶ ἰάθη· πλην ἠφορίσθη ἔξω τῆς παρεμβολῆς
 ἡμέρας ἑπτὰ. ἔξ' Ἀσρηώθ ἦλθον πρὸς τῇ ἐρήμῳ Φαράν καὶ ἀπέ-
 στείλε Μωϋσῆς κατὰ πρόσταγμα κυρίου ἄνδρας δώδεκα ἀρχη- 15
 Βγοὺς, ἕνα κατὰ φυλὴν, ἐν οἷς ἦν Χαλέβ τῆς φυλῆς Ἰούδα, εἰς τῶν
 εἴβ', καὶ Αὐσῆς, ἦγον Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ,
 κατασκοπεῖσαι τὴν γῆν Χαναάν· οἱ πορευθέντες μεθ' ἡμέρας μ'
 ἐπανῆλθον, φέροντες τοῦ καρποῦ τῆς γῆς βότρων σὺν τῷ κλή-
 ματι ἐπ' ἀναφορέως καὶ ῥόυς καὶ σῦκα ἐπ' ἄλλων, δεκνόντες 20

1. ἐν τοῖς ο' add. A.	3. δίδεται B.	4. διατάζοντος G.
ἐμείλλον πληγῆναι m.	8 et 14. ἀσρηώθ B. ἀσιρωθ A. ἀσιρωθ G.	
8. μωϋσέως B. Μωσέως G.	10. Μωϋσῆς] μωσῆς B. καὶ]	
δὲ G cum diversa interpunctione. Vide Numer. XII, 1.	λελάλη- κεν B. ἐλάλησεν G. καὶ ἡμῖν] καὶ οὐ G. κἀκεῖνον A.	
11. ἡ Μαρὶὰμ G.	13. ἠφορίσθη] εἰφορίσθη G. ἀφορίσθη Nu- mer. XII, 15.	15. κυρίου] Θεοῦ G.
16. Χαλέβ G.	17. αὐσῆς B. ναυῆ B.	20. ἐπ' ἀναφορέως] ἐκαναφορέως AB. ἐκαναφορέματα G.

descripti non tamen cum aliis 68 in tabernaculo reperti, absentes in castris vaticinati sunt. Datur quoque Israëlitis ortygoetra, comminante licet in immensum Mose, exsaturatorum ingluviem a deo puniendam et quam plurimos exinde morituros. Loco vero nomen monumenta concupiscentiae inditum, quod ibi concupiscentem populum sepulturae mandasset. A sepulcris concupiscentiae venerunt in Asiroth; et obloquuti sunt adversus Mosen Maria, soror eius, et Aaron ob ductam uxorem Aethiopsam. Aaron autem aiebat: quia nobis sicut et ipsi deus loquutus est. Et audivit dominus et corripuit eos. Maria quidem lepra fuit infecta donec Moses hominum eius temporis mitissimus rogavit dominum et sanata est, cum prius a castris diebus septem segregata mansisset. Ex Asiroth iuxta desertum Pharaa profecti sunt et iubente deo viros principes duodecim ex singulis tribubus unum, (e quorum numero fuit Chaleb de tribu Iuda et Auses, hoc est, Iesus filius Nave de tribu Ephraim), misit Moses terram Chanaan exploraturos. Illi profecti lapsis 40 diebus redierunt, botrum cum palmitē, tanquam e convivio reliquias e terrae fructibus nec non et mala pa-

τῷ λαῷ τὴν τῆς γῆς ἀρετὴν. οἱ δὲ ἄλλοι δέκα κατεπτόησαν τὸν λαόν, τὴν γῆν ἐπόντες πονηρὰν κατεσθίουσαν τοὺς οἰκήτορας, καὶ ἄνδρας οἰκεῖν ἐν αὐτῇ φοβερούς, πρὸς οὓς ἑαυτοὺς ὡς ἀκρίδας φαίνεσθαι ἔλεγον.

5 Ἀναλαβοῦσα δὲ Θρῆνον ἢ πᾶσα συναγωγὴ παννύχιον ἔκλαιον καταγογγύζοντες Μωϋσέως καὶ Ἀαρῶν. καὶ ὄφελον ἀπεθάνομεν C ἐν Αἰγύπτῳ, βοῶντες, ἢ κἄν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. ἐβουλεύοντό τε τὰ περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον ἐπαπόδου, τίς ὁ στρατηγήσων ἔσται αὐτοῖς. Μωϋσῆς τε καὶ Ἀαρῶν ἐπὶ πρόσωπον ἔπεσον ἐνώπιον 10 τοῦ λαοῦ. μόνοι δὲ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ καὶ Χαλέβ διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια ἐπὶ τῇ ἀλόγῳ δειλίᾳ τὴν τε γῆν ἔλεγον θαναμαστὴν καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ καταβρωμα ἔσεσθαι αὐτοῖς, ὅτι κύριος ἀφίστηκεν ἀπ' αὐτῶν. ἀλλ' οὗτοι μὲν ἔμελλον καταλιθοβολεῖσθαι λέγοντες τὰ ἀληθῆ, καὶ ἐθνυμώθη κύριος ἐπὶ τὸν λαόν τοῦ 15 ἐκτρέψαι αὐτόν, εἰ μὴ ἐξιλεύσατο Μωϋσῆς τὸν Θεόν. πλὴν ὤμοσε μὴ ὄψεσθαι αὐτοὺς πάντας, ὅσοι δὲ κατὰ τοῦτον ἤδη τὸν τρόπον ἐπέρασαν τὸν κύριον, ἰδόντες τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τὰ σημεία τὰ κατ' Αἴγυπτον καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τούτους πάντας μὴ ἰδεῖν τὴν ἐπηγγελμένην γῆν, πλὴν Χαλέβ καὶ Ἰησοῦ καὶ τῶν παιδῶν D

1. τῷ λαῷ Bm. τὸν λαόν G. κατεπτόησαν B. 6. ὄφελον] Vulgo ὄφελον. Conf. p. 128 d. ἀπεθάνομεν] Vulgo ἀπεθάνομεν consentientibus AB. Vide Numer. XIV, 2. 7. ἐν Αἰγύπτῳ om. G. ἐν τῇ om. G. 8. τῆς Αἰγύπτου G 9. μωσῆς AB. 10. τῆ] δὲ m. 10. Ἰησοῦς ὁ] ὁ Ἰησοῦς G. ναῆ B. χαλέμ A. διαρρήξαντες A. 12. οἰκητὰς G. 15. ὁ Μωϋσῆς G. 16. πάντας] τὴν τῆς ἐπαγγελίας γῆν add. m. 17. ἐπέρασαν τὸν κύριον B. τ. κ. δ. G. 18. τούτους πάντας μὴ ἰδεῖν delet. m. 19. Χαλέβ G.

nica ficusque ac insuper alia deferentes, telluris ubertatem populo exposuerunt, aliis decem populum terrentibus atque infelicem terram incolas suos devorantem, virosque in ea terribiles adspectu, quibus ipsi colati locustae viderentur affirmantibus. Propterea luctu per integram noctem ducto tota multitudo Israël in Moſen et Aaron invehebatur. Utinam mortui essemus, vociferabantur illi, saltem in isto deserto. Iamque de reditu in Aegyptum consilium inibant, et quis eorum dux esset futurus? Moſes autem et Aaron vidente populo in faciem corruerunt. Soli vero Iesus Nave et Chaleb fractis ob insanum illum timorem vestibus terram optimam et habitatores eius, quod dominus ab eis recessisset, escam sibi futuros praedicebant; at licet quod verum erat publice profiterentur, iam iam lapides in se mittendos expectabant. Et actus est in furorem dominus, ut populum contereret, nisi eum placatum reddidisset Moſes. Iuravit nihilo secius eos omnes, (quotquot nimirum via eius gloria, signisque per Aegyptum et per desertum probatis eum hoc pacto tentassent), omnes, inquam, praeter Chaleb et Iesum et pueros tantae pravitatis expertes, nusquam promissionis

τοῦ λαοῦ τῶν μὴ εἰδόντων κακίαν, ἀλλὰ πάντας κατὰ τὴν αὐτὴν ἔρημον ἀναλωθήσεσθαι, ἐπὶ ἄλλα ἔτη λή', ὡς ἤτήσαντο. οἱ δὲ ἄλλοι δέκα ἄνδρες οἱ συγκατάσκοποι Ἰησοῦ καὶ Χαλεβ ἀπέθανον θείᾳ πληγῇ, ὡς ψευδάμενοι κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἐπαγγελίας. ἐπὶ τοῖτοις ἐπένησεν ὁ λαὸς σφόδρα καὶ ἀνέβησαν παρὰ γνώμην Μωϋσέως πολεμῆσαι πρὸς Ἀμαλῆκ, ἔνθα πολλοὶ ἀνηρέθησαν τοῦ Ἰσραήλ. τότε ἀνηρέθη κατὰ πρόσταγμα θεοῦ τις εὐρεθεὶς ξυλευόμενος ἐν σαββάτῳ. τότε καὶ κατὰ Μωϋσέως

P. 138 ἀνέστησαν Κορέ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρῶν, συναποστατήσαντες ἀρχηγοὺς ἄνδρας σν', ὧν Δαθὰν μὲν καὶ Ἀβειρῶν σὺν γυναιξὶ καὶ 10 τέκνοις καὶ πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ κατεπόθησαν ὑπορραγείσης αὐτοῖς τῆς γῆς. Κορέ δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ σν' πυρίφλεκτοι γεγόνασι. τοῦ

V. 110 δὲ λαοῦ ἔπεισον χιλιάδες ἰδ' καὶ ψ'. ἔλαβε δὲ Μωϋσῆς ἀφ' ἐκάστης φυλῆς ῥάβδον κατὰ πρόσταγμα κυρίου, καὶ ἀπέθετο τὰς ἑβ' ἐν τῇ σκηνῇ καταγεγραμμένας τῷ ὀνόματι τῶν φυλῶν, καὶ 15 τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν μέσον αὐτῶν γεγραμμένην τῷ οἴκῳ Λεὶ, ἥτις εὐρέθη βλαστήσασα τῇ ἐπαύριον μέσῃ τῶν λοιπῶν ῥάβδων

B βλαστοὺς καὶ ἄνηθη καὶ κάρυα εἰς πίστιν τοῖς ἀνηκόοις. ἦλθε δὲ εἰς τὴν ἔρημον Σινὰ τῷ πρώτῳ μηνὶ τοῦ μ' ἔτους τῆς ἐξόδου καὶ κατέμεινεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης. ἐκεῖ ἐτελεύτησε Μαρία καὶ ἐτά- 20 φη. ὁ δὲ τόπος ἄνδρος, ἔνθα καταβοήσαντες Μωϋσέως τοσοῦ-

1. τὴν κακίαν G. πάντας — ἀναλωθήσεσθαι Bm. πάντες ἀναλωθήσεσθε G. αὐτὴν om. G. 3. Καλεβ G. 5. ἐπένησαν G. 6. μωϋσέως B. Μωσέως G. 7. τοῦ θεοῦ G. 8. καὶ om. G. 9. ἀνέστησαν A. ἀνέστησαν B. ἀνέβησαν G. 9 et 12. κορέ B. Κορὴ G. 10. γυναιξὶ G. 12. πυρίφλεκτοι G. 13. μωϋσῆς B. Μωσῆς G. 15. καταγεγραμμένα τὰ ὀνόματα G. Correctum ex B. 18. κάρυα Bm. κάρυα G. ἦλθεν B. ἦλθον G.

terram visuros, sed omnes, prout eorum ferebat animus, per annos 38 perituros in deserto cunctos; alii vero decem cum Iesu et Chaleb ad explorandum missi, ut in deum et eius pollicita mentiti, inflicta caelitus plaga necati sunt. His visis ingentem luctum egit populus et invito Mose adversus Amalec profectus est in praelium et ex Israël non pauci ceciderunt. Eo tempore, qui ligna Sabbato colligens deprehensus fuerat, deo sententiam ferente, ultimo supplicio damnatus est. Tunc temporis in Mosen insurrexerunt Core, Dathan et Abiron et perduellionis socios quinquaginta et ducentos viros principes secum egerunt, e quibus Dathan et Abiron cum uxoribus, filiis et cuncta suppellectile terra subtus eos hiantes sunt absorpti. Core et 250 socii misso caelitus igne consumpti perierunt, et ex populo quatuordecim millia septingenti ceciderunt. Moses autem accepta iuxta domini mandatam a singulis tribubus virga, descriptisque in iisdem tribuum duodecim nominibus et media virga Aaron Levi nomine signata; haec postero die virgarum aliarum in medio frondes, flores et fructus ad procaciores penitus convincendos emisisse deprehensa est. Venerunt deinde in Sinai desertum mense primo quadragesimi ab exitu anni et moratus est Israël in Cades. Ibi Maria defuncta est et sepulta. Ille vero locus aqua-

τον παρεπικραναν τὸν ἠπιώτατον, ὥστε διαστῆλαι ἐν τοῖς χε-
 λαισιν αὐτοῦ, κελύσαντος αὐτῷ τοῦ Θεοῦ, πλήξαι τὴν πέτραν
 τῇ ῥάβδῳ τοῦ Ἀαρὼν, καὶ εἰπεῖν πρὸ τοῦ πατάξαι αὐτὴν, ἀκού-
 σατέ μου οἱ ἀπειθεῖς, μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξωμεν ὑμῖν
 5 ὕδωρ; ἔφ' οἷς πατάξας ἐξήγαγεν ὕδατα εἰς πλησμονὴν αὐτοῖς
 καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν. τότε εἶπεν ὁ Θεὸς αὐτῷ τε καὶ τῷ Ἀα-
 ρῶν, οὐ μὴ εἰσύξετε τὸν λαὸν εἰς τὴν γῆν τῆς κληρουχίας, διότι C
 οὐκ ἐπιστεύσατέ μοι. τὸ δὲ ὕδωρ λοιδορίας ἐκλήθη.

Τότε Μωϋσῆς ἐπρεσβεύσατο πρὸς βασιλεῖα Ἐδῶμ διελθεῖν
 10 διὰ τῆς χώρας αὐτοῦ. καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῷ Ἐδῶμ. ἐκκλίνας
 δὲ ἐξ Ἐδῶμ ἦλθεν εἰς ὄρος τὸ Ὄρ σὺν παντὶ Ἰσραὴλ. ἔνθα ἀνα-
 βιβάσας Ἀαρὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, ἐξέδυσε
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ. καὶ ἀπέθανεν Ἀαρὼν ἐκεῖ ἐπὶ τῆς κορυ-
 15 φῆς τοῦ ὄρους τῷ μ' ἔτει τῆς ἐξόδου. Ἀαρὼν τελευτήσαντος Ἐλεά-
 ζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀρχιερεύτησε. τότε ὁ Χαναταῖος παρεδόθη τῷ
 Ἰσραὴλ καὶ ἀνεθεματίσθη σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, ὅθεν ὁ τόπος
 ἀνάθεμα λέγεται. ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὄρ ἀπάραντες ἦλθον ἐπὶ θά-
 λασσαν ἐρυθρὰν, κύκλῳ γῆς Ἐδῶμ· καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ D
 20 καὶ Μωϋσέως περὶ ἄρτου καὶ ὕδατος, μεμφόμενοι τὸ μάννα ὡς
 διάκενον ἄρτον. καὶ ἐπαπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ὄφεις ἀναιροῦν-

2. αὐτῷ B. αὐτοῦ G. 3. τῇ ῥάβδῳ Bm. τῆς ῥάβδου G.
 4. ἐξάξωμεν G. 5. οἷς] ἦς G. 6. ὁ Θεὸς hoc loco B: post
 Ἀαρῶν G. 7. εἰσάξεται B. 9. ὁ Μωϋσῆς G. 11. τὸ ὄφ AB.
 13. υἱὸν αὐτοῦ B. Ἰδιον αὐτοῦ υἱὸν G. 16. ἀρχιερεύτησεν B.
 17. ἐγάγετο G. 20. μωσέως AB. 21. ἐπακ — B. ἐξακ — G.

rum penuria laborans, quo adversus Moſen vociferati sunt et hominum mi-
 ttiſſimum irritaverunt adeo, ut labiis diſtingueret et deo quantumvis iubente,
 ut virga feriret petram et priuſquam percuteretur, diceret: audite contu-
 maces, numquid ex hac petra vobis aquas educamus? Quo dicto et percussa
 petra magnam aquarum copiam ipsis et eorum armentis eduxit. Tum ipsi et
 Aaron dixit deus: non introducetis populum in terram concessae sortis, eo
 quod non credideritis mihi. Locus, inquam, ille et aqua convicii vocatus est.

Tunc Moſes miſſa legatione ad regem Edom rogavit, ut per eius
 regionem transitum haberet; verum non acquievit Edom. Deflectens ita-
 que ab Edom venit in montem Or cum omni Israēl; quo cum fratrem Aaron
 spectante populo iuſſiſſet adscendere ſpoliavit ſacerdotalibus vestimentis,
 quibus confestim, dei iuſſu, proprium eius filium Eleazarum induit, et de-
 num in montis vertice quadraſimo profectionis anno Aaron mortuus est.
 Illo e vivis exemplo filius eius Eleazar pontificale munus obiit. Tunc
 Chananaeus in manus Israēl traditus est, et cum urbibus ab eo poſſeſſis
 anathemati ſubiectus, ex quo anathema loco nomen factum. A monte Or
 digreſſi peragrata per gyrum terra Edom ad rubrum mare appulerunt, et
 cauſa panis et aquae obtrectaverunt deo et Moſi et mannae velut inanis
 cibi ſtudio ſunt affecti. Eam ob rem ſerpentes venenosoſ immiſit in eos

τας. και ἐδῆμενος Μωϋσῆς ὑπὲρ αὐτῶν προσετάγη ποιῆσαι χαλκοῦν ὄφιν, πρὸς ὃν ἀποβλέποντες κείμενον ἐπὶ τινος σημείου ἔζων οἱ δηχθέντες. ἔνθεν ἀπάραντες εἰς Ὠβωθ ἦλθον. ἐκ δὲ Ὠβωθ εἰς Ἀχελσεῖν κατὰ πρόσωπον Μωάβ. κἀκεῖθεν ἦλθον εἰς P. 139 φάραγμα Ζαρέδ. ἀπὸ φάραγος Ζαρέδ εἰς τὸ πέραν ἦλθον Ἀρ-5 νῶν κατὰ τὸ φρέαρ, ὃ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, συνάγαγε τὸν λαὸν και δάσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν· ἀπὸ τοῦ φρέατος εἰς Μαθναί· ἀπὸ Μαθναί εἰς Ναχαιήλ· και ἀπὸ Ναχαιήλ εἰς Βαμωθ· και ἀπὸ Βαμωθ εἰς Νάπην ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ· και ἀπέστειλε Μωϋ- σῆς πρὸς Σηὼν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, αἰτῶν παρελθεῖν διὰ 10 τῆς γῆς αὐτοῦ. και οὐκ ἔδωκε Σηὼν, ἀλλ' ἐξῆλθε πολεμῶν τὸν Ἰσραήλ. και ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Ἰσραήλ ἐν μαχαίρῳ, και ἐκυ- ριενσε τὴν γῆν και τὰς πόλεις αὐτῶν, ὧν ἦν πρωτεύουσα Ἔσε- B βῶν. και κατώκησεν ἐν αὐταῖς. ἐπιστρέψαντες δὲ ἐπὶ Βασάν, ἣ ἴστι Σκυθόπολις, ἐξῆλθεν Ὠγ βασιλεὺς Βασάν πολεμῶν τὸν 15 Ἰσραήλ. και ἐπάταξεν αὐτὸν και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ και τὸν λαὸν, και ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐκεῖθεν ἀπάραντες ἦλθον εἰς Ἀραβωθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορ- δάνου κατὰ Ἰεριχώ. τότε Βαλὰκ υἱὸς Σεφωρ βασιλεὺς Μωάβ ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ Σηὼν και τοῦ Ὠγ, ὅπως παρεδόθησαν τῷ 20

1. ὁ Μωϋσῆς G. 4. ἀχελσεῖν B. Αχελαιήν G. Ἀχελγαλ Numer. XXI, 11. 5. Ζαρέδ m ex Numer. Ζαρέθ G. Ζαρέθ] Vulgo Ζαρέθ. εἰς τὸ π. ἦλθον B. ἦλθον εἰς τὸ π. G. ἀρῶν B. Ἀρῶν G. 7. Μαθναί] Μανθαναῖν Numer. XXI, 18. et Νααλιήλ pro Ναχαιήλ. 9. Νάπην] Ράπην G. Ἰανῆν Numer. Μωάβ] μωάβ A. 13. Ἔσεβῶν Numer. ἔσεβῶν B. Ἐύσεβῶν G. 14 et 15. βασάν B. βασσάν A. Βασάν G. 15. τὸν Ἰσραήλ A. τῷ Ἰσραήλ G. 16. λαὸν B. λαὸν αὐτοῦ G. 17. ἐκληρονόμησαν B. ἐκληρονόμησε G. 18. ἀραβωθ μωάβ B. 19. Ἰεριχώ A. Ἰεριχῶ B.

dominus, precatusque pro eis Moses aeneum serpentem iussus est conflare, ut coniectis in eum ex quodam signo suspensum oculis, qui venenatis serpentum morsibus affligerentur, vitam denuo reciperent. Inde solventes venerunt in Oboth, ex Oboth in Achalgai ex adverso Moab profecti sunt et hinc in praerupta Zared, a praeruptis Zared venerunt trans Arnon, iuxta puteum, de quo dixit dominus Mosi: congrega populum et dabo eis aquam in potum; a puteo in Manthanain, a Manthanain in Naaliel, a Naaliel in Bamoth, a Bamoth in Ianen in campestribus Moab. Misitque Moses legatos ad Seon, Amorrhaeorum regem, transitum per eius terram deprecaturus. Recusavit Seon et egressus est bellum cum Israël commissurus. Et percussit eum Israël gladio et terram eius obtinuit et civitates, quarum prima fuit Eschon et habitavit in eis. Arreptoque versus Basan, quae deinde Scythopolis, itinere rex Basan Og processit obviam Israël in praedium. Et debellavit eum et filios et populum eius et terram eius possedit.

Motisque inde castris venerunt in Araboth Moab ad Iordanem iuxta Iericho. Eo tempore Balac, filius Sephor, rex Moab audita Seon et Og uece et ut in potestatem Israël venerunt, magno terrore correptus est;

Ἰσραὴλ, ἰσφοβήθη σφόδρα· καὶ μεταπεινῶμενος Βαλαάμ τινα διαβόητον μάντιν καὶ οἰωνοσκόπον, δαιμόνων ἐνεργεία πολλοὺς V. 111 τροπῶσάμενον (κατὰ Θεοῦ συγχώρησιν, ἣτις καὶ τούτῳ τὰ πρῶτα τὴν ἀπέλευσιν ὀρέμασι διεκώλυε, τὸ δὲ δεύτερον ἐπιτρέψασα τὸ ἐπράξοι, τῇ φωνῇ τῆς ὄνου μὴ ἐδοδοῦσθαι ἐσήμανε, δι' ἣν ᾗδιγε κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ ἔννοιαν, ἄλλην αὐτῷ μηδαμιόθεν ἔσεσθαι φθορὰν ἢ διὰ τοῦ μολυσμοῦ τοῦ εἰς τὰς ἀλλοφύλους, δι' οὗ καὶ εἰδωλολατρεῖν αὐτοὺς ἐνχερῶς κατεσκεπτετο) ἔδυσώπει διὰ τῆς συνήθους κακοτεχνίας ἐπωδαῖς τισὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀραῖς ἀπο-
 10 στρέψασθαι. ὁ δὲ θύσας ἐπὶ βωμοδὸς ἐπὶ κατὰ διαφόρους τόπους κατὰ πάντας ἔνθους γενόμενος ἐκ τρίτου τὸν Ἰσραὴλ εὐλόγησεν ἄκων ἐνώπιον Βαλαὰκ καὶ τῶν ἀρχόντων Μωάβ, ὡς προφητεῖαν καὶ ἄντικρος εἶναι τὴν αὐτὴν εὐλογίαν τῆς εἰθισμένης δαιμονιάδους αὐτῷ ἐπικλήσεως καὶ ἀρῆς. μετὰ δὲ ταῦτα συνε-
 15 βούλευσεν αὐτῷ περὶ τῆς πορνείας τοῦ λαοῦ, καὶ ἐβεβηλαίωθη ὁ δὲ λαὸς εἰς τὰς Μωαβιτίδας καὶ εἰς τὰς θυσίας τοῦ Βεελπεγώρ. καὶ ὠργισθὴ κύριος καὶ προσέταξε τῷ Μωϋσῆ παραδειγματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς λύσεως ἔναντι τοῦ ἤλου, καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ τῶν ὁμοφύλων τοὺς μιανθέντας πορνείᾳ καὶ εἰδωλολατρεία.
 20 καὶ ἀγγερέθησαν κ' χιλιάδες. τότε καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν θείῳ ζήλῳ διήλασε τοὺς ἐν ἀσχημοσύνῃ παρνομοῦντας.

1. ἰσφοβήθησαν B. τὸν Βαλαάμ G. τὸν om. AB. τὸν Βαλαάμ m.
 5. τῆς ὄνου] τοῦ ὄνου G. 6. κατὰ τοῦ m. ἀτάκτου G.
 ἄλλῃ] αὐτὸς m. ἐπινοῶν ἔσεσθαι G. ἐπινοῶν om. B. 7. δι'
 ὄσ B. διὸ G. 8. διὰ τῆς] κατὰ G. 9. τισὶ καὶ ἀραῖς Ἰσραὴλ G.
 12. Βαλαὰκ] χαλαὰ B. 13. ἡθισμένης B.

et advocato Balaam celebri vate et harnspice daemonum ope plurimis olim perniciem inferente, (ita permittente deo, qui primo visionibus eum a perfectione deterruit, tum vero quid ageret etiam inlunxit et asini voce quod conceperat adversus Israël scelus haud felici exitu consummandum admo-
 nuit; propterea nullam aliunde Israël incursum noxam quam ex polluto cum alienigenis consortio Balaam opinatus, hac eum arte in idololatriam pellicere moliebatur), rogabat Balac, ut ex qua pollebat nocendi facultate populum Israëliticum incantationibus prohibutum et diris devotum a se Balaam averteret. Ille per varia loca altaribus septem positus peracto sacrificio iisdemque locis secreto numine percitus, etiam invitus in Balac et Moabitum procerum conspectu bene precatus est Israël usque tertium, ita ut solitarum ipsi ex daemonum arte incantationum et dirarum vice, loqueretur oraculis et felicibus votis Israël prosequeretur. His peractis de inducendo ad scortandum populo consilium suggestit; et Moabitidum amplexibus et Beelphegor sacrificiis est populus contaminatus. Et exarsit ira dominus et tam vesani sceleris auctores iussit sub solis conspectu in reliquorum exemplum a Mose traduci et fornicationibus idololatriaque pollutos a contribulibus trucidari. Hinc hominum viginti quatuor millia neci tradita sunt; ac Phinees, filius Eleazar, qui Aaron, divino zelo accensus,

(ἦσαν δὲ ἀνὴρ Ἰσραηλῆτης Ζαμβρι υἱὸς Σαλωμ ἄρχων υἱῶν Συμεῶν καὶ γυνὴ Μαδιανίτις, Χασβι θυγάτηρ Σοδρ ἄρχοντος ἐνὸς P. 140 Μαδιὰμ) ἐξιλώσατο τὴν θείαν ὄργην ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς διαθήκην ἱερατείας αἰώνιον καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ὅτι ἐζήλωσε τῷ θεῷ αὐτοῦ. 5

Μετὰ δὲ τὴν πληγὴν ἠρέθθησε Μωϋσῆς καὶ Ἐλεάζαρ τὸν λαὸν προστάξει θεοῦ. καὶ εἶρε χιλιάδας ἑξακοσίους καὶ χιλίους ψλ' ἀπὸ εικοσαέτους καὶ ἐπάνω χωρὶς τῶν Λευιτῶν, οἵτινες ἰδίως εὐρέθησαν ἀριθμῷ τρεῖς καὶ κ' χιλιάδες πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μνηαίου καὶ ἐπάνω. αὕτη ἡ ἀπαριθμησις ἐν Ἀραβῶθ Μωὰβ 10 γέγονε, πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ. ἐν τούτοις πᾶσιν οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ὑπὸ Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ Βκαταριθμηθέντων, πλην Χαλέβ υἱοῦ Ἰεφονῆ καὶ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυῆ· ὅτι κύριος εἶπε πάντας ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἐξόδου ἕως μ' ἔτη λη'. περιάζας αὐ- 15 τοὺς ὧδε κἀκείσε ἕως τοῦ ἐξαναλωθῆναι αὐτούς· τότε προσελθούσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῦ Ὀφέρ, υἱοῦ Γαλαὰδ, δῆμος Μανασσῆ, αἱ ἦσαν πέντε, ἤτήσαντο κατασχεῖν ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ μὴ καταλείψαντος ἄρρενα. καὶ ἐδόθη αὐταῖς προστάξει θεοῦ κληρονομία πατρικὴ μέσον τῶν 20

1. ζαμβρεὶ B. Σαλωμ] Σαλωμ Numer. XXV, 14. 2. μαδιανίτις A. Μαδιανίτις G. χασβει B. Χασύβη G. Χασβι Numer. 8. καὶ ἐξελ — m. 4. τῷ σπέρματι G. 6. μωϋσῆς B. Μωσῆς G. 9. ἀρσενικὸν B. ἀρσενικοῦ G. 10. Vulgo μνηαίου. μαὰμ A. 13. Χαλέβ G. Ἰεφονῆ m. Ἰεφονῆ B. Ἰεφονῆ G. Vide Numer. XXXII, 12. 14. ναυῆ B. 17. θυγατέραι A. σαλπαὰδ Am. Αλπαὰδ G. δῆμον add. B.

foedo volutatos flagitio, gladio confodit, (erant autem vir quidem Israelites Zambri filius Salmon, Symeon filiorum princeps, mulier vero Madianitidis Chasbi, filia Sur unius principum Madian), et divinum furorem placatum a populo et reputatum est ei ac posteris eius in testamentum sacerdotii sempiternum, eo quod ardenti zelo motus tanto scelere non fuerit passus deum laedi.

Sub cladis istius tempus Moses, opem ferente Eleazar, dei nutu, populum numeravit, et hominum sexcenta millia ac insuper mille septingentos triginta recensuit, demptis utique Levitis, qui privato numero ad viginti tria millia mares omnes a mense et supra sunt recensiti. Haec descriptio in Araboth Moab, trans Iordanem iuxta Iericho, facta est. Inter istos omnes ne ullus quidem fuit eorum, qui prius numerati sunt a Mose et Aaron in deserto Sinai, praeter Chaleb, filium Iephone, et Iesum filium Nave, quod statuisset dominus omnes in deserto morte delendos, a tertio exodi anno usque ad quadragesimum, huc et illuc per annos triginta octo circumducens eos, donec e medio singuli tollerentur. Accesserunt autem filiae Salpaad, filii Opher, filii Galaad, qui Manassi, numero quinque, et earum patre in deserto sublato, nulla mascula prole relicta, haereditatem eius adire postulaverunt; deoque sententiam ferente simul cum earum fra-

ἀδελφῶν αὐτῶν· καὶ κύριος ἐνομοθέτησεν, ἐὰν ἀποθάνῃ ἄν-
 θρωπος μὴ ἔχων υἴον, κληρονομεῖσθαι ὑπὸ τῆς θυγατρὸς· εἰ δὲ
 οὐκ ἔστιν αὐτῷ θυγάτηρ, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτόν·
 ἐὰν δὲ μὴ ᾧσιν αὐτῷ ἀδελφοί, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· εἰ δὲ C
 5 μὴ τοῦ πατρὸς ἀδελφοί εἰσι, δίδουσθαι τὰ αὐτοῦ τῷ ἀγγιστεύοντι
 αὐτῷ ἐκ τῶν συγγενῶν. ἀλλὰ ταῦτα τοῖς ἄρχουσιν οὐκ ἀρέσκει
 τοῦ κόσμου, οὗ χάριν ἔνοχοι τῆς θείας δίκης πεφύκασιν. ἐκ τού-
 των ἐπιπέμψας Μωϋσῆς μυρίους δισχιλίους κατὰ τῶν υἴων Μα-
 10 διάμ διαὰ ῥήματος κυρίου, ἀπέκτεινε πᾶν ἀρσενικὸν ἐν γῆ Μα-
 αὐτοῖς, ἐν ῥομφαίᾳ ἐκδικήσας τὸν Ἰσραὴλ ἐξ αὐτῶν. οὗτος γὰρ V. 112
 συνεβούλευσε τὸν Βαλακ καταπορνεῦσαι τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὰς θυ-
 γατέρας Μαδιάμ. τὴς δὲ παρθένους μόνας ἐζωογόνησε Μωϋ- D
 σῆς. ἡ δὲ προνομή γῆς Μαδιάμ αὕτη προβάτων χιλιάδες χοε',
 15 βοῶν χιλιάδες οβ', ὄνοι χιλιάδες ξα'. παρθένοι αἱ οὐκ ἔγνωσαν
 κοίτην ἀνδρὸς χιλιάδες λβ', χωρὶς χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ καὶ τῶν
 λοιπῶν σκύλων. τότε οἱ υἱοὶ Φουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἡμι-
 20 σὴν καὶ Ἐλεάζαρ αἰτοῦντες δοθῆναι ταύτας αὐτοῖς ἐν κλήρῳ.
 καὶ συνέστησεν αὐτοὺς Μωϋσῆς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰησοῦ υἱῷ Ναυῆ P. 141

4. εἰ δὲ μὴ] Legebatur εἰ δὲ μηδὲ (μήτε AB). 6. ἐκ om. G.
 12. Βαλακ] βαλαακ AB. 17. οἱ υἱοὶ] Aberat οἱ. Φουβὴν B.
 Φουβὴν A. καὶ οἱ υἱοὶ B. οἱ om. G. 19. μωσῆν B. Μωσῆ G.
 21. συνέστησαν G. αὐτοῦς] αὐτοῖς B. Ἰησοῦς G. υἱῷ
 B. υἱοῦ A. υἱός G. Conf. Numer. XXXII, 28. ναυῆ B.

tribus paterna bona illis concessa fuere; unde et legem tulit dominus: si mortuus fuerit homo absque filio masculino, bona filiae relinquito; si nulla sit ei filia, frater eius haereditatem adito; si fratres non habuerit, patris frater haeres succedito; si vero neque patris fratres superaint, bona eius cuncta ad praecipuum et propinquiores consanguineorum transeunto. Mundi magistratibus displicent haec sancita, quo crimine divinae vindictae semper exstant obnoxii. Moses missis millibus hominum duodecim adversus filios Madian, mares cunctos ex domini praecepto interfecit; et quinque regionis principes et simul cum eis Balaam ariolum tantam Israël ininuriam inferentem gladio confecit; is enim Balac auctor consilii fuerat, ut mulierum Madianitidum lenocinio Israël ad scortandum induceret; quapropter solas ex eis virgines vitae servatas voluit Moses. Praeda vero terrae Madian fuit ovium sexcenta et septuaginta quinque millia, boum duo et septuaginta millia, asinorum unum et sexaginta millia; virginum demum, quae nondum viriles amplexus fuissent expertae, triginta duo millia absque auro et argento reliquisque spoliis. Tunc filii Ruben et filii Gad et dimidia tribus Manasse, pecorum copia ditati, regionis Iazer et Galaad pasconis abundantis ubertate conspicta, Mo- sen et Eleazar convenientes eam sibi in sortem concedi postulaverunt. Et constituerunt eos Moses et Eleazar et Iesus filius Nave coram principibus

καὶ τοῖς ἄρχουσιν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν, ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ υἱοὶ Γὰδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην πᾶς ἐνωπλισμένοις εἰς πόλεμον ἐναντικυρίου, καὶ κατακυριεύσητε τῆς γῆς τῆς ἀπέναντι ὑμῶν καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει. καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, οὕτως ποιήσομεν. καὶ ἔδωκε Μαυῶ-5 σῆς τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσὴ υἱῶν Ἰωσήφ τὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου πόλεις ἰβ'.

Αὗται μὲν οὖν αἱ ἐπισημότεραι φέρονται πράξεις ἐν βιβλῳ 10 δ' Μαυῶσέως, ὡς πρὸς ταῖς ἄλλαις ταῖς προεπιτηθηθείσαις ἡμῖν Β παρεθέμεθα σὺν ταῖς ἐπισήμοις ἀπάρσεσι τῶν παρεμβολῶν καὶ τοῖς τόποις ἐν οἷς παρενέβαλον, ἐν πῦσι τῇ θείᾳ γραφῇ κατακολουθοῦντες καὶ πάντα ἐξ αὐτῆς ἀναλεξάμενοι, πρὸς τε ἡμέτεραν ὠφελίαν καὶ κεφαλαιώδη τῶν ἐντυγχανόντων. τὰς γὰρ 15 κατὰ μέρος ἀπάρσεις ἦτοι τοὺς σταθμοὺς, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὃ αὐτὸς Θεοδίδακτος νομοθέτης πρὸς τῷ τέλει τῆς ἱερᾶς βίβλου τῶν Ἀριθμῶν ἔγραψε, καὶ ὅτι Ἄαρὼν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐτελεῦτήσεν ἐν Ὠρ τῷ ὄρει, πέμπτῳ μηνὶ ἀρχομένῳ, ἐτῶν ὑπάρχων ρκγ'. καὶ τὰ λοιπὰ 20 τὰ μέχρι τοῦ ὄρους Ἀβαρίμ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχῶ,

1. καὶ τοῖς] καὶ delet m. εἶπον G. 1 et 5. Ῥουβὴν B. Ρουβίμ G. 2. ὑμῶν B. ἡμῶν G. ἐνωπλισμένοις B. 3. κατακυριεύσητε B. 4. δώσετε B. 5. οὕτως — υἱοῖς Γὰδ om. G. ποιήσομεν] ποιήσομεν AB. 6. Ῥουβὴν] Ῥουβίμ A. τῷ ἡμίσει dedi ex Numer. XXXII, 83. Vulgo τὸ ἡμισον. 8. Βασάν] βασσάν A. 9. αὐτῆς] αὐτοῦ G. 10. οὖν] αἱ G. 15. καὶ om. B. 17. ὁ αὐτός] αὐτός ὁ G. 21. ἀβαρίμ B. σαβαρίμ A. Σαβαρίμ G. Ἀβαρίμ Numer. XXXIII, 48.

Israël et dixerunt: si filii Rubem et filii Gad armis instructi nobiscum eoram domino processerint, ut terram sub aspectu vestro positam bello subactam adeptis, date illis terram Galaad possidendam. Filii vero Rubem et filii Gad et dimidia tribus Manasse filiorum Ioseph responderunt. Regnum Seon, regis Amorrhæorum, et Og, regis Basan, regnum et terram et civitates eius trans Iordanem numero duodecim.

Haec praecipua observatione digna quarto Mosis libro narrantur gesta, quae aliis in compendium iam alias coactis, cum insignioribus castrorum metationibus vel locis quibus metabantur, scripturarum ubique vestigia legentes et ex eis cuncta decerpentes, ad nostram utilitatem lectorumque commodum in medium protulimus. Singulas enim quasque castrorum metationes, stationes dico ex Aegypto proficiscentibus fixas, Moyses ipse a deo legislator edoctus ad sacri Numerorum libri calcem apposuit; narratque, ut Aaron post quadragesimum filiorum Israël exitus annum, mense quinto iam incepto, annis 123 natus, in Or monte obierit et reliqua usque ad montem Abarim trans Iordanem contra Iericho, ubi filiis Israël edixit,

ἴθθα καὶ ἐνετειλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅπως χρῆσονται καὶ ἐχθρα-
 νοῦσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς παραδοθησομένοις αὐτοῖς καὶ πόθεν ἔσται C
 τὰ ὄρια τῆς κατασχέσεως αὐτῶν, καὶ ἕως ποῦ κατὰ τε λίβα καὶ
 δυσμᾶς καὶ βορρῶν καὶ ἀνατολὴν καὶ νότον ταῖς ἐντέα καὶ ἡμίσει
 5 φυλαῖς, καὶ περὶ τῶν κατακληρονομούντων αὐτοῖς τὴν γῆν ἀρχόν-
 των ἀνδρῶν καθ' ἐκάστην φυλὴν, ὧν πρῶτος Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ
 Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ καὶ ἔτι περὶ τοῦ κλήρου τῶν Λευιτῶν καὶ
 τῶν ἕξ πόλεων τῶν φρυγυευτηρίων, περὶ τε φόνων καὶ τοῦ κλή-
 ρου τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ. καὶ ἐπλήρωσε τὴν αὐτὴν τετάρτην
 10 τῶν Ἀριθμῶν βίβλον. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἱερῶ βίβλῳ τῶν
 Ἀριθμῶν μετὰ τὴν ἐπισκεψιν τοῦ λαοῦ ἐν Ἀραβίᾳ Μωᾶβ γενο-
 μένην ὑπὸ Μωϋσέως καὶ Ἐλεάζαρ κατὰ τὸ αὐτὸ μ' ἔτος τῆς ἐξό-
 δου, τελευτήσαντος ἤδη τοῦ Ἀαρὼν πρὸ ὀλίγου καὶ πάσης τῆς D
 γενεᾶς τῶν ἀπειθῶν προκαταναλωθείσης, εἶπε κύριος πρὸς Μωϋ-
 15 σῆν, ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦτο
 ὄρος Ναβαῦ, καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χαναὰν καὶ προστεθήσῃ πρὸς
 τὸν λαόν σου καὶ σὺ καθὰ καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, διότι παρέ-
 βητε τὸ ἐμήμῳ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ ἐν τῷ ἀντειπεῖν τὴν συνα-
 γωγὴν τοῦ ἁγιάσαι με, οὐχ ἡγιάσατέ με ἐν τῷ ὕδατι ἐνώπιον αὐ-
 20 τῶν. τοῦτό ἐστιν ὕδωρ ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινὰ.
 αὐτὸς δὲ ἡτήσατο προχειρισθῆναι πρὸς τοῦ θεοῦ τὸν ποιμα- V. 113

1. χρῆσονται B. χρῆσονται G. Vulgo ἐχθρανοῦσι. 4. βορρῶν B.
 βορρᾶ G. 5. κατακλ —] κα. κλ — G. 7. ναῆ B. 9. τε-
 τάρτην om. G. 10. ἐπειδὴ] ἔπειτα m. 11. μωᾶβ B. Μωᾶμ G.
 15. ἐν τῷ om. G. 16. ναβᾶθ A. ναβᾶβ B. Ναβᾶθ G. Να-
 βᾶν m. προστεθείση AB. 17. καθὰ καὶ] καὶ ὁ G. 19. ἡγιά-
 σατε — ἐν — ἐνώπιον B. ἡγιάσατε — ἐπὶ — ἐναντίον G. 20. Κά-
 δης G. 21. προχ — B. τὸ προχ — G.

ut se haberent ac perpetuum bellum gentibus sibi tradendis indicarent; qui-
 nam deinde forent ad Africum ventum et occidentem et boream et orien-
 tem et meridiem, novem et mediae tribubus, a 12 singulis ex unaquaque
 tribu selectis principibus, quorum praecipui Eleazar sacerdos et Iesus
 filius Nave, terram sorte divisuris assignandi termini, de Levitarum insa-
 puer possessione et sex refugii civitatibus, de caedibus et filiarum Salpaad
 haereditate conscripsit; ac tandem ipsum Numerorum librum absolvit. Ad
 haec vero ipso sacro Numerorum libro, post populum a Mose et Eleazar
 in Araboth Moab eodem quadragesimo profectionis anno, mortuo nuper
 Aaron ac omni rebellium et incredulorum progenie sublata recensitum; di-
 xit dominus Mosi: ascende in montem trans Iordanem, in montem istum
 Nabab et contemplantare terram Chanaan et ad populum tuum adiungeris tu
 et frater tuus Aaron, quia verbum meum transgressi estis in deserto Sinai,
 cum resisteret synagoga populi, ne me sanctificaret, non sanctificastis me
 super aqua coram eis. Haec est aqua contradictionis Cades in deserto Si-
 nai. Moses autem, qui post se-pasceret Israel postulavit a deo instituen-

νοῦντα τὸν Ἰσραὴλ μετ' αὐτόν. ἔλαβέ τε Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ
 P. 142 θεία ψήφῳ, καὶ στήσας ἔναντι Ἐλεάζαρ καὶ παντὸς Ἰσραὴλ ἐπέ-
 θηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ συνέστησεν αὐτόν, καθὰ
 ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος.

Ταῦτα πάντα ἀνακεφαλαιωσάμενος ἐν τῇ ε' βίβλῳ τοῦ Δευ-5
 τερονομίου, τὰ τε τῆς ὁδοπορίας τῶν τε κατ' αὐτὴν παραβάσεων
 καὶ τὴν πατρῴων αὐτῶν ἀπειθειαν, ἣτις αὐτῷ τε καὶ Ἀαρὼν τῷ
 ἀδελφῷ αὐτοῦ γέγονε θείας ὀργῆς καὶ ἀποφάσεως αἰτία, μὴ ἐπι-
 βῆναι τῆς ἐπηγγελμένης αὐτοῖς γῆς ἀναμνήσας, ὅπως τε ἐπὶ λ'
 καὶ ἡ' ἔτη περιεπόλουν εἰς Κάδης Βαρνή ἐπιστραφέντες πρὸς τὴν 10
 τῆς ἐρυθραῆς ἔρημον, ἐκύκλουν τὸ ὄρος Σηεῖρ ἐφ' ἡμέρας πολ-
 Βλὰς, καὶ πάλιν ἀπὸ τούτου ἐπεστράφησαν πρὸς βορρᾶν, ἕως
 διέπεσον πῶς ἀπειθῆς ἐν ἐρήμῳ, καίτοι τῆς ὅλης ὁδοῦ ἀπὸ Κά-
 δης Βαρνή ἕως φάραγγος Ζαρεδ μὴ οὔσης ε' ἡμερῶν, ὡς ἡμεῖς
 ἐπειράθημεν, ἣτις αὐτοῖς καταρεμβομένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν λ' 15
 καὶ ἡ' χρόνοις διήνυσται. τούτων οὖν αὐτοὺς ἀναμνήσας ὁ Θεὸς
 νομοθέτης καὶ πολλὰ περὶ εἰδωλολατρείας καὶ τῶν λοιπῶν ἀπη-
 γορευμένων ἐθνικῶν ἐθῶν παραινέσας διδάσκει τὰς θείας νομο-
 θεσίας, πολλάκις ἐπαναλαμβάνόμενος καὶ ἀναμνήσων ἀθίς
 τῶν κατὰ τὴν ἔρημον θείων πειρατηρίων, ἀπολογούμενος ἐν τι-20
 σιν ὅτι διὰ τοῦτο ὑμᾶς ἐκάκωσε κύριος καὶ ἐλμαγχόννησεν ἐν τῇ

1. ναυῆ B. 7. αὐτῶν] αὐτοῦ G. 9. αὐτοῖς γῆς B. γῆς αὐτῆς
 A. γῆς, αὐτοῖς G. 10. Βαρνή] βαρνεί AB. Βαρνή G.
 11. Σηεῖρ ἐφ'] Vulgo Σηρέφ. σημερέφ B. 14. βαρνῆ A. βαρνεί B.
 ζαρεδ B. Ζαρεδ G. Ζαρὲτ Deuteron. II, 13. 16. αὐτοὺς
 add. B. 21. τούτον ἡμᾶς G.

dum. Tum divinae electionis nutu Iesum filium Nave assumpsit et in con-
 spectu Eleazar totiusque Israël constituto manus imposuit et, prout praecce-
 perat dominus, ducem creavit.

Cuncta haec quinto, qui Deuteronomii libro, itinerum scilicet ac trans-
 gressionum memoriam, paternam eorum contumaciam, quae cum ipsi, tum
 Aaron fratri, divinae ultionis, et ne promissionis in terram ingrederentur
 latae in eos sententiae causa fuit, fuse prosequitur, ut nimirum triginta
 et octo annis in Cades Barne sunt vagati ac in maris rubri deserto re-
 gressi diebus plurimis montem Seir circularunt rursusque in boream op-
 positum reversi cuncti deo inobedientes perierunt in deserto, quamvis spa-
 tium a Cades Barne usque ad vallem Sared medium dierum quinque, ut nos
 ipsi sumus experti, viam non excedat, id tamen ipsi, deo disponente, hinc
 inde vagi et instabiles, non nisi annis triginta octo sunt emensi. Talia
 mentibus Hebraeorum contemplanda divinus legislator obiicit et ab idolorum
 cultu aliisque prohibitis ritibus eos debortatus divinas leges repetitas sae-
 pius et inculcatas edocet; ac insuper, quae de iis sumpserat experimenta
 deus in deserto revocat in memoriam et de nonnullis defensionem instituit;
 propterea, inquiens, dominus affixit vos et angustiis pressos in deserto ten-

ἐρήμῳ πειράζων ὑμᾶς, εἰ φυλάξετε τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ μὴ φυλάξαντας οὐ τελείως διέφθειρεν, ἐμοῦ πολλάκις ὑπὲρ ὑμῶν δεηθέντος, ἀλλ' ἐνώμισε τὸ μάννα, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐν παντὶ τῷ ἐκπορευομένῳ 5 διὰ στόματος Θεοῦ, ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ὡς εἴ τις παιδεύσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐτροφοφόρησεν ἄμοχθον ζῶν χαρισάμενος. ἄρτον οὐκ ἐφάγετε καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε ἔτη μ'. τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐκ ἐπαλαιώθη, οὐδὲ τὰ ἱμάντια κατε-
 10 πλείστους ἀξιοθέους καὶ χάριτος Θεῆς πεπληρωμένους ἀναγράφας ἐν βίβλῳ παρέδωκε τοῖς ἱερεῦσιν ἀποθέσθαι ἐκ πλαγίου τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου, καταστήσας Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ τοῦ Ἰσραὴλ ἄρχην ἀντ' αὐτοῦ Θεῖα ψήφῳ, καὶ τὴν δευτέραν ἕσας ὠδὴν, ἣν πάντα τὸν λαὸν ἐκμαθεῖν προσέταξε κύριος, ὡς μέγα
 15 τι χρῆμα καὶ θεῖον τοῖς εἰς ἀνάμνησιν ἐσόμενον παραδοῦς τῷ ἰα' μῆνι τοῦ μ' ἔτους τῆς ἕξ Αἰγύπτου πορείας, ὅτι τῆς ζωῆς αὐτοῦ, εὐλογήσας πάντας ἀνῆλθεν εἰς ὄρος Ναβαῦ ἧτοι Ἀβαριμ καίμενον ἐν τῇ Μωαβίτιδι πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ πρόσωπον Ἰεριχοῦς. καὶ κατοπτεύσας τὴν ἐπηγγελμένην τῷ Ἰσραὴλ γῆν ἐτε-
 20 λεύτησεν ἐκεῖ κατὰ πρόσταγμα Θεοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Γαῖ ἕγγυς P. 143

4. ἐν παντὶ B. ἐπὶ παντὶ G. 5. διὰ] ἀπὸ G. 6. ἐτροφοφόρησεν G. 8. ἐτῶν G. 9. καὶ] τοὺς G. 10. ἀξιοθέους Bm. ἀξιοθέους G. 11. πλαγίου B. 12. ναυῆ constanter B. 15. ἐσόμενον B. ἐσομένοις G. 17. πάντας B. πάντα G. ναβαῦ B. Ναβὰμ AG. Vide Deuteron. XXXIV, 1. ἀβαριμ B. ἀμαριμ A. Αμαριμ G. 19. Ιεριχοῦς A. Ιεριχοῦς B. Ιεριχὰ G. 20. ἐν γαῖ B. ἕγγυς A. Αγγαῖ G.

tavit, ut probaret, num eius mandata custodiretis; transgressos autem non penitus extinxit, me pro vobis interpellante, quin potius manna subministravit, ut cognoscatis quod non in solo pane vivit homo, sed in omni re de ore dei procedente; corripuit vos, ut quisvis homo filium corripere solet, enutrivit vero et vitam curae laborisque expertem exhibuit. Panem non comedistis et vinum siceramque annis quadraginta non bibistis; vestimenta vestra vetustate non sunt trita, neque pedum vincula contracta. His habitis sermonibus ac pluribus aliis deo dignis ac caelesti gratia plenius conscriptis, librum a latere testamenti testimonii reponendum sacerdotibus tradidit ac Iesum filium Nave divino suffragio vices proprias obiturum Israelis instituit ducem. Edidit porro secundum canticum, quod tanquam divinum monumentum posteritatis memoriae consignandum iussit dominus; ac demum mense undecimo anni quadragessimae profectionis ex Aegypto susceptae, anno aetatis centesimo et vigesimo felicibus votis singulis prosecutus, ab eorum se consortio subduxit. Adscendit autem in montem Naban, qui Abarim, in terra Chanaan trans Iordanem, contra Iericho positum; ac terram Israel promissam contemplatus, ibi, deo iubente, reddidit spiritum

οἶκον Φογόρ· καὶ οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ. οὗτος ὁ μέγας θεόπτης καὶ προφήτης παιδαγωγός τε καὶ νομοθέτης τοῦ Ἰσραὴλ ἐτῶν ρκ' τελευτήσας οὐκ ἡμαυρώθη τοὺς ὀφθαλμούς· εὐλότως. τούτοις γὰρ τὴν θείαν δόξαν ἐώρακεν, οὐδὲ τὰ περὶ τὸ πρόσωπον διὰ γῆρας ἐρυτιδώθη. ὁμοιος αὐτῷ προφήτης, ὡς 5 φησιν ἡ γραφή, οὐκ ἀνέστη, ᾧ ὤφθη κατὰ πρόσωπον κύριος, ἕως Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ὁ αὐτὸς θεοδίδακτος πρῶτος ἐν

V. 114 ἀνθρώποις ἱστορίαν ἐγραψε χρονικὴν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ ρκ' ἔτους αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶ κοσμικὸν γωνς' κατὰ τήνδε τὴν ἀκριβῆ χρονολογίαν.

B Μετὰ τὴν τελευτὴν Μωϋσέως εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ υἱῷ Ναυῆ, ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πῦς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς. πῦς τόπος οὗ ἐὰν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτὸν, ὃν τρόπον εἶρηκα τῷ Μωϋσῆ. τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ με- 15 γάλου Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ἀπ' ἡλλου ὄντων ἔσται τὰ ὄρια ὑμῶν. καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσι λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ ἐτοιμασθῆναι καὶ ἐπιστίσασθαι, ἵνα μετὰ τρεῖς ἡμέρας διαβῶσι τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἀπέστειλεν ἐκ C Σαττειμ δύο ἄνδρας κατασκοπεῦσαι τὴν Γαὶ καὶ τὴν Ἰεριχὼ δύο 20 πόλεις. οἳ καὶ εἰσελθόντες εἰς Ἰεριχὼ παρὰ Ῥαὰβ τῆ πόρνη κατ-

3. ὀφθαλμούς αὐτοῦ G. αὐτοῦ om. B. 5. ἐρυτιδώθη B. ἐββου-
δέθη G. 6. κύριος] θεός G. 9. τήνδε τὴν B. δὲ τὴν G.
11. εἶπεν AB. εἶπεν ὁ G. Vide Iosuae cap. I. 14. αὐτῶν] αὐτῶν A.
μωϋσεὶ B. 19. ἐκ σαττειμ B. ἐξ Αττειμ G. 20. κατασκο-
πεῦσαι τὴν γῆν τῆς Ἰεριχῶ, καὶ τῆς Γαὶ δύο πόλεις G. Correci
ex B. 21. οἳ καὶ] οἱ δὲ G. Ῥαὰβ B. Ραβαὰμ G.

et in Gai, prope domum Phogor, sepultus est, nec quisquam sepulcrum eius novit. Hic magnus dei contemplator et propheta et paedagogus et legislator Israel anno aetatis 120 vita functus est, nec ei caligine sunt obducti oculi, et merito quidem, iisdem enim divinam conspexerat gloriam; sed neque ob senectutem facies rugis deturpata est. Aequalis ei propheta non surrexit, inquit scriptura, cui deus ex facie fuerit visus usque ad Ioannis baptistae tempus. Ipse primus inter homines a deo edoctus historiam ac simul temporum rationem ab Adam usque ad aetatis suae annum 120, qui iuxta veriore[m] ac tutiorem Chronologiam fuit a mundi conditu 3856, conscripsit.

Sublato e vivis Mose dixit dominus Iesu filio Nave: exurgens transi Iordanem tu et omnis populus iste in terram, quam ego do eis. Omnis locus super quem ascenderitis vestigio pedum vestrorum, dabo eum vobis, quemadmodum dixi Mosi: desertum et Antilibanum usque ad magnum flumen Euphratem et usque ad mare magnum ab occasu solis erunt fines vestri. Et mandavit Iesu scribis, ut de expeditione et commentu populum alloquerentur ac post dies tres transirent Iordanem. Et misit ex Sattim duos viros terram Iericho et Gai, duas urbes, exploraturos. Illi Iericho in-

ἔλυσαν, ζητούμενοι τε ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰεριχώ, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἀπεκρούβησαν, ὁμόσαντες αὐτῇ τὰ περὶ τῆς σωτηρίας. ἐπανελθόντες δὲ πρὸς Ἰησοῦν ἐν Σαττεῖμ ἀπήγγειλαν τὰ τῆς κατασκέψεως. καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς τῷ πρωτῷ ἐκ Σαττεῖμ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰορδάνην σὺν τῷ λαῷ. ἔνθα προαγνίσας τὸν Ἰσραὴλ διεβίβασε μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὸν Ἰορδάνην, προηγουμένης τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου σὺν τοῖς αἵρουσιν αὐτὴν ἱερεῦσιν, ὧν ἐπειδὴ μόνον οἱ πόδες ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος, ἔστη τὰ ὕδατα καταβαίνοντι ἄνωθεν εἰς πῆγμα ἐν πόρῳ διαιρεθὲν ἄναν-^D 10 τες εἰς μέρος Καριαθθαρεῖμ· τὰ δὲ καταβαίνοντα κατέβη εἰς θάλασσαν Ἀραβα, θάλασσαν ἁλῶν, ἕως ἐξέλιπε. καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχώ. καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου, ἕως διεβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην ἐπὶ ξηρᾶς, καὶ συνέταξεν Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας 15 ἐνδόξους τῶν νιῶν Ἰσραὴλ διὰ ῥήματος κυρίου, καὶ ἀναλαβόντες λίθους ἰβ' ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου διεκόμισαν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς μνημόσυνον. ἔστησέ τε ἄλλους ἰβ' λίθους Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, οὓς ἔστησαν οἱ πόδες τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν ἱερέων, καὶ εἰσὶν ἐκεῖ ἕως σήμερον. καὶ προσέταξε τοῖς ἱερεῦσιν Ἰησοῦς, P. 144 20 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, κατέβη τὸ ὕδωρ ὀρμηῆσαν ὡς ἦν πρότερον. αὐτοὶ δὲ ἀναβάντες

1. *Ιεριχώ* AB pene constanter. 4. τῷ πρωτῷ addidi ex B: solum πρωτῷ est in A. Vide Iosuae III, 1. ἐκ σαττεῖμ B. ἐξ Ἀττεῖμ G. ἐκ Σαττεῖμ Iosua. 5. διαγνίσας G. 10. καριαθθαρεῖμ B. Καριαθθαρεῖμ G. Καριαθθαρεῖμ Iosua III, 16. 11. ἐξέλιπε B. 14. Ἰησοῦς] ἐν Ἰσω G. 16. λίθους B. κλίθους G. εἰς μέσην τὴν G. 17. λίθους addidi ex B. Ἰησοῦς] Ἰσω G. 19. ἕως] ὡς G.

gressi ad Raab meretricem diverterunt; et a rege Iericho perquisiti, absconditi sunt in eius domo, dato ei de salute et securitate iuramento. Reversi vero ad Iesum de exploratu habito retulerunt. Et diluculo surgens Iesus ex Sattin venit cum populo ad Iordanem, ubi expiato Israele, post dies tres Iordanem traiecit, praecedente testimonii domini arca cum portantibus eam sacerdotibus, quorum pedes ubi solum aquae parte tincti sunt, aquae descendentes desuper steterunt in unam concretionem longe superius divisam et oppositam usque ad partem Cariathiarim. Quae autem descendebat, descendit in mare Araba, in mare salis, donec penitus deficeret. Et populus stetit contra Iericho. Et steterunt sacerdotes levantes arcam testamenti domini super aridam in medio Iordanis, donec per aridam transiret omnis populus Iordanem; et constituit aequo numero duodecim honoratos viros filiorum Israel ex praecepto domini, qui assumpta duodecim lapides in perpetuum monumentum ex medio Iordanis detulerunt in castra. Statuitque pariter alios duodecim in Iordane, in loco qui fuit sub pedibus sacerdotum levantium arcam et sunt ibi usque in hodiernum diem. Et mandavit Iesus sacerdotibus: et factum est ut exierunt et posuerunt pedes super terram, descendit aqua impetu suo fluens sicut prius. Ipsi

ἑστρατοπέδευσαν ἐν Γαλιγαλίῳ κατὰ ἀνατολὰς ἀπέναντι Ἰεριχώ.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ παρὰ τὴν Θύλασσαν τῆς Φοινίκης κατετάκησαν ἐκπλαγέντες ταῖς διανοαῖς. Ἰησοῦς δὲ θεία προστάξει περιέμετε τὸν ἑλάν μαχαίραις περὶ ναιὶς ὅσοι διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, ὅτι, φησὶν, ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἔτη ἀνέστρωται Ἰσραὴλ ἐν τῇ Βεργήμω· καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν οἱ πλείστοι τῶν μαχίμων ἀπερίτμητοι· τοῦτο δ' ἦν αἴτιον ὅτι καθ' ἑαυτοὺς ὄντες παντὸς ἀλλογενεῶς κειχωρισμένοι χρεῖαν οὐκ εἶχον τῆς περιτομῆς. καλῶς ἄρα 10 εἴρηται τῷ θεῷ ἀποστόλῳ ὅτι οὔτε περιτομή τί ἐστιν οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν. τῷ δὲ μβ' ἔτι πεποιηκέναι δοκεῖ πως ἄπορον εἶναι· τεσσαράκοντα γὰρ ἔτη πανταχοῦ ἐν ταῖς λοιπαῖς θείαις γραφαῖς ὁ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐργήμω φαίνεται ἀναστραφεῖς, εἰ μὴ πού τις ἐνταῦθα τὸ π' ἔτος Μωϋσείως καὶ τὸ πρῶτον 15 Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ συναριθμεῖσθαι νοήσοι τοῖς ἐν τῇ ἐργήμω μ' ἄρῃ καὶ οὕτως εἶναι μβ'. οὗτοι περιτμηθέντες ἠούχουσαν ἕως V. 115 τοῦ Θεραπευθῆναι, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Γάλγαλα. καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ ιδ' τοῦ πρῶτου μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ δυομῶν εἰς Ἰεριχώ ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἔφαγον ἀπὸ 20 τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καινὰ, τοῦτ' ἐστὶν ἀπὸ σίτου νέου,

8] Iosuae cap. V. 4. κατετάκησαν G. 5. ταῖς B. τε ταῖς G. δὲ om. G. 9. ἑαυτοῖς A. 10. ἄρα B. ἄρ' G. 11. ἀκροβυστία B. 15. τὸ B. τῷ G. ἔτος] ἔτους A. 16. συναριθμεῖσθαι B. συναριθμῆσαι G. 17. ἕως addidi ex B. 19. τοῦ] τοῦτον B. 20. δυομὸν A. 21. καινὰ B. κενὰ G. καὶ νέα Iosua V, 11.

vero concendentae castra metati sunt in Galgalis, ad partem quae est ad ortum solis ab Iericho.

His auditis reges Amorrhaeorum et reges Phoeniciae, qui iuxta mare, magno mentis terrore consternati sunt. Iis ita turbatis Iesus divino iussu populum omnem, qui transierat Jordanem, cultris lapideis circumcidit; eo quod, aiebat, quadraginta et duobus annis versatus est Israel in deserto, ac eam ob rem incircumcisi erant pugnatorum plurimi; cuius ea fuit causa, quod privatim ad se invicem agentes atque ab omni alienigena separati circumcissione non indigebant; proptereaque praeclare divinus apostolus enunciat: neque circumcisio est aliquid, neque praeputium, sed mandatorum dei observantia. Hoc vero quadragesimo secundo anno praestitiase videtur aliqua ratione dubium. Passim enim in scripturis quadraginta annis legitur Israel in deserto conversatus; nisi forsitan aliquis quadraginta in deserto peractis annis Mosis octogesimum et Iesu primum adiungendum excogitaverit; atque ita quadraginta duos annos numerandos. Isti porro circumcissionis dolore iactati, medelae habendae causa quieverunt, unde loco nomen inditum Galgala. Et fecerunt filii Israel pascha quarto decimo die mensis primi a vespera ad succedentem solis occasum ad occidentalem partem Hiericho in planitie. Et comederunt de frumento terrae azyma et ne-

ὑπερ μέγρι νῦν ἔστιν ἰδεῖν ἐν Ἱεριχῶ κατὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερινὰν γενόμενον θερισμόν σίτου νέου κατὰ τοὺς θερμοτέρους τόπους συμφθάζοντα. ἔξ οὗ καὶ ἡ κατὰ Ἱεροσόλυμα ἀγιωτάτη ἐκκλησία συνήθως προσφέρει τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῷ καιρῷ τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἐν αὐτῇ, φησι, τῇ 10 ἡμέρᾳ ἐξέλιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκῆναι αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι ὑπῆρχε τοῖς νίοις Ἰσραὴλ μάννα. ἐκαρπώσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαστῷ ἐκείνῳ. ὄντων δὲ αὐτῶν εἰς Ἱεριχῶ ἀναβλέψας Ἰησοῦς ὄρᾳ ἀνθρωπον 15 ἔστηκότα κατέναντι αὐτοῦ καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν ὑπεναντίων; ὁ δὲ εἶπεν, ἐγὼ ἀρχιστράτηγος κυρίου δυνάμεως νῦν παραγέγονα. καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπε, δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; καὶ λέγει ὁ 15 ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ σὺ ἔστηκας τόπος ἁγίος ἐστι.

P. 145

Καὶ Ἱεριχῶ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῆς ἐξεπορεύετο οὐδὲ εἰσπορεύετο. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν, ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι σοὶ τὴν Ἱεριχῶ ὑπὸ χεῖρα καὶ τὸν βασιλεῖα 20 αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἰσχυροῦ. σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ πάντας τοὺς μαχίμους κύκλῳ. καὶ ἔσται ὅταν σαλπίσωσι τῇ σάλπιγγι, ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἕμα. καὶ ἀνακραγήτων αὐτῶν πε-

1. νῦν B. σήμερον G. 3. συμφθάνοντα m. 6. ἐξέλειπε B.
 12. ἐναντίων G. ἐγὼ et δυνάμεως om. G. 16. ἐφ' B. ἐν G.
 σὺ add. B. 17] Iosuas cap. VI. 18. ἐξεπορεύετο] ἐπορεύετο G. 19. ἐγὼ om. G. 22. Vulgo ἀνακραγέτω.

va, hoc est de frumento novo; quod quidem usque in hodiernum diem facillimum expertum est Hierichuntinis; circa aequinoctium vernum scilicet calidioribus in locis novi frumenti praecocem messem fieri, ex qua sanctissimae Hierosolymorum ecclesiae consuetum est incruentae hostiae celebrari oblationem in vivificationis resurrectionis Christi nostri dei solemnitate. In eo, inquit, die defecit manna, postquam ipsi manducaverunt de frumento terrae et non ultra adfuit filiis Israël manna. Et comederunt de fructu regionis Phoenicium in anno illo. Cum autem essent in Hiericho respiciens Iesus vidit hominem stantem contra se, et gladius evaginatus in manu eius, et accedens Iesus dixit ei: noster es an adversarius? Ille vero dixit: princeps militiae domini nunc adveni. Et Iesus cecidit in faciem super terram et dixit ei: domine quid praecipis servo tuo? Et ait princeps militiae domini ad Iesum: solve calceamentum de pedibus tuis; locus enim in quo stas, locus sanctus est.

Et Hiericho clausa atque munita et nemo prodibat ex illa neque introibat. Et dixit dominus ad Iesum: ecce subiectam tibi trado Hiericho et regem eius qui est in ea et potentes qui sunt in fortitudine. Tu autem admove illi bellatores in circuitu. Et erit postquam cecinerint tuba, conclamet omnis populus simul. Et conclamantibus eis cadent sponte moenia

σεῖται πᾶν τὸ τεῖχος τῆς πόλεως αὐτόματον καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὀρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀγγέλου ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας κυκλῶν τὴν πόλιν προηγουμένης τῆς κιβωτοῦ· καὶ τῇ ἐβδόμῃ ἠλάλαξεν ὁ λαὸς, καὶ τὰ τεῖχη κατέπεσε. καὶ εἰσελθόντες ἀνεθεμάτισαν ἅπαντας αὐτὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου ἐν στόματι βομφαλαίας, χωρὶς Ῥαὰβ τῆς πόρνης καὶ τοῦ οἴκου αὐτῆς. καὶ ἐνεπυρίσθη Ἰεριχὼ σὺν πῦσι τοῖς ἐν αὐτῇ πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου. ταῦτα γὰρ θεῶ ἀφιερῶθη. 10 Ἐξ ὧν Ἄχαρ νοσφισάμενος υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρά φυλῆς Ἰούδα ψιλὴν ποικλῆν καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν χρυσοῦν, ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ σὺν τέκνοις καὶ γυναικὶ καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν εἰς φάραγγα Ἀχώρ. καὶ κατηράσατο Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Ἰεριχὼ ἔναντι κυρίου ἐ- 15 Ἰπῶν, ἐπικατέρατος ἀνθρώπων ὅστις οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀἰά ὁ ἐκ Βαιθήλ. ἐν τῷ Ἀβιρῶν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτήν καὶ ἐν τῷ Σεγοῦβ τῷ διωσωθέντῳ ἐλαχίστῳ ἐπέστησε τὰς 20 πύλας αὐτῆς.

6. πάντα om. G. 9. τοῦ ἀργυρίου G. 10. χρυσοῦ G.
 11. Ἄχαρ νοσφισάμενος B. Ἀχαρος φησάμενος G. Χαρμὶ] Vulgo Χαρμῆ. χαρμὶ B. υἱοῦ Ζαμβρι addidi ex Iosuae VII, 1. υἱοῦ Ζαρά] Vulgo υἱὸς Ζαρά. 12. ψιλῆς m. ψέλλης G.
 18. Ἀἰά] Ὁζᾶν Iosua VI, 25. Ἀχιήλ Regum III, 16, 34. 19. ἀβηρῶν A. ἀβειρῶν B. ἀβηρῶν G. 20. Σεγοῦβ m ex Reg. III, 16, 34. σεγοῦς AB. Σεγοῦς G.

civitatis et introibit omnis populus impetum faciens unusquisque secundum faciem in civitatem. Et fecit Iesus iuxta verbum angeli per septem dies circumiens civitatem, praesente arca domini; septimo vero vociferatus est populus et ceciderunt moenia. Et ingressi devoverunt eam et quaecumque erant in ea, ab homine usque ad mulierem et a iuvene usque ad seniore[m] et usque ad vitulum et subugale in ore gladii, dempta Raab meretrix et eius domo. Et incensa est Hiericho cum omnibus quae erant in ea, excepto argento et auro et aere et ferro, haec namque deo consecrata sunt. Achar vero, filius Charmi, filii Zambri, filii Zara, ex tribu Iuda, defraudavit et subtraxit vestem variam et ducentas didrachmas argenti et linguam auream; propterea ab Israël cum filiis et uxore ac omnibus ad eum spectantibus in valle Achor lapidibus est necatus. Et maledixit Iesus Hiericho in die illo coram domino dicens: maledictus homo qui civitatem illam aedificaverit, in primogenito fundamenta eius ponet et in filiorum postremo portas eius addet. Et fecit ita Achiel Bethelita: in primogenito Abiron fundavit eam et in Segus iuniore filio imposuit portas eius.

Τότε παρέδωκε κύριος τῷ Ἰησοῦ τὴν Γαί καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς. καὶ ἐνεπέρισεν αὐτὴν χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐκρέμασε τὸν βασιλεῖα ἐπὶ ξύλου διδύμου ἕως ἐσπέρας. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πόλιν ἐπίσημον καὶ οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις τοῦ Ἐβραίου δεινότητι σπονδὰς ἐποιήσαντο πρὸς Ἰησοῦν, πόρρωθεν παραγεγονέναι προσποιησάμενοι· οὓς ἐπιγνοὺς V. 116 ὕστερον διακονεῖν καὶ ξυλοφορεῖν τῷ θεῷ προσέταξε. τούτοις D Ἀμορραῖοι ἐπιστράτευσαν ὡς αὐτομολήσασαι πέντε βασιλεῖς τῶν Ἰερουσαλήμ ὧν ἦν πρῶτος Ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς Ἰερουσαλήμ 10 σὸν τοῖς στρατεύμασι. πρὸς οὓς ἀναβὰς Ἰησοῦς σὺν τῷ Ἰσραὴλ Γαβαωνίτας μὲν ἐλυτρώσατο, τοὺς δὲ Ἀμορραίους κατέκοψε φεύγοντας σὺν τοῖς βασιλεῦσιν αὐτῶν. οἳ καὶ ἐν σπηλαίῳ κρυβόμενοι καταληφθέντες ἐκεῖ κατεκλείσθησαν ἕως κατέπαιυσεν ὁ πόλεμος. ἔνθα πολλοὶ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ κατεκόπησαν, πλείονες δὲ λίθοις χυλάζης οὐρανόθεν ἐπιρριπτομένοις αὐτοῖς ἀπέθανον. P. 146 τότε θεία δυνάμει προσευζήμενος Ἰησοῦς ἔστησε τὸν ἥλιον κατὰ Γαβαὼν καὶ τὴν σελήνην κατὰ φάραγγα Αἰλῶν, ἕως ἐξέπολέμησε τοὺς ἐχθρούς. καὶ ἐξαγαγὼν τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου προσέταξε τοὺς ἀρχηγούς τοῦ πολέμου τῶν νιῶν 20 Ἰσραὴλ καταπατήσαι τοὺς τραχήλους αὐτῶν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ παρέλαβε τὰς πόλεις αὐτῶν, αἱ ἦσαν αὐτοῖς πέντε,

1] Iosuae cap. VIII. Ἰησοῦ] Immo Ἰησοῖ et p. 146. 2. αὐτὴν] καὶ ἔθνη add. m. εἰς τὸν αἰῶνα addidi ex B. 9. ἀδωνιβεζέκ B. Ἀδὼμ Βεζέκ G. Vide Iosuae X, 1. 11. κατέκοψεν B. συνέκοψεν G. 13. καταληφθέντες AB. 15. λίθους A. ἐπιρριπτομένοις B. 17. Vulgo Ελαῶν. Correctum ex Iosuae X, 12.

Eodem tempore tradidit dominus Iesu urbem Gai et regem eius. Et incendit eam et tumultum inhabitabilem eam fecit et regem eius suspendit super lignum geminum usque ad vesperam. His auditis qui Gabaon urbem insignem habitabant, quique munitas Ebraeorum urbes occupabant; ex remotis locis se venisse simulantes, cum Iesu foedus inierunt; detecta vero eorum arte iussit eos ministrare et ligna inferre in dei tabernaculum. In hos velut in communis societatis desertores bellum moverunt Amorrhaei et quinque reges Iebuzaeorum, quorum prior erat Adonibezec, rex Hierusalem, adiuncto sibi valldo exercitu; in eos vero cum Israël Iesus profectus, Gabaonitas quidem liberavit, Amorrhaeos vero confecit cum regibus eorum, qui quidem in spelunca latentes deprehensi, in ea donec caesaret confictus inclusi fuerunt, ibidemque gladiis Israël non pauci in frustra concisi, plures autem ex eis grandinis lapidibus caelitus immissis necati sunt. Tunc Iesus orans divina virtute solem supra Gabaon et lunam supra vallem Aelon, donec hostes debellaret, moratus est. Eductisque deamum e spelunca quinque regibus a filiorum Israël belli ducibus iussit eorum colla pedibus calcari; et occidit eos et urbes eorum invasit numero

Μακηδὰ καὶ Λόβνα, Λαχίς, καὶ τὸν βασιλέα Γαζέρ Ἰαράμ βοηθοῦντα τοῖς ἐν Λαχίς, τὴν τε Ὀδολλάμ καὶ τὴν Χεβρών. τότε παρέλαβε καὶ τὴν Δαβειρ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ πῦσαν τὴν δρεινήν.

B Ἰαβεῖν δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀσὼρ ἀθροίσας τοὺς περὶ αὐτόν τε καὶ 5 Σιδῶνα τὴν μεγάλην βασιλεῖς, τοὺς τε ἀπὸ βορρᾶ καὶ τῆς πεδι- νῆς καὶ τοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν παραλίους Χανααίους, Χορραίους τε καὶ Ἀμορραίους καὶ Εὐαίους καὶ Ἰεβουσαίους καὶ Φερεζαίους καὶ Χετταίους, τοὺς ὑπὸ τὴν ἔρημον πολλοὺς ὄντας ὡσεὶ ἄμμος τῆς θαλάσσης καὶ δυνατοὺς ἐν ἄρμασι καὶ ἵπποις, ἤλθε πολεμῆ- 10 σαι πρὸς τὸν Ἰησοῦν· οὓς πάντα παραλαβὼν ἀνεῖλε σκυλεύσας αὐτούς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν. πάντες οἱ βασιλεῖς οὓς παρέδωκε κύριος τῷ Ἰησοῦ κθ', ὧν τὰ ὀνόματα γέγραπται ἐν βιβλῳ. Ἰη- 15 σοῦς δὲ προσβύτερος προβεβηκώς, καὶ προσέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἐκληροδότησε πᾶσαν τὴν γῆν ταῖς ἐννεα καὶ ἡμίσει φυλαῖς, αὐτὸς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐναντι κυρίου ἐν Σιλώμ. τῷ δὲ Ἰησοῦ ἐδόθη Θαμναθὰ ἐν ἔρει Ἐφραῖμ, καὶ τῷ Χαλέβ νιψῷ Ἰε- 20 φωνῆ αἰτήσαντι ἐδόθη Χεβρών, ὃς καὶ ἐξήλειψε τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνὰκ, τοὺς καλουμένους γίγαντας. τῷ δὲ Γοθονοῖλ ὁμομητρίω

1. Μακηδὰ, καὶ Λεβνὰ, καὶ Λαχίς, καὶ Ελάμ τὸν βασιλέα Γαζέ βοηθοῦντα τῆς Λαχίς παρέλαβεν, τὴν τε Ὀδολλάμ, καὶ τὴν Χεβρών. τότε παρέλαβεν καὶ τὴν Δαβειρ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς m. Vide Iosuae X, 29. Λαχίς] λάχης A. λαχίς B. Ἰαράμ B. Ια- ράβ G. 2. τοῖς ἐν λάχης B. τοῖς ἐλάχης A. τῆς Ελάχης G. ὀδολλάμ B. ὀδολλάμ G. χεβρών B. Χεβρᾶμ G. 6. εἰδὼς B. βορρᾶ B. βορρᾶν G. 8. φερεζάους B. 9. ὡσεὶ B. ὡς ἡ G. 10. ἤλθεν AB. ἤλθον G. 14. καὶ προβεβηκώς G. κύριος B. ὁ κύριος G. 16. Σηλῶ m. 17. Vulgo Ἰεφωνία. Ἰεφονῆ B. 19. Γοθονοῖλ G.

quinque, Maceda et Lebna, Lachis et regem Gazer Elam Lachis urbi suppetias laturum et Odollam et Chebron. Mox cepit Dabir et regem eius et vicus eius et omnem montanam regionem.

At Iabin, rex Asor, collectis sibi vicinis Sidonique magnae regibus, nec non qui ad septentrionem vel planitiem vel ad orientem siti sunt, maritimis Chananaeis, Chorraeis, Amorrhæis, Euaeis, Iebusæis, Pherezæis et Chettæis ad deserti plagam vergentibus et copias ad instar arenae maris constantibus innumeras, viribus, animo, curribus et equis instructas, in Iesum bellum illaturus movit; ille captos occidit cunctos, diripuit exercitum et urbes deprædatus est. Omnes reges a domino Iesu traditi sunt numero viginti novem eorumque nomina in eius libro descripta reperiuntur. Iesus autem iam senior erat et proventus ætate; et præcipiente ei domino novem et dimidiæ tribubus ipse et Eleazar pontifex terram omnem coram domino in Selo sorte divisit. Iesu vero data est Thamnatha in monte Ephraim et Chaleb filio Iephonias petenti Chebron, qui tres filios Eaac, Gigantes vocatos, profligavit. Fratri vero Gothoniël ex eadem matre,

ἀδελφῷ αὐτοῦ νιφὶ Κενεζ τῷ νεωτέρῳ, καταλαβομένην τὴν πόλιν τῶν γραμμῶν Καριαθσεφαρίν Δαβὶρ Ὀξάν ἐπαθλον τὴν ἐαντοῦ θυγατέρα δέδωκε Χαλέβ εἰς γυναῖκα. αἱ δὲ δύο ἡμῖσι φυλαὶ τοῦ Ρουβὴν καὶ τοῦ Γὰδ καὶ ἡμῖσι φυλῆς Μανασσῆ εἰς τὰς 50 κείας κατασχέσεις ἐπαγγέλθον, ὡς ἔδωκεν αὐτοῖς Μωϋσῆς, ἔνθα γενόμενοι θυσιαστήριον ἤγειραν, οἷς πολεμηῆσαι βουληθέντες D οἱ ἀπὸ τῶν θ' — φυλῶν, ὡς ἁμαρτάνουσι εἰς θεὸν, ὅτι ποιῶσιν ἔξω τῆς κιβωτοῦ προσφορὰν· ἐπάυσαντο μετ' εὐλαβείας ἀπολογησαμένων τῶν δύο ἡμῖσι φυλῶν, καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς θυσιαστήριον μαρτύριον προσηγόρευον. ἐδόθησαν δὲ καὶ τοῖς Λευίταις πόλεις μῆ'. τότε Ἰησοῦς συναγαγὼν τὸν Ἰσραὴλ ἅπαντα σὺν τοῖς ἄρχουσι πλείστα παραινέσας περὶ θεοσεβείας ἔξαπέστειλεν. αὐτὸς δὲ ἐτελεύτησε ζήσας ἔτη ρι'. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Θαμνασαρὰ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ ἐν ὄρεισι αὐτοῦ, συνθάψαντες αὐτῷ 15 καὶ τὰς πετρίνας μαχαίρας.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

P. 147

V. 117

Ἀσσυρίων ιζ' ἐβασίλευσεν Ἀσκατάδης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωιβ'.

Ἀσσυρίων ιη' ἐβασίλευσεν Ἀμύντης ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 20 ἔτος γων'.

1. καταλ —] τῷ καταλ — G. 2. Vulgo γραμματίων. Correctum ex Iosuae XV, 16. Καριαθσεφαρίν] καριαθσεφαρὶ ἐν B. Καριαθσεφαρὶ ἐν (Σεφαριμ m.) G. Δαβὶρ m. Δαβειρ G. Ὀξάν] Ἀσχάν Iosuae XV, 17. 4. ρουβὴν B. Ρουβιμ G. Γὰδ] γὰμ A. γὰν B. 7. θ' —] ἔνθα ἡμῖσι G. 11. ὁ Ἰησοῦς G. 12. εὐσεβείας G. 13. Θαμνάς σαράχ AB. 14. ὄρεισι] βορείοις m ex Iosuae XXIV, 30. 19. ἀμύντης B.

verum patre Cenez nato, iuniori, qui Cariathsepharim Dabir civitatem litterarum expugnaverat, Ascham filiam in praemium Chaleb tradidit. Duae porro tribus Ruben et Gad et dimidia Manasse in proprias possessiones, quas dedit illis Moses, redierunt; reversaque altare construxerunt; quibus ideo velut in deum peccantibus ac loco ab arca semoto sacrificium offerentibus, novem et dimidia tribus bellum inferre decernebant; a quo tamen religiose duabus et dimidia tribubus respondentibus abstinerunt; ac altari nomen fecerunt testimonium. Datae sunt quoque Levitis quadraginta et octo civitates. Tunc Iesu congregato Israël ac cunctis proceribus, longos de religione sermones habuit et ad reliquos misit; ipse vero aetatis 110 mortuus est et sepelierunt eum in Thamnassarach, in monte Ephraim, ad plagam aquilonarem, ubi simul cultros lapideos circumcisionis reposuerunt.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 17 Ascatades annis 38; erat vero mundi annus 3812.

Assyriorum rex 18 Amyntes annis 45, erat vero mundi annus 3850.

Ἀσσυρίων ιθ' ἐβασίλευσε Βήλοχος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωδέ'.

Ἀσσυρίων κ' ἐβασίλευσε Βαλατόρης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γϞδκ'.

Ἀσσυρίων κα' ἐβασίλευσε Λαμπρίδης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 5 ἔτος γϞδν'.

B Ἀσσυρίων κβ' ἐβασίλευσε Σωσάρης ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γϞδπ'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων λδ' ἐβασίλευσε Χεβρῶν ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10 ἔτος γψε'.

Αἰγυπτίων λε' ἐβασίλευσεν Ἀμεμφῆς ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψοέ'.

Αἰγυπτίων λς' ἐβασίλευσεν Ἀμενσῆς ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γψϛ'. 15

C Αἰγυπτίων λζ' ἐβασίλευσε Μισφραγμούθωσις ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωα'.

Αἰγυπτίων λη' ἐβασίλευσε Μισφρῆς ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωζ'.

Αἰγυπτίων λθ' ἐβασίλευσε Τούθμωσις ἔτη λθ'. τοῦ δὲ κόσμου 20 ἦν ἔτος γωμ'.

Θηβαίων βασιλεῖς.

Θηβαίων λζ' ἐβασίλευσε Φρουροῦ, ἥτοι Νείλος, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ'.

3. βαλατόρης B. Βαλετόρης G. 11. γφξβ' m. 12. ἀμεμφίς B. Ἀμέμφης G. 19. γωιζ' m. Post 22. G addit Θηβαίων λς' ἐβασίλευσεν . . . . . ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν γωϛδ'. 23. φρουροῦ B. φρουροῦν A. Φρουροῦν G. 24. γϞη' m.

Assyriorum rex 19 Belochus annis 25, mundi vero 3895.

Assyriorum rex 20 Baletores annis 30, mundi vero 3920.

Assyriorum rex 21 Lamprides annis 30, mundi vero 3950.

Assyriorum rex 22 Sosares annis 20, mundi vero 3980.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 34 Chebron annis 13, anno vero mundi 3762.

Aegyptiorum rex 35 Amephes annis 15, mundi vero 3775.

Aegyptiorum rex 36 Amenses annis 11, mundi vero 3790.

Aegyptiorum rex 37 Misphragmuthosis annis 16, mundi vero 3801.

Aegyptiorum rex 38 Misphres annis 23, mundi vero 3817.

Aegyptiorum rex 39 Tuthmosis, annis 39, mundi vero 3840.

Thebaeorum reges.

[Thebaeorum rex 36 . . . . . annis 14, mundi vero 3894.]

Thebaeorum rex 37 Phruron, hoc est Nilus, annis 5, mundi vero 3908.

Θηβαίων λη' βασιλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη 59'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 7709'.

Ἡ τῶν λη' βασιλείων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, Δὼν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένους λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπόλει ἱερο-5 γραμματέων παρέφρασεν ἐξ Αἴγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐν-ταῦθα ἔληξεν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ β' 7' κοσμικοῦ ἔτους, ἔτισιν 900' μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ 7709' τοῦ κόσμου ἔτει.

Τῶν δὲ τούτοις ἐφεξῆς ἄλλων γ' Θηβαίων βασιλείων ὑπὸ 10 τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περι-τὸν ἠγούμεθα ἐνταῦθα, ὡς μηδὲν συμβαλλομένης ἡμῖν, παρα-θῆσθαι· ἐπεὶ μηδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

Σικυωνίων βασιλεῖς.

P. 148

Σικυωνίων ιθ' βασιλευσε Σικυῶν ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 15 ἔτος 7707'.

Σικυωνίων κ' βασιλευσε Πόλυβος ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 7708'.

Σικυωνίων κα' βασιλευσεν Ἰναχος ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 7709'.

1. ἀμουθαρταῖος B. ἀμονθάρταιος A, ut videtur. Ἀμουθαρταῖος G.

7. Post σύγχυσιν ex B excidit folium unum, quod pertinuit usque ad ἱστορικοί p. 149. extrema. 13. om. A. Ἰστίον ὅτι ἡ πρώτη στοιχειώσις σύμφωνος ἀκριβῶς μετὰ ἔτη τῶν βασιλείων ἦγουν ἐτη 7709', ταύτη δὲ ἡ στοιχειώσις ἐν ἔτος ἔχει περισσόν. οἰμαι δὲ ὅτι αἱ προσθήκαι καὶ ἑλλείψεις τῶν ἐτῶν ἐξ αἰτίας τῶν καλλιγράφων γεγόνασι. margo A. 16. Πόλυβος] Vulgo Πολύβιος. Correxī ex Eusebio p. 128. Polybius ante Megalopolitanum nullus fuit.

Thebaeorum rex 38 Amuthantaeus annis 63, mundi vero 3913.

Regum, quibus in Aegypto Thebaeorum nomen inditum, (quorum etiam privata quaeque nomina ex sacris litteris Diospoli desumpta ex Aegyptia in linguam Graecam transtulit Erastheneus), imperium hic desinit. Post linguarum confusionem in orbem inductam et annum ab ea 124 duxit originem, hoc est a mundi conditu 2900 et praesenti tandem 3975 sublatum est.

Aliorum, qui sequuntur, regum Thebaeorum 58 nomina ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ceu nullius boni accessioni futura, in medium huc advocare superfluum omnino duximus, cum priorum notitia nullam secum vehat utilitatem.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 19 Sicyon annis 42, mundi vero 3990.

Sicyoniorum rex 20 Polybus annis 43, mundi vero 4032.

Sicyoniorum rex 21 Inachus annis 45, mundi vero 4075.

Σικωνίων κβ' ἔβασιλευσεν Ἡφαιστος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρκ'.

Σικωνίων κγ' ἔβασιλευσέν Ἀδραστος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρλ'.

V. 118 Σικωνίων κδ' ἔβασιλευσε Πολυφειδης ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου 5 ἦν ἔτος ,δρλζ'.

Σικωνίων κε' ἔβασιλευσε Πελασγὸς ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρξή'.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων γ' ἔβασιλευσεν Ἄπις ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 10 γωή'.

C Ὁ ἐπὶ Ὠγύγου παλαιότατος παρ' Ἑλλήσιν ἱστορούμενος ἐν Ἀκτῇ, τῇ νῦν Ἀττικῇ, κατακλυσμὸς, τούτοις γέγονε τοῖς χρόνοις. διαφόρως γὰρ ἱστορεῖται, τῶν μὲν ἐπὶ Φορωνέως, τῶν δὲ ἐπὶ Ἀπιδος λεγόντων. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀπ' Αἰγύπτου πορεία 15 τοῖς Ἑλλήνων ἱστορικοῖς οὕτω φέρεται διαφόρως κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῷ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμῷ. συμφωνοῦσι δὲ τούτοις ἐν τούτῳ καὶ Ἰώσηπος καὶ Ἰουδαῖοι ἱστορικοὶ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου Κλήμης ὁ στρωματεὺς καὶ Τατιανὸς καὶ Ἀφρικανὸς, οὗ καὶ χρῆσιν ἐξῆς παραδώμεθα. 20

Ἀφρικανὸς ἐν τρίτῳ λόγῳ φησὶ „Φαμέν τοίνυν ἔκ γε τοῦδε τοῦ συντάγματος Ὠγυγον, ὅς τοῦ πρώτου κατακλυσμοῦ γέγονεν

16. αὐτοῦς Scaliger p. 25. αὐτοῦ G. 21. ἀφρικανοῦ A.

Sicyoniorum rex 22 Vulcanus annis 10, mundi vero 4120.

Sicyoniorum rex 23 Adrastus annis 7, mundi vero 4130.

Sicyoniorum rex 24 Polyphides annis 31, mundi vero 4137.

Sicyoniorum rex 25 Pelagus annis 20, mundi vero 4168.

Argivorum reges.

Argivorum rex 3 Apis annis 35, mundi vero 3808.

Priscum Graecorum historiis celebratum diluvium, quod Ogygi tempore in Actes, quae nunc Attica, regione dicitur accidisse, ad aetatis istius spatium revocandum est; non una quippe ratione narratur. Illi etenim sub Phoroneo, isti Apis aevo contigisse referunt. Ex Aegypto quoque suscepta profectio et eiusdem aetatis ambitu, quo diluvium Ogygaenum circumscribenda, non uno pacto relata in Graecorum monumentis legitur. Illis Iosephus et Iustus rerum Iudaicarum scriptores in hoc consentiant; sed e nostris Clemens, Stromaton auctor, Tatianus et Africanus, cuius dicta in sequentibus referenda.

Libro operum suorum tertio scribit Africanus: „ex hoc igitur laterculo Ogygum, cui a priori diluvio factum nomen, pluribus e medio sublati ser-

- ἐπώνυμος, πολλῶν διαφθαρέτων διασωθεὶς μετὰ τὴν ἀπ' Αἰ-
 γύπτου τοῦ λαοῦ μετὰ Μωϋσέως ἔξοδον γεγενῆσθαι." καὶ μετ'
 ὀλίγα „Μετὰ δὲ Ὀγγυγον διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν
 φθορὰν ἀβασιλευτος ἔμεινεν ἢ τὴν Ἀττικὴν μέχρι Κέκροπος ρπθ'.
 5 τὸν μὲν γὰρ Ὀγγυγον Ἀκταῖον, ἢ τὰ πλασσάμενα τῶν ὀνομάτων,
 οὐδὲ γενέσθαι φησὶν ὁ Φιλόχορος." καὶ μετ' ἕτερα „Ἀπὸ Ὀγγύ-
 γου τοίνυν ἐπὶ Κῦρον, ὅπως ἀπὸ Μωϋσέως ἐπὶ τὸν αὐτοῦ χρό-
 νον ἔτη ἀσέ'. ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων δὲ τινες ἰστοροῦσι κατὰ τοὺς αὐ-
 τοὺς χρόνους γενέσθαι Μωϋσέα· Πολέμων μὲν ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλλη-
 10 νικῶν ἱστοριῶν λέγων, ἐπὶ Ἀπίδος τοῦ Φορωνέως μοῖρα τοῦ Αἰγυ-
 πτίων στρατοῦ ἐξέπεσεν Αἰγύπτου, οἳ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καλου- P. 149
 μένη Συρίᾳ οὐ πόρρω Ἀραβίας ὤκησαν, οὗτοι δηλονότι οἱ μετὰ
 Μωϋσέως. Ἀπίων δὲ Ποσειδωνίου περιεργότατος γραμματικῶν
 ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ καὶ ἐν δ' τῶν ἱστοριῶν φησὶ κατὰ
 15 Ἰναχὸν Ἀργούς βασιλεῖα Ἀμώσιος Αἰγύπτου βασιλεύοντος ἀπο-
 στῆναι Ἰουδαίους, ὧν γίνεσθαι Μωϋσέα. μέμνηται δὲ καὶ Ἡρό-
 δοτος τῆς ἀποστασίας ταύτης καὶ Ἀμώσιος ἐν τῇ δευτέρᾳ, τρόπον
 δὲ τινι καὶ Ἰουδαίων, ἐν τοῖς περιτεμνομένοις αὐτοὺς κατα-
 ριθμῶν."
- 20 Τοῦτον τὸν Ἀπὶν φησὶ πρῶτον Αἰγυπτίοις νομισθῆναι θεὸν
 καὶ Σάραπιν κληθῆναι. οὗτος τὸν ἀδελφὸν Αἰγιαλέα τῆς Ἀχαιοῦς,
1. μετὰ κατὰ superscr. in A. ἀπ' αἰγύπτου A. Αἰγυπτου G.
  2. γεγενῆσθαι Scaliger. γενήσεσθαι G. γενέσθαι m. 3. Ὀγγυγον
 Scaliger. Ογγύου G. 11. οἳ Scaliger p. 26. ἢ G. 12. Vulgo
 Ἀράβιας. 13. Vulgo Ποσειδωνίου. 15. Vulgo Ἀμώσιος.
  16. γίνεσθαι A. γενέσθαι G.

vatum, aevo illo, quo cum populo Moses profectus est, extitisse affirma-
 mus." Et post nonnulla: „devastato diluvii aquis hominum genere usque
 ad Cecropis aetatem et annos 189 post Ogygum absque regibus Attica nunc
 dicta regio permansit. Verum enim vero Actaeum Ogygum vel quaevis
 alia ficta nomina nusquam extitisse Philochorus affirmat." Aliisque interie-
 ctis: „ab Ogygo usque ad Cyrum, velut a Mose ad eundem usque termi-
 num anni numerantur 1235.

Quin immo Graecarum historiarum scriptores spatio temporis eodem
 Mosen vixisse profentur; Polemon quidem libro primo dicens: Apī Pho-
 ronei filio regnante Aegyptiaci exercitus haud modica manus deleta est;
 fuerunt isti, qui Mosi comites adiuncti Palaestinam, alio nomine dictam Sy-
 riam, ab Arabia non longe positam, occupaverunt. Apion autem, Posido-
 nii filius, Grammaticorum accuratissimus, opere adversus Iudaeos edito, Hi-
 storico-romo videlicet quarto refert: Inachū Argivorum regis aetate ab Amosi
 Aegypti rege Iudaeos Mose duce defecisse. Sane defectionis istius ac
 pariter Amosis et certo quodam pacto Iudaeorum etiam, quos circumcisio-
 rum numero accenset, libro secundo meminit Herodotus.

Apim istum Serapis nomine insignem divinis honoribus ab Aegyptiis
 exceptum primumque inter divos relatum narrant. Idem fratrem Aegia-

Β ὡς φασί, κατέστησε βασιλέα. αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη σὺν ὄχλῳ.

Τελχῖνες ἐκπεσόντες Πελοποννήσου Ῥόδον ὤκησαν νῆσον τὴν καλουμένην Ὀφιοῦσαν.

Τότε Μέμφις ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τούτους ἐκτίσθη τοὺς χρό-5
νους.

Σπάρτα ἐκτίσθη ὑπὸ Σπάρτου παιδὸς Φορωνέως.

V. 119

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων δ' ἐβασίλευσεν Ἄργος ἔτη 0'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
γωμθ'. 10

Ἀργείων ε' ἐβασίλευσε Κριάσος ἔτη νέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
γπθγ'. C

Σποράδην.

Τούτοις τοῖς χρόνοις, ὡς φασί, Προμηθεὺς ἦν, ὃς ἐμ-
θεύετο πλάττειν ἀνθρώπους ἐξ ἀπαιδευσίας καὶ ἀλογίας εἰς παι-15
δεσιν μετὰ γων, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, ὃ τὴν παλαιὰν κωμωδίαν,
ἐν Σοφισταῖς

Προμηθία γάρ ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς.

ἐρημνεύουσι δὲ οἱ Ἀναξαγόρειοι τοὺς μυθώδεις θεοὺς νοῦν μὲν
τὸν Δία, τὴν δὲ Ἀθηναίαν τέχνην, ὅθεν καὶ τὸ 20

D Χειρῶν ὀλλυμένων ἔρρει πολύμητις Ἀθήνην.

4. Vulgo Οφιοῦσαν.	8. om. A.	10. γωμθ' m.	15. πλάτ- την A. πλάττων G.
5. αλάττων G.	16. μετὰ γων A. μετὰ γων G.	18. Scri- bebatur Προμηθία.	19. Vulgo
6. ἀναξαγόρειοι.	21. χείρων A.	Vulgo ἐρεῖ.	

leum, ut vulgo creditur, Achaiae regem instituit. Ipse in Aegyptum cum instructo exercitu missus fuit.

Telechines Peloponneso eiecit Rhodum insulam, Ophiusam prius appellatam, incoluerunt.

Sub idem tempus et istorum annos Memphis in Aegypto fundata est.

Argivorum reges.

Argivis 4 imperavit Argus annis 70; erat porro mundi annus 3843.

Argivis 5 imperavit Criasus annis 55, anno mundi 3918.

Miscellaneous.

His, ut aiunt, temporibus vivebat Prometheus, qui e barbaro et agro-
sti victu ad mansuetum et rationi consonum vivendi genus hominibus tra-
ductis, eos, referente Platone vetustae comoediae auctore in Sophistis, e
luto finxisse commentitie celebrabatur. Promethia enim, sive providentia,
hominum mens est; atque expositores ipsi fabulosos deos interpretantur
et explanant: mentem quidem Iovem, Minervam artem, unde illud:

Si periere manus, perit ingeniosa Minerva.

Ἀφρικανού.

Καλλίθωια Πείραντος ἐν Ἄργει πρῶτον ἱεράτευσε τῆς Ἑρας.

Τούτοις τοῖς χρόνοις Ἄτλας ὁ Προμηθέως ἀδελφὸς ἄριστος 5 ἄστρολόγος διέλαμπεν, ὡς ἐπιστήμης ἔνεκεν τὸν οὐρανὸν αὐτὸν φέρειν πενήμωται. Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἄτλαντα ἕρος εἶναι φησιν ὑπεργεφές.

Ὅτος κατὰ τοὺς χρόνους Γοθονιήλ ἤκμαζεν, ὡς μαρτυροῦσι πάντες οἱ ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου ἱστορικοὶ, ἐν οἷς καὶ 10 Ἀφρικανὸς φησιν „Οἱ ἀπὸ τῆς Κουρητίας τῆς νῦν Ἀκαρνανίας P. 150 Κουρηῆτες καὶ Κορυβάντες Κνωσσὸν ᾤκισαν, οἱ τὴν ἐν ὄπλοις ἔρρουθμον κίνησιν εὐρόντες. τούτοις τοῖς χρόνοις Σύρος ἱστορεῖται γεγενῆσθαι γηγενῆς, οὗ ἐπιώνυμος ἦ Συρία. ἄλλοι δὲ πρότερον ἔτεσιν ρ' καὶ περὶ Προμηθέως δὲ καὶ Ἐπιμηθέως τὸ αὐτὸ δια- 15 φέρως ἱστοροῦσι καὶ Ἄτλαντος Ἄργου τε καὶ Ἰοῦς τῆς Προμηθέως θυγατρὸς καὶ Πανόπτον. οἱ μὲν γὰρ ὅτι κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ γεγόνασιν, οἱ δ' ὅτι πρότερον ἔτεσιν ξ', ἄλλοι δὲ γ'.”

Πᾶσι δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ σοφωτάτοις ἱστορικοῖς Χριστιαν- B νοῖς τε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησιν ἀντιπλάτων Εὐσέβιος Κέκροπα 20 τὸν διφυῆ πρῶτον βασιλεύσαντα μετὰ Ὠγυγον τῆς τότε μὲν 2. Καλλίθωια Πείραντος m. Καλλιθωσία Σπειραντος G. ἱερά- τευσε Scaliger p. 26. ἱερατεύσαι G. 5. ὡς A. τῆς G. δε Scaliger. 6. φησιν Scaliger. φασὶν G. 8. γαθονιήλ A. 11. Κορηῖται m. κορηῆτες B. Κνωσσὸν] Vulgo Κνωσσον. κνώ- σον B. ᾤκισαν Scaliger p. 26. Vulgo ᾤκησαν. 12. ἔρρουθμον] Vulgo εἰρρουθμον. ἔρρουθμον Scaliger. 15. Ἄργου Scaliger. ἄργος A. Ἀργου G. 17. οἱ δ' B. οὐδ' G.

Ex Africano.

Callithya, Pirantis filia, prima sacerdotio functa et Iunoni Argis sacra fecisse traditur.

Temporibus istis Atlas peritissimus astrologus florebat et ob disciplinae praestantiam caelum sustinere affirmatus est. Euripides autem Atlantem nubibus montem altiore esse testatur.

Ille circa Gothoniel aetatem celebratur; prout cuncti partium nostrarum Historici asserunt, inter quos Africanus haec habet: „Curetes, Curetia, nunc Acarnania, oriundi, alio nomine Corybantes vulgo dicti, Cnossum incoluerunt; et armatorum hominum ad numerum compositi motus inventores extiterunt. Sub idem tempus Syrus, a quo Syriae factum nomen, e tellure ortus dicitur; alii annis centum priorem asserunt; et de Prometheo quidem, de Epimetheo, de Atlante, Argo et Io, Promethei filia, et Panopto diversa evulgant; et isti quidem Cecropi gemina forma conspicuo tempore aequali, illi annis sexaginta, nonnulli tandem nonaginta antiquiorem memorant.”

Cunctis porro Christianorum nec non Iudaeorum, seu etiam malis Graecorum Historicis quavis licet eruditione spectatis adversatus Eusebius, Cecropem bina natura constantem retro Ogygium, Actes regnum, quae nunc

Ἀκτῆς, πῦν δὲ Ἀττικῆς, ὅς ἦν κατὰ Φορωνέα καὶ τὸν μέγα Μωϋσέα πρὸ ἐτῶν τούτων, ἐν οἷς Κέκροψ ἡμῖν ἑστοιχείωται λιαν ἀκριβῶς, ἐπὶ Μωϋσέως γενέσθαι ἀλόγως ἀπεφῆναι τὸν αὐτὸν Κέκροπα καὶ ἀμαρτύρως.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

5

C Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωνζ'.

Οἱ μετὰ Ἰησοῦν πρεσβύτεροι ἠγήσαντο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπδ'.

Σημειωτέον ὅτι τὸν Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ μετὰ υ' ἔτη φησὶν ἢ τῶν κριτῶν βίβλος παρεστάναι ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ ἐν τῷ 10 πολέμῳ τῶν ια' φυλῶν κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν περὶ τῆς με-
V. 120 λισθείσης γυναικός. τὰ ὁσα Ἰωσήφ ἀνήγαγον ἐξ Αἰγύπτου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σικίμοις ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ, ἦν ἐξώνηται ἀμνῶν ρ' ὁ Ἰακώβ παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμώρ, φασὶ δ' ὅτι καὶ τῶν λοιπῶν πατριαρχῶν. ἀποθανόντος δὲ καὶ 15
D Ἐλεάζαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρῶν διεδέξατο τὴν ἱερωσύνην Φινεὲς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ἐτάφη δὲ καὶ Ἐλεάζαρ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, ἐν Γαβαὰθ τῇ μερίδι Φινεὲς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἔνθα καὶ αὐτὸς Φινεὲς τελευτή-
σας ἐτάφη ἱερατεύσας τοῦ Ἰσραὴλ ἕως τελευτῆς.

5. om. A. 6. Ἰησοῦ B. Ἰησοῦς G. ἔτος] ἔτη B. γωνζ' Bm. γωπδ' G. 7 et 8. Ita edidi ex B. Horum loco Goarus posuit Oī πρεσβύτεροι μετὰ τὸν Ἰησοῦν ἠγεμόνευσαν ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου γωπδ', quae ex margine A sumpta esse ait: sed ibi non leguntur. 9. „Locus corruptus.” m. μετὰ υ' ἔτη seclausit G. 16. ἐδέξατο G. 17. ἐμφαίμ A. Γαβαὰθ m.

Attica, reliquorum primum suscepisse asseruit. Caeterum ut Phoronei, ita et magni Moysis aetate Ogygus vixit, ante annos nimirum illos, quibus Cecropem, qua potuimus diligentia, vixisse demonstravimus. Eusebius autem ratione nulla, nulliusque auctoris fide nixus Moysis temporibus Cecropem extitisse quasi e tripode pronuntiavit.

ANNI MUNDI.

Iesus filius Nave populi dux annis 27; erat porro a mundi condita annus 3857.

Seniores post Iesum Nave filium populi duces extiterunt annis 18, a mundi nimirum anno 3884.

Observa Phinees Eleazari filium coram arca constitisse Iudicum librum asserere, undecim nimirum tribubus mulieris membratim divisae causa Benjamin tribum bello ulturis. Ossa Ioseph (addunt nonnulli et reliquorum patriarcharum), Aegypto exportata in parte agri, quem emit Iacob ab Emor filiis, filii Israël reposuerunt. Eleazar autem Aaron filio vivis erepto Phinees, eius filius, sacerdotii munus excepit. Eleazar iste in monte Ephraim, in Gabaar, id est in filii Phinees sorte, qua Phinees ipse sepultus, parata Israël nomine sacerdotis vice, humo reconditus est.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ μετὰ τὴν Ἰησοῦ τελευτῆν καὶ τῶν πρεσβυ-
 τέρων ἐπηρώτησαν ἐν κυρίῳ, τίς ἀναβήσεται ἀφηγούμενος πολε-
 μεῖν ἐπὶ τὸν Χαναταῖον; καὶ ἐρρήθη αὐτοῖς ὅτι Ἰούδας. καὶ
 ἀνέβη Ἰούδας καὶ Συμεὼν, καὶ ἔδωκε κύριος τὸν Χαναταῖον καὶ
 5 τὸν Φερεζαῖον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε τὸν Ἀδωνιβεζέκ βα-
 σιλέα Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν πόλιν ἐπέκρησαν πυρὶ. καὶ ἦν κύριος
 μετ' αὐτῶν, ἕως ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἔναντι αὐτοῦ. καὶ ἀπέ- P. 151
 δοτο αὐτοὺς ἔτη ἡ' δουλεύειν τῷ Χουσαρσαθῶμ βασιλεῖ Συρίας
 Μισοποταμίας.

10 Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων κγ' ἐβασίλευσε Λαμπραῆς ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δ'.

Ἀσσυρίων κδ' ἐβασίλευσε Πανυᾶς ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δλ'.

15 Ἀσσυρίων κε' ἐβασίλευσε Σώσαρμος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δοε'.

Ἀσσυρίων κς' ἐβασίλευσε Μιθραῖος ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δηζ'.

Ἀσσυρίων κς' ἐβασίλευσε Τεῦταμος, ὃ καὶ Ταυτάνης παρὰ τισὶ B
 20 λεγόμενος, ἔτη λβ'. ἐπὶ τούτου Ἰλιον Εὐσέβιός φησιν ἀλω-
 ναι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρκ'.

2. ἐπηρώτησεν B. ἐν B. τῷ G. Vide Iudic. I, 1. ἀναβήσ-
 ται G. 3. ἐρρήθη Bm. ἐρήθη G. 5. φεζαῖον B. ἄδωνι-
 βεζέκ B. ἀδών βεζέκ A. Ἀδῶμ - Βεζέκ G. 8. αὐτοῖς B. χουσαρ-
 σαθῶμ B. Χουσαρσαθῶθ G. Χουσαρσαθαίμ m. 10. Lemma
 om. A. 11. λαμπραῆς AB. 13. πανυᾶς AB. Πανυᾶς G.
 21. δρκ' G.

Porro filii Israël, Iesu nec non senioribus reliquis leto exemptis, domini
 oraculum consuluerunt. Quis ad bellandum in Chananaeos dux exsurget?
 Et responsum acceperunt: Iudas adscendet. Et Iudas Symeone comite
 adscendit et Chananaeum et Pherezaeum in eius manus dominus misit;
 comprehensoque Hierusalem rege Adonibezec urbem incendio vastaverant.
 Aderatque eis dominus donec coram eo malum facerent. Quare Chur-
 sarsathaim regi Syriae Mesopotamiae captivos in servitatem subiecit.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 23 Lampraes annis 30; erat porro mundi annus 4000.

Assyriorum rex 24 Panyas annis 45, mundi vero 4030.

Assyriorum rex 25 Sosarmus annis 22, mundi vero 4075.

Assyriorum rex 26 Mithraeus annis 27, mundi vero 4097.

Assyriorum rex 27 Teutamus, a nonnullis Tautanes vocatus, annis 32.

Eius tempore captum Ilium scribit Eusebius; erat vero mundi annus
 4124.

Ἀσσυρίων κη' ἐβασίλευσε Τευταῖος ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρς'.

Ἀσσυρίων κθ' ἐβασίλευσεν Ἀραβῆλος ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δς'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

5

Αἰγύπτου μ' ἐβασίλευσεν Ἀμενώφθις ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ρωθ'.

C Οὗτος ὁ Ἀμενώφθις ἐστὶν ὁ Μέμων ἐῖναι νομιζόμενος καὶ φθεγγόμενος λίθος. ὃν λίθον χρόνοις ὕστερον Καμβύσης ὁ Περσῶν τέμνει, νομίζων εἶναι γοητεῖαν ἐν αὐτῷ, ὡς Πολύαινος ὁ 10 Ἀθηναῖος ἱστορεῖ.

Περὶ Αἰθιοπίων πόθεν ἦσαν καὶ ποῦ ᾤκησαν.

Αἰθίοπες ὑπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ ᾤκησαν.

Αἰγυπτίων μα' ἐβασίλευσεν Ὄρος ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 15 ἔτος ,ρδγ'.

D Αἰγυπτίων μβ' ἐβασίλευσεν Ἀχενχερῆς ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ρδξά'.

Αἰγυπτίων μγ' ἐβασίλευσεν Ἀθωρῆς ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ρδπς'.

20

Αἰγυπτίων μδ' ἐβασίλευσε Χενχερῆς ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,διέ'.

3. ἀραβῆλος A. ἀραβίλος B. Ἀράβηλος G. 5. A. β. B. B. A. G.
8. ὁ add. B. ἀμμενοφθίς B. 12 in margine habet B.

Assyriorum rex 28 Teutaeus annis 44; erat vero mundi annus 4156.

Assyriorum rex 29 Arabelus annis 42; erat vero mundi annus 4200.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 40 Amenophthis annis 34, mundi vero 3879.

Hic Amenophthis aestimatur Memnon lapis loquax et sermone praeditus; quem sequentis temporibus Persarum rex, Polytaeno Atheniensi teste, praestigiis in eo latere creditis, in fragmenta concidit.

De Aethiopicibus unde orti et quam mundi partem incoluerunt.

Aethiopes ab Indo fluvio profecti supra Aegyptum sedem sibi elegerunt.

Aegyptiorum rex 41 Horus annis 48, mundi vero 3913.

Aegyptiorum rex 42 Achencheres annis 25, mundi vero 3961.

Aegyptiorum rex 43 Athoris annis 29, mundi vero 3986.

Aegyptiorum rex 44 Chencheres annis 26, mundi vero 4015.

Σικωνίων βασιλεῖς.

V. 121

Σικωνίων κς' ἔβασίλευσε Ζεύξιππος ἔτη λ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρπη'.

Ἔως τούτου τοῦ ἴσου ἔτους τοῦ κόσμου ἢ τῶν Σικωνίων 5 ἦτοι Πελοποννησίων λεγομένων βασιλεία διήρκεσεν ἐν γενεαῖς μὲν, P. 152 ἦτοι βασιλεῦσιν κς', ἔτεσιν 785'. ἀρξαμένη γὰρ τῷ καθολικῷ κοσμικῷ γολθ' ἔτει κατεπαύθη ἐν τῷδε τῷ ἴσῳ ἔτει. μεθ' οὗς κς' βασιλεῖς, ὡς φησιν, ἠγοῦντο αὐτῶν οἱ ἱερεῖς τοῦ Κερνίου ἔτη λγ'.

10 Ὅμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικωνίων ἀρχῆς ἔτη χιλια.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων ε' ἔβασίλευσε Φόρβας ἔτη κ'. οὗτος Ῥόδου ἐκράτησε. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ785η'.

15 Ἀργείων ζ' ἔβασίλευσε Τριόπις ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος B γ787γ'.

Ἀργείων η' ἔβασίλευσε Κρότωπος ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δκθ'.

Ἀργείων θ' ἔβασίλευσε Σθένελος ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δνγ'.

1. om. A. 4. Ἔως τούτου ἢ τῶν Πελοποννησίων βασιλεία ἀσύμφωνά ἐστι τὰ ἔτη τῶν Σικωνίων βασιλείων πρὸς τὴν στοιχειώσιν. ιβ'. γὰρ ἔτη πλέον ἀπερημόντισαν τῆς στοιχειώσεως. τοῦτο δὲ οἶμαι σφάλμα ἦν ἐκ τῶν καλλιγράφων marge A. 6. ἔτεσιν add. B. 785' m. 885' G. Aliter Eusebius p. 128. 8. κερνίου Bm. Κερνίου G. 16. κρότοπος AB. 17. δκθ' Bm. δνγ' G. 18 et 19. om. A.

Sicyoniorum reges.

Sicyoniorum rex 26 Zeuxippus annis 30, mundi vero 4188.

Ad annum usque praesentem mundi nimirum 4205 Sicyoniorum Peloponnesiorum, inquam, regnum stetit annis 967 in generationibus, hoc est, regibus 26. Cum enim communi mundi anno 3239 principium habuisset, praesente hoc 4205 desiit. Regibus istis 26 sublati Carni, ut aiunt, sacerdotes regnum tenuerunt annis 38.

Summa annorum omnium, quibus Sicyoniorum imperium stetit, est annorum mille.

Argivorum reges.

Argivorum rex 6 Phorbas annis 25. Hic Rhodum invasit; mundi vero erat annus 3968.

Argivorum rex 7 Triopes annis 86, mundi vero 3993.

Argivorum rex 8 Crotopus annis 24, mundi vero 4029.

Argivorum rex 9 Sthenelus annis 11, mundi vero 4053.

· *Φασί τινες ὅτι μετὰ Σθένελον Ἄργους ἐβασίλευσε Γελάνωρ, ὃν Ἄργεοὶ τῆς ἀρχῆς παύσαντες Δαναὸν Ἄργους ἐβασίλευσαν. ὃς ἐκπεσὼν Αἰγύπτου καὶ κρατήσας τοῦ Ἄργους ἔνδρον αὐτὸ κατεστήσατο ὃ αὐτὸς Δαναὸς διὰ τῶν λεγομένων Δαναίδων. Καῦται δὲ ἦσαν αὐτῷ θυγατέρες πενήκοντα, αἱ τοὺς πενήκοντα 5 υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αἰγύπτου διεχρήσαντο χωρὶς ἑνὸς τοῦ Ἀνγκέως, ὃς καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτόν. οὐκ ἄπιστον δὲ ἐν βαρβάρους ἢ πολυτεκνία διὰ τὸ πλῆθος τῶν παλλακῶν.*

Σποράδην.

Ἡ Ἰὼ ἢ δευτέρα εἰς Αἰγύπτου ἐλθοῦσα κατὰ τινας, ἢ καὶ 10 Ἴσις προσηγορεύθη Φαρία, γημαμένη Τηλεγόνῳ Ἐπιφρον ἐγέννησεν.

Ἐπαφος Ἰοῦς τῆς δευτέρας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου καὶ Μέμφιν ἔκτισε.

D Κόρινθος ἢ πάλαι Ἐφύρα καλουμένη ἐκτίσθη. 15

Φοίνιξ καὶ Κάδμος ἀπὸ Θηβῶν τῶν κατ' Αἰγύπτου ἐξελθόντες εἰς τὴν Συρίαν Τύρου καὶ Σιδῶνος ἐβασίλευσαν.

Βούσιρις Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης τῆς Ἐπάφου παῖς τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον τόπων ἐτυράννει καὶ τοὺς παροδεύοντας κατέδυε ξένους. 20

Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἐνεπρήσθη ὑπὸ Φλεγύου.

1. γελάνωρ A. 3. αὐτὸ Bm. αὐτῷ G. 4. κατεστήσαντο A. δάναος B constanter. 5. αὖ addidit Scaliger p. 27. 6. διεχρήσαντο Scaliger. διεχρήσατο G. 10. Ἡ om. G. 16. φοίνιξ G. 21. Φλεγίου G.

Stheneli successorem Gelanorem Argis imperasse nonnulli referunt; eique mox regia dignitate abrogata Danaum ab ipsis Argivis in imperio suffectum. Hic Aegypto pulsus et Argivorum sceptro potitus aquarum copia locum reddidit amoenum. Danaus iste filiarum Danaidum gladius, (illae vero numero quinquaginta fuerunt), fratris Aegypti filios quinquaginta, uno Lynceo dempto, qui etiam regnum eo sublato adeptus est, confecit. Tanta porro liberorum copia, permissa barbaris pellicum multitudine, fidem omnem a se non avertit.

Miscellaneous.

Io nomine secunda, quae et Isis Pharia vocata, in Aegyptum veniens ac Telegono nupta, Epaphum filium peperit.

Epaphus Ius secundae filius Aegypti rex declaratus Memphis urbem condidit.

Corinthus quondam Ephyræ coepit aedificari.

Phoenix et Cadmus Thebis Aegyptiis in Syriam profecti, Tyri Sidonisque sedibus et imperio potiuntur.

Busiris Neptuno et Libya, quae fuit Epaphi filia, natus, loco quopiam ad Nilum tyrannice occupato, praetereuntes peregrinos mactabat.

Delphicum fanum, Phlegio flammis supponente, incendio absumitur.

Κρητῶν ἐβασίλευσεν Ἀστέριος.

Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος μυθῆται Ζεὺς μίγῃται. ὃ δ' ἦν τεθνεώς· ὡς ἐν Κρήτῃ μαρτυρεῖ ὁ τάφος. αὐτῆ δ' ἦν Ἀστερίων τοῦ Κρητῶν βασιλέως γαμετῆ, ἐξ ἧς ἔσχε τρεῖς υἱούς, Μίνοα καὶ Ρα- P. 153
δδάμανθον καὶ Σαρπηθόνα, οἳ καὶ Διὸς ἐμυθῆοντο παῖδες εἶναι.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

V. 122

Ἀθηναίων πρῶτος ἐβασίλευσε Κέκροψ ὁ διφυῆς ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ' Ἰδμέ.

Κέκροψ ὁ διφυῆς τῆς τότε Ἀκτῆς, νῦν δὲ Ἀττικῆς, ἐβασί-
10 λευσεν ἔτη ν', διὰ μῆκος σώματος οὕτω καλούμενος, ὡς φησιν
ὁ Φιλόχορος, ἧ ὅτι Αἰγύπτιος ὦν τὰς δύο γλώσσας ἠπίστατο.
οὗτος ἀπὸ τῆς Ἀθηναίας τὴν πόλιν Ἀθήνας ὠνόμασεν. ἐπὶ αὐτοῦ
ἦ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἑλαία πρῶτως ἐφύη. ἀπ' αὐτοῦ δὲ Κεκροπία Β
ἦ χώρα ἐκλήθη· οὗτος πρῶτος βοῦν ἐθυσίασε καὶ Ζῆνα προση-
15 γόρευσεν, ὡς τινες. ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ πρώτῃν Ὀλυμπιάδα βασιλεῖς
ε', ἄρχοντες δὲ διὰ βίου ια', ἔτη δὲ ψ'.

Σποράδην.

Κατὰ τούτους τὰ παρ' Ἑλλησι θάυμαστὰ δοκοῦντα μυθολογῆται.

3. αὐτοῦ ὁ τάφος G. αὐτοῦ om. B. αὐτῆ Scaliger. ταύτη B.
ταῦτα G. 4. γαμετῆ B. γαμετῆν G. 11. αἰγύπτιος ὦν B.
τῶν Αἰγυπτίων G. 13. πρώτη G. 14. ἐθυσίασε] Vulgo ἐθαύ-
μασεν. ἔθυσεν Scaliger p. 28. 16. ιγ'. ἔτη δὲ φλ'. m. 17. Σπο-
ράδην om. AB. 18. τούτοις (sic) A.

Asterius Cretensibus imperat.

Europae Phoenicis filiae fingitur Iupiter commixtus. Illius vero mors certior iam comperta erat, et sepulcrum a Cretensibus ostendi solitum eandem confirmat. Europa certe Asterii Cretensium regis uxor fuit, e qua filios tres suscepit, Minoem, Rhadamanthum et Sarpedonem, Iovis filios solis fabularum commentis habitos.

Atheniensium reges.

Atheniensium regnum primus instituit Cecrops, biformis dictus, regnavitque annis 50, mundi vero 3945.

Cecrops natura geminus Actes prius, nunc Atticae vocatae, regnum obtinuit annis 50; ob corporis proceritatem, aut quia geminam Aegyptiorum linguam egregie callebat, appellationem huiusmodi, auctore Philochoro, consequutus. Hic a Pallade Athena urbem Athenas vocavit. Eius tempestate prior omnium oliva in arce Atheniensium plantata est et eius nomine proprio regio Cecropia nuncupata. Primus omnium bovem immolavit et ex nonnullorum placito Iovem imploravit. Ab eius temporibus usque ad primam Olympiadem reges numerantur sedecim, principes perpetui tredecim, anni tandem 730.

Miscellaneous.

Quae horum saeculo gesta sunt miranda, ea posteris fabularum involucris tecta narrantur.

Georg. Syncellus. I.

C Ἡ τῶν θεῶν κρίσις Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηναῖς ἐπὶ Κέκροπος
 μυθεύεται Ἑλλησι περὶ τῆς χώρας.

Τὸ ἐν Δήλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου ὑπὸ Ἐρυσίχθονος υἱοῦ
 Κέκροπος ἰδρύνθη.

Χαλδαῖοι κατὰ Φοινίκων ἐστράτευσαν.

5

Μουσικὸς ὁ Εὐκταίου καὶ Νύμφης ἤκμαζε.

Λευκαλίων βασιλεύειν τῶν κατὰ Παρνασσὸν ἤρξατο.

Κέκροψ Ἀθήνας τὰς καὶ Διάδας ἐν Εὐβοίᾳ ἔκτισεν. Εὐ-
 βοεῖς δὲ ταύτην Ὀρχομενὸν μετωνόμισαν.

Ἑλλήν υἱὸς Λευκαλίωνος ἐγνωρίζετο, ἃφ' οὗ Ἕλληνες οἱ 10
 Γραικοὶ μετεκλήθησαν.

D Ἀμπελουργία ὑπὸ Διονύσου ἐγνωρίσθη, οὗχι τοῦ ἐκ Σεμέλης.

Ἄρειος πάγος ἐκλήθη καὶ δικαστήριον κατέστη.

Τῷ μὲ ἔτι Κέκροπος τοῦ διφρυοῦς πρώτου βασιλέως Ἀθη-
 ναίων τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωϋσέως φησὶν 15
 ὁ Παμφίλου ἐμβρόντητος Εὐσεβίου γενέσθαι, ὅπερ κατὰ μὲν τὸν
 ἐκείνου πυραλογισμὸν τῶν ἐξ Ἀδάμ ἔτος ἦν γγπθ', κατὰ δὲ τὸν
 ἄληθῆ καὶ ἀκριβέστατον λόγον γγθθ', κθ' δὲ Ἀώδ.

Ἡρακλέα τινὲς φασὶν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Δισανδᾶν ἐπι-
 λεγόμενον, ὡς καὶ μέχρι νῦν ὑπὸ Καππαδόκων καὶ Ἰλλίων. 20

3. Τὸ] τῶν AB. Ἐρυσίχθονος Scaliger. Ἐρυσίχθονος G.

6. Musicus etiam Eusebius p. 281. Est Musaeus. 8. δυάδας AB.

εὐβοίς A. ἐβόης B. Εὐβοεῖς G.

9. ὀρχόμενον B. ὀρχωμένον A.

13. ἄρειος B. 17. ἔτος] ἐτῶν G. γγπθ'—λό-

γον addidi ex B. 18. τοῦ Ἀώδ G. 19. δισανδᾶν B. διβδᾶν A.

Διωδᾶν Scaliger p. 29. 20. καππαδοκῶν B. Ἰλλίων] Ηλιαίων

m. Addebatur οὕτω καλεῖσθαι, quae om. B.

Cecropis aetate deorum Neptuni et Palladis iudicium et de nomine
 regioni imponendo fabula confingitur.

Delium Apollinis Delii fanum ab Erysichthone Cecropis filio constructum.

Chaldaei Phoenicibus bellum inferunt.

Musaeus Euctaei et Nymphae filius florebat.

Deucalion iis, qui ad Parnassum, imperitare coepit.

Cecrops Athenas, quas et Diadas vocant, in Euboea fundavit; hanc
 urbem Euboici Orchomenon posteris temporibus appellaverunt.

Hellen Deucalionis filius agnoscebatur; ab eo Hellenes Graeci nuncupati
 sunt.

Vitium colendarum industria a Baccho, non eo tamen qui vulgo Se-
 meles filius habetur, reperta est.

Areopago nomen impositum et iudicii tribunal in eo institutum.

Anno biformis Cecropis regis Atheniensium primi quinto supra quadra-
 gesimum Israelis ex Aegypto, Mose duce, profectionem stupidus Pamphili
 Eusebius assignat; eademque hallucinantibus eius calculis anno ab Adamo
 creato 3989, Aod autem 22, contingere debuerat.

Herculem cognomento Dibdan in Phoenicia floruisse quidam referunt,
 eoque nomine ad hunc usque diem a Cappadocibus et Eliensis celebrari.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

P. 154

Τῆς βίβλου τῶν κριτῶν ἔτη.

Χουσαρσαθῶμ βασιλεὺς Συρίας Μεσοποταμίας ἐκράτησε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη η΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 773β΄.

5 Γοθονοήλ πρῶτος κριτῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέστη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοθεὶς, ἀδελφὸς Χαλέβ ὁ νεώτερος, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἔτη μ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 773δ΄.

Ὁ Ἰσραὴλ ἁμαρτήσας παρεδόθη τῷ Αἰγλῶμ βασιλεὶ Μωαβιτῶν ἔτη ιη΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 773ν΄.

10 Ἀὐδ κριτῆς δεύτερος ἐπιστρέψαντι τῷ Ἰσραὴλ ἐδόθη παρὰ τοῦ Β Θεοῦ. οὗτος ἀνελὼν τὸν Αἰγλῶμ βασιλεῖα Μωαβιτῶν ἤγησατο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη π΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 773ξ΄.

Ἐβδομηκοστῷ ἔτει τοῦ Ἀὐδ φησιν ὁ Ἀφρικανὸς τὸν ἐπὶ Λευ- V. 123 καλίωνος καταχυσμὸν. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀκριβῶς ἀποδείξαι 15 τῶν παρ' Ἑλλήσι πάντων χρόνων διασφαλλομένων ὅσοι πρὸ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος ιστόρηται, πλὴν ὅτι τοῦ ἀληθοῦς ἔγγυς ἔστοχάσατο, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς παραπλησίως, μὴ ἔχοντες ἄλλο τι περισσότερον δεῖξαι.

Μετὰ τὴν τελευταίην Ἀὐδ ἀνέστη Σεμέγαρ υἱὸς Ἀνάθ, καὶ ἔσωσε C

8. Τί λέγει περὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ὅτι ἐδοῦλευσαν τῷ βασιλεὶ Συρίας ἔτη η΄. διὰ τὸ ποιῆσαι πονηρὸν ὁμοίως καὶ τῷ βασιλεὶ Αἰγλῶν mar- go A. χουσαρσαθῶμ B. χουσαρ σαθῶμ A. Κουσαρ Σαθῶμ G. τοῦ B. τὸν G. 5. γοθονοήλ B. Γοθονοήλ G. Conf. ad p. 146 c. 8 et 11. αἰγλῶμ B. Αἰγλῶμ G. Ἐγλῶμ Iudic. III. 19. Σεμέ- γαρ] Σαμεγάρ Iudic. III, 31. Ἀνάθ] Δινάχ Iudic.

ANNI MUNDI

Libri Iudicum anni.

Chusarsathaim Syriae Mesopotamiae rex Israël oppressit annis 8, mundi vero 3902.

Gothoniel frater; Caleb iunior ex tribu Iuda, primus iudex a deo datus, exsurrexit et populum gubernavit annis 40, mundi vero 3910.

Israël praevaricatus Aeglon regi Moab traditus est annis 18, mundi vero 3950.

Aod iudicum secundus Israël ad deum converso liberator concessus est. Hic Aeglon Moabitarum rege occiso rexit Israël annis 80, mundi vero 3968.

Anno Aod 70 diluvium, quod sub Deucalione contigit, Africanus assi- gnat. At cum temporum rationes Olympiade prima superiores fallaces apud Graecos et incertae sint cunctae, annum eius et tempus fideliter indicere, res est operosa et omnium difficillima. Illum tamen a sincero veritatis scopo longius haud aberrasse inficias non ierim; cumque res alia, quae profertur certior, non suppetat, quam ut in idem circiter tempus referrem apud me nihil antiquius fuit.

Aod defuncto surrexit Samegar, filius Dinach, qui delatis bello alienige-

καὶ αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ πατάξας τοὺς ἄλλοφύλους. καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰδωλομανεῖν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χαναὰν ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δμη'.

Δεβῶρρα προφήτις γυνὴ Ἀφειδώδ φυλῆς Ἐφραΐμ κατὰ τοὺς 5 χρόνους τούτους ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ. διὰ ταύτης ἠγήσατο Βαράκ υἱὸς Ἀβινοεὶμ ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ τῆς κατὰ Σισάρα μάχης τοῦ ἀρχιστρατήγου Ἰαβὶν. καὶ ἐκράτησε πύσης τῆς δυνάμεως Δαυτοῦ. αὐτὸς δὲ τοῖς ποσὶ διαφυγὼν ὁ Σισάρα ὑπὸ Ἰαὴλ γυναικὸς Χαβέρ τοῦ Κιναλοῦ ἀνηρέθη πασσάλῳ κατὰ τῆς γνάθου διαπα- 10 ρεῖς. τότε ἤσε Δεβῶρρα σὺν Βαράκ ὠδὴν ἐπινίκιον τῷ Θεῷ. καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ἔτη μ'.

Δεβῶρρα σὺν Βαράκ ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δξη'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

15

Ἀσσυρίων λ' ἐβασίλευσε Χάλαος ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσμβ'.

P. 155 Ἀσσυρίων λα' ἐβασίλευσεν Ἄνεβος ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσπζ'.

Ἀσσυρίων λβ' ἐβασίλευσέ Βάβιος ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 20 δτκε'.

2. οἱ add. B. 3. λαβεῖν B. Ἰακωβ G. Ἰαβὶν Iudic. IV, 2.
 5. Δεβῶρρα γυνὴ Ἀφειδώδ dicitur Iudic. IV, 4. ἐκ φυλῆς m.
 6. τούτου B. 7. ἀβινοεὶμ B. Ἀβινεὶμ Iudic. σισάρα B.
 8. λαβεῖν B. Ἰακείμ A. Ἰωαχείμ G. 9. ὁ σισάρα B. ὡς ἠσά-
 ρα A. 10. Χαβέρ] χαμὲρ AB. κινάλοῦ B. 11. δεβῶρρα B.
 12. ἡ γῆ B. ἐν γῆ A. 15. om. A.

nis liberavit Israël. Et adiecerunt filii Israël insanire in idola; et tradidit eos dominus in manus Asor regis Chansan annis 20, anno mundi vero 4048.

Debbora mulier prophetissa, uxor Lapidoth ex tribu Ephraim, temporibus istis iudicabat Israël. Eius hortatu Barac filius Abineem ex tribu Nephtholim pugnae adversus Sisaram ducem Iabin ineundae ducem oppositum sese exhibuit et inimicum omnem exercitum delevit. Ipse vero Sisara pedes fugiens, ab Isæl Chaber Cinael uxore paxillo circa maxillam confossus interiiit. Debbora felicitis illius successus et victoriae hymnum, Barac concinente, deo persolvit. Et quievit terra annis 40.

Debbora una cum Barac rexit Israël annis 40, erat porro mundi annus 4068.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 80 Chalaus annis 45, mundi vero 4242.

Assyriorum rex 31 Anebus annis 38, mundi vero 4287.

Assyriorum rex 82 Babius annis 37, mundi vero 4325.

Βάβιος οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ἑλλησι Τιθωνὸς λεγόμενος Ἀσσυρίων λβ' βασιλεύς. τούτου παῖς Μένμων, ὃς συνεμάχησε τῷ Πριάμῳ κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ διεφθάρη ὑπὸ Ἀχιλλέως. φέρεται δὲ καὶ ἀντίγραφος τῆς Πριάμου ἐπιστολῆς. ὁ αὐτός ἐστι δὲ καὶ δεῦτερος Ταυτάνης.

Ἀσσυρίων λγ' ἐβασίλευσεν . . . . . ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτξβ'.

Ἀσσυρίων λδ' ἐβασίλευσε Δερκύλος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν Β ἔτος δτλβ'.

10

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων μέ' ἐβασίλευσεν Ἀχερρῆς ἔτη η' ἢ καὶ λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυμα',

Αἰγυπτίων μς' ἐβασίλευσεν Ἀρμαῖος, ὁ καὶ Δαναὸς, ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δμθ',

15 *Ἀρμαῖος, ὁ καὶ Δαναὸς, φεύγων τὸν ἀδελφὸν Ῥαμμεσῆν τὸν Αἰγυπτίον ἐκπίπτει τῆς κατ' Αἰγυπτίον βασιλείας αὐτοῦ, εἰς Ἑλλάδα τε ἀφικνεῖται. Ῥαμμεσῆς δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Αἰγυπτὸς καλούμενος, ἐβασίλευσεν Αἰγυπτίου ἔτη ξη', μετονομάσας τὴν χώραν Αἰγυπτίον τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἧτις πρότερον Με- V. 124
20 στραία, παρ' Ἑλλησι δὲ Ἀερία ἐλέγετο. Δαναὸς δὲ, ὁ καὶ Ἀρμαῖος, κρατήσας τοῦ Ἄργους καὶ ἐβαλὼν Σθένελον τὸν Κρο-*

1. τίθωνος B. 4. ἀντίγραφος] Apud Eusebium p. 44. δὲ delet m. 6. Lacunae indicio caret A. Θυναῖος supplevit Scaliger p. 29. 7. δτξβ' om. B. 8. δερκύλος AB. 11. ἀχερρῆς B. Ἀχερῆς G. 12. δμα' m. 14. δμθ' m. 16. αἰγυπτίον AB. Αἰγυπτίων G. Αἰγυπτίον Scaliger. 18. αἰγυπτίος AB. Αἰγυπτὸς G. Αἰγυπτὸς Scaliger. 20. αἰρεία B. 21. ἐβαλὼν B. ἐμβαλὼν G.

Babius iste Tithonus est Graecorum vocibus laudatus Assyriorum rex 32, cuius filius Memnon adversus Graecos Priamo tulit auxilium et Achilles manu sublatum est. Epistolae ad eum a Priamo datae inter nonnullas circumfertur exemplar. Idem secundus Tautanes agnoscitur.

Assyriorum rex 33 [Thinaeus] annis 90, mundi vero 4362.

Assyriorum rex 34 Dercylus annis 40, mundi vero 4392.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 45 Acheres annis 8 vel 30, mundi vero 4041.

Aegyptiorum rex 46 Armaeus, qui et Danaus, annis 9, mundi vero 4049.

Armaeus, qui et Danaus, fratrem Ramessesem Aegyptum fugiens, quod tenebat, Aegypti regno excidit et in Graeciam profectus est. Frater eius Ramesses, Aegyptus etiam dictus, Aegypti regnum occupavit annis 68 et ex eius proprio nomine regioni Mestraeae nonnullis, Graecis autem Aeriae primitus vocatae, Aegypti nomen indidit. Danaus porro, qui et Armaeus, Argis potitus, in Argivos, Sthenelo Crotopi filio electo, tyrannidem arri-

τωποῦ Ἀργείων βασιλευσε· καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν Δαναΐδαι καλούμενοι ἐπ' Εὐρυσθέα τὸν Σθενέλου τοῦ Περσέως. μεθ' οὗς οἱ Πελοπίδαι ἀπὸ Πέλοπος παραλαβόντες τὴν ἀρχὴν, ὧν πρῶτος Ἄτρεϋς.

Ἀργείων βασιλεῖς.

5

D Ἀργείων ι' ἐβασίλευσε Δαναὸς ἔτη νη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δξδ'.

Ἀργείων ια' ἐβασίλευσε Λυγκεὺς ἔτη λέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρβ'.

Ἀργείων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἄβας ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 10 ,δρζ'.

Ἀργείων ιγ' ἐβασίλευσε Προΐτος, ὃ καὶ Περσεὺς, ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρδ'.

Ἀργείων ιδ' ἐβασίλευσεν Ἀκρίσιος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσια'. 15

Μετὰ Ἀκρίσιον, ὡς φασι, τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων εἰς Μν-
P. 156 κήγας μετατεθείσης διεγένοντο βασιλεῖς οἷδε· Περσεὺς, ὃς ἀνῆ-
λεν ἀκουσίως τὸν Ἀκρίσιον, Σθένελος, Εὐρυσθεὺς, Πέλοψ,
Ἄτρεϋς, Θυέστης, Ἀγαμέμνων, Αἴγισθος, Ὀρέστης, Τισαμ-
νὸς, Πενθεὺς καὶ Κομήτης. μεθ' οὗς Ἡρακλειδῶν κάθοδος. 20

Ἔως τούτου ,δσμγ' κοσμικοῦ ἔτους γίνονται τῆς Ἀργείων

8. οὗς Scaliger. Legebatur ἧς. 8. Λυγκεὺς Eusebius p. 131.

λυγεὺς A. λυγεῦς B. Λογεὺς G. 9. ,δρβ' m. ,δρζ' G.

10 et 11. om. AB. 10. addidi ἦν ἔτος. 12. ὁ add. B.

14. λα'] λγ' m. 16. μυκήνοος B. 17. δε add. B. 19. θνε-

στης AB. 20. κομήτης A. Κομίτης G. Ἡρακλειδης A.

21. Σημάλωσον πρὸς τὴν στοιχείωσιν ὑπεκλήφει τῶν βασιλέων

ἔτη ε'. margo A.

puit; tum eius posterī, Danaidae ab eo nuncupati, ad Eurystheum filium Stheneli, qui Perseo natus est, regnum exceperunt; quibus Pelopidae, potestate a Pelope transmissa, successerunt. Horum primus fuit Atræus.

Argivorum reges.

Argivorum rex 10 Danaus annis 58, erat porro mundi annus 4064.

Argivorum rex 11 Lynceus annis 35, mundi vero 4122.

Argivorum rex 12 Abas annis 37, mundi vero 4157.

Argivorum rex 13 Proetus, qui et Perseus, annis 17, mundi vero 4194.

Argivorum rex 14 Acrisius annis 33, mundi vero 4211.

Post Acrisium, regno Argis Mycenae translato, reges isti, prout feruntur, successerunt. Perseus, qui Acrisium incautus sustulit, Sthenelus, Eurystheus, Pelops, Atræus, Thyestes, Agamemnon, Aegisthus, Orestes, Tisamenus, Pentheus et Comites, quos excepit redueum Heracleidarum descensus.

Ad praesentem ab orbe condito annum 4243 Argivorum imperii nume-

βασιλείας ἔτη φνα' ἐν γενεαῖς ιδ', ἤτοι βασιλεῦσιν· ὧν θ' μὲν
 κυρίως Ἀργεῖοι λέγονται, ε' δὲ Δαναῖδες οἱ ἀπὸ Δαναοῦ ἕως
 Ἀκρίσιου ἄρξαντες, καθ' οὓς καὶ Δαναοὶ Ἀργεῖοι ἐλέγοντο. μετὰ
 δὲ τούτους ἐβασίλευσε τοῦ Ἀργεῖου Πέλοψ, παρ' Ὀμήρῳ τῷ
 5 ποιητῇ λεγόμενος πηλεΐππος ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ σκῆπτρον τῆς βα-
 σιλείας παρ' αὐτοῦ Διὸς εἰληφέναι· οὗτος Ἀτρεΐ παιδὶ κατέλιπε B
 τὴν βασιλείαν. μεθ' οὓς Θυέστης, εἶτα Ἀγαμέμνων καὶ Μενέ-
 λαος υἱοὶ Ἀτρέως, οἳ καὶ κατὰ τῆς Τροίας διὰ τὴν Ἑλένης κλο-
 πὴν ἐπιστρατεύσαντες σὺν Ἀχιλλεΐ καὶ Ὀδυσσεΐ, Αἴαντι καὶ τοῖς
 10 λοιποῖς τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν νήσων βασιλεῦσι καὶ ναυσὶ καὶ
 στρατεύμασι. μεθ' οὓς Αἰγισθος, εἶτα Ὀρέστης καὶ οἱ λοιποὶ
 Πελοπίδαι Ἀργείων καὶ αὐτοὶ βασιλεῖς ἀναγορευόμενοι κατὰ τὴν
 Ὀμήρου ποιήσιν· κατὰ δὲ τινος τῶν ἱστορικῶν, Μυκηθῶν, διὰ
 τὸ κυριεῦν ἄμφω τῶν χωρῶν, οἷς καὶ Εὐσέβιος ἔπεται. ἡμεῖς
 15 δὲ αὐτοὺς Ἀργείων ἐφεξῆς κατατάττομεν λογιζόμενοι κατὰ συν-
 χεῖαν τῶν Δαναῖδων τοῦ Ἀργεῖου μὲν βασιλεύσαντας, Πελοπί- C
 δας δὲ καλουμένους ἀπὸ Πέλοπος, εἰς ὃν καὶ τὸ γένος ἀναφέ-
 ρουσι, καὶ τὴν Ἀργείων ἀρχὴν ἐπὶ πλεόν ἀυξήσαντας. τινὲς δὲ
 διαφέρονται λέγοντες μετὰ Ἀκρίσιον εἰς Μυκήνας μετατεθείσης
 20 τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων βασιλεῦσαι Περσέα, Σθένελον, Εὐρυ-
 σθέα πρὸ τοῦ Ἀτρέως, Πέλοπος μνήμην οὐδ' ὅλως ποιούμε-
 νοι, οἷς οὐχ ἐπόμεθα μάρτυρα ἔχοντες Ὀμηρον.

2. ε' δὲ — ἐλέγοντο addidi ex B. δαναοὶ et δάναιοι B, ut solet.
 6 κατέλιπον B. 9. καὶ Αἴαντι m. 15. αὐτοὺς A. αὐτὸς B.
 omisit G. κατατάττομεν A. κατατάττωμεν B. 16. δαναί-
 δων AB. 18. δὲ add. B. 21. πρὸ] πρὸς B.

rantur anni 551 in generationibus, id est, regibus 14, e quibus novem
 proprie nuncupantur Argivi. His exactis Pelops Argis imperavit, equorum
 agitator apud Homeri poetae Iliadem et a Iove ipso regni sceptum acce-
 pissae celebratur. Hic filio Atreo regnum reliquit; post quem imperavit
 Thyestes, deinde Agamemnon et Menelaus Atrei filii, qui raptae Helenes
 iniuriam ultiri cum Achille, Ulysse, Aiace et reliquis Europae insularum-
 que regibus, navibus et exercitibus in Troiam profectionem susceperunt.
 Successit Aegisthus deinde Orestes et Pelopidae reliqui, quibus Argivorum,
 apud Homeri opera, iuxta alios autem Historicos, quorum usum sequitur
 Kusebius, Mycenarum regum, quod utriusque loci domini fuerint, appel-
 latio adscripta est. Eos sane ad Argivorum laterculum adnectimus Danaï-
 das continuata serie Argis imperium exercuisse contemplati; qui etiam a
 Pelope, in quem generis referunt originem, Pelopidarum nomen mutuatur
 et Argivorum fines et imperium plurima locorum accessione propagasse le-
 guntur. His adversa tenent, qui Mycenae translati Argivorum regno post
 Acrisium sentiunt imperasse Perseum, deinde Sthenelum, mox Eurysthemum,
 ante Atreum, Pelopis autem regnum omittunt, ne quidem eius nomen me-
 moratum volunt, quorum sententiam certiore Homeri testimonio firmati se-
 qui non possumus.

V. 125

Σποράδην.

D Ἀμφίων Ἐθῶν ἐβασίλευσεν, ὡς ἄλλοι· οὗτος ἐμυθεύετο κισσαρῶν θάλασσαν τοὺς λίθους, οὗς ἐδόξως ὑπόληπτεον ἡλιθίους τινὰς ἀνθρώπους.

Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων ἀδελφοὶ ἦσαν ποιμένες λυρικοί καλοῦ-5
μενοι διὰ τὸ κισσαρῶν ποιμενικῶς.

Ὅρφεος Θράξ ἔγνωρξετο. τούτου μαθητῆς Μουσαῖος ὁ
Ἐὐμόλπου υἱός.

Τὰ κατὰ Ὑψιπύλην ἐν Ἀθήνῃσιν καὶ σφίγγα. Παλαίφατος
P. 157 Κάδμου γυναικὴ φησι γενομένην διὰ ζῆλον Ἀρμονίας ἀποστᾶσαν¹⁰
Καδμείους πολεμεῖν. τὴν τε περὶ Οἰδίπουν, ὡς εἶπεν αὐτήν, καὶ
τὰ κατὰ τὴν Ἀργῶν καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ἐν οἷς ἦσαν Ἡρακλῆς
καὶ οἱ Διόσκοροι καὶ Ἀσκληπιός. εἰ δὲ τούτοις οἱ Διόσκοροι συν-
ήκμαζον, πῶς δύναται τούτων εἶναι ἀδελφὴ Ἐλένη, εἰ μὴ ποῦ
μετὰ πολλὰ ἔτη παρθένος ἀρπάσσεται ὑπὸ Θησέως; 15

Ἐν Ἀργεὶ ἱεράτευσεν Ὑπερμνήστρα Λαλαῖα.

Ζῆθος καὶ Ἀμφίων Κάδμον ἐκβαλόντες Ἐθῶν ἐβασίλευσαν.

Κρήτης ἐβασίλευσε Λάπις.

Κρήτης ἐβασίλευσεν Ἀπτέρας, ὅς καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν.

5. δὲ delet m. 9. Τὰ] τῷ A. Ἀθήνῃσιν Scaliger. Μουσῶν G.
11. ὡς] δε καὶ G. 12. τὰ add. A. Ἀργῶν B. 13. ὁ
Ἀσκληπιός G. 14. εἶναι add. B. 18. Λάπις] Λάπης A. Λάπ-
σης B. 19. Ἀπτέρας δε] Legebatur Ἀπτέρας τε. ἀπτέραςθε AB.

Miscellanea.

Amphion, ut plures alii, Thebis regnavit. Hic cithara delinitos lapides quo vellet trahere fictus est; verum stolidis et agrestibus nonnullis hominibus ad civilem vitam eius ingenio traductis portentum eiusmodi aequiori sensu asserendum.

Zethus et Amphion fratres fuere pastores inter lyricos numerati, quod pastoritias cantilenas ad citharae modulos componerent.

Orpheus Thracia oriundus hac aetate florebat. Eius discipulus Musaeus Eumolpi filius extitit.

Ea quae de Hypsipile in Lemao memorantur.

Sphingem Cadmi uxorem scribit Palaephatus, eamque concepta in Harmoniam invidia virum deseruisse et Cadmeis bellum indixisse narrat. Res deinde ab Oedipo gestae, tum quae Argo navem et Argonautas attinent; in quibus Hercules, Castor et Pollux Dioscori, nec non Aesculapius numerabantur. Verum si Dioscori memoratis tempore fuerint aequales, quomodo soror eorum Helena a Theseo deinceps potuit rapi, nisi forsann post annos plurimos virgo permanserit?

Hypermanestra, Danae filia, sacerdotio apud Argos functa est.

Zethus et Amphion Thebarum regnum Cadmo electo occupant.

In Creta regnavit Lapis.

In Creta regnavit Apteras, qui et urbem condidit.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

B

Ἀθηναίων δεύτερος ἐβασίλευσε Κραναὸς ἀπὸ γῶν ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γῶδ'.

Κραναοῦ τούτου δευτέρου βασιλείως τῆς Ἀττικῆς θυγάτηρ ἦν Ἀτθίς, καθ' ἣν Ἀττικὴ ἡ χώρα ὠνομάσθη, πρότερον Ἀκτὴ λεγομένη.

Κατὰ τοῦτον τὸν Κραναὸν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ὁ ἐπὶ Φαέδοντος ἐμπρησμὸς ἐν Αἰθιοπίᾳ. πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι γέγονασιν Ἑλλήσι τοπικαὶ φθοραὶ, ὡς Πλάτων
10 ἐν Τιμαίῳ.

Ἀπὸ δὲ Ἑλλῆνος τοῦ Δευκαλίωνος Ἑλληνες οἱ Γραικοὶ καλοῦνται.

Ἀθηναίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀμφικτύων ἔτη ι', υἱὸς Δευκαλίωνος, γαμβρὸς Κραναοῦ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δδ'.

15 Κατὰ Ἀμφικτύωνα τὸν Δευκαλίωνος υἱὸν τινὲς φασὶ Διώνσον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα ξενωθῆναι Σημάχῳ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ νεβρίδα δωρησασθαι. ἕτερος δ' ἦν οὗτος ἐκ Σεμέλης.

Ἀθηναίων δ' ἐβασίλευσεν Ἐριχθόνιος ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
20 ἔτος διδ'.

Οὗτος Ἐριχθόνιος Ἡφαίστου ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἐρεχθεὺς ἐστίν. Ἐριχθόνιος ἄρμα πρῶτος Ἑλλῆσιν ἐφεῖρεν. ἦν γὰρ παρὰ βαρβάρων.

5. ἀτθίς (sic) AB. 17. νεβρίδα B. νευρίδα G. οὗτος hic B. Legebatur post Σεμέλης. 19. ἐρεχθόνιος AB. 21. ἐρεχθόνιος Δ.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex secundus Cranaus indigena annis 9, mundi vero 3995.

Cranai regis huius Atticae secundi filia fuit Atthis, a qua regio Acte prius dicta, Atticae nomen deinceps accepit.

Ad Cranai eiusdem tempus Deucalionaeum diluvium in Thessalia ac Phaëtonis incendium in Aethiopia revocantur. Plures etiamnum clades et strages per varia loca grassatae sunt, de quibus Plato in Timaeo.

Ab Hellene vero Deucalionis Graeci Hellenes nuncupati sunt.

Atheniensium rex tertius Amphictyon, Deucalionis filius, Cranai gener annis 10 imperavit; erat porro mundi annus 4004.

Amphictyone Deucalionis filio regnante Bacchum in Atticam profectum a Semacho receptum hospitio ac eius filiae pellem cervinam donasse narrant. Alius autem a Semeles filio hic Bacchus extitit.

Atheniensium rex 4 Erichthonius annis 50, mundi vero 4014.

Erichthonius iste, Vulcani filius, Erechtheus Homero dicitur. Erichthonius primus e Graecis currum invenit; iam enim in usu erat apud barbaros.

V. 126 Ἰθρηναῖον εἰ βασιλευσε Πανδίων ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
δξδ'.

Τούτου θυγατέρες Πρόκνη καὶ Φιλομήλα τοῦ Πανδίωνος.

Σποράδην.

Λακεδαιμονία ἐκτίσθη ὑπὸ Λακεδαιμονοῦ τοῦ ἐκ Μεσσηνίας. 5

P. 158 Ἐπαφος Ἰούς τῆς δευτέρας καὶ Διὸς υἱὸς Μέμφιν ἔκτισεν ἐν
Αἰγύπτῳ.

Ἄρκας ὁ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς υἱὸς Πελασγῶν κρυψάσας Ἄρ-
καδίαν τὴν χώραν μετωνόμασε.

Δάρδανος ἔκτισε Δαρδανίαν. 10

Κάδμος Θηβαίων βασιλευσεν, οὗ τῆς θυγατρὸς Σεμέλης
υἱὸς ὁ Διόνυσος ἐκ μοιχείας, ὃν Ἕλληνες Διὸς φασὶ μυθικῶς.
κατὰ τούτους Αἴνος καὶ Ἀμφίων καὶ Ζῆθος λυρικοὶ Θηβαῖοι
καὶ μουσουργοὶ ἐγνωρίζοντο, ὡς τινες ἄλλοι δὲ μετὰ ταῦτα.

B Φοινίξ Τυρρίοις βασιλευσε. 15

Μίνως Κρήτης βασιλευσεν ὁ Εὐρώπης.

Ῥαδάμανθους καὶ Σαρπηδῶν Ἀνκίων ἤρχον.

Ἀμφίων καὶ Ζῆθος Θηβαίων ἐκτυπύλων βασιλευον.

Δαρδανίας Ἐριχθόνιος Δαρδάνου βασιλευσεν.

1. Αἴων G. 4. Σποράδην G ante Τούτου θυγατέρες posuit.

5. μεσσηνίας (sic) B. Μεσσηνίας G. 6. Ἰούς] υἱὸς B. 8. καλε-

στός B. 10. δαρδάνος B. 12. μοιχείας B. 13. Αἴνος Scal-

liger p. 90. αἰνὸς B. ἐνός G. 15. φοινίξ B. Φοινίξ G.

19. δαρδανείας B ἐριχθόνιος AB. Δαρδάνου Scaliger.

Δάρδανος G. δαρδάνος B.

Atheniensium rex 5 Pandion annis 40, mundi vero annus erat 4064.

Huius Pandionis Procne et Philomela filiae celebrantur.

Miscellanea.

Lacedaemonia a Lacedaemone Messenio construitur.

Eraphus, Ius secundae nomine Iovisque filius, Memphim in Aegypto
condidit.

Arcas, Callistus et Iovis filius, Pelasgis superatis Arcadiae nomen im-
posuit regioni.

Dardanus condidit Dardanium.

Cadmus Thebanorum regnum tenuit, cuius filiae Semeles Bacchus filius
ex scortatione natus est, quem Graeci Iove natum fabulose narrant. Horum
tempore, ut quidam scribunt, Linus et Amphion et Zethes lyrici Thebani
musicisque peritissimi memorabantur; ex aliorum vero sententia posteriori-
bus saeculis vixere.

Phoenix Tyriis imperavit.

Minos Europae filius Cretae rex designatur.

Rhadamanthus et Sarpedon Lyciorum principes effecti.

Amphion et Zethus Thebarum septem portis illustrium regno sunt potiti.

Dardanus Erichthonius regnat in Dardania.

Ἐδρώπης ἀρπαγή.

Ἀρμονία ἠρπαγή ὑπὸ Κάδμου.

Οἱ Ἴδαοι Δάκτυλοι, οἱ σίδηρον εὐρύντες, κατὰ τούτους ἦσαν.

5 Μῆλος καὶ Θάσος καὶ Ἀλλισθη ἐκτίσθησαν καὶ Πάφος. C

Βιθυνία ἐκτίσθη ὑπὸ Φοίνικος, ἣ πρὶν Μαριανδυνὴ καλουμένη.

Ἐφύρα ἢ τῶν Κόρινθος ὑπὸ Σισύφου ᾠκίσθη.

Κόρης ἀρπαγή Περσεφόνης ὑπὸ Αἰδωνίως τοῦ Μολοσσῶν βασιλέως, ὃς εἶχε κύνα παμμεγέθη τὸν λεγόμενον Κέρβερον, ᾧ τὸν Πειρίθου ὑστερον διεχορήσατο παραγενόμενον ἐφ' ἀρπαγῆ τῆς γυναικὸς ἅμα Θησεΐ. Θησεΐ δὲ παρατυχῶν Ἡρακλῆς ἐρρύσατο μέλλοντα συνδιαφθεῖσθαι τῷ Πειρίθῳ. διὰ δὲ τὸ τοῦ κινδύνου προὔπτον ἐξ Αἰδου νομίζεται Θησεὺς ἀνεληλυθέναι, ὡς Φιλόχο- 15 ρος ἱστορεῖ ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ.

Ἐλευσίνας πόλιος Κελεὺς ἐβασίλευσε, καθ' ὃν Τριπτόλεμος ἦν, ὃν φησὶν ὁ Φιλόχορος μακρῷ πλοῦν προσβαλόντα ταῖς πόλεσι τὸν σῆτον δίδουαι, ὑπονοεῖσθαι δὲ πτερωτὸν ὄφιν εἶναι τὴν ταῦν· ἔχειν δὲ τι καὶ τοῦ σχήματος. D

20 Ἀχαΐα ὑπὸ Ἀχαιοῦ ἐκτίσθη.

3. Ἴδαοι Δάκτυλοι Scaliger. ἰδασυδάκτυλοι AB. δὲ Ἰδασυδάκτυλοι G. οἱ σίδηρον] οἱ om. G. τούτους B. τούτοις G.

5. ἀλλισθη A. ἀλλισθη B. Καλλισθη m. 6. Μαριανδυνὴ Scaliger. Μαριανδινὴ G. 8. Ἐφύρα B. 9. περσεφόνη A. περσεφώνη B. Αἰδωνίως Scaliger. ἀνδωνίως A. ἀνδονίως B. Ἀδάωνίως G. 11. περιθου AB. 12. ἀμηθήσει B. 13. διαφθεῖσθαι G. τῷ Πειρίθῳ Scaliger. τῷ περιθου B. τὸ Πειρίθου G. διὰ δὲ τὸ τοῦ] διὰ τὸ G. 16. τριπτόλεμος AB.

Europae raptus.

Harmonia a Cadmo rapta.

Idaei Dactyli, ferri et operum eius inventores, his temporibus vivebant.

Melus, Thasus, Callista et Paphus conditae.

Bithynia, prius Mariandyne dicta, a Phoenice constructa.

Ephyræ, quae nunc Corinthus, a Sisypho habitatur.

Proserpinae puellae raptus ab Aedoneo Molossorum rege, cui canis erat ingentissimus nomine Cerberus, quo deinde Pirithoum cum Theseo ad rapiendam uxorem profectum ultus est. Theseum vero iam in mortis periculo constitutum adveniens Hercules liberavit, unde propter insperatam ex imminenti periculo salutem, ex inferis reversus creditur Theseus, prout Philochorus rerum Atticarum libro secundo narrat.

Eleusinae Celeus regnavit, cuius tempore Triptolemus celebrabatur, quem Philochorus ait longa navi vectum ad urbes varias accedentem, frumentum suppeditasse, unde navis serpens alis instructus aestimata ac non nihil serpentis figuram retulisse.

Achais ab Achæo fundata.

Καδμεία ἐκτίσθη καὶ Σίδη ἐν Κιλικίᾳ.
Διονύσου γένεσις ἐκ Σεμέλης.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ὁ Ἰσραὴλ ἁμαρτήσας παρεδόθη τοῖς Μαδιναίοις ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρῆ'. 5

P. 159 Γεδεὼν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρμ'. 5

Γεδεὼν ἐπιναστὰς κατὰ ἀλλοφυλῶν ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ υἱὸς Ἰωῦ τοῦ Ἀβιεζρεῖ, ἀγγέλου ἐπιστασία τότε πατρικὸν καθέειλε
V. 127 θυσιαστήριον καὶ θεῖον ἀντρωκοδόμησε, ἀνόσας τὸν μωσχὸν τὸν στευτὸν τῷ θεῷ ὀλοκαύτωσιν ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλλου, οὗ 10 ἐξέκομε τοῦ Βαάλ. οὗτος τὸ πνεῦμα θεοῦ λαβὼν καὶ τοῖς ἐπὶ τῷ πόκιρ σημείοις πεπιστευκῶς, ποτὲ μὲν ὕγοῦ, ποτὲ δὲ ξηρῶ γεγονότι, παραδόξως σὺν λάψασι τριακοσίοις ἰβ' μυριάδας ἀνδρῶν ἐτρωπώσατο, συλλαβὼν τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ καὶ τοὺς δύο μεγάλους ἄρχοντας Ἀμαλήκ καὶ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανῶ, 15 δύο βασιλεῖς Μαδιαμ, καὶ ἀνελὼν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ. τούτῳ τῷ Γεδεὼν ὁ υἱὸς γέγονε ἐκ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπὶ τούτοις ὁ ἐκ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ.

Ἀβιμέλεχ ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρνε'.

Τούτου τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τοὺς ὁ ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἦ βίβλος 20

1. Καδμεία Scaliger. Vulgo Καδμεία. 6] Iudic. cap. VI.
8. Ἀβιεζρεῖ] Ἐσδρῖ Iudic. 9. ἀνόσας B. ἀνόσας G. Vide Iudic. VI, 26. 11. θεοῦ B. τοῦ θεοῦ G. 13. σὺν λαμφάσι (sic) Ba. συλλαμφάσι G. 14. ὀρήβ B. καὶ τοὺς B. καὶ om. G. 18. ὁ ἐπὶ G. 19] Iudic. cap. VIII. IX.

Caducea et Side in Cilicia constructae.
Bacchi nativitas e Semele.

MUNDI ANNI.

Israël prævaricatus traditus est Madianitis annis 7, erat vero mundi annus 4108.

Gedeon iudicavit Israël annis 40, mundi vero 4115.

Gedeon e tribu Manasse ducens originem, filius Ioas, filii Eedri, arreptis adversus alienigenas armis, angeli monitis paternum diruit altare ac aliud in honorem dei construxit taurumque pinguem in holocaustum obtulit ex lignis luci Baal, quem excidit. Ille divino spirita motus ac portentis in vellere, nunc quidem rorido, nunc autem exsiccato visis confusus, duodecim exercitus adversi myriades, solis trecentis viris lampadibus instructis stipatus, præter omnem expectationem vertit in fugam; Orebque et Zeb præcipuos Amalecitarum principes et Zebee et Salmans, duos reges Madian, gladio confecit. Isti Gedeon septuaginta filii ex variis uxoribus suscepti sunt ac demum Abimelech ex pellice natus.

Abimelech populum rexit annis tribus, anno mundi 4155.

Abimelech istum et septuaginta eius fratres liber Iudicum, primo qui-

τῶν κριτῶν πρῶτον μὲν τοῦ Γεδεὼν υἱὸς λέγει τρανώς, ἔπειτα δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἱεροβαὰλ, ὃς συνῆκε τῷ Γεδεὼν περὶ τὰ τέλη αὐτοῦ, ὡς αὐτόθι γέγραπται, καὶ δοκεῖ πως ἀπο- C ρον εἶναι. Ἀφρικανὸς δὲ τοῦ Ἱεροβαὰλ αὐτοὺς λέγει πάντας. Ἀβι- 5 μέλεχ ὁ ἐκ τῆς παλλακῆς υἱὸς Γεδεὼν ἀποκτείνων πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ πλην Ἰωνάθου τοῦ νεωτέρου ἐξεπύρηνε τὸν λαόν. Ἰωνάθης δ' ἀνελάθων εἰς ὄρος τὸ Γαριζὴν τὸ ἐν Σαμαρείᾳ, ὃ ἐρμηνεύεται ὄρος ὕγιον, τὸν περὶ τῶν ξύλων μῦθον ἐξείπε, προ- δηλῶν τὴν ἐσομένην τοῖς ὑπηκόοις τῷ Ἀβιμέλεχ φθορὰν ἐξ αὐτοῦ. 10 οὔτος τὴν Βαιθὴλ πολιορκῶν ὑστερον λίθῳ μυλικῷ πληγείς τὸ κρανίον ὑπὸ γυναικὸς ῥιφέντι διεφθάρη, κρατήσας ἔτη γ'. Θωλὰ ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ υἱὸς Φουὰ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρηγ'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

- 15 Ἀσσυρίων λέ' ἐβασίλευσεν Εὐπάκμης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν D ἔτος δυλβ'.
 Ἀσσυρίων λς' ἐβασίλευσε Λαοσθένης ἔτη μέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δνο'.
- Ἀσσυρίων λζ' ἐβασίλευσε Περτιάδης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 20 ἔτος δφιέ'.
 Ἀσσυρίων λη' ἐβασίλευσεν Ὀφραταῖος ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφμέ'.

7. Ἰωνάθης Bm. Ἰωνάθη G. ὄρος B. τὸ ὄρος G. Vulgo Γαρι-
 ζιν. γαρίζειν B. Σαμαρία G. 8. τόν] τὸ B. 9. τῷ] τοῦ G.
 10. μυλικῷ om. B. 12] Iudic. cap. X. Vulgo Ἰσάχαρ.
 φουὰ B. 15. Εὐπάκμης G. 21. ὀφραταῖος B.

dem Gedeon filios manifeste nuncupat, postmodum fratris eius Hierobaal, qui circa vitae illius terminum vicinam sibi habitationem selegit, ut ibidem scribitur, licet hoc dubium omnino videatur; Africanus vero Hierobaal patrem omnium fuisse testatur. Abimelech ex pellice Gedeon ortus fratres omnes, uno Ionathae iuniori dempto necavit et seduxit Israël. Ionathas autem in Garizin Samariae montem profectus (montem sanctum alias dixeris) exposita de lignis ficta fabula, perniciem subditis Abimelech ex eius societate iam iam imminuentem praedixit. Ille admota circa Baethel obsidione molari lapide a muliere proiecto caput percussus interiit, cum imperium tenuisset annis tribus.

Thola ex tribu Isachar filius Phua iudicavit Israël annis 23, mundi vero 4158.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 35 Empacmes annis 88, mundi vero 4482.
 Assyriorum rex 36 Laothenes annis 45, mundi vero 4470.
 Assyriorum rex 37 Pertiades annis 30, mundi vero 4515.
 Assyriorum rex 38 Ophrataeus annis 21, mundi vero 4545.

- P. 160 Ἀσσυρίων λθ' ἐβασίλευσεν Ἐφεχερῆς ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφξς'.
- Ἀσσυρίων μ' ἐβασίλευσεν Ἀκραγάνης ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχιη'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

5

- Αἰγυπτίων μζ' ἐβασίλευσε Ῥαμεσσῆς ὁ καὶ Αἴγυπτος ἔτη ξη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δνη'.
- Αἰγυπτίων μη' ἐβασίλευσεν Ἀμένωφισ ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δξς'.
- V. 128 Αἰγυπτίων μθ' ἐβασίλευσε Θούωρις ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10 ἔτος ,δρλδ'.
- Αἰγυπτίων ν' ἐβασίλευσε Νεχεψῶς ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρνα'.
- Αἰγυπτίων να' ἐβασίλευσε Ψάμμουθις ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρθ'. 15
- Αἰγυπτίων νβ' ἐβασίλευσεν . . . . . ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρπγ'.
- Αἰγυπτίων νγ' ἐβασίλευσε Κήρτως ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρπζ'.
- Αἰγυπτίων νδ' ἐβασίλευσε Ῥάμψις ἔτη μέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 20 ἔτος ,δρςζ'.
- C Αἰγυπτίων νέ' ἐβασίλευσεν Ἀμενσῆς ὁ καὶ Ἀμμενέμης ἔτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσνβ'.

1. ἐφεχερῆς A. Εφεχερῆς G. ε'] νβ' m cum Scaligero. 6. Αἴγυπτος Scaliger p. 30. Αἴγυπτιος G. 8. ἀμενωφῆς A. ἀμενωφῆς B. ἀμενοφῆς G. 9. δξς'] δνη' B ex superiore versu. δρπς' m. 14. ψαμμουθῆς B. 18. Vulgo Κήρτος. κήρτος B. ις'] κ' m. 22. ὁ om. G. ἀμμενέμης B. ἀμμενέμης A. ἀμμενέμης G.

Assyriorum rex 39 Ephcheres annis 52, mundi vero 4566.

Assyriorum rex 40 Acraganes annis 42, mundi vero 4618.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 47 Rameses, qui Aegyptus, annis 68, mundi vero 4058.

Aegyptiorum rex 48 Amenophis annis 8, mundi vero 4126.

Aegyptiorum rex 49 Thuoris annis 17, mundi vero 4134.

Aegyptiorum rex 50 Nechepsus annis 19, mundi vero 4151.

Aegyptiorum rex 51 Psammuthis annis 13, mundi vero 4170.

Aegyptiorum rex 52. . . annis 4, mundi vero 4183.

Aegyptiorum rex 53 Certus annis 20, mundi vero 4187.

Aegyptiorum rex 54 Rhampsis annis 46, mundi vero 4207.

Aegyptiorum rex 55 Amenses, qui et Amenemes, annis 26, mundi vero 4252.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Μυκηῶν Ἀργείων ἐβασίλευσε Πέλοψ ἔτη λέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσμδ'.

Τὸν Πέλοπα τινὲς οὐ μόνον Ἀργείων καὶ Μυκηῶν ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Πελοποννήσου.

Οὗτος Ὀλυμπίων προέστη καὶ στρατεύσας ἐπὶ Ἴλιον ἠττήθη ὑπὸ Δαρδάνου.

Ἀπ' αὐτοῦ Πελοπόννησος ὠνομάσθη.

Οὗτος Ἰπποδάμειαν ἔγημε.

10 Τινὲς δὲ γ' ἔτη καὶ ἄλλοι ξγ' λέγουσιν αὐτὸν βασιλεῦσαι, D καὶ ἕτεροι λέ'.

Μυκηῶν Ἀργείων ἐβασίλευσαν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης ἔτη λγ', κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη ξέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσοθ'.

Μετὰ τὴν Πέλοπος τελευτήν ἐμερίσαντο τὴν ἀρχὴν Ἀτρεὺς 15 καὶ Θυέστης τῶν Μυκηῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. ὦν θανόντων Ἀγαμέμνων διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Μυκηῶν καὶ Ἀργείων. Μενέλαος δὲ Ἀγαμέμνονος ἀδελφὸς Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Ἀτρεῶς θάνατον, ὡς ἐξῆς σύγκειται.

2. καὶ Ἀργείων m. 5. πελοποννήσου B. 6. ἐπὶ B. κατὰ G.
8. αὐτοῦ ἢ G. πελοπόννησος B. ὠνομάσται A. 9. ἰπποδαμίαν B. 10. καὶ ἄλλοι B. ἄλλοι δὲ G. solum ἄλλοι G. 12. καὶ Ἀργείων m. ἐβασίλευσαν A. ἐβασίλευσεν G. 14. τὴν δὲ G.
15. τῶν Scaliger p. 31. δὲ G. καὶ ὁ μὲν Ἀργείων ἐβασίλευσεν, ὁ δὲ m.

Argivorum reges.

Mycenarum et Argivorum rex 15 Pelops annis 35, mundi vero 4244.

Non Argorum modo et Mycenarum imperium gessisse Pelopem nonnulli memorant, sed et totius Peloponnesi.

Hic Olympiis quoque praefuit et in Ilium expeditione suscepta victus est a Dardano.

Ab eo Peloponneso datum nomen.

Hippodamiam duxit uxorem.

Illum annis 53 regnasse quidam memorant, alii 63, alii denique 35.

Mycenarum et Argivorum rex 16, Atreus et Thyestes annis 33, iuxta nonnullos annis 65, mundi vero 4279.

Mortuo Pelope diviserunt imperium Atreus et Thyestes; et hic quidem Argivorum, ille Mycenarum urbem adiit eadem temporis tempestate; iisque vita functis Mycenarum et Argivorum regno successit Agamemnon. Menelaus autem, Agamemnonis frater, post obitum Atrei Lacedaemoniis imperavit, ut ex sequentibus manifestum erit.

P. 161

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ε' βασιλευσεν Ἐρεχθεὺς ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρδ'.

Ἐρεχθεὺς τούτου θυγατέρα Βορέας υἱὸς Ἀστραίου Θρηξ ἤρασεν Ὠριθυϊαν. ὁ δὲ μῦθος τὸν ἄνεμον, ὡς Φιλόχορος ἐν 5 δευτέρῳ φησίν.

Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὰ λεγόμενα μυστήρια ἤρξαντο.

Ἀθηναίων ζ' βασιλευσεν Κέκροψ ἔτη μ', ὁ δευτέρος Ἐρεχθεὺς ἀδελφός. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρδ'.

B Ἀθηναίων η' βασιλευσεν Πανδίων Ἐρεχθεὺς ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κό-10 σμου ἦν ἔτος δρδ'.

Ἀθηναίων βασιλευσεν Αἰγεὺς Πανδίωνος ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσιδ'.

V. 129

Σποράδην.

Κατὰ τούτους Φριξος, ὃς ἔδοξε τισὶν ὀχεῖσθαι ἐπὶ χρυσομάλ-15 λω κριῶ ἅμα τῇ ἀδελφῇ Ἑλλη φεθῶν μητριαν ἐπιβουλεύουσαν. καὶ ἠτύχησε πλοίου, ᾧ τὸ παράσημον κριὸς ἦν. Παλαίφατος δὲ Κριόν φησι καλεῖσθαι τὸν διασώσαντα αὐτοὺς τροφέα.

C Ὁ κατὰ Εὐμολπον πόλεμος, ἀφ' οὗ οἱ Εὐμολπίδαι Ἀθή-20 νησιν.

Τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν θυγατέρας Πανδίωνος.

5. Ὠριθυϊαν] Vulgo Ὀριθυϊαν. ὠριθυϊαν B. ἐν τῷ δευτέρῳ G.
7. μνηστήρια B. 12. Vulgo Πανδίωνος hic et alibi. 14. Σπο-
ράδην in margine habet A. 16. Ἑλλη Scaliger. Vulgo Ἀέλλη.
17. ἠτύχησας B. εὐτύχησεν G. 18. σώσαντα G.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 6 Erechtheus annis 50, mundi vero 4104.

Orithyam, Erechthei huius filiam, Boreas Thrax, Astraei filius, rapuit; puellam, teste Philochoro in secundo, a vento raptam fabula praedicavit.

Mysteria dicta huius tempore coeperunt.

Atheniensium rex 7 Cecrops secundus Erechthei frater annis 40, mundi vero 4154.

Atheniensium rex 8 Pandion Erechthei filius annis 25, mundi vero 4194.

Atheniensium rex 9 Aegaeus, Pandionis filius, annis 48, mundi vero 4219.

Miscellanea.

Horum aetate Phrixus dictus, a nonnullis arietem aureo vellere conspicuo vectus, cum Helle sorore novercam insidias molientem fugiens navem, cuius insigne aries fuit, prospere sortitur. Palaephatum autem nutritium eos servantem Crium, id est arietem, vocatum asserit.

Bellum in Eumolpum, a quo Eumolpidae.

Res a Procne et Philomela, Pandionis filiabus, Athenis gestae.

Πυθοῖ Φημονόη χρησιμωδὸς πρώτη δι' ἑξαμέτρων ιστορεῖται προθεσπίασι.

Τῆς Δαρδανίας βασιλευσε Τρῶς καὶ Ἴλος, ἀφ' οὗ Τρῶες καὶ Τρωὰς ἢ πόλις καὶ Ἴλιον.

5 Καθ' οὗς Τάνταλος βασιλευσε τῆς Φρυγίας ἤτοι Μαιονίας, ἀφ' ἧς καὶ Μαίονες.

Τιτυὸς συνεχρόνισε Ταντάλῳ.

Κατὰ δὲ Τιτυὸν Ἀητιῶ, ἀφ' ἧς Ἀπόλλων, ὃς καὶ σὺν Ἡρακλεῖ τῷ Ἀδμήτῳ ἐδοῦλευσε.

10

Σποράδην.

B

Γανυμήδην ὁ Τάνταλος ἀρπάσας υἱὸν τοῦ Τρωῶς ὑπ' αὐτοῦ κατεπολεμεῖτο Τρωῶς, ὡς ιστορεῖ Δίδυμος ἐν ιστορίᾳ ξένη καὶ Φανοκλῆς. μύτην ἄρα τοῦ Διὸς ὡς αἰτοῦ τοῦτον ἀρπάσαντος ὁ μῦθος καταψεύδεται.

15 Ἴλιον ὑπὸ Ἴλιου ἐκτίσθη.

Μελάμπους μάντις ἐγνωρίζετο.

Τὰ κατὰ Φοῖβον καὶ Μελικέρτην, ἐφ' οὗ τὰ Ἴσθμια.

Τὰ κατὰ Δήμητραν, ἣν τινες Ἴσιν φασί.

20 Καὶ τὰ περὶ Δανάην, ἐξ ἧς ὁ Περσεύς. Περσεύς τὰς στρατείας ἐπετέλει καὶ ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε, τὴν δὲ Γοργόνα ἐκα-

1. φημονόη B. φῆμονον A. φασί μόνον G. 3. Τρῶες Scaliger. Vulgo Τρῶος. Ἴλος B. Ἴλλος G. οἱ Τρῶες G. 7 et 8. τί-
νος et τίτων AB. 10. Σποράδην delet m. 15. Ἴλιον Scaliger. Vulgo Ἴλιον. 19. Alterum Περσεύς addidi ex B. Conf. Euseb. p. 290.

Phemonœ Pythia prima e fatidicis hexametris versibus narratur de futuris vaticinata.

Tros et Ius, a quibus Troes populi et Troas urbs et Ilium, regnant in Dardania.

Horum tempore Phrygiae, id est Maconiae, unde Maeones, Tantalus regnum tenuit.

Tityus Tantalo coaevus.

Tityi vero aetate vixit Latona, e qua natus Apollo, qui Herculis consors Admeti famulatum subiit.

Tantalus ob raptum Ganymedem, Trois filium, multas belli sustinuit calamitates, prout Didymus in peregrina historia et Phanocles referunt; frustra igitur in Iovem, quasi sub aquilae forma puerum rapientem, fabula mentitur.

Ilium ab Ilo fundatum.

Melampus vates agnoscitur.

Res circa Phrixum et Melicertem, sub quo Isthmia celebrata.

Cereris acta, quam quidam Isim vocant.

Res pariter ad Danaen spectantes, ex qua Perseus, qui, expeditione suscepta, Persis bellum intulit; Gorgonem vero, formosissimum scortum,

Georg. Syncellus. I.

P. 162 *ρατόμησεν ἑταίραν εὐμορφον διὰ κάλλους ἐξιστῶσαν τοὺς θεα-
τάς, ὡς ἀπολιθοῦσθαι δοκεῖν. Αἰδυμός φησιν ἐν ἱστορίᾳ ξένη
καὶ παρατίθεται τὸν συγγραφεῖα ταύτης. ὁ Πήγασος, τάχα τις
ἵππος ὀξὺς, κτῆμα τῆς γυναικός. ὡς δὲ Παλαίφατος, Βελλερο-
φόντου πλοῖον ἦν ὁ Πήγασος.* 5

Τὰ πρὸς Μελέαγρον καὶ Οἰνέα ἐν Αἰτωλίᾳ.

Κυρήνη ἐκτίσθη ἐν Λιβύῃ.

*Ἴων πολέμαρχος γεγωνὺς Ἴωνας τοὺς Ἀθηναίους ἀφ' ἑαυτοῦ
ὠνόμασε.*

Β *Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοῦς ἐστράτευσε καὶ Νύσαν πόλιν ἔκτισε πρὸς 10
τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ.*

Μίδας Φρυγῶν ἐβασίλευσε.

Λάιος Χρύσιππον ἤρπασε.

Μίλητος ἐκτίσθη πόλις.

Ὁ ἐν Ἐλευσίνι νεὸς ἐκτίσθη. 15

*Εὐρώπη Ἀγήνορος ὑπὸ Κρητῶν ἠρπάγη ἐμπόρων, ὡς φη-
σιν Ἡρόδοτος· τοῦ δὲ πλοίου παρόσημον ἦν ταῦρος. ταύτης
ἐπὶ ζήτησιν ὁ Κάδμος ἐξελθὼν κτίζει τὴν Καδμείαν καὶ Θηβῶν
ἐβασίλευσε· τοὺς δὲ πλησιοχώρους αἰφνιδίως ἐπελθόντας αὐτῷ,
Ὀδὶὰ τὸ πανταχόθεν ὡς ἀπὸ γῆς συρρεῖν κατ' αὐτοῦ, Σπάρτους 20
ὠνόμασεν, ὡς Παλαίφατος ἐν πρώτῳ φησί.*

1. κάλλος G. 3. τὸν Scaliger. Vulgo τῷ. 4. Vulgo Βελλερο-
φάντου. βελλεροφάντου A. βελοραφάντου B. 6. οἰνέα A. οἰνεία B.
Πηλέα G. 7. Κυρήνη Scaliger. Vulgo Κυρίν. 8. ἀφ' B.
ἐφ' G. 10. καὶ τῆς G. Νύσαν] Vulgo Νύσσαν. 13. χρύ-
σιππος A. 18. καδμείαν B. 19. ἀφρηδίας B. ἐπελθόντας
B. ἐπανελθόντας G.

illecebris et specie spectatores exanimans, ac idcirco in lapides verticose dictum, capite truncavit, inquit Didymus in peregrina historia, scriptoris alterius adiuncto testimonio. Pegasus celocissimus forsan equus a muliere possessus; ut autem memorat Palaephatus Bellerophontis navis fuit Pegasus.

Res a Meleagro et Peleo in Aetolia gestae.

Cyrene in Libya constituitur.

Ion dux praeclarus Ioues Athenienses de suo nomine nuncupatos voluit.

Bacchus in Indos expeditionem suscipit et Nyssam civitatem ad Indum fluvium aedificat.

Midas Phrygum rex constituitur.

Latus Chrysippum rapit.

Miletus civitas constituitur.

Fanum quoque Eleusinum erigitur.

Europa, Agenoris filia, rapitur a Cretensibus mercatoribus, ut scribit Herodotus; taurus autem ad navis eorum insigne pictus erat. Cadmus ad eam repetendam profectus Cadmeam aedificat et Thebarum imperium arripit. Vicinos autem populos derepente in se motos, Spartanos nuncupavit, quod velut e terra procedentes undequaque in se confluerent, ut Palaephatus in primo historiarum edisserit.

Διονύσου πράξεις και τὰ περι Ἰνδοῦς, Λυκούργον τε και Ἀκταίωνα και Πενθέα, ὅπως τε Περσεὶ συστῆς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὡς φησι Δείναρχος ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ. τῷ δὲ βουλομένῳ πάρεστιν ἰδεῖν αὐτοῦ τὴν ταφὴν ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸν δ' Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοῦν, ἔνθα και τὸ ὄπλον ἀνάκειται Ἀγούστου V. 130

Καίσαρος και Νέρωνος ἡ κιθάρα. βύθρον δὲ τι νομίζεται τοῖς ἀγροῦσιν ὁ Διονύσου τύφος, στρατηγὸς δὲ δοκεῖ γενέσθαι, και οὕτω γράφεται Θηλύμορφος διὰ τε ἄλλας αἰσχρὰς αἰτίας και διὰ τὸ μισέθῃλην στρατὸν ὑπἄλλειν· ὠπλιζε γὰρ σὺν τοῖς ἄρρεσι D 10 τὰς Θηλείας, ὡς φησιν ὁ Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ.

Λίνος διδάσκαλος Ἡρακλέους ἐγνωρίζετο.

Ἀνδρόγεως ἰδολοπονήθη ἐν Ἀθήναις.

Φιλάμμων ὁ Δεῖλφός ἤματι, ὁ πρῶτος στήσας Πυθοῦ χορὸν.

Τὰ κατὰ Λαίδαλον, ὃς ἔδοξεν ἀγάλματα κινούμενα ποιεῖν. 15 πρῶτος γὰρ διέστησε τοὺς τῶν ἀγαλμάτων πόδας, ὡς ὁ Παλαίφατος ἱστορεῖ, τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων συμπεφυκότας αὐτοῦς P. 163 πλατιόντων. οὗτος ἀποπτῆραι μυθεύεται σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ πλοίου λαβόμενος, και διαφυγὼν τὸν Μίνωα διὰ τὸ ἀνεύρετον γενέσθαι τῷ διώκοντι.

2. ἀκτέωνα B. 3. δέναρχος B. Δήναρχος G. Vide Euseb. p. 292.

5. χρυσόν B.

9. Legebatur μισέθῃληστρατον. Correxit Scaliger.

ὀπλιζειν] ὀπλιζει A. 10. και τὰς G. και om. B. φασίς B.

13. ὁ δειλφίος A. ὁ ἀδελφίος A. ὁ Δέλφειος Scaliger. ὁ Δέλφιος G. χορὸν B. χοῶρον G. 14. δίδαδον A. 17. ἀποπτῆραι] ἀποστῆραι G.

Bacchi acta et res ab eo adversus Indos, Lycurgum, Actaeonem et Pentheum gestae; ut commisso in Perseum praelio mortem oppetierit, Decharnus poeta, non ille rhetor, commemorat. Eius autem sepulcrum apud Delphos ad auream Apollinis statuam, ubi Caesaris Augusti repositae sunt armorum exuviae et Neronis cithara cuilibet curiosius inspectanti cernere licet. At non nisi gradus quidam aut statuae basis ab ignaris Bacchi sepulcrum creditur; plurimam licet bellici ducis referat speciem; ad femineum tamen adspectum accedit eius figura, cum propter eiusdem turpes et nefandas occasiones, tum propter armatas et admixtas viris feminas in eius exercitu. Ut enim mares, ita, referente Philochoro in secundo, feminas armis instructas in campum et aciem educebat.

Linus Herculis praeceptor summa laude florebat.

Androgeus Atheis dolo peremptus est.

Philammon Delphicus nobilis habetur, qui primus apud Pythium chorum constituit.

Eae, quae de Daedalo fabulae feruntur, qui visus est simulacra fecisse se moventia. Prior siquidem omnium, ut auctor est Palaephatas, statuarum pedes ad sese invicem a sculptoribus compactos discriminavit. Hic arrepta nave cum Icaro filio Minoem fugiens, quod deinde minime ab insequente attingi potuerit, ob discessum praeclarae fabulae suggessit argumentum.

Θάμυρις ὁ Φιλάμμωνος ἠκμαίε.

Μίνως ἐθαλασσοκράτει καὶ Κρησὶν ὡς παρὰ Διὸς ἐνομοθέτει, κομίζων τοὺς νόμους ἐξ ἄντρου τοῦ ἐν τῇ Ἰδῇ διὰ ἐννεαετηρίδος, ὅπερ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις ἐλέγχει.

Ἡρακλῆς τοὺς ἄθλους ἐτέλει καὶ Ἄνταϊον ἐν Λιβύῃ καταπαλαίσας ἀναιρεῖ τὸν λεγόμενον γηγενῆ, διὰ τὸ ἐπιστήμονα εἶναι Βτὸν λεγόμενον παρὰ τοῖς παλαισταῖς τρόπον χυμαί, ὡς ἀπὸ τῆς μητρὸς γῆς βοηθεῖσθαι δοκεῖν, ὃν Ἡρακλῆς ἰσχυρὸς ὢν μὴ προσδεηθεὶς ζώσας τὸν Ἄνταϊον τοῖς ἕμμασι καὶ μετεωρίσας διεχυρίσατο.

10

Τὴν δὲ ὕδραν τὸ μυθεύμενον ζῶον ὁ Πλάτων σοφίστριαν λέγει, δι' ἣν ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς τὸ ἴλιον ἐπόρθησε.

Μήδεα Κολχίς ἀνεχώρησεν Αἰγέως.

Πόλεμος Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν. Κένταυροι δὲ Θεσσαλῶν ἦσαν ἰππεῖς ἄριστοι, ὡς φησι Παυλάρατος ἐν πρώτῃ ἀπίστον. 15 Οἱ ἐπὶ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν.

Τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, ὡς μὲν ὁ μῦθος, ὅτι δὴ ἐκ ταύρου τοῦ ζῶου καὶ Πασιφάης μιζόθηρ ἐγένετο καὶ τὸν παρ' Ἀθηναίων δασμὸν κομιζόμενος ἐθουίνετο τοὺς παῖδας. αὐτοὶ δὲ οἱ Κνώσιοι λέγουσιν εἶναι τοῦ Μίνω στρατηγὸν, ὅς ὠνομάζετο 20

2. Κρησὶν ὡς Bredovius. κρίσιμος Α. κρίσιον ὅς Β. κρίσιον Γ. Κρησί Scaliger p. 31. 3. ἐξάνδρον Β. τῇ om. Γ. Ἰδῇ διὰ Bredovius. Legebatur ἰδίᾳ. ἐννεαετηρίδος ΑΒ. ἐννεαετηρίδι Γ. 5 ἐτ' ἄνταϊον Β. 8. δοκεῖ Α. 12. ἴλιον Scaliger. τὸ ἴλιον Β. τὸ ἔλλειον Α. τὸν ἔλλειον Γ. 18. Ἀθηναίων Scaliger. ἀθήναιον ΑΒ. ἀθήναιος Γ. 20. Μίνω] μίνως Β. Μίνωος Γ.

Thamyris Philammonis filius florebat.

Minos maris principatum obtinuit, deportatisque ex antro nono quoque anno legibus, ius, quasi a Iove ad hoc munus institutus, dicebat, quod tamen reprehenditur a Platone tractatu de legibus.

Hercules labores et certamina obibat, luctaque decertans cum Anteo terrigena aestimato, eo quod luctatoribus laudatum inclinato corpore pugnandi modum perite calleret, eam ob rem a terra matre, quasi opem ferente, vires recipere est habitus; hunc Hercules palaestrae vinculis liber oeu corporis robore validus loris revinctum in altum sustulit et confecit.

Hydram autem animalis nomine celebratam Plato sophisticam interpretatur.

Hercules Ilium depopulatus est.

Medea Colchensis ab Aegaeo discessit.

Bellum inter Centauros et Lapithas. Centauri porro Thessalorum equites fuere peritissimi, inquit Palaephatius in primo rerum paradoxarum.

Septem duces adversus Thebas expeditionem susceperunt.

Sequuntur quae ad Minotaurum attinent, de quibus fabulae frequentius personant; ut ex tauro animante et Pasiphae femina semiferus homo feraque simul est natus, qui pueros ab Atheniensibus tributū onere penes devorabat. Ipsi vero Cnosii ducem sub Minoe promerentem, Taurum ne-

Ταῦρος, τὴν δὲ φύσιν ὤμους καὶ ἀνήμερος ἦν. ἐπεὶ δὲ Μίνως ἀγῶνα ἐπ' Ἀνδρογέῳ ἐτίθει, ὃν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι, τοὺς Ἀττικοὺς δὲ παῖδας ἐπαθλον ἐδίδου, ἰσχυρὸς ὢν ὁ Ταῦρος πάντων κατεκράτει. ὡς δὲ καὶ τῷ Θησεῖ τοῦ ἀγῶνος μετεδόθη καὶ τὸν 5 Ταῦρον κατεπύλαισε, συνέβη καὶ τοὺς παῖδας διασωθῆναι καὶ δ τὴν πόλιν ἀφεθῆναι τοῦ δασμοῦ, ὡς Φιλόχορος ἰστορήσεν ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος.

Οἱ Ἐπίγονοι τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν.

V. 131

Φαίδρα Ἰππολότου ἠράσθη.

10 Μίνως ἐπὶ Σικελίαν στρατεύσας διὰ Δαίδαλον ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Σαμψῶν ἦν, ὁ παρ' Ἑλλήσι βούμενος Ἡρακλῆς, ὃς μετὰ τοὺς ἄθλους καὶ τὴν Ἀνταίου ἀναί- P. 164 ρεσιν τοῦ γηγενοῦς ἐν Λιβύῃ καὶ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα καὶ τὴν 15 πρῶτην ὑπ' αὐτοῦ ἕλωσιν Τροίας ἐπὶ Λαομέδοντος πυτρὸς Πριάμου βασιλέως Τροίας λοιμώδει νόσῳ περιπεσὼν εἰς πῦρ ἐνήλατο, καὶ οὕτως ἕξ ἀνθρώπων ἐγένετο, βιώσας τὰ πάντα ἔτη νβ'. τινὲς δὲ πρὸ τούτου μικρὸν ἰστοροῦσι γενέσθαι Ἡρακλῆν, ἄλλοι τε πλεῖονα ἔτη ζῆσαι φασιν αὐτόν.

20

K O Σ Μ Ο Υ Ε Τ Η .

Ἰαῖρ τὸν Γαλααδίτην κριτὴν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ μετὰ

5. καὶ τοὺς] δὲ τοὺς G.	6. ἀφεθῆναι B. ἀφαιρεθῆναι G.
9. φαίδρα B.	ἐράσθη AB. 16. νόσῳ B. ἀγῶνα AG.
17. ἐνήλατο B. ἐνήλατε G.	οὗτος A. 19. φασιν add. B.
21] Iudic. cap. X. XI.	Valgo Ἰαῖρ. Ιαίρ B.

mine, moribus ferum et immitem ferunt. Porro certamine in Androgei memoriam ab Atheniensibus occisi a Minoe instituto, quo pueros Atticos in praeium victoribus dividebat, cum Taurus viribus praestaret, cunctorum facile superior evaderebat. Consertis autem cum Theseo manibus devictus est; quocirca pueri Atticorum liberati ac urbs Athenarum imposita tributo facta immunis; ita Philochorus scripto reliquit rerum Atticarum libro secundo.

Septem ducum interfectorum posterī, Epigoni dicti, in Thebas expeditionem susceperunt.

Phaedra Hippolyti amore capta.

Bello in Siciliam Daedali causa moto Minos a Cecali filiabus occiditur.

Temporibus istis vivebat Sampson, a Graecis Herculis nomine celebratus, qui post diversos labores exantlatus, post Antaei terrigenae caedem in Libya, post Olympicum agonem ac Troiam sub Laomedonte Priami regis primo captam, pestilentiali morbo mentis insaniam provocante correptus, insiluit in ignem et ex hominibus sublatus est, cum vixisset integris annis 52. Herculem nonnulli Sampsonem praecessisse memorant, alii pluribus annis vitam produxisse.

ANNI MUNDI.

Iair Galaaditem dedit deus iudicem Israël post Tholam, qui filios ha-

B τὸν Θωλῶν, ὃς εἶχεν υἱὸς λβ' καὶ λβ' πόλεις, ὧν ἤρχον. οὗτος ἔκρινε τὸν λαὸν ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δρα'. Ἀμανταὶ ἐκράτησαν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσα'.

Μετὰ τὸν Γαλααδίτην Ἰαῖρ ἁμαρτήσας ὁ Ἰσραὴλ παρεδόθης Ἀμανταῖς δουλεύειν ἔτη ιη'. Ἐξομολογησαμένοις δὲ αὐτοῖς τῷ θεῷ ἐδόθη αὐτοῖς Ἰεφθάε ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, υἱὸς Γαλααδ καὶ γυναικὸς πόρνης. οὗτος ἐδξάμενος τῷ θεῷ θύσειν μετὰ τὴν Σκατὰ Μωαβιτῶν νίκην τὸ συναντήσαν αὐτῷ ζῶον ἐπιανίοντι τοῦ πολέμου ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, εἰ νικήσοι. μιᾶς αὐτοῦ μονογνοῦς 10 θυγατρὸς δ' οὔσης καὶ φιλτάτης συναντησάσης αὐτῷ ταύτην ἔθυσε τῷ θεῷ οὐκ ἄκουσαν, ἐπὶ μῆνας δύο τὴν παρθενίαν αὐτῆς προπενθήσασαν.

Ἰεφθάε ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσιδ'.

Οὗτος ἐπολέμησε τοῖς υἱοῖς Ἐφραῖμ μεμφομένοις αὐτῷ ὅτι 15 οὐδ' παρέλαβεν αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἀπέκτεινε τρισμυρίους δισχιλίους αὐτῶν.

D Ὁ Ἰεφθάε τὰ ἀπὸ Μωϋσέως ἕως αὐτοῦ τ' λέγει εἶναι ἐν τῇ βίβλῳ τῶν κριτῶν, δηλονότι χωρὶς τῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐπικρατήσεως. οὕτω γὰρ χρῆ νοεῖν καὶ οὐχ ὡς Εὐσέβιος, συναριθμῶν 20 τοῖς τῶν κριτῶν χρόνοις τοὺς τῶν ἀλλοφύλων καὶ μὴ λογιζόμενος αὐτοὺς ἰδίως ἐκάστου, ὡς ἡ γραφή.

S et 6. ἀμαν — B. Ἀμμαν — G. 5. Vulgo Ἰαῖρ. Ιαζιζ B. 10. αὐτοῦ B. αὐτοῖς A. αὐτῆς G. 19. κριτῶν XI, 26. χωρὶς add. B. 20. γὰρ om. G. 20. ὁ Εὐσέβιος G. ὁ om. B. 22. ἐκάστους G.

buit 32, paris numeri civitatum principes; hic Israël annis 20 indicavit; erat porro mundi annus 4181.

Ammanitae Israël subiectum tenuerunt annis 18, mundi vero 4201.

Defuncto Iair Galaadite Israël filii criminum rei Ammanitarum servitute sunt oppressi annis 18, iisdemque deo peccata confessis datus est liberator Iephthae ex tribu Manasse, filius Galaad et mulieris meretricis. Hic voto facto se primum illud animans immolaturum deo, quod e pugna redeunti, reportata a Moabitibus victoria, occurreret, filiam e coniugio solam susceptam et carissimam semper habitam, obviam e domo prodeuntem, aris destinavit, non invitam quidem et mori detrectantem, at obtentis tantummodo duorum mensium induciis de virgineo decore nihil sibi profuturo luctum ducentem.

Iephthae iudicavit Israël sex annis, anno mundi 4219.

Hic filius Ephraim, quod eos belli socios non adscivisset, incasandibus bellum intulit et ex ipsis triginta duo millia delevit.

A Mose ad suam aetatem trecentos supputat annos Iephthae in libro Iudicum, dempto videlicet alienigenarum imperii numero. Id solerter advertendum et ab Eusebii, Iudicum annos alienigenarum imperio connumerantis, nec uniuscuiusque ad scripturae instar proprios annos computantis, errore cavendum.

- 'Εσέβων καὶ 'Εσβάλ ἔκριναν τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ζ' μετὰ τὸν Ἰεφθάε. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσκέ,
- 'Εσέβων ὁ Βηθλεεμίτης φυλῆς Ἰούδα, πατὴρ λ' υἱῶν καὶ θυγατέρων λ', ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ.
- 5 'Αειλῶν κριτὴς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ε' μετὰ τὸν 'Εσέβωνα ἐκ P. 165 φυλῆς Ζαβουλῶν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσλβ'.
- 'Αβδῶν κριτὴς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η'. 'Αφρικανὸς ἔτη κ' φησίν, οὐ καλῶς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσμβ'.
- 'Αβδῶν υἱὸς Σελήμ, πατὴρ παίδων λ' καὶ ἐγγόνων λ', ἔκρινε τὸν
- 10 Ἰσραὴλ ἔτη η'. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευταίην παραβάς ὁ V. 192 Ἰσραὴλ ἀπεδόθη πάλιν τοῖς ἀλλοφύλοις ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσν'.
- 'Αλλοφύλοι Φυλιστιαῖοι ἐκράτησαν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσν'.
- 15 Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου τὰ μ' ἔτη ταῦτα τῶν ἀλλοφύλων τοῖς B τοῦ Σαμφῶν συναριθμεῖ ἀλόγως καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ κριτῶν ἔτεσι, μὴ στοιχειώσας αὐτὰ ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ, μηδὲ τῶν λοιπῶν ἀλλοφύλων, κατὰ τινα, φησίν, Ἑβραίων παράδοσιν. προφανῶς δὲ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, ἀντίκειται τῇ γραφῇ.

1 et 8. 'Εσέβων] *Αβαισῶν* m ex Iudic. XII, 8. 5. 'Αειλῶν] *Αελὼμ* Iudic. 8. ,δσμβ' A. 9. Σελήμ] *Ελληλ* m. 1] μ' m. ἐγγόνων B. ἐγγόνων G. 13. Φυλιστιαῖοι G. τοῦ δὲ — δσν' add. B.

Abaessan et Ebal iudicaverunt Israël annis 7 post Iephthae; erant porro a conditu mundi anni 4225.

Abaessan Bethlehemites de tribu Iuda, pater filiorum 30 et filiarum 30, iudicavit Israël.

Aelom iudex ex tribu Zabulon iudicavit Israël post Abaessan 10 annis, mundi vero 4232.

Abdon iudex iudicavit Israël annis 8, scribit Africanus 20, verum erranter; mundi vero 4242.

Abdon, filius Ellet, filiorum 40 et nepotum 30 pater, iudicavit Israël annis 8; post illius vero mortem transgressus Israël iterum Allophyllis traditus est annis 40, mundi vero 4250.

Allophyll Philistaei egerunt Israël in servitutem annis 40.

Eusebius Pamphili quadraginta Philistaeae servitutis annos, cum Sampson, et eorum qui sequuti sunt, iudicum propriis, absque ratione confusos annumerat, nec illos vel aliorum Allophyllorum annos, quandam inquit, Hebraeorum traditionem amplexus, in tabularum seriem componit; in eo vero, sicut in aliis plerisque, scripturae manifesto contradicit.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων μὰ ἔβασίλευσε Θῶνος ὁ λεγόμενος Κογκόλερος, Ἑλληνιστὶ Σαρδανάπαλλος, ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχξ'.

C Σαρδανάπαλλος Ταρσὸν ἔκτισε καὶ Ἀγχιάλην τὰς πόλεις ἐν 5
μῦ ἡμέρᾳ.

Ἡ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεία εἰς τὸ καθολικὸν κοσμικὸν δχοί
ἔτος ἔληξε, διαρκέσασα ἔτη αὐξ' ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ ρσιξ' ἔτους.

Ἔως τοῦδε τοῦ δχοί ἔτους τοῦ κόσμου διαρκέσασα ἡ τῶν
Ἀσσυρίων βασιλεία ἐπὶ αὐξ' ἔτη κατελύθη τῷ κ' ἔτει τοῦ Σαρ-10
δανάπῳλλου τοῦ μὰ βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς παρὰ τισὶ Θῶνος
Κογκόλερος ὠνομάζετο, περὶ οὗ καὶ ὁ Διόδωρος λέξεισιν αὐταῖς
οὕτω γράφει „Σαρδανάπαλλος δὲ τριακοστὸς μὲν καὶ πέμπτος
ἀπὸ Νίνου τοῦ συστησαμένου τὴν ἡγεμονίαν, ἔσχατος δὲ γενό-
D μενος βυσιλεὺς Ἀσσυρίων, ὑπερῆρεν ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ 15
τρυφῆ καὶ ῥαθυμία.” καὶ μετ' ὀλίγα „καὶ τοιοῦτος ὢν τὸν τρόπον
οὐ μόνον αὐτὸς αἰσχροῦς κατέστρεψε τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀσ-
συρίων ἡγεμονίαν ἄρδην ἀνέστρεψε πολυχρονωτάτην γενομένην
τῶν μνημονευομένων. Ἀρβάκης γάρ τις, Μῆδος μὲν τὸ γένος,
ἀνδρεία δὲ καὶ ψυχῆς λαμπρότητι διαφέρων, ἐστρατήγει Μῆδων 20
τῶν κατ' ἐναντιὸν ἐκπεμπομένων εἰς τὴν Νίνον. κατὰ δὲ τὴν

8. Vulgo Σαρδανάπαλος hic et infra. κ'] κ' G. 5. ἔκτισεν m.
Vulgo ῥαθυμία. ῥαθυμία Scaliger p. 32. 10. κ' ἔτει] κ' ἔτη G. κ'
ἔτει m. 11. τοῦ μὰ Bm. τῷ G. ὃς παρὰ τισὶ m. Vulgo ὡς
παρίσθησι. ὃς πρὸ τισὶ Scaliger. 12. Διόδωρος] II, 23. 13. μὲν
om. G. 14. τοῦ om. G. συστησαμένου G. 16. τὸν add. B.
21. τῶν] καὶ G. νίνον B. Νίνον G.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 41 Thonus, dictus Concolerus, Graece Sardanapalus,
annis 15, mundi vero 4660.

Sardanapalus Tarsum et Anchialen urbes uno die construxit.

Assyriorum regnum annis 1460 stans, a mundi nimirum vulgari anno
3216 ad annum 4675 finem sortitur.

Ad hunc usque 4675 mundi annum Assyriorum regnum annis 1460 sta-
billitum, 15 Sardanapali anno, qui fuit Assyriorum rex 41, et a nonnullis
Thonus Concolerus vocatus, eversum est; de quo Diodorus haec ad verbum
scribit: „Sardanapalus, a Nino primo imperii fundatore tricesimus quintus ac
postremus Assyriorum princeps, maiores omnes luxuria vitaeque socordia
superavit.” Et paucis interiectis, „pravus huiusmodi moribus infectus non
foedo solum exitu finivit vitam, sed et Assyriorum imperium cunctorum
memoria vetustissimum funditus evertit. Arbaces enim quidam genere Me-
dus, viribus et animi celsitudine praeclarus, Medorum copias per singu-
los annos Niniven missis praefectus, ob rei bellicae societatem Babylonie-

στρατείας γενόμενος συνήθης τῷ στρατηγῷ τῶν Βαβυλωνίων ὑπ' ἐκείνου παρεκλήθη καταλύσαι τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονίαν." ταῦτα ὁ Διόδωρος περὶ τῆς Σαρδαναπάλλου καταστροφῆς, καὶ ὅτι λέ' ὑπὸ Νίνου γέγονε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὃν πρῶτον εἶναι βασιλεὺς τῶν αὐτῶν Ἀσσυρίων προλαβὼν ἀνωτέρω ἔφη οὕτως P. 166
 „τὸ παλαιὸν τοίνυν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπῆρχον ἐγχώριοι βασιλεῖς, ὧν οὔτε πράξεις ἐπίσημοι οὔτε ὀνόματα μνημονεύεται. πρῶτος δὲ τῶν ἱστορίας καὶ μνήμη πυραδειδομένου Νίνου ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων μεγάλας πράξεις ἐπετέλεσατο." καὶ μεθ' ἕτερα „μετὰ 10 δὲ ταῦτα γενήσας ἐκ Σεμιράμιδος υἱὸν Νινύαν ἐτελεύτησε, τὴν γυναικᾶ ἀπολιπὼν βασιλισσαν. τὸν δὲ Νίνον ἡ Σεμίραμις ἔθαφεν ἐν τοῖς βασιλείοις." καὶ ἐπάγει „αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἀπάσης πλὴν Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βίωσασα μὲν ἔτη ξβ', βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοῖς μ'." καὶ B 15 μεθ' ἕτερα „παραπλησίως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ βασιλεῖς παῖς παρὰ πατρός διαδεχόμενοι τὴν ἀρχὴν ἐβασίλευσαν ἐπὶ γενεᾶς μ' ἕως Σαρδαναπάλλου. ἐπὶ τούτου γὰρ ἡ τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονία μετέπεσεν εἰς Μήδους ἔτη διαμείνασα πλείω τῶν α' καὶ τ', καθάπερ φησὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος ἐν τῇ β' βίβλῳ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν V. 133 20 βασιλέων καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν οὐ κατεπέμψεν γράφειν, διὰ τὸ

1. στρατείας] Vulgo στρατηγίας. στρατηγίας B. Correxī ex Diodoro. 4. ὃν Scaliger. Vulgo ὄν. 5. τὸν αὐτὸν G. ἀνωτέρω] Cap. 1. Conf. Eusebium I, 14. p. 37. οὕτως B. οὗτος G. 6. παλαιὸν] πάλαι G. 8. πυραδειδομένην AB. τῶν om. B. 9. ἀπέτελεσεν B. μεθ' ἕτερα] Cap. 7. 12. τοῖς om. G. 15. δὲ καὶ] καὶ om. G. παῖς B. παιδες G. 16. μ'] ἡ βασιλεύσασα Diodorus cap. 21. 20. βασιλεῶν B. οὐκ ἐπιγεγράφει G.

rum duci coniunctus, eius hortatibus ac monitis Assyriorum exstinxit imperium." Haec de infelici Sardanapali a Nino regis Assyriorum quinti supra tricesimum exitu Diodorus. Ninum autem memoratorum Assyriorum primum regem extitisse, auctor idem in superioribus hoc pacto declarat: „olim quidem in Asia ex indigenis creabantur reges, quorum gesta vel nomina nulla hominum memoria celebrat. Primus autem quorum historiae vel hominum notitiae fama commendata est, fuit Ninus Assyriorum rex memorandorum facinorum auctor." Et aliis interiectis, „filio Ninia ex Semiramide suscepto, regnique habentis uxori commendatis, occubuit. Semiramis in regia Nino tumulum posuit." Ad haec infert: „haec itaque cum universae Asiae, demptis Indis, imperasset, modo praefato morte sublata est, vitae quidem annum agens 62, imperii vero secundum supra quadragagesimum." Et post nonnulla, „in hunc ferme modum reliqui reges decessorum haeredes, suscepto a patribus regno, ad capita 35, hoc est, ad Sardanapalum, potestatem sunt adepti; eius enim temporibus Assyriorum imperium quod a primo exortu plus quam per annos mille et trecentos steterat, ad Medos postremo translatus est, ut sentit etiam Ctesias Cnidius libro secundo. Regum vero nomina vel eorum numerum, quod nihil ipsa

μηδὲν ἐπ' αὐτῶν πεπραχθαι μνήμης ἄξιον. μόνη γὰρ τέτευχεν ἀναγραφῆς ἢ πεμφθεῖσα συμμαχία τοῖς Τρωσὶν ὑπὸ Ἀσσυρίων, ἧς ἐστρατήγει Μένων ὁ Τιθωνοῦ. Ταυτάνου γὰρ βασιλεύοντος Ἐτῆς Ἀσίας, ὅς ἦν κς' ἀπὸ Νίνου τοῦ Σεμιράμιδος, φασὶ τοὺς μετὰ Ἀγαμέμνονος Ἑλλήνους ἐπὶ Τροίαν στρατεῦσαι τὴν ἡγεμονίαν ἔχόντων τῆς Ἀσίας Ἀσσυρίων ἔτη πλείω τῶν χιλίων."

Ταῦτα ὁ Διόδωρος ἡμῖν παραδίδωσι μηδ' οὕτω θαρρήσας ἀποφήρασθαι τὸν τῶν βουσιλέων ἀριθμὸν ἢ χρόνον τὴν ἀκριβῆ ποσότητα προσηγορίας τε αὐτῶν καὶ ἐπὶ τίνος ἢ κατὰ Τροίας τῶν Ἀχαιῶν ἔφοδος γέγονεν, ἀλλὰ πάντα φειδόμενος διὰ τὸ τῶν παλαιότερων αὐτοῦ ἱστορικῶν ἀσύμφωνον, μόνον δ' ὅτι πλείω τῶν 10 D ατ' ἔτων ὁ χρόνος τῶν ἀπὸ Νίνου λε' βασιλέων ἐστὶν ἀπεφῆναι καὶ ὅτι τὴν Τροίαν ἄλωσιν ἐπὶ τοῦ κς' ἀπὸ Νίνου βασιλεύσαντος Ἀσσυρίων Ταυτάνου φασὶ γενέσθαι μετὰ α' ἔτη πλείω, ἄλλοις ἐπιγράφων τὰ λεγόμενα, ὡς μὴ πάντη συντιθέμενος. ὁ 15 γὰρ Ταυτάνου χρόνος τῷ ρμβ' ἔτει συντρέχει τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς, κς' λογιζομένου Ταυτάνου ἀπὸ Βήλου. εἰ γὰρ τὰ Βήλου νέ' ἔτη ἀφέλωμεν ἐκ τῶν ρμβ', πολλοῖς ἔτεσι κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἐλαττωθήσεται ἐκ τῶν α' πλείω χρόνων ἢ μετὰ α' πλείω κατὰ

1. τέτευχεν B. τέτυχε G. 3. Ταυτάνου] Τευτάνου Diodorus.
 4. ὅς ἦν κς' ἀπὸ m. ἦν ἀπὸ κς' G. 6. ἔτη ex Diodoro additum.
 14. ταυτάνου B. ταττά μοι G. φασί] φησι G. πλείω] ἢ
 πλείω m. 16 et 18. ρμβ'] ρθ' m. 17. κς' B. κ' καὶ ἐκτά A.
 κ' καὶ ζ' G.

dignum memoria sit actum, colligere non studuit; sola namque Assyriorum auxilia ad Troiam missa, quorum dux fuit Memnon Tithoni filius, scriptis celebrantur. Teutamo enim in Asia regnante, qui vigesimus sextus est a Ninya Semiramidis filio, Graecos, imperatore Agamemnone, bello Troiam obsidisse ferunt; cum plus mille annis Assyrii imperium Asiae iam tenuissent."

Haec Diodorus, neque regum numerum aut aetatis culusque durationem vel etiam, quibus nuncupabantur, nomina, vel sub quo imperatore Graecorum in Troiam suscepta profectio, describere confusus, ad nos transmisit. Priuscorum autem Historicorum ad invicem dissensus, ut parce et laevae litteris haec mandaret, causa fuit. Quare quod a Nino per regum quinque supra triginta aetates sequutum est spatium annos mille et trecentos exsuperare, unaque simul, quae sub Assyriorum principe sexto supra vicesimum Nino posteriore Troiana clades accidit, post mille et amplius annos visam, demonstrasse eidem fuit satis. Ac ne rerum omni ex parte fictarum narrationes instituisse crimen ferat, ex relatis a se plurima, sibi met non constans, aliis gaudet adscribere. Tantani namque tempus, (Tantano videlicet sede 27 post Belum locato), in Assyriorum principatus annum 909 incidere reperitur. Insuper ex 909 illis, si proprios Beli annos 55 subduxerimus, tantum abest, ut iuxta Diodorum ad verum usque Troiae calamitatis terminum annos mille et amplius superesse quis credat,

Διόδωρον καὶ τὴν ἀληθῆ ἀνάλωσιν Τροίας. καλῶς ἄρα ἡμῶν P. 167
 ἐστοιχείωται καὶ τοῖς ἐκθεμενοῖς ἐγγύς που τοῦ μρ' ἔτους τῆς Ἀσ-
 συρίων ἀρχῆς κατὰ τὸ δτκθ' ἔτος τοῦ κόσμου ἢ Τροίας ἄλωσις,
 ἐπὶ τοῦ λβ' βυσιλέως Ἀσσυρίων Βαβίλου, ἐπὶ Δημοφώντος τοῦ
 5 Θησέως ἰβ' βασιλέως Ἀθηναίων, οἷς κατηκολουθήσαμεν.

Ὅτι δὲ ἀσυμφώνως οἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορικοὶ γεγράφασι
 περὶ τῶν χρόνων καὶ τῶν βασιλέων τούτων παρέστω Κεφαλίων
 ἐπίσημος εἷς, οὗχ ὁ τυχῶν, οὕτω φάσκων „ἄρχομαι γράφειν ἀφ'
 ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλάδικός τε ὁ Λέσβιος
 10 καὶ Κτησίης ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασεύς. τὸ Β
 παλαιὸν τῆς Ἀσίας ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι, τῶν δὲ ὁ Βήλου Νί-
 νος.” εἰτ' ἐπάγει γένεσιν Σεμιράμεις καὶ Ζωροάστρου μάγου ἔτι
 νβ' τῆς Νίνου βασιλείας. μεθ' ὃν Βαβυλῶνα, φησὶν, ἢ Σεμίρα-
 μεις ἐτείχισε τρόπον ὡς πολλοῖσι λέλεκται, Κτησίᾳ, Ζήνωνι,
 15 Ἡροδότῳ καὶ τοῖς μετ' αὐτούς. στρατεῖην τε αὐτῆς κατὰ τῶν
 Ἰνδῶν καὶ ἤτταν καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνάειλεν νότος καὶ ἐπὶ Νίνου
 τῶν παίδων ἐνὸς ἀνηρέθη τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν.” καὶ
 μεθ' ἕτερα „καὶ τῶν λοιπῶν εἰς α' ἐτῶν ἀριθμὸν ἤρχον, παῖς C
 παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενος τὴν ἀρχὴν καὶ ἔχων ἤττον αὐτῶν οὐδὲ

2. ἐγγύς B. 5. ἀθηναίων B. Ἀθηναίω G. 10. Vulgo
 Κτησίας. κτησίης B. Ἀλικαρνασεύς G. 11. οἱ Ἀσσύριοι G.
 τῶν Scaliger p. 32. Vulgo τόν. 12. Ζωροαστρουβάτου A. Ζο-
 ροαστρουβάτου B. Ζωροάστρου βάτου G. Ζωροάστρου μάγου Scal-
 liger. Conf. Eusebium p. 41. ἔτι Scaliger. Vulgo ἔτη τε.
 13. ὃν Scaliger. Vulgo ὄν. 15. στρατεῖαν B. αὐτῆς Scaliger.
 αὐτούς G. 17. καὶ μεθ' ἕτερα] καὶ μεθέται B. 19. ἤττον]
 ἤτταν Scaliger.

quin ex opposito summam mille longe minorem emergere persentiet. Soler-
 ter igitur nobis et quos sequuti sumus, expositoribus, Troianam cladem
 illam circa millesimum et centesimum Assyriorum imperii, ab orbe vero
 condito anno 4329, Babilio nimirum eorum rege 32 imperante, sub Athe-
 niensium rege 12 Demophonte, accidisse statutum est.

Caeterum quam absurde de temporibus et regibus istis Graecorum Hi-
 storici scripserint, praeclarus alter scriptor, ac non unus e turba, Ceph-
 alion nobis declarat, hoc pacto dicens: „res illas, de quibus memoriam
 egerunt alii, atque in primis Hellenicus Lesbius et Ctesias Cnidius ac dein-
 de Herodotus ex Halicarnasso scribere aggredior. Olim quidem in Asia
 regnaverunt Assyrii; his Ninus Beli filius imperavit.” Tum Semiramidis
 et Zoroastri magi natalia subiungit et Nini regnantis annos 52 percenset.
 Mox quibus artibus Babylonem Semiramis moenibus instauravit, quod a
 plerisque, Ctesia maxime, Zenone, Herodoto, nec non aliis eorumdem in
 scribendo posteris enarratum est, deinde susceptam adversus Indos expe-
 ditionem, et ab eis oladem acceptam, propriorum quoque eius filiorum cae-
 dem et ut tandem ab illorum quopiam neci tradita est, fusius explanat. Et
 nonnullis interpositis: „relliqui cuncti ad annorum usque mille spatium te-
 nuerunt imperium, singulis videlicet filijs haeredum iura patrum solum

εις ἐτελεύτησεν ἐτῶν κ'. τὸ γὰρ ἀπόλεμόν τε καὶ ἀφιλοκίνδυνον καὶ γυναικῶδες αὐτοῖς ἦν ἀσφαλές. ἔνδον γὰρ ἔμενον οὐδέ τι αὐτοῖς ὦν ἔργον ἐπρήσσετο, οὐδὲ ἑώρα τις αὐτοὺς κλῆν αἶ τε παλακίδες καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ γυναικῶδεις. τοὺς δὲ βασιλεῖς τοῦσδε εἶ τις εἰδῆσαι βούλεται, Κτησίης ἔστιν ὁ λέγων ὀνόματα αὐτῶν κ', οἶμαι, καὶ γ'. ἐμοὶ δὲ ἡ γραφή τί τερπνὸν ἢ τί χάριεν ἤμελ-
 V. 134 λεν ἔξειν, ὀνομακλήδην ἄνευ πράξεων. βαρβάρους φωνέοντι τερπνούς δειλοὺς καὶ μαλακοὺς;" πρὸς οἷς ἐπάγει τὰ περὶ τῶν
 D ἐτῶν αὐτῶν „ἐτῶν δὲ ὄντων ὑπὸ Νίνου τεσσαράκοντά που καὶ
 χ' Βέλμιος ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων. καὶ ἀφικνεῖται Περσεὺς ὁ Λα-10
 νάης εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, ναῦς ἄγων ρ'. ἐφωγγε δὲ Περσεὺς Διόνυσον τὸν Σεμέλης υἱέα." καὶ μετέπειτα „ὕστέρη δὲ γενεῇ κατὰ
 Πανίαν ἄρχοντα ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν στόλος ἐπλευσεν ἐπὶ τε Φά-
 σιν καὶ Μηδείην τὴν Κολχίδα, καὶ Ἡρακλέα πλανηθέντα ἀπὸ
 τῆς νεῶς διὰ τὸν ἔρωτα τὸν "Υλα λέγουσι περὶ τοὺς Καππαδό-15
 P. 168 κας ἀληθῆναι." καὶ αὖθις „α' δὲ ἐτῶν ἀπὸ Σεμιράμιδος εἰς Μη-
 τραῖον βασιλέα ἦν ἀριθμοὶ τὸ περιτελλόμενον. Μῆδεια Κολχίς

1. ἐτελεύτησεν delet Maius ad Eusebium p. 42. 2. καὶ γυν — B. Aberat καί. ἦν αὐτοῖς ἀσφαλές G. 3. ὦν ἔργον Scaliger. ἦν ἔργον G. ἦν ἔργον δ m. ἔν ἔργον Maius. 5. κτησίης AB. Κτησίης G. 7. ὀνομακλήδην Scaliger. ὀνομα κλήδην G. βαρβάρους] Legebatur βαρβάρω. 8. μαλακοὺς] Delevi quae addebantur βαρβάρους οὗς, post quae G lacunae signa posuit, quae nulla sunt in AB. Apud Eusebium additur et prope sylvestrium. 9. ἐτῶν] ἐτίον B. ἐτέρων A. 11. χώραν B. χώραν G. ἐφωγγε G. τὸν Διόνυσον τὸν G. 13. Vulgo Πανίαν. ἀργοναύτων A. ἀργων αὐτῶν B. Hoc est Ἀργοναυτῶν. ἐπὶ τε] ἐπὶ τε AB. 14. Vulgo Μηδείην. 15. τὸν ἔρωτα τὸν] τὸν ἔρωτα τῶν G. τὸν ἔρωτα τοῦ Scaliger. "Υλα Scaliger. υλά G. 17. Post περιτελλόμενον lacunam indicat G.

adeuntibus et ab avita nobilitate successive deficientibus, adeo ut vicenarius obiret nullus. A belli siquidem tumultu quies, a periculis immunitas, muliebrisque, qua foedabantur, indoles asylus erat illis tutissimus. Ad haec in aedium secretiore penetrari solitis laude dignum opus nullum gerebatur, nec ulli, nisi pellicibus aut eviratis eunuchis videndi se copiam faciebant. Reges porro huiusmodi recenseri sibi desideranti Ctesias, reor, singulorum 23 nomina enumerabit. Hoc meum quippe opus quid gratum aut iucundum exhiberet absque praeclari alicuius gestis memoria nuda prorsus nomina sigillatim et rustice inclamans et timidus ac molles tyrannos nuncupans? — His quae ad annos ipsos spectant adiungit: „annorum circiter 600 et 40 post Ninum elapso spatio Belimus tandem Assyriorum imperium adeptus est. Mox Perseus, Danaes filius, naves secum agens centum et Bacchum Semeles filium fugiens eius regnum invasit." Ad haec: „postrema, inquit, aetate, sub Paniae nimirum principis imperium Argonautarum classis enavigavit; tuncque demum Medeam Colcho natam, nec non Herculeum Hylae cupidine tractum, nave scoticisque relictis, circa Cappadociam errasse memorant." Et iterum: „a Semiramide vero ad Metraoum usque regem si quispiam annorum mille spatium numeravit. —

ἀνεχώρησεν Αἰγίως, ἧς υἱὸς Μήδος, ἔξ οὗ Μῆδοι καὶ ἡ χώρα ἐκλήθη Μήθεια." εἰτά φησι „Μητραίου δὲ τὴν ἀρχὴν διαδέχεται Ταύτανος ζῶν καὶ αὐτὸς κατὰ ἔθνη τὰ Ἀσσυρίων καὶ νόμους. καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐγένετο οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ καιρὸν ἔργον. Ἀγαμέμνων δὲ καὶ Μενέλαος οἱ Μυκηναῖοι ἐστρατεύσαντο σὺν Ἀργείοισι καὶ τοῖσι ἄλλοισιν Ἀχαιοῖς εἰς Ἴλιον πόλιν τῆς Πριάμου τοῦ Φρυγῶς στρατηγῆς."

Ἔως τούτων ἀρκεῖν ἠγησάμεθα τὴν ἐκ τῶν Κεφαλίωνος γρα-
φῶν πρὸς τὸν Διόδωρον διαφωνίαν παραθέσθαι τοῖς ἀκριβῶς
10 ἐπιστῆσαι βουλομένοις. ὁ μὲν γὰρ λέ' βασιλεῖς ἀπὸ Νίνου καὶ
αὐτοῦς ἔξέτετο καὶ τὴν ἄλωσιν Τροίας μετὰ ἀ' ἔτη πλείω φησιν,
ὡς τινές, ἐπὶ κς' βασιλείῳ Ἀσσυρίων Ταυτάνου· ὁ δὲ τοὺς πάν-
τας κγ' ἀπὸ Βήλου καὶ τὴν Τροίας ἄλωσιν καὶ μετὰ ταῦτα ἀ'
ἔτη· ὅπερ ἀδύνατον. ἵνα γὰρ κβ' ἀπὸ Βήλου τις ὑπολάβοι τὸν
15 Ταύτανον πρὸ τοῦ ἐσχάτου Σαρδαναπάλλου, καὶ οὕτω πολλοῖς
ἐλαττωθήσεται χρόνοις ὁ Κεφαλίων πρὸς τὸν Διόδωρον. καὶ ἀπλῶς
εἰπεῖν ἔξ ἀπάντων τὸ ὑποπὸν ἐν τῶν ἀμφοτέρων συνάγεται, ἵνα
μὴ λέγω καὶ τοῖς δυοῖ, διὰ τὸ μᾶλλον τὸν Διόδωρον τῇ ἀληθείᾳ C
προσεγγίσειν, πλείω τῶν α' εἰρηκότα τὸν ὄλον τῆς Ἀσσυρίων
20 ἀρχῆς χρόνον καὶ αὐτὸν ἀπὸ Νίνου ἕως Σαρδαναπάλλου.

Ὁ μέντοι Εὐσέβιος καίπερ πραγματείαν οὐ τὴν τυχοῦσαν

1. ἀνεχώρησεν G.
2. μήθεια AB. Μήθεια G.
3. [ὅ] ζ' G.
8. τούτου G.
11. αὐτοῦς] αὐτὸς G.
13. καὶ μετὰ B. καὶ om. G.
14. τις om. G.
15. Post Σαρδαναπάλλον lacunam indicat G.

Medea Colchis Aegeo discessit. Medus, a quo Medi et regio Media, eius filius fuit." Ait deinde: „Metraei regno successit Tautanus ordine 22 iuxta consuetudinem et leges ab Assyriis usitatas rex acceptus; his quod addatur, nullum opus susceptum, neque novum aliquid eius aetate legitur editum. Caeterum Agamemnon et Menelaus Mycenaei Argivis aliisque Graecis comitibus in Ilium Priami Phrygis militarem arcem bellum movit."

Hucusque scripta Cephalionis a Diodori dictis dissesum accuratius nosse cupientibus sufficere putavimus. Hic enim regibus a Nino triginta quinque recensitis, Troianum excidium post annos mille et amplius, (in quo nonnullis aliis assentitur), sub Tautano videlicet Assyriorum principe 26 contigisse affirmat; ille vero a Beli exordiis spatium omne, etiam eo, quod Troiae cladem sequutum est, incluso, annis mille duntaxat, quod a ratione penitus alienum est, sub regibus solis 23 metitur. Tautanum quippe regem secundum et vicesimum a Belo numeraturus ante Sardanapalum Assyriis postremo imperantem locandum aestimavit, — atque ita Cephalion Diodoro compositus annis pluribus minor comperitur, et ut summam dicam, amborum alteri, ne dicam utrique, (Diodorus enim concessit a Nino usque ad Sardanapalum Assyriorum regno annis supra 1300 magis ad veritatem accedit), aliquid absurdi colligitur.

Eusebius sane variam licet rerum notitiam velut pretiosam suppellecti-

συλλεξάμενος φιλοπόνως καὶ ταύτη τὴν ἑαυτοῦ χρονικὴν συγγρα-
φὴν κατασεμνύνας, τὰς τε προκειμένας χρήσεις Διοδώρου καὶ Κε-
φαλλῶνος προθεῖς ἐν λζ' βασιλεῦσι τὴν Ἀσσυρίων ἀρχὴν περι-
λαβεν, ἔτεσι δὲ ατ' , τῷ Κάστορι μᾶλλον ἀκολουθήσας, οὗ καὶ
D μαρτυροῖαν παρήγαγε, ἀσπ' ἔτη φάσκουσιν τοὺς Ἀσσυρίων βασι- 5
λεῖς ἀρξαι, καὶ τοῦτο διὰ τὸ συμβάλλεσθαι τῷ παραλογισμῷ αὐτοῖ
κατὰ τοὺς χρόνους, ὃν πέπονθεν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
ἕως Ἀβραὰμ χρόνοις, μὴ χρονολογήσας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν
Καϊνῶν υἱὸν τοῦ Ἀρφαξᾶδ; ὃν ὁ Θεῖος εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς
ἐν τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίῳ γ' ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐγενεαλόγησεν, ἡ 10
δὲ τῆς Γενέσεως πρώτη Μωϋσείως βίβλος τῷ ρλ' ἔτει αὐτοῦ φησι
τὸν αὐτὸν Καϊνῶν γεννηθῆναι τὸν Σάλα ἐν τοῖς ἠκριβιωμένοις
τῶν ἀντιγράφων, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐστοιχειώσαμεν. ἐν τισὶ γὰρ τῷ
ρλθ' φέρεται αὐτοῦ Καϊνῶν.

V. 135 Θανύμασι δέ μοι μεγάλως ἔπεστιν ὅπως ὁ αὐτὸς κατὰ τινὰς 15
P. 169 κληθεὶς φρόνιμος Εὐσέβιος, δηλαδὴ κατὰ ἀντίφρασιν, οὕτω

προδήλως ταῖς θείαις γραφαῖς ἀντιπεσεῖν τετόλμηκεν, ὃ πᾶσαν
ἀκρίβειαν ἐπαγγελάμενος καὶ τᾶληθοῦς εὔρεσιν, ὡς φησιν, ἐκ τῆς
παρ' Ἑβραίοις καὶ Σαμαρείταις καὶ τοῖς ὁ ἑρμηνευταῖς φερομένης
διαπεφωνημένης γραφῆς διὰ τὸ τῶν ἀντιγράφων ἀσύμφωνον, καὶ 20
τριχῶς παραθέμενος τοὺς χρόνους, ἐν οὐδεμιᾷ τῶν τριῶν παρα-

2. διοδώρου B. Διοδώρῳ G. 5. παρήγαγε B. Vulgo προήγαγεν.
ἔτη] ἔτει B. 9. ὃν B. ὡν A. οὗς G. 18. καὶ τᾶληθοῦς B.
κατὰ ἀληθοῦς G. 19. ἐρμηνευταῖς om. G. 20. διαπεφωνη-
μένης B. διὰ τῆς φωνημένης G. τὸ om. B. 21. τριῶν B.
τριχῶν A. τριχῶς G.

lem hinc inde non indiligenti mentis studio in unum congesse-
rit, qua Chronicum opus a se editum adornavit ac demum Diodori Chephalionisque dicta
protulerit in medium; Castoris tamen Assyriorum imperii tempus annorum
1280 limitibus includentis auctoritate producta et approbata, imperium il-
lud omne Assyriorum regum 36 laterculo et annorum 1000 et 300 decursa
comprehensum asseruit; eo nimirum consilio, ut errorem falsis annorum
ratiociniis prius collectum circa annos a diluvio ad Abraham elapsos et
post diluvium Cainan Arphaxad filii a divino evangelista Luca post Ada-
mum loco 13 numerati nomen et annos praetergressus repararet. Primus
autem Geneseos a Mose conscriptus liber, si modo correctiora prostant
exemplaria, ea qua putavimus ratione Cainan aetatis anno centesimo tri-
gesimo, aliis licet 139 scribentibus, Cainan filium Sala genuisse testatur.

Illud autem mirari non desino, quod cum Eusebius solertius nomine
(contrario nimirum sensu) insignitus, adeo manifeste divinis scripturis ad-
versari ausus fuerit, et ex vulgatis receptisque cum apud Hebraeos, tum
Samaritas, tum penes septuaginta Interpretes textibus requirendae veri-
tati diligentiam omnem a se adhibendam pollicitus, ob exemplarium di-
cordiam annis trifariam expositis, in nulla triplis istius descriptionis edi-

Θεοὶ τοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Καϊνῶν υἱοῦ Ἀρφαξᾶδ ἐμνήσθη. εἰ γὰρ ἐν ταύταις οὐκ ἤρρηται, πόθεν αἱ ἀνὰ πάσας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀναγινωσκόμεναι ἱερὰ βίβλοι τῆς Γενέσεως B τοῦτον ἐμφαίνουσι; πόθεν δὲ καὶ Λουκᾶς ὁ Θεϊότατος, ὁ πᾶσαν θείαν τε καὶ ἀνθρώπινην ἤσκημένος φιλοσοφίαν καὶ μυρίων Εὐσεβίων ἀσυγκρίτως προῦχων, ἐν τῇ ἱερῇ καὶ εὐαγγελικῇ αὐτοῦ βίβλῳ γ' ἐξ Ἀδὰμ ἔθετο τοῦτον; ἀποδείκνυται μὲν οὖν οὗτος καὶ ἑτέροις πρὸ ἡμῶν διημαρτηκῶς ἐτῶν ἀριθμοῦ κατ' ἐλάττωσιν σ' ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς εἰκοσαστηρίδος Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου 10 καὶ πανευσεβεῦς βασιλέως Χριστιανῶν πρώτου. ἀντὶ γὰρ, ρωμ' ἐτῶν ρκκζ' συνελόγησατο. οὐκοῦν πρόδηλον ὅτι διὰ τὸν ἑαυτοῦ παραλογισμὸν καὶ τοὺς Ἀσσυρίων χρόνους ἠλάττωσε καὶ τὴν ἕλωσιν Τροίας οὐκ ἄληθῶς ἐστοιχείωσε. ταῦτα δὲ ἡμῖν ἐνταῦθα οὐ C παρέργως ἐπισημάνθη, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀναγκαῖον εἶναι τὸν ἀκριβῆ 15 χρόνον τῆς τε ἀλώσεως Ἰερουσαλήμ καὶ τοῦ ναοῦ πυρπολήσεως καὶ αἰχμαλωσίας τῆς τε τῶν φυλῶν ἐν Σαμαρείᾳ γεγονυίας καὶ τῆς τῶν φυλῶν ἐπὶ Ναβουχοδοσόρω βασιλέως Χυλδαίων ἀπὸ Ναβονασάρον.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

20 Αἰγυπτίων νς' ἐβασίλευσεν Ὀχυρὰς ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἕτος ,δσοή'.

4. τοῦτον Bm. τούτων G. καὶ λουκᾶς B. ὁ Λουκᾶς G. 8. ἑτέροις B. ἕτερος G. ἀριθμοῦ] Legebatur ἀριθμῶν. ἀριθμὸν B. 9. εἰκοσαστηρίδος A.

tionē Cainan filij Arphaxad retro diluvium nati meminisse deprehensus est. At si Cainan in scripturis nusquam exstaret, qua ratione lecti per omnes ecclesias sacri Geneseos libri palam illum promunt? Qua, inquam, ratione divinissimus ille vir Lucas humanae caelestiaque sapientiae peritus et pluribus Eusebji sine discrimine praestantior, sacro et evangelico suo volumine ab Adā decimum tertium numeravit? Falso igitur et minori, quam par foret, annorum 290 ratiocinio, ab Adā videlicet ad Constantini magni pietissimi Romanorum Imperatoris primi annum vigesimum cum Eusebium, tum alium quandam aetate nostra vetustiozem peccasse constat, et 5816 vice annos 5527 duntaxat collegit. Dolui igitur sponte passus, adscribendos Assyriis annos imminuit et cladis Troianae tempus erranter exposuit. Haec non obiter, sed accuratae temporum percipiendae notitiae, quis nimirum excidii Hierusalem, quis vastati templi, vel illatae in tribus decem per Samariam captivitatis, vel quam reliquae a Nabuchodonosor Assyriorum rege 17 passae sunt, quis, inquam, certus horum omnium computus in aera Nobonassari tenendus, hucusque nobis dicta sunt.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 56 Ochyra annis 14, mundi vero 4278.

Αἰγυπτίων νζ' ἔβασίλευσεν Ἀμενδῆς ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δσ'β'.

D *Αἰγυπτίων νη' ἔβασίλευσε Θούωρις ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτιθ'.*

Οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ὀμήρω Πύλωτος Ἀλκίονδρος ἀνὴρ ἐν 5 Ὀδυσσεΐα φερόμενος, παρ' ᾧ φησι τὸν Μενέλαον σὸν τῆ Ἑλένη μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας κατῆχθαι πλανώμενον.

Αἰγυπτίων νθ' ἔβασίλευσεν Ἀθωθις, ὁ καὶ Φουσανός, ἐφ' οὗ σεισμοὶ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐγένοντο, μηδέπω γεγονότες ἐν αὐτῇ πρὸ τούτου, ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτιθθ'.

P. 170 *Αἰγυπτίων ζ' ἔβασίλευσε Κενκένης ἔτη λθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτβζ'.*

Αἰγυπτίων ξα' ἔβασίλευσεν Οὐεννέφης ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυλζ'.

Ἄργείων βασιλεῖς.

15

Ἄργείων ιζ' ἔβασίλευσεν Ἀγαμέμνων ἔτη ιη'. κατὰ τοὺς ἄλλους ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτιβ'.

V. 136 *Τῷ η' ἔτει Ἀγαμέμνονος ὁ κατὰ τῆς Τροίας ἤρξατο πόλεμος διὰ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πύριδος κλοπὴν υἱοῦ Πριάμου βασιλέως Ἰλίου, καὶ διήρκεσεν ἔτη ι' ἕως ἀλώσεως Ἰλίου, 20 ἧτις τῷ ὑποκειμένῳ ιζ' ἔτει Ἀγαμέμνονος γέγονεν.*

Ἀγαμέμνονος Ἄργείων καὶ Μυκηναίων βασιλεύοντος, Μενε-

1. ἀμενδῆς B. ἀμεδῆς A. ἀμεδῆς G. 3. θούωρης AB. 5. ὁ om. G. Πόλυτος] Vulgo Πολύβουτος. ἄλκωνδρος AB.
8. ἐφ' B. ἀφ' G. 13. οὐέννεφης B. μβ'] ιβ' B. 14. δυλζ' Bm. δελζ' G. 16. ιη'] ιθ' m. 18. η'] θ' m. Τροίας] Vulgo Τροίης. 21. ἧτις B. εἰ τι G. ιζ'] ιθ' m.

Aegyptiorum rex 57 Amedes annis 27, mundi vero 4292.

Aegyptiorum rex 58 Thuoris annis 50, mundi vero 4319.

Hic est Polybus, Alcandrae coniux, Homeri Odyssae celebratus, ad quem, ait, Menelaus diruta Troia vagus et errans cum Helena divertit.

Aegyptiorum rex 59 Athothis, qui et Phusanus, sub quo terrae motus per Aegyptum ad id usque temporis nondum editi contigerunt, annis 28. mundi erat annus 4369.

Aegyptiorum rex 60 Cencenes annis 39, mundi vero 4397.

Aegyptiorum rex 61 Vennephes annis 42, mundi vero 4436.

Argivorum reges.

Argivorum rex 17 Agamemnon annis 19, secundum alios 35, mundi vero 4312.

Anno Agamemnonis nono, rapta ab Alexandro Paride, Priami regis Ilii filio, Helena, bellum adversus Troiam initum per annos decem usque ad Ilii excidium, ad sequentem videlicet Agamemnonis annum 19, productum est. Agamemnone Argivis et Mycenis imperante, Lacedaemoniis autem eius

λάου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Λακεδαιμονίων, Πριάμος υἱὸς Λαο-
 μέδοντος τῆς Τροίας καὶ Ἰλίου ἐβασίλευσε. τούτου τοῦ Πριάμου
 παῖς Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Πάρις εἰς Πελοπόννησον ἐλθὼν θῦσαι
 τοῖς αὐτόθι δαίμοσι ξηναγωγεῖται παρὰ Μενελάω ἐν Λακεδαιμο-
 νίᾳ. Μενελάω δὲ ἦν γυνή τις Ἑλένη σφόδρα περικαλλής. ταύτης
 ἐρασθεὶς Ἀλέξανδρος καὶ μοιχεύσας ἤρπασε· καὶ ἀποπλεύσας εἰς C
 Σιδῶνα τῆς Φοινίκης ἄκων ἐκρίπτεται. ξενισθεὶς δὲ καὶ παρὰ
 τῶν Σιδωνίων βασιλεῖ ἐπιβουλεύει αὐτῷ καὶ πολλὰ χρήματα καὶ
 ἐσθῆτα κομισάμενος ἀπὸ Σιδῶνος, μεθ' ὧν ἐκεκλόφει σὺν Ἑλέ-
 10 νῃ, καὶ ἀπὸ Λακεδαιμονος ὡς ἀριστεύσας ἐπάνεισιν εἰς Τροίαν
 παρὰ τῷ πατρὶ Πριάμῳ. Ἀγαμέμνων δὲ καὶ Μενέλαος πρὸς
 Πριάμον καὶ τοὺς υἱοὺς πρεσβευσάμενοι διαφόρως περὶ τῆς Ἀλε-
 ξάνδρου εἰς αὐτοὺς ἐπιβουλῆς διὰ τε Ὀδυσσεῶς καὶ Διομήδους
 καὶ αὐτοῦ Μενελάου, ἐπεὶ μηδὲν ἤνουν, καίπερ τῶν περὶ Πριά-
 15 μων δημαγωγῶν πρεσβυτέρων συμβουλευόντων, ἐν οἷς ἤρχεν
 Ἀντήνωρ, ἀποδοθῆναι τὴν Ἑλένην, πόλεμον αἴρονται κατὰ τῆς
 Τροίας καὶ Πριάμου δεινὸν ἔτεσι ἑκροτηθέντα· κατὰ δὲ τὸ αὐτὸ D
 δέκατον ἡλώσεως Ἰλίου καὶ Πριάμου καὶ τῶν τέκνων τοῖς Ἑλλη-
 σιν. ἦν δὲ τῶν ἐξ Ἀδάμ δτλ' ἔτος. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀβραὰμ γενέσεως
 20 καὶ μγ' ἔτους τῆς Νίνου τοῦ δευτέρου βασιλέως Ἀσσυρίων βα-
 σιλείας ἔτη συνάγεται αἱ. ἀπὸ δὲ Μωϋσέως γενέσεως, ἧτις ἦν
 κατὰ μς' ἔτος Ἰνάχου τοῦ πρώτου βασιλέως Ἀργείων, κόσμον δὲ

3. κελοπήνησον B. 5. δὲ add. B. ταύτης] Vulgo ταύτην.
 ταύτη B. 6. Vulgo ἤρπασεν. 9. ἐκεκλόφη B. 10. ὡς add. B.
 17. καὶ] τοῦ G. 19. γενήσεως G. 21. μωσέως B. Μω-
 σέως G. 22. κατὰ B. κατὰ τε G.

fratre Menelao, Priamus, Laomedontis filius, Troiae et Ilii regnum tene-
 bat. Huius filius Alexander, qui etiam Paris, sacrorum diis tutelariis fa-
 ciendorum nomine in Peloponnesum profectus, apud Menelaum in Lacedae-
 monia hospitio excipitur. Menelao uxor fuit forma non vulgari, quam
 adamavit Alexander, et adulterio stupratam rapuit; tum mari patriam re-
 petens, ventorum ad oram Phoeniciae Sidonisque invitus eiecitur. Hic
 Sidoniorum regi, cuius humanitate et hospitio usus fuerat, insidias molit-
 ur, et eius thesauris, veste pretiosa, copiosaque suppellectile Sidone
 furto exportatis, una cum iis, quae rapta Lacedaemone Helena detulerat,
 quasi facinoribus praeclare gestis ovans, ad Priamum patrem Troiam re-
 vertitur. Agamemnon et Menelaus de illatis ab Alexandro iniuriis per le-
 gatos Ulysem, Diomedem et Menelaum ipsum frequentius et varie conque-
 sti, nihil se proficere, nec seniorum reipublicae Troianae, quorum unus
 erat Antenor, consilium de reddenda Helena probari contemplati, grave
 bellum adversus Troiam et Priamum ad annos decem protrahendum sus-
 cipiunt; et ineunte decimo, Ilium, Priamus et eius filii a Graecis capti
 sunt, anno ab Adam creato 4330. A natali porro Abrahae die et Nini
 Assyriorum regis secundi anno 43, alii colliguntur 1018. A Mosis item ex-
 ortu, qui Inachi regis Argivorum primi anno 46 illuxit, mundi vero 3737,

κατὰ τὸ γηλη', ἔτη συνάγεται φηβ' ἐπὶ τὴν Τροίας ἄλωσιν, εἰ καὶ Εὐσεβίῳ οὐ δοκεῖ διαμυρτάνοντι σις' ἔτεσι κατέλειψιν.

Μυκηναῶν Ἀργείων ἠ' ἐβασίλευσεν Αἰγισθος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτλ'.

P. 171 Μυκηναῶν Ἀργείων ἠθ' ἐβασίλευσεν Ὀρέστης ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτλέ'.

Ὀρέστης Πύρρον τὸν Ἀχιλλέως ἀναιρεῖ ἐν Δελφοῖς εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν προδοθέντα ὑπὸ Μαχαιρέως τοῦ ἱερέως· καὶ οἱ Ἐκτορος παῖδες τὸ Ἴλιον ἀνεκτίσαντο τοὺς Ἀπηγορίδας ἐκβαλόντες Ἐλένου γνώμη.

10

Μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας.

Λατίνων βασιλεῖς.

B Πολλῆς διαφωνίας γενομένης παρὰ τοῖς πολλοῖς περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς μὲν ἰσχύτως μετὰ Ῥωμύλον βασιλείας ὀνομασθείσης ἀπ' αὐτοῦ, πρὸ αὐτοῦ δὲ Λατίνων, ἀπὸ Λατίνου τοῦ βασιλέως-15 σαντος πρὸ Αἰνείου κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους, τὸν αὐτὸν πρὸ αὐτοῦ καλούμενον Ἀλβανον, ἀπὸ Ἀλβάνου Κρόνου τοῦ πάντων κατὰ τὴν Ἰταλίαν βασιλέων πρώτου λεγομένου, παρέλκον ἡγνούμεθα κανονικῇ θεωρίᾳ τὰς τούτων παραθέσθαι χρήσεις, τοῦτο μόνον σημαίνοντες ὅτι πρὸ Αἰνείου α' φασὶ Πίικον εἶναι 20

1. γηλ' m. φηγ' m. 2. σις] τιά' m. ἔτεσι] ἔτη G.
κατέλειψιν B. καταλείψιν G. 6. δτλέ' Bm. δτλέθ' G. 7. πθ-
ρον A. τόν] τοῦ G. 8. Alterum τοῦ om. G. 12. λατίνων
B, quae constans in hoc codice scriptura est. 13. γεναμένης AB.
14. Ῥωμύλου G. 15. ἀπ'] ὑπ' G. 16. καὶ τὸν αὐτὸν m.
17. τοῦ Ἀλβάνου G. τοῦ] τῶν G. 20. Πίικον G.

ad dirutae Troiae terminum anni numerantur 593, quamquam Eusebius annis 311 omissis peccans sententiam huiusmodi non admittat.

Mycenarum et Argivorum rex 18 Aegisthus annis 5, mundi vero 4330.

Mycenarum et Argivorum rex 19 Orestes annis 23, mundi vero 4335.

Pyrrhum, Achillis filium, a Machaereo sacerdote proditum Delphis in templo Apollinis Orestes interficit. Hectoris posterum, Antenoridae Helenae consilio post captam Troiam eiectis, Ilium restaurarunt.

Latinorum reges.

Vario sententiarum conflictu a multis hucusque certatum est de Romani imperii origine, (quod demum a Romuli temporibus ab ipso nomen sortitum, Latinorum regnum prius habebatur a Latino Troianis calamitatibus aequali et Aeneae in ipso Latinorum regno praecessore, quo paulo antiquior fuit etiam Albanus, ab Albano Saturno regum omnium per Italiam primo ita dictus), diversorum eam ob rem dicta scriptorum in medium proferre temporis et annorum rationi consonum et accommodum fore duximus, hoc uno praemisso, Picum Saturni filium temporibus Aeneae superio-

Κρόνου βασιλεῦσαι χώρας Λαυρέντου λζ'. εἶναι δὲ τὴν χώραν
 ἕως τῆς νυκτὸς Ῥώμης πόλεως, μεθ' ὃν Φαῦνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 Πείκου τοῦ καὶ Διδὸς ἔτη μδ'. τοῦτον δὲ φασὶ τινες Ἐρμῆν, καθ' ὃν
 ὃν Ἡρακλῆς ἀπὸ Σπανίας ἐπανελθὼν ἐν φόρῳ τῷ λεγομένῳ V. 137
 5 βοαρῶν βωμὸν ἤγειρε, διότι ἀνεῖλε Κάκος τὸν Ἡφαίστου υἱόν·
 ὡς δὲ τισιν ἔδοξε, καὶ ἐβασίλευσε μετὰ Φαῦνον ἔτη λέ' ὃ Ἡρα-
 κλῆς. ἔπειτα Λατίνος ἔτη λζ'. τούτου κατὰ τὸ λγ' ἔτος Αἰνείας
 ἐξ Ἰλίου παραγενόμενος σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ὄπλοις καὶ πλούτῳ
 παρσκευασμένος, συμμαχήσας τε αὐτῷ Λατίνῳ κατὰ Ρουτούλων
 10 καὶ Τοῦρνον ἀνελὼν Λαβινίαν ζεύγνυται Λατίνου θυγατρὶ τοῦ
 βασιλέως, καὶ βασιλεύει τῆς χώρας μετὰ τὸν Λατίνον ἔτη γ',
 κτίσας πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς Λαβινίαν, ἐν ἣ καὶ ἐβα-
 σίλευσε. τινὲς ἔτη η' φασὶ τὸν Αἰνείαν βασιλεῦσαι Λατίνων, ἔτη D
 δ' μετὰ τὴν ἄλωσην Τροίας, ἕτεροι δὲ τρία μόνον βασιλεῦσαι ἀπὸ
 15 τοῦ θ' ἔτους μετὰ τὴν αὐτὴν ἄλωσην, ὥστε αὐτὸν κατὰ τὸ ιβ'
 ἔτος αὐτῆς ἀποθανεῖν. ὅπως δὲ εἰς Ἰταλίαν ἐλθὼν ἐκράτησε Λα-
 τίνων καὶ περὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων ιβ' βασιλέων ἐν
 ἔτει υ' ἕως Ῥωμύλου τοῦ κτίστου Ῥώμης, εὐρήσεις ἐν τοῖς κατὰ
 Ῥωμύλον χρόνοις.
 20 Αἰνείας μετὰ τὴν ἄλωσην Τροίας Λατίνων ἐβασίλευσεν ἔτη γ'.
 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτμ'.

1. λαβρέντου AB. 5. Κάκος m. Κακῶς G. 7. λγ' ἔτος] τρί-
 τον G. 8. σὺν τοῖς — παρσκευασμένος om. G. 9. Ρουτούλων
 m. Ρούτουλον G. 10. Λαβινία et infra Λαβηνίαν G. Correctum
 ex B. 11. τὸν om. G. 13. ἄλλοι ἔτη δ' m. 20. γ' B. κγ' G.

ribus Laurentis regionis obtinuisse dominatum annis 37. Est autem ager ille ubi nunc Roma sita est, post quem Faunus, ipsius Pici, Iovis etiam dicti, filius, annis 44 regnum moderatus est. Hunc Mercurium vocant nonnulli, cuius tempestate ex Hispania redux Hercules, in foro nomine Boario, Caci Vulcani filii nece victor aram exstruxit; post Faunum ex eorumdem sensu annis 35 regnavit Hercules, deinde Latinus annis 36, cuius anno 3 Aeneas Ilio adveniens, inita cum illo armorum societate adversus Rutulos dimicans Turnum interfecit, et Laviniae Latini regis filiae coniugio copulatus, urbe coniugis nomine condita, in ea regni sedem posuit et post Latinum toti regioni annis tribus imperavit. Aeneam annis octo quidam regnasse affirmant, alii quatuor, reliqui ab obtento Latinorum regno, post exactos in bellis continuis annos novem, aliis duntaxat tribus sceptrum tenuisse testantur, atque ita excidii Troiani duodecimo vitam finisse. Caeterum qua ratione in Italiam primum adveniens Latinorum regno potitus fuerit, deque regibus duodecim per annorum quadringentorum spatium ad Romulum usque Romae conditorem, eo vivis erepto regiam sedem ordine consequentis, Romuli tempore dicenda reperies.

Aeneas excisa Troia Latinis imperavit annis 3, mundi vero 4340.

P. 172

Σποράδην.

Καρρηδόνα φησὶ Φλίστος κτισθῆναι ὑπὸ Ἀζώρου καὶ Καρρηδόνας τῶν Τυρίων κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον.

Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτην ὀλυμπιάδα νο' ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους νλ'. 5

Ἀδάματα θυγάτηρ Εὐρυσθέως ἐν Ἄργει ἱεράτευσεν ἔτη λη'. αἱ δ' ἀπὸ ταύτης τὴν ἱερωσύνην διαδεξάμεναι Φαλίδες ἐκαλοῦντο.

B Πρίαμος υἱὸς Λαιομέδοντος μετὰ τὸν πατέρα Τροίας καὶ Ἴλιον ἐβασίλευσε. τούτου παῖς Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Πάρις. 10

Ἀμαζόνες κατὰ Ἀθηναίους ἐστράτευσαν.

Κάπρου Καλυδωνίου θῆρα διὰ Μελεάγρου.

Μενέλαος Λακεδαιμόνος ἐβασίλευσεν.

Ἀμαζόνες Πριάμῳ συνεμάχησαν.

Ἴλιον ἦλω τῷ φθινοπώρῳ πρὸς ἡμερῶν τῆς χειμερινῆς τροπῆς. 15
Ἄνδρες οἱ καὶ Μαιόνες ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη λβ'.

C

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

V. 138 Ἀθηναίων ἰ' ἐβασίλευσε Θησεὺς Αἰγέως ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμος ἦν ἔτος δσξξ'.

2. καρρηδόνα et καρρηδῶνος B. ἀζώρου AB. Εζώρου G et Scalliger. p. 33. 6. Ἀδάματα Heynius ad Apollodor. vol. II. p. 155. Legebatur Ἀδάμαντα. ἀδάματα B. 9. καὶ Ἴλιον om. G. 11. Ἀθηναίους G. 17. Ἀθηναίων m. Πρῶτοι Ἀθηναίων G.

Miscellanea.

Ab Ezoro et Carchedone Tyrii Carthaginem hoc tempore conditam scribit Philistus.

Hercules Olympicum certamen instituit. Ab eo ad Olympiadem primam anni 470, secundum alios 430 numerantur.

Adamanta Eurysthei filia sacerdotium Argis tenuit annis 38, quae sacerdotium susceperunt Phalides ab ea nuncupatae sunt.

Priamus, Laomedontis filius, patre mortuo regnum excepit; huius filius Alexander, qui et Paris, extitit.

Amazones bellum in Athenienses moverunt.

Apri Calydonii venatio a Meleagro suscepta.

Menelaus Lacedaemone regnavit.

Amazones Priamo opem tulerunt.

Ilium autumnis, diebus nimirum ante tropicum hibernum septendecim, captum est.

Lydi, qui Maeones, maris imperium tenuerunt annis 92.

Primi Atheniensium reges.

Atheniensium rex 10 Theseus Aegaei filius annis 31, mundi vero 4267.

Θησεὺς Ἑλένην ἤρπασεν, ἣν αὐθις ἀπέλαβον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, τὴν μητέρα Θησεῶς αἰχμαλωτῖσαντες ἀποδημοῦντος τοῦ Θησεῶς.

Θησεὺς Ἀθηναίους κατὰ χώραν διεσπαρμένους εἰς ἓν συναγωγῶν, ἤτοι εἰς μίαν πάλιν, πρῶτος ἐξωστρακίσθη, αὐτὸς πρῶτος θεῖς τὸν νόμον.

Θησεὺς ἔφυγεν ἀπὸ Ἀθηῶν.

Ἀθηναίων ἡ βασιλευσε Μενεσθεὺς Πετειῶ τοῦ Ὀρνέως τοῦ Ἐρεχθέως ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δση'. D

10 Ἐπὶ τούτου ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος συνέστη ἕνεκα μήλου χρυσοῦ, ὃ κάλλους ἔπαθλον ἦν γυναικῶν τριῶν, ὑπὸ μιᾶς αὐτῶν προτεθείσης Ἑλένης τῷ κριτῇ. βουκόλος δ' οὗτος ἦν Ἴλιεὺς, ὡς ἡ κωμῳδία.

Μενεσθεὺς οὗτος Ἐλλησι κατὰ τῶν Τρώων συνεμάχησε.

15 Τούτου τῷ λγ' ἔτει Ἴλιον ἤλω· ἐπανιών δὲ ἀπὸ Τροίας ἐν Μήλῳ τῇ νήσῳ τελευτᾷ.

Ἀθηναίων ἡ βασιλευσε Δημοφῶν Θησεῶς ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτλα'. P. 178

Ἐπὶ τούτου τὰ περὶ Ὀδυσσεῆα καὶ Ὀρέστην.

8. πετιῶ B. 9. Ἐρεχθέως] ὄρεχθέως A. 10. συνέστη ἕνεκα Scaliger p. 33. συνέστησεν καὶ A. συνέστη ἔναι B. συνέστη καὶ G.

11. δ B. ὄν G. ὑπὸ] ὑπὲρ κάσας m. 12. Post βοῦ — ex B exciderunt folia duo, quae pertinuerunt usque ad δζκθ' p. 177 b.

12. ὡς ἡ κωμῳδία seclussit Scaliger. Et videndum ne τραγωδία scribi praestet: nam tragicos potius quam comicos in hac re commemorari consentaneum est.

Theseus Helenam rapuit, quam postmodum absente Theseo et eius matre facta captiva, Castor et Pollux fratres receperunt.

Theseus Athenienses per agros prius dispersos in unum, hoc est civitatem unam, collegit; primus etiam populi suffragiis in exsilium pulsus, cum ipse primus exostracismi, id est, inferendi exsilii, instituta lege, auctorem se praeberet.

Theseus Athenis exsul discessit.

Atheniensium rex 11 Menestheus, qui et Peteo, Ornei Erechtheique avi filius, annis 33, mundi vero 4298.

Huius tempore expeditio in Troiam suscepta mali aurei gratia, quod elegantium forma mulierum trium contentionis praemium extitit, reliquis una earum Helena a iudice praeposita. Ille vero bubulcus erat Iliensis, prout fert acta de hoc comoedia.

Menestheus iste Graecis in Troianos suppetias tulit.

Anno eiusdem 33 Ilium captum est; Troia vero rediens in Melo insula defunctus est.

Atheniensium rex 12 Demophon, Thesei filius, annis 23, mundi vero 4331.

Eius tempore, quae Ulysem et Orestem spectant, gesta.

Αινείας τε ἔβασίλευσε Λαβινίου.

*Τὰ κατὰ Ὀδυσσεά καὶ Σκύλλαν καὶ Χάρυβδιν καὶ Σειρήνας.
Ἀθηναίων γ' ἔβασίλευσεν Ὀξύντης Δημοφώντος ἔτη ε'. τοῦ δὲ
κόσμου ἦν ἔτος ,δτνδ'.*

*Ἀθηναίων ιδ' ἔβασίλευσεν Ἀφειδάς ἔτος ἔν· τοῦ δὲ κόσμου ἦν 5
ἔτος ,δτζέ'.*

Σποράδην.

B *Ἡσιόδός τε ἔγνωρξζετο, ὃν Ἐφορος ἀνεψιὸν καὶ σύγχρονον
Ὀμήρου φησί.*

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

10

Σαμψὼν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δσϛ'.

*Τῷ Ἰσραὴλ καταπονουμένῳ καὶ πρὸς θεὸν ἐπιστρέψαντι δι-
δοται Σαμψὼν τῷ Μανωὲ ἐκ φυλῆς Δὰκ, ἀγγέλου χρηματίσαν-
τος τῇ μητρὶ στεῖρα αὖση, ὃς γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐρῶ γυναικὸς
ἐν Θαμναθὰ ἀλλογενοῦς. κατιῶν δὲ πρὸς μνηστειῶν αὐτῆς σὺν 15
στοῖς γονεῦσι λέοντα χειρὶ διασπῆ, οὗ τῷ προβλήματι τριάκοντα
στολὰς ἀλλοφύλοις ἐν συμποσίῳ καταδικάζεται δοῦναι, γυναικὸς
ἀπατηθεὶς, ὡς καὶ ἀποδοῦς, ἀνελὼν λ' ἀλλοφύλους εἰς Ἀσκάλωνα
ἀνεχώρησεν ὀργιζόμενος. ἀλλοφύλοι δὲ τὴν αὐτὴν γυναῖκα τῷ*

1. Vulgo *Λαβινίου.* 3. *ὀξύντης δημοφώντος* A. ὁ *Ζόντις Δημοφώντος* G. 5. *ἀφιδᾶς* A. *Αφειδάς* G. 6. *δτζδ' m.*
7. *Σποράδην* addidi ex A. 9. *ὀμήρου* A. *ὀμοῦ* G. 11. *ἦν ἔτος* Legebatur ἔτη. 12] *Judic. cap. XIII.* 13. *τῷ A.* τοῦ G.
14. *δς A.* ὡς G. 15. *θαμναθὰ A.* *Θαμνατὰ G.* 16. *διασπάσας οὕτω προ—* G. *Correctum ex A.* 19. *ἀνεχώρησεν* A. *ἀνεχώριζεν* G.

Aeneas regnat Lavinii.

Gesta Ulyssis circa Scyllam, Charybdim et Sirenes.

Atheniensium rex 13 Zyntia, Demophoontis filius, annis 10, mundi vero 4354.

Atheniensium rex 14 Aphidas anno uno, mundi vero 4364.

Hesiodus florebat, quem Ephorus nepotem et sibi coevum celebrat.

MUNDI ANNI.

Sampson iudicavit Israēl annis 20, mundi vero 4290.

Populo Israēl servitutis calamitate oppresso et ad deum reverso, Sampson filius Manoe ex tribu Dan liberator conceditur. In lucem editum et educatum, mulierem alienigenam deperiturum matri sterili angelus praedixit. Ad puellam deinde ducendam in Thamnata cum parentibus profectus Sampson obvium leonem manibus discerpsit; dubiisque et aenigmatibus convivantium coetui propositis, ab uxore deceptus, vestium triginta alienigenis compotatoribus dandarum multa damnatur; vestes quidem ex conducto solvit, verum alienigenis viris triginta occisis ereptas; quo perpetrato iracundia motus Ascalonem secessit, ab alienigenis eius amasia in rivalis

ἀντραστῆ παρέσχον. ὁ δὲ τὰς ἀλώπεκας θηράσας καὶ κέρκον πρὸς κέρκον δῆσας τὰς τε ἀρούρας καὶ τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν ἐνεπύρισεν, ἦνίκα ἀλλόφυλοι κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνελθόντες ἔλαβον δέσμιον καλωδίοις, ὃς τὰ καλώδια περιωρήξας ὄνου γνάθῳ βχίλους αὐτῶν ἀνείλε καὶ δίψει περικακίει εὐχῆ τῇ πρὸς θεὸν πηγῆν ὕδατος τὸν τῆς σιωγῆς ὄλμῶν. ἄλλη δὲ φιλωθεὶς ἐν Γάζῃ ἐνδοθεν ἐδόκει φρουρεῖσθαι περικλεισάντων αὐτῷ τὰς θύρας τῆς πόλεως τῶν ἀλλοφύλων, ὡς περὶ μέσας νύκτας ἀναλαβὼν ὤμοις σὺν μοχλοῖς καὶ σταθμοῖς ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἀπέθετο.

10 τριτῇ δὲ τῇ Λαλιδαῖ γυναικὶ συναπαρχθεὶς καὶ τὴν ἐπὶ τῆς κόμης αὐτοῦ θείαν ἰσχὺν ἐξειπὼν ὑπ' αὐτῆς κίρεται καὶ ἀλλοφύλοις προδοθεὶς τυφλοῦται ἐν μύλωνι πεπεδημένος καθερχθεὶς, οὗ τὴν ἄλωσι μετὰ τινα χρόνον ἐορτάζοντες, τῶν τριχῶν αὐτῷ ἐξανθουσῶν ἤδη μικρὸν προήγαγον παλσιν αὐτὸν κελεύσαντες. ὁ δὲ τοῖς

15 κίσει διὰ τοῦ χειραγωγούντος αὐτὸν ἐπιστηριχθεὶς ἐξάμενος παρὰ θεοῦ τὴν κατ' αὐτῶν ἐκδίκησιν, τοὺς τε ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν στεγῶν ἀνιόντας ἀμφὶ τοὺς γ' κατέχωσε, ἐπισπασάμενος τοὺς κίονας καὶ συνδιαφθαρεὶς αὐτοῖς· ὃν ἔθανσαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ γονεῖς κρίναντα τὸν Ἰσραὴλ ἔτη 4'.

V. 139
P. 174

20 Τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ πρῶτον ὑφ' Ἡρακλέους ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ

4. περιωρήξας A. 5. δίψει A. διψῆ G. 6. ὄλμῶν] λάκκον Iudic. XV, 19. ἔσεν add. m. φιλωθεὶς] φιλωθεὶς A. φῆ. ἀλωθεῖς G. ἐν Γάζῃ] Iudic. XVI. 8. τῶν add. A. 10. τῇ add. A. 11. αὐτοῦ add. A. 12. μύλωνι A. μύλω G.
13. αὐτῷ A. αὐτοῦ G.

sinum traducts. Venatus ille vulpes non paucas cepit, earumque caudis ad invicem colligatis, agros hostium et vineas igne succenso vastavit. Propterea alienigenae bello in Israël moto rudentibus vincum ceperunt, quibus disruptis et concisais asini mandibula hostium mille homines delevit; sitisque subinde exustus, precibus ad deum fuis, uberem aquae fontem ex mandibulae foramine eduxit. Gazae detentus et oclusis ab alienigenis civitatis portis vigilanter custoditus, mediae noctis silentio, portas loco disiectas et cum vectibus et postibus humeris sublatas in monte deposuit. Dalidae tandem nomine uxoris tertiae forma captus, evulgata, quae comae inerat divina virtute, a muliercula tondetur et alienigenis traditus oculis mulctatur et ad molam revinctus sub custodia detinetur; de cuius captivitate post breve temporis spatium solemne festum acturi, capillis nonnihil iam repululantibus, in medium velut in scenam productum, ludicrum spectaculum exhibere coegerunt. Ille ductoris ope columnis manu apprehensis innixus, de hostibus ultione a deo precibus expetita, cunctos sive intra domus claustra sive ad supremi solarii fastigia sedentes, virorum nempe tria millia, concussis columnis obruit aedium ruina, eodem cum eis leti genere involutus. Mortuum fratres et parentes tradiderunt sepulturae, postquam annis 20 Israël iudicasset.

Certamen primum Olympicum sub Sampsonis annum primum ab Her-

πρώτου ἔτους Σαμψών, ἀριθμὸν εὐρήσεις ἔτη ὑλ' ἕως πρώτης ὀλυμπιάδος.

B Ἀναρχίας καὶ εἰρήνης ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτι'.

Τὰ κατὰ τὸν Μιχαῖ, ὃς ἐποίησε γλυπτὸν καὶ Ἐφροῦδ καὶ ὄλκον τῷ θεῷ, καὶ ἱερέα κατέστησεν, ὄνοί χ' ἐκ φυλῆς Δάν ἐλθόν-
τες ἔλαβον, ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἦν. καὶ τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα
τὴν μελισθεῖσαν, καὶ ὁ κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν πόλεμος, ἔνθα
ζῆν τὸν Φινεὲς υἱὸν Ἐλεάζαρ λέγει ἡ γραφή. τὰ περὶ τῆς μελι-
σοθείσης γυναῖκός ἐν Γαβαὼν, καὶ τὸν πόλεμον τῶν ἀ' φυλῶν
πρὸς τὴν φυλὴν Βενιαμὴν, μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ φησὶν Ἰω-
σηπος εὐθέως, καὶ ὁ κατὰ τὸ τέλος τῶν κριτῶν, πολλῆς δια-
φωνίας οὔσης περὶ τῶν χρόνων τῶν ὑπὸ Μωϋσέως ἕως Ἑλλεί-
ἱερέως.

Τὰ μὲν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν πρεσβυτέρων
ἡ γραφὴ παρεσιώπησεν. ἡ δὲ ἄγραφος συνήθεια τοῦ μὲν Ἰησοῦ 15
κς', τῶν δὲ πρεσβυτέρων ἐπ' παρέδωκε· καὶ οὕτω σχεδὸν πάντες
ὁμοφωνοῦσιν. Εὐσέβιος δὲ μόνος ὁ Καισαρεὺς τὰ τῶν πρεσβυτέ-
ρων οὐ παρέλαβεν, ὁ δὲ Ἀφρικανὸς ἔτη λ' αὐτοῖς ἀπένειμεν, ὃ
πλεῖστα κατεγκαλεῖ ὁ Εὐσέβιος ὡς μεγάλα, φησὶ, διαμαρτόντι
D καὶ τολμηροτάτῳ πράγματι ἐπικειρηκότι, πρὸς τούτοις ἄλλα ὁ 20

1. καὶ ἀριθμὸν m. ὑλ' ὑλ' m. 4. Μιχαῖ] Μιχαῖας hominis
nomen est Iudic. cap. XVIII. Ἐφροῦδ Iudic. 10. Ἰωσηπος]
Antiq. V, 2. 12. ἕως add. m. τοῦ add. A. 14. μετὰ αὐ-
τῶν A. 18. φ] ὡς A. 19. κατεγκαλεῖ A. ἐπεγκαλεῖ G.
διαμαρτόντι A. διαμαρτάνοντι G. 20. ἐπικειρηκότι A.

cule celebratum reperies, unaque ad Olympiadem primam annos 435 nu-
merabis.

Interregni et summae pacis anni 40, mundi vero 4310.

Michaeas, qui sculptile conflavit et Ephod aedemque deo et sacer-
dotem instituit, quemque tribus Dan sexcenti viri agentes iter secum ab-
duxerunt, his temporibus vivebat. Res circa mulierem in frusta divisam
gestae. Bellum tribui Benjamin illatum, quo Eleazari filium inter vivos
extitisse affirmat scriptura. Quae mulieris membratim conscissae gratia in
Gabaon gesta sunt, bellum quoque undecim tribuum adversus Benjamin do-
mum post Iesu mortem confestim subiicit Iosephus, ac pariter ea quae ad
libri Iudicum calcem posita sunt; de spatio quippe inter Moysen et Heli
statuendo non levis est inter auctores discordia.

Annos quidem Iesu filii Nave, et qui secuti sunt seniorum, contulit
scriptura, traditio vero scriptis haud exarata Iesu 27, senioribus 18 annos
impertitur, et hac arte dissonae ab invicem sententiae in concordiam revo-
cantur. Seniorum annos Eusebius Caesariensis solus in numerum haud re-
tulit; eisdem vero annos 30 assignavit Africanus, quem pluribus insequitur
Eusebius, ceu lapsus in errorem, et negotium vires proprias superans ag-
gredi ausum; quodque demum annos 70, interregni nimirum 40 et triginta

ἔτη, μ' μὲν τὰ τῆς ἀναρχίας, λ' δὲ τὰ τῆς εἰρήνης οἴκοθεν παρεμβάλλοντι, τὰ ὄλα ρ'. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀφρικανὸς περὶ τούτων ὡς διαφωνουμένων ἐν τέλει τοῦ ε' λόγου καθομολογεῖ.

Ὁ δὲ Εὐσέβιος τὰ παρὰ τῷ θειῷ ἀποστόλῳ ἐν ταῖς πράξεσι 5 τῶν κριτῶν ἔτη νν' συστήσασθαι βουληθεὶς συνεχρήσατο τούτων τισι, διαπορεῖ μὲντοι λέγων τὰ μετὰ τὴν Μωϋσέως τελευτὴν ἄλλως κεῖσθαι μέχρι Σολομῶνος καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπισκευῆς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν βασιλειῶν. λέγει γὰρ „καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ νμ' ἔτει τῆς P. 175 ἔξοδου τῆς ἀπ' Αἰγύπτου ἤρξατο οἰκοδομεῖν Σολομῶν τὸν ναόν.”

10 τὸ δὲ Ἐβραϊκὸν „καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ υ' καὶ π' ἔτει.” ταῦτα δὲ, φησὶν, οἱ τῶν Ἰουδαίων διδύσκαλοι ἀκριβῶς συνάγεσθαι ἔλεγον μόνης τῆς τῶν ἔξ Ἰσραὴλ κριτῶν χρονοκρατίας ἀριθμουμένης καὶ μὴ λογιζομένης ἰδίως τῆς τῶν ἀλλοφύλων, ἀλλὰ τῆς τῶν κριτῶν συννοουμένης· ὅπερ οὐ συνάδει τῇ ἱερᾷ τῶν κριτῶν βίβλῳ.

15 τὸν γε μὴν ἱερὸν ἀπόστολόν φησιν νν' ἔτη τῶν κριτῶν οὐκ ἀκριβολογούμενον εἰπεῖν, ἀλλ' ἐκδοχῇ κοινοτέρῃ. ἰὰν οὖν κατὰ τὸν ἀπόστολον τὰ τῶν κριτῶν νν' ἔτη καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐρήμου μ' ἔτη B Μωϋσέως Ἰησοῦ τε κζ' καὶ τῶν μετὰ Ἰησοῦ πρεσβυτέρων ιη', V. 140 καὶ ἔτι Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως κ', Σαμουὴλ κ' καὶ Σαουλ μ', Δαβὶδ 20 τε μ' καὶ Σολομῶνος δ' συναριθμήσωμεν, ἔσται ὁ πῦς ἀπὸ τῆς ἔξοδου χρόνος ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν ἑτῶν χνθ', κατὰ δὲ

1. μ' m. τε μ' G. 4. ἀποστόλῳ] Actor. XIII, 18. 6. τῆν A.
 τοῦ G. 8. τρίτῳ] Cap. VI. 18. Immo μετὰ Ἰησοῦν.
 20. Σολομῶνος] Vulgo Σολομῶν.

pacis, et universim centum annorum summam interposuerit, reum omnino traducit. Africanus certe de istis quasi plenam consensionem ad invicem non contendentibus rationem reddit et oppositionem fatetur ad libri 5 calcem.

Eusebius autem memoratos a divino apostolo penes actuum librum Iudicum annos 450 stabilire ac ratos haberi cupiens, ex eius dictis quibusdam errorem passus est. Enim vero annos a Mosis morte ad Salomonem et templi instaurationem alio pacto Regum libro tertio consignatos dicens, in magnam animi angustiam incidit. Ait quippe: „et factum est in anno 440 profectionis ex Aegypto coepit Salomon aedificare templum.” Hebraicus autem textus: „et factum est 80 supra 400 anno.” Annos autem istos, ait, Hebraeorum doctores accurate colligi, solius Israël iudicum regiminis ratione habita, non ita infidelium dominatus spatium separatim aestimato, sanxerunt; quod sane sacro Iudicum volumini nulla tenus consonat. Enim vero sanctum apostolum Iudicum scriptis serio vel diligenter non attendisse, sed vulgata inter homines traditione abductum de annis 450 sententiam pronunciasse affirmat. Recensitis ergo ex apostoli decreto iudicum annis 450, aliisque 40, Mose per desertum duce exactis, si Iesu rectore alios 27, sub senioribus Iesum sequutis 18, sub Heli sacerdote 20, sub Samuele 20, alios regni Saul 40, David 40 et Salomonis tandem quatuor priores composuerimus; integrum a profectione ex Aegypto spatium ad templi instau-

Εὐσέβιον χ', καὶ κατὰ Ἀφρικανὸν ὑπὲρ τὰ ψμ'. καθ' ἕκαστον δὲ τῶν τριῶν τούτων ἀριθμὸν αἱ τε ἐκ φυλῆς Ἰούδα αἱ τε ἐκ φυλῆς Λεὶ διαγενόμεναι γενεαὶ ἢ καὶ μεριζόμεναι, ἀπίθανον Ἐξουσι τὴν παιδοποιαν. ἀπὸ γὰρ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ ιδ'. τούτων ἐνάτη ἦν ἐπὶ Μωϋσείως ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθ' ἣν ἐγνωρίζετο Νασσῶν υἱὸς Ἀμιναδάμ ἄρχων φυλῆς Ἰούδα, οὗ τὴν ἀδελφὴν Ἐλισάβετ Ἀαρὼν ἀρχιερεὺς ἔγημεν· ὃς ἐν τῇ ἐρήμῳ τελευτᾷ. ἀπὸ Νασσῶν δὲ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ ε' οὕτως· Σολομῶν υἱὸς Νασσῶν, ὃς ἠγάγετο Ραάβ τὴν πόρνην ἐπὶ Ἰησοῦ, ἐγέννησε τὸν Βοὸζ. Βοὸζ δὲ τὸν Ὠβῆδ ἐκ τῆς Ροῦθ, Ὠβῆδ δὲ τὸν Ἰεσσαὶ καὶ Ἰεσσαὶ τὸν Δαβὶδ· πῶς οὖν δυνατὸν τὰς ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Μωϋσείως θ' διαγενέσθαι γενεὰς ἐν νό' ἔτεσι, πέντε δὲ μόναι ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἐν χ' ἔτεσιν ἕως Δαβὶδ; ἔσται γὰρ ἕκαστος ρα' ἐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς παιδοποιίας, ἵνα τὰ χ' τυχὸν ἐπ' ἴσῃς Δμερίσωμεν. οὐ μόνον δὲ αἱ ἐξ Ἰούδα ε' γενεαὶ ἀπὸ Νασσῶν ἕως Δαβὶδ κολοβῶσαι τοὺς χρόνους τῶν ν' ἐτῶν ἀναγκάζουσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀρχιερατευσάντων ε' ἀπὸ Ἐλεαζάρου τοῦ ἱερέως καὶ Ἰησοῦ ἕως τὸν Σαμουὴλ χρόνοι ἡττονες ὑφειλοντες εἶναι. μετὰ γὰρ τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν

2. ἀριθμῶν φησὶν Εὐσέβιος m. 3. Vulgo ἀπίθανον. 5. μωσείως A. Μωϋσία G. 8. οὕτως m. οὗτος G. σαλομῶν A. Σολομῶν G. Σαλμών m. 9. ραάβ A. Ραάμ G. 10. ὠβῆδ A. bis. ὀβῆδ G. 11. οὖν A. εἶναι G. 14. ἐπ' ἴσῃς] ἐπίσης A. ἐξ ἐπίσης G. Voluit fortasse ἐξ ἴσῃς. 16. κολοβῶσαι (sic) A. κολοβῶσαι G. 19. ὑφειλοντες A. ὑφειλοσίν G.

rationem annis 659, secundum Eusebium 600, ex Africani mente supra 740 conflabitur. Verum posito quocumque trium istorum numero, inquit Eusebius, productae per seriem sibi propriam sive tribus Iuda sive tribus Levi generationes, aut etiam per spatia sua divisae, non probanda penitus aetate ad procreandam sobolem comperientur accessisse. Numeratis quippe ab Abraham ad David generationibus 14, ad earum nonam Moses inter vivos exstabat, cum Naasson videlicet tribus Iuda princeps agnoscebatur; cuius sororem Elisabeth sacerdos supremus Aaron uxorem duxerat, quique in deserto e vivis excessit. A Naasson deinde usque ad David generationes quinque hoc pacto numerantur. Salmon filius Naasson, qui Raab meretricem coniugem accepit, Iesu tempore genuit Booz, Booz suscepit Obed et Ruth, Obed pater Iessae extitit, Iessae vero David. His positis, ut ab Abraham ad Mosen generationes 9 annorum 470 spatio, solas vero quinque per annos solidos sexcentos succedant, quamvis non quinque modo generationes per Naasson ex Iuda ad David usque deductae ex annorum 450 summa partem maximam imminui exposculent; sed et eorum sex, qui ab Eleazaro sacerdote et Iesu usque ad Samuel per illa tempora pontificatum obierunt, aetates multo breviores constitui necesse est. Post Aaron enim et Eleazar eius filium pon-

αὐτοῦ Φινεὲς ἀρχιεράτευσε, μεθ' ὃν Ἀβιοὺδ, εἶτα Μοχθεὶ καὶ Ὀζει καὶ Ἡλεὶ καὶ Ἀχτιώβ. ὥστε ἐκ πάντων δεικνυσθαι, φησὶν, ἀναγκαῖον τὸ ὑπεξαίρειν τὰς τοῦ Ἰσραὴλ δουλείας, ἤτοι τὰς τῶν ἀλλοφύλων ῥή, ἵνα καὶ αἱ γενεαὶ προσφόρως καὶ τὰ νμ' ἔτη ἀπὸ P. 176 5 τῆς ἐξόδου ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν καὶ Σολομῶνα, κατὰ τὴν τρίτην τῶν βασιλείων, συναντήσωσιν. ἐγὼ δὲ τῷ θεῷ Παύλω καὶ τῇ βίβλῳ τῶν κριτῶν ἐπομαί.

Τὰ κατὰ Ἀφρικανὸν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τέλους τῶν κριτῶν καὶ ἀρχῆς Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως ἔτη δσ' ἡβ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον τὸν Παιμφίλου δμδ', κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐαγγελικὴν παράδοσιν καὶ τότε τὸ χρονογραφεῖον δτνβ'. τὰ δὲ νν' ἔτη τῶν κριτῶν κατὰ τὸν θεῖον Β ἀπόστολον ἀπὸ τοῦ γ' ἡβ' ἔτους τοῦ κόσμου ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἡλεὶ πληροῦται, ἐνὸς ἔτους ὑπολειπομένου. ὅπερ Ἀφρικανὸς τὸν Σεμέγαρ λέγει κρατῆσαι τὸν Ἰσραὴλ τῆς γραφῆς οὐκ εἰπούσης χρόνον. 15 Ἡλεὶ ἱερεὺς ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη κ' κατὰ τοὺς ο', κατὰ δὲ V. 141

τὸ Ἑβραϊκόν, ᾧ καὶ Εὐσέβιος ἠκολούθησεν, ἔτη μ', καὶ οὐχ οὕτως ἐπαγγελιάμενος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτν'. C

Τελευτήσοντας Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως ἡ κιβωτὸς ὑπὸ ἀλλοφύλους γίνεταί, καὶ μετὰ ταῦτα ἕγεται εἰς οἶκον Ἀμιναδάμ ἔτη κ'.

1. ἀρχιεράτευσεν A. ἀρχιερατεύσας G.	3. ὑπεξαίρειν] ὑφαιξά-
ρεσεν A. ὑφαιξάειν G.	4. νμ'] νμ' m.
7. βίβλω τῶν κριτῶν A. τῶν κριτῶν βίβλω G.	5. ἐπὶ A. ἕως G.
11. Vulgo χρονο-	7. ἀπὸ A. ἀπὸ G.
γραφίον. δτν' m.	12. Vulgo Ἡλί.
13. ὅπερ] ὁ δὲ m.	19. ἀλλοφύλους A.
Σεμέγαρ] Vulgo Σεμαὶ γάρ. Σεμεγάρ m.	20. Ἀμιναδάβ m.

tificatum obtinuit Phinees, cui successit Abiud, deinde Mochtei, tum Ozi, mox Heli et Achitob; adeo ut, inquit, Israël servitutes, hoc est alienigenarum imperia annorum viginti supra centum demonstrantur subducenda, ut tum generationes praefatae, cum etiam anni 480 ab Aegypti discessu ad Salomonem usque, et templi conditum Regnorum libro tertio descriptum numerandi congruenter et ex aequi norma ad invicem sibi comparentur. Ego vero divini Pauli Iudiciumque libri auctoritatem sequutus adversam tuor sententiam.

Ab Adamo usque ad iudicium postremos fines et ab Heli sacerdote potestatem in populum exercitam ex Africani computo anni colliguntur 4292, Eusebii Pamphili 4044 censet; ex fidelioris vero rationarii et evangelii norma chronographicum hocce laterculum 4350 numerandos decernit. Porro iudicium anni 450 a divino apostolo statuti ab anno conditi orbis 3902 ad annum Heli primum, si tamen unum, qui excedit, subtraxeris, explentur. Samgar in Israël iudicis officio functum scribit Africanus, scriptura nullum ei potestatis spatium assignante.

Heli sacerdos ex septuaginta Interpretum dictis praefecturam Israël assequitur annis 20, iuxta Hebraicam vero litteram, quam Eusebius contrarium etiam pollicitus amplectitur, annis 40; erat vero mundi annus 4350.

Heli sacerdote defuncto in alienigenarum manus arca labitur et in domum Aminadab postmodum reducitur annis 20.

Σαμουήλ ὁ καὶ προφήτης ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτὸ'.

ΣΑΟΥΛ πρῶτος ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δτγ'.

- D Δαβὶδ ὁ μέγας ἐν προφήταις καὶ βασιλευσιν, υἱὸς Ἰεσσαί, Βηθ-5
λειμίτης, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, οὗτος ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ
ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυκη'.

Αὐτὸς ὠκοδόμησεν ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας Ἱερουσαλήμ τὴν Σιών,
σκηνὴν ἐν αὐτῇ τῷ θεῷ πηξάμενος, ἐν ἣ τὴν κιβωτὸν ἀπέθετο.

Ὁ ἐπ' αὐτοῦ Γὰδ καὶ Νάθαν καὶ Ἀσάφ προεφήτευσαν. 10

Ἐπ' αὐτοῦ ὁ μέγας ποιητῆς Ὅμηρος παρ' Ἑλλησι καὶ
Ἡσίοδος.

Αὐτὸς νόμῳ πολέμου Συρίαν ὄλην ἕως Εὐφράτου ποταμοῦ
καθυπέταξε.

Τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ θεοπάτορος Δαβὶδ οἰκείας τυχόντα 15
τῆς ἱστορίας ἐν τῇ βίβλῳ τῶν βασιλειῶν ἔξιστιν ἐντευχεῖν.

P. 177

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἕβ' ἐβασίλευσε Σουσακεῖμ ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δυοή'.

Σουσακεῖμ Αἰθιοπίας καὶ Τρωγλοδύτας παρέλαβε 20
πρὸ τῆς Ἱερουσαλήμ.

7. δυλ' m. 15. θεοπάτορος Α. θεονπάτορος G. 18 et 20. σου-
σάκειμ Α. Σουσακεῖμ G.

Samuel propheta iudicavit Israël annis 20, mundi vero 4370.

SAUL rex primus de tribu Benjamin regnum obtinuit annis 40, mundi vero 4390.

David, filius Iessae, Bethleemites, ex tribu Iuda, inter prophetas et reges magnus, regnavit in Israël annis 40; erat vero mundi annus 4430.

Hic in excelsiore urbis Hierusalem loco Sion nimirum cacumine aedes suas posuit, et tabernaculo numini dicato, arcam in eo locavit.

Gad, Nathan et Asaph eius tempore vaticinabantur.

Eiusdem aetate Homerus et Hesiodus clari inter Graecos poetas vixerunt.

Syriam omnem usque ad fluvium Euphratem belli lege subditam sibi David reddidit.

Res a deiparente David summa virtute gestas propriamque sortitas historiam Regnorum in volumine fas est cuique legendo percurrere.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 62 Sussacim annis 34, mundi vero 4478.

Sussacim Libyae, Aethiopes et Trogloditas priusquam Hierusalem subiugavit.

- Αιγυπτίων* Ξγ' ἔβασίλευσε Ψούενος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφιβ'.
- Αιγυπτίων* Ξδ' ἔβασίλευσεν Ἀμμενώφης ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφλζ'.
- 5 *Αιγυπτίων* Ξε' ἔβασίλευσε Νεφεχέρης ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν Β ἔτος ,δφμζ'.
- Αιγυπτίων* Ξς' ἔβασίλευσε Σάιτης ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφνβ'.
- Αιγυπτίων* Ξζ' ἔβασίλευσε Ψινάχης ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφξζ'.
- 10 *Αιγυπτίων* Ξη' ἔβασίλευσε Πετουβάστης ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφος'.
- Αιγυπτίων* Ξθ' ἔβασίλευσεν Ὀσώρθων ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δγκ'.
- 15 *Αιγυπτίων* ο' ἔβασίλευσε Ψάμμος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δγκθ'.
- Αιγυπτίων* οα' ἔβασίλευσε Κόγχαρις ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δκλθ'.

Λατίνων βασιλεῖς.

C
V. 142

- 20 *Λατίνων* β' ἔβασίλευσεν Ἀσκάνιος ἔτη λζ', ὁ υἱὸς Αἰνείου, ὃς ἔκτισε πόλιν Ἀλβαν· ἐφ' οὗ τὰ κατὰ Ὀρέστην καὶ τὸν Αἰγίσθου γόνον ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς Κλυταιμνήστρας. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δτιμγ'.
- Λατίνων* γ' ἔβασίλευσε Σιλοῖτιος Αἰνείου ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δτπ'.
- 25

B. ἀμμενώφης A. Ἀμμενώφης G. 21. ἀλβάν AB.

Aegyptiorum rex 63 Psuenus annis 25, mundi vero 4512.
 Aegyptiorum rex 64 Ammenophes annis 9, mundi vero 4537.
 Aegyptiorum rex 65 Nephecheres annis 6, mundi vero 4546.
 Aegyptiorum rex 66 Saites annis 15, mundi vero 4552.
 Aegyptiorum rex 67 Psinaches annis 9, mundi vero 4567.
 Aegyptiorum rex 68 Petubastes annis 44, mundi vero 4576.
 Aegyptiorum rex 69 Osorthon annis 9, mundi vero 4620.
 Aegyptiorum rex 70 Psammus annis 10, mundi vero 4629.
 Aegyptiorum rex 71 Coneharis annis 21, mundi vero 4639.

Latinorum reges.

Latinorum rex 2 Ascanius, Aeneae filius, annis 37. Hic Albam condidit; eius tempore Orestis facta resque circa Aegypti matrisque Clytemnestrae caedem contigerunt; erat porro mundi annus 4343.
 Latinorum rex 3 Sylvius Aeneae annis 29, mundi vero 4380.

Λατίνων δ' ἐβασίλευσε Σιλουΐος Ἰούλιος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυθ'.

D Λατίνων ε' ἐβασίλευσεν Αἰνείας Σιλουΐου ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυμ'.

Λατίνων ς' ἐβασίλευσε Σιλουΐος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 5 δυβ'.

Σποράδην.

Ὁ τῶν Λυκίων ἀγὼν πρῶτος ἐτέθη.

Ἡρακλειδῶν κάθοδος Ὑλλου τοῦ πρεσβυτέρου παιδὸς Ἡρακλέους ἡγουμένου τῆς κατὰ Πελοποννησίων μάχης, ἣτις ἐπεκρά- 10 τησεν ἱκανοῖς ἔτεσι μεταξὺ Πελοποννησίων καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν. τότε Ῥόδος ἢ νῆσος οἰκίζεται παρὰ Λυκεδαιμονίων, ὡς Δέξιππος P. 178 ἱστορεῖ, μετοικησάντων ἐκ Πελοποννήσου διὰ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐπίθεσιν.

Τότε καὶ ἡ τῶν Μυκηνῶν ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα χρό- 15 νους σ' κατὰ τιμᾶς, κατὰ δὲ ἄλλους ἤτιτονας.

Ἀμιζόνες τῆ Ἀσίᾳ ἐπῆλθον ἄμα Κιμμερίοις.

Αὗται καὶ τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἱερὸν προενέπησαν.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ιε' ἐβασίλευσε Θυμοίτης ἔτη θ', Ἀφείδαντος ἀδελ- 20 φός. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διτζε'.

1. Ἰούλιος] Ἰού AB. 3. Σιλουΐου] Σιλουΐος G. 9. Ἡρακλειδῶν AB constanter. Ὑλλου Scaliger p. 34. Vulgo Ὑλλου. Ἡρακλέους Scaliger. Ἡρακλίου G. 12. δέξιππος B. Ζεξίππος G. 13. μετοικησάντων G. Correctum ex B. 20. Θυμοίτης] Vulgo Θυμίτης G.

Latinorum rex 4 Sylvius Iulius annis 31, mundi vero 4409.

Latinorum rex 5 Aeneas Sylvius annis 50, mundi vero 4440.

Latinorum rex 6 Sylvius annis 30, mundi vero 4490.

Miscellanea.

Lyciorum primum certamen ludicrum institutum.

Heraclidarum descensus Hyla seniore Herculis filio belli adversus Peloponnesios duca. Annis haud paucis Peloponnesios inter et Heraclidas stetit discordia. Tunc Lacedaemonii Heraclidarum invasionibus afflicti, ut Zeuxippus auctor est, Peloponneso migrantes Rhodum insulam incoluerunt.

Eo quoque tempore Mycenarum regnum annis ex quorundam calculo 200, ex aliorum opinione paucioribus, hucusque perseverans, dissipatum est.

Amazones Cimmeriis adiunctae in Asiam irruerunt.

Eaedem templum Ephesinum primo incendio vastaverunt.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 15 Thymites Aphidantis frater annis 9, mundi vero 4365.

Ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἐρεχθιδῶν βασιλεία κατελύθη παρὰ Β
Ἀθηναίους Ἀττικῶν λεγομένη, καὶ μετῆλθεν εἰς ἕτερον γένος.
Θυμοίτην γὰρ προσκαλεσασμένου Ξάνθου τοῦ Βοιωτίου καὶ μὴ
ὑπακούσαντος τοῦ Θυμοίτου, Μελανθος Ἀνδροπόμπου Πύλιος
5 ἀναδειξάμενος ἐμονομάχησε καὶ νικήσας ἔβασίλευσεν. ἔνθεν Ἀθή-
νησιν ἡ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτὴ ἄγεται διὰ τὸ σὺν ἀπάτῃ γενέσθαι
τὴν νίκην.

Ἀθηναίων 15 ἔβασίλευσε Μελανθος Ἀνδροπόμπου Πύλιος ἔτη
λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δοθ'.

10 Ἀθηναίων 15 ἔβασίλευσε Κόδρος Μελάνθου ἔτη κα'. τοῦ δὲ C
κόσμου ἦν ἔτος ,δνια'.

Ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδος εἰς Πελοπόννησον
γένετο.

Ἴωνές τε εἰς Ἀθήνας κατέφυγον ἐκπεσόντες ἔξ Ἀχαΐας.

15 Πελοποννήσιοι ἰστράτευσαν ἐπ' Ἀθήνας, οἷς ἑαυτὸν ἐξέ-
δωκε διὰ χρησμόν Κόδρος Μελάνθου.

Καὶ οὐκ ἔτι βουσιεῖς, ἄρχοντες δὲ διὰ βίον τοῖς Ἀθηναίοις
καθίσταντο.

Ἀθηναίων 20 ἡ' ἔβασίλευσε Μέδων Κόδρου ἔτη κ'. οὗτος πρῶτός V. 143
ἴστι τῶν διὰ βίου λεγομένων ἀρχόντων παρ' Ἀθηναίους. τοῦ
δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δυλβ'. D

2. ἕτερον] ὕστερον G. 3. θυμοίτην B. θυμίτην G. 4. Vulgo
Θυμίτου. 5. ἔβασίλευσεν ἐν Ἀθήνησιν. Η τῶν G. 6. συνα-
πάτη B. 16. χρησμόν Scaliger p. 35. κόσμον G. 18. καθί-
στατο B. 19. Legebatur Μελόδων et infra Μελόδοτος. Cor-
rectum ex Eusebio p. 136. Κόδρον, quod in AB 20. scriptum est,
om. G.

Eius aetate Erechthidarum regnum, quod Atticorum Athenienses dixere,
eversum est et ad genus aliud translatum. Xantho namque Boeotio Thy-
mitem ad pugnam provocante et Thymite conflictum recusante, Melanthus
Pyliensis Andropompi filius, cum singulare certamen sustinuisset, superior
evasisit et Athenis regnavit.

Apaturiorum festum celebratur, quod dolo parta fuisset victoria.

Atheniensium rex 16 Melanthus Pyliensis, Andropompi filius, annis 37,
mundi vero 4374.

Atheniensium rex 17 Codrus, Melanthi filius, annis 21, mundi ve-
ro 4411.

Eius tempore Heraclidae in Peloponnesum profectionem susceperunt.

Iones Achaia pulsi Athenas se receperunt.

Peloponnesii adversus Athenienses bellum moverunt, quibus ex oraculi
responso Codrus, Melanthi filius, se tradidit.

Hinc non ulterius reges, sed praesides perpetui Atheniensibus praeficie-
bantur.

Atheniensium gubernator 18 Melodon annis 20. Iste perpetuorum prae-
sidum primus apud Athenienses institutus; mundi vero 4432.

Ἀθηναίων εἰς ἄρχων β' Ἀκαστος Μέδοντος ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυνβ'.

Ἐπὶ Ἀκαστου Ἰώνων ἀποικία. καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖται γενομένης παρ' Ἑλλήσιν, ὡς τινές, οἱ δὲ ὀλίγῳ πρότερον καὶ ἄλλοι ὕστερον. 5

Λακεδαιμονίων βασιλεῖς.

Λακεδαιμονίων α' ἐβασίλευσεν Εὐρυσθεὺς ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυκγ'.

P. 179 Εὐρυσθεὺς καὶ Προκλῆς Σπάρτης ἐκράτησαν.

Λακεδαιμονίων β' ἐβασίλευσεν Ἄγις ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10 ἔτος δυξέ'.

Λακεδαιμονίων γ' ἐβασίλευσεν Ἐχέστρατος ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δυξζ'.

Λακεδαιμονίων δ' ἐβασίλευσε Λαβώτης ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφά'. 15

Λακεδαιμονίων ε' ἐβασίλευσε Δόρυσθος ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλη'.

B Ἐκ τῶν Διοδώρου περὶ τῆς τῶν Κορινθίων ἀρχῆς.

Κορινθίων βασιλεῖς.

Τούτων ἡμῖν διενκρινημένων λείπεται περὶ τῆς Κορινθίας καὶ 20 Σικωνίας εἰπεῖν ὃν τρόπον ὑπὸ Λαωρίων κατακίσθησαν. τὰ γὰρ

1 et 3. Legebatur Ἀκαστος et Ἀκάτων. 4. ὀλίγον G. 9. Vulgo Προκλῆς. σπαρτῆς B. 18. Διοδώρου] Apud Eusebium I, 34. p. 163. Est ex libro VI. τῆς om. G.

Atheniensium gubernator 19 praeses 2 Acatus, Melodontis filius, annis 35, mundi vero 4452.

Acati tempore coloniae Ionum missae; Homerum pariter apud Graecos nonnulli ortum narrant; quidam aliquo temporis spatio superius, alii multo posterius.

Lacedaemoniorum reges.

Lacedaemoniorum rex 1 Eurystheus annis 42, mundi vero 4423.

Eurystheus et Procles Spartam sibi fecere subditam.

Lacedaemoniorum rex 2 Agis anno uno, mundi vero 4465.

Lacedaemoniorum rex 3 Echestratus annis 35, mundi vero 4466.

Lacedaemoniorum rex 4 Labotes annis 37, mundi vero 4501.

Lacedaemoniorum rex 5 Doristhus annis 29, mundi vero 4538.

Ex Diodoro de Corinthiorum imperio.

Corinthiorum reges.

His ita positis de Corinthia et Sicyone, qua ratione a Doriensibus habitatae fuerint, superest dicendum. Nationes enim per Peloponnesum ferme

κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἔθνη σχεδὸν πάντα, πλὴν Ἀρκάδων, ἀνάστατα συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν κίθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν. οἱ τοίνυν Ἡρακλεῖδαι κατὰ τὴν διαίρεσιν ἑξαίρετον ποιησάμενοι τὴν Κορινθίαν καὶ τὴν ταύτης πλησιόχωρον διεπέμψαντο πρὸς 5 τὸν Ἀλήτην, παραδίδόντες αὐτῷ τὴν προειρημένην χώραν. ἐπιφανῆς δὲ ἀνὴρ γενόμενος καὶ τὴν Κόρινθον ἀυξήσας ἐβασίλευσεν 8 ἔτη λη'. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευταίην ὁ πρεσβύτατος αἰὲ τῶν ἐγγόνων ἐβασίλευσε μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος, ἥτις τῆς καθύδου τῶν Ἡρακλειδῶν ὑστερεῖ ἔτεσι νμζ'. καὶ πρῶτος μὲν παρ' 10 αὐτοῖς διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ἰξίων ἔτη λη'. μεθ' ὃν ἤρξεν Ἀγέλας ἔτη λζ'. μετὰ δὲ τούτους Πρύμνης ἔτη λε', καὶ Βάχχις ὁμοίως τὸν ἴσον χρόνον γενόμενος ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ αὐτοῦ. διὸ καὶ συνέβη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκ ἔτι Ἡρακλειδῶν, ἀλλὰ Βαχχίδας προσαγορεύεσθαι. μετὰ τούτον Ἀγέλας μὲν 15 ἔτη λ', Εὐδήμος δὲ ἔτη κέ', Ἀριστομήδης ε' καὶ λ'. οὗτος δὲ τελευταίως ἀπέλιπεν υἱὸν Τελέστην παιδα τὴν ἡλικίαν, οὗ τὴν κατὰ γένος βασιλείαν ἀφείλατο θεῖος ὢν καὶ ἐπίτροπος Ἀγῆμων, ὃς ἤρξεν ἔτη ιε'. μετὰ τούτον κατέσχευεν Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. τοῦτον ἀνελὼν Τελέστης ὁ στερηθεὶς τῆς πατρῴας ἀρχῆς ἤρξεν ἔτη ιθ'. 20 τούτου δ' ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος Αὐτομένης μὲν ἤρξεν ἐνιαυτὸν, οἱ δ' ἀπὸ Ἡρακλέους Βαχχίδαι πλείους ὄντες διακο-

5. ἀλήτην B. Αλήτην G. 8. κυψέλου B. Κυψέλλου G.
 11. πρύμνης B. Πρύμνης G. Primmis Eusebii. Βάχχις] Vulgo Βάχχις. 12. Quod post χρόνον repetebatur ὁμοίως om. B.
 15. Εὐδήμος m. Εὐδαμος G. ε' καὶ] ἔτη G. 16. ἀπέλειπεν B. Vulgo Τελέστην hic et infra. 20. δ' om. G.

cunctas Heraclidarum descensu et irruptionibus vastari penitus et everti contigit. Heraclidæ itaque cum armis parta regio divideretur, Corinthia cum agris vicinis præcipua victoriae portione aestimata, Aleti ad se advocato in manus memoratam regionem tradidere. Ille, ceu virtute illustris auctæ a se Corintho annis 38 imperavit. Eo morte sublato semper e posteris qui ætate prior erat regnum moderatus est usque ad Cypseli tyrannidem, quæ Heraclidarum descensu annis 447 posterior habetur. Ac primus quidem ex ipsis Ixion annis 38 imperavit; post quem Agelas successit annis 37, quos excepit Prumnes annis 35, et Bacches pariter æquali spatio cunctorum se priorum illustrissimus ubique aestimatus, quo factum, ut qui deinceps sceptrâ tenerent, non Heraclidæ, sed Bacchidarum nomen ferrent. Post hunc Agelas quidem annis 30, Eudemus autem 25 et Aristomedes 30 regnavit. Hic moriens filium reliquit Telestem ætate puerum, cui regnum avitum patruus ac curator Agemon ademit et postmodum annis 16 occupavit. Potestatem deinde Alexander obtinuit annis 25, quo sublato Telestes patrio sceptro orbatus ad illud restitutus est, tenuitque annis 12, eo mox a consanguineis occiso Automenes quidem anno solo regnavit, Bacchidæ vero Herculis posterî numero plus quam ducenti pote-

πίων κατέσχον τὴν ἀρχὴν καὶ κοιτῆ μὲν προειστήκεισαν τῆς πό-
 V. 144 λεως ἅπαντες, ἔξ αὐτῶν δὲ ἓνα κατ' ἐνιαυτὸν ἤροῦντο πρότατον,
 ὃς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν, ἐπὶ ἔτη 4, μέχρι τῆς Κυψέλου
 τυραννίδος, ὅφ' ἦς κατελύθησαν.

P. 180

Εἰσὶν οὖν οἷδε βασιλεῖς Κορινθίων.

5

Βάκχης ἔτη λέ'. ρπγ'.

Ἀλήτης ἔτη λη'.

Ἰξίων ἔτη λη'. ος'.

Ἀγέλας ἔτη λζ'. ργ'.

Πρύμνης ἔτη λέ'. ρμη'.

10

Ἀγέλας ἔτη λ'. σιγ'.

Εὐδημος ἔτη κέ'. σλη'.

Ἀριστομήδης ἔτη λέ'. σογ'.

Ἀγήμων ἔτη ις'. σπθ'.

B Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. τιδ'.

15

Τελέστης ἔτη ιβ'. ὁμοῦ τκς'.

Αὐτομένης ἔτος ἓν. τκζ'.

1. προειστήκεισαν B. 3. κυψέλου B. Κυψέλλου G. 5. Haec
 Goarus in margine ita correxit: Ἀλήτης ἔτη λη'. Ἰξίων ἔτη λη'. ὁμοῦ
 ος'. Ἀγέλας ἔτη λζ'. ὁμοῦ ργ'. Πρύμνης ἔτη λέ'. ὁμοῦ ρμη'. Βακ-
 χης ἔτη λέ'. ὁμοῦ ρπγ'. Ἀγελαστῆς ἔτη λ'. ὁμοῦ σιγ'. Εὐδημος ἔτη
 κέ'. ὁμοῦ σλη'. Ἀριστομήδης ἔτη λέ'. ὁμοῦ σογ'. Ἀγήμων ἔτη ις'.
 ὁμοῦ σπθ'. Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. ὁμοῦ τιδ'. Τελέστης ἔτη ιβ'. ὁμοῦ
 τκς'. Αὐτομένης ἔτος ἓν. 6. Vulgo Βάκχης. ρπγ' B. ρπζ' G.
 9. Ἀγέλας] Vulgo Ἀγελαστῆς. 10. λζ'] λ' B. 14. Vulgo
 Ἀγήμων. σπθ' B. σπῆ' G. 16. ὁμοῦ add. B. 17. τκζ'
 add. B.

statem et regni ius sibi vindicaverunt et ex aequo civitatis praefecturam
 cuncti exercuerunt. Ex suorum autem consortio per annos singulos guber-
 natorem unum regis vices exsequentem deligere solebant, ad annum us-
 que 90, quo Cypsellus tyrannide occupata Bacchidarum nomen et potesta-
 tem exstinxit.

Isti sunt itaque Corinthiorum reges.

Bacches annis 35, summa 185.

Aletes annis 38.

Ixion annis 38, summa 76.

Agelas annis 37; 113.

Prymnes annis 35; 148.

Agelastes annis 30; 313.

Eudemus annis 25; 238.

Aristomedes annis 35; 273.

Agemnon annis 16; 288.

Alexander annis 25; 314.

Telestes annis 12; 326.

Automenes anno uno.

Μεθ' οὗς ἐναύσιοι πρυτάνεις ἔτη 4'.
Ὅμοῦ νιζ'.

Δισσολογία περὶ τῶν αὐτῶν.

- Κορινθίων α' βασιλευσεν Ἀλήτης ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
5 ἔτος, δυκγ'.
Κορινθίων β' βασιλευσεν Ἰξίων ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος C
δυξα'.
- Κορινθίων γ' βασιλευσεν Ἀγέλας ἔτη λε', τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος, δυδθ'.
- 10 Κορινθίων δ' βασιλευσε Πρύμνης ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος, δφλδ'.
- Κορινθίων ε' βασιλευσε Βάκχης ἔτη λε'. ἀφ' οὗ οἱ μετὰ αὐτὸν
βασιλεῖς ἐκλήθησαν Βακχίδαι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
δφξθ'.
- 15 Κορινθίων ζ' βασιλευσεν Ἀγέλας ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
δχα'.

Σποράδην.

- Πελασγοὶ β' ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη πέ'. D
Νειλεὺς Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων ἡγούμενος εἰς Ἀσίαν
20 ἐλθὼν τὰς Ἰωνίας ᾤκισε πόλεις ἐκβαλὼν τοὺς Κῦρας.
Ὅμηρον τὸν παρ' Ἑλλησι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν πρὸ τῆς Ἡρα-

12. Vulgo Βάκχης. 1s] 1β' m. αὐτὸν B. τὸν A. τοῦτον G.
17. Σποράδην om. AB. 19. νειλεὺς A. 20. τὰς] τῆς G.
ᾤκισε Scaliger p. 36. ᾤκησεν G.

Sequenti sunt gubernatores, quorum potestas in annum solum proroga-
batur, annis 90.

Summa omnium anni 417.

Iterata eorundem describendi ratio.

- Corinthiorum rex primus Aletes annis 38, erat porro mundi annus 4423.
Corinthiorum rex 2 Ixion annis 38, erat vero mundi 4461.
Corinthiorum rex 3 Agelas annis 35, erat vero mundi 4499.
Corinthiorum rex 4 Prumnes annis 35, erat vero mundi 4534.
Corinthiorum rex 5 Bacches, a quo posteri Bacchidae vocati, annis 32;
erat vero mundi 4569.
Corinthiorum rex 6 Agelas annis 30, mundi vero 4601.

Miscellanea.

Pelaeagi secundo loco maris dominatum obtinuerunt annis 85.
Nileus Peloponnesiorum et Atheniensium dux in Asiam transfretans,
electis Cariae incolis Ioniis in urbibus habitavit.

Homerum celebrem apud Graecos poetam hi quidem ante Heraclida-

κλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι περικρατήσαντα, οἱ δὲ περὶ Ἐρα-
τοσθένη μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ
τὴν Ἴωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς
Ἴωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθήνησιν
Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσιν ρπ'. οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον⁵

P. 181 τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. ἄλλοι μικρὸν πρὸ
τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεσι υ' ἑγγὺς μετὰ Ἰλίου ἕλωσιν, καὶ ἕτε-
ροι κατὰ Ἀρχιλοχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς
ἁλώσεως Τροίας· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ὃ περὶ αὐτοῦ χρόνος πάντη
τοῖς παλαιοῖς ἀσύμφωνος. 10

Μυρίνα ἢ παρὰ τισὶ Σμύρνα λεγομένη ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ.

Ἐφεσος ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ Ἀνδρονίκου.

Κύμη ἐκτίσθη ἐν Ἰταλίᾳ.

Καρχηδῶν ἐπεκτίσθη ὑπὸ Καρχηδόνος τοῦ Τυρίου, ὡς δ'
V. 145 ἄλλοι ὑπὸ Λιδουῶς τῆς ἐκείνου θυγατρὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσιν 15
ρλγ'. ἐκαλεῖτο δὲ πρὸ τούτου Ὀριγῶ.

B Τρίτοι ἐθαλασσοκράτησαν Θρᾶκες ἔτη οθ'.

Θρᾶκες ὑπὸ Στρυμόνος διαβάντες κατέσχον τὴν νῦν Βιθυ-
λίαν, τότε δὲ Βεβρυκίαν καλουμένην.

Θρᾶκες ἐθαλασσοκράτουσι. 20

3. ἐπὶ Scaliger. τὸν G. 4. ἀποικίας] γραφία add. m. 11. σκο-
ράδην praefixum in B. μυρίνα AB. Μυρίνα G. ἢ om. G.
13. κυμῆ B. 16. ὀριγῶ A. ὀριγῶ B. ὀριγῶ G. 18. στρυμῶ-
νος AB. Στρυμόνος G.

rum descensum extitisse scribunt, alii, Eratosthenis nimirum assoclae,
Troianis rebus annis 100 supparem, quidam ad Aristarchi mentem post
alios annos centum, quibus Ionicae coloniae deducebantur; Philochorum
rerum Ionicarum et coloniarum scriptorem qui sequuntur, circa unius per-
petui Atheniensium principis Archippi videlicet aetatem annis ab excidio
Troiano 180, qui Apollodoro Atheniensi favent, post res Iliacas an-
nis 240, alii paulo ante institutas Olympiadas annos circiter a capta Troia
400, ultimi denique Archilochi auctoritate ad Olympiadem 23 ab urbis
Troiae excidio annis 500 numeratis; et ut semel dicam eius aetas antiquis
omnibus magno discrimine controversitur.

Myrina, nonnullis Smyrna nuncupata, in Asia constructa est.

Ephesus in Asia ab Andronico fundata.

Cumae in Italia aedificatae.

Carthago a Tyrio Carchedone absoluta; ut vero nonnulli aestimant,
a Didone eius filia, post res Troicas annis 133; prius autem Origo dice-
batur.

Ordine tertio maris dominium obtinuerunt Thracas annis 79.

Strymone traiecto Bithyniam, Bebryciam olim dictam, Thracas occu-
paverunt.

Thracas maris domini.

Τέταρτοι ἐθαλασσοκράτησαν Ῥόδιοι, κατὰ δέ τινας πέμ-
πτοι, ἔτη κγ'.

Κατὰ δέ τινας Ὀμηρος ἤμαζε.

Φρόγες πέμπτοι ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη κε'. κατὰ δέ τινας
5 ἔτη ς'.

Κ Ο Σ Μ Ο Υ Ε Τ Η.

Σολομὼν υἱὸς Δαβὶδ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κό-
C σμου ἦν ἔτος δυο'.

Αὐτὸς τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ πρῶτον ναὸν ᾠκοδόμησε τῷ β'
10 ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἔνθα ὁ Δαβὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν
Σιών ἐπήξαστο, σὺν αὐτῷ καὶ βασιλικὸς οἶκος ἐκπρεπῶς δειμί-
μενος· πάντας τε τοὺς πλησιοχώρους βασιλεῖς δορυφόρους ἐκτί-
αστο. οὗτος ἐν σοφίᾳ θείᾳ καὶ ἀνθρωπίνῃ πλούτῳ τε καὶ δόξῃ
πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε, μέγας καὶ θεοφιλὴς ἐν νεότητι
15 φανείς, ἕως τοῦ παρατραπῆναι εἰς γυναικομανίαν. οὗ τὴν σο-
φίαν βασίλισσα νότον πόρρωθεν ἤλθεν ἀκοῦσαι, καὶ πολλοῖς
προβλήμασι καὶ αἰνύμασι τοῦτον πειράσασα πάντων τῶν ἄν-
D τερον· ὕθεν καὶ τὴν νομικὴν πολιτείαν ἐξ αὐτοῦ μυθοῦσα τὴν
ὑπ' αὐτῇ συνετῶς ἐξεπαίδευσε λαόν.

7. σολομῶν B. Σαλομῶν G. 9. πρῶτον] τὸν πρῶτον G.
β' Bredonius. Vulgo ιβ'. 11. ἐκπρεπῶς B. ἐπκρεπῶς A. ἐπκρε-
πιῶς G. 12. δορυφόρους A. δοροφόρους BG. ἐκτίσαστο A.
ἐκτίσαστο B. om. G. 15. τοῦ] τὸ G. 16. ἡ βασίλισσα G.
17. ἤρεν B. εἶρεν G. 19. ἐκαίδεσσα G.

Quarto loco maris principatum Rhodii assecuti sunt (alli ordine quinto
reponunt) annis 23.

Hac aetate ex nonnullorum calculis Homerus florebat.

Phrygii quinto ordinae maris domini annis 25, ex aliorum sensu non
ulterius annis sex.

MUNDI ANNI.

Salomon, filius David, regnavit in Israël annis 40, erat porro mundi an-
nus 4470.

Templi Hierosolymorum primi ipse fundamenta posuit regni sui an-
no 12, ubi pater eius David tabernaculum in Sion fixerat; regias et orna-
tissimas aedes una cum templo construxit, regesque vicinos omnes, quorum
donis colebatur, longo spatio superavit. Hic maiores suos divina humana-
que sapientia antecessit, pietate summus et religione praestans juveniles
annos exegit, donec insano mulierum amore de mentis statu deturbatus est;
eius sapientiam auctri regina auditura remotis e regionibus venit, multis-
que dubiis et obscuris quaestionibus propositis, de eius scientia sumpto ex-
perimento, eruditus quibuscumque superiorem comperit; quocirca legum
peritiam et iuris dicundi solertiam ab eo docta subiectum sibi populum
prudenter deinceps instruxit.

Ἐπ' αὐτοῦ προεφήτεον Νάθαν καὶ Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης Σαμμαίας τε καὶ Ἀδδὼ καὶ Σαδώκ.

Σολομῶν τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ ναὸν ἀρξάμενος κτίζειν ἀπὸ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ; ὕπερ ἦν ἰδ' τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐν ζ' ἔτεσιν ἐτελείωσεν, ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κ' δέ5 ἔτει τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Εἰσὶν οὖν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως ἧ' ἔτους αὐτοῦ ἔτη, δσοή', κατὰ δὲ τὸν Ἀφρικανὸν δυνζ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον δρο', ἐκ δὲ τῶν θειῶν P. 182 γραφῶν ἔξιστι καταμαθεῖν τῷ βουλομένῳ τὴν τοῦ ἡμετέρου λόγου ἀκριβειαν. 10

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς ἧ' ἀπὸ Ἀαρῶν Σαδώκ ἐγνωρίζετο κατὰ τὸν Εὐσέβιον, κατὰ δὲ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἰα' ἵστιν ὁ Σαδώκ ἀπὸ Ἀαρῶν οὕτως· α' Ἀαρῶν, β' Ἐλεάζαρ, γ' Φινεὺς, δ' Ἀβιοῦδ, ε' Βοχει, ζ' Ὀζει, ζ' Ἡλει, η' Ἀχιτωβ, θ' Σαμουήλ, ι' Ἀβιά- 15 θαρ, ἰα' Σαδώκ.

Ὁ Τυρίων βασιλεὺς ἀπέστειλε Σολομῶνι πρὸς βοήθειαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ μυριάδας ἀνδρῶν ἧ'.

Εἰράμιον τοῦ Τυρίων βασιλέως θνηγατέρα ἔγημε Σολομῶν, ὡς Τατιανὸς ἱστορεῖ.

1. ἐπροφήτεον G. ἀχίας AB. Τίνας προεφήτεον ἐπὶ Σολομῶντος τοῦ βασιλέως. Πότε ἤρξατο Σολομῶν κτίζειν τὸν ναὸν, καὶ πότε ἐτελείωσεν; β'. ἔτει τῆς βασιλείας ἤρξατο, καὶ ἐτελείωσεν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, κ. η. τῆς βασιλείας margo A. 4. ὕπερ — βασιλείας αὐτοῦ addidi ex B. 5. κ' δὲ ἔτει τῆς] εἰκοστοῦ δὲ τῆς G. 8. δυνζ'] δυνξ' B. 14. βοχει AB. βογᾶ G. ὀζει AB. ἡλει A. Vulgo Ηλι. οἰκοδομίας G. 18. Εἰράμιον] σιράμιον AB. Διράμιον G. De hoc nomine dictum ab Hamakero Miscell, Phoenic. p. 209. ἔγημεν ὁ G. ὁ om. B.

Eius tempore Nathan, Achias Silonites, Sammaeas et Addo prophetae dono clarebant.

Anno regni secundo Hierosolymorum templum aedificare Salomon aggressus est; perfecit aetatis viceesimo.

Ab Adamo igitur ad eius aetatis annum 8 anni numerantur 4478, ex Africani computo 4457, ex Eusebii 4170. Huius autem rei plenam investiganti notitiam ex sacrae scripturae testimoniis calculorum nostrorum integritatem et accuratam seriem fas est coniecere.

Hebraeorum post Aaron pontifex summus Sadoc recensetur octavus ex Eusebii scriptis, iuxta senioris laterculi ordinem sede undecima reponitur, hoc pacto: 1 Aaron, 2 Eleazar, 3 Phineas, 4 Abiud, 5 Bocha, 6 Ozi, 7 Heli, 8 Achitob, 9 Samuel, 10 Abiathar, 11 Sadoc.

Tyriorum rex ad promovendum templi opificium myriadas hominum 8 misit ad Salomonem.

Irani Tyriorum regis filiam Salomon duxit uxorem, prout Tatianus narrat,

Ἰωσήπου ἐκ τῆς Φοινίκων μαρτυρίας περὶ τῆς Τυρίων Β
 βασιλείας καὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ.

Ἔστι τοίνυν παρὰ Τυρίοις ἀπὸ παμπόλλων ἐτῶν γράμματα δημοσίᾳ γραφέντα καὶ πεφυλαγμένα λίαν ἐπιμελῶς, ἐν οἷς γέγραπται ὅτι ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ᾠκοδομήθη ναὸς ὑπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως ἔτεσι θάττον ἢ καὶ μῆσιν ὅκτι τὸ τοῦ κτίσαι Τυρίους Καρχηδόνα. ἀνεγρῆφθαι δὲ παρ' ἐκείνου οὐκ ἀλόγως ἢ τοῦ ναοῦ κατασκευῆ V. 146 τοῦ παρ' ἡμῖν. Σίρωμος γὰρ ὁ τῶν Τυρίων βασιλεὺς φίλος ἦν τοῦ βασιλέως ἡμῶν Σολομῶνος, πατρικὴν φίλιαν πρὸς αὐτὸν διαδε- C
 10 ξάμενος. οὗτος οὖν συμφιλοτιμούμενος εἰς τὴν τοῦ κατασκευά-
 σματος τῷ Σολομῶνι λαμπρότητα χρυσοῦ μὲν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔδωκε τάλαντα· τεμῶν δὲ καλλίστην ἕλην ἐκ τοῦ ὄρους, ὃ καλεῖ-
 ται Αἰθῶνος, εἰς τὸν ὄροφον ἀπέστειλεν. ἀντεδωρήσατο δὲ αὐτῷ ὁ Σολομῶν ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ διττὰ καὶ χώραν τῆς Γαλιλαίας
 15 ἐν τῇ Χαβόλω λεγομένη. μάλιστα δ' αὐτοῦς εἰς φίλιαν ἢ τῆς σο-
 φίας συνήγαγεν ἐπιθυμία. προβλήματα γὰρ ἀλλήλοις ἀντέστελλον λύειν κελύοντες, καὶ κρείττων ἐν τούτοις ἦν ὁ Σολομῶν καὶ τὰ ἄλλα σοφώτερος. σώζονται δὲ μέχρι δεῦρο παρὰ τοῖς Τυρίοις πολ- D
 20 οὐ λόγος ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ συγκαίμενος ὁ περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τυ-

1. Ἰωσήπου] Antiq. VIII, 2. c. Apion. I. 17. 18. Conf. Eusebium I, 17. p. 79. Ἰωσήπος G. 5. ὁ om. G. 5 et 9. σολομῶνος AB. Σολομῶντος G. 7. ἐκείνοις m. 11. εἴκοσι om. B.
 15. Ζαβουλῶν m. φίλιαν ἢ τῆς] τὴν φίλιαν ἢ G. 16. ἐπήγαγεν G. 17. κρείττων m. κρείττω B. κρείττον G. 20. οὐ] ὁ G.

Josephus ex Phoenicum relationibus de Tyriorum regno et de Hierosolymorum templo.

Litteræ publicis monumentis consignatæ ab annis plurimis in hodiernum usque diem fideliter apud Tyrios asservantur, in quibus legitur, annis 143 et mensibus octo, priusquam a Tyriis Carthago construeretur, a Salomone rege Hierosolymis templum fuisse constructum. Nostri vero templi apparatus et ornatus scitissime ab eo describitur. Iromus enim Tyriorum rex summa necessitudine Salomoni regi nostro, paterno foedere ad eum servato, devinctus erat, mutuisque benevolentiae signis ab eo exceptus, ad præparandæ templi materiae cultum, Salomoni auri quidem talenta 120 donavit, et ex monte, cui nomen Libanus, ad tecti contiguatorem exstruendam, immensam excisorum lignorum silvam transmisit; æquali vero munerum pretio compensavit eum Salomon, tum aliis plerisque, tum etiam concessa Galilææ regione Zabulon, Chabalonis appellationem sortita. Utrumque demum supra modum sapientiæ studium ad invicem contriuxit; missis quippe mutuo dubiis quaestionibus, superior usquequaque ac scientia præstare Salomon visus est; et ad hæc usque tempora plures ex epistolis ad sese invicem missis apud Tyrios asservantur. Sane sermoni de Tyriorum litteris a me in medium prolato testem adiungam

ροίς γραμμάτων παραθήσομαι μάρτυρα δεξιὸν ἄνδρα περὶ τὴν Φοινικικὴν ἱστορίαν ἀκριβῆ γεγονέναι πεπιστευμένον Δίωνα. οὗτος τοίνυν ἐν ταῖς περὶ Φοινίκων ἱστορίαις γράφει τὸν τρόπον τοῦτον „*Ἀβιβάλου τελευταῖου υἱὸς αὐτοῦ Σίρωμος ἐβασίλευσεν. οὗτος τὰ πρὸς ἀνατολὰς μέρη τῆς πόλεως προσέχωσε καὶ μείζον* 5 *ἄστρῳ ἐποίησε καὶ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τὸ ἱερὸν καθ' ἑαυτὸ ὃν ἐν ἴσῳ χάσας τὸν μεταξὺ τόπον συνῆψε τῇ πόλει καὶ χρυσοῖς*
P. 183 *ἀναθήμασιν ἐκόσμησεν. ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν Λίβανον ὕλοτόμησε πρὸς τὴν τῶν ἱερῶν κατασκευὴν. τὸν δὲ τυραννοῦντα Ἱεροσολύμων Σολομῶνα πέμψαι φασὶ πρὸς τὸν Σίρωμον αἰνύματα καὶ 10* *παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἄξιον· τὸν δὲ μὴ δυνηθέντα διακροῖται τῷ λύσαντι χρήματα ἀποτίειν. ὁμολογήσαντα δὲ τὸν Σίρωμον καὶ μὴ δυνηθέντα λύσαι τὰ αἰνύματα, πολλὰ τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἐπιζήμιον ἀναλώσαι. εἶτα δι' Ἀβδήμονόν τινα Τύριον ἄνδρα τὰ τε προτεθέντα λύσαι καὶ αὐτὸν ἄλλα προβυλεῖν, ἃ μὴ λύσαντα 15* *τὸν Σολομῶνα πολλὰ τῷ Σιρώμῳ προσαποτίσαι χρήματα.*” *Δίων Βμὲν οὕτως περὶ τῶν προειρημένων ἡμῖν μεμαρτύρηκεν. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο παραθήσομεν καὶ Μένανδρον τὸν Ἐφέσιον. γέγραφε δ' οὗτος τὰς ἐφ' ἑκάστου τῶν βασιλέων πράξεις τὰς παρὰ τοῖς Ἑλλησι καὶ βαρβάροις γενομένας, ὃς φησι περὶ Σιρώμον· τελευταῖ- 20* *σαντος δὲ Ἀβιβάλου διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σίρω-*

1. δεξιὸν] δῖον m.	5. τῆς πόλεως add. Bm.	7. ἐν ἴσῳ m.
9. ὕλοτόμησε m. ὕλοτομήσαι G.	12. Vulgo ἀποτίειν.	
14. Ἀβδήμονον m. Ἀβδάμονον G.	18. ταῦτον G.	παραθήσομαι m.
19. οὗτος] οὕτως G.	20. γενομένοις G.	ὃς m. ὡς G.

fidelissimum, Phoenicum videlicet historiae scriptorem diligentissimum et apud omnes fidem promeritum Dionem. Ille igitur sua de Phoenicibus narratione in hunc modum scribit: Abibalo vivis erepto filius eius Iromus regnavit, qui ad orientalem urbis plagam aggere comportato, ampliorem eam reddidit et Iovis Olympii templum ab omni vicinarum aedium strue seiunctum et in plano positum aggere interiecto, copulavit urbi immensisque ex auro donis appensis ditavit. E Libano quoque ad templorum apparatus silvam comportavit. Ferunt insuper Salomonem Hierosolymorum regem, missis obscuris quaestionibus ab Iromo responsum expetivisse ac pariter rogasse, ut aequae difficiles à se solvendas proponeret; eo pacto, ut qui nequiret exponere, ab interprete multam impositam exigeretur; conditione accepta cum Iromus dubia non potuisset enodare, in ignorantiae poenam magnam pecuniarum vim expendit. Abdemonum deinde Tyrium virum solvendorum huiusmodi aenigmatum peritum alia quaedam Salomoni proposuisse, circa quae cum dandi responsi fuisset impos repertus, Iromo non modicam pecuniarum summam exsolvit. Ita de his Dion testatus est; sed et Maenandrum Ephesium adiungamus.” Singulorum quippe regum cum Graecorum, tum barbarorum gesta conscripsit et de Iromo nonnihil delibet. Abibalo vita functo, Iromus filius eius regnum exceperit, qui vita

μος, ὃς βιώσας ἔτη γγ' ἐβασίλευσεν ἔτη λδ'. οὗτος ἔχωσε τὸν ἐφύρωρον, τὸν τε χρυσοῦν κίονα ἐν τοῖς τοῦ Διὸς ἀνέθηκεν. ἐπὶ τε ἕλην ξύλων ἀπελθὼν ἔκοψεν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ὄρους κέδρινα ξύλα εἰς τὰς τῶν ἱερῶν στέγας. εἶτα ἐπὶ τούτου ἦν Ἀρβήμονος C
 5 παῖς νεώτερος, ὃς αἰεὶ ἐνίκα τὰ προβλήματα ἃ ἐπέτασσε Σολομῶν ὁ Ἱεροσολύμων βασιλεὺς. ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ τούτου τοῦ βασιλείως ἄχρι Καρχηδόνης κτίσεως οὕτως· Σιρῶμος ἔτη λδ'. Βαυβαζέρος υἱὸς ἔτη ιζ'. Ἀβδύσταρτος υἱὸς ἐβασίλευσεν ἔτη θ'. τοῦτον οἱ τῆς τροφῆς αὐτοῦ τρεῖς παῖδες ἀνείλον· καὶ ἐβασίλευ-
 10 σεν ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν· μεθ' ὃν Ἀσταρτος Ἐλεαστάρτου ιβ'. μεθ' ὃν Ἀσθάρμμος ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔτη θ'. ὃν ἀδελφὸς Φέλλης ἀνελὼν μῆνας ἧ' ἐβασίλευσε. τοῦτον Εἰθόβαλος ὁ τῆς Ἀστάρτης βασιλεὺς κτείνυς ἐβασίλευσεν ἔτη λβ'. μεθ' ὃν Βαλζέρος υἱὸς. ἔτη η'. τούτου Μέτινος υἱὸς ἔτη κέ'. μεθ' ὃν Μυγαλιῶν Φυ- V. 147
 15 σμανοῦν ἔτη μζ'. τούτου ἔτει ζ' ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Καρθάγεννα φυ-
 γοῦσα ἐν Λιβύῃ πόλιν ἔκτισε Καρθάγεναν, τὴν καὶ Καρχηδόνα. ἔτει ιβ' τῆς Σιρῶμου βασιλείας ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸς ὑποδομή-
 θη. γίνονται ἔτη ἀπὸ τούτου ἕως Καρχηδόνης οἰκοδομῆς ρμγ', μῆνες η'.

4. ἀρβήμονος AB. 5. τὰ om. B. 6. δὲ] γὰρ B. 7. οὕτως AB. οὕτω G. 8. Βαυβαζέρος G. Ἀσθάρτατος G. 9. αὐτοῦ om. G. 12. εἰθόβαλος B. Εἰθόβαλλος G. ἀστάρτης B. Ἀστάρτου G. 13. βασιλεὺς] ἱερεὺς m. Βάλζερος G. Vide Hamakeri Miscell. Phoenic. p. 181. 14. μέτινος A. μέτηνος B. Λετινος G. Μυγαλιῶν] Πυγμαλιῶν m. Φυσμανοῦν AB. Φυσιμανοῦν G. delet m. Vide Hamaker. l. c. p. 203. 15. ἔτει m. ἔτη G. Οἱ Μυγαλιῶνος ἀδελφὴ Καρθάγεναν ἔκτισεν margo A. 16. καρθάγεναν B. Καρθάγεννα G. 17. ἔτει B. ἔτη G.

ad annum 53 producta, 34 in regno exegit. Aggere composito, vastissimum exaequavit locum et auream columnam in Iovis templo consecravit; et ad lignorum silvæ profectus, e Libano construendis templorum tectis cedros excidit. Elus aetate Abdeomonus puer iunior clarebat, qui problematum a Salomone Hierosolymorum rege explicari iussorum difficultatem omnem ingenii subtilitate superabat. Spatium autem omne ab hoc rege usque ad Carthaginem conditam hoc pacto dimetiuntur. Iromus regnavit annis 34, Balbazerus filius annis 17, Aucastartus filius annis novem. Hunc nutricis suae filii tres interfecerunt eiusque sedem senior eorum invasit; cui Astartus, Eleastarti filius, successit annis 12, hunc Astarymus fratris eius filius excepit annis 9, quem frater Phelles cum occidisset, mensibus 8 tyrannidem arripuit; cui vitamque regnumque ademit Ithoballus, Astartis sacerdos, qui deinde sceptrum tenuit annis 32; post quem Balzerus filius sedem annis 8 occupavit, deinde Letinus eius filius annis 25, tum Pygmalion annis 47. Huius anno 7 soror nomine Carthagena fugiens in Libyam, civitatem Carthaginem aedificavit, Graecis dictam Carchedonem. Anno 12 regis Iromi templum Hierosolymis exstructum est. Ab huius imperio usque ad Carthaginis posita fundamenta fluxerunt anni 143 cum mensibus octo.

Σολομῶν ἐλάτρευσε τῇ Ἀστάρτῃ, καταλείψας τὸν Θεὸν καὶ τοῦ Χαμῶς βδελύγματι Μωαβιτῶν καὶ τοῦ Μολὼχ Ἀμανιτῶν, γυναιξίν ἐθνικαῖς ἀπατηθεὶς. εἶχε γὰρ ἐπτακοσίας γαμετὰς Ἰσραη-
P. 184 λτίδας τε καὶ ἐθνικὰς, τριακοσίας δὲ παλλακὰς. πύσας δὲ τὰς ἐθνικὰς παρὰ τὴν θείαν ἐντολὴν ἠγάγετο. ἓνα δὲ μόνον ἔσχεν ἕρσενα, καὶ τοῦτον ἐξ ἄλλοφύλου Ναάμυς τῆς Ἀμανιτιδος ἀνά-
ξιον τῆς ἄρχῆς.

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεφῆτευσεν τῷ Ἱεροβωάμ ὅτι βασιλεύσει τῶν ἰ φυλῶν, ὅπερ ἀκούσας Σολομῶν ἐξῆτε ἀνελεῖν τὸν Ἱεροβωάμ. ὁ δὲ προσφγῶν τῷ Σουσακειμ βασιλεῖ Αἰγύπτου γαμβρὸς 10 αὐτοῦ γίνεται ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ μετὰ θάνατον Σολομῶνος κρατεῖ τῶν αὐτῶν ἰ φυλῶν.

Τῷ δφζ' ἔτει τοῦ κόσμου Σολομῶν ἐτελεύτησε, καὶ ἐσχίσθη Βῆ βασιλεία τῶν νῶν Ἰσραὴλ εἰς δύο κατὰ τὴν θείαν ἀπόφασιν τὴν ἐξεγεθεῖσαν κατὰ Σολομῶνος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πρὸς Ἱε- 15 ροβωάμ, δι' Ἀχία τοῦ Σιλωνίτου. καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβωάμ υἱὸς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ τῶν δύο φυλῶν, τοῦ τε Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν· αἱ δὲ ἄλλαι ἰ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσαν ἑαυταῖς ἐν Σαμαρείᾳ τὸν Ἱεροβωάμ δοῦλον Σολομῶνος, καὶ ἔμειναν οὕτω διηρημέναι αἱ δύο βασιλείαι ἕως τῆς εἰς Χαλδαίους αἰχμαλωσίας. 20

2. γαμῶς AB. 4. παλλακίδας G. 6. ἀφῆνα G.
8. 9 et 15. Ἱεροβωάμ B. Ἱεροβωάμ G. 9. ἰ] ἰφ G. 11. 15 et
19. Vulgo Σολομῶντος. 13. „Infra δφί.“ m. 16. δι' ἀχιά
A. διὰ ἀχιά B. δι' Ἀχίον G. ἐβασίλευσεν Ῥοβωάμ B. ἐβασί-
λευσεν ὁ Ῥοβωάμ G. 17. ἐν] ἐν τοῦ G. 19. Ἱεροβωάμ B. Ἱε-
ροβωάμ A. Ἱεροβωάμ G. δοῦλον τοῦ G. 20. εἰς Χαλδαίους
om. G.

Salomon relicto deo, Astarten et Chamos Moabitaram execrandum idolum, et Moloch Ammonitarum deum, a mulieribus gentilibus seductus coluit. Septingentas autem sive ex Israël sive ex gentibus uxores selectas penes se habuit, pellices ter centum; gentilesque huiusmodi dei mandatum praetergressus duxit. Ex cunctis porro solum unum marem filium suscepit, eundemque alienigenae mulieris Naamae Ammanitidis copula procreatum et imperio penitus indignum.

Achias Silonites praedixit Hieroboam decem tribuum imperio potiturum; quo audito necis Hieroboam inferendae captabat Salomon occasionem. Ille vero ad Susacim Aegypti regem fugiens, gener eius filia ducta efficitur; mortuoque Salomone tribuum decem principatum assequitur.

Anno mundi 4510 Salomon excessit e vivis et dei sententia in Salomonem et eius filium lata, per Achiam prophetam ad Hieroboam, regnum filiorum Israël in duas partes divisum est; duarumque tribuum, Iuda nimirum et Benjamin, Roboam obtinuit imperium in Hierusalem; aliae vero decem Israël tribus Hieroboam Salomonis servum sibi praefecerunt regem in Samaria; et utrumque regnum ab alio divisum permansit usque ad captivitatem.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων οβ' ἔβασιλευσεν Ὀσόρθων ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν C
ἔτος, δχξ'.

5 Αἰγυπτίων ογ' ἔβασιλευσε Τακαλώφης ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος, δχοε'.

Αἰγυπτίων οδ' ἔβασιλευσὲ Βόκχωρις ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος, δχηγ'.

Βόκχωρις Αἰγυπτίους ἐνομοθέτει, ἐφ' οὗ λόγος ἀγνίον φθέ-
ξασθαι.

10 Αἰγυπτίων οε' ἔβασιλευσε Σαβάκων Αἰθίοψ ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος, δψλβ'.

Οὗτος τὸν Βόκχωριν αἰχμάλωτον λαβὼν ζῶντα ἔκασεν.

Αἰγυπτίων ος' ἔβασιλευσε Σεβήγων ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν D
ἔτος, δψνζ'.

15

Λατίνων βασιλεῖς.

Λατίνων ζ' ἔβασιλευσεν Ἀγχίσης Σιλοῦτου ἔτη ι'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος, δφκ'.

Λατίνων η' ἔβασιλευσεν Αἰγύπτιος Σιλούτιος ἔτη κ'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος, δφλ'.

20 Λατίνων θ' ἔβασιλευσε Κύππος Σιλούτιος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος, δφν'.

Λατίνων ι' ἔβασιλευσε Τιβέριος ἔτη μη', ἀφ' οὗ καὶ ὁ ποταμὸς

2. ὀσόρθων AB. Οσορθῶν G. 4. τακαλώφης B. τακελώφης A.
Τακελώφης G. 6. βόκχωρης (sic) B. βόκχωρις A. μδ'] μ' B.
8. βόκχωρης B. - λόγος om. G. φθέξασθαι B. ἐφθέξατο AG.
10. ἔτη ιβ' αἰθίοψ B. 14. δψμδ' m. 18. κ'] λδ' B.
19. δφλ' m. δφλη' G. 20. κάππος B. Κάσπος G. Κάππος Scali-
ger p. 36. λδ' AB. λα' G. 22. Legebatur ἔτη σ'. ἔτη η' AB:
ergo scribendum ἔτη μη'. ἀφ' οὗ — καλούμενος G posuit post
δφκα'. Transposui auctore B. καὶ ὁ add. B.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 72 Osorthon annis 15; erat porro annus mundi 4660.

Aegyptiorum rex 73 Tacelophes annis 13, mundi vero 4675.

Aegyptiorum rex 74 Bocchoris annis 44, mundi vero 4688.

Bocchoris Aegyptiis leges ponebat, sub quo agnus est locutus.

Aegyptiorum rex 75 Sabacon Aethiops annis 12, mundi vero 4732.

Hic Bocchoris factum captivum combussit vivum.

Aegyptiorum rex 76 Sebechon annis 12, erat vero mundi 4744.

Latinorum reges.

Latinorum rex 7 Anchises Sylvii annis 10; erat vero mundi 4520.

Latinorum rex 8 Aegyptius Sylvius annis 20, mundi vero 4530.

Latinorum rex 9 Capis Sylvius annis 31, mundi vero 4550.

Latinorum rex 10 Tiberius annis 51, mundi vero 4581.

- P. 185 Τίβερρος προσηγορεύθη, ὃ πρὶν Ἀλβὰς καλούμενος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφπδ'.
- V. 148 Λατίνων ἰα' ἐβασίλευσεν Ἀρέμουλος Σιλοῖος ἔτη ιθ'. οὗτος ἐκερυννώθη διὰ πολλὴν ἀσέβειαν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχλβ'.

Ἀθηναίων βασιεῖς.

5

- Ἀθηναίων κ' ἐβασίλευσεν Ἀρχίππος Ἀκάστου ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δνπζ'.
- Ἀθηναίων κά' ἐβασίλευσε Θέρσιππος Ἀρχίππου ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφς'.
- Ἀθηναίων κβ' ἐβασίλευσε Φόρβας Θερσίππου ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφμς'.
- B Ἀθηναίων κγ' ἐβασίλευσε Μεγακλῆς Φόρβαντος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δφος'.
- Ἀθηναίων κδ' ἐβασίλευσε Διόγνητος Μεγακλέους ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχδ'.
- Ἀθηναίων κε' ἐβασίλευσε Φερεκλῆς Διογνήτου ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχλβ'.
- Ἀθηναίων κς' ἐβασίλευσεν Ἀρίφρων Φερεκλέους ἔτη κ'. κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν ἔτη λα'. κατὰ τοῦτον τὸν Ἀρίφρονα ἢ τῶν Ἀσσυρίων κατελύθη ἀρχή, ὡς πάντες συμφωνοῦσι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δχνα'.

15

2. ,δφπδ' AB. ,δφκ' G. 6. Vulgo Ἀκάτου. 7. ,δνπζ' Bm. ,δνπδ' G. 10. φορβὰς B. 13. ,δφος m. ,δφο' G. 14. διόγνητος A. 19. τὸν om. B. 20. πάντας Bm. πάντα G.

Ab eo fluvius, prius Albas vocatus, Tiberis nomine est insignitus. Latinorum rex 11 Aremulus Sylvius annis 19, qui etiam ob summam impietatem fulmine percussus est; mundi vero 4632.

Atheniensium reges.

- Atheniensium rex 20 Archippus, Acati filius, annis 19, mundi vero 4487.
- Atheniensium rex 21 Thersippus, Archippi filius, annis 40, mundi vero 4506.
- Atheniensium rex 22 Phorbas, Thersippi filius, annis 30, mundi vero 4546.
- Atheniensium rex 23 Megacles, Phorbantis filius, annis 28, mundi vero 4576.
- Atheniensium rex 24 Diognetus, Megacis filius, annis 28, mundi vero 4604.
- Atheniensium rex 25 Pherecles, Diogneti filius, annis 19, mundi vero 4632.
- Atheniensium rex 26 Ariphron, Phereclis filius, annis 20, secundum Africanum annis 31. Huius Ariphronis tempore regnum Assyriorum deletum est, ut omnes consentiunt; mundi vero 4651.

Λακεδαιμονίων βασιλεῖς.

C

Λακεδαιμονίων ε' βασιλευσεν Ἀγησίλαος ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφξζ'.

5 Λακεδαιμονίων ζ' βασιλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχη'.

Λακεδαιμονίων η' βασιλευσε Τήλεκλος ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχο'.

10 Λακεδαιμονίων θ' βασιλευσεν Ἀλακμένης ἔτη λζ'. οὗτος τελευταῖός ἐστι τῆς πρώτης οἰκίας. τῆς δὲ δευτέρας οἰκίας κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους βασιλευσαν ἕξ βασιλεῖς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψθ'.

Ἀπολλόδωρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ η' Ἀλακμένους.

D

Ἐν Λακεδαιμονίᾳ πρῶτος ἔφορος κατεστάθη.

Κορινθίων βασιλεῖς.

15 Κορινθίων ζ' βασιλευσεν Εὐδήμος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχλα'.

Κορινθίων η' βασιλευσεν Ἀριστομήδης ἔτη λέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχνζ'.

20 Κορινθίων θ' βασιλευσεν Ἀγήμεων ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχλβ'.

Κορινθίων ι' βασιλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψη'.

2. μα'] μδ' AB. 6. Τήλεκλος Scaliger p. 37. Vulgo Τήλεκτος. τελευταῖός B. 7. δχη' m. 8. ἀλακμένης B. οὗτος — ἕξ βασιλεῖς G posuit post δψθ'. δψθ'] δψη' m. 12. ἀλακμένους B. χρόνοις τοῖς Λακεδαιμονίους καταδεχθῆναι γράφει addit m. 15. κέ' B. κα' G. κς' m. 17. λέ' Bm. λα' G.

Lacedaemoniorum reges.

Lacedaemoniorum rex 6 Agesilaus annis 41, mundi vero 4567.

Lacedaemoniorum rex 7 Archelaus annis 60, mundi vero 4608.

Lacedaemoniorum rex 8 Telectus annis 40, mundi vero 4668.

Lacedaemoniorum rex 9 Alcamenes annis 37, mundi vero 4708.

Primae stirpis fuit hic postremus. Ex secunda stirpe per eadem tempora reges sex ad solium proventi sunt.

Alcamenis aetate Lycurgi leges Lacedaemonios suscepisse scribit Apollodorus libro octavo.

Lacedaemone primus Ephorus magistratus instituitur.

Corinthiorum reges.

Corinthiorum rex 7 Eudemus annis 26, mundi vero 4631.

Corinthiorum rex 8 Aristomedes annis 35, mundi vero 4657.

Corinthiorum rex 9 Agemon annis 11, mundi vero 4692.

Corinthiorum rex 10 Alexander annis 25, mundi vero 4708.

P. 186 Κορινθίων ια' ἔβασίλευσε Τελέστης ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλγ'.

Κορινθίων ιβ' ἔβασίλευσεν Ἀυτομένης ἔτος εν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμε'.

Οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς καὶ οἱ Κορινθίων ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου διήρκεσαν ἔτεσι τν', μεθ' οὓς ἐνιαύσιοι πρυτάνεις, ὡς μὲν τινές, ἐπὶ Ἀσχύλου ἄρχοντος καὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος, ὡς δὲ ἕτεροι, μετὰ ταῦτα, ὡς πρόκειται.

V. 149

Κ Ο Σ Μ Ο Υ Ε Τ Η .

B

Βασιλέων Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν ἔτη.

10

Ων πρῶτος ἔβασίλευσε Ῥοβωὰμ υἱὸς Σολομῶνος ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφί'.

Ῥοβωὰμ υἱὸς Ναύμας τῆς Ἀμαντίδος μόνος ἄρσην ἐγένετο παῖς τῷ Σολομῶνι ἐκ χιλίων γυναικῶν, καὶ αὐτὸς ἀνάξιος τῆς βασιλείας, ὡς ἄλλοφύλου γέννημα μητρὸς. τούτῳ πολεμῶν ὁ 15 Ἰεροβωὰμ οὐκ ἐπαύετο, αὐτὸς τε σὺν τῷ Ἰούδα τοῖς εἰδώλοις προσέσχε καὶ τελευτῆ βασιλεύσας ἔτη ιζ'.

C Τῷ ε' ἔτει Ῥοβωὰμ υἱοῦ Σολομῶν, τοῦ δὲ κόσμου δφιζ', ἀνέβη Σουσαικὴ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου 20 τοῦ βασιλέως καὶ πάντα τὰ ὄπλα τὰ χρυσᾶ.

1. Vulgo Τελεστής. 2. δψλγ' Bm. δψμε' G. 3 et 4 om. A.
6. ἔτεσι] σχεδὸν add. m. 9. ἔτος A. 10. Conf. Euseb. I, 17.
p. 84. 11. Ῥοβωὰμ B hic et infra. Ροβοὰμ G. 13. ἄρσην]
Vulgo ἄρσος. ἄρσις A. 18. Τῷ ε'] ε' om. G. Vid. Paralip. II.
12, 2. δφιδ' m. 20. κυρίον — οἴκον om. B.

Corinthiorum rex 11 Telestes annis 12, mundi vero 4733.

Corinthiorum rex 12 Automenes anno uno, mundi vero 4745.

Lacedaemoniorum Corinthiorumque reges hucusque perseveraverunt annis ferme 350, quibus annui magistratus successerunt, ut nonnulli quidem sentiunt, circa Aeschylī archontis aetatem et primam Olympiadem, ut vero alii, etiam multo serius, ut manifestum est.

MUNDI ANNI.

Regum Iuda et Benjamin anni.

Quorum primus regnavit Roboam filius Salomonis annis 17, mundi vero 4510.

Roboam filius Naama Ammanitidis solus ex mille feminis Salomoni compressis masculculo sexu natus est, sceptro penitus indignus, seu matris alienigenae foetus. Illum armis lacessere nunquam destitit Hieroboam; idemque cum Iuda idolorum cultorem se exhibuit; moriturque regno potitus annis 17.

Anno Roboam filii Salomonis 5, mundi vero 4514, Susacim rex Aegypti adscendit in Hierusalem et tulit omnes thesauros domus domini et thesauros regiae domus et arma cuncta aurea.

Ὁ Ἀβιά πολεμῶν τῷ Ἱεροβοάμ ἀπέκτεινε τοῦ Ἰσραὴλ μυριάδας ν'.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσε β' Ἀβιά υἱὸς Ῥοβωάμ ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφκζ'.

5 Τοῦ Ἰούδα γ' ἐβασίλευσεν Ἀσά υἱὸς Ἀβιά ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλ'. D

Οὗτος ἀποστάς τῆς πατρικῆς ἀσεβείας τὰ εἰδωλα καθείλε καὶ τὰ ἄλση ἐξέκοψε, τὴν ἐαυτοῦ τε μητέρα ἔπαυσε τοῦ εἰδωλομανεῖν.

10 Οὗτος Ζαρὲ τὸν Αἰθίοπα κατὰ τῆς Ἰουδαίας στρατεύσαντα μετὰ πλήθους Αἰθίων ἐτροπώσατο ἐν μυριάσιον ρ' ἐπελθόντα.

Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιμέλεχ ἔγνωρξζετο.

Προεφήτεον δὲ Ἀχιά Σαμαίας καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ θυσιαστηρίου Ἰηοῦ, Ἰωήλ, Ἀζαρίας ὁ καὶ Ἀδδώ καὶ ὁ υἱὸς αὐ-
15 τοῦ Ζαχαρίας ὁ καὶ Ἰωδὴ, Ἀνανὶ καὶ Ἰωπᾶς.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσε δ' Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφρά'.

Καὶ οὗτος εὐσεβής, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀσά, ἐξάρσας τὴν P. 187
εἰδωλολατρείαν, πλὴν τῶν ὑψηλῶν. οὗτος τῷ Μωϋσέως νόμῳ
20 τὸν Ἰσραὴλ ἐξεπαίδευσεν. πρὸς Ἀχαάβ δὲ εἰρηνέων κατεγνώ-
σκετο.

Προεφήτεον Ἰηοῦ, προεφήτεον Ἀνανί, προεφήτεον παρ'

1. ὁ ἀβιά B. οβιά A. Αβιά G. 5. Τοῦ δὲ G. δὲ om. B.
10 ζοραὶ A. ζαραὶ B. Εζοραὶ G. Ζαρὲ correctum ex Paralip. II.
14, 9. 13. αχιά AB. Αχίας G. 15. ἀνανί B. Ανανία G.
19. εἰδωλολατρίαν B. τῷ B. τὰ G. 20. δὲ om. G.

Abias bello cum Hieroboam decertans Israëlitarum myriadas 50 delevit.

Juda rex 2 Abias filius Roboam annis 3, mundi vero 4527.

Juda rex 3 Asa filius Abiae annis 41, mundi vero 4530.

Hic patris impietate relicta cultum idolorum abrogavit, lucos excidit et ipsam matrem ab insana simulacrorum religione compescuit

Idem Zare Aethiopem centum myriadibus hominum in Iudaeam irrumptentem, eamque populorum Libyae multitudine vastare parantem, in fugam vertit.

Abimelech Hebraeorum pontifex agnoscebatur.

Spiritu prophetiae clarebant Achias, Samaeas, et adversus Samariae altare Iehu, Ioël, Azarias et Addo et filius eius Zacharias, qui Iude dicitur est, Ananias et Iopas.

Juda rex 4 Iosaphat filius Asa annis 25, mundi vero 4571.

Ipsae quoque patris pietatem imitatus idolorum cultum, demptis excelsorum sacrificiis, abrogavit; Mosis instituta Israël edocuit et cum Achaab foedus et pacem iniisse damnatus est.

Prophetiae lumine lu, Ananias, Elias, Abdias, Oziel, Michaeas apud

Ἑβραίοις Ἡλίας, Ἰηοὺ, Ἀβδιουδ, Ὀζιήλ, Μιχαίας. ψευδοπροφήται δὲ Σεδεκίας, Ἐλιέζερ καὶ ἕτεροι.

Ἰωσαφὰτ σὺν τῷ Ἀχαὰβ ἦν πολεμῶν, τῶν ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰωσαφὰτ καὶ τῶν Ἰουδαίων συνελθόντων ἀλλήλους κατέσφαξαν θεία ῥοπή. 5

Τοῦ Ἰουδα εἰ βρασιλευσεν Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφὰτ ἀσεβῆς ἔτη η΄. τοῦ δὲ κόσμον ἦν ἔτος δφγς΄.

B Οὗτος ἀνείλε τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ, δεινῶς τε νοσήσας τὰ ἔντερα σὺν τῇ κοιλίᾳ κατέσπασε.

Τούτου τῷ ζ΄ ἔτει Ἡλίας ὁ Θεοβίτης ἀνελήφθη. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχβ΄.

Προεφήτεον Ἀμῶς καὶ Ἐλισσαῖος.

Οὗτος γαμβρὸς ἦν τοῦ Ἀχαὰβ καὶ τῆς Ἰεζάβελ ἐπὶ θρυατρὶ Γοθολία.

V. 150 Τοῦ Ἰουδα ζ΄ βρασιλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ ἔτος ἔν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχδ΄.

C Τοῦ Ἰουδα ζ΄ βρασιλευσε Γοθολία μητῆρ Ὀχοζία, θρυγάτηρ Ἀχαὰβ, ἣν ἐλιθοβόλησεν ὁ λαὸς κατὰ πρόσταξιν Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ἔτη ζ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχε΄.

Αὕτη καθεῖλε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ. 20

[Τοῦ Ἰουδα η΄ βρασιλευσεν Ἰωὰς ἔτη μ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχιγ΄.]

1. ὄζειήλ B.	3. ἀχὰβ B.	4. κατασφαζάντων m.	10. τοῦ- τον Bm. τούτω G.
		12. Ἀμῶς m. Ἀμῶς G.	
14. Vulgo Γοθολία.	16. δχδ΄ m. δχιδ΄ G.	18. ἰωδαὲ B. Ἰου- δαὲ G.	
	19. δχε΄ m. δχις΄ G.	20. Αὕτη G.	21 et 22 om.
- AB. Suppleverat Scaliger p. 37.

Hebraeos ornabantur; Sedecias, Eliezer et alii falsis vaticiniis attendebant.

Iosaphat belli socium se adiunxit Achaab. Alienigenae adversus Iosaphat et Iudaeos irruentes mutua se caede divino nutu peremerunt.

Iuda rex 5 Ioram filius Iosaphat impietati deditus annis 8, mundi vero 4596.

Hic fratres proprios et populi proceres e medio sustulit et viscerum tormine agitatus moto ventris profluvio animam reddidit.

Huius anno 7 Elias Thesbites ex hominum convictu assumptus est; erat porro mundi 4602.

Amos et Elisaeus vaticiniis clari.

Ioram, Achaab et Iesabel ducta eorum filia Gotholia gener fuit.

Iuda rex 6 Ochosias filius Ioram anno uno; erat vero mundi 4604.

Iudae regnum septima tenuit Gotholia mater Ochoziae, Achaab filia, a populo Iodae pontificis iussu lapidibus obruta est; regnat autem annis 6, mundi vero 4605.

Haec sacras dei aedes destruxit.

Iuda rex octavus Ioas annis 40, mundi vero 4613.

Ἰωὰς ἀνοικοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ὃν καθεῖλε Γοθολία.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰδωλολατρῆι καὶ ἀναιρεῖ Ζαχαρίαν τὸν προφήτην τὸν υἱὸν Ἰωδαε τοῦ ἀρχιερέως παραινοῦντα αὐτῷ τὰ πρὸς ἐπιστροφήν. τοῦτον ἀπέκτειναν οἱ παῖδες αὐτοῦ τῷ μ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ἰωδαε Θεοφίλης ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο βιώσας ἔτη ρλ' μόνος ἀπὸ τῶν χρόνων Μωϋσέως. τοῦτου υἱὸς Ζαχαρίας προεφήτευσεν καὶ Ἐλισσαῖος. τὸν Ἰωὰς εἰδωλομανοῦντα παρήγει καὶ τὸν λαὸν Ζαχαρίας ὁ προφήτης υἱὸς Ἰωδαε ἀποστήναι, ὃν διὰ τοῦτο ἐν τῷ 10 ναῷ ἀνεῖλεν Ἰωὰς.

Παρ' Ἑβραίοις Ζαχαρίας ὁ προφήτης ἀναίρεται ὑπ' Ἰωὰς τοῦ βασιλέως, ἐν ἄλλῳ δὲ Ἀζαρίας.

Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης ἐτελεύτησεν ἔτει λζ' τοῦ Ἰωὰς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχμθ'.

15 Δύναμις Συρίας τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ἀπέκτεινε.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

P. 188

Βασιλέων Ἰσραήλ δέκα σκήπτρων ἔτη.

20 Ὡν πρῶτος ἐβασίλευσεν Ἰεροβοάμ ἐν Σαμυρείᾳ ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δριγ'.

Ἰεροβοάμ δοῦλος μὲν ἦν Σολομῶνος, πόρνης δὲ υἱός. τοῦτο ἐγένοντο υἱοὶ κη' καὶ θυγατέρες ξζ'.

1. ἀνοικοδόμησεν Β. 3. αὐτῷ Β. αὐτὸν Γ. 4. μ' Β. Μωσέως Γ. 5. αὐτοῦ Β. Ναυῆ Γ. 6. Ἰουδαὶ Α. 7. ἐπροφήτευσεν Γ. 14. δχμθ' μ. 15. Ἰούδαν Β. Ἰούδα Γ. ἀπέκτειναν Γ. 19. Ἰεροβοάμ Β constant. Ἰεροβοάμ Γ constant. 21. μὲν δοῦλος Γ. τούτῳ δὲ Γ. 22. ξζ' ξ Β.

Ioas dei domum a Gotholia deiectam reparavit.

Ipsae demum idolis addictus Zachariam prophetam pontificis Iodae filium poenitentiam consulentem trucidavit, et a filiis interfectus est.

Iodae religiosus pontifex clarebat; solus a Moysis temporibus annis 130 vixit. Huius filius Zacharias et Eliasaeus prophetiae dono illustres. Ioas regem populamque idolorum cultui deditam Zacharias filius Iodae propheta dato flagitii deserendi consilio commonens occiditur in templo.

Zacharias Hebraeis dictus, ab aliis vero Azarias, propheta a rege Ioas vita privatur.

Eliasaeus propheta moritur anno Ioas 37, mundi vero 4649.

Validus Syriae exercitus Iudae regnum eiusque proceres delevit.

ANNI MUNDI.

Regum Israël ac sceptrorum decem anni.

Quorum primus fuit Hieroboam in Samaria annis 22, mundi vero 4513.

Servus quidem Salomonis fuit Hieroboam, meretricis vero filius. Illi filii 28 nati, filiae 67.

Georg. Syncellus. I.

23

Προεφήτεον ὁ οἰκῶν ἐν Βαιθὴλ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου Βεϋρῶν αὐτὸν ὁ ἐξ Ἰούδα προφήτης ἐλθὼν, θύοντα ταῖς χρυσαῖς δαμάλεσι, καὶ προφητεύσας αὐτῷ περὶ Ἰωσίου ἐξ οἴκου Δαβὶδ τεχνησομένου βασιλέως καὶ ἀναιρήσοντος τοὺς τῶν εἰδώλων ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὑπερρώγη, ἐν ᾧ Ἰεροβωὰμ ἐπέθνε· 5 συλλαβεῖν δὲ αὐτὸν προστάζας τὴν χεῖρα ξηραίνεται, καὶ δεηθεὶς τοῦ προφήτου θεραπεύεται. ὁ δὲ προφήτης ἐπανιών ὑπὸ τοῦ λέοντος¹ διεφθάρη, ὅτι μετέσχε τροφῆς παρὰ τῷ ἄλλῳ προφήτῃ τῷ ἐν Βαιθὴλ, ἀπατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὃν καὶ ἐφύλαξεν ὁ θεός, ἕως ἐλθῶν ὁ ἀπατήσας αὐτὸν παρελθεῖν τὴν θείαν ἐντολήν· 10 ἔθαψεν αὐτόν. τὰς δύο χρυσαῖς δαμάλεις διὰ τοῦτο ἐποίησεν, ἐκκόψαι θέλων, ὡς φασί, τὸν ὑπ' αὐτὸν λαὸν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ ἀνόδου ὁ Ἰεροβωὰμ.

Τοῦ Ἰσραὴλ β' ἐβασίλευσε Ναδὰβ ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 15
δφλέ.

Τοῦ Ἰσραὴλ γ' ἐβασίλευσε Βαασὰ υἱὸς Ἀχιά ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφλζ'.

Οὗτος τὸν Ναδὰβ ἀνελὼν υἱὸν Ἰεροβωὰμ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ. ὁ αὐτὸς ἐπολέμει τῷ Ἀσὰ βασιλεῖ Ἰούδα ἀνελθὼν ἐν V. 151 Ῥαμά. Ἀσὰ δὲ χρήμασι φιλωθεὶς τῷ βασιλεῖ Συρίας υἱῷ Ἄδερ 20 Διοῦτον ἔπεισεν ἀντιπορθεῖν τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὕτως ἀπέστη Βαασὰ ἐκ τῆς Ῥαμά.

1. βεθὴλ ὁ καὶ ἐπὶ B.	2. ἐλθὼν προφήτης G.	4. τεχνησομε- νον AB.	6. αὐτὸν Bm. αὐτῷ G.	9. βεθὴλ B.	11. ἐκκό- ψαι Bm. ἐγκόψαι G.
18. ἀδαβ A.	20. σφρίας B. Ασσυρίας G.				

Vaticinabantur prophetae, tum qui Baethel incolebat, tum is, qui ex Iuda venit et iuencis aureis in altari ipso immolantem Hieroboam reperit, a quo vaticinio de Iosia e domo David nascituro et idolorum sacerdotes super altari mactaturo libere pronunciat, altare quo sacra faciebat Hieroboam diruptum est. Eidem prophetam apprehendi iubenti exsiccata est manus; et prophetam deprecanti sana restituitur. Porro propheta, quod mensae consortem alteri seductori prophetae Baethel incolae se fecisset, a leone in via discerptus est; mortuum nihilominus asservavit fera usque dum accedens qui divini mandati contemnendi dolosus auctor extiterat, sepulturae mandaret. Sculptiles iuencas eo consilio Hieroboam posuit, ut subiectus, siebat, populus a repetendis Hierosolymorum sacris averteretur. Israël rex 2 Nadab annis 2, mundi vero 4535.

Israël rex 3 Baasa filius Achiae annis 24, mundi vero 4537.

Hic Nadab filio Hieroboam interfecto regnavit in Israël. Idem Ass regi Iudae bello indicto urbem Rhama obsessam invadere molitus est. Ass vero regem Assyriorum Ader pecuniis in amicitiam et belli societatem vocatum Israël urbes armis est vastitate incessere compulit; atque ita a Rhama infestanda destitit Baasa.

Ἀσά ὑπὸ τοῦ προφήτου διὰ τὴν εἰς Σύρουσ πεποίθησιν καὶ οὐκ εἰς θεὸν ὀνειδίξεται.

Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανὶ προεφήτευσε τῷ Βαασά, ὅτι ἀπολείται ὁ οἶκος αὐτοῦ, ὡς ὁ οἶκος Ἱεροβωάμ, διότι εἰδωλολάτρησε καὶ ἔγχευε κατὰ τὴν προφητείαν αὐτοῦ. ἀποθανόντος γὰρ τοῦ Βαασά Ζαμβρὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἑρμάτων υἱοῦ αὐτοῦ ἀνείλεν αὐτὸν καὶ ἐβασιλευσε.

Τοῦ Ἰσραὴλ δ' ἐβασίλευσεν Ἡλὰ ἔτη β' καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ζαμβρὶ ἡμέρας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφξυ'.

10 Μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Ἡλὰ Ζαμβρὶ ἐβασίλευσεν ἡμέρας ζ'. P. 189
ὃς ἀκούσας ὅτι ὁ λαὸς τὸν Ἀμβρὶ ἀνηγόρευσεν ἑαυτὸν ἐνέπρησεν. ὁ δὲ Ἰσραὴλ εἰς δύο διηρέθη, καὶ τὸ μὲν ἡμῖσιν αὐτοῦ ὀπίσω Ἀβεννή, τὸ δὲ ἡμῖσιν ὀπίσω Ἀμβρὶ.

Ἀποθανόντος δὲ Ἀβεννή πάντες ὑπὸ τὸν Ἀμβρὶ γέγονασι.

15 Τοῦ Ἰσραὴλ ε' ἐβασίλευσεν Ἀμβρὶ ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφξγ'.

Ἀμβρὶ ὁ ε' βασιλεὺς Ἰσραὴλ κτίζει τὴν Σαμαρείων πόλιν, τὴν νῦν καλουμένην Σεβαστήν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σεμμήρ εἰς Β ὄνομα Σομῶρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους.

20 Τοῦ Ἰσραὴλ ε' ἐβασίλευσεν Ἀχαάβ ὁ υἱὸς Ἀμβρὶ ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφοε'.

3. Ἀνανί Legebatur Ἀνανίου. 6. ζαμβρὶ hic et infra AB. Ζαμβρὶ G. τοῦ υἱοῦ G. 11. ἀμβρὶ B. ζαμβρὴν A. Ζαμβρὶ G.
13. Ἀβεννή Θαμνὶ m. ἀμβρὶ B. ἀμβρῆ A. Ἀμρῆ G. 14. τὸν ἀμβρὶ B. τὸν ἀμβρῆ A. τοῦ Ἀμρὶ G. 15. 17 et 20. Ἀμβρῆ G.
17. βασιλεὺς B. ἐβασίλευσεν G. 18. σεμμήρ B. Ζεμβήρ G. Σαμάρειαν m. 19. σομῶρ B. σομῶρ A. Σαμῶρ G.

Asa fiduciae maioris in Syris, quam in deo positae reus, a propheta arguitur.

Ihu filius Ananiae domum Baasa idolorum cultui deditam, ad instar Hieroboam domus evertendam praedixit; quod ex vaticinii praescripto postmodum contigit. Baasa namque vivis erepto, filii eius currum praefectus Zambri dominum interfecit et tyrannidem arripuit.

Israël rex 4 Ela annis 2, et regnavit Zambri diebus 7, mundi vero 4561.

Ela occiso Zambri diebus 7 regnum tenuit; qui cum Ambri regem a populo constitutum audisset, incendio mortem sibi paravit. Exinde populus in partes duas divisus et eius quidem pars media Thamni, altera dimidia Ambri sequuta est.

Thamni demum sublato cuncti Ambri subiiciuntur.

Israël rex 5 Ambri annis 12, mundi vero 4563.

Ambri rex Israël quintus Samaritanorum urbem, Sebasten nunc dictam, fundavit et Samor domini montis, in quo sita est, nomine Samariam appellavit.

Israël rex 6 Achaab, filius Ambri, annis 22, mundi vero 4575.

Οὗτος ἔλαβε γυναῖκα Ἰεζάβελ θυγατέρα Ἐθαὰλ βασιλέως Σιδωνίων, δι' ἣν τῷ Βαὰλ δουλωθεὶς τὴν Θεοσέβειαν ἐξωρκήσατο.

Τότε καὶ τὴν Ἰεριχὼ ἀνέστησεν Ἀζὰν ὁ ἐκ Βαιθὴλ, ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πρωτοτόκου νιῶ ἔν τῷ Φιμελιῶν αὐτὴν Ἀβιρων καὶ τοῦ νεωτέρου Σεγούβ ἔν τῷ ἐπιστῶν τὰς πύλας ἐπὶ συμ-
πληρώσει τῆς οἰκοδομῆς, κατὰ τὴν ἐξενεχθεῖσαν διὰ Ἰησοῦ θείαν ἀράν.

C Τότε καὶ Ἕλλας ὁ Θεοβίτης ἐλθὼν ὤκησε κατὰ ἀνατολὰς λάθρα παρὰ τὸν χεῖμαρρον Χαρεσθὰ, προκαταγγειλας τῷ Ἀχαὰβ τὴν τριετῆ ἀνομβρίαν, κόραξιν ἀρτοφόροις καὶ σαρκοφόροις ἕπη-
10 μετούμενος· ἐκλειπόντος δὲ αὐτῷ τοῦ κατὰ τὸν χεῖμαρρον ὕδατος, εἰς Σεροσθὰ τῆς Σιδωνίας ἄπεισι θεοῦ προστάξει, ξενισθεὶς τε παρὰ τῆς χήρας ἰσθίει τὴν μονοήμερον αὐτῆς βρωσιν, τὸν τε
καυμάκην εὐλογεῖ σὺν τῇ ὕδρῃα τοῦ ἑλαίου καὶ τὸν παῖδα θανόντα ἀνίστησιν. ἐπανελθὼν δὲ πρὸς Ἀχαὰβ μετὰ τρία ἔτη καὶ συνα-
15 τήσας αὐτῷ θάνατον ἀπειλοῦντι πράττει τὰ κατὰ τοὺς ψευδο-
προφήτας καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ὡς ὄντας, καὶ ὑπὸ Ἰεζά-
D βελ διατρεφομένους, τῆς τοὺς θείους προφητίας ἀναιροῦσας, οὗς Ἀβδιὸν διέσωζεν, εἰς προφητείαν τε πρόβεισιν ἔτι παῖς ὢν, διὰ
τοῦτο καλπερ μόνος ἔν προφήταις ἐκ προγόνων προφητῶν μὴ 20

1. ἔθαὰλ B. Αἰθαὰλ G. Ἰεθεβαὰλ m. 2. θεοσέβειαν αὐτοῦ G.
αὐτοῦ om. B. ἐξωρκήσατο B. 3. Ἀζὰν] Αχιηλ m. βεθὴλ B.
4. Ἀβιρων] ἀβειρων B. Αβιρων G. 5. καὶ] δὲ G. σεγούβ
B. Σεγούβ G. ἐπὶ] ἐν τῇ G. 6. κατὰ] διὰ G. 8. καὶ]
ὁ G. 9. παρὰ B. πρὸς G. χαρεσθὰ B. χαρεσθὰ A. Χαρε-
σθα G. Χορράθ Reg. III. 17, 3. 12. Σαρκετὰ Reg. 14. Vul-
go καυμάκην. Correctum ex Reg. 15. τὸν Ἀχαὰβ G. τὸν om. B.
19. ἀβδιὸν διέσωζεν B. ἀβδιὸν ἐσωζεν G.

Hic Iezabel Iethebaal regis Sidoniorum filiam uxorem accepit, cuius
susu Baal idoli obsequio mancipatus, omnem animo verae religionis sen-
sum expuit.

Ea tempestate Achiel Baethelites reparavit Hiericho et iuxta diras a
Iesu votas, fundamentis positus primogenituâ eius Abiron morte sublatus
est; iunior quoque filius Segub fixis portis et urbe absoluta interiit.

Elias Theabites veniens ad orientem torrentis Chorath latenter habi-
tavit et a carnivoris corvis cibos et obsequia deferentibus enutritus famem
impendentem triennio duraturam Achaab regi praenunciavit. Torrentis
exsiccato et aquae penuria laborans, dei iussu Sareptam Sidonum oppi-
dum proficiacitur et a vidua hospitis exceptus, residuum eius cibum diei
soli sufficientem comedit, et lecytho oleique hydriae bene precatus, filiam
viduae a mortuis revocavit. Elapso demum triennio reversus ad Achaab
et letum minitanti factus obviam, deceptores et falsos vates idolorumque
sacrificulos numero 850 delendos aggreditur. Iezabel divinis prophetis omni-
bus mactatis, victum falsidicis suis subministrabat. Porro prophetarum re-
liquos servarat Abdiud a puero prophetiae lumine donatus; quae causa fuit,

γενεαλογούμενος. ἐπει δὲ ἀνείλε τοὺς ἱερεῖς ὁ ζηλωτῆς Ἥλιος τοὺς
 τῆς αἰσχύνης, ὀμβροῦ τὴν γῆν δι' εὐχῆς ἐπικλύζει καὶ πάλιν
 φεύγει εἰς Βηρσαβέ, κἀκεῖθεν εἰς τὴν ἔρημον, φοβηθεὶς ἀπει-
 λοῦσαν αὐτῷ θάνατον τὴν Ἰεζάβελ· ἐνθα θάνατον αἰτοῦντι παρα-
 5 στὰς ἄγγελος ὑπνώσαντι μεταλαβεῖν θεοσδότου τροφῆς κελύει
 καὶ ποτοῦ, ἧ καὶ ἐνισχύσας μόνη, μ' νυχθημέρων ὄδον ἐπορεύετο V. 152
 ἐν Χωρήθ τῷ ὄρει ἦτοι Σιναιῶ, καὶ κατέπαυσεν ἐν τῷ σπηλαίῳ P. 190
 Μωϋσέως. ἐρωτώμενος δὲ παρὰ κυρίου δι' ἣν ἐκεῖ ἦλθεν αἷτταν,
 τὰ τοῦ ζήλου τοῦ κατὰ θεὸν ἐκαυχᾶτο καὶ ὅτι μόνος θεοσεβῆς
 10 ὢν διώκεται ζητούμενος ἀναιρεθῆναι. κελυσθεὶς δὲ παραστῆναι
 τῇ ἐξῆς ἐνώπιον κυρίου παριόντος πρώτον θεωρεῖ πνεῦμα μέγα
 κραταῖον διαλῶον ὄρη καὶ συντριβὸν πέτρως προπορευόμενον
 κυρίου, καὶ δεύτερον συσσεισμόν, καὶ τρίτον πῦρ· ἐν οἷς, φη-
 σὶν, οὐκ ἦν ὁ τούτων κύριος. μεθ' αὐτῶν αὐρας λεπτῆς φωνῆς ἀκούει,
 15 ἐπικαλύψας τε τὸ πρόσωπον πρὸ τοῦ σπηλαίου ἵσταται. καὶ αὐ-
 θις ἐπερωτᾷται τίνας χάριν αὐτόθι παραγένονε; καὶ πάλιν τὰ
 αὐτὰ πάλιν ἀποκρίνεται. καὶ ἀκούει προστάττουσαν θείαν φωνὴν B
 ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἔρημον Λαμασκῶ, καὶ χρῆσαι βασιλέα μὲν Συ-
 ρίας τὸν Ἀζάηλ, προφήτην δὲ ἀνθ' αὐτοῦ τὸν Ἐλισσαίη, μὴ
 20 ἀγνοεῖν δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι εἶησαν ἐπτακισχλιοὶ θεοφιλεῖς ἐξ Ἰσραήλ
 μοι θεῶ πεφυλαγμένοι. ἐν οἷς παιδευθεὶς ταπεινοῦσθαι θεῶ

8. Βερσαβέ G. ἀπειλούσης G. 6. νυχθημέρων B. νυχθήμε-
 ρον G. 9. τοῦ κατὰ θεὸν addidi ex B: in A est τῷ θεῶ.
 10. διώκετο G. 12. συντριβὸν B. 13. κυρίου om. G.
 15. καλύψας G. 16. αὐτόθεν G. 19. ἀνθ' αὐτοῦ τὸν Ελισ-
 σαίον G. 20. εἶησαν B. ἦσαν G. 21. ταπεινοῦται G.

ut inter prophetas solus a maioribus prophetis stirpem duxisse non recensetur. Sacrificulorum grege deleto, Elias dei zelo fervidus, impetrata precibus pluvia, terram adquat et inundat, moxque rursum migrat in Bersabee, indeque in desertum, Iezabel mortem intentantis metu perterritus. Ibi mortem invocanti, et somnis gravato conspicuum se fecit angelus, et cibo potaque caelitus missis iubet gaudere; quibus solis ille roboratus dierum quadraginta integrorum iter Choreb versus, id est Sina montem, conficit et in Moisi speculunca labore recreandus quiescit. A domino viae causam rogatus, suum in dei obsequium ardorem praedicat, et ut solus verae religionis fautor servatus ad necem quaereretur, exponit. Die sequenti coram transeunte domino stare iussus ventum validum dissolventem et conterentem petras reliqua videnda praecedentem percipit; terram deinde horribili motu concussam, tertio loco, ignem conspicit, in quibus, ait, non erat istorum dominus. Vocem postmodum aurae tenuem audit et aperto vultu ad speluncae limen stans, de accessus causa rursum rogatur et prioribus eadem responsa refert. Audit demum divinam vocem ad Damasci desertum migrare iubentem, et Azael in Syriae regem et Klissaeum vice sua prophetam futurum inaugurare. Virorum insuper divinum numen vera religione colentium millia septem in Israél superesse edocetur. Ita eruditus deo mentem omni-

ἔλγχεi πάλιν τὸν Ναβουθαί θάνατον τῷ Ἀχαάβ ἀδίκως εἰσπρα-
χθέντα διὰ τὸν ἀμπέλωνα. ὁ Ἀχαάβ ἀπατηθεὶς τοῖς ψευδοπρο-
φήταις συμβαλὼν Σύροις ἀναιρεῖται Μιχαίου προειρηκότος τοῦ
προφήτου τὸ ἐκβάν.

C Τοῦ Ἰσραὴλ ζ' ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ ἔτη β'. τοῦ δὲ 5
κόσμου ἦν ἔτος δφ'ζ'.

Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαάβ παρανομώτατος ἦν πάντων τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ. τούτῳ συμμαχήσας Ἰωσαφάτ κατεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

Τῷ Ὀχοζία νοσοῦντι καὶ χρησμὸν ἀποστελλαντι λαβεῖν ἐν εἰ-
δωλία μίας Ἀκκαρῶν συντυχῶν Ἡλίας ὁ Θεοβίτης ὀνειδίζει τὴν 10
εἰδωλολατρίαν. προσκληθεὶς δὲ διαφθείρει τοὺς δύο πενητηκον-
τάρχους ἅμα τοῖς στρατιώταις. ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ δυσωπηθεὶς ἦλθε
πρὸς Ὀχοζίαν καὶ τὸν θάνατον αὐτῷ κατήγγειλε.

D Τοῦ Ἰσραὴλ η' ἐβασίλευσεν Ἰωράμ ἀδελφὸς Ὀχοζίου ἔτη ιβ',
καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀχαάβ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφ'η'. 15

Μωάβ ἀπετήσαντι μετὰ θάνατον Ἀχαάβ ὁ Ἰωράμ υἱὸς
Ἀχαάβ βασιλεύων τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη πολεμῆν Μωαβίταις, πα-
ραλαβὼν καὶ Ὀχοζίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ τὸν βασιλέα Ἐδώμ.
ἐπὶ δὲ ἡμέραις ἀνδρῶν μέλλοντες διαφθεῖρεσθαι προσέδραμον
τῷ προφήτῃ Ἐλισσαίῳ, ὃς προεφήτευσεν αὐτοῖς ὕδατά τε λαβεῖν 20
εἰς πλησμονὴν ἐκ τοῦ χειμάρρου. καὶ τὰς πόλεις Μωάβ ἐν αὐτῇ

1. ναβουθαί A. ναβουθὲ B. Ναβουθὸν G. 4. τὸ B. τοῦτο G.
τούτῳ A. ἐκβάν] Vulgo ἐκβάν. 5. ἐβασίλευσεν B. βασιλεύς G.
9. Πρὸς τῷ Ὀχοζίαν νοσοῦντα G. 10. ἀκκαρῶν B. Ακκαρῶν G.
11. εἰδωλολατρείαν G. πενητηκοντάρχας G. 14. τοῦ B.
Τῷ G. 17. βασιλεύς G.

no subiicit. De Nabutho rursum iniusta morte ob vineam damnato arguit
Achaab. Tandem falsorum vatum Achaab deceptus verbis, cum Syriis
bello congressus occiditur, Michaea propheta, Israël haec eventura, prae-
nunciante.

Israël rex 7 Ochozias, filius Achaab, annis 2; erat porro mundi 4597.

Ochozias filius Achaab cunctorum se malorum iniquissimus extitit.
Huic opem ferens Iosaphat a deo condemnatur.

Nuncio ad Muscae Accaron Idolium misso, et vaticinia Ochoziae ae-
grotantis gratia quaerenti factus obviam Elias Thebites cultum idolorum
improperat. Vocatus insuper arroganter duces duos quinquagenarios et
socios milites leto committit; a tertio demum humiliter rogatus ad Ocho-
ziam accedit et mortis nuntium indicit.

Israël rex 8 Ioram frater Ochoziae, ipse quoque filius Achaab, annis
12, mundi vero 4598.

Moab perduellionis reo, Ioram filius Achaab, mortuo patre, rex Israël
constitutus, cunctis Ochoziae regis Iuda et regis Edom auxiliis bellum ia-
dicit. Aquae vero penuria per dies septem laborantes ad Elisaeum pro-
phetam confugerunt, qui copiosos latices e torrente hausturas pollicēta,

τῆ ἡμέρα, καὶ πάσας τὰς πηγὰς ἐμφοράζει, καὶ πῦσαν οἰκοδομὴν Μωαβιτῶν καθελεῖν.

Νοσοῦντος τοῦ υἱοῦ Ἄδερ βασιλέως Συρίας ὁ προφήτης Ἐλισσαῖος προθεσπίζει τῷ Ἀζαήλ περὶ τῆς βασιλείας καὶ τῶν μετ- P. 191
5 λόντων κακῶν τῷ Ἰσραήλ δι' αὐτοῦ.

Πέμπτῳ ἔτει Ἰωρὰμ ἐβασίλευσεν Ἀζαήλ Συρίας υἱὸς Ἄδερ βασιλέως Συρίας. ἀπέστειλε δὲ δύναμιν συλλαβεῖν τὸν Ἐλισσαῖον εἰς Βαιθὴλ, οὗς τυφλώτοντας καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀντιστρεφόμενους εἰς Σαμάρειαν Ἐλισσαῖος ἐπιστὰς σώζει μέλλοντας ἀπό- 10 λυθῆναι.

Ὁ υἱὸς Ἄδερ τὴν Σαμάρειαν καὶ τὸν Ἰσραήλ ἐπολιόρησεν, ὥστε λιμῷ τακῆναι σφοδρῷ τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ τινὰς γυναῖκας τὰ ἴδια τέκνα φαγεῖν. Ἰωρὰμ δὲ ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἀποτεμεῖν V. 153
τὸν Ἐλισσαῖον ἀποφηνάμενος, λύσιν λαμβάνει τῆς λιμοῦ, θεία B
15 φρονότων ἐκστάσει τῶν πολεμίων καὶ πάντα καταλειψάντων τὰ πρὸς ζωὴν τῷ Ἰσραήλ.

Ἐλισσαῖε μετὰ Ἡλία θανματουργὸς καὶ προφήτης ἔγνωρίζετο.

Ἐλισσαῖε τὸν Ἰηοὺ πέμψας ἔχρισε βασιλέα Ἰσραήλ.

Τοῦ Ἰσραήλ 9' ἐβασίλευσεν Ἰηοὺ ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτας 20
δχι'.

Ἐπὶ τούτου λιμὸς καὶ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ἐγένετο.

3. ἀδερ B. ἄδερ G. 6. Ἀπτε υἱὸς G indicavit lacunam, quam
verbis ἦν δὲ Βενσαδάβ explet m. 7. βασιλέως] βασιλεὺς B.
8. βεθὴλ B. 13. τοῦ Ἰσραήλ G. 16. τῷ Ἰσραήλ B. τοῦ Ἰσραήλ G.
17 et 18. ἐλισσαῖ A. Ἐλισσαῖος G. 17. ἡλίαν B. 19. τοῦ
B. Τῷ G.

eodem die urbes Moab devastandas, fontes obstruendos et Moabitarum aedificia quaecunque subvertenda vaticinatus est.

Aegrotante porro Ader regis Syriae filio, de obtinendo regno, deque maia ab eo perpetranda Elissaeus propheta Azaeli futura revelat.

Ioram anno quinto Azael regnavit in Syria. Erat porro Benadab filius Ader regis Syriae. Hic copioso exercitu Elissaei apprehendendi causa in Baethel misso, oculorum caligine percussos et ad hostem in Samariam comneantes, iam iam neci tradendos servavit Elissaeus.

Filius Ader adeo dura et immani obsidione Samariam et Israel premebat, ut fame tabescerent et mulieres nonnullae natorum carnibus vescerentur. At Ioram rex sententia capitis in Elissaeum lata, hostibus de mentis statu deiectis, et cuncta vitae necessaria post fugam Israel relinquentibus, famis periculo liberatur.

Elissaeus simul cum Elia miraculorum auctor et propheta clarebat.

Elissaeus nuntii missi opera Ieu regem Israel unxit.

Israel rex nonus Ieu annis 28, mundi verb 4510.

Eius tempore pestis et terrae motus ingens per Iudaeam grassatus est.

C Οὗτος ἀνείλε τὸν Ὀχοζίαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαάβ καὶ Ἰεζάβελ τὴν Σιδωνίαν.

Ἰούδας βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσεκύνη ταῖς χρυσαῖς δαμάλεσσιν, ὡς ἐποίησεν Ἱεροβωὰμ ἐν Βαιθὴλ καὶ ἐν Δάν, τῇ τῶν Παυεάδι καλουμένη. 5

Τούτῳ Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας ἀνείλε πλείστους κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.

Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας πορθέσας τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τοῦ Ἰωὰς καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ἠτοιμάζετο. τούτῳ δὲ ἀποστελλας πάντα τὰ ἄγια καὶ τὸ χρυσοῖον Ἰωὰς ἐπέσειν ἀναστρέψαι. 10

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

D Αἰγυπτίων οὗ ἐβασίλευσε Ταράκης ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψνζ'.

Αἰγυπτίων οἱ ἐβασίλευσεν Ἀμαῆς ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψοζ'. 15

Αἰγυπτίων οὗ ἐβασίλευσε Στεφινάθης ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωιδ'.

Αἰγυπτίων π' ἐβασίλευσε Νεχεψὸς ἔτη ςγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωμα'.

Λατίνων βασιλεῖς.

20

Λατίνων ιβ' ἐβασίλευσε Κάρμεντος ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχνα'.

8. Ἰούδας] Ἰοὺ m. προσεκύνη B. 4. παναϊάδι B. 9. τοῦ-
τῶ B. τοῦτο G. 14. αμαῆς B. Αμαῆς G. Αρμαῖς Scaliger p. 38.
18. Νεχεψὸς G.

Hic Ochoziam et filios Achaab, et Iezabel Sidoniam interfecit.

Ieu rex Israëli iuvenas aureas in Baethel et in Dan, nunc Pansede, ab Hieroboam positas colebat.

Azaël rex Syriae moto iuxta verbum Eliassaci in Israëli exercitu plures interfecit.

Azaël rex Syriae, praeda ex Israëli abacta, adversus Ioas et Hierusalem aciem instruebat; Ioas autem sacra supellectile et auri non exigua copia ad eum missa, recessum suavit.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 77 Taraces annis 20, mundi vero 4756.

Aegyptiorum rex 78 Amaëis annis 38, mundi vero 4776.

Aegyptiorum rex 79 Stephinathes annis 27, mundi vero 4814.

Aegyptiorum rex 80 Nachepsus annis 13, mundi vero 4841.

Latinorum reges.

Latinorum rex 12 Carmentus annis 16, mundi vero 4651.

Λατίνων γ' ἐβασίλευσε Σιλούϊος ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος P. 192
δγξζ'.

Λατίνων ιδ' ἐβασίλευσε Περκᾶς Σιλούϊος ἔτη λβ'. κατὰ τοῦτον
ἡ πρώτη ὀλυμπιάς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχπέ'.

5 Λατίνων ιε' ἐβασίλευσεν Ἄμουλος Σιλούϊος ἔτη κγ' καὶ Νομί-
τωρ, ὡς τισι δοκεῖ, ἔτη β' μετὰ Ἄμουλον ἰδίως, τινὲς δὲ
σὺν αὐτῷ φασι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δφισ'.

Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἐγεννήθησαν Ἄρει καὶ Ἰλιά τῇ ἐμέτερος,
κατὰ δὲ τινὰς πρὸ ἐτῶν ι'.

10 Ῥωμύλον φασὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς ζ' ὀλυμπιάδος βασιλεῦσαι B
τῶν Λατίνων ἀπὸ Αἰνείου, Ῥώμην τε κτίσαι καὶ μετονομάσαι
τὴν πόλιν καὶ τὸ ἔθνος τῷ ἰδίῳ ὀνόματι Ῥωμαίους, τοὺς πρό-
τερον λεγομένους Λατίνους· ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν ε' ὀλυμπιάδα
καὶ ἕτεροι κατὰ τὴν η' φασὶ, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πολλὴ γέγονε δια-
15 φωνία περὶ τε τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως αὐτῆς καὶ τῶν οἰκιστῶν.

Κεφαλίων γὰρ ὁ Γεργησαῖος συγγραφεὺς πάντῃ παλαιῶς μετὰ
δευτέραν τῆς Τροίας ἀλώσεως γενεάν φησι τὴν πόλιν ἐκτίσθαι V. 154
ὑπὸ Ῥώμον ἑνὸς τῶν Αἰνείου παιδῶν δ', ἀδελφοῦ δὲ Ἀσκανίου C
καὶ Εὐρύλοτος καὶ Ῥωμύλου, οὓς φησι γεγενῆσθαι τῷ Αἰνείᾳ.

3 et 4 om. B. 8. Περκᾶς] Προκᾶς Scaliger. σιλούϊος A. Σι-
λουίου G. 5. ιε'] ιδ' B. νομήτωρ AB. 8. Ῥώμυλλος B.
Ἰλιά Scaliger. Ηλία G. ἡλία B. τῇ ἐμέτερος AB. τῇ ἐμή-
τερος G. τῇ μητρὶ m. Scribendum videtur τῇ Νομίτωρος.
10. Ῥώμυλλον B. 13. λεγομένους B. καλουμένους G. 15. οἰκ-
ιστῶν B. οἰκιστῶν A. οἰκητόρων G. 16. Κεφαλίων B hic et
infra. Κεφαλίων G. γεργησαῖος B cum Eusebio I, 45. p. 204.
Γεργησαῖος G. Γεργήθιος m. Debebat Γεργίθιος. 18. δ' om. G.
19. Ῥωμύλλον B. φησι B. φασὶ G. γεγενῆσθαι AB.

Latinorum rex 13 Sylvius annis 18, mundi vero 4667.

Latinorum rex 14 Procas Sylvii filius, cuius aetate Olympias, prima in-
stituta, annis 32; mundi vero 4685.

Latinorum rex 15 Amulius Sylvius annis 23, et Numitor, ut quibusdam
placet, annis 2 post Amulium videlicet privatim regnans, vel, ut alii
asserunt, una cum eo; mundi vero 4717.

Patre Marte, Ilia matre, Remus et Romulus nati sunt, Numitoris aetate,
vel, ut alii placet, annis decem prius.

Romulum circa Olympiadis 7 finem Latinis post Aeneam imperasse,
Romam condidisse urbem, gentem Latinorum antiquioribus dictam, Roma-
norum postmodum suo de nomine fecisse narrant; quamvis nonnulli ad
Olympiadem 6, ad 8 alii haec edidisse publicent. Verum, ut summam
dicam, non unus et concors est, sed varius, de primo fundatae urbis tem-
pore et primis eius incolis apud auctores sensus.

Cephalion quippe Gergethius scriptor antiquitate laudatus post aeta-
tem a capta Troia secundam a Romo altero ex Aeneae filiis, Ascanii vido-
licet, Euryleontis et Romuli, quos Aenea genitos asserunt, fratre, Ro-

συμφωνοῦσι δὲ τῷ Κεφαλίῳ Δημαγῶρας τε καὶ Ἀγάθνμος καὶ ἄλλοι πολλοὶ περὶ τοῦ χρόνου τούτου καὶ Ῥώμου τοῦ κτιστοῦ Ῥώμης καὶ οἰκιστοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν Κεφαλίωνα, ἐνὸς αὐτοῦ πεφυκότος τῶν ἐξ Ἴλιου διασωθέντων καὶ ἡγεμόνος τῆς ἀποικίας Ῥώμου. ὁ δὲ τὰς ἐν Ἄργει συναγωγῶν ἱερείας οἰκιστὴν γενέ-5 σθαι τῆς Ῥώμης φησὶ τὸν Αἰνείαν ἐκ Μολοττῶν εἰς Ἰταλίαν ἐλθόντα σὺν Ὀδυσσεῖ, καὶ ταύτην εἰς ὄνομα Ῥώμης μιᾶς τῶν σὺν αὐτῷ Ἰλιάδων ὀνομάσαι, τῆς ἐμπρησάσης ἅμα ταῖς ἄλλαις Τρωάσι τὰ σκάφη, βαρουμένης τῇ πλάνῃ. ὁμολογεῖ δὲ σὺν ἄλλοις ταῦτα καὶ Δαμαστής ὁ Σηγειεύς.

10

Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλοστόρω τινὰς τῶν ἀπὸ Τροίας ἀναχθέν-
 15 τῶν Ἀχαιῶν περὶ τὸν Μάλεον πλέοντας χειμῶνι μεγάλῳ καταληφθῆναι ὑπὸ τῶν πνευμάτων τε πλανωμένους πολλαχῆ τοῦ πελάγους εἰς τόπον τῆς Ὀπικῆς καλούμενον Λάτιον ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ Τυρρηρικῷ πελάγει κείμενον, ἔνθα τὰς ναῦς ἀνελκόμεναι κατὰ 15 χειμερινὴν ὥραν παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν ἄπαρσιν ἕαρος ἀρχῆ-γυναῖκες δὲ τινες αἰχμαλωτίδες ἐξ Ἴλιου συννοῦσαι τὰς ναῦς αὐτοῖς ἐνέπρησαν, ἵνα μὴ δοῦλαι κατ' οἴκους αὐτῶν ἐπανοῦσαι γένων-

1. Ἀγάθνμος] Ita etiam Eusebius. Corrige Ἀγάθνλλος ex Dionysio I, 72.
4. ἐξ] ἀπ' G.
5. ἐνεργεῖς B. συναργεῖς G. Reposui ἐν Ἄργει ex Dionysio.
6. ἐκ Μολοττῶν εἰς dedi ex Dionysio. Legebatur ἐκμολωτῶν (ἐκμολωτῶν A.) τὸν εἰς.
9. ταῦτα καὶ om. G.
10. Legebatur Δαμαστὶς. Correctum ex Dionysio. Σηγειεύς] σηγειεύς B. αἰγειεύς A. Αἰγιδεύς G. Sidetes apud Eusebium.
11. ἀπαχθέντων G.
12. Ἀχαιῶν add. A. om. G. In B est ἀχαιῶν. μάλειον A. Recte Μαλίαν Dionysius. maleum Eusebius p. 205.
13. πλανωμένους om. G.
14. Legebatur Λατίων. λατίων B. τῷ om. G.
15. τυρρηρικῷ B. τυρρικῷ AG.
16. ἔπαρ-σιν G.

mam aedificatam testatur. Huiusmodi de Romae conditae tempore, de eius conditore, nec non incolae Remo, eodemque cum reliquis aliis ab Ilii strage servato et coloniae Romanae duce Cephalionis sententiam, Demagoras, Agathymus et alii plures amplectuntur. Ille vero consonas ad invicem colligens historias Aeneam una cum Ulysae captivum in Italiam venisse, Romae habitasse et Iliadam, (quae longissimi itineris pertaesae, aliis Troadibus mulieribus adiunctae naves succenderant), unius nomine urbem Romanam nuncupasse scribit; aliorum autem sententiam Damastes Sigous proficitur.

Aristoteles autem sedulus ille veritatis scrutator nonnullos patriis Troiae sedibus abductos circa Maleum promontorium exorta tempestate vexatos, variis ventorum flatibus et fluctibus latos refert, ad Opicam plagam Tyrrheno mari obiectam, (quae Latium est) appulisse, subductisque ad terram navibus et captata hiemandi occasione, mox reparato vere naves iterum resumendo itineri mari commisisse; quo cognito mulieres quaedam captivae virorum fortunam ab Ilio illuc usque temporis sequutae, ne ad eorum domos reversae pristina servitute opprimerentur, igne subiecto na-

ται. οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι τὸν τόπον κατώκισαν, οὐκ ἔχοντες ὅπως ἐπὶ τὰ σφέτερα πλεύσωσι.

Πρὸς τούτοις καὶ Καλλίας ὁ τὰς πράξεις Ἀγαθοκλέους γρά- P. 193
φωμ γυναικὰ τινα Ῥώμην τοῦνομά φησι Τρωάδα τὸ γένος σὺν
5 τοῖς Τρωσὶν ἐλθοῦσαν τῷ τηλικαῦτα βασιλεύοντι Λατίνῳ τῆς
Ἰταλίας γήμασθαι καὶ τεκεῖν αὐτῷ παῖδας τρεῖς, Ῥῶμον καὶ
Ῥωμύλον καὶ Τηλέγονον, ὃν οἰκῆσαι ἐν ἄλλοις χωρίοις ἐλέγετο·
Ῥῶμον δὲ καὶ Ῥωμύλον παῖδας Λατίνου καὶ Ῥώμης τῆς Τρωάδος
τὴν πόλιν κτίσαι καὶ Ῥώμην καλεῖσαι τῷ μητρῷφ ὀνόματι, τοὺς
10 τε ἀπὸ Λατίνου Λατίνους, τοὺς καὶ Ἀβορθίνους πρότερον λεγο-
μένους, Ῥωμαίους προσαγορεῦσαι.

Πάλιν Ξεναγόρας ὁ ἔνυγγραφος Ῥῶμον, Ἀντίαν καὶ Ἀρδίαν,
τρεῖς υἱοὺς Ὀδυσσεὺς καὶ Κίρκης λέγει εἶναι, οἳ καὶ τρεῖς κτίσαν- B
τες ἐπωνύμους πόλεις ᾤκισαν.

15 Ὁ δὲ γε Χαλκιδιεὺς Διονύσιος τὸν οἰκιστὴν τῆς πόλεως Ῥῶ-
μον κατὰ μὲν τινὰς Ἀσκανίου, κατὰ δὲ ἄλλους Ἡμαθίωνος υἱὸν
ἀποφαίνει.

Καὶ ἕτεροι ὑπὸ Ῥῶμου τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λεύκης τῆς μητρὸς
αὐτοῦ φασιν ἐκτίσθαι τὴν πόλιν Ἑλλήνων συγγραφεῖς καὶ ἄλλοι
20 ἄλλως διαφερόμενοι.

Κατὰ δὲ τοὺς Ῥωμαίων λογογράφους ὕστερον γεγονότας,

1. Legebatur κατώκησαν. 2. ἐπὶ B. εἰς G. 3. τοῦ Ἀγαθο-
κλέους G. 4. Vulgo Τρωιάδα et infra Τρωιάδος. 7 et 8. Vul-
go Ῥωμύλλον. Ῥωμύλλον B hic et infra constanter. 7. τηλέγονον
(sic) B. Vulgo Τηλέγονα. 8. λατίνου B. Vulgo Λατίνου.
9. τοὺς m. τοῖς G. 10. ἀπὸ] Vulgo ὀπό. Scribebatur Ἀβορθί-
νους. 12. Ῥῶμον καὶ G. ἀντίαν B. Ἀρτίαν G. 13. οἳ καὶ]
οἱ δὲ G. 14. ᾤκισαν] Vulgo ᾤκησαν. 15. Χαλκιεὺς G.
21. γεγονότας B. γεγονότας A. γέγονασιν G.

ves incenderunt; quare viri etiam inviti, desperato ad proprias domos re-
ditu, sedem locis in illis fixerunt.

Ad haec Callias rerum ab Agathocle gestarum scriptor mulierem quam-
piam nomine Romam, genere Troadem, cum Troianis aliis profectam Ita-
liae tunc regi Latino coniugio locatam, filios tres Romum, Romulum et
Telegonem, quem alia loca incoluisse ferant, peperisse narrat; Romum
vero et Romulum Latino Romaque Latina procreatos urbem condidisse,
maternoque Romae nomine indito, Latinos regi Latino subditos, Aborigines
prius dictos, nuncupasse Romanos.

Xenagoras insuper Historicus Ulyssis et Circes filios tres Romum, Ar-
tiam et Ardeam ponit urbium eiusdem nominis trium conditores et incolas.

Dionysius Chalciensis Romum urbis incolam primum, ex quorundam
relatu Ascanii, secundum alios Hemathionis filium declarat.

Quidam denique a Romo, patre Italo, et matre Leuca nato, urbem olim
constructam produunt; et hoc pacto varios Graecorum auctores variis inter
se modis discrepasse comperimus.

Romani postmodum scriptores, (apud eos etiam nullus vetustate com-

ἐπεὶ παλαιὸς οὐδείς παρ' αὐτοῖς, οἱ μὲν Αἰνέλου Ῥωμύλον καὶ Ῥώμον φάσκουσιν υἱοὺς, ἕτεροι δὲ Θυγατρὸς Αἰνέλου, τίνος πατρὸς ἀγνοοῦντες, καὶ τούτους ὑπ' Αἰνέλου δοθῆναι Λατίνῳ πρὸς ἡμηρίαν εἰρήνης, ὃς ἅπαις τελευτῶν μοῖραν τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς ἀπένευμε. 5

C Τινὲς δ' αὖ φασιν Ἀσκάνιον τὸν Αἰνέλου υἱὸν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν κτεμασθαι τὴν ἀρχὴν ἅμα Ῥώμῳ καὶ Ῥωμύλῳ τοῖς ἀδελφοῖς, κτίσαι δὲ αὐτὸν μὲν τὴν Ἄλβαν καὶ ἄλλας πόλεις, Ῥέμον δὲ Καπὸνῃ ἀπὸ Κάπνος προπάππου, Ἀγγίσην δὲ ἀπὸ Ἀγγίσιου τοῦ πάππου, Αἰνέλου δὲ τὴν μετὰ ταῦτα κληθεῖσαν Ἰά-10 νικλον εἰς ὄνομα τοῦ πατρὸς, Ῥώμην δὲ εἰς ἑαυτοῦ ὄνομα, ἥτις μετὰ τινα χρόνον ἐρημιωθεῖσα ὑπὸ Ῥωμύλῳ καὶ Ῥέμον τῶν ἀδελφῶν ἀνεκτίσθη, χρόνοις ἔπειτα τῆς Ἀλβανῶν ἀποικίας ἤγησαμένων, κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα . . . μετὰ ἰε' γενεάς.

V. 155 D Ἀντίοχος δὲ ὁ Συρακόσιος καὶ πρὸ Τρωϊκῶν φησι τὴν Ῥώμην 15 ἐκτίσθαι, βασιλεύοντος Μόργητος Ἰταλίας ἀπὸ Τάραντος ἄχρι Ποσειδωνίας, μετὰ τὸν πρῶτον λεγόμενον Ἰταλὸν βασιλεῖα καταγεγραφοτά.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν παλαιῶν αὐτῆς κτίσεων. τὴν μὲν-
τοι μετέπειτα καὶ αὐτὴν ἀσυμφώνως γράφουσι κτίσιν αὐτῆς, 20

2. Vulgo Αἰνέλου τινός. πατρὸς addidi ex B. 3. Delevi τα (τ' B.), quod post τούτους legebatur. λατίνῳ B. Vulgo Λατίνων.

4. ἅπαις om. G. 6. Τινὲς m. Τινὰς G. 8. ἄλβαν B.

9. Ῥέμον τε Καπὸνῃ G. Ἀγγίσην] Vulgo Ἀγγισαν. 10. Ἰάν-
κλον] Vulgo Ἄνικλον. 12. Ῥέμον B. Ῥέμα G. 13. σαλβα-
νῶν AB. 14. Lacunnae indicium om. AB. Suppleri haec possunt
ex Dionysio et Eusebio. 15. ὁ om. G. Vulgo Συρακούσιος.
συρακούσιος A. τρωϊκῶν B. Τρωϊκόν G. 16. Vulgo Μόρ-
γητος. 17. ποσιδωνίας B. Ἰταλόν B. Ἰταλῶν G.

mendandus occurrit), hi quidem Romulum et Romum Aeneae, alii rerum historicarum penitus ignari Aeneae filia procreatos litteris consignarunt; eosdemque Latino regi firmandae pacis ergo traditos obsides ab eo proximo morituro adoptatos imperii partem accepisse.

Alii Ascanium Aeneae filium, defuncto patre, una cum Romo et Romulo fratribus divisissae regnum; et ipsum quidem Albam et urbes alias condidisse, Remum vero Capuam Capys proavi, Anchisam Anchisis avi, Aeneamque civitatem, Anicium posthaec dictam, patris Aeneae, Romam denique nomine suo nuncupatam voluisse, quae tempore procedente destructa, demum a Romulo Remoque fratribus Albanorum coloniae ducibus post aetates hominum quindecim Olympiade . . . . restaurata est, opinantur.

Antiochus autem Syracusanus etiam ante res ad Troiam gestas, Morgite in Italia a Tarento Posidoniam usque regnante, post regem primum Italum nomine, eius ultima senectute Romam asseruit fundatam.

Haec quidem illi de primaevo Romae conditu; restorationis autem sequito tempore susceptae historiam diversa quoque ratione describunt.

Τίμαιος μὲν πρὸ η' καὶ λ' τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος λέγων ἐτῶν ἐκτίσθαι Ῥώμην, Λεύκιος δὲ Κίγκλιος, εἰς τοῦ βουλευτικοῦ συνεδρίου Ῥώμης, κατὰ τὸ δ' ἔτος τῆς ιβ' Ὀλυμπιάδος, Φάβιος δὲ Κόϊντος ἀρχομένης τῆς Ὀλυμπιάδος, Πόρκιος δὲ Κάτων, ἀνὴρ φησὶ P. 194 Ἐρατοσθένους περὶ συναγωγῆν τῶν ἀρχαιολογουμένων ἱστοριῶν, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ χρόνους ὕστερον υλβ'. οὗτος δὲ ὁ χρόνος κατὰ τὴν Ἐρατοσθένους χρονολογίαν τῷ πρώτῳ ἔτει συμπίπτει τῆς ζ' Ὀλυμπιάδος.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀρκοῦντως ἡμῖν περὶ τε τοῦ χρόνου καθ' ὃν 10 ἐκτίσθη Ῥώμη περὶ τε τοῦ κτίστου καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ προσηγορίας Ῥωμαίων. πρὸ δὲ γε τούτου Λατίνοι μὲν ἀπὸ Λατίνου παιδός, ὡς φασιν, Ἡρακλέους ἐλέγοντο καὶ πρὸ Λατίνου Ἀβοριγίνες ἐκ τῶν παρὰ Λατίνου Ῥωμαίοις γενεαρχησάντων πρωτογόνων, οὕτω γὰρ ἐρμηγεύεται παρὰ Ῥωμαίοις ἢ τῶν Ἀβοριγίνων προσηγορία, 15 οὗς αὐτόχθονάς φασιν Ἰταλίας· καὶ πρὸ γε τούτων Σικελούς τινας, ἔθνος αὐθιγενές καὶ βάρβαρον οἰκῆσαι τὴν χώραν ὧν πρεσβυτέραν ἱστορίαν οὐκ ἔστιν εὔρεῖν, ὡς Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἐν πρώταις Ῥωμαϊκαῖς ἱστορίαις.

1. πρὸ η'] Legebatur πρώην. καὶ λ' τῆς πρώτης] Legebatur καὶ Λαῶς τὰ τῆς α'. In B est καὶ λάτης πρὸ τῆς, omisso α'. Dionysius I, 74. Τίμαιος μὲν ὁ Σικελιώτης οὐκ οἶδ' ὅτι κανόνι χρησάμενος ἅμα Καρχηδόνοι κτισθῆναι γενέσθαι φησὶν ὀρθόφ καὶ τριακοστῷ πρότερον ἔτει τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. λέγων] λέγουσιν G.
 2. Κίγκλιος] Ita etiam Eusebius p. 208. Recte apud Dionysium Κίγκλιος. 3. τὸ δ' ἔτος B. τῷ δ' ἔτει G. Φάβιος] Φάβιος AB. Φάβιος G. Correctum ex Dionysio I, 6. 4. καὶ Πόρκιος δὲ G.
 7. τῆν τοῦ Ἐρατοσθένους G. τῆς om. G. ζ' addidi ex B.
 12. Ἡρακλέους B. Ἡρακλέως G. Vulgo Ἀβοριγίνες. ἀβοριγίνες B.
 13. παρὰ B. πρὸ G. 14. Vulgo Ἀβοριγίνων. ἀβοριγίνων B.
 15. φησὶν B. 16. οἰκῆσαι A. 17. Ἀλικαρνασσεὺς G.

Timaeus sane et Laas primitus quidem, at circa Olympiadis primae annos Romae iacta fundamenta affirmant; Lucius Caecilius vir ordinis senatorii anno Olympiadis 12 quarto; Fabius Quintus Olympiade octava ineunte; demum Porcius Cato antiquorum historiae monumentorum studiosus collector Troianis rebus posterius annis 432. Illa porro temporis meta in Olympiadis . . . . . annum primum iuxta chronologicam Eratosthenis rationem incidit.

Hucusque de tempore quo Roma condita, vel de illius fundatore, nec non derivata ab illo Romanorum appellatione dissertum est abunde. Romani prius quondam Latini a Latino Herculis, aiunt, filio vocabantur, ac superiore rursum tempore Aborigines ab iis maiorum suorum qui primas ante Latinum originis, (ea est enim Aboriginum nominis significantia), fuerunt auctores; quos ex Italica tellure natos vulgo ferunt; et istis iterum prius Siculos quosdam, gentem nimirum ex illo solo natam et barbarorum more victitantem, regionem incoluisse, quibus historiam vetustiore, ut edito de Romanorum gestis opere Dionysius Halicarnasseus testis est, difficile reperias.

Περὶ τῆς ἀρχαιογονίας Ῥωμαίων ἐκ τῆς ζ' Διοδώρου Σικελιώτου.

Ἔνιοι μὲν οὖν τῶν συγγραφέων πλανηθέντες ὑπέλαβον τοὺς C περὶ τὸν Ῥωμύλον ἐκ τῆς Αἰνείου θυγατρὸς γεννηθέντα κεκτικέναι τὴν Ῥώμην· τὸ δ' ἀληθές οὐχ οὕτως ἔχει, πολλῶν μὲν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοῦ τε Αἰνείου καὶ Ῥωμύλου γεγονότων βασιλείων, ἐκτισμένης δὲ τῆς πόλεως κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ζ' ὀλυμπιάδος. αὕτη γὰρ ἢ κτίσις ὑστερεῖ τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσι τρισὶ πλείω τῶν υ' καὶ λ'. Αἰνείας γὰρ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας ἐτῶν τριῶν παρελθόντων παρέλαβε τὴν τῶν Λατίνων βασιλείαν, καὶ κατασχὼν τριετῆ 10 χρόνον ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη καὶ τιμῶν ἔτυχεν ἀθανάτων. τὴν δ' ἀρχὴν διαδεξάμενος Ἀσκάνιος υἱὸς ἔκτισεν Ἄλβαν τὴν νῦν καλουμένην Λόγγαν, ἣν ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ τότε D μὲν Ἄλβῳ καλουμένου, νῦν δὲ Τιβέρεως ὀνομαζομένου. περὶ δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης Φάβιος ὁ τῶν Ῥωμαίων πράξις ἀνα- 15 γράψας ἄλλως μεμυθολόγηκε. φησὶ γὰρ Αἰνεία γενέσθαι λόγιον τετράπουον αὐτῷ καθηγῆσασθαι πρὸς κτίσιν πόλεως. μέλλοτος δ' αὐτοῦ θύειν ἔν ἔγκνον τῷ χρώματι λευκὴν ἐκφυγεῖν ἐκ τῶν χειρῶν καὶ διωχθῆναι πρὸς τινα λόφον, πρὸς ᾧ κομισθεῖσαν τε- 20 κεῖν λ' χοίρους. τὸν δὲ Αἰνείαν τό τε παράδοξον θαυμάσαντα καὶ τὸ λόγιον ἀνανεούμενον ἐπιχειρῆσαι μὲν οἰκῆσαι τὸν τόπον, ἰδόντα

1. Διοδώρου] Conf. Euseb. I, 46. p. 210. 4. κεκτικέναι B.
 8. γὰρ delet m. τρισὶ add. B. 12. ἀλβῶν B. 14. ἀλβᾶ B.
 ἀλαᾶ A. τιβέρεως B. Τιβέριος G. 16. Αἰνεία m et Eusebius.
 Αἰνείαν G. 17. αὐτῷ] αὐτὸ B. 18. δ' om. G. 19. καὶ
 διωχθῆναι] Legebatur καταδιωχθῆναι. φ' B. δ' A. δν G.

De antiquo Romanorum ortu ex Diodori Siculi libro septimo.

Nonnulli sane scriptores eo lapsi sunt erroris, ut Romuli ex Aeneae filia nati socios urbem Romam condidisse existimaverint, quod a vero procul alienum. Tempore siquidem Romulum inter et Aeneam medio regibus interpositis pluribus, et urbe non nisi Olympiadis septimae anno secundo condita, prima eius fundamenta rebus ad Troiam gestis annis plus quam 400 et 30 posteriora aestimare necesse est. Annis enim tribus post Troiae cladem evolutis, Latinorum regnum Aeneas tenuit eodemque per triennium alterum potitus, ex hominum convictu raptus, diis deferri solitos honores consequutus est. Ascanius filius sceptri potestatisque successor Albam Longam nunc dictam, de Albae fluvii, Tiberis hac aetate vocati, nomine fundavit. De huiusmodi appellatione Fabius, qui res a Romanis gestas in scripta retulit, fabulam hoc pacto contexit. Datum videlicet Aeneae portentum, animans quadrupes, suam fetam et candidam urbis condendae locum vestigiis demonstrantem et sacra iam iam facturo occurrisset. Haec manibus et oculis lapsa, mox vero diligenti cura quaesita, in colle quodam porcellos triginta enixa reperitur. Aeneas portentum miratus, et vaticinium mente revolvens, locum exstruere aggreditur; at visc per som-

δὲ κατὰ τὸν ἕπνον ὄψιν ἐναργῶς διακωλύουσαν καὶ συμβουλευούσαν μετὰ λ' ἔτη κτίζειν, ὅσοσπερ ὁ τῶν τεχθέντων ἀριθμὸς ἦν, ἀποστῆναι τῆς προθέσεως.

Ῥωμαίων βασιλεῖς.

P. 195
V. 156

5 Ῥωμαίων πρῶτος ἐβασίλευσε Ῥωμύλος, ἰς δὲ ἀπὸ Αἰνείου. ἐβασίλευσε δὲ ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμβ'.

Ἀπὸ Ῥωμύλου οἱ πρότερον καλούμενοι Λατῖνοι Ῥωμαῖοι προσηγορεύθησαν.

Οὗτος ὁ Ῥωμύλος ἀνελὼν Ῥέμον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλεύει 10 μόνος καὶ κτίζει καὶ τειχίζει Ῥώμην κατὰ τὴν ζ' ὀλυμπιάδα, ἣ ὡς τινες κατὰ τὴν ἠγορῆν, ἣτις τοῖς χρόνοις Ἀχῆς συντρέχει καὶ τῷ δψνβ' ἔτει τοῦ κόσμου.

Οὗτος δὲ πρῶτος πόλεις λέγεται κτήσασθαι ὑποτελεῖς Ῥώμης. B

Ἀπὸ Ἰλίου ἀλώσεως, ἣ γέγονε τῷ δτα' ἔτει τοῦ κόσμου, ἕως 15 κτίσεως Ῥώμης καὶ τοῦ δψνέ' κοσμικοῦ ἔτους γίνονται ἔτη νκδ'.

Ῥωμύλος πρῶτος ἐκ τοῦ δήμου ἐστράτευσεν ἄνδρας συγκλητικούς τε ρ' γέροντας ἐποίησε, καὶ πατρικίους ἐξ αὐτῶν ἐκάλεσε, ναοὺς τε καὶ τείχη ἐν Ῥώμῃ ὑποδόμησε.

Ῥωμύλος ἐν τῷ Ῥωμαίων βουλευτηρίῳ δολοφονηθεὶς ἀπο- 20 θνήσκει.

Ἐν τῷ νγ' ἔτει τῆς βασιλείας Ῥωμύλου κτίζεται ἡ Ῥώμη.

2. ὅσοσπερ B. δε ὡσπερ G. 3. Vulgo ἀποστῆναι δὲ. δὲ delet m. 5. ἰς om. G. δὲ] καὶ G. ἐβασίλευσεν ἔτη G. 13 et 16. πρῶτος] Vulgo α'. 13. πόλεις m. πόλις G. λέγεται B. γέγονε G. κτήσασθαι] Legebatur κτίσασθαι. ὑποτελεῖς Bm. ὑποτελής G. 14. δτα'] δτλ' m. 15. δψνβ'] δψνδ' m. νκδ' AB. νμδ' G.

num apparente non obscure deterritus, annorum 30, qualis erat edictorum fetuum numerus, moram interponere iubetur, ac subinde a proposito destitit.

Romanorum reges.

Romanorum post Aeneam rex primus Romulus annis 38, mundi vero 4742.

Latini ita prius dicti Romanorum appellatione a Romulo insigniti sunt. Romulus iste, Remo fratre interfecto, regnat solus, urbem condit et cingit moenibus Olympiade septima, aut ut nonnulli coniectant octava, quae in Achaz tempus et in mundi 4752 incidit.

Primus etiam urbes alias Romae vectigales fieri decrevit.

Ab Ilii excidio, quod contigit ab orbe condito anno 4330, ad Romam usque conditam intercesserunt anni quadringenti viginti quinque.

Romulus e populo viros militiae adlegit primus; senes vero centum senatores instituit et ex eis patricios designavit et templis moenibusque extractis urbem amplificavit.

Romulus in media senatorum Curia dolis confossus interiit.

Romuli regnantis anno 13 Romae fundamenta ponuntur.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

C Ἀθηναίων κζ' ἐβασίλευσε Θεσπιεὺς Ἀρίφρονος ἔτη κζ', κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχοα'.

Ἀθηναίων κη' ἐβασίλευσεν Ἀγαμήτωρ Θεσπιεύς ἔτη ιζ', κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχ'η'. 5

Ἀθηναίων κθ' ἐβασίλευσεν Δισχύλος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψιε'.

Δισχύλου τῷ ιβ' ἔτει πληρουμένῳ καὶ ἀρχομένῳ τῷ ιγ' αὐτοῦ ἔτει, ὃς ἦν κθ' βυσιλεὺς Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ α' αὐτῶν Κλυκροπος τοῦ διφνέος, ιβ' δὲ τῶν διὰ βίον ἀρχόντων, ἡ πρώτη 10 Ὀλυμπιάς ἤχθη κατὰ τὸ δψκα' ἔτος ἀπὸ Ἀδάμ, Ἀζαρίον δὲ βασιλέως Ἰούδα ἔτη λθ', ὡς πρόκειται.

Ἄλῃσι τετραετηρικὸς χρόνος, οὗ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν ἀρχομένου τοῦ ἔτους ὁ Ἄλυμπιακὸς ἀγὼν ἤγρετο. τοῦτον Ἑλλήνων παῖδες ἀσυμφώνως ἱστοροῦσι καταδειχθαι. τινὲς 15 γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ Ἀλκμήνης τοῦ ἀγῶνος θέσεως τὸ πρῶτον ἤρχθαι τὸ τῆς Ἄλυμπιακῆς ἀθλήσεως εἰδὸς φασὶ πρὸ χ' ἔτων τῆσδε τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος· ἄλλοι δὲ ὑπὸ Ἀεθάλου P. 196 τεθῆναι τὸν ἀγῶνα, κἀντεῦθεν ἀθλητὰς ὀνομάζεσθαι τοὺς ἀγωνιστὰς, μεθ' ὃν Ἐπειὸς παῖς αὐτοῦ, εἶτα Ἐνδυμίων, ἔπειτα 20

1 om. A. 5. κζ' B. μ' G. 8. ιβ'] Legebatur β'. Correxī ex Eusebio p. 137. ιγ'] Legebatur γ'. 10. διφνέος] Immo διφνοῦς. διφνέως AB. 11. δψκα'] δψκς' m. τοῦ Ἀδάμ G. 12. λθ'] μς' m. ὡς πρόκειται] ὑπόκειται G. 14. τοῦ ε' ἔτους G. 15. τοῦτον] Legebatur τούτων. 16. ἀπὸ om. G. ἠρακλέος A. ἠρακλέως B. ἀγωνοθίσσεως G. 17. τῆς om. G. 18. ζ' m. δζ' G. 20. ὃν B. ὄν G. Ἐπειὸς] Legebatur Ἄπειος. Correctum ex Eusebio p. 140.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 27 Thespius, Aripchronis filius, annis 27, et ut alii videtur 40, mundi vero 4671.

Atheniensium rex 28 Agamestor, Thespiel filius, annis 17, secundum aliorum computum 40, mundi vero 4698.

Atheniensium rex 29 Aeschylus annis 14, mundi vero 4715.

Aeschylus anno undecimo expleto et ineunte duodecimo, (fuit autem Aeschylus a bifirmi Cecrope rege primo nonus et vicesimus, praesidium perpetuorum 12), coepit Olympias prima, ab Adam creato anno 4726, Azariae regis Iuda 45, prout in sequentibus exponitur.

Olympias porro quadriennale spatium Graecis habetur; ad cuius finem ineunte iam anno quinto, Olympica ludicra instaurabantur. Exordium illorum primum non una ratione Graeci referunt. A primo siquidem certaminum illorum positu ab Hercule Alcmenes filio quondam adinvento Olympicae celebritatis formam et prima statuta inolevisse ante annos nimirum huius Olympiadis primae sexcentos nonnulli arbitrantur. Alii ab Aethlio positos agones docent, unde athletic de palma decertantibus factum nomen, cui in huiusmodi instituto filius Apius successit, deinde Endymion, tum

Ἀλεξίος, καὶ μετὰ τοῦτον Οἰνόμαος, καὶ μετὰ τοῦτον, ὡς φα-
σι, Πέλου εἰς τιμὴν τῇ πατρίδι προέστη τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς θυ-
σίας. ἀριθμοῦσι τε ἀπὸ τοῦ Ἀλκμήνης Ἡρακλέους ἕως τοῦδε τοῦ
χρόνου γενεᾶς ἰ', ἄλλοι δὲ τρεῖς τελείας φασὶν ὀλυμπιάδας ἐπὶ
Ἰφίτων τὸν ἀνανεωσάμενον τὸν ἀγῶνα. τοῦτον γὰρ Ἠλεῖον ὄντα
καὶ προνοοῦμενον τῆς Ἑλλάδος παῦσαι τε σπεύδοντα πολέμων
τὰς πόλεις ἐκ πάσης Πελοποννήσου πέμψαι θεωροὺς τοὺς πεν-
σομένους περὶ τῆς τῶν πολέμων ἀπαλλαγῆς, χρησμόν τε λαβεῖν Β
Πυθικὸν τοῦτον

10 Ὡς Πελοποννήσου νυέται παρὰ βωμῶν ἰόντες V. 157

· θύετε καὶ πείθεσθε τὰ κεν μάντιες ἐνέπωσιν,
Ἠλεῖοι πρόπολοι πατέρων νόμον ἰθύνοντες.

ταῖς δὲ Ἠλεῖοις τάδε προαγορευῆσαι

Τὴν αὐτῶν ῥύεσθε πάτραν, πολέμου δ' ἀπέχεσθε,

15 κοινοδίκου φίλης ἡγούμενοι Ἑλλήνησσι,

ἔστ' ἂν ἐνὶ ξυνόδοις ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.

Τούτου χάριν καὶ Ἰφίτος κατήγγειλε τὴν ἐκχειρίαν ἐπὶ ἡμέρῳ C
τροφῇ χρῆσθαι ὑπὸ Ἡρακλέους καὶ χεῖρας ἀλλήλοισι οὐκ ἐπέφερον.
τὸν δὲ ἀγῶνα τετέλεκεν Ἰφίτος Ἡρακλειδῆς σὺν Λυκούργῳ συγ-

1. Ἀλεξίος ex Eusebio emendatum. Legebatur Ἀλέξιος. 2. καὶ
om. G. 3. ἡρακλῆος AB. τοῦδε om. G. τοῦ om. B.
4. Addidi δέ. 5. Ἠλεῖον] Vulgo Ἰλιον. Recte Eusebius. 7. πέμ-
ψας G. 10. B etiam hic πελοποννήσου. παρὰ βωμῶν Scaliger
p. 39. περιβῶμιον AB. περιβῶμι' G. 11. τὰ κεν Scaliger. Vulgo
τὰ καί. 12. Ἠλεῖοι] ἦν Ἰλιοι AB. 13. Ἰλιοις AB. et similiter
infra. προαγορευῆσαι B. 14. ῥύεσθαι et ἀπέχεσθαι AB.
15. φίλης AB. Ἑλλήνησσι om. AB. 16. ἔστ' ἔστ' G.
ξυνόδοις] Legebatur τριόδοις. ξυνωδοῖσιν AB. 17. ἐπὶ] ἐπὶ G.

Alexius, cui monere functo Oenomaus suffectus est, quem, aiunt, Pelops
excepit ob patriae honorem sacris in certamine celebratis praefectus. Scri-
ptores isti ab Hercule, Alcibiades filio, ad praesens usque tempus aetates
numerant decem; tres tantum integras Olympiades recensent alii usque ad
Iphitum agonis reparatorem. Hic in Elide natus, Graeciae sibi commissa
potestate, cunctas Peloponnesi urbes a belli tumultibus liberas et immunes
reddere sollicitus, missis exploratoribus, qui de bello sedando et compo-
nenda pace rogarent oraculum, divinum istiusmodi Pythiae responsum tulit.

O Peloponnesi incolae qui deorum simulacra aditis

Ferte sacra et vatium oraculis obedite.

Qui in Elide deorum cultum et paterna instituta observant.

Elleisibus pariter oraculum hoc datum narrant:

Patriam vestram liberate et a bellis abstinete,

Communis foederis duces facti Graecia,

Donec annuis tribus periodis lapsis iucundior et concors altera redeat.

Huius gratia, induciis indictis, quasi Herculis iussu, ne bello manus
consererent et urbano ad invicem convictu uterentur, Iphitus suasit. Idem-
met deinde cum Lycurgo consanguineo, (erant enim ambo Heraclidae), lu-

γενεῖ. ἐκάτεροι δὲ Ἡρακλεῖδαι. τότε δὲ ἀγὼν σταδίου μόνον ἦν καὶ οὐδεὶς ἀνεγράφετο νικηφόρος, ἀμελοῦντων τῶν τηλικύδε. ὁγδόη δὲ καὶ εἰκοστῇ Ὀλυμπιάδι Κόροιβος Ἠλείος ἀνεγράφη στάδιον νικήσας, καὶ ἡ κατ' αὐτὸν Ὀλυμπιάς πρώτη ἐτάχθη, ἀφ' ἧς Ἕλληνες ἀριθμῶν τι δοκοῦσιν ἀκριβῶς χρονικόν. ταῦτα Ἀρι-5 στόδημος ἱστορεῖ καὶ συνῶδὰ τούτῳ Πολύβιος. Καλλίμαχος δὲ φησιν Ὀλυμπιάδας ἐγ' παρῆσθαι μὴ ἀναγραφείσας, τῇ δὲ ἰδ' Κόροιβον Ἠλείον νικῆσαι. ὥστε ἐκ πάντων ἡμῖν δεῖκνυσθαι τὸν περὶ τῶν Ὀλυμπιάδων λόγον οὐ παρὰ πῦσιν εἶναι τὸν αὐτόν. ὅθεν καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς οὐ συμπεφώνηται, ὡς 10 ἔστι μαθεῖν τοὺς βουλομένους τοῖς ἐκείνων συγγράμμασιν ἐντυγχάνοντας. ἡμῖν γὰρ τοῦτο μόνον ἐσπούδαται, σαφῆ τινα καὶ κεφαλαιώδη τοῖς ἀγνοοῦσι θεωρεῖν ἐκθέσθαι, οὐχ ὅτι ταῖς θείαις γραφαῖς περὶ Ὀλυμπιάδων τι εἴρηται, ἀλλ' ὅτι πολλοῖς ὁ περὶ αὐτῶν λόγος πατράσιν ἐν χρήσει γέγονε, διὰ τὸ μετρεῖσθαι 15 αὐτὰς παρὰ τε Μακεδόσι καὶ Ῥωμαίοις καὶ Πέρσαις καὶ Αἰγυπτοῖς καὶ αὐτοῖς Ἰουδαίοις, ὡς μαρτυρεῖ Φίλων καὶ Ἰωσήπος ὀνομάζοντες αὐτάς.

P. 197 Ὁὐκ ἄμουσον δ' ἂν εἶη καὶ τὴν παρ' Αἰγυπτοῖς περὶ τῶν τετραετηρικῶν Ὀλυμπιάδων ἔννοιαν ἄλλην τινὰ τῆς παρὰ τοῖς 20 Ἀθηναίοις οὖσαν ἐν βραχεῖ δηλώσαι τοῖς ἀγνοοῦσιν. ἡ γὰρ σελή-

1. μόνον ἦν B. ἦν μόνον G. 3. εἰκοστῇ Scaliger. Vulgo εἰκάδι.
Vulgo Κόροιβος et infra Κόροιβον. 14. τι om. G. πολλοῖς
add. B. πολὺς A. om. G. 17. ὡς] καὶ G. 20. τῆς] Legoba-
tur τῆς.

dicrum certamen consecravit. Caeterum de solo in stadio cursu agos erat primitas institutus; et ex incuria victoris nullius nomen in fastos referebatur. Coroebus deinde Eliensi Olympiade 28 victore proclamato et eius nomine publicis tabulis consecrato, ea, qua vicit, Olympias omnium prima deinceps habita, ex qua rationem temporum accuratioram deducendam Graecia placitum. De his narrationem Aristodemus contexit et ei consentanea Polybius; Olympiades licet 13 omittas, 14 vero Coroebum victorem pronunciatum in adversum Callimachus contendat. Quare non omnium apud omnes Olympiadum esse rationem, nec ecclesiasticis Historicis concordem in iis sententiam esse, eorum evolventibus scripta haud difficulter constabit. Nobis vero illud solummodo consilium fuit, ut Olympiadum inscis brevem ac dilucidam earum proferremus expositionem, non quod Olympiadum sermo a scripturis divinis tractetur, sed quod nonnulla sit earum apud sanctos patres mentio et a Macedonibus, Romanis, Persis, Aegyptiis et ipsis quoque Iudaeis memorentur, e quorum grege Phile et Iosephus non obscurum iisdem testimonium ferunt.

Ut vero labore nostro nonnulla fiat litteris accessio, aegedum aliam quadriennialium Olympiadum ab Aegyptiis excogitatam rationem et ab Atheniensibus usitata diversam compendio, quantum res feret, non exper-

η παρ' Αιγυπτίους κυρίως ὀλυμπιάς καλεῖται, διὰ τὸ κατὰ μῆνα περιπολεῖν τὸν ζωδιακὸν κύκλον, ὃν οἱ παλαιοὶ αὐτῶν Ὀλυμπον ἐκάλουν. αὕτη γὰρ ἀπὸ καρκίνου τοῦ ἰδίου οἴκου ὡς ἀπὸ κέντρον προσηγομένη τὰ ἰβ' κατασπάζεται ζώδια ἐν νυχθημέροις κθ' καὶ ἑμίσει καὶ λεπτοῖς λγ', γ'. τῷ δὲ ἐνιαυτῷ ὄλω δωδεκάκις αὐτὰ περιπολοῦσα πληροῖ νυχθημέρα τνδ' καὶ ὥρας η' καὶ λεπτὰ μ'. B ὁ δὲ ἥλιος ἐν νυχθημέροις τξέ' δ' περιπολεῖ τὸν αὐτὸν Ὀλυμπον, ὡς λείπεσθαι τὸν σεληνιακὸν ἐνιαυτὸν τοῦ ἡλιακοῦ νυχθημέραι', ὥρας κα', λεπτὰ ε'. πληροῖ οὖν ὁ ἥλιος ἐν ὀλυμπιάδι μιῇ τετραε- 10 τηρικῇ ἡμέρας αυξά', ἣ δὲ σελήνη νυχθημέρα ανιζ', ὥρας ια', λεπτὰ κθ'. σελήνιον ἐν καὶ ἡμισιν. ἐν δὲ ὀλυμπιάσι δύο γίνονται σελήνια ἠδ', νυχθημέρα δὲ βθκβ', ἧ καὶ ὁ ἥλιος ἐν τοῖς η' ἔτεσι. καὶ τοιαύτη μὲν ἡ τῶν Αἰγυπτίων δοξα περὶ ὀλυμπιάδων.

Τῷ δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὀλυμπιάδων ἀνεγράφησαν στα- 15 διονίκαὶ σμη' μόνοις ἐτῶν ρπθ', ἀρξαμένων ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ δψκί' ἔτους ἕως τοῦ ρψιδ', τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ μέ' C ἔτους Ὀζίου.

Εὐσέβιος δὲ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα ἐπὶ Ἰωαθάμ συνάγει τοῦ μετὰ ἡ' ἔτη βασιλεύσαντος τοῦ Ἰούδα καὶ τὸν Ἀφρικανὸν προ- 20 φέρει συνάδοντα αὐτῷ ἐν τούτῳ. ὁ δὲ Ἀφρικανὸς μᾶλλον ἐναν- V. 158

8. ἀπό] ἐπὶ A. 9. οὖν] δὲ G. 11. κθ'] κα' B. σελήνιον ἐν καὶ ἡμισιν delet m. 13. τῶν Ὀλυμπιάδων G. 14. Τῷ] Τῶν G. σταδιονίκα m. σταδίων ι' καὶ G. 15. ἐτῶν] ἔτεσιν m. ἀρξαμένων B. ἀρξαμένων G. ἀρξαμένοις m. 16. δψκί'] αψκί' A. 18. Εὐσέβιος] P. 319. Conf. Chronicon Pasch. p. 104. Ἰω- θάμ B. Ἰωάθαν G. 19. τοῦ Ἰούδα] τοῦ om. A.

tis referamus. Luna sane proprio vocabulo Aegyptiis dicitur Olympias, quod mensibus singulis Zodiaci (id antiquis Olympus nuncupatur) circumlarem ambitum peragret; a Cancro quippe propria sibi domo profecta, signa Zodiaci duodecim obit diebus integris 29 cum medio et minutis 33 additis secundis tribus; circumlustratis autem per annum duodecies signis cunctis, dies adimplet 354, horas 8 et minuta 40. Sol vero diebus 365 et alterius quadrante Olympum peragrat eundem, adeo ut solari lunaris alter diebus integris 10, horis 21, scrupulis 5 minor sit. Explet demum sol in una tetracterde Olympica dies 1461, luna dies noctesque vertentes et integras 1417, horas 11, scrupula 29. Olympiadibus porro duabus menstruae periodi numerantur 99, dies cum noctibus 2922, quae sol pariter annorum 8 circulo metiri deprehenditur. Hic de Olymp. Aegypt. sensus.

In Atheniensium porro fastos sola cursu victorum 248 nomina relata sunt annis 989 a communi mundi anno 4725 posito numeri principio, ultimo vero limite anno 5716; ab Oziae nimirum regni 45.

Eusebius, Africano teste sibi consentiente producto, sub Ioatham, cuius in Iuda regnum annis octo Oziae quinto et quadragesimo posterius agnoscitur, Olympiadem primam colligit; Africanus autem Eusebii sententiam

τιούται τῷ Ἐδοσεβίῳ, κατὰ τὸ α' ἔτος Ἀχαζ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα φάσκων ἤρχθαι ἐν τε τῷ τρίτῳ καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ τρανώς, ἐν οἷς ὡδε γράφει· ἀναγραφῆναι δὲ πρώτην τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην, ἤνικα καὶ Κόροιβος στάδιον. τότε ἐβασίλευσεν Ἀχαζ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ ἔτος πρῶτον. εἶτα ἐν τῷ 5 τετάρτῳ φησὶν· ἦν δ' ἄρα τοῦ Ἀχαζ βασιλείας ἔτος πρῶτον, ᾧ Δουντρέχειν ἀπεδείξαμεν τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα.

Μήδων βασιλεῖς.

Μήδων α' ἐβασίλευσεν Ἀρβύκης, ὁ καταλύσας τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἀρχὴν, ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχός'. 10

Μήδων β' ἐβασίλευσε Μανδαύκης ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψδ'.

Μήδων γ' ἐβασίλευσε Σώσαρμος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψκδ'.

Μήδων δ' ἐβασίλευσεν Ἀρτύκας ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 15 δψνδ'.

P. 198 Μήδων ε' ἐβασίλευσε Δηϊόκης ἔτη νδ'. Δηϊόκης ὁ Μήδων βασιλεὺς ἔκτισεν Ἐκβάτανα τὴν πόλιν μεγάλην καὶ διαβόητον. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψπδ'.

2. ἐν τῇ] ἐν δὲ G. 4. τεσσαρεσκαίδεκάτην A. ἤνικα B. Vulgo Κόροιβος. στάδιον] ἐνίκα add. m. 5. ἀχάς A. ἄχας B. 6. δ' add. B. ἄρα] ἰάρα A. Ἀχαζ] ἄχας AB. ὡς AB. ὡς G. 7. συντρέχειν Bm. συντρέχει AG. 15. ἄρτυκας AB. 17. Δηϊόκης bis correxi, ex Eusebio p. 47. 323. Vulgo Διοικῆς. διοικῆς B. διοικῆς altero loco A. 18. ἐκβακτάα (sic) AB. 19. τοῦ — δψπδ' G supra posuit post νδ'.

opposita destruit auctoritate ad Achaz tempus Olympiadem primam tertio et quarto Historicorum librō apertis hīscē verbis initium habuisse affirmans: „Olympiadem primam quae tamen quarta et decima fuit, cum stadio victor Coroebus renunciatus est ad Achaz in Hierusalem regnantis annum primum revocandum censeo.” Subiungit in quarto: „Achaz porro regni fuit hic annus primus, in quem Olympiadem primam incidere demonstravimus.”

Μεδῶρων ῥεγεσ.

Μεδῶρων ῥεξ πρῶμος Ἀρβακεσ, qui Assyriorum regnum evertit, annis 28, mundi vero 4676.

Μεδῶρων ῥεξ 2 Μανδαυκεσ annis 20, mundi vero 4704.

Μεδῶρων ῥεξ 3 Σοσαρμουσ annis 30, mundi vero 4724.

Μεδῶρων ῥεξ 4 Ἀρτυκασ annis 30, mundi vero 4754.

Μεδῶρων ῥεξ 5 Διοεκεσ annis 54, mundi vero 4784.

Dioecēs Μεδῶρων ῥεξ Ἐκβατανα ῥεγεσ magnam et celebrem urbem condidit.

Μακεδόνων βασιλείς.

Κάρανος ὁ Ἀργεῖος Φεΐδωνος ἀδελφός, τοῦ τότε βασιλέως Ἀργους, ἰδίαν κτήσασθαι χώραν σπεύδων δύναμιν λαβὼν παρὰ Β Φεΐδωνος τοῦ ἀδελφοῦ, ἔκ τε Ἀργους καὶ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου τοῖς κατὰ Μακεδονίαν τόποις ἐπῆλθε. συμμαχήσας δὲ καὶ τῶ τῶν Ὀρειστῶν βασιλεῖ κατὰ τῶν πλησιοχώρων Ἑορδανῶν λεγομένων, τῆς κατακτηθείσης χώρας τὸ ἥμισυ προσλαβὼν διὰ τὴν συμμαχίαν, παρέλαβε τὴν Μακεδονίαν καὶ ἔκτισε πόλιν ἐν αὐτῇ κατὰ χρῆσμον, ἔξ ἧς ὀνομαζόμενος συνεστήσαστο τὴν Μακεδονικὴν βασιλείαν, ἣν καθ' ἑξῆς οἱ ἀπ' αὐτοῦ διεδέχοντο. ἦν δὲ ὁ Κάρανος ἐνδέκατος ἀπὸ Ἑρακλείους, ζ' δὲ ἀπὸ Τημένου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑρακλειδῶν κατελθόντος εἰς Πελοπόννησον.

Κάρανος Μακεδόνων ἀ' βασιλευσεν ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμον ἦν C. ἔτος ρψα'. πρὸ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος ἔτειν ιη'. ἀπὸ 15 Κάρανου τοῦ ἀ' βασιλέως Μακεδόνων ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου βασιλεῖς Μακεδόνων κδ' ἔτη . . . . .
Φεΐδων Ἀργους κρατῶν ἀδελφός Κάρανου τοῦ ἀ' βασιλέως

1. In G praemissum Περὶ τῆς τῶν Μακεδόνων ἀρχῆς· κάθ' ἣν ἤρξατο, quae om. B. 2. κάρανος B. Legebatur tούτου τότε βασιλείας Ἀργείας. Emendavit Scaliger p. 89. 5. τοῖς — τόποις B. τοῖς — τόποις G. 6. Ἑορδανῶν] Λαορδάνων Scaliger. Eordanibus Eusebius p. 169. 7. κατακτηθείσης Scaliger. Vulgo κατακτηθείσης. 14. ιη'] κς' m. 16. βασιλεῖς B. βασιλεῖ A. βασιλείας G. ἔτη] vns' add. m. Sed vide ne ἔτη deleri oporteat. Lacunae indicium in neutro codice.

De Macedonum imperio; unde coepit exordium.

Macedonum reges.

Caranus Argivus Phidonis ea tempestate Argivorum regis frater propriam sibi regionem possidendi cupiditate motus, adiuncta Phidonis fratris militum manu, et Argis totaque Peloponnesi ditone collecto exercitu, posita ad Macedoniam loca invasit. Missis etiam adversus vicinos Eordanos Orestorum regi copiis auxiliaribus, devictae et armis recens partae regionis parte media, ceu opis latae mercede, accepta, Macedoniam possedit; et ex oraculi consulto, in ea condidit urbem, ex qua feliciter in vicinis irruptionibus factis, Macedonicum imperium posuit, quod deinde posteris successione iure tenuerunt. Erat porro Caranus ab Hercule undecimus, et a Temeno cum Heraclidis aliis in Peloponnesum suscepta expeditione profecto, septimus.

Caranus Macedonum rex primus regnavit annis 30, mundi vero 4701.

Hic Olympiadem primam annis 25 antecessit.

A Carano Macedonum rege primo ad Alexandrum Macedonum imperii illustrem instauratorem et regem 24 anni 455 interponuntur.

Phidon Argorum princeps Carani Macedonum regis primi frater man-

Μακεδόνων μέτρα καὶ στάθμια πρῶτος ἐφεῦρεν, ὡς τινες ἦσαν δὲ καὶ πρὸ τούτου.

V. 159 Μακεδόνων β' ἐβασίλευσε Κοῖνος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλα'.

D

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

5

Τοῦ Ἰούδα θ' ἐβασίλευσεν Ἀμεσίας ἔτη κθ', υἱὸς αὐτοῦ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δχγ'.

Ἀμεσίας ἰστρούτευσε κατὰ τῶν Ἰδουμαίων καὶ τῶν υἱῶν Σηείρ, καὶ ἔλαβε νικήσας τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἀγαγὼν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐλάτρευσεν αὐτοῖς. 10

Ἀνηρέθησαν δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκ τοῦ Ἰούδα ἄνδρες γ ὑπὸ τῶν ἑ φυλῶν.

P. 199 Τὰ κατὰ Νειμάν τὸν ἀρχιστράτηγον βασιλέως Συρίας, καὶ ὅπως τῆς λέπρας ἀπηλλάγη. ταύτην τε Γιεζὶ ὁ δοῦλος Ἐλισσαίου χρήμασιν ἐπεσπάσατο ψευδόμενος τῷ προφήτῃ. 15

Προφήτῃ ξυλευομένῳ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ἐξέπεισε τὸ σιδήριον τοῦ στελέου, ὅπερ ἀναπλεῦσαν ὡς ξύλον προστάξει Ἐλισσαίου ἀπέλαβεν ὁ προφήτης.

Ἀμεσίας ἐπαναστάσεως γινομένης ἀνηρέθη φυγὼν εἰς Λαχίς, βασιλεύσας ἔτη κθ'. 20

1. εἶσαν B. 3. Vulgo Κοῖνος. κη' B et Eusebius p. 170. κθ' G. 6. Ἀμασίας G. αὐτοῦ] H. e. Ἰωάν. Vide p. 187 c.

8. Ἰδουμαίων — Σηείρ correctum ex Paralip. II. 25, 14. Vulgo Ἰουδαίων — Σιείρ. 13. Ναιμάν dicitur Reg. IV, 5. 14. γιεζὶ B. Γιεζὶ G. 19. γενομένης G. λαχίς AB.

suras et pondera, ex quorundam relatu primus invenit; eorum tamen usum eius tempore priorem esse certum est.

Macedonum rex 2 Coenus annis 28, mundi vero 4731.

ANNI MUNDI.

Iuda rex 9 Amesias annis 29, mundi vero 4653.

Amesias in Idumaeos et filios Seir educto exercitu, deos eorum, parta victoria, in Hierusalem invectos coluit.

Bello adversus Iudam a tribus decem moto, virorum tria millia perierunt.

Res circa Naeman Assyriorum regis duces gestae; ut lepra curatus, quam Giezi Elisaei servus pecuniarum cupiditate in mendacium coram propheta abductus contraxit.

Ad Iordanis ripam ligna caedenti prophetae securis ferrum manubrio excussum in aquam decidit; eductum autem et Elisaei iussu ad instar ligni flumini supernatus a propheta recipitur.

Amesias populi seditione orta fugiens in Lachis trucidatur anno regni 29.

Τοῦ Ἰούδα ἰ' βασιλευσεν Ἀζαρίας ὁ καὶ Ὀζίας, υἱὸς Ἀμεσιου, ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρχβ'.

Ὁὗτος εὐσεβῆς ἦν καὶ τοῖς περιοίκους τῶν ἐθνῶν πολεμήσας πόλεις ἔλαβε πλείστας. φιλεργότατος δὲ ὦν πύργοις καὶ τείχεσι Β 5 τὰς πόλεις κατεφρούρησε τήν τε ἔρημον λάκκοις ὑδάτων κατεφραίωσεν.

Ὁὗτος Ὀζίας εἰσελθεῖν εἰς τὰ ἅγια πειραθεῖς, κωλύοντος αὐτὸν Ἀζαρίου τοῦ ἀρχιερέως, ἐλεηρώθη· καὶ ἦν ἀπρόσιτος διὰ τὸ αἷος. Ἰωαθάμ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐδικάζεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν 10 Ἰούδαν.

Προεφήτεον δὲ Ἀμῶς, Ὡσηέ, Ἑσαίας.

Πρώτη Ὀλυμπιάς ἤρξατο ἔτει Ὀζίου με'.

Τοῦ Ἰούδα ια' βασιλευσεν Ἰωαθάμ υἱὸς Ὀζίου ἔτη ις'. τοῦ δὲ C κόσμου ἦν ἔτος δψλδ'.

15 Ἀρχὴ Ὀλυμπιάδος γ'.

Ἰωαθάμ εὐσεβῆς ὦν ψκοδόμησε τήν πύλην οἴκου κυρίου, Ἀμμανίταις τε χρήματα ἐπετάξατο.

Ἔτι προεφήτεον Ὡσηέ, Ἰωήλ, Ἑσαίας, Ὡδηδ, Μιχαίας.

Ἰωαθάμ πλείστα ψκοδόμησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

20 Τοῦ Ἰούδα ιβ' βασιλευσεν Ἀχαζ ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψν'.

1. Ὀζίας] Ochozias Eusebius p. 84. αμεσιου AB. 8. ἀπρόσιτος A. ἀρόστος B. 9. Ἰωαθάμ B. Ἰωάθαν G. 10. Ἰούδα G.

12. ἔτει B. ἔτη G. 13. Vulgo Ἰωάθαμ hic et infra.

14. δψλδ' m. δψλδ' G. 15. Ὀλυμπιάδος γ'] Ὀλυμπιάδος γ' πρώτη AB. τρίτης Ὀλυμπιάδος G. 18. Ἔτι] ἔτη A. ἀδῆδ A. Οδῆδ G.

Iuda rex 10 Azarias, qui et Ozias, filius Amesiae, annis 52, mundi vero 4682.

Hic religiosus extitit et armis in vicinas gentes motis plures earum urbes obtinuit. Publicorum operum studiosus turribus ac moenibus urbes communivit et aquarum cisternis et puteis deserta quaeque loca locupletavit.

Ozias iste, Azaria pontifice vetante, in sancta ingredi ausus, in lepram incidit, qua vultu eius omnino deturpato a populi accessu summotus est. Iotham autem filius patris vices exaequaturus ius in populum dicebat.

Amos, Osee, Esaias prophetiae gratia clari.

Olympiadis primae exordium anno Oziae 45 affigitur.

Iuda rex 11 Iotham Oziae filius annis 16, mundi vero 4734.

Olympiadis tertiae initium.

Iotham religionis observantissimus domus domini portam aedificavit; annumque pecuniarum vectigal annis duobus ab Ammanitis exegit.

Osee, Ioel, Esaias, Oded, Michaeas, prophetiae spiritu conspicui.

Iotham publicas aedes plurimas in Hierusalem exstruxit.

Iuda rex 12 Achaz annis 16, mundi vero 5750.

D Ἀχὰζ συντυχὼν τῷ Θεγλαφασάδῳ ἐν Δαμασκῇ θυσιαστήριον τι εἰδωλικὸν εἶδε. τούτου λαβὼν τὰ μέτρα ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἀρχιερέα, κελεύσας ὁμοίον αὐτοῦ ποιῆσαι, ἐφ' ᾧ τοῖς θεοῖς Σύρων ἔθνην ὑποστρέψας· τὸν δὲ ναὸν τοῦ θεοῦ ἔκλεισεν. 5

Ἐπι προεφῆτενον Ἡσαΐας, Ὡσηέ, Μιχαίας.

Τοῦ Ἰούδα γ' ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμος ἦν ἔτος δψξς'.

Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχὰζ καὶ Ραβουῶνᾶ τῆς θυγατρὸς Ζαχαρίου πάντων εὐσεβέστερος γέγονε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων ἐν 10
P. 200 Ἱερουσαλήμ μετὰ τὸν Δαβίδ. οὗτος τὰ εἰδωλεῖα κατέσκαψε καὶ
V. 160 τὰς στήλας αὐτῶν συνέτριψε, τὰ τε ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθεῖλεν ἀπὸ Σολομώνος μέχρις αὐτοῦ θυμιώμενα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὰ ἄλλα ἐξέκοψεν, ἀφανίσας καὶ τὸν ὄφιν, ὃν ἔψωσε Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν χαλκοῦν, ἕως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ θυμιώμενον καὶ 15
λατρευόμενον μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων.

Ἐζεκίας μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ κατασκάψαι τὰ εἰδωλεῖα καὶ τὰ ἄλλα ἐκόψαι καὶ τὸν χαλκοῦν ὄφιν ἐξαλείψαι τοὺς εὐρισκομένους εἰδωλολατρούντας ἐξ Ἰουδαίων ἐθανάτου. το-
B σούτον γὰρ τῇ εἰδωλολατρείᾳ συνέχοντο ὥστε τῶν θυρωμάτων 20
ἔπισθεν ζωγραφεῖν τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν καὶ προσκυνεῖν αὐ-
τοῖς, καὶ ἵνα τῶν παρ' Ἐζεκίου ψηλαφῶν πεμπομένων κρύβοντο

1. Θαλαφφειλάσδῳ est Reg. IV. 15, 29. et alibi.

6. καὶ Μι-

χαίας G. 9. Ραβουῶνᾶς G. 13. σολομώνος B. Σολομώντος G.
ὑπὸ] παρὰ G. 15. θυμιώμενον om. G.

Cum Theglathphellasar Damasci colloquutus Achaz, conspecto idolis consecrato altari, eiusque exemplari ad Uriam pontificem misso, aliud simile erigi iussit; in quo reversus Syrorum diis victimas immolavit et dei templum clausit.

Esaías, Osee et Michaeas prophetis enunciandis adhuc supererant.

Iuda rex 18 Ezeccias annis 29; erat porro mundi vulgaris annus 4766.

Ezeccias, Achaz et Rabuna, Zachariae filia natus, maiorum omnium suorum a David aetate Hierusalem regno potitorum piissimus extitit. Subversis idolorum templis et simulacris minutim contractis, aras in montium cacuminibus positas, in quibus a Salomonis aetate thus adolebant Iudaei, sustulit; lucos etiam omnes excidit, et serpentem aeneum a Mose quondam in deserto elatum, et usque huc temporis cum nefandis aliis supersticioso cultu a populo observatum exterminavit.

Ezeccias itaque rex Iuda effossis templis, lucis excisis, aeneo quoque serpente deleto, ex Iudaeis idola coluisse repertos capite plectebat. Eo si-
quidem laborabant idololatriae aestu, ut abominanda quaeque gentium simulacra adoraturi retro portas appingerent; ut his apertis nec visu nec tactu, qui ab Ezeccia missi fuerant, attrectare vel deprehendere possent.

ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν. ἦν δὲ καὶ Σολομῶνος γραφή τις ἐγκο-
 λαμιμένη τῇ πύλῃ τοῦ ναοῦ παντὸς νοσήματος ἄκος περιέχουσα,
 ἣ προσέχων ὁ λαὸς καὶ τὰς θεραπείας νομιζόμενος ἔχειν κατε-
 φρόνει τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ ταύτην Ἐζεκίας ἐξεκόλασεν, ἵνα πά-
 5 σχοιτες τῷ Θεῷ προσέχωσιν.

Ἐπολέμησε δὲ τοῖς ἄλλοφύλοις μέχρι Γάζης.

Ἀσσυρίων τε ἀπέστη πρότερον ὑπήκοος ὢν καὶ τὰ διεφθαρ-
 μένα τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ ἀνεκαίνισεν, δεύτερον αὐτῇ περιθῆ-
 10 τειχισμα, ἀφανίσας δὲ τὰ περίξ τῆς πόλεως ὕδατα διὰ δίψαν
 τῶν πολεμίων καὶ μόνην ἀποστρέψας ἔνδον τῆς πόλεως τὴν τοῦ
 Σιλωὰμ πηγῆν.

Ἐπιστρατεύσαντος δ' αὐτῷ τοῦ Σενναχηρίμ καὶ τὰς περίξ
 πορθοῦντος πόλεις συγγνώμην αὐτῷ τῆς ἀποστασίας ἤτει, δοῦς
 καὶ τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου χρυσοῦ τε τριμύκοντα. ὁ δὲ ταῦτα
 15 λαβὼν οὐκ ἀπέστη, ἀλλὰ Ῥαψάκην στρατηγὸν αὐτοῦ σὺν ἄλλῳ
 βαρεὶ κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ πέμπας ἀπειλὰς ἔγραψε πρὸς Ἐζεκίαν
 καὶ εἰς Θεὸν βλασφημίας. τὸ δὲ βιβλίον τῆς γραφῆς ταύτης ἐνώ-
 πιον κυρίου ἀπλώσας ἐθαρρύνετο πρὸς τοῦ προφήτου Ἡσαίου,
 μὴ φοβεῖσθαι δὲ τοὺς ἄσεβεῖς, ὡς ὑπὸ Θεοῦ πτοηθησομένους.
 20 τότε ἄγγελος κυρίου νυκτὸς διέφθειρε παραδόξως ῥεπ' ἑκατὰ

1. Σολομῶνος] Legebatur Σολομῶν εἰς. ἐγκολλημένη AB.

2. τοῦ ναοῦ et ἄκος om. G. 5. προσέχουσιν B. 7. Ἀσσυ-
 ρίας G. 9. ὕδατα om. G. 12. Σενναχηρίμ] σενναχηρίμ A.

σενναχηρίμ B. 15. τὸν στρατηγὸν G. 17. συγγραφῆς G.
 19. δὲ om. G. πτωθηθησομένους B.

Ad scripturas porro modum tabulae cuidam a Salomone caelati characteres
 inerant ac portae affixi, morborum omnium remedia intuentibus exhiben-
 tes; istis inspiciendis cum populus attentius adverteret et infirmitatum cu-
 ram se consequuturum ratus, dei potentiam aspernaretur, caelaturam delevit
 Ezeccias et aegritudinibus iactatos ad dei opem implorandam reduxit.

Adversus alienigenas Gazae incolas expeditionem suscepit.

Ab Assyriis, eorum excussa servitute, defecit, reparatisque, ubi dis-
 iecta erant, Hierusalem moenibus, altero muro urbem per gyrum circum-
 vallavit. Scaturientes circa civitatem latices aquae penuriam hostibus in-
 ducturus, solo Siloam fonte in eam invecito obturavit.

Caeterum a Sennacherim bellum movente ac vicinas urbes depopulante,
 defectionis veniam petebat Ezeccias, datis ultro argenti trecentis et auri
 talentis triginta.

His acceptis Sennacherim arma vel iram non deposuit; quin immo
 Rapsace copiosi exercitus duce in Hierusalem misso, minis Ezecciam, deum
 blasphemis lacescebat. Apertis autem et expansis in domini conspectu tabulis,
 animos addebat Esaias propheta, neve timeret hostes a deo brevi deterren-
 dos et profligandos, exhortabatur. Tunc in Assyriorum castris hominum
 centum et octoginta quinque millia, praeter spem nocte una, angelus do-

ἀνδρῶν τῆς τῶν Ἀσσυρίων παρεμβολῆς. καὶ Σενναχηρίμ σὺν τοῖς ὑπολοίοις ἀνέβηκεν ἀδόξως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἀκηκῶς διὰ καὶ ὁ τῶν Αἰθιοπίων βασιλεὺς Βαραδάχ ἐρχεται πολεμῆσων αὐτόν. ἔλθων δὲ εἰς Νινευὶ τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ Ἰσραὴλ ἑκατόν, αὐτὸς τε ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀναιρεῖται τέκνων. 6

Ἄδ P. 201 Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐζεκίας νοσήσας πρὸς θάνατον τῷ μ' ἔτα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπηγορεύθη τοῦ ζῆν ὑπὸ Ἡσαίου καὶ στραφείς καὶ δακρύσας πρὸς θεὸν ἐτῶν μ' προσθήκην ζωῆς ἔλαβε, διὰ τοῦ παραδόξου σημείου πιστουμένην, τῆς ἐπανόδου τοῦ ἡλίου ἐκ τῆς φυσικῆς κινήσεως δέκα βαθμοὺς ἀναποδισάσης καθ' ἑκάστην τὴν οἰκουμένην, ὡς εἶναι τὴν ἡμέραν ἐκείνην μόνην χωρὶς τῆς ἰδίας νυκτὸς ὡρῶν κβ'.

Ἄδ V. 161 Ὁὗτος Ἐζεκίας πρὸ τῆς νόσου, φασί, σωφροσύνην ἤσκη, ἀθάνατος δι' αὐτῆς ἔσσοθαι ἐλπίζων καὶ τὸ „οὐκ ἐλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα" εἰς τοῦτο νοῦν. ἐν δὲ τῷ ἀσθενεῖν ἠῤῥατο ἀναστὰς 15 παιδοποιήσειν. ὁ δὲ Μαρδοάχ Βαλαδάμ ἐκπλαγείς τῷ σημείῳ τῆς ἡλιακῆς ἀναποδισσεως, ἀκούσας τε τὰ κατὰ τὴν Ἐζεκίου συμβάντα νόσον, ἀπέστειλε πρέσβεις καὶ δῶρα, συνηθόμενος αὐτῷ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ Ἐζεκίας ἀφείς διηγεῖσθαι τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ τὸν ἐν τοῖς βασιλείοις ὑπεδείκνυε πλοῦτον. Ἡσαίας δὲ τῆς ἀλα-20

1. σενναχηρίμ AB. Σενναχηρίμ G. 3. βαραδάχ B. βαραδάχ A. Βαραδάχ G. Θαρακά Reg. IV. 19. 9. 9. ἐν om. G. 10. ἀναποδισάσης B et infra ἀναποδησεως. 11. τῆς om. B. 13. ἐσσοθῆναι G. 14. τῷ] Genea. XLIX, 10. 16. βαλαδάμ B. Βαλαδάμ G. Vide Reg. IV. 20. 17. τῆν om. G. 18. συνηθόμενος B. συνηθόμενος G.

mini delevit; quare Sennacherim de bello sibi ab Aethiopum rege Tharaca parato per nuncium certior factus, in Assyriam cum exercitus reliquiis ignominiosae revertitur. In Niniven autem regressus et captivos Israelitas durius excipiens a propriis filiis interficitur.

Anno regni 15 gravi aegritudine laborans rex Ezechias, Ezechie quoque verbis mortis quasi certe sequenturae damnatus, ad deum cum gemitu conversus annorum 15 promissam accessionem solis per gradus decem in propria vestigia retrogrado motu commentis portentoso regressu firmatam accepit; adeo ut per orbem universum dies ille abeque tenebris et propria sibi nocte fuerit horarum duarum et viginti.

Ezechias iste, aiunt, continentia plurima coniugalique commercii fugam vitam castigatam, immortalitatis consequendae spe, nec non prophetico sermone „non deficiet princeps ex Iuda" confusus; morbi vero periculo deterritus, prolis edendae operam subituro, voto etiam emissio, se devinxit. Audito mox solaris regressus portento, et Ezechie morbi nuncio accepto, donis legatisque ad eum missis, de propagata illius vita Marodach Baladan congratulatus est. Ezechias divinae portentiae laude suppressa, palam faciendis legatorum conspectui regiae suae opibus studuit; quocirca

ζωνείας αὐτῶν καταμειψάμενος ὡς ἐν ἐπιτιμῳ τὴν μέλλουσαν τῶν ὑποδειχθέντων τοῖς ἐχθροῖς ἄλωσιν προεφήτευσεν.

Ἐζεκίας ὕδασι κατάρρυσεν τὴν Ἱερουσαλήμ.

Ἐπὶ τούτου Μιχαίας προεφήτευσεν κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ ὅτι 5 Σιών ὡς ἀγρός ἀροτριαθήσεται καὶ Ἱερουσαλήμ ἄβατος ἔσται, καὶ οὐκ ἀνηρέθη ὑπὸ Ἐζεκίου. C

Τῷ 18 ἔτει Ἐζεκίου, κόσμου δὲ 8907, ἀνέβη Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς θυραίας καὶ ἔλαβεν αὐτάς· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον οἴκου κυ- 10 ρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἰβρασιλευσεν Ἰωάχαζ υἱὸς Ἰηοὺ 77. οὗτος ὑπόσπονδος Σύροις ἐγένετο, μετὰ δὲ ταῦτα πολεμήσας αὐτοῖς ἐρρύσατο τὸν Ἰσραὴλ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8917. D

Τοῦ Ἰσραὴλ 15 ἰα' βρασιλευσεν Ἰωὰς 78. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8927.

Ἰωὰς βασιλεὺς Ἰσραὴλ τροπασάμενος πολέμῳ τὸν Ἰού- 15 δαν συνέλαβεν Ἀμεσιαν τὸν βασιλέα Ἰούδα καὶ καθεῖλε τὰ τεῖ- χη Ἱερουσαλήμ πῆχυσ 5', καὶ σκυλεύσας αὐτὴν ἐπανήλθεν εἰς Σαμάρειαν.

2. προεφήτευσεν G. 8. κατάρρυσεν B. 5. ζιῶν A. ἀρο-
τριαθήσεται G. Correxī ex B. Vide Mich. III, 12. 6. ἐζεκίου
A. ἐζεκίου B. 7. 8907 m. σενναχηρίμ AB. Σενναχηρίμ G.
Vide Reg. IV, 18, 19. 11. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ praefixit G.
Ἰωαχὰς A. Ἰηοῦ] Ἰου Reg. IV, 18, 1. 16. βασιλεύς] ἐβρασί-
λευσεν G. Ἰούδαν B. Ἰούδα G. 17. τὰ αὐτ. B. 18. πῆ-
χυς B. πῆχους G.

reprehensa eius iactantia, instantem criminis poenam laudatarum videlicet divitiarum directionem Esaias praenunciavit.

Hierusalem aquarum fluentis scaturientem reddidit Ezechias.

Eius tempore adversus Hierusalem Michaeas vaticinatus est: „Sion velut ager aratro subigetur et inaccessa fiet Hierusalem;” ex quo nullum ei mortis periculum ab Ezechia illatum.

Anno Ezechiae 14, vulgari autem mundi 4779, Sennacherim Assyriorum rex in civitates Iuda munitas exercitum movit et bello cepit; quare pacis habendae causa argentum omne domus domini, nec non regiarum aedium divitias Ezechias ei tradidit.

Reges Israël.

Israël rex 10 Ioachaz filius Ihu annis 17, mundi vero 4638.

Hic Syriis foedere primum iunctus, armis postmodum cum eis decer-
tans, liberavit Israël.

Israël rex 11 Ioas annis 16, mundi vero 4655.

Ioas Israël regno potitus Iuda bello lacessitum fugat, Amesiam regem capit, moenium Hierusalem cubitos 400 evertit, et, praeda plurima secum abacta, in Samariam revertitur.

Τούτοις τοῖς χρόνοις προεφήτευσεν Ὡση, Ἀμὼς Ἰωνῆς, Ναοὺμ, ἤνικα καὶ Ἰωνῆς ἐκπεμφθεὶς εἰς Νινεὺν εἰς Θαρσίς φεύ-
P. 202 γει καὶ ἐπὶ κήτους καταποθεὶς τριήμερος ἀνεμείται. Θαρσίς δὲ
Ῥόδον καὶ Κύπρον Ἀφρικανὸς λέγει εἶναι.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἰβ' ἐβασίλευσεν Ἱεροβοάμ ἔτη μα' υἱὸς Ἰωᾶς. οὗ-5
τος ἀπέδωκε τὸ δριον Ἰσραὴλ κατὰ τὴν προφητείαν Ἰωνᾶ
τοῦ Ἀμαθὶ τοῦ Γετθαίου τοῦ προφήτου. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος δχοα'.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἰγ' ἐβασίλευσε Ζαχαρίας μῆνας ε', μεθ' ὃν ἰδ' Σε-
λοὺμ ἡμέρας λ'. τοῦτον ἀποκτείνας Μαναῆμ ὁ τοῦ Γαδί¹⁰
ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψιβ'.

B Τοῦ Ἰσραὴλ ιε' ἐβασίλευσε Μαναῆμ ἔτη ιβ'. τὰ δὲ πολλὰ τῶν
ἀντιγράφων ἔτη ι' ἔχουσι. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψκβ'.

Οὗτος τοὺς μὴ δεχομένους αὐτὸν ἐν τύφοις διέφθειρε καὶ
τὰς ἐγκύνους γυναῖκας ἀνέρρηξεν ἀσεβῶς. 15

Τοῦ Ἰσραὴλ ις' ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς Μαναῆμ ἔτη ι'. Ἀφρι-
κανὸς δὲ ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλγ'.

Τὸν Φακεσίαν ἀποκτείνας Φακεὶ υἱὸς Ῥομελλοῦ ἐβασίλευσε
τοῦ Ἰσραὴλ.

V. 163 C Τοῦ Ἰσραὴλ ιζ' ἐβασίλευσε Φακεὶ υἱὸς Ῥομελλοῦ ἔτη κη' 20
κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμγ'.

2. καὶ — φεύγει om. B. Θαρσίς] Vulgo Θαρσίς bis deinceps.
3. καταποθεὶς B. καταποθεὶς G. 5. Ἱεροβοάμ B. Ἱερο-
βοάμ G. 7. ἀμαθὶ B. Γεταίου G. 9. σελοὺμ B. Σε-
λοὺμ G. Σελλοὺμ Reg. IV. 15, 10. 10. ἀπέκτεινεν G.
Γαδὶ Reg. IV. 15, 14. 14. τάφοις B. 18. ἀπέκτεινεν G.
20. Ῥομελλοῦ A. Ῥομελείου B.

His temporibus Osee, Amos, Ionas et Naum prophetae clarebant.
At ubi Ionas Ninivem mittitur, in Tharsis fugiens et a ceto devoratus, tri-
duanus evomitur. Tharsis porro vocabulo Rhodum vel Cyprum intellectam
iubet Africanus.

Israël rex 12 Hieroboam filius Ioas annis 41 restauravit ille fines Israël
iuxta Ionae filii Amathi Gettaei prophetae vaticinium; anno vero
mundi 4671.

Israël rex 13 Zacharias mensibus sex, cui Silum rex 14 successit die-
bus 80, quem occidit Manahem filius Gaddi, et regnum tenuit an-
nis 10, mundi vero 4712.

Israël rex 15 Manahem annis 12, plura exemplaria scribunt 10, mundi
vero 4713.

Qui se regem agnoscere recusarent, occidit Manahem in sepulchris
et mulieres uterum gestantes medias atrociter scidit.

Israël rex 16 Phacesias filius Manahem annis 10, ex Africani compato
duobus, mundi vero 4723.

Phacesiam sustulit Phacee, filius Romelliae, et Israël tyrannidem arripuit.

Israël rex 17 Phacee, filius Romelliae, secundum accuratiorem calculum
annis 28, mundi vero 4733.

γὰρ εὐρεθήσεται τὸ 9' ἔτος τοῦ ἐη' καὶ τελευταίου βασιλέως τῶν
 ἰ φυλῶν Ὡσηε συντρέχον τῷ 4' ἔτει Ἐζεκιίου βασιλέως Ἰούδα
 κατὰ τὴν γραφὴν καὶ καλῶς, καθ' ὃ γέγονεν ἡ πρώτη τοῦ Ἰσραὴλ
 αἰχμαλωσία. εἰσὶ μέντοι τινὰ τῶν ἀντιγράφων κ' ἔχοντα ἔτη τοῦ
 5 Φακιέ, ὡς καὶ Ἀφρικανὸς καὶ Εὐσέβιος, καὶ ἕτερα ἐη', ἀλλ'
 οὐ χρη' πείθεσθαι, διὰ τὴν εἰρημένην ἀνυγκάλαιαν αἰτίας.

Φακιέ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ῥαουσσῶν βασιλεὺς Συρίας πο- D
 λεμήσαντες τῷ Ἀχαῖ ἀνέϊλον τοῦ Ἰούδα ἰβ' μυριάδας ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ, γυναικῶν δὲ καὶ παιδῶν ἔλαβον κ' μυριάδας αἰχμαλώτους.
 10 οὗς συμβουλή Ἰωβὴλ τοῦ προφήτου ἀπέλυσαν.

Ἀχαῖ δὲ τὸ ἐν τοῖς θησαυροῖς ἀργύριον πέμψας τῷ Ἀσου-
 ρίων βασιλεῖ Θεγλαφασάρ εἰς βοήθειαν αὐτῶν ἤγαγε, μὴ ὑπα-
 κούσας Ἡσαίου τοῦ προφήτου κωλύοντος καὶ σημείον τὴν τίκτου-
 σαν παρθένον δίδόντος, ὃς ἔλθων τὴν τε Συρίαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ
 15 πορθεῖ καὶ τοῦ λαοῦ πλείστον ἀποικίζει εἰς Ἀσσυρίους.

Ὡσηε δὲ ἀνελὼν τὸν Φακιέ ἐβασίλευσε.

Πολλὰ καμῶν περὶ τῆς συμφωνίας τῶν δύο βασιλειῶν τῶν P. 203
 Ἑβραίων τῶν διαιρεθειῶν μετὰ Σολομῶνα ἕως Ἐζεκιίου βασι-
 λέως Ἰούδα καὶ Ὡσηε βασιλέως Ἰσραὴλ ἐη' καὶ ἰσχύατος τῶν ἐν
 20 Σαμариᾷ, διὰ τὸ τὰς ἱερὰς τῶν βασιλείων δέλτους μὴ ἀκριβῶς

2. συντρέχον m. συντρέχων G.	3. καλῶς anonymus. Legebatur
οὐ καλῶς.	4. μέντοι] μέν G.
τοῦ B.	7. ραουσσῶν AB.
12. Θεγλαφασάρ AB.	8. τοῦ] τὸν
σνήθειαν G: αὐτῶν om. G.	9. Θεγλαφασάρ G.
15. ἀποικίζει] ἀπικίζει AB.	10. βοήθειαν
ἀπικίσει G.	11. ἀπικίσει AB.
17. βασιλειῶν m. βασιλείων G.	12. ἀπικίσει AB.
19. τῶν ἐν] ἐν	13. ἀπικίσει AB.
τῇ G.	14. ἀπικίσει AB.

Hac quippe ratione, quae nusquam apud me valet, decimi octavi et
 ultimi regis tribuum decem Osee annus nonus, ad scripturae mentem in
 Ezechie regis Iuda 6, ad quem Israel captivitas prima contigit, incidet.
 Caeterum codices nonnulli, quos sequatur Africanus et Eusebius annos 20
 assignant, alii 18 duntaxat, quibus nulla tenus attendendum, ob validam
 illam rationem adductam.

Phacee Israel et Raasson Syriae reges regem Achaz hostiliter aggrediun-
 tur, et una die ex Iuda hominum myriadas duodecim trucidant, mulierum vero
 ac puerorum myriadas 20 abducunt captivas, quas tamen Iobel prophetae
 suavis liberas dimiserunt.

Achaz missis, ad Thaglyphellasar Assyriorum regem, quas in the-
 sauris repositas invenit opibus, ad amicitiam secum ineundam pellexit,
 contemptis Esaias prophetae in fidei argumentum virginem parituram polli-
 citi monitis. Ille valido exercitu Syriam et Israel depopulatur, populique
 copiam immensam in Assyrios captivam transportavit.

Osee occiso Phacee regnum occupavit.

Ut geminum Hebraeorum regnum a Salomonis aetate ad suum usque
 et Osee regis Israel 18 et ultimi in Samaria regnantis tempus, divisum in
 unum coiret, omni studio Ezechie contendit.

Sane cum ita sit, ut sacri de regum gestis codices quoto anno regum

εμφανειν εν πολω χρόνω τῶν βασιλέων Ἰούδα ἕκαστος τῶν ἐν
 Σαμαρεία βασιλευσάντων ἤρξατο βασιλεύειν, μηδ' αὐ πάλιν ἕκα-
 στος τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ βασιλευσάντων ἐν πολω ἔτει τῶν βασι-
 λέων Ἰσραὴλ ἤρξατο κρατεῖν, μόλις ἠδυνήθη συνφωνοῦν εὐρεῖν
 τὸ πρῶτον ἔτος Ὡσηὲ πρὸς τὸ ἰβ' Ἀχαζ, διὰ τὸ πάντα σχεδόν
 B τὰ ἀντιγραφα τὸν Φακεὲ εἶδον Ῥομελλοῦ ἢ ἐπ' ἔτη ἢ κ' λέγειν
 κενκρατηκέναι τῶν ἐν Σαμαρεία ἰ φυλῶν. ἐν ἐνὶ δὲ ἀντιγράφο
 λίαν ἠκριβωμένω κατὰ τε στιγμὴν καὶ προσωδίαν ἐκ τῆς ἐν Και-
 σαρεία τῆς Καππαδοκίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ βιβλιοθήκης, ἐν ᾧ καὶ
 ἐπεγράφητο ὡς ὁ μέγας καὶ θεῖος Βασιλεὺς τὰ ἐξ ὧν ἐκεῖνο ἀπέ-
 γράφη ἀντιβαλὼν διωρθώσατο βιβλία, ἐν τούτῳ οὖν εὐρον κη'
 ἔτη τῆς βασιλείας Φακεὲ, καὶ συγκρίνας πρὸς τὸ εἰρημένον ἰβ'
 ἔτος Ἀχαζ μᾶλλον ἐγγίζειν τὸ πρῶτον ἔτος Ὡσηὲ κατὰ τὴν τῶν
 βασιλειῶν γραφήν, οὕτω καὶ ἐτοιχείωσα. φησὶ γὰρ πρὸς λέξιν
 ἢ δ' τῶν βασιλειῶν „ἐν ἔτει ἰβ' Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα ἐβασίλευ-
 C σεν Ὡσηὲ εἰδὸς Ἡλὰ ἐν Σαμαρεία ἐπὶ Ἰσραὴλ θ' ἔτη.” εἰ τοίνυν
 δῶμεν τὸν Φακεὲ, ὡς τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, οἷς καὶ Εὐ-
 σέβιος ἠκολούθησεν, ἔτη ἐπ' ἢ καὶ κ', εὐρεθήσεται ἢ ἀρχὴ τῆς
 βασιλείας Ὡσηὲ τῷ β' ἔτει πληρουμένῳ τοῦ Ἀχαζ καὶ ἀρχομένου
 τῷ τρίτῳ. τὸ δὲ τέλος, ὅπερ ἐστὶν θ' τοῦ αὐτοῦ Ὡσηὲ, τῷ ια' 20

6. ἡμαλλιον AB. 8. ἐν καισαρείας A. 10. ἐκεῖνο m. ἐκεῖνον G.
 15. δ'] Cap. XVII, 1. 18. ἢ καὶ B. καὶ om. G. 19. β' Bm.
 ἰβ' G. πληρουμένῳ m. πληρουμένου G. ἀρχομένου Bm. ἀρχο-
 μένου G.

Iuda regum Israël singuli Samariae regnum adierint; et ex adverso quo
 regum Israël anno singuli quique regum Iuda moderari coeperint, non
 aperte significant; attentis et profundius expensis regum aetatibus et an-
 nis, vix ac ne vix quidem Osee annum primum in Achaz duodecimum con-
 venientem potui deprehendere; quod Phacee filium Romeliae, vel annis 18
 vel certe 20, tribuum duodecim regnum in Samaria tenuisse cuncta ferme
 exemplaria testentur; alter tamen codex ob summam cum accentuum tam
 propriorum cuique dictioni characterum integritatem commendatus, et ex
 Caesariensi Cappadociae bibliotheca ad manus meas delatus, cuius insuper
 praefixa inscriptio libros priores ex quibus exscriptus fuerat, a magno Ba-
 silio comparatos ad invicem et correctos defert argumentum; codex, in-
 quam, ille annos Phacee regno assignandos octo et viginti repraesentat;
 quare computis ad invicem collatis ad praefatum Achaz annum 12 Osee
 primum iuxta Regnorum et scripturae verba propius accedere animadverti;
 atque hunc in modum regum laterculum mihi digestum est. Sacer quippe
 Regnorum liber 4 verbo tenus exprimit. „Anno 12 Achaz regis Iuda regnavit
 Osee filius Ela in Samaria super Israël annos 9.” Concessis igitur, ut
 exemplaria quaedam exigunt, iisque Eusebii assentitur, Phacee annis 18
 aut 20 exordium regni Osee in annum secundum Achaz iam completum, et
 ineuntem iam tertium incidere, terminum autem, qui eiusdem Osee nonus

- Ἀχαζ, καὶ εὐρεθήσεται ἡ αὐτῆ θεία γραφὴ οὐ μόνον ἐν τούτῳ σφαλλομένη, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ φάσκῳ ἐπειτα ὅτι καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ δ' βασιλεὶ Ἐζεκία, αὐτὸς ὁ ἐνιαυτὸς ζ' Ὡση ἐν ἡμέρῃ τῷ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ V. 163*
- 5 Σαμάρειαν, καὶ τὰ ἐξῆς. λείπεται γὰρ τὸ δ' ἔτος Ἐζεκιου ἐκ τοῦ D ἐν ἔτους Φακεὶ, β' δὲ Ἀχαζ, οὐχ ἑπτὰ, ἀλλὰ ἰδ', ἃ ἔστι διπλασίονα, πρὸς δὲ τὴν ἀκριβεῆ στοιχειώσιν συμφωνεῖ. τῷ ια' ἔτει Ἀχαζ βασιλεύσας Ἰούδα τὸ θ' ἔτος Ὡση συνέταξεν Εὐσέβιος ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ· ὅπερ πάντῃ ἀσύμφωνον.*
- 10 Τοῦ Ἰσραὴλ ἐν καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν Ὡση ἐτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, δψοβ'.*

Χαλδαίων βασιλεῖς.

P. 204

Τὸ πρῶτον ἔτος Ναβονασάρου Χαλδαίων βασιλεύσας ἀπὸ τοῦ δψμζ' ἔτους τοῦ κόσμου δεῖ ἀριθμεῖν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς 15 λευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα ἐτη κκδ', ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀλεξάνδρου τελευταῖος ἐρο'.

Σαλμανασάρ ὁ καὶ Ναβονάσαρος Χαλδαίων πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψμζ'.

Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων κατὰ τοῦ Ὡση ἐλθὼν τὴν 20 Σαμάρειαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ ὑπόφορον ἔθετο. ἐπειτα δὲ μαθὼν B

2. *ἔπειτα] Cap. XVIII, 9. 3. βασιλείας Εζεκία G. υἱοῦ Ηλοῦ βασιλεύσας G. 5. τὸ δ' ἐπὶ τὸ α' m. 7. τὸ ἡμέτερον συμφωνεῖ m. 13. ναβονασάρου B. ναβονασσάρου A. Ναβονασσάρου G. 14. δψμζ' m. τελευταῖος B. τελευταῖον G. 15. τοῦ Μακεδόνα — Ἀλεξάνδρου om. B. 17. ναβονασσάρου B. ναβονασσάρου A. Ναβονασσάρου G. 18. κς' et δψμζ' m.*

est, Achaz undecimo aequalem annotabimus; ipsaque sacra scriptura non in hoc modo arguetur fallaciae, sed in eo pariter, quod subiungit: et factum est in anno quarto regis Ezechie, ipse est 7 Osee filii Ela regis Israëli, ascendit Salmanassar Assyriorum rex in Samariam, cett. Ab anno quippe Phacee 18, et ab Achaz 2, non septem modo, sed annorum 14 summa deesse comperitur; computus autem noster accuratae rationi concors iudicatur. Achaz regis Iuda anno 11 Osee nonum composuit Eusebius, quod penitus absolum.

Israël 18 et postremus rex Osee annis 9, mundi vero 4761 usque ad 4770.

Chaldaeorum reges.

Nabonassari Chaldaeorum regis annum primum a communi mundi 4747, et ab eo deinceps ad Alexandri Macedonis obitum annos 424, adeo ut ab Adamo ad Alexandri mortem anni putentur 5170.

Salmanassar, qui et Nabonassarus, Chaldaeorum rex 1 tenuit imperium annis 25, a vulgari mundi anno 4747.

Salmanassar Assyriorum rex bello Osee moto Samariam et Israëli vectigales reddidit. De Osee postmodum, qui missis legatis Adramelech Ae-

τὸν Ὠσηὲ πρῆσβευόμενον εἰς βοήθειαν ἔλθειν τῷ Αἰθίοπι Ἀδρα-
μῆλεχ, τῷ κατὰ τὴν Αἴγυπτον, καὶ Σηγῶρ βασιλεὶ Αἰγύπτου,
τόν τε Ὠσηὲ καθείρξεν ἐν φυλακῇ καὶ τὰς εἰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ
ἡγματούτευσεν. ἡ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν λεγομένων τοῦ
Ἰσραὴλ βασιλευμένων Ἐβραίων ἀρχή. 5

Τούτῳ τῷ ζ' ἔτει Ὠσηὲ τοῦ τελευταίου βασιλέως αὐτῶν ἤρ-
ξατο πολιορκεῖσθαι, ὅπερ ἦν ἀρχὴ τοῦ δ' ἔτους Ἐζεκίου, ὡς
φησιν ἡ δ' τῶν βασιλευσῶν, ὅτι ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ δ' βασιλεὶ
C' Ἐζεκία, αὐτὸς δ' ἐνιαυτὸς ζ' Ὠσηὲ νιῶ Ἡλᾶ βασιλεὶ Ἰσραὴλ, ἀνέβη
Σαλμανασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιορκη- 10
σεν αὐτὴν καὶ κατεβάλετο αὐτὴν, ἀπὸ τέλους τριῶν ἔτων ἐν ἔτει
ς' Ἐζεκία. οὗτος ἐνιαυτὸς θ' τῷ Ὠσηὲ βασιλεὶ Ἰσραὴλ. καὶ συν-
ελήφθη Σαμάρεια καὶ ἀπόκισε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμά-
ρειαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Χαλγὰλ καὶ ἐν Ἀβὼρ
ποταμῷ Γωζὰν καὶ ὄρη Μήδων, ὅτι οὐκ εἰσῆκουσαν τῆς φωνῆς 15
κυρίου θεοῦ αὐτῶν. αὕτη πρώτη τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσία πέφυ-
κεν εἰς Ἀσσυρίους, ἥτις γέγονεν ἀρχομένην εἰς ἔτει Ἐζεκίου, κο-
σμικῶ δὲ ἔτει δ' ρυθ' πληρουμένῳ. διήρκεσε δὲ ἡ αὕτη τῶν δέκα
φυλῶν βασιλεία ἐν Σαμαρείᾳ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῶν
D' Ἰεροβωὰμ δούλου Σολομώντος ἐν βασιλευσίᾳ ἰη', ἔτεσι δὲ σξ'. 20

1. συνήθειαν G.	2. σιγῶρ B.	4. ἡγματούτευσεν B. ἡγματού- τισεν G.
5. ἔληξεν ἀρχὴ m.	6. τὰς τελευταίας βασιλείας G.	8. βασιλέως Ἐζε- κία G.
Correctum ex Bm.	7. δ'] Cap. XVIII, 9.	9. νιῶ Ἡλᾶ βασιλέως G.
10. κατεβάλετο (κατεβάλετο A.) αὐτὴν addidi ex AB.	11. καὶ γ' ἔτους G.	12. συναλεῖσθη AB.
13. Vulgo ἀπόκησεν.	14. Vulgo ἔθηκεν.	15. ὄρη] ὄρησιν
16. θεοῦ] τοῦ θεοῦ G.	20. Ἰεροβωὰμ B. Ἰερο- βοὰμ G.	20. Σολομώντος vulgo.

thiopem Aegypto proximum, et Segor (Taracem) Aegypti regem in belli societatem vocaverat, certior factus, ipsum Osee captum coniecit in vincula et Israëliticas decem tribus in servitutem misit. Tribuum decem Israël vocatarum, et Hebraeorum Samariae subditorum regnum hic desuit.

Isto regis Israëli ultimi anno 7, qui fuit Ezechie 4, iniiit obsidio Samariae, scriptura Regnorum 4 referente: et factum est in anno 4 regis Ezechie, (ipse annus 7 Osee filii Ela regis Israëli), ascendit Salmanassar rex Assyriorum in Samariam et obsedit eam, a fine tertii anni, in anno sexto Ezechie, ipse annus nonus Osee regis Israëli. Et capta est Samaria et transtulit rex Assyriorum Samariam in Assyrios; et posuerunt eos in Alae et Abor fluvio Gozan et ore Medorum; eo quod non obediunt voci domini dei sui. Haec captivitas Israëli prima et ad Assyrios migratio anno Ezechie 6 ineunte, communi vero mundi 4770 completo facta est. Stetit autem tribuum decem regnum per reges 18 sibi succedentes ab Hieroboam Salomonis servo earum rege primo annis 260. A mundi siquidem

ἀπὸ γὰρ τοῦ κοσμικοῦ ὄφιν ἀρξαμένη εἰς τὸ ὑποτεταγμένον ὄφιν ἔληξε, κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν ὄφιν, κατὰ δὲ Εὐσέβιον ὄφιν. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεὺς σ' ἔτη ἐπιλογίσαστο καὶ ἄλλοι σμς', πλὴν τὸ ἀκριβέστερον καὶ τῇ γραφῇ τῶν βασιλείων συμφωνότερον ὡς πρὸς τὸ ε' ἔτος Ἐζεκιὺν καὶ αὐτὸ ἀρχόμενον συναντῆ τὸ θ' ἔτος Ὡσηὲ καὶ αὐτὸ πληρούμενον. οὕτω γὰρ χρὴ νοεῖν τὸ τέλος τοῦ θ' ἔτους Ὡσηὲ ἀρχῆν τοῦ ε' ἔτους Ἐζεκιὺν. οὕτως γὰρ ἂν ὁρθῶς νοηθῆι.

Ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ὑπὸ Σαλμανασάρ γενομένης τῶν ἰ
 10 φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ ἦν Τωβίας ὁ δικαιοτάτος
 φυλῆς Νεφθαλεὶμ ἐν Νινευὶ τῇ πόλει. οὗτος τοὺς ὑπὸ Σαλμα-
 νασάρ καὶ τῶν λοιπῶν Χαλδαίων ἀναιρουμένους θάπτων διαγνώ- P. 205
 σθεὶς φεύγει καταλείψας τὴν κτῆσιν αὐτοῦ. τοῦ δὲ Σενναχηρίμ ἀναι-
 ρεθέντος ὑπὸ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ τοῦ Σαλμανασάρ ἀποθανόν-
 15 τος, Ἀρχεδῶν υἱὸς Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἀδελφιδού V. 164
 τοῦ Τωβίου Ἀρχίκαρον ἔταξεν ἐπὶ τὴν ἐκλογιστείαν, ὃς τὸν Τω-
 βίαν αἰτήσας ἔλαβε παρὰ τοῦ βασιλέως. ὁ δ' αὐτὸς ὥρα κάμυτός
 τινα τῶν Ἑβραίων θάψας ὑπνώσεν ἐν τῇ αὐτῇ παρὰ τὸ τεῖχος
 ὑπὸ στρούθων νοσσιάν, τοῦτου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφοδεύσαντες
 20 ἐπήρωσαν οἱ στρούθοι. ὁ δὲ πρεσβύτατος ἄμα καὶ τυφλὸς ὢν ἐν Β'
 Ραγαῖς τῆς Μηδείας τὸν υἱὸν ἀποστέλλει Τωβίαν πρὸς τινα

1. τεταγμένον G.	3. ἐπιλογίσαστο AB.	ἄλλοις μς' AB.
11. νινευὶ B. Debebat potius Νινευή.	13. σενναχηρίμ AB. Σε- ναχειρίμ G.	14. τέκνων] παιδων G.
15. αρχεδών B. Αρχεδών m.	σενναχηρίμ B. σενναχηρίμ A. Σεννα- χειρίμ G.	16. ἐκλογιστείαν B. ἐπιλογιστείαν G.
21. Μηδείας m.		18. ὑπνώ- σας G.

4513 initio ducto, praefato 4771 finem ultimum reperit; qui secundum Africanum 4750 contigit; prout autem scribit Eusebius 4555, Eusebius quidem Caesariensis annos 250 colligit, alii solos 246. Ea vero est fidelissima omnium ratio, quae Ezeciae annum 6 ineuntem Osee nono iam finito copulat; ita namque Osee noni finem Ezeciae sexti principio coniunctum opinari necesse est; eo quippe pacto computus hic recte concipitur.

Ex tribu decem in Niniven a Salmanasar ducta captivitate Tobias e tribu Nephthaliim civium Samariae iustissimus unus exitit. Hic contribules a Salmanasar et reliquis Chaldaeis interfectos sepelire deprehensus, bonis relictis, fuga salutem quaerere cogitur. Sennacherim autem a filiis occisio et Salmanasar pariter vivis erepto, Asordan Sennacherim filius Assyriorum rex Archicarum Tobiae nepotem regni computis praefecit, qui Tobiam sibi donari precatus, eum a rege recepit. Tobias deinde iustis cuidam Hebraeo persolutis, diurni aestus hora somno correptus, et ad arcae murum sub passerulorum nido quiescenti, eiectum et lapsum in oculos avicularum stercus caecitatis causa fuit. Senectute gravis et oculis orbibus filium nominis sui Tobiam ad contribulem quendam Raguel argenteeo-

Γαβαήλ ὁμόφυλον ἀγαγεῖν παρακαταθήκην ταλάντων ἀργυρίων δέκα. ὁ δὲ ἄπιων μισθωτὸν ὁδοδείκτην ἐπιζητήσας εὔρεν ἄγνωσθ' Ῥαφαήλ τὸν ἀρχάγγελον, ὅφ' οὗ μνηθεὶς τὰ περὶ τῆς χολῆς τοῦ ἰχθύος καὶ τοῦ ἥπατος καὶ τῆς καρδίας, τὰ τε κατὰ τὴν δαιμονιώσαν συγγενίδα πράττει καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸς ἀνοίγει ἐπανελθών.

Ἀναγκαῖον δὲ οἶμαι τῇ παρουσίᾳ αἰχμαλωσίᾳ ζητῆσαι πῶς τῆς τῶν Ἀσσυρίων βασιλείας πρὸ ἧς ἔτῶν καθαιρεθείσης ὑπὸ C' Ἀρβάκου τοῦ Μήδου τοῦ ταύτην εἰς Μήδους μετενέγκαντος ἢ γραφῇ τὸν Σαλμανασάρ βασιλεῖα Ἀσσυρίων καλεῖ καὶ τὴν ἀποικίαν εἰς Ἀσσυρίους φησὶ τῶν ἰφουλῶν. εἶτα τὴν τοπικὴν θέσιν τῆς κατοικίας αὐτῶν ἐν Χαλγὰλ καὶ ἐν Ἀβωρ ποταμοῖς Γωζᾶν καὶ ὄρεισι Μήδων. ἢ δῆλον ὅτι Μήδων μὲν γένος κατὰ διαδοχὴν ὑπὸ Ἀρβύκου ἐβασίλευσεν, ἢ δὲ βασιλεία καὶ Ἀσσυρίων ἐλέγχετο διὰ τὸ εὐγενὲς καὶ πυλαιὸν τῆς ἀρχῆς καὶ τὸ τῆς χώρας ὄνομα, καὶ Μήδων διὰ τὸ ὄψιμον τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν χώραν Μηδείαν λεγομένην. Σαλμανασάρ δὲ καλῶς ἔν, οἶμαι, νοηθεῖν αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπὸ Ἀρβύκου βασιλεύων Ἀσσυρίων καὶ Μήδων, ὃς ἦν D τῶν Ἀσσυρίων μὲν ἀρχηγός, ὑπὸ δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἔρι κατατεταγμένος. οὕτω γάρ φασιν οἱ τὰ Βαβυλωνιακὰ γράψαντες, ὅτι Ἀρβύκης τὴν βασιλικὴν προσηγορίαν καὶ τὸν πλοῦτον εἰς Μή-

1. Γαβαήλ] Ραγούη G.	2. ὁδοῦ δεικτὴν G.	3. μνηθεὶς G.
13. ὄρεισι μῆδων B. Ορεισι καὶ Μήδων G.		16. Μηδείαν]
μηθίαν A recte.	18. καὶ Μήδων delet m.	19. ἄφην B.
21. τῆν] τῶν G.	βασιλικὴν B. βασιλείαν G.	

rum decem talentorum sponsione exhibita summam relaturum in Rages Mediae civitatem mittit. Profectus ille vias ducentis mercede conducturus, archangelum Raphaël inscius reperit, a quo monitus, quae fel, cor et iecur piscis, tum quae cognatam daemone vexatam spectant, exsequitur; dumque reversus oculis patri restituit.

Captivitatis equidem, de qua sermo, narrationi magnam accessionem me facturum reor, si, Assyriorum regno ante annos 96 ab Arbace everso et ad Medos ab eodem translato, qua demum ratione Salmanasar Assyriorum regem, et, quod rem spectat, deportatas ad Assyrios tributum decem reliquias affirmet scriptura, sermonem institutum. Quis captivitatis loci situs, quae terra receptit habituros in Alae et in Abor fluviis Gozan et in ore Medorum. Succiduis temporibus Medorum genus ab Arbace imperium tenuisse procul est omni dubio. Regnum autem ipsum, qua vox Assyriorum nobilitate, antiquitate et regionis appellatione spectata signabat, qua Medorum nomen ob nuperam potestatem, et ipsam Mediae provinciam indigitabat. Salmanasar porro ille, de quo frequentior hic memoria, non absurde, me quidem iudice, qui ab Arbace Assyriorum moderator iustitatus est, qui Assyriorum quidem princeps fuerit, verum Arbacis potestati plene modo subiectus. Ita referunt rerum Babyloniarum scriptores: Arbacem nimirum, regum appellationem et opes ad Medos transtulisse, re-

δους μετήγαγεν. Ἀσσυρίων δὲ βασιλέα κατέστησε Βέλεσον ὑπ' αὐτὸν ἀηλονότι. καὶ οὗτοι λοιπὸν ἦσαν κατὰ διαδοχὴν ὑπὸ Μήδους τεταγμένοι, ὡς τισι δοκεῖ, ἕως τοῦ ἧ βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ Μήδων Δαρείου τοῦ καὶ Ἀστυάγου, ὃν Κῦρος καθελὼν εἰς Πέρσας τὴν βασιλείαν μετήνεγκεν, ὡς τισιν ἔδοξεν. ἕτεροι φασὶ μετὰ Σαρδανάπαλλον κρατῆσαι καὶ τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς Νίνου, ὡς πού καὶ Κίστωρ ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ φησιν ὧδε· Πρώτους P. 206 μὲν οὖν τοὺς Ἀσσυρίων βασιλεῖς κατετάχαμεν, τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Βήλου πεπονημένους, τῷ δὲ τὰ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτη μὴ 10 παραδεδοῦσθαι σαφῶς τοῦ μὲν ὀνόματος μνημονεύομεν, τὴν δὲ ἀρχὴν τῆς χρονογραφίας ἀπὸ Νίνου πεπονημέθα, καὶ καταλήγομεν ἐπὶ Νίνου τὸν διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν παρὰ Σαρδανάπαλλον. ἐκ δὲ τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ μνημονευομένων ὀνομάτων φαίνονται τρεῖς ἀρχαὶ πρὸ τῆς Κύρου βασιλείας μετὰ Σαρδανάπαλλον. ἕως γὰρ τούτου λόγος κρατεῖ Ἀσσυρίους ἄρχειν τῶν δύο λοιπῶν, λέγω δὲ Μήδων καὶ Χαλδαίων, μετὰ δὲ Σαρδανάπαλλον ποτὲ μὲν Μήδους ἄρχειν τῶν Ἀσσυρίων, ποτὲ δὲ Χαλδαίους, καὶ ἡ μὲν τῶν Μήδων ἀρχὴ ἦδη ἀνωτέρω ἡμῖν ἐν κανονικῷ ἐστοι-

1. ἦγαγεν G. βελσον A. Βέλεσιν Scaliger p. 46. 2. οὗτοι B. οὕτω G. 5. μετήνεγκεν] μετήγαγεν G. 6. σαρδανάπαλλον B. Σαρδανάπαλον G. 7. Κίστωρ] Apud Eusebium I, 13. p. 37. 8. οὖν] εἶναι G. ἄσσυρίων B. Ἀσσυρίους G. 9. τὰ Scaliger. τῷ G. om. B. ἔτη Scaliger. Vulgo ἔτει. 10. παραδεδοῦσθαι B. μνημονεύομεν B. 11. πεπονημέθα B. πεποιήκαμεν G. 12. νίνου A. παρὰ] ἀπὸ G. Vulgo Σαρδανάπαλον. σαρδανάπαλον B. 14. πρὸ] πρὸς B. 15. λογοκρατεῖ G. Ἀσσυρίων G. ἄρχειν B. ἀρχὴν G. 16. μετὰ δὲ τῶν G. Vulgo Σαρδανάπαλον.

gem autem Assyrii Belesym, sibi videlicet subditum dedisse. Hunc in modum nonnullis ita sentientibus Medis suppositi regnum excipiebant Assyrii ad Darium usque Medorum et Assyriorum principem octavum, cui nomen etiam Astyages, quo sublato, ut quibusdam visum, ad Persas regnum transtulit Cyrus. Post Sardanapalum Assyriorum imperium Ninum obtinuisse alii asserunt, e quorum numero preedit Castor, qui canonis ab eo editi nonnullo loco in haec verba scribit. Primo quidem ordine reges Assyriorum generis et imperii seriem a Belo ducentes locavimus, quamquam de eius imperii tempore certa et aperta notitia non constat. Nominis equidem agimus memoriam; a Nino quoque Chronographiae principium duximus et in Ninum Sardanapali successorem desinimus. Imperiorum porro divino scripturae textu celebratorum et trium maxime nationum nomina tempore Cyrum praecedente et Sardanapalum sequuto offerunt se perpendenda. Ad eius enim aetatem de Assyrii in scriptura praecipua fit mentio; reliqua duo imperia Medorum, dico, et Chaldaeorum ita inter se ad invicem legimus comparata, ut Sardanapalo succedentibus annis, qua Medos Assyrii dominatos, qua Chaldaeos imperasse comperimus. Et Medorum quidem imperium ab Arbace derivatum proprio sibi latercule

V. 165 *χειώθη* ἰδιάζονται ἀπὸ Ἀρβάκον· ἡ δὲ τῶν Χαλδαίων λείπεται στοιχειωθῆναι, ἥτις ἀπὸ Σαλμανασάρ, ὃν καὶ Ναβονάσαρον καλοῦσι, λαμβάνεται παρὰ τε Χαλδαίους ἐν τῇ τῶν ἀστέρων ψηφοφορία καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήνων μυθηματικοῖς, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ σοφώτατος Κλαύδιος Πτολεμαῖος ἐν τῇ μεγάλῃ συντά-5
 ξεῖ τῇ τῆς ἀστρονομίας, τοῖς ἀπὸ Ναβονασάρου χρώμενος ἔτεσιν, ὅτι ἐν τε ταῖς τῶν δύο φωστήρων ἐποχαῖς συνόδοις τε καὶ πανσελη-
 νοῖς καὶ ταῖς κατ' αὐτὰς συμβαινούσαις σεληνιακαῖς καὶ ἡλια-
 καῖς ἐκκλίψεσιν, ἐν τε ταῖς τῶν πέντε πλανωμένων κατὰ μῆκος καὶ πλάτος ψηφοφορίαις καὶ τῶν λοιπῶν ἀπλανῶν ἀστέρων. 10
 πάντων γὰρ αὐτὴν ἀκριβεστέρην ὁμολογοῦσιν εἶναι, συνάγουσαν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ναβονασάρου ἐπὶ τὸ πρῶτον ἦτοι ζ' ἔτος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μικεδόνων καὶ Περσῶν καὶ πάσης σχεδὸν τῆς οἰκουμένης βασιλεύσαντος ἔτη νιθ', ἐπὶ δὲ τὴν τελευταίην τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἔτη νκθ'. ἐπεὶ δὲ συμφωνεῖν ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα 15
 D δεῖξαι τοῖς καθ' ἡμῶς ἔτεσι τοῦ κόσμου τὴν τῶν οὐρανίων κίνησιν, σύμφωνος δὲ τοῖς Χαλδαίων καὶ Ἑλλήνων σοφοῖς ὁ ἀπὸ Ναβονασάρου χρόνος μεμαρτύρηται, κοινή τις ἔστω ἀρχὴ τὸ δψμζ' ἔτος, τὸ αὐτὸ ὑπάρχον τῷ πρώτῳ ἔτει Ναβονασάρου, ἴν', εἴ τις βουλευθῆι κατὰ τὰς ἐν τῇ μεγάλῃ συντάξει τοῦ μεγά- 20
 λου Πτολεμαίου ἐκτεθειμένους γραμμικὰς ἢ κανονικὰς δέξεις ψη-

2. ναβονάσαρον A. ναβονάσαρον B. Ναβονασάρ G. 5. ὁ Πτο-
 λεμαῖος G. 6. Ναβονασάρου m. Βαβασάρου G. 8. καὶ ἐν
 ταῖς G. αὐτὰς m. αὐταῖς G. 17. δὲ τοῖς B. δὲ καὶ τοῖς G.
 18. τὸ Bm. τῷ G. 21. γραμμικὰς B. γραμματικὰς A. γραμ-
 ματικὰς G.

superius descriptum est. Sola superest Chaldaeorum regni exponenda se-
 ries, quae a Salmanasar, Nabonasar eis pariter dicto, sumit initium; cu-
 ius computi cum apud Chaldaeos in putandis astrorum motibus, tum apud
 Graecos matheseon peritos frequentior est consuetudo, prout eruditissimus
 Claudius Ptolemaeus luculento de astronomia opere testatur, Nabonasa-
 reis ipse usus annis sive maioris utriusque luminaris certos status in-
 spiceret, sive congressus eorum aut plenilunia vel in utroque defectus oc-
 currentes lunae nimirum et solis eclipses, sive demum errantium quiaque
 siderum et aliorum caelo fixorum iuxta longitudinem et latitudinem nume-
 ros colligeret. Omnium quippe accuratissimum ferunt computum, qui a
 Nabonasaro ad primum usque, septimum intellige Alexandri Macedoniae,
 Macedonibus ipsis, Persis ac toti ferme orbi domiantis annos 419 et ad
 ipsius usque Alexandri obitum annos 424 colligit. At quoniam cum vul-
 garibus et usitatis mundi annis caelestium corporum motus concordiam ser-
 vare necessarium duximus ostendere; et insuper de Nabonasari compute
 unam apud Graecorum Chaldaeorumque sapientes sententiam teneri fassi
 sumus; aegedum commune nobis principium hoc ponatur. Annus 4747 anno
 Nabonasari primo aequalis est; adeo ut si quis secundum positas in magna
 eruditi Ptolemaei collectione demonstrationes et regulas caelestium motuum

φοφορίαν τινὰ τῶν οὐρανίων φορῶν ἐπιλογίσασθαι, λαμβάνων τὰ ἀπὸ τοῦ δ'ψμζ' ἔτους τοῦ κόσμου, εἶτα ἀπὸ πρώτου ἔτους Ναβονασάρου μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εὐροι ἐποχὴν μέχρι τελευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου, καθ' ἣν κόσμου μὲν ἔτος μρο' ὑπῆρχεν, δ' ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἔτους Ναβονασάρου ἔτη γίνονται κκδ', ὡς P. 207 προαίρηται. τὰς μέντοι ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ἀλεξάνδρου ψηφοφορίας τῶν ἀστέρων ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ἐν προχειροῖς κανόνσιν αὐοσ' ἔτῶν περιόδων, ἦτοι ἀποκαταστάσει Ἀλγυπτιακοῦ ἐνὸς ἔτους ἐξέθετο. πλὴν καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἦτοι ἀπὸ τῆς τελευτῆς 10' Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ μρο' κοσμικοῦ ἔτους, ἦνκα ὁ ἀπὸ Φιλίππου τοῦ μετὰ Ἀλεξάνδρον τὸν κτίστην χρόνος, τῶν προχειρῶν κανόνων τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. εἴ τις βουλευθεῖσι σύνοδον, πασέληγον ἢ ἄλλην τινὰ ψηφοφορίαν τῶν ἀστέρων ἐπιλογίσασθαι κατὰ τὴν προκειμένην ἀκριβῆ τῶν κοσμικῶν ἔτῶν ποσότητα, B 15 ἦγουν καὶ πασγαλλίων, ἄπταιστον εὐρήσει καὶ τὴν αὐτὴν ἀκριβῆ κατέληψιν τοῖς τε κατὰ τὴν μεγάλην σύνταξιν Πτολεμαίου ἀπὸ Ναβονασάρου ἔτει καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ἀλεξάνδρου, ἦτοι ἀρχῆς Φιλίππου τοῦ μετὰ Ἀλεξάνδρον τὸν κτίστην ἕως Ἀγούστου Καίσαρος καὶ ἔτι ἕως Διοκλητιανοῦ, καὶ αὐθις ἕως τοῦ 20 παρόντος, στβ' ἔτους. ἀπὸ δὲ Ναβονασάρου τοὺς χρόνους τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως Χαλδαῖοι ἠκρίβωσαν καὶ ἀπὸ Χαλδαίων

1. ἐπιλογίσασθαι G. 7. αὐτὸς] αὐτοῖς A. 13. ψηφοφορίαν B. Hoc est ψηφοφορίαν. 15. πασγαλλίων] πασγαλλίων B. Πασγαλλίων G. Hanc formam tacite correxi supra p. 63, 4. ex editione Veneta, quae ibi πασγαλλίον et πασγαλλίον dedit, hic autem πασγαλλίον. εὐρήσει B. εὐρησι G. 20. στβ' B. στγβ' G.

rationem et numeros in praesenti habere desideret, a communi mundi anno 4747 et una pariter ab anno Nabonassar primo ducto putandi principio, certam utrobique temporis epocham reperiat usque ad Alexandri conditoris obitum, qui mundi 5170 asseritur, et a Nabonassari primo alios, ut praemisimus, 424 colligat. Ab Alexandri quidem obitu siderum numeros ac rationes sapiens ille vir in expeditis tabulis annorum 1476 periodo, id est, anni unius Aegyptiaci reparatione nobis exposuit; verum ab hoc quoque semper temporis limine, a morte nimirum Alexandri et a vulgari mundi anno 5170, quo post Alexandrum imperii conditorem expeditarum regularum spatium a Philippo ducitur, sumpsit exordium. Ad haec, si quis concursum, plenilunium vel quamvis aliam astrorum rationem colligere studeat, ex praemisso accuratiore mundi annorum numero et paschalem tabulam ab errore penitus immunem et certam eandem excogitandi viam, a positis huiusmodi iuxta magnam Ptolemaei collectionem a Nabonassaro annis et iis qui Alexandri morte signantur reperiat; id est a Philippi imperio Alexandri conditoris supparis usque ad Augustum Caesarem, imo ad Diocletianum Augustum, ac rursus ad annum 6362 praesentem. A Nabonassaro vero astrorum motus spatia ac tempora diligenter annotarunt Chal-

οἱ παρ' Ἑλλησι μαθηματικοὶ λαβόντες, ἐπειδὴ, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος καὶ Βήρωσός φασιν οἱ τὰς Χαλδαϊκὰς ἀρχαιολογίας περιε-
 κληφότες, Ναβονάσαρος συναγωγὴν τὰς πράξεις τῶν πρὸ αὐτοῦ
 βασιλέων ἠφάνισεν, ὅπως ἀπ' αὐτοῦ ἢ καταριθμησὶς γίνεται
 τῶν Χαλδαίων βασιλέων. εἰσὶν οὖν, ὡς πρόκειται ἐν κανόνι, 5
 V. 166 οἱ αὐτοὶ ἀπὸ Ναβονασάρου χρόνοι κκδ' κατὰ τὴν μαθηματικὴν
 καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἔκδοσιν, τὰ μὲν καθ' ὄλου ἔτη τὰ αὐτὰ συνά-
 γοντες κκδ', τὰ δὲ κατὰ μέρος οὐ πανταχοῦ τὰ αὐτὰ ὄλον Κό-
 ρου μὲν ἢ θεία γραφὴ λα' ἔτος ὑποφαίνει τῆς βασιλείας καὶ ἐν
 τοῖς κοσμικοῖς ἔτισιν οὕτως στοιχειοῦμεν, ὁ δὲ μαθηματικὸς κα-
 νὼν θ' μόνον ἔτη Κόρω νέμει. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ τισιν αὐτοῦ τὴν
 Ναβονασάρου διαφορὰν εὐρήσεις ἐν τοῖς κατὰ μέρος, ἐν δὲ τῷ
 Δτέλει τὴν ἰσότητα.

Τὰ ἀπὸ Ναβονασάρου ἔτη, τοῦ καὶ Σαλμανασάρ, βασι-
 λέως Χαλδαίων, ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου τελευτῆς 15
 κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα.

α' Ναβονασάρου ἔτη	ιδ'.
β' Νυβίου ἔτη β'.	ις'.
γ' Χινζήρου καὶ Πύρου ἔτη ε'.	κα'.
δ' Ἰλουλαίου ἔτη ε'.	κς'. 20

1. μαθητικοὶ B. ἐπειδὴ B. ἐπειδὴν G. 2. βήρωσος A. βή-
 ρώσος B. Βήρωσός G. φασιν m. φησιν G. 4. ἠφάνισεν B.
 6. μαθητικὴν B. 17. Cum hoc regum indice comparetur Pto-
 lemaei canon p. 139. ed. Halmae. 14. σαλμανασάρ B. Σαλμονα-
 σάρ G. 19. κόρου Bm. κύρου A. Πύρου G.

daei et a Chaldaeis matheseos Graeci interpretes edocti; quandoquidem,
 ut Alexander et Berossus Chaldaicarum antiquitatum collectores nobis reli-
 querunt, Nabonasarus collectis priorum regum gestis, qua ratione poste-
 riorum Chaldaeorum regum enumeratio a se inciperet, edixit. Sunt itaque
 stabiles et certi, prout ex indice demonstratur, cum iuxta mathematicam,
 tum iuxta eccleslasticam traditionem, iidem a Nabonasaro anni, ac in
 universum 424 numero concluduntur; separatim autem sumpti non iidem
 sunt apud omnes; exempli gratia Cyri regnum divina scriptura annis 31
 metitur, eodemque in vulgarium mundi annorum summa Cyro concedimus,
 quamvis mathematicus ordo solos novem tribuendos edoceat. Et in non-
 nullis quidem privatim locis ac ipsamet Nabonasari limitanda aetate dis-
 crimen facile notaveris; in fine vero concordiam et inter cuncta paritatem.

Anni a Nabonasaro Chaldaeorum rege, qui et Salmonasar, ad
 Alexandri conditoris obitum iuxta regulam astronomicam.

1. Nabonasari anni 14.
2. Nabii anni duo, summa 16.
3. Chinzeri et Pori anni 5, summa 21.
4. Halaei anni 5, summa 26.

ε'	Μαρδοκემπάδου ἔτη ιβ'.	λη'.	P. 208
ς'	Ἀρκεανού ἔτη ε'.	μγ'.	
ζ'	Ἀβασλευτος ἔτη β'.	μέ'.	
η'	Βηλίβου ἔτη γ'.	μη'.	
6 θ'	Ἀπαραναδίσου ἔτη ς'.	νδ'.	
ι'	Ἡριγεβάλου ἔτος α'.	νε'.	
ια'	Μεσησιμορδάκου ἔτη δ'.	νθ'.	
ιβ'	Ἀβασλευτος ἄλλος ἔτη η'.	ξζ'.	
ιγ'	Ἰσαρινδίνου ἔτη ιγ'.	π'.	
10 ιδ'	Σαοσδουχίνου ἔτη θ'.	πθ'.	
ιε'	Κινηλαδάλου ἔτη ιδ'.	ργ'.	
ις'	Ναβοπαλασάρου πατρὸς Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κα'.	ρκδ'.	B
ιζ'	Ναβοπαλασάρου τοῦ καὶ Ναβουχοδονόσωρ ἔτη μγ'.	ρξζ'.	
ιη'	Ἰλλοαρουδάμου ἔτη γ'.	ρο'.	
15 ιθ'	Νιριγασολασάρου ἔτη ε'.	ροε'.	
κ'	Ναβοναδίου τοῦ καὶ Ἀστυάγου ἔτη λδ'.	σθ'.	
κα'	Κύρου ἔτη θ'.	σιη'.	
κβ'	Καμβύσου ἔτη η'.	σις'.	

3. Legebatur Ἀβασιλιόντου. 4. βηλίβου B. Βηλίβου G. Βέλιμος dicitur p. 167. 5. ἀπαραναδίσου B. Αποραναδίσου G.
 6. Ἡριγεβάλου ἔτη α' G. 8. Ἀβασιλιόντου ἄλλου G. Mutavi ex B.
 9. Ἰσαρινδίνου A. Ἰσαρινδίνου B. 10 om. A. Vulgo Σαοσδουχίνου. σαοδουχίνου B. 11. κινηλαδάλου B. Κιλιλαδάλου G. Verum videtur Κινηλαδάτου. 12. ναβουχοδονόσωρ B hic et infra. Ναβουχοδονόσορ G constanter. κα'] μγ' B. 13. ναβονοκλασάρου A. ναβονοκλασάρου B. Ναβονοκλασάρου G. 14. Ἰλλοαρουδάμου G. 15. νιριγασολασάρου B. Νηριγασολασάρου G.

5. Mardocempadi anni 12, summa 33.
6. Arceani anni 5, summa 43.
7. Interregni anni 2, summa 45.
8. Belithi anni 3, summa 48.
9. Aporanadisi anni 6, summa 54.
10. Irigeballi annus unus, summa 55.
11. Mesesimordaci anni 4, summa 59.
12. Alterius interregni anni 8, summa 67.
13. Isarindini anni 13, summa 80.
14. Saoduchii anni 9, summa 89.
15. Ciniladali anni 14, summa 103.
16. Nabopalassari patris Nabuchodonosor anni 21, summa 124.
17. Nabupalasari, qui et Nabuchodonosor, anni 43, summa 167.
18. Illuarudami anni 3, summa 170.
19. Nerogasselasari anni 5, summa 175.
20. Nabonadii, qui et Astyages, anni 34, summa 209.
21. Cyri anni 9, summa 218.
22. Cambysis anni 8, summa 226.

κγ' Δαρειου ἔτη λζ'.	οξβ'.
κδ' Ξέρξου ἔτη κα'.	σπγ'.
κε' Ἀρταξέρξου α' ἔτη μα'.	τwd'.
C κς' Δαρειου β' τοῦ καὶ Νόθου ἔτη ιθ'.	τμγ'.
κζ' Ἀρταξέρξου δευτέρου ἔτη μς'.	τπδ' 5
κη'. Ὠγού ἔτη κα'.	υ'.
κθ' Σάρου ἔτη β'.	υβ'.
λ' Δαρειου τρίτου τοῦ καὶ Ἀρσάμου ἔτη ε'.	υγ'.
λα' Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἔτη ε'.	υκδ'.

Τὰ ἀπὸ Σαλμανασάρ, ἦτοι Ναβονασάρου, ἔτη κατὰ τὴν 10
ἐκκλησιαστικὴν στοιχείωσιν, ἕως Κύρου, καὶ ἔπειτα Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ.

- D α' Ναβονάσαρος ὁ καὶ Σαλμανασάρ ἐν τῇ γραφῇ λεγόμενος
ἔτη κί'. 15
- β' Νάβιος ἔτη η'.
- γ' Χινζήρος καὶ Πῶρος ἔτη ε'.
- δ' Πλουλαῖος ἔτη ε'.
- V. 167 ε' Μαρδοκέμπαδος ἔτη ιβ'.
- ς' Ἀρκεανὸς ἔτη ε'.

4. Νόθου] νόθου B. 6. Ὠγού B. Ὠγού G. ἔτη] ἔτος B.
7. Σάρου] Ἄρσου Scaliger p. 46. 8. Ἀρσάμου in utroque codice
inventum om. G. 10. σαλμανασάρ B. Σαλμονασάρ G. 13. να-
βονάσσαρος B. 17. Vulgo Πλουλαῖος. Πλουλαῖος B. 18. Vulgo
Μαρδοκέμπαδοσ. μαρδοκέμπαδοσ B.

23. Darii anni 36, summa 262.
24. Xerxis anni 21, summa 283.
25. Artaxerxis primi anni 41, summa 324.
26. Darii secundi, qui Nothus, anni 19, summa 343.
27. Artaxerxis secundi anni 46, summa 389.
28. Ochi anni 21, summa 410.
29. Arsia anni 2, summa 412.
30. Darii tertii, qui et Arsami filii, anni 6, summa 418.
31. Alexandri magni anni 6, summa 424.

Anni a Salmanasar, hoc est a Nabonasaro, iuxta ecclesiasticum computum, usque ad Cyrum et deinde ad Alexandrum Macedonem.

1. Nabonasarus, qui et Salmanasar in scriptura vocatus, regnavit annis 25.
2. Nabius annis 8.
3. Chinzarus et Porus annis 5.
4. Ilulæus annis 5.
5. Mardocepadocus annis 12.
6. Arceanus annis 5.

- ζ' Ἀβασλευτος ἔτη β'.
- η' Βήλιλος ἔτη γ'.
- θ' Ἀπαρανάσιος ἔτη δ'.
- ι' Ἡριγέβαλος ἔτος α'.
- 5 ια' Μεσησιμόρδακος ἔτη δ'.
- ιβ' Ἀβασλευτος ἄλλος ἔτη η'.
- ιγ' Ἰσαρινδίνος ἔτη ιγ'.
- ιδ' Σαοσδουχίνος ἔτη θ'.
- ιε' Κινηλάδανος ἔτη ιδ'.
- 10 ις' Ναβοπαλάσαρος ἔτη κα'.
- ιζ' Ναβουχοδονόσωρ υἱὸς ἔτη μγ'.
- ιη' Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ε'.
- ιθ' Νιργλήσαρος ὁ καὶ Βαλκάσαρ ἔτη γ'.
- κ' Ναβονάδιος ὁ καὶ Ἀστυάγης Δαρείος Ἀσσονήρου καὶ Ἀρ-
 15 ταξέρξης ἔτη ις'.
- κα' Κύρος Περσῶν πρώτος βασιλεὺς ἔτη λα'.
- κβ' Καμβύσης υἱὸς Κύρου ἔτη η'.
- κγ' Μάγοι ἀδελφοὶ β' Σμέρδιος καὶ Παυζούτης μήνας ζ'.
- κδ' Δαρείος υἱὸς Ὑστάσπου ἔτη λς'.

P. 209

B

2. βηλιλός B. Βήλιλος G. 4. Ἰρηγίβαλλος G. ἔτος B. ἔτη G.
 5. μεσησιμόρδακος B. μεσεισιμόρδακος A. Μεσεισιμόρδακος G.
 7. Vulgo Ἰσαριδηνός. Ἰσαρηίδης B. 8. σαοσδούχιος B.
 Σαὸς Δούχιος G. 9. Κινηλαδανῆς G. 10. ναβοκαλάσσαρος B.
 11. ναβοχοδονόσωρ B. 12. εὐειλάδ μαροδάχ B. εὐειλᾶν βα-
 ροχάδ A. Εβιδᾶν Μεροδάχ G. 13. Νιργηλήσαρος G. νιργηλή-
 σαρος AB. 14. Δαρείος m. δαρείος AB. Δαρείος G.
 ἀσσονήρου AB. 16. ἰβασίλευσεν A. ἔτη ἔτος B.
 18. ἰμέρδιος B. καὶ addidit m. 19. ὑστάσπου AB.

7. Interregnum annis 2.
 8. Belithus annis 3.
 9. Aporanadius annis 6.
 10. Iregiballus anno uno.
 11. Messisimordacus annis 4.
 12. Alterum interregnum annis 8.
 13. Isarindius annis 13.
 14. Saosduchius annis 9.
 15. Cineladanus annis 14.
 16. Napobalsarus annis 21.
 17. Nabuchodonosor filius eius annis 43.
 18. Ebidan Merodach annis 5.
 19. Nireglasarus, qui et Baltasar, annis 3.
 20. Nabonadius, qui et Astyages, Darius, Assverus et Artaxerxes
 annis 17.
 21. Cyrus Persarum primus rex annis 31.
 22. Cambyeses Cyri filius annis 8.
 23. Magi fratres duo Smerdius et Pauszotes mensibus 7.
 24. Darius Hystaspis filius annis 36.

- κέ Ξέρξης υἱὸς Δαρείου μῆνας κ'.
 κς Ἀρταξέρξης Ξέρξου ὁ μακρόχειρ ἔτη μγ'.
 κζ Ξέρξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας β'.
 κη Σογδιανὸς μῆνας ζ'.
 κθ Δαρείος ὁ Νόθος ἔτη ιθ'. 5
 λ' Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἔτη μ'.
 λα Ὀχος Ἀρταξέρξου υἱὸς ἔτη ε'.
 λβ Ἄρσου ἀδελφοῦ Ὀχου ἔτη δ'.
 C λγ Δαρείου γ' Ἀρσάμου ἔτη ζ'.
 λδ Ἀλεξάνδρου Μακεδόνος ἔτη ε'. 10

Καλδαίων βασιλεῖς.

- Καλδαίων β' βασιλευσε Νάβιος ἔτη η', κατὰ δὲ ἄλλους β'.
 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δψοβ'.
 Καλδαίων γ' βασιλευσε Χινζηρος καὶ Πῶρος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κό-
 σμου ἦν ἔτος ,δψπ'. 15
 Καλδαίων δ' βασιλευσεν Πλουλαῖος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
 ,δψπέ'.
 Καλδαίων ε' βασιλευσε Μαρδοκέμπαδος ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κό-
 σμου ἦν ἔτος ,δψγ'.
 D Καλδαίων ζ' βασιλευσεν Ἀρκεανὸς ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν²⁰
 ἔτος ,δωβ'.

1. μῆνας] ἔτη m.   2. μγ'] μα' m.   5. Νόθος] Legebatur νο-
 θεοσίνομος. In B est νοθοσηνομος. Fluctuavit librarius inter νό-
 θεος ἢ νόμος.   9. δαρείου γ' B. Δαρείος τρίτος G.   12. Νά-
 βιος βασιλευσεν G.   16. Πλούλαος AB.

25. Xerxes, filius Darii, annis 20.
 26. Artaxerxes, Xerxis filius, Macrochir annis 41.
 27. Xerxes, Artaxerxis filius, mensibus 2.
 28. Sogdianus mensibus 7.
 29. Darius Nothosinomus annis 19.
 30. Artaxerxes Memor annis 40.
 31. Ochus, Artaxerxis filius annis 5.
 32. Arsēs, Ochi frater, annis 4.
 33. Darius 3 Arsami filius annis 6.
 34. Alexandri Macedonis anni 6.

Chaldaeorum reges.

- Chaldaeorum rex 2 Nabius annis 8, et ut alii censent 2, mundi vero
 4772.
 Chaldaeorum rex 3 Chinzarus et Porus annis 5, mundi vero 4780.
 Chaldaeorum rex 4 Plulaeus annis 5, mundi vero 4785.
 Chaldaeorum rex 5 Mardocempadus annis 12, mundi vero 4790.
 Chaldaeorum rex 6 Arceanus annis 5, mundi vero 4802.

Χαλδαιῶν ζ' ἐβασίλευσεν ἀβασίλευτος ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωζ'.

Χαλδαιῶν η' ἐβασίλευσε Βήλιβος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωθ'.

8 Χαλδαιῶν θ' ἐβασίλευσεν Ἀπαρανάδιος ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιβ'.

Χαλδαιῶν ι' ἐβασίλευσεν Ἡριγέβαλος ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιγ'.

10 Χαλδαιῶν ια' ἐβασίλευσε Μεσησιμόρδακος ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιθ'.

Χαλδαιῶν ιβ' ἐβασίλευσεν ἀβασίλευτος ἄλλος ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωκγ'. P. 210

Χαλδαιῶν ιγ' ἐβασίλευσεν Ἰσαρινδίνος ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωλα'.

15 Χαλδαιῶν ιδ' ἐβασίλευσε Σαοσδουχίνος ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωμδ'.

Χαλδαιῶν ιε' ἐβασίλευσε Κινηλαδᾶν ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν V. 168 ἔτος ,δωνγ'.

20 Χαλδαιῶν ις' ἐβασίλευσε Ναβοπαλάσαρος ἔτη κα', ὁ πατὴρ τοῦ Ναβουχοδονόσορ, κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη κέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωξζ'.

5. Legebatur Παρνάδιος. In B παρανάδιος. 7. Ἡριγέβαλος ἔτη G.
 9. Vulgo Μεσησιμόρδακος. μεσησιμόρδακος B. 11. ἀβασίλευτος addidi ex B. 13. Ἰσαρινδίνος A. Ἰσαρινδίνος B. Ἰσαρινδίνος G. 15. σαοσδουχίνος A. σαοσδουχίνος B. Σαοσδουχίνος G.
 17. κινήλαδαν B. Κινήλαδᾶν G. Corrige Κινήλαδανος.
 19. ναβοπολάσαρος G. 20. ναβουχοδονόσορ B hic et infra. Ναβουχοδονόσορ G.

Chaldaeorum rex 7 nullus, sed interregnum annis 2, mundi vero 4807.

Chaldaeorum rex 8 Belithus annis 3, mundi vero 4809.

Chaldaeorum rex 9 Aporonadisus annis 6, mundi vero 4812.

Chaldaeorum rex 10 Iregebalus anno uno, mundi vero 4818.

Chaldaeorum rex 11 Mesizimordacus annis 4, mundi vero 4819.

Chaldaeorum rex 12 alius annis 8, mundi vero 4823.

Chaldaeorum rex 13 Isarindinus annis 13, mundi vero 4831.

Chaldaeorum rex 14 Saesuduchinus annis 9, mundi vero 4844.

Chaldaeorum rex 15 Cineladanus annis 14, mundi vero 4853.

Chaldaeorum rex 16 Nabopolasarus pater Nabuchodonosor annis 21, et ut alii sentiunt annis 25, mundi vero 4867.

B Τοῦτον ὁ Πολύτωρ Ἀλέξανδρος Σαρδανάπαλλον καλεῖ πέρμαντα πρὸς Ἀστυάγην σατράπην Μηδείας καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀμύτην λαβόντα νόμφην εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ναβουχοδονόσωρ. οὗτος στρατηγὸς ὑπὸ Σάρακος τοῦ Χαλδαίων βασιλέως σταλεῖς, κατὰ τοῦ αὐτοῦ Σάρακος εἰς Νίνον ἐπιστρατεύει· οὗδ' τὴν ἔφοδον πτοηθεὶς ὁ Σάρακος ἑαυτὸν σὺν τοῖς βασιλεῖσι ἐπέπρησε, καὶ τὴν ἀρχὴν Χαλδαίων καὶ Βαβυλῶνος παρέλαβεν ὁ αὐτὸς Ναβοπαλάσαρος, ὁ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ πατὴρ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων πα' ἐβασίλευσε Νεχαῶ ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 10
δανδ'.

C *Αἰγυπτίων πβ' ἐβασίλευσε Φαμμήτιχος ἔτη ιδ'.* τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος δωξβ'.

Αἰγυπτίων πγ' ἐβασίλευσε Νεχαῶ β' Φαραῶ ἔτη θ'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος δωος'.

*Αἰγυπτίων πδ' ἐβασίλευσε Φάμμουθις ἕτερος, ὁ καὶ Φαμμή-
τιχος, ἔτη ιζ'.* τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωπε'.

1. „Ex Polyhistor Sarax sive Saracus non est Nabopolassar; at Saracus est ipse Sardanapalus. Legendum videtur: Hunc Polyhistor dicit a Sardanapalo missum ad Astyagem. Vitiose obrepsit nomen Sardanapali pro Saraco, qui Chyniladanus esse debet. Ex Polyhistor Saracus est Sardanapalus, Astyages est Arbaces, Nabopolassar est Belesys. De Sachora et Tilgamo regibus Babyloniorum Aelian. de N. A. I. 12. 21. De Sargon sive Arna Isaias 20, 1. non est ergo-huius temporis; Saracus rex esse potest Scytharum, qui sub Cyaxare per annos 28 Asiam tenuerunt.” Anonymus. Vulgo *Σαρδανάπαλον.* 2. *Μηδείας*] *Μηδίας* recte m hic et alibi.
3. *Ἀμύτην*] *Ἀρωίτην* G. *Αρωίτην* dicit Eusebius p. 21. 25.
4. *Χαλδαίων* G. 8. *ναβοχοδονόσορ* A. 10 et 14. *νεχαῶ* B. *Νεχαῶβ* G. 12. *φαμμήτιχος* A. *φαμῆτιχος* B. *Φαμμήτιχος* G. 16. *φάμμουθις* A. *φάμουθις* B. Vulgo *Φαμμετικός.* *Φαμμήτιχος* m. *Φαμμετικός* B.

Hunc Sardanapalum vocat Polyhistor Alexander, qui ad Astyagem Mediae satrapam miserit et filiam eius Aroitem uxorem filio suo Nabuchodonosor sumpserit. Hic traditis sibi copiis a Saraco Chaldaeorum rege praepositus, in Saracum ipsum et Ninivem civitatem arma vertit; cuius impetum et adventum veritus Saracus, incensa regia igne se absumpsit; imperium vero Chaldaeorum et Babylonis collegit Nabopolassar, pater Nabuchodonosor.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 81 Nechaab annis 8, mundi vero 4854.

Aegyptiorum rex 82 Psammitichus annis 14, mundi vero 4862.

Aegyptiorum rex 83 Nechaab secundus Pharao annis 9, mundi vero 4876.

Aegyptiorum rex 84 Psammuthis alter, qui et Psammitichus, annis 17, mundi vero 4885.

Αιγυπτίων πρὸ βασιλευσεν Οὐάφρις ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δθλβ'.

Αιγυπτίων πρὸ βασιλευσεν Ἄμωσις ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δθλγ'.

- 5 Ἔως τοῦ δθλγ' χρόνου ἢ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεία διαρκέ-
 D σασα ἀπὸ τοῦ βψος' κοσμικοῦ ἔτους ἐν δυναστείαις ε', βασιλεῦσι
 δὲ πρ', ἔτεσι βσιά', ὑπὸ Καμβύσου καθηρέθη ἐπὶ τοῦ πρ' βα-
 σιλείσαντος τῆς Μεστράιας ἤτοι Αἰγύπτου χώρας Ἀμώσεως,
 ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Μεστράϊμ τοῦ καὶ Μηνέως. ἐπὶ τούτου
 10 γὰρ ἀποστῦσαν τῆς κατ' αὐτὸν ἀρχῆς τὴν Αἰγυπτον ὄπλοις καὶ
 μάχαις κρατεραῖς ὑπήγγετο Καμβύσης ταύτην, ἔνθα καὶ Πυ-
 θαγόραν εὐρών ἐπιξενωθέντα διὰ φιλοσοφίαν σὸν τοῖς αἰχμαλώ-
 τοις εἰς Πέρσας τελεῖ, ἦν ἴκα φασὶν αὐτὸν εἰς Χαλδαίους ἐλθεῖν
 καὶ τὴν παρ' ἐκείνοις σοφίαν μετελθεῖν καὶ πάλιν ἐκεῖθεν ἀνα- P. 211
 15 ζεύξαντα εἰς Ἰταλίαν χωρῆσαι, φυγόντα τὴν πατρίδα Σάμμον διὰ
 Πολυκράτην τὸν τύραννον, καὶ διαζῆσαι τὴν Ἰταλικὴν διατριβὴν
 συστησάμενον. ἔμεινε δὲ ἡ Αἴγυπτος ὑπὸ Πέρσας ἔτι ἕως Λα-
 ρείου τοῦ Ξέρξου. ἔστιν οὖν κζ' δυναστεία, καθ' ἣν Πέρσαι ἐκρά-
 τησαν ἀπὸ ε' ἔτους Καμβύσου.

1. Legebatur Οὐάφρις. ὠάφρις AB, quod est Οὐάφρις. Vide
 p. 141, 10. 3. Ἀμωσις m. Vulgo Ἀμασις. 6. ἔτους] ἔτος B.
 7. ἔτεσι — τοῦ πρ' addidi ex B. 8. μεστράιας B. Μαιστράιας G.
 9. μεστράϊμ τοῦ καὶ μηνέως AB. Μαιστράϊμ τοῦ καὶ Μηνέως
 (Μηνιος m.) G. 10. κατ' αὐτὸν B. κατὰ τῶν G. 12. φιλο-
 σοφίαν] ὁ Καμβύσης εἰς Πέρσας ἀπάγει, ὅθεν Πυθαγόρας add. m.
 13. εἰς om. G. 17. ἔτη . . . ἕως G. 19. ε' om. G.

Aegyptiorum rex 85 Vaphres annis 34, mundi vero 4902.

Aegyptiorum rex 86 Amosis annis 50, mundi vero 4936.

Aegyptiorum regnum a vulgari mundi anno 2776 per dynastias 10,
 reges vero 86 perseverans ad annum 4944, eidem Maestraeae, hoc est
 Aegypti regioni post Maestraem, qui et Menes dictus est, primum eius
 principem, imperante Amosi defecit. Aegyptum autem Amosis tempore a
 debito regibus obsequio secedentem armisque et continuis tumultibus agi-
 tatum Cambyses subiecit; Pythagoramque ob philosophiae studium in ea
 peregrinantem Cambyses in Persas transfert; et exinde cum reliquis capti-
 vis inter Persas Pythagoras versatur, Chaldaeorumque contubernio usus,
 receptam ab eis philosophiam edocetur; indeque digressus, patriam Sa-
 mon et Polycratis tyrannidem devitans, in Italiam se confert, in qua vi-
 tam egit diuturniorem et Italicis institutis originem dedit. Caeterum sub-
 iecta Persis permansit Aegyptus usque ad Darium Xerxis filium annis
 . . . . . Vigesima igitur septima est dynastia, qua Persae tenuerunt
 Aegyptum ab anno Cambysis quinto.

Ῥωμαίων βασιλεῖς.

Ῥωμαίων εἴς ἐβασίλευσε Νουμῆς Πομπήλιος ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψπ'.

B Νουμῆς μετὰ Ῥωμύλον βασιλεύσας Ῥώμης πρῶτος νόμους Ῥωμαίοις εἰσήγαγεν. ὁ αὐτὸς τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων ᾠκοδόμησεν. ὁ αὐτὸς τῶ ἐνιαυτῶ δύο μῆνας προσέθηκε, τὸν τε Ἰανουάριον καὶ τὸν Φεβρουάριον, δεκαμηνιαίου τοῦ ἐνιαυτοῦ πρὸ τούτου χρηματιζοντος. ὁ αὐτὸς καὶ γογγιάριον ἔδωκεν, ἀσάρια ξύλινα καὶ σκύντινα καὶ δοτράκινα.

V. 169 Ῥωμαίων ἐπὶ ἐβασίλευσε Τοῦλλος Ὀστίλιος ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωα'.

C Οὗτος καὶ Σίβιος παρὰ τισι λέγεται. τοῦτόν φασι πρῶτον περιβαλέσθαι πορφύραν ἐν βασιλεύσει Ῥωμαίων καὶ ῥάβδον κατασχεῖν. οὗτος τῆς οἰκίας αὐτῶ καταφλεχθείσης σκηπτῶ συγκραθεὶς τελευτᾷ. ἄλλοι δὲ τινες τῶν ἱστορικῶν τέταρτον αὐτὸν ἀπὸ 15 Ῥωμύλου τάττουσιν ἢ εἴ Ἀγκῶνα Μαρκίωνα μετὰ Νουμῶν προτάττοντες αὐτοῦ καὶ Πρίσκον Ταρκύνιον καὶ Σίβιον Τοῦλλον, καὶ μετὰ τούτους τὸν Τοῦλλον Ὀστίλιον.

2. Πομπήλιος Scaliger p. 47. Vulgo Πόμπκιος. 4. ῥόμυλον B. Ρωμύλλον G. νόμους ῥωμαίοις B. Ρῶμος Ῥωμαίους G.
6. ἰαννουάριον B. 7. καὶ τὸν B. τὸν om. G. δεκαμηνιαίου AB.
8. αὐτὸς καὶ] καὶ om. G. ἀσάρια B. 10. ἐβασίλευσεν ἐπὶ A. τοῦλος B. ὀστίλλιος A. ἔτη λβ' addidi ex B.
11. δωκα' m. 12. Ante Οὗτος vulgo legebantur οὗτος πρῶτος πορφύραν περιβάλλεται (περιεβάλετο B.) καὶ ῥάβδον κατέσχεν, quae in margine habet B. 13. τὸν τοῦλλον B. τὸν Τοῦλλιον G. ὀστίλλιον A.

Romanorum reges.

Romanorum rex 17 Numa Pompilius annis 41, mundi vero 4720.

Numa Romulo vivis erepto regnavit. Ille Capitolium a fundamentis erexit. Idem decimestri prius anno existenti duos menses Ianuarium et Februarium adiecit. Ipse congiarium populo dedit, nummos videlicet ligneos, coriaceos et testaceos.

Romanorum rex 18 Tullus Hostilius annis 32, mundi vero 4821.

Hic regum primus purpuram induit et sceptrum regium insigne manu tenuit. Hic Sylvii quoque nomen apud aliquos sortitur. Eundem e regibus primum purpura se ornasse et sceptrum manibus tenuisse ferunt. In censa domo fulmine percussus interiit. Historicorum nonnulli quartum a Romulo ponunt, alii quintum eum numerant, Anco Martio, Prisco Tarquinio, et Sylvio Tullo post Numam ei praepositis, ac tandem retro hunc Tullum Hostilium.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων λ' ἐβασίλευσεν Ἀλκμαίων ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψκθ'.

Ἐπὶ τούτου Ἀθήνησιν ἡ διὰ βίου καταλύθη ἀρχὴ μετὰ Ἀλ-
D
δκμαίωνα τὸν λ' βασιλεία Ἀθηναίων κατεστάθησαν ἄρχοντες δε-
καετῆς ζ'.

Ων πρῶτος ἄρχων δεκαετῆς Ἀθηναίων Χάροψ Αἰσχύλου ἔτη ι'.
οὗτος πρῶτος δεκαετῆς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψλα'.

Ἀθηναίων λβ' ἐβασίλευσεν Αἰσιμίδης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
10 ἔτος δψμα'.

Ἀθηναίων λγ' ἐβασίλευσε Κλεόδικος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δψνα'.

Ἀθηναίων λδ' ἐβασίλευσεν Ἴππομένης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δψξά'.

15 Ἀθηναίων λε' ἐβασίλευσε Λεωκράτης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν P. 212
ἔτος δψοα'.

Ἀθηναίων λς' ἐβασίλευσεν Ἀψανδρος ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δψπα'.

Ἀθηναίων λζ' ἐβασίλευσεν Ἐρυξίας ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
20 ἔτος δψηα'.

Ἔως τοῦδε τοῦ δα' ἔτους ἐξ Ἀδάμ οἱ Ἀθηναίων βασιλεῖς
πρῶτοι ιζ' καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ διὰ βίου λεγόμενοι ἄρχοντες ιγ'.
ἔπειτα δεκαετῆς ζ'. ὁμοῦ πάντα λζ', κρατήσαντες τῆς Ἀθηναίων

5. δεκαετῆς ζ' Scaliger p. 47. ι' ἔτισι σζ' G. 7. Ἀθηναίων —
δεκαετῆς (nam sic codex) addidi ex B. Χάροψ] Codex α' χαροψ.
12. δψξά' A. 14. δψνα' A. δξά' B. 19. Legebatur Εὐ-
ρυξίας. Eusebii Eusebius p. 138. Εὐρυξίας Scaliger p. 47.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 30 Alcmaeon annis 2, mundi vero 4729.

Eius tempore imperium perpetui principis vita prorogatum abrogatur.
Post Alcmaeonem trigessimus Atheniensium regem praesides decennales in-
stituti sunt septem:

Quorum primus Charops decennalis extitit; anno mundi 4731.

Atheniensium 32 rexit Aesimides annis 10, mundi vero 4741.

Atheniensium 33 rexit Cleodicus annis 10, mundi vero 4751.

Atheniensium 34 rexit Hippomenes annis 10, mundi vero 4761.

Atheniensium 35 rexit Leocrates annis 10, mundi vero 4771.

Atheniensium 36 rexit Apsander annis 10, mundi vero 4781.

Atheniensium 37 rexit Euryxias annis 10, mundi vero 4791.

Ad annum 4801 ab Adam creato Atheniensium reges primi fuere 17,
in quorum locum magistratus tota vita prorogati 13, quibus decennales
septem successit; quorum omnium summa est 37, imperium Atheniensium

ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ ᾤμιέ' κοσμικοῦ ἔτους ἐπαύσαντο, διαρκέσαντες
 Β ἐπὶ ἔτη ὄλα ῶνζ'. μετὰ τούτους ἄρχοντες ἐνιαυσιαῖοι εὐρέθη-
 σαν ἐξ εὐπατριδῶν, ἐννέα τε ἀρχόντων Ἀθήνησιν ἀρχὴ κατε-
 στάθη· ἡ δὲ τῶν ἐνιαυσιαίων ἡρχθη τῷ δωδ' ἔτει τοῦ κόσμου,
 Κρόντος πρώτου ἄρχοντος ἡγησαμένου ἐπὶ τῆς ιθ' ὀλυμπιάδος, 5
 οἱ δὲ ἐπὶ κέ'. ἀφ' οὗ ἐπὶ σ' ὀλυμπιάδα ἄρχοντες δεγ' μέχρι Φιλί-
 νου, καθ' ὃν ὑπάτερον Γράτος Σαβινιανὸς Ῥωμαίων καὶ Σέλευ-
 κος, ἀπὸ τῶν περὶ Βροῦττον μετὰ τοὺς βασιλεῖς ὑπατευσάντων,
 ψκ' καταριθμούμενοι ἐπὶ τὸ ψκγ' ἔτος τοῦ κόσμου, κατὰ τὸν
 Ἀφρικανὸν, ὅπερ ἦν Ἀγτωνίνου, τοῦ καὶ Ἀγγέντου Ῥωμαίων 10
 βασιλέως ἔτος γ'.

Σποράδην.

C Ἀρκτίνος Μιλήσιος ἐποποιὸς ἤκμαζεν.

Ἐν Ἰταλίᾳ Πανδοσία καὶ Μεταπόντιον πόλεις ἐκτίσθησαν.

Ἀθήνησι πρώτη ἐναυπηγήθη τριήρης ὑπὸ Μηνοκλέους. 15

V. 170 Θηβαῖοι Κυρήνην ᾤκισαν κατὰ χρησμόν. οἰκιστὴς δὲ αὐτῆς
 Βάττος ἔ καὶ Ἀριστοτέλης.

2. ἐνιαυσίοι G. 3. Vulgo εὐπατριδῶν.

4. Vulgo ἐνιαυσίων. 5. ἡρχθη B. ἡρχθαι A. ἠνφρχθαι (sic) G. δωδ' G. 6. δεγ' m.

7. σαβινιανὸς AB. Σευηριανὸς G. 8. Βροῦ-
 τον G. 9. ἐπὶ τὸ — ἔτος B. ἐπὶ τῷ — ἔτος A. ἐπὶ τῷ —
 ἔτους G. 10. ἀγγέντου AB. Ἀγγούστου G. 13. ἀρκτίνος B.

ἀρκτίνος A. Ἀρκτῶν ὁ G. Arctius Eusebius p. 319. μιλῆσιος B.
 ἐποποιὸς Bredovius. ἐπίποιος B. ἐπίποιος A. versificator Euse-
 bius. 14. Μεταπόντιον Scaliger p. 47. μετὰ πόντιος AB. Μετα-
 πόντιος G. Metapontus Eusebius. 15. τριήρης ὑπὸ μινολέους B.

Ἀμηνόκλος m. 16. Θηβαῖοι Scaliger. Thebani Eusebius
 p. 320. ᾤκισαν Scaliger. Vulgo ᾤκησαν.

gesserunt a communi mundi anno 4945, extincti sunt tandem postquam
 integros annos 856 stetit eorum potestas. Iis sublatis annui magistratus
 excogitati sunt et ex Patriciis assumpti; novemque magistratum potestas
 stabilita. Annuorum porro magistratum imperium visum est primum anno
 mundi 4801, Creonte primo principe instituto circa 19, et ut aliis pla-
 cet, circa 25 Olympiadem; a quo ad 250 Olympiadem et Philenum ma-
 gistratum, alii medii 923, numerantur. Huius Phileni tempore consu-
 latum Romae gerebant Gratus Severianus et Seleucus, ex iis qui circa
 Bruti aetatem regibus exactis, creati sunt consules 725 numero usque ad
 vulgarem mundi annum 5723, ut auctor est Africanus, qui Antonini Au-
 gusti fuit annus tertius.

Miscellanea.

Action Milesius florebat.

Pandosia et Metapontius Italiae civitates conditae.

Prima triremis ab Amenocle Athenis fabrefacta.

Ex oraculi edicto Theraci Cyrenem incoluerunt; Battus, qui et Ari-
 stoteles, eius conditor extitit.

Ἐν Πόντῳ Τραπεζοῦς ἐκτίσθη.

Ἐν Σικελίᾳ Νάξος ἐκτίσθη.

Ἐν Σικελίᾳ Χερρόνησος ἐκτίσθη.

Μήδων βασιλεῖς.

D

5 Μήδων ε' ἐβασίλευσεν Ἀφραάρτης ἔτη να'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωλη'.

Μήδων ζ' ἐβασίλευσε Κυαζάρης ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωπθ'.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

10 Μακεδόνων γ' ἐβασίλευσε Τύρμας ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δψνθ'.

Μακεδόνων δ' ἐβασίλευσε Περδικκας ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωδ'.

Μακεδόνων ε' ἐβασίλευσεν Ἀργαῖος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν P. 213

15 ἔτος δωνβ'.

Οὗτος ὁ Ἀργαῖος πρῶτος ἐν Μακεδονίᾳ τείχη ἤγειρε.

Σποράδην.

Ἀρχιλοχος καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἀριστόξενος οἱ μουσικοὶ ἐγνω-
ρίζοντο.

20 Γυμνὴ παιδεία πρῶτον ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἤχθη.

1. τραπεζοῦς Bn. Τραπεζοῦς G.	2. Νάξος Scaliger. Vulgo
Ναός. Anasus Eusebius p. 321.	3. χερρόνησος AB. 8. δωπη' B.
10. τυρμάς B.	12. περδικκας B. Vulgo Περδικκας.
11. δωνβ' m. Vulgo δωνβ'.	14 et 16. ἀργαῖος B.
18. ὁ καὶ Σιμωνίδης G.	14. λδ' B. λβ' G.

Trapezus in Ponto constructa.

Naxus in Sicilia aedificata.

Cherronesus quoque in Sicilia fundata.

Medorum reges.

Medorum rex 6 Aphraartes annis 51, mundi vero 4838.

Medorum rex 7 Cyaxares annis 32, mundi vero 4889.

Macedonum reges.

Macedonum rex 3 Tyrmas annis 45, mundi vero 4759.

Macedonum rex 4 Perdiccas annis 48, mundi vero 4804.

Macedonum rex 5 Argaeus annis 32, mundi vero 4852.

Argaeus iste primus in Macedonia muros exstruxit.

Miscellanea.

Archilochus, Simonides et Aristoxenus musicae peritia clari.

Nudorum corporum exercitatio in Lacedaemoniam primum inducta.

Georg. Syncellus. I

Ἐπι Σιβύλλῃ Σαμία χρησμοδόδος ἢ καὶ Ἡροφίλα ἐγνωρίζετο.
 Β ἢ γὰρ Κυμαία κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἤκμαζε.

Κύζικος ὠκίσθη.

Ζάλευκος ὁ νομοθέτης Λοκρῶν ἤκμαζε.

Κύψελος Κορίνθου ἐτυράννησεν ἔτη κη΄.

5

Λέσχης Λέσβιος ὁ τὴν μικρὰν Πριάδα ποιήσας καὶ Ἀλκμαίων
 ἤκμαζεν.

Ἐν Πόντῳ πόλις Ἱστορος ἐκτίσθη.

Ἀκανθος καὶ Στάγειρα ἐν Ἑλλάδι ἐκτίσθησαν.

Λάμψακος καὶ Ἀβδηρα ἐκτίσθησαν.

10

Τέρπανδρος μουσικὸς ἐγνωρίζετο.

Ἐν Σικελίᾳ Σελινοῦς ἐκτίσθη.

Δωδώνης τῷ μαντεῖῳ κατὰ τοὺτους Ἑλληνας τοὺς χρόνους
 ἐχρήσαντο.

Φάλαρις Ἀκραγαντίνων ἐτυράννησε.

15

С Θαλῆς Ἐξαμῶν Μιλήσιος φιλόσοφος εἰς τῶν ζ' σοφῶν ἐγνω-
 ρίζετο, ὃς λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη.

Ἐν Πόντῳ Βορυσθένης ἐκτίσθη.

1. Σίβυλλα G. ἢ] ἦν AB. eademque Eusebius p. 325. 4. Ἰστο-
 ρος θέτης Λοκρῶν B. 5. Vulgo Κύψελος. 6. Ἀλκμῶν Scaliger
 p. 48. Alcmaeon etiam Eusebius p. 326. 8. Ἱστορος Scaliger.
 Istorus Eusebius. 9. στάγειρα AB. 12. Vulgo Σελινοῦς. Ἰστο-
 ροῦς B. 15. φάλαρις B. 16. Vulgo Θαλῆς. Θαλῆς B.
 Ἐξαμῶν dedi ex chronico paschali p. 143. Vulgo Ἐξαμῶν. Male
 Scaliger Ἐξαμίον. Apud Diogenem Laert. I, 22. ex codice Arunde-
 liano Ἐξαμῶν restituendum, quod ibidem sect. 29. recte praebuit
 editio Basileensis, temere mutarunt critici. Examii Hieronymus p. 122.
 Examilae Eusebius p. 327. Hoc est Examiae. 17. ὃς om. G.
 18. Βορυσθένης Scaliger. Vulgo Βορυσθέτης.

Sibylla Samia, nomine Herophila, vaticinatur; Cumaea enim altera
 Troianis temporibus vivebat.

Cyzicus aedificata.

Zaleucus Locrorum legislator florebat.

Cypselus tyrannidem exercet Corinthi annis 23.

Lesches Lesbios parvae Iliados auctor, ut et Alcmaeon, vivebat.

Istrus civitas in Ponto aedificata.

Acanthus et Stagira urbes in Graecia conditae.

Lampsacus et Abdera constructae.

Terpander musicus agnoscebatur.

Selenus in Sicilia erecta.

Dodonae oraculo Graeci hoc tempore utebantur.

Phalaris in Agrigentinos tyrannidem exercet.

Thales, Examii filius, e septem philosophis unus celebrabatur. Aetas
 centum superasse dicitur.

Borysthenes in Ponto construitur.

Σινώπη ἐκτίσθη.

Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητῆς ἐγνωρῆζετο.

Ἔτι Τέρπανδρος μελοποιδς, ὃς τὴν ἐπτάτονον ἁρμονίαν εὗ-
ρειν λέγεται, ἤκμαζε.

5 Βάττος Κυρήνην ἐπέκτισε.

Κορινθίων Περιανδρος ὁ Κνυφίλου ἐτυράννησε.

Λιπάρα ἐκτίσθη.

Ἐπίδαμος, ἡ νῦν καλουμένη Δυρράχιον, ἐκτίσθη.

Προύσια ἐκτίσθη.

10 Φάλαρις τυραννῶν κατελύθη. D

Δράκων κατὰ τινὰς ἐνομοθῆτει.

Ἀρίων ἐγνωρῆζετο Μηθύμνυϊος. οὗτος ἐπὶ δελφίνος εἰς Ταί-
ναρον διεσώθη.

Ἄλκμᾶν κατὰ τινὰς ἐγνωρῆζετο.

15

Κ Ο Σ Μ Ο Υ Ε Τ Η

V. 171

Τοῦ Ἰούδα ἰδ' ἐβασίλευσε Μανασσῆς ἔτη νέ'. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος δψλξ'.

Μανασσῆς υἱὸς Ἐζεκιου καὶ Ἐπιβαὰλ ἰβ' ἐτῶν βασιλεύσας
τοῦ Ἰούδα μαρτύρατος γέγονε καὶ ἀσεβέστατος εἰδωλολατρειῆς P. 214

1 et 2. G posuit post 4. 5. κυρήνην AB. 6. Vulgo Κνυφί-
λου. κνυφίλον B. 7. Vulgo Λίπαρρα. λιπαρά B. 10. φάλα-
ρις B. 12. Δράκων m. Αῤῥάκων G. ἀρειον B. τέναρον B.
14. ἄλκμᾶν AB. 17. δψλξ' m. 18. Ἐπιβαὰλ] Ἀπιβα m.
19. μαρτύρατος B. εἰδωλολατρειῆς A.

Rursus Terpander musicae studiosus septem vocum concordiae inven-
tor vigeat.

Sinope fundatur.

Myrtaeus Atheniensis poeta clarebat.

Battus Cyrenem absoluit.

Periander, Cypseli filius, Corinthiorum tyrannidem obtinuit.

Lipara condita.

Epidamnus, nunc Dyrrhachium, aedificatur.

Prussiae fundamenta iaciuntur.

Phalaris tyrannus e medio tollitur.

Draco, ex quorundam sententia, legibus ponendis vacat.

ad Arion Methymnaeus, ut volunt quidam, florebat. Delphino insidens
Taenarum vectus servatur.

Alcman, ut quibusdam videtur, agnoscebatur.

MUNDI ANNI.

Iuda rex 14 Manasses anni 55, mundi vero 4795.

Manasses, Ezecia et Apsiba satus annis 12 sceptrum Iuda modera-
tus, nequissimus et impiissimus, idololatriae, caedibus iniustis, auguriis,
veneficiis et scortationibus intentus vitam egit foedissimam. In aede de-

καὶ αἱματεχυσαῖς ἀδίκους, οἰωνισμοῖς τε καὶ φαρμακείαις καὶ μοιχείαις συζῶν. οὗτος ἐν οἴκῳ κυρίου Διὸς ἄγαλμα τετραπρόσωπον ἔστησεν. ἄλυσος δὲ ὑπὸ Ἀσσυρίων βασιλέως ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ καὶ εἰς ἄγαλμα χαλκοῦν κατακλιθεὶς ἐδεήθη τοῦ θεοῦ τὴν ψῆδὴν ἕσας, ἧτις μέχρι καὶ νῦν θαυμαστή τις ἔστι καὶ ὡς γέμουσα κατανύξεως, ἐφ' ἣν δυσωπηθεὶς ὁ θεός, διαρραγέντος τοῦ ἀγάλματος, διεσώθη ἀποκαταστάς εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. οὗτος πείραν λαβὼν τῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοῖς Βρυτανουοῦσι τῆς εἰδωλολατρίας καὶ λοιπῆς ἐπαύσατο ματαιώματος, τὸ τοῦ Διὸς εἰδῶλον ἐκβαλὼν ἐξ οἴκου κυρίου, ὃ ἦν αὐτὸς ἰσοεισαγαγὼν, καὶ ῥήψας ἔξω τῆς πόλεως σὺν τοῖς λοιποῖς βδελύγμασιν. ὁ αὐτὸς τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ ὑποκόμῃσεν καὶ τὸν ναὸν ἀνεκτίσασατο, ζήσας τὸ λοιπὸν ἐν εὐσεβείᾳ.

Προεφήτεον Ἰωὴλ, Ἀβδιοῦ, Ἰωνῶς, Νυοῦμ, Ἀμβρακίου.

Ὅλδὰ γυνὴ παρ' Ἑβραίοις προεφήτεε. 15

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἀμῶς υἱὸς Μανασσῆ ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ωμζ'.

C Οὗτος πονηρότατος ἦν. τοῦτον τῷ β' ἔτει αὐτοῦ ἀνεῖλον οἱ περὶ αὐτόν· ὁ δὲ λαὸς ἐπεξῆλθε τῷ φόνῳ τὸν Ἀμῶς υἱὸν Μανασσῆ. δώδεκα ἔτη Εὐσέβιος λέγει βασιλεύσαι κατὰ τοὺς ο'. ψεῦδος δέ.

1. αἱματεχυσαῖς B. αἱματοχυσαῖς G. φαρμακείαις καὶ μοιχείαις AB. 3. ἐπιστρατεύσασατο G. 10. ἐκβαλὼν B. ἐκβαλὼν G. 13. ναὸν ανονυμ. Vulgo λαόν. ἀνεκτίσασατο] ἀνεκτίσασατο B. 14. Προεφήτευσεν G. 15. προεφήτευσεν G. 17. δ'ων' m. 19. τοῦ Ἀμῶς υἱοῦ G. 20. δώδεκα ἔτη] ἔτη G. δώδεκα ἐτὶ B. Εὐσέβιος] P. 20 et 326. τοὺς ο'] Reg. IV. 21, 19. Vide Maium ad Eusebium p. 20.

mini quadrifrontem Iovis statuam posuit. A rege vero Assyriorum captus, quod belli societatem cum eo non iniisset, in aeream statuam immissus et conclusus, edito cantico usque in hodiernum diem exstante, mirandi argumentum, et poenitentis animi dolorem testante, deum precatus est et ad clementiam adeo inflexit, ut rupta statua salvus evaderet et in regnum restitueretur. Hic dei nunquam enarrandae erga poenitentes humanitatis sumpto experimento, ab idolorum cultu et omnibus vanis ritibus abstinuit; simulacrum quod Iovi consecraverat ipse deiecit et cum reliquis sordibus extra urbem deportavit. Murum ad meridiem Hierosolymorum positum instauravit, et plebis reparavit damna, residuosque vitae annos summa cum pietate exegit.

Ioël, Abdias, Ionas, Naum, Abacum spiritu prophetiae insignes; mulier quoque Oida eodem vaticinandi dono clara.

Iuda rex 15 Amos, filius Manassis, annis 2, mundi regni 4850.

Hic maiores nequitia superavit; eumque secundo regni sui anno domestici confoderunt; populus autem Amos filii Manassis caedem ultus est.

Eusebius ex septuaginta Interpretum mente, quibus tamen mendacium imponit, annis 12 regnasse asseverat.

Τοῦ Ἰούδα ἰς ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς Ἀμὼς ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωμθ'. καὶ Γεδαιδὰ τῆς Ὀζίου θυγατρὸς.

Σκύθαι τὴν Παλαιστίνην κατέδραμον καὶ τὴν Βασάν κατέσχον τὴν ἐξ αὐτῶν κληθεῖσαν Σκυθόπολιν.

5 Χελκίας ἀρχιερεὺς ἱεράτευσε πατῆρ Ἰερεμίου καὶ Σωσάννης. D Σοφωνίας προεφήτευε.

Τῷ ἰγ' ἔτει Ἰωσίου, κόσμον δὲ δωξγ' ἤρξατο προφητεῦεν Ἰερεμίας. ἀπὸ δὲ τοῦ ε' ἔτους τῆς προφητείας αὐτοῦ, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἰη' ἔτους Ἰωσίου, ἀριθμοῦσί τινες τὰ ἐβδομήκοντα

10 ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου.

Ὅλδὰ γυνὴ Ἐβραία προεφήτευσεν.

Ἰωσίας υἱὸς Ἀμὼς καὶ Γεδδιδὰς τῆς Ὀζίου θυγατρὸς ἐβασίλευσε τοῦ Ἰούδα, ὀκταέτης ὢν ἀρξάμενος τοῦ βασιλείου ἔτη λα'. οὗτος εὐσεβέστατος πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν βασι-

15 λευσάντων ὤφθη. ἐπὶ αὐτοῦ Χελκίας ἀρχιερεὺς εὐρῶν ἐν τῷ ναῷ P. 215

βιβλίον τοῦ νόμου καὶ Σαφατεὶ τῷ γραμματεῖ κοινωσάμενος ἐπέ-

δειξε τῷ Ἰωσίᾳ. ὁ δὲ τοὺς θείους λόγους ἐπαναγνωσθέντας ἀκού-

σας, σφόδρα θεοφιλῆς ὢν, διέρρηξε τὴν ἐσθήτα αὐτοῦ καὶ

τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθάρσας, ἀπὸ τῶν βύδελυγμάτων ὧν ἔστη-

20 σεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀμὼς, τὴν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ὅλον τὸν Ἰού- V. 172

2. δωμθ'] δωνθ' m. γεδαιδὰ B. γαιδεδὰ A. Γεδαιδὰ G. Ἰε-
δίας m. Ὀζ(ίου) Eδειὰ m. Vide Reg. IV. 22, 1. 5. χελ-

κίας B. Χαλκίας G. 6. σοφονίας AB. 7 et 11. προεφήτευσεν G. 7. δὲ δωξγ' B. δὲ ἔτη δωξγ' G. δὲ ἔτει δωξδ' m.

12. γεδδιδὰς B. γαιδδιδὰς A. Γαιδαιδὰς G. Ἰεδίας m. Ὀζ(ίου)
Eδειὰ m. ἐβασίλευε B. ἐβασίλευσεν G. 13. λα'] λδ' AB.

15. Χαλκίας G. 16. σαφατεὶ AB. ἐνέδειξεν G. 19. θεοῦ]
κυρίου G. καθαρῆσας B. 20. Ἰούδα B. Ἰούδα G.

Iuda rex 16 Iosias, Amos patre et Iedia Oziae filia natus, annis 31, mundi vero 4852.

Scythae Palaestinam incursionibus depopulantur et Basan occupant, eorum nomine dictam postmodum Scythopolin.

Chalcias, pater Hieremias et Susannae, pontificatum tenuit.

Sophonias propheta clarus.

Anno Iosias 13, mundi vero 4864 Hieremias prophético spiritu cepit praedicare. A quinto vaticiniorum ipse ceptorum anno, ab Iosias 18 intellege, septuaginta captivitatis annos ad Cyri primum nonnulli numerant.

Olda quoque mulier Hebraea prophetia donata.

Annos octo Iosias filius Amos ex Iedia Oziae filia natus ad imperium proventus est octennis et annis uno supra 30 obtinuit. Hic omnium se priorum piissimus, nulli pariter postremum religione secundus extitit. Eius aetate repertum in templo legis librum Chalcias pontifex Saphati scribae communicavit et uterque Iosias commonstravit. Lectis perceptisque dei verbis ceu religione praestans, vestimenta discidit et ab idolorum inquinamentis, quae pater eius Amos intulerat, domini templum et Hierusa-

δαν ἀποστήσας τῆς εἰδωλολατρίας τὰ εἰδωλα καὶ τὰ τῶν ἀσεβῶν ὅσα τοῖς θυσιαστηρίοις ἐπέκασε, παντοίως ἐκπορθέσας τὰ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Σαμάρειαν μιάσματα, καθὼς προεφήτευσε περὶ αὐτοῦ ὁ ἐξ Ἰούδα παραγενόμενος προφήτης πρὸς Ἱεροβοάμ, ὃν ἐθανάτωσεν ὁ λέων ὑποστρέφοντα 5
 Β διότι ἔφυγεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ συμπροφήτου αὐτοῦ. ἐπὶ αὐτοῦ τὸ θάναστος ἤχθη πάσχα. οὗτος συμβαλὼν εἰς πόλεμον τῷ Νεχαῶ Φαραῶ οὐκ ἐπελθόντι αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ παραιτομένῳ τὴν πρὸς αὐτὸν μάχην, κατατοξενθεὶς Ἰωσίας ἐτελεύτησεν, ἀποκομισθεὶς εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰωσίας υἱὸς Ἀμιὼς υἱοῦ Μανασσῆ ἁ' 10 καὶ ἐν ἔτος βασιλεύσας ἐν Ἱερουσαλήμ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν βασιλεῖς ὑπερῆρε τῷ θεῷ ζήλω, τὰ τε πανταχοῦ εἰδωλα καὶ σεβάσματα καθελὼν καὶ τοὺς εἰδωλολατροῦντας ἐξάρας, τοὺς μὲν ζῶντας, τοὺς δὲ θανόντας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν. 15
 C τῷ ἡ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγένετο πάσχα ἐν Ἱερουσαλήμ, 15 ὅλον, φησὶν ἡ τῶν Παραλειπομένων δευτέρα βίβλος, οὐκ ἐγένετο ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ παντὸς βασιλέως Ἰσραὴλ, οὐκ ἐποίησαν ὡς τῷ Φασέκ, ὃ ἐποίησεν Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδας καὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλήμ· οὗτος τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς 20 γνῶστας καὶ τὰ θεραφίμ καὶ τὰ εἰδωλα καὶ τὰ Κηρεσίμ, ἃ ἦν

1. εἰδωλολατρίας A. 5. Vulgo Ἱεροβοάμ. ὑποστρέφοντα G.
 8. νεχαῶ φαραῶ B. νεχαῶ φαραῶ A. Νεχαῶ Φαραῶ G.
 10. υἱοῦ] τοῦ G. ἁ' καὶ ἐν B. ἁ' G. 13. ἐξέσρας G.
 16. Παραλειπομένων δευτέρα] Cap. 35, 18. 17. Ἰσραὴλ A. Ἱερουσαλήμ G.
 18. ὡς τῷ] ὡς τὸ G. 20. ἐγγαστριμύθους B.
 21. θεραφίμ A. θεραφίμ B. Τεραφίμ G.

lem omnem expurgavit; cumque a simulacrorum cultu Iudaeam totam avocasset, simulacra ipsa impiorum ossibus admixta et altaribus superimposita consumpsit igne, sordibus huiusmodi ex omni Iudaea et Samaria eliminatis, prout propheta ex Iudaea profectus, qui que ob sumptum in comprophetiae domo cibum iter agens a leone praefocatus fuit, Hieroboam olim praedixerat. Eius tempore pascha multo apparatu celebratum. Idem praelio cum Nechao Pharaone arma non movente, imo bellum aversato congressus, sagittae vulnere interiit et Hierusalem delatus est. Iosias, Amos filius, Manassis nepos, uno supra tricesimum anno sceptris potitus, cum maiores, tum posteros omnes pietatis ardore superavit. Idolis delubrisque cunctis passim profligatis, simulacrorum etiam cultoribus ad poenam exquisitis; vivos quidem in aris mulctavit, nec non defunctos propriis in sepulcris insequutus est. Anno regni eius 18 actum est pascha in Hierusalem, quale testatur Paralip. liber II. a Samuelis prophetae vel regis alterius per nullum in Hierusalem celebratum. Non egerunt, inquam, tale Phasac, quale Iosias et sacerdotes et levitae, et omnis Iuda et Israel, qui reperti sunt in Hierusalem, peregerunt. Hic ventriiloquos et cognitores sive divinos et Theraphim et idola et Caresim sive offendicula, quae fuerant in terra

ἐν γῆ Ἰούδα καὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐνεπύρσεν, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους
 τοὺς γεγραμμένους τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ βιβλίου ὃ εἶρε Χελκίας
 ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. ὅμοιος Ἰωσίου οὐκ ἐγενήθη ἔμπρο-
 σθεν αὐτοῦ, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὄλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ
 5 ἐν ὄλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὄλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νό- D
 μον Μωϋσῆ, καὶ μετὰ τούτων οὐκ ἀνέστη ὅμοιος αὐτῷ. πλήν
 οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὐ
 ὤργισθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ πάντα τὰ παροργίσματα
 ἃ παρώργισε Μανασσῆς. καὶ εἶπε κύριος, καὶ γε τὸν Ἰούδαν
 10 ἀποστήσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ,
 καὶ ἀπωσάμην τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην, Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἴ-
 κον, ὃν εἶπα. ἔστω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ ἀνέβη Νεχαὼ Φα-
 ραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποτα-
 μὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν
 15 αὐτῷ. καὶ ἀπέστειλε Νεχαὼ πρὸς Ἰωσίαν ἀγγέλους λέγων, τί
 ἔμοι καὶ σοὶ βασιλεῦ Ἰούδα; καὶ οὐκ ἐπὶ σέ ἦκω σήμερον πόλε- P. 216
 μιον πολεμῆσαι. καὶ ὁ θεὸς εἶπε κατασπεῦσαι μὲ· πρόσειχε ἀπὸ
 τοῦ θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ μὴ καταφθείρῃ σέ. καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν
 Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἦ πολεμῆσεν αὐτὸν
 20 ἐκραταιώθη. καὶ οὐκ ἤκουσε τὸν λόγον Νεχαὼ διὰ στόματος

1. Ἰσραὴλ] Ἱερουσαλὴμ G. ἐνεπύρσεν B. 2. ἐπὶ B. ἐκ G.
 Χελκίας] ὁ Χαλκίας G. 3. ὅμοιος Bm. ὁμοίως G. Vid.
 Reg. IV. 23, 25. ἐγενήθη B. ἐγενήθη G. 5. καὶ ἐν ὄλῃ
 ψυχῇ αὐτοῦ add. B. 6. μωϋσεὶ B. Quae forma ubique restituenda
 videtur. 7. οὐ κατεστράφη G. ὀργῆς θυμοῦ B. θυμοῦ
 om. G. 8. θυμῷ addidi ex B. θυμοῦ A. 9. παρώργισεν B.
 9. Ἰούδαν B. Ἰούδα G. 12. ἔστω] ἔσται G. νεχαὼ φα-
 ραὼ conatanter AB. 18. καταφθείρῃ B. διαφθείρῃ G. Vide Pa-
 ralip. II. 35, 21. 20. διὰ] ἀπὸ G.

Juda et in Hierusalem, consumpsit igne, ut firmaret verba legis scripta in libro, quem invenit Chalcias sacerdos in domo domini. Similis Iosiae rex ante tempus eius non fuit, qui reversus fuerit ad dominum in toto corde suo et in tota virtute sua secundum omnem legem Mosi, et post eum non surrexit similis illi. Verum tamen non est aversus dominus a furore suo vehementi, quo indignatus est dominus in Iuda, super irritamentis, quibus irritavit eum Manasses. Et dixit dominus: etiam Iuda removebo a facie mea, sicut removi Israel, et abiliam civitatem, quam elegeram Hierusalem et domum, de qua dixi: erit nomen meum ibi. Et ascendit Pharaon Nechao rex Aegypti in regem Assyriorum ad flumen Euphratem; et profectus est Iosias obviam. Et misit Nechao legatos ad Iosiam, dicens: quid mihi et tibi rex Iuda? Adversum te nullum mihi est hodie bellum susceptum. Deus autem me festinare iussit. Cave tibi a deo mihi comite adiuncto, ne te confodiat. Et non avertit Iosias faciem suam ab eo, sed ad impugnantem eum animum viresque sumpsit. Et non audivit verba Ne-

θεοῦ, καὶ ἤλθε τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μωγεδών. καὶ ἐτό-
 ξησαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλέα Ἰωσίαν. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς
 παισὶν αὐτοῦ, ἔξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνθησα σφόδρα. καὶ ἐξήγαγον
 οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος, καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
 ἄρμα τὸ δευτερεῦον, ὃ ἦν αὐτῷ. καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερου-5
 Βσαλήμ, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
 πῶς Ἰούδας καὶ Ἱερουσαλήμ ἐπένησεν ἐπὶ Ἰωσίαν. καὶ ἐθρήνη-
 σεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ
 ἄρχουσαι θρήνον ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
 πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ, ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρήνων. 10

Εἶτα, καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου,
 V. 173 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν εἰς βασιλεῖα ἀντὶ τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ. εἴκοσι τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐ-
 τὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔδωκεν αὐ-
 Cτὸν Φαραὼ Νεχαὺ ἐν Δεβλαθά ἐν γῆ Ἐμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν 15
 ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε
 φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυ-
 σίου. καὶ κατέστησε Φαραὼ Νεχαὺ τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν Ἰωσίου
 βασιλέα, καὶ μετέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακείμ, καὶ τὸν Ἰωά-
 χαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰσήγαγεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. 20
 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακείμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ

1. ἐτόξησαν ὁ τοξότης G. 3. ἔξαγάγεται B. ἐπόνθησα B.
 ἐπόνθησα G. 4. ἀνεβίβασεν B. 5. ἦν] ἐνῆν G. 9. αὐτὸν]
 αὐτὸ G. 11. Εἶτα] Paralip. II. 36, 1. 13. υἱὸς εἴκοσι — Pa-
 ralip. βασιλεύειν] βασιλεύσαι G. 15. δεβλαθά B. Δεβλα-
 θᾶ G. 17. γῆν] Ἱερουσαλήμ G. 18. Τότε πρῶτον ὑπόφω-
 ρος ἐγένετο ἡ γῆ, ὡς φησὶν Ἀφρικανὸς margo AB.

chao per os dei; et venit manus conserturus in campum Mageddon. Et
 direxit telum sagittarius in regem Iosiam. Et dixit rex pueris suis: educite
 me, quoniam gravi dolore sum percussus. Et eduxerunt eum pueri eius
 de curru et imposuerunt eum in secundum currum pone repertum. Et ad-
 duxerunt eum in Hierusalem et mortuus sepultus est cum patribus suis, et
 omnis Iuda et Hierusalem luserunt super Iosiam. Et lamentatus est Hiere-
 mias super Iosiam; et dixerunt omnes principes et dominae lamentationem
 super Iosiam, cuius est etiam hodierno die memoria; et dedit eam praecep-
 tum Israëli: et ecce scripta est in lamentationum libro.

Sequitur. Et assumpsit populus terrae Ioachaz filium Iosiae et un-
 xerunt eum et constituerunt eum regem pro patre suo. Filius viginti trium
 annorum erat Ioachaz, cum regnum assumpsit et menses tres regnavit in
 Hierusalem. Et ligavit eum Phrao Nechao in Deblata in terra Amath,
 ut non regnaret in Hierusalem. Et transtulit eum in Aegyptum, et imposuit
 tributum super Hierusalem argenti talenta centum et auri talentum.
 Et constituit Phrao Nechao Eliacim filium Iosiae regem, et commutavit
 nomen eius Ioacim et Ioachaz fratrem eius duxit in Aegyptum et mortuus
 est ibi. Erat porro annorum viginti quinque Ioacim, cum regno potitus

ια' ἔτη βασιλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. συνφθὰ δὲ καὶ ἡ τετάρτη τῶν βασιλειῶν τούτοις γράφει. εὐρον δὲ ἐν τινι ἀντιγράφῳ ὅτι μετὰ τὴν τελευταίαν Ἰωσίου Ἱερεμίας ὁ προφήτης κατὰ χρησμὸν θεῶν προσέταξε τοῖς ἱερεῦσιν ἄραι τὴν θείαν κιβωτὸν καὶ τὴν σκη-
5 νὴν καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ. καὶ ἐξελθὼν τὴν πόλιν ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, D
ἔβου καὶ Μωϋσῆς ἀναβάς εἶδε τὴν γῆν τῆς παγγελλίας. καὶ εὐ-
ρων σπήλαιον εἰσῆγαγεν ἐν αὐτῷ τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν καὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ τὴν τράπεζαν καὶ τὴν λυχνίαν καὶ τὰ λοιπὰ
ἅγια σκευὴ φράξας τὴν εἴσοδον. τινὲς δὲ τῶν σὺν αὐτῷ ἱερέων
10 ὑπέστρεψαν ἐπισμηνασθαι τὸν τόπον, καὶ ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.
οἷς καὶ ἐμέμψατο Ἱερεμίας γινὼς τῷ πνεύματι ἄγνωστον ἔσεσθαι
τὸν τόπον, εἰπὼν, ἕως ἐπισυναγάγῃ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ
ἴλωσ γένηται τῷ Ἰσραήλ.

Τοῦ Ἰσραὴλ ιζ' βασιλευσεν Ἰωάχαζ μῆνας γ', υἱὸς Ἰωσίου.

15 Τοῦτον τὸν Ἰωάχαζ Ἰεχονίαν ὀνομάζει ὁ Ἔσδρας οὕτω λέγων
πρὸς λέξιν· καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν

1. συνφθὰ] Vulgo συνφθῆ. δὲ om. G. ἡ τετάρτη] Cap. 23.
ab v. 30. 2. γράφει B. γραφή G. 6. ὁ Μωϋσῆς G. ὁ om. AB.
Ἰδεν B. 10. ἐπέστρεψαν G. τὸν τόπον] τῆς τόπον G.
καὶ ἐκρύβη — ἔσεσθαι τὸν τόπον addidi ex B. 12. ἐπισυναγά-
γη B. ἐπισυναγίει G. 13. τῷ Ἰσραὴλ om. G. 15. In margine
AB haec adscripta sunt ὅπερ κατὰ τὴν ὑποκειμένην στοιχειώσιν
ἄφειλεν εἶναι δωκ'. τὰ δὲ τρία ἔτη ταῦτα τὰ προτρέχοντα ἐν κοί-
οις προσώποις προσετέθησαν (προσετέθη G.) ἀγροῦσμεν. αὐτοῦ γὰρ ὁ
τὴν βίβλον συντάξας καὶ τὸν ἑβδομηκονταετῆ (τὸν ὁ ἔτη B. τῷ ὁ
ἔτει G.) χρόνον τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ τοῦ δ' Ἰωακίμ ἀριθμῆσας
οὕτως ἐστοιχίωσεν. ἀριθμοῦνται (ἀριθμῆται G.) δὲ τὰ ὁ ἔτη τῆς
αἰχμαλωσίας οὕτως. Ἰωακίμ ἔτη η'. Τῶν β' Ἰεχονίαν (Vulgo Ἰεχο-
νίαν) ἔτος α'. Σεδεκίου ἔτη ια'. Ναβουχοδονόσορ (Vulgo — σορ)
ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὰ λοιπὰ ἔτη κδ'. Εὐλάδ
Μαροδάχ (Μεροδάχ G.) ἔτη ε'. Νιργλησάρων τοῦ καὶ Βαλτάσαρ
ἔτη γ'. Δαρσίου Ἀστναγους ἀπὸ κα' ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὰ
λοιπὰ (τὰ add. G.) ιζ'. Κύρσο ἔτος ἐν. Ομοῦ ἑβδομηκοντα.
Τὸν om. B. Ἰεχονίαν A. 16. τὸν om. G. Ἰεχονίαν A.

est; et undecim annis regnavit in Hierusalem. His consona Regnorum li-
ber IV. enarrat: Caeterum in quodam exemplari legi, prophetam Hiere-
miam, divinis oraculis monitum, iussisse sacerdotes post mortem Iosiae
arcam dei et tabernaculum efferre ac se sequi, mox egressum civitatem con-
scendisse montem, e cuius cacumine terram promissionis Moses prospexit;
repertaque spelunca, tabernaculum, arcam, altare, mensam, lucernam et
reliqua sancta vasa in eam intulisse atque ingressum obstruxisse; quos-
dam vero sacerdotum signasse locum . . . . . dicens: donec colligat do-
minus populum et propitius fiat . . . . .

Israël rex 17 Ioachaz, filius Iosiae, mensibus tribus.

Ioachaz hunc Esdras Iechoniam vocat ad verbum haec dicens: et assu-
mentes qui erant ex gente Iechoniam filium Iosiae constituerunt regem.

P. 217 Ἰωσίου ἀνέδειξαν βασιλέα. εἶτα καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ μῆνας γ'. καὶ ἀπέστγησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλευεὶν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξήμῳσε τὸ ἔθνος ἀργυρίου τάλαντα ρ' καὶ χρυσοῦ τάλαντα ε'. καὶ ἀνέδειξε βασιλέα Ἰωακείμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 5

Τοῦ Ἰούδα ἠ' ἐβασίλευσεν Ἐλιακείμ, ὁ καὶ Ἰωακείμ, ἔτη ια'. τοῦ δὲ κοσμου ἦν ἔτος δωπγ'.

Τὸ δ' ἔτος Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, κόσμου δὲ ἦν ἔτος δωπγ', καὶ πρῶτον ἔτος βασιλέως Βαβυλωνος Ναβουχοδονόσωρ ὁ μέγας Ἱερεμίας φησί· τὸ δ' αὐτὸ κγ' ἔτος τῆς 10 ἑαυτοῦ προφητείας πρὸς τὸν λαὸν Ἰούδα ἐξαριθμεῖ ἀπὸ τοῦ εγ' ἔτους Ἰωσίου βασιλέως ἀρχόμενον, ἀφ' οὗ καὶ τινες τῶν ἐξηγητῶν, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, τὸν ἐβδομηκονταετηρικὸν τῆς αἰχμαλωσίας χρόνον βούλονται μετρεῖσθαι, ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου γινόμενον ἔτη ἐβδομήκοντα. κατὰ δὲ δεῦτερον τρόπον ὁ αὐτὸς 15 ἐβδομηκονταετῆς χρόνος συνάγεται ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος δ' ἔτους Ἰωακείμ, ἀφ' οὗ καὶ ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου ἐγκαλεῖ τῷ λαῷ τοῦ Ἰούδα περὶ τῆς ἀπειθείας, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ αὐτοῦ C Κύρου. κατὰ δὲ γ' καὶ τελευταῖον ἀπὸ τοῦ θ' ἔτους Σεδεκίου ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου. τισὶ δὲ ἀκριβέστερον δοκεῖ ἀπὸ 20 τοῦ ε' ἔτους τῆς προφητείας Ἱερεμίου, ὡς φησιν Εὐσέβιος,

1. εἶτα καὶ] καὶ om. G.

— σορ B. — σορ G.

17. τοῦ λαοῦ G.

19. θ' B. ια' G.

7. δωπδ' m.

10 et infra

13. Εὐσέβιος] Vide Eusebium p. 86.

18. ἀπειθείας B. ἀπειθείας G.

Et inferius: regnavit in Israël et Hierusalem mensibus tribus. Et amovit eum rex Aegypti, ne regnaret in Hierusalem. Et multavit gentem argenti talentis centum et auri talentis decem. Et constituit regem Iocim fratrem eius.

Juda rex 18 Eliacim, qui et Iocim, annis 11, mundi vero 4884.

Iocim filii Iosiae regis Iuda annus 4 in mundi 4883 incurrit, et magno Hieremia teste, in Nabuchodonosor regis Babylois primum; eundemque suorum ad plebem Iudaeam vaticiniorum tertium ac vicesimum idem propheta observat, qui videlicet a regis Iosiae decimo tertio exordiat; ab eo siquidem expositorum nonnulli, inter quos reperitur Eusebius, septuagenum captivitatis spatium ad annum Cyri primum, quo anni 70 manifeste complentur, volunt numeratum. Altera vero ratione septuagenum annorum summa ab anno Iocim quarto ineunte, quo deus prophetae verbo populum contumaciae damnabat ad memorati Cyri annum primum computari dignoscitur. Tertio et postremo modo ab undecimo Sedeciae ad Darii annum secundum a quibusdam colligitur; aliis ex opposito certiorum et veteriorum annorum rationem, e quorum grege Eusebius observatur, tenere se iactantibus, summa nimirum annorum 70 ab anno Hieremiae vaticiniorum 5

τὰ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἀριθμεῖν. ἀλλ' οὐδ' οὕτως ἀκριβῶς σῶζεται.

Οὐρίας υἱὸς Ἀμὸς κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ προεφήτευσεν. Οὐ- V. 174
ρίας προφητεῖων κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ φεύγει εἰς Αἴγυπτον. με-
5 ταπεμψύμενος δὲ αὐτὸν Ἰωακείμ καὶ ἀγαγὼν ἀπ' Αἰγύπτου
ἀναιρεῖ.

Τῷ δ' ἔτει Ἰωακείμ λέγει ὁ Ἱερεμίας ὅτι ἐπάταξεν ὁ Ναβου-
χοδονόσωρ τὸν Νεχαὺ Φαραῶ. τὸ δὲ τέλος τοῦ τετάρτου ἀρχῆ
τοῦ πέμπτου ἐστὶ καὶ οὐδὲν διαφέρει. D

10 Τῷ αὐτῷ ἔτει γέγονεν ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν περὶ τοῦ
χάρτου, ὃ ἀνέγνω Βαροδὺχ τῷ πέμπτῳ ἔτει Ἰωακείμ, μηνὶ ἐνάτῳ,
κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας Ἰούδα, ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ, ἐν οἴκῳ Γαμαριου τοῦ γραμματέως· ἐνθεν καὶ ὁ ἔβδο-
μηκονταετῆς χρόνος.

15 [Σχόλ. Στοιχείωσις ἀκριβῆς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῶν ὀ-
ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως
τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν συντάξαντα βιβλόν, ἀπὸ δ' ἔτους
Ἰωακείμ, κόσμου δωπύ, ἕως ὅτ' ἀπελύθη ἡ αἰχμαλωσία, ἦγον P. 218
α' ἔτος Κύρου, ἔτη ὀ. καὶ ἀπὸ τοῦ β' ἔτους Κύρου, ὅτε ὁ ναὸς
20 ἐθεμελιώθη ἡγεμονεύοντος Ζοροβάβελ καὶ ἀρχιερατεύοντος Ἰη-
σοῦ, ἕως συμπληρώσεως ἐτῶν Ὀυελου ἀρχιερέως τοῦ τελευταίου

1. τὰ ὀ ἐπὶ G. 14. χρόνος] χρόνος ἔχεται G. χρόνος ἀρχεται m.
15. Σχόλ. om G. Seclusi hoc scholion. 18. ὅτ' A. ὅτε B.
τὸ G. 19. α' ἔτος] πρῶτον ἔτος G. 20. Ζοροβάβελ G hic
et p. 219. ἀρχιερεύοντος A. 21. ἐτῶν B. s ἐτῶν G.
'Ουελου] Vulgo Ὀυλου. ὄνλου G.

ad Cyri 1 deducta; eo licet commento mutilum semper et errans probetur eorum ratiocinium.

Urias filius Amos infesta quaeque Hierusalem praedicit. Urias ad-versa pleraque Hierusalem civitati praenuncians fugit in Aegyptum; ex Aegypto tamen revocatum et reducem e vivis tollit rex Iocim.

Quarto regnantis Iocim anno Nechao Pharaonem a Nabuchodonosor profligatum refert Hieremias; quarti anni finem intellige, qui quinti prin-cipium est, nec ista discrimen habent.

Eodem anno factum est verbum domini ad Hieremiam de tabulis a Ba-ruch quinto Iocim anno, mense nono, in conspectu domini et omni Iuda et Hierusalem, ecclesia audiente, in domo Gamariae scribae lectis, unde septuaginta annorum primus decurrere perhibetur.

Accuratas computas a primo e 70 captivitatis annis, ad ipsam Christi domini secundum carnem nativitatem, ex auctoris praesentis libri mente, est huiusmodi. A quarto Iocim, qui fuit communis mundi 4883, donec dimitteretur captivitas, hoc est, ad Cyri annum primum 70 anni; et a Cyri anno 2 cum duce Zorobabel et pontificium administrante Iesu templi fundamenta sunt posita, ad ultimum annum, qui terminus est tredecim an-

ἔτη τῆς. κόσμον ἔτη, ετιέ. και ἀπὸ ἀρχῆς τῶν ἀνιέρων διὰ χρημάτων κρατησάντων Ἰάσονος, Μενελάου και Λυσιμάχου ἐπὶ τῆς ἀπιστίας Ἀντιόχου ἕως Ἰούδα νιοῦ Ματθίου ἔτη ιθ'. κόσμον δὲ ἔτη, ετλδ'. και ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Ἰούδα ἀρχιερέως νιοῦ Ματθίου ἕως λγ' ἔτους Ἡρώδου, τεσσαρακοστοῦ δὲ τρίτου ἔτους Ἀγού-5 στον Καίσαρος, ὅτε τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου ὁ κύριος ἐτέχθη, ἔτη ρξζ', κόσμον δὲ ρφα', μηνὶ Δεκεμβρίῳ Ἰν-δικτ. α'.]

B Τέσσαρες γέγονασι οἱ νιοὶ τοῦ μακαρίου Ἰωσίου, Ἰωάχαλ, Ἐλιαεὶμ ὁ και Ἰωακείμ, Ἰωνάν, Σεδεκίας ὁ και Ἰεχονίας, και 10 τέταρτος Σαλούμ. και τὸν μὲν Ἰωάχαλ ὑπὸ τοῦ λαοῦ μετὰ θάνατον Ἰωσίου πατρὸς χρυσθέντα εἰς βασιλεία μετέστησε Νεχαὺ Φαραῶ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα και ἀποθνήσκει. φόρον τε ἀργυρίου ταλάντων ρ' και χρυσίου ταλάντου ἑνός, ἢ ὡς τινες ε', τῇ Ἰουδαίᾳ ἐπέθηκε, καταστήσας Ἐλιαεὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλεῖα 15 τὸν και Ἰωακείμ μετακληθέντα ὑπ' αὐτοῦ. ἀνααιρεθέντος δὲ τοῦ αὐτοῦ Νεχαὺ Φαραῶ ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ τῷ δευτέρῳ ἔτει C τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κατὰ τὸ δ' ἔτος Ἰωακείμ, ὡς φησὶν Ἱερεμίας, ἀνελθὼν κατεδουλώσατο τὸν Ἰωακείμ ὁ Ναβουχοδονόσωρ ἔτη γ', τοῦτ' ἔστιν ἕως τῶ ἧ' ἔτους αὐτοῦ Ἰωακείμ. ἀποστάντα δὲ πάλιν 20

1. ἔτη] ἔτους G. κόσμον ἔτη] κόσμον ἔτος G. 2. χρημάτων — ἰάσονος B. χρήματα — Ἰάσωνος G. 3. ἀπιστίας B.
6. τὸ om. G. ὁ κύριος addidi ex B. 7. μηνὶ δεκεμβρίῳ Ἰν-δικτ. α' B. μηνὸς Δεκεμβρίου α' (κὲ m.) G. 9. Τέσσαρες — τέταρτος m comparato Paralip. 1. 3, 15. Legebatur Πέντε — πέμκτος. οἱ om. G. 10. ὁ και Ἰωακείμ B. Aberat ὁ. Ἰωνάν addidi ex AB in Ἰωνάν mutatum. 11. σαλούμ B. σαλούμ A. Σαλουμῶν G. 12. πατρός B. τοῦ πατρός G. 14. ταλάντων] τά-λαντα G. 15. ἐπέθηκεν B. ἀπέθηκεν G. Ἐλιαεὶμ] τὸν Ἐλια-κείμ G. 19. ἀνελθὼν B. ἀλλ' ἐλθὼν G. 20. ἔτη] ἔτει G.

norum pontifici Oniae anni 363 numerantur mundi 5315 et ab exordio sacilegorum ac pecuniis pontificum obtinentium Iasonis, Menelai et Lysimachi ad infidelis Antiochi probatam saevitiam, ad Iudam nimirum Matthiae filium anni 19, qui mundi 5334 et ab Iudae pontificis Matthiae filii principio ad 33 Herodis annum, qui Augusti Caesaris fuit 43, cum secundum carnem ex sancta virgine natus est Christus, anni 167, qui adaccidunt ad vulgares mundi annos 5501, mensis decembris 25.

Liberi beato Iosiae nati sunt quatuor: Ioachaz, Eliacim, qui etiam Ioacim, Sedecias, qui et Iechonias, et quintus Salum. Et Iosia quidem patre vivis erepto, Ioachaz a populo regem unctum transportavit Nechao Pharaeo in Aegyptum, ubi diem obiit; et imposito Iudaeae talentorum argenti centum et unius, vel ut quibusdam placet, decem auri talentorum tributo, Eliacim fratrem eius, Ioacim deinde ab eo vocatum, principem constituit. Nechao vero Pharaone a Nabuchodonosor secundo regni eius, Ioacim vero regni quarto, sublato, ut testis est Hieremias; profectus in Ioacim Nabuchodonosor regni sui 3 servum sibi reddidit, hoc est, ad ipsius

χειρωσάμενος ἡχμαλώτισε, καταστήσας ἀντ' αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ υἱὸν αὐτοῦ παῖδα ὀκταέτη. ἡ μὲν ἱερὰ βίβλος τῶν Παραλειπομένων μετὰ τὸ ἀποικισθῆναι τὸν Ἰωακείμ σὺν τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς λοιποῖς ἐμφανέσι τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν, κατὰ τὸ 5 ἡ' ἔτος τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσωρ, δεθέντα πέδαις χαλκαῖς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ αἰχμάλωτον εἰς Βαβυλῶνα ληφθέντα, φησὶν ὅτι κατέστησε τὸν Ἰωακείμ υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ τὸν καὶ Ἰεχονίαν παῖδα ὀκταέτη ὑπόφορον· καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας καὶ δέκα ἡμέρας D ἔλαβεν αὐτὸν πολιορκήσας σὺν τῇ μητρὶ καὶ τοῖς λοιποῖς ἄρχου- 10 σιν Ἰούδα καὶ τοῖς εὐνούχοις καὶ τοῖς δυνατοῖς τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς θησαυροῖς αἰχμαλώτους εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐβασίλευσε τὸν Ματθανίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, κγ' ὄντα ἔτων, δῆλον δ' ὅτι τοῦ Ἰωσίου υἱόν. συμφωνεῖ δὲ καὶ ἡ δ' τῶν βασιλείων. ὁ δὲ ἱερὸς Ἰππόλυτος ἐν τῷ κατὰ τὴν Σωσάνναν καὶ τὸν Δανιὴλ συγγράμματι 15 τρία ἔτη λέγει τὸν υἱὸν Ἰωακείμ Ἰωακείμ, τὸν καὶ Ἰεχονίαν μετὰ V. 175 τὸν πατέρα κρατήσαντα μετοικισθῆναι εἰς Βαβυλῶνα σὺν τοῖς λοιποῖς, ὡς πρόκειται. τὸν δὲ Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας τῆς παρουσίας αἰχμαλωσίας λέγει. τοῦτον δὲ λέγει καὶ τῆς Σωσάννης P. 219 ἄνδρα εἶναι· καὶ πιθανὸς ὁ λόγος. τὴν δὲ Σωσάνναν Χέλκιου 20 τοῦ ἀρχιερέως εἶναι θυγατέρα βεβαιοῦνται τοῦ εὐρόντος ἐπὶ Ἰωσίου τὸ βιβλίον. ταύτης ἀδελφὸς Ἰεμείας, ὡς φησι, καὶ εἰκό-

1. ἡχμαλώτισε B. 3. Vulgo ἀπικισθῆναι. 5. βασιλείας τοῦ G.
 7. Ἰεχονίαν A hic et infra. 12. τὸν υἱὸν G. ὅτι τοῦ) ὅτι
 τὸν G. 13. δ' τῶν βασιλείων] Cap. 24, 15. 14. τὸν Δανιὴλ B.
 τῷ Δανιὴλ G. συγγράμματι] γράμματι G. 15. τὸν υἱὸν B.
 τοῦ υἱοῦ G. 18. Σωσάννης B. 19. πιθανὸς B. 20. εἶναι
 θυγατέρα B. θυγατέρα εἶναι G. 21. φησι B. φασιν G.

Ioachim annum octavum, perduellionisque reum iterato devinctum, Iochim filio eius octenni eius vice in regem substituto, captivum egit in Babylonem. Sacer equidem Paralipomeanon liber post deportatum Iochim cum sacerdotibus ac reliquis Iudaeorum illustribus sacrisque vasis octavo regni Nabuchodonosor anno, eundemque vinculis aereis compeditum captivum in Babylonem missum, filium eius Iochim, alio nomine Iechoniam vocatum, puerum octennem, patris vice in solio locatum, narrat; tribus autem mensibus et decem diebus exactis, posita circa urbem obsidione eundem cum matre ac reliquis proceribus Iuda et eunuchis et robustis quibusque terrae viris, nec non cum omnibus thesauris, captivum abduxit in Babylonem; eius vero filium Mathaniam annos 23 natum, Iosiae utique filium, regem pro eo constituit, quibus etiam 4 Regnorum liber assentitur. Sacer autem HIPPOLYTUS edito de Sosanna et Daniele opere, Iochim alio nomine Iechoniam, tres annos, patre Iochim amoto, regnum moderantem, in Babylonem cum reliquis, ut praemisum est, translatum asseverat. Danielem vero ac tres pueros captivitatis huius consortes, eum vero Sosannae coniugem scribit; nec aliena est a veritate sententia. Sosannam quoque Chelciae pontificis, qui sub Iosia legis reperit librum, filiam affirmant. Hieremiam Sosannae

τως. ἐκ τούτων λέγει γεννηθῆναι τὸν Ἰεχονίαν, οὗ μέμνηται ὁ
 θεὸς εὐαγγελιστῆς Ματθαῖος. τοῦ δὲ Ἰεχονίου υἱὸν φησι τὸν
 Σαλαθιήλ, καὶ τοῦ Σαλαθιήλ τὸν Ζοροβάβελ, καὶ οὕτω τὴν
 γενεαλογίαν τοῦ σωτῆρος ἐκ τῆς ἱερατικῆς καὶ βασιλικῆς κατὰ-
 γεσθαι φυλῆς μέχρι Ἰωσήφ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἁγίας παρθένου 5
 B καὶ θεοτόκου. ἀπαγορεύει δὲ τὸν Σαλαθιήλ ἀπὸ Σεδεκίου τεχθῆ-
 ναι, ὃν καὶ Ἰεχονίαν καλεῖ, ὡς βδελυκτοῦ τῷ θεῷ γεγονότος· καὶ
 εἰκότως. ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος τῶν δ' γενεῶν εἰς ἕξ' ἔτη μεριζόμενος
 ἀπὸ πρώτου ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κύρου,
 καθ' ὃ ὁ Ζοροβάβελ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς αἰχμαλωσίας ἡγή- 10
 σατο, μᾶλλον τινες τὸν Σαλαθιήλ τοῦτον αὐτοῦ τὸν Ἰεχονίου
 καὶ τῆς Σωσάννης ὑπολαμβάνουσιν υἱὸν εἶναι, ἵνα τὸν Ζοροβά-
 βελ δεῖξωσιν εἰκοσί που χρόνων κατὰ τὴν ἀνάκλησιν.

Τοῦ Ἰούδα 19' ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακείμ, ὁ καὶ Ἰωα-
 χεῖμ, μῆνας τρεῖς, ἄλλοι δὲ ἔτη τρία, ὡς καὶ ὁ ἱερὸς Ἰη- 15
 C πόλυτος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δω'κ'.

Τούτου, φησὶ, τῷ τρίτῳ ἔτει γέγονεν ἡ πρώτη μετοικεσία
 ὑπὸ Ναβουχοδονόσωρ μεταστῆσαντος αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα καὶ
 εἰς χιλιάδας ἀνδρῶν, ἐν οἷς καὶ τὸν Δανιήλ καὶ τοὺς τρεῖς παῖ-
 δας συναπενεχθῆναι φησι. τοῦτον λέγει εἶναι τὸν ἄνδρα Σω- 20
 σάννης Ἰωακείμ.

1. λέγειν B. 2. τοῦ δὲ] τὸν δὲ G. 3. σαλαθαηλ A bis.
 4. σωτήρος] πατρός G. κατάγεισθαι B. καταγενέσθαι G.
 7. βδελυκτοῦ] Legebatur βδελυκτόν. 8. ἐπειδὴ] ἐπειδὴν G.
 9. τοῦ πρώτου G. 11. αὐτοῦ τὸν] αὐτοῦ τοῦ G. 12. υἱὸν
 εἶναι B. εἶναι υἱὸν G. 14. ὁ καὶ Ἰωακείμ AB. ὁ καὶ Ἰωακείμ G.
 21. Ἰωακείμ G.

fratrem asserunt, et merito. Ex eis porro Iechoniam, cuius divinus evan-
 gelista Matthaeus meminit, natum dicit, cuius filium ait Salathiel; ex Sa-
 lathiel, Zorobabel ortum; quocirca patris progeniem, ex sacerdotali simul
 et regia stirpe, ad Ioseph usque Iustum et ad sanctam et deiparam virgi-
 nem, apud eum esse deductam constat. Salathiel autem ab Spedcia, quem
 Iechoniam pariter vocat, natum haud censet, quod exosus deo fuerit; et
 iure sane. At quoniam quatuor generationum tempus annis sexaginta et
 octo expenditur, a primo Nabuchodonosor ad primum Cyri annum, quo,
 Zorobabel, libertate post captivitate reparata, reducibus se prae-
 buit; ea potius de causa Iechoniae Sosannaeque filium suspicantur Salathiel,
 ut reditus tempore Zorobabel 20, circiter aetatis annum attingisse demonstrent.

Iuda rex 19 Iechonias, qui et Ioachim, filius Ioacim, mensibus tribus,
 vel ut nonnullis, inter quos est sacer Hippolytus, placuit, annis 3,
 mundi vero 4895.

Huius, ait ille, tertio anno facta est prima in Babylonem transportatio,
 rege Nabuchodonosor cum decem millibus hominum, in quibus Danieleam et
 tres pueros servitutis socios migrasse tenet, eum transferente. Sosannae
 coniugem celebrem illum Ioachim esse existimat.

Τοῦ Ἰούδα κ' ἐβασίλευσε Σεδεκίας ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωλς'.

Ἀφρικανὸς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Σεδεκίου τὰ ο' ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἀριθμεῖ.

5 Τῷ ε' ἔτει Σεδεκίου, κόσμον δὲ ,δλς', ἤρξατο προφητεύειν ὁ μέγας προφήτης Ἰεζεκιήλ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἰωακείμ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλώτοις ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ ο' ἔτη ἀναζεύξουσιν ἐκ Βαβυλῶνος κατὰ τὴν Ἰερემίου προφητείαν.

10 Ἀνανίας ψευδοπροφήτης ἀνθιστάμενος Ἰερεμίᾳ θνήσκει, καθ' ὃν χρόνον Ἰεζεκιήλ προφητεύει ἐν Βαβυλῶνι.

Ἐν Ἱερουσαλήμ ἐγένοντο δούλων ἐλευθερίαι.

Τοὺς υἱοὺς Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ρηγάβ ἐσελθόντας ἐπὶ τῆς Σεδεκίου πολιορκίας εἰς Ἱερουσαλήμ ὄρων Ἰερεμίᾳ μὴ πίνοντας οἶνον
15 μηδὲ ὑπὸ στέγην οἰκοῦντας, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολήν, τοὺς P. 220 Ἰουδαίους ἀνείδιξεν ἀπειθοῦντας τῷ θεῷ, καὶ μηδὲ κἄν ὡς οὗτοι τῷ πατρὶ πειθομένους τῷ κτίσαντι.

Ἰερεμίᾳ ὁ προφήτης ἐξελθὼν εἰς πόλιν Βενιαμὴν ἀνήσασθαι ἀγρὸν συνελήφθη ὑπὸ τινος Ἱεροῦ, τῷ Σεδεκίᾳ τε παρεδόθη
20 καὶ εἰς τὴν φυλακὴν κατείχεσθαι. ἔνθα προφητεύων τὰ τῆ πόλει

8. τὰ ο' ἔτη B. τῷ ο' ἔτει A. τῷ ο' G, omisso ἔτη. 4. ἀριθμεῖ hoc loco B. Legebatur ante τῆς. 7. Σεδεκίας addidi ex B. τοῖς αἰχμαλώτοις ἐν Βαβυλῶνι G. Transposui auctore B. 8. μετὰ addidi ex p. 223. c. 10. Ἰερεμίᾳ B. Ἰερεμίῳ G. 13. Ἰωναδὰβ υἱοῦ δηγάβ B. Ἰωναδὰμ υἱοῦ Ρηγάμ G. 16. ἀνείδιξεi G. κἄν ὡς] καλῶς G. 17. κτίσαντι G. 18. βενιαμὴν B. ἀνήσασθαι G. 19. παρεδόθη B.

Iuda rex 20 Sedecias annis 11, mundi vero 4896.

A Sedeciae anno primo septuaginta captivitatis annos Africanus numerare exorditur.

Sedeciae anno quinto, mundi vero 4900, magnus propheta Ezeziel futuris praenunciandis principium dedit. Eodemque Iocim captivitatis anno, reliquis ea calamitate pressis in Babylonia, reditum ex illius angustiae loco, iuxta Hieremiae alterum vaticinium, Sedecias praedixit.

Ananias propheta fallax Hieremiae adversarius vitam efflat, quo tempore Ezeziel Babylone futura revelat.

Servi in Hierusalem libertate donati.

Ionadam filii Recham nepotes in Hierusalem ad Sedeciae obsidionis tempore auxilium ingressos prospiciens Hieremias vini potu abstinentes vel ob paterni mandati reverentiam a domibus longe habitantes, Iudaeos in deum contumaces, nec patri ad eorum instar obsequentes, coarguit.

Hieremias propheta egressus in civitatem sortis Benjamin agrum empturus, ab Ierua quodam tentus, Sedeciae traditur et in carcerem mittitur, in quo, cum civitati tum genti Iudaicae praenunciata eventuras ca-

καὶ τῷ ἔθνει συμβησόμενα εἰς λάκκον ἐνεβλήθη. τοῦτον ὁ Λι-
V. 176 θίου Ἀβδεμέλεχ οἰκίος Σεδεκίου ἀνελάτο τοῦ λάκκου, δυσωπή-
σας τὸν βασιλέα. τοῦτω προσαχθεὶς ὁ Σεδεκίας καὶ τινα μαθὼν
παρ' αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν οὐχ ὑπήκουσεν. ἦν δὲ φυλαττόμενος
ἐν τῇ ἀλλῇ ἕως ὅτε ἡ πόλις ἦλω.

5

B

Χαλδαίων βασιλεῖς.

Χαλδαίων ἰζ' ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος δωπη'.

Ἄξιον δὲ περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ὀλίγα παραθέσθαι καὶ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκ τῶν Βηρώσσου λέγοντος οὕτως· ἀκούσας δὲ¹⁰
ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβοπαλάσαρος ὅτι τεταγμένος σατραπῆς ἔν τε
Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς περὶ Συρίαν τὴν κοιλίην καὶ τὴν Φοινικὴν τόποις
C ἀποστάτης γέγονε, οὐ δυνάμενος αὐτὸς ἔτι κακοπαθεῖν συστήσας
τῷ υἱῷ Ναβουκοδροσόρφ μέρη τινα τῆς δυνάμεως ἐξέπεμψεν ἐπ'
αὐτόν. συμμῆξας δὲ Ναβουκοδροσόρος τῷ ἀποστάτῃ καὶ παρα-¹⁵
ταξάμενος αὐτοῦ τε κρατεῖ καὶ τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐ-
τοῦ βασιλείαν ἐποίησατο. τῷ τε πατρὶ αὐτοῦ συνέβη Ναβοπα-
λασάρφ ἄρρωστήσασθαι μεταλλάξαι τὸν βίον βασιλεύσαντι ἔτη κα'.
αἰσθόμενος δὲ μετ' οὐ πολὺν χρόνον τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην

1. αἰθίωφ B. 3. τοῦτω] τοῦτον G. 5. ὅτε] Legebatur ὅταν.
7. κγ'] μγ' m. 10. βηρώσσου AB. Βηρώσσου G. Excerpta
autem haec sunt ex Euseb. I, 11. p. 30. οὕτω A. 11. ἐν τε]
ἐν τῇ G. 13. δυνάμενος] δυναμένος AB. 14. Ναβουκοδρο-
σόρφ] ναβοκοδροσόρφ AB. Ναβουχοδονόσωρ G. Ναβουκοδροσος
apud Eusebium scribitur. 15. αὐτόν] αὐτῶν G. ναβοκοδρο-
σορος A. ναβοκοδόσορος B. Ναβουχοδονόσορος G. 16. αὐτοῦ]
Legebatur αὐτῶν. Correctum ex Iosepho Antiq. X, 11. vol. I. p. 537.

lamitates, in cisternam conicitur. Aethiops Abdemelech Sedeciae dome-
sticus eruit e cisterna Hieremiam, eiusque salutem a rege deprecatur. Ad-
vocat prophetam Sedecias et de rebus commune bonum spectantibus edo-
ctus, assentiri detrectat. Propheta detinetur in aula vinctus usque ad ur-
bis excidium.

Chaldaeorum reges.

Chaldaeorum rex 17 Nabuchodonosor annis 43, mundi vero 4888.

Nonnulla de Nabuchodonosor et eius patre ex Beroso, hic inserere
proposito nulla tenus alienum est. Haec ille scribit. Cognita rebellione
satrapae, qui in Aegypto locisque ad Coelesyriam et Phoenicem positia,
quorum praefecturam gerebat, res novas moliebatur, Nabuchodonosori
pater Nabopalasarus mala istiusmodi non ferenda ratus, coactam virium
partem filio commendat et in desertorem mittit. Instructa igitur acie col-
latisque cum eo signis superior Nabuchodonosorus evadit, liberatamque
provinciam, quemadmodum prius suo restituit imperio. Eo tempore patri
Nabopalasaro gravissimi morbo correpto annis 21 scepra moderato excessus
e vita contigit. Mora modica interiecta patris mortem percepit Nabucho-

Ναβουχοδρόσορος, καταστήσας τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράγματα καὶ τὴν λοιπὴν χώραν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους Ἰουδαίων τε καὶ Φοινίκων καὶ Σύρων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἔθνῶν συντάξας **D** τισὶ τῶν φίλων μετὰ τῆς βαρυτάτης δυνάμεως καὶ τῆς λοιπῆς ὠφελείας ἀνακομίζειν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, αὐτὸς ὀρηθήσας ὀλιγοστός παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα, καταλαβὼν δὲ τὰ πράγματα διοικούμενα ὑπὸ Χαλδαίων καὶ διατηρουμένην τὴν βασιλείαν ὑπὸ τοῦ βελτίστου αὐτῶν, κυριεύσας ὀλοκλήρου τῆς πατρικῆς ἀρχῆς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἔταξε τὰς κατοικίας. αὐτὸς **10** δὲ ὁ Ναβουχοδονόσωρ ἐκ τῶν λαφύρων τὸ τε Βῆλου ἱερὸν καὶ τὰ λοιπὰ φιλοτιμῶς κοσμήσας, τὴν τε ὑπάρχουσαν ἐξ ἀρχῆς πόλιν καὶ ἑτέραν ἔξωθεν προσκαταχαρισάμενος καὶ ἀνακαινίσας πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας τὸν ποταμὸν ἀναστρέφοντας ἐπὶ τὴν πόλιν κατασκευάζειν, ὑπερεβάλλετο τρεῖς μὲν τῆς **P. 221** **15** ἔνδον πόλεως περιβόλους, τρεῖς δὲ τῆς ἔξω. τούτων δὲ τοὺς μὲν ἔξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἔξ αὐτῆς τῆς πλίνθου. καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμήσας ἱεροπρεπῶς προκατεσκεύασε τοῖς πατρικοῖς βασιλείοις ἕτερα βασιλεία ἐχόμενα ἐκείνων, ὑπὲρ ὧν τὸ μὲν ἀνάστημα καὶ τὴν λοιπὴν **20** πολυτέλειαν μακρὸν ἴσως ἔσται ἴαν τις ἐξηγήται, πλὴν ὄντα ὑπερ-

1. Ναβουχοδονόσορος G. 5. ὀρηθῆσας A. 8. ὀλοκλήρου B. ὀλοκλήρου G. 9. τὴν κατοικίαν G. 11. κοσμήσας B. κοσμήσας G. 12. προσκαταχαρισάμενος B. προσκαταχαρισάμενος A. προσκαταχαρισάμενος G. ἀνακαινίσας ex Iosepho dedit. Legebatur ἀναγκάσας. 14. περιεβάλλετο Iosephus. 17. τειχίσας B. 18. προκατεσκεύασεν AB. κατασκεύασεν G. Correctum ex Iosepho. 20. μακρὸν B. μικρὸν G.

donosorus, rebusque per Aegyptum et alias regiones ad mentem constitutis, captivisque Iudaeis, Phoenicibus et Syris, earum quae ad Aegyptum sunt nationum, valida militum manu reliquoque comœatu stipatis et in Babyloniam deducendis, fideli cuique amico commendatis, ipse, paucis secum viae comitibus assumptis, per desertum Babylonem repetit. Rex in patriam res a Chaldaeis feliciter administratas reperit, et a viro inter eos integerrimo servatum sibi regnum; mox paternum imperium omni ex parte assequutus, captivis habitandas provincias assignat. Ipse Nabuchodonosor nominis ac famae studiosus Beli templum et publica quaeque opera victorum spoliis ornat et augeat; fundatam olim a principio reparat urbem, novam extra prioris ambitum extruere molitur, ac ne aquis sursum revocatis in urbis perniciem, si forte obsideretur, flumine hostes uterentur, eam a fundamentis erigit; et ternos intimae, ternosque pariter extimae civitatis murorum ambitus circumposuit; et eorum quidem aliquos ex coctis lateribus et bituminis, alios solis lateribus compegit. Iam vero civitate suis moenibus circumvallata, portisque sacro decentique more adornatis, paternae regiae novam aliam adiungere aggreditur, cuius amplitudine et varietate forsitan inferior erit omnis quantumcunque elaborata descriptio, verum ampla quamvis fuerit et lapidum congerie tumens ac superba, diebus

βολῆ μεγάλη καὶ ὑπερήφανα, συνετελέσθη ἡμέραις ιε'. ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τούτοις ἀναλήματα λίθινα ὑψηλὰ ἀνοικοδομήσας
 B καὶ τὴν ὄψιν ἀποδοῦς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, καταφυντεύσας δὲ ὄρεσι παντοδαποῖς, ἐξεργάσατο· καὶ κατεσκεύασε τὸν καλούμενον κρεμαστὸν παράδεισον, διὰ τὸ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθῦ-5
 μεῖν τῆς ὕβριος διαθήσεως, τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ Μήδειαν τόποις. ταῦτα ὁ Βῆρωσσοσ ἱστορεῖ περὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ καὶ ἕτερα πλείστα ἐν τρίτῃ τῶν Χαλδαϊκῶν βίβλῳ, μεμφόμενος τοῖς ψευδαῖς γράψασιν Ἑλλήνων ἱστορικοῖς ὑπὸ τῆς Ἀσσυρίας Σεμιράμειωσ κτισθῆναι Βαβυλῶνα καὶ τὰ κατ' αὐτὴν θαναμάσια. 10

V. 177 Τὸν Φαραὼ Νεχιδὼ Ναβουχοδονόσωρ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείου αὐτοῦ ἀνέτελε κατὰ τὸν Εὐφράτην ἐπὶ μάχῃ κρατερῶ, ε' ἔτει C Ἰωακεῖμ ἀρχομένῳ, καὶ ἐλθὼν ἐπὶ Ἰωακεῖμ καὶ τὴν Ἰουδαίαν κατεδουλώσατο τὸν Ἰωακεῖμ γ' ἔτη, ὡσ φησιν ἡ δ' τῶν βασιλειῶν καὶ ἡ β' τῶν Παρालειπομένων. καὶ μετὰ τρία ἔτη ἠθέτησεν αὐ-15
 τῷ, καὶ ἀπέστειλε κύριος αὐτῷ τοὺς μονοζῶνους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζῶνους Συρίας καὶ Μωὰβ καὶ νιῶν Ἀμμων, καὶ κατίσχυσαν ἐν γῆ Ἰούδα κατὰ τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. ταῦτα παρ' αὐτοῖς προφη-

2. Vulgo ἀναλήματα. 4. ἐξεργάσατο B. κατεσκεύασεν B. κατεσκεύασας A. κατασκενέσας G. 5. κρεμαστὸν παρὰ θειᾶσ A. 6. ὄρειασ] Vulgo ὄρειασ. Correctum ex Iosepho c. Apion. I, 19. vol. II. p. 451. Μήδειαν] Μηδίαν et hic corrigendum et ubicun- que vel hoc modo vel Μηδείαν scriptum legitur. 7. Βῆρωσσοσ] Vulgo Βηρωσσοσ. 12. ἔτει] ἔτη A. 14. ἔτη] ἔτει G. ἡ δ'] Cap. 24. 15. ἡ β'] Cap. 36. 17. μωὰβ B. Μωὰμ G. 18. κατίσχυσαν B. κατίσχυσεν G. ἐν τῇ χειρὶ τῶν δούλων G.

tamen solis quindecim absoluta est et perfecta. Regia in illa moles e lapidibus extruxit excelsas, eisdemque variis arboribus consitas, speciem montibus quam simillimam referre excogitavit. Hinc hortii nuncupati pensiles, quibus uxorem in Media educatam et iucundo agrorum ac nemorum situ delectari solitam sibi conciliabat. Haec Berosus et alia pleraque de Nabuchodonosor tertio Chaldaicarum antiquitatum libro narrat, mendacii insimulans historicos Graecorum scriptores, qui Babylonem ab Assyria Semiramide constructam referunt, eamque miranda quaeque illius opera edidisse temere pronunciant.

Nabuchodonosor imperii sui anno secundo cruento cum Pharaone Necho inuito conflictu superior evasit et eum occidit ad Euphratem, ineunte Ioacim regnantis anno quinto. Tum armis in Ioacim et Iudaeam versis, Ioacim captum abduxit anno regni sui tertio, ut quartus Regnorum et secundus Paralipomenon libri testantur. Tum annis tribus exactis defecit a Nabuchodonosor. Dominus autem auxilios ad eum misit expeditos Chaldaeorum et expeditos Syrias et Moab et filiorum Ammon; et praevahit in terram Iuda iuxta verbum domini, quod locutus est in manu servorum suorum prophetarum. Haec eodem tempore Urias Ammaei filius (quem fugien-

τέων κατὰ τοὺς χρόνους τούτους Οδρίας υἱὸς Ἀμμαίου, ἐν φε-
γόντα εἰς Αἴγυπτον ἀγωγῶν ὃ Ἰωακείμ ἀνείλε, καὶ Ἰερεμίας ἀρ-
ξάμενος καὶ αὐτὸς, ὡς προδιδήλωται, τῆς προφητείας ἀπὸ τοῦ
ἰγ' ἔτους Ἰωαίου.

5 Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν
Ἑρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρεία μεγάλη Λιβύης
τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κατεστρέψατο. συμφωνεῖ δὲ αὐτῷ καὶ
Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἔνθα καὶ περὶ τῆς Τύρου πο-
λιορκίας καὶ τῶν Φοινίκων πάσαι, αἵτινες ἱστορίαι φέρονται περὶ
10 τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὅτι Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ πᾶσαν τὴν
Φοινίκην κατεστρέψατο πόλεμοις.

Ναβουχοδονόσωρ τὸν Ἰωακείμ χειρωσάμενος ἰα' ἔτει τῆς βα-
σιλείας αὐτοῦ ἀρχομένην σὺν πολλοῖς τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν ἱερῶν P. 222
σκευῶν αἰχμάλωτον εἰς Βαβυλῶνα ἀπήγαγε, δῆσας αὐτὸν πέ-
15 δαις χαλκαῖς, ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Παραλειπομένων γέγρα-
πται. τὸν δὲ Ἰωακείμ υἱὸν αὐτοῦ, τὸν καὶ Ἰεχονίαν, παῖδα ὀκταέ-
τη καταστήσας βασιλεία ὑπόφορον μετὰ τρεῖς μῆνας καὶ δέκα ἡμέ-
ρας, πάλιν ἐπελθὼν τῇ Ἰουδαίᾳ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπολιόρησε
τὴν Ἱερουσαλήμ· πρὸς δὲ ἐξῆλθεν Ἰωακείμ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
20 καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ σὺν αὐτῷ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ εὐνοῦχοι
αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν ἔτει ἧ' τῆς
βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐξήνεγκε πάντας

1. ἀμαίου B. 3. προδιδήλωται] P. 217 b. 4. ἰγ' B. τρι-
τον G. 6. ἀλκιμώτερον B. 7. τὸ πλεῖστον B. τῷ πλεῖστῳ G.
12. χειρωσάμενος B. ἔτει] ἔτη A. 15. τῶν om. B.
20. καὶ οἱ εὐνοῦχοι] καὶ οἱ addidi ex B. οἱ habet etiam A. Vide
Reg. IV. 24, 12.

tem in Aegyptum ac inde revocatum interfecit Iosim) et Hieremias pa-
riter vaticiniis, ut manifestum est superius, a tertio Iosiae anno dato ini-
tio, praedixerant.

Nabuchodonosor Hercule, (quamvis Libyae et Iberiae plurimam partem
vastaverit), validiorem demonstrat Megasthenes rerum Indicarum quart.
Concordi voce loquitur Philostratus in historiis, ubi de Tyrionum obsidione
et de antiquorum Phoenicum excidio tractat; illae siquidem de Nabucho-
donosor et de illius in Syriam, Aegyptum et Phoenicem bellis ac victoriis
narrationes instituerunt.

Nabuchodonosor Iosim regni sui 11 ineunte bello cepit, et cum Iu-
daeorum plurimis ac sacris vasibus et aereis compedibus vinctum Babylonem
transportavit, ut in Paralipomenon 2 scriptum legimus. Ioschim vero
filium eius, alio nomine Iechoniam nuncupatum, puerum octennem tributo
pendendo subiectum, regem constituit ac post tres menses et dies decem
recrudescente in Iudaeam bello, Hierusalem obsidione coegit ad deditio-
nem. Ad eum exivit Ioschim et filii eius et mater eius cum eo et proceres eunuchi
eius. Et accepit eos rex Babylonis octavo regni sui anno et ingressus ci-

Β τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσαῖα, ἃ ἐποίησε Σολομῶν βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναοῦ κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου· καὶ ἀπώκισε πᾶσαν τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροῦ αἰχμαλωσίᾳ καὶ δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας, καὶ πάντα τὰ τέκνα καὶ τὸν συγκλειόντα, καὶ οὐκ ἐπέλειφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπώκισε τὸν Ἰωαχὴμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνοῦχους καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν αἰχμαλωσίας ἀποικισίαν ἐξ Ἱερουσαλήμ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας 10 C τῆς δυνάμεως, ἄνδρας ἰσχύος, ποιοῦντας πόλεμον, ζ', καὶ τὸν τέκτονα καὶ τὸν συγκλειόντα, χιλίους, πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον. καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικισίαν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Ματθίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκίαν. 15 υἱὸς κ' ἐτῶν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἰα' ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ταῦτα πρὸς λέξιν ἐν τῇ δ' τῶν βασιλειῶν γεγραμμένα παρεθέμην, ὥστε εἰδέναι τοὺς ἐτυγχάνοντας διαφόρους αἰχμαλωσίας τοῦ Ἑβραίων γένους γεγενῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τὰς τῶν προφητῶν 20 τῶν προρρήσεις μὴ καθ' ἓνα τρόπον ἢ χρόνον νοεῖσθαι εἰρηκότων, ἔτη ἑβδομήκοντα διαρκέσει τὸ ἔθνος ἐπὶ τῆς Βαβυλωνίας

2. σαλομῶν B. Σολομῶν G. 3. ναοῦ τοῦ κυρίου G. 4 et 7. Vulgo ἀπέκτισεν. 5. καὶ τοὺς addidi ex B. αἰχμαλωτήσας B. αἰχμαλωτίσας A. ἡχμαλωτίσας G. 14. Ματθίαν] Vide Reg. IV. 24, 17. 16. Σεδεκίας om. B. 18. ταῦτα B. ταύτη G.

vitatem, abstulit omnes thesauros domus domini et thesauros domus regiae et cuncta vasa aurea, quae Salomon rex Israël in templo domini iuxta verbum domini fecerat, comminuit. Et transtulit omnem Hierusalem, principes omnes et potentes fortitudine in captivitate et decem millia misit in servitutem, et omnes paucos et inclusorem, nec ullus remansit, nisi e mendicorum grege. Et transtulit Ioachim in Babylonem et matrem et uxores regis et eunuchos eius et fortes terrae abduxit in captivitatis transmigrationem ex Hierusalem in Babylonem; et omnes viros virtutis, viros robore praestantes, bello idoneos, septem millia, et fabrum et inclusorem, mille numero; hi cuncti robusti erant et militiae periti. Et transtulit illos rex Babylonis transmigrationem in Babylonem. Et regem fecit rex Babylonis Matthaniam filium eius pro eo et imposuit ei nomen Sedeciam. Filius annorum 20 erat Sedecias cum regnum collegit et undecim annis regnavit in Hierusalem.

Haec ad verbum ex 4 Reg. in medium protuli, quo percipiant lectores gentis Hebraeorum varias exitiase captivitates; ac idcirco prophetarum vaticinia non uno modo vel tempore complenda, ubi pronunciant; septuaginta annis permanebit populus in Babylone captivus. Quorum porro diver-

αλμαλώτων· ὧν δὲ ἡ ἀρχὴ διάφορος, τούτων καὶ τὸ τέλος διά- V. 178
φορον. ὄφεν κατὰ μὲν τοῦ Ἑσδρα τὴν γραφὴν τῷ πρώτῳ ἔτει
Κύρου ὁ ἐβδομηκονταετῆς χρόνος ἐπληρώθη ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ
δ' ἔτους Ἰωακείμ, ἥνικα καὶ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθε διὰ στό-
ματος Ἱερειμίου· κατὰ δὲ τὴν προφητείαν Ζαχαρίου τοῦ προφή-
του βοῶντος μετὰ ἔτη μβ', κύριε ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλειήσης τὴν
Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ὡς ὑπεριείδες; τοῦτο ἐβδο-
μηκοστὸν ἔτος. ἄλλοθεν ποθεν ὁ αὐτὸς οὗτος ἐβδομηκονταετῆς
χρόνος ἔξει τὴν ἀρχήν. οὗτος δὲ ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ναβουχοδονόσωρ
10 εὐρίσκειται λαμβανόμενος ἐπὶ τὴν τελείαν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ,
ἣτις ἀρξαμένη μὲν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Κύρου ἐπαύθη P. 223
ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κύρου μόνων τῶν θεμελιῶν ὑπερβληθέντων, μέ-
χρις ἔτους δευτέρου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει
τοῦ αὐτοῦ Δαρείου τελείας ἀφάσεως δοθείσης τῷ ἔθνει καὶ τῇ
15 ἀνοικοδομῇ τοῦ ναοῦ, τῷ ε' ἔτει Δαρείου ἐτελειώθη τὸ ἔργον,
ὡς ἐφεξῆς δευθῆσεται ἐκ τῆς ἱεράς τοῦ Ἑσδρα γραφῆς. εἰσὶν
οὖν τὰ ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους Ἰωακείμ ἕως πρώτου ἔτους Κύρου ὁ ἔτη
τῆς τοῦ Ἰούδα αλμαλωσίας ταῦτα. Ἰωακείμ ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους ἕως
α' ἔτη ἡ'. Σεδεκίου ἔτη α'. Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κ'. Εὐεί-
20 λὰδ Μαρωδάχ ἔτη ε'. Νιργιλσάρου τοῦ καὶ Βαλτάσαρ ἔτη γ'.
Δαρείου Ἀστυάγουσ ἔτη ιζ'. Κύρου α'. ἡμοῦ ο'. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς

6. ἐλειήσης B. Vide Zachar. I, 12. 7. ὑπεριείδες B. 9. τῆς
τοῦ G. 10. οἰκοδομεῖν B. 11. μὲν om. G. 12. ὑπὸ B.
ἀπὸ G. 15. ἀνοικοδομεῖ B. 16. λεχθήσεται G. 19. εὐεί-
λὰδ A. Εὐείλὰδ G. 20. Μαρωδάχ G. νιργιλσάρου AB.

sum principium, varium quoque finem esse necessum est. Quocirca anno septuaginta decursus ab Iocim quarto, ita deo Hieremie verbis ferente sententiam exordium sumens, anno Cyri primo, iuxta Esdrae fidem nostram sibi conciliantis testimonium finitus dignoscitur. Zacharia famen oppositam in partem assensum trahente et retro annos duos et quadraginta vociferante: domine, quousque non misereberis Hierusalem et urbium Iuda, quas despexisti; iste annus septuagesimus est. Sane septuagenum hocce spatium aliud exordium sortiri detegitur, ac nonnunquam ab ipsis Nabuchodonosor obitu numerari, ut circa templi restorationem absolutam terminum aptius consequatur. Et illa quidem anno Cyri primo coepta est, cum ipsius Cyri mandato, positis duntaxat fundamentis, ad secundum Darii Hystaspis filii suspensa non processit ulterius; secundo postmodum eiusdem Darii anno, libera facultate, genti templique operae concessa, sexto Darii anno tota moles ultima manu fuit absoluta, ut in sequentibus ex sacris Esdrae monumentis declarandum. Numerantur itaque ab Iocim anno 4 ad primum Cyri captivitatis Iuda anni 70, hoc pacto. Ab Iocim anno quarto ad undecimum anni 8, Sedeciae anni 11, Nabuchodonosor anni 25, Evilad Merodach anni 5, Niriglesari, qui et Baltasar, anni 3, Darii Astyagis anni 17, Cyri unus: summa 70. Qui vero a Nabuchodonosor obitu ad

Βτελευτῆς Ναβουχοδονόσωρ ἐπὶ τὴν τελείαν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ καὶ τοὺς χρηματισμοὺς Ζαχαρίου τοῦ προφήτου πάλιν ὁ ἔτη συναριθμεῖται οὕτως· Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ε'. Νιργλήσαρος ἔτη γ'. Δαρείος Ἀστυάγης ἔτη ιζ'. Κῦρος λα'. Καμβύσης η'. Δαρείος Ὑστάσπον ε'. ἐτελειώθη ἡμοῦ ο'. ἐκ ταύτης τῆς αἰχμαλωσίας ἦν Δανιὴλ ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ Ἀνανία, Ἀζαρία, Μιζαήλ. οὗτος ὁ Δανιὴλ παιδευθεὶς τὴν παιδείαν εὐάρεστος ἐγένετο τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσωρ. ταῦτα καὶ ὁ Ἀφρικανὸς μαρτυρῶν, ὅτι ἐκ τῆς β' αἰχμαλωσίας Ἰούδα ἦν, ὃ τε Δανιὴλ καὶ οἱ τρεῖς παῖδες. Πανόδωρος δὲ καὶ ἕτεροι τῶν ἱστορικῶν ἐκ τῆς ἐν Σαμαρείᾳ ὑπὸ 10

C Σαλμανασάρ αἰχμαλωσίας.

Τοῦ Ἰούδα κ' ἐβασίλευσε Σεδεκίας ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ωής'.

Ἀφρικανὸς ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Σεδεκίου τὰ ὁ ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ἀριθμεῖ. 15

Τῷ ε' ἔτει Σεδεκίου, κόσμου δὲ δ'ρδ', ἤρξατο προφητεῖαν ὁ μέγας προφήτης Ἰεζεκιήλ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἰωακίμ Σεδεκίας τοῖς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλώτοις ἐδήλωσεν ὅτι Δμετὰ ὁ ἔτη ἀναξιδύξουσιν ἐκ Βαβυλῶνος κατὰ τὴν Ἰερεμίου προφητείαν. 20

Ἀνανίας, ψευδοπροφήτης ἀνθιστάμενος Ἰερεμίᾳ θνήσκει, καθ' ὃν χρόνον Ἰεζεκιήλ προφητεῖ ἐν Βαβυλῶνι.

Ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐγένοντο δούλων ἐλευθεραία.

3. Εὐειλάδ Μαροδάχ G. ἔτη ε' B. ἔτη om. G. Vulgo Νιργλησαρου. νιργλίσσαρος B. 4. κύρος AB. Κύρου G. Conf. p. 230 b. 10. ἐκ B. ἐν G. 14. ο' om. G.

ultimam templi structurae manum impositam et Zachariae prophetae vaticinia intercluduntur anni, hunc in modum colliguntur. Evidad Merodach anni 5, Niriglesari anni 3, Darii Astyagis anni 17, Cyri anni 31, Cambysis 8, Darii Hystaspis filii 6: summa est 70. Captivitate ista Daniel cum sociis Anania, Azaria et Mizaël abductus est. Daniel omni scientiarum cultu exornatus regis Nabuchodonosor animum sibi conciliavit. Haec Africanus, secunda Iudae captivitate Daniele et socios pueros fuisse debitas testatus; Panodorus autem et alii historiarum scriptores Samariae servitute, cuius auctor fuit Salmanasar, deportatum contendunt.

Iuda rex 20 Sedecias annis 11, mundi vero 4896.

A Sedeciae anno primo captivitatis-intervallum computat Africanus.

Quinto Sedeciae anno, mundi vero 4900 magnus propheta Ezeziel futurorum eventus coepit praedicens; eodemque Ioacim captivitatis anno Sedecias captivus Babylone detentus post annos 70 ex Babylone revocandus in patriam iuxta Hieremiae vaticinia manifestavit.

Ananias pseudopropheta Hieremiae adversarius interiit ea tempestate, qua Ezeziel Babylone prophetiae lumine claret.

Servorum manumissiones in Hierusalem factae.

Τοὺς υἱοὺς Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηγάβ εἰσελθόντας ἐπὶ τῆς Σεδεκίου πολιορκίας ὄρων Ἱερεμίας μὴ πίνοντας οἶνον μηδὲ ἐπὶ στέγην οἰκοῦντας, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολήν, τοὺς Ἰουδαίους ἀνείδιζεν ἀπειθοῦντας τῷ θεῷ, καὶ μηδὲ κἂν ὡς οὗτοι τῷ πατρὶ 5 πειθομένους τῷ κτίσαντι.

Ἱερεμίας ὁ προφήτης ἐξελθὼν εἰς πόλιν Βενιαμὴν ἀνήσασθαι ἀγρὸν συνελήφθη ὑπὸ τινος Ἱεροῦά, τῷ Σεδεκίῳ τε παρεδόθη καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καθέρχθη. ἔνθα προφητεύων τὰ τῇ πόλει P. 224 καὶ τῷ ἔθνει συμβησόμενα εἰς λάκκον ἐνεβλήθη. τοῦτον ὁ V. 179 10 Αἰθίοψ Ἀβδεμέλεχ οἰκίος Σεδεκίου ἀνελάτο τοῦ λάκκου, δυνωπήσας τὸν βασιλέα. τούτῳ προσάχθεις Σεδεκίας καὶ τινα μαθῶν παρ' αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν οὐχ ὑπήκουσεν. ἦν δὲ φυλαττόμενος ἐν τῇ ἀλλῇ ἕως ὅτε ἡ πόλις ἤλω.

Τὰ τῆς τετάρτης τῶν βασιλειῶν περὶ τῆς τελείας αἰχμαλωσίας Σεδεκίου καὶ τῶν καταλειφθέντων ἐπὶ Ἰωακίμ Β 15 Ἰουδαίων καὶ ἱερῶν οἴκου κυρίου καὶ ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ θ' τῆς βασιλείας Σεδεκίου, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ε', ἰά τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσωρ βασιλεὺς Βα-

1. Ἰωναδὰβ B. Ἰωναδάμ G. Ῥηγάβ dedi ex p. 219 d. ρηγάβ B. ρηγάμ A. Ρηγάμ G. 4. καὶ μηδὲ κἂν] μηδὲ, καὶ G. 5. Legabatur πεποιθομένους. Correxī ex p. 220 a. 6. βενιαμὴν B. 7. Ἱεροῦά] Ἱεροῦά G. παρεδόθη B. 10. αἰθίοψ B. Σεδεκία G. 13. ὅτε] Legebatur ὅταν. 16. ἱερῶν σκευῶν G. 18. Κα] Cap. 25. 19. ὁ βασιλεὺς G. ὁ om. B.

Filios Ionadam filii Reoham obaidionis sub Sedecia tempore Hierusalem ingressos contemplatus Hieremias vino abstinere et a domibus procul habitare patris mandatum reveritos, Iudaeos in deum contumaces, neque hominum more patri conditori obsequutos increpat.

Hieremias propheta egressus in urbem Beniamin, ut agrum emeret, a quodam Ierua portae custode detentus, Sedeciaeque traditus, carcere conclusus ibidemque civitati et genti eventura praenuncians, in cisternam missus est; quem subinde Abdemelech Aethiops Sedeciae domesticus rege precibus interpellato, e cisterna eripuit. Sedecias collatis cum eo sermonibus nonnulla, quae salutem spectarent, accepit monita, quibus nihil secius parere detrectavit; Hieremias autem ad urbis usque ultimum excidium sub aulae custodia tenebatur.

Excerpta ex Regum libro 4 de consummata captivitate, de Sedecia et relictis ab Ioachim tempore Iudaeis, de sacris domus domini vasis et de Hierusalem desolatione.

Et factum est in anno Sedeciae regis nono, in mense 10, die vero mensis 11, venit Nabuchedonosor rex Babylonis, ipse et virtus eius omnis

βυλῶνος, αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ὤκοδόμησεν ἐπ' αὐτήν περίτειχος κύκλω. καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς περιοχὴν ἕως σου ἰα' ἔτους βασιλείως Σεδεκίου, θ' τοῦ μηνός. καὶ ἐνισχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ Κοὺκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς. καὶ ἐρράγη ἡ πόλις καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου νυκτὸς ἐξῆλθον ὁδὸν πύλης τῆς ἀνὰ μέσον δύο τειχίων, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλείως. καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλω κατὰ θυσμὰς κατὰ Ἱεριχώ. καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν Ἀραβα. καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλείως καὶ κατέλαβον αὐτὸν 10 ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἱεριχώ. καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διωπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ. καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Ὀβλαθά, καὶ ἐκρίθη πρὸς αὐτὸν λόγους. καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξε κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς 15 ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν πέδαις. 16 καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμῃ τοῦ μηνός αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαίδέκατος τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ἦλθε Ναβουζαρδὰν ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασιλείως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλείως καὶ πάντα τοὺς οἴκους Ἱερουσαλήμ. καὶ πάντα οἶκον ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ. καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ κατέλυσε κύκλω ἡ δύναμις Χαλδαίων, ὁ ἀρχιμάγειρος.

1. πᾶσα ἡ Β. ἢ πᾶσα G. 2. παρενέβαλεν B. παρέλαβεν G. περίτειχος G. 3. περιοχὴν κύκλω G. κύκλω om. B. βασιλείας G. 4. τοῦ μηνός] τοῦ om. B. 5. εἰς om. B. 7. ἀναμέσον B. ἀνὰ μέσον G. 9 et 11. Ἱεριχώ AB. 9. Vulgo Ἀραβί. 13. Ὀβλαθά Reg. 17. ὁ ἐνιαυτός G. 18. ἀρχιμαγειρός B. 21. οἶκον om. G. 22. καὶ ὁ m. ὁ ἀρχιμαγειρός om. Reg.

in Hierusalem. Et castra metatus est super eam et aedificavit super eam vallum in circuitu. Et circumvallata est et clausa civitas per gyrum, ad annum undecimum regni Sedeciae, nona mensis. Et invaluit fames in civitate; et non erant panes populo terrae. Et scissa est civitas; et egressus est rex omnesque viri bellatores nocte pariter exierunt via portae inter duos muros exstructae, haec est regionum hortorum porta; et Chaldaei civitatem per gyrum obsidebant ad occidentem versus Hiericho. Et profecti sunt via Araba. Et insecuta est virtus Chaldaeorum post regem et ceperunt eum ad desertum Hiericho; et omne robur eius dispersum est ab eo. Et ceperunt regem et duxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha; et locutus est iudicium cum eo. Et filios Sedeciae iugulavit ante oculos eius; et oculos Sedeciae excaecavit et ligavit eum compedibus et duxit eum in Babylonem. Et in mense quinto, die septima mensis, (ipse annus nonus et decimus Nabuchodonosor), venit Nabuzardan princeps coquorum stans coram rege Babylonis, in Hierusalem; et incendit domum domini et domum regis et omnem domum Hierusalem et omnia flammis consumpsit. Et murum Hierusalem in circuitu diruit virtus Chaldaeorum et princeps coquorum,

καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας, οἱ ἠτόμβησαν πρὸς βασιλεία Βαβυλωνῶνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρήγατος μετῆρες, καὶ ὑπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλειπεν εἰς ἀμπλουργούς καὶ εἰς γεωργούς. καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοὺς μεωνῶθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ P. 225 Χαλδαῖοι, καὶ ἤραν τὸν χαλκὸν αὐτῶν, τοὺς λέβητας καὶ τοὺς λιμπτήρας καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυρίσκας καὶ πάντα τὰ σκεῦῃ τὰ χαλκῆ, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν, ἐν αὐτοῖς ἔλα-
 10 βον, καὶ τὰ πύρια καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσοῦς καὶ τὰς ἀργυροῦς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος, στύλους δύο, τὴν θάλασσαν τὴν μίαν καὶ τὰς βύσεις, ὡς ἐποίησε Σαλομὼν τῷ οἴκῳ κυρίου. αὐτὸς ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ τῶν σκευῶν· καὶ τὰ ἔξῃς.

Ταῦτα μὲν ἐν τῇ δ' τῶν βασιλειῶν. ἐν δὲ τῷ τέλει τῆς δευ-
 15 τέρας τῶν Παρακλειπομένων περὶ τῶν ο' ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας οὕτως φησί· καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως Β βασιλείας Περσῶν καὶ Μήδων τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος τοῦ Ἰερεμίου, ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς σαββατίσαι εἰς συμπλήρωσιν ἐτῶν ο'. Ναβου- V. 180
 20 ζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος δούλος τοῦ Ναβουχοδονόσωρ ἐμπρήσας τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ νυδὸν καὶ τὰ βασιλεια, τὰ σκηνώματά τε τῶν δυναστῶν καὶ τῶν λοιπῶν, τοὺς ἐπισήμους ἀπήγαγε πρὸς Ναβου-

1. περισσὸν B. περισσὸν G. 3. μετῆρες AB. μετῆρας G.
 4. ὑπέλειπεν B. 5. μεωνῶθ B. μεωνῶθ A. μαωνῶθ G.
 7. αὐτῶν B. αὐτόν G. 11 et 20. ἀρχιμάγειρος B. 11. στύ-
 λους A. 16. εἶσαν B. 19. σαββατίσαι B. Ναβουζαρδάν
 δ] ὁ Ναβουζαρδάν G. 20. καὶ δούλος G.

qui residuum populi quod remanserat in civitate, et eos qui deiecto animo ad regem Babylonis defecerant, et reliquum populi robur secum abduxit; et de mendicis terrae reliquit in vinitores et in agricolas. Et columnas aereas in domo domini erectas et bases et mare aereum in domo domini positum contriverunt Chaldaei; et tulerunt aes eorum. Lebetes insuper et et lucernas et vestes et phialas et mortariola et omnia vasa, in quibus ministrant, abstulit; et thuribula et phialas aureas et argenteas cepit princeps coquorum; columnas duas et mare unum et bases, quas fecit Salomon in domo domini. Non erat pondus aeris omnium vasorum; et quae sequuntur.

Hactenus ex 4 Regnorum libro; ad calcem vero Paralipomenon secundi de captivitate annis 70 haec habentur. Et erant ipsi et filii eius in servos usque ad Persarum et Medorum regnum, ut adimpleretur verbum domini per os Hieremiae; donec frueretur terra Sabbatis suis, et ea sabbatizaret in complementum annorum 70, Nabuzardan princeps coquorum et servus Nabuchodonosor Hierusalem templo, regia et procerum tabernaculis et reliquis igne devastatis, praestantes quosque et insignes eorum ad Na-

χοδονόσωρ, οἳ καὶ ἀνηρέθησαν ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος πέντητάς τινας κατέλειπεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· προσηύσει γεωργίας ἡγεμόνα αὐτοῖς καταστήσας τὸν Γοδολλίαν. Ἱερεμίας δὲ καίτοι προτραπείς ὑπ' αὐτοῦ, εἰ βούλοιο συναπελθεῖν καὶ τιμῆς ἀξιοθῆναι, μᾶλλον τοῖς πείησι συναπέμεινεν. Ἰσμαὴλ δὲ τις μετὰ δύο μῆνας ἀνυπεισθείς 5
 Ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀμμανιτῶν ἕμα τισὶν ἄλλοις ἐπελθὼν εἰς Μασσίφατον, Γοδολλίαν ἀναιρεῖ καὶ τοὺς σὸν αὐτῷ Χαλδαίους καὶ Ἰουδαίους· ἐν οἷς καὶ π' ἄνδρας ἀπὸ Σαμαρείας καὶ τῆς λοιπῆς Ἰουδαίας πενθούσοντας τὴν ἄλωσιν τοῦ ναοῦ καὶ προσφορὰς προσάγοντας συναεῖλεν. Ἰωνᾶς δὲ τις παραλαβὼν τοὺς καταλοιπούς 10
 τῶν Ἰουδαίων, Ἱερεμίον κωλύοντος αὐτόν, καὶ Ἱερεμίαν ἄκοντα, προσφεύγει σὸν αὐτοῖς Οὐαφρεὶ τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῖ· ἐνθα πάλιν προφητεύει Ἱερεμίας αὐτοῖς τὰ τῆς ἐσχάτης ἀλώσεως καὶ ἀπωλείας ἕμα τοῖς Αἰγυπτίοις ἐσόμενα ὑπὸ Χαλδαίων, ἡ καὶ γέγονε τῷ κη' ἔτει Ναβουχοδονόσωρ, ἀφ' οὗ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος 15
 Κύρου πληροῦται ἔτη μί' κατὰ τὴν προφητείαν Ἰεζεκιήλ. οὗτοι Δειδωλοατριήσαντες ἐν Αἰγύπτῳ ἐλεγχόμενοι τε ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἱερεμίου ἐλιθοβόλησαν αὐτόν.

Ταύτης τελείας αἰχμαλωσίας καὶ πυρπολήσεως ἔτη ἀπ' ἐν-
 τεῦθεν ἀριθμοῦνται, ἦγον ἀπὸ τοῦ ια' ἔτους Σεδεκίου, κόσμον δὲ 20
 δ'δγ'. καὶ εἰσι κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἀπὸ τοῦ κ' ἔτους Ναβου-

1. οἳ καὶ]	οἳ δὲ G.	2. κατέλειπεν B.	3. καίτοι] εἰ καὶ G.
6. ἀμμανιτῶν B.	μασίφατον B.	8. οἷς καὶ B.	καὶ am. G.
10. ἰωνᾶς B.	12. Οὐαφρεῖ G.	οὐαφρεῖ AB.	14. ἂ B.
ὡς G.	15. τὸ πρῶτον ἔτος B.	τῷ α' ἔτει G.	20. ἀριθμῆ- ται G.

buchodonosor deportavit, qui omnes ab eo iugulati sunt. Ille agros colendos causatus, egenos quospiam in Iudaea reliquit, duce Godolia praefecto. Hieremias autem licet invitatus, et ut cum eo discederet honoribus allectus, cum egenis moram facere elegit. Exactis porro mensibus duobus, quidam Ismael nomine Ammanitarum regis consilio motus, Massiphato cum nonnullis aliis occupato, Godoliam et repertos cum eo Chaldaeos et Iudaeos interficit, e quorum numero erant viri 80 ex Samaria et reliqua Iudaea lugendo urbis excidio et primitiis offerendis intenti, quos omnes una crudeliter necat. Alius quidam Ionas adiunctis Iudaeorum reliquis, Hieremia in contrarium sensum renitente, ipsoque Hieremia secum ducto, ad regem Aegypti Vaphri confugit; ibi postremi calamitatem excidii proximique interitus et necis a Chaldaeis impendentis ipsis et Aegyptiis comminatur Hieremias; quae probavit eventus anno Nabuchodonosor 28, a quo ad primum Cyri annum, complentur anni 40 iuxta Ezechielis prophetiam. Illi idolorum cultus in Aegypto studiosi redditi, et eo nomine ab Hieremia reprehensi, lapidibus ei mortem inferunt.

Captivitatis istius universae et integri excidii anni ducunt hinc exordium, ab anno videlicet undecimo Sedeciae, mundi vero 4903. Accuratam autem et diligentem expensum ratiocinium a 20 Nabuchodonosor ad annum

χοδοτόσωρ ἕως τοῦ α' ἔτους τῆς βασιλείας Κίρου ἕτη οὕτως·
 Ναβουχοδοτόσωρ τὰ λοιπὰ ἕτη κδ'. μγ' γὰρ τὰ ὅλα ἐβασίλευσε
 Χαλδαίων, ἀπὸ δὲ τοῦ ιθ' ἔτους αὐτοῦ ἐβασίλευσε καὶ τῶν Ἰου-
 δαίων· τὰ λοιπὰ ἕτη κδ'. μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλάδ P. 226

5 Μαρδοάχ λεγόμενος ἕτη δύο μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς Ναβουχο-
 δοτόσωρ ἐβασίλευσεν, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ τὰ Χαλδαϊκὰ συγγρα-
 ψίμεινοι Ἀλέξανδρος καὶ Ἀβυθηνός, οἷς καὶ Ἰώσηπος καὶ πάν-
 τες ἐν τούτοις ἔπονται, συμφωνούσης καὶ τῆς θείας γραφῆς.

Τοῦτον τὸν Εὐειλάδ Μαρδοάχ διὰ πολλὴν περὶ τὰ πράγματα
 10 παρανομίαν καὶ ἀσελγίαν Νιριγλήσαρος γαμβρὸς αὐτοῦ ἐκ' ἀδελ-
 φῆ ἀνελὼν διεδέξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἕτη δ' Χαλδαίων καὶ Ἰου-
 δαίων καὶ τῶν λοιπῶν. μεθ' ἃν υἱὸν αὐτοῦ Λαβσοάροχόν φασιν
 ἐπὶ μῆνας θ' κρατῆσαι τῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τρόπων κακοήθειαν B
 ὑπὸ τῶν φίλων ἐπιβουλεύθηται. τούτῳ δὲ μνήμην αἱ θεαὶ γρα-
 15 φαι οὐ ποιοῦνται, οὐδὲ ἐν χρονικοῖς κανονικοῖς αὐτῶν οἱ πολλοὶ
 τάττουσιν· ἕτεροι τοῖς χρόνοις τοῦ πατρὸς Νιριγλησάρου συνα-
 ριθμοῦσιν, ἀντὶ τεσσάρων πέντε συνήγοντες. μετὰ τοῦτον παρέ-
 θηκαν τὴν βασιλείαν οἱ ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ κοινή γνῶμη ἐνὶ
 τῶν ἐκ τῆς ἐπισυστάσεως αὐτῶν Ναβοννήδω τῷ Ἀσσοῦρηω Λα-
 20 ρείω καλουμένω τῷ καὶ Ἀστυάγει, οὗ κατὰ τὸ ιζ' ἔτος τῆς βασι-
 λείας Κῦρος ἐκ Περσίδος μετὰ δυνάμειος πολλῆς ἐξεληλυθὼς καὶ

4. εὐειλάδ B. Εὐειλάδ G. 5 et 9. Μαρδοάχ G. 7. Vulgo
 Ἀβυθηνός. ἄβυθηνός B. Ἰώσηπος] Antiq. X, 11. p. 53. c. Apion.
 I, 20. p. 451. 8. τούτῳ G. 9. εὐειλάδ B. Εὐειλάδ G.
 10. νιριγλήσαρος A. 12. ἃν υἱὸν B. ἃν υἱῶν G. 13. δὲ αὐ-
 τῷ AB. 19. ἐκ τῆς addidit ex B. ἐπισυστάσεως B. ἐπὶ συστά-
 σεως G. Ναβοννήδω G.

Cyri regnantis primum hoc pacto colligitur. Reliqui Nabuchodonosor anni
 putantur 24, tribus siquidem et quadraginta Chaldaeis imperavit, et iam
 a 19 Iudaeos sub iugum misit; supersunt itaque 24. Post eum Evilad
 Merodach filius eius ita dictus, patre nimirum Nabuchodonosor visis erepto,
 regnum annis duobus obtinuit, ut Chaldaicarum rerum scriptores Alexan-
 der et Abydenus testantur, quos etiam assentiente divina scriptura, cum
 aliis sequitur Iosephus.

Evilad Merodach istum ob summam in rébus administrandis vecor-
 diam et vitae luxum Niriglesarus ex sororis conivae levirum interfectum
 excepit, Chaldaeisque, Iudaeis et aliis sibi subiectis imperavit annos 4.
 Eo sublato filium eius Labosarochum regnum tenuisse referunt menses 9,
 et propter morum improbitatem ab amicis insidiosè necatum. Huius nul-
 lam mentionem sacra monumenta fecere, nec in chronologicis suis laterco-
 lis plures eundem recensent; alii Niriglesari patris spatio, quinque vicè
 quatuor positis annis, comprehensum volunt, et utriusque unum putant im-
 perium. Exstincto Labosarocho cuidam facinoris in eum perpetrati parti-
 cipi Nabonnido Assvero, Dario etiam dicto vel Astyagi, qui paraverant
 insidias, communibus suffragiis deferunt regnandi potestatem; cuius regni

πᾶσαν καταλαβόμενος πολέμῳ τὴν λοιπὴν ἀρχὴν, αὐτὸν τε τὸν Ἀστυάγην μετὰ κρατερὰν μάχην προσφυγόντα τῇ ὑπ' αὐτοῦ τι-
 C. χισθείσῃ πλείονος ἐξ ὀπτιῆς πλώθου καὶ ἀσφάλτου Βαβυλῶνι,
 πολιορκήσας ἐχειρώσατο καὶ τὰ τείχη κατέσκαψε, φιλανθρώ-
 πως αὐτῷ χρησάμενος καὶ χώραν Καρμανίαν δούς οἰκητήριον. 5
 V. 181 Ταῦτα, φησὶν Ἰώσηπος, καὶ σύμφωνον ἔχει ταῖς ἡμετέρας
 βίβλοις τὴν ἀλήθειαν· γέγραπται γὰρ ἐν αὐταῖς ὅτι Ναβουχοδο-
 νόσωρ ἠ' τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔτει τὸν παρ' ἡμῖν ναὸν ἠρήμωσε,
 καὶ ἦν ἀφανὴς ἐπὶ ἔτη ν'. δευτέρῳ δὲ τῆς Κύρου βασιλείας ἔτει τῶν
 θεμελίων ὑποβληθέντων, ε' πάλιν τῆς Δαρείου βασιλείας ἐτελέσθη. 10
 εἰσὶν οὖν τὰ ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κ'. Ἐπι-
 D. λὰδ Μαρδοάχ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτη β'. Νιριγλησάρου γαμβροῦ αὐτοῦ
 ἔτη ε', σὺν τοῖς θ' μῆσι τοῦ παιδός. Ναβοννήδου τοῦ καὶ Ἀσ-
 σουήρου Δαρείου τοῦ καὶ Ἀστυάγου καλουμένου ἔτη ιε'. Κό-
 ρου α' ἔτος, ἐν ᾧ καὶ ἡ πρώτη ἄφεςις γέγονεν. ὁμοῦ ἔτη ς'. 15
 Ὁ μέντοι Εὐσέβιος τὸν Ἀστυάγην ἀπὸ τοῦδε τοῦ Σεδεκίου
 ἔστοιχέωσε βασιλεύσαντα Μήδων ἔτη λη', ἦτοι ἀπὸ τοῦ ιβ' ἔτους
 Ναβουχοδονόσωρ ἕως τοῦ ε' ἔτους Νιριγλησάρου· τούτου τὸ ε'
 ἔτος λογισάμενος πρῶτον ἔτος τῆς Κύρου βασιλείας ἐν τῷ κανο-
 νικῷ αὐτοῦ, τῆς δὲ ἐπὶ Σεδεκίου αἰχμαλωσίας ἔτος λα', καὶ μὴδ' 20

6. Ἰώσηπος] Contra Apion. I, 21. p. 452. Conf. Euseb. p. 34.
 καὶ B. πῶς καὶ G. 7. ὅτι ὁ G. 8. τῆς αὐτοῦ B. αὐτοῦ τῆς G.
 τῆς om. A. 9. δευτέρῳ — ἔτει B. δευτέρῳ — ἔτη G.
 11. ἐπιλάδ B. ἐνίλαδ G. 12. νιριγλησάρου A. 13. Vulgo
 Ναβοννίδου. ναβοννήδου B. 17. Μήδων om. G. ἀπὸ τοῦ]
 τοῦ om. G. 18. τοῦ Ναβ — G. τοῦ om. B. ε' om. G.
 19. πρῶτον B. α' G.

anno 17 Cyrus e Perside cum copioso exercitu egressus, toto quaqua ver-
 sus subjugato eius imperio victor, ipsum tandem Astyagen, amisso praefixis,
 Babylone muris et coctis lateribus et bitumine a se circumvallata receptum
 et obsessum cepit; et moenibus dirutis, eo capto humaniter usus est, data
 ad habitandum Caramania provincia.

Haec Iosephus refert: et concordem (ait) obtinet e nostris libris ve-
 ritatem, quibus legimus; Nabuchodonosor anno regni 18 templum nostrum
 in terram deiectis, quod eo pacto per annos 50 iacuit eversum. Restau-
 ratum autem Cyri regnantis anno secundo fundamentis, secundo rursus Darii
 consummatum fuit. A Nabuchodonosor igitur nono et decimo anni 25 nu-
 merantur; Evilad Merodach filii eius duo; Niriglesari eius leviri anni 5 cum
 novem, quibus filius regno potitus est, mensibus; Nabonnidi, qui et Assve-
 rus Darius et Astyages nuncupatur, anni 17. Annus denique Cyri unus, quo
 prima populi facta est dimissio; quorum omnium summa est 50.

Eusebius porro Astyagem iam a Sedeciae temporibus regno potitum
 describit, ab anno nimirum Nabuchodonosor 12 ad quintum usque Niri-
 glesari; post eius vero postremum annum, digesto a se laterculo, regi
 Cyri primum ordinat. Annorum autem illorum Astyagis septendecim a re-

ὅπως λογισόμενος τὰ Δαρείου τοῦ Ἀστυάγου ἐτη εἶ', ὅπερ καὶ ἄλλοι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστορικῶν πεποιθήσαν, εἶτα Κέρου P. 227 λ' ἐστοιχείωσε, καὶ μετ' αὐτοὺς Καμβύσου ἐτη η'. ἔπειτα β' Μάγων ἀδελφῶν μήγας ζ'. καὶ Δαρείου Ὑστάσου ἔτος α'. γίνονται ὁμοῦ ἐτη ο' ἀπὸ δ' ἔτους Σεδεκίου. οὐ μέντοι ἐπεσημῆναι ὅτι ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους Σεδεκίου τὰ τῆς αἰχμαλωσίας ο' ἐτη συναριθμεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ια' ἔτους τοῦ αὐτοῦ Σεδεκίου, λέγω δὴ ἀπὸ τοῦ ιδ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ, παραθεῖς καὶ Κλήμεντος χρησιν, ἐν οἷς γράφει· πρῶτον ἔτος αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων 10 ἔθνος, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσωρ πολιορκήσας τὰ Ἱεροσόλυμα τὸν νεῶν πυρπολεῖ. διήρκεσέ τε ὁ νεῶς ἀπὸ πρώτης κατασκευῆς ἔτεσι νμβ'. συνάδει δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ στρωματί φάσκων ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ τεσσαρακοστῆς ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ B 15 Ἰουδαίων λαοῦ γεγονέναι, βασιλεύσαντος μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφρεί, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου, συνάγεσθαι δὲ τὰ ο' ἐτη τῆς Ἱερουσίας τοῦ τόπου εἰς τὸ β' ἔτος Δαρείου [Ἑβραίων αἰχμαλωσίας καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ]. Οὐαφρεὶ τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῖ προσέφυγον ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων τῆς Ἱε- 20 ρουσαλήμ οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι. μέμνηται δὲ Οὐαφρεὶ καὶ Ἱερουσίας ὁ προσήτης.

4. Μάγων] μεγάλων B. ὑστάσου B. Τετάρτου G. 6. τὰ τῆς αἰχμαλωσίας — αὐτοῦ Σεδεκίου addidi ex B. 8. ἔτους addidi ex B. παραθεῖς] Vide Eusebium p. 330. et chronicon paschale p. 137. 18. στρωματί B. στρώματι G. Est p. 396. ed. Potter. 17. οὐαφρεὶ B. Οὐαφρεὶ G. Οὐαφροῦ chronicon paschale. Apud Clementem Οὐάφρης dicitur: apud Syncellum alibi Οὐαφρεῖς. 16. δὲ add. B. 17. Ἑβραίων — ναοῦ omittunt Eusebius et chronicon paschale. 18. οὐαφρεὶ B. Οὐαφρεὶ G. 20. δὲ καὶ G. Οὐαφρεὶ] Vulgo τοῦ Ἀφρεὶ. τοῦ ἄφρεὶ B.

Quis ecclesiae nostrae Historicis ei tribui solutorum nulla facta memoria, a Sedeciae captivitate annos unum et triginta, Cyri deinde alios 80, post haec Cambysis annos 8. Magi utriusque fratrum menses septem et Darii Hystaspis annum unum enumeravit; ex quorum summa a Sedeciae ultimo annos collegit 70 Eusebius procul dubio, etiam Clementis auctoritate neglecta, captivitatis annos ab Ioacim quarto, qui Nabuchodonosor primus exiit, numerandos non animadvertit, ubi scribit in haec verba. Iudaeorum captivitatis annus primus, quo Chaldaeorum rex Nabuchodonosor Hierosolymis obsessis, templum incendit, quod ab initio conditus sui annis 442 steterat. Sententiae vero nostrae etiam Clemens consonat in primo Stromate, Olympiade 48 Iudaeorum populi captivitatem in Babylonem factam esse testatus, regnante apud Aegyptios Vaphri et Athenensium praetore Philippo; et supputari 70 annos desolationis usque in annum Darii secundum. Hebraeorum captivitatis et templi quod fuit in Hierusalem exterminii anni 70. Ad Vaphri, Aegyptiorum regem, Hierusalem ab Assyriis capta Iudaeorum reliqui confugerunt. Huius Vaphri Hieremias propheta meminit.

Ταῦτά Εὐσέβιος, ὑποτάξας τῷ ἰα' ἔτει Σεδεκίου τὴν ἀπαρ-
 θίμῃσιν τῶν ο' τῆς αἰχμαλωσίας ἔτων ἀπὸ τοῦ θ' ἔτους Ἀστυά-
 γους πεποιήται ἕως τοῦ λη' αὐτοῦ ἔτους ἔτη κ' λογισάμενος αὐτῷ
 CMEθ' ὃν Κύρου πρῶτον ἔτος παραθεῖς γράφει πρὸς λέξιν ταῦτα·
 Κύρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων γένους, καθ' ὃν⁵
 ἐπανελθόντες ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἀμφὶ τὰς ε' μυριάδας Ἰου-
 δαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγειραν καὶ θεμελίους κατεβάλλοντο τοῦ
 ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοικῶν ἔθνῶν ἐπισχόντων διέμεινε τὸ ἔργον ἀτε-
 λές μέχρι Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, μόνου τοῦ θυσιαστηρίου συντε-
 στῶτος. συνάγεται δὲ ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰου-
 δαίων ἔθνους ἔτη ο', ἀριθμούμενα κατὰ μὲν τινὰς ἀπὸ τρίτου
 ἔτους Ἰωακείμ ἐπὶ κ' ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ
 δὲ ἑτέρουσ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προφητείας Ἱερεμίου, ἣ γέγονε
 κατὰ τὸ ἰγ' ἔτος Ἰωσίου βασιλέως Ἰουδαίων. ἀπὸ δὲ τοῦ ε' ἔτους
 D τῆς προφητείας Ἱερεμίου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἔτη ο' γίνονται.¹⁵
 τῆς δὲ ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἡ ἑβδομηκονταετῆς ἀποπεραιούται
 κατὰ τὸ β' ἔτος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως. ὅτι μὲν ὃν
 ἑαυτὸν παρελογίσαιτο καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ ἰα' ἔτους
 V. 182 Σεδεκίου ἕως τοῦ β' ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τὰ ο' ἔτη ἐπιλο-
 γισάμενος φανερόν. ἀνθ' ὧν γὰρ ἐχρῆν αὐτὸν τὰ λοιπὰ κ' ἔτη²⁰
 τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, τοῦ καὶ τὴν ἄλωσιν τοῦ ἔθνους ποιησα-

3. αὐτοῦ ἔτους B. ἔτους αὐτοῦ G. κ'] λ' m. 4. γράφει] Eusebius p. 332. chronicon paschale p. 142. 7. τοὺς θεμελίους G. κατεβάλλοντο B. κατεβάλλοντο G. κατέβαλον chronicon paschale. 8. ἔθνῶν om. G. 11. ἀπὸ τοῦ G. τοῦ om. B. 12. τοῦ Περσῶν] καὶ Περσῶν G. 13. γέγονε ex chronico paschali p. 143. dedi. Legebatur γεγονός. 15. ἐπὶ] ἕως G. 16. ἀποπεραιούται AB. περαιούται G. 20. κ'] κδ' m. .

Haec Eusebius anno Sedeciae undecimo annorum captivitatis 70 mox subnectens seriem ab Astyagis nono ad octavum et tricesimum annis 30 eadem assignatis; tum vero annum Cyri primum subiuncturus haec totidem verbis refert. Iudaeorum gentis Cyrus captivitatem laxavit; cuius aetate Iudaeorum circa myriades quinque Babylone reduces, altari exstructo, templi fundamenta posuere. Vicinis autem operas interturbantibus, opus remansit imperfectum, altari solo consistente, ad Darii filii Hystaspis tempora. Omne vero spatium Iudaicae captivitatis, ex nonnullorum sententia, a tertio Ioacim ad Cyri Persarum regis 20 colligitur; vel, ut aliis placet, ab Hieremiae vaticiniorum principio, circa 13 Iosiae Iudaeorum regis annum; a quinto vero prophetiarum Hieremiae ad Cyri primum integri numerantur 70; excidii vero templi septuaginta annorum terminus circa secundum Darii Persarum regis annum completur. Caeterum quod se ipsum et veritatem deluserit Eusebius, ab undecimo Sedeciae ad secundum Darii filii Hystaspis 70 subducens annos, patet. Cum enim Nabuchodonosor excidii Iudaicae gentis auctoris residuos 24 annos recensere debuisset, ac successorum pa-

μένον, λογίσασθαι καὶ τῶν ἐφεξῆς ὑπ' αὐτοῦ, λέγω δὴ τοῦ τε
 νιοῦ αὐτοῦ Εὐειλάδ Μαροδάχ καὶ Νιριγλησάρου τοῦ γαμβροῦ
 αὐτοῦ, ὡς προεδιήλωται, εἰδ' ἐξῆς ἐπὶ τὸν Ναβόννηδον τὸν
 καὶ Δαρεῖον Ἀστυάγειν τὸν Ἀσσοῦήρου ἐλθεῖν, (ὃς γέγονεν ἔσα- P. 228
 5τος βασιλεὺς Μήδων ἀπὸ Ἀρβάκου τοῦ καθελόντος σὺν τῷ Βε-
 λεσὺ τὴν Ἀσσοῦίων ἀρχὴν καὶ τὸν ταύτης ὕστατον βασιλέα Σαρ-
 δανάπυλλον) ἄφεις τὴν πρόσφορον τῇ χρονικῇ ὑποθέσει ἀκολου-
 θίαν ἐπὶ τὰς Ὀλυμπιάδας κατέστυγεν, ἐπιλαθόμενος ὡσπερ ἐαυ-
 τοῦ καὶ τῶν ἡλωκότων τὸ ἔθνος, καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν ἔτη που
 10 κρατησάντων τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας λ', ὅπερ
 πάντῃ τῆς ἀκριβοῦς ἀποδείξεως ἀλλότριον ἦν. ὁ γὰρ ἱερὸς Κλή-
 μης πρὸς Ἕλληνας παραταττόμενος ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ στρω-
 ματεῦσι λόγοις εὐλόγως ταῖς Ὀλυμπιάσι κέχρηται. ἐνταῦθα δὲ
 γραφικῆς ὑπὸ κτίσεως κόσμον προκειμένης σπουδῆς ἀποδείξει
 15 τοὺς χρόνους οὐχ οἷον τε ἐξ Ὀλυμπιάδων μόνων τὰ ἀπορούμενα Β
 τῆς γραφῆς ἐπιλύσασθαι, καὶ μάλιστα τῆς τῶν Ὀλυμπιάδων
 ἀρχῆς οὐκ ἔχουσας μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν, ὡς ἐν τῷ περὶ
 αὐτῶν εἴρηται ἡμῖν λόγῳ. τὸ δὲ κατὰ διαφόρους τρόπους τὰ ο'
 ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας ὑριθμεῖσθαι ἀληθές, ἐπεὶ καὶ κατὰ διαφό-
 20 ρους καιροὺς γέγονεν ἡ αὐτὴ αἰχμαλωσία τοῦ Ἰουδαίων γένους,
 καὶ πῦσα ἀνάγκη τὰ κατ' ἄλλους καὶ ἄλλους καιροὺς πραχθέντα

1. τοῦ τε] καὶ τοῦ G.   2. εὐειλάδ B. Εὐιλὰδ G.   Μαρο-
 δάχ G.   3. ναβόννηδον B. Ναβόννηδον G.   4. δαρεῖον B.
 Δαρείου G.   ἀστυάγειν B.   5. βασιλεὺς] βασιλέων G.
 Βελεσὺ] Βελεσι G.   6. Vulgo Σαρδανάπαλον.   14. σποδῆς B.
 ἀποδείξει] ἀναδείξει G.   15. μόνων B. μόνον G.

riter aetatem memorare, Evilad Merodach dico et eius leviri Niriglesari, prout ex superius positis liquet; ac deinde servato ordine ad Nabonnidum, qui Darius et Astyages et Assverus, sensim descendere (fuit autem ille Medorum regum postremus ab Arbace, qui Belesi adiunctus Assyriorum imperium et ultimum eius regem Sardanapalum delevit) ex adverso, rei chronologicae valde accommodata regum et gestorum successione relicta, quasi suimet vel eorum oblitus, qui Iudaeorum gentem servitute afflixerunt, et a civitatis excidio ad annos circiter 30 captivitatis oppresserunt, ad Olympiadas quasdam ab accurata temporum demonstratione penitus alienas recurrit. Divinum certe Clementem eruditione instructum, ubi Graecos aggredditur, in sacris Stromaton operibus Olympicarum periodorum numero prudenter usum fateor; hic vero proposita a mundi conditu rerum studio dignarum descriptione, tempora per Olympiadas metiri, vel scripturae difficultates per eas anodare superat omnem intellectus captum, maxime cum non unus sit apud omnes auctores Olympiadum exordii situs, ut iam instituto de iis sermone declaratum est. Scriptores sane in numerandis 70 captivitatis variare, certissimum; cum, non uno tempore, nec semel Iudaeorum generi contigerit huiusmodi calamitas; ea vero quae aliis et aliis temporibus gesta, variis pariter inter se differre principiis omnimode necesse

μη τὴν αὐτὴν καὶ μιαν ἀρχὴν ἔχειν. ἀλλὰ καὶ ἐπάνοδος κατὰ διαφοροὺς γέγονε χρόνους. καὶ χρητὰ κἀκεῖνα συλλογιζέσθαι τοὺς ἀκριβῶς ἐπιβάλλοντας καὶ μὴ βιάζεσθαι μήτε τὰς γραφικὰς ἀποφάσεις μήτε τὰς ἔθνικὰς χρονοκρατορίας πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν. ἐντεῦθεν γὰρ ἡ πολλὴ διαφωνία γίνεται καὶ γέγονε τοῖς πολλοῖς τῶν 5 ἱστορικῶν, ὥστε σχεδὸν δύο μὴ εὐρίσκειν ἡμῖς τοὺς ἐν πᾶσιν ὁμοφωνοῦντας. ὅθεν καὶ σπουδὴ γέγονεν ἡμῖν κατὰ δύναμιν ταῖς θείαις πρότερον ἐξακολουθοῦσι γραφαῖς, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἀκριβῶς τι γράψασι τὸν περὶ τούτων λόγον ὑποσημῆνασθαι, εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τι δῆμαρτον. ἐπειδὴ δὲ τὰ καθολικὰ τῶν μερικωτέρων 10 προλαμβανόμενα σφαιστεέραν ἔχει τὴν ἀπόδειξιν, ἡ δὲ τῶν ὀκτώων τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα μερικὴ τις οὖσα πρὸς τὴν τῶν εβ' φυλῶν ἀνάκλησιν ποτὲ μὲν τῷ πρώτῳ ἔτει Κέρου λέγεται ὄγενέσθαι, ποτὲ δὲ τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαριέου τοῦ Ὑστάσπου, ὡς ἐφ' ἑξῆς τὰς δι' Ἱερμίου τοῦ προφήτου θείας ἐξενεχθείσας ἀποφάσεις 15 δεῖξομεν μαρτυρούσας, ἀπὸ ποίου χρόνου ἀρξάμεναι πως ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κέρου τὸν ἐβδομηκονταετῆ συνάγουσι χρόνον, τὸν δὲ καθ' ὅλον περὶ τε τῶν ἐν Σαμαρείᾳ δέκα τοῦ Ἰσραὴλ λεγομένων φυλῶν λόγον καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ β' τοῦ Ἰούδα καὶ αὐτῶν ἐπιλεγόμενων τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ποσότητος 20

8. μήτε — μήτε] μηδὲ — μηδὲ G. 7. ἡμῖν om. G. 13. ἀνάκλησις B. ἀνάκλησιν G. τοῦ Κέρου G. 15. Ἱερμίου] Ἱερμίου A. Ἰεζεκιή m. 16. δεῖξομεν B.

est. Non unus etiam fuit e tam diversis exiliis regressus, qui diversis temporibus licuisse dignoscitur. Illorum idcirco rationem accurate percipisse et ad invicem comparasse decet eos, qui opus chronicum instituerunt, nec ad proprium scopum sacrae scripturae sententias, vel enata diversis temporibus gentilium imperia vel republicas detorque. Hinc tam frequens inter auctores dissensus, hinc etiam inter Historicorum vetustiores discordia, ut vix duos in omnibus inter se consentientes reperias. Ex quo subinde contigit, ut qui pro viribus divinarum mentem quondam sectati sunt scripturarum, vel qui deinceps accurati alicuius operis sese auctores exhibuere, licet in aliis nonnihil peccaverint, omne tamen studium adhibuerunt, ne aliqua temporis ratio eos lateret. Verum enim vero cum res universim consideratae ac privata quibusvis praemissas dilucidiores pariant cognitionem; septuaginta vero Iudaicae captivitatis annorum cum sit privata discussio, si maxime ad duodecim tribuum reparatam libertatem conferatur, haecque nonnunquam anno Cyri primo, aliquando Darii filii Hystaspis secundo concessa narratur, prout in sequentibus divinas Esaeielis ore sententias testari demonstrabimus; a quo temporis momento septuagenam intervallum ad annum Cyri primum colligant; ac in universum, quae de decem Samariam incolentibus Israel cognominatis tribubus, deque duabus aliis Hierusalem occupantibus, et a captivitate pariter nomen sortitis, deque calamitatis earum diuturnitate sit ratio ponenda, operosius investigandam

τοῦ χρόνου τῆς κακώσεως, κοινήν καὶ μίαν ἐκ Θεοῦ ἀπόφασιν
 παρ' ἐνὶ τῶν προφητῶν μόνῳ, παρ' ἄλλῳ δὲ οὐδενὶ γεγραμμέ- P. 229
 νην παρελήφραμεν, ἴδωμεν τί φησιν ὁ περὶ ταύτης διαλεγόμενος
 καὶ ὑπὲρ ταύτης κακούμενος μέγας προφήτης Ἰεζεκιήλ, ὡς ἐκ
 5 τοῦ χρηματίζοντος πρὸς αὐτὸν πνεύματος, κατὰ τὸ ε' ἔτος τῆς
 αἰχμαλωσίας Ἰωακείμ, ὅπερ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὑπῆρχε τῷ ε' ἔτει τῆς
 βασιλείας Σεδεκίου. φησὶν οὖν· καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευ- V. 183
 ρόν σου τὸ ἀριστερὸν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ'
 αὐτὸ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πενήκοντα καὶ ἑκατὸν, ὡς
 10 κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ. καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ δέ-
 δώκα σοὶ τὰς β' ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἐνετήκοντα καὶ
 ἑκατὸν ἡμέρας. καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ συντε- B
 λήσῃ ταῦτα. καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρὸν σου τὸ δεξιόν, καὶ
 λήψῃ τὰς ἀδικίας οἴκου Ἰούδα μ' ἡμέρας. ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν
 15 τέθρακα σοὶ. καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλήμ ἐτοιμάσεις τὸ
 πρόσωπόν σου καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις καὶ προφητεύ-
 σεις ἐπ' αὐτήν. καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς. καὶ μὴ
 στραφῆς ἀπὸ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρὸν σου, ἕως συντελε-
 σθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου. ἐκ τούτων παρίσταται τοῖς
 20 βουλομένοις ὀρθῶς νοεῖν ὅτι ὁ πᾶς τῆς αἰχμαλωσίας χρόνος
 τοῦ παντὸς ἔθνους τῶν Ἑβραίων ἔτεσιν ρ' περιγράφεται, ἀρξά-

1. καὶ μίαν] δὲ μίαν G.	2. ἄλλῳ] ἄλλων G.	3. εἶδωμεν B.
5. χρηματίζουτος (sic) B.	6. Ἰωακείμ m.	8. ἐπ' αὐτὸ B.
ἐπ' αὐτῷ G.	10. 12 et 14. λήψῃ B.	10. ἀδικίας αὐτῶν m.
11. β' delet m.	12. συντελέσει B.	15. τέθρακα B.
ἐτοιμάσης A.	16. στερεώσης καὶ προφητεύσης A.	

incumbit. Unam vero communemque et a deo circa tantae molis opus pro-
 latam sententiam apud unum prophetam solum, apud aliorum neminem scri-
 pto consignatam accepimus. Age ergo, quid de illa, propter eandemmet
 palam enunciata afflicto magnus propheta Ezeiel, velut impellente et ani-
 mante dei spiritu propriis verbis testatur circa Ioachim captivitatis annum
 quintam, qui unus et idem fuit cum regni Sedeciae quinto accurate per-
 scrutemur. Ait igitur scriptura: et tu dormies super latus tuum sinistrum,
 et pones iniquitates domus Israel super eo, iuxta numerum dierum quinquaginta
 et centum, quibus dormies super illud; et assumes iniquitates eorum.
 Et ego dedi tibi iniquitates eorum in numero dierum nonaginta et centum
 dies; et sumes iniquitates domus Israel; et consummabis haec. Et dormies
 super latus tuum dextrum et assumes iniquitates domus Iuda quadraginta
 diebus; diem in annum posui tibi. Et ad concludendam Hierusalem para-
 bis faciem tuam, et brachium tuum roborabis et prophetabis super eam.
 Et ego ecce dedi tibi super te vincula, et non te convertas de latere in la-
 tus tuum, donec completi fuerint dies obsidionis tuae. Ex his sano iudicio
 utentibus liquet, totum universae gentis Hebraeorum captivitatis tempus
 annis 190 circumscribi, a prima sub Salmanassar et Osee dato principio,

μενος μὲν ἀπὸ τῆς ὑπὸ Θεγλαφαλασὰρ καὶ Θακεὶ πρώτης αἰγ-
μαλωσίας, ἥτις τῷ κοσμικῷ δψξβ' ἔτει γέγονε κατὰ τὸ ιβ' ἔτος
C'Αχαζ, λήξας δὲ ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου τοῦ πρώτου Περσῶν καὶ Μή-
δων καὶ Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅπερ καὶ αὐτὸ συν-
τρέχει τῷ δρνβ' ἔτει τοῦ κόσμου. ἐὰν ἄρα ἐκ τῶν δρνβ' τοῦ κ' 5
σμου ἑτῶν ἀφέλωμεν τὰ αὐτὰ ρ' ἔτη, ὑπολείπεται ἡμῖν, ὡς προεί-
ρηται, δψξβ', καὶ ἐὰν τοῖς δψξβ' κοσμικοῖς ἔτεσι προσθῶμεν
ἔτη ρκ' ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Ὡσηῆ ἕως τοῦ δ' ἔτους Σεδεκίου,
ὑπολειφθήσεται ἡμῖν τὰ τῆς αἰγμαλωσίας τοῦ Ἰούδα ὁ ἔτη, ἕως
τοῦ β' ἔτους Κύρου. ἀλλὰ καὶ τὰ ρν' ἔτη τῶν θ' τοῦ Ἰσραὴλ 10
φυλῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δρνβ' ἔτους τοῦ κόσμου ψηφίζόμενα εἰς
τὸ κς' ἔτος λήγει τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὅπερ ἦν ἡ' ἀπὸ τοῦ ια'
D ἔτους Σεδεκίου καὶ τελείας ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ. ἀπὸ δὲ τοῦ
κς' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ, ἦτοι θ' τῆς ἀλώσεως, ἐπὶ τὴν ἀρ-
χὴν Κύρου τὰ λοιπὰ μ' κατὰ τὸν Ἰεζεκίηλ. ἴσως δ' ἂν τις ἐκλό- 15
γως ἀπορήσοι πῶς Ἱερემίας μὲν καὶ Ζαχαρίας οἱ προφηταὶ σὺν
τῇ γραφῇ τοῦ Ἑσδρα ὁ ἔτη φασὶ τῆς αἰγμαλωσίας Ἰούδα, ὁ
δὲ Ἰεζεκίηλ μόνος μ'. πρὸς δ' φαμεν ὅτι δυνατόν κἀκείνους τῷ
Ἰεζεκίηλ συμφωνεῖν ἀριθμουμένων τῶν αὐτῶν μ' ἑτῶν ἀπὸ
τῆς ὑστάτης ἐν Αἰγύπτῳ γενομένης αἰγμαλωσίας τοῦ Ἰούδα 20

1. Θεγλαφαλασὰρ G. Σαλαμανασὰρ καὶ Ὡσηῆ m. πρώτης m.
πρὸ τῆς G. 4. αὐτὸ] Legebatur αὐτῷ. 8. δ'] α' G. γ' ἔτους
Ἰωακείμ m. 9. ἡμῖν om. B. 10. β'] α' m. θ'] ε' m.
11. δρνβ'] δψξβ' m. 12. κς'] κδ' m. η'] ἦ A. ε' m.
13. τελείας B. τελείου G. ἐρημώσεως addidi ex B. 14. κς']
κς' m. θ'] ε' m. 16—18. Ierem. 25. Zachar. 1. Esdr. III, 1.
Ezech. 4, 6. 17. φασί] φησί A. 18. δ B. δν G. 19. ἀριθ-
μουμένων B. ἀριθμουμένου A. ἀριθμουμένους G. τῶν B. τῆς G.
μ' ἑτῶν B. με' A. μετὰ G. 20. τῆς ὑστάτης B. τῶν ὑστά-
των G. 20. γενομένης B. γενομένων καὶ τῆς G.

quae quidem in annum mundi vulgarem 4762 incurrit, circa 12 Achaz, eiusque praestituto fine ad Cyri Persarum, Medorum, Assyriorum et Babyloniorum primi regis annum primum, qui pariter in annum mundi communem 4952 incidit. Dempitis itaque 95 ex mundi annis 4952 supererunt, quos praediximus priores 4762. Annis autem ab orbe condito 4762, post Osee nimirum primum ad Ioacim annum tertium si 120 addiderimus, ad primum usque Cyri alli captivitatis Iuda anni 70 fient reliqui. Sed et tribus Israel 10 anni captivitatis 150 ab eodem mundi creati anno 4762 in numerum recensiti in annum Nabuchodonosor 24, qui a Sedeciae 11 et absolute Hierusalem excidio fuit 5, desinunt; ex quo, a Nabuchodonosor videlicet 25 et urbis excidii 6, ad Cyri regnantis exordia reliqui 40 ex Ezechiele computo colligendi supersunt. Non immerito vero dubitabit non nemo, cur Hieremia et Zacharia prophetia una cum Esdrae scriptura captivitatis annos 70 asserentibus, Ezechiele 40 solos constituat. Cui respondemus: prophetas illos cum Ezechiele in concordiam revocandos si ab ultimo per Aegy-

κατὰ τὴν Θείαν διὰ Ἱερεμίου πρόβρησιν ἠνίκα τοὺς λίθους κατέκρηψεν ἐν προθύροις οἴκου Φαραῶ τοῦ καὶ Οὐαφρεί ἐν Τάφναις, P. 230 ὁ προφήτης Ἱερεμίας ἀπειλήσας Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ τὴν ἔλυσιν Ναβουχοδονόσωρ καὶ τοῖς προσφυγοῦσιν εἰς Αἴγυπτον 5 καταλοίποις Ἰούδα πρὸς Οὐαφρεί κατὰ Θείαν πρόταξιν, ἧ φησι, καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὗς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὗς εἰς ἀποικισμὸν εἰς ἀποικισμὸν, καὶ οὗς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν. καὶ μεθ' ἕτερα· καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδας κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ.

10 ταῦτα δὲ μετὰ ἑξήτη που ἢ θ' τῆς ἐπὶ Σεδεκίου γέγονεν αἰχμαλωσίας, ἀφ' οὗ ἐπὶ Κύρου ἔτη μ' γίνεται οὕτως· Ναβουχοδονόσωρ λοιπὰ ἐ'. Μαροδάχ ε'. Βαλτάσαρ γ'. Δαριεῖον Ἀστύνογος B εζ'. ἡμοῦ μ'. Κύρου λα'.

Ἐν Βαβυλῶνι προεφήτεον Δαυιήλ, Ἰεζεκιήλ, οἱ τρεῖς παῖ-
15 δες ἔγνωρζοντο.

Ἐν Αἰγύπτῳ Ἱερεμίας ἐλιθάσθη.

Ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβακοῦμ προεφήτεον.

Ἐν Βαβυλῶνι ψευδοπροφήται Ἀχίας, Σεδεκίας, Σαμαίας. V. 184

κατὰ B. καὶ μεθ' ἕτερα κατὰ G. 2. οὐαφρεί B. Οὐαφρεί G.
3. καὶ ὁ προφήτης G. ἀπειλήσεν G. 4. ἐν Αἰγύπτῳ G.
5. οὐαφρεί B. Οὐαφρεί G. πρόταξιν B. πρόσταξιν G. 6. Re-
petita εἰς θάνατον — εἰς ἀποικισμὸν — εἰς ῥομφαίαν om. B.
8. καὶ μεθ' ἕτερα addidi ex B. 9. Ἰούδας AB. Ἰούδα G.
10. ὅτι συναριθμοῦνται (συναριθμῆται A.) καὶ τὰ τῆς ἐν αἰγύπτῳ
αἰχμαλωσίας καὶ γίνονται ἔτη ὁ' (ε' A.) margo AB. 12. Μεροδάχ G.
13. Conf. p. 223 b. 14. καὶ οἱ m. Vide Euseb. p. 329.
17. Ἀβακοῦμ G. προεφήτεον G. 18. Ἀχίας] ἀχίας AB.
Αχιᾶς G.

ptum gestis et ab Iudaeorum captivitatis altera clade, ac denique post cuncta huiusmodi migrationem emetiamur, iuxta divinam Hieremiae prophetiam; cum nimirum Taphnis in regiae Pharaonis, cui Vaphri nomen, vestibulo lapidibus sub terra occultatis, minas Aegypto intentare et Nabuchodonosor adversus eam projectionem et Iudaeorum ad Vaphri se recipientium reliquis cladem extremam deo iubente praedicere agnoscebatur ex verbis istiusmodi. Et ingredietur Nabuchodonosor et Aegypti terram percutiet, quos in mortem in mortem, et quos in exilium in exilium, et quos in gladium in gladium, et Aegyptum habitantes Iudaei in gladio et fame deficient cuncti. Haec autem circa decimum aut nonum annum post abductum in captivitatem Sedeciam gesta sunt, a quibus ad Cyri exordia anni 40 in hunc modum colliguntur. Nabuchodonosor anni reliqui 15, Merodach 5, Baltasar 3, Darii Astyagis 17. Summa omnium 40.

Babylone Daniel, Ezeciel et tres pueri futura praedicebant.

Hieremias in Aegypto lapidibus obrutus.

Abacum in Iudaea spiritu prophetiae clarus.

Achias, Sedecias et Samia Babylonii falsi vates.

Τὸν προφήτην Δανιὴλ ὁ ἅγιος Ἰησοῦτος ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας Ἰουδα καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας λέγει τῆς ἐπὶ Ἰωακείμ. ἄλλο δὲ ἐκ τῆς ἐν Σαμαρείᾳ.

C Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόσωρ τῷ κ' ἔτει αὐτοῦ, κόσμου δὲ ρθλδ', διεσάφησε τὰ ἐνύπνια, καὶ ὡς θεὸς ὑπ' αὐτοῦ προσκνη-5 θείς καὶ θυμασθεῖς, ἄρχων πρώτιστος Βαβυλῶνος κατεστάθη. τὸ γὰρ κ' ἔτος τῆς ὄλης αὐτοῦ βασιλείας β' λέγει ὁ Δανιὴλ ἀπὸ τῆς τελείας ἐρημώσεως τοῦ ναοῦ, τὸ λς' ὀκτωκαιδέκατον, ὅτε καὶ τὰ κατὰ τὴν κάμνον καὶ τοὺς τρεῖς παῖδας ἐπράχθη.

Καλδαίων ιη' ἐβασίλευσεν Εὐιλὰδ Μαροδάχ ἔτη ε'. τοῦ δὲ κό-10 σμου ἦν ἔτος ρθλδ'.

Τινὲς τοῦτον ιβ' ἔτη λέγουσι βυσιλεῦσαι, ἵσως τὰ ζ' ἔτη τῆς ἀποκτηνώσεως τοῦ Ναβουχοδονόσωρ συναριθμοῦντες τοῖς ε' αὐ- D τοῦ. οὗτος τὸν Ἰωακείμ ἐξαγωγῶν τῆς φρουρῆς σύσσιτον καὶ σύν- θρονον κατέστησε. 15

Καλδαίων ιθ' ἐβασίλευσε Νιργλήσαρος ὁ καὶ Βαλτάσαρ ἐν τῷ Δανιὴλ λεγόμενος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρθλς'.

2. Ἰωακείμ G. 3. ἐν σαμαρείᾳ B. ἐν σαμαρείας A. ἐκ Σαμαρείας G. 4. σημείωσαι ὅτι κ' (κ' m.) τοῦ ναβουχοδονόσωρ (— ωρ B.) ἔπει ὁ προφήτης Δανιὴλ διεσάφησε τὰ ἐνύπνια margo AB.

5. ρθλδ'] ρθλς' m. 6. θυμασθεῖς G. κατέστη G. 8. ὅτι λς' (λς' B.) ἔπει ναβουχοδονόσωρ (— ωρ B.) ἡ κάμνος τῶν τριῶν καί- δων ἐξεκαύθη margo AB. ὀκτωκαιδέκατον B. ὀκτωκαιδεκάτθ G. ὅτε καὶ] καὶ om. G. 10. εὐιλὰδ B. Εὐιλὰδ G. Μαροδάχ addidi ex B. ρθλδ' B. ρθλς' G. ρθλς' m. 12. ἔτη om. B.

14. οὗτος m. οὕτως G. 16. νιργλίσαρος A. "Ἐως τέλους τῆς βασιλείας Νιργλήσαρον τοῦ καὶ Βαλτάσαρ γίνονται κοσμικά ἔτη κατὰ μὲν τὴν ἀληθῆ καὶ τὴν ἀκριβῆ στοιχειώσιν ρθλδ'. προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν ιζ' ἐτῶν, ἃν ἐκράτησεν ὁ Μῆδος, ὁ Ἀστυάγης καλούμενος, τῆς βασιλείας Καλδαίων, ὁ καθελὼν Νιργλήσαρον τὸν καὶ Βαλτάσαρ γίνονται ἔτη ρθλς'. Κύρος γὰρ τῷ ρθλς' ἔπει τὴν ἀρχὴν ἔσχε τῆς αὐτοῦ βασιλείας καθὼς παρὰ τοῦ συγγραφέως

Danielem et tres pueros illata Iudae captivitate sub Iocim abductos sanctus Hippolytus memorat, alii ea, quae prius Samariae inflicta.

Anno Nabuchodonosor 20 ab orbis conditu 4907 Daniel exponit insomnia, ex quo divinis honoribus et thure incenso adoratus Babylonis supremus princeps instituitur; regni siquidem a Nabuchodonosor obtenti annum 20 cladis templo illatae secundum Daniel vocat, et eiusdem excidii 18, imperii 36, cum res ad fornacem et tres pueros gestae contigerunt.

Chaldaeorum rex 18 Evilad annis 5, mundi vero 4931.

Hunc annis 12 quinque forsam propriis et ex patrii imperio, cum iater belluas vitam ageret, aliis septem detractis, sceptris potitum nonnulli sentiunt. Iocim vinculis eductum commensalem et throni consortem idem effecit.

Chaldaeorum rex 19 Niriglesarus, qui Baltasar Danielis libro dictus, annis 3, mundi vero 4936.

Τούτον τὸν Νιργλήσαρον τὸν καὶ Βαλτάσαρ ἐν τῷ προφήτῃ Δανιὴλ λεγόμενον οἱ μὲν νιόν φασὶ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ καὶ ἀδελφὸν τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντος Εὐελαδ Μαρδοάχ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀναιρεθέντος, οἱ δὲ γαμβρὸν ἐπ' ἀδελφῆ. ἴσως δὲ καὶ 5 ἄμφω ἀληθῆ.

Ἐπὶ τούτου Δανιὴλ καὶ Ἰεζεκιὴλ οἱ μεγάλοι προεφήτεον. P. 231

Οὗτος ἁμαρτήσας περὶ τὰ ἱερὰ οἴκου κυρίου ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀστυάγουσ κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ Δανιήλ. ἐπὶ τούτου ἡ ἐν τῷ τοίχῳ ὤφθη γραφή, ἣν ὁ προφήτης Δανιὴλ ἠρμήνευσε δηλοῦ- 10 σαν τῆς Χαλδαίων ἀρχῆς εἰς Μήδους καὶ Πέρσας μετάθεσιν.

Οὗτος τὸν νιόν Ἰωακείμ Ἰεχονίαν ἐκβαλὼν τῆς φρουρᾶς τῷ λζ' ἔτει τῆς εἰς Βαβυλῶνα αὐτοῦ καθείρξεως ἐτίμησε καὶ συνε- στυάτορα ἔσχε.

Βαλτάσαρ ὁ καὶ Νιργλήσαρος πίνων ἐν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσιν B 15 οἴκου κυρίου σὺν τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ καὶ παλλακαῖς ἐν δείπνῳ εἶδεν ὡς ἀνθρώπου δακτύλους ἐκλάμποντας ἐν τῷ τοίχῳ, ὧν τὴν γραφὴν μόνος Δανιὴλ ἠρμήνευσεν οὕτως ἔχουσαν, μαγή, ὃ ἐστὶν ἐμέτρησεν ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν. Θεκέλ, ἐστιάθη ἐν ζυγῷ καὶ εὐρέθη ὑστεροῦσα. φαρές, διήρηται

ἰστοιχίσταται. κατὰ δὲ τὸ παραδορμὸν σφάλμα τῶν καλλιγράφων εἰς τοὺς τῶν βασιλέων χρόνους (εὐρίσκονται add. B.) ἄλλα δ' ἔτι κατὰ προσθήκην εἰς τοὺς Χαλδαίους κείμενα margo AB.

8. εὐελαδ B. Εὐελαδ G. 8. ἡ] ὡς G. 9. τῷ add. B. Vulgo ἠρμήνευσεν. 10. μετάθεσιν m. μεταθήσειν G. Vide Eusebium p. 332. 11. Ἰεχονίαν AB. 14. πίνων B. 15. καὶ παλλακαῖς om. G. 16. ἶδεν B. ἐκλάμποντα A. 17. ἠρμήνευσεν] Libri ἠρμήνευσεν. 19. Θεκέλ B. Θέκελ G.

Niriglesarum istum, Baltasar quoque Danieli prophetae dictum, hi quidem Nabuchodonosor filium et Evilad Merodach in regno decessoris et ab eodem interfecti fratrem; alii, inuito cum eius sorore coniugio, levirum appellant. Utraque sententia sua non caret probabilitate.

Eius tempore Daniel et Ezeziel magni prophetae celebres.

Hic sacris domus domini vasis irreligiosae tractatis ab Astyage, ex Daniellis vaticinio, vita et imperio privatur. Sub eodem visi in muro scripti characteres a Daniele expositi ad Medos et Persas Chaldaeorum imperium transferendum praesignant.

Iechoniam Iocim filium, laxata post annos 17 in Babylone custodia, vinculis eductum regis honoribus coluit et mensae convivam fecit.

Baltasar, qui Niriglesarus, regni proceribus convivio exceptis, et profana computatione sacra templi suppellectile violata, quasi hominis digitos emicantes e muro prospexit, a quibus characteres exaratos Daniel in hunc modum exposuit. Mane hoc est numeravit deus regnum tuum et complevit illud. Thecel, appensum est in statera et inventum est diminutum.

ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις. ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνηρέθη καὶ Βαλτάσαρ.

Βασιλεῖς Μήδων.

Μήδων ἡ βασιλευσεν Ἀστυάγης Δαρείος ἔτη λη'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος δ'ακα'. 5

C Ἀπὸ Ναβονασάρου ἐπὶ τὸ δ' ἔτος Δαρείου τοῦ Ἀστυάγους
ἔτη εἰσι κατὰ μὲν τὸν μαθηματικὸν κανόνα ροζ', κατὰ δὲ τὸν
παρόντα ἐκκλησιαστικὸν ροζ', καὶ οὐδὲν διενήνοχε. χρῆ γὰρ εἰ-
δέναί ὅτι ὁ Χαλδαϊκὸς καὶ ἀστρονομικὸς κανὼν τὸν μὲν Ἀστυά-

V. 185 γην ἔτη λδ' λογίζεται Χαλδαίων βασιλευσάσαι, ὁ δὲ ἐκκλησιαστι- 10
κὸς ιζ' τὸ πλεῖστον, ἐπεὶ καὶ ια' μόνα τινὲς φασί. τῶ δὲ Κύριε
ὁ αὐτὸς ἀστρονομικὸς κανὼν θ' μόνα λογίζεται, ὁ δὲ ἐκκλησια-
στικὸς λα'. ἡμεῖς οὖν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Ἀστυάγους παρ' ἐνιαυτὸν
ἓνα συμφωνοῦντας ἡγάγομεν τοὺς δύο τούτους κανόνας.

Ναβόννηδος ὁ τελευταῖος βασιλεὺς Μήδων, Ἀστυάγης παρ' 15
αὐτοῖς λεγόμενος, ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Δαρείος Ἀσσουήρου κα' ἔτι
Dτῆς βασιλείας αὐτοῦ καταστρεψάμενος σὺν ἄλλοις ἄρχουσι τῶν
Χαλδαίων Νιριγλήσαρον, τὸν καὶ Βαλτάσαρ, γαμβρὸν τοῦ Εὐει-
λάδ Μαροδάχ υἱοῦ Ναβουχοδονόσωρ, ὃς ἀνείλεν αὐτὸν καὶ κα-

1. ἐδόθη B.	2. ἀναιρέθη B.	3. Μήδων βασιλεῖς G.	
4. μήδοις A.	δαρείος B. Δαρείου G.	6. δ' ἄ G.	τοῦ
ἀστυάγους B. τοῦ καὶ ἀστυάγους A. καὶ Ἀστυάγους G.		7. τῶν	
μαθηματικῶν G.	ροζ'] ροζ' m.	8. ροζ'] ρ'β' m.	10. ἔτη
om. G.	λογίζεται B. λογίζεσθαι G.	14. ἡγάγομεν B.	
15. Vulgo Ναβέννηδος.	16. ἀσσυήρου B.	17. τῶν] τὸν G.	
18. νιριγλήσαρον A.	τοῦ om. G.	εὐειλάδ B. Εὐειλάδ G.	
19. ὃς] ὃν G.			

Phares, divisum est regnum tuum et Mediis Persisque donatum. Illa eadem nocte misera caede Baltasar interiit.

Medorum reges.

Medorum rex 8 Astyages Darius annis 38, mundi vero 4921.

A Nabonasaro ad Darii, alio nomine Astyagis annum primum ex mathematicorum computo anni 175 iuxta ecclesiasticum 192 colliguntur, nec ullum propterea inter utrumque discrimen emergit. Chaldaicus enim, qui astronomis proprius, Astyagen Chaldaeorum tyrannidem annis 34 occupasse designat, ecclesiasticus vero 17 ad summum; paucioribus enim et 11 solis contenti sunt nonnulli. Cyro deinde computus ille ab astronomis institutus annos 9 duntaxat, ecclesiasticus unum et triginta adscribit. Nos demum Canone utroque conciliato, in idem tempus, anno unico misus, Astyagis exordium incidere demonstravimus.

Nabennidus, Medorum rex postremus, Astyages ab eis vocatus, idem qui Darius Aseveri anno regni sui 21 Chaldaeo Niriγlesaro, nomine Baltasar, Evilad Merodach Nabuchodonosor filii leviro devicto, necem inte-

τέχε την βασιλειαν Χαλδαιων και Μηδων ἄλλα ἕτη ιζ', κατὰ δέ τινας ἕτη ια', ἀπὸ τοῦ κζ' ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὡς γέγραπται, και Δαρείος ὁ Μηδος παρέλαβε την βασιλειαν ὧν ἑτῶν ζ'.

5 Οὗτος τὸν Δαριήλ πρῶτον ἐν μεγιστᾶσι κατέστησε και αὐθις ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ἐπέβαλε συσκευασθέντα διὰ φθόνου ὑπὸ τῶν συμμεγιστάνων αὐτοῦ.

Τούτῳ ἡ Ἑσθήρ ἔβλεθη διὰ κάλλος ἐκλεχθεῖσα ἐπὶ αὐτοῦ. P. 232

10 Τὰ κατὰ τὸν Μαρδοχαῖον και Ἀμὸν και ἡ διὰ τῆς Ἑσθήρ ἀπολύτρωσις τῶν Ἑβραίων.

Ὁ αὐτὸς και Ἀρταξέρξης ἐλέγετο και Ἀστυάγης και Δαρείος Ἀσσοῦηρον και Ναβόννηδος.

Ἐπὶ αὐτοῦ Δαριήλ τὰς διὰ τοῦ Γαβριήλ ὀπτασίας εἶδε, και τὸν χρόνον τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἔμαθεν.

15 Ὁ αὐτὸς πάππος ἦν Κύρου, Δαρείου, Ἀσσοῦηρος ὁ και Ἀστυάγης.

Κατ' Ἰνδῶν και ἄλλων ἔθνῶν ἑορτάζων ἐπινίκια Οὐασθῆν Β τὴν ἰδίαν γυναῖκα ὡς ὠραιότατην ὀφθῆναι τοῖς συνισταμένοις αὐτῷ μεγιστᾶσιν ἤξιον· τὴν δὲ μὴ βουλευθεῖσαν ἠτιμωσε, προσ- 20 τάξας ἐπιλεγῆναι παρθένους ἐκ πάσης αὐτοῦ τῆς ἕξουσίας, ὧν

3. μῆδος B. Μηδων G.	6. λάκκῳ A.	ἐπέβαλεν B. ἐπέβαλεν G.
φθόνου B. φθόνον G.	8. ἀλόθηρ A.	12. ἀσσοῦηρον AB.
και Ναβόννηδος (ναβόννηδος A)	addidi ex AB.	13. ἴδεν B.
15. ἀσσοῦηρος AB. Ἀσσοῦηρος G.	ὁ om. G.	17. ἑορτάζων A.
17. Οὐάσθην G.	18. συνεστιαμένους m.	

lit, alios satrapas delevit et Chaldaeorum Medorumque imperium annis aliis 17 et, ut nonnullis placet, solis 11 assequutus est. Ex ultimae opinionis calculo a 7 supra 20 imperii sui anno Darius Medorum rex annos 60 natus Chaldaeorum regnum, ut praemissum est, obtinuit.

Hic Danielem procerum omnium constituit principem, quem ab aliis honoris eiusdem consortibus satrapis ex invidia exauctoratum in leonum fo- veam postmodum coniecit.

Huic Esther ob formae praestantiam prae reliquis electa connubio co- pulata est.

Circa Mardochaeum et Aman res gestae et Hebraei necis periculo ab Esther liberati.

Idem ipse Artaxerxes et Astyages et Darius Assverus dictus.

Eo regnante caelestibus visis, Gabrielis obsequio, Daniel donatus est, et adventus domini tempus percepit.

Idem Darius, Assverus, Astyages Cyri avus extitit.

Indis aliisque populis debellatis, victor gratias agens et sacra cele- brans Vasthen uxorem reliquas mulieres pulchritudine superantem, e satra- pis secum accumbentibus conspici et ob formam laudari voluit, quam parere et accedere detrectantem consortio suo depulit; et ex eius ditioe tota vir-

εὐρέθη πασῶν ἐδομοφοτάτη Ἔδεσα, ἡ καὶ Ἑσθήρ, ἀνεψιὰ Μαρδοχαίου Ἑβραία ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἐπὶ Σεδεκίου. ταύτη συνήφθη Δαρείος ὁ καὶ Ἀρταξέρξης. Μαρδοχαῖος δὲ εἰς τῶν σωματοφυλάκων ταχθεὶς τοῦ βασιλέως, δράμασι θοροβηθεὶς, ἐπακροασάμενός τε τῶν β' ἐθνούχων τῶν φυλασσόντων τὸν βασι-
 Cλέα βουλομένων ἀνελεῖν αὐτὸν, μὴνύει τῷ βασιλεῖ. ὢν ἀναρε-
 θέντων Ἀμάν ὁ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ βασιλέως μυρία τάλαντα ὑπέσχετο εἰσώσειν τῷ βασιλεῖ, εἰ ἀπολλέοι τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Μαρδοχαῖος δὲ διὰ τῆς Ἑσθήρ τὸν βασιλέα ἐπεισεν ἀναρεθῆναι τὸν Ἀμάν. 10

Τινὲς μὲν οὖν τὰς ο' ἑβδομάδας ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου βού-
 λονται ἀριθμῆσθαι, ἕτεροι δὲ, ὡς καὶ Ἀφρικανός, ἀπὸ Νεμίου
 καὶ τελείας ἀνοικοδομῆς τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως, ἧτις γέγονε
 κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος Ἀρταξέρξου τοῦ καὶ Μακρόχειρος, ὅπερ ἦν
 κόσμος ρξή'. ἕτεροι ἀπὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς διὰ Ζορο-
 Dβάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρίου,
 ἀριθμοῦσι τὰς αὐτὰς ο' ἑβδομάδας.

1. μαρδοχαίου B. 8. εἰς ὧν τῶν G. 8. εἰσώσειν B. εἰ ὀ-
 σειν G. εἰ] ὡς G. ἀπολλέοι B. 9. αἰσθήρ A. τῷ βα-
 σιλεῖ G. 11. τοῦδε τοῦ] τούτου G. In margine AB haec sunt
 adscripta: Ἀπὸ Ναβονασάρον ἔτη γίνονται σι' (σιγ' m.) κατὰ δὲ τὴν
 μαθηματικὴν σύνταξιν ἀπὸ Ναβονασάρον ἕως α' ἔτους Κύρου ἔτη
 γίνονται σθ'. εἰάν δὲ λδ' λογισώμεθα τῷ Ἀστυάγει τῷ καὶ Ναβονη
 (ita B. ἀναβονη A. Scribe Ναβονηθω) καθὼς ἔχουσιν οἱ μαθη-
 ματικοὶ κανόνες. εἰάν δὲ λη' λογισώμεθα (εἰάν δὲ ἀναλογισώμεθα Δ.)
 τῷ Ἀστυάγει, ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ στοιχειώσις ἀναγκάζει, ἔσται σγ.
 ἀπὸ Τροίας ἀλώσεως, ἡ γέγονε τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ κόσμου, κ' δὲ
 τῆς ἐν τοῖς χρόνοις τῶν κριτῶν ἀναρχίας καὶ εἰρήνης, γίνονται ἔτη
 κδ' ἕως τοῦ δσνθ' (δσνθ' A.), καθ' ὃ Ῥώμην ἔκτισε Ῥωμύλος καὶ
 ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως τοῦ δλζκ' ἔτους τοῦ κόσμου, καθ' ὃ
 ἐπαύσαντο βασιλεῖς Ῥωμαίων καὶ ἤρξαντο ὕπατοι, γίνονται ἔτη
 σκ'. margo AB.

ginibus ad eius iussum electis, Edesa, Esther quoque nuncupata, Mardo-
 chaei neptis, Hebraeorum stirpe orta, Sedeciae cladis captivarum una. spe-
 cie caeteris praestare iudicata est. Huic Darius, idem qui Artaxerxes,
 connubii vinculo coniunctus. Mardochaeus autem regionum satellitum ag-
 mini adnumeratus nocturno visorum terrore somnis excitatus, eunuchorum
 duorum regis custodum regem e medio tollere molientium cognito consilio
 insidias patefacit. Illis morte damnatis, Aman regis rebus praefectus,
 regi, si modo Hebraeorum genus exterminaret, talenta mille pollicetur.
 Mardochaeus vicissim Esther hortatibus ad necem Aman inferendam impulit.

Hebdomadas septuaginta a Daniele memoratas ab hoc temporis ter-
 mino nonnulli censent numerandas; alii, inter quos Africanum reperias, a
 Neemia et perfecta templi et urbis reparatione Artaxerxis Longimani anno
 20, qui fuit a mundi conditu 5068; alii tandem a templo sub Zorobabel et
 Iesu filio Iosedec reparato, anno Darii 2, easdem hebdomadas 70 putan-
 das volunt.

Τὰ πάντα τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Ἀστυάγουσ ἔτη λη'. Μήδων μὲν κα', κατὰ δὲ ἄλλους κζ'. Μήδων δὲ καὶ Χαλδαίων ἔτη ιζ', κατὰ δὲ τινὰς ια'. πλὴν εἴτε οὕτως εἴτε οὕτως οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ ἀντίκειται. οἱ γὰρ σπουδαίοντες δεῖξαι τὰ ο' ἔτη τῆς βασιμαλωσίας ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους τοῦ Ναβουχοδονόσωρ καὶ τῆς τελείας ἐρημώσεως οἴκου κυρίου καὶ αἰχμαλωσίας τοῦ ἔθνους ἕως V. 186 τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, ταῦτα τὰ ἔτη τοῦ Ἀστυάγουσ ἐπιξαιροῦσιν, ἵνα τὸν ἑβδομηκονταετῆ χρόνον στήσωσιν· ἀλλ' ἢ τῶν κοσμικῶν ἐτῶν παραδέξῃσ ἀντίκειται τοῖς 10 οὕτω δρωσί συναριθμουμένη τούτοις, ἣν οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν. ὁ P. 233 μέντοι Ἰώσηπος συνηριθμησεν αὐτὰ, ὡς καὶ ἀνωτέρω δεδήλωται, ἅ ἔτη, εἰπὼν ἀφανῆ τὸν γὰρ μείναι ἀπὸ τοῦ ιθ' ἔτους Ναβουχοδονόσωρ ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους Κύρου τοῦ πρώτου Περσῶν καὶ Μήδων καὶ Ἀσσυρίων καὶ Χαλδαίων Συρίας τε καὶ 15 δῶν βασιλείας κρατήσαντος.

Περσῶν βασιλεῖς.

Κῦρος Περσῶν καὶ Μήδων Χαλδαίων τε καὶ Ἀσσυρίων, Συρίας καὶ Ἀυδῶν. B

8. Alterum εἶτε οὕτως om. G. 8. ἐπιξαιροῦσιν G. ἐφεξαίρουσιν AB. 13. Περσῶν om. B. 17. In margine AB, οὗτος ὁ κῦρος αἰχμαλωτεύσας πολλοὺς βασιλεῖς καὶ ἔχων αὐτοὺς ἐν φυλακῇ, προσέταξεν καθ' ἑορτὴν ἐν τοῖς ὅμοις αὐτῶν εὔρειν τὸ τέθριππον ἄγμα ἐν ᾧ ἐπαχεῖτο ὁ βασιλεὺς. εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπιστρεφόμενος συγχαῖς ἐᾶσα τοὺς τροχοὺς ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας. ὃν θεασάμενος ὁ βασιλεὺς καὶ θυμωθεὶς ἤρξατο αὐτὸν τίνος χάριν πυνυῶς στρεφόμενος οὐκ εἶπ' τὸ ἄγμα κατ' εὐθείαν τρέχειν. ὅπερ μετὰ φόβου ἀπελογήσατο, τοὺς τροχοὺς ὄρῶν ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐν νοῶ (corrige ἐννοῶ) τὸ ἄσφατον τοῦ βίου, πῶς γίνονται τὰ κατὰ ἄνω καὶ τὰ ἄνω κατῶ. ὅπερ ἀκούσας ὁ κῦρος καὶ ἀσθόμενος ἔλυσεν αὐτὸν, καὶ τιμῆσας φιλοφρόνως ἀνεβίβασεν ἐν τῷ ἄγματι. καὶ τὰ λοιπά. Συρίας τε καὶ G.

Darii, quem Astyagem etiam nuncupant, anni cuncti 38, Medis quidem 21; alii 27 Medis simul et Chaldaeis annis 17 et, ut quibusdam placet, undecim imperavit. Hoc vero vel altero modo sentias, nulla veritati fit iniuria. Si certe, qui a Nabuchodonosor anno 19 et consummata aedis domini clade, populique captivitate, ad Darii filii Hystaspis computum digerunt et captivitatis annos 70 medio spatio intercludere contendunt, septuagenum intervallum posituri, ex his Astyagis annis nonnullos decerpunt. Verum maior et auctior annorum mundi vulgarium series, e qua nihil detrahere licet et quae simul connumerari et aequalem reddi expostulat, talia molitis adversam se exhibet. Iosephus certe, prout superiora declarant, annorum istiusmodi 50 meminit referens a Nabuchodonosor anno 19 ad Cyri Persarum, Medorum, Assyriorum, Chaldaeorum, Syriae, Lydorumque regis primi annum secundum templum devastatum, nec ulla ratione reparatum fuisse.

Persarum reges.

Cyrus, Persarum, Medorum, Chaldaeorum, Assyriorum, Syriae et Lydorum rex.

Κύρου πρώτου βασιλέως Περσῶν ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, δ'Ωνβ'.

Κῦρος οὗτος ἄπασαν μικροῦ τὴν Ἀσίαν ὑπέταξε τῇ Περσῶν βασιλείᾳ, ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ οὕτω διαρκήσασιν ἔτεσιν ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ὅλοις. 5

Κῦρος οὗτος πρώτῳ ἔτει τῆσ βασιλείασ αὐτοῦ τὴν ἐκ τῆσ αἰχμαλωσίασ ἀνάκλησιν Ἰουδαίουσ προσεφώνησεν· ἤδη γὰρ τὸ ο' ἔτος πεπλήρωτο, καθὼσ γέγραπται ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Παραλειπομένων.

Ἔτους πρώτου Κύρου βασιλέωσ Περσῶν. 10

C Μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα κυρίου διὰ στόματοσ Ἰερειμίου ἐξῆγγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέωσ Περσῶν, καὶ παρήγγειλε κηρῦξαι ἐπὶ πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῶ λέγων· τάδε λέγει Κύρος βασιλεὺσ Περσῶν. πάσασ τὰσ βασιλείασ τῆσ γῆσ ἔδωκέ μοι κύριος ὁ θεὸσ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸσ ἐνετείλατό μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῶ οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τίσ ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸσ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται ὁ θεὸσ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήτω. ταῦτα κατὰ παντὸσ γράμασ δηλοῦσι· ὅτι κοινῇ τὴν ἐπάνοδοσ πῦσιν Ἰουδαίουσ ἐθέσπισε τοῖσ βουλομένοιουσ. πρόδηλον ἄρα ἐστι πληρωθῆντοσ ῥῆματοσ κυρίου τοῦ λα-20 ληθέντοσ ἐν στόματι Ἰερειμίου. τῶ α' ἔτει Κύρου κατὰ τὴν θείαν

4. βασιλεία] βασιλέα G. διαρκήσασαν B. διαρκήσαν G.

10. ἔτους πρώτου B. Ἔτος πρώτου G. 11. Esdr. I, 1.

13. Vulgo κηρῦξαι. πάσῃ τῇ βασιλείᾳ B. πάσῃ τῆσ βασιλείασ G.

14. βασιλέουσ Περσῶν B. Περσῶν βασιλέουσ G.

Cyri primi Persarum regis anni 31, mundi vero annus erat 4932.

Asiam ferme omnem ad Alexandri magni tempora Persarum imperio subactam Cyrus reddidit.

Cyrus iste captivitatis Iudaicae relaxationem anno regni sui primo praedicavit; aderat enim iam lib. Paralip. II. quondam praedictus annus septuagesimus.

Cyri Persarum regis annus primus.

Completo per os Hieremiae domini verbo, Cyri Persarum regis spiritum dominus impulit; et per omnem usque quaque ditionem mandatum ex scripto recitari iussit. Haec mandat Cyrus Persarum rex. Regna terrae cuncta deus caeli dominus mihi donavit et sacram aedem in Hierusalem Iudaeae construendam praecipit. Quis ex vobis ex eius populo cessatur? Comes erit illi deus, proficiascatur. Datis ad omnes huiusmodi tabulis, hoc est, publice evulgatis, Iudaeis omnibus, si tamen velent, reditum in patriam regia potestate liberum fecit. Eaunciatum quippe ore Hieremiae verbum adimpletum adesse nulla supererat dubitatio. Annus enim Cyri primum captivitatis septuagesimus et ultimum eius terminus

γραφὴν τὸ ὄ' ἔτος τῆς αἰχμαλωσίας πεπλήρωται. ἀνατρέχουσι δὲ D
 ἡμῖν ἀπὸ τοῦ α' ἔτους Κύρου καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ δ' ἔτος Ἰωακείμ,
 τὸ ὄ' ἔτος εὐρίσκομεν ἀρχόμενον οὕτως· Κύρου ἔτος α'. Λα-
 ρείου Ἀστυάγου ἔτη ιζ'. Νιργλισάρου τοῦ καὶ Βαλτάσαρ ἔτη
 5γ'. Εὐδαλάδ ἔτη ε'. Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κδ'. Σεδεκίου ἔτη ια'.
 τῶν δύο Ἰεχονιῶν ἔτος α'. Ἰωακείμ ἔτη η'. ὁμοῦ γίνονται ἔτη ὄ'
 ἀπὸ τοῦ τρίτου ἔτους Ἰωακείμ ἕως τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου.
 πληρουμένου γὰρ τοῦ τρίτου ἔτους Ἰωακείμ καὶ ἀρχομένου τοῦ
 α' ἢ ἀρχῆ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσωρ ἐγένετο καὶ ἡ πρὸς Ἰε-
 10 ρεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα πρόρρησις καὶ τοὺς κατοικοῦν-
 τας Ἱερουσαλὴμ ἀναμνησκούσα αὐτοὺς, ὅπως ἀπὸ τοῦ ιγ' P. 234
 ἔτους Ἰωσίου ἕως τοῦδε κγ'. παρήκουον τοῦ Θεοῦ φειδομένου
 αὐτῶν καὶ ἔξαποστέλλοντος τοὺς προφῆτας εἰς διόρθωσιν τῆς
 εἰδωλομανίας αὐτῶν, καὶ οὐ προσεῖχον αὐτοῖς. ἤνικα καὶ ἡ τῆς
 15 ἐρημώσεως ἀπόφασις δέδοται καὶ ὁ ἑβδομηκονταετῆς χρόνος διὰ
 στόματος Ἱερεμίου ὠρίσθη, καὶ ἡ τῶν Χαλδαίων ἐρημώσεις γέ- V. 187
 γονε τῷ αὐτῷ τῆς ἀνακλήσεως ἔτι τῶν Ἰουδαίων, ἀρχομένης τῆς
 Κύρου βασιλείας τοῦ πρώτου Περσῶν βασιλεύσαντος. ἔχει δὲ ἡ
 τῆς προφητείας λέξις ταῦτα· ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν
 20 ἐν ἔτι τετάρτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ. διὰ τοῦτο τάδε λέγει
 κύριος. ἕπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου, ἴδου ἐγὼ ἀπο-

1. τὸ ὄ' ἔτος B. τῷ ὄ' ἔτι G. 2. καὶ αὐθις καὶ ἀναστρέφοντος·
 Ἰωακείμ ἀπὸ τοῦ δ' ἔτους αὐτοῦ τοῦ η'. Ἰεχονιῶν β'. ἔτος α'. Σε-
 δεκίας ἔτη ια'. Ναβουχοδονόσωρ. ἔτη κδ'. Μεροδαχ ἔτη ε'. Νιρι-
 γλισάρου ἔτη γ'. Ἀστυάγης ἔτη ιζ'. Κύρος τὸ η'. ὁμοῦ ὄ. m.
 3. εὐρίσκωμεν B. 4. νιργλισάρου A. 5. εὐδαλάδ B. Εὐδαλάδ G.
 6. Vulgo Ἰεχονιῶν. 10. τὸν λαὸν] τὸν om. B. 12. τοῦδε
 B. τοῦδε ἔτους G. 19. ταῦτα] Ierem. cap. XXV.

scriptura testatur; cum retro procedentibus ab anno Cyri primo et ad Ioacim quartum superius ascendentibus anni septuaginta occurrant, hoc pacto. Cyri annus unus, Darii Astyagis 17, Niriglesari, qui Baltasar, 8, Evilad 5, Nabuchodonosor 24, Sedeciae 11, Iechoniae utriusque annus unus, Ioacim 8; simul annos 70 conficiunt, ab Ioacim nimirum tertio ad Cyri primum. Anno siquidem tertio Ioacim expirante et quarto iam ineunte regni Nabuchodonosor initium adfuit; et in Iuda populum omnem et in Hierusalem incolas vaticinium Hieremiae revelatum divulgatur; ut videlicet ab anno Iosiae 13 ad 23 praesentem dei peccatis eorum propitii et prophetas ab idolorum insania ad meliorem mentem revocaturos mittentis nullam gererent curam, nec eis aures praeberent attentas. Tunc vastitatis et omnimodae desolationis in eos lata sententia et septuagenus annorum numerus ore Hieremiae definitus. Illata vero a Chaldaeis clades et vastitas ipso reparatae Iudaeorum libertatis anno, Cyri Persarum regis primi ineunte imperio, terminata est. Verba vero prophetiae sic habent. Verbum quod factum est ad Hieremiam regis Ioacim anno 4. Propterea haec dicit dominus. Quoniam non credidistis verbis

στελῶ καὶ λήψομαι τὴν πατριὰν τοῦ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς. καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συρισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρῆς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν τυμπίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὄσμην μύρου καὶ φῶς λύχνου. καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ ἔτη. καὶ ἐν τῷ συμπληρωθῆναι τὰ ὁ ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος κεῖνο, φησὶ Κύριος, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον. πρόδηλον δὴ τοῖς βουλομένοις ὀρθῶς νοεῖν ὅτι ἡ τῶν ὁ ἔτων ἀπόφασις 10 θεία κατὰ τοῦ οἴκου Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ δ' ἔτους Ἰωακεὶμ ἐξηνέχθη καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἐδούλευσαν τοῖς ἔθνεσι. τῷ γὰρ αὐτῷ ἔτει Ναβουχοδονόσωφ ἀνελὼν τὸν Φαραὼ Νεχαῶ, ὃς ἦν καθιστακῶς τὸν Ἰωακεὶμ βασιλεύειν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀποστήσας τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου καὶ μεταστήσας εἰς 15 Αἴγυπτον ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰωακεὶμ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῷ δοῦλος ἔτη γ'. καὶ ἀποστάντα ἠχημαλώτευσεν σὺν τοῖς ἄρχουσι τοῦ λαοῦ καὶ τῶν 20 πολέμιστῶν τοῖς ἀλκιμωτέροις, τέκτοσ' τε καὶ τοῖς λοιποῖς ἐκλεκτοῖς ἅπασιν ἱεροῖς καὶ ὡς ἐκεῖ γέγραπται. ὡς εἶναι ταύτην κυρίως αλχημαλώσιαν χωρὶς τοῦ ἐμπρημοῦ οἴκου κυρίου καὶ τῆς πόλεως. ἀπ' οὗ οὖν σὺν χρόνου ἐδούλευσαν τοῖς ἔθνεσιν ἤγουν τοῖς Χαλδαίοις, καὶ ἡ θεία κατ' αὐτῶν ἐξηνέχθη ἀπόφασις τῷ δ' ἔτει Ἰωακεὶμ ἕως τοῦ

7. δουλεύουσιν AB. 8. ἐκδικήσω B. ἐδημήσω G. 10. δὴ] δὲ G. 11. ἀπὸ τοῦ δ' G. 12. τοῦ add. B. 16. γ'] η' m. 19. καὶ ὡς] καὶ delet m.

meis, ecce ego mitto et sumam cognationem aquilonis et adducam eos super terram istam et super omnes habitatores eius et super nationes omnes, quae in circuitu illius sunt; et desolabo eos et dabo eos in perditionem et in sibilum sempiternum; et perdam ex eis vocem gaudii et vocem laetitiae, vocem sponsi et vocem sponsae, odorem unguenti et lumen lucernae. Et erit universa terra in solitudinem et servient gentibus annos 70. Exactis vero annis 70 ulciscar gentem illam, dicit dominus, et ponam illos in perditionem sempiternam. Ex his cuique recte sentire desideranti adversus Iuda domum et adversus Hierusalem sententiam latam, anno Ioachim 4 promulgatam, et una simul Iudaeos in captivitatem ductos manifestum est. Anno quippe eodem Nechao Pharaone sublato, (qui Ioachaz Iosiae filium regno amoverat et eodem in Aegyptum secum deportato fratrem Ioachim regni successorem declaraverat), bellum in Ioachim istum Nabuchodonosor movit, subditumque imperio redditum annis octo servire coegit ac de-mum, oeu fidei desertorem cum proceribus et viris militia praecclaris, fabris et electis omnibus vasis captivum, id ibidem testante sacro textu, abegit; ac licet urbs et templum incendio nondum illato adhuc steterint, propria tamen captivitas a populo inflictæ censeatur. Ex quo igitur gentibus, hoc est Chaldaeis servierunt, et divina in eos lata est sententia; ab Ioa-

V. 188 σπον, ὡς ἐκίσε πάλιν δηλώσομεν. τοῦ γὰρ Κύρου φιλοτιμησαμένου τὰ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ κελεύσαντος ἐρχθῆσαν ἀρξάμενοι τῆς οἰκοδομῆς, ἀντιταξαμένων καὶ διαβεβηκότων αὐτοὺς τῶν περιοικῶν ἔθνων, μάλιστα τῶν ἐν Σαμαρεία.

C Κύρος οὗτος Ἀστυάγην τὸν προδεηλωμένον ἑαυτοῦ πάππον βασιλεύοντα Μήδων καθελὼν, τὴν Περσικὴν εἰσήξε βασιλείαν, Μήδων βασιλευσάντων ἔτι που μετὰ Σαρδανάπαλλον ἀπὸ Ἀρβάκου Μήδου τοῦ καθελόντος αὐτὸν καὶ τὴν Ἀσσυρίων ἀρχήν.

Κύρος οὗτος πολέμῳ τὸν Κροῖσον ἔλαβε καὶ τὴν Λυδῶν βασιλείαν εἰς Σάρδεϊς ἔλθων, τῷ παιδί τε Καμβύσῃ παιδαγωγὸν ἰὼν αὐτὸν κατέστησεν.

Ὁ αὐτὸς Δανιὴλ τὸν προφήτην αὐθις ἐπιφανέστερον πάντων ἀνέδειξε. συντρίψαντα δὲ καὶ τὸν Βῆλον εἰς τὸ μὴ προσκυνῆσθαι καὶ τὸν δράκοντα ἀνελόντα ἐν τῷ τῶν λεόντων λάκκῳ ἐν Ββαλε τὸ δεύτερον.

15

Ἡμῖν μὲν οὖν ἐπομένους τῇ θείᾳ γραφῇ τῶν Παραλειπο-

1. ἐκίσει B hic et alibi. δηλώσομεν B. 2. ἤρχθῆσαν AB.
 7. ἔτι B. ἔτη G. σαρδανάπαλλον B. Σαρδανάπαλον G.
 9. κρύσον B. 10. σάρδεϊς B. Σαρδῆς G. 12. Margo AB. κύρος τὸν κροῖσον ἀρχμαλωτίζει καὶ θελήσας αὐτὸν περὶ καταναῆσαι διὰ τὸν σόλωνα ἐπέσειατο τρόπῳ τοιῷδε. ἀπειχόμενος καίηται ὁ κροῖσος ἀνέκραξεν, ὦ σόλων, ὦ σόλων. τοῦτο γνοῦς ὁ κύρος ἐπὶ θεοῦ τίνος χάριν ὀνομάζει τὸν σόωνα. καὶ πυθόμενος ἤμους παρ' αὐτοῦ ὅτι ὅτι ἤρχμαλωτευσά τὸν σόωνα ἤνεγκα αὐτὸν καυχόμενος ἐν τῇ δόξῃ μου καὶ ἐν τῷ πλούτῳ τῆς βασιλείας μου καὶ εἶπον αὐτῷ· δύνασαι εὐρεῖν, ὦ σόλων, εὐδαιμονέστερόν μου; καὶ εἰρήν μοι ὅτι διογένης ὁ κυνικός εὐδαιμονέστερος σου ἐστὶν καὶ ἄλλοι πολλοί. ὃν ἀποκαμφάμενος ὡς ἐξῆζον ἡσθόμην ἀγρίως ὅτι πάντα τοῦ κόσμου οὐδὲν ἐστίν. Ἴδε γὰρ ὅτι οὐδὲν ἀφελήθην ἐκ τοῦ πλοῦτος τῆς βασιλείας μου. τηλικαῦτα ἀλοθόμενος ὁ κύρος οὐ μόνον ἀτιμώρητον αὐτὸν ἔλασεν, ἀλλὰ καὶ τιμήσας σύμβουλον προσήκατο καὶ παιδαγωγὸν τοῦ παιδὸς καμβύσου. 14. ἐπέβαλλε A.

inferius rursus declarandum occurret; quamvis enim structuram urgeret et ornatum eius omnem absolvendum Cyrus imperaret, vicinarum tamen gentium ac maxime Samariae incolarum potestate in contrarium obnitente a ceptis Iudaei revocati sunt.

Cyrus iste avo Astyage frequentius memorato Medorum principe potestate summo, Persici imperii auctor fuit; post Sardanapalum, ab Arbace Medo, qui eum sustulit et Assyriorum imperium evertit, Medorum principes annis circiter 276 steterunt.

Cyrus idem regia Sardium occupata, Croesum bello victum et eius regnum cepit, eundemque Cambysi filio paedagogum dedit.

Prophetam Daniele, cui reliquis illustriorem auctis honoribus extat. Daniel vero everso contractoque Beli simulacro, et ne ultra coleretur, Dracone perempto, in leonum foveam iterato coniectus est.

Cum ita sit, ut divinae Paralipomenon scripturae, cuius textum pro-

μένων, ἧς ἀνωτέρω τὴν χρῆσιν παρεθέμεθα, σὺν τῇ ἐπιστολῇ
 Κύρου οὕτω δοκεῖ πεπληρωῶσθαι τὸ ὄ' ἔτος εἰς τὸ παρὸν πρῶτον
 ἔτος Κύρου ἀπὸ τοῦ δ' Ἰωακείμ, ὅπερ ἦν ἔτος πρῶτον τοῦ Να-
 βουχοδονόσωρ, εἰκοστὸν δὲ καὶ τρίτον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προ-
 5 φητείας Ἰερεμίου, καὶ γ' τῆς Ἰωσίου βασιλείας, ἀφ' οὗ καὶ τισιν
 ἔδοξε τὸν αὐτὸν ἑβδομηκονταετῆ χρόνον ἀριθμεῖν ἐπὶ τὸ πρῶτον
 ἔτος Κύρου, ὅπερ ἀσύμφωνον καὶ τῇ θείᾳ ἀποφάσει τῇ διὰ στό-
 10 ματος Ἰερεμίου μετὰ κγ' ἔτος ἔξενεχθείσῃ, κατὰ τὸ τέταρτον P. 236
 ἔτος Ἰωακείμ, ἃς ἔξεισι τοῖς βουλομένοις ἐκ τῆς Ἰερεμίου γραφῆς
 15 πεῖθεσθαι, ἧς καὶ τὴν χρῆσιν προῦθήκαμεν διὰ τὸ εὐσύννοπον,
 καὶ τῇ χρονικῇ συναριθμῆσει γ' συλλογιζομένη ἀντὶ τῶν ὀ' ἀπὸ
 τοῦ γ' ἔτους Ἰωσίου. ἄξιον δὲ καὶ τὸν θεόφρονα Ἐσδραν τὰ αὐ-
 τὰ τῇ β' τῶν Πυραλιπομένων τρανότερον ἡμῖν διδάσκοντα ὅτι
 20 τῷ α' ἔτει Κύρου ὁ ἑβδομηκονταετῆς χρόνος πεπλήρωται προά-
 15 γειν, ἐν οἷς οὕτω γράφει· Κύρος Ἑλληνιστὶ ἐκαλεῖτο, Ἀρταξέρ-
 ξης δὲ Περσιστὶ. τῷ τρίτῳ ἔτει αὐτοῦ κατέγραψε πρὸς αὐτὸν
 Βάλσαμος καὶ Μιθριδάτης καὶ Ῥωμέλιος περὶ τῶν οἰκοδομούν- B
 των τὸν ναὸν, καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς μετὰ τὸ θεμελιῶσαι ὁ αὐτὸς
 Κύρος. τοῦτον ὁ Ἐσδρας καλεῖ Ἀρταξέρξην ἐν τῇ γραφῇ αὐτοῦ
 20 καὶ Ἀρτασασθάς. ὁ δὲ τὸν Ἐσδραν ἀπολύσας μετὰ τιμῆς εἰς
 Ἱερουσαλὴμ ἄλλος Ἀρταξέρξης ἐστίν, ὃ λεγόμενος Μακρόχειρ,
 ἕγγονος Δαρείου τοῦ Ἰστάσπου.

13. τῇ β' addidi ex B. Vulgo τρανώτερον. 15. γράφει] I, 2.
 ἑλληνιστῆ A. — περσιστῆ B. 17. Ῥωμέλιος A. Σαμέλιος m.

duximus superius, nec non epistolae a Cyro datae auctoritatem sequentibus nobis captivitatis 70 in annum istum Cyri primum, ab Ioacim videlicet 4, qui Nabuchodonosor primus fuit, tertius autem ac vicesimus initae ab Hieremia prophetae et Iosiae regnantis tertius decimus desinere videatur; a praefato Hieremiae vaticiniorum exordio et Iosiae 13 septuagenum annorum saepe decantatam seriem ad Cyri primum annum quosdam deduxisse miror; absensus est enim huiusmodi computus et dei sententiae ante annos viginti tres Hieremiae verbis compositae adversus omnino; illam quippe anno Ioacim 4 completam constat, ut ex ipsius Hieremiae scripto, cuius textum in superius adduximus, veritatis studioso cuilibet rem hanc suadere facillimum est ex numeri colligendi brevitatem, et quam habet cum reliquis chronica concordia, iuxta quam ab Iosiae 13 non 70 modo, sed etiam tres et 90 supputantur anni. Aequum est autem Esdram virum a deo eruditum et apertius multo, quam Paralipomenon codex manifestet, anno Cyri primo septuagenum intervallum finem attigisse docentem in medium proferre, ubi totidem verbis scripsit. Qui Graece Cyrus, Artaxerxes Persice dicebatur. Eius anno 3 Balsamus, Mithridates et Samelius Iudaeos, templum eos reparare causati, litteris apud eum prodiderunt; a quo fundamentis etiam positus eos rescripto desistere iussit. Artaxerxes et Artasastham Esdras appellat Cyrum. At qui Esdram honoribus plurimum auctum in Hierusalem misit, Artaxerxes alius est, Longinanus cognomine, Darii filii Hystaspis nepos.

Κῆρος στρατεύσας ἐπὶ Μασσαγέτας ὑπὸ Τομίριδος γυναικὶς βασιλίδος αὐτῶν διεφθάρη. μεθ' ὃν Καμβύσης παῖς κρατῆ Περσῶν ἔτη η'. τοῦτον οἴονται τινες εἶναι Ναβουχοδονόσωρ δευτερον τὸν κατὰ Ὀλοφέρνην καὶ τὴν Ἰουδίθ, ὡς καὶ Ἀφρατικός, ὅπερ ἄδύνατον, πρῶτον μὲν ὅτι ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει αὐτοῦ γέγραπται ἐν τῇ Ἰουδίθ ἔξαπεστάλθαι Ὀλοφέρνης κατὰ Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Αἰγύπτου, οὗτος δὲ ἡ μόνα ἔτη ἐβασίλευσε καὶ πῶς τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει αὐτοῦ ἐξέπεμψεν Ὀλοφέρνην; ἔπειτα δτι ἐπὶ Ἰωακείμ τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως, ὃς ἦν υἱὸς Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, γέγραπται πεπερᾶσθαι τὰ κατὰ Ἰουδίθ καὶ Ὀλοφέρνην.¹⁰

V. 189 ὁ δὲ Ἰωακείμ μετὰ τὴν Καμβύσου τελευταίην ἀρχιεράτευσεν ἕως ἔτη κ'. λείπεται ἄρα τὰ κατὰ τὴν Ἰουδίθ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοῦ τε Μακρόχειρος Ἀρταξέρξου καὶ τοῦ Καμβύσου γεγονῆναι. Δ' ἄλλ' ἐν μὲν τοῖς χρόνοις Δαρείου τοῦ μετὰ Καμβύσῃν οὐ δυνατόν τοῦτο φάναι. τὸν γὰρ ἅπαντα χρόνον αὐτοῦ σχεδὸν ὁ Ζοροβάβελ ἠγεῖτο τῶν Ἰουδαίων, φιλιταὸς ὢν τῷ αὐτῷ Δαρείῳ Ἰουσίσπου σὺν Ἰησοῦ τῷ τοῦ Ἰωσεδέκ. ἄλλ' οὐδὲ ἐπὶ τοῦ Μακρόχειρος Ἀρταξέρξου ἀπὸ τοῦ κ' ἔτους αὐτοῦ ἕως τοῦ λβ', ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ Νεεμίας τὰ τελεῖα Ἱερουσαλήμ ἀνήγειρεν. Ἐλιασίβος γὰρ ἱεράτευεν, ὁ μετὰ τὸν Ἰωακείμ, υἱὸς αὐτοῦ, ἐπὶ Νεεμίῳ, ὡς γέ-²⁰

1. τομύριδος B. τοῦ μύριδος A. Τομίριδος G.   2. ὃν ἄν A. παῖς om. G.   4. Vulgo Ἰουδῆθ hic et infra. Ἰουδῆθ A.
 5. γέγραπται B. ἐγγράπτετο G.   6. ἔξαπεστάλθαι A. ἔξαπεστάλθη B. ἐπεστάλθαι G.   8. τῷ καὶ G.   10. τὰ om. B.
 13. συγγεγονῆναι G.   15. τοῦτο] αὐτό G.   16. Τετασίβη G.
 17. ἄλλ' οὐδὲ B. ἄλλον δὲ A. ἄλλοι δὲ G.   18. αὐτοῦ om. G.

Cyrus bello Massagetis indicto a Tomiri femina eorum regina neci traditur. Successor Cambyses Persarum excepit regnum et tenuit annis octo. Hunc Nabuchodonosor nomine secundum Holophernum Iudithque aequalem nonnulli cum Africano arbitrantur; quod nulla stat ratione. Eius enim anno 18 adversus Syriam, Palaestinam et Aegyptum Holophernea arma parasse scribit liber Iudith; Cambyses vero annis 8 duntaxat regno potitus est; idcirco regni 18 Holophernem armaisse quiss aasserat? His adde, sub Ioacymi magno pontifice, qui Iesu filii Iosedec natus scribitur, res circa Iudith et Holophernem actas memorari; at Ioacim Cambysis morte annis 20 posterior pontificatum adeptus est; unde superest Iudith facinus medio inter Longimanum Artaxerxem et Cambysen spatio editum. Sane in Darii, qui Cambysi successit, tempora illud conicere nefas; toto enim ferme eius tempore ducem Iudaeorum agebat Zorobabel Dario isti, Hystaspis filio, quemadmodum et Iesus, Iosedec filius, summa necessitudine coniunctus. Ad Longimani Artaxerxis aetatem haec gesta quidam referunt ab eius nimirum anno 20 ad 32, quo tempore Neemias civitatis moenia restaurabat; Eliasibus enim, ceu Ioacim filius, post eum pontificatus honore sublimatus est, Neemiae, prout scriptum est supra, tempore. Reliquum est igitur,

γράφται. λείπεται ἄρα ἐπὶ Ξέρξου τοῦ υἱοῦ Δαρείου τοῦ Ὑστά-
 σπον τὸν τε Ἰωακείμ υἱὸν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ προσεχῶς μετὰ τὸν
 πατέρα Ἰησοῦν διαδεξάμενον τὴν ἀρχιερωσύνην περὶ τὸ κ' ἔτος P. 237
 αὐτοῦ πεπερᾶσθαι τὰ κατὰ Ἰουδίθ· ὡς ἐντεῦθεν καὶ ἕτερόν τι
 5 ζήτημα ἀναφαίνεσθαι περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, ὅτι ἐξηκοστὸν
 πον ἔτος ἀρχιεράτευσεν. ἀπὸ γὰρ Κόρου πρώτου ἔτους ἕως τοῦ
 ἔκτου ἔτους Δαρείου, ἐν ᾧ ὁ ναὸς ᾠκοδομήθη, τεσσαράκοντα ἕξ
 ἔτη καταριθμοῦνται. οἰκιοτέρως οὖν καταλογισθεῖη ἐπὶ τούτου
 τοῦ Ξέρξου τὰ κατὰ Ἰουδίθ, διὰ τὸ κατὰ τούτους τοὺς χρόνους
 10 τὸν Ἰωακείμ, ὡς γέγραπται, ἐκίσε ἀρχιερατεῦσαι. ὁ γὰρ αὐτὸς
 Ξέρξης καὶ Αἴγυπτον ἀποστῦσαν ἐπὶ Δαρείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 καθυπέταξεν. αὐτὸς ἄρα ἐστὶ Ναβουχοδονόσωρ ὁ ἐν τῇ Ἰουδίθ
 βίβλῳ φερόμενος, καθ' ὃν Ὀλοφέρνης ὑπ' αὐτῆς ἀναιρεῖται
 Θεοῦ συμμαχήσαντος.

15 **Ῥωμαίων βασιλεῖς.** B

Ῥωμαίων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἄγκος Μάρκιος ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κό-
 σμου ἦν ἔτος δωνγ'.

Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσε Ταρκύνιος ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δωός'.

20 Ῥωμαίων κα' ἐβασίλευσε Σερούιος ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος δθιγ'. ὁ καὶ Σίβιος Τούλλος ὁ ἐκ δούλης.

8. Ἰησοῦν B. Ἰησοῦ G. ἀρχιερωσύνην A. ἀρχιεροσύνην G.
 6. πον ἔτος] ἔτος πον G. 8. καταριθμείται G. 18. ταρκυ-
 νος A. ταρκύνος B. Ταρκύνιος G. Πρίσκιος addit m et addit Eu-
 sebius p. 328. sed omittit p. 214. 20. Σερούιος m. νερούιος ABG.
 21. δθιγ' m. δθια' G. ὁ καὶ — δούλης hoc loco B. Le-
 gebantur ante ἔτη μδ', consentiente A. Σίβιος addidi ex AB.

sub Xerxe Darii, qui Hystaspis filio, ac sub Ioacim filio Iesu, Iosedec ne-
 pote, post patrem nullo medio pontificatum adepto, circa annum eius 20
 res ad Iudith spectantes contigisse asseramus, adeo ut etiam hinc dubia de
 Iesu filio Iosedec quaestio solvatur; quod annis circiter 60 pontificatum ob-
 ierit; a Cyri siquidem primo ad Darii annum 6, quo templi moles extru-
 cta, anni 46 recensentur. Ad Xerxis igitur istius aetatem res ab Iudith
 gestae revocandae videntur commodius; quod eius videlicet temporibus
 Ioacim, ut scriptum est, pontificis munus obierit. Idem enim Xerxes
 Aegyptum a patre deficientem sub iugum iterum reduxit. Ille itaque cen-
 sendus est Nabuchodonosor Iudith libro memoratus, sub cuius imperio, deo
 opem ferente, Holophernes interemptus est.

Romanorum reges.

Romanorum rex 19 Ancus Martius annis 23, mundi vero 4858.

Romanorum rex 20 Tarquinius Priscus annis 37, mundi vero 4876.

Romanorum rex 21 Servius, qui et Tullus, e serva natus, annis 44,
 mundi vero 4913.

Ῥωμαίων κβ' ἐβασίλευσε Ταρκύνιος Σούπερβος ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμος ἦν ἔτος, δ'θ'νζ'.

Οὗτος τὸν πρὸ αὐτοῦ βασιλεύοντα Σίλβιον Τοῦλλον κηδεστήν οικεῖον ὄντα ἀνελὼν ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ἀηγήθη δὲ καὶ αὐτὸς διὰ Ταρκύνιον τὸν ἴδιον παῖδα μοιχεύσαντα Λουκρετίαν τὴν Κολλατίνου γυναῖκα ἀνδρὸς ἐπισήμου, ὃς ἅμα Βρούτῳ μετὰ τὴν Ταρκυνίου ἀναίρεσιν πρῶτος τὴν ὑπάτων ἀρχὴν ἀναδείκνυσι, μὴ δεχομένων Ῥωμαίων βασιλεύεσθαι ἕως τῆς Ἰουλίου Καίσαρος ἀρχῆς.

Τινὲς βούλονται Κρόνον πρῶτον Ἀλβανὸν κρατῆσαι τῶν¹⁰ κατὰ τὴν ἐσπέραν τόπων. μεθ' ὃν φασὶ Πείκον υἱὸν αὐτοῦ, τὸν καὶ Δία, βασιλεύσαι· εἶτα Φαῦνον Διὸς υἱὸν, τὸν καὶ Ἑρμῆν· ἔφ' οἷς Ἑρακλῆς ἐπαυλθὼν ἀπὸ Σπανίας, καὶ μετ' αὐτὸν Λατίνος, ἔφ' οὗ Αἰνείας μετὰ τὴν ἄλωσιν Τροίας ἐλθὼν ὄπλοισ¹⁵ καὶ πλούτῳ βασιλικῶ παρεσκευασμένος ζεύγνυται Λαβινία θυγατρὶ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύει Λατίνων, καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ μετ' αὐτόν. οἱ πάντες ἕως Ῥωμύλου βασιλεῖς εἰς', τοῦ κτιστοῦ Ῥώμης· ἀφ' οὗ οἱ πρότερον Ἀλβανοὶ, εἶτα Ἰταλοὶ, ἔπειτα Λατίνοι, Ῥωμαῖοι μετεκλήθησαν.

1. ταρκυνοσούπερβος A. ταρκύνιος σούπερβος B.	5. λουκρετιαν A. λουκρουτιαν B.	6. κολατίνου B.	8. Ἰλιος A.
9. ἀρχῆς] ἀρχῆς B.	10. Τινὲς] Ex Eusebio I, 43. p. 209.		
Ἀλβανὸν] Ἀλβανὸς scribitur supra p. 171.	12. Δία] διαν A.		
13. Ἰσπανίας B.	λατίνου B.	14. τροιάς B.	15. Vulgo Λαβινία.
16. λατίνων B.	αὐτόν] αὐτῶν A.	17. Ῥωμύλου B. Ῥωμύλλου G.	βασιλεῖς] βασιλέως G.
			18. πρότεροι G. Ἰταλλοὶ A. λατίνοι B.

Romanorum rex 22 Tarquinius Superbus annis 24, mundi vero 4957.

Hic regni decessorem Servium Tullum socerum proprium sustulit et tyrannidem arripuit. Lucretiae vero Collatini nobilis viri uxoris a filio Tarquinio constupratae causa interfectus est. Tarquinio sublato consulum dignitatem Collatinus Bruto adiunctus in urbem admisit, Romanis regum imperium et nomen detrectantibus, ad Iulii Caesaris aetatem et tyrannidem.

Locorum ad occidentem Italiae solem positorum principatum obtinuisse Saturnum primum Albanum nonnulli referunt, huic Picum filium Iovem dictum successisse, deinde Faunum Iovis filium Mercurium etiam habitum, quos Hercules Hispania reversus in regno exceperit, cui Latinus successerit, sub quo post cladem Troianam armis opibusque instructus Aeneas in Italiam veniens, et Laviniae eius filiae connubio iunctus in Latinos exerceret imperium; ex quo posterius deinceps reges ad Romulum usque regem 16 Romae conditorem. A Romulo vetusti Albani, qui deinde Itali, tum Latini, Romani demum vocati sunt.

Ἀπὸ δὲ Ῥωμύλου ἐπὶ τὸ παρὸν κδ' ἔτος Ταρκύνιον Σουπέρ-
βου ἔτη μὲν γίνονται σκέ', ἤτοι ἀπὸ τοῦ γ' ἔτους αὐτοῦ, καθ'
ὃ ἔκτισε Ῥώμην, βασιλεῖς δὲ Ῥωμαίων ζ', μεθ' οὓς λοιπὸν ἕπα- V. 190
τοι, ἀρξάμενοι ἀπὸ Κολλατίνου καὶ Βροῦτου. εἶτα δῆμαρχοι
5 καὶ δικτάτορες· μεθ' οὓς πάλιν ἕπατοι πάντες διεγένοντο ἔτεσι
νογ', τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ δ'ηπα' κοσμικοῦ ἔτους ἕως τοῦ γ'ενθ', P. 238
καθ' ὃ Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ ἐμονάρχησε πρῶτος.

Σποράδην.

Πρῶτοι ἕπατοι Ῥωμαίων Κολλατίνος καὶ Βροῦτος.

10 Σάμου τύραννοι Πολυκράτης καὶ Συλοσῶν καὶ Παντόγνωστος
ἀδελφοὶ γεγόνασι.

Θαλῆς θνήσκει.

Κῦρος Σάρδεις εἶλεν.

Ἄρπαγος εὐδοκιμῶν παρὰ Κύρῳ κατὰ τῆς Ἰωνίας ἱστρά-
15 τευσε.

Θέογνις ὁ ποιητὴς ἐγνωρίζετο. B

Πεισίστρατος Ἀθηναίων τὸ δεύτερον ἐβασίλευσε.

Φερεκύδης ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο Πυθαγόρου διδάσκαλος.

1. Ῥωμύλου B. Ρωμύλλον G. παρὸν om. G. Vulgo Ταρ-
κυνησουπέβου. 2. σκε'] σκ' m. 4. κολατίνου καὶ βροῦτ-
του AB. 5. Vulgo δικάτορες. δικτάτορες B. 9. κολατίνος
A. κολατίνος B. Κολατίνος G. βροῦτος AB. 10. Πολυκράτης]
Crates Eusebii p. 334. Συλοσῶν Scaliger p. 50. σύλλος ὦν B.
σύλλος ὦν A. Συλλοσσῶν G. Silus Eusebii. Παντόγνωστος] Pan-
tagnotus Eusebii. 21. Θαλῆς] Θαλλῆς G. θάλλης B. Conf. ad
p. 402, 16. ubi quae de patre dixi augeri possunt exemplo Athenaei
p. 598 a. 14. ἄρπαγες B. 16. Θέογνις ὁ] Θεόγνιος AB.
Θεόγνιστος G. Θέογνις Scaliger. Vide Eusebium p. 334.

A Romulo, id est ab eius anno 13, quo Romam fundavit, ad Tar-
quinii Superbi 24 anni censentur 227, reges vero 7, quibus consules a
Collatino Brutoque positis exordiis suffecti; tum tribuni dictatoresque
creati, quos denuo consules exceperunt. Cuncti simul annis 473 stete-
runt, a mundi nimirum anno communi 4981 ad 5454, quo Caius Iulius
Caesar arrepta tyrannide primus monarcha declaratus est.

Miscellanea.

Romani consules primi Collatinus et Brutus.

Polycrates, Syllus et Pantagnotus fratres tyrannidem in Samios exer-
cuerunt.

Thales vivis eripitur.

Cyrus Sardibus potitur.

Harpagus de Cyro bene meritis arma movet in Ioniam.

Theognis poeta clarebat.

Pisistratus in Atheniensium regnum restitutus.

Pherecydes Historicus Pythagorae magister celebrabatur.

Σιμωνίδης μελοποιὸς ἔγνωρίζετο.

Φωκυλίδης καὶ Ξενοφάνης φυσικὸς τραγωδοποιὸς ἔγνωρίζετο.

Πολυκράτης Σαμίῳν τυραννῶν ἀνεσταυρώθη.

Ἄρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἀνείλον Ἴππαρχον τύραννον,⁵ καθ' οὗς Λαίνα ἢ ἑταῖρα ὑπ' αὐτῶν ἐταζομένη κατεπιεῖ τοὺς συνωμότας τὴν ἑαυτῆς ἀπέτρισε γλῶτταν.

C Λαίναν μόνην ἑταῖραν εἰκόνι Ἀθηναῖοι ἐτίμησαν ἐν ἀκρόπολει. ἄγλωττον δὲ Λαίναν ταύτην παρεζωγράφησαν ἀπὶ ἐπιγραφῆς τὸ πάθος δηλοῦντες.

Τιμήσεως ἐν Ῥώμῃ γενομένης εὐρέθησαν μυριάδες ἰβ' τοῦ πλήθους.¹⁰

Λακεδαιμόνιοι ἰδ' ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη ἰβ'.

Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς λεγόμενος καὶ Ἀναξαγόρας φυσικοὶ ἤκμαζον.¹⁵ Ἑλλάνικος ἱστορικὸς ἔγνωρίζετο.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

D Μακεδόνων ε' ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη λέ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωπε'.

4. σαμείων B. 7. ἀπέτρισε B. ἀπέτρισε G. γλῶτταν G.
8. εἰκόνι Bm. ἐν Κόρῃ G. 13. ἰβ' τοῦ πλήθους G. τοῦ πλήθους om. B. 14. ἀβδηρίτης AB. 16. Vulgo Ἑλλάνικος.
18. λς'] λς' m. 33 Eusebius p. 170. 38 p. 326. 19. δωπε' n.

Simonidis musici clarum nomen.

Phocylides et Xenophanes physicus tragoediarum auctor agnoscebatur.

Polycrates Samiorum tyrannus in crucem agitur.

Harmodius et Aristogiton Hipparchum tyrannum sustulerunt; cum gratia Leana meretrix ut coniuratos revelaret tormentis cruciata linguam sibi praescidit.

Solam Leenam meretricem statua in arce erecta donarunt Athenienses. Klinguem vero pingebant, casus acerbitate inscriptionis vice significata.

Populi descriptione Romae habita myriades hominum duodecim repertae sunt.

Decimo quarto ordine Lacedaemonii imperium in mare exercent annis duodecim.

Democritus Abderites philosophus; Heraclitus Tenebrio dictus et Anaxagoras physici laudabantur.

Hellenicus Historicus celebrabatur.

Macedonum reges.

Macedonum rex 6 Philippus annis 37, mundi vero 4884.

Μακεδόνων ζ' ἔβασίλευσεν Ἀερόπας ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρκα'.

Μακεδόνων η' ἔβασίλευσεν Ἀλκίτας ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δρμδ'.

6 Σποράδην.

Τῆς Αἰγύπτου σειομένης παρ' ἔθους οἱ Χαλδαῖοι δεδιότες ἀνέλκευξαν πολιορκοῦντες αὐτήν.

Καμαρίνα πόλις ἐκτίσθη.

Πέρινθος ἐκτίσθη.

10 Ἡ τῶν Κορινθίων κατελύθη μοναρχία κατὰ τούτους τοὺς χρόνους.

Τοῖς ἀγωνιζομένοις παρ' Ἑλλήσι τραγὸς ἐδίδοτο, ἀφ' οὗ καὶ P. 239 τραγικοὶ ἐκλήθησαν.

Θαλῆς Μιλήσιος ἔκλειψιν ἡλίου σύμπασαν προεῖπεν.

15 Ἴσθμια καὶ Πύθια πρώτως ἤχθη μετὰ Μελικέτην.

Οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ὠνομάσθησαν.

Ἀστυάγης Λυδοὺς κατεπολέμει.

Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.

Ἄβαρις ἦλθεν ἐκ τῆς Σκυθίας εἰς Ἑλλάδα.

20 Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους τοὺς παρ' Ἑλλήσιν ζ' φιλοσόφους

1. αἰερωπῶς AB. κη] 20 Eusebius p. 170. 26 p. 329. 3. Αλκί-

τάς G. κη] 18 Eusebius p. 170. 29 p. 331. 8. καμαρίνα A.

9. πέρινθος B. κρινθος A. Πείρινθος G. 14. Θαλῆς] Θα-

λῆς G. θάλης B. 15. πρώτως B. πρώτος A. πρώτον G.

19. Legobatur Ἀβάρις ἦλθον. Emendatum ex Eusebio p. 332.

Macedonum rex 7 Aëropas annis 23, mundi vero 4921.

Macedonum rex 8 Alcetas annis 23, mundi vero 4944.

Miscellanea.

Aegyptio praeter morem terrae motu concussa, territi Chaldaei, ob-
sidione soluta, in patriam reversi sunt.

Camerina civitas condita.

Perinthus pariter fundata.

Sub id tempus Corinthiorum monarchia extincta est.

Poetas de victoria contententes hirco donabantur; unde tragicis no-
men inditum.

Thales Milesius integram solis eclipsin praenunciat.

Isthmii et Pythii ludi post Melicertem aguntur.

Septem sapientes appellati.

Astyages bello Lydos superat.

Anaximander Milesius physicus philosophus agnoscebatur.

Abaris ex Scythia in Graeciam proficiscitur.

Ea tempestate septem apud Graecos sapientes floruisse fama est; eo-

V. 191 ἀκμάσαι λόγος. ὦν τὰ δνόματα, Σόλων Ἀθηναῖος, Θαλῆς Μι-
 Βλήσιος, Πιττακὸς Λέσβιος, Χελίων Λακεδαιμόνιος, Βίας Πριη-
 νεδός, Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἀγράμματος, Κλεόβουλος Λινδῖος.

1β' Φωκαεῖς ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη μδ'.

Νέμεα πρῶτον ἤχθη ἀγὼν ὑπ' Ἀργείων μετὰ τὸν ἐπ' Ἀρ-5
 χεμβρῶ.

Αἰσώπος μυθοποιὸς ἐγνωρίζετο, ὃς ἐπὶ Δελφῶν ἀπώλετο.

Ὁ τῶν Παναθηναίων γυμνικὸς ἀγὼν ἤχθη.

Ἐγγάμων Κυρηναῖος ὁ τὴν Τηλεγονίαν ποιήσας ἐγνωρίζετο.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος Ὀλυμπιασιν ἐκριθείς παίδων πυγμῆ¹⁰
 C ὡς ἀπαλὸς προσβὰς τοὺς ἄνδρας ἐνίκα κατὰ τὴν να' Ὀλυμπιάδα.

Ἀρχιχίων Φιγαλεὺς τὸ τρίτον νικῶν παγκράτιον φιλοσθεῖς
 ἀπέθανε, νεκρὸς τε ἐστέρθη, φθάσαντος ἀπείρασθαι τοῦ ἀν-
 τγωνιστοῦ κλωμένου τοῦ ποδὸς ὑπ' αὐτοῦ.

Πεισιστρατος Ἀθηναίων ἐτυράννησε καὶ εἰς Ἰταλίαν παρ-15
 ἤλθεν.

[Ἀναξιμενίδης φυσικὸς ἐγνωρίζετο.]

1. Θαλῆς] Θαλλῆς G. θάλῆς B. 2. χελίων B. Χίλων G.
 κρινεύς A. 3. ἀνάχαρις ὁ A. ἀναχάρισος B. 4. 1β' A. δέ-
 δεκα BG. δωδέκατον G. Φωκαεῖς Scaliger. φωκαεῖς AB. Φω-
 καις G. 5. νεμαία B. Legebatur μετὰ τῶν Ἐπαρχιμόρων.
 Correxist Scaliger. post Archemorum Eusebius p. 331. 7. ἐπὶ
 ἀδελφῶν B. 8. παναθηναίων AB. γυμνικὸς om. G. 9. ἐν-
 τάμων A. εὐταμών B. Ευγάμων Eusebius p. 332. 10. σάμιος B.
 Ὀλυμπιασιν] Ὀλυμπιάσιν B. Ὀλύμπια θῆσειν G. ἐκριθείς]
 ἐκριθείς B. ἐκρίθη G. Vide Scaligeri Notas p. 419. 11. προσ-
 βὰς Scaliger p. 419. Legebatur προσβὰς. 12. ἀρχιχίων B. Ἀρ-
 χίων G. Ἀρχιχίων apud Pausaniam VIII. 40, 1. φνγαλεὺς AB.
 φιλοσθεῖς Bm. φιλλισθεῖς G. 13. φάσαντος B. 17. ἀναξί-
 μενίδης] Immo Anaximander. Repetita haec ex p. 239 a.

rum nomina sunt: Solon Atheniensis, Thales Milesius, Pittacus Lesbii,
 Chilon Lacedaemonius, Bias Prienaeus, Anacharsis illiteratus Scytha, Cleo-
 bulus Lindius.

Phocenses ordine duodecimo mari dominantur annis 44.

Agon Nemaeus ab Argivis primum inductus post eum, qui sub Ar-
 chemoro celebratus est.

Aesopus fabularum inventor a Delphicis occiditur.

Panathenaeorum certamen instituitur.

Eugamon Cyrenensis Telegoniae auctor celebrabatur.

Pythagoras Samius Olympicum certamen initurus, puerorum iudicio
 velut luctae ineptus et imbecillus aestimatus, in arenam progressus virus
 superavit, Olympiade 51.

Arrachion Phigaleus Pancratio tertium victor nudatus expirat, et mor-
 tuus coronatur, adversario animi deliquitum prius passo et pedem ab eo
 sibi luxatum fasso.

Pisistratus in Athenienses tyrannidem exercet et in Italiam proficiscitur.
 Anaximenes physicus vigeat.

Στησίχορος τέθνηκε.

Σιμωνίδης ἤκμαζε.

Χείλων εἰς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων Λακεδαιμονίων ἔφορος γέγονε.

5 *Λυδῶν βασιλεῖς.* D

α' Ἄρδυσος Ἀλυάττου ἔτη λς'.

β' Ἀλυάττης ἔτη ιδ'.

γ' Μίλης ἔτη ιβ'.

δ' Κανδαύλης ἔτη ις'.

10 ε' Γύγης ἔτη λς'.

ς' Ἄρδυσος ἔτη λη'.

ζ' Σαδυάττης ἔτη ιε'.

η' Ἀλυάττης ἔτη μθ'.

θ' Κροῖσος ἔτη ιε'.

15 *Κροῖσος κατὰ Κύρου στρατεύσας ἦλω σὸν τῇ Λυδῶν βασι-* P. 240
λείᾳ διαρκεσάσῃ ἔτη σλβ'. οὗτος ἔνατος βασιλεὺς Λυδῶν γεγο-
νῶς ἔτη ιε' ἐβασίλευσεν ἕως τοῦ ιδ' ἔτους Κύρου. ἡ Λυδῶν βα-
σιλεία ἀρξάμενη τῷ δψλ' ἔτει τοῦ κόσμου κατελύθη τῷ δϞξς',

3. χείλων B. Χίλων G. 4. Sequebantur Ἡ Λυδῶν βασιλεία σλβ' ἔτει κατελύθη ὑπὸ Κύρου, quae in margine habet B. Recte. Pertinent enim ad p. 240 a. 5. Conf. Eusebium p. 47. 6. Vulgo Ἀλύτου. 7. Vulgo Ἀλυάττης. 8. Seles Eusebium p. 47. Meles p. 322. 12. Vulgo Σαδυάττης. 13. Vulgo Ἀλυάττης. ἀλυάττης B. 15. Οὗτος δὲ Κροῖσος πρῶτος παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι ἐβλήθη μαντεῖαν, Κροῖσος Ἄλυν ποταμὸν περὰ σάας μεγίστην δυναστείαν καταλύσει, καὶ κακονοήσας ἠττήθη. margo AB.

Stesichorus moritur.

Simonides floret.

Chilon unus e septem philosophis in Lacedaemoniorum magistratum evectus est.

Lydorum regnum, postquam annis 232 steterat, a Cyro subversum est.

Lydorum reges.

1. Ardysus Alyatis filius annis 36.

2. Alyates annis 14.

3. Miles annis 12.

4. Candaules annis 17.

5. Gyges annis 36.

6. Ardysus annis 38.

7. Sadyates annis 15.

8. Alyates annis 49.

9. Croesus annis 15.

Croesus bello in Cyrum moto, cum Lydorum regno, quod iam annos 232 vigerat, captus est. Hic Lydorum rex nonus annis 15 usque ad Cyri 14 imperavit. Lydorum regnum anno mundi vulgari 4735 sumpto initio,

ἦτοι Κύρου τοῦ Περσῶν ἔτει ιδ', διαρκέσασα ἔτεσι οלב' ἐν βασιλεύσει θ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἀρχιερέων τῶν ἀπὸ Κύρου,

B Ὡν πρῶτος Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδέκ ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 5 δϞνβ'.

Ἐν Βαβυλωνίᾳ προεφήτευσεν Δανιὴλ καὶ Ἰεζεκίηλ, ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβραχοῦμ, ἐν δὲ τῇ ἀνακλήσει τῆς αἰχμαλωσίας Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας προεφήτευσον.

Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθιὴλ υἱοῦ Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ἠγοῦντο. Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ἱεράτευσε· προεφήτευσον δὲ ὑστατοὶ προφητῶν Ἀγγαῖος, Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδώ, καὶ Μαλαχίας. ἠγγέτο τῶν Ἑβραίων Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθιὴλ, Ζαχαρίου καὶ Ἀγγαίου καὶ Μαλαχίου προφητευόντων.

V. 192 καὶ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ ἐξαρχόντων τοῦ λαοῦ καὶ τῆς οἰκοδομῆς ἐπληρώθη τῷ ε' ἔτει τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τὸ ἔργον τοῦ ναοῦ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ς.

Ἰησοῦν υἱὸν Ἰωσεδέκ τὸν ἀρχιερεὶα λ' καὶ α' ἔτος ἐστοιχείωσαν ἀπὸ τοῦ λα' ἔτους Κύρου ἀρχιερατεύσαντα ἅπαντες. ἡ δὲ γραφή

1. Κύρου] τοῦ Κύρου G. ἔτει B. ἔτη G. 5. ὁ Ἰησοῦς G.
7. Legebatur προεφήτευσεν. 10. Ἰεχονίου AB. 11. ἠγγέ-
το G. 12. ἀγγαῖος A. 13. Μαλακίας G. 17. ς] ε' ἔτος m.
18. ἐστοιχείωσαν . . . . ἀπὸ G. 19. ἀπάντων G. ἡ δὲ]
ὡς δὲ ἡ G.

postmodum mundi 4966, hoc est Cyri Persarum regis anno 15 funditus eversum est. Steterat autem annis 232 sub regum 9 imperio.

ANNI MUNDI.

Pontificum a Cyri aetate laterculum, quorum

Primus extitit Iesus, filius Iosedec, annis 60, mundi vero annus erat 4952.

Daniel et Ezeziel Babylone et Abacum in Iudaea; Aggaeus pariter et Zacharias post reditum e captivitate prophetabant.

Zorobabel, filius Salathiel, Iechoniae regis nepos, et Iesus, filius Iosedec, populi duces instituti. Iesus filius Iosedec pontificis obibat munus. Aggaeus, Zacharias filius Addo, et Malachias prophetarum postremi vaticiniis clarebant. Zorobabel filius Salathiel Hebraeorum plebem regebat Zacharia, Aggaeo et Malachia prophetantibus. Zorobabel autem et Iesus regendi populi templique reparandi cura in se suscepta, anno Darii filii Hystaspis sexto templi opificium omne consummaverunt anno a mundi conditu 5096.

Iesum pontificem filium Iosedec annos 31, a Cyri nimirum 31, pontificatus dignitatem supra reliquos sacerdotes adeptum tradidit — ut vero Kadras

τοῦ Ἑσδρα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου, ἐν ᾧ μετὰ τοῦ Ζοροβάβελ ἠγήσατο τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀρχιερεὶα αὐτὸν ὁμολογεῖ. καλῶς ἄρα ἡμῖν ἱστοικεῖται ἕ' ἔτη ἱερατεύσας. ἀπὸ γὰρ τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου ἕως τοῦ κ' ἔτους Δαρείου ἔτη D 55' συνάγεται.

Ἰωακείμ υἱὸς Ἰησοῦ ἱεράτευσεν ἔτη λζ'.

Περσῶν βασιλεῖς.

Περσῶν β' ἔβασίλευσε Καμβύσης υἱὸς Κύρου ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ϞϞγ'.

10 Καμβύσης ἐπιστρατεύων κατὰ τῶν β' ἀδελφῶν Μάγων ἔφιππος τρωθεὶς τελευτᾷ.

Καμβύσης κατὰ Ἰάσηππον ε' ἔτη βασιλεύσας ἐπανιὼν ἐξ Αἰγύπτου θνήσκει ἐν Λαμασκῶ.

15 τὸν Καμβύσην τινὲς Ναβουχοδονόσωρ τομίζουσι τὸν κατὰ P. 241 τὴν Ἰουδίθ· οὐκ ἔστι δὲ, ἄς προδέδεικται καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα δειχθήσεται.

Περσῶν γ' ἔβασίλευσαν Μάγοι ἀδελφοὶ δύο μῆνας ἑπτὰ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ϞϞδ'.

20 Περσῶν δ' ἔβασίλευσε Δαρείος Ὑστάσπου ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ϞϞε'.

Δαρείος Ὑστάσπου καὶ Παρυσάτιδος παῖς ἔτι ἰδιοτεύων ηῦ-

6. υἱὸς B. υἱοῦ G. λζ'] τοῦ δὲ κόσμου εἰβ' addit m. 10. ἐπιστρατεύσας G. 12. Ἀπὸ Ναβοννασάρου ἔτη σμβ' ἕως τοῦ α' ἔτους Καμβύσου. margo AB. Ἰάσηππον] Antiq. XI, 23. ἔτη] ἔτε A. 21. Vulgo Παρσισάτιδος. [ἰδιοτεύων] ἰδιότης G.

scripta testantur ab anno Cyri primo, quo Zorobabel comite populum soluta captivitate in Hierusalem restituit, pontificem iam renunciatum profitetur. Annos itaque 60 sacerdotio functus solerter in laterculo a nobis descriptus est; a Cyri quippe primo ad Darii 20 anni colliguntur 60.

Ioacim, filius Iesu, pontificatum tenuit annis 36, mundi vero 5012.

Persarum reges.

Persarum rex 2 Cambyses, Cyri filius, annis 8, mundi vero 4983.

Cambyses Magorum duorum fratrum arma a se depulsurus, equo insidens, vulnere accepto, moritur.

Regno annis 6 administrato patriam ex Aegypto Cambyses repetens, Damasci, teste Iosepho, vita fungitur.

Nabuchodonosor, de quo Iudith liber instituit narrationem, eundem cum Cambyse nonnulli arbitrantur; alius tamen ab eo est, ut iam praemonstratum et declarabunt amplius sequentia.

Persis tertio loco imperaverunt Magi duo fratres mensibus septem; mundi vero 4991.

Persarum rex 4 Darius, Hystaspis filius, annis 36, mundi vero 4992.

Darius, Hystaspis et Parosatis filius, privatam adhuc vitam agens

ἔτατο τῷ Θεῷ, εἰ βασιλεύσοι Περσῶν, ἀνεγείραι τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν καὶ πάντα τὰ Ἰουδαίων ἀποδοῦναι ἱερὰ σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις καὶ πατρώοις ἔθεσι. τούτων τῶν ἐδῶκ' Ἰεροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ἀκουστής καὶ σύμβουλος αὐτῷ γέγονε. διὸ καὶ ἀνέμνησε συνήθησ' ὧν καὶ πρὸ τῆς βασιλείας. Κύρος μὲν τὴν πρό-5 τὴν Ἰουδαίους ἀνάκλησιν ἐπὶ τὰ σφέτερα προσεφώνησεν ἐκ τῆς ἐπὶ Ναβουχοδονόσωρ αἰχμαλωσίας, πρῶτ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, φιλοτιμησάμενος ἅμα καὶ τὰ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ τὸν Ζοροβάβελ υἱὸν τοῦ Σαλαθιὴλ υἱοῦ Ἰεχονίου υἱοῦ τοῦ Ἰωακίμ βασιλέως Ἰούδα ὡς ἐκ βασιλικῶν γένους τοῦ Ἰούδα ἡγεῖσθαι τῆς ἀπό-10

Cδου συνεχώρησε, συνεξάρχοντος αὐτῷ καὶ ἀρχιερατεύοντος Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ· καθ' ὃν χρόνον τῶν θεμελιῶν ὑποβλήθεντων τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἶρχθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου, ἃς ἐν τῷ Ἑσδρα γέγραπται.

Ἔστι ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως κατέγραψαν κατὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ Βάλσαμος καὶ Μιθριδάτης καὶ Ταβέλλιος καὶ Ῥάθυμος καὶ Βεέλτεθμος καὶ Ῥαμέλιος οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτους συντασσόμενοι, οἰκοῦντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις²⁰

1. ἀνεγείραι] ἀργυροῦν G.
2. νεῶν B. ναῶν G.
4. ἐγγόνε G.
6. προσεφώνησεν B. προσφώνησεν G.
9. Ἰεχονίου AB.
10. ὡς] ὃς A.
12. τοῦ υἱοῦ B.
13. εἶρχθη] ἤρχθη AB.
- ἤρχθη G. Conf. p. 235 b. Infra p. 242 a. est ἤγειε ex Esdras I. 2, 25.
16. τοῦ Περσῶν βασιλέως] τοῦ et βασιλέως om. G.
17. κατέγραψαν dedi ex Esdr. I. 2, 15. Vulgo κατέγραφεν.
18. μιθριδάτης B.
19. βεέλτεθμος A. βεέλτεθμος B. Βεέλτεθμος G. καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτοις — ὁ γραμματεὺς addidi ex B. Verba βεελεῖ — γραμματεὺς etiam in A exstant.

deo novit, regno Persarum a se obtento, templum Hierosolymis argentum oblatum et sacra cuncta Iudaeorum vasa reddendum, Iudaeorumque captivos omnes patriis moribus restituendos. Votorum conscius et auctor extiterat Zorobabel filius Salathiel; qua de causa familiaris cum eo agens sceptris nondum potito pollicita frequentius revocabat in mentem. Cyrus equidem anno regni sui primo, Iudaeis, post inductam a Nabuchodonosor captivitatem, priorem ad lares proprios reditum lato edicto licitum fecit; sed nec exigua reparando templo contulit expensas, ac Zorobabel insuper Salathiel filium, Iechoniae nepotem, Ioacim regis Iuda pronepotem, regia stirpe ortum, adiuncto factae potestatis et collatae dignitatis collega loco filio Iosedec pontifice, remigrationis ac viae ducem esse permisit; quo tempore positus altaris templique fundamentis in Hierusalem superextruenda moles erigi coepit, ad annum Darii 2, quod Esdras scriptis testatum reliquit.

Artaxerxis Persarum regis tempore hostili penitus stylo adversus incolas Iudaeae et Hierusalem scripsere Balsamus et Mithridates et Tabellius et Rhythymus et Beeltethmus et Rhamelius scribae et reliqui, qui erant in

τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν· βασιλεὶ Ἀρταξέρῳ κυρίῳ οἱ
 παῖδες σοῦ Ῥάθυμος ὁ τὰ προσπίπτοντα καὶ Ῥαμέλιος ὁ γραμ-
 ματεὺς καὶ οἱ ἐπιλοιοποῖ τῆς βουλῆς αὐτῶν καὶ οἱ κριταὶ οἱ ἐν
 κολλῇ Συρία καὶ Φοινίκη. καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βα- V. 193
 5σιλεὶ διότι Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἰε- D
 ρουσαλήμ τὴν ἀποστάτην καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσι τὰς τε ἀγορὰς
 αὐτῆς καὶ τὰ τελεχῆ θεραπεύουσι καὶ ναδὸν ὑποβάλλονται. ἐὰν
 οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῆ καὶ τὰ τελεχῆ συντελεσθῆ, φορολο-
 γίαν οὐ μὴ ὑπομείνωσι δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσον-
 10ται. καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναδὸν, καλῶς ἔχειν ὑπολαμ-
 βάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτο· καὶ τὰ ἐξῆς τῆς ἐπιστολῆς.
 Ἰσοδόναμα τούτοις πρὸς Ἀρταξέρῳ, ὡς φησι, γεγραμμένα μετὰ
 τὴν ἀπὸ Βαβυλώνος ἄνοδον πρὸ τῆς Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου P. 242
 βασιλείας, ὡς τὰ ἐπόμενα δείκνυσι τῆς γραφῆς μετὰ τὴν ἀντί-
 15γραφοῦ ἐπιστολῆν Ἀρταξέρῳ, ἧς ἀναγνωσθείσης Ῥάθυμος καὶ
 Ῥαμέλιος ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ τούτου συντασσόμενοι ἀναζήτησαν
 τε κατὰ σπουδὴν εἰς Ἱερουσαλήμ μεθ' ἵππου καὶ ὄχλου τάξεως
 ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας. καὶ ἤρχει ἡ οἰκοδομὴ τοῦ
 ἱεροῦ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περ-
 20σῶν βασιλέως, καθ' ὃν χρόνον Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ,
 φιλτάτος προὔπαρχων Δαρείῳ τῷ Ὑστάσπου καὶ διὰ πολλὴν

2. ὁ τὰ dedi ex Esdra. ὄντα B. ὄντα A. ραμέλιος A. ραμέλιος B.

3. οἱ ἐν] οἱ om. G. 4. Post Φοινίκη in G sequuntur βασιλεῖ.
 Ἀρταξέρῳ κυρίῳ οἱ παῖδες. βασιλεῖ om. G. 5. διότι] ὅτι G.
 οἱ om. G. πρὸς] εἰς G. 6. Vulgo ἀποστάτην. Cortesi ex
 Esdra. 9. ὑπομείνωσιν AB. ὑπομένωσι G. ἀντισταθήσον-
 ται G. 11. τοιοῦτο B. τοιοῦτον G. 13. ἀπὸ om. G.
 14. μετὰ] κατὰ m. 18. ἤρξαντο A. 21. ὑστάσπου B. Τστάσφ G.

consilio eorum, et iudices Coelestriae et Phoenices. Regi Artaxerxi do-
 mino filii. Notum sit domino, quod Iudaei, qui ascenderunt a vobis ad nos
 Hierusalem civitatem rebellem et infensissimam aedificant, fora et muros
 eius instaurant et templum certatim erigunt. Si aedificata fuerit civitas
 illa, murique pariter reparati, nullum amplius pendere vectigal patien-
 tur, sed regibus quoque vires contrarias opponent. Quoniam vero per-
 petua est circa templum opera, aequum duximus nihil eiusmodi leviter per-
 transire, et quae sequuntur in epistola. In eundem sensum et eodem men-
 tis proposito datae fuerant, ait, priores ad Artaxerxem epistolae post
 egressum e Babylone, nondum Dario, Hystaspis filio, regnante, prout se-
 quentia declarant ex Artaxerxis litteris et earum exemplari desumpta. Le-
 cta vero superius epistola memorata Rhathymus et Ramelius scribae cum
 adiunctis sociis, assumptis etiam valido equitatu et armatorum manu raptim
 Hierusalem advolantes Iudaeos opificio intentos prohibere coeperunt. Ope-
 rae porro templi cessaverunt ad annum Darii Persarum regis secundum,
 quo Zorobabel filius Salathiel Dario Hystaspis summa prius necessitudine

οικειότητα τιμηθεῖς, εἶναι εἰς τῶν τριῶν σωματοφύλακων εὐδο-
 Β κινήσας ὑπὲρ τοὺς ἄλλους δύο σωματοφύλακας ἐν τῇ περὶ τῶν
 γυναικῶν καὶ τῆς ἀληθείας προτάσει προετραπή παρ' αὐτοῦ αἰ-
 τήσασθαι ὃ θάλει. ὃ δὲ ἀναμνήσας αὐτὸν τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, ὡς
 ἠΰξατο ἀνοικοδομησά τὴν Ἱερουσαλήμ ἐν ἧ ἡμέρᾳ παρελάμβανε 5
 Δαρείος τὸ βασιλεῖον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκευὴ ἢ ἐχώρισε Κῶ-
 ρος, ὅτε ἠΰξατο ἐκκόψαι Βαβυλῶνα ὃ αὐτὸς Κῦρος, ἠξίωσε
 Ζοροβάβελ τὸν αὐτὸν Δαρείον βασιλέα Περσῶν πληρῶσαι τὰς
 εὐχὰς, ὡς ἐκ στόματος ἠΰξατο τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τότε
 ἀναστὰς Δαρείος κατεφίλησεν αὐτὸν καὶ ἔγραψεν αὐτῷ τὰς ἐπι- 10
 C στολὰς πρὸς πάντας τοὺς οἰκονόμους καὶ τοπάρχας καὶ στρατη-
 γοὺς καὶ σατράπας, ἵνα προπέμψωσιν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ
 Ἰουδαίους οἰκοδομησά τὴν Ἱερουσαλήμ. καὶ πᾶσι τοπάρχαις ἐν
 κοίλῃ Συρία καὶ Φοινίκη καὶ τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐπιστο-
 λὰς μεταφέρειν ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλήμ, 15
 καὶ ὅπως οἰκοδομήσωσι μετ' αὐτοῦ τὴν πόλιν. καὶ ἔγραψε πᾶσι
 τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰου-
 δαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας· πάντα δυνατὸν καὶ σατράπην καὶ
 τοπάρχην καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπελεύσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν,
 καὶ πᾶσαν τὴν χώραν ἣν κρατήσωσιν ἀφορολόγητον αὐτοῖς ὑπάρ- 20
 D χειν, καὶ ἵνα Ἰδουμαῖοι ὑφίωσι τὰς κώμας, ὡς διακρατοῦσι τῶν

2. σωματοφύλακας B. σσσωματοφύλακας G. 6. ἐξώρησε B.
 7. ἐκκόψαι B. ἐγκόψαι G. 16. οἰκοδομήσωσιν B. οἰκοδομήσου-
 σιν G. αὐτοῦ] αὐτῶν G. 21. ἴν' A. Ἰδουμαῖοι B. Ἰου-
 δουμαῖοι G. ἀφίωσι dedi ex Esdra I. 4, 50. ἀφίωσι B. ἀφισῶ-
 σι A. ἀφῶσιν G.

devinctus et ob familiaritatem in honore semper habitis, e tribus videlicet unus, cui fidissimum principis satellitium credebatur, ea disceptatione, quae de mulierum et veritatis potentia habita est, duobus aliis ut eruditior praelatus, quod liberet, postulare permissus est. Ille memoriam renovans votorum, quibus, si quandoque regno potiretur, Hierusalem restauraturum, et a Cyro, (cum votis paribus emissis Babylonem Cyrus idem excidio destinaret), privatim iam seposita templi vasa se redditurum obstrinxerat, monere non desinit. Darium itaque Persarum regem, quae ore proprio caeli dominatori vota nuncupaverat, exsolvere Zorobabel rogabat. Darius eum exosculatus, ad omnes praepositos et locorum rectores, duces et satrapas litteras dedit, quibus, ei sociisque Iudaeis Hierusalem reparare contentendentibus suppetias ferrent, exhortabatur. Omnibus insuper Coelesyriae Phoenices et Libani praesidibus, ut ex Libano cedrina ligna Hierusalem ferrent, et cum Iudaeis civitatem instaurarent scriptis mandavit. Iudaeis ad haec e regno suo in Iudaeam postliminio revertentibus manumissionem regis diplomatis confirmavit, cunctis quavis auctoritate pollentibus satrapis, etiam locorum praefectis, ac aerario praepositis, ne ianuas eorum importune infestarent, prohibitis; omnem eorum regionem tributis liberam relinqui, Iudaeorumque pagos et oppida ab Idumaeis detenta dimitti; ad

Ἰουδαίων. καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆναι κατ' ἐνιαυ-
τὸν τάλαντα εἴκοσι μέχρι τοῦ οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον ὀλοκαρπώματα καρποῦσθαι καθ' ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν
ἐντολὴν, ἑπτὰ καὶ δέκα προσφέρειν ἄλλα τάλαντα, δέκα κατ'
5 ἐνιαυτόν. καὶ πᾶσι τοῖς προσβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτί-
σαι τὴν πόλιν ὑπάρχειν τὴν ἐλευθερίαν, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐγ-
γόνοις αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς προσβαίνουσιν. ἔγραψε
δὲ δοθῆναι καὶ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν στολὴν, ἐν ἧ
λατρεύουσι, καὶ τοῖς Λευítaις δοῦναι τὴν χορηγίαν, ἕως ἧς
10 ἡμέρας ἐπιτελεσθῆ ὁ οἶκος, καὶ Ἱερουσαλήμ οἰκοδομηθῆναι. καὶ
πᾶσι τοῖς φρουροῦσι τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους καὶ
ὀψώνια. καὶ ἔξαπέστειλε πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐχώρισε Κύρος ἀπὸ P. 243
Βαβυλῶνος. καὶ ὅσα εἶπε Κύρος ποιῆσαι, καὶ αὐτοῖς ἐπέταξε
ποιῆσαι καὶ ἔξαποστεῖλαι εἰς Ἱερουσαλήμ. V. 194

15 Ταῦτα μὲν ἐν Ἑσδρα πρώτῳ βιβλίῳ γέγραπται, ὅτινα πα-
ραθέσθαι ἀναγκαῖον ἐνταῦθα ἡγησάμεθα μετὰ τῶν ἐξῆς πα-
ρατεθησομένων ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ αὐτοῦ Ἑσδρα; ἐπεὶ
καὶ μόνος τὰ κατὰ τὴν ἀνάκλησιν ἀπεδείχθη τῆς αἰχμαλωσίας
γράψας ὀρθῶς καὶ ὑπὸ τῶν ὀ σοφῶν ἱερέων ἐρμηνευθεὶς ἐπὶ
20 Πτολεμαίου Φιλαδέλφου σὺν ταῖς λοιπαῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς
ἐδοκιμάσθη ἀναγινώσκεσθαι. τῶς δ' οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὀρ-
θῶς ἐστὶ κατανοῆσαι ὅτι Κύρον τὸν παρ' αὐτῷ καλούμενον Ἀρ-
ταξέρην δηλοῖ, πρὸς ὃν κατέγραψε Βάλσαμος καὶ Μιθριδά-B

3. ὀλοκαρπῶν μετακαρποῦσθαι G. 5 et 7. προσβαίνουσιν B.
προβαίνουσιν G. 9. ἧς add. B. 12. ἐχώρησε B. 19. ἱερέων
B. ἱερατεύων G. 20. θεοπνεύστους G. 23. βάλαμας A.

templi, donec absolueretur, promovendum aedificium, annua viginti talenta donari; ad sacra per singulos dies in holocaustorum altari facienda, prout iussi sunt, septendecim offerri talenta; cunctis e Babylonia digressis, ipsis nepotibus eorum et sacerdotibus simul profectis, condendi civitatem facultatem datam; rursus sumptus administrari, sacrosque ornatus, quibus divina peragerent reddi, expensas, donec completeretur domus, levitis exhiberi, et Hierusalem aedificari; et cunctis tandem civitatis custodibus diurnum victum et obsonia tradi. Vasa, quae Babylone Cyrus segregaverat, misit; quaeque iam facienda Cyrus decreverat, praecipit exsequenda et Hierusalem transportari.

Haec certe Esdrae primo scripta cum sequentibus ex eiusdem libro secundo proferendis in medium producere operae pretium duximus, eo praesertim nomine, quod solus res a captivitate reditum spectantes sincere litteris mandavit et a 70 sacerdotibus interpretum munere apud Ptolomaeum Philadelphum fungentibus opus eius expositum cum reliquis divinitus inspiratis litteris, quod in ecclesia legeretur, dignum sit habitum. Ex hucusque positis facile coniciamus, Cyrum, ab eo vocatum Artaxerxem, manifestari, ad quem Balsamus, Mithridates et socii datis litteris adversus

της και οι σὺν αὐτοῖς κατὰ τῶν οἰκοδομούντων τὴν Ἱερουσαλήμ τοῦ πανθῆμαι τὴν οἰκοδομήν. πρῶτον μὲν ὅτι φασὶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ, γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ διότι Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες παρ' ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἱερουσαλήμ. παρὰ τίνας δὲ ἄλλου ἀναβεβήκασιν, εἰ μὴ παρὰ Κύρου; ἔπειτα δὲ ὅτι Ἀρ-5 ταξέρξης ἀπὸ Κύρου ἕως Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου οὐδεὶς ἐβασίλευσεν, ὡς ἐκ τοῦ κανόνος τῶν βασιλέων δηλοῦται. καὶ αὐθις διτι Μιθριδάτην λέγει σὺν Βαλσάμῳ καὶ τοῖς λοιποῖς καταγεγραφεῖναι τῶν οἰκοδομούντων, ὃν καὶ παρεληφθότα τὰ ἱερά καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου κυρίου κατὰ πρόσταξιν Κύρου ὡς γαζοφύλακα 10 προείρηκεν. ἔτι μὴν πρὸς τούτοις, εἰ μὴ ἐπὶ Κύρου γέγονε ταῦτα, Ὅλλ' ἐνεργεῖτο τὰ κατὰ τὴν οἰκοδομήν, πῶς οὐκ ἂν ἐτελειώθη ἂν ἔτεσι τὰ συντέλεσθέντα μετὰ ταῦτα ἐν τέσσαρσιν ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου Ὑστάσπου ἕως τοῦ ἔκτου ἔτους αὐτοῦ; τῷ γὰρ β' ἔτει Κύρου ἀναβάντες σὺν τῷ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ 15 ἀρχιερεῖ Νεεμίᾳ τε καὶ Σαρετᾶ, καὶ Μαρδοχαίῳ ἐν μυριάσιν ἀνδρῶν τέσσαρσι καὶ διαχιλίοις τριακοσίοις ἐξήκοντα χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδίσκων καὶ αὐτῶν ἑπταχιχιλίων τλ' καὶ ξ' ἀδόντων καὶ ἀδουσῶν. τῷ μηνί, φησὶ, τῷ ἑβδόμῳ συνήχθη ὁ λαὸς, ὡς ἀνῆρ εἷς, εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ 20 Δοὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθιήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδόμησαν τὸ θνυσιαστήριον θεοῦ Ἰσραὴλ

5. ἔπειτα δὲ ὅτι Ἀρταξέρξης ἀπὸ Κύρου addidi ex B. 9. ὃν] ὡς G.
 ἱερά — πρόσταξιν addidi ex B. 12. ἂν om. G. 13. τ'] μ m.
 15. ἀνέβησαν m. 16. μαρδοχαίῳ B. Μαρδοχαίᾳ G.
 18. ἑπταχιχιλίων τλ' καὶ ξ' B. ζτλ' καὶ ζ' B in margine. φτλ' καὶ ζ' A. φαλτῶν καὶ G.

Iudaeos Hierusalem reparandae insudantes, eos ab aedificio prohiberi postulabant. Primo quidem quod in litteris huiusmodi legamus. Notum sit domino regi Iudaeos a vobis ad nos Hierusalem regressos. A quo vero, nisi Cyrum assignaveris, digressi fuerant? Ad Darii siquidem filii Hystaspis aetatem, nullum regum permisisse reditum ex manifesto regum laterculo constat. Ad haec, Mithridatem cum Balsamo adiunctisque sociis adversus aedificantes Iudaeos dedisse litteras refert, eundemque acrio praepositum Cyri bona proventusque regio attractare solitum praemisit. Istis haec addas rogo. Si regnante Cyro haec minime gesta, quin immo templi opus prius promotum contenditur; qua ratione continuo annorum 40 spatio nondum absoluta fuerant, quae deinceps solo quadriennio, a secundo Darii, filii Hystaspis, ad quartum eius annum sunt perfecta? Etenim anno Cyri secundo cum Zorobabel et Iesu pontifice, cum Neemia et Sareta et Mardochoaea myriades hominum quatuor et bis mille ter centum sexaginta abeque servis et ancillis et psaltris psaltrisque musices peritis ascenderunt. Mense, inquit, septimo congregatus est populus, quasi vir unus, in Hierusalem. Et surrexit Iesus filius Iosedec et fratres eius sacerdotes et Zorobabel filius Salathiel et fratres eius et aedificaverunt altare dei Israēl,

τοῦ ἀνελέγκαι ὀλοκαυτώσεις ἐπ' αὐτῷ κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωϋσῆ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ. καὶ ἠτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τῆν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν. καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις τῷ Κυρίου [ὀλοκαυτώσεις] τὸ πρωὶ καὶ εἰς ἑσπέραν, καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ ὀλοκαυτώσεις τὴν ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἄριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ. καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελειχισμοῦ καὶ εἰς τὰς νομηνίας καὶ εἰς πάσας ἑορτὰς κυρίου τὰς ἡγιασμένας, P. 244

10 καὶ παντὶ ἑκουσιαζομένῳ ἑκουσίως τῷ κυρίῳ. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις κυρίῳ. καὶ ὁ οἶκος κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη. καὶ ἔδωκαν ἄργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρώματα καὶ ποτὰ, καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις, ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς

15 θάλασσαν Ἰσππης κατ' ἐπιχορήγησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτούς. καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πάν-

20 τες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰγυπτιακῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευῖτας ἀπὸ νιού εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω τοῦ νεοποιεῖν

2. μοσεὶ AB. Quae forma ubique restituenda videtur. 4. Legabatur ἐπ' αὐτῷ ὀλοκαυτώσεις. Correctum ex Esdra II. 3, 3.
 5. Seclusi ὀλοκαυτώσεις. τῷ] Vulgo τῷ. εἰς add. B. 7. ἐν ἀριθμῷ B. ἐν om. G. λόγον Esdra. Vulgo λόγαν. 9. ἑορτὰς B. τὰς ἑορτὰς τοῦ G. τὰς om. G. 11. ἤρξαντο Esdra. Vulgo ἤρξατο. 12. ἔδωκαν B. ἔδωκεν G. 13. βρώματα καὶ ποτὰ B. βρωμάτων καὶ ποτὰ A. βρωμάτων ποτὰ G. 15. Ἰσππης B. Ἰσππη G. 17. τοῦ Θεοῦ] κυρίου G. 20. ἐρχόμενοι B. 21. νιού] βίον G.

ut offerrent holocausta super eo, secundum quae in libro Moisi hominis dei scripta sunt. Et praeparaverunt altare secundum propriam sibi dispositionem, eo quod terrore populorum illis incusso exeretant illud. Et superimposuerunt holocausta domino, holocausta matutinum et vespertinum. Et egerunt Scenopegiae diem solemnem, sicut scriptum est, et sacrificia quotidiana, prout decebat; ad haec oblationes iugis sacrificii et neomeniarum et omnium dierum solemnium sanctificatorum. Et quotquot sponte voverant domino, primo die mensis septimi coeperunt holocausta offerre domino. Et templi domini nondum posita erant fundamenta. Et dedit pecuniam latomis et fabris et pabulum et potum Sidoniis et Tyriis, ut exportarent ligna cedrina de Libano Ioppen versus mare, secundum expensas Cyri Persarum regis ad eos. Et in anno secundo reditus eorum in Hierusalem, Zorobabel filius Salathiel et Iesus filius Iosedec et reliqua fratrum manus sacerdotes et levitae, cunctique qui de captivitate Hierusalem reversi fuerant, aggressi sunt opus et elegerunt levitas aetatis annos viginti et

ἐπὶ τοὺς ποιῶντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ
 V. 195 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Καδμὴλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὁμοῦ τοῦ νικοποιεῖν ἐπὶ τοὺς ποιῶντας τὰ
 ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, οἱ υἱοὶ Ἰωναδάδ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται. καὶ ἐθμελίωσαν τοῦ οἰκοδομησαί5
 τὸν οἶκον κυρίου, δηλαδὴ τῷ ἔτει τῷ γ' Κύρου ἐθμελίωσαν τὸν
 οἶκον κυρίου, δευτέρῳ δὲ τῆς ἀναβάσεως αὐτῶν, ἥνικα καὶ ἔστη-
 σαν, ὡς φησι τὰ ἀκόλουθα τούτοις ἢ δευτέρα τοῦ Ἑσδρα βί-
 C βλος, οἱ ἱερεῖς ἔστολισμένοι ἐν σάλπιγξι καὶ οἱ υἱοὶ Ἀσάφ ἐν κυμ-
 βάλοις, καὶ πολλοὶ σὺν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν, καὶ 10
 ἄρχοντες πατριῶν πρεσβύτεροι, οἱ, φησὶν, εἶδον τὸν οἶκον τὸν
 πρῶτον ἐν θμελίωσει αὐτοῦ καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς
 αὐτῶν, ἔκλαιον ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ'
 εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι φωνήν. καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων
 φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ 15
 λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασε φωνῇ μεγάλῃ. καὶ ἡ φωνὴ ἤκούετο
 ἕως ἀπὸ μακροθεν. καὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰουδαὶν καὶ Βενια-
 μὴν· καὶ τὰ λοιπὰ περὶ τῶν γεγραμμένων τῷ Μιθριδάτῃ πρὸς
 Ἀρθασασθὰ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Συριστι, κατὰ τὸ αὐτὸ δηλονότι
 D ἔτος τρίτον Κύρου, τοῦ παύσασθαι τοὺς οἰκοδομοῦντας τὸν 20
 ναόν. Ἀρθασασθὰ δὲ καὶ Ἀρταξέρξην ἕνα τὸν αὐτὸν ὑποληπτέον
 Περσικῶς καλούμενον, Κύρον δὲ Ἑλληνιστὶ λεγόμενον, τὸν καὶ

4. Ἰωναδάδ Esdra. 6. κυρίου] τοῦ θεοῦ G. ἔτει τῷ γ' B.
 τρίτῳ ἔτει G. 11. εἶδον B. 19. ἀρθασασθάν B. ἀρθασασθάν G.
 21. ἀρθασασθάν G. 22. Περσικοῖς G.

supra natos, ut ad aemulationem et animos sumendos provocarent fabros
 operas suas commodantes, ad exstruendam domini domum. Et stetit Iesus
 et filii eius et fratres eius Cadmiel et filii eius et filii Iuda pariter animos
 sumpserunt, ut urgerent eos, qui laborabant in domo domini. Filii Iona-
 dab, filii eorum, et fratres eorum levitae; et fundamenta domui domini
 superexstruendae posuerunt; tertio videlicet anno Cyri fundamenta domus
 domini iecerunt; secundo vero post reditum . . . . . Et steterunt,
 prout his annexa subdens ait secundus Esdrae liber, sacerdotes habentes
 sacros amictus cum tubis et filii Asaph cum cymbalis. Aderant vero cum
 eis plures e sacerdotibus et levitis, et seniores patriarum praesides, qui
 primam aedem, cum staret, viderant; hanc vero prae oculis habebant; et
 hi quidem voce magna eiulabant, et populus ex adverso in laetitiae signum
 clamores emittebat; adeo ut vocem laetitiae signum, vel clamorem eiulatus
 argumentum nulla ratione populus dignosceret; vox autem confusa quam
 longissime audiretur. Et audierunt, qui affligebant Iudam et Benjamin etc.
 Sequuntur deinde quae spectant datas Syriace a Mithridate ac eius sociis
 litteras ad Artasastham, ipso nimirum anno Cyri tertio, ut construentes
 templum ab opere desisterent. Unus porro et idemmet Artaxerxes et Ar-
 thasasthas Persice, Graece Cyrus nuncupandus captivitatis relaxationem

- τὴν ἄφρσιν αὐτοῖς πρώτῳ ἔτει αὐτοῦ προσφωρήσαντα, καὶ τὴν ἀνοικοδομὴν προστάξαντα τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως καὶ τὴν τῶν ἱερῶν σκευῶν ἐν χρυσῶν τε καὶ ἀργυρῶν, διὰ Σαλμανασάρ μετὰ τὴν τῆς ἀποικίας ἀνάβασιν ἀριθμηθέντων αὐτῶν ἀπὸ Μιθριδάτου Γασβαρηνοῦ γαλοφύλακος Κύρου, ὡς γέγραπται, καὶ αὐτίς ἐκ διάβολῆς τῶν γραψάντων αὐτῶ παύσαντα τοὺς Ἰουδαίους οἰκοδομεῖν ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου· ὡς ἐκ τούτων σαφῶς παρίστασθαι ὅτι ἐπὶ ἔτη τεσσαράκοντα καὶ ἐν P. 245 ἔμεινε τὰ θεμέλια ὑποβεβλημένα. ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου ἔτους Δα-
 10 ρείου ἕως ἔκτου ἀνεπληρώθη διὰ χειρῶν τοῦ αὐτοῦ Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἐν μὲν ἔτεσιν ὄλοις ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Κύρου. διὸ καὶ εἴρηται παρὰ τῶν Ἰουδαίων ὅτι τεσσαράκοντα ἔξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγείρεις αὐτόν; πρὸς τὸν κύριον ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ.
 15 Τούτῳ τῷ β' ἔτει Δαρείου τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ ἰα' μηνὸς σαββάτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδῶ τὸν προφήτην λέγων· ἐώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἡγήρ ἐπιβεβηκὼς ἐφ' ἵππον πυρρόν· καὶ οὗτος εἰστήκει ἀνὰ Β μέσον τῶν δύο ὁρίων τῶν κατασκιῶν, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι
 20 πυρροὶ καὶ ψαροὶ καὶ παικίλοι καὶ λευκοί. καὶ εἶπα· τί οὗτοι κύριε; καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἐγὼ δεῖξω σοι τί ἔστι ταῦτα. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἡγήρ ὁ ἐφροστικῶς ἀνὰ μέσον τῶν
 2. οἰκοδομῆν G. 5. γασβαρινοῦ B. 9. ἔμειναν G. 10. χειρὸς αὐτοῦ G. 13. τρισὶν B. 14. Ἰωάννην] Π, 20.
 15. τοῦ Δαρείου G. 17. λέγων] Zachar. cap. 1. 18 et 20. πυρρόν et πυρροὶ m. πυρρόν et πυροὶ G. 18. ἰστήκει B. 19 et 22. μέσον B. μέσων G.

anno regni primo publicans, templum civitatemque restaurandam praecepit, ac denique vasorum 5400 aureorum et argenteorum a Salmansar olim asportatorum restitutionem, quaeque, teste scriptura, facta post captivitatem redditus licentia, a Mithridate Gasbareno gazophylacii praefecto, numerata fuerunt; idemque rursus scriptis in Iudaeos calumniis motus, ab extruendo templo ad secundum usque Darii, filii Hystaspia, iussit eos desistere. Ex praemissis liquet uno supra quadragesimum anno posita mansisse templi fundamenta; a secundo vero Darii ad sextam eiusdem annum, integris nimirum, a Cyri primo, quadraginta sex annis, Zorobabel et Iesu filii Iosedec opera et studio ad culmen fuisse deductum. Unde vox illa Iudaeorum ad dominum in Ioannis evangelio: quadraginta et sex annis aedificatum templum istud, et tu in triduo reaedificas illud?

Anno Darii secundo, mensis undecimi vicesimo quarto, Sabbati die, factum est verbum domini ad Zachariam filium Barachiae filii Addo prophetam dicens: vidi per noctem et ecce vir ascendens super equum rufum, et ipse stabat inter duos montes umbrosos; et post eum equi rufi, spurnini, varii et albi. Et dixi: quid sunt isti, domine? Et dixit ad me angelus, qui loquebatur in me. Ego ostendam tibi, quid sint haec. Et respondit

δύο ὁρέων· καὶ εἶπε πρὸς με· οὗτοι εἰσιν οὗς ἔξαπέσταλκε κύριος τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν, καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀνὰ μέσον τῶν ὁρέων καὶ εἶπαν· περιωδύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει, καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπε· κύριε παντοκράτωρ, ἕως 5 τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερείδεις; τοῦτο τὸ ὄ' ἔτος. ταῦτα ἐν τῷ προφήτῃ Ζαχαρίᾳ φέρεται κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου, ὡς ἐκ τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ἀγγέλου πρὸς κύριον λεγόμενα, εἴτε τρόπῳ εὐχῆς εἴτε ἄλλης τινὸς προσωποποιίας χάριν οἰκονομήσαντος τοῦ ἀνεξερυντή- 10 του θεοῦ τοῖς κρίμασιν, ὅσον δέ γε ἡμᾶς κατανοῆσαι, δηλοῦντος V. 196 τοῦ λόγου τὸν ἑβδομηκονταετῆ χρόνον ἧδη πεπληρωῆσθαι, κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ Ἱερεμίου ἐν τῷ α' ἔτει Κύρου, ὡς ἐκείσε ἀποδέδεικται κατὰ τὴν τῶν Παραλειπομένων καὶ τοῦ Ἑσδρα γραφῆν. τὸν δὲ λοιπὸν ἀπ' ἐκείνου χρόνον ἕως ἔτους Δαρείου δευτέ- 15 ρου ἀμφιβαλλόμενον εἶναι καὶ μῆτε τῆς τελείας ἐρημώσεως καταλογίζεσθαι μῆτε τῆς τελείας ἀνοικοδομῆς· διὸ καὶ φησιν, ἕως τίνος οὐκ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλήμ; τοῦτο τὸ ἔτος ἑβδομηκονστὸν· ἀντι- 20 ποῦ εἰπεῖν, ἕως πότε τὸ ἑβδομηκονστὸν τοῦτο ἔτος παρεκτανθήσεται τὸ ἧδη παρελθόν· καὶ οὐχ, ὡς τινες ὑπελήφασιν, κατὰ 20 τινὰ προσδιορισμὸν συμπληρώσεως ἀριθμοῦ τῶν ὄ' ἐτῶν ἀπὸ τῆς καθαιρέσεως Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ ναοῦ ἕως τοῦ δευτέρου ἔτους

2. καὶ ἀπεκρίθησαν — πᾶσαν τὴν γῆν om. G. κυρίου] κυρίῳ A.
 5. παντοκράτωρ A. 6. ἐλεήσεις G. 7. ὑπερείδεις B. 11. δὲ
 add. B. 18. ἐλεῖς B.

vir, qui stabat inter duos montes, et dixit ad me. Isti sunt, quos misit dominus, ut perambulent terram; et ecce omnia terra habitatur et quiescit. Et respondit angelus domini et dixit. Domine omnipotens, usquequo non misereberis Hierusalem et urbem Iuda, quas despexisti? Iste est septuagesimus annus. Haec apud prophetam Zachariam enunciantur anno Darii secundo, ex persona angeli ad dominum loquentis, sive orationis sive alterius fictae personae in modum; ut quantum mens nostra capit, deum cuius iudicia nemo potest perscrutari, sine iudicio nil disponere sentiamus; unaque sermonem hunc manifestare, iam expletum annorum septuaginta spatium ab anno Cyri primo, iuxta domini verbum ore Hieremiae quondam prolatum; quod in superioribus ex Paralipomenon et Esdrae libro declaravimus; reliquum vero temporis ad Darii secundum annum dubii iuris esse, inter duos limites, ita ut neque ad civitatis excidium faciat accessionem, neque perfectae rursus eius reparationi accenseatur; qua de causa merito dicit. Usquequo non misereberis Hierusalem? Hic annus septuagesimus est, cum dicere debuisset: usquequo tandem septuagesimus hic annus iam dudum elapsus protendetur? Non, ut quidam opinantur, per quandam adimpleti numeri 70 annorum praescriptionem, ab Hierusalem templique clade ad secundum annum Darii, illud ab angelo fuisse pronunciatum.

Δαρείου λελέχθαι παρὰ τοῦ ἀγγέλου. ἄνευ γὰρ πάσης ὑφαιρε-
 τικῆς ἢ προσθετικῆς ἐπιβολῆς πγ' ἔτη εἰσὶν ἀπὸ τοῦ 19' ἔτους Να-
 βουχοδονόσωρ, ἐν ᾧ Σεδεκίας ἠχμαλώτεται σὺν τῷ λαῷ καὶ ἡ
 πόλις Ἱερουσαλήμ σὺν τῷ λαῷ ἐμπέρησται· ἀπὸ δὲ τῆς θείας
 βάποφάσεως τῆς ἐν τῷ δ' ἔτει Ἰωακείμ ἐξενεχθείσης κατὰ τῶν κα-
 τοικοῦντων Ἱερουσαλήμ, ὁπόθεν καὶ ὁ ἐβδομηκονταετῆς χρόνος P. 246
 ἀναγκαστὸς ἀριθμεῖται, ἔτη εἰσὶν ργ' ἕως τοῦ αὐτοῦ δευτέρου
 ἔτους Δαρείου. οὗ δὲ οὐ κατὰ προσδιορισμὸν ἀκριβοῦς χρόνου,
 ἀλλὰ κατὰ παρέκτασιν εἴρηται τοῦτο πρὸς τοῦ ἀγγέλου προφανές
 10 καὶ ἐκ τῶν μετὰ τρία ἔτη ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ
 αὐτοῦ Δαρείου πρὸς Ζαχαρίαν ἐκ θεοῦ λεγομένων τῆ δ' τοῦ θ'
 μηνὸς Χασελεῦ πρὸς λέξιν οὕτως· ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν δυνά-
 μων πρὸς με λέγων, εἰπὼν πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς
 τοὺς ἱερεῖς λέγων, ἐὰν νηστεύσητε, ἢ [κόνησθε ἐν ταῖς πέμ-
 15 πταις, ἢ ἐν ταῖς ἐβδόμαις, καὶ ἴδου ὁ ἔτη μὴ νηστειαν ἐνηστεύ- B
 σατέ μοι; ὁρᾷς πῶς οὐ κατὰ τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν οὐδὲ ἐν-
 ταῦθα ὁ τῶν ἐβδομήκοντα ἐτῶν ἀριθμὸς οὐδὲ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει
 Δαρείου παρεληπται, ἀλλὰ τὸν ἐπὶ πρώτῳ ἔτους Κύρου πλη-
 ρωθέντα κατὰ τὴν Ἱερεμίου πρόρρησιν δηλοῖ. πῶς γὰρ δυνατὸν
 20 καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου καὶ τῷ τετάρτῳ τὰ αὐτὰ ἐβδομή-
 κοντα ἔτη καταριθμεῖσθαι, ὡς τισι νομίζονται, ἀπταλῶς;
 Δαρείος Ὑστάσπου Περσῶν δ' ἐβασίλευσεν ἔτη λζ'.

2. πγ'] ἡ' m.   7. ργ'] ρί' m.   αὐτοῦ om. G.   9. τοῦτο]
 τούτου A.   11. δ' B. τετάρτη A. τετράδι G.   12. οὕτως]
 Zachar. cap. VII.   14. κόνησθε B. κόψασθε G.   16. ὁρᾷς B. δὲ
 ὁρᾷς G.   18. κληρωθέντα B. κληρωθήναι G.

Est enim absque additamenti vel subtractionis arte vel necessitate, a Nabu-
 chodonosor anno 19, quo captivus actus est Sedecias cum populo et civitas
 Hierusalem ac eius plebs incendio vastata est, anni 91 putantur; a divina
 vero sententia adversus incolas Hierusalem quarto Ioacim anno prolata,
 unde annorum septuaginta stadium necesse est nos metiri, ad annum Darii
 secundum annos 110 numerare possumus; quod equidem non per temporis
 exactam praescriptionem, sed per extensionem comprobatum habeamus, ut
 ostensum est, angeli sermonem, tum etiam per ea, quae post annos tres,
 Darii nimirum quarto, ad Zachariam deus loquutus est noni mensis Chasleu
 die quarto. Verba sunt huiusmodi. Factum est verbum domini exercituum
 ad me dicens: loquere ad omnem populum terrae et ad sacerdotes, dicens:
 Si ieiunatis et plangitis in quintis aut septimis, et ecce septuaginta anni;
 numquid ieiunium ieiunastis mihi? Vides hic non rigide ac praecise, ut
 nec circa Darii secundum annum, annorum septuaginta numerum accipien-
 dum, verum circa Cyri primum iuxta Hieremiae vaticinium tempus illud
 expleri? Quo namque modo, tum anno Darii secundo, tum rursus quarto,
 ut quibusdam animo simplicioribus visum fuit, eosdem septuaginta annos
 terminum reperire affirmabimus?

Darius, Hystaspis filius, & Persarum rex negnavit annis 36.

C Οὗτος τὰς μυθουόμενας κατὰ τῆς Ἑλλάδος μυριάδας μετὰ Δάτιδος καὶ Σαφέρονος τῶν στρατηγῶν ἐξέπεμψε πεισθεὶς τοῖς τυράννοις Ἰππία τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Δημαράτῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ διωχθεῖσιν οἰκοθεν, λοιπὸν δὲ καὶ διὰ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων μὴ καὶ φερόντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν Περσῶν ἀνάγκην. τότε δὴ κακῶς πράττουσιν ἐν Μαραθῶνι Πέρσαι, Μιλτιάδου καὶ Ἀριστείδου καὶ Καλλιμάχου καλῶς ἐστρατηγηκότων, ἐν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἰππίας πίπτει μετὰ τῶν βαρβάρων Ἀθηναίους μαχόμενος. αὐτὸς δὲ Δαρείος οὐκ ἐνεγκὼν τὸ πάθος ἐξ ἄθυσίας ἀπόλλυται. 10

D Ἐπὶ αὐτοῦ τινες νομίζουσι τὰ κατὰ τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ τετελεῖσθαι παρὰ τοῦ μεγάλου προαγορευθέντα Ἰεζεκιήλ. ἐπιστρατεύσας γὰρ σὺν διαφόροις ἔθνεσιν, ὡς φασί, Συρίαν μὲν καὶ Φοινίκην καὶ τὰς παραθαλασσίους ἐσκόλευσε, τῇ δὲ Ἰερουσαλήμ

V. 197 ἐπελθὼν κατεβλήθη θεήλατος σκηπτοῖς καὶ πληγαῖς τοῦ Θεοῦ πατάξαντος αὐτὸν σὺν τῷ πλήθει καὶ νίκην δεδωκότος χωρὶς ὄπλων τοῖς ἐν Ἰερουσαλήμ, καὶ πλοῦτον ἄπειρον λαφύρων, στρατηγούντος ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας τοῦ Ζοροβάβελ, μεθ' ὃν οὐκ ἤρξεν ἄλλος ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' οἱ ἀρχιερεῖς ἡγεμόνευον.

2. Δάτιδος καὶ] Legebatur Δάτιδος καὶ (καὶ om. AB.) Δατίου καὶ Σαφέρονος] Σαταφέρονος m recte: vide Herodot. VI, 94. πεισθεῖς] προσθεῖς G. 3. Ἰππία AB. τῷ λ. B. Aberat τῷ. 5. μὴ add. B. τὴν Περσῶν] τῶν Περσῶν G. 7. Μιλτιάδου καὶ Ἀριστείδου G. 9. ἐνέγκας G. 11. τετελεῖσθαι B. τετελεῖσθαι A. τελεῖσθαι G. 13. ὡς φασιν add. B.

Hic decantatas tot historiis hominum myriadas sub ducibus Datio, Datio et Artapherne misit, tyrannis Hippiae Atheniensi et Demarato Laedaemonio patria pulsus bene affectus; ac insuper, ut Athenienses Persarum imperium per Asiam augeri non ferentes, et cladem ab eis Sardibus incendio vastata illatam, ulcisceretur. Adverso Marte pugnant ad Marathone Persae, Miltiade, Aristide et Callimacho, praeciarum ducum munere fungentibus. Hippias Atheniensium tyrannus inter decertantes barbarus cadit; ipse Darius illatae calamitatis impotens, animi moerore perit.

Sub eo, quae de Gog et Magog a magno propheta Ezechiele sunt praedicta, quidam primum adimpleta censent. Variarum quippe nationum armis stipatus, Syria, Phoenice et mari locis adiacentibus devastatis, cum Hierusalem inexpectatus impetit, fulminibus caelitus immissis, varisque plagis prosternitur, deo in eum et in eius exercitum manum exerente, victoriamque incruentam et spoliorem non numerandam copiam Hierusalem incolis exhibente, duce Iudaeae Zorobabel, post quem alius ex Iuda non sumpsit in plebem dominatum, sed omnis publica potestas penes pontifices remansit.

Μακεδόνων βασιλείς.

P. 247

Μακεδόνων θ' βασιλευσεν Ἀμύντας ἔτη μβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δϞοβ'.

Οἱ λέγοντες Κύρον τῶν Περσῶν πρῶτον βασιλέα θ' ἔτη μόνα β βασιλευκέναι ἐπὶ τούτου τοῦ Ἀμύντου φασὶν ἤρχθαι τοῦτον βασιλεύειν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ Ἀλκэта τοῦ ἠ' βασιλέως Μακεδόνων φαμὲν κατὰ τὴν ἀκλόουθον τῇ θείᾳ γραφῇ τάξιν.

Μακεδόνων ι' βασιλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μδ'.

10 Κατὰ τοῦτον ἡ Ξέρξου διάβασις.

Οὗτος δέδωκε τοῖς Πέρσαις ὕδωρ καὶ γῆν.

B

Μακεδόνων ια' βασιλευσε Περδίκκας ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εη'.

Σποράδην.

15 Νάξιοι ἐθαλασσοκράτησαν ιε', ἔτη ι', καὶ μετ' αὐτοὺς Ἐρετριεῖς ις', ἔτη ζ'.

Γέλων Συρακούσιος ἐκράτησεν ἔτη ις'.

Ἐθαλασσοκράτησαν Αἰγινῆται ἔτη ι'.

Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος τέθνηκεν ἐτῶν λθ', οἱ δὲ οε'.

C

20 Αἰσχύλος τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο.

2. ἀμυντᾶς A. ἀμυντᾶς B. 6. ἀλκэта τοῦ B. ἀλκείταιτος G.

11. ἔδωκε G. 12. περδίκκας B. Περδίκκας G. 15. αἰγερτι-

σις B. 17. Γέλων Scaliger p. 53. γέλω B. Γέλω G. συρρα-

κουσιος A. 18. αἰγινῆται AB. 19. λθ' B. λς' G.

Macedonum reges.

Macedonum rex 9 Amyntas annis 42, mundi vero 4972.

Cyrum regem Persarum primum annos duntaxat novem imperasse quiasserunt, huius Amyntae aetate regnum auspicatum arbitrantur. Nos vero divinae scripturae consonum ordinem sectati ad Alcetae regis Macedonum 8 tempora regnum eius reponendum sentimus.

Macedonum rex 10 Alexander annis 44, mundi vero 5014.

Huius tempore Xerxes in Graeciam mari sibi parat transitum.

Idem Persis aquam et terram tradit.

Macedonum rex 11 Perdikkas annis 23, mundi vero 5058.

Miscellaneous.

Ordine decimo quinto Naxienses maris dominium obtinent annis decem et post eos Eretrienses ordine decimo sexto idem occupant annis septem.

Gelo Syracusanus tyrannidem arripit annis 17.

Aeginetae mari dominantur annis 10.

Pythagoras philosophus annorum 95, vel ut aliis placet 75, moritur.

Aeschylus tragoediarum auctor celebratur.

Ὁ Πειραιεύς ἐτειχίσθη ὑπὸ Θεμιστοκλέους.

Λατίνοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν ἐν Ῥώμῃ. ὁ δῆμος ἀπέστη τῆς συγκλήτου.

Ἀριστιδῆς ἐξωστρακίσθη.

Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ ἐτείχισαν. 5

Ζεῦξις ζωγράφος ἐγνωρίζετο.

Κίμων ἐπ' Εὐρυμέδοντι Πέρσας ἐνέκα ναυμαχία καὶ πελομαχία. καὶ ὁ Μηδικὸς πόλεμος ἐπαύσατο διὰ φιβάλεις ἰσχαδάς στυς Πέρσαις καὶ Ἀθηναίοις καὶ πᾶσιν Ἑλλήσιν ἀπ' αὐτοῦ. Φιβάλεις δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. 10

Κρατῖνος καὶ Πλάτων οἱ κωμικοὶ ἤκμαζον.

Ἐν Ῥώμῃ Κλαρίων ἀγὼν ἑκατονταετῆς ἤχθη πρῶτος.

Κράτης ὁ κωμικὸς καὶ Τελέσιλλα καὶ Πραξιόλλα καὶ Κλεοβουλῖνα ἐγνωρίζοντο.

Βακχυλίδης ὁ μελοποιὸς ἤκμαζεν. 15

Ὁ τῆς Ἡρας νεὸς ἐνεπρήσθη.

Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς ἀλλήλους τριακοντούτεις.

P. 248 Ἡρόδοτος ἱστορικὸς ἐτιμήθη παρὰ τῆς Ἀθηναίων βουλῆς ἐπαναγνοὺς αὐτοῖς τὰς βίβλους. 20

1. πειρεὺς AB. 2. λατίνοι B. 6. ζευξις B. 8. φιβάλεις ἰσχαδάς Scaliger p. 53. Vulgo Φιβαλισχαδάς. 9. Φιβάλεις Scaliger. σφιβαλις B. Σφιδαλις G. 11. κρατῖνος A. κρατεῖνος B. Κρατῖνων G. οἱ κωμικοὶ Scaliger. Vulgo οἰκονομικοὶ. 12. Κλαρίων] Calariorum Eusebius p. 339. 13. ὁ κωμικὸς Scaliger. Vulgo οἰκονομικὸς. Τελέσιλλα ex Eusebio p. 339. correctum. Τελεσιδα vulgo. καὶ Πραξιόλλα] καὶ om. G. 16. νεὸς] Vulgo νεός. νεὸς B. 20. ἐπαναγνοὺς Scaliger. Vulgo ἐπαναγνοῦσης. quum legisset Eusebius p. 339.

Piraeus a Themistocle muro vallatur.

Romae Latini defecerunt a Romanis; populus quoque in senatum tumultuatus est.

Aristides ostracismi poenam subit.

Athenienses Piraeum muro circumdant.

Zeuxis pictor florebat.

Persas navali terrestrique praelio ad Eurymedontem Cimon superat; Medicumque bellum Persis et Atheniensibus, atque adeo Graecis omnibus aridorum ficum occasione motum, quievit. Populus Atticae Phibalibus nomine.

Cratinus et Plato comici scriptores vigeant.

Ludi primi saeculares Romae post annos centum acti.

Crates comicus et Telesilla et Praxilla et Cleobulina celebrabantur.

Bacchydides musicus celebrabatur.

Iunonis templum incendio consumptum.

Athenienses et Lacedaemonii pacem in annos triginta componunt.

Herodotus Historicus coram Atheniensium senatu libros publice legens publicos honores recipit.

Εὐριπίδης τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο.

Πρωταγόρας ὁ σοφιστὴς ἤκμαζε. τούτου Ἀθηναῖοι τὰς βίβλους ἐψηφίσαντο καῦσαι.

Ἐν Ῥώμῃ πάλιν ὑπατοί.

5 Ἄβαρις Ὑπερβόρειος χρησμολόγος ἐγνωρίζετο.

Μέλισσος φυσικὸς ἐγνωρίζετο.

V. 198

Φειδίας πλάστης καὶ ἀγαλματοποιὸς ἐγνωρίζετο, ὃς τὴν ἐλεφαντίνην Ἀθηναῶν ἐποίησε.

Θεαίτητος μαθηματικὸς ἦνθευ.

B

10 Ἐν Ἰταλίᾳ Καμπαυῶν ἔθνος συνέστηκε.

Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἤκμαζεν. ἐν Αἰγύπτῳ μνηθεὶς ὑπὸ Ὀστάνου τοῦ Μήδου σταλέντος ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τῶν τηρικᾶν βασιλέων Περσῶν ἄρχειν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Μέμφεως, σὺν ἄλλοις ἱερεῦσι καὶ φιλοσόφοις, ἐν οἷς ἦν καὶ Μαρία τις Ἑβραία σοφὴ καὶ Παμμένης, συνέγραψε περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθων καὶ πορφύρας λογῶς· ὁμοίως δὲ καὶ Μαρία. ἀλλ' οὗτοι μὲν Δημόκριτος καὶ Μαρία ἐπηνέθησαν παρὰ Ὀστάνου, ὡς πολλοῖς καὶ σοφοῖς αἰνίγμασι κρύψαντες τὴν τέχνην, Παμμένους δὲ κατέγνωσαν ἀφθόνως γρά-
20 ψαντος.

1. εὐριπίδης AB. 3. ἐψηφίσαντο Scaliger. ἐψηλάφησαν τοῦ vulgo. 5. ἄβαρης B. Αβαρις G. Vulgo Τραυβόριος.

6. Μέλισσος m. μολήσιος B. Μιλήσιος G. 10. Καμπαυῶν Scaliger. Legebatur καὶ Κάλπων (καλῶν B.). Campanorum natio in

Kalia coalescit Eusebius p. 340. 18. παρὰ στάνου AB.

19. παμμενοῦς B. Παμμενοῦς G. Παμμένης Scaliger.

Euripides tragoediarum scriptor celebris.

Protagoras sophista vigeabat. Huius libros igne damnarunt Athenenses.

Consules Romae reparati.

Abaris Hyperboreus divinus in pretio habetur.

Melissus physicus agnoscebatur.

Phydias figulus et statuarius praeclarus eburneae Minervae sculptor.

Theaetetus mathematicus florebat.

Genus Campanorum in Italia constituta.

Democriti Abderitae physici philosophi praeclarum nomen. Hic ab Ostano Medo ab eius aevi Persarum regibus sacrorum praefecturae causa in Aegyptum misso sacris litteris initiatur et imbuitur, in Memphis fano, inter sacerdotes et philosophos, cum quibus erat Maria mulier quaedam Hebraea omai disciplinarum genere exculta et Pammenes; de auro et argento et lapidibus et purpura sermone per ambages composito scripsit, quo dicendi genere usa est etiam Maria. Verum hi quidem Democritus et Maria quod aenigmatibus plurimis et eruditis artem occultassent laudati sunt; Pammenes, quod abunde et aperte scripsisset, vituperatus est.

Ἱπποκράτης Κῶος ἰητρῶν ἄριστος ἐγνωρίζετο Ἀσκληπιάδης τὸ γένος.

Δικτάτωρ ἐν Ῥώμῃ πρῶτος κατεστάθη Ρούφος Λάρκιος.
Πανύσιος ποιητῆς ἐγνωρίζετο.

Ἀριστείδης ὁ λεγόμενος δίκαιος ἐξωστραχίσθη μετὰ πολλοὺς ἄλλους ὑπὸ Ἀθηναίων.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰωακίμ υἱὸς Ἰησοῦ δευτέρος ἱεράτευσεν ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μβ'.

Ἐλισάμβος γ' ἱεράτευσεν ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εμη'. 10
D ἑπτακαίδέκατος ἀπὸ Ἀαρῶν τοῦ πρώτου ἱερέως.

Ἀφρικανοῦ περὶ τοῦ Ἔσδρα.

Συγχωρήσαντος Ἀρταξέρξου τοὺς ὑπολοίπους τῆς Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἤθροισεν Ἔσδρας τὰ τε λείψανα τῶν σκευῶν τοῦ ναοῦ ἦλθεν ἔχων εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν νόμον ἐδίδασκεν. ὡς δὲ 15 ἐπόθετο κατ' ἐπιγαμίας αὐτοῦ ἀναμεμῆχθαι τοῖς ἔθνεσιν, ἠνάγκαζε τοὺς οὐχ ὁμοεθνεῖς ἔχοντας ἐξεῶσαι ἕκαστον τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ. οἱ δ' ὑπήκουον καὶ τοῦ χειμῶνος ἐπειγομένου τὸ ἔργον ἐπετελεῖτο.

1. ἰητρῶν A. ἰατρῶν G. Conf. p. 253 d. 3. Vulgo Δικτάτωρ. Λάρκιος m. Tiberius Tharcon Rufus apud Eusebium p. 337. Conf. infra p. 251 b. 4. Πανύσιος Scaliger. Πανύσιος G. Paniasus Eusebius p. 337. 12. Ἀφρικανοῦ περὶ τοῦ Ἔσδρα addidi ex B et margine A. In B autem ante verba ἑπτακαίδέκατος ἀπὸ Ἀαρῶν sunt illata. 13. τῆς] τῶν G. 17. ἕκαστον τὰς γυναῖκας ἑαυτοῦ G.

Hippocrates Cous medicorum praestantissimus Aesculapii genere ortus agnoscebatur.

Rufus Largius dictator primus Romae creatus est.

Paniasus poeta laudatur.

Aristides, cognomento Iustus, praeclaris et difficilibus negotiis functus ab Atheniensibus exilio damnatur.

ANNI MUNDI.

Ioacim filius Iesu pontificatum gessit secundus annis 36, mundi vero 5012.

Eliasibus pontifex 3 ab Aaron 17 dignitatem exercuit annis 34, mundi vero 5048.

Esdras, Artaxerxe permittente, captivitatis reliquias collegit, et quae supererant, sacris vasis in Hierusalem illatis, legem publice docebat. Ut vero rescivit Iudaeos cum gentilibus miscuisse connubia, viros alienigeni uxoribus iunctos ad divortium ineundum impulit. Illi iussis faciles sub veris initium obsequium animi opere probatum voluerunt.

Εὐσεβίου περὶ τοῦ Ἑσδρα.

Ἑσδρας ἱερεὺς παρὰ Ἰουδαίους ἐγνωρίζετο, καθ' ὃν ἀρχιερεὺς ἦν Ἑλιασίβ υἱὸς Ἰωακείμ τοῦ υἱοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ. ἦν δὲ ὁ Ἑσδρας γραμματεὺς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐπιφανῆς τῶν ἀπὸ P. 249 ὁ Βαβυλωνίας ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐπανελθόντων.

Τὰ κατὰ τὴν Ἑσδρῆ καὶ Μαρδοχαϊὸν φασὶ τινες. ἐγὼ δὲ οὐ πείθομαι· οὐκ ἂν γὰρ ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτὴν πράξεις ἢ τοῦ Ἑσδρα γραφῆ.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Μακκαβαϊκῶν γέγραπται ὅτι Νεεμίας 10 ἐπεσύνταξε τὰς προφητικὰς βίβλους καὶ τῶν βασιλέων καὶ ἄλλων θείων γραφῶν βιβλιοθήκην τε κατεβάλλετο.

Τὰ κατὰ Νεεμίαν.

Νεεμίας νομομαθὴς ἐκ φυλῆς Ἰούδα, οἰνοχόος Ἀρταξέρξου, Β εἰκοστῷ ἔτει τοῦ αὐτοῦ Ἀρταξέρξου αἰτήσας τὸν βασιλέα ἄνευσεν 15 εἰς Ἱερουσαλήμ ἐκ Βαβυλῶνος, ἔτι περιόντος Ἑσδρα, τὴν πόλιν τε σὺν τοῖς τελεγεσιν ἤγειρεν, ἐν ὄπλοις τοῖς οἰκοδόμοις ἐπιβουλεύειν αὐτῷ διὰ φθόνον πειρωμένων τῶν πλησιοχώρων ἀλλογενῶν. οὗτος χρεῶν ὀφειλὰς ἀπέκοψε τοῖς Ἰουδαίοις, ἀφορίσας τοὺς ἐθνικοὺς τῶν συναγωγῶν, τοὺς δὲ ὁμογενεῖς ἐκπαίδευ- 20 σας σὺν τῷ Ἑσδρᾷ τῷ νόμῳ Μωϋσέως ἀκριβῶς καὶ πῦσι τοῖς V. 199

1. Εὐσεβίου] P. 339. 3. ἑλιασίμ A. 4. γραμματεὺς] γραμμα-
 τικὸς B. 5. εἰς Ἰουδαίαν G. 6. Conf. Eusebium p. 338.
 7. πείθωμαι B. 9. νεεμίας B. Νεεμᾶς G. 13. νομομαθῆς]
 ὀνομασθεὶς G. 15. παριόντος B. 16. σὺν τοῖς B. αὐτοῖς G.
 17. αὐτῷ B. τὸ G. 20. μωσέως B.

Esdras sacerdos apud Iudaeos celebris. Eius aetate Eliacim, filius Iocim, Iesu nepos, Iosedec pronepos, pontificatum tenuit. Penes autem Iudaeos e Babylonica captivitate reversos legum divinarum scriba et iurisconsultus praestans Esdras extitit.

Res circa Esther et Mardochoeum gestas in haec tempora reiiciunt nonnulli, quibus non assentior; huiusmodi namque insolita nusquam Esdras scriptis suis praeterisset.

Neemiam libros prophetarum oracula regumque gesta praeclara aliaque sacra monumenta continentes in unum coegisse et bibliothecam instaurasse legimus.

Res a Neemia gestae.

Neemias, vir celeberrimus, ex tribu Iuda, Artaxerxis pincerna, facultate anno eius 20 accepta, Babylone, Esdra adhuc superstite, versus Hierusalem migrat; urbem una cum moenibus, vicinis alienigenis in Iudaeos invidia motis, et insidioso vel aperto Marte eos, qui operi insudabant, lacessere et opprimere molientibus, reparat. Mutua Iudaeorum debita rescidit; gentilibusque a fidelium synagoga separatis, Esdra opem conferente, Moysi legem patriosque mores observandos contribulibus prae-

πατρίοις ἔθεισιν. ἐπέκτισε δὲ τὴν πόλιν κατὰ φυλάς. ἣ δὲ ὠκοδομήθη πλατεῖα καὶ περίτειχος κατὰ τὴν πρόρρησιν Δανιὴλ τοῦ Ππροφήτου, εἰκοσιῶ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος ἀρχαμένου τοῦ ἔργου καὶ τελειωθέντος κατὰ τὸ λβ' ἔτος αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ ἡ τοῦ Ἑσδρα γραφὴ ἐπὶ ἀρχιερέως Ἰωδαὲ υἱοῦ Ἰασίβ· μετὰ δὲ τὸν Ἰωδαὲ Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀρχιεράτευσεν ἔτη . . . μετὰ δὲ τὸν Ἰωάννην ὁ κατὰ Ἀλέξανδρον γενόμενος ὕστερον τὸν Μακεδόνα Ἰασδοῦς.

Ἔως μὲν οὖν Ἑσδρα καὶ Νεεμίου αἱ ἐνδιάθετοι Ἑβραϊκαὶ γραφαὶ ἐκκλησιάσασθαι παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν μακαρίων ἀποστόλων καὶ μαθητῶν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ἡμῶν. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα συμβάντα ἢ προχθέντα ἕως τῆς θείας σαρκώσεως τοῖς Ἰουδαίοις Ἰωσήπος ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς ἱστορεῖ. καὶ Ἀφρικανὸς μετ' αὐτὸν ἐν ἐπιτόμῳ. 15

Τὰς μέντοι ὀ' ἑβδομάδας παρὰ τῷ Δανιὴλ ἕως Χριστοῦ ἡγμένου ἐντεῦθεν ἀριθμεῖσθαι δεῖ κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν ἔτη υ'. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεύς φησιν ὅτι εἴ τις ἐντεῦθεν ἀριθμήσῃ τὰ παρὰ τῷ Δανιὴλ ὀ' ἑβδομάδας, αὐ' γίνονται ἔτη υ', εἴροι ἂν αὐτὰς ἐπὶ Νέρωνα Ῥωμαίων αὐτοκράτορα περαιουμένας, καὶ 20

1. πατρίοις B.	πατρίοις G.	ἔθεισιν B.	ὠκοδομήθη B.
3. ἀρχομένου G.	4. ὡς] ὡς δὲ G.	5. Ἰασίβ B.	Ἰασίβ G.
Ἑλιασίβ m.	Ἰασίβ Eusebius p. 340.	6. Puncta om. A,	habet B.
λβ' addit m.	8. Ἰασδοῦς B.	Ἰασδοῦς A.	Ἰασδοῦς m.
9. οὖν] ὡς m.	14. ὁ Ἰωσήπος G.		
15. μετ' μὲν G.	19. αὐ' addidi ex Eusebio.	20. περαιουμένα B.	

stanter commendavit. Singulis tribus regiones urbis singulas aedificandas distribuit. Illa amplo ambitu validisque moenibus, opere iuxta Danielis oraculum anno Artaxerxis Longimani vicesimo incepto et eiusdem anno secundo supra tricesimum perfecto exstruitur; Iodae filio Eliasib, ut Esdrae scripta testantur, pontificatum gerente. Porro post Iodae filius eius Iohannes pontificis accepta dignitate rem publicam administravit annis 32, quem excepit, qui ultimo Alexandri Macedonis tempore vixit Iaddus.

Esdrae quidem ac Neemiae scripta Hebraica dictione composita a beatis apostolis ac discipulis domini et dei et salvatoris nostri Iesu Christi et a sanctis patribus et doctoribus nostris in ecclesiae coetu publice recitanda commendantur. Quae vero contigerunt deinceps vel ad divinum usque Christi natalem diem Iudaeis acta sunt Iosephus in Maccabaeorum historiis et Africanus eam sequutus compendiose recenset.

Septuaginta sane hebdomades ad Christum usque duces una serie continuandas numeri principium hinc sumere necesse est; et ex Africanis quidem calculis annos 490 componunt; ait vero Eusebius: si quis ab hoc tempore 70 hebdomadas a Daniele scriptas numeret, quae faciunt annos

ὄν πολιορκεῖσθαι ἀρξαμένη ἡ πόλις μετὰ Νέρωνα ἔτους β' Οὐε-
σπασιανοῦ τὴν ἑσχάτην ἄλωσιν ὑπέμεινεν.

- Ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Μακκαβαϊκῶν ἐπιστολῇ τοῖς κατ' Αἴγυ- P. 250
πτον Ἰουδαίοις γέγραπται περὶ Νεεμίου ὅτι ἀνοικοδομήσας τὸ
5 ἱερὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον μέλλων ἀναφέρειν τὴν θυσίαν ἔπεμψε
τοὺς ἐγγόνους τῶν ἱερέων ἐπὶ τὸ φρέαρ, ἐν ᾧ κατέκρυψαν οἱ πα-
τέρες αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰχμαλωσίας, λαβόντες ἐκ τοῦ
πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς καὶ Ἱερემίας φησὶ, τοῦ ἀγαγεῖν
πῦρ ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀπελθόντες οὐχ εὔρον πῦρ, ἀλλ' ὕδωρ παχύ.
10 ἐκέλευσέ δὲ Νεεμίας ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου ἀποβάψαντας φέρειν
καὶ ἐπιρᾶναι τοῖς ξύλοις καὶ ὑποκειμένοις θύμασι. τοῦ δὲ ἡλίου
ἐπινεφοῦς λάμπσαντος, ἀνήφθη πυρὰ μεγάλη κατὰ τῶν θυσιῶν
καὶ ἔδαπάνησεν αὐτάς, ὥστε θυμαῖσαι πάντας καὶ δοξάσαι τὸν Β
Θεὸν μετ' εὐχῆς.
15 Ἡ τοῦ Ἑσδρα γραφὴ τελευταία οὖσα τῶν ἐνδιαθέτων βι-
βλίων τῆς παλαιᾶς θεοπνεύστου γραφῆς ἤρξατο τῆς ἱστορίας ἀπὸ
τοῦ ἐπ' ἔτους τῆς βασιλείας Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα καὶ τοῦ κατ'
αὐτὸν γεγονότος θυμαστοῦ πάσχα ὑπ' αὐτοῦ. ἱστορεῖ δὲ καὶ πε-
ρὶ τῶν μετὰ ταῦτα βασιλέων Ἰούδα καὶ περὶ τῆς ὑπὸ Ναβουχοδο-
20 νόσωρ γεναμένης αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰούδα καὶ ἐμπροσημοῦ τῆς
Ἱερουσαλήμ, καὶ ὅτι περὶ τῆς ἐπὶ Κύρου γενομένης ἀφέσεως τοῦ

1. Νέρωνα om. B. ὑπέμεινεν m. Vulgo ὑπομένοι. passa est Eu-
sebius. 4. Ἰουδαίοις om. G. 11. ἐπιρᾶναι] ἐπιφθεῖσαι G.
Vide Maccab. II. 1, 21. θύμασιν] θάμασιν AB. 12. ἐπινε-
φοῦς] Vulgo ἐπὶ νέφους. 20. γεναμένης AB, ut p. 171 a. 259 c.
et apud Nicephorum infra p. 413 b.

490, reperiet eas in regno Neronis expletas, sub quo obsideri Hierusa-
lem coepta, secundo postea Vespasiani anno capitur.

Epistola ad Iudaeos Aegypti incolae data et Maccabaeorum libro se-
cundo inserta de Neemiae gestis tractat; ut altari nimirum temploque ere-
ctis sacra facturus ad puteum illum, quo, ex Hieremiae consilio, sacerdo-
tes antiqui ignem ex altari acceptum deposuerant, nepotes eorum et praes-
entes posterorogum sacrificiis aptam inde sibi paratos miserit; eoque
profecti ne ignis quidem scintillam, sed aquam duntaxat lutosam retule-
rint; ea nihilo secius ad Neemiae iussum prolata et exhausta lignis sub-
iectisque victimis superfunditur; mox vero sole e nubecula radios eiacula-
nte, ingens in victimas exarsit flamma, quae cunctas absorpsit; unde
adstantium animis enatus stupor et communi omnium ore grates cum precibus
deo redditae.

Inter legitimos veteris et a deo traditi testamenti libros Esdrae volu-
men postremum tenet ordinem et ab Iosiae regis anno 18 et laudatis olim
eius tempore paschalibus solemnibus historiae statuit principium; de sequen-
tis quoque Iuda regibus et eidem regno a Nabuchodonosor illata captivi-
tate, deque Hierusalem incendio narrationem infert; mox ad eam; quae
ex Hieremiae oraculo. exactis post Ioachim annum 4, aliis 70, sub Cyre facta

C'θνονς τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους Ἰωακείμ, κα-
 τὰ τὴν προφητείαν Ἰερεμίου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπανελθόντων
 ἐκ τῆς ἀλμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλήμ, τῶν τε ἱερῶν σκευῶν, καὶ
 ὅπως ὑπὸ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ φθονηθέντες ἐκαλώθησαν ἀναστῆ-
 σαι τὸν ναὸν καὶ τὴν πόλιν, γραψάντων πρὸς Κύρον κατ' αὐ- 5
 τῶν· καὶ προσέειπε περὶ τῆς μβ' ἔτη ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου
 γεγονυίας δευτέρας ἀφέσεως τοῦ λαοῦ καὶ αὐτῆς διὰ Ζοροβάβελ
 καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ ἀρχιερέως, καὶ ἀνακαινώσεως τοῦ οἴκου
 τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐθις τῆς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τρίτης γεγονυίας διὰ
 D Νεεμίου καὶ Ἐσδρα ἀνανεώσεως τῆς πόλεως καὶ τῶν τειχῶν Ἰε- 10
 ρουσαλήμ.

Περσῶν βασιλεῖς.

V. 200 Περσῶν ἐ' ἐβασίλευσε Ξέρξης υἱὸς Δαρείου ἔτη κ'. τοῦ δὲ κό-
 σμου ἦν ἔτος ,εκη'.

Ξέρξης Αἴγυπτον παρέλαβε.

15

Ξέρξης εἰς Ἀθήνας ἔλθων ἐπέκρησεν αὐτὰς ἐπὶ Καλλιάρχου
 Ἀθηναίων ἀρχοντος.

Τινὲς φασὶν ὅτι Ἐσδρας τούτῳ τῷ Ξέρξῃ υἱῷ Δαρείου φίλος
 ὢν ἐπὶ αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ διδάξαι τὸν Θεῖον νόμον,
 ὡς πάντων τῶν κατὰ τούσδε τοὺς χρόνους ἐμπειρότερος γραμ- 20
 ματεὺς καὶ ἱερεὺς· ἡμῖν δὲ τοῦτο οὐ δοκεῖ σύμφωνον τῇ τοῦ
 Ἐσδρα γραφῇ.

3. εἰς add. B. 4. φθονηθέντες B. φθονησάντων G. 6. ἔτη]
 ἔτει m. 8. ἀνακαινώσεως B. 10. τειχῶν B. τειχῶν G.
 12. Περσῶν βασιλεῖς addidi ex B. Ἀπὸ Ναβονασάρου ἕως
 Ξέρξου ἔτη σκ' (σβ' m.) margo AB. 18. τινὲς B. τινὲς δὲ G.
 20. τῶν om. G.

est, libertatem exponendam stylum convertit; ad haec Iudaeorum ex cap-
 tivitate Hierusalem reversorum percenset numerum; mox ut templum et
 urbem instaurantibus ab invidentibus Samariae praefectis et eorum litteris
 ad Cyrum datis obiecta sunt impedimenta, narrat; ac tandem de secunda
 populi relaxatione sub Dario, Hystaspis filio, post annum a prima 42 Zo-
 robabel et Iesu filio Iosedec pontifice obtenta, deque domus domini reno-
 vatione et civitate Hierusalem et eius moenibus Neemiae et Esdrae studio
 reparatis sermonem contextit.

Persarum rex 5 Xerxes, Darii filius, annis 20, mundi vero 5028.

Xerxes Aegyptum invadit.

Idem adversus Athenas, Calliade earum praeside, protectione suscepta
 flammis eas vastat.

Esdram Xerxi familiaris coniunctum ac veluti scribam et sacerdotem
 rerum experientia praestantem divinae legis exponendae causa, eo regnante
 Hierusalem reversum quidam autumant; quae sane ipsius Esdrae scriptis
 constare nusquam nobis visa sunt.

Μᾶλλον δὲ τὰ κατὰ τὴν Ἰουδίθ ἢ τις ἀξίως ὑπολάβοι πε-
 πρᾶχθαι ἐπὶ τοῦτου καὶ τὸν Ὀλοφέρνην, ἐπεὶ καὶ Ἰωακείμ ὁ ἱε-
 ρεὺς ὁ μέγας, ὡς ἐν τῇ Ἰουδίθ γέγραπται, ἦν ὑρχιμερατεύων κατὰ P. 251
 τοὺς χρόνους αὐτῆς. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦδε τοῦ Ξέρξου. εὐ-
 5 λόγως ἄρα καὶ Ναβουχοδονόσωρ ἢ τις τὸν αὐτὸν ὑπολάβοι Ξέρ-
 ξην, οὗ κατὰ τὸ ἡ' ἔτος ὁ Ὀλοφέρνης ἐξαπειστάλη κατὰ πάσης
 Συρίας καὶ Αἰγύπτου, ὡς ἐκέισε γέγραπται. οὗτος καὶ τὴν Αἰ-
 γύπτου τυραννήσασαν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δαρείου καθυπέ-
 10 ταξε καὶ τὰς Ἀθήνας ἐνέπηρσε σὺν πολλαῖς μυριάσι καὶ ναυτικῷ
 15 μεγίστῳ παραγεγόμενος εἰς Ἑλλάδου, ὃς εἰσελθὼν τὰς Θερμο-
 πύλας καὶ κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ τῇ στρατηγίᾳ Θεμιστοκλέους B
 ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι νίκη δεινῶς πράξας μόλις ἐπάνεισιν
 εἰς τὰ οἰκεία, Μαρδόνιον καὶ Μασίστιον στρατηγὸς καταλείψας
 σὺν τριάκοντα μυριάσιν ἐν Πλαταιαῖς καὶ Μυκᾶλῃ πολέμῳ κρα-
 20 τηθέντας, κἀκέισε διαφθαρέντας πολλὰ τε βουληθέντας Ἀθη-
 ναίους σπεύσασθαι καὶ μὴ δυνηθέντας.

Τότε καὶ Φειδίας ὁ πλάστης καὶ Ἡρόδοτος ἱστορικὸς ἤκ-
 μαζον.

Κατὰ τοῦτόν φασι πρῶτον γενέσθαι δικτάτωρα Ῥωμαίοις
 20 Τιβέριον Μάρκιον.

Καὶ Μιλτιάδην τὸν στρατηγὸν μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι κατὰ

8. τυραννήσασαν B. τυραννήσας G. 9. κολλοῖς B. 10. δε] ὡς G. 14. πλαταιαῖς AB. 15. Ἀθηναίοις Scaliger p. 53. Vulgo Ἀθηναῖοι. 16. σπεύσασθαι] σπῆσασθαι B. 19. δικτάτωρα Scaliger. Vulgo Δικάτωρα. Vide p. 248 C.

Quin immo res Iudith et Holophernem spectantes sub eo gestas arbi-
 tramur; cum Joacim sacerdos ille magnus, qui Iudith volumine sub id tempus
 pontificatum tenuisse scribitur, idem ad Xerxis tempus vixisse legatur.
 Xerxem itaque eundem cum Nabuchodonosor merito quivis arbitretur, cuius
 anno 18 contra Syriam omnem et Aegyptum arma moturus, prout ibidem
 memoratur, Holophernes missus sit. Perduellem Aegyptum res novas et
 regem sibi constituere molientem Darii patris temporibus Xerxes idem sub
 iugum iterum misit; Athenas ferro flammisque depopulatus est; multis ho-
 minum myriadibus et ingenti classe instructa traiciens in Graeciam, cum
 Thermopylas appulisset, Piraeo iam occupato, Themistoclis industria,
 Artemisii et Salamine adversa fortuna iactatus, vix ereptus periculo pa-
 triam repetiit; Mardonio et Masistio ducibus cum hominum myriadibus tri-
 20 ginta relictis, qui pari sorte usi ad Plateas et Micalam bello victi ac pe-
 nitus profligati, quam non obtinere, pacem ab Atheniensibus supplices
 expetierunt.

Sub id tempus Phidias statuarius et Herodotus historiarum scriptor
 florebat.

Eius pariter aetate primum dictatorem Tiberium Marcium Romae crea-
 tum dicunt.

Miltiadem etiam ducem post celebrem illam ad Marathonem reportatam

C Περσῶν νίκην ἐκείνην ἀδίκως ὑπὲρ Ἀθηναίων μέχρι θανάτου δεσθῆναι καὶ μηδὲ ταφῆς ἀξιοθῆναι, ἕως Κίμων ἐαυτὸν εἰς τὸν δεσμὸν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔδωκε. μόλις ἔπειτα λυθεὶς δι' Ἑλληνικῆς ἰδίας ἀδελφῆς ἀνδρὶ πλουσίῳ συναφθείσης διὰ τὴν ὥραν, δι' οὗ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔλυσε Κίμωνας. 5

Περσῶν ε' ἐβασίλευσεν Ἀρτάβανος υἱὸς Ξέρξου μῆνας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εμθ'.

Περσῶν ζ' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης Ξέρξου ὁ λεγόμενος Μακροχειρ ἔτη μα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εμθ'.

D Ἐν ἔτει ἐβδόμῳ βασιλεύοντος τοῦ Ἀρταξέρξου ἐν τῷ πέμπτῳ 10 μῆθι ἀνέβη Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ νομοδιδάσκαλος μετὰ πολλῶν αἰχμαλώτων ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ, χρυσοῦ ταλάντων ρ' καὶ ἀργυρίου ταλάντων χν' καὶ λοιπῶν σκευῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν ἐκλεκτῶν, ὡς γέγραπται ἐν πρώτῃ καὶ δευτέρῃ βίβλῳ αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ δοξά- 15

V. 201 σαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐνώπιον Ἀρταξέρξου καὶ τῶν ἐπτὰ συμβούλων καὶ πάντων ἀρ- 20

P. 252 χόντων τῶν αὐτοῦ. καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς ἄρχουσι καὶ γαζοφύλαξι Συρίας καὶ Φοινίκης δίδοναι πᾶν ὃ ἂν γένηται εἰς χρεῖαν τοῦ ἱεροῦ καὶ προστάξῃ Ἐσδρας ἕως ταλάντων ρ' ἀργύρου καὶ 20 σίτου καὶ οἴνου καὶ ἔλαιου καὶ ἄλλοις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλα-

10. „Haec Africani narratio esse videtur. Et innuitur hoc p. 249.”

Anonymus. Ἀπὸ Ναβονασάρον ἕως Ἀρταξέρξου τούτου πρώτου ἔτος αἰὼν ἔτη ες'. (τῷ m.) margo AB. βασιλεύοντος βασιλέως G.

12. καὶ χρυσοῦ m. 18. γαζοφύλαξιν B. γαζοφύλακι G.

20. προστάξῃ m. προστάξει G. ἀργύρου B. ἀργυρίου G.

de Persis victoriam, per summum nefas ab Atheniensibus ad mortem in vincula coniectum, neque sepulcri honore dignum habitum narrant; ob eamque causam patris multam soluturus in vinculis Cimon sustinuit; ex quibus tandem ab Ἑλπινice sorore viro divitiis potente ob formae praestantiam coniuncta, cuius opibus fratri libertatem promeruit, solutus est.

Persarum rex 6 Artabanus, Xerxis filius, mensibus 7, mundi vero annus 5048.

Persarum rex 7 Artaxerxes, Xerxis filius, Longimanus dictus; annis 41, mundi vero 5049.

Anno regis Artaxerxis septimo, mense quinto, Esdras sacerdos et legislator cum innumera captivorum manu, auri 100 et argenti talentis 650 reliquisque aureis et argenteis et aereis pretiosis vasis secum asportatis, e Babylone in Hierusalem adscendit, ut eius libro 1 et 2 legimus. Deum nimirum regis mentem impulsisse, ut aedem sibi Hierosolymis positam debito cultu prosegueretur. Esdrae vero in regis et consiliariorum eius 7 et optimatum eius omnium conspectu gratiam contulit. Quocirca magistratibus omnibus et aeriarii Syriae et Phoenices provinciae praefecto scripto rex mandavit, ut quod ad templi usum esse iudicaretur et Esdras praeciperet, ipse ad argenti talenta 100, frumentum quoque, vinum, oleum et sa-

κίου πρὸς τὸ τελείσθαι, φησι, τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ἕνεκα τοῦ
 μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
 καὶ μηδένα ἄλλον ἄρχειν τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους πλην Ἐσδρα τοῦ
 ἀρχιερέως, καὶ καθηγεῖσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς νομίμοις, καὶ ὅσα
 5 ἐκεῖσε γέγραπται λοιπὰ περὶ τε τοῦ κολάζειν αὐτὸν τοὺς παραβα-
 τοντας τὸν νόμον κυρίου, θανατοῦν τε καὶ ἀτιμάζειν καὶ ζημίας
 ἐπάγειν τοῖς ἄξις τούτων, καὶ διδάσκειν ἐπιμελῶς τοὺς ἀγνοοῦν-
 τας. καὶ εὐλογητὸς, φησι, ὁ μόνος κύριος ὁ δοὺς ταῦτα εἰς τὴν
 καρδίαν μου τοῦ βασιλέως. ταῦτα καὶ ἕτερα παραπλήσια τού-
 10 τοις ἔγραψεν Ἀρταξέρξης ἐνισχύων τὸν Ἐσδραν καὶ τοὺς σὺν
 αὐτῷ· ὁ δ' αὐτὸς θεοφιλέστατος ὢν καὶ ἐπιστήμων τοῦ θείου
 νόμου παραγενόμενος εἰς Ἱερουσαλήμ τσαυτὴν ἡμέραν περὶ
 τὴν φυλακὴν τῶν θείων ἐντολῶν ἐπεδίξαστο ὥστε πάντα τὸν λαὸν
 συμμιχθέντα γυναιξὶν ἄλλοφύλοις καὶ αὐτοὺς τοὺς ἱερεῖς καὶ λευ-
 15 τας παρὰ τὸν Μωϋσέως νόμον ἀποχεῦσαι τὴν αὐτῶν συζυγίας,
 ὑπερ οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ φαίνεται δρώσας. εἶτος παρ'
 ἄλλην τὴν συγγραφὴν αὐτοῦ ἀρχιερέως ἄλλου οὐ μνησθῆναι ἢ ἑαυ-
 τοῦ. ἑαυτὸν δὲ ἱερεῖα γενεαλογεῖ υἱὸν Ἀζαρίου τοῦ Ἐλερίου τοῦ Χελ-
 κίου τοῦ Σαλήμον τοῦ Σαδδοῦ τοῦ Βοκοκὰ τοῦ Ἀβασαί τοῦ Φινέε
 20 τοῦ Ἐλεάζαρ τοῦ Ἀαρῶν τοῦ πρώτου ἱερέως. ταῦτα ἐν τῷ α'

1. πρὸς τὸ B. πρὸς τῷ G. 8. κύριος B. ὁ κύριος G. 13. λαὸν
 om. G. 14. ἱερεῖς] ἱερέας G. 15. τῆν om. G. 16. ἄλλος
 addidi ex B. post πρὸ αὐτοῦ infert A. 17. αὐτοῦ om. G.
 ἢ ἑαυτοῦ m. ἐνιαυτοῦ G. 18. Ἀζαρίου] Ἀζαρίου G. 19. σα-
 λήμον B. Σαλλμον G. Proxima nomina paullo aliter scripta sunt apud
 Kedram I. 8, 2. βοκοκὰ B. Βοκοκὰ G.

lem, ex regis acrio depromere non vereretur; ut ad gloriam, inquit, erat,
 altissimi dei res perficeretur, ne in eius et filiorum regnum ultionem exer-
 ceret. Ad haec ab Esdra pontifice nullum alium in Iudaeos potestatem sibi
 arrogare; quin potius ipsum ex patriarum legum observantia ius in popu-
 lum dicere decrevit. His paria ibidem subiungit; ut poenis in legis domini
 violatores inflictis, morte quoque, infamia, facultatumque multa sceleratis
 et ea dignis illata, legis ignares diligenter edoceret; commendavit. Et
 benedictus solus deus, inquit, qui haec mihi in regnum evecto suggestit.
 Haec et his similia cum Esdrae, tum eius sociis animum additurus scri-
 psit Artaxerxes. Ipse vero Esdras, cum multa religione praeditus, et in
 divinae legis peritia non mediocriter versatus, tantam in observandis dei
 mandatis adhibuit diligentiam, ut populum uxoribus alienigenis passim com-
 mixtum, ipsosque sacerdotes et levitas praeter positam a Mose legem con-
 iugiis usos ad divortia propelleret et ad uxores alieno sanguine natas,
 quod nullus illuc usque dicitur observasse, quam citius amandandas. Idem
 toto libri sui contextu alterutro alium a se pontificem non memorat. Suam ve-
 ro cum sacerdotis propriam originem describit, sequae filium Azariae, filii Ze-
 chariae, filii Chelciae, filii Salemi, filii Sadduci, filii Achitob, filii Amariae,
 filii Oziae, filii Bocca, filii Abisai, filii Phinees, filii Eleazari, filii Aaron
 primi sacerdotis praedicat. Haec ille primo scriptorum libro per genera-

βιβλίῳ διὰ ἰ' γενεῶν ἑαυτὸν καταγαγὼν, ἐν δὲ τῷ β' διὰ ἑ'
γενεῶν οὕτως ἑαυτὸν γενεαλογεῖ· Ἔσδρας υἱὸς Σαρραίου υἱοῦ
Ἀζαρίου υἱοῦ Χελκία υἱοῦ Σελούμ υἱοῦ Σαδδούκ υἱοῦ Ἀχι-
τάβ υἱοῦ Σαμαρεία υἱοῦ Ἐσδρά υἱοῦ Μαρεῶθ υἱοῦ Ζαρέα
υἱοῦ Ὁξεί υἱοῦ Βοκκεῖ υἱοῦ Ἀβισουὲ υἱοῦ Φινεῖς υἱοῦ Ἐλεάζαρ 5
υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου. καὶ ἀρχιερεὺς δὲ ἐν τέλει
Πτοῦ α' βιβλίου αὐτοῦ φέρεται, ἐν οἷς γέγραπται ὅτι καὶ εἶπεν
Ἀταράτης Ἔσδρα τῷ ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστη καὶ τοῖς Λευίταις
τοῖς διδάσκουσι τὸ πλῆθος ἐπὶ πάντας ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἀγνω-
τάτη τῷ κυρίῳ. ὡς ἐκ τούτων τεκμαίρεσθαι ἡμᾶς, μᾶλλον δὲ εἰ- 10
πεῖν πληροφορεῖσθαι ὅτι αὐτὸς Ἔσδρας ἱεράτευσε μετὰ τὸν Ἰω-
κεῖμ υἱὸν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἐπὶ τῆς Ἰουδαίᾳ καὶ Ὀλοφίρ-
νου ἐν τοῖς χρόνοις Ξέρξου ἀρχιερατεύσαντα, ὡς τῆς Νεεμίου τοῦ
οἰνογούου Ἀρταξέρξου τούτου ἀναβάσεως μετὰ ἑ' ἔτη τῆς Ἔσδρα
P. 253 τούτου ἀνόδου, κατὰ τὸ κ' ἔτος Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως. ὁ 15
γὰρ αὐτὸς Ἀρταξέρξης Μακρόχειρ καὶ τὸν ἀρχιερέα Ἔσδραν τῷ
ἑβδόμῳ ἔτει αὐτοῦ θεόθεν κινήθεις ἐξέπεμψε πρὸς διδασκαλίαν
τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰουδαίων. καὶ αὐθις τὸν Νεεμίαν μετὰ ἑ'
ἔτη πρὸς ἀνοικοδομὴν τῶν τειχῶν τελείαν καὶ τῆς πόλεως τῷ κ'

1. γενεῶν] γενεᾶς G. τῷ β'] Cap. 7. 2. σαρραίου B. Σαρραίου G.
Σαραίου Esdra. 3. Χελκία correxi ex Esdra. Vulgo Ελκία. ἐλ-
κία B. σαδούκ B. 4. Σαμαρεία] Vulgo Ἀμαρεία. μα-
ραιῶθ B. 5. ὄξει B. ὄξει A. Οοξει G. βοκκεῖ B. Βοκκῆ G.
ἀβισουὲ B. ἀββισουὲ A. Ἀβισουὲ G. 7. τοῦ α' βιβλίου] Cap. 9, 49.
8. Ἀταράτης] In margine AB adscriptum βοθητός. Apud Esdram est
Ἀρθαράτης. 10. τῷ κυρίῳ] „Huc usque Africanus, ut videtur.”
Anonymus. 11. ἱερατεύσας G. 12. τοῦ Ἰωσεδέκ] υἱοῦ τοῦ
Ἰωσεδέκ G. 13. ἀρχιερατεύσαντος B. ὡς τῆς B. ὅστις G.
14. Ἀρταξέρξου] τοῦ Ἀρταξέρξου G. 17. διδασκαλίαν A.

tionem tredecim propriam traducens originem; in secundo vero per genera-
tiones sedecim propriae gentis seriem hoc ordine contexit. Esdras filius
Saraeae, filii Azariae, filii Chelciae, filii Sellum, filii Sadduc, filii Achi-
tob, filii Samariae, filii Esariae, filii Marcoth, filii Zariae, filii Oxiae, filii
Bocci, filii Abisve, filii Phinees, filii Eleazari, filii Aaron sacerdotis primi.
Pontifex etiam celebratur ad libri primi calcem, ubi scriptum legitur. Et
dixit Artharates Esdrae pontifici et lectori et levitis, qui docebant plebem
super omnes. Dies hic sanctus est domino. Ex his vero non coniectura
modo, sed et certissima demonstratione percipimus, post Ioacim, Iesu filium,
Ioedec nepotem, pontificis dignitate Iudith et Holophernis, imo Xerxis
etiam temporibus insignitum, Esdram, de quo nobis sermo, Neemiae Ar-
taxerxis huius pincernae viae successorem, a redivit sui anno decimo ter-
tio regis Artaxerxis vigesimo, pontificatus honori successisse. Artaxerxis
idem, cognomine Macrochir, divino motus impulsu, Iudaeos Hierosolymis
degentes Esdram pontificem eruditum misit; exactisque annis 13 ad ab-
solutam moenium civitatisque reparationem, Neemiam, ob plurimam cum

ἔτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ πολλὴν οικειώσιν δοθεῖσαν καὶ αὐτῷ ὡς Θεοφιλεῖ πρὸς Ἀρταξέρξην καὶ αἰτησάμενῳ ἀναστῆσαι τὴν πόλιν τῶν πατέρων. ἐπὶ τούτου δὲ Ἐλιασοῦβ ἦν ἀρχιερεὺς υἱὸς Ἰωακείμ, ὡς γέγραπται ἐν λόγοις Νεεμίου, ἐν τέλει δευτέρου Ἔσδρα V. 202
 5 βιβλίου, ὅτι καὶ ἀνέστη Ἐλιασοῦβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ ὠκοδόμησαν τὴν πύλιν τὴν προβατικὴν· B αὐτοὶ ἠγάσαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς. ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς κατὰ Νεεμίαν λόγοις ἐμνήσθη αὐτοῦ ἢ τοῦ Ἔσδρα γραφῆ, οὕτως ἂν καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν αὐτὸν Ἔσδραν, εἴπερ ἱεράτευεν,
 10 οὐκ ἂν ἀπεισιώπησεν αὐτόν. πλὴν ἐπειδὴ πάντες οἱ προγενέστεροι τὸν Ἐλιασοῦβ, ὃν καὶ Ἐλιώσιβον καλοῦσι, μετὰ Ἰωακείμ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἔστοιχειώσαν, ἀναγκαζόμεθα καὶ ἡμεῖς. 2

Ἐπὶ Ἀρταξέρξου τούτου τοῦ Μακρόχειρὸς ἐπολέμησαν Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι πρὸς ἀλλήλους τὸν ἱερὸν λεγόμενον πό-
 15 λεμον.

Τότε καὶ Κάμιλλος παρὰ Ῥωμαίοις ὑπάτευσεν ἄριστος στρα- C
 τηγὸς ἀλόγως διωχθεὶς ἐκ συκοφαντίας, ὅς οὐ καρτερήσας ὄραν πολιορκουμένην ὑπὸ Γάλλων τὴν Ῥώμην, δύναμιν συλλέξας ἤλευ-
 θέρωσε τῆς πολιορκίας τὴν πόλιν ἐπιλθὼν ἔξωθεν καὶ διασφείρας
 20 τοὺς πολεμίους.

3. Ἐλιασοῦβ B. Ἐλιασοῦν A. Ἐλιασοῦμ G. Ἐλιασιβ m hic et infra.

5. Ἐλιασοῦβ B. Ἐλιασοῦμ G. 6. ὠκοδόμησεν G. 9. ἱερά-
 τευεν B. ἱεράτευσεν G. 11. Ἐλιασοῦβ B. Ἐλιασοῦμ G.

16. Κάμιλλος] κάμηλος B in textu et in margine. Camillus Eusebius
 p. 345. ὑπάτευσεν] ὑπατεύσας G. 17. ὄραν] ὄραν G.

18. συλλέξας B. συλλεξάμενος G.

eo, ceu viro religioso, contractam familiaritatem, et patrum suorum civi-
 tatem in pristinum statum reponere postulantem, anno regni sui vige-
 simo permisit discedere. Eius tamen aetate pontificatum tenebat Elia-
 sib, filius Iocim, de quo verba Neemiae ad calcem secundi Esdrae libri
 memoriam habent; surrexit, inquit, Eliasib sacerdos magnus et fratres
 eius sacerdotes et portam Probatam aedificaverunt; ipsi consecraverunt
 eam et ianuam eius posuerunt. Quemadmodum igitur ubi de Neemia sermo
 fiebat, quae ad eum spectarent praedicavit Esdrae scriptura; sic plane
 si sacerdotis dignitate vel nomine fuisset auctus, nusquam eum Esdrae
 monumenta tacitum praeterissent. Verum tamen cum qui nos praecesserunt
 auctores Eliasum, quem Eliasibum vocant, retro Iocim patrem in later-
 culum referant, eandem nos quoque cum illis inire viam cogimur.

Sub hoc Artaxerxe, cui nomen Longimanus, Athenienses Peloponnesii
 bello vocato sacro ad invicem dimicant.

Eodem tempore Camillus exconsul, vir praeclarus, calumniis praeter
 fas omne civitate pulsus, Romam, ceu vir infractae constantiae, a Gallis
 obsideri non passus, armatorum collecta manu, ex agris inopinato in hostes
 irruens, urbem obsidione liberat et adversas vires profligat.

Τότε και Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς παρ' Ἀθηναίους ἤκαμα.

Τότε και ὁ Πελοποννησιακὸς συνέστη πόλεμος διὰ τὸ γεγονός ἐπὶ Περικλέους ψήφισμα μὴ κοινωνεῖν Μεγαρεῦσι τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἔβρισαν Ἀσπασίαν τὴν γαμετὴν αὐτοῦ, και διὰ τὴν Διοιαντὴν αἰτίαν προσθεμένων τῶν Μεγαρέων τοῖς Λακεδαιμονίοις. 5

Τότε και Κίμων στρατηγὸς ἀκμάσας ἀχαριστηθεὶς μετ' οὐ πολὺν ἐξωρίσθη χρόνον ὑπ' Ἀθηναίων τῶν και Ἀριστείδην ἐξορισάντων και τοὺς Θεμιστοκλέους πόνους ἀγνωμονησάντων οὕτως ὡς φάρμακον αὐτὸν ἐλέσθαι και καταλύσαι τὸν βίον.

Τότε και Δημόκριτος Ἀβδηρῆτης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνω-
ρῆζετο και Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκρωγαντῖνος, Ζήνων τε και Παρμε-
νίδης οἱ φιλόσοφοι και Ἴπποκράτης Κῶος ἰητρός· ῥήτορες δὲ
Λυσίας και Ἰσαῖος και Ἀντισθένης ὠνομάζοντο, Ἀριστοφάνης
P. 254 τε ὁ κωμικὸς και Εὐριπίδης ποιητὴς και Ἡράκλειτος φυσικὸς
φιλόσοφος, καθ' οὓς φασι και Σωκράτην φιλόσοφον τεχθῆναι. 15

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων β' βασιλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος επα'.

Μακεδόνων γ' βασιλευσεν Ὀρέστης ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εβ'.

3. ὑπ' ἐρικλέους AB. 7. τῶν και] τὸν και B. ἀριστείδην B.
Ἀριστείδην G. 12. ἰητρός om. G. Conf. p. 248. c. 13. Λυσίας
et Ἰσαῖος correxit Scaliger p. 54. Legebatur Συσίας και Ἰδαῖος.
14. και Εὐριπίδης] και om. B. εὐρικπίδης A. ποιητῆς
om. G.

Tunc temporis Thucydides historicarum scriptor apud Athenienses florebat.

Eadem pariter aetate, ne cum Megarensibus, seu Aspasiam Periclis uxorem convitiis lacessentibus, Athenienses societatem inirent, Pericles ipse legem tulit et Peloponnesiacum ita dictum bellum movit; qua de causa Megarenses cum Lacedaemoniis foedus inierunt.

Cimon quoque belli dux, praeclaris eius gestis oblivioni traditis, exiguo postea tempore, ab Atheniensibus in exilium pulsus est, iisdem pari poena Aristidem multantis, et ingrato animo Themistoclis labores compensantibus . . . adeo ut ille venenum lubens sumeret et amitteret vitam.

Tunc rursus Democritus Abderites physicus philosophus agnoscebatur, et Empedocles Agrigentinus, Zeno et Parmenides philosophi, et Hippocrates Co insula oriundus; rhetores vero Lysias et Isaeus et Antisthenes celebrabantur; nec non Aristophanes comicus et Euripides et Heraclitus physicus philosophus, quorum aetate Socratem philosophum in lucem venisse ferunt.

Macedonum reges.

Macedonum rex 12 Archelaus annis 14, mundi vero 5061.

Macedonum rex 13 Orestes annis 3, mundi vero 5096.

Σποράδην.

- Ἐν Ῥώμῃ Σουρία παρθένος φθαρεῖσα κατωρέγη ζῶσα. B
 Αἶθος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσεν ἐν Ποταμοῖς Αἰγός.
 Σωκράτης ἐγενήθη.
- 5 Πίνδαρος καὶ Σιμωνίδης μελοποιοὶ ἐγνωρίζοντο.
 Ἡ ἐν Θερμοπύλαις μάχη καὶ ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία.
 Ἐν Ῥώμῃ Πομπιλία τις παρθένος ἐπὶ διαφθορῇ καταγνω-
 σθεῖσα ζῶσα κατωρέγη.
- 10 Χοιρίλος καὶ Φρόνιχος ἐγνωρίζοντο.
 Οἱ περὶ Διαγόραν φυσικοὶ φιλόσοφοι ἤκμαζον. V. 203
 Ἴρων Συρακουσίων ἐτυράννει καὶ ὅλης Σικελίας. C
 Σοφοκλῆς τραγωδοποιὸς πρῶτος ἐπεδείξατο.
 Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας φεύγει διὰ τὴν Ἀθηναίων ἄνοιαν,
 ὅς αἶμα ταύρου πιὼν τελευτᾷ.
- 15 Σικελίας δημοκρατία.
 Ἡλίου ἔκλειψις.
 Ἀναξαγόρας θνήσκει.
 Κίμων ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχία Πέρσας νικᾷ καὶ πέζο-
 μαχία.

2. *Ἐν τῇ Ῥώμῃ G.* Σουρία ex Eusebio dedi p. 338. Legebatur Σου-
 σουρία. κατωρέγει A. 7. Πομπιλία ex Eusebio dedi p. 337.
 πόρπηλα A. πόρπηλα B. Πορπίλλα G. 9. Χοιρίλος] χοιρίλος B.
 Χοιρίλλος G. Φρόνιχος] Legebatur Φρόνιχος. Correctum ex
 Eusebio p. 337. 11. συρακουσίων B. συρακουσίων A. Συρα-
 κουσίος G. Praestat Συρακουσίων. 12. πρῶτος] πρῶτον G.
 ἐπιδείξατο] ἐγνωρίζετο B, primum sui specimen edidit Euse-
 bius p. 338. 15. δημοκρατία B.

Miscellanea.

Sania virgo corrupta Romae viva in terram defossa est.
 Lapis e caelo lapsus in Aegem fluvium cadit.
 Socrates nascitur.
 Pindarus et Simonides carminum auctores agnoscebantur.
 Pugna ad Thermopylas et alia navalis ad Salaminem.
 Pompilia Vestalis stupro admisso Romae damnatur et viva defoditur.
 Choerillus et Phrinicus celebres.
 Diagorae physici philosophi auditores vigeant.
 Hieron Syracusarum et totius Siciliae tyrannus.
 Sophocles tragoediarum auctor primum artis specimen edidit.
 Themistocles Atheniensium vecordia lacessitus ad Persas confugit et
 hansto tauri sanguine moritur.
 Siculorum plebs rempublicam administrat.
 Solis eclipsis.
 Anaxagoras moritur.
 Cimon navali terrestrique pugna ad Eurymedontem Persas proffigat.

Ἐθνος ἑλεγείας ποιητῆς ἔγνωρίζετο.

Ἐμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἔγνωρίζοντο.

Ζήνων καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς ἤκμαζον.

D Δῆμαρχοι ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀγορανόμοι ἠρέθησαν μηκέτι ἕν-
των ὑπάτων. 5

Νόμους ἐκ τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαῖοι μετεστειλαντο, ἀφ' ὧν
τὰς δώδεκα δέλτους συνέθηκαν.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἀρχιερεὺς δ' Ἰωδαὲ ἔτη λς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εβ'.

Ἀρχιερεὺς ε' Ἰωάννης ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερη'. 10

Ἀρχιερεὺς ε' Ἰαδδοῦς ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερν'.

Μανασσῆς ἀδελφὸς Ἰαδδοῦς ἀρχιερέως ὠκοδόμησε τὸ ἐν Γα-
ριζῖν ἱερὸν Σαμαρείας.

P. 255

Περσῶν βασιλεῖς.

Περσῶν η' ἐβασίλευσε Ξέρξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας β'. 15

Περσῶν θ' ἐβασίλευσε Σογδιανὸς μῆνας ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ελ'.

Περσῶν ι' ἐβασίλευσε Δαρείος ὁ Νόθος ἀνελὼν Σογδιανὸν ἔτη
ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εθα'.

1. Legebatur Ἐθῆνιος. Emendatum ex Eusebio p. 339. ἑλεγείας B.

4. Δῆμαρχοι Scaliger p. 54. Vulgo Δῆμαρχος. ἀγορανόμοι
ἠρέθησαν Scaliger. Vulgo ἀγορᾶ ἦν ἀμνησθησάν (ἀμνησθησάν B).
Romae tribuni. Namque reip. placuit lex ut ne amplius consules es-
sent Eusebius p. 339. 9. Ἰωδαὲ B. Ἰωδαὲ G. 11 et 12. Ἰαδ-
δοῦς B. 12. γαρίζειν B.

Euenius elegiarum scriptor agnoscebatur.

Empedocles et Parmenides physici philosophi celebrabantur.

Zeno et Heraclitus Tenebrio dictus vigeabant.

Tribuni plebis et Aediles abrogatis consulibus Romae creati.

Leges e Graecia mutantur Romani; unde tabulae duodecim collectae.

ANNI MUNDI.

Ioddae pontifex 4 annis 36, mundi vero 5082.

Ioannes pontifex 5 annis 32, mundi vero 5118.

Iaddus pontifex 6 annis 20, mundi vero 5150.

Iaddus pontificis frater Manasses ad Samariam in Garizim templum
aedificat.

Persarum reges.

Persarum rex 8 Xerxes, Artaxerxis filius, mensibus duobus.

Persarum rex 9 Sogdianus mensibus septem; mundi vero annus 5090.

Persarum rex 10 Darius Nothus, qui Sogdianum sustulit, annis 19, mun-
di vero 5091.

Κατὰ τοῦτον τὸν ἐπικληθέντα Δαρείον Νόθον ἢ Ἀθηναίων
συμφορὰ γέγονεν ἐν Σικελίᾳ, καὶ Αἴγυπτος ἀπέστη Περσῶν.

Τότε δὴ καὶ Πολυδάμας Σκοτουσαῖος παγκράτιον νικήσας Β
παρ' Ὠχρῶ τῷ Περσῶν βασιλεῖ γέγονε μετὰ χρόνου, λέοντας
5 διαχρώμενος καὶ ὠπλισμένος γυμνὸς πολεμῶν, παμμεγέθης
ὑπάρχων καὶ ἀλκιμώτατος.

Περσῶν αὐ' ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης, υἱὸς Δαρείου Νόθου, ὁ
καὶ Μνήμων, ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρερί.

Εὐσέβιος φησι, κατὰ τοῦτόν μοι δοκεῖ ἢ κατὰ τὴν Ἑσθῆρ
15 ἱστορίᾳ, εἰ δὴ αὐτὸς ἴστιν ὁ παρὰ μὲν Ἑβραίοις Ἀσσοῦηρος,
παρὰ δὲ τοῖς ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταῖς Ἀρταξέρξης. C

Τῷ λβ' ἔτει Ἀρταξέρξου υἱοῦ Δαρείου Νόθου Ἀλέξανδρος ὁ
Φιλίππου Μακεδόνων βασιλεὺς ἐξ Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη.

Ἐπὶ τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος Κῦρος ἀδελφὸς αὐτοῦ
15 Δαρείου τοῦ Νόθου παῖς καὶ Παρυσάτιδος, οἰκῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
ἐπιστρατεύει κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ περὶ τῆς βασιλείας μετὰ πλή-
θους Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου, συνόντος αὐτῷ Ξενοφῶντος ἱστο-
ρικοῦ τοῦ γράμματος τὴν ἀνάβασιν αὐτοῦ. πολέμου δὲ συστάν- V. 204
τος ὑπὲρ τὸν Τίγριν ποταμὸν σταδίους τξ' κατὰ τὸν Ξενοφῶντα,
20 πίπτει μὲν τρωθεὶς ὁ Κῦρος, κρατοῦσι δὲ τῶν Περσῶν Ἕλληνας.
Ἀρταξέρξης δὲ μηδ' ὄπλοις κρατεῖν Ἑλλήνων ἰσχύων μηδ' ἀτα-

3. σκοτουσαῖος B. Σκουτουσαῖος G. 9. Εὐσέβιος] P. 342.

10. ἀσσοῦηρος A. ἀσοῦηρος B. Ἀσσοῦηρος G. Ἀσσοῦηρος Eusebius
p. 342. 11. ἑρμηνευταῖς] ἑρμηνεύεται G. 19. τίγριν B.

21. ἑλλήνων B. Ἑλλήνας G.

Huius Darii, cognomento Nothi, tempore Atheniensium clades in Si-
cilia contigit.

Aegyptus etiam a Persis defecit.

Ex tempore Polydamas Scutusaeus Pancratii victoria celebris post an-
nos aliquot ad Ochum Persarum regem secessit; leones conficiebat, nudus
et armis gravatus pugnabat, proceras valde et robustissimus extitit.

Persarum rex 11 Artaxerxes, qui et Memnon, Darii Nothi filius, annis
40, mundi vero 5110.

Eusebius: eius, inquit, tempore, quae Esther spectant mihi videntur
gesta; si tamen idem sit qui Hebraeis Assverus et septuaginta Interpreti-
bus dicitur Artaxerxes.

Anno Artaxerxis, Darii Nothi filii, 32 Alexander Macedonum rex Phi-
lippo et Olympiade nascitur.

Cyrus, Artaxerxis frater, Darii Nothi et Parysatidis filius, cum in Asia
moram ageret, Graecanico exercitu collecto, Xenophontem historicum ex-
peditionis istius scriptorem belli socium adesciscit et de regno adversus fra-
trem armis contendit. Commissa supra Tigrim stadiis 60 pugna, Graeci
quidem Persarum victores evadunt, Cyrus, ex Xenophontis relatu, vulnere
accepto vitam relinquit. Artaxerxes vero cum neque Graecos armis supe-

ράχως ἐπανελθεῖν πείθων παρασποιδήσας δόλω τοὺς στρατηγούς διὰ Τισαφέρνης ἀνεῖλε. Ξενοφῶν δὲ τοὺς Ἕλληνας παραλαβὼν ἀπαχθεὶς εἰς Ἑλλάδα διέσωσε διὰ μαχίμων ἰθυῶν ἐπὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον ἐπανελθὼν εἰς Βυζάντιον. κακείθεν ἔλθων εἰς Θράκην Σείδη τῷ Θρακῶν βασιλεῖ παραδοὺς Λακεδαιμονίους συμμάχῃσοντας Θίβρωνι παρέπεμψε διαβιβάσας εἰς Πέργαμον ναυαρχοῦντι τῶν Λακεδαιμονίων.

Περσῶν ἰβ' ἐβασίλευσεν Ὀχρος ὁ καὶ Ἀρταξέρξου παῖς ἔτη ε', κατὰ δὲ τινὰς κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρν'.

P. 256 Ὀχρος Ἀρταξέρξου παῖς εἰς Αἴγυπτον στρατιῶν μερικῆν αἰγυπτιακῶν εἶλεν Ἰουδαίων, ὧν τοὺς μὲν ἐν Ὑρκανία κατέσχευε πρὸς τῇ Κασπία θαλάσῃ, τοὺς δὲ ἐν Βαβυλῶνι, οἳ καὶ μέχρι νῦν εἰσιν αὐτόθι, ὡς πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων ἱστοροῦσιν.

Οὗτος ὁ Ὀχρος κρατήσας Αἰγύπτου β' ἔτη ἀναιρεῖται ὑπὸ Βαγίου τινὸς Πέρσου τῶν ἐν τέλει. 15

Ὁ αὐτὸς καὶ Σιδῶνα κατέσκαψεν.

Ἔως Ὀχρου καὶ Νεκτανεβῶ ὁ Μανεθῶ τὰς λα' δυναστείας Αἰγύπτου περιέγραψε τρίτου τόμου ἔτη αν'. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα Β β' Ἑλληνικῶν συγγραφέων. Μακεδόνων βασιλεῖς ιε'.

Οὗτος ὁ Ὀχρος εἰς Αἴγυπτον ἐπιστρατεύσας ἔτι ζῶντος τοῦ 20

1. παρασποιδήσας B. παρασποιδήσας G. 2. Τισαφέρνης] τῆς ἀφίρτους AB. Ἰσαφίρτους G. 4. βοζάτιον B. 5. Σειδη] Legebatur Εὐθεί. εὐθῆ B. 11. κατέσχευε Scaliger p. 54. Vulgo κατέσχευεν. 17. νεκτανεβῶ B. νεκτανεβῶ A. Νεκτανεβῶ G. μανεθῶ A. μανεθῶ B. Μανεθῶς G. 18. ἔτη] Legebatur ἔτα. Correxī ex p. 145, 10. 19. Vulgo συγγραφέων.

vere valeret, neque securum et tutum permetteret recessum, Tisaphernis ope duces eorum interficit. Ipse Xenophon per gentes ferro bellisque assuetas versus Pontum Euxinum iter agens Graecos socios secum assumptos in Graeciam trahit et Byzantio restituit. Inde profectus in Thraciam Lacedaemoniis Eutheo Thracum regi commendatis, eodem Thibroni Lacedaemonicae classis duci opem laturos Pergamum destinat.

Persarum rex 12 Ochus, Artaxerxis filius, annis 5, et, ut aliis placet, 20; mundi vero 5150.

Ochus Artaxerxis filius armis in Aegyptum motis, Iudaeorum manum haud exignam captivam fecit; eorumque parte ad mare Caspium in Hyrcaniam translata partem aliam Babylone reliquit; ibidemque, prout Graecorum plurimi narrant, in hodiernum usque diem sedes obtinent.

Ochus iste anno ab Aegypto superata secundo a Bagoa Persa non ignobili interficitur.

Sidonem urbem Ochus iste subvertit.

Ad Ochum et Nectanabo principes unius et triginta dynastiarum descriptionem Manetho volumine suo tertio per annos 1050 delineavit; quae sequuntur Macedonum reges quindecim spectantia ex Graecis auctoribus decemantur.

Ochus iste expeditione suscepta Aegyptum armorum vi sibi subiecit. patre Artaxerxe adhuc superstitē; nonnulli post eius mortem bellum movisse

πατρὸς Ἀρταξέρξου, ὡς καὶ ἄλλοι, μετὰ ταῦτα ἐκράτησεν Αἰγύπτου, φηρόντος Νεκτανεβῶ, ὡς τινὲς, εἰς Αἰθιοπίαν, ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς Μακεδονίαν· ἤντικα καὶ Ὀλυμπιάδι μιχθεὶς διὰ γοητείας υἱὸν ἔσχεν Ἀλέξανδρον Ἀμμωνος εἶναι θεοῦ υἱὸν νομιζόμενον.

Περσῶν γ' ἐβασίλευσεν Ἀρσῆς Ὠχου ἀδελφὸς ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρνέ'.

Περσῶν ιδ' ἐβασίλευσε Δαρεῖος Ἀρμουσάμου ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρνθ'.

10 Οὗτος ὁ Δαρεῖος ὁ Ἀρμουσάμου συμβαλὼν Ἀλεξάνδρῳ ἐν Ἰσσοῦ ποταμῷ τῆς Κιλικίας ἤττύται. C

Ἰωσήπου.

Δαρεῖος Ἀρσάμου, ὃν Ἀλέξανδρος καθεῖλε, Σαναβαλλέτην τινὰ Χουσαῖον σατράπην ἐπεμψεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τούτου γαμβρὸς ἐπὶ Θυγατρὶ γέγονε Νικᾶς ὁ τοῦ τηνικαῦτα ἀρχιερέως Ἰαδδοῦ ἀδελφὸς, ὁ καὶ Μανασσῆς, ὃν μὴ δυνηθεὶς Σαναβαλλέτης εἰς Ἱερουσαλὴμ καταστῆσαι ἀρχιερέα, κτίζει ναὸν ἐν τῷ ὄρει Γαριζὶν, δεηθεὶς πρῶτον μὲν Δαρεῖου, ἔπειτα δὲ καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου, καὶ κηδιστῶ αὐτὸν ἀρχιερέα ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῷ D 20 ὑπὸ Σαμαρειτῶν νῦν προσκυνουμένῳ.

2. φηρόντος G. νεκτανεβῶ B. νεκτανεβῶ A. Νεκτανεβῶ G.
 6. Ἀρσῆς] Legebatur Ναρσῆς. Vide supra p. 145, 8., 146, 6.
 12. Ἰωσήπου om. G. 13. Ἀρσάμου] Ἀρμασάμου G. σὺν
 ἀβαλὲν τητινὰ A. 15. Νικᾶς] Νικασσοῖ G. Ἰαδδοῦ] Ιαδδοῦ
 ὁ A. Ιαδδοῦ B. 16. σαναβαλλέτης A. 17. Γαριζὶν] γαρι-
 ζειν B. Γαριζὶ G. 20. Σαμαριτῶν G.

sentiunt, quo Nectanabo Aegypto fugere coactus, iuxta quosdam in Aethiopia, ex aliorum relatu, in Macedoniam secessit, ubi Olympiadi praestigiis delusae commixtus Alexandrum, quem Iovis Ammonis filium reputavere, genuit.

Persarum rex 13 Narses, Ochi frater, annis 4, mundi vero 5155.

Persarum rex 14 Darius Armusami filius annis 6, mundi vero 5159.

Darius iste Armusami filius ad Issum Ciliciae flumen collatis cum Alexandro manibus superetur.

Darius Armusami ab Alexandro postmodum interfectus Sanaballetem satrapam quandam Chusaeum in Iudaeam misit. Eius filia Nicaaso in uxorem ducta, Manasses Iaddus pontificis frater, factus est gener; quem Sanaballetem pontificem in Hierusalem cum non posset institere, precibus primum a Dario, tum ab Alexandro magno templi in monte Garizim extruendi potestatem accepit; hoc pacto pontificis confert ei dignitatem in ipso templo, quod in hodiernum usque diem Samaritani praecipuo cultu frequentant.

Αἰγυπτίων δυναστεία.

- V. 205 Αἰγυπτος ἀπέστη Περσῶν δευτέρῳ ἔτει Νόθου Λαλείου.
 Αἰγυπτίων κη' δυναστεία Ἀμυρταῖος Σάιτης ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, ε'β'.
- P 257 Αἰγυπτίων κθ' δυναστεία Μενδησιῶν βασιλέων δ'. ὣν α' Νεφε-5
 ρίτης ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, ε'η'.
- Αἰγυπτίων κθ' δυναστεία, β' Ἀχωρίς ἔτη εγ'. τοῦ δὲ κόσμου
 ἦν ἔτος, ερδ'.
- Αἰγυπτίων κθ' δυναστεία, γ' Ψάμμουθις ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου
 ἦν ἔτος, εριζ'.¹⁰
- Αἰγυπτίων κθ' δυναστεία, δ' *** μῆνας δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος, εριθ'.
- Αἰγυπτίων λ' δυναστεία Σεβεννυτῶν, α' Νεκταγέβης ἐβασίλευ-
 σεν ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, ερκ'.
- Αἰγυπτίων λα' δυναστεία Σεβεννυτῶν, Νεκτάνεβος β', ἔτη σθ'.¹⁵
 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, ερκη'.
- Αἰγυπτίων λβ' δυναστεία, β' Τεῶς ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
 ἔτος, ερμζ'.

B

Σποράδην.

Πλάτων πρὸς Σωκράτην ἐφοίτα.
 Σιμίλας καὶ Κέβης καὶ οἱ λοιποὶ Σωκρατικοί.²⁰

5. βασιλέων] βασιλεῖς G. 7. ἄχαρις B. 9. φερουθις B.
 11. Lacunam indicavit B. Excidit Nephertae nomen: vide p. 144, 13
 μῆνας] Vulgo Μηνᾶς. 14. ερκ' B. ερκη' G. 15. Α-
 γυπτίων λα' — ερκη] addidi ex B. 17. ιβ' — β'] Immo λα' — γ'.
 τῶς B. Τῶς G. 21. Σιμίλας] Vulgo Σημίλας. σημίλα B.

Aegyptiorum dynastiae.

- Aegyptus anno Darii Nothi secundo a Peris defecit.
 Aegyptiorum dynastia 28 Amyrtaeus Saites annis 6, mundi vero 5092.
 Aegyptiorum dynastia 29 Mendesium regum 4, quorum Nephertae
 primus extitit, annis 6, mundi vero 5098.
 Aegyptiorum dynastiae 29 rex secundus Achoris annis 13, mundi vero
 5104.
 Aegyptiorum dynastiae 29 rex 3 Psammuthis annis 2, mundi vero 5117.
 Aegyptiorum dynastiae 29 rex 4 Menas annis 4, mundi vero 5119.
 Aegyptiorum dynastia 30 Sebennytarum regum, quorum primus Necta-
 nebes annis 8, mundi vero 5128.
 Aegyptiorum dynastia 32 Teos secundus annis 2, mundi vero 5146.

Miscellanea. :

Plato Socratis auditor.
 Simmias Cebes et alii Socratici.

Ἀφρικανου̅.

᾽Ολυμπιάς πζ΄.

᾽Ο Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμος ἑπτακαιεκοσαε-
τῆς, ὃν Θουκυδίδης συνέγραψε, δι΄ Ἀσπασίας πόρνας δύο καὶ
5 στήλας κατὰ Μεγαρέων ἀστυγεϊτόνων Ἀθηναίους συνέστη.

᾽Ολυμπιάς πη΄.

Βακχυλίδης μελοποιὸς ἔγνωρξζετο.

Ἀθηναίους ἐπέσειεν ὁ λιμός.

Σωκράτης φιλόσοφος καθαριστὸς ἦνθει.

10 Εὐπολις καὶ Ἀριστοφάνης κωμικὸι, Σοφοκλῆς τε ὁ τραγω-
δοποιὸς ἔγνωρξζετο.

Γοργίας καὶ Ἰππίας καὶ Πρόδικος, ὡς δὲ τινὲς, καὶ Ζήνων
καὶ Παρμενίδης κατὰ τούτους ἤκμαζον.

Πῦρ ἐκ τῆς Αἴτης ἐν τοῖς κατὰ Σικελίαν τόποις ἐρράγη.

15 Σεισμῶν γεγονότων ἢ πρὸς Λοκροῖς Ἀταλάντη σχισθεῖσα νῆ-
σοσ ἐγένετο.

Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπέσειαντο.

Εὐδοξος ὁ Κνίδιος ἔγνωρξζετο.

Λακεδαιμόνιοι ἀπέκτισαν Ἡράκλειαν.

1. ἀφρικανου̅ B. Αφρικανός G. 4. ὄν] ὄν A. 5. στήλας B.
στίλλας G. ἀστυγεϊτόνων Scaliger p. 55. Vulgo ἀστυγεϊτών.

8. ἐπέσειεν Scaliger. Vulgo ἐπέσειεν. 15. Λοκροῖς AB. ἀτα-
λαντῆ B. 19. ἀπέκτισαν Scaliger. ἀπέκτισαν B. ἀπέκτισαν G.
incolis orbaverunt Eusebius p. 341. Ἡράκλειαν] Ἡρακλειίδα A.
Ἡρακλειίδα B.

Ex Africano.

Olympias 87.

Peloponnesiorum et Atheniensium bellum ad annos 27 continuo gestum.
Aspasiae utriusque scorti causa et ob proscriptorum nomina cippis inscri-
pta adversus Megarenses Athenis urbi vicinos susceptam Thucydides con-
scripsit.

Olympias 88.

Bacchylides carminum auctor celebrabatur.

Athenienses fame oppressi.

Socrates philosophus munditiei doctor florebat.

Eupolis et Aristophanes poetae comici, Sophocles vero tragicus in
pretio habiti.

Georgias, Hippias et Prodicus, et ut quidam volunt, Zenon et Par-
menides temporibus istis clarebant.

Ignis ex Aetna plurimus nonnullis Siciliae locis erupit.

Atalante ad Lacrois posita, terrae motu a continente divisa, facta est
insula.

Lacedaemonii cum Atheniensibus foedus ineunt.

Eudoxus Cnidius agnoscebatur.

Lacedaemonii Heracleam coloniis implent.

Ἀθηναίων συμφορὰ ἐν Σικελίᾳ.

Ἀθηναῖοι ἐτυραννήθησαν.

Ἀλκιβιάδην ἀνέλεε Φαρνάβαζος.

Κύρον Πέρσον ἀνάβασις, ἣν ἱστορεῖ Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου.

Σωκράτης ῥήτωρ, Κτησίας, Διόδωρος ἐγνωρίζοντο. 5

Ἀθηναῖοι τὰ κδ' Ἑλληνικὰ γράμματα κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο, ἰς' μόνον ὄντα πρότερον.

Οἱ ἐν Ἀθήναις τύραννοι κατελύθησαν.

P. 258 Ἀθηναῖοι ἠττηθέντες ὑπὸ Λυσάνδρου ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς παρέδοσαν ἑαυτοὺς Λακεδαιμονίοις ἔτη ρνζ'. 10

Ῥόδιοι ἐκ τῆς Τριπόλεως εἰς μίαν συνῆλθον πόλιν.

V. 206 Καὶ Κύρος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀνελθὼν ἀναιρεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ξενοφῶν ὁ τὴν ἀνάβασιν, ὃς ἠγήσατο τῶν μυρίων ἐν τῇ καθόδῳ.

Οἱ τέσσαρες ἐν Ἀθήναις κατελύθησαν τύραννοι. 15

B Συλπιγκτῶν καὶ κηρύκων ἀγῶν προσετέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Ἐλικὴ καὶ Βοῦρα πόλεις ἐν Ἀχαΐᾳ ἤτοι Πελοποννήσῳ κατεπτώθησαν μεγάλῳ σεισμῷ, ὧν ἔτι κατὰ θάλασσαν ἕχρη φαίνεται τοῖς πλεουσιν ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον εἰς δεξιᾶ.

3. Φαρνάβαζος] Pharnazas Eusebius p. 342. 5. Σωκράτης] Ita etiam Eusebius p. 343. Ἰσοκράτης Scaliger. καὶ Διόδωρος n. ἐγνωρίζοντο B. ἐγνωρίζετο G. 7. τὸ πρότερον G. 10. κατέδωσαν B. 13. Addidi δ. γράψας addit m. 16. καὶ κηρύκων G et Scaliger. καὶ om. AB. Vide Scaligeri Notas p. 420. 17. βουράκοις AB. πόλεις Scaliger. Vulgo πόλις. κατεπτώθησαν B. κατεπόθησαν G. κατεπόθησαν Scaliger. deiectas sunt Eusebius p. 344. Sic κατέπτωσε p. 313 c. κατεπτώθησαν p. 319 b. 342 b. 347 a. b. 348 a. 349 a. c. 353 d.

Atheniensium clades in Sicilia.

Athenienses a tyrannibus oppressi.

Alcibiadem Pharnabazus interemit.

Cyri Persae expeditio a Xenophonte Grylli filio descripta.

Isocrates rhetor, Ctesias et Diodorus agnoscantur.

Sub id tempus litterarum 24 usus sedecim duntaxat prius receptus, apud Athenienses communiter admissus.

Tyranni Athenienses extincti.

Athenienses ad Aegem fluvium a Lysandro victi Laedaeconibus amisi 157 se subilciunt.

Ex triplici in unam urbem coeunt Rhodii.

Cyrus concitatis adversus fratrem Artaxerzem Graecorum armis in certamine concidit, ut auctor est Xenophon historia de bello isto conscripta, qui etiam in illius expeditionis reditu militum myriadis unius praefectorum gentium.

Tyranni quatuor Athenis deleti.

Tibicinum et praecorum certamen Olympicis additum.

Helice et Bura Achaiae sive Peloponnesi urbes ingenti terrae motu absorptae Patris Corinthum navigantibus ad dextram conspiciuntur.

Εὐδοξος ἀστρολόγος ἠγνωρίζετο.

Καρχηδονίων ὁ ἱερός πόλεμος.

Σκιπίων Ἀφρικανὸς Ῥωμαῖος δικτάτωρ πορθήσας Καρχηδόνα Ἀφρικὴν τὴν χώραν μετωνόμασε.

5 Σωκράτης ἐξ ἀνοίας Ἀθηναίων ἀποθνήσκει, κατακριθεὶς πειν τὸ κώνειον.

Ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς αὐθις ἐνεπρήσθη.

Διογένης κυνικὸς φιλόσοφος ἠγνωρίζετο.

Διονύσιος Σικελίας ἐτυράννει.

10 Πλάτων καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ φιλόσοφοι ἤρθον.

Γαλάται καὶ Κέλται Ῥώμης ἐκράτησαν, πλὴν τοῦ Καπετωλίου.

Εὐαγόρας βασιλεύων τῆς Κύπρου ἐξέστη.

Πρесеπτινοὺς ἐνίκησαν Ῥωμαῖοι.

15 Σωκράτης σοφιστῆς ἤκμαζε.

Διονύσιος τύραννος Σικελίας ἀπέθανε κρατήσας ἔτη ιη'. μεθ' ὃν ὁ δεῦτερος υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος ὁ νεώτερος, καθ' ὃν ὁ Πλάτων ἐν Σικελίᾳ γέγονε τὸ δεύτερον.

Ἀριστοτέλης Πλάτωνι ἐμαθήτευσεν ἀπὸ εἴς ἔτους τῆς ζωῆς 20 αὐτοῦ.

Τότε, φασί, καὶ Σωκράτης ἐξ ἀνοίας τῶν Ἀθηναίων τὸ κώνειον πινὼν ἐτέλεσε τὸν βίον.

1. εὐδόξιος AB. 3. σκηπίων AB. Vulgo Δικτάτωρ. 6. κώνειον B. 10. φιλόσοφοι om. G. 14. πρесеπτινοῦς B. Πραεπτινοῦς Scaliger. Praesantini Eusebius p. 344. 16. τύραννος σικελίας B. Σικελίας τύραννος G. 21. καὶ om. G.

Eudoxus astrologiae scientia clarus.

Sacrum Carthaginensium bellum.

Scipio Africanus, Romanus dictator, Carthagine devicta, Africae provinciae nomen tulit.

Socrates hausta cicuta et Atheniensium vecordia interiit.

Templum Ephesinum secundo incendio vastatum.

Diogenes Cynicus philosophus agnoscebatur.

Dionysius Siciliam tyrannide vexabat.

Plato cum aliis Socraticis florebat.

Galli et Celtae Roma, dempto Capitolio, potiuntur.

Evagoras rex Cypri in furorem versus.

Praenestinos Romani vicerunt.

Socrates philosophus vigebat.

Dionysius, Siciliae tyrannus, annis 18 tyrannide exercita, vita fugitur. Dionysius Iunior filius eius secundus regnum excipit et eius aetate Plato secundo navigat in Siciliam.

Ab aetatis anno 17 Platonis scholam discipulus Aristoteles frequentavit.

Tunc ex Atheniensium vecordia Socratem cicutae potu interiisse narrant.

Ἐπ' αὐτοῦ Διονύσιος τυράννου τῆς Σικελίας, καθ' ὃν ὁ Πλάτων ἀποδημήσας ἱστορίας ἕνεκα τῶν λεγομένων Αἰτιαίων τοῦ πυρὸς κρατήρων, ὡς φασιν οἱ κατ' αὐτὸν φιλόσοφοι, ὡς δὲ Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ κατὰ Πλάτωνος γράφας, Σικελικῆς χάριν τραπέζης, τῷ τυράννῳ γινώσκειται διὰ τίνος Δίωτος γυναι-
 P. 259 καδέλφου τοῦ Διονυσίου ἀνδρὸς προσκειμένου φιλοσοφία. ὡς δὲ ἐπρωτόησε Διονύσιος Πλάτωνα, τίς εὐδαίμων ἐν ἀνθρώποις; ἐλλέζων ἀκούσαι παρὰ τοῦ φιλοσόφου ὅτι σὺ, ὁ δ' οὐ κολακεύ-
 σας τὸν τύραννον, ἀλλ' εἰπὼν ὅτι Σωκράτης, ἀπαντῶν τοῖς κατ' ἐκείνον ζῶντας φιλοσόφους. αὐδὺς ἠρωτήθη, τί ἔργον πολι-
 τικοῦ; καὶ ἀπεκρίνατο τῷ αὐτῷ τυράννῳ τὸ καλοῦς καὶ ἀγαθοῦς ποιεῖν τοὺς πολίτας, ἀκούσειν ποθοῦντι παρὰ Πλάτωνος ὅτι τὸ ὀρθῶς δικάζειν. ἤνχει γὰρ ἐπὶ τούτῳ Διονύσιος. εἰτά φησι, τὸ ὀρθῶς δικάζειν τίνος ἔργον σοὶ δοκεῖ; πρὸς δὲ ὁ Πλάτων, μό-
 ριον τι μικρὸν πολιτικοῦ τὸ δικάζειν ὀρθῶς. ἀξισταῖς γὰρ ἐσέ-
 κασι τοῖς τὰ διεργαγῶτα ἱμάτια ἀνυφαίνουσι. τρίτον αὐτὸν ἐπα-
 ἤρητο τὸν τύραννον εἶναι, φῶς, ποταπὸν σοὶ φαίνεται; πρὸς δὲ ἀντέφη Πλάτων, σφόδρα δεινὸν, ὅπου γε καὶ τὰ κουρετικὰ μαχαίρια φοβεῖται μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεθῆ. πρὸς ταῦτα, φασὶν
 Βοὶ Πλατωνικοὶ Πλάτωνος ὑπεραπολογούμενοι τοῦ διδασκάλου 20

2. Αἰτιαίων Scaliger p. 56. Vulgo Αἰτιαίων. 4. Ἀριστείδης]
 Vol. II. p. 125, 7. 6. προσκειμένου Α. προκειμένου G.
 7. Vulgo ἐπρωτόησεν. 9. καὶ ἀπαντῶν m. 12. παρὰ om. B.
 13. ἤνχει B. 14. δικάζειν δὲ Α. 15. μικρὸν om. G.
 16. διεργαγῶτα B. 18. κουρετικὰ B. 19. φοβήται B.
 φασὶν B. φησὶν G.

Sub id tempus Dionysius Siciliam tyrannide vexabat, ad quem cratem Aetnaeorum et ignis naturae perscrutandae, ex philosophorum eius sequacium dictis, ut vero rhetor Aristides suis in Platonem scriptis testatur, Siciliae mensae gratia profectus Plato Dionis cuiusdam Dionysii ex sorore leviri philosophiae addictissimi interventu in tyranni colloquium et familiaritatem admittitur. Ut Platonem Dionysius interrogavit. Quis hominum felicissimus? Non alius a te, a philosopho auditorum se praestolatus, hominem ab adulando alienum persensit, dicentem, quod Socrates, et eandem felicitatem assequuturos, qui ad eius praecepta mores philosopho dignos componerent. Rursum Plato rogatus, quodnam foret viri politici officium? Respondit tyranno: si bonos cives et probos reddiderit. Sperabat Dionysius responsurum: si rectum exerceat iudicium; iustitiae siquidem gloriolam aucupabatur; eaque de causa subintulit. Recti ver et aequi studium cuius aestimas esse munus? Ad quem Plato. Pars est haec politici quam exigua; eius enim sollicitum sartoribus laceras vestes interpolantibus parem esse arbitror. Interrogavit tertio. Tyrannidem exercere cuiusmodi censensus? Permoestum, ait ille, cum a radentibus novaculis vitae caveri audeant. His auditis, (aiunt Platonici adversus Aristidem Platonis magistri

ἐν τοῖς κατὰ τοῦ Ἀρισταίδου Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος χαλεπήνας ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ μὴδ' ὄλωσ αὐτὸν κολακεύσαντι ἀπεφήνατο Πλάτωνα Συρακουσῶν αἰρεσθαι ἡλίου ὑπὲρ γῆν ὄντος, καὶ ἐπρίατο αὐτὸν Ἀννίκηρις τις ἐξ Αἰγίνης, οὗ χάριν ὁ λόγος παρὰ 5 τοῖς Πλατωνικοῖς μέχρι νῦν ἐπεκράτησε· καὶ οὐδεὶς Ἀννίκηριν ἐγίνωσκεν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. ἕτεροι δὲ ἰστοροῦσιν ὅτι V. 207 Πόλλιδι παραπλέοντι τὴν Σικελίαν παραδοὺς ὁ τύραννος ἐκβάλλει τῆς νήσου, ὃς τὸν φιλόσοφον παραλαβὼν Αἰγινήταις πρὸς Ἀθηναίους οὐκ εἰρηνεύουσι προσορκίσας ἀποδέδωκε τὸν Πλά- 10 τωνα, τοῦτο κελύσαντος αὐτῷ λάδρα τοῦ Διονυσίου. αὐτὸς δὲ C Πλάτων τοῦ πριαμένου μεταθέντος αὐτὸν εἰς Ἀθήνας διαπλεῖ. Διονυσίου δὲ τελευτήσαντος ἐπ' ἔτει τῆς τυραννίδος κρατεῖ Διονύσιος παῖς αὐτοῦ μετ' αὐτὸν τῆς Σικελίας [τυραννεί], Πλάτωνά τε μετακαλεῖται τῷ Δίῳι χαριζόμενος καὶ σφόδρα τιμᾷ πα- 15 ραγενόμενον διὰ τὴν Δίῳνος προτροπὴν ἐλπίδι τοῦ μεταβύλλειν εἰς ἀριστοκρατίαν τὴν τυραννίδα. Δίῳνος δὲ συκοφαντία προδοσίας ἐκδιωχθέντος ὑπὸ τοῦ τυράννου τῆς νήσου καὶ κλεψάντος εἰς Ἀθήνας ἐκπέμπεται καὶ Πλάτων, ἐν ᾗ μεταμεληθεὶς ὁ 20 τύραννος μετακαλεῖται Πλάτωνα, ὑποσχόμενος ἐπαναγαγεῖν καὶ D

1. ἀρισταίδου B. 4. Ἀννίκηρις Scaliger p. 56. Vulgo Ἀννικήριος G. 5. ἀννίκηριν B. ἀννικήρην A. Ἀννικήριον G. 7. Πόλλιδι] Legebatur κολλή τιτινις (sic). Scaliger Πόλλιδι τινι. Vide Menag. ad Diogen. Laert. III, 19. παραπλέοντι] παρὰ τιάντι παραπλέοντι A. παρὰ τατιάτι παραπλέοντι B. παρὰ τιάτικα πλούντι G. παρ' αἰτίαν τινὰ παραπλέοντι Scaliger. ὁ τύραννος om. G. 8. ὃς] ὁ G. Αἰγινήταις Scaliger. Vulgo Αἰγινίταις. 9. εἰρηνεύουσι Scaliger. Vulgo εἰρηνεύοντας. προσορκήσασα B. 12. ἐπει Scaliger. Vulgo ἐπει. 13. αὐτὸν] αὐτοῦ B. τυραννεί ego deleo, in τυραννίδος mutat Scaliger. 14. παραγενόμενος (sic) AB. παραγενόμενον G. 16. ἀριστοκρατίαν B.

defensione instituta), Platonis nulla in re sibi adblandientis libertatem Dionysius Siciliae tyrannus impatienter tolerans, orto sole virum Siracensis efferrī iussit. Eum Annicerius quidam Aegineta numerata pecunia emit; cuius idcirco nomen apud Platonicos ad diem istum celebre, quod Platone non empto occultum penitus remansisset. Alii Polidi cuiusdam praeter consilium Siciliam adnaviganti, ut insula exportaret, traditum referunt; qui receptum in fidem suam philosophum, secreto tyranni mandato, Aeginetis cum Atheniensibus pacem non agentibus ad patriam reversus exhibuit. Demum Plato, emptore eum transvehente, Athenas navigio appulit. Dionysio vivis erepto ab occupata tyrannide anno 18 filius Dionysius regnum excipit, et in Dionis gratiam Platonem arcessitum, eiusdem Dionis tyrannidem in aristocratiam commutari cupientis suavis venientem plurimis honoribus excipit. Dione vero proditoris crimine per calumniam damnato, et tyranni iussu ex insula pulso et iam mari commisso, Plato quoque Athenas amandatur. Mox facti poenitens tyrannus Platonem denuo arcessit, et eius

*Δίωνα δι' αὐτόν. καὶ παραγίνεται Πλάτων. Διονύσιον δὲ ψευ-
σαμένου μετ' ὄλιγον ἀπαίρει. ὁ δὲ Δίων ἐπαναστὰς μεθ' Ἑλλη-
νικῆς δυνάμεως ἐβάλλει Διονύσιον τῆς ἀρχῆς, αὐτὸς τε μετ'
ὄλιγον ἀναιρεῖται παρὰ τινῶν οἰκείων· καὶ Διονύσιος πάλιν κρα-
τεῖ, ὃς ὑπὸ Κορινθίων καὶ Τιμολέοντος στρατηγοῦ ἀχθεὶς ἐν 5
Κορίνθῳ ἀσχήμως ἐκεῖ τελευτᾷ ἐν πεντα καταγηράσας.*

*Πλάτων τελευτῶν κατὰ τὴν ρζ' Ὀλυμπιάδα Σπενσίππον ἀδελ-
φιδοῦν διάδοχον τῆς Πλατωνικῆς διατριβῆς προεστήσατο.*

P. 260 *Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου Σταγειρίτης μαθητῆς Πλάτωνος
ἦνθε. τούτου μαθητῆς γνησιώτατος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου 10
πῦσαν λογικὴν καὶ σωματικὴν παιδείαν ἀσκηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ
σοφίᾳ καὶ λόγοις δογματικοῖς.*

*Ἦνθων Ξενοκράτης διάδοχος Σπενσίππου Πλάτωνος, Κρά-
της καὶ Διογένης κυνικοί, καὶ Ἰππαρχία Κράττηος γυνὴ φιλόσοφος.*

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ.

15

Ἦρινα ποιήτρια.

Διονύσιος ὁ τύραννος ἐξέπεσε Σικελίας.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

B *Μακεδόνων ἰδ' ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος εἰη'.* 20

2. ὄλιγον B. 9. Post Ἀριστοτέλης in B deest folium unum, quod
pertinuit usque ad τοῦ πρώτου βασιλέως p. 261 d. Σταγειρί-
της] σταγειρίτου A. 14. Ἰππαρχία ex Diogene Laert. VI, 96.
correxī. Legebatur Ἰππαρχία. 16. Vulgo Ἦρινα.

gratia Dionem patriae restituendum pollicetur. Reversus Plato Dionysii
pollicitorum falsitate deprehensa haud diu post e Sicilia solvit. Valida
deinde Graecorum manu stipatus Dio movet in Dionysium et imperio deici-
cit; moxque brevi tempore interiecto domesticis quibusdam vita privatur.
Quare Dionysius potestatem recipit; qui tandem a Corinthiis et duce Timo-
leonte Corinthum abductus, senescens in egestate foedo exita vitam
finivit.

Plato circa Olympiadem 107 leto proximus Spensippum ex sorore ne-
potem Platonicae scholae successorem delegit.

Aristoteles Stagiritae patria, patre Nicomacho natus florebat. Conis-
tissimus discipulus Alexander, Philippi filius, logicam omnem ac de rebus
corporeis notitiam ab eo edoctus, scientia et rerum disceptatarum certiori-
bus sententiis perceptis commendatur.

Xenocrates Spensippi, qui Platonis successor, Crates et Diogenes
Cynici, et Hyparchia Cratetis uxor, philosophiae doctrina praestabant.

Demosthenes rhetor.

Herina poetria.

Dionysius tyrannus Sicilia excidit.

Macedonum reges.

Macedonum rex 14 Archelaus annis 4, mundi vero 5098.

Μακεδόνων ια' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρβ'.

Μακεδόνων ις' ἐβασίλευσε Πανσανίας ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρργ'.

6 Μακεδόνων ις' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρδ'.

Μακεδόνων ιη' ἐβασίλευσεν Ἀργαῖος ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρθ'.

10 Μακεδόνων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἀμύντας ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρια'.

Μακεδόνων κ' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου C ἦν ἔτος ρρκγ'.

Μακεδόνων κα' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρκδ'.

15 Μακεδόνων κβ' ἐβασίλευσε Περδίκκας ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρκζ'.

Μακεδόνων κγ' ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρλγ'.

Οὗτος δοθεὶς πρὸς ὀμηρεῖαν εἰς Θήβας Ἐπαμνοδότῳ κατὰ V. 208
20 τὰς Θήβας ἀκούζοντι στρατηγικῶ ἀνδρὶ, τότε ζηλωτῆς γέγονε τῆς
αὐτοῦ ἀρετῆς, βίσιλεύσας δὲ ὄντως μετιὼν τοῖς πράγμασιν ὄθεν
καὶ τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν μεγάλως ἠύξησε. τούτου δὲ ἀναιρεθέν- D
τος ὑπὸ Πανσανίου Ἀλέξανδρος παῖς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Πέρ-
σας καταπολεμήσας.

1 et 5. ἀμυντᾶς A. 11. ἄλλος Ἀλέξανδρος ὁ λαοκίτης (corr. Ἀλω-
κίτης) margo A. 19. ὀμηρεῖαν Scaliger p. 56. Vulgo ὀμηρεῖαν.
ἐπ' ἀμυνοδότῳ A.

Macedonum rex 15 Amyntas anno uno, mundi vero 5102.

Macedonum rex 16 Pausanias anno uno, mundi vero 5103.

Macedonum rex 17 Amyntas annis 5, mundi vero 5104.

Macedonum rex 18 Argæus anpis 2, mundi vero 5109.

Macedonum rex 19 Amyntas annis 12, mundi vero 5111.

Macedonum rex 20 Alexander anno uno, mundi vero 5123.

Macedonum rex 21 Ptolemaeus annis 3, mundi vero 5124.

Macedonum rex 22 Perdikkas annis 6, mundi vero 5127.

Macedonum rex 23 Philippus annis 23, mundi vero 5133.

Hic Epaminadoto bellica virtute apud Thebanos præstanti obses The-
bis datus, eius virtutem imitari studuit. Regno potitus, publicis rebus
egregie gerendis totum se dedit; ex quo Macedonici imperii fines ample
dilatavit. Eo demum a Pausania sublato, filius Alexander, qui Persas
deinde subegit, in eius locum suffectus est.

Μακεδόνων καὶ ἱβασίλευσεν ἔτη ιβ' ὁ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος παῖς. τοῦ δὲ κόσμον ἦν ἔτος ρηξ'.

Ἀλέξανδρος Ἰλλυριοῦς καὶ Θρακίας εἰλε, Θήβας κατέσκαψε, τοὺς Δαρείου στρατηγούς ἐπὶ Γρανικῷ ποταμῷ Ἀυδῶν ἐνίκησε, Σύρδεις εἰλε, Τύρον ἐπολιόρησεν, Ἰούδαν προσελάβετο, καὶ τὸν ἀρχιερέα Ἰαδδοῦς ἐτίμησε θύσας τῷ θεῷ, ὡς παρ' αὐτοῦ
 P. 261 τὴν οἰκουμένην ὁμολογῶν προσειληφέναι, ἧς καὶ ἐπιμελητὴν μετὰ τῶν λοιπῶν τόπων Ἀνδρόμαχον κατέστησεν, ὃν ἀνελόντες οἱ τῆν Σαμαρείων οἰκοῦντες δίκας ἔτισαν ἐκανελεύοντος Ἀλεξάνδρου ἐξ Αἰγύπτου. τὴν Σαμαρείαν πόλιν ἐλὼν Ἀλέξανδρος Μακεδόνας ἐν αὐτῇ κατώκισεν.

Ἑλλήνων βασιλείας ἔτος πρῶτον ὑπὸ ἐβδόμου ἔτους Ἀλεξάνδρου ἀριθμοῦσιν. Ἕλληνες γὰρ καὶ Μακεδόνες οἱ αὐτοί.

Ἀπὸ ἐβδόμου ἔτους Ἀλεξάνδρου ἕως χβ' Κλεοπάτρας ἔτη ι'.

Ἀλεξάνδρεια ἢ κατ' Αἴγυπτον ἐβδόμῳ ἔτει Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη.

B Τῷ αὐτῷ ἔτει τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ διὰ τὸν Ἀνδρομάχου φόνον ἐπανιῶν Ἀλέξανδρος ἐξ Αἰγύπτου ἐτιμωρήσατο, Μακεδόνας ἐγκατοικίσας τῇ πόλει αὐτῶν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἢ ἐν Ἀρβήλοις τῆς Μηδικῆς ἤχθη μάχη, καὶ ἦν Δαρείος μὲν ὑπὸ τῶν περὶ Βῆσσον ἀγγρέθη τῶν Βακτριανῶν,

3. Ἀπὸ Ναβονασάφου ἕως πρῶτον ἔτος Ἀλεξάνδρου ἔτη ιβ' (πρὸ μ.) margo A. 4. Γρανικῷ Scaliger. Vulgo Γρανικῷ. 5. Ἰουδαίαν Scaliger. 8. τὴν A. τῶν G. 11. κατώκισεν Scaliger p. 56. Vulgo κατόκησεν. 13. τινὲς ἀριθμοῦσιν m. 18. Vulgo ἐγκατοικίσας. 21. βῆσον A.

Macedonum rex 24 Alexander, Philippi et Olympiadis filius, annis 12 mundi vero 5156.

Alexander Illyricos et Thraces cepit, Thebas subvertit; Darii ducem ad Granicum Lydiae flumen devicit; Sardes occupavit, Tyrum obsedit; Iudaea recepta, Iaddus pontificem divinis honoribus prosequutus est, et caesis victimis deum verum coluit, cuius munere regendum orbem se accipisse praedicavit; Iudaeae vicinisque locis curatorem dedit Andromachum, quo a Samariae civibus interfecto, poenas ex Aegypto reversus excepit. Alexander captam Samariam Macedonibus habitandam concessit.

Annus Graecorum regni primum ab Alexandri septimo numerare quidam exordiantur; Graeci enim et Macedones iidem reputantur.

Ab Alexandri anno septimo ad Cleopatrae 22, medii intersunt 300.

Anno Alexandri 7 Alexandria in Aegypto condita est.

Eodem anno reversus ex Aegypto Alexander Samaritae cives caedis Andromachi reos supplicii addixit, urbe victoribus Macedonibus ad habitandum concessa.

Eodem anno praelium in Arbelis Mediae commissum, quo Darius a Bactrianis Bessi militibus interfectus est. Alexander Babylonem et Samam

Ἀλέξανδρος δὲ τὴν Περσικὴν βασιλείαν σὺν Βαβυλωνίῳ καὶ Σουσιανῇ προσηγάγετο, διαρκέσασαν ἀπὸ Κύρου ἕως Δαρείου ἔτη σλ'. ὁ αὐτὸς Ὑρκανοὺς καὶ Μάρδους χειρώσατο, Βῆσσος συνελήφθη, Ἀλέξανδρος Σογδιανὴν κατεστρέψατο. ὁ αὐτὸς τὴν Ἄορ-5νον πέτραν χειρώσατο καὶ Βερναβοῦν ποταμὸν Ἰνδῶν, πρὸς δὲ Ἄμδαμιν διέβη Βραχμανόν.

Σπουδὴν θέμενος τὸ μρο' ἔτος τοῦ κόσμου κατὰ τὸ τέλος C Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἀποδείξει συντρέχον, ὡς ἂν καὶ τὰ ἀπὸ Φιλίππου μετὰ Ἀλεξάνδρου ἔτη λαμβανόμενα, κατὰ τοὺς 10 Πτολεμαίου προχείρους τῆς ἀστρονομίας κανόνας ὁμοφωνεῖν ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἡμῖν ἔτεσιν, εὗρον Κύρον τὸν πρῶτον βασιλεῖα Περσῶν ἐν τοῖς ἀπὸ Ναβονασάρου καταγομένους ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἔτεσιν ἐννέα μόνον ἔτη βασιλεύσαντα Περσῶν ἐν πῦσι τοῖς ἀκριβέσι κανονίοις. μὴ δυνάμενος δὲ Κύρον οὕτω στοιχειῶσαι διὰ 15 τὰ ταῖς θείαις γραφαῖς ἀντιπίπτειν, ἀπανταχοῦ γὰρ λα' ἔτη κείται βασιλεύσας παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἱστορικοῖς, ἐξ ἀνάγκης ἐκ τῶν Ὁχου χρόνων ἀμφιβαλλομένων παρ' ἐνοίσις, ὑφελὼν ἔτη τὰ δοκοῦντα εἶναι περιττὰ Κύρου ε' μόνα ἐπ' αὐτοῦ ἱστοικέωσα, D καὶ ἔστιν ὁ κανὼν σύμφωνος.

20 Ὁ περὶ τῆς βασιλείας Μακεδόνων λόγος διὰ τὴν ἀρετὴν Ἀλεξάνδρου καὶ Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῖς φιλομαθεῖσι καὶ

1. τὴν περσικὴν βαβυλωνίαν σὺν τῇ βασιλείᾳ καὶ σουσῶν A. 2. σλ'] σιβ' m. 3. Ἄορρον] Legebatar Ἄορρῆν. 5. βερναβοῦν A. Βαρναβοῦν G. 6. ἄμδαμιν A. Ἀβδαμιν G. 7. τὸ m. τῷ G. 15. ἔτη] Vulgo ἔτος. 17. ἀμφιβαλλομένων] Vide p. 255 d. 18. περιττὰ] Legebatar περιττὰ περὶ τὰ. Vide Clintoni Fastos p. 320. κύρου ε' A. ε' Κύρου G. 20. γενεὰν καὶ ἀρετὴν m.

et regnum omne Persicum a Cyri primordiis ad Darii exitum per annos 212 stans subegit. Idem Hircanos et Mardos debellavit, Bessum cepit, Sogdiana vastata, Aornam petram tenuit et Barnaboon Indorum flumen et ad Abdamin Brachmanem traiecit.

Annum mundi vulgarem 5170 in Alexandri magni obitum incidentem demonstrandi studio ductus, quo deinceps anni a Philippo (Aridaeo) retro Alexandrum computati cum expeditis Ptolemaei regulis et astronomicis tabulis consentire dignoscantur; annis a Nabonasaro ad Alexandrum deductis, Cyrum Persarum regem primum annos novem duntaxat regnum tenuisse ex laterculis accuratius digestis comperio. At cum Cyri regnum nequam huiusmodi restringere spatium, ne divinae videar adversus scripturae et ecclesiasticis scriptoribus cunctis Cyri imperium annis 31 definire solitis; ex annis a quibusdam Ocho dubie concessis, qui superasse mihi credebantur, solos quindecim detractos ad Cyri annos adieci; eoque pacto consonum (ferme) in cunctis laterculum haberi dignoscitur.

De Alexandri et Philippi patris eius natalibus et virtute in litteratorum gratiam tractatum instituere necesse est; ut compendio et sub uno aspectu Georg. Syncellus. I. 32

περὶ ταῦτα σπουδάουσιν ἀναγκαῖος πέφυκε. προκίεσθαι γοῦν
 V. 209 κεφαλαιωδῶς ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀρχόμενος ἀπὸ Κάρανου τοῦ
 πρώτου βασιλέως Μακεδόνων ἕως Ἀλεξάνδρου. τὸ μὲν οὖν πρῶ-
 τον γένος τοῖς βασιλεῦσι τῶν Μακεδόνων εἰς Ἡρακλέα ἀναφέρε-
 ται. μετὰ γὰρ τὴν ἕλωσιν Τροίας ἔτισιν π' Ἡρακλεΐδαι κατίσθη
 τὴν Πελοπόννησον, ἕξ ὧν αἱ τῶν Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων
 P. 262 βασιλείαι πρώται συνέστησαν. χρόνοις δὲ ὕστερον περὶ τὰ τέλη
 τούτων ἢ τῶν Μακεδόνων ἤρξατο βασιλεία οὕτως.

Κάρανος ὁ Ἀργεῖος ἀδελφὸς ὦν Φειδωνος ἐνὸς τῶν ἀπ'
 Ἡρακλείους καταγόντων τὸ γένος καὶ τῆς Ἀργείας βασιλεύοντος¹⁰
 σπουδάων ἐαυτῷ χώραν κυτακτήσασθαι δύναμιν ἤθροισε παρὰ
 τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐκ τῆς ὅλης Πελοποννήσου, μεθ' ὅς τοῖς ὑπὲρ

1. προκίεσθαι γοῦν A. προκίεσθαι γὰρ G. 9. In margine AB hic adscriptus est regum index Κάρανος ἀπὸ Πελοποννήσου ἐκτὸς Ἀργεῖος βασιλεῦσι Μακεδόνων (haec om. B.). Κάρανος ἐτη ζ'. Κοῖνος (κοῖνος B. κυνός A.) ἐτη κη'. ὁμοῦ νη'. Τυρῖμας μγ'. (μὲ Goarus) ργ'. Πεθδίκας μη'. ρνα. Ἀργαῖος λδ'. (λα' A.) ρπ'. Φίλιππος λι'. (ις m.) ρζ'. (ρ G.) Ἀτροπᾶς κγ' (εγ' m.) εεγ'. Ἀλιεύτας κη'. ρα. Ἀμύντας μβ'. σκγ'. Ἀλέξανδρος μδ'. (μγ' m.) τκς'. Πεθδίκας κη'. τθδ'. Ἀρχέλαος ιδ'. τζη'. Ὀρέστης γ'. τξς'. Ἀρχέλαος δ'. τ ο'. Ἀμύντας δ'. (α' B.) τοδ'. Πανσαρίας α'. τος'. Ἀμύντας ε'. (β' m.) τογ'. Ἀργαῖος β'. (Ἀργαῖος β' om. A.) τοθδ'. Ἀμύντας ια'. τηζ'. (ις' τηβ' B.) Ἀλέξανδρος α'. (δύο m.) τηβ'. Πτολεμαῖος ἐτη γ'. τηε'. (Haec de Ptolemaeo om. A. In B est πτολεμαῖος.) Πεθδίκας ε'. να'. Φίλιππος κγ'. νκδ'. Ἀλέξανδρος (ὁ φίλιππον add. B.) Φίλιππος Ἀριδαίας ζ'. (αριδαῖος ιζ' B. .... δας ζ' G.) νμγ'. Κάσανδρος (κασσάνδρος A.) ιδ'. νξβ'. Παῖδες Κασάνδρου (κασσάνδρου A.) γ'. (δ' m.) νξγ'. Δημήτριος Ἀντιγόνου (ἀντιγόνου B. α' . . . A.) γ'. (δ' m.) νξδ'. Πύρρος (πύρρος A.) μῆνας ζ'. (νοβ' addit m.) Ἀνασίμαχος ε'. (ι' μῆνας ε' B.) νοζ'. Πτολεμαῖος ὁ Καραννός β'. νοθδ'. Μελίστρος μγ' β'. Ἀντίκατρος ἡμέρας με'. Σωσθένης β'. νκα'. (νκα' om. A.) Ἀντιγόνος ὁ Γονατᾶς μδ'. (μδ' om. A.) φκε'. Καὶ ἀναρχίας ρθ' (ρθ' om. A. ἐτη β'. φκζ'. m.) Δημήτριος υἱὸς Ἀντιγόνου ι'. (ι' καὶ B.) φκζ'. (φλζ' m.) Ἀντιγόνος ιβ'. (ιβ' om. A.) φλζ'. (φμθ' m.) Φοῦσκος (φίλιππος m.) μβ'. φηα'. (φ . . . A.) Φίλιππος (Παρεῖς m.) ι'. γα'. Παρεῖς (Ψευδοφίλιππος m.) μῆνας γ'. (γ' om. A.) , 9. Φειδωνος] Vulgo Φίλωνος. Correctum ex p. 198 a. ἀφ' B. ἀμφ' G.

a Carano Macedonum rege primo ad Alexandrum usque intenti vel uno celerrime conspiciatur. In Herculem itaque generis originem primam Macedonum principes referunt. Annis etenim a Troiana clade circiter octoginta Peloponnesum occupaverunt Heraclidae, a quibus Corinthiorum et Laedaemoniorum regna primitus instituta; succedente vero aetate paucis eorum adhuc inter vivos superstitionibus Macedonum regnum hoc ordine principum habuit.

Caranus Argivus Phidonis Argivorum regis, eorum unius, qui Herculem generis anctorem iactant, frater, provinciae sibi comparandae cupidus, ex fratris viribus et tota Peloponneso acie conflata et in superiorum Mac-

Μακεδονίαν τόποις ἐπιστρατεύσας, συμμαχήσας ἄμα καὶ τινι Β τῶν Ὀρειστῶν λεγομένων δυνάστη περὶ τὴν χώραν κατὰ τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων, τὴν ἡμίσειαν ἔλαβε χώραν καὶ πόλιν ἤγειρε κατὰ χρησμόν καὶ βασιλείαν ἐν αὐτῇ συνεστήσατο, ἦν οἱ κατὰ βγένος ἕξ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν διεδέχοντο. οὗτος ὁ Κάρανος ἀπὸ μὲν Ἡρακλέους ἰα' ἦν, ἀπὸ δὲ Τημένου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλειδῶν κατελθόντος εἰς Πελοπόννησον ἔβδομος. γενεαλογοῦσι δ' αὐτὸν οὕτως, ὡς φησὶν ὁ Διόδωρος καὶ εἰ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, ὧν εἷς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φεΐδωνος τοῦ C 10 Ἀριστοδαμίδα τοῦ Μέρωπος τοῦ Θεοστίου τοῦ Κισσίου τοῦ Τημένου τοῦ Ἀριστομάχου τοῦ Κλειδάτους τοῦ Ὑλλου τοῦ Ἡρακλέους. ἔνιοι δὲ ἄλλως, φησὶ, γενεαλογοῦσι, φάσκοντες εἶναι Κάρανον Ποιάντος τοῦ Κροίσου τοῦ Κλειδαίου τοῦ Εὐρυβιάδα τοῦ Δεβάλλου τοῦ Λαχάρου τοῦ Τημένου, δε καὶ κατῆλθεν εἰς 15 Πελοπόννησον. οὗτος ὁ Κάρανος λ' ἔτη ἐβασίλευσε· μεθ' ὃν Κοῖνος παῖς ἔτη κη'. μετὰ δὲ τοῦτον ὁ υἱὸς Τυριμμῆς ἔτη με', D καὶ τὴν λοιπὴν τῆς Μακεδονίας προσελάβετο χώραν, καὶ καθ' ὅλου τὴν βασιλείαν ἠῤῥῆσεν. εἶτα Ἀργεῖος παῖς Τυριμμᾶ ἔτη λδ', μεθ' ὃν Φίλιππος υἱὸς Ἀργείου ἔτη λε'. πρὸς οἷς Ἀλέκτας ὁ Φιλίππου

4. συνεστήσατο] καταστήσατο G. 6. τημένον B. τιμένον A. Τι-
 μένου G. 8. οὕτως B. Vulgo οὗτος. 10. καὶ addidit Scaliger
 p. 57. 9. Φεΐδωνος] Vulgo Φίλωνος. 10. Ἀριστοδαμίδα τοῦ
 Scaliger. ἀριστοδαμηδάτου B. ἀριστοδαμιδάδου G. μέρωπος B.
 Κισσίου] κισοῦ B. τημένον B. Τημένον G hic et infra.
 13. Κλειδαίου Scaliger. κλειδίου B. Κλειδίου G. 14. Δεβάλλου]
 δαιβάλου B. 16. κοινός AB. Post ὁ υἱὸς addebatur Κάρανος
 ἔτη λ', quae delet Scaliger. 18. Post ἠῤῥῆσεν m addit εἶτα Περδι-
 κας ἔτη μη', et delet proximum Τυριμμᾶ. 19. ἀλέκτας A. ἀλεκτας B.

donia provinciam expeditione suscepta, Orestarum ita dictorum principi cuidam loco illo cum vicinis bello decertanti operam locat et auxiliariis armis sub eo meretur; acquisitae deinde regionis partem mediam sibi victor vindicat et oraculi monita civitate constructa regnum instaurat, quod ordine deinceps posteri tenuerunt. Caranus iste ab Hercule undecimus, a Timene vero et Heraclidis in Peloponnesum olim irrumpentibus septimus numeratur. Generis eius seriem, teste Diodoro, scriptorum plerique, quorum unus est Theopompus, ita describunt. Caranus, Phidonis frater, filius Aristodamidae, filii Meropis, filii Theostii, filii Ciasii, filii Timenis, filii Aristomachi, filii Cleodatis, filii Hylli, filii Herculia. Aliter, inquit iterum, generis laterculum disponunt alii, Caranum Poeantis filium asserentes ex Croese nati, cuius pater Cleodius, Cleodii Eurybiadas, tum huius Deballus, huius iterum Lacharus ac tandem Timenes, qui cum aliis in Peloponnesum descendit. Caranus iste annis triginta regnum tenuit; quem Coenus filius annis viginti octo excepit; post hunc Tyrimas annis 45 reliquam Macedoniam imperio adiunxit et quaqua versus auxit. Deinde Perdiccas annis 48, tum Argeus filius annis 34 successit Philippus Argeo natus annis 35, Aeropas suffectus est

νίδς ἔτη . . . εἴτ' Ἀμύντας νίδς Ἀλκίτου ἔτη . . . ἐξῆς Ἀλέξανδρος Ἀμύντου. οὗτος κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν Πέρσαις ἔδωκε ὕδωρ καὶ γῆν. οὗτος ἔσχε δύο νιόους, Περδικκαν καὶ Ἀμύντα, ὧν Περδικκας μὲν ἐβασίλευσεν ἔτη * * Ἀμύντας δὲ πάντα τὸν βίον ἰδιωτικῶς ζήσας κατέλιπε νιόν Ἀριδαίον, οὗ παῖς γέγονε⁵

P. 263 Ἀμύντας ἕτερος ὁμώνυμος τῷ πάππῳ, περὶ οὗ ἐξῆς λεχθήσεται, πῶς ἐπὶ τὴν βασιλείαν παρήλαθε. μετὰ γὰρ Περδικκαν Ἀρχέλαος ὁ νίδς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ', πρὸς ὃν καὶ Εὐρυπίδης τραγωδοποιὸς παραγενθθεὶς πάντα τὸν χρόνον διέτρε τιμῶμενος παρ' αὐτῷ. Ἀρχελαίου δ' ἀνααιρεθέντος διεδέξατο τὴν βασιλείαν¹⁰ Ὁρέστης νίδς αὐτοῦ ἔτη δ'. ὃν ἀνείλεν Ἀερόπας ἐπίτροπος καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτὸν ἔτη δ'. μεθ' ὃν Ἀμύντας ἕτος α' βασιλεύσας ὑπὸ Μακεδόνων ἐξεβλήθη. καὶ Ἀμύντας ὁ προφητὴς

V. 210 καθείρηθη, νίδς μὲν Ἀριδαίου τοῦ νιού Ἀμύντου τοῦ Ἀλέξανδρου, καθ' ὃν, ὡς προείρηται, γέγονεν ἡ Ξέρξου διάβασις ἐπὶ¹⁵ Βτὴν Ἑλλάδα. Ἀμύντου τοίνυν τούτου βασιλεύσαντος ἔτη ιβ' διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Ἀλέξανδρος νίδς αὐτοῦ πρῶτος ἕτος α'. μετὰ δὲ τούτου Πτολεμαῖος ἤρξεν ὁ λεγόμενος Ἀλωρίτης, ἀλλότριος τοῦ γένους ἔτη * *. τούτον ἀνελὼν Περδικκας νίδς καὶ αὐτὸς

1. Lacunae indicium om. A. ἀμύντας AB et sic, vel ἀμύντης etiam infra. Puncta om. AB. 3. περδικκᾶν καὶ ἀμύνταν B.
4. περδικκᾶς B. μὲν om. G. ἔτη . . . B. ἔτη A. ἔτη [κγ'] G. 5. κατέλιπεν B. ἀριδαίον AB. 8. εὐρυπίδης τραγοποιὸς A. 10. διεδέξατο B. 11. Ἀερόπας Ἀρχελαῖος α.
13. προφητὴς B. 16. Post Ἑλλάδα addit m διεδέξατο Πανσανίας ἕτος α'. εἴτα Ἀμύντας ἔτη δ'. εἴτα ἄλλος Ἀρχελαῖος β'. εἴτα ἄλλος Ἀμύντας ιβ'. 19. ἔτη A. ἔτη . . B. ἔτη γ G.

annis 23, Alcetas Philippi annis 28, tum filius Alcetae Amyntas annis 42, excepit Alexander Amyntae filius annis 44, qui circa Xenophonitiam expeditionem Persis aqua et terra cessit. Hic filios duos habuit Perdican et Amyntam, quorum prior annis 23 regnavit; Amyntas vitam agens privatus filium reliquit Aridaeum, ex quo natus Amyntas alter eiusdem cum avo nominis, de quo in sequentibus disseretur, et qua ratione ad regnum erectus fuerit. Perdicae etenim regni successor extitit filius Archelaeus annis 14, ad quem Euripides tragoediarum scriptor profectus vitam omnem apud eum exegit summis honoribus felicem. Archelao sublato regnum coegit Orestes annis quatuor; quem procurator Archelaeus occidit et solus annis 4 occupavit; post quem Amyntas anno unico regno potitus a Macedonibus eiectus. Amyntas ille filius Aridaei, qui Amyntae alterius; Amyntas vero Alexandri in custodiam missus est; eius aetate, ut praecimus, in Graeciam Xerxes suscepit expeditionem. Successit Pausanias anno uno, Amyntas 5, deinde Argeus 2, tum Amyntas alter 12, Amynta iste annis 12 sceptris potito filius eius maior Alexander imperium tenuit anno uno; post quem imperavit Ptolemaeus ab eius genere alienus, Alcetes dicitur, annis tribus, quo perempto Perdicae alter Amyntae filius annis octo

Ἀμύντου ἔτη κγ' κρατήσας τῆς βασιλείας Μακεδόνων, δεόντως
 τε ἅπαντα πράξας καὶ κατὰ τάξιν μεγίστην, πασῶν τῶν κατὰ
 τὴν Ἑσθρῶπην ἀναδείξας τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν, οὗτος τοὺς περὶ
 τὴν χώραν ἅπαντας ἰδουλώσατο πολεμίους, βουληθεὶς καὶ αὐτοῦς
 5 Ἕλληνας ὑπὸ χάρα ποιήσασθαι, μεγάλην κτησάμενος δύναμιν,
 καὶ Τριβάλλους ὑποτάξας. ἐπ' αὐτοῦ Πλάτων μὲν τελευταῖα κά-
 ταγγράσας, Ἀριστοτέλης δ' ὁ Σταγειρίτης Νικομάχου παῖς ἦν-
 10 θει, οὗ καὶ ἀκροατῆς γέγονεν Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου τούτου
 παῖς ἐξ Ὀλυμπιάδος γαμετῆς, ἦν Ἕλληνες φασιν ἐξ Ἀχιλλέως
 10 τοῦ Θέτιδος φέρειν τὸ γένος. Φίλιππος οὗτος πρὸ μικροῦ χρόνου
 τῆς τελευταίας τὸ Βυζάντιον ἐπολιόρηκε· συμμαχοῦντων δὲ Βυ-
 ζαντίοις Ἀθηναίων διὰ Χάρητος στρατηγοῦ ἀποτυχῶν ὁ Φίλιπ-
 πος ἐπὶ Χερρόνησον χωρεῖ, καὶ ταύτην λαβὼν ἐπανῆλθε. τότε
 καὶ Ἀθηναίοις σπένδεται βασιλεύσας, ὡς προέλεκται, ἔτη κγ',
 15 καὶ ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Πανσανίου κατὰ τὴν ῥί' Ὀλυμπιάδα ἀρχομέ-
 νην, καθ' ἣν Ἀλέξανδρος παῖς ἐβασίλευε Μακεδόνων. μετὰ γὰρ
 τὸν πατέρα Φίλιππον ἀναδέδεικται κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος Δαρείου
 Ἀρσάμου Περσῶν βασιλέως, μετὰ Κῶρον γεγονότος.

Μέχρι τοῦ νῦν τῆς ἀρχῆς Ἀλεξάνδρου γίνεται χρόνος ἀπὸ μὲν
 20 πρώτης Ὀλυμπιάδος καὶ αὐτῆς ἀρχομένης, καθ' ἣν Ῥωμύλος
 Ῥώμην κτίζει, ἔτη κβ'. ἀπὸ δὲ Τροίας ἀλώσεως ἔτη ω'.

1. Post Ἀμύντου addit m κατέσχεν τὴν βασιλείαν ἔτη ε'. εἶτα Φίλιππος.
 κρατήσας] ἐκράτησεν G. 2. τε A. δὲ G. 3. Post ἀρχὴν la-
 cumam indicat Goarus. τοῦς om. G. 12. τῶν Ἀθηναίων G.
 13. Χερρόνησον B. 15. ρί] ρθ' m. 16. ἐβασίλευε B. ἐβασίλευσεν G.
 17. ἀναδέδεικται βασιλεύς m. 20. καθ' ἣν — κτίζει delet Scaliger.
 Ῥωμύλος B. Ῥώμυλλος G. 21. κβ' vly' m. ω'] ωκῆ m.

Philippus demum regnum Macedonum annis 23 assequutus est. Regnum
 cum virtute et ordine administravit et Macedonicam potestatem omnium per
 Europam maximam effecit . . . . . Hostes circa se positos omnes
 imperio subiecit, Graecosque ipsos sub iugum mittere aggressus est, ac
 tandem Triballios in servitutem egit. Eius aetate Plato senio confectus
 moritur. Aristoteles autem Stagira patria, patre Nicomacho natus florebat,
 cuius auditor fuit Alexander Philippi ex coniuge Olympiade filius, quem
 proprium genus in Achillem Theide natum Graeci ~~maxime~~ retulisse. Phi-
 lippus iste brevi ante obitum intervallo Byzantium obsedit, Atheniensibus
 porro armis et opibus Byzantios Charete duce iuvantibus, spe frustratus,
 ad Chersonesum applicat, eaque capta remeavit in patriam; quo tempore
 foedus ac pacem cum Atheniensibus iniit; demumque regnum, ut superius
 patuit, annis 23 moderatus a Pausania occisus est Olympiade 109 ineunte,
 qua filius Alexander Macedonum imperium collegit; mortuo quippe patre
 rex declaratus est circa Daril filii Arsami post Cyrum principem Persarum
 regis annum primum.

Ab Olympiadis primae exordiis ad praesens usque Alexandri imperium
 annorum 433 medium spatium interiectum est; a Troiae vero excidio anno-
 rum 823.

Ἀλέξανδρος ὄν κ' ἄγων ἔτος, κατὰ Δέξιππον, πᾶσαν ὕσκησιν ἠσκημένος σωματικῆν, αὐτοῦ τε γνησιώτατος Ἀριστοτέλους γεγονώς τοῦ δαιμονιῶντος φοιτητής, ἐπὶ τὴν πατρῴαν παρῆλθε βασιλείαν. P. 264 καὶ πρῶτος μὲν Θράκης καὶ Ἑλλάδος ἀπάσης πλὴν Λακεδαιμόνος μόνης κρατήσας, εἰς τὴν μεγάλην Ἀσίαν διὰ τὸν Περσικὸν περαιούται πόλεμον, ἐν Γρανικῷ τε ποταμῷ πρότερον καταγωνισάμενος τῶν Περσικῶν στρατευμάτων, ἔπειτα καὶ ἐν Ἰσσοῦ τῆς Κιλικίας αὐτῷ πολεμῆσαι Δαρείῳ, καὶ τελευταῖον εἶσω χωρεῖ τῆς Ἀσσυρίας. καταλαβὼν δὲ Δαρεῖον ὑπὸ Βησσαῖ τινος τῶν ἀρχόντων ἀναιρεθέντα θάπτει μεγαλοπρεπῶς, ἔχων ἤδη τὴν αὐτοῦ γαμετὴν ἀπὸ τῆς ἐν Ἰσσοῦ μάχης, ὅν τῇ μητρὶ τε καὶ τοῖς τέκνοις. βασιλεύει δὲ βασιλείαν Περσικὴν ἅμα τῇ βαρβάρῳ διατήρη. γενόμενος δὲ καὶ ἐν Κανκάσῳ κρατεῖ τῶν αὐτόθι βαρβάρων B Μαιώτιδος λίμνης ἰλθὼν. κἀκεῖθεν μεταχωρήσας ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς παντός τε κρατήσας ἔθλους Ἰνδικοῦ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου πάλιν ἀναζεγγυσι διὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν ἐπάνεισι Βαβυλῶνα, πᾶσαν ἔχων Εὐρώπην ὑπὸ χεῖρα καὶ τὴν Ἀσίαν. τελευτᾷ δὲ τὸν βίον ἐκεῖ νόσῳ καμῶν. θάπτεται δὲ μετὰ βραχὺ τὸ σῶμα εἰς τὴν κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρειαν, ἣν μετὰ τὴν ἐν Ἰσσοῦ μάχην αὐτὸς ὠκοδομήσατο, Τύρον καὶ Γάζαν καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις παραστησάμενος, πλὴν Ἱεροσολύμων, διὰ τὴν ἐξῆς παρατεθησομένη.

4. πρῶτος B, πρῶτον G. 7. ἐν ἠσσοῦ τῆς AB. 8. Δαρεῖον B. Δαρεῖον G. 11. Ἰσσοῦ Scaliger. Vulgo ἠσσοῦ. 12. βαρβάρῳ διατήρη Scaliger, βαρβαρώδει (βαρβαρώδη) ἠσσοῦ . . . vulgo. Lacunae signa om. A. ἔτη ε' supplet m. 14. νοιώτιδος B. 20. Ἰσσοῦ Scaliger. Vulgo ἠσσοῦ.

Alexander vicesimum, ut vult Dexippus, agens annum, omni corporis exercitamento et habitu bene instructus, ipsiusque Aristotelis naturae genii nuncupati necessitudine familiarissimo usus, paternum solium conscendit. Ac primum quidem Thraciae totiusque Graeciae potitus imperio, de Persico bello sollicitus traiecit in Asiam et ad Granicum Phrygiae flumen Persarum copias fudit, mox ad Issum Ciliciae pariter fluvium ipso Darii expugnato in mediam Assyriam penetrat; Darii vero a Besso quoriam satrapa interfecti, hoc comperta, funus dignis honoribus prosequutus est, defuncti coniuge, matre et liberis data ad Issum pugna iam captia. Persicum imperium barbarico gaudente victu annis 6 moderatus est. Ad Caucasum profectus, Barbaros ad Maecotim paludem positos profligat. Huc versus Indos digressus nationes Indiae cunctas ad Gangem usque fluvium superat, Indoque fluvio navigiis trajecto, ad Indicum mare deflectit; atque ita in Assyriam Babylonem revertitur, Europa et Asia imperio suo subacta. Ibi aegritudine correptus vita fungitur, brevique post spatio Alexandriam sepeliendus offertur, quam urbem parva ad Issum victoria condidit, cum Tyro, Gaza et civitatibus reliquis, dempta Hierosolymorum urbe propter causam in sequentibus exponendam, sub potestatem missis, e Pa-

την αἰτίαν, ἐκ Παλαιστίνης εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν· θάπτεται οὖν
 ἐπὶ σῶμα σταλὲν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ Ἀριδαίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 πρὸς πατρός, ὃς μετὰ Ἀλέξανδρον ἤρξε Μακεδόνων, μετονομα- V. 211
 σθεὶς ἐπ' αὐτῶν Φίλιππος, οὖν Ἀλέξανδρον ἐκ Ῥωξάνης τῆς C
 5 Δαρείου παιδὸς τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐγγυὸς ἔτη ζ'. ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς οὖν τούτου οἱ χρόνοι τῶν προχείρων κανόνων κατὰ Πτο-
 λεμαίων ληφθέντες καὶ τὰ κατὰ ἀποκατάστασιν Αἴγυπτιακοῦ
 ἔτους ψηφίζονται.

Ἔσα μὲν οὖν ἐχρῆν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας περὶ τῆς
 10 Μακεδόνων ἀρχῆς παραθέσθαι συνοπτικῶς ἤδη προτέτακται μὲ-
 χρις αὐτοῦ. λοιπὸν δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν διαδεξαμένους τὴν ἡγε-
 μονίαν ἐπισηματέρους ἄξιον εἰπεῖν καὶ αὐτοὺς ἐν κεφαλαίῳ. μετὰ
 τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν διαιροῦνται τὴν ἡγεμονίαν Μακεδόνων D
 μὲν, ὡς ἤδη λέλεκται, Ἀριδαῖος ἀδελφὸς αὐτοῦ πρὸς πατρός
 15 ἐκ Φιλίνης τῆς Θετταλῆς, ὁ ἐπικληθεὶς Φίλιππος, πῶθ' ἂν τῶν
 Μακεδόνων τῷ πρὸς πατέρα Φίλιππον, καὶ Ἀλεξάνδρου παῖς
 Ἀλεξάνδρου ἐκ Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου· εἶτα καὶ οἱ λοιποὶ καθ'
 ἑαυτοὺς ἔκαστος, ὧν οἱ προὔχοντες ἦσαν Πτολεμαῖος ὁ Ἀδύου
 κληρωσάμενος τὴν Αἴγυπτον βασιλείαν, Σέλευκος ὁ Νικάτωρ
 20 Συρίας καὶ Κιλικίας μέχρι Βαβυλωνῶνος, Περδίκκας ὁ λαβῶν
 παρὰ Ἀλεξάνδρου τὸν δακτύλιον ἐπὶ τῆς μεγάλης τάττεται Φρυ-
 γίας, Λυσίμαχος τὴν εἰς δεξιὰ τοῖς πλέωσι τὸν Πόντον ἡγεμο- P. 265

7. καὶ τὰ B. τὰ om. G. 11. τοὺς B. τοῖς G. 15. φιλίνης B.
 17. Ἀλεξάνδρου om. G. 18. ἑκαστος om. B. 21. τὸ δακτυ-
 λίδιον G.

laestina in Aegyptum iter fecit. Corpus igitur Alexandriam delatum ab Aridaeo fratre eodem secum patre nato sepulcro mandatur. Aridaeus iste, cui Philippi quoque nomen a Macedonibus inditum, una cum Alexandro e Roxane Darii filia, Alexandro magno patri suscepto annos circiter septem Macedonicum rexerat imperium. Ab illius itaque tempore regularum expeditarum anni ex Ptolemaei mente computandi, nec non ad anni Aegyptiaci periodum et reparationem accommodandi usurpantur.

Quaecumque oppido ante Alexandri tempora de Macedonum imperio recensenda videbantur brevi compendio ad eius usque regnum sunt praemissa. Nunc de insignibus illis viris, qui post eum imperium exceperunt, exigua narratione nonnihil in medium proferre operae pretium existimo. Alexandro mortuo, Macedonum imperium dividunt, ut praemisimus, Aridaeus eius ex patre frater, cognomento Philippus, Philinna Thessala natus, (Macedonibus ipsis patris Philippi et Alexandri fratris memoriae bene affectis illud deferentibus), et Alexander adhuc puer Roxana Oxyartae filia et ipso Alexandro ortas; partem deinde propriam singuli quique ducum praestantiores arripiunt; ac Ptolemaeus quidem Lagi filius Aegypti regnum sortitur, Seleucus Nicator Syriam et Ciliciam usque Babylonem, Perdikkas cui anulum Alexander dederat magnae Phrygiae praeficitur, Lysimachus Pontum adnavigantibus provinciam a dextris sitam occupat, Antigo-

νίαν παραλαμβάνει, Ἀντίγονος Φρυγίας τῆς μικρᾶς καὶ Παμφυλλίας καὶ Λυκίας ἄρχει, Εὐμένης Παφλαγονίας καὶ Καππαδοκίας κληροῦται, Κίσαυδος ὁ Ἀντιπάτρου σὺν τῷ πατρὶ τὴν Ἀριδαίου καὶ Ἀλεξάνδρου διοικεῖ βασιλείαν ἐν Μακεδόσι, καὶ τῆς Ἑλλάδος κρατεῖ. ταῦτα πάντα συντρέχει κατὰ τὴν ρεῖ Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἀρχομένην, ἢ πρὶν ἄρξασθαι, τὸν Ἀριδαίων Ὀλυμπιάς κτείνει ἢ Ἀλεξάνδρου μήτηρ ἢ παρὰ Δίακου σταλεῖσα τοῦ βασιλέως Ἡπίρου, ἢ τοῦτον φυγοῦσα καὶ πρὸς Μακεδόνας ἔλθοῦσα· διττῶς γὰρ ἱστορεῖται. τοῦτον μὲν σὺν ἀνελοῦσα σὺν τῇ γαμετῇ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς μετὰ Ἀλεξάνδρου βασιλείας αὐτοῦ 10
 B καὶ αὐτὴ μετὰ βραχὴν χρόνον ἀναίρεται ὑπὸ Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου· βασιλεύει δὲ Μακεδόνων ἀρξαμένη σὺν δύο πασιῶν Ἀλεξάνδρου, τῷ τε ἐκ Φαρσίνης τῆς Φαρναβάζου Ἡρακλεῖ κολουμένῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ προσηθέντι ἐκ Ρωξάνης τῆς θυγατρὸς Ὀξυάρτου Βακτρῶν βασιλέως, οὗς καὶ αὐτοὺς ὁ Κίσαυδος 15
 ἀνελών, τὴν δὲ Ὀλυμπιάδα καὶ ἕταρον ἐκέρησας, ἑαυτὸν Μακεδόσι βασιλεῖα ἀνηγόρευσε, γήμας τὴν Φιλίππου τοῦ βασιλέως γαμετῆν Θεσσαλονίκην, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἰς', φθινάδι τε τόσῳ διαλυθείς, ἐπὶ τρισὶν υἱοῖς, Φιλίππῳ, Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀντιπάτρῳ· ὧν Φίλιππος πρῶτος ἦρξε μετὰ Κίσαυδρον 20

5. ρεῖ] ρεῖ G. 6. ἀρχομένη ἢ πρὶν AB. 7. κτείνει A. κτείνῃ B. κτείνεται G. 8. ἢ B. ἢ A. αἰς G. 10. ἐβδόμῳ ἔτει] ζ' ἔτη A. 11. μετὰ om. G. 12. βραχὴν Scaliger p. 58. Vulgo βραχὺ. 13. Φαρσίνης] Βαρσίνης m. Φαρναβάζου] φαρναβάζου AB. Φαρναβάζου G. Αρταβάζου m. 14. προσηθέντι B. 15. αὐτοὺς A. αὐτὸς G. 17. τοῦ om. B. 18. φθινάδι B. 19. φιλίππῳ B. Φιλίππου G. 20. Κασάνδρον] Κίσαυδρον G.

aus in minore Phrygia Pamphylia et Lycia regni figit sedem, Paphlagonia et Cappadocia Eumeni in sortem contigit; Cassander, Antipatri filius, Alexandri et Aridaei regnum una cum patre administrat, Macedonibus et subiectae sibi Graeciae dominatur. In Olympiadem 114 incurrunnt haec, sub cuius exordium, vel etiam prius, Olympias Alexandri mater ab Aeneo Epiri rege, simulata ab eo fuga, dimittitur et ad Macedones profecta Aridaeum interficit. Una namque non est huius rei narratio, sed varia. Eo igitur cum coniuge Olympiadis arte sublato, anno post Alexandri obitum et eius regni septimo, exigua temporis mora interposita, a Cassandro Antipatri filio ipsa Olympias caedis praefatae poenas exigitur et ad necem datur. Imperavit illa Macedonibus cum Alexandri liberis duobus, uno Barinaes Artabani filia nato, cui nomen Heroules; altero Roxanes Oxyartae Bactrorum regis filias et Alexandri copula suscepto, Alexandri quoque nemini insigni; quos demum Cassander interfecit, et Olympiadis corpore absque sepultura proiecto, Thessalonica Philippi regis uxorē sibi ducta se ipsum Macedonibus regem declaravit. Annis 19 regno potitus tabido morbo conficitur, liberis tribus Philippo, Alexandro et Antipatro, relictiis. Philippus natu maximus post Cassandri decessum arripit tyranni-

τὸν πατέρα Μακεδόνων ἐν Ἐλατείᾳ Θυῶν, Ἀντίπατρος δὲ Θεσ- C
σαλονίκην ἀνελὼν τὴν ἰδίαν μητέρα συμπράττουσαν Ἀλεξάνδρῳ
τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς βασιλείας εἰς Πόντον φεύγει πρὸς Λυσίμαχον καὶ
ἀναγκάζεται ὑπ' αὐτοῦ, καίπερ γήμας θυγατέρα αὐτοῦ. Ἀλέξανδρος
5 δὲ Λυσάνδρον τὴν Πτολεμαίου γαμεῖ, παρὰ Δημητρίου δὲ ἀναι-
ρεῖται τοῦ Πολιορκητοῦ συμμαχῆσαι κατὰ Ἀντιπάτρον τῶν νεω-
τέρου ἀδελφοῦ τοῦτον προσκαλεσάμενος, καὶ ἄρχει Μακεδόνων
Δημήτριος. ὁ Ἀντιγόνου μὲν παῖς οὗτος, τοῦ τὴν μικρὰν κλη-
ρωσαμένου Φρυγίαν, ὡς ἀνωτέρω προείρηται, φοβερωτάτου
10 δὲ τῶν τότε κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων, ὃς καὶ ἐν Φρυγίᾳ θνήσκει
πάντων αὐτῷ διαφόρων ἐπιτεθέντων δυναστῶν ἕτη ἢ τῆς βασι- V. 212
λείας κρατήσας, Πολιορκητῆς δὲ ἐπικληθεῖς, διὰ τὸ μετὰ Θά- D
νατον Ἀντιγόνου τοῦ πατρὸς ἐν Ἐφέσῳ διασωθῆναι φρυγῶς, ἤνικα
τῆς ὅλης Ἀσίας ἀποσφαλεῖς ὤφθη δεινότητος ἐν τῇ πολιορκίᾳ
15 βασιλεύσας ἀπάντων τῶν τηρικῶντα· οὗτος τῆς μὲν Ἀσίας τῆς
μικρῆς ἕτη ιζ', Μακεδόνων δὲ ε' ἐβασίλευσεν ἕτη μόνα, μετὰ τὸ
ἀνελεῖν Ἀλέξανδρον τὸν Κασάνδρον, καὶ ἐκβάλλεται τῆς ἀρχῆς,
ὑπὸ Πύρρῳ βασιλεύσας Ἠπειροῦ, υἱοῦ μὲν Ἀλακοῦ τοῦ Ἠπειρώ-
του δυνάστου διαδεξαμένου τὴν Ἠπειρωτικὴν ἀρχὴν ὑπ' αὐτοῦ,
20 εἰκοστοῦ δὲ καὶ τρίτου ἀπὸ Ἀχλλέως τοῦ Θετίδος καὶ Πηλέως,
ἀνδρὸς καὶ χειρὶ δυνατοῦ καὶ ἐβουλλίας στρατηγικοῦ· ὃς Πύρρος P. 266
ἐκβαλὼν Δημήτριον, ὡς προσηκούσης αὐτῷ τῆς Μακεδόνων

1. τὸν πατέρα Μακεδόνων om. G. Ἐλατείᾳ B. 3. τ' ἀδελφῷ B.
Vulgo τῷ ἀδελφῷ. εἰς πόντον B. Vulgo εἰπόντων. 5. τὴν Λυ-
σάνδρον τὴν G. δὲ om. G. 7. προσκαλεσάμενος G. 9. φο-
βερωτάτος m. 12. διὰ τὸ — ἀποσφαλεῖς delet m et addit διότι
ante ὤφθη. 13. ἤνικα Scaliger. Vulgo ἔνικα. 18. τὸς
add. B. 21. ἐβουλλίᾳ G. 22. ἐκβαλὼν B. ἐκβάλλων G.

dem et Elatiae moritur; Antipater Thessalonicam propriam matrem ad fratrem Alexandrum regnum transferre molientem interimit et ad Lysimachum se recipiens, ab eo, coniugem licet eius filiam haberet, neci traditur. Alexander denique Lysandra Ptolemaei filia sibi copulata a Demetrio Poliorceta postulatus ab eo adversus Antipatrum fratrem iuniorum auxilium periniuit; Demetrius vero Macedonum praeficitur imperio. Antigoni minorem Phrygiam, ut supra praemissum est, sortiti fuit hic filius regum omnium sui temporis per Asiam summe tremendus, quique variorum principum armis lacessitus, regno annis 18 obtento diem obit in Phrygia. Poliorcetes vero nomen, quasi dicas obsessorem, accepit, quod omnes temporis sui duces urbium obsidentiarum peritiam superaret. Idem Asiae minori annos 17 Macedonibus 6 duntaxat post necem Alexandro Cassandri filio illatam imperat; et demum a Pyrrho Epiri rege Aeaci Epirotae satrapae, cuius in Epiroticam regionem potestatem exceperat, filio, regia sede deturbatur. Aeacus ille Pyrrhi pater ab Achille Thetidis et Pelei filio tertius et vicissimus rex ortus est, vir manuum robore et militari consilio praeclarus. Pyrrhus ille Demetrio expulso, Macedonum regnum Philippi haeredum defectu,

ἀρχῆς, μετὰ τὸ γένος Φιλίππου διὰ Ὀλυμπιάδα τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου μητέρα φέρουσαν ἐκ Πύρρου τοῦ καὶ Νεοπτολέμου παιδὸς Ἀχιλλέως τὸ γένος, ἐκράτησε Μακεδόνων μῆνας ζ'. Ἀσιμαχος δὲ ὁ Θετταλὸς Ἀγαθοκλέους παῖς, εἰς τῶν Ἀλεξάνδρου δορυφόρων, Θράκις τε καὶ Χερρονήσου τῆς λοιπῆς τε βασιλείων ὁμόρου χώρας, τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Μακεδονίᾳ ταύτῃ ἐπιδραμὼν ὡς γείτονοι, Πύρρον μὲν διεδέξατο, αὐτὸς δὲ ἐβασίλευσε Μακεδόνων ἔτη ε' καὶ μῆνας ζ'. οὗτος ἤττηθεις ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον Β τὸν Νικᾶτορα μάχῃ βασιλεία Συρίας καὶ Ἀσίας, τὸν ἀρχιμάλιστον ἐλόντα καὶ τὸν Πολιορκητὴν Δημήτριον, ἐκπέπτει τῆς ἀρχῆς. φανεροῦ δὴ ὄντος τοῦ τρόπου, καθ' ὃν Ἀντιγόνος τε ὁ τῆς μικρᾶς Φρυγίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας ἄρξας εὐθὺς μετὰ Ἀλεξάνδρον τέθνηκε, καὶ ὅπως ὁ τούτου παῖς Δημήτριος δόλῳ κρατήσας Μακεδόνων ὑπὸ Πύρρου ἐξεβλήθη, ἀρχιμάλωτός τε ἁλοῦς ὑπὸ Σελεύκου ἐν Κιλικίᾳ τηρούμενος βασιλικῶς θνήσκει καὶ αὐδὶς ὁ Ἀσιμαχος Πύρρον ἐκβαλὼν Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ὑπὸ Σελεύκου τε τοῦ Νικᾶτορος καταπολεμηθεὶς ἐκπέπτει τῆς ἀρχῆς. ὑπολείπεται δεῖξαι καὶ Σέλευκον ὅπως τῆς βασιλείας ἔτεχε. Πτολεμαῖος δ' Αἴγιου πρῶτος τῆς Αἰγύπτου μετὰ Ἀλεξάνδρον βασιλεύσας ἔτη μ', ἐλθὼν εἰς Παλαιαζαν συνάπτει μάχῃ Δημητρίῳ τῷ Ἀντιγόνου, καὶ νικήσας ἀναδεικνύει Σέλευκον βασιλεία Συρίας καὶ τῶν ἄνω τόπων. Σέλευκος δ' ἀναβῆς μίχρη

8. Μακεδόνων] μακεδόνας A. 8. ε'] β' m. 16. ἐβαλὼν B.
ἐβῆλλον G. 17. τε om. G. 20. βασιλεύσας] ἐβασίλευσεν G.
Παλαιαζαν Scaliger. Vulgo πάλαι Γάζαν (γάζην B).

tanquam proprium sibi arrogat, Olympiadis nimirum, quae Alexandri conditoris mater fuit et in Pyrrhum, qui etiam Neoptolemus, Achilles filium genus referebat, iure ad se derivato, in Macedonum imperium succedit et obtinet mensibus 7. Lysimachus autem Thessalus Agathoclis filius unus ex Alexandri satellitibus Thraciam et Chersonesum reliquam ceu vicinam regionem tenens, in Pontum et Macedoniae vicinas provincias involans Pyrrhum in imperio excepit, ac Macedones annos duos et menses senos rexit. Hic cum Seleuco Nicator Syriae et Asiae principe Poliorcetem Demetrium captivum olim sibi subiciente, collatis signis superat et regno exiit. Nunc sane qua ratione Antigonus Phrygiae minoris Pamphyliae et Lyciae principatu comparato, haud diu post Alexandrum mortem oppetierit, utque filium eius Demetrium Macedonum imperio dolis potitum Pyrrhus regia exturbaverit, idemque a Seleuco captus, in Cilicia sub custodia fuerit aservatus, in qua vitam finivit, nullum ignorare arbitror; et ut rursum Lysimachus electo Pyrrho Macedones subiectos fecerit; idemque a Seleuco Nicator devictus exciderit imperio nomen fugit. Quibus tantum artibus Seleucus in regem fuerit promotus, superest demonstrare. Ptolemaeus Lagi filius post Alexandrum primus imperavit annis quadraginta. Gazanque veterem profectus cum Demetrio Antigoni filio conficta inito victor Seleucum Syriae et superiorum locorum regem declarat. Seleucus autem et

Βαβυλωνίας καὶ κρατήσας τῶν βαρβάρων βασιλεύει ἔτη λβ'. διὰ καὶ Νικάνωρ ἐπεκλήθη. τῷ γοῦν λβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, οὐ τῆς ὅλης ζωῆς, *Λυσίμαχον ἐκβαλὼν τῆς Μακεδονικῆς ἀρχῆς, ἐπαρθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται πρὸς Πτολεμαίου* D 5 τοῦ Λάγου τοῦ Κεραυνοῦ λεγομένου, μέλλων καὶ Μακεδόνων ἀρ-
χειν, καὶ κρατεῖ Μακεδόνων Πτολεμαῖος. οὗτος ὁ Λάγου καὶ Εὐ-
ρυδίκης καὶς τῆς Ἀντιπάτρου Σέλευκον ἀνελάων εὐεργέτην τε ὄντα
ἑαυτοῦ καὶ ἐκ φρονῆς ὑποδεξάμενον ἔτος ἕν καὶ μῆνας ε' ἀναιρεῖ-
ται καὶ αὐτὸς, Γαλάταις πολεμῶν, κατακοπεῖς μετὰ τῆς δυνά-
10 μως καὶ τῶν ἐλεφάντων. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τούτους τῶν
Γαλατῶν ἐπιχειμένων τῇ Μακεδονίᾳ καὶ λεηλατούντων αὐτήν,
διὰ τὸ πολλοὺς ἐπιμβαινόντας τῇ βασιλείᾳ πρὸς βραχὺ κρατεῖν
καὶ ἐκπίπτειν αὐτῆς, ὃν εἷς καὶ Μελέαγρος ἀδελφὸς Πτολεμαίου
τοῦ Λάγου, πρὸς ὀλίγας ἡμέρας δυναστεύσας καὶ ἐκπεσὼν, P. 267
15 ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ἡμέρας τεσσαράκοντα πέντε· μεθ' V. 213
οὗτος Σωσθένης· ἔτι δὲ Πτολεμαῖος· πρὸς δὲ τούτοις Ἀλέξαν-
δρος καὶ Πύρρος ὁ Ἡπειρώτης. οἱ πάντες ἔτη τρία κατὰ Διό-
δορον.

Ἀντιγονος ὁ Γονατᾶς ἐπικληθεὶς διὰ τὸ ἐν Γόνις τῆς Θετ-
20 ταλίας τραφῆναι υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιόρχητοῦ βασιλεύει
Μακεδόνων ἔτη μδ', προβασιλεύσας ἔτη ιβ' τῆς Ἑλλάδος, καὶ

1 et 2. λγ' m. 6. εὐρυδικῆς B. 9. δυνάμωσ] δυνάμωσ B.
17. Διόδωρον] ἰβασίλευσαν add. m.

peditione versus Babyloniam suscepta, Barbaris devictis regno fruitur an-
nis 33 eaque de causa Nicanoris illi nomen impositum. Anno igitur trige-
simo tertio aetatis propriae 75 Lysimacho Macedonum principatu exuto,
insolentia victoriae elatus Macedonum solium iamiam conscensurus, a Ptole-
maeo, Lagi filio, cui cognomen Ceraunus, id est fulmen, interficitur; tum
vero Ptolemaeus tyrannidem in Macedones arripit. Iste Lago et Euridice
Antipatri filia natus Seleucum erga se quondam beneficium, a quo etiam fu-
gions exceptus fuerat, et annum unum et menses quinque servatus leto mul-
tavit; ac tandem ipse armis adversus Galatas motis acie licet stipatus nu-
merosa et elephantia in frustra concisus interit. His temporibus Galatis in
Macedoniam irrompentibus, et per eam impune grassantibus, quod plures
regnum illud aucuparentur; brevi comparatum, brevior quoque spatio amit-
tebant. Eorum unus Meleager, Ptolemaei Lagi filii frater, extitit; dies
paucos tyrannidem assequutus et confestim ea spoliatus; Antipater quo-
que solos quadraginta quinque dies dignitatem obtinuit, cui Sothenes suf-
fectus et in eius locum Ptolemaeus evectus; his Alexander et Pyrrhus Epi-
rota successerunt; cunctorumque imperia triennio vix adaequantur, ait
Diodorus.

Antigonos deinde Gonatas ab incepta Gonis Thessaliae oppido educa-
tione nuncupatus, Demetrii Poliorcetae filius Macedonicum regnum admi-
nistravit annis 44, regium par munus exercuerat prius annis duodecim, cum

μετὰ ταῦτα τῆς Μακεδονικῆς ἀρχῆς σὺν τῇ Ἑλλαδικῇ ἀντιπονη-
 σάμενος ἐν κράτος. μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς Δημήτριος ἔτη ἰ βασιλεύ-
 Βσας τελευτῆ καταλιπὼν Φίλιππον υἱὸν νήπιον. τούτου ἐπίτροπος
 Ἀντίγονος κατασταθεὶς ὁ Δημητρίου κρατεῖ Μακεδόνων ἔτη ἰβ',
 κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον ἔτη θ'. μεθ' ὃν ὁ Φίλιππος αὐξήθειαι 5
 ἀπέλαβε τὴν πατρῴαν ἀρχήν, καὶ ἤρξεν ἔτη μβ'. τούτου τελευ-
 τήσαντος διεδέξατο τὴν ἀρχήν Περσεὺς ἔτη ἰ ἢ θ', κατὰ τινὰς
 ἕστατος βασιλεὺς Μακεδόνων γεγονὼς ὑποχειρὴς τε Ῥωμαίοις
 καὶ τὸν βίον οἰκτρῶς καταστρέψας κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Μακ-
 καθαίων. τῆς μὲν σὺν πρὸς Ῥωμαίους δυστυχοῦς μάχης Φίλιπ- 10
 πος προκατήρξεν ὁ Περσεὺς πατῆρ, τοῦ δὲ αἰσχίστου τέλους
 Περσεὺς ἀπέλασε σὺν τοῖς ὑπ' αὐτὸν Μακεδόσι καὶ τοῖς συμ-
 μαχήσασιν Ἰλλυριοῖς καὶ Ἠπειρώταις καὶ Μολοσσοῖς. Αἰμίλιος
 γὰρ Μάρκος Ῥωμαίων ἕπατος καὶ ἄριστος στρατηγὸς Περσεῖα
 λαβὼν αἰχμάλωτον, τοῦτον μὲν ἄδικον πρὸς Ῥωμαίους ἔξαγαγόντα 15
 παρὰ τὰς συνθήκας πόλεμον εἰς ἑλευθέραν ἀπέθετο φυλακὴν, τὰς
 δὲ πόλεις Μακεδόνων καὶ Ἰλλυριῶν ἀλούσας παρ' ἐλπίδα πάσας
 ἑλευθέρας ἀφῆκε, καίτοι μεγάλων μεγάλους κινδύνους ὑπομι-
 γάντων Ῥωμαίων πολλάκις ἐν τοῖς πρὸς Περσεῖα πόλεμοις, καὶ
 πρὸ γὰρ τούτου κρατήσαντες πόλεμῳ Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 20
 καὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, καὶ τοσοῦτον ἐπ' αὐτοῖς φιλανθρω-
 πευθέντων, ὡς μὴ μόνον τὰς βασιλείας αὐτῶν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ

2. Δημήτριος m. Vulgo Δημητρίου. 3. καταλιπὼν B. 4. ὁ
 Δημητρίου om. G: non omiserat Scaliger p. 58. 7. ἢ θ' B.
 ὅθεν G. 8. βασιλεὺς B. βασιλεύσας G. 9. μακαβαίων B.
 12. ἀπέλασε] Vulgo ἀπήλασε. ἀπήλασε B. τοῖς ὑπὸ Μακεδό-
 σιν G. 21. τοσοῦτον] τοσοῦτων B. 22. αὐτῶν om. G.

Graecanico vero etiam Macedonico principatu adiuncto, unum ex his con-
 stituit imperium. In eius locum filius Demetrius subrogatus est et annis
 decem imperavit, Philippo filio nondum puerum excedente relicto. Huic
 procurator datus Antigonus regnum invadit et tenet annis duodecim, ut
 vero Diodorus, novem; eoque sublato Philippus annis grandior paternam
 adit haereditatem, qua annis 42 potitus est. Eo vita functo excepit impe-
 rium Perseus annis decem, qui Macedonum principum postremus extitit et
 a Romanis bello captus Maccabaeorum aetate vitam misere finivit. Infelici
 pugna cum Romanis Persei pater Philippus dimicare coeperat; Perseus
 autem etiam Macedonum, Illyricorum, Epirotarum et Molossorum sociis
 armis incassum adiutus vitae finem obiit turpissimum. Marcus quippe
 Aemilius Romanorum consul et dux praestantissimus Perseum egit capti-
 vum et bellum iniquum rupto foedere dudum moventem sub custodia libera
 detinuit; Macedonicas autem et Illyricas urbes bello victas frequentia li-
 cet in eis edomandis pericula Romani subissent et frequentibus praecis
 certasset cum Perseo, praeter apem libertati restituit cunctas. Prospe-
 ris sane successibus cum eius patre Philippo et Antiocho magno arma mo-
 verant Romani, eoque humanitatis erga illos processerant, ut non regnum

φιλους αὐτοὺς εἶναι συγχωρησάντων· ἐφ' οἷς ἑαυτοὺς Μακεδό-
 νες ἀγνωμονήσαντες ἀναξίους ἐδόκουν ἕσθαι παντὸς ἔλλους
 χειρωθέντες Ῥωμαίοις σὺν τῷ Περσεῖ. ἀλλ' ἡ σύγκλητος ἀμνη-
 σικάκως καὶ μεγαλοψύχως αὐτοῖς προσηρέθη τὴν ἑλευθερίαν
 5 ἀντὶ δουλείας χαρισαμένη· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς. καὶ
 τούτων γὰρ τὸν βασιλέα Γεντίωνα αἰχμάλωτον ἔλαβον σὺν τῷ
 Περσεῖ. εὐγενῶς οὖν δυνατοῖς Ῥωμαῖοι τὴν ἑλευθερίαν χαρισά-
 μενοι τὰ ἡμίση δίδειν τῶν τελῶν προσέταξαν ὡν πρότερον ἐτέ-
 10 λουν τοῖς ἰδίοις βασιλεῦσιν· ἐξέπεμψάν τε δέκα μὲν πρεσβευτὰς
 εἰς τοῦ συνεδρίου εἰς Μακεδονίαν, πέντε δὲ εἰς Ἰλλυριοὺς, οἳ καὶ
 πρὸς Αἰμίλιον Μάρκον ἐλθόντες συνείδον τὰ τεῖχη Δημητριάδος P. 268
 πόλιος Μακεδόνων πρώτης καθελεῖν, Ἀμφιλόχους δὲ τῶν Αἰτω-
 λῶν ἀποξεῦξαι, καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τῶν Μακεδόνων εἰς
 15 ἕν συναγαγεῖν, ἕνθα ἑλευθέρους καὶ ἀφρουρήτους αὐτοὺς ἀφῆ-
 λον. κατέλυσαν δὲ καὶ τὰς ἐκ τῶν μετάλλων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ
 προσόδους, διὰ τε τὸ τῶν ἐνοικούντων ἀνεπηρέαστον καὶ ὅπως
 μή τινες μετὰ ταῦτα νεωτερίζοιεν διὰ τῶν χρημάτων ἀνακτώμε-
 νοι τὴν Μακεδόνων ἀρχήν. τὴν δὲ χώραν ὅλην διέδιλον εἰς τέσσα-
 20 ρα μέρη, ὧν πρῶτον τὸ μεταξὺ Νέστου ποταμοῦ καὶ Στρυμόνος
 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν τοῦ Νέστου Ἐρύμην καὶ τὰ πρὸς Ἀβδηρα

2. ἀναξίους B. ἀναξίως G. 3. κέρση A. κέρση B. Similiter infra.
 6. Γεντίωνα] Legebatur Γαιτιῶνα. γέντιωνα B. Γέντιος apud Po-
 lybium, Diodorum et alios dicitur: Γενθίων apud Athenaeum X.
 p. 440 a. 8. τὰ ἡμίση m. Vulgo τὰ ἡμισον. τὸ ἡμισον Scal-
 ger p. 59. δίδειν] δίδουσι Scaliger. Conf. ad p. 276 d.
 προσέταξαν G. 9. ἐξέπεμψαν B. ἐξέπεμψεν G. 16. τὸ
 add. A. 19. τὸ] τὰ G. στρυμῶνος AB. Στρυμόνος G hic
 et infra. 20. Ἀβδηρα Scaliger. Vulgo Ἀβδηρα.

modo tenere, sed amicos haberi liceret; quibus beneficia Macedones in-
 grati in Romanorum potestatem cum Perseo lapsi a clementiae omnis expe-
 rimento alienandi videbantur; Romanus autem senatus iniuriarum imme-
 mor, ipsis ac pariter Illyriis, (Gaetion quippe rex eorum una cum Perseo
 captus tenebatur), laxata servitute liberos esse donavit. Forti igitur ac
 generoso virtutis exemplo Macedonibus relicta libertate, tributorum pro-
 priis regibus prius pensorum partem tantum mediam exegere Romani, et in
 Macedonia decem, in Illyricum e senatu legatis quinque missis, communi
 eorum et Marci Aemilii consilio Demetriados primae Romanorum civitatis
 moenia deiicienda decreverunt. Amphilochois quoque ab Actolis seorsim
 positus nobilissimos Macedonum quoscumque in unum coactos omni custo-
 dia liberos suae voluntati permiserunt. Impenso quoque incolis et publicis
 commodis studio, ne divitiarum cupiditate res novas nonnulli molirentur,
 cunctos ex integro auri et argenti metallorum redditus suppresserunt. Re-
 gionem porro universam in partes quatuor volvere divisam; prima, quae
 Nestum inter et Strymonem fluvios intercipiuntur, quaeque ad Nesti pla-

Β καὶ Μαρώνια καὶ Αἶνον πόλεις· πρὸς δυσμὰς δὲ τοῦ Στρυμόνος
 V. 214 Βισαλτία πᾶσα μετὰ τῆς ἐν τῇ Σικτικῇ Ἡρακλείας· δεύτερον
 μέρος, ὅπερ ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὄρξει ὁ Στρυμών ποταμὸς, ἀπὸ
 δὲ δυσμῶν ὁ καλούμενος Ἄξιος ποταμὸς καὶ οἱ παρακείμενοι αὐ-
 τῷ τόποι· τρίτον ὃ περιέχει κατὰ δυσμὰς μὲν ὁ Πηνειὸς ποτα-
 μὸς, κατὰ δὲ ἄρκτον τὸ λεγόμενον Βέρον ὄρος, προστεθέντων
 καὶ τινῶν τόπων τῆς Παιονίας, ἐν οἷς καὶ πόλεις ἀξιόλογοι Ἔδε-
 σα καὶ Βέροια· τέταρτον καὶ τελευταῖον, ὅπερ ὅπερ τὸ Βέρον
 ὄρος συνάπτει τῇ Ἠπειρῷ καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα τόποις·
 C ἤγοντο δὲ καὶ πόλεις τέσσαρες τῶν αὐτῶν τεσσάρων μερῶν· τοῦ 10
 μὲν πρώτου Ἀμφίπολις, τοῦ δευτέρου Θεσσαλονίκη, τοῦ τρίτου
 Πέλλα καὶ τοῦ τετάρτου Πελαγονία. ἐν ταύταις ἀρχηγοὶ τέσσα-
 ρες κατετάθησαν καὶ οἱ φόροι ἠθροίζοντο, ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις
 τῆς Μακεδονίας τόποις διὰ τὰς τῶν παρακειμένων ἐθνῶν ἐπι-
 βουλὰς κατέστησαν στρατιώτας. ἐπὶ τούτοις ὁ Αἰμίλιος ἀγωνίας 15
 καὶ πότους μεγαλοπρεπεῖς τῷ πλήθει συντάξας τὰ εὐρεθέντα
 χρήματα εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλε. καταλαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς
 Θρίαμβον καταγαγεῖν ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ στρατηγοῖς κελεύεται
 D παρὰ τῆς συγκλήτου· καὶ πρώτος μὲν Ἀνίκιος καὶ Ὀκταούσιος
 ὁ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ἠγασάμενος, ἀνὰ μίαν ἡμέραν ἐκάτε- 20
 ρος ἐθριάμβευσεν, ὁ δὲ σοφώτατος Αἰμίλιος ἐπὶ τρεῖς. καὶ τῇ μὲν
 πρώτῃ ἅμαξαι χιλιαὶ διακόσιαι προῆλθον φέρουσαι λευκὰς καὶ

1. Αἶνον] Ἰνον B.	5. πῆνιος B.	6. δὲ] τὸν G.	7. Ἔδε- σα B. Ἔδεσα G.
8. Βερόρια m.	16. πότους] Vulgo ποτόε.	12. καί- λα AB.	11. καί- λα AB.
19. Οκτάβιος G.	10. Πελαγονία A.	11. ἐπὶ q om. G.	

gam orientalem, ad Abderam, Maroneam et Aenum civitates, ad Strymonis autem regionem occidentiam, Bisaltiam omnem et Sicticam, Heracleam interiacentem, complectebatur; secundam partem ab oriente Strymon fluvius, ab occidente dictus Axius et his affinia loca terminabant; partem tertiam ab occidentem Peneus fluvius et ad boream Bernus mons circumscribebant, quibus Pannoniae loca quaedam adiungebantur, Edessa nimirum et Berrhoea civitates praeclarae; quarta trans Bernum montem Epiri et Illyrici loca cuncta superioribus annectebat. Urbes totidem quatuor istis partibus praerant; ac primae quidem Amphipolis; secundae Thessalonica; tertiae Pella; quartae Pelagonia dominabatur. In his magistratus quatuor constituti, ad quos collecta vectigalia deferebantur. Ad Macedoniae limites vicinorum populorum refraenandis incursum praesidia posita. Ludos insuper et munera edidit Aemilius; congiarium in populum sanxit; opes autem repertae Romam mittendas curavit; vici quoque retribuendae Aemilio et sub eo meritis decibus Romam reversis triumphum decrevit senatus. Aemilius quidem et Octavius classis praefectus suo die duxit uterque sibi propriam; prudentissimi Aemilii triumpho tres assignati; primo quidem currus mille decanti

τραχείας ἀσπίδας, καὶ ἄλλαι χίλια διακόσαιο ἕμαξαι πλήρεις ἀσπίδων χαλκῶν, καὶ ἕτεραι τριακόσαιο λόγχαι καὶ σαρίσσας καὶ τόξα καὶ ἀκόντια γέμουσαι. προηγούντο δὲ αὐτῶν ὡς ἐν πολέμῳ σαλπικταί. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι ποικίλα εἶδη φέρουσαι ὄπλων, κάμακες ὀκτακόσαιο κυθωπλισμέναι. τῇ δὲ δευτέρῃ προεκομισθῆ νομισμάτων τάλαντα χίλια, ἀργύρον τάλαντα δισχίλια διακόσια, ἐκπωμάτων πλῆθος, ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων ποικίλων ἕμαξαι πεντακόσαιο, ἀσπίδες τε χρυσαῖ καὶ πίνακες ἀναθηματικοὶ πάμπολλοι. τῇ τρίτῃ προηγούντο λευκαὶ βόες εἰκοσιπέντε χίλιαι, χρυσοῦ τάλαντα ἐν φορήμασι διακοσίους εἴκοσι, φιλάρων δέκα ταλάντων χρυσοῦ διάλιθος, χρυσωμάτων παντοῖαι κυτασκευαὶ ταλάντων δέκα, ἐλεφάντων ὀδόντες δισχίλια τριπῆχαις, ἕρμα ἐλεφάντινον ἐκ χρυσοῦ καὶ λίθων, ἵππος φαλάροις διάλιθος καὶ τῇ λοιπῇ κατασκευῇ διαχρῶσθαι πολεμικῶς κεκοσμημένος, κλίνῃ χρυσοῦ στρωματῆς πολυανθῆσι κατεστρωμένη, φορεῖον χρυσοῦ περιπεπετασμένον ποδφύραν, ἐφ' οἷς Περσὲς ὁ δυστυχῆς βασιλεὺς Μακεδόνων ἕμα δυοῖν υἱοῖς καὶ θυγατρὶ μιᾷ καὶ τοῖς ἡγεμόσι διακοσίους πενήκοντα· στέφανοι τετρακόσιοι δοθέντες ἐκ τῶν πόλεων καὶ τῶν βασιλείων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Αἰμίλιος ἐφ' ἑαυτοῦ ἕρματος ἐλεφαντίνου καταπλήκτου.

1. τραχείας B. Post ἕμαξαι in B folium unum excidit, quod pertinet usque ad ζήσας ἐτη πγ' p. 270 d. 5. ὄπλων addidi ex A. κάμακες] καὶ μάκες A. 13. φαλάροις Scaliger. φιλάρους A. φαλάροις G.

candidos brevesque clypeos praeferebant; tum alii mille ducenti clypeis aereis onusti; postremo trecenti lanceis, sarissis, telis et iaculis pleni vehabantur. Praeibant, qui acies praecedunt, tubicines. Sequebantur alii currus varia bellicorum tormentorum supellectile referti; tum vero hastae 800 ferramentis instructae. Delata die secundo nummorum signatorum talenta 1000, argenti talenta 2000, pocula 500, statuarum et variarum imaginum vehentes immensum numerum currus 200 clypei aurei, pateraeque decem sacris dicatae quam plurimae. Diei tertii pompae praebant boves formosi centum et viginti; auri talenta oneribus ducentis et viginti compacta; phiala talentorum auri decem gemmis undequaque radians, aurea variisque supellex talentorum decem, dentes elephantum bis mille singuli cubitorum trium longitudinalis, currus eburneus auro lapillisque onustus, equus gemmatis phaleris reliquoque apparatu aureo et bellis solita ornatus, lectus aureus floridis ac mollibus stragulis instructus et aurea sella purpura circumtecta. Perseus infelix Macedonum rex cum filiis duobus et filia et ducibus ducentis et quinquaginta pone sequebatur; coronae quadringentae a civitatibus et regibus oblatae; agmen extremum clausa eburneo curru arte mira composito vectus Aemilina.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ἑβδομος Ὀνίας υἱὸς Ἰαδδοῦς ἔτη κα΄.
τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,μορ'.

Ἰουδαίων Ὀνίας ἀρχιερεὺς ἔγνωρριζετο υἱὸς Ἰαδδοῦς ἀρχι-
ρέως. 5

Ἀρχιεράτευσεν ἡ Σίμων υἱὸς Ὀνείου ἔτη ιθ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ,ερθ'.

Σίμων Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς υἱὸς Ὀνείου ἔγνωρριζετο, ὃς δι'
C εὐσέβειαν πρὸς θεὸν δίκαιος ἐκλήθη καὶ τὴν πρὸς τοὺς ὁμοφύλους
εὐνοίαν. 10

V. 215 Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν θ΄ Ἐλεάζαρ Σίμωνος ἀδελφὸς ἀνι΄
Ὀνείου παιδὸς Σίμωνος νηπίου καταλειφθέντος, ἐφ' σδ' αἰ
γραφαὶ ἐρμηνεύονται, ἔτη λβ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εσι'.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ι΄ μετὰ Ἐλεαζάρου Μανασσῆς ὁ θεῖος
τοῦ Ὀνείου ἔτη κς΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εσμβ΄. 15

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ια΄ Ὀνίας ὁ προρηθὲς νήπιος υἱὸς
D Σίμωνος τοῦ δικαίου κληθέντος ἔτη ιδ΄. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ,εσξη'.

Ὀὗτος Πτολεμαῖον παρελογίσατο τὸν συνήθη φόρον μὴ τελῶν.
Ἰώσηπος δὲ τις ἀφανὴς Ἰουδαῖος πρὸς Πτολεμαῖον στείλαμενος 20
καὶ δῆθεν τὴν ὀργὴν θεραπεύσας στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ τῆς ὁδοῦ
Ἰουδαίας καθίσταται.

- 2 et 4. ὄνίας A. Ονίας G. 2. Ἰαδδοῦς (sic) A. 4. Ἰαδδοῦ A.
6. ἔτη ιθ΄ addidit m. 8. Ἰουδαίων add. A. ὀνίου A.
11. ἀνι΄ Ὀνείου] ἀπενίου A. 12. ἐφ' — ἐρμηνεύονται hoc
loco A; G post ,εσι'. 14. Ἐλεάζαρον m. 15. ὀνίου A.
16. ὄνίας A.

ANNI MUNDI.

Iudaeorum pontifex 7 fuit Onias filius Iaddus annis 21, mundi vero 5170.

Onias Iudaeorum pontifex Iaddus pontificis filius celebrabatur.

Iudaeorum pontifex 8 Simon Oniae filius annis 19, mundi vero 5191.

Simon pontifex Oniae filius clarebat, ob pietatem in deum et contribulans
urbanitatem Iustus nuncupatus.

Iudaeorum pontifex 9 Eleazar Simonis frater, Antonio Simonis filio pro-
pter infantiam a sacerdotii munere remoto, annis 32, mundi ve-
ro 5210.

Eius tempore scripturae Graecum in sermonem translatae sunt.

Iudaeorum pontifex 10 mortuo Eleazaro Manasses Oniae filius annis 26,
mundi vero 5242.

Iudaeorum pontifex 11 Onias puer memoratus, Simonis cognomento Iusti
filius, annis 14, mundi vero 5268.

Iste solitis vectigalibus non pensis Ptolemaeum regem decepit; quare
Iosephus vir quidam ignobilis ad Ptolemaeum, ut eius iram placaret minus,
Iudaeae totius dux ab eo constituitur.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων πρῶτος βασιλευσε μετὰ Ἀλέξανδρον Φιλίππου ὁ Ἀριδαῖος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ροα'.

Πολυπέργης υἱὸς Ἀντίπατρον ἀνείλε τὸν Ἀριδαῖον.

P. 270

5 Μακεδόνων β' βασιλευσε Κάσανδρος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ροη'.

Μακεδόνων γ' βασιλευσαν παῖδες Κασάνδρου Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀντίπατρος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ροζ'.

10 Μακεδόνων δ' βασιλευσε Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου Πολιορκητῆς ὁ καὶ τῆς Ἀσίας ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ρος'.

Μακεδόνων ε' βασιλευσε Πύρρος μῆνας ζ'.

Μακεδόνων ε' βασιλευσε Λυσίμαχος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν Β ἔτος ,ρος'.

15 Μακεδόνων ζ' βασιλευσε Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἔτος Ξν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ροί'.

Μακεδόνων η' βασιλευσε Πτολεμαῖος Μελέαγρος ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου μῆνας δύο.

Τὴν Μακεδονίαν ἀρχὴν Μελέαγρος παραλαμβάνει μετὰ τὴν 20 ἀναίρεσιν Πτολεμαίου τοῦ Λάγου ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὃν εὐθὺς ἐκβάλλουσι Μακεδόνες μετὰ μῆνας δύο, ὡς ἀνάξιον φανέντα, καὶ ἀντ' αὐτοῦ βασιλεύουσιν Ἀντίπατρον, ἀδελφιδῶν μὲν Κασάν-

1 om. A. 4. Πολυπέργης] Πολυσπέργης m. Πολυσπέργης etiam infra dicitur p. 274 d. Vera nominis scriptura Πολυσπέργων est.

12. τοῦ δὲ κόσμου ,ρος' add. m. 14. ,ροζ' m. 19. μακεδονίας A. Μακεδόνων G.

Macedonum reges.

Macedonum rex primus post Alexandrum Philippi fuit Aridaeus annis 7, mundi vero 5171.

Polysperches Antipatri filius Aridaeum interfecit.

Macedonum rex 2 Cassander annis 19, mundi vero 5178.

Macedonibus loco tertio reges fuerunt Cassandri filii tres Philippus, Alexander et Antipater, annis 3, mundi vero 5197.

Macedonum rex 4 Demetrius, Antigoni filius, Poliorcetes dictus, qui et Asiam tenuit, annis 6, mundi vero 5200.

Macedonum rex 5 Pyrrhus mensibus 7, mundi vero annus 5206.

Macedonum rex 6 Lysimachus annis 3, mundi vero 5207.

Macedonum rex 7 Ptolemaeus Lagi filius anno uno, mundi vero 5210.

Macedonum rex 8 Ptolemaeus Meleager, Ptolemaei Lagi frater, mensibus 2.

Ptolemaeo Lagi filio vivis sublato, Macedonicum imperium frater eius Meleager occupat, quem, ceu regno indignum, post menses duos, Macedones solio confestim deiciunt, Antipatro Philippi filio et Cassandri pa-

Οδρου, υἱὸν δὲ Φιλίππου, δι' ἀπορίαν γένους βασιλεῦσθε. Ὡν μετὰ πέντε ἡμέρας Σωσθένης δημοτικὸς ἐξήλασεν ὡς ἀδυνατοῦντα στρατηγεῖν, Βέρνον τοῦ Γαλάτου ἐπιόντος αὐτοῖς, ὃν Σωσθένης ἐκδιώξας κρατεῖ καὶ αὐτὸς ἔτη δύο τῶν Μακεδόνων. τούτου θανάτος ἀναρχία γέγονε. τῶν δὲ πραγμάτων πρόδοις οἱ ἐξ' Ἀντιπάτρου καὶ Πτολεμαίου καὶ Ἀριδαίου. τοῦ δὲ Ἀντιπάτρου ζῶντος καὶ τοῖς πράγμασι ἐπιβουλευόντος Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ καὶ Κεφίλλας τῆς θυγατρὸς Ἀντιπάτρου μεταποιεῖται τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς ἔτη μδ', ὃς ἐν Γόνασι τραπεῖς τῆς Θετταλίας Γονατῆς ἐπεκλήθη. ἦν δὲ καὶ πρὸ τοῦ βασιλεύσαι Μακεδόνων ἔτη ιβ' βασιλεύσας. οὗτος τῆς πάσης Ἑλλάδος ἐγκρατῶς ἐκυρίευσεν ζήσας ἔτη πγ'.

- V. 216 Μακεδόνων θ' ἐβασίλευσεν Ἀντιπάτρος ἡμέρας με'.
 Μακεδόνων ι' ἐβασίλευσε Σωσθένης ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ςια'.¹⁵
 Μακεδόνων ια' ἀναρχίας ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ςαγ'.
 Μακεδόνων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἀντίγονος ὁ Γονατῆς ἔτη μδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ςιαέ'.

P. 271 Μίλων παρέδωκε Ῥωμαίοις Τάραντον.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης, ὁ καὶ Μακεδόνων βασιλεύσας, πολεμῆ Ῥωμαίοις προτραπεῖς ὑπὸ

9. Γόνασι] Γόναις supra p. 267 a. 16. ια' B. ια' ἐβασίλευσεν G.
 17. Post μδ' AB inferunt Μήλων — Τάραντον. 19. Σαορέ-
 δην praefixit G. μήλων AB. Vide Eusebium p. 351. Τάραντον
 Scaliger p. 65.

truncle ob regii generis defectum in eius locum ambrogato; cum cum militia ignarum et muneri imparem, solo dierum quinque spatio elapso, Sosthenes vir privatus regno pellit, Berne Galata utriusque iam cum copiis imminente et Macedonum imperium tenet annis duobus. Eo defuncto actum interregnum. Rem autem publicam administrabant qui Antipatri, Ptolemaei et Aridaei factiones sequebantur. Porro superstitie adhuc Antipatro et iacidiis regnum appetente Demetrio Poliorceta et Cephilla Antipatri filia natus Macedonum sceptrum assequitur annis 44, qui Gonis in Thessalia educatus, Gonatae nomen tulit. Caeterum ante obtentum in Macedoniae imperium iam annis duodecim regnarat, ac demum Graeciam universam sibi subiectam fecit, vixitque annis 83.

Macedonum rex 9 Antipater diebus 45.

Macedonum rex 10 Sosthenes annis 2, mundi vero 5211.

Macedonum principis 11 loco, interregni anni 2, mundi vero 5213.

Macedonum rex 12 Antigonus Gonatas annis 44, mundi vero 5215.

Miscellaneous.

Milo Romanis Tarentum tradit.

Sub hoc tempus Pyrrhus, Epirotarum princeps, qui Macedonum imperium etiam tenuit, Tarentinorum consiliis bellum Romanis infert, primo

Ταραντίνων, καὶ κρατεῖ κατ' ἀρχὰς μὲν τοῦ πολέμου, πρὸς αὐτῇ σχεδὸν γεγονὼς τῇ Ῥώμῃ. τραπίεις δὲ ὕστερον φεύγει στρατηγούντος Κορνηλίου Τεντάλου, τοῦ καὶ τὴν ὑπάτων ἔχοντος ἀρχῆν. τὸ δὲ πλείστον ἀποβαλὼν τῆς δυνάμεως, οὓς τε εἶχεν ἐλθῶντας, οὐκ ἄλλοτε Ῥωμαίοις ὀφθέντας πρὸ τούτου, διαδιδράσκει διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Ἑπειρον ἐλθὼν.

B

Πύρρος ὁ Ἑπειρώτης μετὰ τὴν πρὸς Ῥωμαίους μάχην καὶ τὴν ἐκεῖθεν φυγὴν κατὰ Πελοποννησίων ἐκιστρατεύσας ἀναρρεῖται κεράμῳ πληγείς τὴν κεφαλὴν ὑπὸ γυναικὸς Ἀργολίδος ἀπὸ 10 στέγους διὰ πυλίδος, εἰσβαλὼν τῇ πόλει καὶ βία τὸ Ἄργος εἰλεῖν.

Μακεδόνων ἐφ' ἐβασίλευσε Δημήτριος υἱὸς Ἀντιγόνου ἔτη ε'. οὗτος Λιβύης πάσης καὶ Κυρήνης ἐκράτησε, τὴν πατρίαν τε ἀρχὴν ἀνεκτίσατο. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μισθ'.

Ἀλεξανδρέων βασιλεῖς.

5. Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου πρῶτος μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Δάγου ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μισθ'.

Πτολεμαῖος ὁ Δάγου δόλῳ παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπάτη πολλοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας μετώκισεν εἰς Αἴγυπτον, οὓς 0 μετ' αὐτὸν ὁ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος ἤλευθέρωσεν.

1. ταραντινῶν AB. 2. γεγοναίς σχεδὸν G. 3. τετάλου B. 4. τερετίλλου A. Τερτούλλου G. Est P. Cornelius Dolabella. 12. οὐτος — ἀνεκτίσατο post μισθ' collocavit G. 15. τὸν om. B. 19. Vulgo μετώκισεν. 20. ὁ Πτολεμαῖος Φιλάδελφος G.

que conflictu superior visus, ad ipsam ferme Romam castra posuit; a Cornelio tamen Tertullo consule et exercitus duce fugatus est; et amissa copiarum parte plurima, elephantibusque nondum antehac Romae visis relictis mari fugiens repetit Epirum.

Pyrrhus Epirotarum rex post cladem a Romanis acceptam et eius e Romana terra fugae recessum, armis in Peloponnesios versis, mulieris Argivae manu tegula e tecti fenestella deiecta percussus caput, cum iam in mediam urbem Argos irrupisset et armorum vi teneret, vitam perdidit.

Macedonum rex 13 Demetrius, Antioni filius, annis 10, mundi vero 5291.

Hic Libyae universae et Cyrene ipsi dominatus est et patrium imperium recuperavit.

Alexandrinorum reges.

Alexandriae et Aegypti rex primus, ab Alexandri morte institutus est Ptolemaeus, Lagi filius, annis 40, mundi vero 5171.

Ptolemaeus Lagi captis dolo Hierosolymis Iudaeorum plurimos in Aegyptum transtulit, quos demum Ptolemaeus Philadelphus libertati restituit.

Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου β' βασιλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεσα'.

D Πτολεμαῖον τοῦ Λάγου κεραννῶ τεθνεώτος, ὡς προλέγεται, ἐν τῇ κατὰ τῶν Γαλατῶν μάχῃ, τὴν μὲν Αἰγύπτου ἀρχὴν κληροῦται μετ' αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος παῖς αὐτοῦ, 5 ἀνὴρ τὰ πάντα σοφὸς καὶ φιλοπονώτατος, ὃς πάντων Ἑλλήνων τε καὶ Χαλδαίων, Αἰγυπτίων τε καὶ Ῥωμαίων τὰς βίβλους συλλεξάμενος καὶ μεταφράσας τὰς ἀλλογλώσσους εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν, μυριάδας βιβλίων ἰ' ἀπέθετο κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ συστάσαις βιβλιοθήκαις.

Οὗτος τὴν Φάρον Ἀλεξανδρείας μεγαλοπρεπῶς ἀνέστησε διὰ Σωστράτου Δεξιφάνους Κνιδίου, οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεται ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ πύργῳ τῆς Φάρον οὕτως· Σωστράτος Δεξιφάνους P. 272 Κνίδιος σωτήρσι θεοῖς ὑπὲρ τῶν πλοῖζομένων.

Ὁ αὐτὸς τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους Ἰουδαίους μυριάδας δώδεκα ἔξωνησάμενος ταλάντοις νξ' ἐκ τοῦ στρατεύματος V. 217 ἐλευθέρους ἀνήκε πόθῳ τῆς μεταφράσεως τῶν παρ' αὐτοῖς θείων εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν, ὑπὲρ ὧν ἀναθήματα πολυτελεῖ χροσῶ πολλῶ καὶ λίθοις τιμοῖς ἐμμελῶς κατεσκευασμένα τῷ θεῷ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐξέπεμψεν, Ἐλεαζάρῳ τε τῷ τηρικαῦτα ἀρχιερεῖ δω- 20 ρα πλείστα, καθὼς ἐν τοῖς Πτολεμαϊκοῖς γέγραπται, πρεσβεσάμενος σταλῆναι τὰς ἱερὰς δέλτους εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἄνδρας

3. κεραννῶ] τοῦ καὶ Κεραννοῦ Scaliger p. 66. 8. ἀλλογλί-
τας G. 12. Vulgo Δεξιφάνους. 13. οὗτος B. οὗτος G.
σωστράτου Δεξιφάνους B. Σωστράτου Δεξιφάνους G. Correcti
Scaliger. 14. πλοῖζομένων B. 17. θείων γραφῶν m.

Alexandriae et Aegypti rex 2 Ptolemaeus Philadelphus annis 38, mensi vero 5211.

Ptolemaeo Lagi filio fulminis ictu mortem obeunte, ea quam cum Galatis habuit pugna, prout narratum est, Aegypti imperium Ptolemaeus eius filius, vir omni scientiarum cultu ornatus et laboris patientissimus adū, qui Graecorum omnium, Chaldaeorum, Aegyptiorum et Romanorum collectis libris et ex aliena dialecto in Graecam versis, myriades decem bibliothecis Alexandriae a se constructis custodiendas reposuit.

Idem Sostrati Cnidii Dexiphani filii ope in Alexandriae porta sumptibus immensis Pharum erexit, excelsissima Phari turrium artificis aenea praefereute in hunc modum. Sostratus Cnidius Dexiphani filius diis servatoribus navigantium gratia consecravit.

Iudaeorum duodecim myriadibus ab exercitu captis talentorum 460 pretio redemptis, scripturarum, quas servabant, versionis Graecae cupidus libertatem restituit. Earum comparandarum gratia donorum auro lapide- que ornatorum variam ac pretiosam suppellectilem deo Hierosolymis veni et appendit. Eleazarum eo tempore pontificem, Ptolemaei ipsius historiae teste, sibi conciliavit; legatisque missis, codices sacros, sacerdotesque litteratos et tum scripturarum tum Graecanicae eruditionis gnaros Alexan-

ιερός ἀκριβῶς ἐπιστήμονάς τε αὐτῶν καὶ τῆς Ἑλλήνων ἐμπεί-
 ρους παιδεύσεως, ὡς ἂν ἀσφαλῶς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς ἐρμη-
 νευθεῖεν αὐτῶ. τοῦτο δ' ἦν, οἶμαι, θείας ἔργον ῥοπῆς πῶρω-
 θεν φιλοσύνης τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις προκατα-
 5 βλαβῆσθαι καὶ τοῖς ἔθνεσι πρὸ τῆς θείας σαρκώσεως ὁδοποιούσης
 τὴν θεόφραστον παιδεύειν. ἑβδομήκοντα γὰρ ἄνδρας ἱεροῦ καὶ
 σοφοῦς κατ' ἄμφω τὰς γλώσσας ὁ αὐτὸς σοφώτατος βασιλεὺς
 10 ἐξ Ἱερουσαλήμ σὺν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ἐχρυσογραφημέναις ἀπο-
 δέξάμενος καὶ τὴν αὐτῶν ἐτοιμότητα πρὸς πᾶσαν φυσικὴν καὶ
 μαθηματικὴν πύσιν ἐκπλαγεῖς, δώροις πρότερον φιλοθέω βασι-
 15 λέϊ καὶ λόγοις ἡπίοις ἐξελεπάρησε νύσση σπουδῆ ταύτης ἀφρόνως
 ἐρμηνευθῆναι, χωρίον εὐκράεστατον αὐτοῖς ἀφορίσας τὴν Φά-
 ρον. οἱ δὲ θεοφιλεῖς ὄντες καὶ ταῖς ψυχαῖς ἠνωμένοι κατὰ συζυ-
 γίας διαιρεθέντες ἐν ἑβδομήκοντα δύο ταῖς ἡμέραις ὁμοψύ-
 20 χως ἐπιπνοῖα θεοῦ τὴν ὅλην Ἑβραίων φωνὴν μετέφρασαν. τῆς
 ἐπαναγνωσθείσης Πτολεμαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν
 σοφοῖς Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ παρ' Ἑλλήσιν ἀνδρὶ σπουδαίῳ καὶ
 πολυμαθεῖ, Μενεδήμῳ τε φιλοσόφῳ καὶ ἑτέροις ἀνθρώποι τῷ
 25 τηρικαῦτα, ὠμολογήθη μόνη θεόπνευστος εἶναι παρὰ πᾶσαν
 γραφὴν ἔγνωσμένην αὐτοῖς. ἐπὶ τούτοις ἐορτάσας ὁ βασιλεὺς
 πλείστοις τε δώροις ἄλλοις φιλοτιμησόμενος αὐτοὺς καὶ τῷ ἀρ-

1. ἀκριβῶς B. ἀκριβεῖς G. τῆς] τῶν G. 2. ἐρμηνευθῆ ἐν,
 αὐτῶ B. 8. χρυσογραφημέναις G. 11. ἡπίοις B.
 ταύτης] ταύτην G. 12. ἀφορίσας B. 14. αἰρεθέντες G.
 21. αὐτοῦς B. αὐτοῖς G.

driam mitti et eorum opera ex Hebraea dictione in Graecam scripturas
 reddi precatus est. Divini reor impulsus et caelestis providentiae rerum
 magnarum argumenta materiemque disponentis, et ante divinae incarnatio-
 nis momentum gentilium animos ad uberiores et amplam dei notitiam ma-
 nuducantis fuit hoc opus. Sacros enim viros Septuaginta, utriusque lin-
 guae apprimè peritos ex Hierusalem sacra volumina characteribus aureis
 exarata ferentes rex ipse eruditissimus excepit, et, qua de physicis et ma-
 thematicis quaestionibus prompte tractabant doctrinam miratus, blando col-
 loquio, donisque religioso principe dignis delinitos, loco et aëre temperato
 ad Pharam locari iussos scripturis interpretandis animum sincere admovere
 sollicitus rogabat. Illi ceu pietate in deum eximii, et ad invicem animis
 devincti, bini ac bini separatim diebus duobus et septuaginta deo voces
 singulas inspirante, textum Hebraicum totum interpretati sunt; quo deinde
 a Ptolemaeo Philadelpho et eruditis penes eum viris et a Demetrio Phale-
 reo viro apud Graecos litteris dedito et iisdem copiose ornato et a Me-
 nedemo philosopho aliisque scientiarum cultu florentibus perlecto, solus
 ipse deo dictante exaratus et cuilibet alteri illuc usque habitae rerum noti-
 tiae praeferebat a cunctis iudicatus est. Festivis ideo sacris institutis, in-
 terpretes muneribus plurimis donatos Ptolemaeus remisit; aliisque simul

μερεῖ καὶ τῷ ἱερῷ ἐξέπεμψεν, εὐχαριστῶν τῷ τῶν ὄλων Θεῷ. τὰ κατὰ τὴν διὰ λιβνόν τράπεζαν τὴν σταλεῖσαν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ τὸ φιλότιμον ἔμα καὶ φιλόσοφον Πτολεμαίου Ἰώσηπος ἱστορεῖ καταπλήκτω ἤκω, ὅπως τε Θεόπομπος φιλόσοφος παρεφρόνησε τολμήσας ἱστορῆσαι περὶ αὐτῶν καὶ Θεόδοκτος στρατηγικὸς ἐτυ-
 P. 273 σταίου ἐνδὸς τῶν φιλων αἰτήσαντος Πτολεμαίου ἰβ' μυριάδες Ἰουδαίων ἐξωνήσσει βασιλικῶς χρήμασι παρὰ τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐξαπεστάλησαν, ἡ δὲ δραχμῶν ὑπὲρ ἐκάστου δοδυσῶν, ὡς εἶναι τὰ ὑπὲρ αὐτῶν λύτρα τάλαντα υἷ'. Ἀρισταῖον καὶ Ἄνδρέαν δύο πρωτίστους ἀρχόντων ὁ Φιλάделφος ἐξέπεμψε Πτολεμαῖος εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Ἐλεάζαρον μετὰ σκευῶν χρυσῶν καὶ διαλιθῶν πολλῶν καὶ ἀργυρῶν ταλάντων ρ' καὶ ἄλλων δώρων, αὐτῶν σταλῆναι αὐτῷ τὰς θείας γραφὰς καὶ ἄνδρας σοφοὺς ἐμνηνεύοντας αὐτήν, ὡς Ἰώσηπος. Πτολεμαῖος οὗτος ὁ Φιλάδελφος πᾶσαν πανταχόθεν, ὡς εἰπεῖν, συμφορήσας βίβλον τῆς Β οἰκουμένης, σπουδῇ τοῦ Φαληρέως Δημητρίου τρίτου νομοθέτου Ἀθηναίων, ἀνδρὸς παρ' Ἑλλήσι σπουδαίου, ἐν οἷς καὶ τὴν Ἑβραίων γραφὴν, ὡς προτέτακται, τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκην καθίστησιν ῥλβ' ὀλυμπιάδι, ἧς πληρουμένης τελευτᾷ. δέκα 20 μυριάδες βιβλίων ἦσαν, ὡς τινὲς φασιν.

5. αὐτῶν αὐτὸν B. στρατηγικὸς B. στρατηγὸς G. 7. τῶν φιλων om. G. 9. Ἰουδαίων B. Ἰουδαίων G. 10. Ἀρισταῖον] ἀρισταῖον AB. Ἀρισταῖον G. 13. καὶ ἄλλων δώρων om. G. 15. ὡς B. ὡσάν G. 16. βίβλον] βιβλὸς G. 18. ἀθηναίων B. Ἀθηναίου G. καὶ om. G. 19. τὴν B. καὶ G. 20. ρλβ'] ρλβ' m. μυριάδες βιβλίων m. μυριάδας βιβλὸς G. βιβλίων etiam ex AB enotatum. 21. ἦσαν] εἶσαν B.

pontificem et templum universorum deo gratias acturus prosequutus est. Mensam certe lapillis pretiosis conspicuam ab eo in Hierusalem missam et liberale vereque philosophicum eius studium claro dicendi genere Iosephus celebravit; utque insuper Theopompus philosophus huiusmodi rebus historiae suae insertis dementia laboraverit et Theodectus dux dramate de illis vesane edito caecitate percussus est, et ambo pariter audaciae poenitentes curati sunt, auctor idem enarrat. Uno Aristeia rogante Iudaeorum myriades 12 ab exercitu eos sibi mancipante, drachmis in capita singula 120 pretiis summa ad talenta 460 adscendente redemptae et in Iudaeam postliminio amandatae. Sane Aristeiam et Andream procerum praecipuos a Ptolemaeo Philadelpho cum vasis aureis et gemmarum ornatu pretiosis, nec non argenti talentis centum sacras scripturas sibi donari et viros sapientissimos earum interpretes una exhiberi rogatum missos Iosephus memorat. Ptolemaeus iste Philadelphus varis undequaque terrarum, ita dicam, compartitis libris, ad quos divinam, ut praenisiimus, scripturam adiunxit, Demetrii Phaleri legislatoris apud Athenienses tertii viri Graecorum litterarum studiosissimi cura bibliothecam Alexandriae instaurat Olympiade 131, qua exornata decessit pariter e vita. Librorum, ut aiunt, myriades decem in eam congestas

Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου τρίτος ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ V. 218
 Εὐεργέτης ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσμθ'. C

Ἀσίας βασιλεῖς.

Ἀσίας πρῶτος μετὰ Ἀλέξανδρον Ἀντίγονος ἐβασίλευσεν ἔτη ιη'.
 5 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εροα'.

Ἡ τῶν Μακκαβαίων ἱστορικὴ γραφὴ τοὺς Ἑλλήνων βασιλεῖς
 ἀπὸ Ἀντιγόνου ἀριθμεῖ, ἦν Ἰώσηπος ἔγραψεν, ἥτις τῶν μὲν
 Θεοπνεύστων οὐκ ἔστι, χρησίμη δὲ πάντων πέρυκεν.

Ἀντίγονος Ἀντιγονίαν τὴν πρὸς τῷ Ὀρόντη ποταμῷ ἔκτισεν,
 10 ἣν Σέλευκος ἐπικτίσας Ἀντιόχειαν ἀνόμασεν.

Ἀσίας μόνης β' Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς, Ἀντιγόγου παῖς,
 ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ερπθ'.

Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν ὁ Σέλευκος λαβὼν ἐν Κιλικίᾳ D
 βασιλικῶς τηρεῖσθαι προσέταξεν ἕως θανάτου ὑπὸ χεῖρα τὴν τῆς
 15 Ἀσίας ἀρχὴν κησάμενος. ἐκβαλὼν δὲ καὶ Λυσιμαχὸν τῆς Μακε-
 δόνων ἀρχῆς, ἀναιρεῖται τάχιστα ὑπὸ τοῦ Λέγου Πτολεμαίου
 τοῦ καὶ Κεραυνοῦ. καὶ κρατεῖ Μακεδόνων ὁ αὐτὸς Πτολεμαῖος
 ἔτος ἐν μῆνας πέντε, καὶ ἀναιρεῖται κατὰ τὸν Γαλατικὸν πόλεμον.

Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς τὴν πόλιν Σαμαρέων ἐπόρθησεν.
 20 Ἡ τῆς Ἀσίας βασιλεία κη' ἔτη διαρκέσασα ὑπὸ Σέλευκον γέ-
 γογε.

9. ὀρέντη AB. Orontem Eusebius p. 348. 11. μόνης om. G.
 15. τὸν Λυσιμαχὸν G. 17. ὁ] καὶ G. 19. Σαμαρέων] Σαμα-
 ρεῖαν G. Conf. p. 275 b. Samariam urbem Eusebius p. 348.
 20. κη'] λς' m.

Alexandriae et Aegypti rex 3 Ptolemaeus Euergetes annis 24, mundi
 vero 5249.

Asiae reges.

Asiae rex primus post Alexandrum Antigonus annis 18, mundi vero 5171.

Historicus de Maccabaeis liber ab Iosepho conscriptus Graecorum reges
 ab Antiocho numerare exorditur; idem divinarum scripturarum catalogo
 licet non accenseatur, admodum tamen utilis iudicatur.

Antigonus ad Orontem fluvium Antigoniam urbem condidit, quam ae-
 dibus absolutam Antiochiam appellavit Seleucus.

Asiae rex 2 Demetrius Poliorcetes, Antigoni filius, annis 10, mundi vero
 5189.

Demetrio Poliorceti in Cilicia capto et exinde ad mortem detento regio
 honores Seleucus deferrī iussit; quare totum Asiae imperium suae subicit
 potestati. Erepto quoque regi Lyaimacho Macedonum regno, haud diu
 post a Ptolemaeo, Lagi filio, cui cognomen Ceraunus, misere interficitur.
 Ptolemaeus iste inito cum Galatis certamine anni unius et mensium quinque
 mora interposita, occiditur.

Demetrius Poliorcetes urbem Samariam devastavit.

Asiae regum annis 85 stans in Selouci potestatem vesit.

P. 274

Συρίας καὶ Βαβυλωνίας βασιλεῖς.

Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ τῶν ἄνω τόπων πρῶτος Σέλευκος
Νικάνωρ ἐβασίλευσεν ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,μοα'.

Ἐδεσσηνοὶ τοὺς χρόνους ἔνθεν ἀριθμοῦσι.

Σέλευκος Ἀντιόχειαν τὴν πρὶν Ἀντιγονίαν ἐπέκτισεν ἰβ' ἔτα5
τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Ὁ αὐτὸς Λαοδίκειαν, Σελεύκειαν, Ἀπάμειαν, Ἐδεσσαν,
Βέροιαν, Πέλλαν.

Σέλευκος Βαβυλώνα παρεστήσατο.

Σέλευκος ἐν ταῖς νέαις πόλεσιν Ἰουδαίους συνήγαγεν Ἐδ-10
λησι.

B Ῥωξάνην σὺν Ἀλεξάνδρῳ παιδί πεμφθεῖσαν εἰς Ἀμφίπολιν
Σέλευκος Νικάνωρ ἀφανίζει, Κασάνδρου κελεύσαντος, ὡς φασί.

Τότε Κάλλιππος Κυζικηνὸς ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο καὶ Λα-15
νόσιος ὁ τὰς πόλεις γράψας.

Ἐρασίστρατος διαφανὴς ἰατρός ἐπὶ Σελεύκου ἐγνωρίζετο, ὃς
διαγνὸς Ἀντιόχου τὸν Σελεύκου παῖδα δεινῶς νοσοῦντα δι' ἔρω-
τα τὸν πρὸς τὴν Σελεύκου τοῦ πατρὸς γαμετὴν θυγατέρα Δημη-
τρίου ἐθανυμαστῶθη. ὅθεν καὶ Σέλευκος τῷ πάθει περιαληγῆσας
παραχωρεῖ τῷ παιδί Ἀντιόχῳ τῆς γαμετῆς. 20

2. πρῶτος post Βαβυλωνίας transfert B. 4—5. Ἐδεσσηνοὶ — τὴν
πρὶν om. G. 4. Ἐδεσσηνοὶ] αἰδεσινοὶ A. αἰδεσινοὶ B. 7. Ἐδε-
σαν AB. 8. Βέροιαν G. 10. Vulgo συναίχθησαν. Hoc vitium
hic et alibi correxit Scaliger. 13. νικάνωρα A. νικάνωρα B.
14. κάλλιπος A. κάλλιπος B. 15. ἀστρολόγος B. 16. Σελεύκου]
σέλευκον A.

Syriae et Babyloniae reges.

Asiae, Babyloniae et locorum ea superiorum rex primus Seleucus Nica-
nor annis 33, mundi vero 5171.

Anno regni 12 Antiochiam urbem absolvit.

Idem Laodiceam, Arameam, Edessam, Berrhocam et Pollam per-
fecit.

Seleucus ditione Babylonem accepit.

In novis urbibus Iudaeos cum Graecis cohabitare permisit.

Roxanem cum Alexandro puero Amphipolin missam Seleucus Nicanor,
Cassandri iussu, ex historicorum vulgo, e medio sustulit.

Eius tempore Calippus Cyzicenus astrologus et Dionysius, qui de
urbibus tractatum suscepit, florebat.

Erasistratus quoque medicus eximius Seleuci tempore celebrabatur;
qui cognito Antiochi Seleuci filii erga patris coniugem Demetrii filiam ex
amore morbo, laudem eximiam consequutus est. Seleucus filii Iugurci
compatiens coniugis ei cessit amplexibus.

Ἀσία, Συρία, Βαβυλωνίας β' βασιλευσεν Ἀντίοχος ὁ Σωτὴρ ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρσδ'.

Οὗτος ὁ Ἀντίοχος Σωτὴρ λεγόμενος ἔσχεν ἐκ τῆς Θυγατρὸς ^{V. 219} Δημητρίου, γαμετῆς δὲ Σελεύκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Στρατονίκης ^C ἑσφάρανα υἱὸν Ἀντίοχον, τὸν ἐπικληθέντα Θεόν, ὃς καὶ βασιλευσε μετ' αὐτὸν Συρίας καὶ Ἀσίας ἔτη ιε'. καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Ἐφέσῳ. Συρίας καὶ Ἀσίας γ' βασιλευσεν Ἀντίοχος ὁ ἐπικληθεὶς Θεὸς ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρσγ'.

Σποράδην.

10 Ἀστυάναξ Μιλήσιος παγκράτιον νικᾷ τὸ τρίτον. οὗτος δὲ καὶ ^D ἔξ ἀνδρῶν σιτία κατήσθιε.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐγνωρίζετο τρίτος νομοθέτης Ἀθήνησιν. οὗτος Ἀθηναίοις ἀποδοὺς τὴν δημοκρατίαν ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον.

15 Μενέδημος καὶ Σπένσιππος φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

Ῥωμαῖοι Κελτοὺς καὶ Τυρρηνοὺς ἐνίκησαν καὶ τὴν Σαβίνων γῆν ἐκλήρωσαν.

Οἱ Μακεδόνων ἡγεμόνες ἐστασίασαν.

Περδικκας εἰς Αἴγυπτον ἐστράτευσεν.

20 Πολυπέρχης υἱὸς Ἀντιπάτρου ἀνείλε τὸν Ἀριδαῖον.

3. ὁ ἀντίοχος B. Ἀντίοχος ὁ G. 5. ἄρρανα B. ἄρρανα G.

11. ἔξ om. B. σιτία] σιτία B. 13. δημοκρατίαν B.

15. Μενέδημος] Menander vitiose Eusebius p. 348. 16. Τυρρηνοὺς Scaliger p. 66. Vulgo τυράννοισ. Sabinos Eusebius p. 349.

σαβινῶν B. 20. πολυπέρχης AB. Πολυπέρχης G. Conf. ad p. 270 a. ἀριδαῖον B.

Asiae, Syriae et Babyloniae rex 2 Antiochus Soter annis 19, mundi vero 5204.

Antiochus iste Servator dictus, Stratonice Demetrii filia, Seleuci vero patris proprii coniuge filium Antiochum Deum agnominatum suscepit, qui regnum Syriae et Asiae, patre mortuo, tenuit annis 15 et Ephesi diem extremum obiit.

Syriae et Asiae rex 3 Antiochus, cognomento Deus, annis 15, mundi vero 5223.

Miscellanea.

Ashtanax Milesius tertium Pancratio victor. Cibos qui viris sex sufficerent solus devorabat.

Demetrius Phalereus Atheniensium legislator tertius agnoscebatur. Populi restaurata potestate secessit in Aegyptum.

Menedemus et Speusippus philosophi celebres.

Romani Celtas et tyrannos proffigant et Sabinorum agros possident.

Macedonum duces tumultuantur.

Perdiccas in Aegyptios bellum movet.

Polysperches Antipatri filius Aridaeum occidit.

- Λυσιμαχία ἐν Θράκῃ ἐκτίσθη.*
 P. 275 *Ἀγαθοκλῆς ἐν Συρακούσαις ἐτυράνησεν.*
Ῥωμαῖοι Μάρσουσ καὶ Ἰμβροῦσ καὶ Παλλινούσ παρεστῆσαντο.
Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἐπέμψαν. 5
Κύπρον Πτολεμαῖος ἐκράτησεν.
Ὁ Λαμιακὸς πόλεμος ἐκινήθη.
Ἀναξιμένησ καὶ Ἐπίκουροσ ἐγνωρίζετο.
Ἐν Ῥώμῃ παρθένοσ τις φθαρεῖσα ἀηγήθη.
Θεόδωροσ ἄθεοσ ἐγνωρίζετο. 10
Ῥωμαῖοι Σαννιτῶν Ἀρύβων τελείωσ ἐκράτησαν.
Μένανδροσ ὁ κωμικὸσ ποιητῆσ πρώτοσ δρῶμα διδάξασ Ὀργῆν ἐνίκα.
 B *Θεόφραστοσ φιλόσοφοσ ἐγνωρίζετο.*
Δημήτριοσ ὁ Πολιορκητῆσ τὴν πόλιν Σαμαρέων ἐπόρθησ. 15
Μένανδροσ ὁ κωμικὸσ ἐτελεύτησεν.
Ὁ Σάραπισ ἢ ὁ Σόραπισ ἢ ὁ Σείραπισ κατὰ τινῶσ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ιδρύνθη.
Μία τῶν ἐν Ῥώμῃ παρθένων ἀηγήθη φθαρεῖσα.

2. συρακουσσαισ A. 3. Ἰμβροῦσ] Οὐμβροῦσ m. Isidros Eusebii p. 348. παλλινούσ AB. Παλληνοῦσ G. Παλλίγνοῦσ m. Pelicci Eusebii. 9. τις om. G. 11. Σαννιτῶν G. 12. Μένανδροσ] Mirabiliter haec pervertit Armenius Eusebii interpres p. 347. 15. τὴν πόλιν Σαμαρέων] Σαμαρέων πόλιν G. Conf. p. 273 d. 17. ὁ Σάραπισ] σάραπισ B. ὁ Σόραπισ Scaliger. p. 67. σείραπισ B. Δισάραπισ G. ὁ σείραπισ A. ὁ σείραπισ B. ὁ Σείραπισ G. Sarapis — qui et Sorapis itemque Sirapis Eusebii p. 351.

Lysimachia condita in Thracia.
Agathocles tyrannidem exercet Syracusis.
Marsos, Umbros et Pelignos deditione ceperunt Romani.
Romani colonias deducunt.
Ptolemaeus Cypro potitur.
Bellum Lamiacum motum.
Anaximenes et Epicurus vigeant.
Vestalis corrupta Romae morte plectitur.
Theodorus Atheus vivebat.
Samnitum praedonum Romani ex integro superiores effecti.
Menander comicus primo dramate Ira publicato palmam refert.
Theophrastus philosophus celebrabatur.
Demetrius Poliorcetes Samariam urbem depopulatur.
Menander comicus moritur.
Sarapis, qui Sorapis et Serapis, ex nonnullorum sensu Alexandria collocatur.
Vestalium una Romae corrupta capitis damnatur.

Ῥωμαῖοι Κρότον ἔλαβον.

Ἐν Ῥώμῃ πρῶτον ἀργυροῦν ἐκόπη νόμισμα.

Ῥωμαῖοι Καλαβρίαν ἔλαβον καὶ ὑπέταξαν καὶ Μεσσήνην. C

Ἄρατος ποιητῆς ἐγνωρίζετο, ὃς ἔγραψε τὰ Φαινόμενα.

- 5 Οἱ βασιλεῖς Ποντίων δέκα κατὰ τούτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη σιή'. περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

Καππαδοκῶν βασιλεῖς ζ' χρόνους ρξ' διαρκέσαντες κατὰ τούτους ἤρξαντο τοὺς χρόνους, ὡς Διόδωρος γράφει.

- 10 Καρχηδόνιοι Ῥωμαίων ἑ' ναῦς ἔλαβον ἐν Σικελίᾳ, τρέψαντες καὶ τὸν ὑπατον Μέτελλον.

Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἐστειλαντο.

Ἐν Ῥώμῃ παρθένος καταγνωσθεῖσα τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑστίας ἑαυτὴν ἀνείλε.

- 15 Νικομήδειαν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἔκτισε Νικομήδης βασιλεὺς Βιθυνῶν.

Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ νικήσαντες ἑκατὸν πόλεις τῆς Λιβύης ἔλαβον.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Ἱέρων τύραννος Σικελίας κρατεῖ

- 20 Συρακουσῶν καὶ κατὰ Ῥωμαίων Καρχηδονίους συμμαχεῖ, ἦν ἡκα πρῶτος πόλεμος Ῥωμαίους πρὸς Καρχηδονίους κινήθεις ἔτη κρα-

1. Κρότον] Κρότωνα Scaliger. Crotum Eusebius p. 350. 2. ἀργυροῦν A. ἀργυρόν B. 3. ἔλαβον καὶ om. B. Romani Calabria positam sunt Messanarum ceperunt Eusebius p. 351. μεσσήνην B. Vulgo Μεσσήνην. 6. ἀπόλλωρος B. 8. καππαδοκῶν B. Καππαδοκῶν G. 11. μέτελλον B. 20. συρακουσῶν A. Ῥωμαίων] Ρωμαίους G. 21. κινήθεις B. θεις G.

Romani Crotonem capiunt.

Nummus argenteus Romae primum cusus.

Romani Calabriam invadunt et Messanam.

Aratus poeta Phaenomenorum scriptor laudabatur.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

Cappadocum reges septem annis 160 durantes, hac aetate prima regni fundamenta, teste Diodoro, dederunt.

Carthaginenses navibus Romanorum nonaginta captis, Metellum consulem in fugam vertunt.

Romani colonias mittunt.

Virgo Vestalis Romae damnata vitam sibi praeripit.

Nicomedes Bithyniae rex Nicomediam suo nomine condit.

Carthaginensibus mari superatis Libyae civitates centum Romani capiunt.

Temporibus istis Hiero Siciliae tyrannus Syracusas invadit et primo bello, quod Romanos inter et Carthaginenses per annos viginti tres continuatum est, armis Carthaginenses luvit; bello secundo Valerius cum Apio

- v. 220 τει κγ'. δεύτερος μετὰ Ἀπίωνα Οὐαλλέριος ὑπατεύων πάσης ἑξελάσας Σικελίας Καρχηδονίους, τὰς τε ἐν αὐτῇ πόλεις ὑπὸ Ῥωμαίους ποιεῖται, πλὴν Συρακουσῶν πόλεως, ἣν εἶχεν Ἴερον σὺν τοῖς Ἀφροῖς δεύτερον ἠττηθεῖς. τότε καὶ Λιβύης ῥ' πόλεις εἶλον Ῥωμαῖοι· Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους ἐνίκησαν, ἦνίκα καὶ Τούλλος
- P. 276 ὑπατος μετὰ πόλεμον κγ' ἐνιαυτῶν κρατεῖ Καρχηδονίων καὶ ὑπὸ Ῥωμαίους αὐτοὺς καὶ τὴν χώραν ποιεῖ, λαβὼν καὶ Συρακούσας καὶ Ἴεριον τύραννον ἐκδόντα ἑαυτὸν, κατὰ τὴν ρητὴν Ὀλυμπιάδα ἐπὶ Φιλαδέλφου τοῦ Πτολεμαίου, ἐφ' ὃν στρατηγὸς Ἀππίος Κλαύδιος ὑπατεύων πεμφθεὶς πολλὴν Σικελίῳ καὶ Καρχηδονίῳ ἐργάσατο φθοράν.

Ἀθηναίῳ Ἀντίγονος τὴν ἐλευθερίαν ἀπέδωκεν.

Ἐν Ῥώμῃ ἱερὸν ἐνεκρήσθη τῆς Ἑστίας.

Ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ δούλου διακορευθεῖσα παρθένος ἑαυτὴν διεχειρίσατο. 15

B Ῥωμαῖοι Γάλλων μυριάδας δ' πρὸς τοῖς τριακοσίῳ ἀνέειλον, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους αὐτῶν κατεδουλώσαντο, Γαλιάρους καλοῦντες αὐτούς.

Ἐν Ῥώμῃ παρθένου ἕλωσθαι φθορὰ ζῶσαι κατωρόγησαν.

Σικελίῳ Ἀφρικανὸς Κελτιβηρίας πολέμῳ πόλεις πολλὰς Ῥωμαίοις ὑπηγάγετο.

Τούτου υἱὸς δύο ὁ Φιλοπάτωρ καὶ ὁ Εὐεργέτης.

1. οὐαλλέριος B. Οὐαλλέριος G.	3. συρακουσῶν πόλεων A.
6. ἐνιαυτῶν] ἐνιαυτῶν AB.	κρατεῖ om. B. καρχηδονίων B.
Καρχηδονίους G.	7. Ῥωμαίους] Ῥωμαίων G. συρακουσῶν A.
9. τοῦ om. G.	Vulgo Ἀπίος. 10. ἠγγάσθη B.
13. Ἑστίας] αἰστίας A. αἰστίας B.	14. διεχειρίσατο B.
20. Vulgo Σηκίλων.	22. Τούτου] Antiochum dicit, de quo supra p. 274 c.

collega Carthaginenses Sicilia pellit; urbesque cunctas demptis Syracenis ab Hierone secundum victo et Africanis adhuc occupatas populo Romano subicit. Eo tempore urbes Libyae 100 capiunt Romani, Carthaginensium copias fundunt; tum Metellus post annum 23 consul declaratus Carthaginenses superat, regionem universam, Syracusas et Hieronem ipsum ad deditionem compellit circa Olympiadem 128, Philadelpho regnante; sub quo Appius Claudius consul renunciatus Carthaginensibus et Siculis cladem magnam intulit.

Antigonus libertatem Atheniensibus restituit.

Romae templum Vestae incendio absumptum.

Romae virgo a servo violata sibi ipsi necem infert.

Gallorum myriadas quatuor et trecentos Romani caedunt et bello captos sibi servos efficiunt et Galliaros vocant.

Romanæ Vestales in stupro deprehensae in terram vivae defodiuntur.

Scipio Africanus urbes Celtiberiae plurimas Romanis reddidit subiectas.

Antiochi filii duo Philopator et Euergetes.

Ζήρωνα Στωϊκὸν θανόντα Κλεάνθης μαθητῆς διεδέξατο.

Ἐπίκουρος αὐτοματίτης θνήσκει.

Πολέμων θνήσκει ὁ φιλόσοφος, μεθ' ὃν Ἀλκίτας καὶ Κράτης γνωρίζονται.

5 Τμήσεις ἐν Ῥώμῃ γενομένης εὐρέθησαν μυριάδες κς'. C
Καρία καὶ Ῥόδος ἐσεισθήσαν, ὡς καὶ τὸν μέγαν κολοσσὸν καταπεσεῖν.

Ῥωμαῖοι διαφόρους παροικίας ἐξέπεμψαν.

Οἱ Βιθυνῶν βασιλεῖς ἡ' κατὰ Διονύσιον ἐνθεν ἤρξαντο, διαρ-
10 κέσαντες ἔτη σγ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰουδαίων ἰβ' ἀρχιεράτευσε Σίμων υἱὸς Ὀνείου ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,σπβ'.

15 Ἰουδαίων εγ' ἀρχιεράτευσεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιρᾶχ, ὁ τὴν σοφίαν γράψας τὴν καλουμένην Πανάρετον, ἐν ἧ' μένηται καὶ D
Ἄουλου τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ετη'.

Κατὰ Ἀφρικανόν.

Ἀπὸ τῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου χρόνων ὑποδύντες Ἰου-

1. θανόντα Scaliger p. 67. Vulgo θανέντα. 2. αὐτοματίτης Scaliger. αὐτομάτης τις B. αὐτοματι τις G. αὐτοματιστής m.

3. Ἀλκίτας Scaliger. ἀλκιστάς B. ἀλκιστάς A. Ἀλκιστοῖς G. Ἀρκεσίλας m. Arcelaus Eusebium p. 351. Ἀρκεσίλας in Notis Scaliger p. 421.

Κράτης] Coton Eusebium. 8. παροικίας ἐξέπεμψαν (ἐξέπεμψεν A.) in AB post βασιλεῖς ἡ' traiecta in locum suum reposuit Scaliger. Conf. Eusebium p. 354. 9. Διονύσιον] Vulgo Διώνυσον. Correxit Goarus. 12 et 16. ὄνειον B constant. Ονίου G ubique. 15. Πανάρετον] Eusebii interpretem Armenium πάντεγγον legisse videri ab Maio annotatum est p. 353. 18. τῶν] τοῦ G.

Zenonem Stoicum vita functum Cleanthes discipulus excipit. Epicurus mortem spontaneam obit.

Polemo philosophus moritur, post quem Arcelaus et Crates celebrantur.

Censu populi Rom. habito civium myriades 26 repertae sunt.

Caria et Rhodus terrae motu concussae, quo immanis Colossus in terram actus.

Romani varias colonias deducunt.

Bithyniae reges octo regni exordium, teste Dionysio, circa haec tempora sortiuntur, annisque 213 perseverant.

ANNI MUNDI.

Judaeorum pontifex 12 Simon, filius Oniae, annis 20, mundi vero 5282.

Judaeorum pontifex 13 Iesus filius Sirach, libri Sapientiae Panareti virtutum praeceptis locupletis auctor, quo et Oniae decessoris memoriam habet, annis 6, mundi vero 5308.

Ab Alexandri conditoris aetate Judaei Macedonum imperio subiecti,

δαῖτοι τῇ Μακεδόνων ἀρχῇ ποτὲ μὲν Πτολεμαίοις, ποτὲ δὲ τοῖς Ἀντιόχοις ἐτέλουν ὑπόφοροι, ἕως Ὀνείου τοῦ ἀρχιερέως ἀπὲ βασιλέων ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων διεπόμενοι τὰ πολλὰ μετ' εἰρήνης. ἐπὶ δὲ τοῦ ἰδ' Ὀνείου τοῦδε Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ προσφύγει Ἀπολλωνίῳ στρατηγῷ Φοινίκης τῆς ἀρχιερωσύνης ἑαυτῷ περιποιούμενος καὶ τὰ τοῦ ἱεροῦ χρήματα προδίδειν ὑπισχνούμενος, ἅτινα μαθὼν ὁ Σέλευκος διὰ τοῦ Ἀπολλωνίου πέμπει Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὃς θείας

P. 277 μάλιστα παιδευθεὶς κενὸς ἐπαγγέθεν· Ὀνείας δὲ ὁ ἀρχιερεὺς διαπράττεται φυγαδεύθῃναι τὸν Σίμωνα. καὶ ἐν τούτοις θνήσκει ὁ Σέλευκος ὁ καὶ Φιλοπάτωρ βασιλεύσας ἔτη ιβ', μεθ' ὃν Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανῆς ἀδελφὸς τοῦ αὐτοῦ Σελεύκου, υἱὸς δὲ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, ὃς καὶ ἦν ὀμηρεῦσιν ἐν Ῥώμῃ. βασιλεύει δὲ Σο-

V. 221 ρίας ἔτη ια'. τούτῳ Ἰάσων ἀδελφὸς Ὀνείου τῆς τάλαντα ὑπέσχετο εἰ τὴν ἀρχιερωσύνην λάβοι, καὶ ἕ' ἄλλα προσόδου, καὶ ἑτέρα ρ', εἰ τοὺς Ἰουδαίους πρὸς ἑλληνισμὸν μεταγάγοι. ἐφ' οἷς τὸν μὲν Ὀνείαν ἐξέσωσε τῆς ἱερωσύνης ὁ Ἀντίοχος, Ἰάσων δὲ ταύτην παρέσχεν, ὡς γυμνάσιον ἐφήβων καταστήσας, ἀγῶνος βὲν Τύρῳ πενταετηρικοῦ ἀχθέντος θεωροῦς ἐπεμψεν Ἰάσων, καὶ δραχμὰς τρισχιλίας εἰς Θυσίαν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ τὸν βασιλέα Ἀντιόχον εἰς Ἱερουσαλήμ ἐλθόντα μεγαλοπρεπῶς ὑπέδεξάτο, χρήματά τε ἄλλα διὰ Μενελάου τοῦ ἀδελφοῦ Σίμωνος ἐπεμψεν. ὁ

2. τοῦ ἀρχιερέως — τοῦ ἰδ' Ὀνείου om. B. 6. ἀρχιερωσύνη B. ut solet. παραποιούμενος G. 7. προδιδόναι Scaliger p. 67. Recte προδίδειν. Sic δίδειν supra p. 267 d. 11. Σέλευκος ὁ ὁ Σέλευκος ὁ G. 14. τούτῳ Ἰάσων B. τούτῳ τῷ Ἰάσωνι G. 16. ἑτερα] ἄλλα G. 18. ὡς] ὃς m.

qua Ptolemaei, qua Antiochi posteris tributa pendebant et regum vice, pontificum imperio pacis fovendae studioso morem gerebant. Sub Onias porro istius annum 14 Simon quidam Hierosolymorum templi praefectus Apollonium Phoeniciae ducem pontificatus obtinendi templi divitias proferendi animo convenit. De his Seleucus Apollonii litteris factus certior, Heliodorum regis rebus praepositum mittit, qui divinis verberibus eruditus, re infecta revertitur; eam ob rem Simonem pelli Onias pontifex studiorum diligentia consequitur. Dum haec aguntur Seleucus Philopator dictus anno regni duodecimo moritur; quem Antiochus Epiphanes, Seleuci frater, Antiochi magni filius, Romae quondam obses datus, excipit, et Syriae imperat annis 11. Huic Iason Oniae frater talenta 360, si modo pontificatus obtineret, pollicebatur; tum annui redditus 60 et Iudaeis ab eo ad Graecam superstitionem adactis alia 100, Antiochus pollicitis illectus Oniam dignitate eiicit et in Iasonem transfert. Hic iuvenum instituta palaestra, quinquenniali certamine Tyri celebrato legatos et Herculis sacrificio drachmarum 3000 mittit; et Antiochum Hierosolymam profectum ingenti pecuniarum pondere Menelai fratris Simonis manibus oblato et magnis honoribus

δὲ Μενέλαος τριακοσίοις ταλάντοις υπερβαλλόμενος τὸν Ἰάσωνα τῆς ἱερωσύνης ἐπέβη. ἀλλ' Ἰάσων μὲν διὰ ταῦτα εἰς τὴν Ἀμάντιν ἔφυγε, Μενέλαος δὲ μὴ ὑπαντῶν διὰ πλήθους τὰ ὑποσχθέντα δοῦναι τῷ Ἀντιόχῳ ἐξώσθη τῆς ἀρχιερωσύνης, Λυσίμαχος τε καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδέχεται αὐτόν. Ὀνειας δὲ ὁ πρὸ τούτων ἀρχιερεὺς ἔννομος καὶ ἄριστος ἐν ἀνθρώποις κατὰ τὴν Δάφνην ἀποχωρήσας κατηγορῶν Μενελάου ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀνδρονίκου δώροις πεισθέντος καὶ ἱεροσυλλίαις τοῦ Μενελάου, ὃν Ἀντιόχος ἐπανελθὼν ἐκ Κιλικίας καὶ σφόδρα λυπηθεὶς ἐπὶ τῷ

10 φόνῳ Ὀνειοῦ καθεῖλε τῆς τιμῆς.
Ἐβραίων ἀρχιεράτευσεν ἐξ Ἰάσων ἀδελφὸς Ὀνειοῦ ἀρχιερέως. ἀνιέρως διὰ χρημάτων ἐκράτησε τῆς ἀρχιερωσύνης, ἐκβαλὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ὀνειαν· καὶ αὐτὸς ἐκβληθεὶς ὑπὸ Μενελάου μετὰ τρία ἔτη διὰ χρημάτων ὁμοίως. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εἰεΐ.

15 Μετὰ τὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καθάρσειν Περσῶν τοὺς ζ' τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἦτοι πρὸ τοῦ τῆς Ἑλλήνων βασιλείας ἔτους, Ἑλληνας γὰρ καὶ Μακεδόνας κατὰ τὴν τῶν Μακκαβαίων γραφὴν τοὺς αὐτοὺς μεμαθήκαμεν, ἐξ ὧν ἦ τε κατὰ τὴν Μακεδονίαν μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου διαιρεθεῖσα ἀρχὴ εἰς ἀρχάς, τὴν τε κατ' Ἰ

20 Αἴγυπτον τῶν Πτολεμαίων καὶ Ἀντιόχειαν τῶν Ἀντιόχων καὶ τὰς λοιπὰς, ὡς ἐκεῖ δεδήλωται, καὶ αὐτὴν τὴν Μακεδονίαν, ὑποχείριον ἔσχε τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος, ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῦ Πτολε-

7. ἀποχωρήσας B. υποχωρήσας G. 8. ἱεροσυλλίτης G. 9. λυπηθεὶς] ποθεὶς G. 10. καθεῖλε — ἀδελφὸς Ὀνειοῦ om. G.
15. τοὺς ζ'] τῷ ζ' εἰε m. 16. πρὸ τοῦ — ἔτους] πρώτῳ εἰε m.
17. γραφῆς om. G.

excipit. Menelaus talentorum 300 promisso Iasonem superans ad pontificatum evehitur; Iason in Ammanitem se recipit. Menelaus exsolvendi promissii impotens dignitate movetur, subrogato in eius locum fratre Lysimacho. Onias autem legitimus dudum et optimus pontifex Menelaum accusandi causa Daphnem se confert, ubi ab Andronico sacrilegi Menelai donis corrupto interficitur. Antiochus e Cilicia reversus et Oniae sacrilego pecuniarum largitione sublato caede tristatus [lacrymas fundere visus est. Iason itaque Oniam, ut praemisimus,] fratrem pontificatu expulit, quo potitus, a Menelae donis sibi dignitatem comparante post annos tres eiectus est, anno mundi 5315.

Everso Alexandri armis Persarum imperio anno regni septimo, qui Graecorum primus numeratur, (Graecos enim et Macedonas ex Maccabaeorum historia eosdem esse novimus), unica, quae penes Macedoniam stabat regnandi potestas in plura regna divisa est; Aegypti nimirum, cuius principes Ptolemaei; Antiochiae, cuius sceptrum ab Antiochi posteris arripitum, nec non locorum aliorum (prout memorata historia describit) et ipsius tandem Macedoniae proprium. Quocirca Iudaeorum gens modo Pto-

- μαίους, ποτέ δὲ ὑπὸ τοὺς Ἀντιόχους, μέσον ἐχόντων τῶν δύο τούτων ἀρχῶν τὴν κατοικησιν τῆς ὑπὸ Θεοῦ κεκληροδοτημένης χώρας, εἰρήνης τε ἀπέλακον ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ ἔτη ραζ' ἕως Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, καὶ διεπομένων ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων ἀπὸ βασιλέων. πρὸ βραχέως γοῦν τῆς τοῦ Ἐπιφανοῦς Ἀντιόχου βα-5
P. 278 σιλείας, Σελεύκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ βασιλεύοντος, Ὀνειὸν δὲ ἀρχιερατεύοντος τῶν Ἰουδαίων ἀνδρὸς ἀρίστου καὶ Θεοφιλοῦς, Σίμων τις Ἰουδαῖος προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ παρανομώτατος, τὸν Ὀνειαν ἐκβάλλειν σπουδάσας πολλαχοῦ καὶ μὴ δυνηθεὶς, φρυγὰς ἤκε πρὸς Ἀπολλώνιον Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ 10 Κιλικίας στρατηγόν, μηνύων θησαυροὺς πλείστων χρημάτων ἰδιωτικῶν εἶναι παρὰ τῷ ἀρχιερεὶ Ὀνειᾷ ἐν τῷ ἱερῷ τεθσαυρισμένους, προσήκοντας τῷ βασιλεὶ Σελεύκῳ. ὁ δ' Ἀπολλώνιος μηνύσας τῷ Σελεύκῳ ταῦτα καὶ τὸν τῆς πατρίδος προδότην ἀποδεξάμενος ἔρχεται σὺν αὐτῷ κελευσθεὶς ὑπὸ τοῦ Σελεύκου εἰς 15
B Ἱερουσαλήμ μετὰ στρατευμάτων, τὰ αὐτὰ ληψόμενος χρήματα. τῶν δὲ Ἰουδαίων ἀδύνατον εἶναι λεγόντων τὰς τῷ ἱερῷ θησαυροῦ πιστευθείσας παρακαταθήκας προδίδοσθαι καὶ τὸν θεὸν λαπαρούντων σὺν δάκρυσι προστήναι τοῦ ἱεροῦ, τοῦ τε Ἀπολλωνίου μετὰ τῆς ἐνόπλου στρατείας ἐλθόντος εἰς τὸν ναὸν ἀρκάσαι τὰ 20
V. 222 χρήματα, ἄγγελοι φοβεροὶ φανέντες ἔφιπποι πάντας ἐντρομέους κατέστησαν, ὃ τε Ἀπολλώνιος ἡμιθανῆς καταπεσὼν ἐπὶ τὸν

2. ἀρχῶν] ἰθνηῶν G. 3. Vulgo ἀπήλακον. 9. ἐκβάλλειν σπουδάσας B. σπουδάσας ἐκβάλλειν G. 12. ἰδιωτικῶν A. εἶναι B. μὴ εἶναι G. ἱερῷ] ναῷ G. 13. προσηκουόντας B. 16. λαψόμενος B. 20. ἀρκάσαι] Vulgo ἀρκάσαι.

lemaeis, modo Antiochis, nationibus istis duabus provinciam a deo quondam Hebraeorum habitationi sorte distributam inter se mediam habentibus, subiecta, pace ut plurimum gaudebat annis 137, pontificibus regum vice publicam rem administrantibus ad Antiochi Illustris aetatem. Exiguo igitur ante Illustrem Antiochum temporis intervallo, Seleuco eius fratre regnum moderante, et Onia viro integro et religioso Iudaeorum pontificatum tenente, Simon quidam Iudaeus Hierosolymitani templi praefectus, homo nequissimus, frequenter Oniam pontificii culmine deicere, incassum licet molitus, tandem ad Apollonium Syriae, Phoenices et Ciliciae praepositum fugiens, congestos privatarum pecuniarum thesauros Seleuci regis aerario reponendos apud Oniam in templo servari denunciat. Haec ad regem vicissim refert Apollonius et patriae proditorem humaniter excipit; Seleucique iussu ductis secum militibus et Iasone Hierusalem advolat, memoratas divitias aerario publico addicturus. Iudaeis thesauro deposita commissa prodere nefas esse conclamantibus et cum lacrymis templi clientelam deum sumere contestantibus, Apollonio vero armatorum militum vi cuncta dirimere contendente, angeli terribiles equis insidentes manifesto visi circumspectantibus cunctis stuporem haud exiguum ingesserunt. Quare Apollo-

πάμφιλον περίβολον τοῦ ἱεροῦ παρεκάλει δεηθῆναι τοὺς Ἑβραίους ὑπὲρ αὐτοῦ. Θεραπευθεὶς δὲ ταῖς Ὀνειού λιταῖς ἤκε πρὸς Σέλευκον κενός, ἀγγέλλων τὰ συμβάντα αὐτῷ· καὶ ἐν τούτοις ὁ Σέλευκος τελευτῆ, ὡς ἐν τῇ δ' τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλῳ φέρεται. 5 ἐν δὲ τῇ β' τῶν αὐτῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλῳ ἄλλως πως ἱστορεῖται τὰ κατὰ τὸν παρὰ Σελεύκου σταλέντα πρὸς ἄρπαγην τῶν χρημάτων Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν χρημάτων, ὡς καὶ αὐτὸς μὲν βιαίως ἀρπάζων ἀνῆλθε τὰς χηρῶν τε καὶ ὀρφανῶν παρακαταθήκας ἐν τῷ ἱερῷ γαζοφυλακίῳ, ταλάντων οὖσας χρυσίου σ' καὶ 10 ἄργυρου υ' μόνων, ἐν οἷς καὶ τινα ἦν τῶν αὐτῶν χρημάτων Ἐρχανοῦ τοῦ Τοβίου ἀνδρὸς ἐπισήμου, ὡς Ὀνειάς ὁ ἱερὸς ἀρχιερεὺς ἀπέδειξε, καὶ οὐχ ὡς Σίμων ὁ κατάρατος διεψεύσατο. τοῦτον οὖν Ἡλιόδωρον, φησὶ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δορυφόρους ἵππος τις φοβερὸς καλλίστη σύγγῃ διακεκοσμημένος, φοβερώτερον 15 ἔχων τὸν ἐπιβάτην, καὶ ῥύδην φερόμενος ἐξεδειμάτωσε τὰς ἐμπροσθίους ἐνείσας ὀπλὰς αὐτῷ καὶ τῇ ἐνόπλῳ χρυσαυγείᾳ τοῦ ἐπιβάτου. οἱ τε ἄλλοι φανέντες ἐκπρεπεῖς καὶ καταπληκτικοὶ δύο νεανίαι μαστιζόντες αὐτὸν κατὰ νώτου καὶ στέρνων ἀφήκαν ἡμιθανῆ· ὑπὲρ οὗ τὸν θεὸν ἐξιλεουμένου τοῦ Ὀνειοῦ οἱ αὐτοὶ νεανίαι φανέντες τῷ Ἡλιόδωρῳ εἶπον ἔχειν Ὀνειά τῷ ἀρχιερεῖ τὴν 20 χύριν, δι' οὗ τὸ ζῆν ἔχει, καὶ πᾶσι διαγγέλλειν τὸ θεῖον κρά-

2. ταῖς] ταῖς τοῦ G. 3. ἀγγέλλων B. ἀναγγέλλων G. 4. τελευτῆ. ὡς ἐν τῇ β' τῶν Μακκαβαϊκῶν ἄλλως πως G. 5. β'] Cap. 3. 7. τὸν] τῶν B. 10. τῶν αὐτῶν B. αὐτῶν τῶν A. solum αὐτῶν G. αὐτῶν delendum. 11. τοβίου B. 12. οὐχ ὡς] οὐχ ὁ A. 15. ἐμπροσθίους] ἐμπροσθίους B. ἐμπροσθίους G. 17. ἐμπρεπεῖς G. 18. νώτου B. νώτων G. ἀφήκων G.

nus semianimis in carum templi septum decidens, Iudaeos ad preces pro se offerendas sollicitabat. Hinc Oniae votis servatus, quae sibi contigerant palam factis ad Seleucum reversus est; et inter haec Seleucus vivis eripitur. Porro res ab Heliodoro regii aeriarii praeposito gestae, cum a Seleuco thesauros rapturus fuit missus, ratione nonnihil diversa libro Maccabaeorum secundo narrantur. Ut nimirum viduarum et orphanorum deposita et sacro gazophylacio asportaturus ascenderit in templum; quorum tamen pretium auri talenta 200 et argenti 400 non excederet, in quibus insuper erant nonnulla, quae ad Hyrcanum Tobiae filium virum inprimis nobilem pertinerent, prout Onias sacer pontifex sincere demonstrabat, non ut mendaciter execrandus Simon enunciaverat. Hunc igitur Heliodorum, ait, et adiunctos satellites equus quidam terribilis ornatissimis phaleris instructus, sessoremque longe magis tremendum ferens, impetu in eum facto, anterioribus vibratis calcibus, aureorumque sessoris armorum radiante fulgore exterruit. Una iuvenes duo aequae speciei ac vultu tremendi visi sunt, qui Heliodorum tergo et pectore toto caesum semivivum reliquerunt; pro cuius salute Onia divinum numen interpellante, iidem iuvenes facti Heliodoro conspici dixerunt; haberet Oniae pontifici gratiam, cuius meritis vitam

τος· ὃς θύσας τῷ θεῷ καὶ ἀναζεύξας πρὸς Σέλευκον ὑπαντα
 τῷ βασιλεῖ τὰ παράδοξα διηγείτο. ταῦτα δὴ κατὰ τὴν δευτέραν
 τῶν Μακκαβαϊκῶν ὁ συγγραφεὺς, ἀφίς τὰ κατὰ τὸν Σέλευκον,
 P. 279 ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα καὶ τοὺς μετ' αὐ-
 τὸν ἐπιτεταμένως ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἤρξατο, λέγων 5
 ὅτι τῷ ρλζ' ἔτει βασιλείας Ἑλλήνων ἐβασίλευσε, καὶ ὅτι παρανόμως
 οἱ υἱοὶ ἐξ Ἰσραὴλ πορευθέντες πρὸς αὐτὸν ἐλληνίζειν ἠτήσαντο,
 αὐτὸς τε Ἀντιόχος τούτοις προσετέθη καὶ τὸν κατὰ Πτολεμαίου
 καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλεμον, ἐκίνησεν ἐν ἄρμασι καὶ ἔλεφασιν καὶ
 ἰππεῦσιν καὶ στόλῳ μεγάλῳ, σκευάσας τε τὴν Αἴγυπτον ἐπανήλ- 10
 θεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ τῷ ῥμγ' ἔτει βασιλείας Ἑλλή-
 νων· ὅπως τε εἰς τὸ ἅγλασμα μεθ' ὑπερηφανίας εἰσελθὼν ἔλαβε
 τὸ θυσιαστήριον καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεῆ
 Βοΐκου κυρίου καὶ τὸν κόσμον καὶ τοὺς θησαυροὺς, ποιήσας φο-
 νοκτονίαν πολλήν· ἦνίκα καὶ τὰ κατὰ Ἐλεάζαρον καὶ τοὺς ἐκτὰ 15
 παῖδας καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν μαρτυρικῶς πέπρακται, ὡς ἐν
 τετάρτῃ βίβλῳ τῶν Μακκαβαϊκῶν. καὶ μετὰ δύο ἔτη ἀπέστειλεν
 ἄρχοντα φορολογῆσαι τὴν Ἰουδαίαν· οὗτος δὲ ἦν Ἀπολλώνιος
 μισάρχης ὑπὸ Μενελάου τοῦ καταράτου αἰτηθεὶς σταλῆναι παρὶ
 Ἀντιόχου πρὸς τελείαν καταφθοράν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν ἐν 20
 αὐτῇ. ἐλθὼν οὖν εἰρηνικῶς ἐφ' ἡμέρας τρεῖς διήγεν ὡς φίλος.
 Cτῇ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου πάντων ἀργούντων κατέσφαξε τοῖς

5. λέγων B. λέγειν G. 10. κατασκευάσας m. 11. εἰς] ἐν G.
 15. τὰ om. B. 21. εἰρηνικός A.

recepit, ut dei potentiam cunctis redderet manifestam. Ille victimis deo immolatis, ad Seleucum remeans, cuncta haec stupenda regi enarravit. At vero tum quae Seleucum, tum quae alios Alexandri Macedonis successores spectant fusius et explicatius tractandis Maccabaeorum libro secundo relictis, ab Antiocho Illustri narrationis principium auctor exorsus est; ut videlicet regni Graecorum anno 137 solium conscenderit, et ut filiis Israël impie ad eum confluentibus et Graecorum superstitioni addicere postulantibus assensum et animum adiecerit; ut ingenti armorum, elephantum, equitum, classis quoque apparatu bello in Ptolemaeam et Aegyptum mota, regione vastata, victor Hierosolymam numero exercitu secum ducto fuerit ingressus anno Graecorum imperii 143, et ut in sancta arroganter intrusus altare, luminis candelabrum et vasa domus domini cuncta, ornatum omnem, thesauros universos plurima strage praemissa secum asportaret; quo tempore Eleazari, septem puerorum et eorum matris martyrio probata constantia refulsit; quae libro Maccabaeorum quarto describuntur. Elapso biennio ex optimatibus quendam Iudaeae vectigalia collectarum rex misit. Erat hic impius Apollonius integrae Hierusalem et civium eius ruinae consummandae ab execrando Menelao, ut ab Antiocho mitteretur, expetitus. Pacem in adventu praefereus dies solos tres amicorum more agendos statuit. Sabbati demum die cessantibus operis militaris actatis

ἐν ἡλικίᾳ καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησε, τὸ δεύτερον τὰ τεῖχη καθελὼν καὶ τοὺς οἴκους αἰχμαλωτίσας τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σὺν τοῖς ἐπάρχουσι· τὰ δὲ σκῦλα ἀπέθετο ἐν τῇ ἄκρᾳ τῇ λεγομένῃ πόλει Δαβὶδ, ἣτις ἦν ὀχύρωμα τῇ Ἱερουσαλῆμ, ἐποικοδομήσας αὐτὴν βτείχει μεγάλῳ καὶ πέτρῳις ὀχυροῖς καὶ ἑγκατοικίσας στράτευμα καὶ ὄπλα καὶ τροφὰς ἀποθέμενος. καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν Ἀντίοχος γέροντα Ἀθηναῖον, καταναγκάζων τὸ ἔθνος ἑλληνίζειν V. 223 καὶ πῦσαν τὴν κατὰ νόμον ἀποπαῦσαι λατρείαν· καὶ ἐν τῷ ναῷ Διὸς Ὀλυμπίου στησίμενος ὑγυλμα τῇ ἰεῖ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Χασελεῦ, ἔτει κατὰ Ἰώσηπον ρμέ, ἐν δὲ Σαμαρείᾳ Διὸς ξενίου. τὰ τε βιβλία τοῦ νόμου κατασχέζειν προσέταξε καὶ ἐμπιρᾶν, τοὺς δὲ περιτεμνομένους θανατοῦν, καὶ τὰ νεκρὰ τῶν βρεφῶν κρεμῶν ἐκ τῶν τραχήλων τῶν μητέρων, καὶ πολλοὶ ἐξ Ἱερουσαλῆμ ἀπέθανον ὑπὲρ τῶν πατρῶν νομίμων.

15 Τότε Ματθίας τις ἱερεὺς τῶν υἰῶν Ἰωαρεὶμ, υἱὸς Ἰωάννου τοῦ Συμειῶν, ἐξελεθὼν ἀπὸ Ἱερουσαλῆμ ἐκάθισεν ἐν Μωδεῖν, καὶ αὐτῷ υἱοὶ πέντε, Ἰωάννης ὁ ἐπιλεγόμενος Γάδδης, Σίμων ὁ καλούμενος Θάσος, Ἰούδας ὁ καλούμενος Μακκαβαῖος, Ἐλεάζαρος ὁ καλούμενος Ἀβαραν, Ἰωνάθας ὁ καὶ Σακφοῦς. οὗτος ἐθρήνη P. 280
 20 τὴν πόλιν καὶ τὸ σύντριμμα τοῦ γένους σὺν τοῖς υἱοῖς, περιθέρ-

1. τὸ δὲ δεύτερον G. 3. σκῦλλα A. τῇ] τι A. 5. Vulgo ἑγκατοικίσας. 6. ἀποθέμενος] καὶ ἀποθέμενος A. 7. καταναγκάζων B. καταναγκάζοντα G. Conf. Maccab. II, 6. 9. Χασελεῦ G. 10. Ἰώσηπον B. τὸν Ἰώσηπον G. 18. ἐκ τὸν τραχήλων B. 16. ἐκάθισεν B. μωδεῖν B. μωδεῖμ A. Μωδεῖμ G. Vide Ioseph. Antiq. XII, 6. 17. ἀπό] ἀπότο A. 19. ἀβαραν A. καὶ om. G. σακφοῦς AB. Σάκφοϋς G. Corrige Ἀκφοῦς ex Iosepho. ἐθρήνη B.

vires trucidari et civitatem succendi imperat; muris deinde disiectis et eversis aedibus, facultatibus quoque direptis mulieres et pueros captivos egit; apoliis mox in arce, civitate David nuncupata, Hierosolymorum videlicet loco munito, depositis; altis muris et firmis turribus, militum praesidio, armis cibisque illatis locum communiavit. His actis misit Antiochus senem quendam Atheniensem, qui divino ac secundum Mosi legem cultu extincto, ad profanum Graecorum ritum Iudaeos transire cogeret. Quocirca in dei templo Iovis Olympii statuam Chasleu mensis die decimo quinto anno iuxta Iosephi computum 145, et in Samaria Iovis Hospitalis simulacrum posuit; legis libros discerpi et flammis comburi, pueros circumcisos necari et e matrum collis suspensa mortuorum publice deferri praecipit; eam ob rem cadavera patrii instituti legibus observandis leto plurimi sese exposuerunt.

Exo tempore Matthias quidam sacerdos ex filiis Ioarim, Ioannis filius, Symeonis nepos, Hierosolymis egressus recessit in montem Modim. Erant porro illi filii quinque, Ioannes, cognomento Gaddes, Simon, nuncupatus Thasus, Iudas, dictus Maccabaeus, Eleazarus, qui et Abaran, ac Ionathas, qui Apphus. Hic sanctam urbem et saecis indutus eius calamitatem

μενος σύκκουσ. ἐλθόντα δὲ τὸν παρὰ τοῦ βασιλέως καταναγκά-
ζοντα θύειν τοῖς εἰδώλοις ὡς εἶδε, τινὰ προσελθόντα Ἰουδαίων
ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐν Μωδεῖμ τῇ πόλει δραμῶν ἔσφαξεν αὐτὸν, καὶ
τὸν ἄνδρα τὸν παρὰ τοῦ Ἀντιόχου ἀναγκάζοντα θύειν, ὡς Ου-
νεὶς τὸν Ζαμβρὶ νιδὸν Σαλώμ καὶ τὴν Μαδιαντίν. καὶ ἐξῆλθε ἰ-
σφύγων σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ ἄλλοις ὁμογνώμοσι πλείστοις εἰς τὴν
Βῆρημον. οἷς ἐπιπέμψας ὁ βασιλεὺς στρατεύματα ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου
ἀνείλεν αὐτῶν ἀμφὶ τοὺς χιλοὺς. Ματθίας δὲ βουλευσάμενος σὺν
τοῖς φίλοις ἔγνω καλὸν εἶναι πολεμεῖν ὑπὲρ τῶν νομίμων ἐν σάβ-
βασι. καὶ ἐκράτησε πολλῶν καὶ πόλεις ἠλευθέρωσε καὶ βομῆας¹⁰
κατεστρέψατο. οὗτος ἀποθνήσκων περὶ εὐσεβείας τοῖς σὺν αὐτῷ
διελέχθη, καὶ τοὺς υἱοὺς ἀντ' αὐτοῦ κατέστησεν ἄρχοντας τοῦ
λαοῦ, ὧν Ἰούδας ἡγήτο ὁ Μακκαβαῖος. πρὸς τοῦτον Ἀπολλώ-
νιος Ἀντιόχου στρατηγὸς παραταξάμενος μετὰ δυνάμεων Σύρων
καὶ Σαμαρέων ἀναιρεῖται σὺν πολλοῖς. ἔπειτα Σήρων ἄρχων δε-¹⁵
νάμειος Συρίας ἐπελθὼν Ἰουδαίους μετὰ δυνάμειος μεγάλης ἀναι-
ρεῖται σὺν πολλοῖς. πρὸς ταῦτα ἀγανακτήσας Ἀντιόχος, μέλλων
ἐπὶ τὴν Περσίδα πορεύεσθαι διὰ φόρων συναγωγῆν, ἐκέλευσε Λι-
Cσίαν τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Ἰουδαίους πολεμεῖν· ὃς Πτολεμαῖον
καὶ Γοργίαν καὶ Νικάνορα στρατηγὸς ἐπέμπευ, οἰόμενος τὸν²⁰
Ῥωμαϊκὸν φόρον τὰ α ἰάλαντα ἐκ τῶν Ἰουδαϊκῶν λαφύρων

B. ἐν μωδεῖμ B. ἐμωδεῖμ A. ἐν Μοδεῖμ G. 5. Ζαμβρὶ B.
Ζαμβρὶ G. μαδιαντίν B. 12. Vulgo διελέχθη. 14. δυνά-
μειον AB. δυνάμειος G. Iosephi (XII, 7.) comparatio docet Geor-
gium dicere debuisse μετὰ δυνάμειος Σαμαρέων, omisiss Σύρων καὶ
15. ἔπειτα — σὺν πολλοῖς addidi ex AB. Σήρων] Codex
σύρων. 18. ἐπὶ εἰς G. 19. τὸν] τῶν B. 21. τὰ α B. χιλια G.

cum filiis iugebat. Eum vero qui ex regis mandato idolis sacra facere ogeret et una Iudaeum quendam in civitate Modia immolare peratum cum conerret, exsiliens sacrificaturum occidit, naque senem ab Antiocho misum et ad impios ritum compellentem, ad Phineos instar Zamri filium Solum et Madianitidem confodientia, e medio propria manu sustulit; mox cum filiis et aliis eiusdem consilii conscis fuga se proripuit in desertum, in quo exercitu die Sabbati misso ex eis circa mille viros rex gladiis confecit. Matthias communicato cum amicis proposito etiam Sabbatis arma tractare, bello ritam legemque tueri aequi bonique consuluit; ex quo frequentes victoriae, urbes in libertatem vindicatae, eversae gentilium arae. Moriturus demum cum suis de religione habito tractatu, filios populi principes instituit, et Iudas Maccabaecum summum inter eos ducem. Antiochi dux Apollonius Syrorum et Samariensium copiis eductis commissoque praelio, e suis plures amicos et ipse vitam in conflictu reliquit. His exacerbatus Antiochus indicta in Persidem corrogandarum ergo pecuniarum profectio, Lysiam negotium Iudaeae praefectum Iudaeos bello lacessere iubet, ac Ptolemaeo, Gorgia et Nicanore ducibus institutis, pendendum Romanis talentorum mille tributum ex Iudaeorum spoliis collecturum se sperabat. Illi ad Romanos

παριστῶν. συμβαλόντες δὲ περὶ Ἐμμαοῦντα τοῖς Ἰουδαίοις ἤ-
 τῶνται δεινῶς, καὶ τῷ ἐφεξῆς ἔτει ὁμοίως πάσχουσιν Ἕλληνες.
 τότε Ἰούδας ἔλθων εἰς Ἱερουσαλήμ, τὸν ναὸν ἐκάθρηε τῶν βδε-
 λυγμάτων, πολιορκῶν τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ φρουροῦντας καὶ τευχῶν
 5 τὴν πόλιν, τοῖς τε ἐν τῇ Ἀκραβεντήγῃ Ἰουδαίοις ἐπολέμει καὶ
 Ἀμμωνίταις καὶ Τιμοθέῳ ἐπικειμένῳ τῇ Γαλιλαίτιδι. Τυρίοις
 δὲ καὶ Σιδωνίοις καὶ Πτολεμαίοις πορθοῦσι τὴν Γαλιλαίαν τὸν
 ἀδελφὸν ἐπέμψε Σίμωνα καὶ πάντας ἀπέστειλεν. ἐν οἷς κατὰ Ἰω-
 0 σηππον ἐπίτροπον τῆς πόλεως ὑπὸ Ἰούδα κατασταθέντα καὶ ἡ
 κατὰ Ἰαβινίαν πόλιν ἀποτυχία αὐτοῦ· ἔτα Ἰούδα τιμωρία εἰς
 Ἰόππην καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ διὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν καταποντωθέντας
 Ἰουδαίους, καὶ ἡ κατὰ Ἰαβινίας καὶ Τιμοθέου εὐδοκίμησις
 Ἰούδα.

Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐλυμαίδι πόλει Περσικῇ διὰ πλοῦτον V. 224
 ἰ πολὺν ἀποκείμενον ἐν αὐτῇ προσβαλὼν εἰς πόλεμον ἀποτυγχάνει.
 ἀπαγγελθέντων δὲ αὐτῷ καὶ τῶν Ἰούδα ἀριστευμάτων νόσφ πε-
 ριελθὼν ἀθυναίᾳ καὶ ἀπνίας δεινῶς θνήσκει. Ἀσιας δὲ τὸν P. 231
 αὐτοῦ παῖδα Ἀντίοχον ἀνατρέφων Εὐπάτορα προσαγορεύσας ἐπὶ
 τῆς ἀρχῆς καθιστῆ, μετὰ δυνάμειός τε πολλῆς καὶ ἐλεφάντων κα-
 τὰ Ἰουδαίων ἐπιστρατεύει. κρατερᾶς δὲ μάχης συστάσης καὶ τοῦ
 βασιλικοῦ θηρίου ὑπὸ Ἐλεαζάρου τοῦ Σαβαρᾶν ἀνααιρεθέντος ὁ

1. παριστῶν B. παριστῶν G. 3. τῶν βδελυγμάτων] ἀγαμάτων G.
 5. ἀκραβεντήγῃ B. ἀκρᾷ Βεντήγῃ G. Vide Iosephum XII, 8.
 11. Ἰόππην] ἰώππην B. Ἰώσηππον G. 12. ἰαβινίας B. ἰαβιν-
 νίας G. 18. ἀναγορεύσας G. 21. σαβαρᾶν B. σαβαρᾶν A.
 Σαβαρᾶν G.

cum Iudaeis congressi contrarium Martem experiuntur, quo pariter anno
 succedente afflictantur Graeci. Iudas victoriis elatus et in Hierusalem
 profectus, templo idolis expurgato, praesidium in arce positum obsidet, urbis
 moenia restaurat, et cum Acrabettinensibus Idumaeis, cum Ammanitis et Ti-
 motheo per Galaditidem regionem grassantibus frequentioribus praeliis di-
 nicat. Tyrios etiam, Sidonios et Ptolemaicas copias Galilaeam deprae-
 lantes misso fratre Simone reprimat. Temperavit nihilo secius victoriarum
 excessum ciades ad Iamnam civitatem accepta, et Iosephi, quem Iudas
 urbi procuratorem dederat, proditio, quam Iosephus ipse sanguine expia-
 it; poena quoque a sceleratis civibus expetita propter Iudaeos oppressos,
 es quoque adversus Iamnam et Timotheum gestae Iudae nomen clarior
 eddidere.

Antiochus autem rex Elymaidem civitatem Persicam immensis opibus
 ea repositis locupletem bello capere molitus, spe frustratur; praeclaris
 poque Iudae facinoribus auditis, morbo corripitur et moerore somnique
 media iactatus interiit. Lysias filium eius Antiochum, eius enim erat nu-
 titius, Eupatorem appellatum in solio collocat et cum copioso militum et
 ephantum numero in Iudaeos movet; crudeli hinc inde certamine inito,
 Iezarum Auranis regium elephantem confodit; rexque demum cum Iu-

βασιλεὺς Ἰουδαίους ἐσπέισατο. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν καθεῖλε
 τὸ τεῖχος μετὰ τοὺς ὄρκους Ἰούδαν καταλιπὼν ἄρχην μέγρι Πτο-
 λεμαῖδος. καὶ ἀναζεύξας εἰς Ἀντιόχειαν ὀξέως κατὰ Φιλίππου ἐκ
 Περσίδος ἐπανελθόντος σὺν ταῖς δυνάμεσι καὶ τὴν βασιλείαν εἰς
 ἑαυτὸν περιστήσαντος, ὃν πολιορκήσας κατέλαβε τὴν Ἀντιόχειαν.⁵
 Βαυτὸς τε παραυτὰ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Δημητρίου υἱοῦ Σελεύκου ὀμη-
 ρεύοντος ἐν Ῥώμῃ καὶ κατελθόντος εἰς Τρίπολιν τῆς Φοινίκης κλιῶ,
 ἐν ἡμέραις ἀναιρεῖται συλληφθεὶς ἅμα τῷ Λυσία παρὰ τοῦ πλῆ-
 θους, προστάξει Δημητρίου ἀδελφιδοῦ μὴ ἀνασχομένον δια-
 σσθαι αὐτὸν, βασιλεύσας ἔτος ἐν ἡμῖσι· μεθ' ὃν ὁ αὐτὸς¹⁰
 Δημήτριος βασιλεύει ἔτη ιβ'. τούτῳ προσφεύγουσιν ἀσεβεῖς τι-
 νες Ἰουδαῖοι, ὧν ἡγεῖτο Ἀλκιμὸς τις ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ γένους.
 οὗτος τοῦ Ἰούδα κατηγορεῖ τὴν ἱερωσύνην τε πρὸς τοῦ Δημη-
 τρίου ἐγχειρίζεται. διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν πατρίδα Βακχίδην στρα-
 τηγὸν ἔχων μετὰ δυνάμεως ἔρχεται κατὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῶν ὁμο-¹⁵
 C φύλων. λόγοις δὲ πείθει τὸν Ἰούδαν οὐ δυνηθεὶς ὁ Βακχίδης
 δολεροῖς σὺν τῷ ἀνίερῳ Ἀλκίμῳ τῶν Ἰουδαίων ἐπιστήμους ἄνδρας
 ξ' λόγοις εἰρήνης ἀπατήσαντες ἀνείλον ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· τῆν τε
 ἱερωσύνην κατορθώσας τῷ Ἀλκίμῳ Βακχίδης ἀνέξενυξε πρὸς Δη-
 μήτριον. μετὰ δὲ ταῦτα πολλοὺς τῶν ἀσεβῶν τιμωρομένων τοῦ²⁰
 Ἰούδα Δημήτριος Νικάνορα μετὰ δυνάμεως πέμπει καταλῆσαι
 τὸν πόλεμον τῷ Ἰούδα; γῆμαλ τε καὶ παιδοποιήσασθαι. τοῦτους

2. καταλιπὼν B.   4. ἐπανελθόντος m. ἐπανελθόντι G.   καὶ
 om. G.   5. κατέλαβετο B.   7. κλιῶ B. κλιῶτ G.   8. κατὰ
 add. B.   12. ἐκ τοῦ om. G.   16. βακχίδης B.   17. Ἰου-
 δαίων] ἀσιδαίων B.

daeis pacem componit. Et ingressus civitatem foederibus violatis civita-
 tis moenia diruit; Iudam vero ad Ptolemaidem usque dominari permittit.
 Mox Antiochiam celeriter regressus Philippo ex Perside cum exercitu re-
 vertenti sibi vindicanti vires adversas opponit et Antiochias
 obsidione captam ingreditur. Demum a Demetrio Seleuci, qui Romae
 fuerat obses, et navi Tripolin Phoenices appulerat paucis diebus i-
 terpositis cum Lysiae copiis comprehensus Demetrii consobrini iussu, eius
 colloquium nulla ratione potuit obtinere, interficitur, regnum moder-
 tus anno solo et dimidio, cui Demetrius annis 12 successit. Ad eum Iu-
 daei quidam sceleribus insignes, quorum princeps fuit Alcimus sacerdotum
 stirpe natus, confugiunt. Hic Iuda plurimorum accusato, pontificis dig-
 nitatem a Demetrio consequitur. Quocirca Bacchidis ducis et armatorum con-
 sultu fretus Iudam et contribules ulturus revertitur. Cum vero Bacchides et
 sacrilegus Alcimus dolis Iudam circumvenire non possent, viros Iudaeos
 sexaginta, fraudulentae pacis obtentu deceptos uno die confecerunt; et
 pontificis infulis Alcimo a Bacchide delatis, Bacchides ipse ad Demetrium
 rediit. Imperiorum deinde Iudaeorum crimina poenis ultricibus Iuda per-
 sequente, Nicanorem cum apparatu bello in Iudam mittit Demetrius .....

δ' οὐκ ἄρυσθεις Ἄλκιμος διέβαλε τὸν Νικάνορα αἰτῶν ζῶντα συλλαβεῖν τὸν Ἰούδαν. πολέμου δὲ συστάντος νικῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν, πίπτει δὲ Νικάνωρ, ἀποτμηθεὶς τε τὴν κεφαλὴν σὸν τῇ δεξιᾷ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀνεσταυρώθη. Ἰούδας Ῥωμαίοις καὶ 5 Μακεδαιμονίοις φιλοῦται. Δημήτριος μανεῖς πέμπει Βαχχίδην σὸν Ἄλκιμω κατὰ τοῦ Ἰούδα. οἱ δὲ ἐπελθόντες τῷ Ἰούδα περὶ τὴν Βασάν οὐκ ἔχοντι πλὴν ὡ' ἀνδρῶν συμβάλλουσι. καὶ πεσόντων ἕξ ἀμφοτέρων πολλῶν Ἰούδας ἀριστεῦων θνήσκει. τούτοις ἀκόλουθα περιέχει ἡ αὐτὴ πρώτη τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλος τὰ 10 κατὰ Ἰωνάθην καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. ἡ δὲ τρίτη τὰ πρὸ τούτων πραχθέντα δευρὰ ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Εὐπάτορος εἰς Ἰουδαίους. εἰσὶ δὲ τὰ τῶν ἀνιέρως διὰ χρημάτων κρατησάντων Σίμωνος, Ἰάσωνος, Μενελάου καὶ Λυσιμάχου ἐπὶ τῆς ἀπιστίας Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἔτη ιθ', καθὼς τοὺς ὀπισθεν καὶ τοὺς με- P. 282
15 τέπειτα ἀρχιερεῖς ὁ τὴν βίβλον συνταξάμενος ἐστοιχείωσε.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἀντίγονος ὁ Φοῦσκος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος , ρεξθ'.

Μακεδόνων ιε' ἐβασίλευσε Φίλιππος υἱὸς Δημητρίου ἔτη καθ' V. 225
20 ἑαυτὸν μβ', ἐκ Χρυσήϊδος τῆς αἰχμαλώτου. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος , ρεπα'.

1. διέβαλε B. διέβαλλε G. αἰτῶν] [ητῶν G. 3. τε] δὲ B.
12. ἀνιέρως] ἀνιέρων G. 13. ἀπιστίας; B. 16 om. B.
21. , ρεπα' B. , ρεπα' (sic) A. , ρεξα' G.

connubia nectere et filijs procreandis vacare. His parum contentus Alcimus Nicanorem incusat et Iudam vivum comprehendere contendit. Certamine vero commisso cadit ipse Nicanor, et capite dextraque praecisis, Hierosolymis cruci suffixus est. Iudas Romanis et Lacedaemoniis amicitia iungitur. Demetrius ira percitus Bacchidem et Alcimum mittit in Iudam. Illi ad Basan fines cum Iuda viris duntaxat 800 stipato congressi, caesis ex utraque parte plurimis, Iudam vires ostentantem bellicas opprimunt; His adiuncta continet Maccabaeorum liber iste primus, res nimirum ab Ionatha et eius fratribus gestas; tertius praevias calamitates ab Eupatore Ptolemaeo in Iudaeos inductas narrat; quas videlicet a sacrilegis Simone, Iasone, Menelao et Lysimacho sub Seleuci et Antiochi infidelium regno pecuniarum largitione potestatem assequutis per annos novemdecim sunt attentata; prout retropositos et succedentes pontifices memoratorum auctor librorum recensuit.

Macedonum reges.

Macedonum rex 14 Antiochus Phuscus annis 12, mundi vero 5269.

Macedonum rex 15 Philippus Demetrii filius e Chryseide captiva natus annis 42 regnavit solus; mundi vero 5281.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Φιλίππου Τίτου Ῥωμαίων στρατηγὸς εἰς Μακεδονίαν ἰθὺν κρατεῖ μὲν χειρὶ Μακεδόνων καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων τλθῆσι, συμμαχῶν Ἀννίβα καὶ Καρχηδονίους κατὰ Ῥωμαίων συνθεμένοις, ὁμηρόν τε λαμβάνειν Δημήτριον τὸν αὐτοῦ παῖδα, ὑπαγόμενος καὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς λοιποὺς Ἑλληνας φιλανθρωπία καὶ πραότητι καὶ συνέσει τὴν ἑλευθερίαν παρέσχε.

Τότε Ἐρατοσθένης ἐγνωρίζετο.

Μακεδόνων εἰς βασιλευσε Περσεὺς ἔτη η' καὶ μῆνας θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ετκγ'.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Περσέως τὰ Μακεδόνων καταλλυται περὶ Στῆν Πύδναν κατὰ κράτος ὑπὸ Ῥωμαίων ἡττηθέντων. ἤγειτο δὲ τῶν στρατευμάτων Ἀμιλιος Μάρκος τῆς Ῥωμαίων βουλῆς εἰς ὦν, ἀριστος ὑπατικός. οὗτος Περσέα λαβὼν ζῶντα ἅμα δυοῖν νιοῖς καὶ μιᾷ θυγατρὶ πᾶσάν τε τὴν Μακεδόνων βασιλείαν εἰς 15 Ῥώμην ἀπήγαγε.

Μακεδόνων εἰς βασιλευσε Ψευδοφιλιππος ἔτος εν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ετκδ'.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας βασιλεῖς.

D Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας τέταρτος βασιλευσε Πτολεμαῖος ὁ 20 Φιλοπάτωρ ἔτη εζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εσθ'.

B. συμμαχῶν Scaliger. Vulgo συμμαχεῖν. ἀννίβα καὶ A. ἀννιβᾶ καὶ B. Ἀννίβα δὲ G. Καρχηδονίους — συνθεμένοις — λαμβάνειν Scaliger. Libri καρχηδονίους — συνθεμένους — λαμβάνειν. 18. εἰς ὦν εἰς ὦν B. εἰς ὦν G. 18. ,ετλβ' m. 19. αἰγυπτίων B.

Eo regnante Titus (Quintus) Romani dux exercitus expeditione in Macedoniam suscepta bellico robore Macedones profligat, belli societatem adversus Annibalem et Carthaginenses Romani nominis hostes cum Romanis inire cogit et foederis obsidem Demetrii filium abducit. Lacedaemoniis autem et reliquis Graecorum humanitate, mansuetudine et solertia sibi unitata sub manum missis libertatem reliquit.

Eo tempore Eratosthenes celebrabatur.

Macedonum rex 16 Perseus annis 8 et mensibus 9; erat porro mundi aenus 5323.

Perseo regnante a validissimo Romanorum exercitu Macedonum imperium ad Pydnam deletum est. Romanas acies Marcus Aemilius senatorū ordinis ac consul optimus ducebat. Hic Persecum vivum cum filia duobus masculis et filia unica captum Romam abduxit unaque Macedonum regnum universum Romae subdidit potestati.

Macedonum rex 17 Pseudophilippus anno uno, mundi vero 5332.

Aegypti et Alexandriae reges.

Aegypti et Alexandriae rex 4 Ptolemaeus Philopator annis 17, mundi vero 5273.

Ἄντιοχος ὁ μέγας Πτολεμαίου τὴν Ἰουδαίαν κρατοῦντος τοῦ Φιλοπάτορος πολέμῳ νικήσας αὐτὸν τὴν χώραν ἀφείλατο. ἡ τρίτη τῶν Μακκαβαίων βίβλος περὶ τοῦ Φιλοπάτορος τούτου Πτολεμαίου ἱστορεῖ, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀντιστρόφῳ τάξει.

5 Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εσθ'.

Ἄντιοχος μέγας Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπιφανεῖ φιλωθεὶς Κλεοπά- P. 283
τραν ἔγγημε θυγατέρα αὐτοῦ καὶ λόγῳ φερνῆς αὐτῆς Συρίαν, Φοινίκην Σαμάρειάν τε καὶ Ἰουδαίαν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ, ἦν πρό
10 μικροῦ λαβῶν ἦν διὰ Σκόπα στρατηγοῦ ὁ Πτολεμαῖος.

Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Συρίας πέμψας ἐχειρώσατο διὰ Σκόπα στρατηγοῦ. πρὸς ὃν Ἄντιοχος ὁ μέγας αὐθις πολεμήσας ταύτας ἐχειρώσατο, συμμαχοῦντων αὐτῷ καὶ Ἰουδαίων, οἷς δι' ἐπιστολῶν πολλὰ μαρτυρή-
15 σας δωρεαῖς μεγάλαις ἐτίμησεν.

Ἐρχανὸς Ἰωσήπου παῖς στρατηγοῦ τῶν Ἰουδαίων πρὸς Πτολεμαῖον ἔλθων καλῶς ὑπεδέχθη. οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐ- B
τὸν στασιάζοντες μεγάλῃς ταραχῆς αἷτιοι γηγόνασιν Ἰουδαίοις.

Πτολεμαίου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἀποθανόντος κδ' ἔτει τῆς βασι-
20 λείας αὐτοῦ δύο παῖδες αὐτοῦ Πτολεμαῖοι τὴν ἀρχὴν μετ' αὐτὸν διεδέξαντο, ὧν ὁ πρῆσβύτερος Φιλομήτωρ ἐπεκέκλητο, ὁ δὲ νεώτερος Ἐνεργέτης. πρὸς ἀλλήλους δὲ στασιάζοντες ἐναλλὰξ ἐβασί-

2. τριτῇ] Vide Eusebium p. 353. 10 et 12. σκοπᾶ B. Σκοποῦ G.
19. τοῦ] τούτου G. τῷ κδ' G. ἔτει add. B. 20. οἱ
δύο G.

Antiochus magnus Ptolemaeo Philopatori Iudaeam sibi vindicanti et armis victo memoratam abstulit regionem. De hoc Philopatore Maccabaeorum liber tertius narrationem instituit; verum cur ordine praepostero eam per-textat, hucusque me latet.

Aegypti et Alexandriae rex 5 Ptolemaeus Epiphanes annis 24, mundi vero 5290.

Antiochus Magnus pace cum Ptolemaeo Epiphane firmata Cleopatram eius filiam duxit uxorem; dotis vero nomine Syriam, Phoenicem, Samariam et Iudaeam Scopae ducis virtute nuper recuperatam ab eo accepit.

Ptolemaeus Epiphanes Scopae duce Iudaeam et alias Syriae civitates subiectas reddidit; in quem Antiochus Magnus educto exercitu, et Iudaeis quos litterarum promissis et magnis muneribus sibi conciliavit opem ferentibus, suo restituit imperio.

Hyrcanus Iosephi Iudaeorum ducis filius ad Ptolemaeum profectus humaniter receptus est; eius vero fratres in eum tumultuati ingentium malorum Iudaeis auctores praebuerunt.

Ptolemaeo isto Epiphane vita functo anno regni 24 filii duo Ptolemaei regnum post eum exceperunt; seniori cognomentum Philometor, juniori Euergetes. Dissidio inter eos exorto, alternis vicibus potestatem exercere

λευσαν. διὸ καὶ σύγχυσις γέγονε περὶ τοὺς χρόνους αὐτῶν. πρῶ-
 V. 226 τος γὰρ ὁ Φιλομήτωρ μόνος ἰα' ἔτη ἐβασίλευσεν, ἔτα ὑπὸ Ἀν-
 τιοχοῦ ἐξεβλήθη ἐπιστρατεύσαντος κατ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον,
 καὶ ἀφελόντος αὐτοῦ τὸ διάδημα, κρατεῖ τῶν πραγμάτων Πτολε-
 Cμαῖος ὁ Εὐεργέτης ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Φιλομήτορος γνάμη5
 τῶν Ἀλεξανδρέων. διώκεται δὲ καὶ Ἀντίοχος, λυτρωθέντος καὶ
 τοῦ Φιλομήτορος, καὶ βασιλεύουσιν οἱ δύο ἀπὸ τοῦ ἰβ' ἔτους
 ἕως τοῦ ιζ'. ἐρημάτισεν οὖν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τῷ ἰβ' τοῦ Φι-
 λομήτορος ἔτει πρῶτον ἔτος τοῦ Εὐεργέτου, καὶ ἐβασίλευσαν
 οἱ δύο ἐν ὁμονοίᾳ ἀπὸ τούτου τοῦ ἰβ' ἔτους τοῦ Φιλομήτορος ἕως 10
 τοῦ ιζ' ἔτους αὐτοῦ, ε' δὲ τοῦ Εὐεργέτου. καὶ πάλιν στασιάζουσι
 κατ' ἀλλήλων, καὶ χρηματίζει ἀπὸ τοῦ ιη' ἔτους μόνου τοῦ
 Φιλομήτορος ἢ κατ' Αἴγυπτον ἀρχῇ, παραχωρήσαντος τῷ ἀδελ-
 φῷ τὴν Αἰβύτης καὶ Κυρήνης ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐν Κύπρῳ μάχην,
 Dκαθ' ἣν ἐλαττωθεὶς ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἀβλαβῆς ἔμεινε, φι-15
 λανθρώπως αὐτῷ χρησαμένου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ μὴ μόνον
 τὴν εἰρημένην ἐγχωρήσαντος αὐτῷ χώραν, ἀλλὰ καὶ στίου πλη-
 θος λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτὸν, τοῦτο μὲν διὰ χρηστότητα καὶ
 συγγένειαν φυσικὴν, τοῦτο δὲ, ὡς φασί, καὶ διὰ τὸν ἀπὸ τῶν
 Ῥωμαίων φόβον ὑπερασπιζομένων αὐτοῦ. κρατεῖ γοῦν ὁ αὐτὸς 20
 Φιλομήτωρ μετὰ τὸ ιζ' ἔτος ἄλλα ἔτη ιη'. οὗ κατὰ τὴν Συρίαν
 ἀποθανόντος, ἐγκρατὴς γὰρ καὶ τῶν ἐκεῖσε γέγονε τόπων, με-

1. πρῶτος] πρῶτον G. 12. μόνου] μόνον G. 15. Πτολε-
 μαῖος om. G. 17. ἐγχωρήσαντος αὐτῷ B. αὐτῷ ἐγχωρήσαντος A.
 αὐτῷ συγχορήσαντος G.

convenerunt; quae inter scriptores de annis eorum discriminis origo fuit. Primum enim Philometor solus annis undecim regnavit; deinde ab Antiocho bello Aegyptum impetente ac regni diadema auferente electus est; Ptolemaeus autem Euergetes Philometoris frater iunior de Alexandrinorum consilio regnum occupat. Philometore liberato, cedere cogitur Antiochus, ac pari consensu regnum uterque moderatur a duodecimo ad annum decimum septimum. In annum igitur Philometoris 12 Euergetis primus apud Alexandrinos incurrisse censendus est; quare concordibus animis alteri alteri regni collegam se praebuit a Philometoris 12 ad eiusdem 17, qui sextus fuit Euergetis annus. Discissis iterum animis et fratribus bello civili sese lacescentibus a Philometoris duntaxat 18 annos imperii numerandos decreverunt Aegyptii, cum pugna in Cypro commissa, iunior inferior quidem, illaesus tamen omnino remansit, senior vero Libyae et Cyrenes ditioem ei concessa humanitatem in eum exercuit supremam. Regionem enim cui dominaretur non permisit modo, verum etiam annuam frumenti annonam assignavit; quae partim ex innata sibi mansuetudine et necessitudine sanguinis, partim, siunt nonnulli, ex Romanorum fratris iura tuentium metu praestitit. Philometoris itaque regni mensura, post memoratos 17 annorum est aliorum 18, quibus imperavit. Eo vero in Syria obeunte (Syriae quippe

τακληθείς ἐκ Κυρήνης ὁ Εὐεργέτης λεγόμενος β' κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου λοιπὰ ἔτη κθ' ἄλλος μετὰ θάνατον τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ, ὡς γίνεσθαι τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν ἑκατέρων ἀδελφῶν P. 284 λέ' καὶ κθ', ἦτοι ἔτη ξδ'. Διόδωρος δὲ φησιν ὅτι ιε' ὁ νεώτερος 5 Πτολεμαῖος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν, πολλὰς τε παρανομίας διεπράξατο, τὴν τε ἰδίαν ἀδελφὴν Κλεοπάτραν γήμιας καὶ πολλοὺς περιβαλὼν ψευδῶς, ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρῶν, τοὺς δὲ συκοφαντίας φρυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀφαιρούμενος.

10

Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖς.

Συρίας καὶ Ἀσίας δ' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ Β' ἐπικληθεὶς Καλλίνικος, ὁ αὐτὸς καὶ Σέλευκος, ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρσλῆ'.

Ἐν τούτῳ τοῦ Ἀντιόχου Πέρσαι τῆς Μακεδόνων καὶ Ἀντιό- 15 χων ἀρχῆς ἀπέστησαν, ἕπ' αὐτοὺς τελοῦντες ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ κτιστοῦ διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἀρσάκης τις καὶ Τηριδάτης ἀδελφοὶ τὸ γένος ἔλκοντες ἀπὸ τοῦ Περσῶν Ἀρταξέρξου ἐσατράπευον Βακτριῶν ἐπὶ Ἀγαθοκλέους Μακεδόνοιο ἐπάρχου τῆς Περσικῆς. C ὁ δὲ Ἀγαθοκλῆς ἐρασθεὶς Τηριδάτου, ὡς Ἀρριανὸς φησιν, ἐνὸς 20 τῶν ἀδελφῶν, καὶ τὸν νεανίσκον σπουδάζων ἐπιβουλεύσασαι διαμαρτίσας ἀνῆρέθη παρ' αὐτοῦ καὶ Ἀρσάκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

7. περιβαλὼν B. περιβάλλον G. 8. ἀναιροῦν A. 11. Ἀντιό-
χοιο] ὁ Ἀντιόχος G. 19. ὁ δὲ Scaliger p. 68. ὡς AB. omisit G.
τηριδάτου B. Τηριδάτη G. ἀρριανὸς B. Ἀριανὸς G.

loca plurima tenebat subiecta), Energetes nominis secundus Cyrene advo-
catus, Aegypti regno solus potitur a fratris morte annis 19, adeo ut tem-
poris ab utroque fratris in regno exacti summa sit 35 et 29, hoc est anne-
rum omnino 64. Post senioris mortem Ptolemaei fratris iunioris regnum
annorum fuisse 15 Diodorus narrat; vitam etiam sceleribus conspurcasse,
adeo ut sororem propriam delegerit uxorem et insidiarum sibi structurarum
nomine plurimos implicuerit, et hos quidem caedibus, alios exsilio, alios
facultatatum publicatione falso et ex mera calumnia multaverit.

Syriae et Asiae reges.

Syriae et Asiae rex 4 Antiochus, Antiochi Dei filius, cognomento Calli-
nicus, idemque Seleucus, annis 21, mundi vero 5238.

Huius Antiochi tempore Persae ab Alexandri conditoris imperio Macedo-
nibus et Antiochis subiecti, ab eis ex causa huiusmodi defecerunt. Ar-
saces et Teridates fratres generis originem in Artaxerxem Persarum quondam
principem referentes satraparum munus in Bactros exercebant, circa Macedo-
nis Agathocles Persiae praefecturam administrantis tempestatem. Agathoc-
cles, scribit Arianus, fratrum alteri, Teridate nimirum carus, iuveni strue-
bat insidias, a quibus aberrans ab eo et pariter a fratre Arsace morti tradi-

καὶ βασιλεύει Περσῶν Ἀρσάκης, ἀφ' οὗ οἱ Περσῶν βασιλεῖς Ἀρσακίδαὶ ἐξηματίσαν, ἔτη β', καὶ ἀναίρειται, καὶ μετ' αὐτὸν Τηριδάτης ἀδελφὸς ἔτη λζ'.

Συρίας ε' ἐβασίλευσε Σέλευκος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, υἱὸς Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου, ὁ Κεραυνὸς ἐπικληθεὶς, ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρονθ'.

D V. 227 Συρίας ε' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ ἐπικληθεὶς μέγας, ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεξβ'.

Οὗτος ὁ κληθεὶς μέγας Ἀντίοχος κατὰ μὲν τινὰς ἀδελφῶς ἐστὶ Σελεύκου τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντος Κεραυνοῦ, κατὰ δὲ ἰο ἑτέροισι υἱὸς αὐτοῦ. ἀρχὴν δὲ ἔλαβεν ἢ αὐτοῦ βασιλεία κατὰ τὴν ρλζ' Ὀλυμπιάδα, καὶ οὐχ ὡς Εὐσεβίῳ δοκεῖ κατὰ τὴν ρλθ'.

P. 285 Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ἀντίοχος Ῥωμαίοις πολεμῶν ὁ μέγας ἤρξατο Ἀννίβια κατὰ τὰς Σπανίας καὶ τὴν Καρχηδόνα στρατηγούντος καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καταπολεμουμένου καὶ πολέμου μούντος πρὸ τῆς εἰς Βιθυνίαν φυγῆς πρὸς Προυσίαν. καὶ πρῶτον μὲν ἐν Θερμοπύλαις τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαίοις συμβαλὼν ὁ αὐτὸς μέγας Ἀντίοχος ἠττήται. ἔπειτα δὲ συλλέξας στρατόπεδα καὶ Ἀννίβαν τὸν Καρχηδόνιον ἐκ Βιθυνίας προσλαβόμενος, πρὸς Θυατίροις πόλει τῆς Ἀσδίας αὐθις Ῥωμαίοις πολεμῶν, Σικιπίωνος Ἀφρικανοῦ σὺν ἀδελφῷ Σικιπίωνι στρατηγούντος. καὶ οὗτος ἠττήται,

5. ἐπικλήθη G. 10. Σελεύκου] τοῦ Σελεύκου G. 14. ἀνηβᾶ B. 17. ὁ Μέγας αὐτός G. 18. Ἀννίβαν] ἀννηβᾶν B per totam paginam 285. 19. Θυατίρων πόλις G. 20. Σικιπίωνος] Σηκίπιωνος vulgo hic et infra.

tur; ita Persarum regnum arripit Arsaces, a quo deinceps Persarum princeps Arsacidae nuncupati, eoque duos annos potitus occiditur, cui Teridates successit annis 57.

Syriae rex 5 Seleucus, qui Alexander et Ceraunus, id est Fulmen, dictus, Seleuci Callinici filius, annis 8, mundi vero 5259.

Syriae rex 6 Antiochus eius frater, cognomine Magnus, annis 36, mundi vero 5262.

Antiochus iste Magni nomen promeritus, frater, ut nonnullis placet, Seleuci, eius qui praecessit in regno, Cerauni; ut alii vero sentiunt eius filius, circa Olympiadem 137, non ut Eusebio videtur, 139, imperium auspiciatus est.

Sub istud tempus arma in Romanos movere Magnus Antiochus exortus est, quo nimirum Annibal cum in Hispania, tum Carthagine Romanis iisdem oppositas copias agens non infrequenter superatus, ac nonnunquam victor superasset, priusquam Prussiam Bithyniae civitatem fuga se reciperet. Ac primo quidem praelio Magnus hic Antiochus Thermopylis Graecus, Romanis congressus inferior recedit; reparata deinde acie et Annibale Carthaginensium duce e Bithynia advocato, ad Thyatira Lydiae civitatem secundum cum Romanis certamen inicit, quo Africano Scipione et altero fratre

ὥστε αὐτὸν ὑπόσπονδον γενέσθαι Ῥωμαίοις τελοῦντα χίλια τά-
λαντα καὶ τριήρεις πολλὰς δόντα καὶ τὴν δαπάνην τοῦ πολέμου.
Ἄννιβας δὲ πρὸς Προουσίαν φηγὼν αὐθις ἀπὸ Θυατείρων φαρμά-
κῳ τελευτᾷ τὸν βλον τῷ φόβῳ Ῥωμαίων.

5 Ἐπὶ τούτου ἐπράχθη τὰ κατὰ τὴν πρώτην τῶν Μακκαβαίων
βιβλον παρὰ Ἰουδαίοις ἱστορούμενα.

Ἔτι δὲ καὶ ὁ πρὸς Καρχηδονίους δεύτερος πόλεμος κινεῖται, B
κρατήσας καὶ αὐτὸς ἔτη ιθ' Ῥωμαίοις. Ἄννιβας γὰρ Καρχηδο-
νίων στρατηγὸς νέος τῷ φρονήματι καὶ τῇ ἡλικίᾳ Σπανίαν κα-
10 τέσχεν οὖσαν ὑπὸ Ῥωμαίους, καὶ τῇ Ἰταλίᾳ αὐτῇ ἐπέηλθε συμ-
μαχοῦντων αὐτῷ Γύλλων καὶ ἄλλων πολλῶν βαρβάρων. πρῶτοι
οὖν αὐτῷ Κορνήλιος Σκιπίων καὶ Σεμπρώνιος Γράχχος ἕπατοι
πολεμοῦσιν, οἳ καὶ φηγόντες μόλις διασωζόνται τοῦ κινδύνου.
μεθ' οὗς Λούκιος Φλαμίνιος πολεμήσας αὐτῷ μετὰ τῆς δυνάμεως
15 διεφθάρη. τρίτος πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται Φάβιος Μάξιμος ἀπὴρ
στρατηγικὸς ὑπατεύων καὶ τρέπει τὸν Ἄννιβαν στρατηγία μᾶλλον,
οὐ δυνάμει κρατήσας. C

Τότε καὶ Ἀρχιμήδης γεωμέτρης τοῖς μηχανήμασι Ῥωμαίους
ἀπέσπαστο πολλάκις πολιορκούντας Συρακούσας, οἰκῶν ἐν αὐ-
20 ταῖς. ἔνθα καὶ ἀναίρεται ὑπὸ τινος στρατιώτου τῆς πόλεως
ἄφρω ληφθείσης, ἐορταζόντων Συρακουσίων, παρὰ γνώμην

3. Προουσίαν] Περσίαν G. Θυατείρων B, qui supra Θυατήροις.
14. Φλαμίνιος Scaliger p. 69. Vulgo Φαλαμίνιος. δυνάμειως] δυνάμειος B. 16. ὑπατεύων om. G. 17. οὐ] ἢ m.
18. Ῥωμαίους B. Ῥωμαίοις G. 19. συρακούσας A. 21. συ-
ρακουσίων B. Σηδρακουσίων G.

Scipione ducibus adversum Martem expertus vincitur; adeo ut foederatam se devinciret, talentisque mille annuatim pensis triremes plurimas bellicque sumptus exhiberet. Annibal autem iterata fuga Thyatiris secedens fugit Prusiam Ponti, Romanorumque metu vitam sibi veneno praescripuit.

Huius Antiochi aetate quae libro Maccabaeorum primo narrantur ab Iudaeis sunt gesta.

Aalterum in Carthaginenses a Romanis movetur bellum annorum 19 spatio. Annibal enim Carthaginensium dux iuvenis viribus et animo pollens Hispaniam Romanis prius subditam occupavit, et Gallis barbarisque plurimis nationibus adactis ipsam quoque Italiam armis invadere molitus est. Primi consules cum eo manus consorturi Cornelius Scipio et Sempronius Gracchus destinati, qui fugam passi vix periculo mortis evadunt; post eum Lucius Flaminius cum Romanorum acie tota profligatur. Tertius adversus eos certat Fabius Maximus, vir militiae peritissimus, qui arte potius et prudentia quam viribus frangit Annibalem.

Sub id tempus Archimedes clarus geometra Romanos Syracusas obsidione prementes machinis fabricatis urbe cuius erat inquilinus arcuit. Syracusanis autem festivitate explenda occupatis, urbe inopinato capta, a mi-

Μαρχέλλου στρατηγού Ῥωμαίων, ὃς ὑπὸ Ῥωμαίους αἰθις τὴν Σικελίαν θείς ἐπινίκιον πομπὴν ἐθριάμβευσε.

Πολλῶν δὲ ἄλλων Ῥωμαίων στρατηγῶν μετὰ ταῦτα πολεμισάντων Ἀννίβα κρατοῦντι Καρχηδόνος καὶ Ἰσπανίας καὶ μὴ κατισχυσάντων αὐτοῦ τέλος Σκιπίων Ἀφρικανὸς τρέψας τὴν Ἀννίβα⁵ Ἄδύναμιν ἐν Ἰσπανίᾳ κατὰ τὴν ῥμὲ ὀλυμπιάδα ὑπατεύσας τε καὶ κατ' ἐξουσίαν λοιπὸν διοικῶν τὴν ὅλην Ἰταλίαν ἐπὶ Καρχηδόνα διέπλει στόλῳ μεγάλῳ καὶ τὴν ἅπασαν πορθεῖ πρὸς τῇ Λιβύῃ χώραν Καρχηδονίων, ὥστε τοὺς ἐν τέλει Καρχηδονίους μεταστειλασθαι τὸν Ἀννίβαν ἐξ Ἰταλλίας· ᾧτινι Σκιπίων συγκρού¹⁰ σας ἐκινῶντι πρὸς τῇ Καρχηδόνα κρατεῖ τῆς μάχης τοσοῦτον ὥστε φυγεῖν τὸν Ἀννίβαν καὶ πρὸς τὸν Βιθυνίας ἐλθεῖν βασιλεῦ⁹ V. 228 εἰς Προυσίαν αἰδούμενον Καρχηδονίους. τότε καὶ Καρχηδόνα Ῥωμαίοις ὁ αὐτὸς Ἀφρικανὸς Σκιπίων ἐπικληθεὶς ὑπὸ τῆς συγλή⁹ P. 286 του βουλῆς διὰ τὸ τηλικούτον κατόρθωμα παρεστήσατο καὶ ἰ5 θράμβον ἐν Ῥώμῃ κατήγαγε.

Συρίας ζ' ἐβασίλευσε Σέλευκος τρίτος υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιβ'. οὗτος καὶ Φιλοπάτωρ ἐλέγετο. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εοή'. Συρίας η' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανῆς ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετι'.

Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανῆς Συρίας βασιλεύων πρῶτον μὲν Πτολε-

1. ὃς ὑπὸ Ῥωμαίους addidi ex B. 4. Ἰσπανίας B. Σπανίας G.
7. λοιπὸν B. λαβῶν καὶ G. 8. Vulgo Λιβύη. 10. συγκρού-
σας Σηπίων G. 12. πρὸς τὸν τῆς G. 17. ἐβασίλευσε] βα-
σιλεύς G.

lite quodam praeter Marcelli Romanorum ducis mentem interficitur. Scyllia debellata, victoriae insignia Marcellus assumpsit et Romae triumphum egit.

Romanorum autem ducibus plurimis cum Annibale tum Carthagine, tum in Hispaniis potestatem exercente praeliantibus, nec, ut eum attererent, asecutus, deum Scipio Africanus consul assumptus rerum summa sibi tradita, et circa Olympiadem 145 totam Italiam gubernans, cum classe maxima Carthaginem petit, et Libyae oris. quaequa versus ferro devastatis Carthaginensium magistratus ut Annibalem ex Italia revocarent, coegit. Cum eo Carthaginem reverso congressus Scipio tali victoria superior effectus est, ut fuga se damnaret Annibal ipse et Carthaginensium ad spectum veritus Prusiam ad Bithyniae regem se conferret. Scipio tandem ab Africa devicta Africanus ex senatus consulto dictus Carthaginem Romanae ditioni adiecit et rebus adeo feliciter gestis Romae triumphum obtinuit.

Syriae rex 7 Seleucus tertius, Seleuci maioris filius, qui et Philopater vocatus, annis 12, mundi vero 5298.

Syriae rex 8 Antiochus Illustris annis 11, mundi vero 5310.

Antiochus Illustris ad Syriae thronum evectus, Ptolemaeum Philopate-

μαίφ τῷ Φιλομήτορι ἐπιτίθεσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ τῆς Αἰγύπτου βασιλείας ἐκβάλλει πρὸς βραχύ. κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων διωχθεὶς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκπορθεὶ καὶ **B** τὸν γαδὸν βεβηλοῖ Διὸς Ὀλυμπίου βδέλυγμα ἀνυστηλώσας ἐν αὐτῷ, 5 κατὰ τὴν προφητείαν Δαυιδ τῷ μεγάλῳ, τὰ τε ἱερὰ σκευὴ ἀφαιρεῖται καὶ ἔλληρξεν ἀναγκάζει τοὺς Ἰουδαίους. ἐφ' οἷς Ματθίας ὁ ἱερεὺς ζηλώσας σὺν τοῖς υἱοῖς Ἰούδα καὶ Ἰωνάθῃ τοῖς Μακκαβαίοις Σίμωνι τε καὶ Ἰωάννῃ κατηγορήσαντο τοῦ τυράννου τοῖς αὐτοῦ στρατηγοῖς ἐπιθέμενος, καὶ καταπολεμήσας αὐτοὺς τῇ 10 τῶν οἰκείων παίδων ἀντιμαχίᾳ, τῶν καὶ διὰ τοῦτο Μακκαβαίων κληθέντων, ἅμα τοῖς τότε ζήλω θείῳ τῶν πατρῶν νόμων ὑπεραθλησάντων· ἐν οἷς καὶ οἱ ἐπτὰ νέοι σφόδρα γενναίως σὺν τῇ **C** μητρὶ καὶ τῷ διδασκάλῳ Ἐλεαζάρῳ πολλῶν καὶ πικρῶν βασύων ὑπερφρονήσαντες νομίμως τὸν βίον κατέλυσαν, θανάτῳ μαρτω- 15 ρικῷ τελειωθέντες. Ἀσαμωνναῖοι λέγονται οἱ ἐκ Ματαθίου, διότι ὁ πατὴρ αὐτῶν Ἀσαμωνναῖος ἐλέγετο. ἄξει δὲ ἐν κώμῃ Μωδεμίμ.

Ταρσεῖς καὶ Μαλλῶται κατὰ Ἀντιόχου Ἰσασίασαν, ὡς δωρεὰ διδόμενοι τῇ παλλακῇ αὐτοῦ Ἀντιοχίδι· πρὸς οὗς ἦκεν Ἀν- 20 τίοχος, Ἀνδρόνικον καταλείψας ἐν Δάφνῃ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὃς ἀνελὼν Ὀνείαν τὸν ἱερεῖα δόλῳ τοῦ Μενελάου, καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀντιόχου ὡς φονεὺς.

1. Φιλοκάτορι G. 2. κωλυθεὶς] καταλυθεὶς G. 3. κατηγορήσαντο G. 4. αὐτοῖς] αὐτοῖς A. 5. Ματαθίου] ματαθίου B. Ματθίου G. Vide Eusebium p. 356. 18. μαλῶται AB.

rem armis confestim in Aegypto lacessit et Aegypti regno ad breve tempus deturbat. A Romanis vero prostratus et ab Alexandrinis electus Hierusalem depopulatur, et iuxta Danielis vaticinium simulacro Iovi Olympioposito templum violat, sacra vasa diripit et Iudaeos prohibitum Graecorum cultum imitari cogit. At sacerdos Matthias divino zelo succensus cum filiis Iuda et Ionatha, Maccabaeis et Simone et Ioanne tyranni se ceptis viriliter opposuit, duces eius armis aggressus est, filiorumque eius rei causa Maccabaeorum nomine insignitorum adversis viribus et eorum qui pro patriis legibus divina pietate certamen adferunt animis adiutus hostes ubique prostravit. Ex iis iuvenes septem cum matre et magistro Eleazaro contempta tormentorum plurimorum acerbitate, morte martyrum nomine digno consummati, vitam ex legum norma finierunt. Matthiae posteris Assamonaei dicti sunt, quod pater eorum Assamonaeus nomine in oppido Modin diversaretur.

Tarsenses et Mallotae, quod Antiochidi pellici donatos se viderent conquesti, adversus Antiochum tumultuantur; in quos Andronico, (qui postmodum Menelai dolis pontificem Oniam occidit et parricidii reus ab Antiocho ipse damnatus est), Daphne regendis rebus relicto, Antiochus iniuriam ulturus profectus est.

D - Συρίας 9' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος Ἐὐπάτωρ υἱὸς αὐτοῦ ἔτος ἑν, μῆνας ἕξ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, εἰκα΄.

Ἀντίοχος οὗτος πατάξας Αἴγυπτον καὶ πρὸς τὸν Φιλομήτορα Πτολεμαῖον πολεμήσας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπατήλατε, τὴν ἀρχιερωσύνην τε Ἰησοῦ, τῷ καὶ Ἰάσωνι, ἐνεχείρισεν ἀδελφῶ⁵ Ὀνειῖου. καὶ πάλιν ἐκβαλὼν αὐτὸν ἀδελφῷ τε καὶ Μενελάῳ ἔδωκεν. οἱ δὲ στασιάζσαντες πρὸς ἀλλήλους κακῶν μεγάλων αὐτῶν γέγονασιν Ἰουδαίσις.

P. 287

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰουδαίων 15' ἀρχιεράτευσεν Ἰούδας υἱὸς Ματαθίου α' ἀρχιερέως¹⁰ ἔτη γ', οἱ δὲ ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, εἰλδ'.

Τινὲς ἱστοροῦσι Ματαθίου ἔτη γ' τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ Ἰούδα ἔτη ζ'.

V. 229 Ἰουδαίων 15' ἀρχιεράτευσεν Ἰωνάθης ἀδελφὸς Ἰούδα τοῦ Μακαβαίου ἔτη 19'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, εἰμ΄.¹⁵

B Οἱ φίλοι τοῦ Ἰούδα τὸν Ἰωνάθην ἀδελφὸν αὐτοῦ προσήσαντο ἄρχιν αὐτῶν. οὗτος Βακχίδη συμβαλὼν εἰς πόλεμον διέφθειρε τρισχιλίους τῶν σὺν αὐτῷ. μετὰ δὲ ταῦτα προδιδόντας αὐτὸν τινὰς τῶν Ἰουδαίων αἰσθόμενος τῷ Βακχίδῃ ἀνέειλε αὐτοὺς καὶ διῆγεν εἰς πόλιν ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένην Βηθφουσή. ταύτην²⁰

5. τε] τῷ G. 10 et 12. ματαθίου B. Ματθίου G. 20. εἰς πόλιν — κειμένη] ἐν πόλει — κειμένη G. βηθφουσή A. βηθφουσή B. Βηθφουσή G.

Syriae rex 9 Antiochus Eupator, Epiphanis filius, anno uno et mensibus sex, mundi vero 5321.

Antiochus iste bellis Aegyptum vexavit, et praelio cum Ptolemaeo Philometore commisso in Iudaeam rediit et Iesu, alio nomine Iasoni Oniae fratri, pontificatum tradidit; eoque rursus dignitate pulso, in fratrem et in Menelaum pontificias infulas transtulit. Illi dissidiis, quibus ad invicem certabant, Iudaeis ingentium malorum auctores se praebuere.

ANNI MUNDI.

Iudaeorum pontifex 16 Iudas, Matthiae pontificis primi filius, annis 3, et ut scribunt alii, 6, mundi vero 5334.

Matthiae pontificatum triennio nonnulli metiuntur, Iudae vero annos sex assignant.

Iudaeorum pontifex 17 Ionathas frater Iudae Maccabaei annis 19, mundi vero 5340.

Amici Iudae Ionatham eius fratrem sibi duces constituerunt. His cum Bacchide commissa pugna militum eius 3000 prostravit. Iudaeorum vero quosdam dolis eum Bacchidis manibus prodere volentium animos praesentibus, cunctos interemit; et in oppido Bethphese ad desertam site sibi

ἐπολιόρηκε Βακχίδης. Ἰωνάθης δὲ ἐπέξειλθὼν καὶ πολλοὺς διαφθείρας ἀπελαύνει αὐτόν.

Ἄλκιμος ὁ ἀνιερὸς καθελὼν τὸ τεῖχος τῆς ἀλλῆς τῶν ἁγίων δίκας ἔδωκε πικρῶς θανάτῳ.

5 Βακχίδης φοβηθεὶς Ἰωνάθην φιλοῦται αὐτῷ, καὶ τούτου προΐσταται τοῦ λαοῦ Ἰωνάθης.

Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλλᾶ υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς Δη- C
μήτριον τὸν Σελεύκου καθελὼν ἐβασίλευσεν ἔτη ε', οἱ δὲ θ'.

οὗτος ἐν Πτολεμαίδι φιλωθεὶς Ἰωνάθῃ δώροισι καὶ στεφάνοις
10 ἐτίμησεν.

Ἰουδαίων ἐπ' ἱεράτευσε Σίμων ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
ετνθ'.

Σίμων καὶ Ἰουδαῖοι Δημητρίῳ προσφγγόντες εἰρήνευον. ἔξ
οἷ δὴ Σίμων ἀρχιεράτευσε, Γάζαν τε πολέμῳ εἴλε, τούς τε ἐν
15 τῇ ἄκρῃ τῆς Ἱερουσαλήμ μετὰ Δημητρίου.

Ἀντιόχος ὁ Σιδήτης Σίμωνι φιλοῦται.

D

Ἀντιόχος ὁ Σιδήτης Ἰόππην καὶ ἀργυρίου τάλαντα χί-
λια ἀπῆξει Ἰουδαίους. τῶν δὲ μὴ ὑπακούοντων Κενδέβαιον
ἐπέταξε πολεμῆν αὐτοῖς, ὃν Ἰωνάθης υἱὸς Σίμωνος ἐτροπώ-
20 σατο.

Σίμων Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς ἀδελφὸς Ἰούδα καὶ Ἰωνάθου τοῦ

3. καθελὼν] καθαρῶν A. καθαιρῶν B. 4. πικρῶς] πικρῶς G.
7. βαλᾶ B. Ἀντιόχου] τοῦ Ἀντιόχου G. 8. Σελεύκου]
Σελευκου G. 16. Ἀντιόχος om. B. Vulgo Σιδίτης hic et
infra. 17. Vulgo Ἰώππην. 18. κενδέβαιον B. κενδαῖον A.
Καδαῖον G.

moram elegit; quem obsidione Bacchides includit; verum Ionathas latentex
erumpens eius acie fusa, obsidione cedere coegit.

Sacrilegus Alcimus everso sanctorum atrii muro, diras morte poenas
exsolvit.

Bacchides Ionathae vires extimescens, amicum sibi reddere parat;
exinde supremam in populum potestatem Ionathas consequitur.

Alexander Balae Illustris Antiochi filius Demetrio, Seleuco etiam dicto,
sublato, regnum obtinet annis quinque et ex aliorum computo novem. Hic
Ionatham Ptolemaide sibi reconciliatum donis et coronis ornat.

Iudaeorum pontifex 18 Simon annis 8, mundi vero 5359.

Simon et Iudaei Demetrium convenientes pacem cum eo componunt.
Exinde Simon obtinet pontificatum, Gazam bello capit et eos qui Hiero-
solyorum in arce relictī fuerant a Demetrio eiecit.

Antiochus Sidites Simoni redditur amicus.

Antiochus Sidites Ioppen et argenti talenta mille ab Iudaeis expetit.
Illis pecunias nondum parantibus Cendebaeum vim et bellum inferre iussit,
quem Ionathas Simonis filius in fugam vertit.

Simon Iudaeorum pontifex maximus Iudae et Ionathae Maccabaeorum
Georg. Syncellus. I.

Μακκαβαίων ἀναιρείται ὑπὸ Πτολεμαίου τινὸς Ἰουδαίου στρατη-
γοῦ τῆς Ἱερικῶ καὶ γαμβροῦ αὐτοῦ δόλω.

Οὗτος ὁ Σίμων μετὰ ρο' ἔτη τοὺς Ἰουδαίους ἤλευθέρωσε τῶν
φόρων. ἐτέλουν γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου Σελεύκου.

P. 238 Ἐγήσατο τῶν Ἰουδαίων Ματθίας ὁ πατὴρ τῶν Μακκα-
βαίων ἔτη γ'. Ἰούδας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ε'. Ἰωνάθης ἔτη ιθ'. Σίμων
ἔτη η'. ὁμοῦ ἔτη λδ'.

Καὶ σπένδεται Ῥωμαίοις Ἰούδας.

Περὶ τῶν Μακκαβαίων.

Ὁ ἀπὸ Ματαθίου τοῦ πατρὸς τῶν Μακκαβαίων, Ἰούδα καὶ 10
Ἰωνάθου καὶ Σίμωνος χρόνος κατὰ μὲν τὸν ἀκριβῆ λόγον ἐτῶν
ἔστι λδ', ὡς ὑποτέτακται, κατὰ δὲ Εὐσέβιον ἐτῶν λ'. ἀπ' οὗ
Βγὰρ χρόνου Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἤρξατο πολεμεῖν πρὸς Ἀν-
τιόχου τὸν μέγαν ἢ τῶν Μακκαβαίων γραφῆ ἱστορεῖ· ὁ δὲ χρόνος
αὐτῶν ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἀριθμεῖται ἕως τοῦ θανάτου 15
Σίμωνος. ὁ γὰρ Φιλοπάτωρ πολεμήσας Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ τοῖς
Ἰουδαίοις ἀφήκεν ἀπολύσας ἑλευθέρους, Ἰουδαῖοι δὲ τῷ Ἐπιφα-
νεῖ Ἀντιόχῳ υἱῷ τοῦ μεγάλου Ἀντιόχου συνέθεντο. ὁ δ' αὐτὸς
Ἐπιφανῆς τὸν ναὸν ἐσύλησε καὶ Ἰουδαίους ἐλληνίσεν ἠνάγκασε·

V. 230 τότε Ματαθίας ἀνέστη σὺν τοῖς παισὶ ζήλω θεοῦ πολεμῶν αὐτῷ. 20

1. στρατηγοῦ τῆς B. στρατηγούτος G. 10. Ματαθίου] ματτα-
θίου B. Ματθαθίου G. 12. λ'] Quadraginta apud Eusebium
p. 89. 19. ἠνάγκασε] ἠνάγκαζεν G. 20. ματαθίας B. Μα-
θίας G. τοῖς om. B. αὐτῷ] αὐτοῦ G.

frater a Ptolemaeo quodam Iudaeo urbis Hiericantinae praefecto et eius
genero paratis insidiis interficitur.

Simon iste tributorum onere ab annis iam 170 imposito Iudaeos libe-
ravit. Ilmd enim a Seleuci 1 temporibus pendebant.

Iudaeorum praefecturam gessit Matthias Maccabaeorum pater annis
tribus, Iudas eius filius annis sex, Simon annis octo. Summa omnium est
annorum 34.

Iudas cum Romanis foedus iniit.

De Maccabaeis.

Tempus, quo Maccabaeorum pater Matthias una cum Iuda, Ionatha
et Simone filiis publicam Iudaeorum rem suscepit administrandam ex ac-
curatiore computo annorum est 34, prout subiecinus; ex Eusebii vero
calculis annorum 30. Ex quo enim Ptolemaeus Philopator cum Antiocho
Magno bellis dissidere coepit, Maccabaeorum excurrit historia. Eorum
vero tempus ab Antiocho Illustri ad Simonis mortem computari existimatur.
Philopator enim bellum Antiocho illaturus Iudaeos libertate prius donavit;
partes autem Antiochi Illustris Antiochi Magui nomine filii tuebantur Iudaei;
idem nihilo secius Epiphanes templo direpto, Iudaeos Graecanicam super-
stitionem admittere tormentorum vi compellebat. Tunc Matthias vero re-
gionis ardore succensus, eius consiliis se opposuit adversam et cum filiis

οὗ τελευτήσαντος Ἰούδας τοῦ ἔθνους ἠγήσατο. ἐπὶ τούτοις Ἀντιόχος μὲν οἰκτρῶς θνήσκει, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐπάτωρ Ἀντιόχος Ἐπίσκοπος γράφει περὶ εἰρήνης Ἰουδαίων. εἶτα Ἰούδας οἰκοδομεῖ καὶ ἐγκαινίζει τὸ θυσιαστήριον, Ῥωμαίοις τε σπένδεται φιλοφθεις καὶ πρὸς γεωργίαν Ἰουδαίους προτρέπει. ἐν τούτοις οὖν Δημήτριος ὁ Σελεύκου καταπλεύσας ἐκ Ῥώμης τὸν τε Εὐπάτορα Ἀντιόχον ἀναιρεῖ καὶ Ἀσσίαν, πρὸς δὲ Ἰούδας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐλθόντα παραγεννηθεὶς ἀπεδείχθη. ἔπειτα δὲ Ἀλκιμῶν τοῦ ἱερέως παρενοχλήσειεν ὑπ' αὐτοῦ Δημητρίου ἀνῆρέθη ἀνδρείως πολέμων. Ἰωνάθης μετὰ Ἰούδαν ἠγεῖται Ἰουδαίων. Ἀλκιμῶς δὲ ὁ προσηρθεὶς καθεῖλε τὸ τεῖχος τῆς ἐνδοτέρας αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, ἤνικα καὶ Ἀλεξάνδρος υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος Δημήτριον δὲ τὸν λεγόμενον Σωτήρα ἀνελὼν, Ἰωνάθης πορφύραν ἐνέδουσε βασιλεῦα τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἀνειπὼν, τότε Δημήτριος Δημητρίου ἀπὸ Κρήτης ἐπαγγέλθη καὶ Ἀλεξάνδρῳ συμβαλὼν εἰς μάχην ἐλαύνει τῆς ἀρχῆς, Πτολεμαῖος δὲ ὁ Φιλομήτωρ πίπτει συμμαχῶν, καὶ Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν προσφυγόντος αὐτῷ Ζάβηλος δυνάστης Ἀράβων Πτολεμαίῳ ψυχορραγοῦντι πέμψας παρεμυθίσαστο. Ἰωνάθης δὲ κατὰ Δημητρίου ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐστράτευσεν. ἄλλὰ Τρύφων ὁ καὶ Διόδωτος ἀναιρεῖ τὸν Ἰωνάθην ἐν Πτολεμαίῳ δόλω, ἐαυτῷ τὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ υἱοῦ Ἀλεξάνδρου περιποιούμενος. Σίμων ἀδελφὸς Ἰωνάθου μετ' αὐτὸν ἠγήσατο

P. 289

11. προσηρθεὶς B. 15. Ἀλεξάνδρῳ] ἀλεξάνδρου B. ἐλάττει] ἐκβάλλει G. 17. Ἀλεξάνδρου] ἀλεξάνδρῳ B. 18. ψυχορραγοῦντι B.

arma in eum sumpsit. Eo vivis erepto gentis dux Iudas creatus est. Interim infelici morte excedente Antiocho filius Antiochus Eupator de pace cum Iudaeis habenda litteras dat ad Lysiam. Iudas vero restaurato et dedicato altari, icto etiam cum Romanis foedere ipsis amicitia iungitur, et agris colendis Iudaeos studere hortatur. Dum haec geruntur Demetrius Seleuci filius Roma navigio advenit, et Eupatorem Antiochum Lysiamque tollit e medio, cui in Iudaeam profecto Iudas obvium se fecit. Demetrius impertunitis Alcimi sacerdotis querelis interturbatus Iudam generose bello dnicantem interimit. Iudae successor dux Ionathas substituitur. Memoratus Alcimus interioris arcae templi murum deiecit in terram; quo tempore Antiochi Eupatoris filius Alexander Demetrium Soterem nuncupatum interficit. Ionathas vero assumpta purpura gentis suae regem se renunciavit. Demetrius Itherius Demetrii filius Creta reversus, pugna cum Alexandro commissa, reno eum pellit; Ptolemaeus autem Philometor belli socius accepto vulnere cait; quare Alexandri ad se confugientis caput Zabelus Arabum princeps Ptolemaeo in extremis constituto solamen daturus transmittit. Ionathas porro Ierosolymorum arcem et Demetrium eam tenentem oppugnat. Verum Tryphon, qui et Diodotus, Antiochi Alexandri filii regnum sibi vindicare metatus Ionatham dolis circumventum Ptolemaide iubet interimi. Simon

κάλλιστα τοῦ ἔθνους προστησάμενος ἡγούμενον τῶν δυνάμεων Ἰωάννην υἱὸν αὐτοῦ καὶ Ῥωμαίοις σπεισάμενος. τοῦτον ἀναίρει Πτολεμαῖος ὁ Ἀβούβου γαμβρὸς οἰκείος καὶ στρατηγὸς Ἰεριχῶ. ἕως τούτου τὰ Μακκαβαίων.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσε εἰς Ἰωάννης ὁ καὶ Ὑρκανὸς ἔτη λ'. τοῦ5
δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετξξ'.

Ἰωάννης ὁ τῶν Ἰουδαίων στρατηγὸς Ὑρκανὸς νικήσας Ὑρκανὸς ὠνομάσθη.

B Ὁ αὐτὸς πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φιλίαν σπένδεται.

Ἰωάννης ὁ καὶ Ὑρκανὸς Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς Σεβαστὴν πάλαι Σαμαρείας πολιορκήσας ἠδάφισε. ταύτην Ἡρώδης ἀνοικοδομήσας Σεβαστὴν εἰς ὄνομα τοῦ Καίσαρος ἐκάλεσεν. ἔπειτα Ἰωάννης Ὑρκανὸς διαπρεπῶς ἡγήσατο πᾶν τοῦ γένους Ἰουδαίων. ἡ δὲ πρῶτη τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλος ἕως αὐτοῦ λήγει. τοῦτον Ἰω-15
σηπος ἐπὶ Θεοφιλίᾳ πολλὰ μαρτυρεῖ.

Ἰωάννης υἱὸς Σίμωνος σφόδρα διαπρέπων, ἡγησάμενος τοῦ
C ἔθνους Ἰουδαίων ἐν ἱερουσλήμ, καὶ πολέμοις καὶ πλοῦτι, τρισμυ-
ρίων ταλάντων ἐκ τῶν πατρῶν Δαβὶδ καὶ Σολομῶνος τάφω
ἀνελόμενος, ἄλλοις τε πολλοῖς κατορθώμασι καὶ τροπαίοις κατὰ
τῶν πλησιοχώρων Ἀράβων καὶ Ἰδουμαίων καὶ τῆς παράλου Φοι-
νίκης καὶ Σαμαρείας εὐδοκμήσας, ἐν τῷ θορύβῳ τῶν δύο βα-

11. Ὑρκανὸς νικήσας Ὑρκανὸν G. Correctum ex B. 15. λήγει] λέγει A. 16. Θεοφιλείᾳ AB. 18. τρισμυρίων] τρισχιλίων m. 21. Ἀράβων — Φοινίκης om. G.

Jonathae fratris gentis praefecturae prudenter administrat, et filio Ioanne belli copiarum duce constituto, pacem et foedus inicit cum Romanis. Hunc Ptolemaeus Abubi filius gener eius germanus et Hiericuntinae civitatis praefectus occidit. Hucusque Maccabaeorum historia.

Iudaeorum pontifex 19 Ioannes, qui et Hyrcanus, annis 30, mundi vtro 5367.

Ioannes, Iudaeorum dux, Hyrcano devicto, Hyrcani nomen assumpsit. Idem cum Romanis amicitiam senatus consulto firmatam pepigit.

Ioannes nomine Hyrcanus Iudaeorum pontifex Sebastem Samaritiae civitatem stricta vallatam obsidione ac deinde captam ad solum deiecit; quam a se reparatam Herodes in Caesaris honorem Sebastem nuncupavit. Summa deinceps cum laude Ioannes Hyrcanus Iudaeorum tenuit principatum. Ad eius gestorum primordia liber Maccabaeorum primus historiam stilum deduxit; de illius religione et in deum pietate insignia testimonia Iosephus in medium adducit.

Ioannes Simonis filius omni virtutum cultu ornatus Iudaeorum gentis dux institutus, pontificatu, bellorum victoriis et opibus floruit; ex paternis Davidis et Salomonis sepulcris talenta ter mille effodit; aliis praecclare gestis et tropaeis clarus de finitimis hostibus et Samaria subacta triumphans parricidalibus odiis ab invicem dissidentibus geminis regibus

οὐκ ἄντιόχων πρὸς ἀλλήλους τοῦ Γρυποῦ καὶ τοῦ Κυζικηνοῦ ἀναιρεθεὶς τελευτῆ ἀρχιερατεύσας ἔτη λ', κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν κζ'. πολλὰς μυριάδας τάλαντων χρυσίου καὶ ἀργυρίου συνέθαψε τῷ Δαβὶδ Σαλομῶν, ὡς φησὶν Ἰώσηπος, ἐξ ὧν Ἰωάννης οὗτος ὁ 5 καὶ Ὑρκανὸς ἔνα τοῦ τάφου Δαβὶδ οἶκον ἀνοίξας ὑπὸ Ἀντιόχου πολιορκούμενος ὡς τρισχίλια τάλαντα χρυσοῦ ἀνέειλατο. ἔπειτα D δὲ καὶ Ἡρώδης ἕλλον οἶκον ἀνοίξας πολλὰ τάλαντα ἐξήγαγε. V. 231 ταῖς δὲ θήκαις τῶν αὐτῶν βασιλέων διὰ βάθους μεμηχανευμέναις σὺδεις προσπέλασεν.

10 Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας βασιλεῖς.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ε' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετιδ'.

Ἀφρικανὸς ἔτη ια' μόνα λέγει τοῦ Φιλομήτορος.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ πρῶτον Ἀλεξάνδρῳ τὴν Θυγα- P. 290

15 τέτρα Κλεοπάτραν δόσος πρὸς γάμον, ἔπειτα διὰ τὴν Ἀμμωνίου τοῦ στρατηγοῦ αὐτοῦ ἐπιβουλὴν συμμαχεῖ Δημητρίῳ κατ' αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν κατὰ τὴν μάχην ἐκπεσὼν τοῦ ἵππου τιτρώσκειται, Ἀλεξάνδρου δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκκοπέσασαν ψυχορραγῶν δέχεται.

20 Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ζ' ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ετμθ'.

3. χρυσίου καὶ ἀργυρίου] ἀργυρίου καὶ χρυσίου G. 4. ὁ καὶ B. καὶ om. G. 6. πολιορκούμενον AB. 13. λέγει τοῦ φ. B. τοῦ φ. λέγει G. 14. ἀλεξάνδρῳ B. Ἀλεξάνδρον G. τὴν θυγατέρα] θυγατέρα τῆς G. 15. ἀμμωνίου B.

Antiochis Grypo et Cyziceno ipse discordiis eorum implicatus interficitur, pontificatu ad annos triginta, ut vero placet Africano 27, potitus. Argenti et auri myriadas talentorum patris David sepulcro contamulavit Salomon, ut auctor est Iosephus; ex cuius sepulcri loculo uno aperto, Ioannes hic Hyrcanus Antiochi obsidione coarctatus talentorum tria millia eruit. Hunc imitatus Herodes alium aperuit loculum, et ex eo auri pondus immensum eruit. Thecas vero et regum loculos ob artis subtilem structuram nullus hucusque potuit attingere.

Aegypti et Alexandriae reges.

Aegypti et Alexandriae rex 6 Ptolemaeus Philometor annis 35, mundi vero 5314.

Annos 11 solos Philometori assignat Africanus.

Ptolemaeus Philometor filia Cleopatra in coniugem Alexandro locata, pacem et amicitiam cum eo primis temporibus coluit; mox Ammonii ducis fraudibus belli societatem cum Demetrio hostiliter eum infestante paciscitur; et hic quidem pugnans et equo lapsus vulneratur; caput autem Alexandro amputatum ad se missum iamiam animam redditurus accepit.

Aegypti et Alexandriae rex 7 Ptolemaeus Euergetes secundus annis 28, mundi vero 5349.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἡ βασιλευσε Πτολεμαῖος ὁ Φούσκων ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρετοζ'.

- B Οὗτος καὶ Σωτήρ ἐκαλεῖτο. υἱὸς δὲ ἦν τοῦ Εὐεργέτου Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας πρεσβύτερος· τοῦτον ἡ μήτηρ τῶν ἔτι τῆς βασιλείας ἀπήλασε, καὶ ἦν βασιλεύων ἐν Κύπρῳ· τὸν δὲ νεώτερον υἱὸν αὐτῆς καὶ ἀδελφὸν τούτου Ἀλέξανδρον ἀνέδειξε βασιλέα σὺν αὐτῇ· ὃς καὶ βασιλευσεν Ἀλεξανδρείας ἔτη ιε', καὶ διωχθεὶς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων εἰς Λυκίας πόλιν Μύρα φεύγει μετὰ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς, κἀκεῖθεν εἰς Κύπρον μετὰ παῖδα, καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ ναυάρχου Χαιρέου πολεμούμενος. μεθ' ἑνθὸν πάλιν τῶν ἀδελφῶν παραδόντες Πτολεμαῖον Σωτήρι καὶ Φούσκῳ C δι' ὄγκον τοῦ σώματος κληθέντι τὴν βασιλείαν ἀνεδέξαντο β' βασιλέα οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ ἄλλα ἔτη η'. ὁμοῦ ἔτη λγ'. αὐτὰ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν ὄντα Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὡδε συντάττονται.

15

Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖς.

Συρίας ἡ βασιλευσε Δημήτριος υἱὸς Σελεύκου ἔτη ιβ' ὁ ἐκκληθεὶς Σωτήρ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρεκγ'.

- D Οὗτος ὁ Δημήτριος ὑπὸ Σελεύκου τοῦ πατρὸς δοθεὶς ἑμ-

1. Φούσκων AB. Φούσκος G. 4. πρεσβύτερος] πρεσβύτερης AB.
9. παῖδα] παίδων m. 10. Χαιρέου] χαιρέου B. 11. καὶ om. G. Φούσκῳ] Φούσκῳ G. 12. ἀνεδέξαντο β' βασιλέα B. ἀνέδειξαν τὸν β' βασιλεῖων G. 15. συντάττονται B. 16. om. A. καὶ Ἀσίας om. B. 17. δημήτριος υἱὸς σ. B. υἱὸς Σ. Δημήτριος G. 19. Σελεύκου om. G.

Aegypti et Alexandriae rex 8 Ptolemaeus Phuscus annis 18, mundi vero 5377.

Huic quoque Soter nomen fuit. Ptolemaei Euergetae et Cleopatrae senior filius fuit; et a matre anno regni decimo eiectus Cypri sibi retinuit principatum; natus vero minorem filium Alexandrum illius fratrem mater regem salutari curavit, cui rebus administrandis sociam se adiunxit. Regnavit Alexander Alexandriae annis quindecim et a militibus abdicatus cum uxore et filia Myram Lyciae civitatem ac inde Cyprum fuga se proripit; oppugnato vero navigio a Cherea navarcho trucidatur. Subinde Ptolemaeo Soteri Phusco ob tumidum et inflatum corpus ita vocato, sceptrum iterato detulerunt Alexandrini, et gemini regni principem agnoverunt aliis annis octo. Utriusque fratri anni sunt 33, qui quidem post Alexandri fratris necem hoc pacto ordinantur. . . . .

Syriae et Asiae reges.

Syriae rex 10 filius Seleuci Demetrius, Soter vocatus, annis 12, mundi vero 5323.

Demetrius hic obses a patre Romam missus, fuga lapsus, Tripolim

ρος εἰς Ῥώμην φυγὼν εἰς Τριπολίτιν Φοινίκης ἐν ἡμέραις παρεγένετο, καὶ ἐπιβλῶν Ἀνσίαν τε ἐπίτροπον Ἀντιόχου τοῦ παιδὸς ἀναίρει καὶ αὐτὸν Ἀντιόχον παραδόξως ἐν ταῖς ὁδαῖς ἡμέραις τοσαύτην κατακτησάμενος ἀρχήν. κατὰ τοῦτου Πτολεμαῖος τὸ 5 συμμαχεῖ Ἀλεξάνδρῳ διὰ μισθοφόρων ξένων καὶ Ἄτταλος ὁ Περγᾶμου βασιλεὺς ὁ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν πρὸς ὃν ἀντιταττόμενος ὁ Δημήτριος τελευτᾷ ἰβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ κρατεῖ τῆς Συρίας Ἀλέξανδρος ὁ ὑποτεταγμένος ἔτη ε', καὶ ἀναίρεται πολεμῶν τῷ Πτολεμαίῳ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν κατὰ τὸν Δημή-
10 τριον τὸν Δημητρίου ἐπὶ τὴν βασιλείαν Συρίας. συμπέπτει δὲ P. 291 καὶ ὁ Πτολεμαῖος καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον θνήσκει. V. 232

Συρίας καὶ Ἀσίας ἰα' ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη θ'. οὗτος υἱὸς ἦν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. τινὲς δὲ ἔτη ε' φασὶν αὐτὸν βασιλεῦσαι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
15 ἔτος κτλέ'.

Οὗτος Πτολεμαίῳ φιλωθεὶς Κλεοπάτραν ἔγημε θυγατέρα αὐτοῦ καὶ ἐν Πτολεμαίδι ὑπάρχουσιν αὐτοῖς Ἰωνάθης ἐλθὼν ἐφιλιώθη.

Τρύφων ὁ καὶ Διόδοτος παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βαλλῦ τὴν Β
20 τῶν πραγμάτων ἐγγχειρισθεὶς διοίκησιν Ἀντιόχον τὸν Ἀλεξάνδρου παρὰ Μάλχον τὸν Ἀραβὸν τρεφόμενον ὑπολαβὼν ἐπολέμει τῷ

1. φυγὼν] φεῖγαν G. 1 et 3. ἡμέραις . . . Scaliger p. 71.
5. περγαμοῦ B. 7. ἔτει] ἔτη AB. om. G. 10. τὸν B. τοῦ G.
19. Ἀλεξάνδρῳ G. 21. Μάλχον Scaliger ex Iosepho Antiq.
XIII, 5. p. 645. ἐγγαλοῦν A. εἰγγαλοῦν B. ἐγγαλοῦν G.

Phoenices appulit, Lysiamque Antiochi pueri procuratorem, ipsumque Antiochum diebus omnino . . . . e medio sustulit praeter omnium expectationem amplo sibi comparato imperio. Adversum hunc stipendiarius extraneorum auxiliis fretus Ptolemaeus, nec non Attalus Pergami rex Alexandro, qui Demetrium potestate abdicavit, suppetias tulere. Oppositis viribus praelians Demetrius anno regni 12 moritur, fitque rex Alexander modo subiciendus annis quinque, qui certamine in Ptolemaeum, qui Demetrium Demetrii filium in Syriae regnum restituit, ad Antiochiam suscepto vitam amisit; cadit in eodem praelio Ptolemaeus, brevique tempore interiecto moritur.

Syriae et Asiae rex 11 Alexander annis 9; fuit hic Antiochi Illustris filius, quem nonnulli, inter quos est Eusebius, annis 10 regnum tenuisse volunt; mundi vero 5335.

Hic foedere cum Ptolemaeo percusso Cleopatram eius filiam uxorem ducit; ad utrumque vero Ptolemaide morantem Ionathas accedens novo amicitiae nexu coniungitur.

Tryphon, qui et Diodotus, ab Alexandro Balae filio rerum administratione suscepta filium eius Antiochum Malchi Arabum regis curia, in qua fuerat educatus, redeuntem, cum in solio collocasset, Ionathae foederatus

Δημητρίῳ, φιλοφθίς Ἰωνάθῃ, ἥνικα πολλῶν Ἰωνάθῃς κρατήσας τῆν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τοῦ ἀδελφοῦ ἀνεκτήσατο. ὁ δὲ Τρύφων Ἰωνάθῃν δεδοικῶς ἀποκτείνει τὸν παῖδα Ἀντιόχον καὶ ἑαυτὸν ἀνιπεῖν βασιλέα μετὰ δυνάμειω πρὸς αὐτὸν ἐλθόντα πείθει πάσις C ἀπολύσαι πλὴν χιλίων καὶ συμπορευθῆναι ἕως Πτολεμαίδος τάς ἐκεῖ παραληφόμενον δυνάμεις. Ἰωνάθῃς δὲ συναπῆλθεν ἅμα χλοῖς μόνοις ἀπατηθεὶς ἐν Πτολεμαίδι. δῆσας δὲ τούτον ὁ Τρύφων ἐπιστρατεύει Ἰουδαίους, ὃν ἤγειτο Σίμων ἀδελφὸς Ἰωνάθου, τάλαντά τε ῥ' ἐπέζητει καὶ δύο τῶν παιδῶν Ἰωνάθου αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Σίμων εἰδὼς ὅτι πάντα ψεύδεται πλὴν δέδωκε πάντα 10 καὶ οὐδ' οὕτως τοῦ φόνου τὸν ἀδελφὸν ἐξείλατο.

Συρίας καὶ Ἀσίας 18' ἐβασίλευσε Δημήτριος Δημητρίου τῷ α' D ἔτη γ' ὁ καὶ Σιδηρίτης. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εἰμδ'.

Συρίας καὶ Ἀσίας 19' ἐβασίλευσεν Ἀντιόχος ὁ Σιδήτης ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος εἰμζ'. 15

Οὗτος ἀδελφὸς ἦν τοῦδε τοῦ Δημητρίου.

Οὗτος Τρύφωνα τὸν ἀνελόντα Ἰωνάθῃν καὶ Ἀντιόχον τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου καὶ ἑαυτὸν βασιλέα Συρίας ἀνεμόντα ἐκ Σίδης

8. ἑαυτὸν B. αὐτὸν G.

4. Post βασιλέα aliquid excidit.

6. παραληφόμενος G. 7. ἐν] ἐν τῇ G. 9. ρ'] ἐβδομήματα G.

11. ἐξείλατο B. ἐξήλατο G. 10. δέδωκε] ἔδωκεν G.

12. τῷ α' B. τὸ πρῶτον G.

13. ἔτη] ἔτει B. σιρισπίδης B. σιρισπίδης A. Σιδισίδης G.

Correctum Σιδηρίτης ex p. 292 d. 14. Vulgo Σιδίτης.

17. Τρύφωνα] τὸν Τρύφωνα G.

bello Demetrium exagitabat; quocirca virum sibi demereri studebat, eo maxime momento, quo Ionathas plurimis auctus victoriis societatem cum Romanis inierat et fratris appellatione ab eis fuerat exceptus. Trypho vero Ionatham veritus puerum Antiochum interficere, ac sibi tyrannidem vindicare meditatus, dolis Ionatham convenit; et socios, mille exceptis, a se ablegare hortatus, Ptolemaidem versus ei se comitem exhibet, ut positis ibidem copiis sese adiungeret. Ionathas dolum passus cum virorum mille comitatu Ptolemaidem proficiiscitur. Eo mox vinculis obstricto in Iudaeos, quorum Ionathas frater Simon ducem se praebat, bellum movet, pacisque causa talenta septuaginta dari et Ionathae filios duos sibi committi postulat. Simon licet simulantem praesentiret, nullis tamen expensis parcendum ratus cuncta exhibuit; at neque sic parata caede fratrem redemit.

Syriae et Asiae rex 12 Demetrii filius, Siderites dictus, qui primum regnavit annis 3, mundi vero 5344.

Syriae et Asiae rex 13 Antiochus Sidites annis 9; erat porro mundi annus 5347.

Fuit hic Demetrii nuper memorati frater.

Idem Tryphonem Ionathae et Antiochi filii Alexandri parricidam et iniquum regni usurpatorem Dara primum et inde Orthosiam se recipientem

ἔλθὼν πολιορκεῖ εἰς Λάρα καταργήοντα κάκειθεν εἰς Ὀρθωσίαν.
ἔξ ἧς διωχθεὶς εἰς πῦρ ἐναλλόμενος θνήσκει.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἰδ' ἐβασίλευσε Δημήτριος τῷ β' ἔτη δ'. τοῦ P. 292
δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εἰν'.

5 Συρίας καὶ Ἀσίας ἰε' ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Γρυπὸς ἔτη κς'.
τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εἰξ'.

Χρῆ γινώσκειν ὅτι τὰ κς' ἔτη οὐκ εἰσι μόνου τοῦ Γρυποῦ
Ἀντιόχου, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κυζικίου. πρῶτον γὰρ ὁ Γρυπὸς βα-
σιλεύσας ἔτη δ' ἐξεβλήθη ὑπὸ τοῦ Κυζικίου, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ
10 Κυζίκιος ἔτη ιη'. καὶ πάλιν ὁ Γρυπὸς ἐκβαλὼν τὸν Κυζικίον ἐβα-
σίλευσε τὰ λοιπὰ ἔτη δ', καὶ οὕτως ἐκ διαδοχῆς ἐπολέμουν ἀλ-
βήλους.

Ἀντίοχος ἅμα Ἐγκανῶ ὁ Γρυπὸς Σίνδαν τινὰ στρατηγὸν τῶν V. 233

Πάρθων νικήσας τρόπαιον ἔστησε παρὰ τῷ Ἀύκω ποταμῷ.

15 Κατὰ Σικελίαν ὁ δουλικὸς πόλεμος. οἱ ἐν Σικελίᾳ δοῦλοι
πολιορκούμενοι εἰς ἀλληλοσφαγίαν ἐτρέψθησαν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ,εἰξ'.

Σέλευκος υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ τὸν Κυζικίον ἐκβαλὼν
ἐκράτησε βραχύ.

20 Σέλευκον ζῶντα κατέκασεν ὁ Κυζίκιος Ἀντίοχος.

Ἀντίοχος ὁ Κυζίκιος φηγὼν εἰς Πάρθους Πομπηίῳ προῦδω-
C
κεν ἑαυτὸν.

1. Λάρα Scaliger p. 71. Vulgo Λαρά. 3. τῷ β' τὸ δεύτερον m.
ἔτη) ἔτει A. 4. ,εἰνς' m. 8. Formam κυζικίου et relicuos casus
per totam hanc paginam praebent AB, ab Goaro in Κυζικηνός mutata.

stricta premit obaidione; inde tamen eiectus, in ignem praeceps actus mo-
ritur.

Syriae et Asiae rex 14 Demetrius secundum regnans annis 4, mundi
vero 5356.

Syriae et Asiae rex 15 Antiochus Grypus annis 6, mundi vero 5360.

Observandum annos istos 26 haud Grypi solius regno, sed et Cyzi-
ceni accenseri. Annis siquidem quatuor Grypus tyrannide potitus, mox
eiectus est a Cyziceno; Cyzicenus iste annis octodecim tyrannidem tenuit;
rursum expulso Cyziceno Grypus reliquos quatuor annos in imperio exegit;
atque ita alterna potestate utriusque sese infestabant proeliis.

Antiochus Grypus Hyrcano sibi adiuncto Sindam e Parthorum duci-
bus quempiam ad Lycum flumen proffigat, de quo sibi tropaeum erigit.

Servile bellum in Sicilia, quo servi in Sicilia armis obsessi mutuis
caedibus se confecerunt, anno mundi vulgari 5360.

Seleucus, Antiochi Grypi filius, Cyziceno devicto, regnum haud longo
spatio asequitur.

Antiochus Cyzicenus Seleucum vivum igne consumpsit.

Antiochus Cyzicenus via, qua ad Parthes fugiebat interceptus, Pom-
peio se tradidit.

Ἰστέον ὅτι καὶ οὗτος ὁ ἔξωσθεις λέγεται ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ
δ μετ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων διωχθεὶς Ἀλεξάνδρος ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ἔξωσθεις ἑνομάζεται.

Τοῦ Ἀλεξάνδρου τούτου τοῦ προρρηθέντος υἱοῦ Ἀντίχου
τοῦ Ἐπιφανοῦς πεσότος ἐν τῇ πρὸς Πτολεμαῖον μάχῃ μερίζεται
ἢ τῆς Συρίας ἀρχὴ εἰς τε Δημήτριον τὸν τοῦ Δημητρίου υἱὸν
ὀρμώμενον ἐκ τῆς Σελευκίας καὶ εἰς τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου ὀρ-
μώμενον ἐκ Συρίας καὶ Ἀντιοχείας Ἀντίοχον. ἀλλὰ τούτου ὁ
Δημητρίου Δημήτριος τάχιστα νικήσας χειροῦται τὴν ἀρχὴν ἐπὶ
D γ'. ὄθεν καὶ Νικάνωρ ἐκλήθη. στρατεύσας δὲ ἐπ' Ἀρσάκην εἰς¹⁶
Βαβυλῶνα αἰχμάλωτος γίνεται ὑπὸ Ἀρσάκου καὶ εἰς τὴν Παρ-
θικὴν ἀναχθεὶς ἐφρουρεῖτο σιδηρωθεὶς. ὄθεν καὶ Σιδηρίτης λέ-
γεται ὕστερον.

Οὗτος πρὸ τῆς εἰς Παρθικὴν φρουρᾶς ἐκ Κρήτης ἐκπι-
θῶν καὶ Συρίας κρατήσας Ἀπολλώνιον ἔταξεν Ἰουδαίους πολεμῶν¹⁵
Ἰωνάθης δὲ ἅμα μυρίους ἐπιλέκτους Ἰόππην κατέσχε κτείνας ἢ
τῶν σὺν τῷ Ἀπολλωνίῳ. ὁ αὐτὸς Ἄζωτον ἐμπρήσας τὸ παρ' αὐ-
τοῖς εἰδῶλον τοῦ Λαγῶν ἀφαιρεῖται.

Τῷ αὐτῷ Δημητρίῳ Δημητρίου Σωτήρι ἐπιλεγόμενῳ καὶ Νι-
κάνωρι Πτολεμαῖος δίδωσιν ἀφελόμενος Ἀλεξάνδρου τὴν θρη-²⁰
P. 293 τέρα Κλεοπάτραν ὁμοῦ καὶ τῆς Συρίας ἀρχὴν. ἀπέστειλαν δὲ αἱ
δυνάμεις τοῦ Δημητρίου καὶ ἐδείθη Ἰωνάθου πέμψαι στρατεύ-

6. τὸν τοῦ δημητρίου B. τὸν δημητρίου A. τοῦ Δημητρίου G.
7. σελευκίας A. 11. γίνεται om. G. 16. Ἰόππην] Vulgo Ἰαρ-
πην. ἦ] ἡ G. 20. ἀλεξάνδρου B. ἀλεξάνδρῳ G.

Observandum hunc a matre solio depulsum ferri, Alexandrum autem
fratrem a militibus, ex quo Depulsi nomen obtinuit.

Alexandro Antiochi Illustris filio memorato pugna in Ptolemaeo com-
missa caeso, inter Demetrium Demetrii filium e Seleucia, filium illius Ale-
xandrum e Syria, et Antiochum e Antiochia irrupentes Syriae regnum
per partes discinditur; hoc tamen postremo brevi tempore confecto Deme-
trii filius Demetrius regno potitur annis tribus, ex quo Nicanor vocatus
Expeditione deinde in Arsacem ad Babylonem suscepta, captus ab Arsace
in Parthiam abductus ferreis compedibus includitur; ex quo Siderites post-
modum dictus est.

Hic ante Parthicum carcerem e Creta redux et Syriae regni compos
factus Apollonium in Iudaeos armavit. Ionathas autem electis mille viris
stipatus, ex Apollonii sociis caesis millibus octo, Ioppen occupavit. Idem
Azotum urbem vastavit flammis et Dagonis idolum divinis honoribus cultum
sustulit . . . . .

Ipsi Demetrio, Demetrii Soteris filio, Nicanori quoque dicto, filium
Cleopatram Alexandro ereptam locat Ptolemaeus, unaque regnum in dotem
offert. Suorum vero defectione Demetrius attonitus auxiliares copias Ar-

μα πρὸς συμμαχίαν αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, ἐποσχόμενος καθα-
ρίσαι τὰς πόλεις Ἰούδα τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, εἰ νικήσει.
Ἰωνάθης δὲ ἀπέστειλεν αὐτῷ τρισχιλίους, οἳ καὶ διέφθειραν εἰς
Ἀντιόχειαν Ἑλλήνων μυριάδας δέκα τῶν ἐπανάστατων κατὰ Δη-
5 μητρίου πολιτῶν καὶ τὴν πόλιν ἐνέπηρσαν. Δημήτριος δὲ νική-
σας πάντα διεψεύσατο τὰ πρὸς Ἰωνάθην.

Ἐν τούτοις οὖν ἀναίρειται Ἰωνάθης ὑπὸ Τρύφωνος δόλῳ
καὶ κρατεῖ μετ' αὐτὸν Σίμων υἱὸς αὐτοῦ ἔτη 7'.

Σποράδην.

B

10 Ὀππιος Κελτοὺς χειρώσατο.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐάλω Καρχηδῶν τὸ ἔσχατον ὑπὸ
Σκιπίωνος Ἀφρικανοῦ τοῦ νέου ἔχουσα ἔτη χμ' ἀπὸ κτίσεως, κα-
τὰ δὲ ἄλλους ψμῆ'.

Ἀντιόχον τὸν Σιδήτην Ἀρσάκης Πάρθος ἀνείλε.

15 Πτολεμαῖος ὁ Ἀβούβου μετὰ τὸ ἀνελεῖν Σίμωνα τὸν οἰκεῖον
πενθερὸν δόλῳ παρὰ πότον τῷ Ἀντιόχῳ ἐδήλωσεν ἀποστεῖλαι δύ-
ναμιν αὐτῷ πρὸς τὸ παραδοῦναι αὐτῷ τὴν Ἰουδαίαν. Ἰωνάθης δὲ C
ὁ Σίμωνος υἱὸς μαθὼν τὰ συμβάντα τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς
ὑπὸ Πτολεμαίου τοὺς μὲν ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν ἐν Γαζαρηνοῖς V. 234

20 ἀναίρει, τῷ δὲ Ἀντιόχῳ φιλωθεὶς καὶ παρὰ τοῦ πλήθους τὴν
ἀρχὴν λαβὼν τὸν αὐτὸν ἀναίρει Πτολεμαῖον, καὶ Ἀντιόχῳ συμ-

1. συμμαχίαν B. 2. νικήσοι G. 11. ἔπδ] ὑπὸ τοῦ G.

14. Vulgo Sideritam restituit m. Vulgo Ἀρσάκιος. Correc-
tum ex Eusebio p. 359. 16. πενθερὸν] γαμβρὸν m. 17. Ἰω-
νάθης] Ἰωάννης m. 19. γαζαρήνοισι A. γαζήροισι B.

tiochiam ad se mittere Ionatham rogat, Iudaeorum urbes gentilium praesi-
diis expurgandas, si pugna superior evadat, pollicitus. Ionathas viros
ter mille expedit Antiochiam, qui Graecorum Antiochiae tumultuantium
myriades decem interfecerunt et urbem flammis vastaverunt. Demetrius
posthac promissa Ionathae simulate facta rescindit.

Ipse Ionathas demum Tryphonis dolo perit; Simon autem eius filius
rebus potitus est annis octo.

Miscellanea.

Oppius Celtas edomuit.

His temporibus Carthago a Scipione Africano iuniore ultimo capta est,
anno a primo eius conditu 640, vel ut aliis placet 748.

Antiochum Sideritem Arsaces Parthorum princeps occidit.

Simone proprio genero inter convivandum insidiosè necato, Ptolemaeus
Abubi filius re Antiocho litteris manifestata, militares copias quibus Iudaeam
ipsi subiiciat, ad se mitti sollicitat. Simonis autem Ioannes filius percep-
tis, quae in patrem et fratres fuerant attentata, sicarios ad se Gazarum
missos ipse trucidat, et pace cum Antiocho firmata, delatum sibi imperium
suscepit, Ptolemaeumque ultus, in Hyrcanos Antiocho fert opem. Eo bello

μαχεί κατά Ἵρκανῶν· ἔνθα μεγάλως εὐδοκμήσας Ἰωνάδης Ἵρκανὸς ἐπυνομάσθη, ἀριστεύσας πλείστα.

Καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Ἀβούβου Σίμων παρὰ πότον τοῦ ἰδίου γαμβροῦ δόλω σὺν τοῖς υἱοῖς πλὴν Ἰωάννου, ὃς Ἰωάννης ὁ Ἵρκανὸς μετονομασθεὶς ἐκράτησεν Ἰουδαίων ἔτη κς' 5 στρατηγῶν καὶ ἀρχιερατέων.

D Ἔως τούτου περιέχει ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων, ἣ δὲ δευτέρα τὰ κατὰ Σίλευκον καὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα καὶ Δημήτριον τὸν Σωτήρα καὶ Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον. ἡ δὲ τρίτη τὰ κατὰ τὸν Φιλοπάτορα Πτολεμαῖον ἰστορεῖ, ὅπως τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πρὸ τῆς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς βασιλείας ἔτει λ'. ταύτη δὲ καὶ πρώτη τῶ χρόνῳ ἐστίν. ἡ δὲ τετάρτη ἐξαιρετος περὶ τοῦ αὐτοδέσποτον εἶναι τῶν παθῶν τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν καὶ περὶ τῆς τῶν ἑπτὰ σὺν τῇ μητρὶ ἀθλήσεως κατὰ τοὺς Ἰωνάδου τοῦ Μακκαβαίου χρόνους καὶ Σίμωνος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

P. 294 Αἰγύπτου μὲν Πτολεμαῖος ὁ Ἐδεργέτης, Συρίας δὲ καὶ τῆς μικρῆς Ἀσίας Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλλῦ λεγόμενος, υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, Ῥωμαίων δὲ ἄριστοι ἐκράτουσιν· καὶ ἄλλοι μὲν στρατηγοὶ, πάντων δὲ μᾶλλον Σκιπίων ὁ νέος ἕκτος τοῦ Ἀφρικανοῦ Σκιπίωνος, ὃς καὶ Καρχηδονίοις τοῖς κατὰ Λιβύην τὸν τρίτον ἐπιστήσας καὶ τελευταῖον πόλεμον γενναίως τοῖς ὅπλοις

1. Ἵρκανῶν Ἵρκανῶν Α. Ἵρκανὸν Β. 3. Ἀβούβου Σίμων Legabatur Ἀβούβουσι Β. 5. ἐκράτησεν τῶν Ἰουδαίων G.

fortiter se gerens et ubique virtutis et animi praeclara relinquens argumenta, Hyrcani nomen Hyrcanis caesis promeruit.

Simon a proprio genero Ptolemaeo Abubusis ad convivium cum filiis vocatus dolo perimitur; caedem evadit Ioannes alter filius Hyrcani nomine clarus, qui Iudaeis annis 26 praefuit dux et pontifex summus constitutus.

Liber Maccabaeorum primus temporis huius historiam continet. Quae Seleucum et Antiochum Illustrem et Antiochum Eupatore et Demetrium Sotarem et Iudam Maccabaeum spectant, secundus exhibet. Tertius de Philopatore Ptolemaeo narrationem instituit; ut nimirum Iudaeorum gentem annis ante regnum Illustris Antiochi circiter triginta funditus extirpare meditatus est. Iste vero liber rerum narratarum et temporis ordine reliquis prior est. Eo commendatur quartus quod pium erga deum animam passionibus superiorem esse doceat; deque exhausto Ionathae Maccabaei et Simonis fratris eius temporibus a septem fratribus et matre martyrii certamine plura prosequatur.

Aegypti quidem Ptolemaeus Euergetes, Syriae vero et Asiae minoris Alexander Balae dictus, Antiochi Illustris filius, Romanam vero republicam optimi quique moderabantur; florebant tunc insignes militiae decos plurimi, omnium vero praeclarissimus Scipio Iunior Africanus Scipionis nepos, qui Carthaginenses ad Libyam positos ter repetitis praeliis aggressus,

ἐκράτησε μετὰ χμ' ἔτη, καθ' ἑτέροισ δὲ ψμῆ' τῆς οἰκοδομῆς τὴν Καρχηδόνα καταστρεφάμενος. τότε δύο στρατηγοὶ Ῥωμαίων ἠπτηθέντες εἰς μὲν ἀνηρέθη, θάτερος δὲ ζωογηθεὶς εἰς Ῥώμην ἐστάλη σὺν αἰχμαλώτοις πολλοῖς, αὐτὸς τε ἀναζεύξας Σκιπίων * * βτῶν ἐξ αὐτῶν καταγόντων τὸ γένος ἔτι κρατοῦντων ἀπὸ τῶν Ἀλε- B ξάνδρου χρόνων Αἰγύπτου καὶ Συρίας καὶ Ἀσίας, ἐν μέρει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ Βαβυλωνίας, τῆς Μακεδόνων δυναστείας ὑποφύρον Ῥωμαίοις ταχθείσης, ὡς πρὸ βραχέος δεδήλωται.

Μιθρίδης Νομηδίας βασιλεὺς καὶ Ῥωμαίων σύμμαχος τέθνη- 10 κεν, οὗ νόθος παῖς Ἰουγόρθας λεγόμενος δόλω τοὺς ἐκείνου γνησίους ἀνελὼν παῖδας χειροῦται τὴν ἀρχήν. ἐφ' ᾧ Ῥωμαῖοι δεινοπαθήσαντες διὰ Μαρίνου πρῶτον ὑπάτου στρατεύουσι ἰσχυρῶς τῇ μάχῃ κρατήσαντος, τοῦ Ἰουγόρθα φεύγοντος, ἔπειτα διὰ Μετέλλου, καὶ τούτου ὑπατικοῦ γενναίως εὐδοκίμησαν- 15 τος, τελευταῖον δὲ διὰ Σύλλα, τοῦ καὶ αὐτὸν Ἰουγόρθαν ζῶντα C χειρωσαμένον καὶ θριαμβεύσαντος ἐπ' αὐτῷ πρὸ τοῦ ἄρματος ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὴν αὐτοῦ ὑπατεῖαν ἀγομένῳ δεσμῶ, ἧτις ἦν ὄλυμπίδι ρξέ'.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐξ ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Κυζίκιος ἔτη ια'. 20 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος μπε'.

2. Ῥωμαίων] Καρχηδοσίων G. 4. Lacunae signa om. AB.
 5. ἐτι κρατοῦντων] ἐπικρατοῦντων G. 9. Μυρίδας G. Vulgo
 Νομηδίας. 13. τοῦ B. τοῦ δὲ G. ἰουγόρθα B. οὐγαρθα A.
 Ἰουγορθα G. 15. Ἰουγορθαν G. 16. πρὸ τοῦ ἄρματος
 Scaliger p. 72. Vulgo πρῶτον (πρώτου B.) ἄρματος G.
 20. μπες m.

ultimo tandem praelio fortiter dimicans armis superior evasit; et Carthaginem post annos 640, vel ex aliorum calculis 748, a positis eius fundamentis evertit. Eo tempore duorum Carthaginensium exercitus ducum uno interfecto, alter bello captus Romam cum captivis aliis missus est; Scipio vero regressus . . . . ab iis genus ducentes post Alexandri tempora, nec non Aegypto et Asiae dominati, Babyloniam quoque tenuere subiectam; tandem vero Macedonicum imperium Romanis vectigal pendere cogitur, ut paulo superius declaratum est.

Mycipsa Numidiae rege Romanorum foederato vita functo filius eius spurius, cui nomen Iugurtha, legitimis filiis dolo necatis, regnum sibi vindicat, quo Romani exacerbatum Marii consulis industria primo praelio vires eius prosternunt; tum Iugurtha in fugam acto, Metello viro consulari duce ac fortiter praeliante vincit secundo Romani; postremo denique Romanis copiis Sylla consule praefecto Iugurtha vivus capitur, eoque Romae triumphum infra consulatum agente vincit ante currum ductus est Olympiade 165.

Byriae et Asiae rex 16 Antiochus Cyziceus annis 11, mundi vero 5386.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ἰουδαίων κ' ἀρχιεράτευσεν Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος ἔτη λ'.
τοῦ δὲ κόσμος ἦν ἔτος ,ετῆς'.

D Ἰανναῖος τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς ἀνείλε, μη-
V. 235 δένα τοῦ γένους ὑπολειψάμενος. διὰ τοῦτο καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις
Ἰουδαίων ἀπέστησαν αὐτοῦ, ὡς διὰ Κλεοπάτρας μητρὸς Ἀ-
λέξανδρου ἐπέστρεψε, συμμαχοῦντων Αἰγυπτίων αὐτῷ.

Ἰανναῖος ὀξύς καὶ ὕβριστής καὶ ἀγριώτατος ἦν σφόδρα. τοῦ-
τον οἱ κολακεύοντες Ἀλέξανδρον ἔλεγον, διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀξύ
καὶ ἀνεμπόδιστον, οἱ δὲ μισοῦντες Θρακιδᾶν, ὡς ἀδικώτατον. 10

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Κλεοπάτρα Σαλλήη τοὺς παί-
δας ἀποβαλοῦσα καθ' ἑαυτὴν ἔδοξε βασιλεύειν, ἐπιτρόπους ἔχο-
P. 295 σα δύο τῶν Ἰουδαίων Ἀνανίαν καὶ Χελκίαν, πάντα τὰ κατ' αὐ-
τὴν διοικοῦντας, δι' ὧν Ἰανναῖος φιλοθεῖς αὐτῇ συμμαχῶς Αἰ-
γυπτίους ἔσχε κατὰ Παλαιστίνης· καὶ τῶν ἀποστατηροῦσάντων
Ἰουδαίων τὰς πόλεις ἀφανίζων καὶ τοὺς ὁμογενεῖς ἀπειθῶς ἀπο-
σπράττων μέχρι γυναικῶν καὶ παιδῶν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κέραν
Ἰορδάνου πόλεων καὶ Ἐσεβούντα καταλαβόμενος, Ἀμμωνίτην τε
καὶ Μωαβίτην ἐπελθὼν, Δῶρα, τὴν πρὸς τοῖς Ἄραβι Πά-

3. ετῆς m. 6. αὐτοῦ B. ἀπ' αὐτοῦ G. 8. Ἰανναῖος m. Vulgo
καὶ ὕβριστής om. B. 10. Θρακιδᾶν A. Θρακιδᾶν B. Θρακιδᾶν G. 11 et 559, 10. Vulgo Σα-
λλήη et Σαλλήη. 12. ἀποβαλοῦσα B. ἀποβάλλουσα G.
13. χελκίαν B. Καλκίαν G. 14. Ἰανναῖος G. 15. ἀποστη-
των G. 18. Vulgo Ἀμμωνίτην τε καὶ Μωαβίτην. Correxit Scaliger
p. 72. 19. Δῶρα] δῶραν B. Vulgo Δῶρῶν. τῆς] τε καὶ G.

ANNI MUNDI.

Iudaeorum pontifex 20 Iannaeus, qui etiam Alexander, annis 30, mundi
vero 5397.

Iannaeus reliquos suos fratres et consanguineos, nullo suae stirpis re-
licto, interfecit, qua de causa Iudaeorum civitates cunctae ab eo defoece-
runt, quas Cleopatrae matris Alexandri Ptolemaei industria et Aegyptiorum
viribus auxiliariis sub imperium redire coegit.

Iannaeus acerbi animi, ad iniurias proclivis et moribus supra modum
agrestis extitit; quem ob animi vehementiam et infractam indolem adu-
ltores Alexandrum, inimici Thracadam, ceu ad iniurias promptam ve-
cabant.

His temporibus Cleopatra Salene liberis amissis penes se imperium omne
assumpsit, Iudaeis duobus Anania et Chalcia rerum suarum procuratoribus
instituit, iisdemque res omnes ad eam spectantes administrantibus, per
quos Iannaeus illi foederatus belli in Palaestinam moti Aegyptios sibi com-
paravit auxilios; quorum armis perduellium Iudaeorum urbes cepit et in
mulieres ac pueros crudelitate exserta contribules suos omnes inhumane
mactavit. Iniurias autem ultus est posito a civitatis trans Iordanem ac-
civiciae exordio; cepitque Esabuntem ac inde in Ammanitem et in Moabit-
rum excurrit regionem; Doram expugnavit et Pellam Arabibus contemni-

λαν, Γάδαρα τὴν πρὸς Θερμοῖς ὕδασι, Ἄβιλα, Ἴππον, Αἶαν, Φιλοτερίαν, Μακεδόνων ἀποικίας, καὶ Βασάν τὴν νῦν Σκυθόπολιν, Μαλλίαν Σαμαρείας, Θαβὼρ ὄρος, Γαβαάν.

Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος πόλεμον ἐξάγων πρὸς Ἀντίοχον Β 5 τὸν παῖδα τοῦ Γρυποῦ τὸν καὶ Διόνυσον ἐνίκησεν.

Ὁὗτος τὴν Τυρίων γῆν ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν νῆσον. ἐπα-
ναστάσειος δὲ πειραθεὶς Ναβαταίων καὶ Ἰτουραίων Λήγειον στρα-
τηγὸν ἐπέμψε Γαλιλαῖον κατὰ Ναβυταίων. αὐτὸς δὲ κατὰ τῶν
Ἰτουραίων εἰς πόλεμον ἐτοιμαζόμενος θνήσκει βασιλεύσας ἕτη λ',
10 Σαλίην γαμετῆ τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίσας, ὄντων αὐτῇ δύο παιδῶν
ἐξ αὐτοῦ Ὑγκανοῦ καὶ Ἀριστοβούλου. ἐντεῦθεν δὲ τὰ Ἰουδαίων
συνγκέχυνται.

Ἰουδαίων κα' ἐβασίλευσε Σαλίνα ἡ καὶ Ἀλεξάνδρα ἕτη θ'. τοῦ C
δὲ κόσμου ἦν ἔτος ςκζ'.

15 Ἀλεξάνδρα ἡ καὶ Σαλίνα πάντη τῆς ὠμότητος ἀποδέουσα
τοῦ ἀνδρὸς Ἰανναίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου, τὸ Ἰουδαίων ἔθνος
ταῖς χρησταῖς ἐννοίαις κερδήσασα διὰ δόξαν εὐσεβείας καὶ τὴν
πρὸς τὸ θεῖον ὀρθὴν πίστιν καὶ περὶ τοὺς πατέρας νόμους ἀκρι-

1. Ἄβιλα] ἄβιλαν Β. Ἀβίλλαν G. Ἴππον, Αἶαν] Ἀπολλωνίαν m.
2. φιλοτερίαν Β. Φιλοταιρίαν G. 3. Μαλλίαν] Μαλλίαν G.
Μάρισαν Iosephus Antiq. XIII, 15. p. 674. Σαμαρείας] Σαμα-
ρειαν G. Γαβαάν] Γάβαλα Iosephus. 4. Ιανναῖος Β. Ιωαν-
ναῖος G. 7. Ναβαταίων Scaliger. Vulgo Ἀναβαταίων.
10. ἐγχειρίσας Scaliger. Vulgo ἐγχειρήσας. ἐγχειρίσας est p. 299 b. et
alibi: sed ἐγχειρεῖ p. 295 d. 13. σαλίνα Β. σαλίνα Α. Σαλίνα
G. Salina est apud Eusebium p. 362. Messalina p. 89. ἀλεξάν-
δρα AB. 15. Σαλίνα G. ἀποδέουσα Β. 16. Ἰανναίου]
Ἰωανναίου G. 18. ἀκριβείαν] ἀκριβείας G.

nam, mox Gadaram calidis aquis scaturientem, Abilam, Apolloniam, Phi-
lotaeriam, Macedonum colonias, Basan insuper, Scythopolin nunc dictam,
Marissam Samariae, Thabor montem, Gabala et alia loca dira vastitate
foedavit.

Iannaeus, qui et Alexander, Antiochum Grypi filium, Dionysium alio
nomine vocatum, bello indicto prostravit.

Suscepta insuper in Tyriis expeditione insulam obsidione vexabat.
Insilientibus autem Nabataeis et Ituraeis Digaeum ducem Galilaeum in Na-
bataeos instruxit, ipse Ituraeos excepturus proficiscitur. Anno regni tri-
gesimo leto fungitur, Salinaeque uxori, e qua filios duos Hyrcanum et Ari-
stobulum susceperat, regnum moderandum commisit; ex quo Iudaeorum
res sus deque perturbatae.

Salina, quae Alexandra Iudaeis ordine primo supra vicinimum impera-
vit annis 9, mundi vero 5427.

Alexandra, alio nomine Salina, viri Iannaei sive Alexandri, a crude-
litate penitus aliena collatis in Iudaeorum gentem ingentibus beneficiis cun-
ctorum animos sibi promeruit; tum vero pietatis eius opinio, erga numen
fides et patrios mores observantia imperium stabile et ad annos novem tex-

βειαν εὐσταθῶς βασιλεύσασα ἔτη θ'. ταύτην τὸ Φαρισαϊκὸν
 Δ' ἡγάπα σόστημα, ὡς τῶν ἄλλων δύο, Σαδδουκαίων καὶ Ἑσ-
 σηων, εὐσεβέστερον εἶναι δοκοῦν, καὶ τούτοις τὴν τῶν πραγμά-
 των ἐγχειρεῖ διοίκησιν ὡς Θεοφίλης. καὶ ἦν ἡ μὲν ἀπόλαυσις τῆς
 ἀρχῆς τῶν Φαρισαίων δεσμώντων καὶ λυόντων ὡς ἤθελον, αἱ δὲ
 δὲ δυσχέρειαί τῆς γυναικὸς, καίπερ οὔσης δεινότερας καὶ φοβε-
 ρῆς τοῖς ἔξω. πλὴν ἤρχε τῶν πολλῶν καὶ ἤρχετο ὑπ' αὐτῶν. δύο
 δὲ παίδων Ἀριστοβούλου καὶ Ὑρκανοῦ ταύτη προσόντων αὐτῇ
 τὴν βασιλείαν Ὑρκανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ ἐπέτρεπε περὶ τὸν θάνα-
 P. 296 τον, Ἀριστοβούλῳ δὲ τῷ νεωτέρῳ τὴν ἀρχιερωσύνην. ἀλλ' οὗτος ἄσθενούσης τῆς μητρὸς ἀρπάσας τὸν καιρὸν μετὰ πολλῶν οἰ-
 κειτῶν κρατεῖ τῶν ἐρυμμάτων καὶ μισθοφόρους ἐκ τούτων ἀθροίσας
 V. 236 τοῖς χρήμασιν ἀνείπεν ἑαυτὸν βασιλεῖα. τὸν δὲ Ὑρκανὸν οἰκτι-
 ρουσα Σαλίνα πονοῦμενον τὴν Ἀριστοβούλου γαμετὴν σὺν τέκνοις
 καθείρξε πρὸς τῷ βορείῳ κλίματι τοῦ ναοῦ εἰς Βαρεῖς τὸ φρούριον· 15
 καὶ ἐν τούτοις τελευτῆ πρὶν Ἀριστοβούλου τιμωρήσασθαι περὶ τῆς
 καθ' Ὑρκανοῦ ἐπαναστάσεως διοικήσασα, ὡς προείρηται, τὴν ἀρ-
 χὴν ἔτεσιν θ' καὶ τὸν Ὑρκανὸν ταύτης κληρονόμον καταλιποῦσα.
 Βπρὸς ὃν Ἀριστοβούλος παρατυζόμενος πολέμῳ νικῆ πρὸς Ἱερε-
 χοῦντα συμβαλὼν, καὶ μεταβαίνουσι πρὸς αὐτὸν οἱ πλείους τῆς 20
 Ὑρκανοῦ μοίρας. ὁ δὲ μετ' ὀλίγων φιλῶν τὸ λεχθὲν ἐν Ἱερο-

2. ἐσηων B. Εισων G. 3. δοκοῦν Scaliger. Vulgo ἐδόκων.
 6. δυσχέρεια B. οὔσης B. οὔσαις G. 12. ἐκ τούτων om. G.
 14. σαλίνα B. 15. καθείρξεν AB. καθείρξας G. εἰς βα-
 ρεῖς AB. εἰσβαρεῖς G. εἰς Βάριν Scaliger. 18. καταλιποῦ-
 σα B.

nendum paraverunt. Illam Pharisaeorum sodalitiū Sadduceeorum et Es-
 senorum visum potius maiori sedulitate colebat; illaque vicissim, religionis
 studiosa Pharisaeis melioribus aestimatis, publicae rei curam committebat;
 quocirca penes Pharisaeos pro libero animos ligantes vel relaxantes supre-
 mae stabat potestatis usus; mulieris vero austeram semper et extraneis
 gravem et timendam se exhibentis molestiae fuerunt propriae. Pluribus
 hoc pacto sibi plane subiectis ipsa ex Pharisaeorum nutu tota pendeat.
 Duorum autem ex se filiorum uni quidem Hyrcano nimirum seniori leto
 proxima regnum reliquit, iuniori Aristobulo pontificatu assignato. Hic
 matre morbo gravata tempus commodum nactus, munitis quibuslibet locis
 occupatis, conductisque pecunia militibus regem se proclamat. Salina ex
 adverso Hyrcani afflicti miserata Aristobuli uxorem cum liberis boreali tem-
 pli statione et praesidio munito, cui Baris nomen, tenet inclusam. Inter-
 rim Aristobuli in fratrem Hyrcanum iniuriam nondum ultra morte praeripi-
 tur, regnum, ut praemisimus, annos novem moderata et Hyrcano haereds
 relicto. In eum comparato exercitu Aristobulus de rerum summa ad Hieri-
 chuntis campos decertat et superior evadit; quare ex Hyrcani parte ad eum
 plurimi deficiunt. Hyrcanus, quod iam narratum est, arcem Barim ad tem-

συλῆμ πρὸς τῷ ναῷ τῆς Βάρεως φρούριον φηγὰς προκαταλαβῶν, κρατεῖ τὰ προσόντα τῷ Ἀριστοβούλῳ σὺν τέκνοις καὶ γυναικί· Ἀριστόβουλός τε σπύσας φθάνει καὶ διαλύεται πρὸς Ἵρχανὸν ἐν τῷ ἱερῷ πρὸς τὸ βασιλεύειν μὲν αὐτὸν, ἐπεὶ καὶ κρείττων δέδοκε τῇ ἐντροχειᾷ, τὸν δ' Ἵρχανὸν, ὡς βασιλείῳς πρῶτον ἀδελφὸν, τᾶλλα κωδέστερον ὄντα, τῆς βασιλείας ἐκοτῆσαι, πάσης τιμῆς ἀπολαύοντα. καπὶ τούτοις περιεστῶτος τοῦ πλήθους ἀλλήλους περιπτωξάμενοι διήμεναν τὰς οἰκίας, ὡς ὁ παρ' Ὀμήρου ποτὲ Γλαῦκος καὶ Διομήδης, καὶ Ἀριστόβουλος μὲν εἰς τὰ 10 βασιλεία, Ἵρχανὸς δὲ εἰς τὴν Ἀριστοβούλου ἀνεχώρησεν οἴκησιν. ἐντεῦθεν δέος καὶ λύπη τοῖς Ἵρχανοῦ φίλοις ἐπιπίπτει παρ' ἐλπίδα κρατήσαντος Ἀριστοβούλου, καὶ μάλιστα Ἀντίπατρῳ τινί, Ἡρώδου πατρὶ, τοῦ βασιλεύσαντος ἔπειτα Ἰουδαίων, ὃς ἦν ἀλλόφυλος Ἰδομαῖος κατὰ Ἰώσηππον, κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν Ἀσκα- 15 λωνίτης, υἱὸς τινος ἱεροδοῦλου καλουμένου Ἡρώδου τῶν περὶ τὸν νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος τεταγμένων ἐν Ἀσκαλῶνι. τοῦτον Ἰδομαῖοι λησται τὸν Ἀντίπατρον εἶχον ἀχμαλωτίσαντες ἐν αὐτοῖς ληστεύοντα, λαβεῖν ἐλπίζοντες ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου λύτρα. διὰ δὲ τὸ πτωχὸν εἶναι τὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ λύτρα δοῦ- 20 ναι ἀπορεῖν ἐχρόνισε συλληστέων καὶ τοῖς αὐτῶν ἐντροφεόμενος

1. φρούριον] τὸ φρούριον G. 4. κραττων] κρείττων B. 8. οἰκίας B. οἰκίας G. 11. ἐπιπίπτει] παρμιπίπτει G. 14. Ἰώσηππον] Antiq. XIV, 1. p. 683. 15. τῶν — τεταγμένων m. Vulgo τῶ — τεταγμένων. 16. νεῶν] νεῶ B. 17. λησται] ληστήν G. ἀχμαλωτίσαντες B. 18. Ἡρώδου om. G. 20. ἐχρόνισε B. συλληστέων B. συλητέων G.

ph̄i latus in Hierusalem sitam cum paucis amicis fuga praeoccupat et Aristobuli facultates etiam uxorem et liberos sub potestatem mittit. Advolat quantocius Aristobulus et cum fratre de pace in templo colloquium habet; ac ut regnum teneat Aristobulus, rebus enim agendis melior et velocior videbatur, Hyrcanus autem quod minus aptus et natura tardior ceu regis tamen frater maior, ut cunctis honoribus alias experiendus regno cedat, conveniunt. Amplicius deinde spetante populo ad invicem colligati commutarunt aedes, ut quondam apud Homerum Glaucus et Diomedes; et Aristobulus quidem in regiam, Hyrcanus in Aristobuli domum secessit. Hinc moeror et una metus Hyrcani amicos occupat, Aristobulo praeter spem omnem regnum adepto. Prae caeteris Antipater Herodis deinde Iudaeorum regis pater torquebatur; qui cum ex aliena Idumaeorum stirpe traheret originem, ut auctor est Iosephus, ex Africani vero dictis, patriam habebat Ascalonem, patrem vero nomine Herodem, ex eorum grege qui Apollinis fano Ascalone serviebant, aeditum. Istum Antipatrum praedonum latrociniiis assuetum, praedas ex suis agentem captivum tenuerant Idumaeo pugno pecuniarum pondere libertatis restituendae causa a patre exspectata; patre vero rei familiaris angustia presso, nec libertatis pretium pendente, antequam Antipater latrocinia diutius exercuit et Idumaeorum sese ex toto Georg. Syncellus. I. 66

ἤθεον. οὗτος ὕστερον Ἐρχανῶ φιλωθείς πλούτῳ καὶ δύξῃ τῶν πολλῶν προεῖχεν ἐντρεχείας χάριν καὶ τῆς περὶ τὰ κοινὰ πράγματα δεινότητος, ὃς ἀναπεῖθει τὸν Ἐρχανὸν Ἀρέτα τῷ τῶν Ἀράβων προσφυγόντα βασιλεῖ τὴν Ἰουδαίων ἀρχὴν ἀνακτήσασθαι. καὶ δὴ σὺν αὐτῷ νυκτὸς ἀναλαβὼν τῆς πόλεως τὸν Ἐρχανὸν ἀπο-5 διδράσκει πρὸς Ἀρέταν ὄντα κατὰ τὴν Πέτραν πόλιν Ἀράβων βασιλεία, καὶ πολλοῖς πείθει δώροις συμμαχήσοντα καταγαγῆν

P. 297 ἐπὶ τὴν ἀδίκως ἀφαιρεθεῖσαν ἀρχὴν. τοῦ δὲ Ἀρέτα δύνανται ἐπι-
 κηρὴν καὶ περικὴν πεντακισμυρίων ἀνδρῶν σὺν αὐτοῖς πέμψαντος, οὐκ ἐνεγκῶν Ἀριστόβουλος ἐκ πρώτης συμβολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα¹⁰ φεύγει· καὶ ἦν πολιορκούμενος ὑπ' αὐτῶν. κατὰ κράτος τε ἂν ἐληφθη λειψθεῖς, εἰ μὴ Σκαῦρος ἐνδημήσας τηρικαῦτα τῇ Δαμασκῷ προσφάτως ὑπὸ Γεμέλλον καὶ Λολλίου Ῥωμαίων καὶ αὐτῶν λεφθείση στρατηγῶν ἐπεκηρυκέσατο πρὸς Ἐρχανὸν καὶ τοὺς Ἀραβας, ὄργην ἀπειλῶν αὐτοῖς Πομπηίου καὶ τῆς ὅλης συγκλήτου¹⁵ μὴ λύουσι τὴν κατὰ Ἀριστοβούλου πολιορκίαν, τριακισίους τεβλάντοις ὁ Σκαῦρος τοῖς παρὰ Ἀριστοβούλου δοθῆσι παραβλεψάμενος τὸ δίκαιον. Ἀρέτας καταπλαγείς ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν ἀναχωρεῖ λύσας τὴν πολιορκίαν. Ἀριστόβουλος δὲ τοῖς περὶ τὸν Ἐρχανὸν καὶ Ἀντίπατρον συμβαλὼν περὶ τὸν Παπυρῶνα κτείνει²⁰

V. 237 Φαλλίωνα τὸν ἀδελφὸν Ἀντιπάτρου, καὶ πλείους ἢ ἑξακισχιλίους.

2. τῆς — δεινότητος B. τὴν — δεινότητα G. 3. ἀναπεῖθειν G. τὸν om. G. 4. προσφυγόντι B. 7. βασιλεία] βασιλείας AB. βασιλείας G. Iosephus p. 684. Πέτραν, ὅπου τὰ βασίλεια ἦν τοῦ Ἀρέτα. 7. συμμαχήσασθαι B. 10. συμβολῆς B. συμβολῆς G. 11. ὑπ'] παρ' G. 13. γεμέλον B. Lollii et Metelli nomina restituenda ex Iosepho p. 685. αὐτῶν B. αὐτῶν AG. ληφθείση] Legebatur ληφθεῖσι, consentientibus AB. 14. στρατηγῶν B. στρατηγῶν AG. 20. κτείνει] κτείνει τὸν G.

assuefecit moribus. Hic de Hyrcano bene meritus, divitiis et honoribus, ob eam qua utebatur in rebus agendis vigilantiam et dexteritatem actus est; eius vero fuit apud Hyrcanum auctoritatis, ut ad Aretam Arabum regem recipere se et regnum recuperare suaderet. Noctu itaque cum eo profugus ad Aretam Petrae praecipua regni Arabici civitate morantem profectus est, et munerum immenso pondere copias, quibus regnum iniuri praereceptum sibi repararet, impetrat. Exoratus Aretas equitum peditarum exercitum ad myriadas hominum quinque cum eis mittit. Aristobulus conflictum sustinere non ausus et Hierosolymam se recipiens stricta cingitur obsidione; iamque a suis derelictus in hostium venisset potestatem, nisi Scarrus a Gemello et Pollione recenter dux institutus, iter Damascus agens, lentis ter centum ab Aristobulo acceptis ius omne praetergressus, legatis ad Hyrcanum et Arabas missis, Pompeii senatusque indignationem, si Aristobulum obsidione liberarent, fuisset comminatus. Aretas exterritus, exercitu soluto, Arabiam repetit. Porro Aristobulus cum iis qui partes Hyrcani et Antipatri tuebantur ad Papyronem congressus Cephalionem Antipatri fratrem interficit, reliquorum supra sex milibus prostratis.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν τῆς Ἰουδαίων συμμαχίας Ὑρκανὸς ἀφαιρέ-
 θείς ἅμα τῷ Ἀντιπάτρῳ τὴν Λαμασκὸν καταλαμβάνει, πρὸς
 Μάγρον Πομπήιον τὸν τηνικαῦτα καταλαβόντα ἐξ Ἀρμενίας τὴν
 Συρίαν μετὰ τῆς πολυθρυλῆτον ἀριστείας κατὰ Μιθριδάτου καὶ
 5 Τυγράνου Ἀλβανίας τε καὶ Ἰβηρίας καὶ Κολχίδος καὶ αὐτῶν
 Ἀσσυρίων, καὶ δῶρων χωρὶς μόναις ἐδλόγοις δικαιολογίαις πει-
 θουσι τὸν Μάγρον ἀληθῶς καὶ φιλαλήθῃ Πομπήιον ἐπνεῦσαι C
 τῇ Ὑρκανοῦ βοηθείᾳ. Ἀριστόβουλος δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν ταῖς
 εἰς Σκαῦρον ἐλπίσι διαμαρτάνει μὲν τῆς εὐμενείας Πομπηίου ἐρ-
 10 χόμενον πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὴν Παλαιστίνην, ἐκ Διοσπό-
 λεως δὲ λάθρα χωρισθεὶς ἐπαχθέστερον ἐαυτῷ καθίστησιν ἐξ
 ἀνοίας τὸν Πομπήιον. ἀγανακτήσας γὰρ τὴν Ῥωμαϊκὴν καὶ Συ-
 ριακὴν ἐπαναλαμβάνει δύναμιν, ἀκούσας αὐτὸν καὶ τὴν Ἀλεξάν-
 δρειαὴν προκατειληφῶτα τὸ δυχῶμα τὸ ὑπὲρ ὄρους ὑψηλοῦ κεί-
 15 μενον φρούριον, ἐλθεῖν τε κελεύει, καίπερ μὴ βουλόμενον. τὸ δ'
 ἀνύποιστον τοῦ κράτους φοβούμενον καὶ τὸ πλήθος ὀρρωδοῦν
 ὄρωντα τῇ συμβουλῇ τε τῶν φίλων εἴκοντα κατελθεῖν καὶ περὶ D
 τῆς ἀρχῆς δικαιολογηθέντα πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς τὸ ἔρυμα κα-
 τηνάγκασε. καὶ δὴ τούτου πραχθέντος οὐχ ἅπαξ ἢ δις καὶ Ὑρ-
 20 κανοῦ διενεχθέντος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Πομπηίου ὡς ἡδιμηκότος
 αὐτὸν καὶ τὴν ἀρχὴν πλεονεκτήσαντος προστάττεται τῶν φρου-
 ρίων Ἀριστόβουλος ἐξίστασθαι. τῶν φρουραρχῶν δ' αὐτὸν μὴ

4. Vulgo πολυθρυλλήτην. Vulgo Μηθριδάτου. 5. Κολχίδος] Χαλκίδος G. 6. μόναις δὲ G. 9. εἰς κοῦρον A. εἰς σκοῦρον B. διαμαρτάνει B. διαμαρτάνη G. 11. δὲ] καὶ G. 12. τῆν] τοῦ G. 13. Ἀλεξάνδρειον G cum Iosepho p. 687. Conf. infra p. 800 a. 15. φρούριον B et infra φρουρίων. 18. κατηγάμασαν G. 20. ὡς] μὴ G. 22. δ'] δι' B.

Iudaeorum deinceps orbis auxiliis Hyrcanus Pompeium Magnum post victoriam de Mithridate et Tigrane, nec non Albania, Iberia, Chalcide et ipsis Assyriis omnium laudibus celebratam ex Armenia in Syriam eo tempore regressum solus cum Antipatro Damascus convenit. Nullis itaque munerum illecebris, sed solis aequi bonique argumentis Magnum vere et veritatis amantem Pompeium, ut Hyrcano succurrat, inclinant. Scauro fidens Aristobulus Pompeio se sistit pariter; eius tamen humanitate, (cum Diospoli digressus Hierosolymam versus et Palaestinam accederet), minus prudenter usus clam fuga se subripit et magis aversum ex amantia reddit Pompeium. Quare commotus Pompeius collectis Romanorum Syriaeque vi- 10-ibus, arcem in montis vertice sitam, cui nomen Alexandrium, occupasse au- 15-liens, etiam invitum ad se iubet venire. Ille adversariorum robor immen- 20-um veritus, et copias undequaque affluentes conspicatus paret amicorum consilio et disceptata de regno causa, in arcem se recipere compellitur. 25-Iis non semel aut bis, sed actitatis frequentius et Hyrcano causam apud Pompeium in fratrem dicente et iniuriam non intulisse, sed regnum repe- 30-tere se perorante, loca quaeque munita deserere Aristobulus iubetur.

καταδεχομένων καταλαμβάνει τε τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ πόλεμον
 ἐξάγειν πειρᾶται κατὰ Ῥωμαίων στρατοπεδευόντων εἰς Ἱερουσόλυ-
 τα, τὸ πύτατον Ἰουδαίας φοινικοφόρον καὶ βαλσαμοφόρον χω-
 ριον· ὣν Ἀριστόβουλος ἐκπλαγείς τὴν ἔφοδον χρήμασιν ἰκεταῖ
 P. 298 ἐξιλίωσασθαι τὸν Πομπήμιον ἐπειγόμενον εἰς Ἱεροσόλυμα. Γαβι-5
 νίου δὲ πρὸς τοῦ Ἀριστοβούλου πεμφθέντος εἰς κομιδὴν τῶν χρη-
 μάτων καὶ μηδὲ τῆς εἰσόδου τυχόντος τῆς πόλεως φρουρεῖ μὲν
 τὸν Ἀριστόβουλον, πολιορκεῖ δὲ τὴν Ἱερουσαλήμ ταῖς Ὑρκανοῦ
 καὶ Ἀντιπάτρου καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς ἔνδον καὶ ἔξω τῆς πόλεως
 ὑπηρεσίαις καὶ ἐπινοίαις οὐ μικρὰ πρὸς τὸ δυσάλωτον αὐταῖς¹⁰
 βοηθούμενος ὁ Πομπήμιον στρατηγὸς Πείλων τὴν ἄλωσιν ἐγγι-
 ρισθεῖς. μὴν δὲ τρίτῳ μόλις ἕνα τῶν πύργων καθελόντες Ῥωμαῖοι
 B διὰ τοῦ τείχους εἰς τὸ ἱερὸν εἰσεπήδησαν, Φαύστου Κορνηλίου
 παιδὸς Σύλλα πρῶτον τολμήσαντος, ἐπακολουθήσαντων δὲ Φου-
 ρίου καὶ Φαβίου τῶν ἑκατοντάρχων σὺν τοῖς οἰκείοις στέγασσ,¹⁵
 οἱ τοὺς Ἰουδαίους περιεῖχον κτείνοντες καθ' ὅλης τῆς πόλεως,
 τὸ πλείστον δὲ ἐν τῷ ἱερῷ φεύγοντας· ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ὁμο-
 φύλων ἀντιστασιαστῶν ἀπεσφάττοντο πολλοί. τότε μερῶς
 πρὸς διασχίλους Ἰουδαίους λέγεται πεφονεῦσθαι Ῥωμαίους, ὀλί-
 γων πάντων κτανθέντων αὐτοῖς ἐξ ἐδάκτου καὶ ἀλληλοστυμμάχε²⁰
 ἀνδρείας· τὸ γὰρ ἄτακτον ἐν μάχαις θράσους, οὐκ ἀνδρείας

1. καταλαμβάνει] καταλιμπάνει G.   3. πύτατον] πύτατον AB.
 πρῶτατον G.   4. χρήμασιν] στήμασιν G.   7. μηδὲ] μὴ G.
 9. περὶ] παρ' G.   10. αὐτοῖς om. G.   14. σὺλλᾶ AB.
 ἐπακολουθήσαντος G.

Exinde castrorum custodibus eum admittere detrectantibus, ipsis Hierosolymis cedit, et in Romanos ad Hierichuntis palmarum balsamique ex omni Iudaea feracissimum agrum castra metatos bellum instruere meditatur; eorum tamen vires metuens experiri Pompeium Hierosolyma versus exercitum ducentem supplicis habitu placare festinat. Gabinius autem pecuniarum accipiendarum gratia ab Aristobulo missus et ab ingressu civitatis prohibitus, Aristobulum quidem sub custodia detinet; Piso vero dux exercitus a Pompeio datas urbem obsidione cingit et Hyrcani, nec non Antipatri, cum eorum, qui tam ipsius Fausti Syllae filius immisit se, quem Furius et Fabius centuriones cum suis manipulis sequuti sunt. Hi obvios quosque et interclusos per civitatem Iudaeos, ut plurimum autem in templum recipientes se conficiabant; non pauci licet a propriis contribulibus caede et tumore gaudentibus fuerint necati. Millia duo supra myriadem integram die illa caesa dicuntur, e Romanis ex usitato sibi ordine et militis committentem servandi studio paucissimi. Confusa quippe in praelium ruptio temeritate

ἔργον, ὡς ἤρτης πρόξενον τοῖς ἀσυμφράκτως προπετοῦσι. Ποι- C
 πῆιος σὺν ἄλοσύῃ τῆς πόλεως εἰς τὸ ἱερὸν ἅμα τοῖς φίλοις εἰσ-
 ελθὼν μέχρι τοῦ ἀγιάσματος οὐδενὸς τῶν ἱερῶν ἤψατο σκευῶν
 ἢ χρημάτων ὄντων προδήλων ταλάντων διαχιλίων, ἔκτος ἀρω- V. 238

5 μᾶτων λυγρίας τε καὶ λύγνου καὶ σπονδίων καὶ θυμιατηρίων
 ὑπάντων ὀλοχρόσων, ἀλλὰ καὶ καθαρθῆναι τῶν αἱμάτων τὸ
 ἱερὸν ἐπέταξε τοῖς νεωκόροις, τῇ ἐπαύριον ἀναδείξας Ἐρχανὸν
 ἀρχιερέα, τὸν δ' Ἀριστόβουλον δεσμήσας εἶχε σὺν τῷ πενθερῷ,
 πάντας ἀνελὼν σιδήρῳ τοὺς τῆς μάχης αἰτίους καὶ λαμπροῖς
 10 ἀμειψάμενος τοῖς συμμαχήσασιν δώροις, Φαύστῳ μάλιστα Σύλ- D
 λου παιδί γενναίῳ καὶ τοῖς ἄμφ' αὐτόν. οὗτος Ἰουδαίους ὑπο-
 φόρους Ῥωμαίοις κατέστησεν, ἀφελόμενος αὐτῶν πάσας πόλεις
 Ἑλληνίδας Συρίας κοίτης, ὡς εἶλον ἐπὶ τῶν Μακκαβαίων, καὶ
 μόνοις περικλείσας τοῖς ἰδίοις ὄροις. πρὸς ταύταις καὶ τὰς ἐν
 15 τῷ μεσογείῳ πόλεις ἠλευθέρωσε τῆς Ἰουδαίων ἀρχῆς, ὧν ἦσαν
 ἐπισημότεραι αὗται, Σκυθόπολις ἦτοι Βασάν, Ἴππος, Πέλλα,
 Σαμάρεια, Μάρισα, Ἄζωτος, Ἰάμνια, Ἀρέθουσα, τὰς τε
 παραλλοὺς Γάζαν, Ἰόππην, Δῶρα, Στρατόνωνος πύργον ἦτοι
 Καισιόφειαν, ταύτας ἀποδοὺς τοῖς γνησίοις πολέταις ἐπὶ τὴν
 20 Συριακὴν ἐπαρχίαν ἔταξε σὺν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἀπὸ τῶν ὄρων Αἰ-
 γύπτου μέχρις Εὐφράτου ποταμοῦ, ὃ Πομπήιος παραδοὺς P. 299

5. λύγνου] λύγνουσ B. σπονδιον AB. σπονδιων G. Correctum ex
 Iosepho vol. I. p. 690. vol. II. p. 68. θυμιατήρων B. 10. συμ-
 μαχήσασα A. 11. οὗτος] οὕτως G. Ἰουδαίους B. Ἰουδαίους G.
 12. ἀφελόμενον AB. 16. αὐταὶ] αὐταὶ G. ταύταις AB.
 17. μάρια AB. ἀρέθουσα B. ἀρέθους G. 18. Vulgo Ἰόππην.
 20. ἐπαρχίαν B.

tis non fortitudinis opus est et incautis inconsulteque progressis perniciem
 mercatur. Pompeius igitur urbe capta in templum cum amicis pede illato
 et in ipsa sancta penetrans, sacrorum vasorum nullum, vel rem sacris ad-
 dictam nullam attigit, praeter aromata licet, lucernas, caudalabrum, pa-
 teras et thuribula ex auro solido conflata, alia copiosa talentorum dum
 millium varia supellex in propatulo et sub oculis obversaretur; quin immo
 templum effuso cruore foedatum ab Aedituis praecipit expiari. Postero die
 Hyrcanum renuntiavit summum pontificem et Aristobulo cum socero vincu-
 lis custodito, cunctos, qui belli fuerant auctores, securi percuti iussit. Am-
 pla deinde munerum largitione militum virtutem voluit compensatam, Syllae
 maxime filii Fausti generosi iuvenis et eius in pugna sociorum. Iudaeis in
 hunc modum Romani populi redditis vectigalibus et eorum ditione propriis
 finibus circumclusa, Graecanicas Coelesyriae urbes a Maccabaeis quondam
 captas eisdem abstulit. Ad haec urbes in continente sitas Iudaeorum do-
 minio declaravit liberas; harum insigniores fuere Scythopolis, Basan intel-
 lige, Hippius, Pella, quae Samaria, Marisa, Azotus, Iamnia, Arethus;
 et maritimis Gazam, Joppem, Dora, Stratonis turrim, id est Caesaream,
 propriis restitutas civibus Syriae provinciae subiectas esse sanxit, cum Iu-
 daea universa ab Aegypti terminis ad fluvium Euphratem. Provincia Scauro

Σκαύρω διέπειν καὶ δύο Ῥωμαϊκὰ τάγματα πρὸς συμμαχίαν εἰς Ῥώμην ἠπέλεγτο διὰ Κιλικίας, αὐτὸς τὸν μέγιστον κατατάξων Θριαμβον ἐπαγόμενος τοὺς ἠττηθέντας αὐτῷ βασιλεῖς Φαρνάκη Μιθριδάτου υἱὸν (τὸν καὶ καρτερήσαντα τὸν ἴδιον ἀνελεῖν πατέρα Μιθριδάτην τῇ πρὸς Πομπήιον χάριτι καὶ αὐδῆς κατὰ Ῥωμαίων⁵ στασιάζοντα) Κολχῶν ἦτοι Λαζῶν βασιλέα, ἄρχοντας Ἰβήρων κ', Ἀριστόβουλον Ἰουδαίων βασιλέα σὺν θυγατράσι δυοῖσι καὶ υἱοῖς, Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀντιγόνῳ, ὧν ὁ νεώτερος ἐκ τῆς ὁδοῦ διαδράς Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπάνεισι στασιάζων, ὡς δηλωθήσεται. 10

B Πομπήιος σὺν πολιορκίᾳ λαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα Ἀριστόβουλον μὲν δέσμιον σὺν τοῖς παισὶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀντιγόνῳ κατέειχεν εἰς Ῥώμην ἀπιὼν, Θριαμβεύσων καὶ ἄλλων ἐθνῶν βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας· Ὑρκανῷ δὲ τῷ τούτου ἀδελφῷ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐγχειρίσας ὑποφόρους ἔταξε Ῥωμαίοις Ἰουδαίους. 15

Καὶ Κικέρων ὁ ῥήτωρ καὶ συγκλητικὸς παρὰ Ῥωμαίοις ἤμαζεν. οὗτος καθεῖλε Κάτελλον καὶ Κέθιον καὶ Λέντουλον συνομοσαμένους κατὰ τῆς συγκλήτου.

C Πομπήιος ἐλθὼν εἰς Ῥώμην καὶ Θριαμβεύσας ἐπὶ νίκαις

1. σκαύρω B. Σκαύρω G. συμμαχίαν B. 8. ἐπαγόμενος B. ἐπαγόμενος G. 4. μηθριδάτου B. 5. μηθριδάτην AB. 6. βασιλέα] βασιλέας G. ἰβήρων B. 8. Ἀλεξάνδρον καὶ Ἀντιγόνον G. 9. Ἰουδαίων] Ἰδαίων B. στασιάζων G. 11. Hinc plerique Codices MSS. Georgii Syncelli nomine vulgati incipiunt. GOAR. Vide Goari annotationem p. 72 ed. Paris. 17. κάτελλον AB. κάστελλον AG. Corrige Κατιλίαν cum Scaligero p. 73. καθ' Ἕλληνα (Κατιλίαν m.) Κέθιον καὶ Λέντουλον P. κέθιον B. Vulgo Λέντουλλον.

commendata, Romanisque legionibus loco tutando relictis duabus, Pompeius per Ciliciam iter agit, celebremque ducturus triumphum Romanam contendit. Victos autem reges secum ducebat Pharnacem Mithridatis filium (qui Pompeii gratiam promeriturus, proprium patrem neci tradere sustinuit et rursus in Romanos bello tumultuatus est) Cholorum, id est Lazarum reges, principes Iberorum viginti et Aristobulum denique Iudaeorum regem cum filiabus geminis et filiis duobus, Alexandro et Antigone, quorum iunior Alexander fugā per viam ereptus Iudaeam repetit, auctor futurus in ea seditionum, quas in sequentibus exponemus.

Pompeius igitur captis obsidione Hierosolymis iter Romanam versus dirigens, Aristobulum una cum filiis Alexandro et Antigono vinctum, de illis et nationum aliarum regibus et ducibus subactis triumphum ducturus; Hircano quoque eius fratri pontificatu commendato, Iudaeos Romanis vectigales fecit.

Cicero rhetor senatoria dignitate conspicuus inter Romanos florebat; is Catilinam, Cethegum et Lentulum in senatam coniuratos delevit.

Pompeius victoriis pluribus insignis Romanam veniens ac triumpho dona-

πολλαῖς αυτοκράτωρ ἀνηγορεύθη καὶ ἐνοῦται φίλα Γαίῳ Ἰουλίῳ
Καίσαρι καὶ γαμβρὸς ἐπὶ θνητοῖσι Ἰουλα γίνεταί. ὁ δὲ Γάιος
χειροτονηθεὶς κατὰ Γάλλων καὶ Βρεττανῶν στρατηγὸς ἐκπέμπε-
ται, μεγάλας μάχαις ἐν ἔτεσι δέκα Γάλλους καὶ Βρεττανῶς
5 Ῥωμαίους ὑπέτελες καταστήσας, φ' πόλεις κατέχοντας, ὡς ἱστο-
ρεῖ Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεὸς φιλόσοφος.

Ἀλέξανδρος υἱὸς Ἀριστοβούλου πρεσβύτερος διαδρᾶς τὸν
Πομπήιον εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἔρχεται καὶ πρὸς βραχὺ κρατήσας D
πολλῶν Ἰουδαίων καὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ Γαβριίου καὶ Ἀντω-
10 νίου πολεμηθεὶς ἐκβάλλεται. παραλαμβάνει τε Ἰερικὸν αὐδὶς
τὴν κηδεμονίαν τοῦ ἱεροῦ, τὴν δὲ ἄλλην πολιτείαν ταῖς Ἀντιπά-
τρον συμβουλίαις διαιροῦσιν εἰς πέντε, τὸ πρῶτον μέρος Ἰεροσο- V. 239
λύμοις ἀπονεύμαντες, τὸ δεύτερον Δώροις, τὸ τρίτον Ἀμαθοῦντι,
τὸ τέταρτον Ἰεριχοῦντι, τὸ πέμπτον Σεπφοριδί πύλει Γαλιλαίας.
15 καὶ τούτου τὸ λοιπὸν ἐδόκουν ἀριστοκρατικῶς ζῆν, εἰ μὴ φυγῶν
ἐκ Ῥώμης ἦλθεν Ἀριστόβουλος σὺν Ἀντιγόνῳ νεωτέρῳ παιδί·
καὶ πάλιν ἀρχὴ γέγονεν αὐτῷ Φορῦβων καὶ Ἰουδαίους πολλοὺς P. 300
προσλαβόμενος, καὶ τὸ φρούριον ἀνατειχίζει τὴν Ἀλεξάνδρειαν
ἐπιτιθέμενος. τάχιστα δὲ συλληφθεὶς ἐπὶ μάχῃ φεύγων σὺν τῷ
20 υἱῷ Γαβριίου, στείλαντος ἐπ' αὐτὸν Σίσενναν καὶ Ἀντώνιον καὶ
Σερουιανὸν ἐν δυνάμει Ῥωμαϊκῇ, δεσμώτης αὐδὶς εἰς Ῥώμην

2. Γάιος] „Γάλλος P. al. Γάιλος.” GOLL. 6. Vulgo Χερωνεὸς.
χερρονεὸς B. 7. τὸν add. B. 14. Σεπφοριδί G. 17. αὐ-
τῷ] αὐτός m. 18. φρούριον B. Ἀλεξάνδρειαν] Conf. p. 297 c.
20. σίσενναν Bm. Σίσαιναν G. 20. Σερουιανὸν] Σερουί-
λιον m.

tus Imperator renunciatus est et Caio Iulio Caesari gener fit, Iulia eius
filia uxore ducta. Ipse Gaius adversus Gallos et Britannos dux creatus,
memorandis victoriis per annos decem edomitos vectigalibus populo Rom.
pendendis obnoxios fecit, et Plutarcho Cherroneae philosopho in historiis
teste, urbes eorum quingentas in potestatem misit.

Alexander Aristobuli filius senior Pompeii manibus elapsus in Iudaeam
revertitur et copiosa Iudaeorum manu adiutus brevi tyrannidem consequi-
tur; mox a Gabinio et Antonio debellatus eiicitur; Hyrcanus rursus tem-
pli curam suscipit; omnemque aliam rei communis potestatem Antipatri
consiliis in praefecturas quinque duces praefati dispartuntur; et partem
quidem primam Hierosolymis, alteram Doris, tertiam Amathunti, Hier-
chunti quartam, ultimam tandem Sepphoridi Galilaeae urbi assignant. Ex-
inde itaque aequali plurium optimatum magistratu instituto quietem habituri
videbantur, nisi Roma fugiens Aristobulus cum Antigono filio iuniori tumul-
tibus principium dedisset, ac non exigua Iudaeorum turba septus arcem
Alexandrium moenibus instaurare contendisset. Gabinio Sisenam, Anto-
nium et Servillum cum Romanis copiis in eum mittente primo conflictu ca-
ptus ac vinculis mancipatus Romam iterum ablegatur. Solus igitur Alexan-

ἀναπέμπεται. καὶ ἦν μόνος Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας, ποτὲ μὲν φεύγων Ῥωμαίους, ποτὲ δὲ παρενοχλῶν Ὑρκανῶ καὶ Ἀντιπάτρῳ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς χώρας ὑπὸ Πομπηίου καὶ τῶν μετὰ ταῦτα πεπιστευμένῳ· ὃς ὑπὸ Γαβινίου πεμφθεὶς πολέμῳ τὸν Ἀλέξανδρον τρέπεται, μυρίους ἀνελὼν τῶν σὺν αὐτῷ καὶ τοὺς ἄλλους διςμυρίους φυγῇ σκεδάσας συμμαχοῦντων Ἰουδαίων περὶ τὸ Ἰταβύριον ὄρος.

Τότε Κράσος διαδεξάμενος Γαβίνιον καὶ τὴν Συριακὴν παραλαβὼν ἀρχὴν ἐπὶ Πάρθους ἦτοι Πέρσας στρατευόμενος ἀφαιρέτως τῶν ἄλλων τοῦ ναοῦ τῶν Ἰουδαίων ἅπαντα κόσμον ἐτόλμησε καὶ τὰ δισχιλία τάλαντα ὧν ὁ Πομπήιος ἐφέλατο. διαβῆς δὲ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην ὄλλυται σὺν τῷ πλήθει Κασσίου ταμίη τοῦ αὐτοῦ Κράσσου τοῖς περιωθέντας ἀνακτησαμένου καὶ τοῖς αὐτοῦ Πέρσας φόνῳ πολλῷ τῆς ὅλης Συρίας ἐλάσαντος· ὃς Κασσιος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπεργόμενος τρισμυρίους Ἰουδαίους αἰχμαλωτίζει, Ταριχέας ἰλῶν καὶ Πειθόλοον κτείνει, ὡς τοῖς Ἀριστοβόλου καὶ τῶν τέκνων στασιασταῖς κατὰ Ὑρκανοῦ καὶ Ἀντιπάτρου σὺνδρομον. τοῦ δὲ φόνου σὺνδρομος ἦν ὁ αὐτὸς Ἀντιπάτρος, ἕσκειούμενος τοὺς πανταχοῦ Ῥωμαίους δυνάστας δώροις καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐπικουρίαις, ἐν οἷς καὶ τῷ τῶν Ἀράβων βασιλεὶ Ἀρέτῃ σφύδρα φιλωθεὶς δι' ἐπιγαμίαν ἐπισήμον γυναικὸς Ἀραβίους Κύπριδος, ἐξ ἧς υἱοὺς ἔσχε τέσσαρας, Φασάηλον καὶ τὸν κατόπιν

3. τῶν P. τῷ G. 5. τῶν σὺν αὐτῷ ἀνελὼν G. 8. Κράσος k-
gebatur hic et infra. 12. ταμίη B. 15. εἰς] ἐπὶ G. Te-
ριχάϊας m ex Iosepho p. 695. 16. Πειθόλοον ex Iosepho dedi.
Vulgo Πιστάλον. 22. Vulgo Φασάϊλον. Recte apud Iosephum.

der in Iudaea remansit a Romanis quandoque in fugam actus et Hyrcanus nonnunquam et Antipatro, qui a Pompeio et successoribus provinciae curam fidei suae demandatam susceperat, damnum inferens. Antipater posthac a Gabinio delegatus Alexandrum caesis sociorum eius mille aliosque millibus duobus fuga dispersis circa Itaburium montem bello profugit.

Et tempore Crassus Gabiniū successor Syriae gerens praefecturam bellum in Parthos, hoc est Persas, moturus, prae reliquis Iudaici temporis ornatum omnem et quibus Pompeius pepercit, talenta bis mille diripit. Inde trans Euphratem fluvium cum copiis debellatus perit, Cassio eiusdem Crassi quaestore reliquias exercitus certo excidio liberante, et Persas eodem ampla strage edita tota Syria depellente. Cassius iste in Iudaeam festine motus captis Tarichaeis Iudaeorum 30,000 in captivitatem mititavit. Pitholaumque, qui Aristobuli filiorumque tumultus fovebat, et in Hyrcanum et Antipatrum auxilia ministrabat, interficit. Caedis socius fuit Antipater, qui Romanis quos poterat dynastas donis et officiis amicos comparabat. Eam ob rem Aretae Arabum regi nobili muliere Cypride ex eius provincia in uxorem ducta, ex qua filios quatuor Phasaecium, Herodotumque

Ἡρώδην βυσιλεύσαντα Ἑβραίων μετὰ Ὑρκανὸν πρῶτον ἀλλογενῆ καὶ τρίτον Ἰώσηπον καὶ Φερῶραν τέταρτον. ἐπειδὴ τὸν κατὰ Ἀριστοβούλου δῆθεν καὶ τῶν τέκνων ἀνελετο πόλεμον τῷ Ἀρέτῃ τοῖς υἱεῖς σὺν θυγατρὶ Σαλώμῃ παρατίθεται. ταῦτα δὲ ἔμοι προπαρεσκευάσται οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ δεῖξαι βουλαμένῳ πῶς ἐγγιζούσης τῆς τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θείας σαρκώσεως ἐξέλιπεν ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγαύμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν πρόφρησιν τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ.

10 Ἀλέξανδρος Ἀριστοβούλου υἱὸς πρεσβύτερος Πομπήιον ἀποδρᾶς κρατεῖ πρὸς βραχὺ τῶν Ἰουδαίων καὶ αὐτοῦ μικρὸν δὴ καὶ Ὑρκανοῦ, εἰ μὴ Γαβνίος εἰς Συρίαν πεμφθεὶς Σκαύρου διάδοχος Μάρκον Ἀντώνιον μετὰ δυνάμειός τινος προπέμψας ἐπῆλθεν αὐτοῖς μετὰ πλειονος προσβολῆς. ἐνθα μὴ ἐνέγκας Ἀλέξανδρος

15 τὴν Ἀντωνίου προσβολὴν Ἀντιπάτρου παρεπομένου καὶ τῶν λοι- P. 301 πῶν ὑπερμάχων Ὑρκανοῦ Ἰουδαίων φεύγει πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐξακισχιλίους ἀποβαλὼν τῇ Ἀντωνίου γενναϊότητι. πανταχοῦ μὲν, μάλιστα δὲ ἐνταῦθα Πομπήιος Ὑρκανῷ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐκύρωσεν. ὁ αὐτὸς Ἰουδαίους Ῥωμαίοις ὑποφύρους ἔταξεν. ὁ αὐτὸς

20 Ἀντίπατρον ἀλλόφυλον Ἡρώδου υἱὸν καὶ πατέρα τῆς Παλαιστίνης ἐπίτροπον κατέστησε.

2. τρίτον] πρῶτον G. φερῶραν A. φερῶρᾶν B. Φερῶρᾶν G. Φερῶρας apud Iosephum dicitur. καὶ ἐπειδὴ m. 3. τῷ m. τῶν G.
 4. υἱεῖς B. υἱοῦς G. 7. ἐξέλειπεν B. 11. καὶ Ὑρκανοῦ] τοῦ Ὑρκανοῦ G. 13. αὐτὸν ἡβουλήθη μετὰ πλειονος ἐπιλθεῖν προσβολῆς P. 18. ἐνταῦθα δὲ μάλιστα G.

illum, qui sublato Hyrcano primus extraneorum Hebraeorum obtinuit principatum, Iosephumque omnium maiorem et Pheroram quartum suscepit, summa necessitudine coniunctus est; et apud eum bello in Aristobulum et filios moto liberos eosdem cum Salome filia deposuit. Haec non inconsulto vel temere, sed ex industria praemissa sint, quo unigeniti filii et verbi dei et salvatoris nostri Iesu Christi proxima iam divina carnis humanae susceptione rectorem ex Iuda, et ex eius femoribus ducem, ex patriarchae Iacob praenuncio sermone defecisse declarem.

Alexander Aristobuli filius maior Pompeii manibus elapsus Iudaeorum principatu ad breve tempus potitur; ipsumque Hyrcanum in potestatem egisset, nisi Gabinius Scauri successor in Syriam missus, Marco Antonio cum velutum copiis praecurrente, ipse robustiori exercitu hostem attrivisset. Antonii vero et Antipatri eum sequuti, Iudaeorumque Hyrcani partes tuentium non ferens incursus Alexander, ex suis Antonii virtute ad sex milia desideratis Hierusalem fuga se recipit. Iterum velut iam frequenter Hyrcanum in pontificatu confirmat Pompeius; idemque Iudaeos inter vectigales populos recenset; et Antipatrum Herodis filium et alterius Herodis patrem Palaestinae procuratorem constituit.

V. 240 Γάιος Ίούλιος Καίσαρ Λυσικανίαν, Γάλλους, Βρεττανούς
καὶ τινὰς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσους κατεστρέψατο.

Ὁ αὐτὸς τὸν Ῥήνον ποταμὸν διαβὰς Γερμανοὺς καὶ Γάλλους
Βέχειρώσατο.

Τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄγαλμα ἐκεραυνώθη. 5

Γάιος Καίσαρ πρὸς Πομπήιον ἐπολέμησε.

Γάιος Ίούλιος μεγίστοις ἀγῶσι Γάλλους καὶ Βρεττανοὺς καὶ
Γερμανοὺς καταστρεψάμενος ἔποτελεῖς τε Ῥωμαίους φ' ἄλλως ἐ-
κοῦντας καταστησάμενος πολλοῖς ἰδρῶσιν, ἐπὶ ἑ' ἔτη τοῖς ἀπρο-
μαχήτοις βαρβάροις καταπολεμῶν πρὸς αὐτοῖς Ὠκεανοῦ ρέυσασιν¹⁰
ἐπὶ Θριάμβῳ μελῶσι ἐπαγγέλει ἐν Ῥώμῃ καὶ τούτου τοχῶν ὀρ-
γίζεται Ῥωμαίοις ἀνταίροτος Πομπηίου καὶ ταῖς νίκαις ζήλο-
τυποῦντος μετὰ πολλῶν τῆς συγκλήτου. ἔνθεν τὸ δεύτερον ἐμ-
φύλιος Ῥωμαίοις συνέστη πόλεμος ἐν Φαρσάλῳ τῆς Θεττίας
μετὰ τὴν ἐν Ῥώμῃ Γάτου ἐπάνοδον, ὡς εἴρηται, τῆς Πομπηίου¹⁵
γαμετῆς, θυγατρὸς δὲ τοῦ Καίσαρος Ἰουλίας μετηλλαχίας περὶ
τὸν τοκετόν.

Ὅστις καὶ τὸν Ἀριστόβουλον λύσας τῶν δεσμῶν μετὰ δύο τα-
γματῶν εἰς Συρίαν ἐκπέμπε, δι' αὐτοῦ ταύτην ἔχειν θαρρῶν
μετὰ τῆς Ἰουδαίας, ὅς ἐλθὼν ἀναιρεῖται φαρμάκῳ παρὰ τῶν²⁰
Πομπηίου φίλων, ταφῆς οὐκ ἀξιούμενος ἐν τῇ πατρῴᾳ γῇ, μέ-
λιτι δὲ συντηρούμενος ἕως Ἀντώνιος αὐτὸν τοῖς βασιλικαῖς μὴ-
Dμμασι προσέτευξε ταφῆναι. ἐν ταύτῳ δὲ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπὶ

8. Vulgo Ῥῖνον. 10. βαρβαρίους A. 12. ταῖς νίκαις B. τῆς
νίκης G. 16. γαμετῆς, θυγατρὸς] Legebatur θυγατρὸς γαμετῆς
18. καὶ] δὲ G. 21. οὐκ om. B.

Caïus Iulius Caesar Lusitaniam, Gallos, Britannos et alias ad Oce-
num positas insulas subegit.

Idem Rheno flumine traiecit Germanos et Gallos debellavit.

Simulacrum Olympiaci Iovis tactum fulmina.

Caïus Caesar Pompeio bellum intulit.

Caïus Iulius difficili Marte Gallis, Britannis et Germanis superatis
urbes eorum quingentas Romanis tributum pendere coegit; multo oppido
sudore per annos decem cum indomitis populis praeliatus, triumphum ex-
inde consequenturus Romam regressus est. Eo potitus Pompeiumque ob
enatam victoriis laudem plerosque e senatu sibi adversos et invidentes ex-
pertus Romanis irascitur; ex quo bellum civile secundo concitum ad Phar-
salianam Graeciae, Caio, ut praemissum, nuper Romae restituto, eiusque
filiae Iuliae Pompeii uxoris morte audita.

Hic Aristobulum a vinculis liberum cum legionibus duabus in Syriam
misit, ipsam eius ope cum Iudaea amicam retinere confusus; adveniens ille
ab amicis Pompeii veneno exstinguitur, et in ipso paterno solo sepul-
cri privatur sorte; corpus melle conditum asservatum est donec Anto-
nius in regum monumenta iussit inferri. Eodem tempore filius eius

Σκιπίωνος ἀναιρείται καὶ Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Πομπηίου γράμμαντος.

Ἄδ' αὐτὸς Πομπήιος ἔρχεται φυχὰς ὀκτάδι μὴ πρὸς Πτολεμαῖον καὶ Κλεοπάτραν εἰς Αἴγυπτον, καταλείψας τὴν Ῥώμην. 8 καὶ ἀναιρείται λοιπὸν ὁ τηλικούτος ἄριστος ἐπὶ Πτολεμαίου τῆ πρὸς Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα χάριτι. ὕπερ ἀκούσας Γάϊος ἐλθὼν ἐν Αἴγύπτῳ κατὰ τοῦ Πομπηίου σὺν τοῖς στρατεύμασιν ἀναιρεῖ μὲν τὸν Πτολεμαῖον διὰ τὸν Πομπηίου φόνον, βεβαίῳ δὲ τῆ Κλεοπάτρα μόνῃ τὴν ἀρχὴν Αἴγύπτου διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν, ὡς 10 φασιν, ἔρωτα, καὶ πάλιν εἰς Ῥώμην διὰ τῆς Ἰουδαίας ἐπάγεισιν, ἐπαναστάτων αὐτῶ τῶν Πομπηίου παίδων.

Τότε καὶ Ἀντίγονος ἐπὶ Γάϊον Καίσαρος πρὸς Ἰρκανὸν καὶ P. 302 Ἀντίπατρον πολλὰ περὶ τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς Ἀριστοβούλου καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀδελφοῦ δικαιολογηθεὶς κατηγορεῖ σὺν τοῖς περὶ 15 Πομπηίου καὶ Σκιπίωνα παρόντων καταβουῶν· οὐδὲν δὲ πλεον ἔδρασε τοῦ μελλόντος γενέσθαι προκοπῆς αἴτιος Ἀντιπάτρῳ παραδόξως διὰ τὴν ἐν Αἴγύπτῳ σύμμαχίαν αὐτοῦ πρὸ μικροῦ, ὡς καὶ Μιθριδάτης ὁ Περγαμηνὸς μάρτυς ἦν δι' αὐτοῦ περιωθεις, αὐτὸς τε Ἀντίπατρος τὸ σῶμα πᾶν ἐπιδεικνὺς κατατετριωμένον 20 ὕπερ εὐνοίας τοῦ Καίσαρος. ἀλλὰ τούτων ὁ Καίσαρ ἀκούσας Ἰρκανῶ τὴν ἀρχὴν ἐπιβεβαίῳ τῆς ἱερωσύνης καὶ Ἀντιπάτρῳ δυ- 5. πτολεμαῖον B. τοῦ Πτολεμαῖου G. 6. τὸν Γάϊον G. 11. τῶν] καὶ G. 15. καὶ] καὶ τὸν G. 17. συμμαχίαν B. ὡς καὶ] ὡς καὶ ὁ G. 20. εὐνοίας] εὐνοίαν G. ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ G. τούτων B. τούτων G. 21. ἱερωσύνης B. ἀρχιερωσύνης G. Conf. p. 303 b.

Alexander, Pompeio ita litteris significante, Antiochias a Scipione interficitur.

Pompeius ipse Roma relicta fugitivus ad Ptolemaeum et Cleopatram navi oneraria in Aegyptum delatus est, ubi demum a Ptolemaeo gratiam Caio Iulio Caesari se praestare rato Divus ille neci traditur. Nuncio mortis accepto cum adversis Pompeio legionibus Caius in Aegyptum advolat et Ptolemaeum quidem ob Pompeii caedem ulciscitur, soli vero Cleopatrae, eius illecebris, ut aiunt, captus regnum Aegypti confirmat, et per Iudaeam itinere suscepto denuo Romam, insurgentibus in eum Pompeii liberis, revertitur.

Tunc quoque temporis de patris Aristobuli et fratris Alexandri caede apud Caium Caesarem in Hyrcanum et Antipatrum causam dicturus Antigonus, Pompeii amicos ipsumque Scipionem adstantes, ceu criminis reos, pluribus insectatus est. Nil autem amplius effecit quam ut praeter expectationem maioris accessionis et gloriae Antipatro fieret auctor, quod nuperis diebus auxilium in Aegypto dedisset; aderatque facinorum eius testis Mithridates Pergamenus ab eo in praelio servatus, ipseque suae in Caesarem fidei confossum plagis corpus argumentum ostentabat. Caesar eius oratione motus Hyrcano in pontificatus honore confirmato, dynastiae cuius vellet optionem offert Antipatro, qua

Βασιλείας αἴρουν δίδωσιν ἧς ἐπιδραζάμενος στρατηγὸν εὐθὺς ἀναδείκνυσιν Ἱεροσολύμων καὶ περὶ αὐτῆς τὸν πρῶτον παῖδα Φασάηλον, Ἡρώδην δὲ νέον κομῆτῆ τῆς Γαλιλαίας καὶ τῶν περὶ ταύτην πόλεων οὐκ ἀποδέουσαν τῆς Φασαήλου ἀρχῆς. αὐτίκα δ' οὗτος ἐδοκιμεί τῷ δεινῷ τοῦ φρονήματος, εὐρηκῶς ἕλην ἀφ' 5 μόζουσαν Ἡρώδης, ὡς γενέσθαι Σέξτω Καίσαρι γνῶριμος διὰ τὰς κατὰ ληστῶν ἀριστείας.

V. 241 Ἐξελίαν γὰρ ἀρχιληστὴν μετὰ πολλῶν τοῦ στίφους συλλαβόμενος κατατρέχοντα Συρίας ἀνείλε, φήμη τε περὶ αὐτοῦ μεγάλη 10 Σκατὰ γῶρας καὶ πόλεις ἐγένετο, ὡς εἶη καὶ πρὸς τὸ βασιλεύειν ἰσχυρὸς ἐπιτήδειος. ἐκ τούτου κινεῖται καὶ Ἰσχυρὸς κατ' αὐτοῦ ζηλοτυπία καταδική φονικῆ συνεχεῖ πειραθεῖς. Ἡρώδης δὲ πρὸς Σέξτον εἰς Δαμασκὸν ἀνεχώρησε Καίσαρα καὶ τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ κολλησάμενος Συρίας καὶ Σαμαρείας λαβὼν στρατηγὸς ἀναδείκνυται μετὰ στρατεύματός τε παρεγένετο καταλύσων τὸν Ἰσχυρὸν ἐκ 15 τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰ μὴ ταῖς πατρικαῖς ἐκωλύθη παραίνεσι. καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐν τούτοις ἦν, Ἰσχυροῦ μὲν ζηλοτυπῶντος Ἀντιπάτρω τῆς δυναστείας καὶ τοῖς παισὶ τῆς ἐδπραγίας, Ἡρώδῃ μάλιστα, Ἀντιπάτρου δὲ πρὸς Ἰσχυρὸν τὰ τῆς 20 Δεινοῦσας φυλάττοντος διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ἡσυχάζειν θορύβων.

Ὁ δὲ Γάιος Ἰούλιος Καίσαρ εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανελθὼν κά-

2. καὶ τῶν περὶ G. 3. Vulgo Φασάηλον et infra Φασαίλον.

5. τῷ δεινῷ] τὸ δεινὸν P. 5. τοῦ φρονήματος τῷ δεινῷ G. Transposui auctore B. 7. τὰς B. τῆς G. 9. ἀνείλεν AB. ἀνελών G. 11. καὶ om. G. 13. ἀναχωρήσας G. 15. τε om. G.

obtenta primum e liberis Phasaelum Hierosolymorum et circumpositae regionis praefectum instituit, Herodem vero aetate minorem Galilaeae adiacentiumque civitatum, non minore certe, quam quae Phasaelo obvenerat, ditione donat. Herodes quasi copiosa gloriae silva reperta, nomen et famam sibi parat ampliore, adeo ut exhibite quam in latrones exseruit virtutis iudicio, Sexto quoque Caesari familiaris redditus fuerit.

Ezechia quippe praedonum duce Syriam latrocinii infestante cum non exigua similium manu comprehenso ac neci tradito, fama de viro ceu principatu digno regionem civitatesque cunctas pervagata est. Haec in eum invidiae causa fuit Hyrcano, et ne mortis sententiam iniuste experiretur continuus timor. Interim Herodes ad Sextum Caesarem Damascum praefectus, Coelesyriae Samariaeque renunciatus dux rem Romanam administrat; iamque versus Hierosolyma motis castris Hyrcanum deturbasset, nisi paterna monita eum in officio continuissent. Hic Iudaicarum rerum status, Hyrcano videlicet propter potestatis incrementum Antipatri fortunae, eius autem liberis et Herodi maxime ob egregie factorum successum invidente, Antipatro vero, eo quod nondum ad innovandum propenderet, integram fidem adhuc servante.

At Caius Iulius Caesar Romam reversus Pompeianis partibus, quibus

σης ἐφείσατο τῆς μοίρας Πομπηίου, ἧς ἐτόγγαυε καὶ Κικέρων καὶ Βροῦττος καὶ Κάσσιος. καὶ γὰρ τῷ Γαίῳ φόβῳ προδιέφθει-
 ρεν ἑαυτὸν φαρμάκῳ. τέλος δ' ὄν μετὰ τὴν Πομπηίου τελευ-
 τὴν ἔτει δ' κατὰ Κελτιβηρίαν πολλοῖς τοῖς ἀγῶσι τῶν Πομπηίου
 5 περιγίνεται παιδῶν, μόλις κρατήσας αὐτῶν, πολλὴν ἔχουσι δύ-
 ναμιν, ὧν τὸν πρεσβύτερον ἀνείλων τοὺς ἄλλους ζώντας ἔλαβε.
 καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην τὴν τῶν ὑπᾶτων ἀρχὴν καταλύει σύνεργος
 ἔτι κατασχοῦσαν μετὰ Ταρκύνιον Σούπερβον, πρῶτος μοναρχή- P. 303
 σας Ῥωμαίων ἔτι φιλανθρωπότατος γενόμενος τῶν πώποτε βε-
 10 βασιλευκότων.

Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου Κλεοπάτρα θυγάτηρ Πτολεμαίου
 τοῦ καὶ Διονύσου ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ζυμς'.

Ἀντώνιος Ἀραβίαν Κλεοπάτρα προῦδωκε.

Κλεοπάτρα ἡ τελευταία τῶν Λαγιδῶν ἀπόγονος ἐπὶ τῷ φόβῳ
 15 τοῦ ἀδελφοῦ, Ἀντωνίου μοιχευθεῖσα, τούτῳ καὶ αὐτὴ γέγονεν
 ἀπωλείας αἷτιος, ἀσπίδι καθ' ἑαυτῆς ὄπλῳ θανάτου χρησαμένη
 ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ἔτει σ'η'. B

Ἰερικανὸς τὰ Ἱεροσολύμων ἀνέστησε τελεχὴ ὑπὸ Πομπηίου
 καθαιρεθέντα.

20 Ἡρώδην Κύσσιος κοίτης Συρίας καὶ Ἰουδαίας στρατηγὸν ἐν
 Λαμασκῷ προεχειρίσατο.

2. Post Κάσσιος Goarus lacunam indicavit. καὶ γὰρ] Legebatur

κατὰ γὰρ. 4. ἔτει B. ἔτη G. Vulgo Κελτιβηρίαν. 5. ἔχου-
 σι] ἔχουσα B. ἔχόντων m. 8. Ταρκύνιον] Vulgo Ταρκύνιον.

11. Αἰγύπτου] ἐβασίλευσε addit m. 12. κβ'] κβ' P. 13. Κλεο-
 πάτρα B. Κλεοπάτραν G. 14. ἀπόγονος om. G. 15. ὑπὸ Ἀν-
 τωνίου G. 17. ἀπὸ — σ'η' om. G. ἔτει] ἔτη ABP. σ'η'
 AB. φ'η' P. ε' corrigit Goarus temere. Vide p. 308 c. 21. προε-
 χειρίσατο B.

Cicero, Brutus et Cassius annumerabantur clementem se exhibuit . . . .
 Cui namque timore sumpto veneno mortem sibi conscivit. Post Pompeii
 denique caedem annos 4 Pompeii filii valido exercitu instructis multo labore
 superior factus, eos in potestatem recepit; quorum maiore occiso, caeteris
 vitam reliquit. Romae demum restitutus, consulum auctoritatem a Tarquinii
 temporibus in eum usque diem vegetam et integram labefactavit omnino,
 primus Romanorum monarcha declaratus et omnium, qui prius regnave-
 rant, habitus clementissimus.

Alexandriae et Aegypto imperavit Cleopatra Ptolemaei, qui etiam Dionysius, filia annis 22, mundi vero 5446.

Arabiam Cleopatrae donavit Antonius.

Cleopatra Lagidarum postrema fratricidio, et cum Antonio scortatione
 infamis eidem ruinae causa fuit, aspide postmodum ceu leti telo adversum se
 usa, ab Alexandri morte anno 300.

Hierosolymorum muros a Pompeio eversos Hyrcanus erexit.

Herodem Coelestriae Iudaeaeque ducem Damasci Cassius instituit.

ΡΩΜΑΙΩΝ μοναρχος Γάιος Ίούλιος Καίσαρ ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ευνδ'.

Γάιος Ίούλιος Καίσαρ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἰουδαίαν μετὰ τὸν Πομπηίου θάνατον ἀπ' Αἰγύπτου βεβαιοί τὴν ἀρχὴν ἱερωσύνης Ὑρκανῷ καὶ Ἀντιπάτρῳ δυναστείας αἵρεσιν δίδωσιν. 5

C Ὀλυμπιάς ρη'.

Ἀπὸ κατὰ Ῥώμην ἔτη.

Ἀντώνιος τὸν ἕβδομον παρὰ Ῥωμαίοις μῆνα Κυντιλίον καλούμενον Ίούλιον μετονομασθῆναι ἐψηφίσατο διὰ τὸ γεννηθῆναι ἐν αὐτῷ. 10

Γάιος Ίούλιος ἔτη ε' μοναρχήσας Ῥωμαίων, προκαθήμενος τῇ συγκλήτῳ βουλῇ ἀθρόως ὑπὸ Βρούττου καὶ Κασσίου δολοφονεῖται συλλαβομένων περὶ τοὺς ἕ' συγκλητικὸς τῶν τηλικαύτης παρ' αὐτοῦ φιλανθρωπίας ἄξιωθέντων, ὡς καὶ ὑπατεῶ-
V. 242 σαι· πλήν, ὡς φασιν, οὐ φέροντες τὴν Πομπηίου ἀναίρεσιν μη-15
δὲ τὴν τῶν ὑπάτων καθαιρέσιν, ἀναιροῦσι μὲν αὐτὸν, πολεμοῦν-
D ται δὲ φυγάδες αὐτίκα γεγόμενοι παρὰ Ἀντωνίου σφόδρα τῷ Καίσαρι κατωκλειωμένοι καὶ τηλικαῦτα ὑπατεῦντος. οὗτος οἶκτον τοῦ φόνου τὸν δῆμον προσλαβόμενος τοὺς μὲν φυγαδεύει, τὸ δὲ Καίσαρος μεγαλοπερεπῶς σὺν τῷ δῆμῳ κηδεύει σάμα. τούτου 20
κληρονόμος υἰοθετηθεὶς ἦν αὐτῷ ζῶντι Ὀκταβιανὸς Καίσαρ, ὁ

3. εἰς] κατὰ G. 4. ἱερωσύνη B. Conf. p. 302 a. 7. Ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἔτη ... m. Post ἔτη G posuit lacunae signa, quae nulla sunt in B. 12. Βρούττου G. 13. συλλαβομένων B. συλλαβομένων A. συλλαβόμενος G. 18. καθοικισιουμένου A. καθοικισμένου B. καθοικειωμένῳ G. Correxit m. 19. τοὺς δὲ φυγαδεύει, τοῦ δὲ G.

ROMANORUM monarcha Caius Iulius Caesar annis 5, mundi vero 5454.

Post Pompeii necem Caius Iulius Caesar ab Aegypto in Iudaeam divertens pontificis dignitatem Hyrcano reddit stabilem; Antipatro vero, quem vellet principatum, eligendum proponit.

Olympias 183.

A Romae condita anni . . . . .

Septimum Romanorum mensem Quintilem prius dictum, Iulium deinceps, Iulii in eo nati gratia nuncupandum statuit.

Caius Iulius Caesar Romanorum monarchiam annos quinque moderatus, sedens inter senatores primus Bruti Cassiique dolis inopinato interficitur in medio sexaginta senatorum consessu, quorum plerique iis fuerant humanitatis beneficis excepti, ut consulatum etiam obtinuissent, qui tamen nec Pompeio necem illatam nec consulum potestatem imminutam ferentes, eius se mortis conscios reddidere; subinde nihilominus ab Antonio Caesari bene affecto ac consulatum tenente fugati profligantur. Commotis igitur caedis huiusmodi miseratione plebis animis, fuga sibi consulere cogit coniuratos, ac Caesaris demortui corpus mixto populi luctu sumptuosissime curat. Caesari dum viveret filius adoptivus fuit Octavianus Caesar, qui

καὶ Ἀύγουστος κληθεὶς, υἱὸς Ἀκτίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ Ὀκταβίου στρατηγικοῦ ἀνδρός, ὃς ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῆς Ἠπείρου λόγων ἕνεκα παιδεύσεως Ἑλληνικῆς διάγων εἰς Ῥώμην σπουδαίως διὰ τὴν τοῦ θελοῦ σφαγὴν ἀναχθεὶς φιλοτιμίαις τὸν δῆμον προσάγε-
 5 ται καὶ τοῖς ὑπάτων προὔχουσιν Ἀντώνῳ καὶ Ἐλπίδῳ συμπλακεῖς P. 304
 μικρὰ καὶ κρατήσας αὐτῶν πανταχοῦ, τέλος δὲ καὶ συνελθὼν αὐτοῖς εἰς φιλίαν, πολεμῆσαι Ῥωμαίων τούτους καὶ τὴν σύγκλη-
 τον πείθει καταψηφισασθαι Βροῦττον καὶ Κάσσιον ἅμα τοῖς σὺν
 αὐτοῖς· στρατηγὸς δὲ κατὰ ταῦτ' Ἀντώνιον καὶ Ἐλπίδιον καὶ
 10 αὐτὸν Ἀύγουστον τρίτον προχειρισθῆναι. καὶ ὁ μὲν Ἐλπίδιος
 πρὸς φυλακὴν ἔμεινε τῆς Ῥώμης, Ἀύγουστος δὲ καὶ Ἀντώνιος τοῖς
 περὶ Βροῦττον καὶ Κάσσιον ἐν Ἑλλάδι πολεμήσαντες οὕτω κρατού-
 σιν αὐτῶν, ὡς φρυγάδας γενομένους φόβῳ τῶν ἐπικειμένων τέλος
 καὶ αὐτοὺς ἐκάτεροι διαχειρισασθαι. εἶτα μετὰ τὴν νίκην ἐλθόν-
 15 τες εἰς Ῥώμην Ἀύγουστος καὶ Ἀντώνιος διαιροῦνται μετὰ Ἐλλι- B
 δίου τριχῇ τὴν ἄλλην Ῥωμαίων ἀρχὴν, σχεδὸν δὲ εἰπεῖν τῆς οἰ-
 κουμένης. καὶ ὁ μὲν Ἀύγουστος τὴν πρὸς ἐσπέραν ἄχρις Ὠκεα-
 νοῦ κληροῦται Εὐρώπην, Ἐλπίδιος δὲ τὴν πρὸς Λιβύην πᾶσαν,
 Ἀντώνιος δὲ ἄλλην Ἀσίαν. ὃς ἀκούσας Λαβιῆρόν τινα τῶν ἐν
 20 τέλει Ῥωμαίων, ἕνα τῶν ἐπὶ Βροῦττον καὶ Κάσσιον, πρὸς Ἡρώ-
 δην Περσῶν βασιλέα φηγόντα καὶ Ῥωμαίους πολεμῆν σπεύ-

4. δῆμον] λαόν G. 5. τοῖς] τῶν G. 8. Βροῦττον G hic et
 infra. 9. κατὰ τ' αὐτὸ B. κατ' αὐτὸ G. 12. πολεμήσαντες
 Bm. πολεμῆ G. 14. διαχειρισασθαι B. ἀγχειρισασθαι G.
 16. τριχῇ B. 19. Vulgo Λαβίρων. 21. Ρωμαίους G. σπεύ-
 σαντα] σπείσαντα A. σπῆσαντα B. κείσαντα G.

et Augustus, Actia sorore et Octaviano equestri ordinis viro natus, qui Apolloniae Epiri Graeciae litteris vacans, audita avunculi nece, Romam festine revocatus, populo muneribus conciliato, levibus dissidiis cum Antonio et Lepido consularibus viris dimicans, ubique superior factus, pace demum cum illis inita Romanis sibi adversantibus sese opponere, ac senatum in Brutum et Cassium reliquosque coniuratos sententiam ferre et adversus eosdem Antonium, Lepidum seque Augustum tertium belli duces designari curavit. Lepidus quidem Romae custodiendae praefectus in urbe mansit; Antonius et Augustus in Brutum et Cassium ac socios circa Graeciae fines arma movent. Ambos itaque ceu fuga salutem prius quaerentes superant; eosdemque malorum impendentium metu manus violentas sibi ipsis inferre cogunt. Parta hoc pacto victoria Augustus et Antonius Romae restituti, universum qua late patebat Romanum imperium, ne totum dicam orbem, in partes tres dividunt. Et Augustus Europam versus Oceanum omnem sortitur, Lepido Africa, Antonio Asia cuncta obvenit. Hic cum Labienum quendam, virum inter Romanos illustrem, Bruti Cassique partibus affectum, ad Herodem Persarum regem confugisse, et Romanis bellum inferen-

σαντα, στατηγος δὲ καὶ Πάκουρον τὸν οἶδν ἐν πολλῇ δυνάμει πρὸς τοῦτο πέμψαντα, στέλλει πρότερον στρατηγὸς τοὺς αὐτοῖς ἀντιταξαμένους; ὧν εἷς ἦν Κασβένδιδος, ὁ καὶ τὴν νίκην Ῥωμαίοις διαπραξάμενος περὶ τε Λυδίας καὶ ἐν τῇ Συριστὶ καλουμένην χώραν τῆς Εὐφρατησίας. ἰσχυρῶς οὖν ἠτήθηδέντων Περσῶν ὑπὸ τῆς Ἀντωνίου καὶ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς στρατηγῶν Ἡρώδης ἔτι πρὸς δεύτερον ἐτοιμάζεται πόλεμον, τοῦτο πράττοντος καὶ Ἀντωνίου.

Τότε δὲ καὶ Ἀντίγονος προπέμψας Ἰουδαίων τοὺς εὖνοος κατηγορεῖ Ἡρώδου καὶ τῶν ἀδελφῶν σὺν τῷ Ὑρκανῷ. ὁ γὰρ 10 Ἡρώδου πατὴρ Ἀντίπατρος ὑπὸ Μαλιχου φαριμακῶ προδιεφθάρη τοὺς κατηγοροῦντας Ἡρώδου τιμωρησάμενος Ἀντώνιος τὴν ἀρχὴν Ὑρκανῷ καὶ Ἡρώδῃ τέως ἐβεβαίωσεν, εἰς Ἀντιόχειαν ὤν. Δέπειτα πλειόνων κατ' αὐτῶν Ἰουδαίων ἐπιβούρωντων ἀνεῖλεν αὐτῶν τοὺς προὔχοντας. 15

Τότε καὶ Κασσίω μετὰ τὴν Καίσαρος ἀναίρεσιν ὀκτακόσια τῆς Ἰουδαίας ἀφελομένῳ τάλαντα σπουδαῖος ὤφθη Θεραπευτῆς, ἦν τε καὶ Μάλιχον τῷ Κασσίῳ βουλήματι φονεύσας τὸν Ἀντίπατρον θάνατον Ἡρώδης ἐξεδίκησε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. διωχθεὶς δὲ πάλιν τῆς ἀρχῆς σὺν τῷ Ὑρκανῷ προσφεύγει Ἀντωνίῳ, καὶ 20 μὴ δεχθεὶς παρὰ τῶν Ἰουδαίων κρατερῶς μίχεται αὐτὸν διεκδι-

1. πάκουρον B. Πάκουρον G. Πάκουρον m. 3. ἀντιταξαμένους
B. ἀντιταξαμένους G. Κασβένδιδος] καὶ Βεντίδιος m ex Iosepho
vol. II. p. 89. Conf. vol. I. p. 728. 729. τοῖς Ῥωμαίοις G.
4. λυδία A. συριστῆ B. 11. διεφθάρη B. 16. κασσίῳ B.
17. ὤφθη B. ὄθη G. 18. τῷ Κασσίῳ G.

dum suadere, iamque duces nonnullos, Pacorumque filium cum non contemnenda militum manu Herodem misisse comperisset, duces, quos opponeret, elegit; quorum unus extitit Ventidius, qui ad Lydiam et provinciam Syriacae dictam Euphratesiam praeclaram Romanis comparavit victoriam. Persis itaque ab Antonii et Romani senatus ducibus armorum vi debellatis, ad praelium secundum reparandum Herodes intendit animum, quod pari felicitate exsequitur Antonius.

Ha tempestate Iudaeorum sibi affectos in Herodem fratresque causam dicturos pari cum Hyrcano consilio mittit Antigonus; Antipater quippe Herodis pater veneni potu a Malicho diu iam e medio fuerat sublatus. Ab Herodis accusatoribus exactae poenae; Antonius autem Antiochiae tunc repertus Herodi et Hyrcano potestatem omnem commissam declarat et Iudaeorum Herodem omni vocis contentione insequentium praecipuos occidit.

Eadem aetate post Cassaris caedem talenta 800 ab Iudaeis Cassio exgenti studiosus Imperatorum minister adhaesit Antipater; Malichum vero Cassii consiliis occidens Herodes genitoris Antipatri mortem ultus est. Deiectus iterum potestate cum Hyrcano ad Antonium se recipit; Iudaeis autem illi subiecti detrectantibus, partes eius etiam ferro tueri studuit An-

κείν Ἀντώνιος. ὁ δὲ Ἀντίγονος ἀπογονὸς τῆς Ῥωμαίων βοηθείας Ἡρώδη προσφρεύει Περσῶν βασιλεῖ μαχομένῳ Ῥωμαίοις, καὶ V. 243 κατέγεται διὰ Πακόρου παιδὸς Ἡρώδου εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὑπο- P. 305 σχόμενος χρυσοῦ χλῖα τάλαντα Πέρσαις· Ὑρκανόν τε ζῶντα 5 παραλαμβάνει, τοῖς ὁδοῦσιν ἐκκόψας αὐτοῦ τὰ ὦτα, ὡς μηκέτι ἱερατεύειν, καὶ τοῦτον προὔδωκεν αὐτῷ Πέρσαις ἄγειν μεθ' ἑαυτῶν. Ἡρώδης δὲ φρυγὰς ἤκε πρὸς Μάλιχον Ἀράβων βασιλεῖα. τότε καὶ Φουσίηλος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀναιρεῖται.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου εὐνή.

10

Δεύτερος Ῥωμαίων μόναρχος Καῖσαρ Σεβαστὸς Ὀκταούσιος, ὁ B καὶ Αὐγουστος ἐπικληθεὶς, ἐβασίλευσεν ἔτη νξ'.

Τῷ εϛ' ἔτει τοῦ κόσμου δεύτερον ἐχρημάτισεν Αὐγούστου Καῖσαρος πλῆρες, καὶ ἀρχὴ τοῦ τρίτου, ἐν ᾧ καὶ ἡ Ἰνδικτος ὑπ' 15 αὐτοῦ ἦτοι ἐπινέμησις ἐθεσιπύσθη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μακάριος Μάξιμος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ.

Ἰουδαίους πρεσβευσασμένους εἶπον Ὑρκανῷ καὶ Ἡρώδῃ, δόγμα συγκλήτου καὶ Ἀθηναίων ψήφισμα περὶ φιλίας ἐξεπέμφθη.

Κικίρων ὁ ῥήτωρ καὶ συγκλητικὸς ἐν Γάτταις ἀνῆρέθη τῆς 20 Ἰταλίας, ὡς δὲ ἄλλοι φασίν, ὅτι φαρμάκῳ διέφθειρεν ἑαυτόν. C

1. Ἀντώνιος m. Vulgo Ἀντώνιον. 3. πάκρον παιδὸς ἡ ῥώδος B. ὑποστόμηνος B. 8. Vulgo Φασάιλος. 10. εὐνή' m. 13. ἔτει add. B. 17. πρεσβευσασμένοις B. πρεσβευσάμενος G. εἶπουν] Vulgo ἤτων. 19. καὶ om. G. 20. δὲ] καὶ G.

tonius. Antigonus a Romanis auxilium consequi desperans Herodem Persarum regem cum Romanis inimicitias exercentem adit et auri talenta mille Persis pollicitus a Pacoro Herodis filio in Iudaeam reducitur; tum Hyrcano vivo comprehenso, ne amplius sacerdotio fungeretur, propriis dentibus aures abscindit et Persis secum amovendum tradit. Caeterum Herodes fuga sibi tutamen comparat apud Malichum Arabiae regem; quo tempore Phasaelus eius frater interficitur.

CHRONOGRAPHIA.

A mundi conditu anno 5459.

Romanorum monarcha 2 Augustus Octavius, vero cognomine Augustus, imperavit annis 56.

Anno ab orbis natalibus 5460 Augusti Caesaris annus secundus completur et init tertius, quo indictio, id est annorum distributio eius placito instituta est, teste B. Maximo tractatu de paschate.

Iudaeis, id est Hyrcano et Herodi legationem mittentibus senatus consultum Atheniensiumque decretum de servanda ad invicem amicitia vicissim missum.

Cicero rhetor vir ordinis senatorii Caietae Italiae urbe occiditur vel, ut aliis placitam, veneno sibi mortem conscivit.

Georg. Syncellus. I.

Ἡ τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλευσάντων ἐπαύσατο ἐπὶ βασιλείῳ ἀρχῇ διαρκέσασα ἔτη ρηδ' ἀπὸ τοῦ μετ' κοσμικοῦ ἔτους ἕως τοῦ ευξ', ὡς ἐξῆς δηλωθήσεται.

Ἀπὸ Γαίτου Ἰουλλίου Καίσαρος οἱ μετέπειτα Ῥωμαίων βασιλεῖς Καίσαρες ὠνομάσθησαν, ἀπὸ δὲ Ἀγούστου Ἀγούστοι. ἐκὶ τοῦ-3 του τὰ Ῥωμαϊκὰ ἤκμασεν.

Ἐλπίδιον Ἀντωνίῳ συμμαχοῦντα λαβὼν Ἀγούστος ζῶντα ἀνεΐλεν ἐν Ῥώμῃ.

Οἱ Ἀντιοχεῖς ἔνθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους.

Ἀντώνιον καὶ Ἐλπίδιον νικήσας Ἀγούστος εἰς φιλίαν προσ-10 δέχεται πρεσβευσαμένης τῆς συγκλήτου.

D Ἀγούστος τὴν Εὐρώπην ἐκκληρώσατο, Ἐλπίδιος τὴν Λιβύην καὶ Ἀντώνιος τὴν μεγάλην Ἀσίαν.

Οὗτος ἐλθὼν ἐν Κιλικίᾳ καὶ Κλεοπάτραν μεταστειλόμενος ἀλλοσκεται τῷ ταύτης ἔρωτι. κατὰ Περσῶν δὲ στρατεύσας καὶ ἡ-15 τηθεὶς ἐπανέρχεται πολεμήσων Ἀγούστῳ, πρὸς ὃν ναυμαχίσας καὶ ἡττηθεὶς ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

Ἀγούστος πεζὸν ἐθροιάμβευσε Θράκιον.

Ἡ τῶν Ἡπειρωτῶν ἕξ βασιλείῳ ἀρχῇ ἐπαύσατο διαρκέσασα ἔτη 4. 20

Ἐτη 18' τὸν Ὑρκανὸν στοιχειοῦντες κρατήσαντα Ἰουδαίῳ

4. Ῥωμαῖοι G. 5. δὲ om. G. 7. ἐλπίδιον B. ἐλπίδιον G. ἀντωνίῳ B. ἀντώνιον A. Ἀντωνίον G. 9. ἑαυτῶν B. αὐτῶν G. 15. τῷ ταύτης] τῆς αὐτῆς G. 17. διεχειρήσατο B.

Regum septem Pergami regnantium desit imperium postquam annis 154 stetit, ab anno mundi 5318 ad annum 5467, prout ex sequentibus manifestum fiet.

A Caio Iulio Caesare, qui deinceps Romanum imperium tenuerunt Caesares, et Augusti ab Augusto nuncupati sunt. Huius tempore Romanae res floruerunt.

Elpidium Antonii consiliis faventem deprehendens Augustus Romae interemit.

Aerae sibi propriae annos Antiochenses hinc exordiuntur numerare.

Antonium et Lepidum victos senatus precibus Augustus in amicitiam recipit.

Europam Augustus, Lepidus Africam, Antonius univervam Asiam regendam sortitus est.

Hic in Ciliciam profectus, Cleopatrae illuc arcescitae, eius amore captus est. Moris autem in Persas armis inferior rediens bello cum Augusto decertat; eductisque in eum copulis navalibus superatus, ipse sibi necem intulit.

Augustus pedes triumphum ducit.

Regum sex Epirotarum desit imperium, quod annis 90 steterat.

Hyrcanum annis 34 imperasse computantes ex eius annis Antiquae

ἐπισημαινόμεθα τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ τρία τούτων Ἀντιγόνου λογιζοσθαι. τῷ γὰρ λα΄ ἔτει Ὑρκανοῦ καταχθεὶς ὑπὸ Πάρθων εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Ἰουδαίων κρατεῖ μὲν αὐτῆς ζῶντα τὸν Ὑρκανὸν χειρωσάμενος καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἀποτεμῶν αὐτοῦ τὰ ὄτια, ὡς ἂν

5 μῆ τὸ λοιπὸν ἱερατεύοι, καὶ Πάρθοις ἐκδίδωσιν ἄγειν εἰς τὴν Περσικὴν. ἀναιρεῖ δὲ Φασάηλον ἀδελφὸν Ἡρώδου καὶ φρυγαδεύει τοῦτον πολλὰ καταδραμόντων αὐτοῦ Πάρθων ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν μετὰ μητρὸς καὶ τῆς συγγενείας. φεύγοντος Ἡρώδου καὶ τούτους πολλὰκις πολέμῳ τρεπομένου, καὶ κατασφαττόμενος, ὃς πολλὰκις

10 πρὸς Μάλιχον Ἀράβων βασιλεῦ θαρρῶν καταφύγει, ἤδη προεργετημένον, οὐ προσδεχθεὶς δὲ φόβῳ τῶν Πάρθων εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔρχεται πρὸς Κλεοπάτραν. δεξιωθεὶς σὺν παρ' αὐτῆς καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ὑπ' αὐτὴν ἔχειν ἀρχῆς ἀνεβάλλετο διὰ τὴν πρὸς Ἀντώνιον ἐπὶ Ῥώμην καὶ Αὔγουστον πορείαν, ὡς Ἰω- V. 244

15 σηππος, ὡς δὲ Ἀφρικανὸς, σὺν αὐτῇ πρὸς Ἀντώνιον ἦλθε, καὶ κείνος παρὰ τὸν Σεβαστὸν Ὀκταούσιον εἰς Ῥώμην αὐτὸν ἵσταλεν. ὁ δὲ διὰ τὸ τὸν Ἀντίγονον ὑπὸ Πάρθων ἐχθρῶν ὄντων Ῥωμαίοις κρατῆσαι τῆς ἀρχῆς, διὰ τε τὸν αὐτοῦ πατέρα Ἀντίπατρον συμμαχήσαντα Ῥωμαίοις καὶ αὐτὸν Ἡρώδην, γράφει τοῖς κατὰ Συ- 20 ρίαν στρατηγοῖς κατὰγειν Ἡρώδην ἐπὶ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίων, Σωσίου τὸν πρὸς Ἀντίγονον πόλεμον ἐπιτραπέντος ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, ὃς ἔτεσι τρισὶν ἐπεκράτησεν.

1. τούτων m. Vulgo τούτων. Ἀντιγόνου] Vulgo Ἀντίγονον. Ἀντιγόνου m. 5. ἀγειν] ἄγειν G. 6. Vulgo Φασάηλον. 8. τούτους] τούτου m. 9. πολέμῳ — πολλὰκις om. B. κατασφαττόμενου m. 16. παρὰ] περὶ G. 17. δὲ addidit ex A. ὑπὸ] ὑπὲρ G.

tres assignandos laterculi istius ignaris denunciamus. Anno quippe Hircani 31 in Iudaeam reductus a Parthis obtinet potestatem, vivoque capto Hircano, morsu et dentibus, ne sacerdotio amplius esset idoneus aures detruncat et in Persiam abducendum Parthorum manibus permittit. Phasaelum autem Herodis fratrem interficit, eundemque crebris Parthorum incursionibus cum matre totaque cognatione insequitur. Fugiens Herodes, ac frequenter adversum Martem expertus, ac tantum non macclatus ad Malichum Arabum regem beneficiis pluribus iam ante sibi devinctum cum fiducia recurrit. Parthorum tamen metu repulsam passus, Cleopatram convenit, et ab ea Alexandriae receptus humaniter, ne Antonium et Augustum aditurus Romam properaret, ab ea imperii curam ipsi delegante detinebatur, ut Iosephus testis est, vel ut Africanus, ad Antonium cum ea profectus est, qui mox advenientem ad Augustum Octavium Romam amandavit. Quod autem Antigonum Parthorum Romano nomini infensorum armis principatu potiretur, quodque Antipater Herodis parens Romanos olim bello iuvisset, et Herodes ipse de iisdem esset bene meritus, eam ob rem, ut in Iudaeae regnum Herodem restituant, Syriae praefectis Octavius per litteras significat. Sosio Caesaris belli adversus Antigonum suscipiendi cura commissae, in annos tres deinde productum est.

Ἰωσήπου ἐκ τοῦ ιδ' λόγου τῆς ἀρχαιολογίας περὶ τῆς
Ἡρώδου ἀσημότητος.

Κόσμος ἔτη ,εξθ'.

Τοῦτο τὸ πάθος συνέβη τῇ Ἱεροσολυμιτῶν πόλει ὑπατεύοντος ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Ἀγρίππα καὶ Κανδίδου Γάλλου ἐπὶ τῆς ρπ' εἰς Δόλυμψιάδος τῷ τρίτῳ μηνὶ τῇ ἑορτῇ τῆς νηστείας, ὡς ἐκ περιτροπῆς τῆς γενομένης ἐπὶ Πομπηίου τοῖς Ἰουδαίοις συμφορᾶς. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνου τῇ αὐτῇ ἐάλωσαν ἡμέρα μετὰ ἔτη κζ'. Σώσιος δὲ χροσοῦν ἀναθέμενος τῷ Θεῷ στέφανον ἀνέξευξεν ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ἀντίγονον ἄγων δεσμώτην Ἀντωνίου. δεῖσας δ' Ἡρώδης μὴ φυλαχθεὶς Ἀντίγονος ὑπὸ Ἀντωνίου τοῦ υἱοῦ καὶ κομισθεὶς εἰς Ῥώμην ὑπ' αὐτοῦ δικαιολογήσεται, καὶ πρὸς τὴν σίγκλητον ἐπιδεικνὺς αὐτὸν μὲν ἐκ βασιλέων, Ἡρώδην δὲ ἰδιώτην ἢ ὅτι προσῆκεν αὐτοῦ βασιλεύειν τοὺς παῖδας, ἢ καὶ αὐτὸς εἰς Ῥωμαίους ἐξήμαρτε. ταῦτα φοβούμενος πολλοῖς χρήμασι κίθησεν τὸν Ἀντώνιον ἀνελεῖν τὸν Ἀντίγονον. οὗ γενομένου τοῦ θέντος μὲν P. 307 Ἡρώδης ἀπαλλάττεται. παύεται δὲ οὕτως ἢ τοῦ Ἀσσυριανοῦ ἀρχὴ μετὰ ἔτη ρκζ'. οἶκος λαμπρὸς οὗτος ἦν καὶ διάσημος γένος τε ἕνεκα καὶ τῆς ἱερατικῆς τιμῆς, ὣν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους οἱ γονεῖς αὐτοῦ διεπράξαντο. ἀλλ' οὗτοι μὲν διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους στάσιν τὴν ἀρχὴν ἀπέβαλον. μετέβη δὲ εἰς Ἡρώδην τὸν Ἀντικαίτρον

1. ιδ'] Cap. 16. p. 737. 9. ἀναξεύξας ἀπὸ Ἱεροσόλυμα G. Ceteri ex B. 17. ἀπαλλάσσεται B. Ἀσσυριανόν — vulgo. Ἀσσυριανόν — B. 18. οὗτος λαμπρὸς G. 21. ἀπέβαλον B. ἀπέλαβον G.

Ex Iosephi antiquitatum libro decimo quarto de Herodis obscuro genere.

Anni mundi 5469 numerantur.

Ea calamitas Hierosolymorum civibus accidit M. Agrippa et Candide Gallo cons. Olympiade 185, mense tertio, feriis quibus solemne ieiunium celebratur, tanquam redeunte in idem temporis momentum illata quondam a Pompeio clade. Illo siquidem eodem die ante annos 27 civitas eorum capta fuerat. Sosius autem appensa dei templo corona aurea, vinctum Antigonum ad Antonium ducens Hierosolymis discessit. Porro veritas Herodes, ne ab Antonio servatus Antigonus et ab eo Romam perductus coram senatu de principatus iure decertaret, et se quidem regia stirpe, Herodem obscuris natalibus ortum, aut certe in filios, si quid ipse in Romanorum nomen admisisset criminis, regnum haereditario iure transferendum censeretur, ut Antigonus e vivis tolleretur oblati Antonio muneribus periret. Eo perpetrato metu quidem liberatur Herodes, tali vero exitu Assasorum regnum post annos 126 desiit. Domus adeo illustris generis christudinem et honorem sacerdotii maioribus suis virtute propria sese olim commendantibus debebat; verum dissidiis quibus decertaverunt posteritatem potestatem amisit. Inde rerum summa Herodi Antipatri filio, plebeo genere nato

οίκιας ὄντα δημοτικῆς καὶ γένους ἰδιωτικοῦ καὶ ὑπακούοντος τοῖς βουσιλεύσει. καὶ τοῦτο μὲν τὸ τέλος τῆς Ἀσαμωναίων γενεῆς παρελήφραμεν.

Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν Ἑρκανῶ καὶ Ἀντιγόνου συμβάντων Β
5 καὶ περὶ Ἡρώδου τοῦ τε Σεβαστοῦ καὶ Ἀντωνίου καὶ Κλεοπάτρας ἐν ἐπιτόμῳ.

Ὀκταούσιος ὁ Σεβαστός, δι' Αὔγουστον καλοῦσι Ῥωμαῖοι, θετός ὢν υἱὸς αὐτοῦ, ἀπὸ Ἀπολλωνιάδος τῆς Ἠλείρου, ἐνθα ἐπαιδεύετο, εἰς Ῥώμην ἐπανελθὼν τῶν ἐν τέλει τῆς ἡγεμονίας 10 εἶχετο. Ἀντώνιος δὲ ὕστερον τὴν τῆς Ἀσίας καὶ ἐπέκεινα ἀρχὴν ἔλαχεν. ἐπὶ τούτου Ἡρώδου κατηγόρου Ἰουδαῖοι. ὁ δὲ τοῦς πρέσβεις ἀποκτείνας Ἡρώδην ἐπὶ τὴν αὐτοῦ κατῆξεν ἀρχήν. ὕστερον δὲ ἅμα Ἑρκανῶ καὶ Φασαήλῳ τῶ ἀδελφῶ ἐξείωθη καὶ προσφυγῶν Ἀντωνίῳ κατῆλθε. μὴ δεχομένων δὲ αὐτὸν Ἰουδαίαν 15 μάχη γίνεται καρτερὰ. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ἀντιγόνου κατιόντα ἐκδιώκει μάχῃ, Ἀντιγόνος δὲ προσφυγῶν Ἡρώδῃ τῶ τῶν Πάρθων βουσιλεύει διὰ Πακόρου τοῦ υἱοῦ κατῆλθεν ἐπὶ χρυσοῦ τάλαντοις χίλιοις. καὶ ὁ μὲν Ἡρώδης φεύγει, Φασαήλος δὲ ἐν τῇ μάχῃ ἀναίρεται, Ἑρκανὸς δὲ Ἀντιγόνῳ παρεδόθη ζῶν· ὁ δὲ 20 Πάρθοις αὐτὸν ἔδωκεν ἄγειν, ἀποτεμῶν αὐτοῦ τὰ ὦτα, ὡς μηκέτι ἱερώτω· ἠδέσθη γὰρ αὐτὸν ὡς οἰκεῖον ἀποκτείναι. Ἡρώδης

1. οἰκίας] οἰκίας G. 2. Ἀσαμον — vulgo. ἄσαμον — B. 5. τῆ add. A. καὶ Ἀντωνίου] καὶ om. G. 7. καλοῦσι οἱ Ῥωμαῖοι G. 8. αὐτοῦ] Hoc est Caesaria. 13. Vulgo Φασαήλῳ et infra Φασαήλος. 13. ἐξείωθη A. 14. αὐτὸν] αὐτῶν B. 17. Πακόνου Scaliger. Vulgo Πακίρον. 20. αὐτὸν add. B.

et regibus quondam subiecto demandata est. Et hunc quidem Assamonaeae familiae exitum a maioribus accepimus.

Ex Africano de iis quae Hyrcano et Antigono acciderunt et de Herode, Augusto, Antonio et Cleopatra summatim.

Octavius, (Σεβαστός Graecis), Augustus Romanis dictus, Caesaris filius adoptivus, Apolloniade Epiri urbe, in qua studiorum causa morabatur, Romanam reversus in civitatis proceres invasit imperium. Antonius postmodum Asiaticam viciniamque loca regenda obtinuit. Ad eius iudicium Herodem regem egere Iudaei, quorum legatis morte multatis, regnum restituit Herodi; qui deum cum Hyrcano et Phasaelo fratre eiectus ad Antonium fuga se recepit; Iudaei redeuntem non admittentibus crucentem committitur praelium et posthaec haud diu superior factus fugat Antigonom. Hic Parthorum regem adit, aurique talenta mille pollicitus, Pacori eius filii auxiliis regnum recuperat. Herodes versa belli vice in fugam agitur; Phasaelus occumbit in certamine; Hyrcanus Antigono vivus traditur; hic mutilatus eius auribus, ne sacerdotio fungeretur amplius, (consanguineum enim perimere veritas est), Parthorum potestati captivum tradit. Herodes amissae regno primum

δὲ ἐκπεσὼν τὸ μὲν πρῶτον Μαλίῳ τῷ τῶν Ἀράβων βασιλεῖ προσφύγει· ὡς δ' οὐ προσήκατο αὐτὸν φόβῳ τῶν Πάρθων, εἰς Δ' Ἀλεξάνδρειαν παρὰ Κλεοπάτραν ἀπῆλθεν. ἦν ὀλυμπιὺς ραί. Κλεοπάτρα τὸν συμβασιλεύσαντα αὐτῇ ἀδελφὸν ἀποκτείνασα πρὸς ἀπολογίαν ὑπ' Ἀντωνίου εἰς Κιλικίαν μεταπεμφθεῖσα 5 τὴν τῆς ἀρχῆς ἐπιμέλειαν ἐπέτρεψεν Ἡρώδῃ, καὶ ὡς οὐδὲν ἕξιον πιστεῦσθαι ἕς τ' ἂν καταχθῆ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀρχήν, ἔχουσα αὐτὸν ἦει παρὰ Ἀντώνιον. ὡς δὲ ἀλώκει τῆς γυναικὸς ἔρωτι, τὸν Ἡρώδην ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην κατὰ τὸν Σεβαστὸν Ὀκταούσιον, 10 ὃς διὰ τε Ἀντίπατρον τὸν Ἡρώδου πατέρα καὶ δι' αὐτὸν Ἡρώδη διὰ τε τὸ ὑπὸ Πάρθων καθεστᾶσθαι τὸν Ἀντίγονον βασιλεῖα ἐπέστειλε τοῖς ἐν Ἰταλίστινῃ καὶ Συρίᾳ στρατηγοῖς κατὰγειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἅμα Σωσίω διεπολέμει πρὸς τὸν Ἀντιγ-
 P. 308 νον χρόνῳ πολλῶ καὶ παντοίαις μάχαις. τότε καὶ Ἰώσηπος ἀδελ-
 φὸς Ἡρώδου ἀποθνήσκει στρατηγῶν. Ἡρώδου δὲ πρὸς Ἀντώνιον 15 ἰλθόντος, τρία ἔτη τὸν Ἀντίγονον ἐξεπολιόρησαν καὶ ζῶντα ἀπεκόμισαν Ἀντωνίῳ. Ἀντώνιος δὲ Ἡρώδην μὲν καὶ αὐτὸς ἐν-
 γόρευσε βασιλεῖα, προσέδθηκε δὲ αὐτῷ πόλεις Ἰππον, Γάδαρα, Γάζαν, Ἰόππην, Ἀνθηδόνα καὶ τῆς Ἀραβίας τὸν τε Τράχυντα καὶ τὴν Ἀδρανίτιν καὶ Σακίαν καὶ Γαυλάνην, πρὸς δὲ καὶ τῆς 20 Συρίας ἐπιτροπήν. Ἡρώδης ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ Ὀκταουσίου τοῦ Σεβαστοῦ βασιλεὺς Ἰουδαίων ἀνηγορεύθη καὶ ἐβασίλευσεν

6. τῆς B. ταύτης AG. ἀρχῆς] ἀρχῆς A. 8. ἦει] ἔη B.
 δ' ἀλώκει G. 11. Vulgo κατεστᾶσθαι. 16. Post ἀδελ-
 φος G lacunam indicat. ἐπολιόρησαν G. 19. Ἀραβίας] μέρος
 addit m. 20. ἀδρανίτιν A. ἀδρανίτην B. ββρανίτιν G. Γαυ-
 λάνην] Γαβλάνην G.

quidem ad Malichum Arabum principem se confert, a quo Parthorum metu repulsus Alexandriam ad Cleopatram tendit. Numerabatur tunc Olympias 185, Cleopatra fratre regni consorte occiso ad causam dicendam ab Antonio in Ciliciam vocata, regni curam commendat Herodōi, qui ab ea nihil obtinuit quo reduceretur in regnum; eo subinde vise comite ad Antonium proficiscitur. Ille mulieris captus illecebris Herodem ad Octavianum misit, qui tum Antipatri Herodis parentis tum Herodis ipsius memor, et quod demique Parthorum armis regnam obtineret Antigonus, datis ad Syriam Palaestinaeque duces litteris, ut Herodem in regnum reponat, mandat. Etsiade Sosio iunctus Herodes, variis praeliis ac non exiguo temporis intervallo, cum Antigono armis decertabat. Per id tempus Iosephus Herodis frater unus e copiarum duobus occumbit in praelio. Herode ad Antonium profecto . . . . . annos tres obsidionem protraxerat et ad Antonium demum deduxere vivum; Antonius ipse Herodem renunciarit regem ac insuper urbes alias gubernandas demandavit Hippum, Gadara, Gama, Ioppen, Anthedonem et Arabiae partem, Trachonitiam et Auranitiam, Sacciam et Gaulanem, ipsamque postremo Syriam procurandam commisit. Herodes a senatu et Octavio Augusto rex declaratus annis triginta quatuor

ἔτη λδ'. Ἀντώνιος ἐπὶ Πάρθους στρατεύειν μέλλων Ἀντίγονον τὸν Ἰουδαίων ἀπέκτεινε βασιλεία καὶ Ἀραβίαν Κλεοπάτρα παρέδωκε, διαβάς τε ἐπὶ Πάρθους ἔπαισε μεγάλως τὸ πλείστον ἀπο-
 5 τὴν ἐξ Ἰταλίας καὶ πάσης ἐσπέρας δύναμιν ἐπ' Ἀντώνιον ἦγεν, οὐ βουλόμενον εἰς Ῥώμην ἐπανελθεῖν δέου τῶν ἐν Πάρθοις ἐπαι-
 σμένων καὶ Κλεοπάτρας ἔρωτι. Ἀντώνιος δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων δύναμιν ἀπηρτίαζεν. ὁ δὲ Ἡρώδης οἶα δεινὸς καὶ τῶν ἰσχυόν-
 10 τῶν θεραπευτῆς διπλᾶς ἐξέπεμψε ἐπιστολὰς καὶ νηὶ τὸν στρα-
 τὸν, ἐντειλούμενος τοῖς ἡγουμένοις παραδοκεῖν τὸ ἀποβησόμενον. ὡς δ' ἐκρίθη τε ἡ νίκη καὶ θυσιῶν ναυμαχίας ἤττηταις ὁ Ἀντώνιος ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον ἔμα τῇ Κλεοπάτρᾳ, οἱ κομίζοντες ἀπέδο-
 σαν τὰς πρὸς τὸν Σεβαστὸν ἐπιστολὰς, ἃς πρὸς Ἀντώνιον εἶχον ἀποκρύψαντες. ἐπιπίπτει δὲ Ἡρώδῃ Κλεοπάτρα ἐν τῷ μεσσηλίῳ
 15 ἑαυτὴν διεχρήσατο ἀσπίδι τῷ θηρίῳ καθ' ἑαυτῆς ὄπλῳ χρησα-
 μένῃ. τότε Κλεοπάτρας υἱὸς Ἥλιον καὶ Σελήνην ἐπὶ Θηβαῖδα φυγόντας συνέλαβεν ὁ Σεβαστός. Νικόπολις ἢ κατὰ Ἀκτίαν ἐκτί-
 σθη καὶ Ἀκτία ὁ ἀγὼν ἐτέθη. Ἀλεξάνδρου εἰλημμένης πρῶτος ἡγεμῶν Αἰγύπτου πέμπεται Γάλλος Κορνήλιος, ὃς τῶν ἀπο-

1. ἀντίγονον B. Ἀντώνιον G. 6. βουλόμενον B. βουλόμενος G.
 7. αὐτὴν] Vulgo αὐτήν. 8. ὑπήντησεν G. 10. τὰ ἀποβη-
 σόμενα G. 11. ναυμαχίαις] συμμαχίαις G. 12. ἀπίδωσαν G.
 14. Post Ἡρώδῃ G lacunam indicat. μεσσηλίῳ] Μαισασιλίῳ
 Scaliger p. 74. Μαισσηλίῳ m. 15. διεχρήσατο Scaliger. Vulgo
 δὲ ἐχρήσατο. 16. υἱὸς B. υἱός G. Θηβαῖδα B. Θηβαῖδι G.
 18. Ἀκτία] Vulgo Ἀκτία.

regnavit. Antonius in Parthos expeditione suscepta, Iudaeorum regem Antigonum interfecit et Arabiam Cleopatrae commendavit; et in Parthos progressus exercitus parte amissa, non leviter peccasse compertus est. Erat tunc Olympias 186. Cunctas ex Italia occiduisque regionibus copias contractas Augustus Octavius eduxit in Antonium meta delicti, dum in Parthos praeliaretur, admissi, et Cleopatrae illecebris detentum, ac Romam se conferre detrectantem; cui collectis Asiaticis viribus Antonium obviam profectus est. Herodes porro velut astutia pollens, ac potentiorum obsequio additi consuetus datis epistolis duplicibus et auxiliariis copiis mari transmissis, duces ut prius eventum belli, quam confingerent, praestolaretur, admonuit. Adjudicata Augusto victoria Antonium proclis duobus fustis, in Aegyptum fugiens cum Cleopatra reversus est. Tunc occultatis, quae ad Antonium, litteras ad Augustum missas qui deserebant duces reddidere. Impetit Herodem . . . . sepulchrali Mausoleo inclusit. Cleopatra aspide fera tanquam mortis telo usa se ipsam confecit. Eodem tempore Cleopatrae filios Solem Lunamque ab ea vocatos in Thebalidem fugientes Augustus cepit. Nicopolis ad Actiacum sinum constructur et Actiacus ludus institutus. Alexandria capta primus Aegypti dux Augustus: hic Cornelius Gallus missus est, qui Aegyptiorum ad perductionem desle-

στάντων Αιγυπτίων καθείλε τὰς πόλεις. μέχρι τοῦδε οἱ Λαγίδαι, καὶ σύμπας τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας μετὰ ἔτη τ' τῆς Περσῶν καθαιρέσεως δυοῖν δέοντα. συνάγονται τοῖνον οἱ χρόνοι ἀπὸ μὲν Δτῆς Μακεδόνων ἀρχῆς καὶ καταλύσεως κατὰ Πτολεμαίους· καὶ τὴν τελευταίαν Κλεοπάτραν, ἧ γίνεται τῆς Ῥωμαίων μοναρχίας ὡς ἡγεμονίας ἔτος ια', ὀλυμπιάδος δὲ ρβζ' ἔτος δ' σύμπαντα ἔτη ἀπὸ Ἀδάμ νοβ'.

V. 246 Μετὰ Ἀλεξανδρείας ἄλωσιν ὀλυμπιάς ἡχθῆ ρηθ'.

Ἡρώδης ἐπιτίσας τῶν Γαβινίων πόλιν, τὴν ποτε Σαμαρείαν, Σεβαστὴν αὐτὴν προσηγόρευσε· τὸ δὲ ἐπίκειον αὐτῆς τὸν 10 Στράτωνος πύργον πόλις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Καισάρειαν ἐκάλε-
P. 309 σεν ἐφ' ἐκάτερα ναὸν ἐγείρας Ὀκταούρω. ὕστερον δὲ καὶ Ἀντικα-
τρίδα κτίζει ἐν τῷ Λυδῶ πεδίῳ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς, καὶ τοὺς περὶ τὴν Σεβαστὴν οἰκοῦντας, ὧν ἀφελματο τὴν γῆν, ἐγκατέφυ-
σεν ἐν αὐτῇ. ἔκτισε δὲ καὶ ἑτέρας πόλεις, καὶ τοῖς μὲν Ἰουδαίοις 15 βαρῦς ἦν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἔθνεσι δεξιώτατος.

Ἦν ὀλυμπιάς ρηθ', ἥτις πρὸ ε' καλανδῶν Μαρτίων κατὰ Ἀντιοχείς κδ' ἡχθῆ, δι' ἧς ἐπὶ τῶν ἰδίων ὄραν ἔστη ὁ ἐνιαυτός. Ἀφρικανὸς ἕσας εἰπεῖν πόσα ἔτη Ὑρκανὸς ἡγήσατο Ἰου-

2. ἡγεμονίας] χρόνος addit Scaliger. 3. δέοντα] δὲ ὄντα AB.
μὲν τῆς] μέντοι G. 4. καὶ] ἕως m. 5. μοναρχικῆς Scaliger.
μοναρχίας καὶ m. 6. ἔτος δ' B. ἔτος δ' G. 8. ἡχθῆ G.
10. ἐπίσηον B. τὸν B. τοῦ G. 11. πολήσας B. 12. ἐφ'
ἐκάτερα m. Vulgo ἐκ' ἐκάτερα. 13. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ G. 14. ὡς
B. ὡς G. Vulgo ἐγκατέφυγεν. 15. κδ'] κδ' ἔκει m. ὄραν]
ὄρων G.

ctentium urbes subvertit. Hucusque Lagidae duraverunt, unaque Macedonum imperii series stetit post destructum Persarum regnum annos duobus missis trecentis. Omne igitur temporis spatium ab instituto Macedonum imperio ad Aegyptiaci regni finem, ad Cleopatram nimirum Ptolemaeorum postremam concluditur; quod Romanorum monarchiae et imperii anno undecimo cœtigit, Olympiadis vero 187 anno quarto. Annorum summa ab Adam creata est 5472.

Post Alexandriam captam coepit Olympias 188.

Herodes Gabiniorum urbem, Samariam olim dictam, a se reperatam appellavit Sebasten; eius quoque navale, Stratonis olim turrim nuncupatum in urbis formam instauratum, Caesaream vocavit, et in utraque templum Octavio consecrandum erexit; postremam omnium de patria nomine Antipatridem in Lydo campo condidit; Sebastesque accolas, quorum agrus occupavit, fecit huius incolas. Alias quoque urbes construxit, ac Iudaeis quidem onerosum, nationibus vero reliquis urbanum et amoenum sese exhibuit.

Olympias agebatur 189, quae bisextum diem 6 sexto Cal. Mart. anno iuxta Antioch. aera 24 apte restitutum accepit, cuius beneficio certis ac propriis sibi terminis annus coepit consistere.

Annorum numerum, quo potestatem in Iudaeos Hyrcanus exercuerit, de

βαίων διὰ τὸ ἀντιπλήτειν τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ τὰ λδ' ἔτη Ἰρκανοῦ πρὸς τούτοις ἔτη γ' τῆς Ἡρώδου βασιλείας ἐκολόβωσεν, ἀντὶ λζ' ἐτῶν μόνα λδ' στοιχειώσας· ὅπερ εἰ δῶμεν ἀληθεύειν, εὐρεθῆ- B σεται θνήσκων Ἡρώδης κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐνανθρωπή- 5 σεις τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἄτοπον κατὰ τὰς εὐαγγελικὰς παραδόσεις.

Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ Ἀντιγόνου καὶ τέλους τῆς Ἰουδαίων βασιλείας, προρρησείως τε τοῦ προφήτου Δαυιὴλ, περὶ τῶν ὀ ἐβδομάδων, καὶ Ἡρώδου ἀλλο- 10 φύλου.

Ἀντιγόνος τῇ Ἰουδαίων βασιλείᾳ ἐπαναστὰς καὶ πολλὰ δια- C μαχησάμενος ἀναίρειται, καὶ ἐνταῦθα καταλήγει τὸ τῶν Ἰου- δαίων βασίλειον. Ἡρώδης δὲ αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἡγεῖται, οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν παρὰ Ῥωμαίων ὑπο- 15 δεξάμενος. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δαυιὴλ Χριστὸς ἡγούμενος τέλος λαμβάνει. μέχρι γὰρ Ἡρώδου Χριστοὶ ἡγούμενοι. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀρχιερεῖς, οἵτινες προεστήκεισαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνος, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον ἀνα- νεώσεως τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὴν ἐξηκοστὴν καὶ λέμπτην Ὀλυμπιάδα, 20 λήξαντες δὲ ἐπὶ Ἰρκανὸν ἐπὶ τῆς ρς' Ὀλυμπιάδος. τὰ δὲ μεταξὺ D τούτων ἔτη γενέσθαι υπή, ὅποσα καὶ ἡ τοῦ Δαυιὴλ προφητεία

8. εἰ] ἀν G. 7. Εὐσεβίου] P. 363. τέλους] τέλος A.
15. καὶ om. G. 16. Χριστοὶ] χριστοὶ B. 18. ἀνανεώσεως
B. ἀναφείσεως G. 21. ἔτη γενέσθαι B. γενέσθαι ἔτη G. καὶ]
δὲ G. Δαυιὴλ] IX, 25.

industria omisit Africanus, quod eius nimirum computo anni 34 Hyrcano assi- gnandi manifeste adversentur; alios insuper annos tres Herodis regno debitos subtraxit et 37 vice solos 34 recensuit, quod quidem si tanquam verum concesserimus, Herodem anno incarnationis domini et def et salvatoris nostri Iesu Christi primo mortem obliisse comperiemus; quod perabsurdum esse evangelicarum traditionum iudicio constat.

Ex Eusebii Pamphili scriptis de Antigono et regni Iudaeorum sine, de prophetae Danielis vaticiniis, de septuaginta heb- domadibus et Herode alienigena.

Antigonus armis in Iudaeae regnum assumptis, ac continuis fatigatus praeliis interficitur; et una cum eo Iudaeorum regnum interiit. Herodes postmodum princeps eorum instituitur, et imperium nullo iuris titulo ad se, spectans a Romanis datum assequitur. Hic itaque praenunciatus a Daniele propheta dux Christus terminum reperit; ad Herodem enim usque Christi duces perseveravera. Illi vero pontifices fuere Iudaeae gentis praepositi; quorum exordium a renovato Darii templo et Olympiade 65 ductum, ultimus terminus in Olympiadem 186 sub Hyrcano incidens, medium vero spatium annorum 483 numeratur. Quicquid itaque Danielis propheta enunciat di-

θεοπέλει λέγουσα· και γνώση και συνήσεις από εβδοδου λόγου του αποκριθῆναι και του οικοδομησαι Ἱερουσαλημ ἕως Χριστου ἡγουμένου εβδομάδες ἑπτὰ και εβδομαίδες ἕξ. αὐται δὲ αἱ ἐννέα και ἐξήκοντα εβδομάδες συμπληροῦσι χρόνον ἐτῶν σπγ', ὅπουσά ἐτη τοιγάραι τὰ τῆς ἀρχῆς τῶν Χριστῶν ἡγουμένων. ὧν τελευ-5 ταιου Ἵρκανου ὑπὸ Παρθῶν αἰχμαλώτου ληφθέντος Ἡρώδης ὁ Ἀντιπάτρου μηδὲν προσήκουσαν αὐτῷ τὴν τῶν Ἰουδαίων βασιλειαν ὑπὸ Αὐγουστου και τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων παραλαμ-

P. 310 βάνει. κάπειτα οἱ τούτου παῖδες μέχρι τῆς ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας οὐκ ἔτι οἱ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἱερατικοῦ γένους ἱερῶντο 10 τῷ θεῷ οὐδὲ διὰ βίου κατὰ τὸν Μωυσέως νόμον, ὕσῃμοι δὲ τινες ἄλλοτε ἄλλοι, και οἱ μὲν ἐνιαύσιοι, οἱ δὲ ἔτι ὀλίγω πλέον παρὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἡγεμόνων τὴν ἀρχιερωσύνην ἔξωνοῦντο.

V. 247 Ἡρώδης Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου παῖς και μητρὸς Κύ-15 πριδος Ἀραβίσης οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασι-15 λειαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἔχειρλιζεται, καθ' ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γενέ-σεως πλησιαζούσης ἢ ἐκ προγόνων διαδοχῆ ἀρχιερωσύνη τε και Βάρχη τῶν Ἰουδαίων κατελύθη, συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωυ-σῆ λεγούσης προφητείας· οὐκ ἐκλείψει ἀρχων ἐξ Ἰουδα και ἡσού-μενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ ἀπόκειται, και αὐτὸς 20

1. γνώση] γνώσει B.   συνήσεις] συνήσει AB.   3. δὲ om. G.
6. ἐπο B. ἀπό G.   Ἡρώδης ὁ] ὁ Ἡρώδης τοῦ G.   9. κάπει-
τα] κατ' ἔπειτα G.   13. ἡγεμόνων B. ἡγουμένων G.   14. καίς
om. G.   κνπριδος B. Sic idem supra p. 300 a.   16. γενέσεως B.
γεννήσεως G.   18. μωυσεῖ B. Vide Genes. XLIX, 10.   19. και
ἡγουμένος] και ἀρχων G.

cens: cognosces et intelliges ab exitu sermonis, ut respondeatur, et aedificetur Hierusalem usque ad Christum ducem hebdomades 7 et hebdomades 62. Annorum istae 69 hebdomades in annos expansos resolutae, 483 numerum conficiunt, quem nimirum Christis ducibus imperantibus elapsam observamus, quorum ultimo Hyrcano a Parthis capto, Herodes Antipatri filius regnum sibi penitus alienum ab Augusto senatuque Romano oblatum assumit. Deinceps, ad extremum usque Hierosolymorum obsidionis terminum illius filii regnare; pontifices autem non ex sacerdotali genere et successione ordine dignitatem obtinere, sed obscuris natalibus homines et alieni quandoque, hi quidem in annum, alii in spatium maius, alii a Romanis praesidiibus honoris illius apicem numeratis sibi comparare pecuniis.

Herodes Antipatro Ascalonita et matre Cypride Arabe genitus Iudaeorum regnum et alieni iuris a Romanis dono suscipit; qua sane tempestate vicinis iam Christi natalibus continuata a maioribus successio, pontificatus dignitas, ipsamque Iudaeorum imperium extincta sunt, adimpletis videlicet istis Mosi vaticiniis: non deficiet princeps de Iuda, neque dux de femoribus eius donec veniat is cui repositum est; ipse est expectatio gentium.

προσδοκία ἔθνων. ἔξῃς δὲ ὁ Δανιὴλ προφητεύων λέγει· καὶ μετὰ τὰς ζ' καὶ ξβ' ἑβδομάδας ἔξολοθρευθήσεται χρισμα, καὶ χριμα οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ ἱερόν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ λαδς ἡγουμένου ἐρχομένου, καὶ κοπήσονται ἐν κατακλισμῷ πολλέ-
 5μου. καὶ ἔξῃς φησι· καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν βδελυγμάτων ἐρημώσεων καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρη-
 μωσιν.

Ὡς ἐν τισὶ Ῥωμαϊκαῖς ἐκδόσεσιν ἐμφέρεται ἐν ἐπιτόμῳ C
 περὶ τῶν ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ἕως Αὐγούστου χρόνων,
 10 καὶ ἔτι τῶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης καὶ ἀπὸ Τροίας ἀλώ-
 σεως καὶ ἕως τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου Καίσαρος.

Διαγεγόνασι δὲ ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου τελευτῆς,
 ἥτις γέγονε κατὰ τὸ ροζ' ἔτος τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς μέχρι τῆς Αὐ-
 γούστου καὶ Ἀντωνίου βασιλείας ὀλυμπιάδες αέ, ἔτη δὲ σύνεγγος
 15 τριακόσια. ἀπὸ δὲ κτίσεως Ῥώμης εἰς τὴν Αὐγούστου βασιλείαν
 ἔτη ψ' διὰ τὸ γ' καὶ μ' καὶ διακοσίους ἐνιαυτοὺς ἀπὸ Ῥωμύλου
 μέχρι τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς διαγεγονέναι, κατασπώσης ἔτη νοζ', D
 ἀπὸ δὲ ἀλώσεως Τροίας εἰς τὴν αὐτοῦ Αὐγούστου Καίσαρος ἀρ-
 χὴν ἔτη αρν' διὰ τὸ υλγ' ἐνιαυτοὺς ἀπὸ ἀλώσεως Τροίας μέχρι
 20 τῆς Ῥωμύλου βασιλείας εἶναι.

1. προφητεύων λέγει B. προφητεύει λέγων G. 5. τὸ ἱερόν βδέ-
 λημα τῶν Daniel. 13. ροζ'] ργ' m. σπάτων Scaliger p. 75.
 Vulgo ὑπ' αὐτῶν. ὑπ' αὐτοῦ B. 14. καὶ Ἀντωνίου delet m.
 15. εἰς] ἕως G. 16. ψδ. διὰ τὸ ἕνα καὶ σ. ἐνιαυτούς m.
 19. ἔτη αρχή. διὰ τὸ νια m.

In sequentibus pariter praedicit Daniel: et post hebdomades septem et 62 peribit unctio et iudicium non erit in eo et templum et sanctum venturi du-
 cis populus disperdet et excidentur in belli diluvio. Ait deinde: et super
 templum abominatio desolationum et usque ad consummationem temporis
 consummatio dabitur in desolationem.

Compendiosa annorum summa, quae tabulis Latina lingua edi-
 tis circumfertur ab Alexandri aetate usque ad Augusti tem-
 pus, ac rursus a Romae conditu et excidio Troiae ad eun-
 dem Augustum Caesarem.

Ab Alexandri Philippi filii obitu, qui a consulum potestate instaurata
 anno centesimo nonagesimo contigit usque ad Augusti imperium post eve-
 lutas Olympiades 75 anni circiter 300 elapsi sunt. A Romae vero conditu
 ad Augusti imperium anni 704, quod anni unus et 200 a Romuli tempore
 ad erectam consulum dignitatem, fluxerint, quae retro se, ad arreptam pri-
 mum ab Augusto tyrannidem annos 477 trahit. A Troia, capta ad Augusti
 Caesaris imperium anni 1128 numerantur; quod alii 111 ab eisdem Troiae
 excidio ad Romuli regnum intersint.

Τῆς οὖν ῥπε' ὀλυμπιάδος περιελθούσης Ἀντώνιος ἐστρατεύει μὲν ἐπὶ Πέρσας, Ἡρώδου τοῦ Περσῶν βασιλέως φονεθέντος ὑπὸ Φραάρτου τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλείσαντος, συνατήσας δὲ τῇ Κλεοπάτρᾳ πρὸς τῇ Κιλικῶν Ταρσῶ καὶ τῷ κάλλι ταύτης αἰλῶς οὐδὲν ἀξιόλογον πράττει κατὰ Περσῶν. ὑπὸ γὰρ τοῦ πρὸς αὐτὴν πόθου πρῶτον εἰς Ἀρμενίαν, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς Ἀλεξάνδρην P. 311 ὄρειαν ὀξέως δι' αὐτὴν ἐπανερχεται, κατολιγορήσας Ὀκταβίαν τῆς γνησίας αὐτοῦ γαμετῆς ἀδελφῆς Ἀγούστου Καίσαρος.

Τῇ δὲ ῥπῆ' ὀλυμπιάδι ὁ Ἀντώνιος τὴν μὲν γαμετὴν ἀπολύει Δαισίῳ μετὰ τῶν τέκνων ἐξαγαγὼν καὶ Κλεοπάτραν ἐσοικίξειται 10 καὶ τούτου πρὸς αὐτὸν ἀνίσταται πόλεμος Ἀγούστου, καθ' ὃν μετὰ πολλὰς ναυμαχίας καὶ ἄλλους πλείστους πολέμους φεύγει Ἀντώνιος μετὰ Κλεοπάτρας εἰς Ἀίγυπτον, παραχρῶνται δὲ ἐαυτοὺς, μαθόντες καὶ τὸν Ἀγούστου παραγίνεσθαι ὅσον οὖον Βοῦς εἶρεν ἑλθὼν βιοθανάτησαντας. τοὺς δὲ Κλεοπάτρας παῖδας 15 φεύγοντας λαβὼν Ἥλιον καὶ Σέληνην κατήξεν εἰς Ῥώμην, θρίαμβον ἐπ' αὐτοῖς ἡδιστοῦ Ῥωμαίοις ἐνδειξάμενος.

Τότε καὶ Πέρσαι Ῥωμαίοις σπεισασθαι παρεκάλεσαν ὁμήρους Ἀγούστου πέμψαντες. τὸν γὰρ Ἀγούστου Καίσαρος ἐγνωτο Κλαύδιον τὸ ὄνομα μαθόντες εἰς Ἀσίαν ὑπ' αὐτοῦ σιναίεσθαι 20 δόλῳ σφαγῆναι παρεσκεύασαν ὑπὸ στρατιώτου τινὸς Πέρσου δέξιν ἐπαγγελιαμένου χρημάτων θησαυρούς. διὸ μάλιστα περὶ τῆς εἰρήνης προσβέβουσι τὴν εἰρημένην ἐπιβουλήν ἀπομνύμενοι.

1. παρελθούσης m. 4. δὲ τῇ] τῇ om. A. 6. καὶ add. B.
10. Δαισίῳ m. δι' αἰσίῳ G. διεσίῳ B. 13. δὲ] δὲ καὶ G.

Exeunte igitur Olympiade 185 Herode Persarum rege a Phraarte, qui postmodum imperavit, occiso Antonius in Persas educit exercitum. Cleopatrae vero ad Tarsum Ciliciae urbem factus obviam, et eius forma captus, nihil laude dignum adversus Persas egit. Illius enim aestuans desiderio, in Armeniam primum, deinde Alexandriam, Octavia coniuge legitima Augusti Caesaris sorore contempta, celeri grege revertitur.

Olympiade 188 mense Daesio dato coniugi repudio liberis a se illam ablegat Antonius et Cleopatram inducit; quare Augustus inuriae impatiens armis eum aggreditur, frequentique navali certamine praeliisque aliis plurimis inferior Antonius cum Cleopatra in Aegyptum secedit. Ibi necem sibi ipsi inferunt, Augustum tantum non advenisse praesentientes, eosdemque morte quam sibi consiverant adhuc paene expirantes comperit. Is Cleopatrae liberos Solem et Lunam fuga sibi consulentes captos iucundum populo Rom. triumphī spectaculum exhibiturus Romam duxit.

Eo quoque tempore missis ad Augustum obsidibus foedus cum Romanis inire exquisiverunt Persae. Augusti enim nepotem Claudium nomine ab eo in Asiam missum cum didicissent, a milite quodam Persa reconditos pecuniarum thesauros revelare pollicito dolis occidi paraverunt; quare eivrate relectarum insidiarum crimine de pace firmanda per legatos tractatum susceperunt.

Τότε καὶ Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπεκηρυκέσαστο V. 248 φίλος Αὔγουστου γενέσθαι καὶ σύμμαχος.

Κατὰ τοίνυν τὴν ρπέ' Ὀλυμπιάδα Ἐλπιδίου κατασχεθέντος C ἐπὶ Αὔγουστου ἐν τῇ πρὸς Ἀντώνιον μάχῃ καὶ ἀναιρεθέντος, ἐν 5' Ῥώμῃ μόνος Αὔγουστος Ῥωμαίων μοναρχεῖ, διάδημα πρῶτος καὶ κόσμον τὰ τε λοιπὰ περιθέμενος βασιλικὰ σύμβολα καὶ πρὸς τὸ τῆς διαίτης ἄβρύτερον προαχθεῖς. Γαῖος γὰρ πρὸ αὐτοῦ μοναρχίας οὐδενὶ τούτων ἐπέχρητο.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τοῦ ιδ' ἔτους ἀριθμοῦσι τοὺς Αὔγουστου χρόνους.

Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς φίλος Αὔγουστου καὶ σύμμαχος εἶναι πρεσβεύεται.

Ἄκταούσιος Αὔγουστος προσηγορεύθη, καὶ ὁ Σεξτίλιος μὴν ὀγδοὺς παρὰ Ῥωμαίοις ὁμοίως αὐτὸς Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη.

15 Ἰουδαίων πρῶτος ἀλλόφυλος βασιλεὺς Ἡρώδης ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,ευξθ'.

Ἀνάγηλόν τινα τῶν ἐν Βαβυλῶνι Ἰουδαίων ἀρχιερέα μεταστελλάμενος Ἡρώδης εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀρχιερέα κατέστησε, καὶ τοῦτον ἐκβαλὼν μετὰ βραχὺ καθίστησιν Ἀριστόβουλον ἀρχιερέα 20 τὸν ἀδελφὸν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, υἱὸν ὄντα Ὑρκανοῦ τοῦ ἐν Παρθικῇ. καὶ τοῦτον ἀνελὼν πάλιν Ἀνάγηλον προσῆξε μετὰ ἐνιαυτῶν.

2. γενέσθαι] γίνεσθαι G. σύμμαχος] συμμάχος B. 3. κατασχεθέντος] καταχθέντος G. 4. καὶ ἀναιρεθέντος hoc loco B:

post Αὔγουστου A et, omisso καὶ, G. 11. βασιλεὺς om. G.

13. σέξτιος AB. 14. ὁ αὐτὸς B. 17. ἀνάγηλον hic et infra A.

21. Παρθικῇ] μετενεχθέντος, vel αἰχμαλωτισθέντος addit m.

προσῆξε] προσήεν G.

Interim quoque Pandion Indorum rex amicitiam Augusti et in bellis gerendis societatem legatione missa expetiit.

Igitur Olympiade 185 Lepido in ea, quae adversus Antonium pugna capto et sublato, Augustus Romanum imperium solus obtinet; delicateque vivendi genere et voluptuoso deinceps usus, diadema, ornatum et reliqua regni insignia primus circumponit. Istorum etenim nullum Caius ante imperans sibi usurpaverat.

Alexandrini a quarto decimo imperii ipsius Augusti computant annos.

Pandion Indorum rex missis legatis amicus Augusti et armorum socius fieri rogat.

Octavius appellatus est Augustus; et mensis Sextilis sedem in anni partibus obtinens octavam, Augusti nomine pariter insignitus fuit.

Iudaeorum rex primus aliena stirpe natus Herodes regnavit annis 37, erat porro mundi annus 5469.

Ananelum quendam Iudaeum Babylone arcessitum Herodes constituit Hierosolymis pontificem; eodemque brevi post tempore sede sua pulso, Aristobulum coniugis suae fratrem, et Hyrcani ad Parthos deportati filium pontificem designat; quo iterum anno succedente neci tradito, dignitatem Ananelo restituit.

P. 312 *Ἐίρηται μὲν ἡμῖν καὶ πρόσθεν ἀρχομένοις τοῦδε τοῦ κόσμου ὡς ἀναγκαϊότατον πάντων ἡμῖν ἐν αὐτῷ δεῖξαι πρόκειται τὸν χρόνον τῆς θείας σαρκώσεως τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ θεοῦ, κυρίου δὲ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἔφ' ἔτει τοῦ κόσμου προτρέχοντα πληρουμένῳ καὶ ἀρχομένῳ τῷ ἔφ' 5 μηνὶ κατὰ Ῥωμαίους Μαρτίῳ καί, κατὰ τὴν θείαν διὰ Πιῶσσεως ἔκδοσιν πρώτῃ τοῦ παρ' Ἑβραίοις πρωτοκτίστου μηνὸς Νισάν, καθ' ἣν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τῇ κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτέκνῳ τῆς παγκοσμίου χαρᾶς προσεπήνοχεν εὐαγγέλια. οὕτω γὰρ καὶ ἡ τῆς ζωοποιοῦ ἀναστάσεως αὐτοῦ ἡμέρα κατὰ τὴν αὐτὴν πρώτη-10 κτιστον ἡμέραν συναντήσῃ κατὰ τὰς ἀποστολικὰς παραδόσεις, ὡς δειχθήσεται.*

B *Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ εὐοβ' ἔτος τοῦ κόσμου, ὅπερ κατὰ τόνδε τὸν ἀκριβῶς ἡμῖν κατὰ δύναμιν ἐφοδευθέντα κανόνα τῷ μ' τῆς Ἀγούστου βασιλείας ἔτει συντρέχει, ἀπὸ δὲ Ἀλεξανδρείας ἀλώ-15 σεως ζ', τὸ λεγόμενον Βίσεξτον προετέθη ὑπὸ Ἀγούστου Καισαρος καὶ τῶν τηρικαῦτα σοφῶν, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι δηλῶσαι περὶ αὐτοῦ τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ τξέ' α' ἡμερῶν ὄντος παρὰ δ' μιᾶς ἡμέρας. τοῦτο τὸ τεταρτημόριον κατὰ ἔτη κη' συναγόμενον ζ' ἡμέρας ἀνακκλουμένας ἀπὸ πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος 20*

3. θείας om. G. 4. δὲ om. G. 5. προτρέχοντι G. 7. νισάν A. νησάν B. Νισάν G. 14. τὸν om. G. ἐφοδευθέντα B. ἀφοδευθέντα G. 15. ἀπὸ δὲ] κατ' ἄλλους δὲ ἀπὸ Ἀλεξ. m. 18. ἐνιαυτοῦ] ἐνιαυτοῦ τοῦ G. α'] πρώτου G. ὄντος B. ὄντος AG. „ὄντος, καὶ περίξ δ' μιᾶς ἡμέρας, Barb. περί σινε τεταρτομόριον μιᾶς ἡμέρας." Gole. παρὰ δ'] παρὰ λ' AB. παρὰ λ' G. 19. Vulgo τεταρτομόριον.

Nobis dudum praesens opus aggressis ac in ipsius limine praemisum est scribendi consilium hoc esse maxime constitutum, ut incarnationis unigeniti filii et verbi dei domini et salvatoris nostri Iesu Christi designatam tempus anno a mundi condita 5500 iam finito et incunte 5501 Martii Romanorum mensis die 25 et ad sacrum Moysi institutum Nisan mensis Hebraei primo positi die primo, quo Gabriel archangelus vere ac certe dei genitrici universalis gaudii nuncium aperuit, contigisse declaremus. Hoc namque ita constituto vivificae pariter resurrectionis dies in eandem primum creatam lucem secundum traditas ab apostolis leges incurret, ut manifestius in sequentibus disseretur.

Verum enim vero cum ad orbis creati annum 5472, qui iuxta laterculum accurate, ut vires dedere, studio compositam, in annum imperantis Augusti 15 et ex quorundam dictis captae Alexandriae sextum incidit, ab Augusto caeterisque temporis eiusdem eruditissimis viris dies intercalaris Bismertus nomine adiunctus fuerit, de ipso solari anno diebus 365 et diei alterius ferme quadrante constare credito nonnulla liquido declarare necessarium duxi. Quadrans iste diei per annorum 28 periodum collectus dies septem ordine suo ab hebdomadis die primo ad septimum recurrentes inducit, qui

ἕως ζ' ἐπάγει, αἵτινες λέγονται ἐπακταὶ ἡλίου ζ' διὰ τῶν κη' ἐτῶν συμπληρούμεναι, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ κθ' ἀρχόμεναι. τε- C
 τράκις γὰρ ζ' κη' γίνονται. αἱ δ' αὐταὶ καὶ τετραετηρίδες παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἀστρονόμοις κέκληνται διὰ τὸ κατὰ τετραε-
 5 τῖαν ἡμέραν μίαν τῶ ἐνιαυτῷ ἐπιεισάγειν, περὶ ἧς οἱ μὲν Ἰουδαῖοι σεληνιακῶς παραλαμβάνοντες τοὺς χρόνους διὰ τὸ νομικὸν πά-
 σχα καὶ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ Νισὸν πανσέληνον οὐδένα λόγον εὐρίσκονται συγγραψάμενοι. Ἕλληνας δὲ παρὰ Χαλδαίων εἰς
 Αἰγυπτίους διὰ τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ, ὡς ὁ λόγος, τὴν αὐ-
 10 τὴν ἰλθούσαν γνῶσιν παραλαβόντες κατ' Αἰγυπτίους τξέ' ἡμε- V. 249
 ρῶν τὸν ἐνιαυτὸν ἰλογίσαντο, ἀρχόμενοι μὲν ἀπὸ τοῦ παρ' αὐ-
 τοῖς Θωθ' μηνὸς τῆς πρώτης ἡμέρας, ἧτις κατὰ τὴν κθ' τοῦ D
 Αὐγούστου μηνὸς συμπίπτει, καὶ κατὰ χρόνους δ' ἀμείβοντες μίαν ἡμέραν ἕως ἀποκαταστάσεως ἡμερῶν Αἰγυπτιακοῦ ἔτους τξά'
 15 διὰ αὐξ' ἐτῶν συμπληρουμένου, καὶ ὡς ἀπὸ σημείου τινὸς εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἀπὸ τῆς κθ' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἀποκαθι-
 σταμένου, ὃς ἔτυχεν ἀποκαταστῆναι κατὰ τὸδε τὸ εὐοά' ἔτος τοῦ κόσμου, Αὐγούστου δὲ ἔτει ιε' κατὰ τὸδε τὸ κανόνιον. κατὰ δὲ
 Πανόδωρον κθ' ἔτος ἦν Αὐγούστου διὰ τὸ τοὺς πολλοὺς κατὰ τὸ
 20 ις' ἔτος τῆς Αὐγούστου βυσιλείας τὴν Ἀλεξανδρείας ἄλωσιν ἰστο-
 ρεῖν καὶ τοὺς τούτου χρόνους τῆς βασιλείας ἐντεῦθεν λογιζέσθαι, μεθ' ἣν ἀρξαμένην ἔτει ιε' Αὐγούστου τεθῆναι τὴν τετραετηρικὴν P. 313
 ἡμέραν, καὶ μέχρι τοῦ νῦν οὕτω καθ' Ἕλληνας ἦτοι Ἀλεξαν-

7. νισσᾶν A. νησσᾶν B. Νισσᾶν G. 17. δε] ες G. τὸ om. G.
 εὐοά'] „Superius εὐοβ." m. 19. διὰ τὸ] διὰ τοῦτο B.
 22. ἐπὶ Αὐγούστου m.

quidem solis Epactae 7 dicti sunt, quod annis 28 absolvantur ac rursus a 29 in ordinem redeant. Quatuor enim per septem ducta reddunt octo supra viginti. Haedem Epactae tetraeterides quoque apud mathematicos astronomos nuncupari consueverunt, quod ad quadriennii calcem diem unum addi postulent; de quo ab Iudaeis, propter legale suum pascha ac plenilunium primo mense Nisan ab eis observatum, lunares annos usurpantibus ne verbo quidem habitam memoriam comperimus. Graeci vero notitiam huiusmodi a Chaldaeis ad Aegyptios Abraham patriarcha, ut sermo fertur, doctore traductam suscipientes annum diebus 365 metiendum decreverunt. Annam autem exordiuntur a mensis Thoth illis proprii die primo in Augusti mensis 29 incidente, et evoluta quatuor annorum periodo, diem unum adiciunt; donec decursis 1460 annis Aegyptiacus dierum 365 annus renovetur; et velut a signo dato ad signum idem ab Augusti mensis die 29, ad eundem, prout praesente 5472 et Augusti 15 contigit, instaurandus denuo recurrat. Is annus fuit ex Panodori calculis Augusti secundus ac vicesimus, quod ad eisdem Augusti annum decimum sextum Alexandriam captam plures historici referant, e quo tanquam e carcere Augusti regnantis annos prorumpere et numerari existiment; post cuius imperii auspicia, anno quinto impen-

δρεῖς ψηφίεσθαι τοὺς ἀστρονομικοὺς κανόνας ἐν ταῖς ἐκλείψεσι τῶν δύο φωστήρων καὶ ταῖς καθ' ἕκαστον μῆνα συνόδῳ πασι-
 λήνοισ τῶν τε πλανωμένων ἑ ἀστέρων καὶ τῶν λοιπῶν ἀπλαντῶν
 τὰς ἐποχὰς οὕτω λαμβάνεσθαι. καὶ οὕτω μὲν ὁ Πανόδωρος συμ-
 φωνῆσαι σπουδάζων τοῖς ἔξω σοφοῖς περὶ τὴν σφαιρικὴν κίνησιν 5
 ἔτεσιν ζ' διήμαρτε τοῦ εφ' ἔτους, εὐχ' ἀντὶ εφ' στοιχειώσας,
 καίπερ ἐν ἄλλοις εὐδοκιμήσας παρὰ πολλοὺς. ἡμεῖς δὲ τῷ κοι-
 Β τῇ τῶν χρόνων ἀχρόνῳ θεῶ τῇ παντουργῶ καὶ ὁμοουσίῳ τριάδι
 πειθόμενοι ταῖς παρ' αὐτῆς δοθείσαις ἡμῖν θεοπνεύστοις γρα-
 φαῖς διὰ τε παλαιῶς καὶ νέας διαθήκης ἐξηκολουθήσαμεν, ἐν 10
 τισι συμφωνήσαντες καὶ τοῖς παρ' ἐκείνων κανόσιν, ὡς ἐν τοῖς
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων ἔτεσι κατὰ τὸ ερο' ἔτος τοῦ κόσμου,
 ἐνταῦθα δὲ ἀντιπίπτουσιν εὐρόντες ταῖς ἀποστολικαῖς παραδό-
 σεισι τὴν ἐκείνοις ἄλλοθεν εἰλημμένην ἀρχὴν καὶ οὐκ ἐκ τῆς κοιτῆς
 τοῦ κόσμου γενέσεως ἀναγκαίως τῆς θείας καὶ ἀρρήτου σαρκώ-
 15 σεως τὸν ἀκριβῆ χρόνον προειμήσαμεν.

C *Αὐγουστος Ῥωμαίοις ἐνομοθέτησε.*

Δόλλιος Μάρκος Ῥωμαίοις Γαλατίαν ἐπεκτήσατο.

Αὐγουστος μοναρχίαν ἐγχειριζομένην ἀπώσατο.

Αὐγουστος Γαλάταις φέροντας ἔθετο.

Τιβέριος Ἀρμενίαν Αὐγούστῳ παριστήσατο.

2. συνόδῳ] συνόδοις καὶ m. 6. στοιχειώσας] ἐστοιχείωσεν G.

8. ἀχρόνῳ B. ἀχρόνας G. ὁμοουσίᾳ G. 11. παρ' om. G.

dente, diem unum elapso quadriennio debitum intercalatum fuisse narrat; et usque in diem hodiernum, aiunt, in utriusque luminaris solis videlicet et lunae eclipsibus, et utriusque insuper iuxta menses singulos congressibus et pleniliis, pro Graecorum, id est Alexandrinorum sententia, astronomicae regulae observantur, et errantium quinque astrorum relinquendamque fixorum siderum epochae, id est, certi ratiq̄ue status cursuumque termini describuntur. Et hac equidem ratione Panodorus vir a plerisque summae eruditionis nomine commendatus cum sapientibus ab ecclesia alienis circa caelestium orbium motus sartam tectamque consensionem tenere satagens annis integris septem a 5500 summa deprehenditur abstrasse et 5500 vica reposuisse 5493. Nos igitur aeterno rerum omnium opifici et unius substantiae deo personis trino parere dispositi, verbis novo et antiquiori testamento consignatis adhaerentes; quaedam licet regula a sapientibus illis posita, quales Alexandri Macedonis annos circa mundi 5170 exponunt, fuerimus amplexati; hic certe alieno nobis oblato Epactae principio, quod apostolicis adversatur traditionibus, et primis mundi natalibus plane non consentit, divinae nec verbis explanandae incarnationis annum et terminum alterum exquisitius fixum necessario praefendum statuimus.

Augustus leges Romanis posuit.

Lollius Marcus Galatiam subiecit.

Monarchiam sibi oblatam Augustus repudiavit.

Vectigal Galatis imposuit Augustus.

Tiberius Augusto Armeniam armis acquisivit.

Ἀγούστος Κυζικηνῶν ἐλευθερίαν ἀφείλατο.

Ἀγούστος Σαμίους ἐλευθερίαν παρέσχε.

Κάνταβροι στατιάσαντες διεφθάρησαν.

Σεισμός Κύπρον πολλά μέρη κατέπτωσε.

5 *Τιμήςσεως γενομένης ἐν Ῥώμῃ ἀπεγράφησαν Ῥωμαίων μυ- D
ριάδες νις' καὶ δ.*

*Τῷ ,επ' ἔτει τοῦ κόσμου ἢ τῶν Βιθυνῶν ἢ βασιλέων ἀρχῇ
ἐπαύσατο ὑπὸ Ἀγούστου χρηματίσασα, ἀπὸ τοῦ εσξή' κοσμι-
κοῦ ἔτους ἀρξαμένη, ὧν τὰ ὀνόματα δηλωθήσεται· ὁμοίως δὲ*

10 *καὶ ἡ τῶν Ποντικῶν ἰ' βασιλέων.*

Τιβέριος Καῖσαρ ἀνηγορεύθη.

Ἀγούστος Γάιον Ἀγρίππαν υἰοθετήσατο.

*Ἀγούστος μοιχέυσασαν Ἰουλίαν θυγατέρα αὐτοῦ ἤψάν-
τωσε.*

15 *Τιβέριος Καῖσαρ Οὐνδικὸς καὶ τοὺς λοιποὺς παρακειμέ-
νους τῇ Θράκῃ ὑπέταξεν.*

Ἀποικίας εἰς Πάτρας καὶ Βήρυντον Ῥωμαῖοι ἐξέπεμψαν.

P. 314

*Τιβέριος Καῖσαρ καταπολεμήσας Γερμανοὺς αὐτοκράτωρ V. 250
ἀνηγορεύθη.*

20 *Τιβέριος ἐπὶ νίκῃ Παννονίων ἐθριάμβευσεν.*

*Ὁ αὐτὸς ἐπὶ νίκῃ Ῥαϊτῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Οὐνδικίων καὶ
Παννονίων ἐθριάμβευσεν.*

8. *κάνταυροι* AB.

6. *δ]* *χιλιάδες τρεσάρις* G. Conf. Eusebium

p. 365.

17. *ρωμαῖοι* A. *Ῥωμαῖοις* G.

ἐξέπεμψαν Scaliger

p. 76. *Vulgo ἐξέπεμψεν.* Conf. Eusebium p. 366.

18. *In mar-*

gine B est ,σὴ'.

20. *παντόνιον* A.

22. *παννονίων* B.

Παννίων G.

Cyzicenis libertatem ademit Augustus.

Samiis libertatem restituit.

Cantabri tumultuantes profligantur.

Cypri partes plurimas terrae motus evertit.

Censu Romae habito hominum myriades 416 et millia quatuor inventa.

*Anno mundi 5480 Bithynorum 8 regum, quorum nomina alibi decla-
rantur, iam ab anno mundi 5468 Augusti decreto erectum imperium desinit;
et pariter Ponticorum regum decem.*

Tiberius Caesar salutatus est.

Augustus Caium Agrippam adoptavit.

Iuliam filiam suam adulterii notatam e Romae urbis conspectu sustulit

Augustus.

Tiberius Caesar Vindelicos et confines Thraciae populos sub iugum misit.

Romanas colonias Patras et Berytum deduxit.

Tiberius Caesar Germanis devictis Imperator appellatus.

Tiberius debellatis Pannoniis triumphum egit.

Eundem honorem de Rhaetis, Armenis, Vindelicis et Pannoniis parta

victoria consequutus est.

Georg. Syncellus. I.

- Αὔγουστος παρέσχε ναυμαχίαν καὶ μονομαχίαν.
Γερμανοὺς κατεστρέψατο Ἀβλλίος Μάρκος νεωτερίσαντας.
B Ἀγρίππας Βόσφορον ἐχειρώσατο.
Αὔγουστος μέγας ἀρχιερεὺς ἐψηφίσθη.*

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ἡρώδου.

5

Ἵρκανὸν ἐκ Παρθικῆς ἐπανελθόντα γηραιὸν φόβῳ τῆς ἐγγενείας Ἡρώδης ἀνείλεν, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστόβουλον υἱὸν αὐτοῦ ἀρχιερέα.

Ὁ αὐτὸς καὶ Μαριάμνην ἰδίαν γαμετήν θνηγατέρα Ἵρκανοῦ, σὺν δύο παισὶν αὐτοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνδρωθῆσιν ἤδη, φονεύει, καὶ τὴν Μαριάμνης μητέρα, οἷκε' ἢ δὲ πενθερὰν ὁ μαιαφόρος.

Κατὰ τὴν Ἰουδαίαν μέγας ἐγένετο σεισμός.

- C Ἡρώδης πολλὰ καὶ μεγάλα ἔκτισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.*

Ἡρώδης τὴν πάλαι Σαμίρειαν ἔρημον οἶσαν ἐκ θεμελίῳ ἤγειρε, Σεβαστήν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ὀνομάσας.

15

Ὁ αὐτὸς τὸ Πάνιον εἰδωλεῖον κατεσκεύασεν ἐν Παναϊάδι τῆ Πανί.

Λιμὸς μέγας κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ὅλην Συρίαν ἐγένετο.

Ἡρώδης τὸν Ἱεροσολύμων ναὸν διπλοῦν ἀνωκοδόμησεν.

2. In margine B *εὐχ'*. In G *εὐχ'*. 8. *Βόσφορον* Scaliger p. 76. *Bosphorum* Eusebius p. 366. 5. *εὐχ'* a margo G, quod em. B. 6. *Ἵρκανὸν* B. *Τρκανῶν* G. 7. *δὲ* add. B. 10. *δύο*] *δύο* m. 11. *μαριάμνης* B. 16. *πάνιον* AB. *Πάνειον* G. *παναϊάδι* B. *Παναϊάδι* G. *Panacade* Eusebius p. 366.

Augustus navale certamen et gladiatorium munus dedit.

Lollius Marcus Germanos res novas molitos debellavit.

Agrippa Bosphorum invasit.

Augustus pontifex maximus renunciatus est.

Herodis reliquae res gestae.

Hyrcaenum senio inclinatum e Parthica regione postliminio rediit sanguinis eius nobilitatem veritus Herodes occidit ac pariter Aristobolum eius filium pontificem.

Mariamnem Hyrcani filiam coniugem propriam cum liberis duobus adulescentiam praetergressis et Mariamnes germanam matrem sibi socram idem parricida sustulit e vivis.

Iudaea magno terrae motu concussa.

Plurimas et praeclaras Hierosolymis aedes Herodes exstruxit.

Antiquam Samaritanam incolis desertam, in Augusti honorem Sebastae nomine imposito, Augustus a fundamentis erectam reparavit.

Idem Pani Panium fanum apud Panadem consecravit.

Fames immensa per Iudaeam et Syriam grassata est.

Herodes Hierosolymiticum templum instauravit et geminum effecit.

Ἡρώδης τὸν πάλαι Στράτωνος πύργον Καισάρειαν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ἐπικτίσας ἀνόμωσεν.

Ὁ αὐτὸς Ἀνθηδόνου ἐπέκτισεν Ἀγριππίαν μετονομάσας, ἔτι τε Παρσανάβαν εἰς τιμὴν Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀντι-
5 πατρίδα ἀνόμασε, καὶ ἄλλην εἰς οἰκεῖον ἐκάλεσεν ὄνομα πόλιν ἐγείρας Ἡρώδιον. ὁ αὐτὸς τὴν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ Γυβὰλ καὶ κατὰ πάσας πόλεις Συρίας καὶ Παλαιστίνης ἐπέκτισεν.

Ὁ αὐτὸς πρὸς ταῖς πολλαῖς μαιφονίαις τὸν ἄνδρα Σαλώμης οἰκείας ἀδελφῆς ἀνεῖλε καὶ πάλιν ἕτερον αὐτῆς ἄνδρα δεύτερον
10 ἔδωκεν.

Ὁ αὐτὸς τοὺς Ἰουδαίων νομομαθεῖς καὶ τῶν πατρῶν ζήλω-
τάς ἀπέκτεινεν.

Ὁ αὐτὸς τὰς ἀναγράφτους Ἰουδαίων γενεαλογίας ἐνέφησεν,
ἀμάρτυρον ὡς ἐαυτῷ κάκεινοις πραγματευόμενος τὴν εὐγένειαν.

15 *Λέον γινώσκων* ὅτι τὸ πρῶτον ἔτος Ἀγούστου Καίσαρος Ρ.
μηνῆ ἔτος ἐστὶ τοῦ κόσμου, τὸ δὲ τέλος τοῦ μϛθ' ἔτους τοῦ
κόσμου πλήρωμα τοῦ μα' ἔτους τοῦ αὐτοῦ Ἀγούστου ἐστὶ καὶ
ἀρχὴ τοῦ μβ' ἔτους, τοῦ δὲ Ἡρώδου ἐστὶν ἔτος λβ'.

Τῷ εφ' ἔτει τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ Ἀγούστου Καίσαρος μβ',
20 Ἡρώδου δὲ λβ', μηνὶ καθ' Ἑβραίους ζ' ἦτοι Σεπτεμβρίῳ κζ', Ζα-

4. τῆ] δὲ G. παρσανάβαν B. Παρασανάβαν G. „Ioseph. Καφαρ-
σαβάν. Chr. Alex. Περσαβίνην.” m. Omisit Eusebius p. 866.
αὐτοῦ] ἐαυτοῦ G. 6. Γαβὰλ] Γαμὰλ G. κατὰ πάσας B.
κατασπάσας G. 9. ἀντί,ς] αὐτῆ m. 11. νομομαθεῖς] ὀνομα-
θεῖς G. 14. ἀμαρτύρως ἐαυτῷ G. 16. τοῦ κόσμου] τοῦ
om. B. 18 et 20. Ἡρώδους G. 20. ζ' m. ζ' ἰ vulgo. Τοῦ-
το τὸ ἔτος τὸ πρῶτον τῆς τοῦ Σωτῆρος ὑπάρχει γεννήσεως, τῆς μὲν
ια'. περιόδου τῶν φλβ'. ἐτῶν ρκα'. ἔτος δν, τῆς ζ'. (ζ' Goarv.)
κη'. ἐτηρίδος τοῦ ἡλίου, ἔτος ιβ'. σελήνης θ'. μὴν Σεπτέμβριος, ἡμέ-
ρα τοῦ μηνὸς κζ'. τῆς ἑβδομάδος ε' margo A.

Veterem Stratonis turrim aedificiis auctam de Caesaris nomine Caesa-
ream Herodes appellavit.

Idem Anthedonem absolvit vocavitque Agrippinam; Capharsabam quo-
que in Antipatri memoriam Antipatridem nuncupavit; aliamque urbem pro-
prio sibi nomine dixit Herodium; Gamalam insuper Galilaeae aliasque aedes
per Syriam et Palaestinae civitates cunctas perfecit.

Perpetratas pristinis caedibus eam addidit, qua sororis Salomes virum
noceret et secundum ei coniugem induceret.

Idem Iudaeorum spectatissimos et patriarum legum observantes neci
tradidit.

Idem Iudaicarum familiarum latercula litteris consignata nullo sibi cae-
terisque relicto nobilitatis indice combusit.

Sciendum annum Augusti Caesaris primum esse mundi 5459, anni vero
a mundi conditu 5499, finem primi et quadragesimi ab Augusto numerati
terminum esse et 42 principium; Herodis autem annum 32 in mundi 5500
et in Augusti Caesaris 42 incurere. Herodis anno 32, mense iuxta Ho-

χαρίας θυμῶν εἰς τὸ ἅγλασμα κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, ὡς φησιν ὁ Θεὸς εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς, εἶδεν ἄγγελον τὴν τοῦ μεγάλου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ σὺλληψιν εὐαγγελιζόμενον αὐτῷ, καὶ φοβηθεὶς καὶ διστάσας ἔμεινεν ἄλαλος ἕως τοῦ τοκετοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιτίμησιν.

Σημειωτέον δὲ ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιῳ πῶς φησιν ὁ
 V. 251 ἄγγελος περὶ τῆς τοῦ προδρόμου συλλήψεως πρὸς τὴν ἁγίαν παρ-
 θένον, καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, τῆς μὲν ἐκ τοῦ Λα-
 βιδ, τῆς δὲ ἐκ τοῦ Λεβὶ καταγομένης, περὶ οὗ ἐξῆς παρεδέμεθα.

Τῷ αὐτῷ ἔφ' ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου πληρουμένη, τῷ κη' 10
 τοῦ Φαμενώθ, μηνὸς Μαρτίου κδ', καὶ ἀρχομένῳ τῷ Φαμενώθ
 Cκθ' ἦτοι Μαρτίου κέ', ἔκτος μὴν ἀπὸ τοῦ εὐαγγελισμοῦ Ζαχαρίου
 καὶ τῆς τοῦ προδρόμου συλλήψεως, ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος Γα-
 βριήλ πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ ὑπερένδοξον παρθένον τὴν τῆς παγω-
 σμίου σωτηρίας καὶ αἰωνίου ζωῆς εὐαγγέλια κομίζων. ἔτος τῆς 15
 μὲν ια' περιόδου τῶν φλβ' ἐτῶν ρπα' ἀρχόμενον, μὴν παρ'
 Ἑβραίοις Νισὰν πρωτόκτιστος α' ἄγων ἡμέραν, ἥτις κατὰ μὲν
 Ῥωμαίους τῇ κέ' τοῦ Μαρτίου [μηνὸς] συμπύπτει ἀεὶ μηνὸς, κα-
 τὰ δὲ Αἰγυπτίους τῇ κθ' τοῦ Φαμενώθ, πρὸ ἡ' καλανθῶν Ἀπρι-
 λίων, τοῦ δὲ δ' κατ' Αἰγυπτίους Χοιᾶκ μηνὸς ἦτοι κδ' τοῦ Δε- 30

10. Ἔτος ἦν ἡλίον ιγ'. σελήνης ε'. ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος τοῦ ἁγίου
 εὐαγγελισμοῦ β'. μηνὸς Μαρτίου κέ'. τῆς δὲ σωτηρίου γεννήσεως
 μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ'. ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ε'. (8 m.) margo A.

11. ἀρχομένῳ τῷ Β. ἀρχομένου (ἀρχομένης m.) τοῦ Γ. 15. τῆς
 om. G. 17. νισὰν Α. νησαῶν Β. νισὰν Γ. α' ἄγων ἡμέ-
 ραν] πρῶτος ἄγων ἡμέραν Γ. 18. μηνὸς delet m. αἰ] Conf.
 p. 326 a. 20. Χοιᾶκ] Vulgo Χυᾶκ. Ante ἦτοι lacunam indicat G.

braeos 7, hoc est Septembris die 27, Zacharias ex vicis propriae ordīne
 thus ad sanctum incensurus, Luca sacro evangelista teste, angelum magni
 Ioannis praecursoris et baptistae conceptum annunciantem vidit; ex quo
 metu dubioque correptus, ad ortus usque diem loquendi expertus in poenam
 remansit.

Observandum in Lucae evangelio de praecursoris conceptu inter verba
 cum sacra virgine ab angelo habita recenseri haec. Et ecce Elizabeth
 cognata tua: ut ex iis, qua ex David, qua ex Levi originem duxisse col-
 ligatur, de quibus sequentia declarabunt.

Eodem ab orbis conditu anno 5500 obeunte, mensis Phamenoth die 28,
 mensis Martii 24, iamque mensis Phamenoth die 29 succedente, id est
 Martii 25, qui mensis a nuncio ad Zachariam lato et Ioannis conceptu sac-
 tus est, ad sanctam et super omnes gloriosam virginem salutis universorum et
 aeternae vitae revelaturus auspicio Gabriel archangelus missus fuit. An-
 nus quidem 11 periodi annorum 532 exoriebatur 181, quo Nissan mensis
 iuxta Hebraeos primus creatus dierum dux praebat, qui in Martii mensis
 diem 25 Romanis familiarem semper incurrit, et in Aegyptiaci Phamenoth
 diem 29 octavo Kalend. Apriles. A quo die posthac mensis Choesac apud

κεμβρίου μηνός, πρὸ θ' καλανδῶν Ἰανουαρίων, εἰς συμπλήρωσιν
 τῆς λα' ἡμέρας τοῦ Χασελεῦ, θ' μηνός κατὰ τοὺς Ἑβραίους D
 καὶ Χριστιανούς, ἡμέραι σοί, καθ' ἦν τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς
 ἀγίας καὶ φύσει καὶ ἀληθείᾳ κυρίως Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 5 Μαρίας. τῇ ἐπιούσῃ καὶ ἐγεννήθη ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰη-
 σοῦς ὁ Χριστὸς, ὁ μονογενὴς τοῦ Θεοῦ υἱός, ἐν Βηθλέμ πόλει
 τῆς Ἰουδαίας, κατὰ τὸ μγ' ἔτος τῆς Αὐγούστου Ῥωμαίων Καί-
 σαρος βασιλείας, ἐν ὑπατείᾳ Σουλκιίου Καμερίνου καὶ Γαίου
 Ποππαίου, ὡς ἐν ἀκριβέσι καὶ παλαιαῖς ἀντηγήφοις φέρεται.
 10 ταῦτα οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν συντετάχαμεν, ἀλλ' ἐκ τῶν παραδόσεων
 τοῦ μακαρίου ἀποστόλου καὶ ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Ἰπολύτου
 καὶ ἱερομάρτυρος, Ἀννιανοῦ τε τοῦ ὀσιωτάτου μοναχοῦ τοῦ συν-
 τάξαντος κύκλον ια' πασχάλια φιλβ' ἐτῶν ἕνα σχολίους ἀκριβεῖσι,
 καὶ Μαξίμου τοῦ ἁγιωτάτου μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου μάρτυρος καὶ
 15 ὁμολογητοῦ καὶ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας.

P. 316

Ἐξῆλθε ὄδγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι
 τὴν οἰκουμένην, ὡς ἡ τῶν θείων εὐαγγελίων ἱερὰ βίβλος φησὶν,
 ἦν ἰκα καὶ Ἰωσήφ οὐδὲν τῇ παρθένῳ τὴν Βηθλέμ πόλιν Δαβὶδ
 καταλαβῶν, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐξ οἴκου καὶ πατριῶς Δαβὶδ,

1. Ἰανουαρίων AB. 3. καθ' ἦν] ἐκλήρωθησαν καθ' αἶς m.
 τὸ om. G. 4. καὶ φύσει] καὶ om. G. 5. Μαρίας] σύλληψις
 ἀπετελέσθη add. m. 7. ἔτος τῆς] ἔτος τοῦ G. 8. Vulgo ὑπα-
 τεία. Legebatur Γουλιμίου καὶ Μαρίνου καὶ Γαίου Πομπηίου.
 Correxit m. 9. Ποππαίου] Ποππαίου Σαβίνου m. 11. καὶ
 om. B. 13. Vulgo πασχονάλια. πασχονάλιον m. πασχάλιον edi-
 tio Veneta. Conf. ad p. 389, 15. 14. μάρτυρος] μεγάλου G.
 17. βίβλος] Lucae II, 1.

Aegyptios 4, (die 28), mensis nimirum Decembris die 24, nono Kalendas Ia-
 nuarias, ad mensis Chasleu penes Hebraeos et Christianos noni, et ad eius
 diei unius supra tricesimum complementum, diebus 275 elapsis, quibus se-
 cundum carnem ex sancta naturaliter vere et proprie dei genitrice et sem-
 per virgine Maria conceptus perfectus est; die 25 sequente dominus noster
 et deus Iesus Christus unigenitus dei filius in Bethleem civitate Iudaeae,
 imperii Augusti Rom. Caesaris anno 43, Sulpicio Camerino et C. Poppaeo
 Sabino coas., natus est; ut ex sincerioribus et antiquioribus exemplaribus
 habetur. Ex propria nusquam Minerva, sed ex B. apostoli, archiepiscopi
 et in agro Romano martyris Hippolyti et Aniani religiosissimi monachi, qui
 cyclum paschalem 11 annorum 532 scholiis illustratum studiosissime digessit,
 et Maximi sanctissimi monachi et praeclari philosophi, confessoris et prae-
 cipi ecclesiae doctoris traditis quasi per manus monumentis ista colle-
 gitus.

Exit edictum a Caesare Augusto, ut describeretur universus orbis,
 ait sacratissimus divinarum evangeliorum textus, quo tempore Ioseph Beth-
 leem David civitatem, virgine comite profectus, quod essent ex domo et

ἀπεγράφη. τότε τῶν ἡμερῶν τῆς ἀπορρήτου συλλήψεως κλη-
 σθεῶν τῇ Θεομήτορι ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρε-
 τότοκον καὶ ἰσπαργάνωσε καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ παραι-
 χόσῃ κατὰ τὰ Θεοδόχον σπήλαιον φάτνη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τόπον
 Βὲν τῷ καταλύματι. ταύτης τῆς κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ἀπογραφῆς 5
 ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς Κυρίνιος ἐπιμελητὴς ἐξεπέμφθη κατὰ
 τότε τὸ κοσμικὸν ἔτος, οὐσιῶν καὶ οὐκ ἐπιτόρων ἀναγραφὰς ποιού-
 μενος. αὕτη γὰρ, φησὶν ὁ Θεὸς Λουκᾶς, ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγί-
 νετο ἡγεμονεύοντος Συρίας Κυρίνιου.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ 39'.

18

Τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως ἔτος α'.

Πληρωθέντος τοῦ 39' καὶ ἀρχαμένον τοῦ 39α' ὁ ποιμὴν
 ὁ καλὸς ποιμένας πρώτους δι' ἀγγέλων εἰς θείαν καὶ ἀκοὴν προσ-
 καλέσαστο τῶν ἀπορρήτων. ὁ αὐτὸς δι' ἄστέρος ὁδηγῶ μύσους
 εἰς δορυφορίαν καὶ προσκύνησιν ἐκτεπλάσαστο. τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ 15
 περιέτεμον τὸν κύριον καὶ τῇ τεσσαρακοστῇ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
 Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως. ἦνίκα καὶ Συμεὼν πα-
 V. 252 ραστὰς ἐνηκολύσαστο τὸν πλαστοργόν. Ἄννα προφήτις θυγάτηρ
 Φανουὴλ συμπαρῆν ἀνθομολογουμένη τῷ δι' ἡμᾶς νηκιάσαντι
 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 39α'.

20

4. φάτνη m. ἐν φάτνη G. 5. ἀπογραφῆς B. ἐπιγραφῆς G.
 8. φησὶν] ἔφη G. 13. καὶ ποιμένας G. 15. δορυφορίαν B.
 18. προφήτις B. 19. τοῦ Φανουὴλ G.

familia David, recensitus est. Completis interim arcanæ conceptionis in
 deiparente diebus filium suum primogenitum praeter naturae ordinem in
 lucem editum fasciis involvit, et in obvio specus divini illius hospitii præ-
 sepi, loci per totum diversorium alterius defectu, reclinauit. Descriptio-
 nis huius senatus consulto decretæ omnis Cyrinio impositum praesente a
 mundi conditu anno (5500) et possessiones incolasque omnes recensuit;
 hoc enim ita divinus Lucas enunciauit; hæc descriptio prima facta est sub
 praeside Syriæ Cyrinio.

ANNI MUNDI 5500.

DIVINAE INCARNAT. AN. PRIMUS.

Anno a mundi conditu 5500 completo, iamque 5501 incunte, pastorem
 primos arcanorum suorum spectatores et auditores angelorum ministerio be-
 nus ipse pastor Christus advocavit. Idem ipse, stella duce, magos ad or-
 tellitium et adorationem allexit. Die posthac octavo dominum circumcisi-
 ex Mosæicæ legis praescripto 40 Hierusalem deportatum ulnis adstantes et
 obviis Simeon rerum omnium opificem complexus est. Anna prophetiæ
 Phanuel filia sociam se adiungens, deo propter nos pueraescenti matrem tes-
 timonium reddidit. Erat porro mundi annus 5501.

Σέξτος Πυθαγορικὸς φιλόσοφος ἤκμαζεν.

Ἰούδας τις Γαλιλαῖος κατὰ Ῥωμαίων ἀποστατεῖν Ἰουδαίους D
προτίρησε διὰ τὴν ἀπογραφὴν, ὃ ἐκ Γαμαλῦς, περὶ οὗ καὶ Γα-
μαλιῆ] ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων εἶπεν.

5 Ἡρώδης τέθνηκεν ὃ Ἰήσους ἔτη, ἔξ ὧν ἐβασίλευσεν Ἰου-
δαίων λξ ἔτη παρὰ νόμῳ. ἐπὶ αὐτοῦ γὰρ ἡ πρόρρησις τοῦ πα-
τριάρχου Ἰακώβ ἐπληρώθη λέγουσα, οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ
Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ζωὸς ἂν ἔλθῃ ὅς
ἀπόκειται, ἦτοι ὁ Χριστός. ἕως αὐτοῦ ἡ ἔξ Ἰούδα ἀρχὴ διὰ τε
10 βασιλέων καὶ ἀρχιερέων παρεστῆθη, ὧν οἱ μὲν βασιλεῖς ὁμολο-
γούμενως ἐξ Ἰούδα κατήγοντο, οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ αὐτοὶ κατὰ
τὸ μητρῶον ἐξ Ἰούδα. ἐκείπερ Ἀαρῶν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀμι- P. 317
ναδὰβ ἄρχοντας υἱῶν Ἰούδα ἐγγίμην ἐν Αἰγύπτῳ, καθ' ὃ καὶ
συγγενεῖς ὑπῆρχον οἱ ἐξ Ἰούδα καὶ Λεβὶ. διὸ καὶ ὁ ἄγγελος τῆ
15 Θεοτόκου ἔφη, καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου. ὁδτος πρῶ-
τος ἀλλόφυλος ἤρξεν Ἰουδαίων Ἀραψ Ἰδοουμαῖος ὧν.

Ὁ αὐτὸς πρῶτον ἀλλόφυλον ἀρχιερέα κατέστησε τὸν Ἀνά-
νηλον, ὡς Ἰώσηπος.

Ὁ αὐτὸς πρῶτος τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων
20 σφραγίδα ἔθετο.

1. Σποράδην praefixit G. φιλόσοφος Πυθαγορικὸς G. 8. Γα-
μαλιῆ] γαμαλι B. 4. ἐν ταῖς] αὐταῖς G. - πράξεσι] Act. V, 34.
5. ο] ὁ ABG. ἔτη A. ἔτη ὁ G. 7. ἐπληρώθη] ἐπικλή-
ρωτο G. λέγουσα] Genes. XLIX, 10. 8. ἔλθῃ] ἔλθοι G.
12. ἀμινανὰμ A. 14. ὁ om. B. 15. ἔφη] Apud Lucam I. 36.
Ἐλισάβετ] ἡ Ἐλισάβετ G. 19. ἐπὶ τὴν] ἐπὶ τῶν G. Ῥω-
μαίων m. Vulgo Ἰουδαίων.

Miscellanea.

Sextus philosophus Pythagoricus florebat.

Iudas quidam Galilaeus Gamala oriundus Iudaeis, descriptione a Ro-
manis facta, rebelliois auctor fuit, de qua Gamaliel in apostolorum acti-
bus disserit.

Herodes impletis septuaginta annis, e quibus septem et triginta cum
iniuria regnum tenuit, moritur. Eius tempore enunciatum patriarchae Ia-
cob vaticinium probatur, quo dicitur: „non deficiet princeps ex Iuda, ne-
que de femoribus eius dux, donec veniat, qui repositus est, Christus vide-
licet.” Ad eam usque Iudaeorum principatus per reges et pontifices medios
propagatus est; quorum reges ex Iuda oriri fatentur cuncti; pontifices vero
materni sanguinis traduce ex eodem Iuda enasci dignoscebantur. Amisadab
enim filiorum Iudae principis filiam Aaron sibi sumpsit in Aegypto, ex quo
Iudaei et Levitae redditi consanguinei. Qua de causa dei genitrici dixit
angelus: „et ecce Elisabeth cognata tua.” Herodes primus alieni sangui-
nis propago, Idumaeus nimirum Arabs, Iudaeorum regnum invasit.

Idem, Iosepho teste, primum pontificem alienigenam renunciavit Ana-
nelum.

Ipsae idem pontificalem ornatum Romano aulo signatum seposuit.

Τὰ υπόλοιπα Ἡρώδου τοῦ ἀλλοφύλου.

B

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφε'.

Ἡρώδης ὁ μαιφονώτατος πρὸς ταῖς πολλαῖς τῶν συγγενῶν φονοκτονίαις κατὰ τὴν Βηθλεὲμ ἀναίρει νήπια, τὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τῶν μάγων 5 πυθόμενος γέννησιν.

Ἡρώδης θεηλάτως πληγείς καὶ τρίτον υἱὸν ἐπιβουλεύοντα νομίσας γήγισον ἀνείλεν. ὁ αὐτὸς ὑδρωπὶ συσχεθεὶς σκώληκας ἀπὸ τοῦ στόματος ἐξέβρασε καὶ οὕτως δεινῶς ὀδυρόμενος τέθνηκεν. ὁ αὐτὸς ὄ' ἔτη ἔζησε καὶ λλ' ἔτη ἐβασίλευσε τῶν Ἰουδαίων. 10

C

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφε'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ε'.

Τελευτήσαντος Ἡρώδου κατὰ Ματθαῖον τὸν Θεσπέσιον, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων, ἐγερούεις παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, 15 καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ἦν δ' ἄρα ε' ἔτος τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἡλικίας κατὰ σάρκα.

Ἰουδαίων δευτέρος ἀλλόφυλος ἐβασίλευσεν Ἀρχέλαος υἱὸς Ἡρώδου ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εφε'.

D

Ἀβγούστος Ἀρχέλαον μὲν υἱὸν Ἡρώδου Ἰουδαίων ἐθνάρχησεν 20

2. ΚΟΣΜΟΤ] τοῦ κόσμου AB. 7. θεηλάτης G. 9. οὕτως B. οὕτω G. 13. Ματθαῖον] Cap. 2. 14. κυρίου om. G.

Herodis alienigenae reliqua gesta.

ANNI MUNDI 5501.

Herodes sicariorum sceleratissimus audita magorum relato domini et dei et salvatoris nostri Iesu Christi nativitate, aliis consanguineorum caedibus cumulum additurus, Bethleemiticos infantes mactat.

Herodes plaga caelitus immiassa percussus filiam e suis tertiam insidiatu ratas occidit. Hydropsis labe male affecto vermes ore ebulliebant; quare inter querelas et ciulatus miseram animam effudit. Vixit annis septuaginta, Iudaicis imperavit septem et triginta.

ANNI MUNDI 5505.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 5.

Herode mortuo, scribit divinus evangelista Mattheus, „ecce angelus domini per somnum apparuit Ioseph dicens: „exurgens accipe puerum et eius matrem et vade in terram Israël.” Erat tunc aetatis secundam carnem salvatoris quintus.

Iudaeorum rex 2 alienigena Archelaus, Herodis filius, annis 9; erat vero mundi annus 5506.

Archelaum quidem Herodis filium Iudaicae gentis restorem Augustus

κατέστησεν, τοὺς δὲ ἄλλους ἀδελφοὺς αὐτοῦ τέσσαρας ὄντας, Ἡρώδην ὀμώωνυμον τῷ πατρὶ καὶ Ἀντίπατρον τῷ πάππῳ Λυσανίαν τε καὶ Φίλιππον, τετράρχας ἀνέδειξεν.

Ἰστέον ὅτι διάφορα εὐαγγέλια γέγραπται, ἕξ ὧν τέσσαρα V. 253
 5 μόνον κέκριται τοῖς μακαριοῖς ἀποστόλοις ἐκκλησιαστέσθαι, καὶ ἄλλοις παιδικὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συγγέγραπται, ἐν οἷς αἱ μέχρι δωδεκαετοῦς χρόνου τῆς κατὰ σάρκα ἡλικίας αὐτοῦ τούτων αἰώνων ποιητῶν ἐμπεριφέρονται θαυματουργίαι· τὰς γὰρ ὅλας ἐπ' αὐτοῦ τελεσθείας δυνάμεις ἀδύνατον ἦν γραφῆναι, διὰ τὸ μηδὲ
 10 τὸν κόσμον ὅλον δύνασθαι χωρεῖν καὶ αἰσθητικῶς καὶ νοητικῶς τὰ P. 318
 γραφόμενα βιβλία κατὰ τὴν Θεολόγου μαρτυρίαν. Λουκᾶς δὲ ὁ σοφώτατος ἐν μέρει ταῦτα σημαίνων οὕτω φησὶ· τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥεξε καὶ ἐκρυταίουτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ'
 15 ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν ἰβ', ἀνυβαιόντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς; καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοῦς, ἐπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι
 20 ἦλθον ἡμέρας ὀδὸν, καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ B
 ἐν τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον

2. Ηρώδη G. 6. συγγέγραπται] γέγραπται G. μέχρι δώδεκα
 ἔτους χρόνου τῆς B. μέχρι τοῦ ἰβ' ἔτους χρόνου τῆς A. μέχρι τοῦ
 ἰβ' ἔτους τῆς G. 11. Λουκᾶς] Cap. 2. 14. ἐπ'] ἐν G.
 20. ἀνεζήτησαν A. 22. ἦλθον A.

instituit; fratres autem eius quatuor, Herodem nimirum eiusdem cum patre nominis et cum avo Antipatrum Lysaniamque et Philippum, quadrumviros declaravit.

Sciendum conscripta fuisse diversa evangelia, e quibus quatuor duntaxat B. apostolis probata, quae publice in ecclesia legerentur. A nonnullis salvatoris infantia scriptis exarata, quibus patrata ad annum aetatis secundum carnem 12 salvatoris saeculorum officia miracula memorantur. Edita namque cuncta virtutum eius opera humanarum virium non erat conscribere, quod neque mundus universus, teste theologo, pro sensus aut intellectus capto digesta de mirandis eius volumina continere possit. Ea vero Lucas ex parte delibans solerter dixit; „puer crescebat et confortabatur spiritu, plenus sapientia et gratia dei erat in illo.” Eius porro parentes per annos singulos die paschatis festo Hierosolymam se conferebant. Cum vero annorum esset 12, ascendentibus illis Hierosolyma secundum diei festi consuetudinem, consummatis diebus, ut redirent, remansit puer Iesus in Hierosalem. Et non cognovit Ioseph vel mater eius. Eum vero in comitatu esse rati, diei unius itinere processerunt; et inter cognatos et notos requisito et non invento, in Hierosalem quaesituri reversi sunt. Diebus itaque tri-

αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντι αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἔξιςταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εργ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ιγ'. 5

Τὰ ὑπόλοιπα τῶν Ῥωμαίων Καίσαρος Σεβαστοῦ Ὀκταουίου, τοῦ καὶ Αὐγούστου.

- C Ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου φιλόσοφοι ἡκμαζόν ἐπίσημοι οἶτοι, Βιργίλιος, Σαλούστιος, Αἰβίος, Ὀρτένσιος, Τερέντιος, Ὀράτιος, Ἀθηνόδωρος Ταρσεὺς καὶ Σιτίων Ἀλεξανδρεύς. 10

Ἀθηναῖοι στασιάζειν ἀρξάμενοι κολασθέντες ἐπαύσαντο.

Αὐγούστος κρατήσας μετὰ Γάϊον Ἰούλιον Καίσαρα τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς τὰ πάντα ἔτη νε', μονοκράτωρ δὲ ἔτη μγ', ὡς δὲ ἕτεροι μγ', τελευτᾷ τὸν βίον ἐν Ῥώμῃ, καθ' ὃν χρόνον ἔλαψεν ἡλιακὴ γέγονε, λιμός τε κατέσχε τὴν Ῥωμαίων Ἰσχυρὰ, ὡς πολ-
λῶν δηναρίων τὸν μῶδιον τοῦ σίτου προῖθηται.

- D Ὁ αὐτὸς τοὺς οἰκήτορας Ῥώμης κατὰ πρόσωπον ἀρῆμῆσας εὔρεν οἰκοῦντας αὐτὴν ἀνδρῶν μυριάδας ιγ' καὶ αλζ'.

Τιβέριον δὲ τὸν αὐτοῦ πρόγονον νίοθητηγσάμενος, περιφανῆ

2. αὐτῶν] αὐτοῦς G. 6. καὶ Καίσαρος m. 9. βιργίλιος B.
10. Σιτίων] Σατίων Scaliger p. 76. ex Hieronymo. Sition etiam Es-
sebitus p. 368. 14. τοῦ βίου G. 15. ἡλιακὴ B. ἡλίον G.
17. τοῦς om. B.

bus elapsis in templo medio doctorum concessu sedentem, illos audientem et interrogantem repperunt. Omnes porro qui eum audiebant, eius sapientia responsisque cognitio stupebant.

ANNI MUNDI 5513.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 13.

Reliqua Romanorum et Caesaris Octavii Augusti gesta.

Augusto Caesare imperante Virgilius, Salustius, Livius, Hortensius, Terentius, Horatius, Athenodorus Tarsensis et Sition Alexandrius philosophi clarebant.

Athenienses res novas moliti et castigati quieverunt.

Augustus post C. Iulium Caesarem imperium adeptus, annis in universum 56 solus annis 43, vel ut aliis placet 48 regnavit. Diem extremum Romae obiit, quo tempore solis eclipsis contigit, famaeque adeo valida Romanum imperium obtinuit, ut aere plurimo frumenti modius distraheretur.

Romae civibus viritum recensitis myriades hominum 13 et 1037 idem numeravit.

Tiberium privignum adoptatum imperii successorem illustrem et Rom-

τῆς δλης ἀρχῆς διὰδοχον, καὶ Ῥωμαίων τρίτον ἀνέδειξεν αὐτοκράτορα, ὃς καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη κβ'.

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ δευτέρου ἀλλοφύλου Ἀρχελαίου υἱοῦ Ἡρώδου.

5 Ὅπως μετὰ θ' τῆς ἀρχῆς ἔτη εἰς Βιενναν πόλιν Γαλατίας ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξορίζεται.

Ἰουδαίων γ' ἀλλοφύλος Ἡρώδης, υἱὸς Ἡρώδου, ἀδελφὸς Ἀρχελαίου, ἔτη κδ' P. 319

10 Ὅστος Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἀνείλε τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς, ἐφ' ὃ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἐκουσίως δι' ἡμῶν τὸ σωτήριον πάθος ὑπέστη. V. 254

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφί'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ιε'.

15 Ῥωμαίων γ' μόναρχος Τιβέριος ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,εφί'.

Τῆς μικρῆς Ἀσίας σεισμῶ ἐν πόλεις καταπτώθησαν, Ἐφεσος, Βιθυνία, Σάρδεις, Μοσσηνή, Αἰγυί, Ἱεροκισαρία, Φιλαδέλφεια, Τριῶλος, Τήμνος, Μύρινα, Κόμη, Ἀπολλωνία Δία, Ἱγκανία.

5. ἔτη τῆς ἀρχῆς G. Βιενναν] βιενναν AB. Βιαννὸν G. Vietnam Eusebius p. 368. Γαλατίας] Vulgo Γαλιλαίας. Correxī ex Eusebio, ubi est Galatarum. Γαλλίας m. Similiter peccatum p. 331 a.

8. τοῦ δὲ κόσμου εφί' addit m. 13. ἔτη] ἔτος B. 14. μόναρχης G. 17. σάρδεις AB. Vulgo Μοσσηνή. Mosthene Eusebius p. 369. Αἰγυί] Vulgo Αἰγυί. Φιλαδέλφεια G. 18. Τήμνος] τίμος A. τίμος B. Τεπκας Eusebius. Vulgo Μυρίνα. μυρίνα B. κμ] B.

orum Imperatorem tertium renuncavit, qui deinde annis viginti duobus republicam administravit.

Reliquia Archelai filii Herodis regis alienigenae gesta.

Hic rerum summa annos novem potitus Viennam Galliae a Romanis in exilium mittitur.

Iudaeorum rex 3 alienigena Herodes, Herodis alterius filius, Archelai frater, annis 24, mundi vero 5515.

Hic Joannem baptistam occidit ipso regni accepti anno redeunte. Eo regnante spontaneam pro nobis passionem dominus subiit.

ANNI MUNDI 5515.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 15.

Romanorum monarcha 3 Tiberius tenuit imperium annis 22, mundi vero 5515.

Urbes minoris Asiae tredecim terrae motu corruiunt: Ephesus, Magnesia, Sardea, Mostine, Aegae, Hierocaesaria, Philadelphia, Tmolus, Ty-mas, Myrina, Cumae, Apollonia Dia, Hyrcania.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρεφ'.

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη κ'.

Τὴν μὲν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτή-
 ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύο μόνοι τῶν εὐαγγελιστῶν ἰστορήσαν,
 Ματθαῖος τὸ βασιλικὸν ἐκ τοῦ Δαβὶδ κατὰ Σολομῶνα καὶ Λου- 5
 κῆς τὸ ἱερατικὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ Δαβὶδ, κατὰ Νάθαν υἱὸν αὐτοῦ.
 Ἡ δὲ ἄχρονον γέννησιν ἐκ τοῦ πατρὸς Ἰωάννης μόνος ὁ υἱὸς τῆς
 βροντῆς ἐθεολόγησε. τὸν μὲντοι περὶ τοῦ βαπτίσματος λόγον οἱ
 τέσσαρες ὁμοφρόνως συνέγραψαν, εἰκότως. ἀλλ' οἱ μὲν τρεῖς
 ἀπροσδιοριστως, Λουκῆς δὲ ὁ Θεαπέσιος καὶ τὸν χρόνον ἠκριβώ- 10
 σεν εἰπὼν οὕτως· ἐν ἔτει ἰε' τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,
 ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας καὶ τετραρχούντος
 τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τε-
 τραρχούντος τῆς Ἰουδαίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Αἰσα-
 κίου τῆς Ἀβιλητῆς, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο 15
 Δῶρημα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βά-
 πτισμα μετενοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ἄξιον μὲν οὖν θαυμάσει
 τὴν θείαν τοῦ σοφωτάτου εὐαγγελιστοῦ συντομίαν, πῶς ἐν ὀλί-
 γαις λέξεσι τὰ διὰ πολλῶν τοῖς πολλοῖς ἰστορούμενα διδάσκει τὸν 20
 χρόνον τοῦ κρατοῦντος, ἐπεὶ καὶ πᾶσα χρονικὴ ψῆφος ἢ ἐκ τῶν
 πάλαι γενεαρχῶν ἢ ἐκ τῶν ἔπειτα βασιλέων ἐπισήμων λαμβάνεται,

2. ἔτη] ἔτος AB. 5. κατὰ Σολομῶνα — Δαβὶδ om. B. 7. ὁ
 om G. 9. ὁμοφρόνως m. 10. δὲ om. G. 11. οὕτως] Cap. 3.
 15. ἀβιλητῆς AB. 19. πᾶσι] ὡς G.

ANNI MUNDI 5520.

ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΙΝΚΑΡΝΑΤΙΟΝΙΣ· ΑΝ. 20.

Domini et dei et salvatoris nostri Iesu Christi secundum carnem ortum
 evangelistae soli duo, Matthaeus quidem regio genere ex David per Sale-
 monem, Lucas vero sacerdotali ex David per Nathan filium eius traducto
 natum fecerunt; quae vero aeterna et supra temporis mensuram ex patre
 nativitas a solo Iohanne tonitru filio divino stilo conscripta est. Ac ba-
 ptismi quidem historiam quatuor omnes exposuerunt et commode; verum ex
 illis tres, sine temporis nota vel caractere, divinus autem Lucas etiam
 tempus diligenter animavit, hoc pacto dicens: „anno decimo quinto imperii
 Tiberii Caesaris, procurante Pontio Pilato Iudaeae, tetrarcha Gali-
 laeae Herode, Philippo eius fratre tetrarcha Itureae et Trachonitidis re-
 gionis, Lysania vero Abylinae tetrarcha, sub pontificibus Anna et Caipha;
 factum est verbum domini super Iohannem Zachariae filium in deserto. Et
 venit in omnem regionem circa Iordanem praedicans baptismum poenitentiae
 in remissionem peccatorum.” Eruditissimi evangelistae contracto sermone
 res a plerisque fuis expositas, principum videlicet singulorum tempus
 enarrantis miranda brevitatis; ratio quippe temporum omnis aut ex anti-
 quis familiarum auctoribus aut ex clarissimis deinceps regibus petitur.

τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας Πιλάτον, Ἡρώδην καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, μετὰ τῆς ἐκείνου τοπικῆς ἀρχῆς, τοὺς ἀρχιερατεύοντας Ἄγγαν καὶ Καϊάφαν. ἐπειδὴ δὲ πάντων ἕσχατον ἦν καὶ πρῶτον εἰπεῖν κατὰ ποῖον ἔτος τῆς δεσποτικῆς ἡλικίας ἦν, τὸ ἰε' ἔτος Τι- P. 320
5 βερλιου φράσας, πρότερον τὸν βαπτιστὴν καὶ τὸ εἶδος τοῦ βαπτί-
σματος, ὅσον ὑπόβαθρον τοῦ κατὰ Χριστὸν βαπτίσματος, ὥσπερ
τινὰ στέφανον εἰσάγει, τὸν αὐτὸν χρόνον προσθεῖς καὶ τὴν κατὰ
Νάθαν ἀπὸ Δαβὶδ γενεαλογίαν ἄλλη τάξει χρώμενος ἢ φησι.

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ μονάρχου Καίσαρος Τιβερίου.

10

ΚΟΣΜΟΥ ΕΓΓΗ ρα'.

Τιβέριος Δροῦσον τῆς ἀρχῆς κοινωτὸν προσλαβόμενος μετὰ Β
μικρὸν ὡς φαρμακὸν ἀνέβη.

Τὸ Πομπηίου Θέατρον ἐκρήσθη.

Τιβέριος Πόντιον Πιλάτον ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας ἐξέπεμψε.

15 Φίλιππος τετράρχης Παναϊάδα ἀνακτίσας Καισάρειαν Φιλιπ- V. 255
που προσωνόμασεν.

Ὁ αὐτὸς πόλιν Ἰουλιάδα ἔκτισεν.

Ἡρώδης ἔκτισε Τιβεριάδα εἰς ὄνομα Τιβερίου Καίσαρος. ὁ
αὐτὸς Λιβιάδα.

1. τὸν ἡγεμόνα] διὸ καὶ ἐπισημαίνει τὸν ἡγεμόνα m. 4. κατὰ]
καὶ G. 8. ἢ B. ἢ A. εἰς G. 10. τοῦ κόσμου AB. 11. με-
τὰ B. κατὰ G. 13. Τὸ om. G. 15. παναϊάδα B. ἀνα-
κτίσας G. 17. πόλιν B. πόλεις G. 17. Ἰουλιάδα] Legebatur
Ἰουδα. Correxī ex Eusebio p. 369. 19. Λιβιάδα] Vulgo Λιβιάδα.
Liviadem Eusebius.

Quare praesidem Iudaeae Pilatum, Herodem eiusque fratres designato singulorum principatus loco, pontificum denique munere functos Annam et Caipham observat. Quoniam vero quod in dicendo primum erat, dominicae nimirum aetatis annus quis numerandus, postremo retulit loco; sane praemisso Tiberii anno 15 baptistae quoque mentione prius habita baptismi eius speciem velut alterius a Christo instituti baptismi fundamentum contemplatus, ac si coronidem quandam imponeret, ipsum Christi tempus, unaque generis eius a David per Nathan seriem alio ordine, ut inquit, usus subiungit.

Reliqua Tiberii Caesaris monarchae gesta.

ANNI MUNDI 5520.

Tiberius Drusum in imperii societatem adscitum, brevi spatio quasi beneficiis addictum, interfecit.

Pompeii theatrum igne consumptum.

Pontium Pilatum Iudaeae praesidem Tiberius abdicavit.

Philippus tetrarcha Paneadem a se reparatam Caesaream Philippi vocavit.

Alias Iudaeae urbes condidit.

Herodes Tiberiadem in Tiberii Caesaris honorem construxit.

Idem Iuliadem aedificavit.

Τὰ ὑπόλοιπα Ἡρώδου υἱοῦ Ἡρώδου.

C.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλβ'.

Τῆς σαρκώσεως ἔτη λβ'.

Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν καὶ πρόδρομον βαπτίζοντα ἐν τῷ ἔδα-
τι εἰς μετόνιον καὶ τῷ ἐν πνεύματι βαπτίσματι προοδοποιούσῃα 5
τὸ τοῦ κατὰ Χριστὸν εὐαγγελίου κήρυγμα παρὰ πάντων τε ὡς
προφήτην τιμώμενον φοβούμενος Ἡρώδης ἀνέλεν οὕτως, ὡς
Ἰώσηπλός φησιν, ὡς δὲ ὁ Θεὸς εὐαγγελιστῆς ἀκριβέστερόν φησι
καὶ ὡς ἐλέγχοντα αὐτὸν ἐπὶ μοιχείᾳ τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωδιάδος. 10

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλγ'.

D

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λγ'.

Ἐν τούτῳ τῷ ,εφλγ' ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ὅπερ τῆς κα-
τὰ σάρκα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἡλικίας λγ' ὑπῆρχε, τῆς δὲ ια' πε-
ριόδου τῶν φλβ' κυκλικῶν ἐτῶν σιγ', κατὰ τὸ ιθ' ἔτος Τιβερίου 15
Καίσαρος, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, ὁ φύσει
μονογενῆς, ὁ ὁμοούσιος τοῦ ἀγεννήτου πατρὸς, υἱὸς προαιώνιος
καὶ συναΐδιος τῷ ὁμοουσίῳ πνεύματι, ὁ εἷς τῆς ἀκτίστου καὶ
παντουργοῦ τριάδος, μετὰ τὴν ἐκ παρθένου Θεοπρεπῆ καὶ ἀπόφ-
ρητον γέννησιν, καὶ τὸ ὑπὸ Ἰωάννου ἐν Ἰορδάνῃ βάπτισμα καὶ 20

4. ἐν τῷ] ἐν om. G.	6. τοῦ addidi ex B.	7. ὡς] ὁ G.
8. φησιν, ὡς δὲ — ἀκριβέστερον addidi ex B.	9. μοιχίᾳ B.	
12. ἔτος AB. ἔτει G.	13. κατὰ σάρκα om. G.	15. τοῦ Τιβε- ρίου G.

Herodis alterius Herodis filii residua gesta.

ANNI MUNDI 5532.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 32.

Ioannem baptistam et praecursorem poenitentiae baptismum aqua per-
ficientem et spirituali baptismo evangelii Christi praedicationi viam ster-
nentem, velut prophetam ab omnibus habitum Herodes veritas e modo
austrulit; ita refert Iosephus; quod adulterii in Herodiadem Philippi fratris
uxorem admisi eum augetet.

ANNI MUNDI 5533.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 33.

Praesenti a mundi conditu anno 5533, qui salvatoris aetatis 33 erasit,
circularium annorum 532, periodi 11, anno 213, Tiberii Caesaris 19, de-
minus noster et deus Christus Iesus, qui natura unigenitas et unius cum
ingenito patre naturae, filius ante saecula, et spiritali eiusdem cum eo sub-
stantiae coaeternus, increatae et omnium opificis trinitatis una persona,
post arcanum et deo congruum ex virgine ortum et baptismum in Iorda-

τὰς ἀπίρους Θεοσημείας καὶ διδασκαλίας καὶ ἀποκαλύψεις τῶν P. 321
 μυστηρίων τῆς οὐρανόου βασιλείας αὐτοῦ, πῦσαν πληρώσας οἰ-
 κονομίαν, ἐπὶ τὸ σωτήριον πύθος προῆι ἐκουσίως κατὰ τὰς περὶ
 αὐτοῦ θείας προφητείας, καὶ πάσχει δι' ἡμᾶς ὅσα περὶ αὐ-
 5 τοῦ φρικτὰ καὶ ἀπορρήτου συγκαταβάσεως γέμοντα τοῖς ἱεροῖς
 εὐαγγελισταῖς ἐκατόμωσ ἰστόρηται, καὶ σταυροῦται ὁ ἀναμάρ-
 τητος τῆ κ' τοῦ Φαμενώθ μηνὸς ἡμέρα παρασκευῆ ἧτοι ε' σαβ-
 βάτου, Μαρτίου κγ', ὡρᾷ ἡμερινῆ ε', ἐν ὑπατεία Νέρωνος τὸ
 τρίτον καὶ Βαλερίου Μεσάλα. καὶ ταχεῖς ἀνίσταται τῆ τρίτῃ ἡμέ-
 10 ρα, Φαμενώθ κθ' ἧτοι Μαρτίου κέ', ἐπιφωσκούσης κυριακῆς μιᾶς
 σαββάτιων, πρωτῆ καλάνδων Ἀπριλλίων, α' τοῦ πρωτοκτίστου
 μηνὸς Νισάν παρ' Ἑβραίοις καὶ Χριστιανοῖς, περὶ ἧς εἶρηται· B
 ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ πάλιν·
 αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἧ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ
 15 θεὸς, περὶ ἧς καὶ ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ τὴν κοσμικὴν προανα-
 κροῦόμενος σωτηρίαν μεμελώδηκεν· αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν
 ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ· περὶ ταύτης
 καὶ ἡμῖν ὁ πᾶς τοῦδε τοῦ γράμματος πόνος καταβέβληται, δεῖ-
 ξει τὴν αὐτὴν καὶ μίαν πρωτόκτιστον ἡμέραν σύστοιχον τῆ τοῦ
 20 θεοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς ὑπερφανοῦς ἐξ ἁγίας παρθένου συλ-
 λήψεως τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἡμέρα, καὶ τῆ τῆς ζωο-
 ποιοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Θεοειδεστέρᾳ καὶ ὀλοφώτῃ τοῖς ἀξίοις C

3. προτῆ B. 4. ἡμᾶς] ἡμῶν G. 6. ἰστορεῖται G. ἀνμόρ-
 τητος B. 9. βαλερουσαμεσσαλά A. βαλερουσαμεσσαλά B. Βαλλε-
 ρουσαμεσσαλά G. Οὐαλερίου Μεσσαλά m. 11. σαββάτων] ὄκτω
 add. m. ἀπρηλίων B. 12. νισάν A. νησσάν B. Νισσάν G.

nis fluente ab Ioanne susceptum, et innumera divina signa, documenta et re-
 gni eius caelestis mysteria revelata, adimpleto dispensationis cursu, iuxta
 vaticinia de eo divinitus pronuntiata ad passionem salutis conciliatricem
 sponte processit et quae de eo horrores et arcanae pietatis plena sacris
 evangelii scriptoribus compendio sunt enarrata pro nobis patitur; nullique
 crimini obnoxius mensis Phamenoth die 27 Parasceues die, id est Sab-
 bati 6, Martii 23, hora meridiei 6, Nerone tertium et Valerio Messala
 coe. crucifigitur; subinde sepultus tertio die resurgit Phamenoth 29, id est
 Martii 25 dominico, qui Sabbati primus est, illuocescens, octavo Calen-
 das Apriles, Nisan iuxta Hebraeos pariter ac Christianos mensis, primo
 conditi die primo. De die illo scriptum est: „in principio fecit deus cae-
 lum et terram.” Et rursum: „iste est liber generationis caeli et terrae,
 in die quo creavit illa deus;” de quo deiparens David in humanae salutis
 praecidium cecinit: „hic dies quem fecit dominus, exultemus et laetamur
 in eo.” In quem eundem operis istius labor omnis collimat, eo nimirum
 consilio, ut eum primum ac primo conditum diem alteri, qui annunciationis
 et ex sacra virgine supra naturam conceptus unigeniti filii dei est et alii
 denuo diviniore certe et ex omni parte lucido in spiritu et veritate illam
 celebrare dignis, vivificae, inquam, a mortuis resurrectionis diei ex aequo

ἰερατεύειν αὐτὴν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. αὕτη Χριστιανοῖς ὀρθοδόξοις πρῶτον πάσχα καλῶς ἐξηραμάτισεν, οὐκ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ καὶ φυγῇ τοῦ κατ' Αἴγυπτον αἰσθητοῦ Φαραῶ καὶ τῶν αὐτοῦ
 V. 256 πικρῶν ἐργαδιωκτῶν, ἀλλ' ἐν καταλήψει τῆς νοητῆς Αἰγύπτου τῆς κακίας καὶ ἀγνοίας καὶ τοῦ ταυτῆς ἀρχηγοῦ διαβόλου, ἕκαστος τοὺς τύπους καὶ τὴν νομικὴν σκιὰν αὐτῶ τῶ ἀληθινῶ ἀμνή τοῦ Θεοῦ τῶ αἰροῦντι τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου κατατροφῶσιν ἐξηρα καὶ λόγῳ. τῷ γὰρ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς καὶ τῷ αὐτοῦ χάριτι καὶ ἀπολυτρώσει πρὸς τὴν ἕνω Ἱερουσαλήμ ἐπιγεγομένους διὰ σταυροῦ τῶν τῆδε παθῶν ἰκουσίου καὶ ταφῆς καὶ 10
 D ἀναστασίας, ἥτοι ταπεινώσεως μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, δι' ἧς ὁ πάσης δυνάμεως καὶ ἀρχῆς καὶ ἑξουσίας δημιουργός, εὐδοκία τοῦ ἀγεννήτου πατρὸς καὶ συνεργεῖα τοῦ ἁγίου καὶ ὁμοουσίου πνεύματος, πατήσας τὸν ἄδραν ὑπερήφανον τύραννον ἐν τῇ τυραννουμένῃ ταπεινῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων διὰ 15
 βασιλείαν τὴν παρ' αὐτοῦ ἐξανόστησεν, οὐ μόνον τοῖς ἐξ Ἀδάμ ἐν Αἰδί φρουρουμένοις πνεύμασι χαρισάμενος ἄφεισιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν σαρκὶ ζῶσι καὶ πιστεύουσι αὐτῶ, ὡς ἐκ τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων ἐστὶ καταμαθεῖν· χαίρετε γὰρ, ταῖς γυναιξὶ πρώτῃ φωνῇ, δι' ὧν ἕκαστος λύπη τῶ γένει εἰσέφρησεν, προσεφθέγγετο, 20
 P. 322 καὶ τοῖς ἱεροῖς μαθηταῖς, εἰρήνη ὑμῖν, ὁ πάσης εἰρήνης καὶ φιλοθέου στοργῆς αἴτιος, οὐ μόνον ταῖς λογικαῖς φύσεσιν, ἀλλὰ καὶ

7. τῶ αἰροῦντι] τοῦ αἰροῦτος G. 8. τῶ B. τὸ G. 9. ἐπιγεγομένοις] ὑφηγεῖται addit m. 13. εὐδοκία B. εὐγενεῖα G. ἁγίου καὶ om. G. 14. καὶ ὑπερήφανον G. 16. αὐτοῦ] κατονουμένην φύσιν addit m. 22. ἀλλὰ καὶ B. ἀλλὰ A. ἄλλ' G.

respondere demonstramus. Christianis recta fide illustratis, qui non in fermento veteri, nec post Aegyptiaci Pharaonis oculis conspicui crudeliumque operis praefectorum fugam, sed deserta nequitiae et ignorantiae intellectuali Aegypto, nec non eius principe diabolo supra legalis umbrae figuras, ipsi vero dei agno peccatum mundi tollenti sermone et factis collectantur, dies hic idem pascha primum nuncupatus est. Pascha enim nostrum pro nobis immolatus est Christus, et ad supernam Hierusalem eius gratia et redemptionis pretio contententibus dux praebitus est, per crucem nimirum et labores hic sponte toleratos, per sepulturam et resurrectionem; hoc est per abiectionem usque ad mortem, mortem autem crucis, per quam virtutis omnis et principatus et potestatis opifex, ingeniti patris virtute et spiritus eiusdem naturae consortis ope, in oppressa depressaque hominum natura tyranno vere infirmo debellato naturam eandem facinoris eius delusam reparavit, nec modo spiritibus ex Adam genitis, et in inferno detentis, sed et in carne vivis et in eum credentibus, prout a sacris evangelistis edocemur, remissionem largitus est; gaudete namque mulieribus, per quas pernicies omnis in humanum genus illapsa est, et sacris discipulis, pax vobis, pacis omnis et sanctae iuxta deum dilectionis auctor annuntiavit et

οὐρανῷ καὶ γῆ καὶ στοιχείοις καὶ πάσῃ κτίσει συντάξας τὸ εἶ-
 ναι τῇ σχετικῇ ἀλληλουχίᾳ. ὁ δ' αὐτὸς θεὸς καὶ κύριος ἡμῶν
 ἐπὶ τεσσαράκοντα τὰς ὄλας ἡμέρας ὀπτανόμενος καὶ λέγων τὸ
 περὶ τῆς βυσιλείας τῶν οὐρανῶν οὐ διέλειπε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς,
 5 ἥνίκα καὶ ἐπ' ὄψεσιν αὐτῶν εἰς οὐρανὸν ἀνελήφθη ἐν τῷ ἁγίῳ
 ὄρει τῶν ἔλαιων, τῇ αὐτῇ τεσσαρακοστῇ μετὰ τὴν ἁγίαν ἀνά-
 στασιν ἡμέρα ἔ μὲν οὕση τῆς ἐβδομάδος, τρίτη δὲ τῇ κατὰ Ῥω-
 μαίους Μαΐου μηνός. ἔστιν οὖν, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, εἰσὶν
 10 τὸ πρῶτον κυριακὸν ἄγον ἡμέραν ἔτος κυριακῆν,
 κατὰ δὲ Αἰγυπτίους Φαμενώθ κθ', κατὰ δὲ τὰς Θεοπνεύστους
 παλαιὰς καὶ νέας γραφὰς Νισὰν πρῶτος πρωτόκτιστος ἡμέρα
 τοῦ πρωτοκτίστου μηνός ὑπάρχουσα, καθ' ἣν ἡ ἐν Χριστῷ
 καινὴ κτίσις ἀρξαμένη, πάντας εἰς ζωὴν ἐκ θανάτου μετήγαγε
 15 τοὺς ὀρθῶς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας.

Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν κατὰ τὸ σωτήριον πάθος καὶ τὴν
 ζωοποιὸν ἀνάστασιν.

C

Τὸ δὲ καθ' ἕναστον τῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ θεραπειῶν σω-
 μάτων καὶ ψυχῶν καὶ τῶν τῆς γνώσεως ἀποκρῦφων, ἀναστά-
 20 σιῶς τε τῆς ἐκ νεκρῶν ἀνταρκεστάτοις πρὸ ἡμῶν μαθηταῖς τε
 καὶ ἀποστόλοις αὐτοῦ δεδήλωται. καθ' ὅλου τοῦ κόσμου σκό-

5. καὶ om. G. ἐπόψεις AB. 6. ἀναστάσιν B. ἀναστάσι-
 μον G. 7. ε' B. πέμπτη G. τῇ om. G. 11. κατὰ δὲ m.
 κθ' κατὰ δὲ G. 12. νισσᾶν A. νησσᾶν B. Νισσᾶν G. 13. ἡ
 om. G. 18. θεραπειῶν B. 20. ἀνταρκεστάτως Scaliger p. 77.

non naturis duntaxat ratione praeditis, sed caelo quoque et terrae et elemen-
 tis et creaturis omnibus mutua ad invicem cohaerentia durationem et salutem
 largitur. Idem vero deus et dominus noster diebus integris quadraginta
 discipulis visus, et de regno dei frequenter eos alloquutus, nusquam eis de-
 fuit, donec sub eorum conspectu in sacro olivarum monte die a resurrectione
 quadragesimo, qui hebdomadis fuit 5, Martii vero 3, in caelum assum-
 ptus est. Ut summam itaque perstringam, annus hic est ab orbe con-
 dito 5534 a dominico etiam die cursum iniens, dominicum, inquam, primum
 pascha; dies quoque mensis apud Romanos Martii 25, Phamenoth Aegyptio-
 rum 29, et iuxta caelitus inspiratas novi veterisque testamenti scripturas
 Nisan mensis primo conditi primus et primo conditus, qui nova exoriente
 creatura omnes in deum recte credentes e morte in vitam asseruit.

Ex Africano de iis, quae in salutari Christi passione et vivifica
 resurrectione contigerunt.

Gesta sane illius singula, corporum animarumque curationes, praedi-
 cationis resurrectionisque a mortuis recondita quaeque secreta discipulis
 apostolisque illius nobis antiquioribus satis innotuere. Horribiles tenebrae
 Georg. Syncellus. I. 39

- τος ἐπήγετο φοβερώτατον, σεισμῶ τε αἱ πέτραι διερρήγνυντο καὶ τὰ πολλὰ Ἰουδαίας καὶ τῆς λοιπῆς γῆς κατερρίφθη. τοῦτο τὸ σκότος ἔκλειψιν τοῦ ἡλίου Θάλλος ἀποκαλεῖ ἐν τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν, ὡς ἔμοι δοκεῖ, ἀλόγως. Ἑβραῖοι γὰρ ἄγουσι τὸ πάσχα κατὰ σελήνην ἰδ', πρὸ δὲ μιᾶς τοῦ πάσχα τὰ περὶ τὸν σωτήρα 5
D συμβαίνει. ἔκλειψις δὲ ἡλίου σελήνης ὑπελθούσης τὸν ἡλίον γίνεται· ἀδύνατον δὲ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ, πλὴν ἐν τῷ μεταξὺ μιᾶς καὶ τῆς πρὸ αὐτῆς κατὰ τὴν σύνοδον αὐτὴν ἀποβῆναι. πῶς οὖν ἔκλειψις νομισθεῖται κατὰ διάμετρον σχεδὸν ὑπαρχούσης τῆς σι-
V. 257 λήνης ἡλίου; ἔστω δὴ, συναρπαζέτω τοὺς πολλοὺς τὸ γεγεννημέ-10
 ρον καὶ τὸ κοσμικὸν τέρας ἡλίου ἔκλειψις ὑπονοείσθω ἐν τῇ κατὰ τὴν ὄψιν. Φλέγων ἱστορεῖ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἐν παρσελήνῃ ἔκλειψιν ἡλίου γεγονέναι τελείαν ἀπὸ ὥρας ἕκτης μέχρις ἐνάτης, δηλῶν ὡς ταύτην. τίς δ' ἡ κοινωνία σεισμῶ καὶ ἐκλείψει, π-
P. 323 τραις ῥηγγυμέναις καὶ ἀναστάσει νεκρῶν τωσαύτη τε κινήσει κα-15
 σιμησῇ; ἐν γοῦν τῷ μακρῷ χρόνῳ τοιοῦτόν τι συμβᾶν οὐ μημονεύεται, ἀλλ' ἦν σκότος θεοποιήτων, διότι τὸν κύριον συνέζηπαθεῖν, καὶ λόγος αἰρεῖ ὅτι ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες εἰς τοῦτον συναίρουσνται τὸν χρόνον ἐν τῷ Δανιήλ. καὶ μεθ' ἕτερα· ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρξου αἱ ο' ἑβδομάδες εἰς τὸν ἐπὶ Χριστοῦ συντελοῦνται 20

1. Vulgo ἐπέγετο. Scaliger ἐπεγένετο. τς B. δὲ G. 2. τῆς Ἰουδαίας G. κατερρίφθη B. κατερρίφη G. 11. ἐν τῇ B. ἐν τῇ G.
 13. τελεία A. 14. δηλῶν] δηλῶν G et Scaliger p. 77.
 15. τωσαύτη B. κινήσεις κοσμική AB. 20. αἱ ο' B. ἑβδομά-
 κοντα G.

orbi universo incubuere; petrae terrae motu discissae, pluraque per Iudaeam et regiones reliquas aedes in solum deiectae sunt. Tenebras huiusmodi solis defectum vocat Thallus historiarum libro tertio, et me quidem Iudice, nullo fundamento. Hebraei quippe luna 14 pascha celebrant; at certe paschalem solemnitate die praecunte, quae passionem spectant a salvatore tolerata fuere; solis vero defectus non nisi luna solem subeunte cernitur. Verum cum non alio temporis momento praeterquam eo quod lunae veteris diem ultimum et renovandae primum contingit, in ipso aimirum utriusque sideris congressu eclipsin ingruere observemus, qua ratione censebitur eclipsis sole oppositam lunae caeli partem tenente? Esto tamen, rapiat post se quos volet et inter alia toti orbi manifesta unum hoc solis deficientis ex oculorum iudicio portentum numeretur; sane luna toto orbe radiante ab hora diei 6 ad 9 usque integram solis eclipsin Tiberio Caesare imperante contigisse narrat Phlegon; eam utique de qua nobis sermo. Verum enim vero quae tanta est cum terrae motu et eclipsi diruptis saxis et resurrectioni mortuorum tantaque creaturarum omnium perturbationi societas? Certe longa retro annorum serie simile quid nulla reperimus accidisse memoria. Erunt itaque novum dei opus illae tenebrae ipso mundi domine patiente exortae. Septuaginta vero hebdomades a Daniele memoratas hoc tempore complendas et terminum attigisse ratio convincit. Et quibusdam interiectis; ab Artaxerxis autem imperio ad aetatem usque Christi ex He-

χρόνον κατὰ τοὺς Ἰουδαίων ἀριθμούς. ἀπὸ γὰρ Νεεμίου, ὃς
 ὑπ' Ἀρταξέρξου τὴν Ἱερουσαλήμ ἀνοικίσων ἐπέμφθη, ἐπὶ τὸ *ιε'*
καὶ ρ' τῆς Περσῶν βασιλείας, αὐτοῦ δ' Ἀρταξέρξου κ' ἔτει,
 ὀλυμπιάδος πγ' ἔτει δ'. ἐπὶ τούτων τῶν χρόνων, ὃς ἦν ὀλυμπιά- B
 5δος σβ' ἔτος δεύτερον, Τιβερίου δὲ Καίσαρος ἡγεμονίας ἔτος ις',
 ἔτη συνάγεται νοέ', ἕπερ Ἑβραϊκὰ νη' ἔτη γίνεται κατὰ τὸν
 σεληνιαῖον μῆνα τοὺς ἐνιαυτοὺς ἐκείνων ἔξαριθμουμένων, ὡς ἔστι
 πρόχειρον εἰπεῖν ἡμερῶν κθ' καὶ ἡμισείας, τοῦ κυκλικοῦ ἐνιαυτοῦ
 τοῦ καθ' ἥλιον ὑπάρχοντος ἡμερῶν τξέ' δ', τὴν κατὰ σελήνην
 10 δωδεκάμηρον παραλλάσσειν ἡμέρας ια' καὶ δ'. διὰ τοῦτο καὶ
 Ἕλληνες καὶ Ἰουδαῖοι τρεῖς μῆνας ἐμβολίμους ἔτισιν ἢ παρεμβάλ-
 λουσιν. ὀκτάκις γὰρ τὰ ια' καὶ τέταρτον ποιεῖ τρίμηνον. τὰ τολ-
 νων νοέ' ἔτη ὀκταεταῖα μὲν γίνονται νθ' καὶ μῆνες τρεῖς, ὡς
 τρίμηνον ἐμβολίμου τῇ ὀκταεταίᾳ γινομένης, ἔτη συνάγεται *ιε'*, C
 15 ταῦτά τε πρὸς τοῖς νοέ' ἔτισιν ὁ ἑβδομάδες. μὴ δὴ τις ἡμῶς
 τῶν κατ' ἀστρονομίαν ἀριθμῶν ἀπίρους εἶναι νομιζέτω, τξέ'
 ἡμερῶν καὶ τετάρτου μορίου προτεταχέναι αὐτήν. οὐδὲ γὰρ
 ἀγνοία τάληθους, διὰ δὲ τὴν λεπτολογίαν τὸ ψηφίζόμενον συνε-
 τέμομεν. τοῖς δὲ ἐπ' ἀκριβὲς πάντα πειρωμένοις ἐξετάζειν καὶ
 20 τοῦθ' ὡς ἐν βραχεῖ παρακείσθω. τὸ μὲν ἔτος ἐπίπαν ἕκαστόν

2. ἀνοικήσω (sic) B. ἐνοικήσων A. οὐκίσεων G. *ιε'* καὶ ρ'] εἰκοστὸν καὶ
 ἑκατοστὸν G. 3. κ' ἔτει] κ' ἔτη A. 5. σβ' Scaliger p. 77. Vulgo σβ'.
 Τιβερίου δὲ Scaliger. Vulgo δὲ Τιβερίου. 9. τὴν om. G. 10. πα-
 ραλλάσσαντος Scaliger. 14. γινομένης] προσγινομένου m. 16. τῶν
 om. G. 20. ἐν om. G. βραχεῖ B. γραφή G. παρακείσθω B
 et codex Barberin. ap. Goarum. παραθέσθαι G. ἐπὶ πάν Barber.

braeorum· computo septuaginta numerantur hebdomades. A Neemia quip-
 pe qui sub Artaxerxe Hierusalem suis incolis instauraturus circa imperii
 Persarum annum vicesimum supra centesimum ipsius videlicet Artaxer-
 xis 20 et ab Olympiadis 83 anno 4 ad hoc usque tempus et Olympiadis 202
 annum 2, Tiberii vero Caesaris annum 16, alii anni 475 putantur; qui He-
 braeorum annis 490, illis nimirum annos lunaribus mensibus dierum 29 cum
 medio conflatos, quod demonstrare facile est, recensentibus, coequantur;
 solaris quippe anni periodus diebus 365 cum quadrantis appendice conficitur;
 lunaris autem mensibus licet 12 composita diebus 11 et quadrante variare
 prehenditur; quae causa est ut menses tres insititios annis octo evolutis
 Graeci Iudaeique interponant; octo siquidem per undecim cum quadrante du-
 cta spatium trimestre componunt. Anni itaque 475 per octennia 59 et men-
 ses tres dividuntur; ex trimestribus itaque unicuique octoeteridi intercalatis
 anni quindecim colliguntur, quos si annis 475 addideris, dubio procul hebdo-
 mades 72 colliges. Nemo itaque nos ceu praecceptis astronomiae parum im-
 butos arguat, qui annum diebus 365 et quadrante componi iam statui-
 mus; non ex veritate quippe inscitia, quin immo exquisitas potius astro-
 nomiae minutias sectati relatae summam in hunc modum subduximus; accu-
 ratiorem vero omnium notitiam consequi cupidis, quod sequitur etiam tan-
 quam in tabula representetur. Annorum unnsquisque dierum omnino 365

ἔστιν ἡμερῶν τξέ' καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς ἑννεακαιδέκατον διαμεθεῖσθαι μέρη τούτων τὰ ε'. μεταξὺ δὲ τοῦ λέγειν τὸν ἐναυτὸν ἡμερῶν τξέ' καὶ τετραμορίου καὶ τῶν ἀπὸ ιθ' τῆς νυκθήμερου μερῶν ε' εἰς τὰ νοέ' ** ἡμέραι τὸ παράλληλόν εἰσιν ζ' καὶ Δετραμόριον. ἔτι γε μὴν τὸν τῆς σελήνης μῆνα κατὰ τὴν ἀκριβεῖς λεπτολογίαν εὐρίσκομεν κθ' καὶ ἡμισίας ἡμέρας καὶ νυκτὸς διαμεθεῖσθαι εἰς μέρη σέ'. τούτων τὰ ο' καὶ ἡμισιὺν ἂ γίνεται ἐνεηκοστοτέταρτα τρία. καὶ ταῦτα περὶ ὀλίγων χρόνων καταγίνεται. συμβαίνει δὲ τῶν ἀπὸ Ἀρταξέρξου βασιλείας ἔτους κ', ὡς ἐν τῷ Ἔσδρα παρ' Ἑβραίοις, ὅπερ καθ' Ἑλλήνας ἦν Ὀλυμπιάδος ὄγδοηκοστῆς τέταρτον ἔτος, μέχρις ἕκτου καὶ δεκάτου Τιβερίου Καίσαρος, ὅπερ ἦν Ὀλυμπιάδος σβ' ἔτος δεύτερον, ἐπισυνάγεσθαι

P. 324 τὰ προειρημένα νοέ', ἂ γίνεται καθ' Ἑβραίους ἔτη νι', ὡς προεῖρηται, τοῦτ' ἔστιν ἑβδομάδες ο', καθὰ προεφητεύθη τῷ Δαυιδ ὑπὸ τοῦ Γαβριὴλ ἢ Χριστοῦ παρουσία. εἰ δὲ τῶ δοκεῖ τὰ β' ε' ἔτη τὰ Ἑβραϊκὰ πλάνην ἐγγεννῶν μετ' ἐκεῖνα εἰς ἡμᾶς ἔτη ι' ἐγγὺς, καὶ οὐδὲν ἐν μέσῳ παράδοξον ἰσότηται. δύναται δὲ καὶ

V. 258 ἡ μία καὶ ἡμισία ἑβδομάς, ἣν ἐπὶ συντελείᾳ παραλαμβάνεσθαι δεῖν ὑπονοοῦμεν, παρηγορεῖν τὸν ἐπιζητούμενον τῶν ε' ἐτῶν καὶ

1. εἰς] καὶ εἰς B. 2. ε'] κέντ' G. κάντα Barber. 4. Lacunam indicavit Scaliger. 7. Post ἡμισιὺν G lacunam indicavit. 7. ἐνεηκοστῶ τέταρτα A. ἐνεηκοστὰ τέταρτα Scaliger. 8. περὶ ὀλίγων χρόνων G. παρ' ὀλίγων χρόνων Scaliger. 10. Vulgo ὄγδοηκοστῶ τέταρτω. Correxerit Scaliger. 16. ἐγγεννῶν B. ἐγεννῶν G. ε'] „διακόσια Barber.” GOLL. σ' B. 19. τὸν B. τὸ G.

numerum intercipit; dici vero et noctis spatio per decemnovennale distributo quinarium eius partem dividendam esse percipimus. Interim vero cum annum diebus 365 et quadrante componi, et ex decemnovennalis quotiens partis quinque . . . . . post annos 475 dies sex cum quadrante ex aequo respondententes emergunt. Insuper vero mensem lunarem dies 29 et medium ad numerandi exquisitiorem peritiam includere reperimus; dieique ac noctis intervallo in partes 215 distributo harum 71 cum media . . . . . quae nonagesima quarta tria consiciant habemus. Et haec brevi temporis spatio colliguntur. Ab Artaxerxis autem imperii anno vigesimo (cuius Esdras Hebraeis laudatus auctor testis est) qui Graeciae Olympiadis 84 quartus fuit, ad Tiberii Caesaris annum decimum sextum, qui Olympiadis 202 anno 4 aequalis est; annos Iulianos 475 septem memoratos, qui Hebraeos 490 iuxta praenotata, componunt, numerantur, id est hebdomadae 70, post quas Christi adventus a Gabriele Danioli praenunciatus est. Hebraici vero anni quindecim aliis adiecti annorum saltem 10 errorem licet non nemini videantur invehere; certe dubium hoc in medium nihil absurdi proferre indubius sum. At quam commode hebdomas una et altera media (quam ad numeri complementum assumendam consuevimus) de annis 15 quaestioni factae medeatur, et terminum reddat breviorum, uno

κουφίσει χρόνον, ὅτι τε συμβολικώτερον αἱ προφητεῖαι ἔξενη-
 γεμέναι τυγχάνουσι δῆλον. ὅπόσον δὲ ἐφ' ἡμῖν, ὁρθῶς οἶμαι
 τὴν γραφὴν ἐδεξάμεθα, ἐπεὶ καὶ συναρτῆσθαι πως ἡγουμένη τῆς
 ὀπτασίας περικοπὴ δοκεῖ, ἧς ἡ ἀρχὴ ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας
 5 Βαλτάσαρ· ἐνθα περὶ τῆς καθαιρέσεως τῆς Περσῶν ἀρχῆς ὑφ' B
 Ἑλλήνων προδηλοῖ, ἣν διὰ τοῦ κριοῦ καὶ τοῦ τράγου προδηλοῖ,
 ἡ θυσία, φησὶν, ἡ ἁρθεῖσα καὶ τὰ ἅγια ἐρημωθήσεται εἰς κα-
 ταπάτημα, ἅπερ εἰς βτ' ἡμέρας περιγραφήσεται. εἰ γὰρ εἰς μῆνα
 τὴν ἡμέραν λογισάμεθα, ὡς ἄλλαχού κατὰ προφητείαν εἰς ἐνι-
 10 αὐτοὺς αἱ ἡμέραι παραλαμβάνονται, καὶ ἄλλως ἀλλαχόθι, ἀνα-
 λύσαντες ὁμοίως τοῖς πρὸ τούτου εἰς μῆνας τοὺς Ἑβραϊκοὺς,
 εὗρομεν ἢν κ' τῆς Ἀρταξέρξου βασιλείας ἀπὸ τῆς ἀλώσεως Ἰε-
 ρουσαλήμ συντελούμενον τὸν χρόνον. ἔτη γὰρ συνάγονται ἑπτε'
 καὶ ἑνιαυτὸς εἷς, ἐν ᾧ τὴν πόλιν ἐτείχισεν ὁ Νεεμίας. τοὺς οὖν
 15 ἑπτε' ἐνιαυτοὺς μῆνας εὗρίσκομεν βτ' Ἑβραϊκοὺς, τῆς ὀκταετίας C
 ἀκολουθῶς τοὺς πρὸς τούτοις ἐμβολίμους τρεῖς μῆνας προσλαμβα-
 νούσης. ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρξου, ὅθεν ὁ λόγος ἐξῆλθεν, οἰκοδομη-
 θῆναι Ἰερουσαλήμ ὁ ἑβδομάδας συντελοῦνται. ἰδίᾳ δὲ περὶ τού-
 των καὶ ἀκριβέστερον ἐν τῷ περὶ ἑβδομάδων καὶ τῆσδε τῆς προ-
 20 φητείας ἀπεδείξαμεν. θωμάζω δὲ Ἰουδαίων μὲν μήπω φρασκόν-
 των ἐληλυθέναι τὸν κώριον, τοὺς ἀπὸ Μαρκίωνος δὲ ἀπὸ τῶν

1. χρόνον] „χρόνους P.” GOLL. 4. ἡ ἀρχὴ] Daniel. cap. 8.
 5. ὑφ' B. ἐφ' G. 6. κριοῦ Scaliger. Vulgo κριοῦ. 8. περι-
 γραφεῖται B. 10. ἄλλως Scaliger p. 78. Vulgo ἄλλος. 12. εὗ-
 ρομεν Scaliger. εὗρομεν vulgo. εὗρομεν B. 14. φ' τῆν Scaliger.
 φ' εἰς τῆν G. 16. τοὺς] τοῖς A. 21. τῶν B. om.

verbo consummationem abbreviet, quod prophetiae symbolis involutae pro-
 ferri soleant, omnino manifestum puto. Sane quantum Minerva dedit,
 scripturam recte me percepisse arbitror; quandoquidem ipsum de visione
 dictum praecedens calculos omnes in summam redigere videtur, cuius ver-
 bis primis ait. In anno tertio regni Baltasar: „quibus de regni Peraa-
 rum, Graecorum armis excidio (quorum regnum utrumque arietis et hirci
 figura designat) vaticinatur;” sacrificium, „inquit,” tolletur, et sancta
 in conculationem deserta fient, quae diebus 2300 circumscriptentur. „Die
 namque in mensem a nobis reputato, prout prophetarum locis aliis dies an-
 norum vice et iterum alibi diversa ab his ratione sumuntur, diebus pariter
 superius memoratis in menses redactis, a capta Hierusalem ad Artaxerxis
 annum vigesimum summam omnem consummatam observavimus. Anni si-
 quidem colliguntur 185, quibus alter, quo Neemias urbi murum circumpo-
 suit, addendus. Hebraicos itaque menses 2300 annos computamus 186,
 quorum octoerides singulae menses tres intercalares ad sese ordine derivant.
 Caeterum ab Artaxerxis tempore quo de reparandis aedibus Hierusalem edi-
 ctum promulgatum est hebdomades 70 complentur. De his vero accuratiorem
 tractatum de hebdomadam et praefata prophetia opusculo privatim exposui-
 mus. Iudaeos autem dominum nondum venisse, Marcionis quoque discipulos

προφητειῶν μὴ προηγορεῦσθαι οὕτω γυμνῶς ὡς ὄψιν τῶν γραφῶν δεικνουσῶν. καὶ μετ' ὀλίγα· συνάγονται δὲ τοίνυν οἱ χρόνοι ἐπὶ τὴν τοῦ κυρίου παρουσίαν ἀπὸ Ἀδάμ καὶ τῆς ἀναστάσεως Δέτη ρεφλά'. ἀφ' οὗ χρόνον ἐπὶ Ὀλυμπιάδα σ' ἔτη ρθβ', ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν ἡμῖν ἀποδέδεικται. 5

Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν αὐτῶν.

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος προημι ἔτους ιδ' τῆς Τιβερίου βασιλείας. καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν Ἑλληνικοῖς ὑπομνήμασιν εὗρομεν ἱστορούμενα κατὰ λέξιν ταῦτα. ὁ ἥλιος 10 ἔξέλιπε. Βιθυνία ἰσείσθη. Νικαίας τὰ πολλὰ ἔπεσεν. αἱ καὶ συναίδει τοῖς περὶ τὸ πάθος τοῦ σωτήρος ἡμῶν συμβεβηκόσιν. γράφει P. 825 δὲ καὶ Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἰγ' ἡμέμασιν αὐτοῖς τάδε· τῷ δ' ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον, καὶ νῦν ὥρα 15 ἕκπτης τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέραι ἐν οὐρανῷ φανῆναι. σεισμὸς τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ. τεκμήριον δ' ἂν γένοιτο τοῦ κατὰ τόδε τὸ ἔτος πεπονθέναι τὸν σωτήρα ἡ τοῦ κυρίου κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου μαρτυρία, ἥτις μετὰ τὸ α' ἔτος 20

1. προηγορεῖσθαι A. γυμνῶς Scaliger. Vulgo γυμνός. 2. δὲ om. G. 3. ἀναστάσεως] κτίσεως m. 6. Εὐσεβίου] P. 370.
11. ἔξέλειπεν B. συναίδει B et P apud Goarum. αἰδέαι G. congruunt Eusebium. 13. Φλέγων B et Eusebium. Vulgo λέγων. τῷ δὲ δ' B. 17. γενόμενος om. G. 18. δολωθεὶς A.

nusquam eius adventum prophetis enunciatum asserentes non possum non mirari." Et post pauca: „anni itaque ab Adam condito ad Christi adventum et eius resurrectionem 5531 colliguntur; a qua temporis epocha ad Olympiadem 250 anni 192, ut in praecedentibus declaratum est, intercurrent."

Eusebii Pamphili de iisdem.

Iesus Christus dei filius dominus noster, sacris prophetarum vaticiniis ita testantibus, anno Tiberii imperantis 18 ad passionem processit, quo tempore in aliis pariter Graecorum commentariis haec verbo tenus reperimus descripta. Sol defecit: Bithynia terrae motu concussa. Nicaeae plures aedes dirutae. Et haec quidem his, quae circa Christi passionem accidere, consonant. Phlegon vero Olympiadum supputator egregius de huiusmodi libro 13 totidem verbis scribit. Anno Olympiadis 202 quarto, maximus, qui hominum memoria existet, solis defectus visus est; incubat nox hora diei 6, ita ut astra medio caelo cernerentur, et ingens per Bithyniam terrae motus maximam Nicaeae partem subvertit. Et haec quidem praefatus vir. Hoc autem anno salvatorem passum argumento est Iohannis stile conscriptum evangelii testimonium, quo post Tiberii annum 15 trionium

Τιβεριόν τριετή χρόνον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διαγένεσθαι μαρ-
 τυρεῖ. κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους καὶ Ἰωσήπος ἱστορεῖ ἐν
 ἡμέρᾳ πεντηκοστῆς κινήσεως καὶ κτύπον ἱερέας ἀντιλαμβάνεσθαι B
 πρῶτον, ἔπειτα φωνῆς ἀθρόας ἐνδοθεν ἀκοῦσαι ἀπὸ τοῦ ἰσω-
 δάτου ἱεροῦ αὐτοῖς ῥήμασιν εἰπούσης, μεταβαίνωμεν ἐντεῦθεν.
 καὶ ἄλλο δὲ τι ὁ αὐτὸς ἀναγράφει Ἰωσήπος, ὡς Πιλάτου τοῦ
 ἡγεμόνος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Καίσαρος τὰς εἰκόνας νύκτωρ
 εἰς τὸ ἱερόν, ὡς περ οὐκ ἦν θέμις, ἀναθέντος, μεγίστου τε θο-
 ρύβου καὶ στάσεως ἀρχὴν ἐμβεβληκότος τοῖς Ἰουδαίοις· ἐνθεν
 10 ἐπιστήσεις πόσαι τὸ Ἰουδαίων ἔθνος διεδέξαντο συμφοραί.

Φλάκκος Ἀσύλαιος τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐπίτρο-
 πος ὑπὸ Τιβεριόν ἐκπέμπεται. πολλὰ δὲ τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους V. 259
 ἐπεβούλευσεν.

Ἵτι μὲν εἰφλά', οὐχὶ δὲ εἰφλύ' ὁ Ἀφρικανὸς λέγων δύο C
 15 σφάλλεται ἔτη κατὰ τὴν ἀψευδοῦ τῶν εὐαγγελίων ὑφήγησιν. πρό-
 δηλον γὰρ ὅτι τῷ λ' ἔτει ἀρχομένῳ που ἢ μικρῷ πρὸς ἢ ἕλαττον,
 διὰ τὸ εἰρημένον, Ἰησοῦς δὲ ἦν ὡσεὶ ἐτῶν λ', παρὰ τῷ μεγάλῳ
 εὐαγγελιστῇ Λουκᾷ, ἐβαπτίσθη, καὶ ἐδίδαξε καὶ ἐθεράπευσε πῦ-
 σαν νόσον καὶ πῦσαν μαλακίαν ἐπὶ τρία ἔτη· ὡς εἶναι τὸν ἀπὸ
 20 τῆς θείας αὐτοῦ συλλήψεως χρόνον ἀρξάμενον τῷ εἰφλά' ἔτει τοῦ
 κόσμου, τῇ πρώτῃ τοῦ πρωτοκτίστου μηνὸς Νισάν, Μαρτίου κέ',

3. κτύπον ἱερέας Scaliger p. 77. κτύπους ἱερέας G. 5. μεταβαί-
 νομεν A. 8. τε om. G. 11. Ἀσύλαιος] Ἀβίλιος Scaliger p. 78.
 Λουκίος Eusebius p. 370. 15. τῶν ἀγίων εὐαγγελίων G.
 16. ἀρχομένῳ B. ἀρχομένον G. ἢ μικρῷ πρὸς] Sic supra p. 25, 5.
 δεκαπέντε καὶ μικρὸν πρὸς. 17. Ἰησοῦς m ex libro Petavii et
 Luc. III, 23. Vulgo αί'. 20. εἰφλά'] εἰφλά' G. 21. νισάν A.
 νησάν B. Νισάν G.

aliud eius praedicationi deputandum asseritur. Eadem quoque tempestate
 motum quendam strepitumque die pentecostes primum sacerdotes percipisse
 auctor est Iosephus; postmodum vero vocem ex intimis templi penetrali-
 bus subito erumpentem audivisse: migremus hinc. Aliud insuper Iosephus
 idem commemorat; praesidem videlicet Pilatum Caesaris imagines (quod
 Iudaeis nefas erat) noctu in dei templum inferentem magni tumultus et se-
 ditionum semina Iudaeis ingressisse. Ex istis quantae Iudaeorum gentem
 exceperint calamitates, agnosces.

Flaccus Abilius Alexandriae Aegyptique praefectus a Tiberio delega-
 tus Iudaeorum genus insidiis frequenter appetiit.

Africanus annos ab orbe condito 5531, non 5533 scribens attempta sancto-
 rum evangeliorum historiae sinceritate annorum duorum errorem admittit. In-
 eunte quippe anno 30, vel nonnihil ante vel paulo post ob magi evangelistae
 Lucae dictum: „Iesus autem erat annorum quasi 30,” ipsum baptizatum fuisse
 manifestum est. Praedicavit subinde et morbum omnem diversique generis
 languores curavit per annos 3, adeoque a divinis eius natalibus annus 31 cum
 anno a mundi conditu 5531 mensis Nisan primi omnium conditi diei primo, Mar-

μέχρι τῆς ζωοποιῦ ἀναστάσεως κατὰ τὴν αὐτὴν συμπεσοῦσαν
 Δ' ἡμέραν κ' Μαρτίου ἐτῶν λγ' καὶ ἡμέρας μιᾶς τῷ ρφα' ἔτει ἀρ-
 ξαμένῃ, ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς μετὰ σώματος Θεορεκῆ
 θείαν ἀνάληψιν ἡμέραι μ'. ἀπὸ δὲ Ἀδάμ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἔτη
 ρφλγ', ἡμέραι μ'. εἰ δέ τις ἀπιστεῖ τοῖς λεγομένοις περὶ τῆς αὐ-
 τῆς πολλαχοῦ λεγομένης ὅτι ἐν αὐτῇ τὸν θάνατον πατήσας ὁ
 κύριος ἡμῶν πρωτοκτίστω ἡμέρα ζωῆν ἡμῖν ἐκ νεκρῶν ἐπήγαγε,
 σκοπεῖτω εἰς τὴν ια' περίοδον τῶν φλβ' κυκλικῶν ἐτῶν κατὰ τὸ
 σιγ' ἔτος τῆς αὐτῆς περιόδου τὴν ιδ' τοῦ παρ' Ἑβραίοις πάσχα,
 καὶ εὔρησει κατὰ τὴν κγ' τοῦ αὐτοῦ Μαρτίου μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ 10

P. 326 παρασκευῆ καταντῶσαν ἐπὶ τὸ σωτήριον πάθος, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν
 ἐκουσίως ὑπέστη, καὶ ταφεῖς ὑπὸ Ἰωσήφ τοῦ ἕξ Ἀριμαθαίας καὶ
 Νικοδήμου ἀνέστη τῇ μετὰ τὴν αὐτὴν παρασκευῆν ἐπιφωσκοῦσῃ
 τρίτῃ ἡμέρᾳ, μιᾶ σαββάτων, πρώτη δὲ τοῦ παρ' Ἑβραίοις Νι-
 σὴν πρώτου μηνὸς, ἧτις ἡμεῖς τῇ κ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς μία καὶ 15
 ἡ αὐτὴ ἐστίν.

Ὁ μὲν οὖν Ἀφρικανὸς συμφώνως τῇ ἀποστολικῇ παραδόσει
 τῷ ρφ' ἔτει τὴν θείαν χρονολογήσας σάρκωσιν, περὶ τὸ πάθος
 καὶ τὴν σωτήριον ἀνάστασιν δυοῖν ἔτεσι διήμαρτε, κατὰ τὸ ρφλα'
 ἔτος τοῦ κόσμου ταύτην συναγαγών. 20

2. ρφα'] „φλδ' P." Goar. ἀρξαμένης G. 3. ἀφ' ἧς B.
 ἀφελς G. τοῦ σώματος G. 4. Ad ἀπὸ Goarus „Desunt haec
 in MS. Pctavii." Nescio quot verba haec dicat. 5. καὶ ἡμέραι m.
 7. ἡμῖν addidi ex B. 8. φλβ' m. ελβ' G. 10. εὔρησει m.
 εὔρησις G. 12. Ἀριμαθίας G. 14. πρώτη BP. πρώτου G.
 18. περὶ] παρὰ G. 19. κατὰ τῷ A. 20. ἔτος B. ἔτει G.

tii 25 procedat comes, usque ad vivificam resurrectionem in eundem Martii
 diem 25 incidentem, quo annos 33 completos et unum insuper diem men-
 di 5534 primo exortum numerabimus, postmodum ad sacram usque et deo
 congruam cum corpore in caelos ascensionem dies 40 ab Adam autem creato
 ad eundem anni 5533 et insuper dies 40 intercessisse ponemus. Verum qui
 de eodem frequentius memorato die relatis fidem abrogaverit, in eo nimi-
 rum oca primum condito die vitam e mortuorum monumentis morte devicta
 velut e fonte vivo salvatorem profudisse, adeat, rogo, cyclicorum anno-
 rum 532 periodum 11 et in ea anno 213 annotato, lunam Hebraici paschatis
 14 signet; subinde procul dubio in mensis Martii diem 23, (qui Paschae
 passionis, quam pro nobis sponte sustinuit, salutaris dies est) illam inve-
 niat incidentem. Christus demum ab Ioseph Arimathicensi et Nicodemo se-
 pulsus die post Parasceuen istam tertio illucescente, primo Sabbati, men-
 sis primi Nisan Hebraici die primo, qui Martii mensis unus ac idem quin-
 tus supra 20 semper est, resurrexit.

Africanus itaque apostolicae traditioni concors divinae incarnat. anno
 in mundi 5500 relato, circa passionem et salutis conciliatricam resurrect.
 eandem in mundi 5531 colligens, 2 annis a verp aberravit.

Εὐσέβιος δὲ ὁ Παμφίλου τὰ ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἀβραάμ γενέ- B
σεως, ἢ κατὰ τοὺς χρόνους Νίνου καὶ Σεμιράμιως τῶν Ἀσου-
ρίων βασιλέων ὠμολόγηται, συντεμῶν ἔτη γρηπ' ἰστοιχείωσα τῷ
Ἑβραϊκῷ ἑξακολουθήσας καὶ τὸν δεύτερον Καϊνᾶν ρλ' ζήσαντα
5 πρὸ τῆς τεκνώσεως μὴ στοιχειώσας, οὗ ὁ Θεὸς εὐαγγελιστῆς
Λουκᾶς μέμνηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν γενεαλογίᾳ, ὡς καὶ ἄλλαχοῦ
λέλεκται. τὸ δὲ καδ' ἡμῶς τοῦτο χρονογραφεῖον ἀπὸ Ἀδάμ ἕως
γενέσεως Ἀβραάμ ἔτη γλβ' περιέχει συμφώνως τῇ Θείᾳ Μωϋ-
σέως γραφῇ καὶ ταῖς γενεαῖς τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. καὶ
10 ἀπὸ τῆς γεννήσεως Ἀβραάμ ἕως τοῦ σωτηρίου σταυροῦ καὶ τῆς C
ζωοποιοῦ ἀναστάσεως βμη' ἔτη συνῆξεν, ἕτινα κατὰ τὸν ἀληθῆ
λόγον ἔτη βσκα' ἡμῖν ἐπιλελόγισται. ἔτη δὲ τὰ πάντα ἐξ Ἀδάμ
εργλ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον εσλβ'. ὅπερ ἀλλότριον πάντη τῆς ἀπο-
στολικῆς παραδόσεως· ὃ καὶ ἐκ παραλογισμοῦ τοιοῦδε πέπονθε
15 πρὸς τοῖς ρλ' τοῦ Καϊνᾶν ἔτεσι καὶ τῶν ἐν τοῖς κριταῖς ἀλλοφύ-
λων ἔτη ρια', παραλείψας τὰ τε τῆς ἀναρχίας καὶ εἰρήνης ἔτη μ' V. 260
καὶ ἔτι τὰ Δαριέου τοῦ καὶ Ἀστυάγου ἔτη ια'.

Πανόδιωρος δὲ τις τῶν κατ' Αἴγυπτον εἰς μοναχὸς, ἱστορι-
κὸς οὐκ ἄπειρος χρονικῆς ἀκριβείας, ἐν τοῖς χρόνοις ἀκμάσας
20 Ἀρχαδίου βασιλέως καὶ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπισκόπου, D

1. δὲ addidi ex P. 2. ἦ] Vulgo ἦ. 4. καϊνᾶν B ut solet. Et
hoc ubique restitui praestat. 6. αὐτὸν B. αὐτῶν G. 7. Vulgo
χρονογράφιον. χρονογραφίον B. Hoc est χρονογραφίον. 8. γλβ']
γχιβ' m. 11. ἀληθῆ] ἀληθινὸν G. 12. ἔτη om. G. ἐπι-
λελόγισται P. ἐπιλόγισται G. 15. καὶ τῶν — ἀλλοφύλων m. καὶ
τὸν — ἀλλόφυλον G. 17. ἔτι B. ἔτη G. καὶ add. B.

Eusebius Pamphili ab Adam condito ad ortum Abrahae vel ad Ninū Semiramisque aetatem brevius intervallum positurus Hebraicum codicem praevidens sequutus annos 3184 collegit; Cainan autem nominis istius secundum ante procreatam a se sobolem annos 130 vixisse creditum, de quo sacer evangelista Lucas scripto generis Christi laterculo mentionem habuit, prout alibi exposuimus, in numerum omnino non retulit. Haecce vero nostra Chronographia divinae Mosis scripturae generisque Christi Lucae evangelio contenti concors futura descriptioni ab Adam productae ad Abraham diem natalem annos 3312 complectitur; et ab Abrahae rursus exortu ad crucem salutis autricem ad passionem et ad vitae reparatricem resurrectionem annos collegit 2048, qui nobis ex germana temporum ratione 2221 summam numerati sunt. Annorum igitur ab Adam conditu omnium collectio 5533 ex Eusebii calculis 5232 reddit, quod ab apost. traditione recedit penitus, quodque ex admissis circa Cainan annos 130 ac insuper ex annorum 111 allophyolorum dominatu ab eo praetermisso ex Iudic. lib. adscribendorum, nec non ex interregni pacisque aliorum 40 et ex Darji Astyagis quoque dicti annorum 11 omisorum errore passus est.

Porro Panodorus ex Aegypti monachis nonnullus temporum rationis et historiae non indiligens scrutator, qui Arcadii Imperatoris et Theophili

ἀλήθειαν ἀσπασάμενος ἐν πολλοῖς, ζ' διήμαρτεν ἔτεσιν, ἐλθὼν εἰς τὴν σωτήριον σάρκωσιν τῷ εὐχ' ἔτει ταύτην συλλογισόμενος. ἡ δὲ αἰτία τοῦ σφάλματος αὐτοῦ γέγονεν οὕτως· ἐπὶ γὰρ τὸ πρῶτον ἔτος Φιλίππου τοῦ Ἀριδαίου τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα βασιλεύσαντος Μακεδόνων α', καθ' ὃ ἔτος καὶ ὁ Κλαύδιος 5 Πτολεμαῖος τὴν τῶν προχείρων κανόνων ψηφηφορίαν ἐπέζητο, ἀρχὴν Αἰγυπτιακοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ ἔτους κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Θῶθ μηνὸς παρ' Αἰγυπτίοις λεγομένου κθ', τοῦ Ἀγούστου P. 327 μηνὸς οὖσαν ἀποκαταστατικὴν, ὁμόχρονον ὁμολογουμένως ἔστι τῷ ερο' ἔτει τοῦ κόσμου. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ πρώτου ἔτους Φι-10 λππου μέχρι τῆς καθαιρέσεως Κλεοπάτρας ἔτη κατὰ ἀστρονομικῶδες κανόνας ἐπισυνάγεται σθ'. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ερο' κοσμικοῦ ἔτους ἔτη γίνονται εὐξ' ὑπὸ Ἀδάμ ἕως καθαιρέσεως Κλεοπάτρας κατὰ τοῦτο, ὅπερ οὐ συνάδει τῇ ἐκκλησιαστικῇ παραδόσει, ὡς πρὸς τὸ μγ' ἔτος Ἀγούστου Καίσαρος, ἥρκα ὁ κύριος ἡμῶν ἰσαφ-15 κώθη. μόνα γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καθαιρέσεως καὶ ὑποταγῆς Αἰγύπτου μγ' ἔτη λέγεται βεβασιλευκῆναι παρὰ τοῖς μαθηματικῶς Βδ Ἀγούστος, ὅπερ εἰ δῶμεν ἀληθεύειν, εὐρεθήσεται κατὰ τὸ εφε' ἔτος τοῦ κόσμου τελευτήσας ὁ Ἀγούστος. τὸ δ' αὐτὸ εἴσται τῆς τοῦ σωτήρος ἡλικίας. ἀλλ' ὅτι μὲν ἔστι πρόδηλον, ὅτι 20

1. διήμαρτεν ζ' B.	4. ἀριδαίου B.	6. ψηφηφορίαν A. ψηφηφορίαν G.
9. ἀποκαταστατικῆν G.	12. ἐπισυνάγεται B. συναίγεται G.	15. „Foran ὡς πρὸς τοῦ μγ'. ἔτους" m.
13. εὐξ' A.	18. εἰ δῶμεν m. ἴσμεν εἰ G.	
τὸ εφε' ἔτος B.	τῷ εφε' ἔτει G.	

Alexandriae antistitis aetate vicens veritatem in plerisque attigit, ad Christi ortum salutis nostrae parentem historia deducta, eodemque in annum 5493 relecto totis septem annis a vero deflexit. Haec autem fuit admitti ab eo erroris causa. Ad annum siquidem Philippi Aridaei post Alexandrum Macedonem Macedonibus imperantis primum, ad quem pariter annum Claudius Ptolemaeus expeditarum regularum computum figendum decrevit, ipse cum Aegyptiaci tum pariter anni Graeci mensis Thoth Aegyptiis dicti die primo (qui Augusti 29 est, et novae periodi reparatur) aequale statim ducendum initium, et mundi natalibus annum 5170 principium libet ducendum omnium testimonio probatum est. Ab eiusdem vero Philippi anno primo ad Cleopatrae cladem ultimam ex astronomicorum canonum calculis anni colliguntur 294, quam ob rem a mundi anno 5170 ad eversum Cleopatrae regnum anni fiunt 5463, quae summa eadem, iuxta hoc assertum, ab Adami condita ad terminum eundem colligenda, quod certe ecclesiasticae traditioni nulla tenus consonat; ita namque fit, ut annus Augusti tertius supra 40, quo dominus noster carnem suscepit, loco sibi debito anterior multo veniat obviam; a devicta quippe Cleopatra et subacta Aegypto annos duntaxat 43 imperasse a mathematicis Augustus asseritur; quibus, cum vero, si praeberimus fidem circa mundi 5505, qui salvatoris aetatis quintus est, vita functus Augustus idem reperietur. Et hoc quidem nulli non manife-

δὲ κατὰ τὸν *Αὐγούστου Καίσαρος Θάνατον* ἰὲ ἔγγυς ἦγεν ἔτος ὁ κύριος καὶ κατὰ τὸ ἰὲ ἔτος *Τιβερίου Καίσαρος* ὡσεὶ ἐτῶν ἦν λ', ὡς τὰ λόγια, καὶ τοῦτο προφανές. ἔσται ἄρα ὁ μὲν *Αὐγούστου Καίσαρος Θάνατος* μεταξύ που τοῦ *ἐφιδ' κοσμικοῦ ἔτους* καὶ τοῦ *ἐφιε'*, ἢ δὲ ἀρχῆ τῆς ὅλης βασιλείας αὐτοῦ τῷ *ἐννη'*. *Πανόδιωρος* δὲ τῇ *μαθηματικῇ ἑξακολουθῶν* ἐκδύσει τὴν μὲν ἀρχὴν τῆς *Αὐγούστου βασιλείας* τῷ *ἐννα'* ἔτει τοῦ κόσμου ἐστοιχείωσεν, τὸ δὲ τέλος τῷ *ἐφς'*, τὴν δὲ σωτήριον γέννησιν τῷ *ἐυή'*, οὐ καλῶς διανοησάμενος.

10

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ, *ἐφλδ'*.Τῆς *Θείας σαρκώσεως* ἔτη λδ'.

Πρώτη ἡμέρα τούτου τοῦ ἔτους, *Μαρτίου κέ'*, ἡμέρα κυριακῆ, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἀνέστη τριήμερος, καὶ ᾤφθη πρῶτον ταῖς *μυροφόροις*, ἔπειτα τοῖς 15 ἀποστόλοις, οὓς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ἔθνη διδάσκειν τὰ περὶ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος δόγματα, ἀναληφθεὶς εἰς Δοσφρανὸς τῇ μ' ἡμέρα, *Μαΐου γ'*, καὶ πέμψας αὐτοῖς τὸ παράκλητον πνεῦμα, τῇ ἀγία πεντηκοστῇ ἡμέρα, διαμερῶν αὐτοῖς γλώσσας πυρίνας καὶ τὰ λοιπὰ *Θεῖα χαρίσματα*. Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ τῷ ἀδελφοθέῳ καὶ Ἰωάννῃ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν λοιπῶν ἀποστόλων ἠγείσθαι προσέταξεν ὁ κύριος, ὡς ἂν μὴ ἐπιδικάζοιν-

4. που τοῦ addidi ex BP.

6. μαθητικῆ B.

10. ἔτος AB.

11. ἐτη] ἔτει G. ἔτος AB.

stum. Quod autem dominus circa Caesaris Augusti mortem annum circiter decimum quintum iam attigisset et circa Tiberii Caesaris quintum ac decimum aetatis propriae tricesimum numeraret, sacris scripturae verbis id attestantibus constat. Illud quoque a dubio procul est Augusti Caesaris mortem inter mundi 5514 et 5515 auditam, imperii vero totius primordia ad annum 5458 revocanda. Caeterum Panodorus mathematicorum sectator institutorum nullo certo ductus indicio imperii quidem Augusti principium anno 5451, finem vero 5506 et tandem salutis reparatorem ortum 5493 inscripsit.

ANNI MUNDI 5594.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 34.

Die anni praesentis primo, Martii 25, qui dominicus extitit, dominus noster et deus Iesus Christus triduo sepultus, a mortuis resurrexit, et pigmentiferis mulieribus primum, deinde apostolis visus, illos in nationes diversas sanctae et unius naturae trinitatis fidem annuntiaturus delegavit; die vero 40, id est Maii 3, in caelos assumptus est; et sacro pentecostes die cum spiritu paracletum in eos immisisset, una cum divisus in eodem linguis reliquas impertivit gratias. Caeterum Petro et Iacobo domini fratri et Ioanni, ut reliquis praecessent apostolis ac de gloriola ne decertarent ad invicem sedulo post

- V. 261 το δόξης· οἱ καὶ πρῶτον Ἱεροσολύμων εἶλαντο τὸν αὐτὸν Ἰάκωβον, ὡς φησι Κλήμης ἐν ἕκτῳ τῶν Ὑποτυπώσεων· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐν ζ' συνωδά φησιν ὧδε· Ἰακώβῳ τῷ δικαίῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ
- P. 328 Πέτρῳ μετὰ τὴν ἀνάστασιν παρέδωκε τὴν γνῶσιν ὁ κύριος. ὅτι τοῖς λοιποῖς παρέδωκαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀποστόλοι τοῖς ο', ὡν εἷς ἦν πρῶτος ἐπίσκοπος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλδ'.

Τῆς Θείας καὶ ὑπερενδόξου σαρκώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτη λδ'. 10

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας οἱ μαθηταὶ ἐπηρώτων τὸν κύριον ἐν Βτῷ ὄρει τῶν ἑλαιῶν εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθίστανεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καθίσταται. 15

Δύο ἦσαν Ἰάκωβοι, ὁ τε ἀδελφόθεος υἱὸς ὦν τοῦ Ἰωσήφ, ὁ λεγόμενος δίκαιος, περὶ οὗ καὶ Παῦλός φησιν· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου, ὃς κατὰ τοῦ πτερυγίου βληθεὶς ὑπὸ Ἰουδαίων ξύλῳ πληγεὶς γναφικῶς τελειοῦται· καὶ ἕτερος ὁ ἐκμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πρῶτος εἰς ἀποστολήν. 20

13. τῷ τοῦ G.

ascensionem mandavit dominus. Hi Iacobum Hierosolymorum primum episcopum delegere, ut auctor est Clemens Hypotyposeon 6, idemque in 7 consono refert in haec verba. Post ascensionem Iacobo Iusto, Ioanni et Petro iudicium et discretionis vim dominus contulit; illi vero caeteris, reliqui apostoli septuaginta discipulis, e quorum numero Iacobus domini frater Hierosolymorum primus extitit episcopus impertierant.

ANNI MUNDI 5534.

DIVINAE ET PRAE CUNCTIS GLORIOSAE D. N. I. CHRISTI INCARNATIONIS ANNI 34.

Diebus iisdem in olivarum monte dominum interrogabant discipuli: num hoc tempore regnum Israëli restitues?

Eodem anno Iacobus frater domini primus Hierosolymorum episcopus instituitur.

Uno Iacobi nomine duo fuere nuncupati, dei nimirum frater et Ioseph filius, cognomento Iustus, de quo Paulus scribit: alterum apostolorum vidē neminem nisi Iacobum domini fratrem; qui e templi pinnaculo praecipuus ab Iudaeis deturbatus, fullonis fuste martyrio consummatus est; et alter Iosannis theologi frater apostolatu prior, cui apud abscissum fuit.

Ματθίας εἰς τῶν ο' μαθητῶν τοῦ κυρίου κληροῦται δι' εὐ- C
χῆς καὶ ἐπιθέσεως χειρῶν τῶν μακαρίων ἀποστόλων ἀντὶ Ἰουδα
τοῦ προδότου.

Ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν, δοκεῖ μοι, πρὸς ὑπερησίαν τῶν ἀδελφῶν
5 ὑπὸ τῶν ἀποστόλων κατεστάθησαν. ὢν πρῶτος ἦν Στέφανος ὁ
πρῶτος μετὰ τὸν σωτήρα παρὰ τῶν κυριοκτόνων λιθοβοληθεὶς
καὶ τὸν φερόνυμον ἄξιως ὑπενεγκάμενος στέφανον ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἰουδαίων γ' ἀλλόφυλος Ἡρώδης υἱὸς Ἡρώδου ἔτη κδ'.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Πιλάτος μετὰ τὴν στάσιον Ἰουδαίων διὰ τὰς
10 Καίσαρος εἰκόνας τὸν λεγόμενον Κορβωνῶν, ἤτοι ἱερὸν θησαν- D
ρὸν, εἰς ὑδάτων καταγωγὴν ἐδαπάνησε, καὶ αὐθις στασιάζειν
ἤρᾳκαζεν.

Ὁ δ' αὐτὸς Πιλάτος Τιβερίῳ τὰ κατὰ τὸν σωτήρα ἀναγαγὼν
καὶ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος ἐκίνησεν εἰς ἔρωτα πίστεως, Τι-
15 βερίος τε πρὸς τὴν σύγκλητον ἐκοινολόγησατο περὶ τῆς εἰς Χρι-
στὸν πίστεως. τῆς δὲ μὴ πειθομένης, ἀλλὰ μωρίαν ἠγουμένης
τὸ κήρυγμα τοῦ σταυροῦ, ὁ αὐτὸς θάνατον ἐψηφίσατο κατὰ
τῶν διωκτῶν τῶν Χριστιανῶν, ὡς Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ.

Σηιανὸς ἑπαρχὸς Τιβερίου Καίσαρος περὶ τελείας ἀπωλείας
20 τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων πολλὰ συνεβούλευε τῷ Καίσαρι, ὡς
Φίλων Ἰουδαῖος ἐξ Ἀλεξανδρείας διάγων ἱστορεῖ ἐν τῇ δευτέρᾳ P. 329
τῆς περὶ αὐτοῦ πρεσβείας.

5. ὦν add. B. 8. γ' om. G. 10. ἱερὸν] θεῖον G. 18. ὡς
Τερτυλλιανὸς Scaliger p. 78. ὅστις τυλλιανὸς vulgo. Vide Euse-
bium p. 371. 19. σηιανὸς BP. σιανὸς A. Σειανὸς G. 20. συνε-
βούλευεν AB. συνεβούλευσαν G. 21. ὁ Ἰουδαῖος G. τῇ δευτέρᾳ
τῆς περὶ αὐτοῦ B. τῇ β' τῆς περὶ αὐτῶν A. τῷ β' τῆς περὶ αὐτὸν G.

Matthias ex 70 discipulis unus per orationem et B. apostolorum manus
impositionem proditoris Iudae vices sorte assequitur.

Diaconi numero septem fratrum, reor, ministerio ab apostolis conse-
crati sunt; Stephanus eorum primus extulit, qui post salvatoris mortem a
domini parricidis lapidibus obrutus congruam nomini coronam eius amore
adipiscitur.

Iudaeorum rex alienigena Herodes alterius Herodis filius annis 24.

Kodem anno sedata, quae imaginum causa excitata fuerat, Iudaeorum
seditione, sacrum aerarium, Corbonam dictum, struendis aquae ductibus
Pilatus exhausit; ex quo Iudaeis novorum tumultuum auctor fuit.

Idem ipse Pilatus, quae de Christo et dogmatibus Christianis erant,
ad Tiberium relatis, aliquem in eo fidei sensum excitavit. Tiberius de
habenda in Christum fide cum senatu contulit, quam eo repudiante, quin
immo crucis praeconium stultitiam decernente, ipse Christianorum persecu-
tores morte plectendos lata sententia, ut Tertullianus refert, pronuntiavit.

Seianus Tiberii Caesaris praefectus de integro Iudaeorum generis ex-
terminio eidem Caesari plura suggestit, rem totam enarrantem Iudaeo cive
Alexandrino libro de legatione sua secundo.

Γάιος εαυτὸν ἀποθεοῖ.

Ὁ αὐτὸς τὴν γυναῖκα Μεμμίου Ῥηγούλου λαβὼν πατέρα ταύτης τὸν ἴδιον ἄνδρα Μέμμιον λέγειν εἶναι ἠγάπησεν.

Ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ Ἡρώδου τοῦ τετραράρχου κατὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τῆς ὅλης ἐκκλησίας ἐπιβουλή. 5

V. 262

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλέ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λε'.

B Πέτρος καὶ Ἰωάννης εἰς τὸ ἱερόν ἀνιόντες τὸν ἐκ γενετῆς χωλὸν ἐθεράπευσαν.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλζ'.

10

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λζ'.

Τὰ κατὰ τὸν Ἀνανίαν καὶ Σαπφείραν ἐν Ἱερουσαλήμ προχθέντα Πέτρω.

Θωμᾶς Θαδδαῖον εἰς Ἔδεσαν καὶ Ἰούδας κατὰ θεῖον χρησμὸν ἐξέπεμψαν εὐαγγελίσασθαι. δες τὸν τε Ἀῦγαρον ἰασάμενος 15 ἐν λόγῳ κυρίου, καθὼς καὶ προέγραψεν αὐτῷ ὁ σωτὴρ πέμψας καὶ τὸν ἅγιον αὐτοῦ χαρακτῆρα λέγων ὅτι μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι με, ἀποστέλλω σοὶ τινὰς τῶν μαθητῶν μου, ἵνα ἰάσωνται σου τὸ πάθος καὶ ζῶν σοὶ καὶ τοῖς σοῖς παρὰ σχωσι. καὶ τοὺς αὐτό-

2. Vulgo Ρηγούλου. μεμμιορηγούλου AB. 4. ἐπὶ] ὑπὸ G.
6. ἔτος A. 8. γεννητῆς AB. 10. ἔτος B. 11. ἔτη om. A.
14. Θαδδαῖος G. 18. ἰάσωνται A. ἰάσονται BG. σου τὸ
πάθος B. σοὶ τοῦ πάθους A. σὶ τοῦ πάθους G. 19. σοῖς] σοὶ B.

Caius deorum collegio sese ipsum accenset.

Idem accepta sibi Memmii Reguli uxore, Memmium virum eius se patrem dicere coegit.

In apostolos et universam ecclesiam Herodis tetrarchae iussu Hierosolymis exorta conspiratio.

ANNI MUNDI 5535.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 35.

Petrus et Ioannes in templum ascendentes claudum ex matris utero curaverunt.

ANNI NUNDI 5536.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 36.

Acta Petri circa Ananiam et Sapphiram in Hierusalem.

Thaddaeum Christi fidem annunciatum Thomas et Iudas divino iussu miserunt Edessam. Hic morbo liberavit Augarum, prout datis prius litteris missaque vultus effigie scripserat salvator dicens: discipulorum meorum nonnullos infirmitatem tuam curaturos, tibi tuisque vitae futuros auctores e terris in caelum receptus ad te mittam. Cunctos proinde illius cives verbis

θι πάντας ἐφώτισε λόγοις καὶ ἔργοις, ὃν ἡ πόλις ἅπασα μέχρι νῦν εὐσεβεῖ τὸν αὐτὸν ἀχειροποίητον δεσποτικὸν σέβουσι χα-
ρακτῆρα.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφλζ'.

5 Τῆς Θείας καὶ ὑπερκοσμίου σαρκώσεως ἔτη λζ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει διωμοῦ κατὰ τῆς ἐκκλησίας γενομένου πολ-
λοι μὲν τῶν πιστῶν διεσπάρησαν, πρὸς οὓς πρώτην ἔγραψε κα-
θολικὴν ἐπιστολὴν Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, τοῖς ἐν τῇ διασπορᾷ
τοῦτο ἐπιγράψας. D

10 Στέφανος δὲ ὁ πρωτομάρτυς ἀπόστολος καὶ πρωτοδιάκονος
λίθοις ἀηρέθη, Σαύλου τοῦ μετὰ ταῦτα διὰ Θεοπτίας ἐπιστρέ-
ψαντος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, συνεργοῦντος τοῦ σωτήρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Παῦλος μεταβληθεὶς ὁ μέγας ἀπόστολος καὶ ἐν Λαμασκῷ
φωτισθεὶς ὑπὸ Ἀνανίου φρυγὰς ἦκεν εἰς Ταρσὸν διδάσκων τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ, κἀκεῖθεν πάλιν εἰς Ἀντιόχειαν.

Φίλιππος εἰς τῶν ἑπτὰ σὺν τῷ πρωτομάρτυρι προχειρισθέντων
εἰς διακονίαν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ἐν τοῖς διασπαρείσει γενόμενος
ἀπὸ Ἱερουσαλήμ κατελθὼν εἰς Σαμάρειαν δυνάμεως θείας ἐπλη- P. 390
20 ρώθη, ὥστε καὶ Σίμωνα τὸν μάγον καταπλαγέντα τοῖς θαύμα-
σιν αὐτοῦ προσελθεῖν ἕμα τοῖς ἑταίροις καὶ τῷ Φιλίππῳ μαθη-

2. δεσπότην σέβουσα G. 5. καὶ ὑπερκοσμίου add. B. 7. ἔγρα-
ψε B. ἔγραψαν G. 8. τοῖς B. τοῖς G. 21. ἅμα] σὺν G.
ἑτέροις G.

et factis edocuit. Characterem non hominis manu, sed arte caelesti ex-
ptum urbs universa ad hodiernum usque diem pietate vel maxima colit.

ANNI MUNDI 5537.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 87.

Hoc anno persecutione in ecclesiam excitata, fidelium plerique dispersi
sunt, (ad quos fidelium in dispersione constitutorum praefixo titulo) ca-
tholicam epistolam Iacobus frater domini scripsit.

Stephanus martyr et diaconorum primus, Saulo divina visione et do-
mino nostro Iesu Christo operante ad fidem ante anni exitum converso, la-
pidibus necatus est.

Paulus in virum alium mutatus apostolus magnus Damasci salutis fonte
ab Anania lustratus, Tarsum dei verbum praedicaturus venit et exinde
Antiochiam repetiit.

Philippus ex septem, qui cum protomartyrē ad ministerium ab aposto-
lis ordinati fuerant, unus, dispersionis calamitate actus, Hierosolymis re-
lictis Samaritaniam profectus, iis a deo virtutibus cumulatus est, ut Simon
magus editis ab eo miraculis stupefactus cum aliis fidei doctrina a Philippo

τευθῆναί τε καὶ βαπτισθῆναι δολερῶς. ὅθεν καὶ ἰπ' αὐτοῦ μέγρι
 πῶν ὑποκρινόμενοι βαπτίζεσθαι πάντη τῶν θείων ἐντολῶν καὶ
 δογματίων εἰσὶν ἄλλοτριοι, μὴ δεχόμενοι τὸν περὶ ἀναστάσεως
 λόγον μηδὲ τὸν ὁρῶμενον κόσμον Θεοῦ λέγοντες εἶναι, πῦσαν
 Θεοβδέλωντον αἰσχουρογίαν μετερχόμενοι. τούτοις ἑαυτὸν πατέρα 5
 μὲν καλεῖσθαι τοῖς ἀθλοῖς παραδέδωκεν, εἰκόνι τε Διὸς ὀνόματι
 Βπροσκυνεῖσθαι, τὴν δὲ σὺν αὐτῷ κόρονην Ἑλένην ἀντὶ Ἀθηναῶν
 προσκυνεῖσθαι ἐδίδαξεν ὁμοίως τῇ αὐτῇ εἰκόνι. Ἰουδαίους δὲ
 Χριστὸν ἑαυτὸν ἔλεγεν εἶναι καὶ οὐχὶ πατέρα.

Τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος Ἰάκωβος ὁ 10
 ἀδελφότητος ἔτη κη'.

Ῥωμαίων βασιλεὺς δ' Γάιος Καλλιγούλας ἔτη γ'.

V. 263

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ φηλ'.

C

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λζ'.

Πόντιος Πιλάτος ἐπὶ Γαῖου Καίσαρος ποικίλαις περιπεσὼν 15
 συμφοραῖς, ὡς φασιν οἱ τὰ Ῥωμαίων συγγραψάμενοι, αὐτοφο-
 νευτῆς ἑαυτοῦ ἐγένετο.

Γάιος Καλλιγούλας ἔκγονος Τιβερίου πολλοὺς ἀναίτιως τῆς
 γερούσιας ἀνέλων.

Ὁ αὐτὸς τὰς ἰδίας ἀδελφὰς κατὰ νήσους φυγαδεύσας. 20

1. τε om. G. 2. πῶν B. τοῦ πῶν G. 6. ἀθλοῖς P. ἐθλοῖς G.
 παρέδωκεν G. 11. κη' B. η' G. 13. τοῦ κόσμου ἔτος B.
 14. τῆς A. τῆς δὲ G. Aberat ἔτη. ἔτος add. B. 18. ἀνα-
 τίους G.

instrueretur, et ficto animo baptismum exciperet; ex quo qui ficte modo
 baptismo lustrantur, a divinis praeceptis et doctrina alieni, vel reiecta de
 resurrectione fide, mundum hunc oculis hominum subiectum dei potestati
 non adscribunt et deo quodvis exosum et turpe facinus admittant, eius cen-
 sentur asseclae. A perditis huiusmodi hominibus patrem se vocari ac le-
 vis simulacro coli, Helenam vero coniunctum sibi scortum Minervae no-
 mine et erecta pariter eius imagine adorari voluit. Iudaeis porro audite-
 ribus patrem se nusquam, sed Christum esse profitebatur.

Hierosolymorum ecclesiae primus episcopus Iacobus frater domini an-
 nis 8.

Romanorum Imperator 4 Caius Caligula annis 3.

ANNI MUNDI 5537.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 37.

Pontius Pilatus diversis calamitatibus sub Caio Caesare agitatus, a-
 bimet, testibus Romanarum rerum scriptoribus, mortem conscivit.

Caius Caligula Tiberii privignus e senatu plures innocentes sustulit.

Idem sorores proprias exules in diversas insulas egit.

Ὁ αὐτὸς τοὺς ἐν ἔξορίαις ἀνελὼν ὑστερον ὑπὸ τῶν ἐν στρα-
 τείαις ἐπισήμων ἀηγήθη.

Οὗτος καὶ τὸν Ἰούλιον Κανὸν ἕνα τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων
 ἀνείλε, περὶ οὗ παράδοξον Ἑλλησιν, ὡς δοκῶ, πέπλασται. ἀπα-
 5 γόμενος γὰρ πρὸς τὸ θανεῖν ἀταράχως λέγεται τιμὴ τῶν ἐταίρων
 Ἀντιόχῳ τοῦνομα Σελευκεῖ συνεπομένῳ προσειπεῖν ὡς ἐντεύξεται
 αὐτῷ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα μετὰ τὴν ἔξοδον καὶ διαπορήσει τι
 τῶν σπουδῆς ἀξίων, καὶ ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ἐκτος εἰς τῶν
 ἐταίρων ὑπὸ Γαῖου φονευθήσεται. ἃ καὶ γέγονε, τοῦ μὲν ἀναι-
 10 ρεθέντος τριταίου, τοῦ δὲ Ἀντιόχου τὴν ἐποψίαν εἰπόντος τῆς
 νυκτὸς ὅτι φανείς Ἰούλιος Κανὸς τὰ περὶ διαμονῆς τῆς ψυχῆς καὶ
 καθαρωτέρας φωτὸς μετὰ τὴν ἔξοδον διεγήσατο. ταῦτα Πλού-
 ταρχος ὁ Χαιρωνεὺς ἱστορεῖ.

Ἰουδαίων ἀλλόφυλος δ' Ἡρώδου παῖς Ἀγρίππας ἔτη ζ'.

15

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ εφλθ'.

P. 331

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λθ'.

Ἀγρίππας Ἡρώδου παῖς ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος φρουρηθεὶς
 διὰ τὰς κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς κατηγορίας καὶ ἀνεθεὶς τῶν δε-
 σμῶν ὑπὸ Γαῖου Καίσαρος βασιλεὺς Ἰουδαίων ἐκπέμπεται. Ἡρώ-
 20 δης δὲ ὁ τούτου πατήρ ἐν Λουγδόνῳ τῆς Γαλατίας ἐξορισθεὶς

1. στρατίαις B.	3. κανὸν P. Κανὼν G.	στωϊκῶν A. ἱστοι-
κῶν B. Στοϊκῶν G.	5. ἐτέρων B.	10. τριταίου BP. τριτίου G.
12. καθαρωτέρον G.	13. χειρωνεὺς A. Χαιρωνεὺς B.	Χαιρωνεὺς G.
15. τοῦ κόσμου AB.	16. ἔτος AB.	20. Λογδόνῳ G. Λογγ-
δόνην Scaliger p. 78. Γαλατίας] Vulgo Γαλιλαίας. Γαλλίας Scaliger.		

Ex iis qui in exsilium deportati fuerant pluribus interfectis, ipse de-
 mum a Praetorianis necem tulit.

Hic Iulium Canum pariter Stoicum philosophum luci exemit, de quo
 res' fidem omnem, ut ego quidem reor, superans a Graecis conficta est.
 Ad necem etenim abductus Antiocho cuidam Seleuciensi socio sequenti mente
 imperturbata praedixisse fertur, se proxima post obitum nocte affuturam
 et quaestionem studio dignam cum eo agiturum; Rectum insuper sociorum
 alterum a Caio post dies tres occidendum; quae omnia probavit eventus;
 hoc quidem luce tertia sublato, Antiocho vero nocturnam visionem refe-
 rente; ipsum nempe Iulium Canum a se conspectum de animae immortali-
 tate et ad puriorem lucem transitu post obitum secum disseruisse; quorum
 Plutarchus Chaeronensis auctor est.

Judaeorum rex 4 alienigena Agrippa, Herodis filius, annis 7.

ANNI MUNDI 5539.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 39.

Agrippa filius Herodis in proprium patrem causam apud Tiberiam di-
 cens, vinculis adstrictus, itaque solutus a Caio Caesare Iudaeorum rex de-
 claratus est. Huius pater Herodes Lugdunum Galliae in exsilium una cum
 Georg. Syncellus. I.

ἐν ἰσχάτῃ πενία σὺν Ἡρωδιάδῃ τῇ μοιχαλλίδι θνήσκει. τὴν γὰρ ὀρχησαμένην κόρην ἐπὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ μεγάλου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ζῶσαν κατέκειεν ἡ γῆ.

B Φλάκκος Ἀβίλιος Αἰγύπτου ἑπαρχος παντοίας συμφοραῖς τὸ Ἰουδαίων ἔθνος καθυπέβαλε. 5

Γάϊος ἀνδριάντα ἑαυτοῦ Διδῶς ἐπιφανοῦς καλουμένον ἐν ταῖς Ἱεροσολύμοις ἀναθεῖναι Πειτριῶν τῷ Συρίας ἐπάρχῳ προσέταξε.

Ὡλων ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγεγραμμένῳ λόγῳ Φλάκκῳ ὅτι πρεσβείαν ὡς περὶ Ἰουδαίων πρὸς Γάϊον ἐποίησατο, ὑπὲρ ὧν Φλάκκος Ἰουδαίους ἐπιβουλεύων εἰκότων καὶ ἀνδριάντων καὶ βρωμῶν ἀναθέσει τὰς συναγωγὰς ἐμίανε. τότε καὶ ὁ τῶν Ἀλεξανδρίων δῆμος συνεπιθήμενος ποικίλως Ἰουδαίους ἐκόλασεν.

C Ἰώσηπος καὶ Ὡλων ἱστοροῦσιν ἐν ταῖς ἀπανταχοῦ συναγωγαῖς Ἰουδαίων ἀνδριάντας καὶ εἰκόνας Γαῶ καὶ βρωμῶς ἀπειθῆναι. 15

Τούτοις τοῖς χρόνοις Σίμων ὁ μάγος Σαμαρεὺς ἐκ κείνης Γιθῶ τῆς Σαμαρείας ἀναφανείς πολλοὺς ἐξηπάτησε σημεῖοις καὶ τέρασι ψεύδους, πρὸς δὲ Ὀλιππος, εἷς τῶν ἄμα Στεφάνῳ τῷ πρωτομάρτυρι, πρῶτος ἐνοστὰς κατήσχυεν μετὰ τὴν Στεφάνου τελειώσιν περιύγων ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ, ἥλικα λέγεται πρῶτος 20

1. μοιχαλλίδι B. μοιχαλίδι G. 2. τῆς ἀποτομῆς B. τῆ ἀποτομῆς G.

4. Vulgo Φλάκκος Αἰγύλιος. Emendatum ex Eusebio p. 372.

5. καθυπέβαλεν A. 6. καλουμένον BP. καλουμένῳ G.

7. ἀναθεῖναι] ἀθῆναι AB. 8. 9. Vulgo Φλάκκῳ et Φλάκκος. Vide Eusebium p. 372. 11. ἀνεθέσει B. τότε καὶ] καὶ om. G.

12. ποικίλως B. ποικίλλως A. ποικίλως G. 17. γιθῶ B. γιθῶ A. Γιθῶν G. ἐξηπάτησεν B. ἐξηπάτα G. 18. ἄμα] ἄμα τῷ G. 19. κατήσχυεν B. κατέσχυεν G.

Herodiade moecha missus, extrema paupertate pressus obiit; puellam autem choreis ac magni prophetae praecursoris et baptistae Iohannis capitis abscissione celebrem terra vivam absumpsit.

Flaccus Avilius Aegypti praefectus omni calamitatum genere Iudaeos vexavit.

Caius imaginem suam Iovis Illustris vocatam Hierosolymis dedicari Petronio Syriae praefecto in mandatis dedit.

Philo opusculo, cui Flaccus nomen dedit, ad Caium pro Iudaeis legationem subisse narrat, quod Flaccus Iudaeis insidiatus altarium, imaginum simulacrorumque profanis consecrationibus eorum synagogas infecisset. Huius causa Iudaeorum integram perniciem molitus Alexandrinorum populus plures eorum variis poenis afflixit.

Iosephus et Philo simulacra, imagines, altaria ubique per omnes Iudaeorum synagogas Caio consecrata referunt.

Eo tempore Simon magus Gethorum vico Samariensi ortus signis et fallacibus prodigijs plurimos seduxit; in quem, Stephano martyrii causa prius consummato, cunctam regionem Hierosolymis conterminam Philippus protomartyris Stephani socius circumlustrans, animi multa fiducia esse

ἔξ ἰθνηῶν ὑπ' αὐτοῦ βαπτισθῆναι ὁ εὐνοῦχος Αἰθίοψ, αὐτός τε V. 264
Σίμων ὀνόματι μόνῳ τὸν Χριστιανισμὸν ὑποθῶς, ἀνάστασιν δὲ
μὴ ὁμολογῶν, μηδὲ τὸν κόσμον εἶναι τοῦ Θεοῦ, πᾶσάν τε αἰ-
σχροφυλίαν εἰσηγαύμενος τοῖς ἑκαστοῦ μαθηταῖς. D

5 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφμ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη μ'.

Πέτρος ὁ κορυφαῖος τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ πρώτην θεμελιώσας
ἐκκλησίαν εἰς Ῥώμην ἄπεισι κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον. ὁ δ' αὐτὸς
μετὰ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ πρώτος προ-
10 στη ἕως τελειώσεως αὐτοῦ.

Πέτρος τὴν πρώτην καθολικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ Ῥώμης ἀπέ-
στειλεν, ὡς Εὐσέβιος, ἐπόμενον ἔχων καὶ Μάρκον τὸν εὐαγγε-
λιστήν, τότε Ῥωμαῖοι αἰτήσασι συντάξαντα τὸ εὐαγγέλιον, ὡς P. 332
Κλήμησ ἐν ε' τῶν Ὑποτυπώσεων καὶ Παπίας ὁ Ἱεραπόλεως ἐπί-
15 σκοπος, οὗ καὶ μέμνηται ἐν αὐτῇ Μάρκου, καὶ τῆς πόλεως Βα-
βυλῶνος· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Ἰόππης φασὶ γεγράφθαι.

Παύλου καὶ Σίλα ἐπάνοδος ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀύστρῳ καὶ Θρυ-
γίᾳ Ἰουδαία τε καὶ Κιλικίᾳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Τρωάδι.

Παύλου καὶ Μάρκου ἐν Φιλίπποις καὶ Θεσσαλονίκῃ καὶ Βε-
20 ροίῃ πράξεις.

5. Ἰτος Β.	6. Ἰτος ΑΒ.	7. τῆς ἐν Ἀ. πρώτης]	πρώτης ἐν Α-
τιοχείᾳ Γ.	13. τότε] τότε καὶ Γ.	συντάξας Γ.	16. ἀπὸ
om. Γ.	Ἰόππης Β. Ἰόππης ΑΓ.	φασὶ om. Γ.	19. ἐν Β.
αὶ ἐν Γ.	βεροίῃ Β. Βερόοιῃ Γ.		

opposit; qua etiam tempestate eunuchus Aethiops primus e gentibus ba-
ptismo dicitur initiatus; Simon vero Christianam religionem ore tenus pre-
fessus, reiecta quae de resurrectione est fide, vel quae mundum a deo crea-
tum praedicat, spurcitarum nefas omne discipulis suis exposuit.

ANNI MUNDI 5540.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 40.

Petrus apostolorum coryphaeus fundata Antiochiae prima ecclesia evan-
gelium praedicaturus Romam profectus est. Idem Romanae simul et Antio-
chenaee ecclesiae ad obitum usque primus praefuit.

Petrus, Marco evangelista peregrinationum comite secum ducto, ut
Eusebius testis est, epistolam catholicam primam Roma scripsit.

Marcus a Romanis rogatus evangelium conscripsit, ait Clemens Hypo-
typoseon 6 et cum eo Papias Hierapoleos episcopus; Marci urbisque Baby-
lonis in eadem epistola Petrus agit memoriam; Ioppe licet scriptam alii
commiscentur.

Pauli et Sylae Derben, Lystros, Phrygiam, Isauriam, Ciliciam, Ga-
latiam et Troadem reditus.

Acta Pauli et Marci Philippis, Thessalonicae et Berrhoeae.

Παύλου ἐν Ἀθήναις καὶ Κορίνθῳ πράξεις.

Παύλου αἱ ἐν Ἐφέσῳ καὶ Κεγχρῆταις Καισαρείᾳ τε καὶ Ἀντιοχείᾳ Ἰταλίας καὶ Φρυγίας πράξεις.

B Παύλου τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἰδίως.

Παῦλος τὰ ἐν Τρωάδι καὶ Μιλήτῳ παρέθετο Ἐφεσίοις. 5

Τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ Ἰουδαίων κατὰ Παύλου.

Παύλου τὰ ἐν Καισαρείᾳ κατὰ Φήλικα καὶ Ἀρουσίλλαν.

Παύλου τὰ ἐν Καισαρείᾳ καὶ τὰ Ἰουδαίων κατ' αὐτοῦ.

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγύπτῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ τὸν σωτήριον λόγον εὐηγγελίζετο. 10

Τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἐχηματίσεν ἔτη κθ'.

Ῥωμαίων ἐ' Κλαύδιος ἔτη ιγ'.

C ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ εφμ'.

Τῆς θείας καὶ ὑπερενδόξου σαρκώσεως τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἔτος μ' 15

Ἡ ἐν ταῖς πράξεσιν Ἀγάβου προφητεία πεπέρασται, λιμοῦ μεγάλου κατασχόντος τὴν οἰκουμένην ἐπὶ Κλαυδίου.

Κλαύδιος κατὰ Βρεττανῶν ἐθριάμβευσε.

2. Κεγχρῆταις] Κεγχρῆταις G. 5. Παύλου G. Μιλήτῳ] μιλίτῳ B. Ἐφεσίοις τὰ ἐν Ἱερουσαλήμ. Τὰ Ἰουδαίων — G. 7. Vulgo Φήλικα. 9. ἐν Αἰγύπτῳ G. 11. Εὐόδος G. 12. κθ' B et Barber. apud Goarum. κη' G.

Acta Pauli Athenis et Corinthi.

Acta Pauli Ephesi, Cenchrus, Caesareae et Antiochiae, nec non in Italia et Phrygia.

Acta privatim Ephesi.

Pauli in Troade et Miletu acta; Ephesiis res Hierosolymitanas commendat.

Iudaeorum in Paulum insidiae.

Quae Paulo cum Felice et Drusilla Caesareae gesta sunt.

Quae Paulo Caesareae contigerunt et Iudaeorum in eum insidiae.

In Aegypto et Alexandria salutis verbum Marcus annunciat.

Antiochenae ecclesiae primus episcopus Evodius sedet annis 29.

Romanorum Imp. 5 Claudius annis 13.

ANNI MUNDI 5540.

DIVINAE ET LAUDIBUS EFFERENDAE INCARNATIONIS SALVATORIS POSTERIS ANNUS 40.

Memoratum in apostolorum actibus Agabi vaticinium de acerba fame in mundum universum sub Claudio grassatura eventu confirmatur.

Claudius de Britannis triumphavit.

Κλαύδιος τοὺς πολίτας Ῥώμης ἀπογραφάμενος μυριάδας
εὔρεν χ'δ' καὶ α.

Κλαύδιος Φήλικα τῆς Ἰουδαίας ἡγεμόνα ἐξέπεμψε.

Τὰ ὑπόλοιπα Ἰουδαίων.

D

5 Ἄλλοφύλου Ἀγρίππα τοῦ καὶ Ἡρώδου ἐστὶν οὕτως.

Παῦλος καὶ Βαρνάβας ἐν τῇ συναγωγῇ τῆς κατὰ Πισιδίαν
Ἀντιοχείας ἐπαρρησιάσατο.

Παῦλος καὶ Βαρνάβας ἐδίδασκον ἐν Ἰκονίῳ ἤντικα τὰ ἐν Λύ-
στοις καὶ Δέρβη καὶ Πέργη καὶ Ἀταλία καὶ Ἀντιοχείᾳ, αἱ τε V. 265
10 ἐν Φοινίκῃ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ Ἱερουσαλῆμ πράξεις τῶν δύο.

Ἀγρίππας θεμέλια πηξάμενος τρίτου τείχους τῆς Ἱερουσαλῆμ P. 333
καὶ φοβηθεὶς Κλαύδιον Καίσαρα τοῦ ἔργου ἐπαύσατο.

Οὗτος ὁ Ἀγρίππας, ὁ καὶ Ἡρώδης ἐν ταῖς πράξεσι καλού-
μενος, ὁ τὴν ἀργυρῆν ἐσθῆτα περιθέμενος καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ
15 Καίσαρος καταδεξάμενος ὡς θεὸς εὐφημεῖσθαι, ὑπ' ἀγγέλου
πληγῆς σκωληκόβρωτος ἀποθνήσκει.

Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων τελευτήσαντος Ἀγρίππας
νιὸς αὐτοῦ ὑπὸ Κλαυδίου τὴν ἀρχὴν ἐγχειρεῖται Ἰουδαίων.

Ἰουδαίων ἐ' ἀλλόφυλος Ἀγρίππας ἔτη κγ'.

3. φίλικα AB. Φήλικα G. 5. οὗτος A. 7. ἐπαρρησιάσατο G.
13. πράξεις] Cap. XII, 21.

Romanorum civium censu habito hominum myriadas 694 ac mille insu-
per Claudius reperit.

Claudius Felicem Iudaeorum praesidem delegavit.

Quae Iudaeos spectant reliqua.

Agrippae, qui Herodes etiam dictus, regis alienigenae ita se habent.

Paulus et Barnabas verbum dei in synagoga Antiochiae Pisidiae cum
fiducia praedicabant.

Paulus et Barnabas Christianam fidem Iconii disseminant; quo tem-
pore quae Lystria, Derbe, Pergo, Ataliae et Antiochiae contigere; nec
non utriusque in Phoenice, Samaria et Hierosolymis acta.

Tertii Hierosolymorum muri positus fundamentis Claudium Caesarem
veritus Agrippa ab opere destitit.

Agrippa hic, qui Herodes quoque in actibus audit, argento distincta
veste quandoque insignis in Caesaris theatro, velut deo, sibi acclamari
passus, angelo percutiente, vermibus corrosus interiit.

Agrippa Iudaeorum rege defuncto, alter Agrippa eius filius delatum a
Claudio Iudaeorum regnum accepit.

Iudaeorum rex 5 alienigena Agrippa annis 23.

B

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρημς'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη μς'.

Θράκη ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἐπαρχία ἐχρημάτισε, βασιλεύουσα πρὶν.

Νῆσος μεταξὺ Θήρας καὶ Θηρασίας σταδίων λ' ἐφάνη. 5

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν ἀζύμων στάσεως γενομένης ἐν Ἱερουσαλήμ, συμπατηθέντες περὶ τὰς τῶν πυλῶν ἐξόδους Ἰουδαῖοι ὄλοντο περὶ τὰς τρεῖς μυριάδας, Κουμανοῦ Ῥωμαίων στρατηγούντος καὶ τῆς ὄλης Ἰουδαίας ἡγεμονεύοντος.

C Λιμοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γεγονότος μεγάλου ὁ τοῦ σίτου μὲν 19
 διος ἔξ διδράχμων ἐπράθη.

Τότε καὶ Ἀθηναίους ἐπεγράφη βωμὸς ἀγνωστῷ θεῷ.

Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ἐκ τοῦ πρώτου λόγου
 πρὸς Ἀντώνιον βασιλέα ὑπὲρ Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου εἰς οὐρανοὺς προεβάλλοντο 15
 οἱ δαίμονες ἀνθρώπους τινὰς λέγοντας ἑαυτοὺς εἶναι θεοὺς. οἱ οὖν
 Ὀμόνον οὐκ ἐδιώχθησαν ὑφ' ἑμῶν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν ἠξιώθησαν,
 Σίμωνα μὲν τινα Σαμαρεῖα τὸν ἀπὸ κώμης λεγομένης Γιτθίων,
 ὃς ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος, διὰ τῆς τῶν ἐνεργούντων δαιμόνων
 τέχνης, δυνάμεις μαγικὰς ποιήσας ἐν τῇ πόλει ἑμῶν, τῇ βασι- 20

8. ἀπὸ τοῦδε] ἀπῶδα A. ἐπαρχία BP. ἐπαρχία G. 8. στρατηγού G. 11. διδραχμάτων B. 12. ἀγνός τῷ θεῷ A.

13. μάρτυρος] ἠήτορος G. 15. προεβάλλοντο B. προεβάλλοντο G. 16. καὶ ἑαυτοὺς G. καὶ om. B. 17. ἑμῶν Bm. ἡμῶν G.

18. Γαιθίων G. Γητῶν m. Conf. p. 331 c. 20. ἑμῶν BP. ἡμῶν G.

ANNI MUNDI 5546.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 46.

Thracia regni titulo prius usa hucusque in provinciarum numerum reducta est.

Nova insula stadiorum 30 inter Theram et Therasiam enata.

Tumultu diebus Azymorum exorto, Iudaeorum ad triginta millia circa portarum exitus Hierosolymis conculcati perierunt, Cumano Romanorum duce totius Iudaeae praeside.

Ingenti fame Graeciam universam depascente tritici modius didrachmis sex venit.

Eo tempore altari ab Atheniensibus inscriptum: ignoto deo.

Ex Iustini philosophi et rhetoris oratione prima pro Christianis ad Antonium Imperatorem.

Assumpto in caelos domino, nonnullos hominum impulsere daemones, ut deos se esse praedicarent, qui non modo a vobis non eieci, sed honores quoque divinos assequuti sunt. Ex horum numero Simon quidam Samaritanus Gethion vico natus, extitit, qui sub Claudio Caesare daemones auxiliantium praestigiiis, magicis quibusdam portentis in regia vestra civitate

λίθῳ πόλει Ῥώμῃ, θεὸς ἐνομοίθῃ, καὶ ἀνδριάντι παρ' ἡμῶν ὡς θεὸς τετίμηται ἐν τῷ Τίβερι ποταμῷ μεταξὺ τῶν δύο γεφυρῶν, ἔχων ἐπιγραφὴν Ῥωμαϊκὴν ταύτην, Σίμωνι δέω σάγκτω, ὅπερ ἐστὶ Σίμωνι θεῷ ἀγίῳ, καὶ σχεδὸν μὲν πάντες Σαμαρεῖς, ὀλίγοι δὲ καὶ ἐν 5 ἄλλοις ἔθνεσιν, ὡς τὸν πρῶτον θεὸν ἐκείνον ὁμολογοῦντες προσκυνοῦσι καὶ Ἑλλήνι τινα συμπερινοστήσασαν αὐτῷ κατ' ἐκείνου τοῦ καιροῦ πρότερον ἐπὶ τέλους σταθεύσαν ἐν Τύρῳ τῆς Φοινίκης τὴν ἀπ' αὐτοῦ πρῶτην ἔννοιαν λέγουσι.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ εφ'.

P. 334

10 Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ν'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἔτη κθ'.

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος . . . ἔτη.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων Κλαυδίου.

15 Κλαύδιος Ῥωμαίων ἔτη ιγ' μετὰ Γάϊον ἐβασίλευσε, φονικὸς ἀνὴρ, θεῖος τοῦ αὐτοῦ Γάϊου, ὃς Κέλτους καὶ Βρεττανοὺς ὄπλους ἀνδρείως ὑπηγάγετο, ὁμοίως καὶ Θράκας, ἀναιρεθέντος αὐτῶν V. 266 τοῦ βασιλέως Ῥυμετάλκου ὑπὸ τῆς ἰδίας γαμετῆς. B

Οὗτος ἐρασθεὶς ἀδελφιδῆς οἰκείας ἐνομοθέτησε πρῶτος, ὡς φασί, θυγατέρας ἀδελφῶν ἄγεσθαι.

20 Ἐπὶ τούτου πολλοὶ τῶν ἐν παιδεύσει λόγων Ἑλληνικῶν ἦκ-

3. δέως ἄγκτῃ A. δέω σάγκτῃ B. δέω σάγκτῃ G.	4. Σαμαρεῖς
— ὁμολογοῦντες om. G.	7. τέλους m. στέγους G.
γενομένην addit m.	10. ἔτος B.
17. Ῥωματάλκου A.	18. ἀδελφῆς B.
	20. τῶν ἐκαιδεύσει B.

editis deus habitus est, et inter duos pontes ad Tiberim fluvium status inscriptionem hanc praeferente, Simoni deo sancto, donatus est. Hunc deorum in morem adorant ferme cuncti; et Helenam quandam cum eo vagantem Tyri Phoeniciae prostibula prius incolentem primam ab eo intelligentiam vocant.

ANNI MUNDI 5550.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 50.

Antiochiae episcopus Evodius annis 29.

Alexandriae episcopus Marcus.

Claudii Romani Imperatoris residua gesta.

Claudius Romanorum Imperator post Caium annos tredecim potestatem obtinuit, vir in caedes proclivis, ipsius Caius patruus, qui Celtas et Britannos armis viriliter subegit, ac pariter Thraeces Rymaetalco eorum rege a propria coniuge sublato Romanis submisit.

Hic germanae neptis amore victus legem septem ducere permittentem primus, aiunt, edidit.

Sub eius imperium plures Graeca eruditione celebres floruerunt; quo-

μαζον, ὧν ἐπισημότερος ἐδόκει ὁ ἐκ Τυάνων τῆς Ἰταλίας Ἀπολλώνιος, Πυθαγορικῆς εἰς ἄκρον ἠσκημένος φιλοσοφίας, ὡς καὶ αὐτοῦ Πυθαγόρου δαιμονιώτερον ἕψασθαι, καθὰ Φιλόστρατος καὶ ἄλλοι τῶν ἀκριβοῦντων ἰστοροῦσι τὰ κατ' αὐτόν.

Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἐφάνη τὸ ὄρεον ὁ φοίνιξ, καθὼς ὁ Κρίστοροῦσιν Αἰγύπτιοι, πρὸ χροῦ ἐτῶν φανείς, ὡς καὶ Ἀλέξανδρος συμφωνεῖ.

Τότε καὶ Λαοδικεα καὶ Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας καὶ ἄλλαι πόλεις, Ἀντιόχειά τε κατεσείσθησαν.

Ἐπὶ αὐτοῦ Φηλιξ Ἰουδαίας ἡγεμονεύειν σταλείς πολλῶν καὶ ἄλλων Ἰουδαίων ἀπατώντων, ἐν οἷς καὶ ὁ Αἰγύπτιος ψευδοπροφήτης, ἅμα τρισμυριοῖς μεύσειν ἐπιχειρῶν πράγμασι, τῇ Φηλικῷ κατελύθη στρατῆρι. συμφωνεῖ Ἰώσηπος ἐν τούτῳ ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων, ἐνθα τῷ θεῷ Παύλῳ ὑπὸ τοῦ χιλιάρχου λέλεκται· οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος, ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξωγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρασχιδίους ἄνδρας; ἐπὶ αὐτοῦ Παῦλος ὑπὸ Ἰουδαίων κατηγορηθεὶς τὴν ἀπολογίαν πεποίηται.

Ἐπὶ αὐτοῦ Ἰουδαίων στάσις γέγονεν ἐν Καισαρείᾳ Στράτωνος καὶ πολλοὶ διεφθάρησαν ἐπὶ αὐτοῦ. 20

Ὁ κατὰ Ἀγαβὸν λιμὸς τῆς οἰκουμένης καὶ ὁ τὴν Ἰουδαίαν

1. ὦν] ὦν καὶ G. Ἰταλίας] Καππαδοκίας m. 2. ἡσκημένος A.
3. Πυθαγόρου m. Πυθαγορίου G. 5. φοίνιξ B. φοίνιξ G.
6. χροῦ δὲ ἐτῶν AB. 10. Vulgo Φηλιξ et infra Φηλικός. Ἰουδαίους AB. 11. ἀπατώντων B. ἀκατόντων G. 13. στρατῆρι B.
15. λέλεκται] Actor. XXI, 38. 17. ἐπὶ B. ἐπ' G.
19. Ἰουδαίων στάσις B. στάσις Ἰουδαίων G.

rum spectatissimus videbatur Apollonius Tyanis in Cappadocia natus, Pythagorica tunc accepta disciplina, ipso Pythagora subtilior iudicatus est, Philostrato et aliis, qui res eius diligentius conscripsere, testibus.

Phoenix avis iisdem temporibus visa ante annos 659 Aegyptiis, quibus Dexippus assentitur, ita fabulantibus, etiam conspecta.

Tunc temporis Laodicea, Hierapolis Asiae et aliae civitates, inter quas Antiochia, terrae motu concussae.

Bo imperante Felix praeses in Iudaeam missus plures ex Iudaeorum faece veteratores populum seducentes repressit; in his Aegyptius pseudo-propheta repertus est, qui maiora se molitus, coactis hominum 30,000 militari Felicis industria deletus est; apostolorum actibus in hoc concursus est Iosephus, ubi a tribuno divino Paulo dicitur: „nonne igitur Aegyptius ille es, qui ante hos dies populum excitasti et in desertum ad virum 4000 eduxisti?” Paulus ab Iudaeis apud eum accusatus defensionem instituit.

Sub eo Caesareae Stratonis seditione mota Iudaeorum plurimi perire. Fames Agabi vaticinio praenunciata et universonum orbem pervagata,

ἔπειτα ἰδίως καταλαβὼν, καθ' ὃν Ἑλένη τοῦ Ἀδιαβηνῶν ἔθρουσ βασιλισσα σίτον πολλῶν χρημάτων ἐξ Αἰγύπτου ὠνησαμένη τοῖς ἀποροῦσι διένειμεν· ἥς αἱ στήλαι διαφανεῖς κατὰ τόπους καὶν προαστείοις φέρονται, ὡς Ἰώσηπος.

5 Συμφωνοῦσιν αἱ πράξεις τοὺς κατὰ Ἀντιόχειαν ἱστοροῦσαι πιστοὺς, καθ' ὃ τι ἂν τις εἶχεν ἀποστεῖλαι τοῖς οἰκοῦσι τὴν Ἰουδαίαν πιστοῖς, διὰ χειρὸς Βαρνάβη καὶ Σαύλου ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου. P. 335

Φησὶν Εὐσέβιος ἐν δευτέρῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν·
 10 ἐπὶ τοῦ πρώτου Ἀγρίππα τοῦ καὶ Ἡρώδου, καθὼς αἱ πράξεις φασὶν, ὅτι ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ἀνεῖλε δὲ τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα, περὶ οὗ καὶ Κλήμης ἐν ζ' τῶν Ὑποτυπώσεων φησὶν ὅτι ὁ εἰσαγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον ἰδὼν αὐτὸν μαρτυρήσαντα συνω-
 15 μολόγησεν αὐτῷ καὶ αὐτὸς εἶναι Χριστιανός. συναπήχθησαν οὖν ἄμφω, φησὶ, κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἠξίωσεν ἀφεθῆναι αὐτῷ ἐπὶ τοῦ Ἰακώβου. ὁ δὲ ὀλίγα σκεψάμενος, εἰρήνη σοί, εἶπε, καὶ Β κατεφίλησεν αὐτόν. καὶ οὕτως ἄμφότεροι ὁμοῦ ἐκατατομήθησαν. καὶ τότε ἰδὼν Ἡρώδης ἐπὶ τῇ τοῦ Ἰακώβου ἀναίρεσι ἀρέσαντα
 20 Ἰουδαίοις ἐπιτίθεται καὶ Πέτρῳ, δεσμοῖς τε αὐτὸν παραδοὺς ἀνεῖλεν ἂν, εἰ μὴ παραδόξως ἀγγέλου ἐπιστασία τῶν δεσμῶν

4. καὶν] Vulgo καὶ. προάστεια G. 5. πράξεις] XI, 80.
 8. Κλαυδίου] ἔπεμφεν add. m. 9. ὁ Εὐσέβιος G. ὁ om. B.
 ἐν δευτέρῳ] Cap. 9. 10. πράξεις Bm. τάξεις G. φασὶν m.
 φησὶν G. 11. ἐπέβαλεν B. ἐπέβαλλεν G. 14. τὸ add. B.
 15. συναπήχθησαν B. συνακηρέθησαν G. 16. ἀξίωσεν B.

Judaeam demum privatim oppressit; quo tempore Helena Adiabenorum regina frumentum ex Aegypto multo pretio comparatum egenis distribuit; cuius munificentiae tituli per civitates et suburbana loca erecti ex Iosephi scriptis attestantur.

Fideles Antiochenos actus apostolorum laudant, quod quicquid Claudii temporibus singuli seposuissent, per Barnabae et Sauli manus fidelibus Iudaeae incolis submiserint.

Eusebius historiae ecclesiasticae libro secundo scribit Agrippam nominis istius primum, Herodem quoque, ita testantibus apostolorum actibus, dictum, ut quosdam ex ecclesia affligeret, manus immisisse, Iacobum et Ioannis fratrem gladio percussisse; de quo Clemens Hypotyposion septimo ait: cum is qui Iacobi nomen ad iudicium detulerat, fidei testimonium reddentem cerneret, Christianum quoque se esse professus est. Utroque igitur, inquit, ad necem abducto, hic ab Iacobo criminis veniam per viam expetiit. Cui Iacobus nonnihil prius cogitans, pax tibi, respondit; quo dicto oculum dedit, atque ita simul capite truncati sunt. Iacobi morte Iudaeorum animos sibi devinxisse contemplantus Herodes, Petrum aggreditur, vinculisque traditum occidisset, nisi inexpectata angeli ope liberatus custodia

λυθείς και τῆς φρουρᾶς ἐξηρέχθη. ἀλλ' εἰ μὲν περὶ τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων ταῦτα νοεῖται Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ἀντιπίπτει τῷ ἱστοροῦντι λόγῳ κατὰ τὸ ἧ' ἔτος Νέρωνος, ὅπερ ἦν τῆς αὐτοῦ ἐπισκοπῆς ἔτος που λ', λίθοις ὑπὸ Ἰουδαίων και γναφικῶ ἔσῳλφ ἀναιρεθῆναι, ἀπὸ τοῦ πτερυγίου καταβληθέντα, 5 ὣς και αὐτὸς Εὐσέβιος ἐν τῷ κανόνι παρέθετο· εἰ δὲ περὶ ἄλλου, ὕγιῆς ὁ λόγος.

V. 267

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ἡρηγ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ηγ'.

Εὐσεβίου ἐκ τοῦ β' λόγου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. 10
Περὶ τῶν κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον και Ἰάκωβον τὸν ἀδελ-
φόθεον.

Τούτου δὲ Φῆστος διάδοχος ὑπὸ Νέρωνος πέμπεται, καθ' ὃν δικαιολογησάμενος ὁ Παῦλος δέσμιος ἐπὶ Ῥώμην ἄγεται. Ἀρίσταρχος αὐτῷ συνῆν, ὃν και εἰκότως συναιχμάλωτόν που τῶν ἐπι-15
στολῶν γράφει παραδοῦς ἐν τούτοις καταλῦσαι τὴν ἱστορίαν, διετίαν ὅλην ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὸν Παῦλον ἄνετον διατρέψαι και τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον ἀκωλύτως κηρῦξαι ἐπισημηγνάμενος. τότε μὲν

1. περὶ BP. πρῶ G. 5. ἀπὸ] ὑπὸ B. 9. Aberat ἔτη. ἔτος
add. B. 10. β'] Cap. 22. 11. τῶν B. τὸν G. 13. φίστος A.
φίστος B. 15. που τῶν] Vulgo πάντων. Correctum ex Eusebio.

16. γράφει παραδοῦς] Apud Eusebium est ἀποκαλεῖ· και Δουναῖς
δὲ ὁ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων γραφῆ παραδοῦς. καταλῦσαι]
κατέλπει Eusebium.

quoque fuisset eductus. Quae certe si de primo Hierosolymorum episcopo Iacobo fratre domini narrata putet non nemo, is historise octavo Neroneis anno, qui episcopatus Iacobi 30 fuit, lapidibus eum et fullonis fuste con-
tatum, et e templi fastigio praecipitem actum, ut Eusebius quoque in ca-
none tradidit, referenti adversabitur; sin de alio intellecta velit, eius
sententia sana est.

ANNI MUNDI 5553.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 53.

Ex Eusebii libro secundo de ecclesiastica historia.

De B. Pauli et Iacobi domini fratris rebus gestis.

Huius (Felicis) successor Festus a Nerone mittitur, ad cuius tribu-
nal, causae propriae defensione suscepta, Paulus vinculis traditus Roman
deducitur. Aderat ei Aristarchus, quem concaptivum aliquo epistolarum
suarum loco iure nuncupat. Lucas autem actuum apostolorum auctor histo-
riae ad hoc tempus deductae finem imponit, cum demum Paulum vinculis
liberam biennio integro Romae moratum et nullo resistente dei verbum

οὖν ἀπολογησάμενον αὐθις ἐπὶ τὴν τοῦ κηρύγματος διακονίαν λόγος ἔχει στείλασθαι τὸν ἀπόστολον, δεύτερον δὲ ἐπιβάντι τῇ αὐτῇ πόλει τῷ κατ' αὐτὸν τελειωθῆναι μαρτυρίῳ. ἐν ᾧ δεσμοῖς ἐχόμενος τὴν πρὸς Τιμόθεον δευτέραν ἐπιστολὴν συντάττει, 5 ὁμοῦ σημαίνων τὴν προτέραν αὐτῷ γενομένην ἀπολογία καὶ τὴν παρὰ πόδας τελειώσιν. δέχου δὴ περὶ τούτων τὰς αὐτοῦ μαρτυ- P. 336 ρίας. ἐν τῇ πρώτῃ μου, φησὶν, ἀπολογία οὐδεὶς μοι συμπαρέγενετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθῆι. ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κή- 10 ρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρρυσθῆν ἐκ στόματος λέοντος. σαφῶς δὲ παρίσθησι διὰ τούτων ὅτι δὴ τὸ πρότερον, ὡς ἂν τὸ κήρυγμα δι' αὐτοῦ πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη, ἐρρυσθῆ ἐκ τοῦ στόματος λέοντος· τὸν Νέρωνα ταύτῃ, ὡς ἔοικε, διὰ τὸ ὠμόθυμον προσειπῶν. 15 οὐκοῦν ἐξῆς προστίθεικε παραπλήσιόν τι τὸ, ῥύσεται με ἐκ στόματος λέοντος. ἔωρα γὰρ τὴν οὐπω μέλλουσαν αὐτοῦ τελευτήν· B διό φησι καὶ ῥύσεται με ἐκ στόματος λέοντος ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βσιλιεῖαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον, σημαίνων παραντίκα μαρτύριον, ὃ καὶ σαφέστερον 20 ἐν τῇ αὐτῇ προλέγει γραφῇ φάσκων, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν.

1. Vulgo ἀπολογησάμενος. Correxī ex Eusebio. 2. λόγος ἔχει addidi ex B et Eusebio. 6. δῆ] δὲ G. αὐτοῦ] Timoth. II. 4, 16.
 7. τῇ om. B. 8. ἐγκατέλειπον B. 14. ταύτῃ P. ταύτην G.
 15. προστίθεικεν B. προστίθηκεν G. 16. ἔωρα γὰρ addidi ex B. 17. ἐκ] ἐκ τοῦ G.

praedicasse testatus est. Eo tempore causa pro se rursus dicta ad praedicationis ministerium, aiunt, apostolus missus est; et eodem urbem secundo repetens in ea martyrio fuit consummatus. Is vinculis adhuc detentus epistolam ad Timotheum scribit secundam, in quam priorem suam defensionem et imminentem e vita excessum insinuat. Accipe vero eiusdem de istis testimonia. „In defensione mea priore,” scribit, „nullus mihi adfuit, sed omnes me dereliquerunt. Ne illis imputetur. Dominus mihi adstitit et confortavit me, ut per me praedicatio impleatur et audiant omnes gentes, ex ore leonis liberatus sum.” Quibus sane praemissa liquidius manifestat; praedicationis nimirum muneri adimplendo et gentibus cunctis dei verbum edocendis sese de ore leonis ereptum. Eo porro vocabulo, ni fallor, Nerone propter communem utrique animi ferocitatem appellat, qua de causa simile quid subinfert, liberabit me de ore leonis; vitae namque terminum praevidebat imminentem: ac idcirco, „liberabit me,” inquit, „dominus de ore leonis, ab omni opere malo et salvum faciet in regnum suum caeleste;” quo non procul distans martyrium declaravit, quod manifestius eadem epistola praedicat, scribens in haec verba: „tempus resolutionis meae instat.”

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος β' Συμεὼν, ὁ καὶ Σίμων, υἱὸς τοῦ Κλεόπα ἔτη κγ'.

Τῆς Ἀλεξανδρείων ἐκκλησίας μετὰ Μάρκον τὸν εὐαγγελιστὴν πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀνιανὸς ἐχειροτονήθη, ὃς προέστη ἔτη κβ'.
C Ῥωμαίων ε' ἐβασίλευσε Νέρων ἔτη ιγ'. 5

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ εφγ'.

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη γγ'.

Νέρων ἀνείλε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ἀγριππίαν καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἀδελφήν.

Ἐν Ῥώμῃ σεισμὸς μέγας ἐγένετο. 10

Νέρων ἐπὶ Ῥώμης κισθαρίων ἐνίκησε.

Κατὰ τῆς Νέρωνος τραπέζης κεραυνὸς ἔπεσεν.

Ἐμπρησμοὶ γέγονασι πολλοὶ ἐν Ῥώμῃ, πόλεις τε τῆς Ἀσίας κατέπεσον τρεῖς, Λαοδίκεια, Ἱεράπολις καὶ Κολοσσαί.

V. 268

D

Τὰ ὑπόλοιπα Ἰουδαίων.

15

Πέμπτος ἀλλόφυλος Ἀγρίππας ἔτη δύο. Φῆστος διάδοχος Φήλικος ὑπὸ Νέρωνος ἐπέμφθη, ἐφ' οὗ ὁ Θεὸς Παῦλος, παρ-
όντος καὶ Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων, ἀπολογησάμενος
δέσμιος εἰς Ῥώμην ἐκπέμπεται.

2. κλεόπα B. Κλεοπάτρα G. 3. Αλεξανδρείας G. 4. ἐχειρο-
τονήθη Ἀνιανὸς G. Ἀνιανὸς BP. ανιανὸς AG. 7. Vulgo
ἔτει. ἔτος AB. 14. Κολοσσαί] λουσαί B. 16. Πέμπτος—δυσ
delet m. φῆστος A. φίστος B. Et similiter infra. 17. φήλικος AB.

Hierosolymorum episcopus 2 Symeon, qui et Simon, Cleopae filius annis 23.

Alexandrinae ecclesiae post Marcum evangelistam primus episcopus ordinatus est Anianus, qui praefuit annis 22.

Romanorum Imperator 6 Nero annis 13.

ANNI MUNDI 5553.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 53.

Matrem Agrippinam et patris sororem Nero interfecit.

Romae terrae motus ingens.

Nero Romae citharae certamine victor declaratus.

Fulmen in Neronis mensam lapsum.

Romae plura incendia, urbes quoque tres corruere in Asia, Laodicea, Hierapolis et Colossae.

Quae Iudaeos spectant reliqua.

..... Festus in Felicis locum a Nerone subrogatus; eodem una cum Agrippa Iudaeorum rege praesente divinus Paulus defensione habita, Romam vincitus mittitur.

Φῆστον Ἀλβίνος διεδέξατο.

Ἀλβίνον Γέστιος Φλώρος διεδέξατο.

Ἰουδαῖοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν ἐπὶ Γεστίου Φλώρου διὰ πλεονεξίαν αὐτοῦ ἄμετρον. ἐφ' οὗς ὁ Νέρων Οὐεσπασιανὸν ἐξέπεμψε στρατοπεδάρχην πολλὰ τῆς Ἰουδαίας ἀγανακτησάμενος.

Σημειωτέον ἐκ τῶν ἀποστολικῶν ῥητῶν ὅτι δεύτερον ὁ Θεῖος P. 337

Παῦλος παρέστη τῷ Καίσαρι ἐν Ῥώμῃ. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὁ Νέρων ἠπιώτερόν πως διακείμενος κατὰ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος, ἀκούσας αὐτοῦ τὴν ἀπολογία ἀπέλυσεν, οἰκονομοῦντος
10 τοῦ σωτήρος τελειωθῆναι τοῖς πᾶσι δι' αὐτοῦ τὸ κήρυγμα, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον β' ἐπιστολῇ, ὅτε δὴ καὶ τὸν Λουκῶν γράφει συνεῖναι, ὅς τὰς τῶν ἀποστόλων πράξεις εἰς ταύτην περιέγραψε τὴν πρώτην ἀπολογία τοῦ Παύλου ἐλθεῖν, καὶ συνῆν αὐτῷ, ὡς ἔοικε, σιωπήσας τὸν περὶ τοῦ μαρτυρίου αὐ-
15 τοῦ λόγον, καθ' ὃν οὐ παρῆν, δηλονότι τὸ δεύτερον τοῦ μακαρίου Παύλου ἐξ οἰκείας αἰτήσεως ἀναπεμφθέντος ἀπὸ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ὑπὸ Φῆστου πρὸς Νέρωνα, καὶ τὸ δεύτερον παρ-
ρασίαντος αὐτῷ καὶ τελειωθέντος τῷ δι' αἵματος μαρτυρίῳ. ὅθεν Ἰουδαῖοι τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀνελεῖν αὐτὸν ἀστοχή-
20 σαντες ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου τρέπονται· περὶ ἧς Ἠγήσιππος ἀξιόλογος μαθητῆς τῶν ἀποστόλων τάδε φησὶν ἐν ἐ' ὑπομνήματι.

2. Γέστιος Φλώρος Ἀλβίνον G. Γέστιος] Κέστιος m. Et Cestius scribitur apud Eusebium p. 375. 5. στρατοπεδάρχην ἐξέπεμψεν G. ἀγανακτησάμενος B. in pristinum revocavit (Vespasianus) Eusebius. Ergo ἀγανακτησάμενος. 8. πᾶσι] πον G. 11. δὴ] δὲ B. 12. γράφη B. 13. περιέγραψεν BP. περιγράφας G. ἐλθεῖν delet m. 17. φίστου AB. 20. τοῦ Ἰακώβου τοῦ A.

Festum excipit Albinus.

Cestius Florus Albino succedit.

Cestii inexplebilem avaritiam causati Iudaei a Romanis deficient; in quos Vespasianum belli ducem iratus Nero expedit.

Ex ipsis apostolorum dictis observa divinum Paulum Romae iterato Caesari adstitisse. Et primo quidem Christianis haud male affectus Nero, Pauli defensione audita (in hunc modum salvatore disponente, ut per eum verbi praeconium perficeretur) liberum eum dimisit, ut ipse secunda ad Timotheum scripta testatur, qua Lucam quoque secum moratum asserit. Hac Pauli defensione memorata apostolorum actibus Lucas finem imponit. Erat utriusque convictus communis, ut videtur. Et martyrium quidem eius, cui non aderat, silentio praeteriit, cum nimirum a Caesarea Palaestinae ad Neronem a Festo mitti beatus ipse Paulus expetiit, ac subinde eius tribunali secundo praesentatus, martyrium fuso sanguine consummavit. Quare Iudaei inanem structarum illi insidiarum vim conspicati, ad inferendam Iacobo fratri domini necem vertuntur; de qua Hegesippus eximius apostolorum discipulus commentario 5 haec habet.

*Ἐπιτομὴ τοῦ μαθητοῦ τῶν ἀποστόλων ἐκ τοῦ εὐαγγελίου
περὶ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου.*

C Διαδέχεται τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τὴν τῶν ἀποστόλων ὁ ἀδελ-
φὸς τοῦ κυρίου Ἰακώβος, ὁ ὀνομασθεὶς ὑπὸ πάντων δίκαιος, ἀπὸ
τῶν τοῦ Χριστοῦ χρόνων μέχρι καὶ ἡμῶν, ἐπεὶ πολλοὶ Ἰακώβου
ἐκαλοῦντο. οὗτος δὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἅγιος ἦν. οἶνον
καὶ σίκερα οὐκ ἔπιε, καὶ ἔμψυχον οὐκ ἔφαγε, καὶ ζυρὸν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀνέβη, ἔλαιον οὐκ ἤλείφατο καὶ βαλανεῖον
οὐκ ἐχρήσατο. τοῦτω μόνω ἔζη ἐν ταῖς ἁγίαις εἰσελθὼν· οὐδὲ γὰρ
ἔρεσεν ἐφόρει, ἀλλὰ σινδόνας, καὶ μόνον ὅτε εἰσῆρχετο εἰς τὸν
ναόν, ἠνύρισκετο τε κείμενος ἐπὶ τοῖς γόνασι, καὶ αἰτούμενος ὑπὲρ
τοῦ λαοῦ ἄφεισιν, ὡς ἀπεσκληκέναι τὰ γόνατα αὐτοῦ δίκην κα-
D μήλου, διὰ τὸ ἄλ γὰρ κάμπτεται ἐπὶ γόνυ προσκυνοῦντα τῷ Θεῷ, καὶ
αἰτεῖσθαι ἄφεισιν τῷ λαῷ. διὰ γε τὴν ὑπερβολὴν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ ἐκαλεῖτο δίκαιος καὶ ὀβλιός, ὃ ἔστι περιοχὴ τοῦ λαοῦ δι-
καιοσύνης, ὡς οἱ προφῆται δηλοῦσι περὶ αὐτοῦ. τινὲς οὖν τῶν
ἐπὶ ταῖς αἰρέσεσιν τῶν ἐν τῷ λόγῳ προγεγραμμένων μοι ἐν τοῖς
ὑπομνήμασιν ἐπυνθάνοντο αὐτῷ, τίς ἦ θύρα τοῦ Ἰησοῦ; καὶ
ἔλεγε τοῦτον εἶναι τὸν σωτῆρα, ἔξ ὧν τινες ἐπίστευον ὅτι Ἰη-
σοῦς ἔστιν ὁ Χριστός· αἱ δὲ αἰρέσεις αἱ προειρημέναι οὐκ ἐπί-
στευον οὔτε ἀνύστασιν οὔτε ἐρχόμενον ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κα-
2. ἁγίου om. G. ἁγίου ἀποστόλου addit P. 3. μετὰ τοὺς ἀπο-
στόλους m. 7. ζυρὸν] ἔφαγε P. 8. ἤλείφατο BP. ἀλείφας G.
10. σινδόνας m. σινδόνας G. 11. ἠνύρισκετο B. 14. αἰτεῖ-
σθαι] αἰτῆσαι G. 15. ὀβλιός G. 17. προγεγραμμένων B.
γεγραμμένων G. 19. ὧν] οὗ G.

Ex Hegesippi apostolorum discipuli commentario quinto de
Iacobo fratre domini.

Frater domini Iacobus, cognomento Iustus, (alii quippe plures eo no-
mine dicebantur), a Christi abscessu ad nostra usque tempora una cum re-
liquis apostolis ecclesiam suscepit moderandam. Ex matris utero sanctita-
tem a deo sortitus prodiit. A vino et sicera penitus abstinuit, nec quicquam
anima vegetatum assumpsit in cibum; in eius caput novacula non ascendit,
olei vel balnei usum nusquam admisit. Illi soli sacrorum penetralium in-
gressus permissus. Laneis a se amotis lino tantum confectis vestibus usus
est. Templum de more ingressus in genua procumbens pro populo veniam
exorabat. Ex frequenti in genua procubitu deum pro plebe veniam roga-
turo et adoranti ad camelorum instar genua callos immanes obdixerant; et
ex eminentis iustitiae merito Iustus et Oblis, quasi sepimentum et populi
iustitiam diceret, iuxta prophetarum de illo vaticinia, dicebatur. Ex septem
itaque Iudaeorum sectis (illae vero propriis de unaquaque commentariis a
me descriptae sunt) interrogabant nonnulli. Quae porta, hoc est exitus,
Iesu est? Ad quae illo salvatorem eum asserente, ut Iesum Christum esse
crederent quidam adducti sunt. Resurrectionem vero, vel etiam operibus
singulorum hominum retributorem affuturam ex memoratis sectis alii nulla

τὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅσοι δὲ καὶ ἐπίστευσαν διὰ Ἰακώβον. πολ- P. 338
λῶν, οὖν καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πιστευόντων, ἦν Θόρυβος τῶν
Ἰουδαίων καὶ Φαρισαίων καὶ γραμματέων λεγόντων ὅτι κινδυνεύει V. 269
πᾶς ὁ λαὸς Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν προσδοκᾶν. ἔλεγον οὖν συνελ-
5 θόντες τῷ Ἰακώβῳ, παρακαλοῦμέν σε, ἐπίσχες τὸν λαόν, ἐπεὶ
ἐπλανήθη εἰς Ἰησοῦν, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ Χριστοῦ. παρακα-
λοῦμέν σε πείσαι τοὺς ἐλθόντας πάντας εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα
περὶ Ἰησοῦ. σοὶ γὰρ πάντες πειθόμεθα· ἡμεῖς γὰρ μαρτυροῦ-
μέν σοι καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὅτι δίκαιος εἶ καὶ πρόσωπον οὐ λαμβάνεις.
10 πείσον οὖν σὺ τὸν ὄχλον περὶ Ἰησοῦ μὴ πλανῆσθαι. καὶ γὰρ πᾶς B
ὁ λαὸς καὶ πάντες ἡμεῖς πειθόμεθά σοι· στήθι οὖν ἐπὶ τὸ πτε-
ρύγιον τοῦ ἱεροῦ, ἵνα ἄνωθεν ἦς καὶ ἡ εὐακουστά σου τὰ ῥή-
ματα παντὶ τῷ λαῷ. διὰ γὰρ τὸ πάσχα συνελήλυθαι πᾶσαι αἱ
φυλαὶ μετὰ καὶ τῶν ἐθνῶν. ἔστησαν οὖν οἱ προειρημένοι γραμ-
15 ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι τὸν Ἰακώβον ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ
καὶ ἔκραξαν αὐτῷ καὶ εἶπον, δίκαιε, ὃ πάντες πείθεσθαι ὀφεί-
λομεν, ἐπεὶ ὁ λαὸς πλανᾶται ὀπίσω Ἰησοῦ τοῦ σταυρωθέντος,
ἀπάγγελον ἡμῖν τίς ἡ θύρα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἀπεκρίνατο φωνῇ
μεγάλῃ, τί με ἐρωτᾶτε περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου; καὶ αὐτὸς C
20 κάθηται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως καὶ μέλ-
λει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ πολλῶν πληρο-

1. καὶ om. G. Ἰακώβον G. 2. ἐκ τῶν add. B. 6. ὄντος αὐ-
τοῦ G. 9. καὶ ὅτι πρόσωπον G. ὅτι om. B. 12. ἡ BP. ἡ A.
αἰς G. εὐακουστά B. εὐ ἀκουστά A. εὐ ἀκουστα G. ἐπάκουστα P.
17. Ἰησοῦ add. B. 19. υἱοῦ] Ἰησοῦ G.

fide persuasum habebant. Quotquot deinde horum creduli eius hortatibus admiserunt fidem. Insigni itaque procerum Iudaeorum numero fidei consiliis animos subiciente, reliquorum Pharisaeorum et scribarum tumultus auditus est: Iesum, inquebant illi, velut Christum admittere populus omnis periclitatur. Iacobum igitur convenientes dicebant. Cohibe, rogamus te, populum, ea quippe quae est in Christum fide, tanquam Christus ipse sit, populus seductus est. Rogamus te, ut in omnium ad paschatis diem festivum venturorum auditu, quae de Iesu suadenda sunt, exponas. Doctorem te cuncti sequimur. Iustum te esse nos et una populus omnis testamur; humanis rationibus te nusquam duci certiores sumus. Hortare itaque populum, ne ex fide in Iesum errans abducatur; ut enim nos, ita populus universus sensum tuum sequitur. Sta itaque in templi fastigio, ut superne conspiciaris et verba tua nulli sint occulta; iam enim ad diem festum tribus cunctae una cum gentilibus convenerunt. Eum igitur in finem Iacobo ad excelsius templi fastigium statuto subclamaverunt scribae et Pharisei memorati et dixerunt; o iuste, qui nostrum omnium fidem promereri, cum populum nimia in Christum credulitate videamus delusum, ecquis Iesu sit exitus edoce nos. Ille sonora voce respondens: quid me de Iesu, inquit, homine interrogatis? In caelis a dextris magnae virtutis sedet et in caeli nubibus iterum venturus est. His auditis plures animati et Iacobi eos

φορηθέντων και δοξαζόντων ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ Ἰακώβου και
 λεγόντων, ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, τὸ ἔμπαλιν οἱ αὐτοὶ γραμματεῖς
 και Φαρισαῖοι πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, κακῶς ἐποιήσαμεν τοιαύτην
 μαρτυρίαν παρασχόντες τῷ Ἰησοῦ. ἀλλ' ἀναβάντες καταβάλω-
 μεν αὐτὸν, ἵνα φορηθέντες μὴ πιστεύσωσιν αὐτῷ. και ἔκραξαν
 λέγοντες, ὦ ὦ, και ὁ δίκαιος ἐπλανήθη· και ἐπλήρωσαν τὴν
 γραφὴν τὴν ἐν τῷ Ἡσαΐᾳ γεγραμμένην, ἄρωμεν τὸν δίκαιον δι-
 P. 339 δὲ δύσχορηστος ἡμῖν ἐστι. τὸν γὰρ τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτοῦ
 φάγονται. ἀναβάντες οὖν κατέβαλον τὸν δίκαιον, και ἤρξαντο
 λιθάζειν αὐτόν. ἐν ᾗ καταβληθεὶς οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ στραφείς
 ἔθηκε τὰ γόνατα λέγων, παρακαλῶ κύριε θεε πάτερ, ἄφες αὐ-
 τοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιῶσιν. οὕτως δὲ καταλιθοβολοῦντων
 αὐτὸν εἰς τῶν ἱερέων τῶν υἱῶν Ῥηχάβ, υἱοῦ Ῥαχαὴμ, τῶν μαρ-
 τυρουμένων ὑπὸ Ἱερεμίου ἔκραξε λέγων, πᾶσασθε, τί ποιεῖτε;
 εὔχεται ὑπὲρ ἡμῶν ὁ δίκαιος. και λαβὼν τις ἀπ' αὐτῶν εἰς τῶν 15
 γραφείων τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἀποπέζει τὰ ἱμάτια, ἤνεγκε κατὰ τῆς
 κεφαλῆς τοῦ δικαίου. και οὕτως ἐμαρτύρησε· και ἔθαψαν αὐ-
 τὸν ἐπὶ τῷ τόπῳ παρὰ τῷ ναῷ, και ἐπ' αὐτοῦ στήλη μένει παρὰ
 τῷ ναῷ. μάρτυς οὗτος ἀληθῆς Ἰουδαίοις τε και Ἑλλήσι γεγένε-

4. καταβάλωμεν B. καταβάλλωμεν G. 6. και δ] και om. G.

7. τῷ om. G. 8. δύσχορηστος BP. δύσχορηστος G. γενήματα A.
 γνήματα B. αὐτοῦ] αὐτῶν A. 9. φάγονται B. φάγνται A.
 φάγωμεν G. οὖν] δὲ G. κατέβαλλον G. 12. οὐ γὰρ οὐκ
 οἶδασι G. οὕτω G. 13. τῶν υἱῶν] και τῶν υἱῶν G. 14. ῤη-
 χάβ B. ῤιζάβ A. Ρεχάβ G. ῤαχαὴμ BP. Ραχαήμ G. 14. πᾶ-
 σασθαι B. 17. μεμαρτύρημεν G. 18. παρὰ — μένει παρὰ
 add. B. 19. τῷ ναῷ B. τοῦ ναοῦ G.

impellente testimonio canebant dicentes: Osanna filio David. Tum scri-
 bae et Pharisei habito ad invicem colloquio: hoc nobis, inquam, male
 consultum, ut eiusmodi fidei testimonium edi disponderemus. Sursus ergo
 ascendentes praecipitem agamus, ut adstantium metu, fides eiusmodi pe-
 nitus dissipetur. Igitur vociferati, vah, vah, inquam, iustus extravit.
 Et impleverunt apud Esaiam scriptum sermonem: tollamus, aiunt, iustum,
 quia improbus et adversus nobis est. Operum eius germina devoravimus.
 Illi templo conscenso, iustum ex eo praecipitem egerunt, cadentemque le-
 pidibus mactaverunt. In terram praecops lapsus animam confestim non red-
 didit; quare in adversam partem conversus positus in terram genibus dixit.
 Rogo te, deus pater, igoce illi, quod enim perpetrant facinus, ignorant.
 Illis autem lapides certatim mittentibus, sacerdotum filiorum Rechab Ra-
 chaim filii, quorum laudi Hieremias attestatur, nonnullus vociferatus est:
 quiescite, quid agere molimini? Orat pro nobis iustus. Alter vero e turba
 exsiliens, fullonem calcandis vestibus fustem in iusti caput impigit; atque
 ita martyrium subiit et in seposito templi loco sepultus est. Hic Iudaeis
 velut ac Graecis omni maior exceptione testis est, Iesum esse Christum.

ται, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Χριστός ἐστι. καὶ εὐθὺς Οὐδαισσιανὸς πο-
λιορκεῖ αὐτούς. ταῦτα μὲν Ἐγήσιππος τῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἑρ-
θοῦ λόγου ἀξιόπιστος συγγραφεὺς ἑρθῶς ἱστορεῖ, ὃ καὶ Ἰω-
σηπος οὐκ ἀπάδοντα συμφωνεῖ γράφων ταύτην γενέσθαι τὴν αἰ-
βτίαν τῆς κατὰ Οὐδαισσιανὸν ἀλώσεως Ἰουδαίων.

Ἰωσήπου περὶ τῶν αὐτῶν,

Ταῦτα δὲ συμβέβηκεν Ἰουδαίοις κατ' ἐκδίκησιν Ἰακώβου τοῦ Β
δικαίου, ὃς ἦν ἀδελφὸς Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Χριστοῦ, ἐπειδή-
περ δικαιοῦτατον αὐτὸν ὄντα Ἰουδαῖοι ἀπέκτειναν. ὁ δὲ νεώτερος
10 Ἄνανος, ὃν τὴν ἀρχιερωσύνην εἶπομεν παρεληφέναι, Θρασύς V. 270
ἦν τὸν τρόπον καὶ τολμητῆς διαφερόντως. αἴρεσιν δὲ μετῆμι
τὴν Σαδδουκαίων, ὅπερ εἰσι περὶ τὰς κρίσεις ὡμοί παρὰ πάν-
τας τοὺς Ἰουδαίους, καθὼς ἤδη δεδηλώκαμεν· ἅτε δὴ τοιοῦτος
ᾧν ὁ Ἄνανος νομισσας ἔχειν καιρὸν ἐπιτήδειον, διὰ τὸ τεθνήαι
15 μὲν Ὁῆστον, Ἀλβίνον δὲ ἔτι κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπάρχειν, καθίζει
συνέδριον κριτῶν καὶ παραγαγὼν εἰς αὐτὸ τὸν ἀδελφὸν Ἰησοῦ
τοῦ Χριστοῦ λεγόμενον, Ἰακώβος ὄνομα αὐτῷ, καὶ τινὰς ἐτέ-
ρους, ὡς κατὰ παρανομησάντων κατηγορίαν ποιησάμενος, πα-
ραδέδωκε καταλευσθῆσομένον. ὅσοι δὲ ἐδόκουν ἐπιεικέστατοι τῶν C
20 κατὰ τὴν πόλιν εἶναι καὶ τὰ περὶ τοὺς νόμους ἀκριβεῖς βαρέως
ἤγγεγκαν ἐπὶ τούτῳ, καὶ πέμπουσι πρὸς τὸν βασιλεῖα κρυφῆ πα-

5. τῶν Ἰουδαίων G. 6. Ἰωσήπου] Antiq. XX, 9. 7. δὲ
add. B. 8. ἐπειδήπερ B. ἐπειδὴ γὰρ G. 12. τὴν A. τῶν G.
14. ᾧν om. G. 15. φίστον B. 17. ἐτέρους BF. ἑταίρους G.
19. καταλευσθησομένους m. 21. τούτῳ] τούτων G.

Haud multo vero post tempore obsidionem in eos Vespasianus apparat.
Haec nobis Hegesippus sinceriorum historiarum nostrarum fide dignus scri-
ptor furo procul testatum reliquit, cui non absona concinit Iosephus scri-
bens, hanc Iudaeorum captivitatis a Vespasiano illatae occasionem ex-
titisse.

Iosephus de iisdem.

In Iacobi Iusti, qui fuit frater Iesu, Christi etiamnum nuncupati, vin-
dictam Iudaeis haec accidere; quod eum videlicet eximia prae reliquis iusti-
tia praestantem Iudaei inhumano interfecerint. Iunior autem Ananus, quem
pontificatum invasisse narravimus, ferox moribus et audacia summa fereba-
tur. Saducaeorum sectam, ut diximus, prae Iudaeorum sectis omnibus
iudiciorum et in crimina rigoris observantem, profitebatur. Talis igitur
cum esset Ananus commodum tempus occurrisset ratus, quod luci quidem
Festus ereptus, Albinus adhuc itinere detineretur, concilium iudicum con-
vocat, delatogue fratre Iesu Christi quondam dicti (Iacobus ei nomen erat)
et quibusdam aliis, in eos, ceu legum violatores accusatione composita la-
pidibus obruendos obiecit. Qui vero in civitate humaniori iudiciorum nor-
mae assueti, et legum videbantur studiosiores graviter haec ferebant; nun-

ρακαλοῦντες αὐτὸν ἐπιστεῖλαι τῷ Ἀνάγῳ μηκέτι τοιαῦτα πράττειν· μηδὲ γὰρ τὸ πρῶτον ἑρθῶς αὐτὸν πεποιημένοι· τινὲς δὲ καὶ τῷ Ἀλβίνῳ ὑπαντιῶζουσιν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας ὁδοποροῦντι, καὶ διδάσκουσιν ὡς οὐκ ἔξδν ἦν Ἀνάγῳ χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης καθίσαι συνέδριον. Ἀλβίνος δὲ πεισθεὶς τοῖς λεγομένοις 5 γράφει μετ' ὀργῆς τῷ Ἀνάγῳ λήψεσθαι παρ' αὐτοῦ δίκας ἀκυλῶν. καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀγρίππας διὰ τοῦτο τῆς ἀρχιερωσύνης ἀφελόμενος αὐτὸν ἄρξαντα μῆνας τρεῖς Ἰησοῦν τὸν Ἰδαμμαίου κατέστησε.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφξγ'.

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη ξγ'.

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Νέρωνος.

Νέρων πρῶτος κατὰ Χριστιανῶν κινήσας διωγμὸν πρὸς τὴν τέλει τῆς αἰσχρῆς ζωῆς καὶ βασιλείας αὐτοῦ, καθ' ὃν Πέτρος καὶ Παῦλος ἑμαρτύρησαν οἱ θεῖοι ἀπόστολοι, πολλοὺς καὶ ἀλλοιους Χριστιανῶν ἀνέειλε, πλείονας ἐκδιώξας.

P. 340 Νέρων τοὺς θείους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον ἀπέλυν, πολλοὺς τε Χριστιανῶν διαφθείρας καὶ πλείονας διώξας, ἐπὶ τούτοις κηθαρωδαίαις καὶ τραγωδαίαις κατὰ τε Ῥώμην καὶ τὴν Ἐλ-

2. αὐτὸν om. G. 8. καὶ τῷ] ἐκ τῶν vulgo. ἐκ τῶν κατὰ τὸν B. Ἀλβίνῳ] Vulgo Σαλβίνῳ. ἀλβίνῳ B. 4. αὐτοῦ] αὐτῶν G. 7. ἀειόμενος (sic) B. 8. Ἰδαμμαίου B. Ἰδουμαίου G. Cætrige Δαμμαίου ex Iosepho p. 976. 12. τοῦ add. B.

cisque clam ad regem missis, mandaret Anano, ne quid deinceps simile moliretur, suggesserunt; nam nec priora haec recte gessisse manifestum erat. Nonnulli quoque Albinum Alexandriam venientem obviam facti commonent, et absque eorum consensu concilium Anano convocare nefas clamitant. His motus Albinus stilo duriore et bilem redolente scribit Ananæ, et poenas de illo se sumpturum minatur et Agrippa rex eam ob causam pontificatu, cui menses tres praefuerat, eo abdicato, Iesum genere Idmaeum ei subrogavit.

ANNI MUNDI 5563.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 63.

Reliqua Neronis gesta.

Nero circa foedissimae suae vitae imperilique finem persecutionem in Christianos primus movet, qua Petrus et Paulus divini apostoli martyrium subierunt; Christianorum quoque alios multos sustulit, plures in exiliis egit.

Nero divinis apost. Petro et Paulo interfectis, pluribus etiam Christianorum ultimo supplicio affectis, plurimis exilio relegatis, cithara cantibusque cum Romae tum per Graeciam ovens, vario quoque cursum

λάδα πομπέων, Ἴσθμίοις καὶ Πυθίοις καὶ Ἡλείοις καὶ Ἀκτίοις ἐστειφανοῦτο κήρυξιν ἄρματι παλικῶν καὶ τῷ τελείῳ καὶ δεκαπύλῳ, μεταθήμενος καὶ τὴν ὀλυμπικίδα κατὰ σπηγῆς αἰσχροῦς ἑαυτὸν ὑπεδείκνυ.

5 Τότε καὶ τὸν Ἴσθμὸν ἤβουλήθη διορῶσαι πρὸς τὸ γενέσθαι νῆσον τὴν Πελοπόννησον.

Οὗτος εἰς Ῥώμην ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐκείθεν πάλιν εἰς Ἄργος φεύγει περυσθεὶς ἐπαναστάσεως καὶ ὑπὸ τινος τῶν οἰκετῶν βιαίως ἀναιρεῖται, ὡς δὲ ἕτεροι, ἑαυτὸν διαχυρισάμενος 1 τέθνηκεν.

Οὐδαιοασιανὸς ὑπατικὸς ἀνὴρ δυνατὸς ὑπὸ Νέρωνος κατὰ Ἰουδαίων ἀποστάντων πεμφθεὶς καὶ δυοὶ πολέμοις τούτους τρεψάμενος ἀπέκλεισεν. Ἰωσήπος δὲ στρατηγῶν Ἰουδαίων μάλιστα περιωθεὶς θεσπέμει τῷ Οὐδαιοασιανῷ τὰ τῆς Νέρωνος τελευτῆς καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Νέρων οἰοθετήθη μὲν τῷ πρὸ αὐτοῦ Ῥωμαίων βασιλεύσαντι Κλαυδίῳ, πρόγονος ὢν αὐτοῦ. ἐβασίλευσε δὲ Ῥωμαίων μετὰ Κλαυδίου ἔτη 13, κατὰ δὲ ἄλλους 10. τούτου δὲ τῆς βασιλείας ἀτυχεστέραν ἢ αἰσχροτέραν ἐν οὐδενὶ χρόνῳ φαίνονται βασι- 6 λευθέντες Ῥωμαῖοι. πάσης γὰρ τυραννίδος καὶ ὠμότητος ἔργα παρ' αὐτοῦ πέπρακται, ἀκρασίαι, μισωφονίαι, τῆς τε μητρὸς Ἀγριππίνης καὶ Ὀκταβίας καὶ τῆς οἰκίας γαμετῆς, ἀδελ-

1. Ηλείοις m. Πλλίοις vulgo. Ἰλλίοις B. 2. ἐστειφανοῦντο A.
6. νῆσον] Ἴσον A. Ἰσον B. 7. ἐκ τῆς] ἐξ G. 9. διαχυρισά-
μενος B. 15. τῆς αὐτοῦ] τὰ τῆς G. 18. Κλαυδίον] Κλαύ-
διον G. 22. Ὀκταβίας] ὁ κατὰ βίας om. G.

genere, pullis nimirum, solemnī quadriga, et decemīge vectus, Isthmiis, Pythiis, Elaeis et Actiis ludis a praeconibus coronatus procedebat; mutasque Olympiadibus, ridicule se ipsum in scema promebat.

Eodem quoque tempore Isthmum Peloponneso in insulam formandae, perfodere molitus est.

Idem ex Graecia Romam reversus, rursus tumultum praesentens Argos tendit et a domesticorum quopiam neci traditur; ut vero auctores alii cribunt, violentam ipse sibi necem consecivit.

Vespasianus vir consularis et magnanimus adversus Indaeos perduelles a Nerone missus, duobus praeliis fuscis in urbem collegit et obedit. Iosephus Iudaeorum dux vix belli periculo salvus, Neronis necem et imperii accessum Vespasiano praedicit.

Nero quidem a praesessore Romanorum Imperatore Claudio, utpote rivignus, in filium adoptatus, Claudio defuncto annis 13, ex aliorum sensu 4, imperavit; quo infelicis et foedius nunquam Romani subierunt ipeium; omnis quippe tyrannidis et crudelitatis facinora edidit; intemperantiae excessus, caedes, Agrippinae matri et propriae coniugi mors illata,

- V. 271 *φοῦ τε γνησίου καὶ θείου πρὸς πατρὸς καὶ ἄλλων πολλῶν συγγενῶν, καὶ τῶν ἐν γερουσίᾳ. ἐπὶ πᾶσα δ' αὐτοῦ τοῖς ἀτυχήμασι καὶ τὸν πρῶτον κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο διωγμὸν, ἦν ἴκα Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ θεϊότατοι ἀπόστολοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντες κατεστέφθησαν ἀγῶνι, ὁ μὲν κατὰ κεφαλῆς ἀνασκολοπισθεῖς, ὡς αὐτὸς ἤρετλοῦτο, ὁ δὲ τὴν ἀγίαν ἐκτιμηθεῖς κεφαλὴν. Παῦλος· περὶ ὧν ὁ Ῥωμαϊκὸς συγγραφεὺς Τερτυλλιανὸς τὰς*
Ἐπιγραφὰς ἐνετύχητε τοῖς ὑπομνήμασιν ὑμῶν; ἐκὼ ἐρρήσατε πρῶτον Νέρωνα τοῦτο δογματίσαντα, ἦν ἴκα μάλιστα ἐν Ῥώμῃ τὴν ἀνατολὴν πῦσαν ὑποτάξας ὡμὸς ἦν εἰς πάντας διώκτης. τοσούτων τῆς κολάσεως ἡμῶν ἀρχηγῷ καυχώμεθα. ὁ γὰρ εἰδὼς ἐκείνον νοῆσαι δύναται οὐκ ἔν, εἰ μὴ μέγιστον ἀγαθῶν ἦν ὑπὸ Νέρωνος κατακριθῆναι. ταύτῃ γοῦν οὗτος θεομάχος ἐν τοῖς μάλιστα πρῶτος ἀνακηρυχθεὶς ἐπὶ τὰς κατὰ τῶν ἀποστόλων ἐπήρθη σφαγῆς. Παῦλος δὲ οὖν ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὴν κεφαλὴν ἀπειμήθη καὶ Πέτρος ὡσαύτως ἀνασκολοπισθῆναι κατ' αὐτὸν λέγεται. καὶ πιστοῦται γε τὴν ἱστορίαν ἢ Παύλου καὶ Πέτρου εἰς δεῦρο κρατήσισα ἐπὶ τῶν αὐτόθι κοιμητηρίων πρόρρησις. τούτοις καὶ Γάιος
 P. 341 *ἱστορικὸς, ἀγῆ ἐκκλησιαστικὸς, ὁμοίᾳ γράφει Πρόκλῳ τινὶ τῆς Φρυγῶν αἰρέσεως διαλεγόμενος ἐν τοῖς χρόνοις Ζεφυρίνου, πεν-
 τεκαίδέκατος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος κατὰ Σεβήρον Ῥωμαίων αὐτοκράτορα. ἐγὼ δὲ τὰ τρόπαια τῶν ἀποστόλων ἔχῃ.*

6. ἤρετλοῦτο A. ἤρετήσατο G. 7. Vulgo Τερτυλιανός. 8. Vulgo ἐνετύχητε. ἐρρήσατε A. ἐρρήσεται B. 12. μέγιστον m. μεγιστή G. 17. ἢ Πέτρον καὶ Παῦλον G. 18. γάιος BP. Γάιος G. 20. Ζεφυρίνου] δε ἐγένετο addit m. 21. ἐπῆρον A. ἐπῆρον B. Σέβηρον G.

vita germano fratri nec non patruo consanguineis pluribus ac senatoria dignitate conspicuis viris adempta; sceleribus cunctis, velut coronidem, primam in Christianos persecutionem adiecit, qua Petrus et Paulus fidei victoria redimti sunt; hic ex animi desiderio capite inverso cruci affixus, ille vero, nempe Paulus sacro capite amputato necatus, de quibus Tertullianus scriptor Latinus haec habet. Commentaria nostra legistis? In hoc primo Nerone sancientem reperietis; cum maxime oriente Romae legibus subacto, ferox persecutor in omnes insanivit. Tali poenarum ustrarum auctore gloriamur. Qui enim hominem noverit, ingentis successus condemnationem eius esse potest cogitare. Hoc pacto itaque ille deo infensus hostis inter insignes primus renunciatus ad apostolorum perpetuam caedem impulsus est. Paulus igitur Romae capite abscisso, et Petrus pariter cruci supplicii eius tempore damnatus; et in hunc usque diem in sepulcris eorum encomium perseverans, historiam veram esse confirmat. His non absemilia Caius historicus vir ecclesiae obsequio mansuetus cum Proclo quopiam e Phrygum secta disceptatione edita scribã Zephyrini Romanorum ecclesiae pontificis 15 et Severi Imp. tempore. Ege

ἐὰν γὰρ θελήσης ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸν Βασίλειον ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν Ὀστικίαν, εὐρήσεις τὰ τροπαια τῶν ταύτην ἰδρουσαμένων τὴν ἐκκλησίαν. τούτοις ἀκόλουθα καὶ Διονύσιος ὁ Κορίνθου ἐπίσκοπος γράφει, ὡς δηλονότι κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐμαρτύρησαν. ταῦτα καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς τοσαύτης νοουθεσίας τὴν ἀπὸ Παύλου καὶ Πέτρου φντελαν γενηθεῖσαν Ῥωμαίων τε καὶ Κορινθίων συνεκράσατε. καὶ γὰρ ἄμφω καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Κόρινθον φοιτήσαντες ἡμῶς ὁμολῶς ἐδίδαξαν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκδιδάξαντες ἐμαρτύρησαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν.

10 Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος μετὰ Πέτρον τὸν Κορυφαῖον Λίνος ἔτη η΄.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ μϛδ΄.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ξδ΄.

Νέρωνος τὸν βίον αἰσχυρῶς καταλύσαντος Οὐδεσπασιανὸς ὑπὸ 15 τῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν Ἰουδαίαν βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀνηγορεύθη. Γαλβῶς δὲ στρατηγῶν Ἰβηρίας εἰς Ῥώμην παρελθὼν κρατεῖ μῆνας ἐπτά. τοῦτον Ὀθῶν ἀνελὼν εἰς τῶν ἐν τέλει κρατεῖ μῆνας τρεῖς ἐπὶ τῆς Ῥώμης, ὃν Βιτέλλιος κτείνας κρατεῖ μῆνας η΄. οὗτος Σαβίνον τὸν ἀδελφὸν Οὐδεσπασιανοῦ διατρίβον-

1. Βατικανὸν καὶ ἐπὶ m.	2. εὐρήσης B.	3. καὶ] ὁ G.
4. ὡς] δς m. ἐμαρτύρησαν B. ἐμαρτύρησιν AG.	5. ἡμεῖς m. νοουθεσίας Barber. Vulgo νομοθεσίας G.	6. γενηθεῖσαν B. γεννηθεῖσαν G.
7. ἄμφω m. ἀμφοῖν G.	8. εἰς] κατὰ G.	9. αἰσχυρῶς τὸν βίον G.
10. Ὀθῶν G.	11. εἰς τῶν] εἰς τὸν A.	12. ὄθων B. ὄθον A.
13. om. G.	14. τὸν ἀδελφὸν] ἀδελφὸν τοῦ G.	15. κτείνας

vero, inquit, apostolorum tropaea penes me habeo. Ad Vaticanum quippe et viam Ostiensem profecto eius ecclesiae fundatorum tropaea occurrunt. Istis consona Dionysius Corinthi episcopus parem martyrii palmam institutis scriptis reliquit firmata. Et vos quoque talibus institutis et monitis instructi Romanorum Corinthiorumque germen Petri Paulique studio pullulans coniunxistis. Etenim uterque frequens Corinthi nostras visitator salutis nobis documenta reliquit; paribusque praeceptis illustrata Italia, non diassito ab invicem tempore fidei testimonium fuso sanguine firmavere.

Romanorum ecclesiae post Petrum apostolorum coryphaeum primus episcopus Linus annis 18.

ANNI MUNDI 5564.

DIVINAM INCARNATIONIS AN. 64.

Nerone foeda morte sublato, Vespasianus in Iudaea a militibus Imperator proclamatur. Galba vero Romani exercitus per Hispaniam dux Romanus advolans menses septem tenet imperium. Hunc Otho inter Romanos proceres conspicuus interficit et regnat menses tres. Vitellius Romae degens rerum summa potitur menses octo. Iste Sabinum Romae quoque morantem

τα κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ φόβον τῆς ἀναρρήσεως τοῦ ἀδελφοῦ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ προσφονότα κατὰ τὸν ναὸν τοῦ Διὸς ἀπέλι, πολιορκήσας τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ναὸν ἐμπρήσας. ὁ δ' αὐτὸς ἐπὶ Δομετιανοῦ παραχρῆμα ἀγγελέθῃ τοῦ νεωτέρου παιδὸς Οὐεσπασιανοῦ κερμφθέντος εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ πατρὸς. τὸν γὰρ πρὶν βύτερον υἱὸν Τίτον τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον ἐκτελείσαστα καταλιπὼν αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παραγίνεται, ὡς Ἕλληνας μωθεύουσιν, ἐφ' οἷς ἠκηκεί παρὰ τοῦ Τυανέως Ἀπολλωνίου κερ τοῦ Χριστοῦ τῆς βασιλείας καὶ τῶν λοιπῶν εὐδοκιμήσεων, κατὶ τὴν Ἀίγυπτον συντυχῶν αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν καὶ Βραχμάνων ἐκατέ- θόντι τῶν ἐκείσε Γυμνοσοφιστῶν. ἔλθων οὖν εἰς Ἑλλάδα χειροῦται τὰς ἀποστάσας πόλεις. κάκειθεν εἰς Ῥώμην παραγίνεται, βα- V. 272 σιλεύσας κοσμῶς καὶ ἀντιθέτως τῷ Νέρωνι. βίους γὰρ καὶ τὰ τῆς πόλεως ἀνακαλεῖται δίκαια, τοὺς τε ἐπαναστάντας βαρβέ- ρους Βροξύλους καὶ Βρεττανοὺς καὶ Δάκας καὶ Σαρμάτας διὰ τῶν παιδῶν παραστησάμενος Δομετιανοῦ καὶ Κυρηναίου.

P. 342

Εὐσεβίου.

Τίτος Ἰουδαίους πολιορκήσας καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα κατωσά- ψας καὶ μυριάδας ἀνδρῶν ἐφόνευσε. φησὶ δὲ καὶ Ἰώσηπος λιπῶ καὶ μαχαίρῃ ρε' μυριάδας ἀπολέσθαι, καὶ ἄλλας τρεῖς μυριάδας

2. προσφονότα] φόνοντα G. 3. ἐπὶ BP. ἐπὶ G. 4. παι- δὸς] παιδὸς τοῦ G. 7. καταλιπὼν B. ὡς Ἕλληνας μωθεν— (supplevi μωθεύουσιν) addidi ex B, qui in his ipsis verbis dixit. Dehinc ubi Goari lectionem simpliciter pono, recepta lectio codici A debetur. 9. τοῦ Χριστοῦ τῆς] τῆς Χριστοῦ G. 11. εἰς τὴν Ἑλλάδα G. 16. Κυρηναίου] Κυρηνάου m. 17. Εὐσεβίου] P. 376. et Histor. eccles. III, 5. 19. Ἰώσηπος] Bell. Iud. VI, 4. 20. ρε' μυριάδας] μυριάδας ρε' G. ἀπολέσθαι] ἀπέκλεισεν A.

et fratris Vespasiani Imperatoris renunciati causa Capitolium fuga occipere tentantem, ad Iovis templum obsidione posita et fano igne devastata confecit; idemque confestim a Domitiano Vespasiani filio iuniorē a patre illo misso peremptus est. Vespasianus enim Tito filio maiore bellis adversus Iudaeos perficiendis relicto in Graeciam diverterat, quo tempore Apollonius Tyanaeo ex Indiis et Brachmanarum et Gymnosophistarum convicta Aegyptum reverso factus obviam, de Christi regno aliisque laudandis rebus virum disserentem audierat. In Graeciam appulsus rebelles civitates parere coegit; exinde Romam usque transfretatus moderatum et Neroniano oppositum gessit imperium; census enim et cuncta civitatis restituit iura; motusque barbaros, Broxylos, Britanncas, Dacos et Sarmatas misis in eo Domitiano et Cereali filiis repressit.

Ex Eusebio.

Titus Iudaeos obsedit, Hierosolyma subvertit, myriadesque hominum plurimas delevit. Famine vero ferroque hominum myriades 110 confectas.

διαπερᾶσθαι αλγμάλωτων. αἴτιον δὲ τοῦ τοσοῦτο πλήθους κατὰ τὴν πόλιν εὐρησθαι φησι τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν, ἐν ἧ πάντες οἱ τοῦ ἔθνους συνεληλυθότες ὡς ἐν εἰρκτῇ συνεκλεισθησαν. ἔδει γὰρ τοὺς ἐν ἡμέραις τοῦ πάσχα ἐπιβεβουλευκότας τῷ σωτῆρι 5 ἡμῶν παθεῖν.

Οὐεσπασιανὸς τὸ Καπετώλιον ἐμπρησθὲν ἀνωκοδόμησεν. B

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ στάσις.

Ὁ κολοσσὸς Ῥόδου ἀνεστάθη μῆκος ποδῶν ρκζ' ἐκ χαλκοῦ.

10 Λομὸς κατὰ τὴν Ῥώμην μέγας, ὡς κατ' ἡμέραν ὑπὲρ μυρ-
ρίους θνήσκειν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Ἐν Κύπρῳ τρεῖς πόλεις σεισμῷ κατεπτῶθησαν.

Οὐεσπασιανὸς ἀποικίας ἐκπέμψας τελευτῆ νόσω.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἔτη λ'. C

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφξζ'.

15

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ξς'.

Τὰ ὑπόλοιπα Ἀγρίππα Ἰουδαίων βασιλέως.

Ἔως τοῦ μικροῦ τούτου Ἀγρίππα ἡ ὑπὸ ἄλλοσφύλων βασι-
λεία τῶν Ἰουδαίων κατηγορήθη διαρκέσασα ρ' ἔτη οὕτω. Ἡρώδης
πρῶτος ὁ τὰ νήπια ἀνελὼν ἐν Βηθλεὲμ ἔτη λζ'. Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς

1. τοῦ] τὸ G. τοσοῦτο πλήθος] τοσοῦτον πλήθος A. 8. Ὁ
et Ῥόδου om. G. 15. Vulgo ἔτος. 18. διαρκέσασα Scaliger
p. 80. Vulgo διασκεδάσασα.

alias tres captivorum abductas Iosephus scribit. Multitudinis autem adeo
numerose in urbem collectae paschatis festum, ad quod celebrandum unde-
quaque conveniebant, ex quo velut in caveam collecti et conclusi sunt,
causam fuisse affirmat. Eos enim qui sui paschatis festo salvatori nostro
composuissent insidias, eodem in festo mutuas poenas referre decebat.

Vespasianus Capitolium incendio vastatum restituit.

Tumultus Alexandriae.

Colossus aereus pedum 127 erectus.

Pestis adeo vehemens per Romanam urbem grassata est, ut continuis
diebus plurimis hominum 10,000 esserentur.

In Cypro tres urbes terrae motu subversae.

Vespasianus Romanis coloniis propagatis morbo correptus vita defun-
gitur.

Antiochiae episcopus 2 Ignatius Deifer annis 30.

ANNI MUNDI 5566.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 66.

Agrippae Iudaeorum regis reliqua gesta.

Iudaeorum regnum annis centum perseverans, a regibus alieno sanguine
ortis ad minorem Agrippam hoc modo prorogatum, exstinguitur. Hero-
des omnium primus, ille Bethleemicorum infantium parricida annis 37, Ar-

Δαυτοῦ ἔτη θ'. Ἡρώδης ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη κδ'. Ἀγρίππας ὁ υἱὸς Ἡρώδου, ὁ σκοληκόβρωτος Ἡρώδης, ἔτη ζ'. Ἀγρίππας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ μικρὸς λεγόμενος, ἔτη κγ'. ἡμοῦ ἔτη ς'.

Συνάγεται ὁ πῦρ χρόνος κατὰ τὸδε τὸ χρονολογραφεῖον ἀπὸ Ἀδάμ ἕως ἔτους δευτέρου Οὐεσπασιανοῦ ἔτη μξξ'. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ γτκ'. ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ βφνέ'. ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου τοῦ ναοῦ διὰ Σολομῶνος ἔτη **'. ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς ἦτοι δευτέρου ἔτους Δαριεῖου ἔτη **'. ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἐπισκευῆς ἔτη **'. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀντιόχου κολλωραίας ἔτη **'. ἀπὸ δὲ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ ἔτη λδ'. 10

V. 273

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ φορέ'.

Τῆς θείας. σαρκώσεως ἔτη οέ'.

Βασιλεὺς Ῥωμαίων η' Τίτος υἱὸς Οὐεσπασιανοῦ ἔτη β'.

Τῆς συγκλήτου πρεσβυσομένης, ὡς τινες, Τίτος θεὸς ἀνγορεῖσθαι δευτέρω τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτι, καὶ παραχρῆμα 15 θνήσκει θεηλάτως· ὡς δὲ Ἕλληνες ἱστοροῦσι, φαρμάκω Δομετιανὸς αὐτὸν ἀνεῖλεν ὁ ἀδελφὸς ἔρωτι τῆς μοναρχίας. εἰδαίμονα δὲ φασιν ἀποδείξαι τοῖς πράγμασι τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἄλη

2. ὁ σκωλ — Scaliger. ἔτη . . . ὁ σκωλ — A. ἔτη ὁ σκωλ — G.
Ἡρώδης delevit Scaliger. Sed vide p. 333 a. 3. λεγόμενος add.
AP. om. G. 4. Συνάγεται] Conf. chron. pasch. p. 247. et Eusebium p. 377. Vulgo χρονολογραφίον. 6. βφνέ] βφνέ m.
7. ἔτη] αἰδ' supplet m. 13. βασιλεύς A. 17. τῆς αὐτοῦ μοναρχίας G. 18. φασιν] αὐτὸν add. m. 8λην om. G.

chelaus eius filius annis 9, Herodes eius frater annis 24, Agrippa Herodis filius, Herodes vermium pabulum dictus, annis 7 postremo filius eius minor Agrippa vocatus annis 23. Quorum summa anni 100.

Tempus omne hucusque lapsum secundum praesentem chronographicum computum ita colligitur.

Ab Adam ad annum Vespasiani secundum anni 5567.

A diluvio vero anni 3325.

Ab Abrahama natalibus anni 2255.

Ab inchoati templi Salomonis primordio anni 1094.

A prima templi reparatione, id est Darii anno secundo, anni . . . . .

A templo secundum reparato anni . . .

Ab Antiochi altera obsidione . . . . .

A salute per crucem parta anni 34.

ANNI MUNDI 5575.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 75.

Romanorum Imperator 8 Titus Vespasiani filius anni 2.

Divini honores Tito anno imperii eius secundo, ut quidam referunt, senatus consulto deferuntur; qui plaga caelitus immissa improviso interit; at si fidem Graecis demus, eius frater Domitianus regnandi cupidus veneno submovit. Urbem rerum omnium fecundam universumque Romanum im-

Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, εἶπερ τινὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ. B ἐπ' αὐτοῦ ὁ μέγας κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμπρησμός. ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ Βέσβιον ὄρος κατὰ κορυφῆς ῥαγὲν πῦρ ἀνέβλυσε τοσοῦτον, ὡς καταφλέξει τὴν παρακειμένην χώραν σὺν ταῖς πόλεσιν. ἀλλὰ 5 τοῦτον Δομετιανὸς, ὡς εἴρηται, φθόνῳ τῆς ἐπιπραγίας καὶ τῷ τῆς αὐτοκρατορίας ἕρωτι φαρμάκῳ δολοφονήσας βασιλεύει μετ' αὐτὸν ἔτη ιβ', σὺν αὐτῷ δὲ ιδ', κατὰ δὲ ἄλλους ιε', κάκιστα χρησάμενος τῇ ἀρχῇ, ἕπαν ὀμότητος καὶ πλεονεξίας καὶ φονικῆς πράξεως καὶ αἰσχροουργίας εἶδος μετιῶν, ὡς καὶ ἀπὸ τὰ βα- 10 σίλεια πληρωθῆναι τῆς ἀκολασίας. οὗτος Νερβᾶν μετέστησεν ὡς ἐπίβουλον τῆς ἀρχῆς καὶ δι' αὐτὸν Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα φιλόσοφον ἐφρούρησεν, ὡς φίλον αὐτοῦ, κείρας αὐτὸν καὶ δέσμιον C ἀγαγὼν εἰς δεσματήριον. ἀλλ' οὐδ' οὕτως ἔπεισε τὸν φιλόσοφον μὴ τοῖς πραττομένοις ἐπιπλήττειν καὶ ἐγγεῶν. τότε μὲν δὲ- 15 ονται καὶ τὸ πολυθρόνῳ ἐπος εἰρηκέναι πρὸς αὐτὸν καὶ παραρῆμα γενέσθαι ἄφαντον, ὡς Φιλόστρατος μαρτυρεῖ,

Οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.

Δομετιανὸς εὐπατρίδας πολλοὺς μετέστησε Ῥώμης.

Τότε καὶ ἄξυλον ναὸν ᾠκοδόμησεν.

20 Εὐνουχίζειν ἄνδρας ἐκάλυσε.

Σεβαστὴν ἀνηγόρευσε τὴν ἰδίαν γαμετῆν.

2. αὐτοῦ] Vulgo αὐτὸν. αὐτοῦ A. αὐτὸν G. 15. Vulgo πολυθρόνῳ. πρὸς] παρ' A. 16. μαρτυρεῖ] ἰστορεῖ G.

17. Versus Homericus Iliad. 2, 13. Vulgo κτενείης ἐπεὶ οὔτι.

19. ἄξυλον] Vulgo ἄξυλον, consentiente A. sine lignea materia Eusebius p. 378. ναὸν om. G. 20. ἐκάλυσε m. ἐκέλευσε G.

vetuit Eusebius p. 328. 21. καὶ om. A.

perium prae iis qui regnaverant prius, felix effecisse asserunt. Stupendum eius tempore incendium Romae visum; voragine quoque in Vesuvii montis vertice aperta adeo copiosus ignis erupit, ut vicinis urbibus devastatis regionem quaqua versus percurrerit. Domitianus fraternae felicitatis invidia et imperandi aestu motus veneno Titum dolose sustulit; et post eum regnat annis 12 una cum eo 14, iuxta alios 15, imperio turpiter abutitur; crudelitatis, avaritiae, caedium et turpitudinis nullum specimen non edidit; adeo ut regia ipsa intemperantiae sceleribus conspurcetur. Hic Nervam, ceu imperio insidiantem, urbe depulit et Apollonium Tyaneum philosophum eius amicum capite tonsum vinctum sub custodia eius occasione tenuit; sed neque sic philosophum ab arguendi libertate et gestis omnibus subsannandis compeascuit. Tunc celebre carmen illud ab eo prolatum, nec ipsu ulterius visum, auctore Philostrato fabulantur:

Me non interimes, non hoc tibi fata dederunt.

Domitianus patricios plures in exsilium egit.

Eodem tempore asylum aedificavit.

Viros eunuchos fieri prohibuit.

Propriam uxorem Augustam renunciavit.

Δαῦτοῦ ἔτη θ'. Ἡρώδης ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη κδ'. Ἀγρίππας ὁ υἱὸς Ἡρώδου, ὁ σκοληκόβρωτος Ἡρώδης, ἔτη ζ'. Ἀγρίππας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ μικρὸς λεγόμενος, ἔτη κγ'. ὁμοῦ ἔτη ρ'.

Συνάγεται ὁ πῦς χρόνος κατὰ τὸδε τὸ χρονολογραφικὸν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως ἔτους δευτέρου Οὐεσπασιανοῦ ἔτη εφξζ'. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ γτκ'. ἀπὸ δὲ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀβραάμ βφνέ'. ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου τοῦ ναοῦ διὰ Σολομῶνος ἔτη **. ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς ἦτοι δευτέρου ἔτους Δαριέου ἔτη **. ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἐπισκευῆς ἔτη **. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀντιόχου πολιωρχίας ἔτη **. ἀπὸ δὲ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ ἔτη λδ'. 10

V. 273

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ροε'.

Τῆς θαλάσσης σαρκώσεως ἔτη οε'.

Βασιλεὺς Ῥωμαίων ἡ Τίτος υἱὸς Οὐεσπασιανοῦ ἔτη β'.

Τῆς συγκλήτου πρεσβυσομένης, ὡς τινες, Τίτος Θεὸς ἀντιγορεύθη δευτέρῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτει, καὶ παραχρῆμα 15 θνήσκει θεηλάτως· ὡς δὲ Ἕλληνες ἱστοροῦσι, φαρμάκιον Δομετιανὸς αὐτὸν ἀνείλεν ὁ ἀδελφὸς ἔρωτι τῆς μοναρχίας. ἐδαίμονα δὲ φασιν ἀποδείξαι τοῖς πράγμασι τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἄλην

2. ὁ σκολ — Scaliger. ἔτη . . . ὁ σκολ — A. ἔτη ὁ σκολ — G.
 Ἡρώδης deletit Scaliger. Sed vide p. 333 a. 3. λεγόμενος add.
 AP. om. G. 4. Συνάγεται] Conf. chron. pasch. p. 247. et Eusebium p. 377. Vulgo χρονολογραφικόν. 6. βφνέ] βφνέ m.
 7. ἔτη] αὐτὸ supplet m. 13. βασιλεὺς A. 17. τῆς αὐτοῦ μοναρχίας G. 18. φασιν] αὐτὸν add. m. 81ην om. G.

chelaus eius filius annis 9, Herodes eius frater annis 24, Agrippa Herodis filius, Herodes vermium pabulum dictus, annis 7 postremo filius eius minor Agrippa vocatus annis 23. Quorum summa anni 100.

Tempus omne hucusque lapsum secundum praesentem chronographicum computum ita colligitur.

Ab Adam ad annum Vespasiani secundum anni 5567.

A diluvio vero anni 3325.

Ab Abrahami natalibus anni 2255.

Ab inchoati templi Salomonis primordio anni 1094.

A prima templi reparatione, id est Darii anno secundo, anni . . . .

A templo secundum reparato anni . . .

Ab Antiochi altera obsidione . . . .

A salute per crucem parta anni 34.

ANNI MUNDI 5576.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 75.

Romanorum Imperator 8 Titus Vespasiani filius annis 2.

Divini honores Tito anno imperii eius secundo, ut quidam referunt, senatus consulto deferuntur; qui plaga caelitus immissa improvise interit; at si fidem Graecis demus, eius frater Domitianus regnandi cupidus veneno submovit. Urbem rerum omnium secundam universamque Romanam im-

Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, εἴπερ τινὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ. Β ἐπ' αὐτοῦ ὁ μέγας κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμπρησμός. ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ Βλάβιον ὄρος κατὰ κορυφῆς ῥαγὲν πῦρ ἀνέβλυσε τοσοῦτον, ὡς καταφλέξει τὴν παρακειμένην χώραν σὺν ταῖς πόλεσιν. ἀλλὰ 5 τοῦτον Δομετιανὸς, ὡς εἶρηται, φθόνῳ τῆς ἐπιπραγίας καὶ τῷ τῆς αὐτοκρατορίας ἕρωτι φαρμάκῳ δολοφονήσας βασιλεύει μετ' αὐτὸν ἔτη ιβ', σὺν αὐτῷ δὲ ιδ', κατὰ δὲ ἄλλους ιε', κάκιστα χρῆσάμενος τῇ ἀρχῇ, ἕπαν ὀμότητος καὶ πλεονεξίας καὶ φρονικῆς πράξεως καὶ αἰσχροφυρίας εἶδος μετιῶν, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ βα- 10 σιλια πληρωθῆναι τῆς ἀκολασίας. οὗτος Νερβᾶν μετέστησεν ὡς ἐπίβουλον τῆς ἀρχῆς καὶ δι' αὐτὸν Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα φιλόσοφον ἐφροῦρησεν, ὡς φίλον αὐτοῦ, κείρας αὐτὸν καὶ δέσιμιον C ἀγαγὼν εἰς δεσμωτήριον. ἀλλ' οὐδ' οὕτως ἔπεισε τὸν φιλόσοφον μὴ τοῖς πραττομένοις ἐπιπλήττειν καὶ ἐγγεῶν. τότε μεθεύ- 15 ονται καὶ τὸ πολυθρόνητον ἔπος εἰρηκέναι πρὸς αὐτὸν καὶ παραρηχθῆναι γενέσθαι ἄφαντον, ὡς Φιλόστρατος μαρτυρεῖ,

Οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὗτοι μύρσιμός εἰμι.

Δομετιανὸς ἐπατριίδας πολλοὺς μετέστησε Ῥώμης.

Τότε καὶ ἄξιλον ναὸν ἰσχυροποίησεν.

20 Ἐθνοφυλάξιν ἄνδρας ἐκάλυσε.

Σεβαστὴν ἀγγέλουσε τὴν ἰδίαν γαμετήν.

2. αὐτοῦ] Vulgo αὐτὸν. αὐτοῦ A. αὐτὸν G. 15. Vulgo πολυθρόνητον. πρὸς] παρ' A. 16. μαρτυρεῖ] ἱστορεῖ G. 17. Versus Homericus Iliad. 2, 13. Vulgo κτενέεις ἐπεὶ οὗτοι. 19. ἄξιλον] Vulgo ἄξιλον, consentiente A. sine lignea materia Eusebius p. 378. ναὸν om. G. 20. ἐκάλυσε m. ἐκέλευσε G. vetuit Eusebius p. 328. 21. καὶ om. A.

perium prae his qui regnaverant prius, felix effecisse asserunt. Stupendum eius tempore incendium Romae visum; voragine quoque in Vesuvii montis vertice aperta adeo copiosus ignis erupit, ut vicinis urbibus devastatis regionem quaqua versus percurreret. Domitianus fraternae felicitatis invidia et imperandi aestu motus veneno Titum dolose sustulit; et post eum regnat annis 12 una cum eo 14, iuxta alios 15, imperio turpiter abutitur; crudelitatis, avaritiae, caedum et turpitudinis nullum speciem non edidit; adeo ut regia ipsa intemperantiae sceleribus conspurcetur. Hic Nervam, ceu imperio insidiantem, urbe depulit et Apollonium Tyanensem philosophum eius amicum capite tonsum vinctum sub custodia eius occasione tenuit; sed neque sic philosophum ab arguendi libertate et gestis omnibus subsannandis compecevit. Tunc celebre carmen illud ab eo prolatum, nec ipsum ulterius visum, auctore Philostrato fabulantur:

Me non interimes, non hoc tibi fata dederunt.

Domitianus patricios plures in exilium egit.

Eodem tempore asylum aedificavit.

Viros eunuchos fieri prohibuit.

Propriam uxorem Augustam renunciavit.

D Τοὺς μαθηματικοὺς δεύτερον ἀπῆλασε καὶ φιλοσόφους τῆς Ῥώμης.

Τῆς Ἑστίας τρεῖς παρθένοι ἱέρεια κατεδικάσθησαν ἀλοῦσαι φθορᾷ. καὶ αὐτὴς Κορνηλία ἡ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων ἱέρεια ᾤσα κατωρέγῃ φθορᾷ περιπεσοῦσα. 5

Ἐπὶ αὐτοῦ Λάκες καὶ Νασαμώνες ἐπαναστάντες Ῥωμαίους διεφθάρησαν.

Δομετιανὸς ἐθριάμβευσε κατὰ τῶν Λακῶν καὶ Γερμανῶν.

Ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς πόλεσιν ἀμπελον φυτεύεσθαι ἐκέλευσε, κολούς τε τῶν ἐπατριδῶν ἀνείλε. 10

P. 344 Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Λαβιδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν, ἵνα μὴ τις Ἰουδαίων βασιλικῶν γένους ἀπαλειφθῇ.

Οὗτος μετὰ Νέρωνα δεῦτερος Χριστιανὸς ἐδίωξε, καὶ Ἰωάννην τὸν θεολόγον ἄπολεν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ περιώρσειν, ἐνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἐώρακεν, ὡς ὁ ἅγιος Εἰρηναῖός φησι. 15 πολλοὶ δὲ Χριστιανῶν μαρτύρησαν κατὰ Δομετιανὸν, ὡς ὁ Βρέττιος ἱστορεῖ, ἐν οἷς καὶ Φλαβία Δομετίλλα ἑξαδελφῇ Κλήμεντος Φλαυίου ὑπατικοῦ, ὡς Χριστιανῇ εἰς νῆσον Ποντίαν φυγαδεύεται· αὐτὸς τε Κλήμης ὑπὲρ Χριστοῦ ἀναιρεῖται. τοῦτον Β δὲ Στέφανός τις τῶν ἀπελευθέρων εἰς, τῇ πρὸς τὸν δεσπότην 20 ἐνόησεν Κλήμεντι ἐνεδρεύσας τὸν Δομετιανὸν ἀνείλε, τιμῆς τε παρὰ τῆς συγκλήτου ἠξιώθη ὡς αἰσχος Ῥωμαίους ἀπαλλάξας.

8. τῶν] Vulgo τὸ. δοκῶν A. 10. Vulgo εὐκατερίδων.

20. πρὸς τὸν δεσπότην m. τῇ περὶ τοῦ δεσπότητος. 21. κλήμεντε Am. Κλήμητι G.

Mathematicos philosophos urbe facessere secundo iussit.

Virgines tres Vestae sacerdotes, quod essent scortatae, condemnantur. Rursumque Cornelia sacerdos virginum Vestalium praecipua, stupro admissa, viva in terram defoditur.

Sub eo Daci et Nasamones bello tumultuantes profligantur.

De Dacia et Germania Domitianus triumphat.

Idem in urbibus vitam plantari vetuit; patriciosque nonnullos e vita sustulit.

Domitianus, ne quis Iudaeorum regii generis superesset, cunctos stirpe David ortos interimi iussit.

Hic post Neronem persecutionem in Christianos movit secundam. Ioannem theologum urbe pulsum in Patmos insulam, ubi, Irenaeo teste, divinam accepit revelationem, ablegavit. Christiani plurimi, ut Brettius scribit, sub Domitiano martyrium passi sunt; inter quos Flavia Domitilla Flavii Clementis viri consularis consobrina, Christianae fidei nomine in Pontiam insulam, exsul deportatur; Clemens ipse pro Christo vitam amittit. Huius libertorum quispiam Stephanus nomine, ex suo in Clementem affecta paratis insidiis Domitianus interfecit; isque idem quod eiusmodi opprobrii foeditate Romanos liberasset, honores a senatu decretos accepit.

Τῆ Ῥωμαίων ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπος γέγονε μετὰ Πέτρον τὸν Κο- V. 274
 ρυφαῖον Ἀνεγκλητος ἔτη δύο.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφοζ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ος'.

5 Ῥωμαίων βασιλεὺς Δομετιανὸς ἔτη δώδεκα.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφοζ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως οζ'.

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγήσατο δ' Κλήμης ἔτη θ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφοη'.

Τῆς θείας σαρκώσεως οη'.

10

Τούτου καὶ ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους μένηται
 πρώτη ἐπιστολῇ εἰπὼν, μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν
 συνεργῶν μου, ὧν τὰ δνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. τούτου ἐπιστολῆ
 μία γνησία Κορινθίοις φέρεται, ὡς ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας
 15 γραφεῖσα, στάσεως ἐν Κορίνθῳ συμβάσης τότε, ὡς μαρτυρεῖ
 Ἐγήσιππος, ἥτις καὶ ἐκκλησιάζεται.

Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Εὐάρεστος ἔτη θ'.

Ἐν Ῥώμῃ θεοσημαίαι πολλὰ καὶ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης
 γέγονασιν.

20 Ἀλεξανδρείας γ' ἐπίσκοπος Αἰμιλιος ἔτη ιβ'.

5. βασιλεὺς A. 7. om. A. 10. σαρκώσεως om. A. 11. τού-
 του καὶ ὁ ἀπόστολος P. τίλος G. 14. μία] ἡ μία G. 18. Vul-
 go θεοσημαίαι.

Romanae eccles. post Petrum Coryphaeum fuit episcopus Anacletus an-
 nis 2.

ANNI MUNDI 5576.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 76.

Romanorum Imperator 9 Domitianus annis 12.

ANNI MUNDI 5577.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 77.

Romanae ecclesiae pontifex 4 Clemens annis 9.

ANNI MUNDI 5578.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 78.

Clementis istius epistola ad Philippenses prima meminit apostolus di-
 cens: „cum Clemente et reliquis coadiutoribus meis, quorum nomina in
 libro vitae scripta sunt;” Germanam eius ad Corinthios epistolam, quasi
 a Romana ecclesia, tumultus cuiusdam Corinthi exorti occasione scriptam
 ab ecclesia vulgo recipi, et coram publice legi, auctor est Hegesippus.

Romanorum episcopus 5 Evaristus annis 9.

Romae et per orbem universum plurima visa prodigia.

Alexandriae episcopus 3 Aemilius annis 12.

P. 345

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφπζ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πζ'.

Ἡγησίου περὶ τῶν ἐκ γένους Δαβὶδ καὶ τοῦ σωτῆρος
ὑπὸ αἰρετικῶν διαβληθέντων Δομετιανῶ.

Ἔτι δὲ περιῆσαν οἱ ἀπὸ γένους τοῦ κυρίου υἱῶν Ἰούδα τοῦ 5
κατὰ σάρκα λεγομένου αὐτοῦ ἀδελφοῦ, ὡς ἐδηλώτευσαν ἐκ γένους
Βόντες Δαβὶδ. τούτους ὁ Ἰούκατος ἤγαγε πρὸς Δομετιανόν. ἐφο-
βεῖτο γὰρ τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὡς καὶ Ἡρώδης, καὶ
ἠρώτησεν αὐτοὺς πόσας κτήσεις ἔχουσιν ἢ πόσων χρημάτων κυ-
ριεύουσιν. οἱ δὲ εἶπον ἀμφοῖτεροι ἐννακισχίλια δηνάρια ὑπάρχειν 10
αὐτοῖς μόνα, ἐκάστου αὐτῶν ἀνήκοντος τοῦ ἡμῖσεως. καὶ ταῦτα
οὐκ ἐν ἀργυρίοις ἔρασκον ἔχειν, ἀλλ' ἐν διατιμήσει γῆς πλείθρων
λθ' ἰσθίων· ἐξ ὧν καὶ τοὺς φόρους ἀναφέρειν καὶ αὐτοὺς αὐτοε-
ροῦντας διατρέφεισθαι.

Ἱεροσολύμων γ' ἐπίσκοπος Ἰούδας ἔτη ζ'.

15

V. 275
C

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφπζ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πζ'.

Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς καὶ Εὐφράτης φιλόσοφοι ἤμαζον.

5. καὶ υἱῶν m. 6. ὡς] οὗς m. 7. ὄντας m. 10. ἐ-
ρασκ — m. 17. et 653, 2. σαρκώσεως om. A. 18. Εὐφράτης]
Ephrates Eusebius p. 379. Ephrates p. 382.

ANNI MUNDI 5587.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 87.

Ex Hegesippo de iis, qui ex genere David et salvatoris ab he-
reticis apud Domitianum delati sunt.

Erant adhuc inter vivos ex domini familia, ex Judae nimirum eius se-
cundum carnem fratris filii, quorum nomen tanquam ex David stirpe or-
torum ad Domitianum detulerunt. Lucatus quidam accusator praecipuos
extitit. Timebat enim Domitianus ad Herodis instar domini adventum. De
possessionibus autem quas haberent, aut quarum facultatum se dominos
scriberent, interrogavit; respondit uterque: denariorum duntaxat novem
millibus bona sua aestimari, media nimirum parte alterutri adscripta. Haec
autem non numerato, sed iugerum terrae 59 pretio possidere; ex quibus
vectigalia penderent, ipsique manibus propriis victum sibi quaeritarent.

Hierosolymorum episcopus 3 Iudae annis 7.

ANNI MUNDI 5587.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 87.

Apollonius Tyanaeus et Ephrates philosophi vigeant.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ^{ἰερῆ}.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἕτη πη'.

Δομετιανοῦ αἱ τιμαὶ καθρέθησαν ὑπὸ τῆς συγκλήτου. καὶ οἱ ἀδίκως ἀπελασθέντες ἐπανήλθον. ἕνιοι δὲ καὶ ἀπέλαβον τὰς ὁδοσίας.

Τοῦ ἁγίου Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδόνου ἐκ β' λόγου D τοῦ πρὸς τὰς αἰρέσεις.

Περὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

Καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι μαρτυροῦσιν οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν
 10 Ἰωάννη τῷ τοῦ κυρίου μαθητῇ συμβεβληκότες παραδεδωκέναι τὸν Ἰωάννην. παρέμεινε γὰρ αὐτοῖς μέχρι τῶν Τραϊανοῦ χρόνων. τούτοις ἀκόλουθα καὶ Κλήμης ὁ Ἀλεξάνδρεος ἐν τῷ ἐπιγεγραμμένῳ λόγῳ „Τίς ὁ σωζόμενος πλούσιος” γράφει· μετὰ τὴν Δομετιανοῦ τοῦ τυράννου τελευταίην ἐπανελθεῖν ἐκ τῆς Πάτμου τὸν P. 346
 15 Ἰωάννην τὸν θεολόγον, ἐπισκόπους τε παρακληθέντας τοῖς πλησιοχώροις ἔθνεσι κατέστησε· τίσι δὲ καὶ ὄλας ἐκκλησίας ἑρμόσαι. ἐν οἷς καὶ περὶ τὴν τοῦ νεανίσκου προστίθῃσιν εὐχρηστον ἱστορίαν τοῖς ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων μεταμελομένοις συμβαλλομένην, ὅπως αὐτὸν ἐπισκόπῳ τινὶ τῶν παρὰ τὴν Ἀσίαν παρέθετο,
 20 διαμαρτυρούμενος αὐτῷ περὶ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας. κακείνος βα-

4. ἕνιοι ἀπέλαβον καὶ τὰς G. 10. συμβεβηκότες G. 18. μεταμειλομένοις A. μεταμελουμένοις G. 20. διαμαρτυρούμενος G.

ANNI MUNDI 5588.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 88.

Honores Domitiano a senatu delati abrogantur, revocantur pariter ab exilio inania relegati; quorum nonnulli receptis etiam bonis potiti sunt.

Ex sancti Irenaei Lugdunensis episcopi libro adversus haereses secundo.

De sancto Iohanne theologo.

Seniores quique per Asiam Iohanni domini discipulo aetate pares traditiones ecclesiae cum reliquissae testantur. Ad eorum siquidem tempus et ad Traiani imperium superfuit salvus. His consona Clemens Alexandrinus opere inscripto, „quis dives salvatur” profert. Iohannem videlicet theologum amoto e vivis Domitiano tyranno ex insula Patmo reversum episcopo vicinis provinciis expetitos concessisse et nonnullis etiam ecclesiae plures commendasse, quibus ex vita peccatis infecta primo respicientibus perutilem de quodam adolescente attexit historiam. Ut eo nimirum episcopi cuiusdam manibus commisso, episcopum salutis eius curam agere Iohannes obstatus est. Hunc licet Christi lavacro lastratum divinique verbi praeceptis eruditum sibi ipsi vivere permisit. Eum iuvenes aetate pares frau-

πίσας αὐτὸν καὶ στοιχειώσας τῷ θεῷ λόγῳ ἔασεν· ὃν ἡλικιω-
 ται τινες ἀπατήσαντες λήσταρχον διὰ ῥώμην σώματος προ-
 εστήσαντο. τοῦτον ὁ θεολόγος ἀπαιτήσας παρὰ τοῦ ἐπισκόπου
 Βμετά τινα χρόνον, ὡς Χριστοῦ παραθήκη, κικέρον διαποροῦν-
 τος, εἶτα διδαχθέντος περὶ τοῦ νεανίσκου τὴν ζήτησιν ἀπαι-
 5 τεῖσθαι, καὶ οὐ περὶ χρημάτων στενάξας ὁ αὐτὸς ἐπίσκοπος ἔφη
 τεθάναι θεῷ καὶ ἀρχιληστήν ἀποφῆναι. ὁ δὲ ἀπόστολος αὐτοῦ
 καταγνοῦς τῆς περὶ τὸν νεανίσκον ἀμελείας, ἔριππος δι' ἑαυτοῦ
 καταλαβὼν τὸ ληστήριον καὶ τὸν νεανίαν φεύγοντα καταδιώξας
 εὐχαῖς καὶ δάκρυσιν ἐν γῆρα βαθυτάτῳ καταλαμβάνει, λόγοις τε
 10 χρηστοῖς καὶ πρὸς μετάνοιαν ἄγουσι καὶ ἐλπίδα ζωῆς φωταγω-
 γήσας, οἰμωγαῖς καὶ δάκρυσι, μεθ' ἑαυτοῦ ἐπανήγαγε, τὴν διὰ
 C μετανόιας τε σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν χαρισάμενος καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ
 ἐπιστήσας· ὡς πάντας μέγα παράδειγμα καὶ τρόπαιον ἀναστά-
 σεως καὶ παλιγγενεσίας γνώρισμα τὴν μετάνοιαν διδαχθῆναι ἐν
 15 αὐτῷ.

Ῥωμαίων βασιλεὺς ἰ' Νερούας ἐβασίλευσεν ἔτος ἔν.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφθ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη πθ'.

Νερούας πρῶτος καὶ σοφῶς βασιλεύσας νόσω τελευτᾷ ἐν κη'-
 20 ποῖς Σαλοστιανοῖς.

2. κατεστήσαντο G. 3. παρὰ] ἀπὸ G. 4. διαποροῦντος A.
 7. ἀρχιληστήν P. ἀρχιληστῆ G. 10. Valgo γῆρι.

dibus irretitum, quod viribus et animo praestaret, praedonum ducem effe-
 cerunt. Hunc evoluto temporis quodam spatio, ceu Christi depositum sibi
 reddi theologus expetiit. Haesitat primum episcopus; mox non repeten-
 darum pecuniarum, sed adolescentis non redditum reum se agi expertas, ex
 imo pectore suspirans, fatetur iuvenem deo mortuum, et praedonum ducem
 factum. Obiurgata episcopi circa iuvenis custodiam incuria, apostolus
 eques, nullo duce usus, ad praedonum agmen delatus, fugientemque iu-
 venem infirmo conata insequitus, precibus et lacrymis remoratur, verborum-
 que blanditiis, et quae ad poenitentiam et vitae renovandae spem facies
 adderent, nec non planctibus emollitum secum reduxit; et salute peccato-
 rumque remissione per poenitentiam donata, restituit ecclesiae; ex qua
 exemplum non vulgare et resurrectionis tropaeum et vitae per poeniten-
 tiam reparandae argumentum cuncti collegerunt.

Romanorum Imperator 10 Nerva regnavit anno unico.

ANNI MUNDI 5589.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 89.

Nerva temperate prudenterque imperans morbo correptus in hortis
 Salustianis moritur.

Ἐπὶ τούτου φησὶν ὁ Φιλόστρατος Ἀπολλώνιον τελευτήσαι D τὸν Τυανέα καταγγράσαντα, καὶ τὰ περὶ τῆς τελευτῆς τῷ Νερβῷ V. 276 κατασημῶναι καὶ γράμμασιν οἰκειοῖς.

Ῥωμαίων ἰα' ἐβασίλευσε Τραιανὸς ἔτη ιθ'.

5

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ, εφ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη β'.

Ἰούστος Τιβερεὺς Ἰουδαῖος συγγραφεὺς ἔγνωρξετο.

Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ Πλίνιον Σεκοῦνδον ἡγούμενον ἐπαρχίας πλήθῃ Χριστιανῶν κατακρῖναι θανάτῳ. περὶ ὧν ἀπορῶν τί πρῶ- P. 347
10 ξοὶ κοινοῦται Τραιανῷ, μηδὲν ἄξιον θανάτου πράττειν αὐτοῦς, πλὴν τοῦ μὴ θύειν εἰδώλοις, καὶ ὅτι Χριστὸν ὡς θεὸν ἔωθεν ἕμνοοσιν ἀνιστάμενοι, ἀπεχόμενοι πάντων κακῶν. πρὸς δὲ ἀν-
τέγραψε Τραιανὸς, μὴ ἐκζητεῖσθαι Χριστιανούς.

Τραιανὸς δὲ Λάκας καὶ Σκύθας ὑποτάξας κατ' αὐτῶν ἐθριάμ-
15 βησεν, ἐπαρχίαν ποιήσας τὴν Δακλίαν.

Ἐν Ῥώμῃ ἐνεπρήσθη ἡ χρυσοῦ οἰκία.

Ἀσίας δ' πόλεις κατεπτώθησαν, Ἐλαία, Μύρινα, Πυτάνη
καὶ Κόμη, Ἑλλάδος δὲ Ὀπουντία καὶ Ὀριτος.

Τὸ Πάνθειον ὑπὸ κεραννοῦ διεφθάρη. B

4. ιθ' ὁ Α. 8. Πλίνιον m. Δήμιον G. Vide Eusebium p. 380.
ἐπαρχίας A. 17. Μυρίνα vulgo. Πυτάνη m. Κατάνη G.
Pittanen Eusebius p. 380.

Bo regnante Apollonium Tyaneum decrepita aetate diem extremum obisse, obitumque Nervae propriis litteris praenunciassae refert Philostratus. Romanorum Imperator 11 Traianus annis 19.

ANNI MUNDI 5590.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 90.

Iustus Tiberiensis Iudaicus scriptor agnoscebatur.

Plinium Secundum provinciae cuiusdam praefectum Christianorum multitudinem immensam morte damnasse Tertullianus scribit; de quibus quid ageret, dubius litteris ad Traianum refert, nullius alterius criminis eos reos agi, nisi quod idolis sacra facere detrectantes, antelucanis hymanis Christum velut deum colerent et ab omni sceleris specie sibi temperarent. Ad quem, Christianos ad mortem non inquirendos Traianus rescripsit.

Traianus Daciae et Scythiae devictis, Daciaque in provinciam redacta, de ipsis triumphum egit.

Domus aurea Romae conflagravit.

Urbes quatuor Elaea, Myrina, Pytana et Cumae terrae motu in Asia corrueunt.

In Graecia pariter Opuntia et Oritus.

Pantheon fulmine insigniter laesum.

Γαλατίας γ' πόλεις σισμιῶν κατεκτιώθησαν.
Ρώμης ἐπίσκοπος ε' Ἀλέξανδρος ἔτη ιβ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,σφκ'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἡρώων ἔτη κ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,σφλζ'.

5

Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος β' ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐπὶ Τραιανοῦ
τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κατεστέρθη μαρτυρῶν.

Ἀλεξανδρείας δ' ἐπίσκοπος Κέρδων ἔτη ι'.

C Οὗτος ἐπὶ Τραιανοῦ ἐμαρτύρησεν ἐν τῷ κατ' αὐτὸν διωγμῷ.

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος γ' Ἰουστὸς ἔτη ε'.

10

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τέταρτος Ζακχεῖος ἔτη δ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,σφλζ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη λζ'.

Ἰωάννην τὸν θεολόγον καὶ ἀπόστολον Εἰρηναῖος καὶ ἄλλοι
ἱστοροῦσι παραμῆναι τῷ βίῳ ἕως τῶν χρόνων Τραιανοῦ· μεθ' 15
ὃν Παππίας Ἱεραπολίτης καὶ Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος
D ἀκουσται αὐτοῦ ἐγνωρίζοντο.

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος πέμπτος Τωβίας ἔτη δ'.

1. γαλατίας A. 4. „In Barb. et Perez. Hero sequitur Ignatium:
prout legitimus ordo requirit.” m. 8. Sequebantur κόρπον ἔτη
σφλζ', quae deletit m. 12. ,σφλζ' P et Barber. ,σφλζ' G.
13. λζ' P. λς' G.

Galatiae civitates tres terrae motu dirutae.
Romae episcopus 6 Alexander annis 12.

ANNI MUNDI 5595.

Antiochiae episcopus 3 Hero annis 20.

ANNI MUNDI 5596.

Deifer Ignatius Antiochiae episcopus secundus Traiani principis tem-
pore pro Christo martyrii coronam accepit.

Alexandriae episcopus 4 Cerdo annis 10.

Hic persecutione sub Traiano mota martyrio mortem oppetūt.

Hierosolymorum episcopus 3 Iustus annis 6.

Hierosolymorum episcopus 4 Zacchaeus annis 4.

ANNI MUNDI 5597.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 97.

Ioannem theologum et apostolum usque ad Traiani tempora supersti-
tem Irenaeus et alii conscribunt; quibus etiam Pappias Hierapolites et
Polycarpus Smyrnae episcopus eius auditores celebrabantur.

Hierosolymorum episcopus 5 Tobias annis 4.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρ'.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων.

Τραϊανὸς ἰά' ἔβασιλευσεν ἔτη ιθ'.

5 Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην καὶ Κυρήνην καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Θηβαΐδα πολεμήσαντες πρὸς τοὺς συνοικοῦντας V. 277 Ἕλληνας διεφθάρησαν. P. 348

Ἀντιόχεια κατεπτώθη παρόντος Τραϊανοῦ.

Τραϊανὸς Λυσία Κέντω τῆς Μεσοποταμίας ἔξῃραι τοὺς 10 στασιάζοντας ἐκέλευσεν. ὁ δὲ πολλὰς μυριάδας Ἰουδαίων ἀνελόντων ἡγεμῶν τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦτο καθίσταται.

Τοὺς ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου Ἕλληνας Ἰουδαῖοι ἀνελόντες τὴν πόλιν κατέσκαψαν.

Τραϊανὸν ἡ σύγκλητος θεὸν ἐψηφίσατο.

15 Τραϊανὸς νόσῳ τελευτᾷ κατ' Ἐδσέβιον ἐν Σελινοῦντι, κατὰ δὲ ἄλλους ἐν Σελευκείᾳ τῆς Ἰσσυρίας δυσεντερειᾷ.

Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἔβδομος γέγονε Δύστος ἔτη θ'.

Ἀλεξάνδρειας ε' ἐπίσκοπος Πρίμος ἔτη ιβ'.

Ἱεροσολύμων ἔκτος ἐπίσκοπος Βενιαμὴν ἔτη β'.

4. ιθ' om. A. 8. τοῦ Τραϊανοῦ G. 10. Ἰουδαίων μυριάδας G.
12. Τὴν Σαλαμῖνην, ἥτοι Κωνσταντίαν λέγει τῆς Κύπρου, ἐν ᾧ καιρῷ, ὡς οἶμαι, καὶ Βαρνάβαν τὸν ἀπόστολον οἱ Ἰουδαῖοι ἀνέτελλον margo A. 18. s' addidit m.

ANNI MUNDI 5600.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 100.

Romanarum rerum reliquae.

Traianus Imperator 11 annis 19.

Iudaei circa Libyam, Cyrenem, Aegyptum, Alexandriam et Thebaidem motis in locorum illorum Graecos incolas armis proffigati.

Antiochia Traiano in ea morante motu terrae concidit.

Quinto Lysiae Mesopotamias duci tumultuantes Traianus delere praecipit. Ille Iudaeorum non paucis millibus extinctis Iudaeam regendam in facinoris praemium accepit.

Iudaei Graecis Salaminae Cypri occisis urbem vastaverunt.

Traianum in deorum numerum senatus retulit.

Traianus dysenteriae labe percussus, Seleunte, si Eusebio, sin aliis fides detur, Seleucia Isauriae moritur.

Romanorum episcopus 7 factus est Xystus annis 9.

Alexandriae episcopus 5 Primus annis 12.

Hierosolymorum episcopus 6 Beiamin annis 2.

Georg. Syncellus. I.

Ἱεροσολύμων ἑβδομὸς ἐπίσκοπος Ἰωάννης ἔτη β'.

Ἱεροσολύμων ἡ' ἐπίσκοπος Ματθαίας ἔτη β'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχθ'.

C Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρθ'.

Ῥωμαίων ιβ' ἐβασίλευσεν Ἀδριανὸς Αἴλιος ἔτη κα'. 5

Κοδρῆτος ὁ ἱερός τῶν ἀποστόλων ἀκουστῆς Αἰλλῶ Ἀδριανῷ τῷ αὐτοκράτορι λόγους ἀπολογίας ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκεν, ὡδὲ πως ἱστορῶν, ἐν οἷς ἔφη· τοῦ δὲ σωτῆρος ἡμῶν τὰ ἔργα αἰετὴν παρῆν. ἀληθῆ γὰρ ἦν, οἱ θεραπευθέντες καὶ οἱ ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν οὐκ ὤφθησαν μόνον θεραπευόμενοι καὶ ἀριστάμενοι, 10 ἀλλὰ καὶ αἰετὴ παρόντες, οὐδὲ ἐπιδημοῦντος μόνου τοῦ σωτῆρος, ἀλλὰ καὶ ἀπαλλαγέντος ἦσαν ἐπὶ χρόνῳ ἰκανῶ· ὥστε καὶ εἰς τοὺς Δῆμετέρους χρόνους τινὲς αὐτῶν ἀφίκοντο. τούτῳ καὶ Ἀριστέδης Ἀθηναῖος φιλόσοφος ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀκόλουθα τῷ αὐτοκράτορι προσεφώνησεν Ἀδριανῷ, ὑπὲρ δεξιόμενος ὁ Καῖσαρ σὺν τοῖς κα- 15 ρὰ Σερενίου λαμπροτάτου ἡγουμένου, ὡς ἄδικον εἶη κτείνειν γραψαντος Χριστιανὸς ἀκρίτως ἐπὶ μηδενὶ τῶν ἐγκλημάτων, γράφει Μινουκίῳ Φουνδανῷ ἀνθυπάτῳ τῆς Ἀσίας Ἀδριανὸς μηδὲν κτείνειν ἄνευ ἐγκλημάτων καὶ κατηγορίας.

2. ματθίας P et Barber. Ματθαῖος G. 9. καὶ οἱ θεο— m.
10. μόνον P. μόνος G. οἱ θεο. καὶ οἱ ἀνιστ. G. 13. τούτῳ
m. τοῦτο G. 16. σερενίου P. Σερενίου G. Sereno Eusebius p. 333.
γράψαντος P. γραψάμενος G. 18. Φουνδανῷ Scaliger p. 81.
Vulgo Φουνάνῳ. ad Armoicum Puntium Eusebius.

Hierosolymorum episcopus 7 Ioannes annis 2.

Hierosol. episc. 8 Matthaeus annis 2.

ANNI MUNDI 5609.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 109.

Romanorum Imperator 12 Aelius Adrianus annis 12.

Apostolorum sacer auditor Quadratus Aelio Adriano pro Christianis defensionem obtulit, in hunc fere modum res ab eis gestas prosecutus. Quae praestabat opera salvator, conspiciebantur; a praestigii enim longe aberant, et a morbis curari et a mortuis homines excitari non vidimus duntaxat, sed et ipsi a morbis curati et a mortuis excitati perstitere vivi; nec modo salvatore in terris adhuc peregrinante visi, sed ille etiam in caelos abeunte superfuere diutius; adeo ut eorum quidam nostra etiam tempora attigerint. Oratione non absimili Aristides Atheniensis philosophus pro Christianis coram Adriano principe declamavit. His acceptis, lectis etiam quae Serenus dux illustrissimus scripserat, causa nimirum haec dicta sceleris cuiusvis obtentu Christianos occidi nefas esse; Minutio Furdano Asiae proconsuli litteris Adrianus imperat, nullum crimine non pleno probato, et accusatione non praemissa, morti tradendum.

Ἀδριανὸς Ἰουδαίους κατὰ Ἀλεξανδρέων στασιάζοντας ἐκόλασεν.

Ἀδριανὸς χρεῶν ὀφειλὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν πόλεων ἀνηκούσας P. 349 τῷ δημοσίῳ λόγῳ ἀπέκοψε, καύσας τοὺς χάρτας.

5 Ὁ αὐτὸς Ῥωμαίοις φόρους πολλοὺς ἐχαρίσατο, ὅθεν ἡ σύγκλητος θεὸν αὐτὸν ἐψηφίσατο.

Ὁ αὐτὸς Νικομήδειαν σεισμῷ καταπτωθεῖσαν καὶ Νίκαιαν πόλεις Βιθυνίας χρήμασιν ἀνεστήσατο.

10 Ὁ αὐτὸς Ἀθηναίους ἀξιώσασιν ἐκ τῶν Δράκοντος καὶ Σόλωνος νόμους ἐπισυνέταξε, χεϊμάσας εἰς Ἀθήνας καὶ μνηθεὶς τὰ Ἐλευσίνια, καὶ γεφυρώσας Ἐλευσίνα κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ Κηφισοῦ ποταμοῦ.

Πλούταρχος Χαιρωνεὺς φιλόσοφος ἐπιτροπεύειν Ἑλλάδος B ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κατεστάθη γηραιός. V. 278

15 Σέξτος φιλόσοφος καὶ Ἀγαθόβουλος καὶ Οἰνόμαος ἔγνωρξίετο.

Σαυρομάται κατεπολεμήθησαν.

Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην καὶ Αἴγυπτον διεφθάρησαν πολέμῳ.

Ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐρημωθεῖσαν Ἀδριανὸς ἔπεμψεν.

20 Ἀδριανὸς πατὴρ πατρίδος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σεβαστὴ ἀνηγορεύθη.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ὄγδοος Τελεσφόρος ἔτη 1'.

8. ἀντὸν] ἀντῶν A. 8. πόλεις] πόλιν G. 9. ἀξιώσασιν A.
15. Σέξτος Scaliger p. 81. Vulgo Σέκτος. 22. Vulgo Ρω-
μαίων.

Iudaeos in Alexandriae cives tumultuantes Adrianus ultus est.

Adrianus subiectarum sibi civitatum debita publico aerario pendenda, combustis etiam tabularum cautionibus remisit.

Idem ipse tributa plurima Romanis remisit; ex quo senatus in deorum numerum eum retulit.

Idem Nicomediam Nicaeamque Bithyniae urbem terrae motu dirutam collatis expensis restauravit.

Collectas Draconis Solonisque leges Atheniensium precibus idem concessit; hieme Athenis traducta, Eleusiniis initiatus est; et Eleusinam Cephaeo amne inundatam, ponte constructo, reparavit.

Plutarchus Chaeronensis philosophus Graeciae procuratorem provecta iam aetate agere, ab Imperatore compulsus.

Sextus philosophus et Agathobulus et Oenomaus florebant.

Sauromatae debellati.

Iudaei per Aegyptum et Libyam diversis praeliis contriti.

Adrianus in Libyam desertam colonias mandat.

Adrianus pater patriae et uxor eius Augusta salutatur.

Romanorum episcopus 8 Telesphorus annis 10.

- C Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος τέταρτος Κορνήλιος ἔτη γγ'.
 Ἀλεξανδρείας ε' ἐπίσκοπος Ἰούστος ἔτη ι'.
 Νικόπολις καὶ Καισάρεια σεισμῶ κατεπτώθησαν.
 Ἱεροσολύμων ἑνατος ἐπίσκοπος Φίλιππος ἔτη β'.
 Ἱεροσολύμων δέκατος ἐπίσκοπος Ἐνέκας ἔτος ἐν.
 Ἱεροσολύμων ἐνδέκατος ἐπίσκοπος Ἰούστος ἔτη δ'.
 Ἱεροσολύμων δωδέκατος ἐπίσκοπος Λεῦις ἔτη δ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εχκά.*

- D Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη ρκα'.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων.

Βασιλέως ιβ' Ἀδριανοῦ Ἀλλου ἔτη.

Ἀδριανὸς παραχειμάζων ἐν Ἀθήναις μνηταὶ τὰ Ἐλευσίαια.
 ἔνθα καὶ ἤξεν ἀγῶνα, ἐπισκευάσας πολλὰ τῷ τόπῳ καὶ βιβλιοθήκας συστησάμενος.

- P. 350 Ἀδριανὸς κατὰ Ἰουδαίων ἀποστάντων στρατεύματα ἐξέπεμψε, 15
 καταδραμόντων τῶν Ἰουδαίων ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης μετὰ
 πολλοὺς πολέμους. ἤγειτο δὲ τῆς Ἰουδαίας Τίνιος Ροῦφος ὁ καὶ
 πολεμήσας τοὺς Ἰουδαίους τῆς Ἰουδαίων ἀποστάσεως Χοχβάς
 τις ὁ μονογενὴς ἤγειτο, ὃς ἐρμηνεύετο ἀστὴρ. οὗτος Χρωσταν-
 νοὺς ποικίλως ἐτιμωρήσατο μὴ βουλομένους κατὰ Ῥωμαίων συμ- 20

13. βιβλιοθήκας A. βιβλιοθήκας G. Conf. p. 354 b.
 τις P. Χοχβάστης G. Coclabas Eusebius p. 383.

18. χοχβάς

Antiochiae episcopus 4 Cornelius annis 13.

Alexandriae episc. 6 Iustus annis 10.

Nicopolis et Caesarea terrae motu evervae.

Hierosolymorum episcopus 9 Philippus annis 2.

Hierosolymorum episcopus 10 Henecas anno uno.

Hierosolymorum episcopus 11 Iustus annis 4.

Hierosolymorum episcopus 12 Levis annis 4.

ANNI MUNDI 5621.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 621.

Reliqua Romanorum gesta.

Alii Adriani Imp. 12 anni * *

Adrianus Athenis hibernans sacris Eleusiniis initiatur; ibidem agnem posuit, et aedificiis publicis pluribus reparatis, etiam bibliothecam instauravit.

Adrianus in Iudaeos perduelles Aegyptum incursibus post plura bella vastantes exercitum misit. Praesidebat Iudaeae Tinnius Rufus, qui etiam Iudaeos prostravit. Iudaeorum rebellibus ducem se praebuerat Chochabas quidam unigenitus, vocabulo astrum designante dictus; qui Christianos ipsos belli societatem in Romanos ire detrectantes variis poenis afflixit.

μαχεῖν. Ἰουδαῖοι κακῶς ἀπήλλαξαν, καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς πόλεμος πέρας ἔσχεν, ἀλότων Ἱεροσολύμων τὸ ἔσχατον, ὡς μηδὲ λίθον ἐπὶ λίθον ἀφεθῆναι, κατὰ τὴν θείαν φωνήν. ἔνθεν οὖν εἰργονταὶ πάντῃ τῆς πόλεως ἐπιμένειν, προστάξει θεοῦ καὶ Ῥωμαίων σκράτει διασπαρέντες κατὰ παντός.

Ἀδριανὸς ὑδρωπι τελευτᾷ ἐν Βαῖαις τῆς Ἰταλίας.

Ῥώμης ἐπίσκοπος 9 Ἰγνίος ἔτη 8.

B

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἐρώς ἔτη κς'.

Ἀλεξανδρείας ἔβδομος ἐπίσκοπος Εὐμένης ἔτη ιγ'.

10 Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τρισκαίδεκατος Ἐφραῖμ ἔτη β'.

Φαβουρίνος καὶ Πολέμων ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζοντο.

Ἡρώδης ῥήτωρ Ἀθηνεύς.

Μάρκος ῥήτωρ Βυζάντιος.

Ἱεροσολύμων τεσσαρεσκαίδεκατος ἐπίσκοπος Ἰωσήφ ἔτη β'.

V. 279

15 Ἱεροσολύμων πεντεκαίδεκατος ἐπίσκοπος Ἰούδας ἔτη β'.

C

Καθ' ὃν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τελεία καὶ ἐσχάτη γέγονε τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἄλωσις. λοιπὸν πρῶτος ἐξ ἔθνων ἐπίσκοπος Ἱεροσολυμῶν Μάρκος ἔτη η'.

8. οὖν om. G. 4. ἐπιμένειν] ἐπιμένειν G. 7. ἰγνίος P et Eusebius p. 383. ἰγνίος A. ἰγνίος G. ἰγνίος Scaliger. 10. ἕως τούτου χρόνου διεήκουν οἱ ἐκ περιτομῆς ἐπίσκοποι Ἱεροσολύμων margo A. 14. om. A.

Rebus autem Iudaeorum in pessum procedentibus, bellum in eos motum exitum sortitur captis ultimo Hierosolymis, in quibus probando Christi vaticinio lapidi superpositus lapis non est relictus; quo denuo commeari ipsi in orbem universum dei nutu et Rom. virtute dispersi omnino vetantur.

Adrianus hydrope afflictus Baiis Italiae diem extremum obit.

Romanorum episcopus 9 Hyginus annis 4.

Antiochiae episcopus 5 Heros annis 26.

Alexandriae episcopus 7 Eumenes annis 13.

Hierosolymorum episcopus 13 Ephraem annis 2.

Favorinus et Polemon rhetor agnoscebantur.

Herodes rhetor Atheniensis.

Marcus rhetor Byzantinus.

Hierosolymorum episcopus 14 Ioseph annis 2.

Hierosolymorum episcopus 15 Iudas annis 2.

Eius tempore postrema et absoluta genti Iudaeorum captivitas et ever-
sio ab Adriano illata est. Deinceps primus ex gentilibus Hierosolymorum
episcopus creatus est Marcus annis 8.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχθ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρκθ'.

Ἱεροσολύμων ἐκκαίδεκατος ἐπίσκοπος, πρῶτος δὲ εἰς ἑθῶν
Μάρκος ἔτη η'.

D

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχλ'.

5

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρλ'.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσε Τίτος Ἀντωνίνος, ὁ ἐπικληθεὶς εὐσεβῆς, σὺν τοῖς παισὶν Ἀδρηάτῳ καὶ Λουκίῳ ἔτη κγ'.

Ἀντωνίνος πατὴρ πατρίδος προσηγορεύθη.

Ἰουστίνος φιλόσοφος προσηγορεύθη, ὃς ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμᾶς ὁρθοῦ λόγου βιβλὸν ἀπολογίας Ἀντωνίῳ ἐπέδωκε.

P. 851 Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἰ Πίος ἔτη α'.

Κατὰ τοὺς χρόνους Ὑγινοῦ καὶ Πλου ἐπισκόπων Ῥώμης
ἕως Ἀνικήτου Οὐαλεντινιανὸς καὶ Κέρδων ἀρχηγοὶ τῆς Μαρξίω-
νος αἰρέσεως ἐπὶ Ῥώμης ἐκρωρίζοντο.

15

Μεσομήδης Κρής ποιητὴς νόμων καθαροδικῶν ἐγνωρίζοντο
καὶ Ταῦρος Πλατωνικὸς καὶ Βηρήτιος.

Ἀρριανὸς φιλόσοφος Νικομηδεὺς στρατηγὸς ἐγνωρίζετο.

Ἐπίκτητος καὶ Εὐφράτης καὶ Περεγρίνος ὁ ἑαυτὸν ἐμπερήσας.

2. om. A. 8. Vulgo Ἀδρηάτῳ. 12. ἰ add. P. 13. Ὑγινοῦ
Scaliger p. 82. Vulgo Ὑγινοῦ. Hygino Eusebius p. 384. 16. Με-
σομήδης Scaliger. Vulgo Μεσομήδης. Mesomides etiam Eusebius.
17. πλατωνικός P et Scaliger. Vulgo Πλάτων. Βηρήτιος Scaliger.
Vulgo καὶ Βηροτίων. 19. περεγρίνος P. Περεγρίνος G.

ANNI MUNDI 5629.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 129.

• Hierosolymorum episcopus 16, ex gentilibus primus omnium assumptus, annis 8.

ANNI MUNDI 5630.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 130.

Romanorum Imperator 13 Titus Antonius cognomento Pius, una cum filiis Aurelio et Lucio, annis 23.

Antoninus pater patriae appellatus est.

Iustinus quoque philosophi nomen adeptus est; qui in rectae fidei nostrae defensionem librum Antonino obtulit.

Romanorum episcopus 10 Pius annis 15.

Hygini Piique Roman. episcoporum temporibus Valentianus et Cerdo Marcionitarum haereseos auctores Romae vivebant.

Mesomides Cretensis poeta citharoedidiciis institutis celebris.

Taurus Platonius Berytius, et Arrianus philosophus Nicomediensis belli dux agnoscebatur.

Epictetus et Euphrates et Peregrinus, qui se ipse in flammis Cala-

κατὰ μίμησιν. Καλανοῦ Βραχμᾶνος τοῦ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα γυμνοσοφιστοῦ.

Μάξιμος Τύριος, Ἀπολλώνιος στοικὸς Χαλκηδόνιος, Βα-Β αιλίδης Σκυθοπολίτης· οὗτοι καὶ διδάσκαλοι Οὐρηρησίμου Καίσαρος γέγονασι.

Κρήσκης κυνικὸς φιλόσοφος Ἰουστίνῳ τῷ καθ' ἡμᾶς θείῳ φιλοσόφῳ τὸν μαρτυρικὸν συνεισεύασε θάνατον ἐλεγχόμενος ἐπ' αὐτοῦ λιχνότητι κυνικήν.

Ἀλεξανδρείας ἑβδομος ἐπίσκοπος Εὐμένης ἔτη * * .

10 Ἀλεξανδρείας ὄγδοος ἐπίσκοπος Μαρκιανὸς ἔτη ι'.

Ἱεροσολύμων ἑκαταεκάτος ἐπίσκοπος Μάρκος ἔτη η'.

Ἱεροσολύμων ἑπτακαίδεκατος ἐπίσκοπος Κασσιανὸς ἔτη ε'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχλη'.

V. 280

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρλη'.

15 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχμ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρμ'.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ι' Πίος ἔτη ιε'.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ια' Ἀνίκητος ἔτη ια'.

D

1. τοῦ om. G. 2. γυμνοσοφιστοῦ Scaliger. Vulgo γυμνοσοφιστής.
 3. ὁ Ἀπολλώνιος στοικὸς G. Χαλκηδόνιος] Carthaginiensis
 Eusebius p. 384. Βασιλίδης G. 6. Κρήσκης m. Κρίσκος G.
 Crescens Eusebius p. 385. 9. ιγ' supplet m. 13. 14. 16. Vul-
 go ἔτος. 15. delet m. 17. ιε' addit m. 18. Ἀνίκητος] Ni-
 cetus Eusebius p. 385.

nam Brachmanem Gymnosophistam Alexandri tempore clarum imitaturus coniecit.

Maximus Tyrius et Apollonius Stoicus Chalcedonensis et Basilides Scythopolita Verissimi Caesaris magistri.

Crescens Cynicus philosophus Cynicorum liguritione inustus et ab Iustino reprehensus, divino viro inter nostros philosophiam profitenti mortis per martyrimum auctor fuit.

Alexandriae episcopus 7 Eumenes annis 13.

Alexandriae episcopus 8 Marcianus annis 10.

Hierosolymorum episcopus 16 Marcus annis 8.

Hierosolymorum episcopus 17 Cassianus annis 5.

ANNI MUNDI 5638.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 188.

ANNI MUNDI 5640.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 140.

Romae episcopus 10 Pius annis 15.

Romae episcopus 11 Anicetus annis 11.

Ἐπὶ τούτου Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ πολλοὺς ἕξ αἰρέσεων μετήγαγεν.

Ἀλεξανδρείας ἕνατος ἐπίσκοπος Κελαδίων ἔτη ιδ'.

Ἱεροσολύμων ιη' ἐπίσκοπος Πούπλιος ἔτη ε'.

Ἱεροσολύμων ἑννεακαίδεκατος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη δ'.

Ἱεροσολύμων εικοστὸς ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς ἔτη β'.

P. 352

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρηγ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρηγ'.

Ῥωμαίων ιδ' ἐβασίλευσε Μάρκος Ἀυρήλιος ὁ καὶ Οὐήρος, Δούκιος τε Ἀυρήλιος καὶ Κόμοδος ἔτη ιδ'.

Δούκιος Καίσαρ ἱερουργῶν ἐν Ἀθήναις εἶδε πῦρ ἀπὸ δυσμῶν εἰς ἀνατολήν κατ' οὐρανοῦ φαινόμενον.

Δούκιος Καίσαρ Πάρθους ὑποτάξας κατ' αὐτῶν ἐθραιύβωσεν.

Οὐολόγεστος Πάρθων βασιλεὺς τὴν Ῥωμαίων χώραν κατέ-15
δραμε.

Β Περεγρίνος ὁ φιλόσοφος ἐν πανηγύρει πῦρ ἀνάψας ἑαυτὸν ἐπέκρησε μιμούμενος Κάλανδὸν Βραχμιανὸν τὸν κατὰ Ἀλέξανδρον γυμνοσοφιστήν.

Πολύκαρπος ὁ ἱερώτατος Σμύρνης ἐπίσκοπος τῷ ὑπὲρ Χρι-20
στοῦ μαρτυρίῳ ἐτελείωθη διωγμοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν γεγονότος.

3. Κελαδίων AP cum Eusebio. Κελάδιος G. 4. ιη' A. ἐπίσκοπος G. Vide Eusebium p. 385. 5. Maximus Eusebiius.

Eius tempore haereticos plures Polycarpus Romae resipiscere coegit.
Alexandriae episcopus 9 Celadion annis 14.
Hierosolymorum episcopus 18 Publius annis 5.
Hierosolymorum episcopus 19 Maximus annis 4.
Hierosolymorum episcopus 20 Iulianus annis 2.

ANNI MUNDI 5653.

QUINAE INCARNATIONIS AN. 153.

Romanorum Imperator 14 Marcus Aurelius, qui et Verus, et Lucius Aurelius Commodus annis 19.

Lucius Caesar Athenis sacra faciens ignem ab occidente partem orientis omnem pervagantem conspexit.

Lucius Caesar de Parthis subactis triumphavit.

Vologesus Parthorum rex in Romanam ditionem excurrit.

Peregrinus philosophus media Panegyrica solemnitate, accenso rogo, Calanum Brachmanem philosophum Gymnosophistam Alexandri tempore notum imitatus, vivum se in eum immisit.

Polycarpus sacerrimus Smyrnae episcopus, persecutione per Asiam exorta, martyrio pro Christi nomine consummatus est.

Πολλοὶ δὲ κατὰ τὰς Γαλλίας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησαν, ὧν τὰ μαρτύρια ἀναγράφονται εἰς μνήμην τοῖς μετέπειτα.

Ῥωμαῖοι Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας καὶ Δάκας καὶ Κουάδους κατεπέλαυσαν.

Λοιμῶδης τε νόσος ἐπικρατήσασα μέχρι Ῥώμης ἔφθασε. C

Λούκιος ἀτοκράτωρ ἐνάτω τῆς βυσιλείας αὐτοῦ ἔτει ἐτελεύτησεν.

Ἀπολλινάριος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς ἐν Ἀσίᾳ, ἱερός ἄνθρωπος, ἤκμαζε, καὶ Μελίτων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος τῆς Λυδίας, ὃς καὶ βίβλον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκε.

Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου, ἱερός ἄνθρωπος, ἐγνωρίζετο.

Ὀππιανὸς ἀλιευτικῶν ποιητῆς ἤκμαζε, Κλιξ τῷ γένει.

15 Ταῖς Χριστιανῶν εὐχαῖς ὁ Ῥωμαίων στρατὸς δύνει διαφθεῖσθαι μέλλων ἐν Κουάδοις περισώζεται θεοῦ ὕσαντος, καὶ τοὺς πολεμίους Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας σκηπτῷ διαφθειραντος, ὡς καὶ αὐτὸς Ἀντωνίνος ἐπιστέλλων μαρτυρεῖ. Περτινάξ ἤγειτο τοῦ στρατοῦ, ἐφ' οὗ Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ.

20 Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἰβ' Σωτήριχος ἔτη θ'.

V. 281

Ἀντιοχείας ἔκτος ἐπίσκοπος Θεόφιλος ἔτη ιγ'.

Θεοφίλου τούτου συγγράμματα διάφορά εἰσι καὶ φέρονται.

1. καὶ om. G. 4. καὶ K.] καὶ om. A. 10. Μελίτων Scaliger.
Μελίτων G. -αρδιανῶν A. 11. ἀντωνίνῳ A. 22. διάφορα
accessit ex P.

Quam plures in Gallis pro Christo legitime decertaverunt, quorum gesta posterorum memoriae commendata sunt.

Romani Germanos, Sauromatas, Dacos et Quados expugnaverunt.

Grassata pestis Romam usque attigit.

Lucius princeps anno imperii 9 decessit e vivis.

Apollinaris Hierapoleos Asiaticae episcopus pietate florebat; nec non Melito Sardinum Lydiae episcopus, qui librum apologeticum pro Christianis Antonino dedit.

Dionysius Corinthi episcopus vir religione conspicuus celebrabatur.

Oppianus genere Cilix de piscatione versibus scribebat.

Romanus exercitus supremo periculo sitique perire proximus, deo Christianorum precibus pluvias largiente hostesque Germanos et Sauromatas fulminibus impetente, ut Antoninus ipse litteris testatus est, apud Quados servatur; Pertinax, sub quo Polycarpus Romam venit, exercitus dux erat.

Romanorum episcopus 12 Sotericus annis 9.

Antiochiae episcopus 6 Theophilus annis 18.

Huius Theophili varia scripta circumferuntur.

- Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος δέκατος Ἀγρικκίνος ἔτη ιβ'.
 Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος εἰκοστὸς πρῶτος Γάιος ἔτη γ'.
 P. 858 Ἱεροσολύμων κβ' ἐπίσκοπος Σύμμαχος ἔτη β'.
 Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς τρίτος ἐπίσκοπος Γάιος ἄλλος ἔτη γ'.
 Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς τέταρτος ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς ἔτη δ'. 5
 Κατὰ Φρύγας συνέστη ψευδοπροφητία.
 Ἡρωδιανὸς γραμματεὺς ἀριστος ἡμαίε.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρξξέ.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρξέ.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων. 10

- B Τετάρτῳ Μάρκου Ἀδρηλίῳ Ἀγτωνίνου τοῦ καὶ Οὐρῶν
 ἔτι ε.

Γαληνὸς ἰατρὸς ἄριστος ἡμαίε τῷ γένει Περγαμητὸς.

Ἰουλιανὸς νομοθέτης ἐν Ῥώμῃ καὶ Φρόντων ὁ ῥήτωρ.

Ἀριστείδης Σμυρναίων σοφιστῆς. 15

Νικόστρατος λογοποιός.

Ὀππιανὸς Κίλιξ ποιητῆς ἀλιευτικῶν.

Σέξτος ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως φιλόσοφος.

Ἀττικὸς Πλατωνικὸς φιλόσοφος.

2. Γάιος] Gaius Eusebius p. 385. 4. ἄλλος add. P. 6. Ἐ-
 ταφρυγῶν m. Phrygum Eusebius p. 386. ψευδοπροφητία G.
 8. ἔτος A. 9. addidi ex A, in quo ἔτος. 12. ἐπι] ἐπὶ G.
 Post huius aliquid excidit, de quo remansit littera a. 14. φρόνων
 Scaliger. φώρων A. φώρων G. 15. Σμυρναίος G. 16. ἰ-
 νοποιός P et Barber. νοκοποιός G. 18. Σέξτος Scaliger. Σέξτος G.
 χαιρωνέως A.

Alexandriae episcopus 10 Agrippinus annis 12.

Hierosolymorum episcopus 21 Caius annis 3.

Hierosolymorum episcopus 22 Symmachus annis 2.

Hierosolymorum episcopus 23 Caius alter annis 3.

Hierosolymorum episcopus 24 Iulianus annis 4.

Cataphrygum falsa prophetia emergit.

Herodians scriptor praeclarus florebat.

ANNI MUNDI 5665.

Romanorum reliqua gesta.

Annus quartus Marci Aurelii Antonini et Veri Imperatoris.

Galenus patria Pergamenus medicus eximius florebat.

Iulianus Romanus iuris consultus et Fronte rhetor.

Aristides Smyrnensis sophista.

Nicostratus orator.

Oppianus Cilix poeta de piscatu scribit.

Sextus Plutarchi Chaeronensis philosophi nepos.

Atticus Platonis philosophus.

Ἀντωνίνος κοιτωνὸν τῆς βασιλείας Κόμοδον ἴδιον παῖδα C ἀνέδειξεν.

Ὁ αὐτὸς κατὰ τῶν πολεμίων σὺν αὐτῷ ἐθριάμβευσεν.

Ἀντωνίνος καὶ Κόμοδος οἱ αὐτοκράτορες διανομὰς καὶ θείας βπαντοίας παρέσχον, τὰ τε δημόσια τέλη ἀνῆκαν καὶ τοὺς τῶν χρεῶν χάφτας ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊστίας ἀγορᾶς κατέφλεξαν, νόμους καὶ διατάξεις εὖ συνειδότες ἀνενεύσαντο:

Ἀντωνίνος ἐν Παννονίας, ὡς δὲ τινες ἄλλοι, ἐν Σπανίας νόσῳ τελευτᾷ.

10 Ῥωμαίων 19' ἐπίσκοπος Ἐλευθέριος ἔτη ε'. D

Ἀντιοχείας ἑβδομος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη 19'.

Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς πέμπτος ἐπίσκοπος Ἑλλάς ἔτη β'.

Ἱεροσολύμων 25' ἐπίσκοπος Ἀπίων, οἱ δὲ Καπλίτων, ἔτη δ'.

Σμύρνα πόλις τῆς Ἀσίας σεισμῷ καταπτώθη καὶ πρὸς ἀνοί- 15 κοδομὴν ἀνείθη τῶν φόρων ἔτη ε'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχοβ'.

P. 354

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ροβ'.

V. 282

Ῥωμαίων 18' ἐβασίλευσε Κόμοδος ἔτη 19'.

Κόμοδος ὑπὸ τῆς συγκλήτου Σεβαστὸς ἀνερρήθη.

20 Ὁ αὐτὸς κατὰ Γερμανῶν ἐθριάμβευσεν.

5. τέλη om. G. 8. ἀντώνιος A. 10. 19' A et Eusebius p. 336.

ἀνεκαυδέματος G. s] XV Eusebius. 13. Vulgo Ἀπιών.

14. τῆς om. G. οὐκοδομὴν G.

Antoninus filium Commodum imperii collegam declaravit.

Idem cum eo de hostibus triumphavit.

Antoninus et Commodus Imp. congiario in populum diviso, varisque spectaculis exhibitis, publicas res curarunt, et debitorum tabulas in foro Romano incenderunt, leges constitutionesque bono publico consulentes ianovaverunt.

Antoninus apud Pannonios, vel ut scribunt alii, apud Hispanos aegritudine interit.

Romanorum episcopus 13 Eleutherius annis 5.

Antiochiae episcopus 7 Maximus annis 18.

Hierosolymorum episcopus 25 Elias annis 2.

Hierosolymorum episcopus 26 Apion, et ut alii proferunt Capiton, annis 4.

Smyrna Asiae civitas terras motu eversa pristino statui reparanda tributis liberatur annis decem.

ANNI MUNDI 5672.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 172.

Romanorum Imperator 15 Commodus annis 18.

Commodus a senatu Augustus proclamatus.

Ειρηναῖος ἐπίσκοπος Λουγδύων πόλεως Γαλλίας θείους λό-
γοις καὶ πράξεσι διέλαμπε.

Τὸ Σεραπίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατεφλέχθη.

B Τὰς ἐν τῷ Καπετωλίῳ βιβλιοθήκῃ καὶ ἄλλα τούτου μέρη
σκηπτὸς κατέφλεξε. 5

Τὸν ἐν Ῥόδῳ ἡλιακὸν κολοσσὸν τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμο-
δος τὴν ἑαυτοῦ ἴστησεν.

Ἐμπροσθὸς μέγας τὸ καλῆτιον Ῥώμης καὶ τὴν οὐρανὸν τῶν
παρθένων καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐνέπρησε.

Κόμοδος τοὺς ἐν γερουσίᾳ τιμίους ἀνελὼν, ἐν οἷς καὶ Ἰου- 10
λιανὸν νομοθέτην, καὶ Ἀντωνῖνον ἴδιον ἀδελφιδοῦν, ἐπὶ Ναρ-
κίσσου τινὸς ἵπποδαμαστοῦ βασιλέως διαφθείρεται ἐν τοῖς βασι-
λείοις.

Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἰδ' Βικτωρ ἔτη ιβ'.

C Ἀντιοχείας ἑβδομὸς ἐπίσκοπος Μᾶξιμος ἔτη ιγ'. 15

Ἀντιοχείας ὄγδοος ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη κέ.

Ἀλεξανδρείας δέκατος ἐπίσκοπος Ἀγριππῖνος ἔτη ιβ'.

Ἀλεξανδρείας ἐνδέκατος ἐπίσκοπος Ἰούλιος ἔτη ε'.

Ἀλεξανδρείας δωδέκατος ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη ιγ'.

Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς ἑβδομὸς ἐπίσκοπος Μᾶξιμος ἔτη δ'. 20

D Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς ὄγδοος ἐπίσκοπος Ἀντωνῖνος ἔτη ε'.

6. Τὸν] Vulgo Τὸ. Dativos restituit Scaliger p. 82. 9. πλεῖ-
στος G. 11. Ἀντωνῖνον m. Ἀντωνῖον G. 15. ιγ' add. P.
21. Ἱεροσολύμων] ἀλεξανδρείας A.

Idem de Germanis profligatis triumphum egit.

Irenaeus Lugdun Galliarum civitatis episcopus divinis verbis et ope-
ribus praefulgebat.

Serapidis templum Alexandriae conflagravit.

Structas in Capitolio bibliothecas et alias aedes vicinas fulmen e caelo
consumpsit.

Rhodio solis Colosso detracto capite Commodus proprium imposit.

Romae Palatium, Vestaliumque virginum aedes et aliae fabricae in-
censae.

Commodus, senatus viris praestantioribus, inter quos Iulianus iuris
consultus et Antoninus germanus consobrinus, occisis, a Narcisso Imp-
quodam equisone in regia ipsa trucidatur.

Romae episcopus 14 Victor annis 12.

Antiochiae episcopus 7 Maximus annis 13.

Antiochiae episcopus 8 Serapion annis 25.

Alexandriae episcopus 10 Agrippinus annis 12.

Alexandriae episcopus 11 Iulius annis 10.

Alexandriae episcopus 12 Demetrius annis 43.

Hierosolymorum episcopus 27 Maximus annis 4.

Hierosolymorum episcopus 28 Antoninus annis 5.

Ἱεροσολύμων εἰκοστὸς ἔνατος ἐπίσκοπος Οὐάλης ἔτη γ'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἐπίσκοπος Νάρκισσος ἔτη δ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εγπέ'.*

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη ρπέ'.

5 Ῥωμαίων ἑκαταδέκατος ἐβασίλευσεν Ἐλοῦιος Περτίναξ μῆνας ἕξ.

Ῥωμαίων ἑπτακαδέκατος ἐβασίλευσε Σευῆρος ἔτη ιη'.

Περτίναξ ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ δήμου βασιλεὺς Ῥω- P. 355
μαίων ἀνηγορεύθη ἄριστος ἀνὴρ, σφόδρα τῶν στρατιωτικῶν
προνοῶν, ὑπὸ στρατιωτῶν ἀναιρεῖται διὰ τοῦτο, βασιλεύσας κατὰ
10 μὲν Εὐσέβιον μῆνας ἕξ, κατὰ δὲ ἄλλους οὐδὲ τρεῖς ὄλους· μεθ'
ὃν βασιλεύσας Ἰουλιανὸς ὁ κληθεὶς Αἰδίος, διὰ τὸ χρήμασι τὴν
βασιλείαν ἀνήσασθαι, καθαιρεῖται τῆς ἀρχῆς μετὰ δύο μῆνας
ὑπὸ τῶν φίλων Σευήρου.

Σεῦῆρος δὲ βασιλεύσας εὐθὺς τοὺς Περτίνακος φονευτὰς
15 ἀνεῖλε.

Κλήμης ὁ Στρωματεὺς πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας ἄριστος
διδάσκαλος ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίᾳ συντάττων διέλαμπε.

Πάνταινος φιλόσοφος ἀπὸ στωϊκῶν ἐν τῷ θεῷ λόγῳ διέ- B
πραττεν.

20 Ἀφρικανὸς ἱστορικὸς Χριστιανὸς ἤκμαζε.

V. 283

Λεωνίδης Ὠργένους πατὴρ ἐμαρτύρησε διωγμοῦ γεγονότος
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

5. Vulgo Ελοῦιος. 7. τοῦ δήμου — ἀνηγορεύθη accesserunt ex P.
11. ὁ Ἰουλιανὸς ὁ G. 18. πάνταινος A. 21. λεωνίδης G.

Hierosolymorum episcopus 29 Valens annis 3.

Hierosolymorum episcopus 30 Narcissus annis 4.

ANNUS MUNDI 5685.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 185.

Romanorum Imperator 16 Helvius Pertinax mensibus 6.

Romanorum Imperator 17 Severus annis 18.

Pertinax, vir praestantissimus et in militaribus rebus providus, a senatu populoque Rom. vix Imperator salutatus, a militibus conficitur; quae causa est ut, Eusebio menses sex eius imperio assignante, alii etiam integros tres negent. Eo sublato Iulianus, cognomento Didjus, comparata sibi pecuniis tyrannide, vita simul et imperio post menses duos a Severi amicis exiit.

Severus arrepto principatu Pertinacis parricidas statim e medio tulit. Clemens Stromaton auctor, Alexandriae ecclesiae presbyter, doctor eximius, Christianae philosophiae scriptis clarebat.

Pantaenus Stoicus philosophus divina verbo exponendo vacabat.

Africanus historicus Christianus florebat.

Leonides, Origenis pater, orta Alexandriae persecutione, martyrio vitam finivit.

Μουσιανὸς ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς ἠγνωρίζετο.

Ὁριγένης ὁ ματαίωφρων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κενοδοξῶν Ἑλληνικοῖς δόγμασιν ἐνεωτέριζε. τοῦτον Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ὡς δμόφρων ἐκδειάζων σὺν αὐτῷ λογισθεῖη.

Νίγερα στρατηγὸν ἐπαναστάντα τοῖς πράγμασι καὶ τὸ Βυζάν-5
C τιον χειρωσάμενον κατὰ τε Νικαίας μητροπόλεως Βιθυνίας Περσικήν δύναμιν ἀθροίσαντα, καὶ Οὐλλύισσον τὸν Περσῶν βασιλέα καὶ ἄλλους βαρβάρους ὁ Σεῦηρος ἀναιρεῖ διὰ τὸν ἑαυτοῦ στρατηγόν. τότε Βυζάντιον ἀναλαμβάνει πολιορκία, διαφθείρας τοὺς Νίγερους συνδρόμους. Σεῦηρος πρὸς Οὐλλύισσον καὶ Πέρσας πο-10
λεμήσας φηγάδα τοῦτον τρεψάμενος κατέστησε, τήν τε Νίσιβιν ἀνέλυβε, πάλαι προδοθεῖσαν Πέρσαις.

Ῥώμης ἰδ' ἐπίσκοπος Βίκτωρ ἔτη ἰβ'.

Ῥώμης ἰε' Ζεφυρίνος ἔτη ἰθ', κατὰ δὲ Εὐσέβιον ἔτη δώδεκα.

D Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη κέ'. 15

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη μγ'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἐπίσκοπος Νάρκισσος ἔτη δ'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς πρῶτος ἐπίσκοπος Δολιχεανὸς ἔτη ἰβ'.

8. δ] τοῦ G. 4. λογισθεῖη] καταγνωσθεῖη G. 6. χειρωσά-
μενος A. κατὰ τε add. P. 7. Ουλλύισσον m. 8. τῶν ἑαυ-
τοῦ στρατηγῶν G. 9. τοῖς] τοῦ G. 10. Σεῦηρος Scaliger
p. 83. Vulgo Σεῦηρον. 13. ἰβ' addidit m ex p. 354 b. 14. ἰε'
add. P. σε' A. om. G. Ζεφυρίνος G. Zephyrinus Eusebius p. 389.
16. Δημήτριος — μγ' add. P. 18. δολιχεανὸς A.

Musianus ecclesiasticis scriptis agnoscebatur.

Origenes ineptiis excogitandis addictus, Graecanicarum opinionum vane cupidus, Alexandriae novis intendebat. Eusebius Pamphili in sententiis cum eo concors, et summis ubique illum elevans praeconiis eadem una censura feriatur.

Nigrum ducem res novas molitum, Byzantio potentem, et in Nicisam Bithyniae praecipuam urbem Persarum copias commoventem, Vologesiumque Persarum regem et alios barbaros, misso militiae praefecto, Severus debellavit; Byzantium Nigri sociis interemptis obsidione recepit, versisque in Vologesium et Persas armis ipsos in fugam vertit; Nisibimque Persis prius traditam Romano imperio restituit.

Romae episcopus 14 Victor annis 12.

Romae episcopus 15 Zephyrinus annis 19, secundum Eusebium vero 12.

Antiochiae episcopus 8 Serapion annis 25.

Alexandriae episcopus 12 Demetrius annis 43.

Hierosolymorum episcopus 30 Narcissus annis 4.

Hierosolymorum episcopus 31 Dolichianus annis 12.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εχ'ς'.

P. 356

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη ρθ'.

Τὰ ὑπόλοιπα Ῥωμαίων.

Ῥωμαίων ιζ' βασιλέως Σεήρου ἔτη ιη'.

6 Σεήρος Οὐλγίσσου Περσῶν βασιλέως φυγόντος πρὸς τὴν Νίσιβιν καὶ ἄλλας πόλεις Πέρσαις προδοθείσας, Ῥωμαίοις δὲ πρότερον ἀνηκούσας, παρεστήσατο.

Σεήρος Ἀδιαβηνοῦ καὶ Ἀραβας συμμαχήσαντας τῷ Νίγρι Β καθυπέταξεν.

10 Ὁ αὐτὸς Κολχικὴν ἤτοι Λαζικὴν παρεστήσατο.

Σεήρος εἰς Ῥώμην ἐλθὼν Ἀλβίνον τυραννήσαντα κατὰ Λουγδόνων πόλιν ἀνείλε.

Σεήρος εἰς Βρεττανίαν ἐλθὼν νόσω πολεμῖα τελευτᾷ ἤγουν ἐπιληψία.

15 Ῥωμαίων ιε' ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος ἔτη θ' ἢ ιβ'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη . . . . .

C

Ἀλεξανδρείας δωδέκατος ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη . . . . . V. 234

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς πρῶτος ἐπίσκοπος Δολιχιανὸς ἔτη ιβ'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς δεύτερος ἐπίσκοπος Δίος ἔτη η'.

20 ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εψ'.

1. ἔτος Α.	2. Aberat ἔτη.	4. ἑπτακαίδέκατος βασιλεὺς Σεήρος G.	11. ἀλβίνων Α.	15. ζεφυρίνος P. Ζεφυρίνος G.
16. „Vide superius posita.” m.		18. ιβ' add. P.	20. Vulgo ΕΤΟΣ.	

ANNI MUNDI 5696.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 196.

Romanorum reliqua gesta.

Romanorum Imperator 17 Severus annis 18.

Severus Vologeso Persarum rege Nisibin fugere coacto, civitates plures Romanis subiectas prius ac deinde Persis relictas, recepit.

Severus Adiabenos et Arabes Nigri partes sequutos subiugavit.

Idem Colchicam, id est Lazicam, provinciam acquisivit.

Severus Romam reversus Albinum tyrannidem sibi comparare meditantem ad Lugdunum Galliae urbem occidit.

Severus in Britanniam profectus militari adverso morbo, id est epilepsi, conflictatus moritur.

Romanorum episcopus 15 Zephyrinus annis 19 aut 12.

Antiochiae episcopus Serapion annis . . . . .

Alexandriae episcopus 12 Demetrius annis . . . . .

Hierosolymorum episcopus 31 Dolichianus annis . . . . .

Hierosolymorum episcopus 32 Dius annis 8.

ANNI MUNDI 5700.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρψα'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σα'.

Ῥωμαίων ὀκτωκαίδεκατος ἔβασίλευσεν Ἀντωνίνος ὁ ἐπαληθής
 D Καράκαλλος, υἱὸς ὧν Σεύηρου, ἔτη ζ', σὺν ἀδελφῷ Γίτῃ,
 ὃν καὶ ἀνείλε, φονικώτερος γεγονὼς Κομύδου καὶ πολλοῖς
 ἀνελὼν ἀδίκως.

Οὗτος ἐλθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸ ταύτης ἐπίσημον σὺν
 πολλῇ πλήθει διέφθειρε, διὰ στάσειν δημοτικῆν, ἀκόρεστος ὡς
 αἰμάτων καὶ μηδὲν ποτε πράξας ἀξιόλογον.

Ὁ δ' αὐτὸς Ἀρταβάνῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ πολεμῶν δου-
 μάσας ἀναιρεῖται δόλῳ πρὸς Καρίας καὶ Ἐδέσση. πόλις δ'
 αὐταὶ τῆς Ὀσσορηῆς.

Μακρίνος δὲ τούτου παῖς σὺνὼν αὐτῷ διεδέξατο τὴν ἀρχὴν
 ἔτος ἐν ἄρξας καὶ μῆνας ἕξ, ὡς τινες, χρηστός καὶ περὶ πάντα
 P. 357 σπουδαῖος φανεῖς, μάλιστα δὲ τὰ στρατιωτικὰ, τὸ τε ἕκαστον
 φυλάξας ἀνεπηρέαστον. οὗ χάριν τινὲς τῶν τῆς εἰώας στρατι-
 τῶν ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ Ἀντωνίνον Αὐρήμιον ἀπηρέεσαν
 βασιλεῖ Ἐδεσσηνόν. τούτῳ πολεμῆσαι πειραθεῖς ὁ Μακρίνος
 ἐλαττοῦται, καὶ φεύγων περὶ τὸ Βυζάντιον ὡς ἀχμάλωτος
 περιενεχθεὶς διεφθάρη.

Ῥωμαίων ὀκτωκαίδεκατος ἔβασίλευσε Μακρίνος ἔτος ἐν, ὡς δὲ
 B ἄλλοι λέγουσι, καὶ μῆνας ἕξ. Ἰσφάγη δὲ ἐν Ἀρχελαίδῃ.

1. Vulgo ΕΤΟΣ. ἐφ' m. 2. Aberat ἔτη. σ' m. 5. καὶ
 om. G. 12 et p. 357 d. Vulgo Ὀσσοῖνῆς. Correxit m.

ANNI MUNDI 5703.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 203.

Romanorum Imperator 18 Antoninus, cognomento Caracalla, filius Severi,
 annis 7 cum fratre Geta, quem, pluresque alios, caedibus patri-
 dis Commodum exsuperans per summum nefas occidit.

Hic Alexandriam profectus, nec laude dignum aliquid molitus, iso
 sanguinis semper avidus, in popularis seditionis ultionem civitatis ornatum
 omnem evertit.

Artabani Persarum regi bello indoto, ad Carias et Edessam Orbis-
 norum urbes, dolo necatur.

Macrinus eius (filius) domesticus, protectionis comes, suscepit impe-
 rium, regnavitque anno uno et, ut quidam volunt, mensibus sex, vir plane
 humanus et circa cuncta, maxime militiam sollicitus, cuius solitis mole-
 stis et vexationibus subditum quemque immunem servari sat agebat; et
 quo orientalium copiarum moti milites ex insidiis Antonium Aurelium
 Edessenum Imperatorem acclamaverunt. Hunc armis repellere adorsus Ma-
 crinus superatur; Byzantiumque fugiens, huc illuc agitatus, vita mulcatur.

Romanorum Imperator 18 Macrinus anno uno, et ut asserunt aequali
 mensibus sex adiunctis.

Macrinus in Archelaide interemptus est.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *επί*.

- Κιρκισίους Ἐφαιστίους ἐκείη τὸ ἀμφιθέατρον ἐν Ῥώμῃ.
 Ῥωμαίων ιε' ἐπίσκοπος Ζεφυρίνος ἔτη ιθ'.
- Ἀντιοχείας η' ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη . . . . .
- 5 Ἀντιοχείας ἑνάτος ἐπίσκοπος Ἀσκληπιάδης ἔτη θ'.
- Ἀλεξανδρείας δωδέκατος ἐπίσκοπος Δημήτριος ἔτη . . . . .
- Ἱεροσολύμων λβ' ἐπίσκοπος Δίος ἔτη C
- Ἱεροσολύμων λγ' ἐπίσκοπος Γερμανίων ἔτη δ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *επί*.

- 10 Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σί'.
- Ῥωμαίων ιθ' ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος Ἀδρήλιος ἔτη δ'.
- Ἀντωνῖνος Ἀδρήλιος Ἐδεσηνὸς μετὰ Μακρίνον ἐβασίλευσεν
 ἔτη δ', ἀνὴρ θηλυδρίας ὄλος, ἐπὶ τὸ γυναικεῖον ἦθος τετραμμέ-
 νος κοσμούμενος καὶ ἐργαζόμενος τὰ γυναικῶν, φοτικώτατος D
 5 σφόδρα· διὸ καὶ ἐπὶ στρατιωτῶν ἀκοντισθεὶς ἀνῆρέθῃ κακῶς V. 285
 σὸν τῇ μητρὶ. μεθ' ὃν βασιλεύει Ἀλέξανδρος ὁ Μαιμμαίας υἱὸς
 ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ ἐν Ἀραβίᾳ γῆς παράλου τεχθεὶς Φοινίκης, ἔπα-
 γόμενος Οὐλπιανοῦ τοῦ νομοθέτου τῇ γνώμῃ, σφόδρα τῆς στρα-
 τιωτικῆς εὐταξίας ἀντεχομένον. διὸ καὶ ἀνῆρέθῃ τοῦ βασιλέως
- 7 et 8. λβ' et λγ' m. Vulgo δωδέκατος et τρισιαιδέκατος.
 9 et 10. ρηία' et σία' m. 12. Ἐδεσηνὸς om. G. 14. κοσμού-
 μενος om. G. 16. Μαιμμαίας ex Eusebio p. 390. Vulgo Μαμμείας.
 17. ἀδελφιδός A. παράλου Scaliger p. 83. Vulgo παρ' Ἰλλου.
 19. ἀταξίας G.

ANNI MUNDI 5710.

Circensibus ludis in Vulcani honorem celebratis amphitheatrum Romae conflagravit.

Romae episcopus 15 Zephyrinus annis 19.

Antiochiae episcopus 8 Serapion annis . . .

Antiochiae episcopus 9 Asclepiades annis 9.

Alexandriae episcopus 12 Demetrius annis . . .

Hierosolymorum episcopus 32 Dios annis . . . . .

Hierosolymorum episcopus 83 Germanion annis 4.

ANNI MUNDI 5711.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 211.

Romanorum Imperator 19 Antoninus Aurelius annis 4.

Antoninus Aurelius Macrino successit et imperavit annis quatuor. Vir femineae indolis, femineis educatus institutis, feminarum ornatu et exercitiis intentus, caedibus ac sanguine delectabatur; eam ob rem talis a militibus cum matre confossus misere interiit; post quem Alexander, Mammaeae filius, eius consobrinus imperium colligit, qui Arcae maritimae Phoeniciae natus Ulpiani iuridici consilii et suasu sollicitatus militarem insolentiam reprimere studebat; quem ideo sub ipsius Imperatoris conspectum milites

ὄρωντος ὑπὸ στρατιωτῶν. Οὐράνιος δέ τις ἐν Ἐδέσῃ τῆς Ὀσρο-
 τῆς αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς καὶ κατὰ Ἀλεξάνδρου τυραννήσας
 διαφθείρεται ὑπ' αὐτοῦ, ἦνκα καὶ Πέρσας καταδραμόντας Κα-
 παδοκίαν καὶ Νισιβιν πολιορκούντας Ἀλέξανδρος ἐξώθησεν. ἀλλ'
 P. 358 εἰς Ῥώμην ἐπανελθὼν ἀναιρεῖται σὺν τῇ μητρὶ Μαρμαίᾳ ἐπὶ
 στρατιωτικοῦ θορύβου. Μάξιμος δέ τις Μυσὸς τὸ γένος στρα-
 τηγὸς Κελτικῆς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀπη-
 γορεύθη, κρατήσας τῆς βασιλείας Ῥωμαίων ἔτη γ' .
 Ῥωμαίων 15' ἐπίσκοπος Κάλλιστος ἔτη η' .
 Ἀντιοχείας ἑνατος ἐπίσκοπος Ἀσκληπιάδης ἔτη θ' .
 Ἱεροσολύμων τριακοστὸς τέταρτος ἐπίσκοπος Σαρδιανὸς ἔτη ε' .

B

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εψιέ'.*

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σιέ'.

Ῥωμαίων κ' ἱβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ὁ Μαρμαίᾳς υἱὸς ἔτη σγ' .
 Ἰππόλυτος ἱερός φιλόσοφος ἐπίσκοπος Πόρτου τοῦ κατὰ τὴν¹⁵
 Ῥώμην σφόδρα διαπρεπῶς ἦνθει ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίᾳ,
 πλείστα ψυχωφελῆ συντάκτων ὑπομνήματα. εἰς τε γὰρ τὴν ἐξώ-
 μερον καὶ εἰς τὰ μετὰ τὴν ἐξαήμερον, εἰς πολλὰ τε τῶν προφη-
 τῶν, μάλιστα Ἰεζεκίηλ καὶ Δανιὴλ τῶν μεγάλων, ἔτη μὴν εἰς
 C τὰ ἄσματα καὶ εἰς ἄλλας παντοίας παλαιᾶς καὶ νέας γραφᾶς, ἐν²⁰
 οἷς καὶ εἰς τὴν ἐν Πάτριμ τοῦ Θεολόγου ἀποκάλυψιν πρὸς Μαρ-

5. ἀναιρεῖται P. ἀνελεῖται G. 13. ἔτη om. A. 14. σγ' m. γ' G.

trucidavere. Uranius vero quidam Edessae Osrhoënorum Imperator salu-
 tatus, arreptus in Alexandrum tyrannide, ab eo neci traditur. Persas
 autem in Cappadociam excurrentes et Nisibin obsidentes Alexander in fugam
 vertit. Romam demum reversus, orto militari tumultu, cum matre Mam-
 maea iugulatur. Porro Maximus quidam Mysia natus, Celticarum copia-
 rum dux, Romanorum Imperator a militibus acclamatur et Romano imperio
 potitur annis tribus.

Romanorum episcopus 16 Callistus annis 8.

Antiochiae episcopus 9 Asclepiades annis 9.

Hierosolymorum episcopus 34 Sardonianus annis 5.

ANNI MUNDI 5715.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 215.

Romanorum Imperator 20 Alexander Mammaeae filius annis 13.

Hippolytus sacer philosophus, Portus Romani episcopus, Christianam
 philosophiam praestans, pluribus iuvandae hominum saluti conscriptis libris
 celebrabatur. Editis quippe in sex dierum opus et in ea quae priores sex
 dies illos consequuta sunt, et in praecipuorum prophetarum Ezechie-
 maxime et Danielis vaticinia, nec non in cantica et veteres passim novae-
 que scripturas, commentariis, quibus Iohannis theologi in Patmo revelatio-

κίωνα καὶ τὰς λοιπὰς αἰρέσεις, καὶ τὸν ἑξακαικατηρικὸν τοῦ πάσχα κανόνα ἐξέθετο περιγράφας εἰς τὸ πρῶτον ἔτος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μμμαίας τούτου, καὶ συντόμως φάσαι θεοφράδης ποταμὸς τῇ ἐκκλησίᾳ ζώντων ναμάτων γέγονε, τὸν μαρτυρικὸν 5 περιθήμενος στέφανον πρὸς τῷ τέλει. ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὰς Ὁριγένης ὁ τάλας ὑπερεμνημάτισε πολλῶν τῶν γραφῶν, Ἀμβροσίου παρορμῶντος αὐτὸν εἰς τοῦτο καὶ χορηγοῦντος ἀναγκαίως τε χρείας ἀφθόνης καὶ ταχυγράφους ἐπὶ παριστῶντος ἀμειβοντας ἀλλήλους ὑπαγορεύοντι καὶ καλλιγράφους τελείους, ἅμα 10 κόραις ἠσκημέναις γράφειν, ἄφατόν τε προθυμίαν αὐτῷ παρέχοντος εἰς τὸ συντάττειν. ἀλλ' εἰς βάρβαρον Ἑλληνικῆς τερατολογίας παρολιώθησας ἀποκατάστασιν καὶ προὔπερξεν ἔδογματίσεν, ἕτερά τε ἀνόσια δόγματα· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ χοροῦ τῶν ἁγίων ἐξώσθη.

Μμμαία τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μήτηρ θεοσεβῆς ἦν σφόδρα. αὕτη λέγεται ὁμιλῆσαι τῷ Ὁριγένει ἐν Ἀντιοχείᾳ διατριβουσα, μεταπεμφυμένη αὐτὸν ἐκ τοῦ Φύρον. ἡ δ' αὕτη καὶ πᾶσι τοῖς ὀνομαστοῖς τηνικαῦτα Χριστιανῶν διδασκάλοις προσέκετο διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν.

Καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μμμαίας υἱὸς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Οὐρανίου τοῦ τυράννου καὶ τὴν κατὰ Περσῶν εὐδοκίμῃσιν ἐπανελθῶν ἐν Ῥώμῃ ἀναιρεῖται σὺν μητρὶ Μμμαίᾳ ἐν Μογοντιακῷ στρατιωτικῷ ἐπαναστάσει. P. 359

1. Vulgo ἑξακαιδέκατον ἑτηρικόν. 3. μαμαίας A et similiter infra. nem in Marcionem et reliquas consurgentes haereses editam, et annorum sedecim paschalem regulam ad annum primum Alexandri Mammaeae fixo termino exposuit; et, ut verbo concludam, vivis divinorum eloquiorum fluentis ecclesiam irrigans, tandem martyrii corona redimitus est. Ex eius scriptis occasione sumpta infelix Origenes libros sacrae scripturae quam plures, (hortatore et sumptus necessarios notariosque septem, aliis post alios operae succedentibus, et viros accuratioris characteris peritos una cum puellis eadem pingendi arte praestantibus ex throno dictanti largiter subministrante Ambrosio, et quae ad scribendum cicerent animum plena manu praebente), suis lucubrationibus illustravit. Verum in imum usque Graecanicarum fabularum coenum prolapsus, mundi ex integro reparationem, animorum praeeistentiam et impias quasdam nugae temere effudit; qua de causa ex sanctorum albo expunctus est.

Mammaea Alexandri principis mater summam in deum pietatem exercuisse et cum Origene ex Pharo Aegypti advocato, ipsa Antiochiae moram trahens collocuta fertur. Eadem, ex ea quam in Christum habuit fide, cunctis eius temporis religionis Christianae magistris benevolam se exhibuit.

Alexander Mammaeae filius Uranio tyranno caeso, rebus adversus Persas prospere gestis, Romam reversus, militari tumultu Moguntiae exorto, una cum matre Mammaea neci traditur.

V. 236 ΠΕΡΣΩΝ πρῶτος Ἀρταξέρξης ἔτη πεντεκαίδεκα.

Ῥώμης ις' ἐπίσκοπος Οὐρβανὸς ἔτη ζ'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἰ' Φίλητος ἢ Φίλιππος ἔτη η'.

Ἀντιοχείας ἐνδέκατος ἐπίσκοπος Ζέβεννος ἔτη ζ'.

B Ἱεροσολύμων λε' ἐπίσκοπος πάλιν Νάρκισσος ἔτη ι'.

Ἐμμαὸς ἢ ἐν Παλαιστίνῃ κώμη, περὶ ἧς φέρεται ἐν ταῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις, Νικόπολις ἐτιμῆθη καλεῖσθαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ αὐτοκράτορος, Ἀφρικανοῦ πρεσβευσαμένου τὰς ἱστορίας ἐν πενταβίβλῳ συγγραμμένον.

Ἀφρικανὸς τὴν ἐννεάβιβλον τῶν Κεστῶν ἐπιγραμμένῃ πραγματείαν ἱατρικῶν καὶ φυσικῶν καὶ γεωργικῶν καὶ χημικῶν περιέχουσαν δυνάμεις Ἀλεξάνδρῳ τούτῳ προσφώνει.

Ἀφρικανὸς Ἀβγαρόν φησιν ἱερὸν ἄνδρα τοῦ πρώην Ἀγγῶν δμῶννυμον βασιλεύειν Ἐδέσης κατὰ τούτους τοὺς χρόνους.

C Ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι ὑπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμεις μέχρι Βελιούν τοῦ Δελκετάδου. εἰς τούτον γὰρ τοῦ Σεμιράμεις γένος λήξαντος, Βελιταρῶν κηπουργὸς ἐβασίλευσε καὶ τὸ ἐκεῖνος γένος ἐξῆς μέχρι Σαρδαναπάλλον, καθὰ Βίωνι καὶ Ἀλεξάνδρῳ δοκῶσι τὸ Πολύϊστορι. Σαρδαναπάλλον δὲ ἀντίλεν Ἀρβύακῃς Μήδος καὶ Βελιούς ὁ Βαβυλώνιος, καὶ μετέγαγεν εἰς Μήδους τὴν βασι-

3. φίλητος P. Φίλιππος G. Solum Philippi nomen habet Eusebius p. 389. 7. ἱεροῖς] ἀγίοις A. 10. ἐννεάβιβλον A. 13. ἀβγαρον A. Ἀβγαρον G. 16. Βελιούν] Βέλεσις m. Βέλεσις est p. 206 d. Δελκετάδου m. γὰρ Am. χρόνον G. 18. ἐξῆς] ἐξ ἧς A. Vulgo Σαρδαναπάλλον et infra Σαρδανάπαλον. 19. ἀρβύακῃς A. Σαρβύακῃς G. 20. Βελιούς] Βέλεσις m.

PERSEUM rex primus Artaxerxes annis 15.

Romae episcopus 17 Urbanus annis 7.

Antiochiae episcopus 10 Philetus, sive Philippus, annis 8.

Antiochiae episcopus 11 Zebennus annis 6.

Hierosolymorum episcopus 35 Narcissus secundo annis 10.

Emmaus Palaestinae vicus, de quo in evangeliiis sermo, Africanus qui libris quinque universam historiam digessit, legatione fungente, Nicopoleos titulo Alexandri Imperatoris placito ad urbium honorem ascendit. Africanus libros novem Cestorum tractatus inscriptos, medicorum naturalium, agriculturae, metallorumque vim omnem exponentes Alexandro isti dedicavit.

Abgarum quandam, eiusdem cum priore Abgaro nominis, virum sanctitate praecellentem, Edessae hac aetate regnavisse, narrat Africanus.

A Nino et Semiramis ad Belesim usque Delcetadi filium regnum tenuerunt Assyrii; in eo quippe deficiente Semiramis genere Belitaran quispiam hortulanus eiusque posterum, prout Bionem et Alexandro Polyhistori placitum. Assyriorum imperium moderati sunt. Sardanapalum vero Arbaces Medus et Belesis Babylonius occiderunt et ad Medos regni summam transtulerunt.

λείαν. βασιλευσαν οὖν οἱ Ἀσσύριοι ἔτη ατς'. οὕτω γὰρ λέγοντι
 Κτησία καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης συμφθέρηται. τῶν δὲ Μή-
 δων λ' ἔτη βασιλευσάντων, τὸν ὕστατον βασιλεῖα Μήδων Ἀστυά-
 γην Κῦρος καθεῖλεν ὁ Πέρσης καὶ εἰς Πέρσας τὴν ἡγεμονίαν D
 5 μετήγαγεν. βασιλευσαν δὲ οἱ Πέρσαι ἔτη σκῆ μέχρις Δαριεῦ
 τοῦ Ἀρσάκου, ὃν νικήσας ὁ Φίλιππος Ἀλέξανδρος Μακεδόσι
 τὴν Περσῶν βασιλείαν ἀπέδωκεν. ἐκράτησαν δὲ τῆς Περσικῆς
 ἀρχῆς Μακεδόνες ἔτη σ'ηγ'. οὗς ἐκβαλὼν Ἀρσάκης ὁ Παρθυαῖος
 Πάρθοις τὴν βασιλείαν Περσῶν παρέδωκεν· ἔνθεν καὶ Ἀρσακί-
 10 δαι οἱ βασιλεῖς Περσῶν ὀνομάζονται. βασιλευσαν δὲ Παρθυαῖοι
 ἀπὸ Ἀρσάκου ἀρξάμενοι μέχρις Ἀρταβάνου ἔτη σο'. βασιλευσα
 δὲ Ῥωμαίων ὁ Μαιμαίας Ἀλέξανδρος, ἦνικα Ἀρτάβανος ὁ Πάρ-
 θος Περσῶν ἐβασίλευσε. μετὰ δὲ Ἀρτάβανον τὸ γένος Χοσρόου P. 360
 βασιλεύειν ἤρξατο. ἤρξατο δὲ οὕτως· Ἀρταξέρξης Πέρσης ἀφα-
 15 νῆς τε καὶ ἄδοξος ἄνδρους ἀνδρας ἀτάκτους ἀνείλεν Ἀρτάβανον
 καὶ περιέθετο κίδαριν, καὶ αὐθις Πέρσαις ἐπαπήγαγε τὴν βασι-
 λείαν. ἦν δὲ μάγος καὶ ἐξ ἐκείνου οἱ μάγοι γηγόνασι παρὰ Πέρσαις
 ἐπίδοξοι. λέγουσι δὲ τὴν τοῦ Ἀρταξέρξου μητέρα ἀνδρὶ συνοικεῖν
 Παμβεκῷ τῷνομα σκυτοτόμῳ μὲν τὴν τέχνην, ἀστρολόγῳ δὲ
 20 καὶ περὶ ταῦτα σκοτισμοὺς ἢ χλευασμοὺς ἐνησχημένῳ. στρατιώ-
 την δὲ ὀνόματι Σάνανον διὰ Βαδουσαίων πορευόμενον χώρας

1. ατς'] ατς' m.   6. Ἀρσάκου] Ἀρσάκων m.   7. ἐπέδωκεν G.
 8. Παρθυαῖοι] παρθοὶ A. Πανθηαῖοι G.   13. Χοσρόου] Ἀρ-
 ταξέρξου m.   20. σκοτισμοὺς ἢ χλευασμοὺς A.   21. Καδου-
 σαίων m.

runt. Penes Assyrios itaque potestas stetit annos 1306, ita namque Ctesiae affirmanti Diodorus Siculus suffragatur. Medis annos triginta imperio potitis Medorum regem postremum, translatis ad Persas sceptris, Cyrus Persa sustulit. Hinc Persae ad Darium Arsami filium, quo deleto Persarum imperium Alexander Philippi Macedonibus tradidit, annis 228 regnauere. Inde Macedones annos 293 Persas subditos obtinuerunt; quibus eiectione Arsaces Parthus, a quo Persarum reges Arsacidae nuncupati, regnum in posteros transmisit; et ab Arsace ad Artabanum provecti per annos 270 Parthi prorogauerunt imperium. Porro Artabano Partho Persis imperante, Alexander Mammacae filius Romanas res administrabat. Post Artabanum Artaxerxis posteriori ad solium euecti sunt; cuius regni primordia fuerunt huiusmodi. Artaxerxes Persa vir obscuro et humili sanguine natus, tumultuaria sicariorum manu collecta Artabanum occidit ac regiam cidarim capiti circumposuit; atque ita Persis restituit imperium. Magus erat iste, a quo magorum nomen apud Persas celebre. Caeterum Artaxerxis matrem Pambecum cuidam nomine coriario in astrologiae tenebrosis diuerticulis aut tris potius apprise versato coniugem primum fuisse narrat. Kius vir Pambecus militem quendam, Sananus militi nomen erat, Cadusaeorum

Βύποδεχθῆναι εἰς τὸν οἶκον Πамβεκῶ, καὶ προγνῶναι δῆθεν διὰ τῆς ἀστρολογίας τὸν Πамβεκὸν ὅτι δὴ ἡ τοῦ Σανάνου γοητὴ ἐπὶ μέγα εὐδαιμονίας ἀρθῆσεται. μὴ ἔχων δὲ θυγατέρα ἢ ἀδελφὴν ἢ ἄλλο πρὸς γένος συναπτόμενον γύναιον, σωματέκλεισε τὴν
 V. 287 ἰδίαν γαμητὴν τῷ Σανάνῳ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἀρταξέρξην. ἔξ ἐκείνου τοίνυν τοῦ Ἀρταξέρξου, τοῦ καὶ Ἀρταξάρου, τὸ Χοσρόου καταγεται γένος. ἐβασίλευσαν δὲ οὕτως·

Ἀρταξάρης, ὁ καὶ Ἀρταξέρξης, ἔτη ιε'. τῷ τετάρτῳ ἔτι τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμμαίας.

Σαπώρης ἔτη λα'.

C Ὀρμισδας ἔτος ἔν.

Οὐραράνης ἔτη γ'.

Οὐράκης ἔτη ιζ'.

Οὐραράνης ἄλλος μῆνας δ'.

Ναρσῆς ἔτη η'.

Ὀρμισδας ἔτη ε'.

Σαβώρης ἔτη ο'. τοῦτῳ δέδωκεν Ἰοβιανὸς τὴν Νισιβιν.

Ἀρταξῆρ ἔτη δ'.

Σαβῶρ υἱὸς Ἀρταξῆρ ἔτη ε'.

4. ἄλλο m. ἄλλο G. 6. τὸ] τοῦ G. 9. μαρμαίας A.
 13. Οὐράκης] Praecedenti ὁμώνυμος esse dicitur apud Agathiam p. 260, 11. ed. Niebuhr. Οὐραράκης est infra p. 385 b. 14. Οὐραράνης ἄλλος μῆνας δ' correxi ex Agathia. οὐραράνης ἔτος α' ἄλλος δ' A. Οὐραράνης ἔτος ἔν. Ἄλλος Οὐραράνης δ' G. 17. Vulgo Ἰουβιανὸς. τὴν Νισιβιν ex Agathia p. 262, 22. dedi. τὸν τζίβιος A. τὸν Τζίβιον G.

regione iter agentem et Pambeci hospitio exceptum astrologiae regulis felicem fore praenovit, et eius prolem ad summum prosperitatis culmen pervehendam. Pambeco filia, soror, vel alia sanguine coniuncta mulier nulla erat, quam Sanano traderet; quare propriam uxorem cum eo thalamis includere non est veritus. Illa concepit Artaxerxem; et ex Artaxerre, sive Artaxare, Chorois deductum genus. Hoc autem ordine regnaverunt.

Artaxares, qui et Artaxerxes, anno 4 imperii Alexandri Mammacae filii, regnavit annis 15.

Sapores annis 31.

Ormisdas anno uno.

Uraranes annis 3.

Uraces annis 17.

Uraranes anno uno.

Alter Uraranes annis 4.

Narses annis 6.

Ormisdas annis 6.

Sabores annis 70. Huic Iovianus Nisibin reliquit.

Artaxer annis 4.

Sabor filius Artaxer annis 5.

- D
- Ὀυραράνης ἔτη ια΄.
- Ὀυραράνης ἄλλος ἔτη κ΄.
- Ἰσδιγέρδης ἔτη κα΄.
- Περδῆς ἔτη κδ΄.
- 5 Ἰσδιγέρδης ἔτη ις΄.
- Καβάδης ια΄, καὶ ἔξεβλήθη.
- Ὀυάλλῆς ἔτη δ΄.
- Καβάδης πάλιν ἔτη λ΄.
- Ζαμάσπης ἔτη δ΄.
- 10 Ὀρμισδας ἔτη ιε΄.
- Χοσρόης υἱὸς Καβάδου ἔτη μη΄.
- Χοσρόης ὁ μέγας, ὁ ἐπὶ Ἡρακλείου ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Σιρόου
υἱοῦ αὐτοῦ, ἔτη λθ΄.
- Σιρόης ὁ υἱὸς Χοσρόου μῆνας δκτώ.
- P. 861
- 15 Ἀδεσῆρ μῆνας ζ΄.
- Ὀρμισδας ὁ διωχθεὶς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν.

1. „In decem sequentibus magna perturbatio, sed non sine ordine quodam. XIVus enim XIIIam præcedit, XVIus XVam, XVIIIus XVIIum, XXus XIXum ac denique XXIIus XXIum, quod patet e collatione huius loci cum Theophane, Agathia, Eutychio Batricida, Abulfaraio. Profecto laterculum hoc ab aliquo Persico exemplari desumptum est, ubi decem isti combinati per quinque lineas erant; descriptionem Graecum decepit scribendi mos orientalis a dextra ad sinistram. Unde huic catalogo auctoritas ac reverentia conciliatur ob Persicam originem, nedum contemptus ob confusum ordinem." Anonymus. 3 et 5. Ἰσδιγέρδης G. 7. Ουάλλῆς] Βάλας Agathias p. 267, 2, ubi ex codice Ουάλας restituendam. 11. καββάδου A. 12. ἐπὶ m, quod in A scriba ponere voluit. ὑπὸ G. σιρόου A. Σιρόου G.

Uraranes annis 11.

Uraranes alter annis 20.

Isdegerdes annis 21.

Perozes annis 24.

Isdegerdes annis 17.

Cabades annis 11. Hic regno eiectus est.

Vallas annis 4.

Cabades iterum annis 30.

Zamaspes annis 4.

Ormisdas annis 15.

Chosroes Cabadis filius annis 48.

Chosroes Magnus, qui sub Heraclio a Siroe filio sublatu est, annis 39.

Siroes Chosrois filius mensibus 8.

Adecer mensibus 7.

Ormisdas, qui a Saracenis regno pulsus est.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εμφη'.*

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σκη'.

Ῥωμαίων εἰκοστὸς πρῶτος ἐβασίλευσε Μαξιμῖνος ἔτη γ'.

Μαξιμῖνος κατὰ Χριστιανῶν διαγωγὸν ἐκίνησεν.

B Οὗτος τύραννός τις καὶ ἀγριώτατος ἦν, ὡς καὶ τὴν ἰδίαν γαμετὴν ἀνελεῖν.

Οὗτος ἀγρηρέθη κακῶς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων ἐν Ἀκυλῆα.

Θεμιστοκλῆς φιλόσοφος ἤκμαζεν, ᾧ τὸν Πύθιον Ἕλληνας μαρτυρῆσαι μυθεύονται τόδε ἔπος ἀνειπόντα

Ἐσθλὸς ἀνὴρ μακάρεσσι τιμημένος ὀλβιοδαίμων.

Πλωτῖνος φιλόσοφος ὁ τὰς ἐννεάδας γράφας ἤκμαζε.

Περσῶν β' ἐβασίλευσε Σαπώρης ἔτη λα'.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ἐτ' Ἀντίρωσ μῆνα ἕνα.

C Ῥώμης ἐπίσκοπος ἐννεακαδέκατος Ποντιανὸς ἔτη γ'. τ.
νὲς Ποντιανὸν πρὸ τοῦ Ἀντίρωτός φασιν ἐπισκοπῆσαι 15
Ῥώμης.

V. 288 Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἐνδέκατος Ζίβεννος ἔτη ε'.

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος τρισκαδέκατος Ἡρακλῆς ἔτη ιε'.

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τὸ δεύτερον λέ' Νάρκισσος ἔτη ι'.

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λς' Ἀλέξανδρος ὁ μάρτυς ἔτη ιε' 20

8. τὸν Scaliger p. 84. Vulgo τὸ. Πύθιον G. 9. μαρ-
τυρῆσαι Ἕλληνας G. ἔπος Scaliger. ἔστος G. 10. τρι-
νος Scaliger. τιμημένος G. 12. λα' 18' P. 20. λς' ad-
didit m.

ANNI MUNDI 5728.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 223.

Romanorum Imperator 21 Maximinus annis 3.

Maximinus persecutionem in Christianos movit.

Hic adeo moribus agrestis, ut tyrannice imperarit et propriam conjugem occiderit.

Hic militum manibus misere perit Aquileiae.

Themistocles philosophus cum laude vivebat; cui Pythium oraculo edito hoc versu testimonium exhibuisse fabulantur;

Vir frugi et felix quem dii coluere beati.

Plotinus philosophus Enneadum auctor celebrabatur.

Persarum rex 2 Sapore annis 31.

Romae episcopus 18 Anteros mense uno.

Romae episcopus 19 Pontianus annis 3. Pontianum Antero praecessor nonnulli constituunt.

Antiochiae episcopus 11 Zebennus annis 6.

Alexandriae episcopus 13 Heraclas annis 10.

Hierosolymorum episcopus 35 Narcissus secundo annis 6.

Hierosolymorum episcopus 36 Alexander Martyr annis 15.

᾽Ωριγένης ὁ ματαίωφρων ἀπὸ Ἀλεξάνδρου εἰς Καισάρειαν
Παλαιστίνης μετέστη.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εψλα'.

D

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σλα'.

5 Ῥωμαίων εικοστὸς δεύτερος ἐβασίλευσε Γορδιανὸς ἔτη ε'.

Οὗτος ἐξ Ἰταλίας εἰς Πάρθους ἐλθὼν καὶ Σαυώρην τὸν
Ἀρταξέρξην υἱὸν Περσῶν βασιλέα πολεμήσας ἐτρέψατο καὶ Νισί-
βιν καὶ Κάρας ἀφθείσας ὑπὸ Περσῶν ἐπὶ Μαξιμίνου τοῦ Μυσοῦ
Ῥωμαίους ὑπέταξεν. ἀλλὰ πρὸς Κτησιφῶντα γενόμενος ἀναιρεῖ-
ται ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν ὑπάρχον Φιλίππου γνώμη τοῦ P. 362
μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος ἔτη ε', κατὰ δὲ τοὺς πολλοὺς ἔτη ζ'.

Ῥώμης ἐπίσκοπος εικοστὸς Φλαβιανὸς μάρτυς ἔτη ιγ'.

Ἄντιοχείας ιβ' ἐπίσκοπος Βαβυλᾶς μάρτυς ἔτη ιγ'.

Ἀλεξανδρείας ιγ' ἐπίσκοπος Ἡρακλῆς ἔτη ιε'.

15 Ἱεροσολύμων ιε' ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος μάρτυς ἔτη ιε'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εψλζ'.

B

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σλζ'.

Ῥωμαίων εικοστὸς τρίτος ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη ζ'.

Πλωτίνος φιλόσοφος τῆς Πλατωνικῆς διατριβῆς καθη-
20 γούμενος.

1. Ἀλεξάνδρου] Ἀλεξανδρείας Maius ad Eusebium p. 390. 12. Κα-
βιανὸς m. 15. ιε' om. A. 19. Vulgo Πλουτίνος.

Origenes vane sapiens Caesaream Palaestinae, vocante Alexandro,
profectus est.

ANNI MUNDI 5731.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 231.

Romanorum Imperator 22 Gordianus annis 6.

Hic expeditione in Parthes ex Italia suscepta, Artaxerxis filium Sa-
porem Persarum regem armis collatis in fugam vertit; Nisibin et Caras
Maximino Myso imperante a Persis captas iterum Romanis subiecit; bel-
loque tandem in Ctesiphontem verso, Philippi praefecti, qui postmodum
annis 5, vel iuxta nonnullos 7, imperavit, consiliis, a propriis militibus oc-
cisus est.

Romae episcopus 20 Fabianus martyr annis 13.

Antiochiae episcopus 12 Babylas martyr annis 13.

Alexandriae episcopus 13 Heraclius annis 16.

Hierosolymorum episcopus 86 Alexander martyr annis 15.

ANNI MUNDI 5737.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 237.

Romanorum Imperator 23 Philippus annis 7.

Plotinus philosophus Platoniorum dogmatum antesignanus.

Τούτου Πορφύριος ἠκροάσατο.

Θεόπομπος φιλόσοφος ἐν Χαιρωνείᾳ ἤκμαζε.

Νικάτωρ ὁ σοφιστὴς Ἀθήνησιν ἤκμαζε.

Φίλιππος τοσοῦτον προσετέθη τῇ πίστει Χριστοῦ, ὡς καὶ τὰ ἡμαρτημένα προθύμως ἔξαγορεύσαι καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας Ἐυχῶν κοινωνῆσαι τῷ πλήθει τῇ νυκτὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα ἔνθεν τε πλέον παρησιασθῆναι τὸν θεῖον λόγον.

Τότε καὶ Ὀριγένης ὁ ἄθλιος ἐξηκοστὸν ἄγων ἔτος διαλέξας ἐποιεῖτο τῷ πλήθει ταχυνγράφοις ἐκλαμβανομένας. ἐπέστελλε δὲ καὶ Φίλιππον τῷ βασιλεῖ, καὶ Σενήρα τῇ τούτου γυναικὶ βασιλίδι. 10

Τότε κατὰ τὴν Ἀραβίαν τινὲς ἕδογματίζον ἀσεβῶς συνδιαφθειρεσθαι τῇ ψυχῇ τὸ σῶμα κατὰ τὴν τελευταίαν καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει πάλιν συναναβιάσασθαι· σύνοδός τε κατ' αὐτῶν συνεκροτήθη μεγάλη.

Ἔτι τε ἡ λεγομένη αἵρεσις τῶν Ἐλεσαϊτῶν συνέστη, ἥτις 15
πολλὰ τινὰ τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀθετεῖ· τέλειον δὲ τῶν
D θείων ἀποστόλων ῥητοῖς τισὶ χρωμένη παροδικῶς ἐκ παλαιῶς
καὶ νέας. τὸ δὲ ἄρνεῖσθαι ἀδιάφορόν φησιν, ὅτι ὁ μὲν τοῖς
τῷ στόματι ἐν ἀνάγκαις ἀρνήσεται, τῇ δὲ καρδίᾳ οὐχί. φέρουσι
V. 289 αὐτοὶ καὶ βιβλίον ἐξ οὐρανοῦ μυθεύοντες πεπτωκέναι, ἧς ὁ ἀπ. 20
κοῦς ἄφρασι λήφεται πταισμάτων ἄλλην παρ' ἣν ὁ κύριος ἡμῶν
ἐχαρίσατο ἡμῖν, τερατευόμενοι.

10. Σενήρα τῇ Scaliger p. 84. Σενηρίτη G. 16. δὲ καὶ τῶν G.
18. νοήσας] ἀρνήσας G. 19. φέρουσι καὶ αὐτοὶ βιβλίον G.

Porphyrus eius auditor.

Theopompus philosophus Chaeroneae florebat.

Nicator sophista Athenis celebris.

Philippus adeo Christianae fidei addictus, ut sponte delicta publice confiteretur et paschalis festi pervigilio ecclesiasticarum precum cum fidei plebe consortium sumeret; ex quo divinum verbum magis ac magis divulgatum.

Ἐο tempore infelix Origenes annum agens sexagesimum dissertationes a notariis exceptas coram populo habebat; ad ipsam vero Imperatorem, Philippum et ad Severam eius coniugem litteras dedit.

Kadem tempestate animam mortis hora una simul cum corpore interire et in resurrectione utrumque reparari per Arabiam quidam impie censuerunt; qua de causa celebris in eos synodus coacta est.

Emersit etiam Elcesaitarum haeresis dicta, loca divinarum scripturarum quam plurima respuens, aliis licet nonnullis divinarum apostolorum sententiarum ex vetere novoque testamento per transennam et strictam utatur. Fidei negationem nullo discrimine reputat; voce quippe duntaxat, non ita corde negat, qui necessitate ad id impellitur. Librum insuper, cuius audita lectione, aliam quam Christus peccatorum indulgentiam largitus fuerit, remissionem dari, de caelo decidisse fabulose comminiscuntur.

Φίλιππος οὖν κρατήσας Ῥωμαίων ἔτη ζ' μετὰ τὴν εἰς Σα-
πύρην τὸν Περσῶν βασιλέα σπονδὴν ἀναυξάνουσιν ἐν Ῥώμῃ. καὶ
πολεμῆι πρὸς Δέκιον αὐτοκράτορα παρὰ τῶν στρατευμάτων ἀναρ-
ρηθέντα, ἤνικα καὶ ἀναιρεῖται.

- 5 Δέκιος δὲ τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενος δύο ἔτη, διὰ τὸ πρὸς P. 363
Φίλιππον ἔχθος, πικρὸν ἤγειρε κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν, ἐν
ᾧ Φαβιανὸς ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὁ ταύτης ἐπίσκοπος τὸν μαρτυρικὸν
ἀνεδήσατο στέφανον, Βαβυλᾶς τε κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπισκο-
πῶν, καὶ Ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρος ἱερός τὸ δευτέρον παριστάς
10 ἡγεμονικοῖς βήμασιν ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς τελευτᾷ.

Τότε καὶ Κυπριανὸς διαπρέπων ἔργοις καὶ λόγοις Θεοσεβείας,
ὁ μέγας Καρθαγένης ἐπίσκοπος, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῶν τε-
λειοῦται.

- Ἀντιοχείας ιβ' ἐπίσκοπος Βαβυλᾶς μάρτυς ἔτη ιγ'. B
15 Ἀλεξανδρείας ιγ' ἐπίσκοπος Ἡρακλῆς ἔτη ιδ'.
Ἱεροσολύμων ις' ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ μάρτυς, ἔτη ιε'.

ΚΟΣΜΟΥ ἔτη, ψμδ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σμδ'.

- Ῥωμαίων εἰκοστὸς τέταρτος ἔβασιλευσε Δέκιος ἔτη β'.
20 Ῥώμης ἐπίσκοπος κα' Κορνήλιος ἔτη γ'.
Ἀντιοχείας τρισκαίδεκατος ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς ἔτη θ'. C

1. ἀπώρην A. 8. ἐπισκοπῶν] ἐπίσκοπος G. 16. ὁ καὶ μάρ-
τυς] ὃς ἡμαρτύρησεν G. 20. κα' addidit m.

Philippus porro Romanorum imperio annis 7 potitus, pace cum Per-
sarum rege Sapore inita, Romam regreditur; manusque cum Decio ab
exercitibus Imperatore salutato conserit, a quo victus leto traditur.

Decius Philippi memoriae, imperio suscepto, infensus acerbam in
Christianos persecutionem annis duobus excitavit; in qua Fabianus Roma-
nae ecclesiae praesul martirii corona redimitus est, nec non Babylas An-
tiochiae episcopus et sacer Hierosolymorum antistes Alexander iudicum
tribunalibus pro fide secundo adstans, in carcere diem ultimum obit.

Eo tempore Cyprianus religiosis operibus et doctrina praestans, ma-
gnus Carthaginis pontifex, pro Christi nomine martyrio consummatur.

Antiochiae episcopus 12 Babylas martyr annis 13.

Alexandriae episcopus 13 Heraclas annis 16.

Hierosolymorum episcopus 36 Alexander, qui martyrium subiit, annis 15.

ANNI MUNDI 5744.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 244.

Romanorum Imperator 24 Decius annis 2.

Romae episcopus 21 Cornelius annis 3.

Antiochiae episcopus 13 Flavianus annis 9.

Ἀλεξανδρείας τεσσαρεσκαίδεκατος ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη α΄.
Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἑβδομος ἐπίσκοπος Μαζαβάνης
ἔτη κα΄.

Δέλιου Φιλίππου ἀνελόντος ἅμα τοῖς παισὶ καὶ τὸν κατὰ
Χριστιανῶν διωγμὸν ἐξάψαντος οἱ τῶν ἐπισήμων ἐκκλησιῶν τῆς
οἰκουμένης, ὡς προεσήμανται, ἱεράρχαι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρ-
τυρίῳ κατεστέρθησαν, Φαβιανὸς μὲν τῆς Ῥωμαίων ἀγιωτάτης
ἐκκλησίας, Βαβυλᾶς δὲ τῆς Ἀντιοχείων, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων ἱερά-
ρχης Διόδοτος Ἀλέξανδρος δις παραστὰς τυραννικοῖς βήμασι καὶ τελε-
τήσας ἐν τῇ φρουρᾷ μετὰ πεπαρορησιασμένην καὶ ἀξιόθρονον ὁμο-
10 λογίαν. ἐπὶ τούτοις καὶ Κυπριανὸς ὁ μέγας Καρθαγέντης ἐπίσκοπος
πλειστοῖς ἱεροῖς λόγοις καὶ ἐπιστάμασις ὑπαλείψας πολλοὺς ἐν
τῷ αὐτῷ κατὰ Δέλιον διωγμῷ καὶ μάρτυρας προθύμως κείως
γενέσθαι τῷ ὑπὲρ τοῦ κυρίου μαρτυρίῳ τελειοῦται, πολλὰ τῷ
ἀρχεκάκῳ δράκοντι ἀντιπαλαίσας, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν συγγραφή 15
δηλοῖ, τῆς κατὰ Ἰουστίναν τὴν ἅγιαν καλλιπάρθενον δαίμονι-
δος προσβολῆς δηλοῦσα τὸ ἀδρανὲς καὶ τῆς αὐτοῦ πρὸς θεὸν
προφανοῦς ἐξαγορεύσεως τὸ ἀνυπόκριτον. πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων
P. 364 τελειωθέντων ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν τῷ αὐτῷ διωγμῷ, ὧν τὰ ὀνόματα
μόνος ὁ μαρτυρηθεὶς ὑπ' αὐτῶν κύριος οἶδεν, Ὁριγένης ἀγίων 20
ἐπὶ λόγοις σεσοφισμένοις καὶ μύθοις Ἑλληνικοῖς ἀπελείφθη τοῦ
V. 290 τηλικούτου στεφάνου, οὐδὲν διὰ θείας χρηστότητος, ἀλλὰ δι'

7. φαβιανὸς P. Φαβιανὸς G.
τοῦ] καὶ G.

21. Ἑλληνικοῖς μύθοις G.

Alexandriae episcopus 14 Dionysius annis 17.

Hierosolymorum episcopus 37 Mazabanes annis 21.

Philippo una cum liberis a Decio sublato, accensis adversus Chris-
nos persecutionis flammis, nobilissimarum orbis ecclesiarum pontifices, et
superius indicavimus, pro Christo martyrii laurea decorati sunt; Fabianus
sanctissimae Romanae ecclesiae, Babylon Antiochenae, Hierosolymitanae
Alexander tyrannorum tribunalibus secundo adstant, et libera deoque digna
confessione praestita, in carcere vitam finivit. Ad hos accessit Cypri-
anus magnus Carthaginis episcopus, qui plures sacris verbis epistolarumque
hortamentis quasi ad palaestram unctos, martyriumque subire persequos ad
Christum sub eadem Decii tyrannide praemittens, ipse cum dracone male-
rum omnium auctore pugna inita, martyrio coronatur, prout acta de eo
conscripta testantur, in quibus irritus daemonum adversus Iustitiam san-
ctam ac formosam puellam impetus et Cypriani confessionis omnium oculis
expositae sinceritas manifestatur. His autem et quam plurimis aliis, quo-
rum is solus cuius fuere testes, dominus nomina novit, in eadem persecu-
tione vario leti genere perfectis, Origenes orationum suarum fucata sub-
tilitate et Graecanicarum fabularum gloriola elatus, non adeo divinae gra-
tiae, quam propriae superbiae sibi que soli credulae temeritatis infirmitate.

ὑπερήφανον καὶ αὐτοπεποιθτον γνώμην. ἀλλὰ ταῦτα Ἐὔσεβίῳ τῷ Καισαρεὶ οὐ δοκεῖ, ὃς μελλῶ πάντων ἁγίων καὶ διδασκάλων αὐτὸν ἀποδείξει σπουδάζων ἐν ἕκτῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ ιστορίας λόγῳ ὁμοφρονῶν αὐτῷ, πολλοῖς ἐγκωμοῖς αὐτὸν ἐν-
 5 βραβεύει, μὴ εἰδὼς ἢ λέγει, ἢ περὶ ὧν διαβεβαιοῦται. πάνυ γὰρ B ὀλίγον περὶ τῶν κατὰ τοῖσδε τοὺς χρόνους ἱερῶν καὶ μακαρίων πατέρων ἐπιμνησθεῖς, Κλήμεντος λεγομένου Στρωματιῶς, Ἴπο-
 λύτου τοῦ ἱερομάρτυρος, Ἀφρικανοῦ τοῦ ἱστορικοῦ, Διονυσίου τοῦ μεγάλου Ἀλεξανδρείας, καὶ ἄλλων, μόνου τοῦ ματαιόφρο-
 10 νος Ὠριγένους τὴν ἐκ παιδὸς ἀναγωγὴν ἐκδειάζει μέχρι τῆς ἐν τῷ μαρτυρίῳ λειποτακτικῆσεως. Φαβιανοῦ τε γὰρ τοῦ λεχθέντος ἱερομάρτυρος καὶ ἐπισκόπου Ῥώμης περὶ καὶ Βαβυλᾶ Ἀντιοχείως καὶ Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων ἐν ὀλίγοις διεξῆλθε τοῖς ῥήμασι, C
 15 θεοκατάρατον ᾧ δὲ πον προστίθησι φήσας· τὰ μὲν οὖν Ὠριγένει κατὰ τὸν διωγμὸν ξυμβάντα οἶα καὶ ὅσα καὶ ὅποια ἔτυχε τελευ-
 τῆς τοῦ πονηροῦ δαίμονος ἐφάμιλλος τῷ ἀνδρὶ πανστρατιᾷ πα-
 ραταξαμένον πάση τε μηχανῇ καὶ δυνάμει κατ' αὐτοῦ στρατηγῆ-
 σαντος, παρὰ πάντας τε τῆς τμηκίδε πολεμηθέντας διαφερόν-
 20 τως ἐπισκήψαντος αὐτῷ, οἷά τε καὶ ὅσα διὰ τὸν τοῦ Χριστοῦ

1. τῷ Ἐὔσεβίῳ τῷ G. 2. πάντων τῶν G. 7. λεγομένου] λέγε
 τοῦ? 9. μόνου] μόνου G. 11. φαβιανοῦ B. Φαβιανοῦ G.
 12. περὶ] Vulgo περὶ. καὶ βαβυλᾶ AP. τοῦ Βαβυλᾶ G.
 15. φήσας] Histor. eccles. VI, 39. οὖν om. G. Vulgo
 Ὠριγένη. 16. ξυμβάν A. 17. ἐφάμιλλος G.

a simili laurea consequenda repulsus est; quamvis in contrariam sententiam abierit Eusebius Caesariensis, qui cum in sexto ecclesiasticae historiae sanctis omnibus doctoribusque praestantiores eum demonstrare contendat, seu consors eiusdem cum illo doctrinae, quid scribat, aut quorum se laudatorem exhibeat, ignarus, pluribus encomiis, ne dicam iniuriis, eum respexit. Perpaucis siquidem sanctorum beatorumque patrum temporibus illis fulgentium, Clementis, inquam, Stromatum auctoris, pontificis et martyris Hippolyti, Africani historici, Dionysii magni Alexandriae episcopi, et aliorum memoriam complexus, solius Origenis vanarum opinionum sectatoris, a pueritia ad eius usque in Christiano certamine defectionem, vivendi genus divinis laudibus prosequitur. Quin immo Fabiani martyris et pontificis Romani, Babylae Antiocheni, et Alexandri Hierosolymorum pontificum historia ieiune conscripta, converso ad Origenem orationis stilo, exosum hominem deo nullis laudum titulis non celebrandum ducit, his prope modum verbis usus. His quae Origeni in persecutione contigerunt, quae nimirum quantaque fuerint illa, quaeve finem sit consequutus adversus malignum daemone totius, ita dicam, exercitus viribus insurgentem, eumque fraudis ac violentiae modis omnibus impotentem, et longe maiori in eum quam in reliquos tunc temporis oppugnatos furore debacchantem collectatus; quae et quanta pro Christi verbo vir strenuus

λόγον ὃ ἀπὸρ ὑπέμεινε δεσμῶν καὶ βασάνους, τὰς κατὰ τοῦ σώματος τὰς τε ὑπὸ σιδήρων καὶ μυχοῦς εἰρκτικῆς τιμωρίας καὶ ἐς ἐπὶ πλείστοις ἡμέραις τοὺς πόδας ὑπὸ τέσσαρα τοῦ κολαστηρίου ξύλα παραταθῆς στίγματά τε καὶ πυρὸς ἀπειλὰς καὶ ὅσα ἄλλα πρὸς τῶν ἐχθρῶν ἐπενεχθέντα καρτερώς ἤνεγκεν, ὅσον τι τὰ καὶ αὐτὸν ἔτυχε τέλους, μηδαμῶς αὐτὸν ἀνελεῖν παντὶ σθένει τοῦ δικαστοῦ φιλονεικῶς ἐνοστήσαντος, ὁποίας τε μετὰ ταῦτα καταλιπὼν φωνὰς, καὶ αὐτὰς πλήρεις τοῖς ἀναλήψεως δεομένους ἀφελείας, πλείστοι ὄναι τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαὶ τάληθές ἡμῶν καὶ ἀκριβῶς περιέχουσαι. τούτοις Εὐσέβιος καὶ πλείστοις πρὸ τούτων ἄλλοις Ὁριγένους τοῦ δυσσεβοῦς ἐγκωμίοις χρησάμενος ἑμάρτηρον ἑαυτῷ καταλλοίπει τὸ μαρτύριον καὶ τὸν δρόμον ἀνέλκτω.

P. 365 ὃ γὰρ ἕπομείνας εἰς τέλος, φησὶν ὁ κύριος, σωθήσεται, οὗ ὃ πολλὰ παθῶν καὶ λειποτακτήσας. ἐπάγει δὲ καὶ περὶ τοῦ μαρτυρίου Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς Γερμανὸν ἐπιτολῆς τὴν χρῆσιν προθεῖς ὁ αὐτὸς Καισαρεὺς Εὐσέβιος, ὡς γένηται καὶ τούτω καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ χαριζόμενος, ὡς ἐν μὴ μόνος φανῆ λειποτακτήσας, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἔχων ἐν τῷ συμμέτοχους. ἔχει δὲ ἡ χρῆσις Διονυσίου πῶς ἴσδε·

Ἐγὼ δὲ καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ λαλῶ, καὶ αὐτὸς οἶδεν ὅτι ἐμὲ ψεύδομαι, οὐδέ μιν ἐπ' ἔμνατῷ βελλόμενος, οὐδὲ ἀδικεῖν ποιῆμαι τὴν φωνήν. ἀλλὰ καὶ πρότερον τοῦ κατὰ Δέκων προτι-

5. ὄλον] ὄλα G. 9. πλείστοι] Vulgo πλήρεις. Correctum ex Eusebio. 16. Vulgo Ὁριγένη. 18. μόνος] μόνον G. 19. δὲ καὶ ἡ G. 20. δὲ καὶ] καὶ om. G.

viacula, membrorum omnium tormenta, ferreis compedibus carcerisque angustiis poenas exhaustas, ut pluribus diebus ad lignea equulei qualiter ramos pedibus applicatus, verbera flammisque intentatas, aliave a fidei adversariis illata supplicia fortiter sustinuerit, quemve finem illa faceret sortita, iudice ne virum tolleret e vita totis viribus totaque industria contendente, quasque ille coram eo voces, quasque deiectis animo vires ac robor contulerit, plurimae summa veritate diligentiaque a viro conscriptae manifestant epistolae. His et aliis pluribus encomiis in impium Origenem praemisissus usus, sine teste eius pro fide testimonium, et non emensum eisdem cursum praetermisit Eusebius. Qui eam perseveraverit usque in finem, inquit dominus, salvabitur, non ita is, qui plura passus defecerit. Ac supra quidem adductis beati Dionysii Alexandrii episcopi ex eius ad Germanum epistola Origeni similisque sententiae consortibus gratiam facturus Eusebius idem Caesariensis dictum adiungit, ne solus ille militiae Christianae desertor, sed et alios eiusdem sensus participes habuisse videatur. In hunc autem modum scriptum reliquit Dionysius.

Ego vero teste deo loquor, et ipse me nulla tenus mentiri novit. Nihil enim mihi imputo, aut sine divino nutu suscepti fugam. Verum per-

θέντος διωγμοῦ Σαβίνου αὐτῆς ὥρας Φρουμεντάριον ἐπεμψεν εἰς Β
 ἀναζητησὶν μου. καὶ γὰρ μὲν τεσσάρων ἡμερῶν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔμει-
 να, τὴν ἄφιξιν μὲν τοῦ Φρουμενταρίου προσδοκῶν, ὁ δ' ἅπαντα
 μὲν περιῆλθεν ἀνερευνῶν, τὰς ὁδοὺς, τοὺς ποταμοὺς, τοὺς
 βῆγρονός. ἔνθα κρύπτεσθαι με ἢ βαδίζειν ὑπενόησεν. ἄρασις δὲ
 εἶχετο, μὴ εὐρίσκων τὴν οἰκίαν. οὐ γὰρ ἐπίστευον οἴκοι με διω- V. 291
 κόμενον μένειν, καὶ μόλις μετὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν κελεύσαντός
 μοι μεταστῆναι τοῦ Θεοῦ καὶ παραδόξως ὁδοποιήσαντος ἐγὼ τε
 καὶ οἱ παῖδες καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀδελφῶν ἅμα συνεξήλασμεν. καὶ
 οὐτι τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας ἔργον ἐκεῖνο γέγονε τὰ ἐξῆς ἐδήλωσεν, C
 ἐν οἷς τάχα τισὶ γέγοναμεν χρήσιμοι. εἰτά τινα μεταξὺ εἰπὼν
 τὰ μετὰ τὴν φυγὴν αὐτῶ συμβεβηκότα δηλοῖ ταῦτα ἐπάγων· ἐγὼ
 μὲν γὰρ περὶ ἧλιον δυομᾶς ἅμα τοῖς σὺν ἐμοὶ γενομένοις ὑπὸ τοῖς
 στρατιώταις εἰς Ταπόσιριν ἤχθη. ὅτι δὲ Τιμόθεος κατὰ τὴν τοῦ
 Θεοῦ πρόνοιαν ἔτυχε μὴ παρῶν, μηδὲ καταληφθεὶς· ἐλθὼν δὲ
 ὕστερον εὔρε τον οἶκον ἔρημον καὶ φρουροῦντας αὐτὸν ὑπηρετας,
 ἡμᾶς δὲ ἐξηνδραποδισμένους. καὶ μεθ' ἑτερά φησι· καὶ τίς ὁ τῆς
 θανματοῦ αὐτοῦ οἰκονομίας τρόπος; τὰ γὰρ ἀληθῆ λεχθήσε-
 ται. ἀπηγυῖτό τις τῶν χωριτῶν ὑποφεύγοντι τῷ Τιμοθέῳ καὶ D
 τεταρωγμένῳ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπέξεως ἐπόθετο. ὁ δὲ τάληθές
 ἐξείπων, κάκεινος ἀκούσας, ἀπήμ δ' εὐωχῆσόμενος γάμῳ, δια-
 παννυχίζην γὰρ αὐτῶ ἐν ταῖς τοιαύταις συνόδοις ἔθος, εἰσελθὼν

3. ἅπαντι G. 5. ἢ βαδίζην P. ἢ διαφίξην G. 12. ἐπάγει A.
 13. γὰρ om. A. 15. καταλειφθεὶς A. 16. αὐτὸν] αὐτῷ G.
 20. ἐπέξεως P cum Eusebio. ἐπιδείξεως G. 21. ἀπίη A.
 22. εἰσελθὼν om. G.

verante a Decii iam temporibus exorta persecutione, Sabinus eo tempore
 Frumentarium me perquisitarum misit. Ego quidem quatuor dies adven-
 tum Frumentarii domi praestolatus mansi; ille vero loca circumcursans omnia,
 vias, fluvios, agros, quibus me recondi, vel incedere suspicabatur, per-
 vestigabat; et non inventa domo mea, caecitate captum dixisses; non enim
 me perquisitam undequaque domi continere coniectabant. Quarto demum
 die, domino viae duce inopinato migrare iubente, ego et pueri, fratrum-
 que plurimi commigravimus. Divinae vero providentiae hoc institutum
 fuisse sequentis, in quibus forsitan nonnullis utiles fuimus, declaraverunt.
 Quibusdam deinde interpositis, quae post fugam contigerunt manifestat,
 verba subiungens huiusmodi. Ego quidem circa solis occubitum cum mili-
 bus viae comitibus Taposirim sum ductus. Timotheus autem absens,
 leo ita providente, non fuerat interceptus; domum autem profectus, de-
 certam invenit et custodientes eam ministros, nos vero fuga salvatos.
 Ac quibusdam adiectis ait. Quis autem admirabilis adeo providentiae
 nodus? Vera namque a nobis referentur. Incolarum non nemo fugienti
 Timotheo turbatumque animum praeferenti occurrit, celerisque gressus
 ausam rogat. Illo verum confesso, qui audierat nuptiis conviva futurus,
 incessit, (huiusmodi vero conventibus totam noctem convivio tradacere

ἀπήγγειλε τοῖς κατακειμένοις ἐν τῷ γάμῳ. οἱ δὲ δρῆμ μὴ πάμπαν
 ἔξανέστησαν, καὶ δρόμῳ φερόμενοι τάχιστα ἦγον ἐκισπεδόντες
 ἡμῖν, καὶ ἠλάλαξαν καὶ φωνῆς εὐθέως τῶν φρουρούτων ἡμῶν
 στρατιωτῶν γενομένης ἐπέστησαν ἡμῖν, ὡς εἶχον, ἐπὶ τῶν
 ἀστρώτων σκιμπόδων κατακειμένοι. καὶ γὰρ μὲν, οἶδεν ὁ θεός, ὡς
 ληστὰς εἶναι πρότερον ἠγούμενος ἐπὶ σὺλησιν καὶ ἀρπαγῇ ἀφι-
 κομένους, μένων ἐπὶ τῆς ἐδνῆς ἡμῶν ἐν τῷ λιμῷ ἐσθνήματι, τῇ
 P. 366 δὲ λοιπὴν ἐσθῆτα παρακειμένην αὐτοῖς ὄρεγον. οἱ δὲ ἐκάντι-
 σθαί τε ἐκέλευον καὶ τὴν ταχίστην ἐξίεναι. καὶ τότε συνῆς ἐφ' ἣ
 παρήσαν ἀνέκραγον δεόμενος αὐτῶν, καὶ ἱκέτεον ἀπέαι μὴ
 ἡμᾶς εἶν. εἰ δὲ βούλονται τι χρηστὸν ἐργάσασθαι, τοὺς ἀκίρη-
 τὰς με φθάσαι καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῖς τὴν ἐμὴν ἀποτεμῖν ἤϊσθαι.
 καὶ τοιαῦτα βοῶντος ὡς ἴσασιν οἱ κοινωνοὶ μου καὶ μέτοχοι πᾶ-
 των γενομένοι, ἀνίστασιν πρὸς βίαν. καὶ γὰρ παρήκα ἐαντὸν ὕπνω
 πρὸς τοῦδαφος. οἱ δὲ διαλαβόντες χειρῶν τε καὶ ποδῶν σφραγί-
 ἐξήγαγον. ἐπηκολούθουν δὲ μοι οὗτοι τῶν πάντων μάρτυρες
 Γάιος, Φαῦστος, Πέτρος, Παῦλος. οἱ δὲ ὑποβάλλοις με
 Βφοράδην ἐξήγαγον τοῦ πολυχνίου καὶ ὄνω γυμνῷ ἐπιβιβάσας
 ἀπήγαγον. οὕτω μὲν οὖν ἡ τοῦ μεγάλου τούτου πατρός κερ-
 χουσα χρῆσις πάντῃ τῆς Ὠριγένους λιποταξίας διενήρην.

Ὁ δ' αὐτός, φησὶ, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ μαρτυρη-
 σάντων ἐπὶ Δελίου σοφώτατος Διονύσιος γράφει πρὸς τὸν Ἀντι-

7. μένων A. μένω G. ἡμῶν] ἡμῶν G. 8. ἀνίστασθαι G.
 9. τε om. G. 11. εἰ δὲ βούλονται ex Eusebio. Vulgo ἡ δὲ βού-
 λονται. 15. σφραγίς A. 19. πατρός A. χρέσις P. γρ
 σεις G.

mos est), remque totam accumbentibus enunciat. Uno impetu eorumque
 cuncti et concito cursu ad nos delati venerunt ciulantes; ex quo con-
 dicientium nos militum fuga facta est; nobisque lecto stramentis nudato in-
 oentibus inopinato adfuere. Ego quidem, novit quae dico deus, intrinsecus
 ad direptionem et praedam adventasse ratus, praestolor in lecta, quo no-
 dus iacebam, et solis lineis opertus, reliquis vero vestes secus positus
 manibus ipse praebebam. Illis exsilire me, fugamque capescere iubentibus,
 causa adventus percepta, exclamavi contestatus, ac quibus potui verbis
 discederent et me manere permitterent, precatus, aut si beneficio cum-
 latum vellent, ipsi abducturos me praevenerent ac caput tollerent, sup-
 plicavi. Haec, quae socii fortunaeque participes probe norunt, me vocif-
 ferante, illi vim inferebant; ego pronum in terram corpus demisi. Illi ma-
 nibus et pedibus prehensum eduxerunt; horum testes sequerentur Caius,
 Faustus, Petrus et Paulus; qui dato consilio manibus gestatum oppido
 eduxerunt nudoque ephippiis asino impositum, inde tulerunt. Et in hac
 quidem modum magni patris illius testimonium et composita narratio,
 multo intervallo ab Origenis defectione discrepat.

Idem vero, inquit Eusebius, de iis qui sub Decio martyri passio-
 nem Alexandriae sustinuerunt, ad Flavianum episcopum Antiochiae capier-

χειας ἐπίσκοπον Φάβιον. οὐκ ἀπὸ τοῦ βασιλέως προσταγματος παρ' ἡμῖν ὁ διωγμὸς ἤρξατο. ἀλλὰ γὰρ ὄλον ἐνιαυτὸν προὔλαβε. καὶ φθάσας ὁ κακῶν τῇ πόλει ταύτῃ μάντις καὶ ποιητῆς, ὅστις ἐκεῖνος ἦν, ἐκίνησε; καὶ παρῴρησε καθ' ἡμῶν τὰ πλήθη τῶν 5 ἐθνῶν εἰς τὴν ἐπιχώριον αὐτοῦ δεισιδαιμονίαν ἀναρριπίσας. οἱ δὲ ἐρεθισθέντες ὑπ' αὐτοῦ καὶ πάσης ἐξουσίας εἰς ἀνοσιουργίαν λαβόμενοι, μόνην εὐσέβειαν τὴν θρησκείαν τῶν δαιμόνων ταύτην 10 ἐσέβοντο καθ' ἡμῶν φρονῶν. πρῶτον μὲν οὖν πρεσβύτην Μητρονὸν ὀνόματι συναρπίσασαντες καὶ κελεύσαντες ἄθεα λέγειν ῥήματα, 10 μὴ πειθόμενον ξύλοις τε παίοντες τὸ σῶμα καὶ καλύμοις δέξιν εἰς τὸ προαστεῖον κατελιθοβόλησαν· εἶτα πιστὴν γυναῖκα Κόνητα καλουμένην ἐπὶ τὸ εἰδωλεῖον ἀπαγαγόντες ἠνάγκαζον προσκυνεῖν, ἀποστρεφομένην τε καὶ βδελυτομένην ἐκδήσαντες τῶν ποδῶν 15 διὰ πάσης τῆς πόλεως κατὰ τοῦ τραχέος λιθοστρώτου σύραντες, 20 20 προσαρρασσομένην τοῖς μυλιαίοις λίθοις ἅμα καὶ μαστιγοῦντες, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγαγόντες κατέλευσαν τόπον. εἶθ' ὁμοθυμαδὸν ὤρμησαν ἐπὶ τὰς τῶν θεοσόφων οἰκίας, καὶ οὓς ἐγνωρίζον ἕκαστοι 20 25 γειτνιῶντας ἐπισπεύδοντες ἤγαγον, ἐσύλων τε καὶ διήραζον τὰ μὲν τιμώτερα τῶν κειμηλίων νοσφιζόμενοι, τὰ δ' εὐτελέστερα 20 30 καὶ ὅσα ξύλων ἐπεποίητο διαρρήσσοντες καὶ κατακαίοντες ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐάλωκίαις ὑπὸ πολεμίων πόλεως παρείχον θάλαμιν. ἐξέκλιναν δὲ καὶ ὑπανεχώρουσι οἱ ἀδελφοί, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν

8. κακῶν P. κανὼν G. 8. φρονῶν Eusebius cap. 41. φρονῶν A. φρονῶν G. 9. ἀρκάσαντες G. 11. Κολίταν apud Eusebium. 13. βδελυτομένην P. βδελυτομίας G. 18. διήραζον) ἤραζον G.

tissimus Dionysius scribit. Quae fuit apud nos persecutio, ex Imperatoris mandato non sumpsit initium; praevenerat illa tempus eius anno integro, malorumque praenuncius et auctor quisquis ille fuerit, praecurrens, eam in hac urbe movit, et familiarem patriamque superstitionem propagaturus gentilium turbas in nos concitavit. Illi ab eo stimulati, facta sacri-legi facinoris potestate, superstitionem daemonum velut summam religionem colebant, quae adversus nos sentiret. Primum igitur senem quandam Metranum nomine raptum et impia verba proferre iussum, nec obsequentem, fustibus et acutis calamis in facie vulneratum, oculis effossis eductum in suburbana lapidibus obruerunt. Fidelem deinde mulierem (Quintam vocabant) ad idoli fanum ductam adorare cogebant; scelus autem aversam et detestatam, pedibus ligatis per totius civitatis superiora loca lapidibus instratis aliisque melaribus illisam, simulque verberibus afflictam, in locum eundem deductam saxorum imbre trucidaverunt. Mox unanimi furoris motu ad religiosorum civium domos irrumpentes, eos quos norant vicinos ad tribunalia trahebant, depraedabantur pretiosiores quamque suppellectilem; viliores vero relicta et residuis quibusque ex ligno solum fabricatis minutis et per compita combustis, direptae ab hostibus civitatis miserandum exhibuere spectaculum. Suffugiebant itaque et secedere

ὁπαρχόντων ὁμοίως ἐκείνοις οἷς καὶ Παῦλος ἐμαρτύρησε, μετὰ
 χαρᾶς προσεδέξαντο. καὶ οὐκ ἤδει τις πλὴν εἰ μὴ πού τις εἰς ἐκ-
 πωσῶν μέχρι γε τούτου τὸν κύριον ἠρνήσατο. ἀλλὰ καὶ τὴν **Θαρ-**
P. 367 **μασιωτάτην** ποτὲ παρθένον πρεσβυτίην Ἀπολλωνίαν διαλαβόντις,
 τοὺς μὲν ὀδόντας ἄπαντες κόπτοντες τὰς σιαγόνας ἐξήλασαν,⁵
 πυρὰν δὲ νήσαντες πρὸ τῆς πόλεως ζώσαν ἠπειλουν κατακαύσειν,
 εἰ μὴ συμφωνήσειεν αὐτοῖς τὰ τῆς ἀσεβείας κηρύγματα· ἢ δ'
 ὑποπαραιτησαμένη βραχὺ καὶ ἀνεθίσα συντόνως ἐπεπήδησεν εἰς
 τὸ πῦρ καὶ καταπέφλεκται· Σαραπλιονά τε καταλαβόντες ἐφίστιον
 σκληραῖς βασάνοις αἰκισόμενοι καὶ πάντα τὰ ἄρθρα διακλάσαν-¹⁰
 τες ἀπὸ τοῦ ὑπερώου πρηγῆ κατέφραξαν. οὐδέμια δὲ ὁδοῦ, ὡς
 λεωφόρος, οὐ στενωπὸς ἡμῖν βάσιμος ἦν, οὐ τυκτὸς, οὐ μὲδ'
 Βῆμέραν, αἱ καὶ πανταχοῦ πάντων κεκραγόντων· εἰ μὴ τὰ δέσ-
 φημά τις ἀνυμνεῖ ῥήματα, τοῦτον εὐθέως δεῖν σύρεσθαι τε καὶ
 πίμπρασθαι· καὶ ταῦτα ἐπὶ πολλὸ μὲν ἤκμασε τὸ πρῶτον. δια-¹⁵
 δεξαμένους δὲ τοὺς ἀθλοῦς ἢ στάσις καὶ πόλεμος ἐμφύλιος τῆν
 καδ' ἡμῶν ὠμότητα πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν ἔτρεψε. καὶ σμαρτὸν
 μὲν προσακεπνεύσαμεν, ἀσχολίαν τοῦ πρὸς ἡμῶς θυμοῦ λαβόν-
 των· εὐθέως δὲ ἢ τῆς βασιλείας ἐκείνης τῆς ἐπιφανιστέρας ἡμῶν
 μεταβολὴ διήγγελλται, καὶ πολλὸς ὁ τῆς ἐξ' ἡμῶν φόβος ἐκατέ-²⁰
 ταινε τὸ κήρυγμα. καὶ παρῆν τὸ πρόσταγμα αὐτοσχέδιον ἀπειν,

3. τούτων τὸν ex Eusebio. Vulgo τούτων. 5. ἄπαντες] πάντας G.

6. νήσαντες] ἄφαντες P. 7. ἢ δὴ σου παραιτησαμένη G.

8. συντόνας] συντόμας G. 9. τε] δὲ G. 18. ἀσχολίαν δὲ
 τοῦ G.

bant fratres, bonorumque direptionem, ad instar eorum quibus attesta-
 tur Paulus, cum gaudio susceperant. Nec novi, nisi forsam ex millibus
 unam, qui fide lapsus hucusque dominum negaverit. His adde mirandam
 ea aetate virginem seniore Apolloniam, cui cum dentes excussissent,
 maxillas etiam effrogerunt, rogoque ante civitatem incenso, nisi blasphemis
 impietatis verbis assentiretur, vivam se combusturos minati sunt; at
 illa petita cogitandi mora, sibi relicta, celer in ignem insificens flammis
 consumpta est. Serapionem quoque indigeam duris tormentis cruciatum,
 omnibusque membris contractum praecipitem e caenaculo detruserunt. Nulla
 vero via, nulla platea, nullus angiportus, noctu vel interdum a nobis tuto
 poterat peragrari, cunctis omni tempore locoque clamore importuno inno-
 quentibus; nisi quis religiosis verbis fidem Christianam laceret, hunc con-
 festim in iudicium trahi et igne consumi necesse est. Atque ista quidem
 sub initio violentius sunt grassata; quae tamen miseres excepero seditio
 et bellum intestinum exercitum prius in nos in proprios invicem auctores
 feritatem convertit. Hoc pacto respirandi tempus concessum est, ac in-
 concens in nos furor recepti intervallem. Illucens tamen mitioris illius in-
 perii facies subita mutatione nunciata obtenebrata; frequentisque repetitis
 malis timor incensus rei crebro auncio divulgatae praebat argumenta.
 Iamque ultro mandatum aderat, ipsum ita dicam a domino praedictum,

οἶον τὸ προρηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου, ἢ παρὰ βραχὺ τὸ φοβερώ-
 C
 τατον, ὡς εἰ δυνατόν σκανδαλισθῆναι καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. πλὴν
 πάντες γε κατεπτήχσαν. καὶ πολλοὶ μὲν εὐθέως τὴν περιφαν-
 στέραν οἱ μὲν ἀπήντων δεδιότες, οἱ δὲ δημοσιεύοντες ὑπὸ τῶν
 5 πρᾶξεων ἤγοντο, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτοῖς ἀφείλοντο, ὀνο-
 μαστί τε καλούμενοι ταῖς ἀνάγκαις καὶ ἀνιέροις θυσίαις προσή-
 σαν, οἱ μὲν ἄχρῳτων καὶ τρέμοντες, ὥσπερ οὐ θύσσοντες, ἀλλ'
 αὐτοὶ θύματα καὶ σφάγια τοῖς εἰδώλοις ἐσόμενοι, ὡς ὑπὸ πολ-
 λῶν τοῦ περιεστῶτος δήμου χλεύην αὐτοῖς ἐπιφέρεσθαι καὶ ἄλ-
 10 λους μὲν εἶναι πρὸς πάντας δειλοῦς, ὑποτρέμοντας καὶ πρὸς τὸ
 τεθνάναι καὶ πρὸς τὸ θῦσαι· ῥεῖ δὲ τινες ἔτοιμότεροι τοῖς βω-
 μοῖς προσέτρεχον, ἰσχυρίζόμενοι τῇ θρασύτητι τὸ μηδὲ πρότερον
 γεγονέναι Χριστιανούς· περὶ ὧν ἡ τοῦ κυρίου πρόρρησις ἀληθε-
 στάτη ὅτι δυσκόλως σωθήσονται. τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν εἶποντο
 15 τούτοις ἑκατέροις, οἱ δὲ ἔφηνον, οἱ δὲ ἤλισκοντο. καὶ τούτων
 οἱ μὲν ἄχρι δεσμῶν καὶ φυλακῆς χωρήσαντες, καὶ τινες πλείονας
 ἡμέρας καθειροχθέντες, εἴτα καὶ πρὶν ἐπὶ δικαστήριον ἐλθεῖν
 ἔξωμύσαντο· οἱ δὲ καὶ βυσάνοις ἐπὶ πόσας ἐγκαρτερήσαντες, V. 293
 πρὸς τὸ ἐξῆς ἀπέποντο· οἱ δὲ στεργοὶ καὶ μακάριοι στύλοι τοῦ
 20 κυρίου κραταιωθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τῆς ἰσχυρᾶς ἐν αὐτοῖς P. 368
 πίστεως ἀνύλογον καὶ ἀξίαν δύναμιν καὶ καρτερίαν λαβόντες
 θαυμαστοὶ γέγονασιν αὐτοῦ τῆς βασιλείας μάρτυρες. ὧν πρῶτος

8. κατεπτήχσαν G. 6. τε om. G. ἀνάγκαις καὶ ἀνιέροις G.
 προσίεσαν A. 20. αὐτοῦ] αὐτῶ G.

aut terrori incutiendo non omnino absimile, quo, si fieri potest, etiam electi scandalum paterentur. Omnes itaque stupore insolito percussa. Atque ex illis quidem qui dignitate caeteris praecipiant, quidam solo metu ducti se offerebant ultro, aliis omnium oculis expositi propriis actibus arguebantur, nonnulli etiam a sibi coniunctioribus trahebantur, ac de nomine singuli vocati ad impura profanaque sacrificia accesserunt. Horum nonnulli pallidi trementesque, quasi non ipsi sacris operaturi, sed velut victimae forent idolis immolandi conspiciabantur; adeo ut a circumstante populo conviciis appeterentur, et imbelles vilesque argui sive mori sive immolare oporteret. Alii libenter procurrerunt ad aras, perfrictaque fronte Christiano se prius non fuisse asseverabant; in quibus vaticinii dominici veritas comprobatur; non nisi difficile salvandos. Ex reliquis hi quidem sequebantur memoratos utrosque, aliqui fugae se committebant, alii denique capti detinebantur; quorum certe nonnulli usque ad vincula carceresque processerunt, quidam etiam diuturniore custodia conclusi, priusquam ad tribunal raperentur, fidem eiuraverunt; alii tormentis etiam aliquandiu superatis, demum animo ac fide responderunt; postremi denique velut firmas felicesque domini columnae ab eo roborati, animo viribusque constanti fortisque fidei respondentibus assumptus, insignes ac conspicui regni eius martyres ac testes evaserunt. Eorum primus fuit Iulia-

Ἰουλιανὸς ἄνθρωπος ποδαλγὸς, μὴ στήναι μηδὲ βαδίσαι δυνάμενος, σὺν ἑτέροις δύο τοῖς φέρουσιν αὐτὸν προσήχθη, ὃν ὁ μὲν ἕτερος εὐθὺς ἤρνήσατο, ὁ δὲ ἕτερος Κρονίων ὀνόματι, ἐκίκλην δὲ ὁ Νοῦς, καὶ αὐτὸς ὁ πρεσβύτερος Ἰουλιανὸς ὁμολογῶσάντες τὸν κύριον, διὰ πάσης τῆς πόλεως μεγίστης οὔσης, ὥς ἵστε, καμῆλοις ἐποχοῦμενοι καὶ μετέωροι μαστιγούμενοι, τέλει Βασβέστιω πυρὶ κεχυμένου τοῦ δήμου παντὸς κατεκάλησαν. στρατιώταις τε αὐτοῖς ἀπαγομένοις παραστάς καὶ τοῖς ἐφρυβρίζουσιν ἐναντιωθεὶς ἐκβοησάντων ἐκείνων προαχθεὶς ὁ ἀνδρειότατος ὁ πρόμαχος τοῦ Θεοῦ Βησαῦς κὰν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῷ περὶ τῆς εὐσεβείας ἀριστεύσας ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. καὶ τις ἕτερος τὸ μὲν γένος Ἀβυς, τὴν δὲ προσηγορίαν ἄμα καὶ τὴν εὐλογίαν ἀλεθῆς Μάκαρ, προτροπῆς αὐτῷ πολλῆς ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ γεμεμένης, πρὸς ἄρνησιν οὐχ ὑπαχθεὶς, ζῶν καταπέφλεκται. Ἐπιμαχὸς τε καὶ Ἀλέξανδρος μετὰ πολλὴν ὄν ἔμειναν δεσμῶται χρόνον ἰσχυρίας διενεγκόντες ἀληθόνως, ξυστήρας, μύστιγας, περὶ ἀσβέστιω καὶ οὗτοι διεχύθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς γυναῖκες τέσσαρες, Ἀμμωναρία τε ἁγία παρθένος, πάνυ φιλονεικῶς αὐτῶν τοῦ δικαστοῦ βασανίσαντος, ὥτε προσαποφνημαμένην ὅτι μηδὲν ὡς ἐκεῖνος κελεῖν φθέγγετο, ἀληθεύσασα τὴν ἐπαγγελίαν ἀπέχθη. αἱ δὲ λοιπαὶ σεμνοτάτη πρεσβύτις Μερκουρία καὶ αἱ ὑπόλοιποι

1. ποδαλγὸς] ποδαγρὸς G.   3. ἐκίκλην δὲ] δὲ om. G.   4. ὁ Νοῦς] ὄναῦς P. Ἐννοῦς apud Eusebium.   10. κὰν] καὶ G.
 12. μύστιγας A.   15. ὄν] ὄν A.   δεσμῶται] δεσμῶν G.
 18. ἀμμωναρία hic et infra A.

nus, podagrae morbo correptus, qui neque stare neque incedere poterat; qui demum cum duobus aliis eum gestare solitis ad iudicem adducitur; quorum alter confestim negavit, secundus Cronion nomine, Benignus cognominatus, ac ipse senior Iulianus dominum confessi; per totam urbem amplem, ut scitis, camelis impositi, et in sublime elati verberibusque cruciati, tandem ingenti rogo incenso, circumfusa populi multitudine spectante consumuntur. Miles autem eos ad mortem rapientibus ex adverso resistens, martyrumque iniurias benigne ulcisci conatus, succissimantibus illis productus in arenam, generosissimus athleta defensorque fidei Bonus, ingenti pro pietate certamine fortiter tolerato, capite truncatur. Alius quoque, genere quidem Afer, nomine vero ac simul felici omnia Beatus Macar, plurimis quibus fuerat usus iudex illecebris ad fidem negandam nusquam abductus, vivus crematus est. Epimachus etiam et Alexander post longum in vinculis tempus innumerosque dolores toleratos, novacnis et verbera perpossi, ardentissimis flammis demum et ipsi perierunt. Adiectae sunt illis ad coronam mulieres quatuor et Ammonaria sancta virgo: quam cum adhibito studio iudex torqueret ceu professam nihil eorum quae iuberet eloquenturam, promissumque facti constantia adimpleret, ad supplicium abducitur. Inter reliquas autem honoratissima senior Mercuria et

μὲν οὐχ ὑπὲρ τὸν κύριον δὲ ἀγαπήσασαι τὰ τέκνα Διονυσία, κα-
ταιδεσθέντες εἰς ἀνήνυτον ἔτι βασανίζειν καὶ ὑπὸ γυναικὸς ἡτῶ-
σθαι τοῦ ἡγεμόνος σιδήρῳ τεθνήσκει μηκέτι πείραν λαβοῦσαι. τὰς
γὰρ ὑπὲρ πασῶν ἡ πρόμαχος Ἀμμωναρία ἀναδέδεικται. D

5^ο Ἐτι περὶ τῶν ἐν Χριστῷ τελειωθέντων κατὰ τὸν ἐπὶ Δεκίου
διαγωγὸν ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἐπιστολῆς.

Ἡρῶν δὲ καὶ Ἀστήρ καὶ Ἰσίδωρος Αἰγύπτιοι καὶ σὺν αὐτοῖς
παιδάριον ὡς πεντεκαιδεκαετῆς Δίοςκορος παρεδόθησαν. καὶ
πρῶτον τὸ μειράκιον λόγοις τε ἀπατᾶν ὡς εὐπαράγωγον καὶ βα-
10 σάνοις καταναγκάζειν ὡς ἐένδοτον πειρωμένου, οὔτε ἐπέισθη
οὔτε εἶξεν ὁ Δίοςκορος. τοὺς δὲ λοιποὺς ἀγριώτατα ξήνας, ἐγκαρ-
τερήσαντας πυρὶ καὶ τούτους ἔδωκε. τότε Δίοςκορον ἔλλαμπυρ- P. 369
νόμενόν τε δημοσίᾳ καὶ σοφώτατα πρὸς τὰς ἰδίας πείσεις ἀπο-
κρινόμενον θανάσιμα παρήκεν, ὑπὲρ ὧν ἦν φήσις εἰς μετὰ-
15 νοιαν αὐτὸν διὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιμετρεῖν. καὶ νῦν θεοπρεπέστατος
σὺν ἡμῖν ἔστι Δίοςκορος εἰς μακρότερον τὸν ἀγῶνα καὶ διαρ-
κέστερον εἶναι τὸν ἄθλον. Νεμεσίῳν τις κακείνος Αἰγύπτιος ἐσυ-
κοφαντήθη μὲν ὡς δὴ σύνοικος ληστῶν ἀποδυσάμενος δὲ ταύ-
την παρὰ τῷ ἑκατοντάρχη τὴν ἀλλοτριωτάτην διαβολὴν καταμη-
20 νυθεῖς, ὡς Χριστιανός, ἦκε δεσμώτης ἐπὶ τὸν ἡγεμόνα. ὁ δὲ V. 294

1. τὸν om. G. 10. πειράμενος G. 12. καὶ om. G. 18. σύν-
οικος] σύνοικον A.

multis liberis, quos tamen supra dominum non diligeret, inclyta Dionysia, pudore suffuso iudice, quod a feminis vinceretur, alia tormenta nusquam expertae ferro vitam finierunt; pro reliquis siquidem tanquam in aciei fronte tormentorum satis exceperat Ammonaria."

Ex eadem B. Dionysii epistola de iis, qui in Decii persecutione pro Christo mortem sustinuerunt.

Heron autem et Aster et Isidorus Aegyptii, et una cum illis adolescentulus annos 15 natus Dioscorus traditi sunt. Et primum adolescentulum, ceu qui facile suaderetur, illecebris trahere tormentisque iudicatum inferiorem, iudex conatus vi superare; neque suasum neque emollitum reperit Dioscorum. Reliquos exinde crudelissime dilaceratos, ut perseverantes conspexit, igni dedit absumentos. Tunc quoque Dioscorum oh notam publice animi generositatem et propter responsa singulis interrogatis reddita iudex miratus, liberum dimisit; affirmans se propter aetatis imbecillitatem respicientiae tempus velle tribuere. Nunc autem ea qua decet in deum pietate, nobiscum versatur Dioscorus et ad difficiliorem pugnam prolixiusque certamen sustinendum ex praeteriti memoria exercetur. Caeterum Nemesion quidam etiam Aegyptius falso velut latronum socius delatus est, quam calumniam coram centurione cum a se depulisset, velut sibi exosam et alienam, demum ceu Christianus apud praefectum

Β ἀδικίατος διπλαῖς αὐτὸν ἢ τοὺς ληστὰς βασάνους τε καὶ μάλιστα
 λοιμῆράμενος μεταξὺ τῶν ληστῶν κατέβλεψε, τιμηθέντα τὸν μα-
 κάριον τῷ τοῦ Χριστοῦ παραδείγματι. ἄθρόον δέ τι σίτημα
 σίφος στρατιωτικόν, Ἄμμων καὶ Ζήνων καὶ Πτολεμαῖος καὶ
 Ἰγγένης καὶ σὺν αὐτοῖς πρεσβύτες Θεόφιλος εἰστίχισαν πρὸ τῶν
 δικαστηρίων. κρινομένου δέ τις ὡς Χριστιανοῦ καὶ πρὸς ἄνη-
 σιν ῥέποντος ἐπρίοντο οὗτοι παρεσιτκήτες καὶ τοῖς προσώποις
 ἐνένειον καὶ τὰς χεῖρας ἀνέτεινον καὶ συνεσχηματίζοντο τοῖς σώ-
 μασιν. ἐπιστροφῆς δὲ πάντων πρὸς αὐτοὺς γενομένης, πρὸς
 τινὰς αὐτῶν ὄλωσ λαβείσθαι, φθάσαντες ἐπὶ τὸ βιάσθαι ἀπέ-
 ρδραμον εἶναι Χριστιανοὶ λέγοντες, ὥστε τὸν ἡγεμόνα καὶ τοὺς
 συνέδρους ἐν φόβῳ γενέσθαι, καὶ τοὺς μὲν κρινομένους ἰσχυ-
 ροτάτους ἐφ' οἷς πείσονται φαινεσθαι, τοὺς δὲ δικαίους ἀν-
 δειλῶν. καὶ οὗτοι μὲν ἐκ δικαστηρίων ἐνεπόμευσαν καὶ ἠγαλλιά-
 σαντο τῇ μαρτυρίᾳ, θριαμβεύοντος αὐτοὺς ἐνδόξως τῷ θεῷ.¹⁵
 Ἄλλοι δὲ πλείστοι κατὰ χώρας καὶ κώμας ὑπὸ τῶν ἐθνῶν δα-
 σπιάσθησαν, ὧν ἐνὸς παραδείγματος ἕνεκεν ἐπιμνησθήσομαι. Ἰου-
 ρίων ἐπετρόπευέ τινα τῶν ἀρχόντων. τοῦτον ὁ μισθοδότης εἰλάσει
 θῦσαι, μὴ πειθόμενον δὲ ὑβρίζων, ἐμμένοντα προσκήλαται, βε-
 κτηρίαν μεγάλην λαβῶν διὰ τῶν ἐντέρων καὶ τῶν σπλάγγων διὰ
 20 σους ἀπέτεινε. τί δὲ λέγειν τὸ πλῆθος τῶν ἐν ἐρημίᾳ καὶ ἔρει-

4. στρατιωτικόν] στρατιωτῶν G. 7. ἐκείσθαι ex Emelia. Vulgo
 ἐκρίσθαι. 11. ὥστε] ὡς δτι G. 12. γενέσθαι] κρινοῦσθαι G.
 14. ἐκ] ἀπὸ G.

vinctus accusatur. Iste, cum qui nefarium scelus a se vellet edam,
 catenis duplo gravioribus, suppliciiisque et verberibus, quam quae latro-
 nibus infligerentur, cruciatum; Christi tamen exemplo beatum honoratum-
 que, medium inter duos latrones igni comburendum pronunciatum. Con-
 festim porro quaedam militum turma Ammon, Zeno, Ptolemaeus et legi-
 nes et cum eis senior quidam Theophilus coram tribunali adstitit. Quodam
 igitur fidei Christianae nomine examinato, iamque ad Christum abeun-
 dum proclivi, illi assistentes infremebant; animis, vultu innocens, mani-
 bus elatis signa dabat, uno verbo totis corporibus ut animus adderet,
 distorquebantur. Omnium autem ad eos versis adspectibus, nullo curam
 adhuc deprehensio, ad subcellia sponte decurrere, Christianos se esse sponte
 professi, adeo ut praefectus et assessores deinceps meta quasi indicantem
 corripi, ipsi vero iudicati obiectis tormentis, pavidis tamen iudicibus ad-
 daciores facti viderentur. Ita tribunalibus in ipsis tropaea statere, toni-
 monioque reddito ovare, Christo summa cum gloria in eis triumphante,
 coeperunt.

Alii vero per urbes et vicos distrahebantur, quorum unius exempli
 memoria mihi est agenda. Ischyrium mercede conductus cuiusdam nobilitatis
 procuratorem agebat. Is qui conduxerat, iubet idola sacrificiis colere.
 Inesa detrectantem conviciis incessit dominus et in instituto perseveranti
 sude acuta per ventrem et viscera adacta vitam eripit. Quid parvo et

πλανηθέντων ὑπὸ λιμοῦ καὶ δέψης καὶ κρούους καὶ ληστῶν καὶ νόσων καὶ θηρίων διεφθαρμένων, ὧν οἱ περιγεγόμενοι τῆς ἐκείνων εἰσὶν ἐκλογῆς καὶ νίκης μάρτυρες; Ἐν δὲ καὶ τούτων εἰς δῆλωσιν ἔργον παραθήσομαι. Χαιρήμων ἦν ὑπέργηρος τῆς Νεῖλου ἑκατομυρίας πόλεως ἐπίσκοπος. οὗτος εἰς τὸ Ἀράβιον ὄρος ἐπαυελλήλυθεν, οὐδὲ ἠδυνήθησαν ἰδεῖν οὐκέτι, καίπερ πολλὰ διερευνησάμενοι, οἱ ἀδελφοὶ οὔτε αὐτοὺς οὔτε τὰ σώματα αὐτῶν. P. 870 πολλοὶ δὲ οἱ κατ' αὐτὸ τὸ Ἀραβικὸν ὄρος ἔξανδραποδισθέντες ὑπὸ βαρβάρων Σαρακηνῶν οἱ μὲν μόλις ἐπὶ πλείστοις χρήμασιν 10 ἔλυτρώθησαν, οἱ δὲ μέχρι καὶ νῦν οὐδέπω. ταῦτα διεξῆλθον οὐ μάλιστα, ἀδελφε, ἀλλ' ἵνα ἴδῃς ὅσα καὶ ἡλίκα δεῖνὰ παρ' ἡμῶν συνέβη, ὧν οἱ μᾶλλον πεπειραμένοι πλείον ἂν εἴδοιεν. καὶ μετὰ βραχὺ αὐτοὶ τοῖνον οἱ θεῖοι μάρτυρες παρ' ἡμῶν οἱ νῦν τοῦ Χριστοῦ πάριδοι καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι 15 τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ συνδικάζοντες αὐτῷ τῶν παραπεπτωκότων ἀδελφῶν τινὰς ὑπευδύνους τοῖς τῶν θυσίων ἐγκλήμασι γενομένους προσελάβοντο, καὶ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν αὐτῶν ἰδόντες δεκτὴν τε γενέσθαι δυναμένην τῷ μὴ βουλομένῳ τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ καθόλου ὡς τὴν μετάνοιαν, δοκιμάσαντες 20 προσεδέξαντο καὶ συνήγαγον καὶ προσευχῶν αὐτοῖς ἐκοινώνησαν καὶ ἐστιάσεως. τί οὖν ἡμῶν, ἀδελφοί, περὶ τούτων συμβουλευέτε; τί ἡμῶν πρακτέον; σύμψυχοι καὶ ὁμογνώμονες αὐτοῖς

3. τούτων] τούτω. G. 12. πλείον] πλείονα G. 20. καὶ συνήγαγον] καὶ om. G.

cesse est per solitudines et montes vagantium commemorare turbas, fame, siti, frigore, latronibus, morbis et feris confectas, quorum superstites selectae illorum cohortis eorumdemque victoriae testes existunt; tamen unum vel aliud exemplum proferam quo virtus eorum manifesta fiat et perspecta. Chaeremon provecta iam aetate civitatis Nili nomine fuit episcopus. Hic cum conjugii consorte in Arabium montem arrepta fuga, nusquam reversus est, neque fratrum quisquam omni licet quaerendi posita diligentia, eos vel eorum corpora comperit. Permulti sane in Arabice monte a barbaris Saracenis in captivitatem ducti sunt, quorum quidam vix magno pretio redempti, alii etiam hucusque suis restitui non potuerunt. Haec non incassum a me sunt relata, frater, sed ut cognoscas quantae qualisque calamitates nos undique impetierint, quas qui magis fuerint experti, copiosius etiam noverint enarrare. Nec multis interiectis prosequitur. Divini martyres isti, Christi nunc assessores, illiusque regni participes et in iudicii consortium adacti, fratres quondam lapsos et sacrorum criminibus obnoxios, dum adhuc inter nos versarentur, susceperunt; probataque eorum conversione et poenitentia, quam ei, qui non ita mortem peccatoris, quam emendationem morum exquirunt, acceptam fore iudicantes, in ecclesiae sinum admiserunt, sacris allegaverunt conventibus, suffragiis comitati sunt et precum et epularum communionem largiti. Quid igitur consilii de talibus datis, fratres? Quid factum est opus? Uno cum eis facemur

Β ἀδικιώτατος διπλαῖς αὐτὸν ἢ τοὺς ληστὰς βασάνοις τε καὶ μάλιστα
 λυμηνάμενος μεταξὺ τῶν ληστῶν κατέφλεξε, τιμηθέντα τὸν μα-
 κάριον τῷ τοῦ Χριστοῦ παραδείγματι. ἄθροον δέ τι σύνταγμα
 στίφος στρατιωτικόν, Ἀμμων καὶ Ζήνων καὶ Πτολεμαῖος καὶ
 Ἰγγλένης καὶ ὄν ἀποὺς πρεσβύτης Θεόφιλος εἰστήκεισαν πρὸ τοῦ
 δικαστηρίου. κρινομένου δέ τις ὡς Χριστιανοῦ καὶ πρὸς ἄρη-
 σιν ῥέποντος ἐπρίοντο οὗτοι παρεστηκότες καὶ τοῖς προσώποις
 ἐνένεον καὶ τὰς χεῖρας ἀνέτεινον καὶ συνεσχηματίζοντο τοῖς σώ-
 μασι. ἐπιστροφῆς δὲ πάντων πρὸς αὐτοὺς γενομένης, πρὸ
 τινος αὐτῶν ὄλωσ λαβέσθαι, φθάσαντες ἐπὶ τὸ βύθρον ἀπέ-
 C δραμον εἶναι Χριστιανοὶ λέγοντες, ὥστε τὸν ἡγεμόνα καὶ τοὺς
 συνέδρους ἐν φόβῳ γενέσθαι, καὶ τοὺς μὲν κρινομένους εὐθε-
 σεστάτους ἐφ' οἷς πείσονται φαίνεσθαι, τοὺς δὲ δικαίους ἀπο-
 δειλῶν. καὶ οὗτοι μὲν ἐκ δικαστηρίων ἐνεπόμευσαν καὶ ἠγαλλί-
 σαντο τῇ μαρτυρίᾳ, θριαμβεύοντος αὐτοὺς ἐνδόξως τοῦ θεοῦ.¹⁵
 Ἄλλοι δὲ πλείστοι κατὰ χώρας καὶ κώμας ἐπὶ τῶν ἐθνῶν δι-
 σπάσθησαν, ὧν ἐνὸς παραδείγματος ἕνεκεν ἐπιμνησθήσομαι. Ἰσρα-
 ῆλιον ἐπετρόπενέ τιμι τῶν ἀρχόντων. τοῦτον ὁ μισθοδοτῆς ἐπέκει
 θῦσαι, μὴ πειθόμενον δὲ ἑβραίων, ἐμμένοντα προσηλάξει, βα-
 κτηρίαν μεγάλην λαβὼν διὰ τῶν ἐντέρων καὶ τῶν σπλάγγων διὰ
 D σους ἀπέκτεινε. τί δὲ λέγειν τὸ πλῆθος τῶν ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρει

4. στρατιωτικόν] στρατιωτῶν G. 7. ἐπρίοντο ex Eusebio. Vulgo
 ἐπρίοντο. 11. ὥστε] ὡς ὅτι G. 12. γενέσθαι] ἵπρισθαι G.
 14. ἐκ] ἀπὸ G.

vinctus accusatur. Iste, ceu qui nefarium scelus a se vollet edicere,
 catenis duplo gravioribus, supplicisque et verberibus, quam quae latro-
 nibus infligerentur, cruciatum; Christi tamen exemplo beatum honoratum-
 que, medium inter duos latrones igni comburendum pronuntiavit. Con-
 festim porro quaedam militum turma Ammon, Zeno, Ptolemaeus et Inge-
 nes et cum eis senior quidam Theophilus coram tribunali adstitit. Quodam
 igitur fidei Christianae nomine examinato, iamque ad Christum abeun-
 dum proclivi, illi assistentes infremebant; animis, vultu innocebant, man-
 bus elatis signa dabant, uno verbo totis corporibus ut animos adderent,
 distoruebantur. Omnium autem ad eos versus aspectibus, nullo eorum
 adhuc deprehenso, ad subsellia sponte accurrere, Christianos se esse sponte
 professi, adeo ut praefectus et assessores deinceps metum quasi indicant
 corripui, ipsi vero iudicati obiectis tormentis, pavidis tamen iudicibus re-
 dactores facti viderentur. Ita tribunalibus in ipsa tropaea stantibus, testi-
 monioque reddito ovare, Christo summa cum gloria in eis triumphante,
 coeperunt.

Alii vero per urbes et vicos distrahebantur, quorum unus etiam
 memoria mihi est agenda. Ischyrlon mercede conductus cuiusdam nobilis
 procuratorem agebat. Is qui conduxerat, iubet idola sacrificiis colere.
 iussa detrectantem conviciis incessit dominus et in instituto perseverans
 sude acuta per ventrem et viscera adacta vitam eripit. Quid porro

πλανηθέντων ὑπὸ λιμοῦ καὶ δίψης καὶ κρούους καὶ ληστῶν καὶ νόσων καὶ θηρίων διεφθαρμένων, ὧν οἱ περιγεγόμενοι τῆς ἐκείνων εἰσὶν ἔκλογῆς καὶ νίκης μάρτυρες; Ἐν δὲ καὶ τούτων εἰς δῆλωσιν ἔργον παραθήσομαι. Χαιρήμων ἦν ὑπέργηρος τῆς Νείλου 5 καλουμένης πόλεως ἐπίσκοπος. οὗτος εἰς τὸ Ἀράβιον ὄρος ἐπαλεήλυθεν, οὐδὲ ἠδυνήθησαν ἰδεῖν οὐκέτι, καίπερ πολλὰ διερευνησάμενοι, οἱ ἀδελφοὶ οὔτε αὐτοὺς οὔτε τὰ σώματα αὐτῶν. P. 870 πολλοὶ δὲ οἱ κατ' αὐτὸ τὸ Ἀραβικὸν ὄρος ἔξανδραποδισθέντες ὑπὸ βαρβάρων Σαρακενῶν οἱ μὲν μόλις ἐπὶ πλείστοις χρήμασιν 10 ἔλυτρώθησαν, οἱ δὲ μέχρι καὶ νῦν οὐδέπω. ταῦτα διεξήλθον οὐ μάλιστα, ἀδελφε, ἀλλ' ἵνα ἴδῃς ὅσα καὶ ἡλίκα δεῖνὰ παρ' ἡμῖν συνέβη, ὧν οἱ μᾶλλον πεπειραμένοι πλεῖον ἂν εἶδοιεν. καὶ μετὰ βραχὺ αὐτοὶ τοίνυν οἱ θεῖοι μάρτυρες παρ' ἡμῖν οἱ νῦν τοῦ Χριστοῦ πάρεδροι καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι 15 τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ συνδικάζοντες αὐτῷ τῶν παραπεπτωκότων ἀδελφῶν τινὰς ὑπευθύνους τοῖς τῶν θυσιῶν ἐγκλήμασι γενομέ- B νους προσελάβοντο, καὶ τὴν ἐπιστροφήν καὶ μετάνοιαν αὐτῶν ἰδόντες δεκτὴν τε γενέσθαι δυναμένην τῷ μὴ βουλομένῳ τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ καθόλου ὡς τὴν μετάνοιαν, δοκιμάσαντες 20 προσεδέξαντο καὶ συνήγαγον καὶ προσευχῶν αὐτοῖς ἐκοινώνησαν καὶ ἐσιτιάσεως. τί οὖν ἡμῖν, ἀδελφοὶ, περὶ τούτων συμβουλευέτε; τί ἡμῖν πρακτέον; σύμψυχοι καὶ ὁμογνώμονες αὐτοῖς

3. τούτων] τούτῳ G. 12. κλείον] κλείονα G. 20. καὶ συνήγαγον] καὶ om. G.

cesse est per solitudines et montes vagantium commemorare turbas, fame, siti, frigore, latronibus, morbis et feris confectas, quorum superstites selectae illorum cohortis eorundemque victoriae testes existunt; tamen unum vel aliud exemplum proferam quo virtus eorum manifesta fiat et perspecta. Chaeremon provecta iam aetate civitatis Nili nomine fuit episcopus. Hic cum coniugii consorte in Arabium montem arrepta fuga, nusquam reversus est, neque fratrum quisquam omni licet quaerendi posita diligentia, eos vel eorum corpora comperit. Permulti sane in Arabice monte a barbaris Saracenis in captivitatem ducti sunt, quorum quidam vix magno pretio redempti, alii etiam hucusque suis restitui non potuerunt. Haec non incassum a me sunt relata, frater, sed ut cognoscas quantae qualesve calamitates nos undique impetierint, quas qui magis fuerint experti, copiosius etiam noverint enarrare. Nec multis interiectis prosequitur. Divini martyres isti, Christi nunc assessores, illiusque regni participes et in iudicii consortium adsciti, fratres quondam lapsos et sacrorum criminibus obnoxios, dum adhuc inter nos versarentur, susceperunt; probataque eorum conversione et poenitentia, quam ei, qui non ita mortem peccatoris, quam emendationem morum exquirat, acceptam fore iudicantes, in ecclesiae sinum admiserunt, sacris allegorunt conventibus, suffragiis comitati sunt et precum et epularum communionem largiti. Quid igitur consilii de talibus datis, fratres? Quid facti est opus? Uno cum eis feremur

καταστῶμεν καὶ τὴν κρίσιν αὐτῶν τῇ χάριτι φυλάξωμεν, καὶ τοῖς ἐλεηθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν χρηστευσώμεθα ἢ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἴδωσιν
 V. 295 ποιησώμεθα καὶ δοκιμαστὰς αὐτοὺς τῆς ἐκείνων γνώμης ἐπιστή-
 σωμεν καὶ τὴν χρησιότητα λυπήσωμεν καὶ τὴν τάξιν ἀναστει-
 σωμεν; σαφῶς διὰ τούτων ἐλέγχει τὴν Ναυάτου μισανθρωπίας
 ὁ ἱερεὺς Διονύσιος.

Ὁς Ναυίτος πρεσβύτερος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ὢν κατὰ
 τούτους δὲ τοὺς χρόνους τῆς ἐπισκοπῆς ἀναξίως ὀρεγόμενος καὶ
 ἀποτυχὴν ἐν ἄλλοις τε ἀποπήμασι κατεγνωσμένοις μάλιστα φι-
 λαργυρία καὶ οὐσίαι καὶ φιλαυτία, προσφάσει δῆθεν τῶν ἐκδο-
 σάντων ἐπὶ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ, καὶ διὰ μεταβολῆς παρα-
 δεχθέντων εἰς κοινωνίαν τῇ ἐκκλησίᾳ, ταύτης ἀπέσχισεν ἀρχηγὸς
 καὶ αἰρεσιάρχης τῶν ἑαυτοὺς Καθαροὺς ὀνομαζόντων δι' ἐκρή-
 φανον γνώμην ὀφθεῖς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἐξωσθεῖς τοῦ παραδείσου
 D τῆς ἐκκλησίας ψήφῳ πατέρων ἁγίων ἐξήκοντα συνελθόντων ἐν
 Ῥώμῃ.

Περὶ τῆς κατὰ Ναυάτου συνόδου γενομένης ὑπὸ Κορημίου
 ἐν Ῥώμῃ.

Συνοδικῶς ὅτι μετὰ πλείστων πρεσβυτέρων τε καὶ διακόνων,
 καὶ τοῦτον ἐκκηρυξάντων σὺν τοῖς ὁμόφροσιν ἀπαρθράκοις, τοῖς²⁰

2. ἢ τὴν — ποιησώμεθα ex P accesserunt. Correxī ποιησώμεθα ex
 Eusebio. 4. τὴν χρησιότητα] τὴν om. G. 8. τοῖς δὲ]
 τοῖσδε G. 11. τῷ — διωγμῷ] τὸν — διωγμὸν G. 12. ἐπί-
 σχισαν AP. ἀπέσχισαν G. 14. παραδείσου A. 20. ἐκκηρυξάν-
 των P. ἐκήρυξαν τῶν G.

animo et in unam ibimus sententiam? Annon eorum iudicium gratia nostra
 volemus confirmatum, et benigne ab eis iamdiu susceptis humanitatem ex-
 hibebimus? Aut certe irritam reddemus eorum sententiam, iudicium eo-
 rum censurae nostrae subiiciemus examinandum, tetrici illorum clementiae
 sedebimus censors et quem iam rebus afflictis apposuerant ordinem, ever-
 temus? Verbis istiusmodi Novati inhumanitatem inculenter satis arguit ac-
 cer Dionysius.

Novatus iste cum ea tempestate ecclesiae Romanae presbyter foret,
 summi episcopatus quo non est potitus, ambitione ferebatur. Pluribus ac-
 tem criminibus avaritiae nimirum, aestimationis et amoris proprii obnoxius,
 eorum qui in Decii persecutione sacrificaverant et in ecclesiae communi-
 onem poenitentes fuerant recepti praetextu, ab ea se ipsum voluit reac-
 sum, dux et signifer haereseos Puros sese iactantium elato supercilio con-
 stitutus et cum eis ex ecclesiae paradiso sanctorum 60 patrum Romae
 convenientium decreto expulsus est.

De synodo adversus Novatum sub Cornelio Romae congregata.

Magna presbyterorum et diaconorum frequentia cum inhumani eius-
 dem sententiae sequacibus damnatus est Novatus; lapsi vero fratres ac-

δὲ παραπετωκότας ἀδελφούς διὰ μετανοίας δεξαμένων, τῆς δὲ
 τοιαύτης συνόδου Κορνήλιος ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐξήρχεν, ὃς καὶ P. 371
 γράφει πρὸς Φάβιον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας τὰ παραστάτα τῆ
 συνόδῳ, καὶ πάλιν ἰδίως περὶ τῆς Νανάτου κακοπραγίας λέγων·
 5 ὅνα δὲ γνῶς ὅτι πρόπαλαι δρεγόμενος τῆς ἐπισκοπῆς ὁ Θαναμάσιος
 καὶ κρύπτων ἐν ἑαυτῷ τὴν προπετῆ ταύτην ἐπιθυμίαν ἐλάνθανεν,
 ἐπικαλύμμασι τῆς αὐτοῦ ἐπινοίας τὸ καταρχὰς σὺν αὐτῷ τοῦς
 ὁμολογοῦντας ἐσχηκέναι χρώμενος, εἰπεῖν βούλομαι. Μᾶξιμος
 πρεσβύτερος τῶν παρ' ἡμῖν καὶ Οὐρβανὸς δις τὴν ἔξομολογίας
 10 δόξαν ἀρίστην καρπωσάμενοι, Σιδωνίῳ τε καὶ Κελερίῳ, ἀνῆρ,
 ὃς πᾶσας βασάνους διὰ τὸν τοῦ Θεοῦ ἔλιον καρτερικιώτατα διε-
 νεγκῶν, καὶ τῆ ῥώμῃ τῆς αὐτοῦ πίστεως τὸ ἄσθενές τῆς σαρ- B
 κὸς ἐπιρρώσας, κατὰ κράτος νενίκηκε τὸν ἀντικείμενον· οὗτοι
 δὲ οὖν οἱ ἄνδρες κατανοήσαντες αὐτὸν καὶ καταφωρόσαντες τὴν
 15 ἐν αὐτῷ πανουργίαν τε καὶ παλιμβουλίαν τῆς τε ἐπιτοκίας καὶ
 τὰς ψευδολογίας καὶ τὴν ἀκοινωνησίαν αὐτοῦ καὶ λυκοφιλίαν
 ἐπανήλθον εἰς τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν· καὶ ἅπαντα αὐτοῦ τὰ τεχνά-
 σματα καὶ πονηρέματα, ἃ ἐκ πολλοῦ ἔχων ὑπεστέλλετο, παρόν-
 των τοῦτο μὲν ἐπισκόπων, τοῦτο δὲ πρεσβυτέρων καὶ λαϊκῶν
 20 παμπόλλων, ἐξήγγειλαν, ἀποδυρόμενοι καὶ μεταγινώσκοντες ἐφ'
 οἷς πεισθέντες τῷ δολερῷ καὶ κακοήθει θηρίῳ πρὸς ὀλίγον χρό-
 νον τῆς ἐκκλησίας ἀπελείφθησαν. καὶ μετ' ὀλίγα· ἀμήχανον C
 ὄσσην, ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ, τροπήν καὶ μεταβολὴν ἐν βραχεῖ καιρῷ

2. ὁς] ὡς G.

4. τῆς] τοῦ G.

23. καιρῷ om. G.

poenitentia ab ecclesia recepti. Huius autem synodo Cornelius Romanus
 episcopus praesedit, prout ipse Fabium Antiochenum episcopum a concilio
 absentem litteris monet et privatim rursus de damnatis Novati gestis in
 hunc modum disserit. Ut autem cognoscas hunc admirabilem virum iam
 olim ambivisse pontificatum et latenter in se ipso proclivem in honores
 cupiditatem caelasse atque ideo concepto animi proposito velamen daturum
 confessores socios sibi coniungere tentasse, verbis aperito necesse est.
 Presbyter e nostris Maximus et Urbanus, praeclarae confessionis gloria
 secundo potiti, Sidoniusque et Celerinus, vir, qui dei clementia cruciatus
 omnes superavit, et carnis infirmitate multo fidei robore firmata, viriliter
 deiecit adversarium; tales, inquam, viri, detecto animi eius instituto,
 vafritieque in omnes partes sese vertente comperta, notis etiam periuriis,
 mendaciis, ab ecclesiastica communione mente aversa, ac feritate in eo
 plane lupina, ad ecclesiam reversi sunt; fallacesque eius artes ac versu-
 tias diutius ab eo tectas, praesentibus quam plurimis, has quidem episco-
 pis, alias presbyteris adstantibus et laicis manifeste confessi, et cum ani-
 mi dolore deflent a subdola malignaque fera suasos ac detentos se ad bre-
 ve quantumlibet tempus ab ecclesiae consortio fuisse seunctos. Et pau-
 cis interiectis. Vix dici potest, dilecte frater, quam varietatem et circa

ἐθεασάμεθα ἐπ' αὐτοὺς γενομένην. ὁ γὰρ τοι λαμπρότατος καὶ δι' ὄρκων φοβερῶν τινῶν πιστούμενος μηδ' ὅλως ἐπισκοπῆν ἀφ' ἑσθαι, ἀφνιδιον ἐπίσκοπος ὡσπερ ἐκ μαγγάνου τινὸς εἰς τὸ μέσον ῥίφεις ἀναφαίνεται. οὗτος γὰρ τοι ὁ δογματιστὴς ὁ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμης ὑπερασπιστῆς ὀπηρῆκα παρασπασσάνας τε καὶ ὑφαρπάζειν τὴν μὴ δοθεῖσαν αὐτῷ ἄνωθεν ἐπισκοπὴν ἐπεχείρει, δύο ἑαυτῷ κοινωνοὺς ἀπεγνωκότας τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἐπελξάτο, ὡς ἂν εἰς βραχὺ τι μέρος καὶ ἐλάχιστον τῆς Ἰταλίας ἀποστείλῃ· κακείθεν ἐπισκόπους τρεῖς ἀρχαίους καὶ ἀπλουστάτους πλαστῆ τι ἐξαπατῆσαι ἐπιχειρήσει, διαβιβασόμενος καὶ δασυρριζόμενος δεῖν αὐτοὺς ἐν τάχει παραγενέσθαι εἰς Ῥώμην, ὡς δὴ τις πᾶσα διχοστασία γεγονυῖα σὺν καὶ ἑτέροις ἐπισκόποις μεσιτευόντων διαλυθῆ· οὗς παραγενομένους, ἅτι ἦν, ὡς ἔφθηνεν λέγοντες, ἀνθρώπους ἀπλουστέρους περὶ τὰς τῶν πονηρῶν μηχανίας καὶ ῥαδιουργίας συγκλεισθέντας ὑπὸ τῶν ὁμοίων αὐτῷ τεταραγμένων ἀνθρώπων, ὡρᾶ δεκάτῃ μετόπισθε καὶ κραυπαλοῦντας μετὰ βίας ἠνάγκασαν εἰκονικῆ τι καὶ ματαίῃ καὶ ματαίᾳ χειρῶν ἐπιθεσίᾳ ἐπισκοπῆν αὐτῷ δοῦναι, ἣν ἐνέδρα καὶ πανουργία ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ ἐκδικεῖ. ἔξ ὧν εἰς μετ' οὐ πολὺ ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀποδυσρόμενος καὶ ἔξομο-¹¹λοούμενος τὸ ἑαυτοῦ ἀμύρτημα, ἧ καὶ ἐκοινωνήσαμεν λαϊκῶ,

V. 296 P. 372

1. τοι] τι Α. 3. ἀφνιδίως G. 5. παρασπᾶσαι G. 6. αὐτῷ] ἐν τῷ G. 11. εἰς τάχει G. 16. αὐτῷ] αὐτῷ G. ὡρᾶ ex Eusebio. Vulgo ὄρῃ. 17. ἠνάγκασεν G. 18. μετ' οὐ πολὺ] χειρὸν Α. χειρὸς G.

mores mutationem, data brevi temporis mora, in eo adverterimus. Illustrissimus enim ille, qui tremendo etiam interposito iusiurando se maxime episcopatum ambivisse confirmabat, repente, quasi ex machina in mediam scenam delapsus, episcopus apparuit. Iste, dico, novorum dogmatum auctor, ecclesiasticae disciplinae propugnator, cum sibi vindicare vel non oblatum prius subripere molitur episcopatum, duos sibi socios de salute desperatos adiunxit, quos postmodum in secretam et angustam aliquam Italiae partem amandaret. Exinde tres episcopos rusticos plane simplici quoque animo motos arte veteratoria seduxit, data fide pollicites brevi Romam eos venturos, ut ipais cum reliquorum episcoporum coetu velut pacis arbitris sedentibus, quae affligebat ecclesiam discordia, penitus tolleretur. Illos seu qui, ut praemisimus, hebetiores erant ad malignorum versutias et fraudes percipiendas, Romam adventantes, a factionis eisdem consortibus et pacis perturbatoribus interceptos, ad horam decimam ebrietati crapulisque vacantes violentor compulit imaginaria quadam fictaque manuum impositione episcopatum sibi tradere, quem deinceps iniunctis et fraudibus oblatum et penitus alienum sibi vindicavit. Eorum unus non diu post lacrymis et confessione scelus expiaturus, ad ecclesiam reversus est, cui communionis laicae gratiam, expostulantibus eam totius populi

ὑπὲρ αὐτοῦ δεηθέντος παντὸς τοῦ παρόντος λαοῦ. τῶν δὲ λοιπῶν ἐπισκόπων διαδόχους εἰς τοὺς τόπους ἐν οἷς ἦσαν χειροτονήσαντες ἀπεστάλαξεν. ὁ ἐκδικητὴς οὖν τοῦ εὐαγγελίου οὐκ ἠπίστατο ἓνα ἐπίσκοπον δεῖν εἶναι ἐν καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ οὐκ ὤηνοι, πῶς γάρ; πρεσβυτέρους εἶναι μζ', διακόνους ζ', ὑποδιακόνους ζ', ἀκολούθους δύο καὶ τσσαράκοντα, ἔξορκιστὰς δὲ καὶ ἀναγνώστας ἅμα πυλωροῖς δυοὶ καὶ πενήκοντα, χήρους σὺν Β θλιβομένοις ὑπὲρ αἴφ'. οὗς πάντας ἢ τοῦ δεσπότου χάρις καὶ φιλανθρωπία διατρέφει· ὣν οὐδὲ τοσοῦτον πλῆθος καὶ οὕτως 10 ἀναγκαῖον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας πλουσίως τε καὶ πληθύνον ἀριθμὸς μετὰ μεγίστου καὶ ἀναριθμήτου λαοῦ ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀπογνωσέως τε καὶ ἀπαγορεύσεως ἐπέστρεφέ τε καὶ ἀνεκαλέσατο εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Τούτοις ἐπάγων μεδ' ἕτερά φησι φέρε δὴ ἐξῆς εἶπωμεν τίσιν 15 ἔργοις ἢ τίσι πολιτείαις τεταρρηκῶς ἀντεποιήθη τῆς ἐπισκοπῆς. ἤρά γε διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνιστραφῆναι καὶ πολλοὺς C ἀγῶνας ὑπὲρ αὐτῆς ἠγωνίσθαι καὶ ἐν κινδύνῳ πολλοῖς τε καὶ μέγαισι ἕνεκα τῆς θεοσεβείας γεγονέναι; ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὃ γε ἀφορμὴ τοῦ πιστεῦσαι γέγονεν ὁ σατανᾶς φοιτήσας εἰς αὐτὸν καὶ 20 οἰκῆσας ἐν αὐτῷ χρόνον ἰκανόν· ὡς βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἔξορκιστῶν νόσφ παραπισῶν χαλεπῇ καὶ ἀποθανεῖσθαι ὅσον οὐδέπω νομιζόμενος ἐν αὐτῇ τῇ κλήνῃ οὗ ἔκειτο περιχυθεὶς ἔλαβεν, εἴ γε

8. δ] ὁ δὲ G. 7. συνθλιβομένοις A. συνθλιβομένας G.
16. ἀνιστραφήναι G. 17. ἠγωνίσθαι G.

precibus, sumus impartiti; creatosque duorum aliorum episcoporum successores in eorum sedes misimus. An nesciebat praeclarus ille vindex evangelii, unum episcopum in ecclesia catholica praesse, in qua sane non ignorabat, quoniam enim pacto? Presbyteros esse quadraginta septem, diaconos septem, totidem subdiaconos, duos supra quadraginta acoluthos, exorcistas et lectores, una cum ostiariis quinquaginta duos, viduas in afflictione positas supra mille quingentas; quos omnes domini gratia et in homines benignitas abunde sustentat; quorum adeo copiosa et tam necessaria multitudo in ecclesia, numerus, inquam, ille dei providentia locupletatus adiuncto populi magno et immenso agmine, ab eo desperationis proposito damnandaque contumacia divertere et ad ecclesiam non potuit hominem perditum revocare.

Ex his post alia quaedam interiecta subinfert. Agedum, quibus actis, quibusque vitae institutis confusus pontificum ambivit, edisseramus. Num quod a primo aetatis flore frequentavit ecclesiam, vel plura certamina eius nomine sustinuerit, vel religionis amore pluribus iisque magnis periculis se obnoxium fecerit? Non est huiusmodi haec credendi occasio. Satanas ipse frequentē appulsus in eum ingressus et in eo diutino tempore commoratus fidei eius causa fuit. Nam cum in periculo sum morbum incidisset et morti iam proximus putaretur, in ipso lecto quo decumbebat, solo exorcistarum ministerio, aqua perfusus, sacramentum suscepit; si ta-

*χρη λέγειν τὸν τοιοῦτον εὐληφέναι. οὐ μὴν οὐδὲ τῶν λοιπῶν ἔτυχε
 διαφυγῶν τὴν νόσον ὧν χρη μεταλαμβάνειν κατὰ τὸν τῆς ἐκκλη-
 σίας κανόνα, τοῦ τε σφραγισθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου. τοῦτον
 D δὲ μὴ τυχῶν πῶς ἂν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔτυχε; καὶ αὐθις ἐπι-
 φέρει· οὐ διὰ δειλίαν καὶ φιλοζωίαν ἐν τῷ καιρῷ τῆς διώξεως
 πρεσβύτερον εἶναι ἑαυτὸν ἀρησάμενος; ἀξιούμενος γὰρ καὶ πα-
 ρακαλούμενος ὑπὸ τῶν διακόνων ἐξελθεῖν τοῦ οἴκισκου, ἐν ᾧ
 καθείρξεν ἑαυτὸν, καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἀδελφοῖς ὅσα θέμις καὶ
 ὅσα δυνατὸν πρεσβυτέρῳ κινδυνεύουσιν ἀδελφοῖς καὶ ἐπισκοπίας
 δεομένοις βοηθεῖν, τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ πειθαρχῆσαι καὶ παρα-
 10 καλοῦσι τοῖς διακόνοις, ὡς καὶ χαλεπαινόντα ἀπιέναι καὶ ἀπα-
 λύττεσθαι. μὴ γὰρ ἔτι βούλεσθαι πρεσβύτερος ἔφη. ἔτερας γὰρ
 φιλοσοφίας εἶναι ἔραστῆς. εἴτ' ἐπιφέρει μετ' ὀλίγον· καταλιπὼν
 P. 373 γὰρ ὁ λαμπρὸς οὗτος τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾗ πιστεύσας
 V. 297 κατηξιώθη τοῦ πρεσβυτερίου κατὰ χάριν τοῦ ἐπισκόπου τοῦ ἐπι-
 15 θέντος αὐτῷ χειρὰς εἰς πρεσβυτερίου κληρὸν, ὡς διακλωτόμετος
 ὑπὸ παντὸς τοῦ κληρῶν, ἀλλὰ καὶ λαϊκῶν πολλῶν· ἐπεὶ μὴ ἔξὸν ἦν
 τὸ ἐπὶ κληρῶν διὰ νόσον περιχυθέντα, ὡσπερ καὶ οὗτος, εἰς κληρὸν
 τινα γενέσθαι, ἠξίωσε συγχωρηθῆναι αὐτὸν τοῦτον μόνον χειροτο-
 νῆσαι. τούτοις προστίθεται ὁ Κορνήλιος τὸ ἀποπώτατον τῆς Ναυα-
 20 του ἀνευλαβείας φάσκων· ποιήσας γὰρ τὰς προσφορὰς καὶ διανέμων
 ἐκάστῳ τὸ μέρος καὶ ἐπιδιδόνς τούτῳ ἡμῶν ἐντὶ τοῦ εὐλογεῖν*

3. τοῦ P. τοῦς G. τούτων] τούτου G. 6. ἑαυτὸν εἶναι G.
 12. πρεσβύτερος εἶναι ἔφη G. 21. διανείμας G. 22. τῷ
 φ] αὐτῷ G.

*men cum suscepisse fatendum est. Morbo tamen liberatus nihil huiusmodi
 adeptus est, quod iuxta canones ecclesiae nos suscipere decet; ut ab epi-
 scopo nimirum consignemur. Huius autem doni expertus, quomodo sanctum
 ipsum spiritum consequi potuisset? Rursus subiungit. An non metu, vi-
 taeque amore persecutionis temporis presbyterum se esse denegaverit? Ro-
 gatus siquidem et a diacono exoratus, ut tugurio quo se concluserat pro-
 diret et quantum fas esset potestasque presbytero fieret, periclitantibus
 fratribus subsidioque indigentibus opem ferret; tantum abfuit, ut diacono-
 rum precibus morem gereret, ut etiam non sine stomacho ab eis discede-
 ret, nec se amplius presbyterum esse velle profiteretur, utpote sanctorum
 agenda vitae rationis cupidine tractum. Post pauca deinde subiungit.
 Dereliquit certe strenuus ille miles ecclesiam dei, in qua, suscepta fide,
 per gratiam episcopi in presbyterii sortem manus illi imponentis presby-
 tery dignitatem sortitus est; episcopus vero ne hoc faceret, tum ab omni
 clero tum a plurimis etiam e plebe vetitus, cum non liceret aqua leviter
 in lecto lustratum, prout ei contigerat, in domini clerum cooptari; hoc
 sibi permitti rogavit, ut huic soli munus ordinum conferre liceret. Ictis
 adiungit Cornelius conctorum Novati facinus impiissimum, dicena. Per-
 acto sacrificii offerendi ritu, distributurus unicuique partem Novatorum, iam-*

τοὺς ταλαιπώρους ἀνθρώπους ἀναγκάζει, κατέχων ἀμφοτέροις B
 ταῖς χερσὶ τὰς τοῦ λαβόντος καὶ μὴ ἄφεις ἕως ἂν ὀμνύοντες εἴ-
 πωσι ταῦτα· (τοῖς γὰρ ἐκείνου χρήσομαι λόγοις) ὁμοσόν μοι κατὰ
 τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μη-
 5 δέποτέ με καταλιπεῖν καὶ ἐπιστρέψαι πρὸς Κορνήλιον. καὶ ὁ
 ἄθλιος ἀνθρώπος οὐ πρότερον γέυεται, εἰ μὴ πρότερον ἑαυτῷ
 καταράσαιοτο. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λαμβάνοντα τὸν ἄρτον ἐκείνον
 τὸ ἄμην, οὐκ ἔτι ἐπανήξω πρὸς Κορνήλιον, λέγει. Φαβίω μὲν
 γὰρ Ἀντιοχείας ἐπισκόπῳ χωλαίνοντι περὶ Ναυάτου Κορνήλιος τὰ
 10 προστεταγμένα καὶ ὅπως αὐτὸν οἱ πολλοὶ καταλιμπάνοντες τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ προσέτρεχον, ἔγραψεν ἀναγκάως· ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ C
 Μωϋσέως τοῦ μακαρίου μάρτυρος, ὅπως αὐτὸν ἀκοινωνήτων
 ἐποίησε τὸν Ναυᾶτον πρὸ τοῦ μαρτυρίου, καταγνοὺς αὐτοῦ
 τῆς θρασυτήτος, ἕμα τοῖς συναποσχισταῖς αὐτοῦ πέντε πρεσ-
 15 βυτέροις, προσθεῖς ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς τῶν συνελθόντων
 ἐν Ῥώμῃ ἐπισκόπων κατ' αὐτοῦ τὸν κατάλογον ποιεῖται κατ'
 ὄνομα καὶ παροικίαν, τῶν τε μὴ συνελθόντων διὰ τινὰς ἀναγκαίας
 περιστάσεις, εὐδοκησάντων δὲ γράμμασιν οἰκειοῖς τῇ θείᾳ κατ'
 αὐτοῦ κρίσει. ἀκόλουθα δὲ τούτοις καὶ Διονύσιος ὁ μέγας Ἀλε-
 20 ξανδρείας τούτῳ ταυτῷ Φαβίῳ περὶ μετανοίας ἐπιστέλλων μνή-
 μης ὁμοῦ καὶ θαύματος ἄξιόν τι προστίθῃσι, μετὰ τὴν ἔναγχος D
 ἐπ' Ἀλεξανδρείας μαρτυρησάντων καὶ τὴν λοιπὴν ἱστορίαν αὐτῷ
 διεξιῶν.

3. ἐκείνου P. ἐκείνοις G. λόγους AP. λόγων G. 11. ἔγραψεν P.
 ἔγραψον G.

que tradens manibus, miseros homines benedictionis vice iuramentum ex-
 poscit, ac inter proprias suscipientis manibus detentis, non dimittit prius
 quin iuramento interposito haec fuerint effati: (ipsis enim eius utar verbis)
 „iura mihi per corpus et sanguinem domini nostri Iesu, te nunquam a me
 discessurum et ad Cornelium rediturum.” Infelix autem ille non prius
 sancta delibat, quam se fuerit execratus; et cum suscipientem illum oportet
 dicere, amen, „non revertar ad Cornelium”, dicit. Fabio certe An-
 tiochensi Novatum durius resclusionem eius foventium temeritate, sese ipsum
 martyrio iam proximus segregarit; nec non in ipsius epistolae calce episco-
 porum Romam convenientium, cum nomina tum etiam paroecias ordine
 cuiusque servato subiungit; absentium praeterea qui iusto praetextu de-
 tenti, propriis tamen litteris divino eius iudicio sunt assensui, nomen haud
 reticet. Quin etiam pari orationis stilo magnus Dionysius Alexandriae
 praesul Fabio eidem de poenitentia scribens, memoria simul et admiratione
 non indignam rem subdit; eorumque nominibus et poenis, qui recens mar-
 tyrium Alexandriae obierant, relatis, reliquam insuper adtexit historiam.

Ἐκ τῆς Διονυσίου πρὸς Φάβιον ἐπιστολῆς κατὰ Νουτίου.

Ἐν δέ σοι τοῦτο παράδειγμα παρ' ἡμῖν συμβεβηκὸς ἐκδήσομαι· Σαραπίων τις ἦν παρ' ἡμῖν πιστὸς, γέρον ἄμιμπος μὲν τὸν πολὺν διαβιώσας χρόνον, ἐν δὲ τῷ πειρασμῷ πιστὸν οὕτως, πολλάκις ἔδειτο καὶ οὐδεὶς προσεῖχεν αὐτῷ· καὶ γὰρ ἐτεδίκα.

- P. 374 ἐν νόσῳ δὲ γενόμενος τριῶν ἐξῆς ἡμερῶν ἄφρονος καὶ ἀναλόγητος διετέλεισε. βραχὺ δὲ ἀνασφήλας τῇ τετάρτῃ προσεκαλλέσαστο τὸν θυγατριδοῦν. καὶ μέχρι τίνος, φησὶν, ὧ τέκνον με κατέχει; δέομαι σπεύσατε καὶ με θῦατον ἀπολύσατε, τῶν πρεσβυτέρων μοί τινα κάλεσον· καὶ ταῦτα εἰπὼν πάλιν ἦν ἄφρονος. Ἔθραμεν ὁ 10 παῖς ἐπὶ τὸν πρεσβύτερον. νῦξ δὲ ἦν κάκεινος ἠσθένει. ἀγαπῆσθαι μὲν οὐκ ἠδυνήθη. ἐπιτολῆς δὲ ἐπ' ἐμοῦ δεδομένῃς τοῖς ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου, εἰ δέοινο, καὶ μάλιστα εἰ καὶ πρετερον ἰκετεύσαντες τύχοιεν ἀφίεσθαι, ἴν' εὐέλπιδες ἀπαλλάττω-
- V. 298 ὁ παῖς φέρων. ἐγγύς τε γενομένη τῷ παιδί πρὶν τοῦ ἐκείνου ἀνελέγκας πάλιν ὁ Σαραπίων, ἦκας, ἔφη, τέκνον; καὶ ὁ μὲν πρεσβύτερος ἐλθεῖν οὐκ ἠδυνήθη· σὸ δὲ ποίησον ταχέως τὸ προσ-
ταχθέν, καὶ ἀπαλλάττομαι. ἀπέβρεξεν ὁ παῖς καὶ ἅμα ἐπέχει τῷ 20 στόματι, καὶ μικρὸν ἐκείνο καταβροχθίσας εὐθελὺς ἀπέλωσε τὸ

1] Cap. 44. 3. γέρον om. G. 15. βραχὺ τῆς] βραχὺ G.
21. καταβροχθίσας ex Eusebio. Valgo κατὰ βροχθίαν.

Ex epistola Dionysii ad Fabium adversus Novatum.

Unum hoc exemplum apud nos visum narabo. Serapion eisdem nobiscum fidei consors, plures vitae annos summa cum integritate veritas, ingruente persecutionis procella lapsus, pacem deinde precatus, a seniore, quippe qui immolasset, admittebatur. Morbo postmodum correptus continuis tribus diebus vocis sensusque expertus iacebat. Viribus autem circa diem quartum resumptis nepotem arcescit; et, usquequo, ait, fili mi, me detinetis? Festinate, precor, et quantociens me dimitte. Presbyterum aliquem huc advoca. Paucis ita loquuto usus loquelae rursus adimitur. Ad presbyterum puer se confert. Profunda nox incumberebat; presbyter infirmus, co venire non potuit. Legit tamen a me posita iam iam e vita migraturos, si opus haberent, atque instantius petissent, dato viatico dimitti, ut spe bona firmati decederent; modicam eucharistiae particulam poelle tradit presbyter et liquore prius madefactam in senioris os infundere praecipit. Redit itaque puer perlata secum sacramenti particula; eidemque foribus iam proximo, nondum tamen pedem in domum inferenti, derepensit sensu reparato: „venisti,” inquit, „fili!” presbyter licet venire non poterit; tamen, quod iniunctum est, exsequere, mox quiete decedat. Madefacit puer particulam et confestim in os immisit. Ille sensum deglutitum, nulla mora reddidit animam. Annon liquet ad horam illam vitam vivo

πνεῦμα. ἄρ' οὐκ ἐναργῶς διειρηθήθη καὶ παρέμεινε ἕως λυθῆναι, καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐξαλειφθείσης ἐπὶ πολλοῖς οἷς ἔπραξε καλοῖς ὁμολογηθῆναι δυνήθη;

Ἐπέστειλε δὲ αὐτῷ Ναυατιανῷ πρὸς λέξιν ὡδὲ πως· Διονύσιος Ναυατιανῷ ἀδελφῷ χαίρειν. εἰ ἄκων, ὡς φῆς, ἤχθης, δεῖξεις, ἐὰν ἀναχωρήσης ἐκῶν. ἔδει μὲν γὰρ καὶ πᾶν ὀτιοῦν παθεῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ διακόψαι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἦν οὐκ ἄδοξότερα τῆς ἔνεκεν τοῦ μὴ εἰδωλολατῆσαι γενομένης ἢ ἔνεκεν τοῦ μὴ στίλαι μαρτυρία· κατ' ἐμὲ δὲ καὶ μείζων. ἐκεῖ μὲν γὰρ ὑπὲρ μιᾶς τις τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ ὅλης τῆς ἐκκλησίας μαρτυρεῖ. καὶ νῦν δὲ εἰ πείσαι σε εἰ βιάσαιο τοὺς ἀδελφοὺς εἰς ὁμόνοιαν ἔλθειν, μείζον ἔσται σοι τοῦ σφάλματος τὸ δὲ κατόρθωμα, καὶ τὸ μὲν οὐ λογισθήσεται, τὸ δὲ ἐπαινεθήσεται. εἰ δὲ ἀπειθούτων ἀδυνατοίης, σώζων σώζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν. Ἐβρωσθαι σε ἐχόμενον τῆς εἰρήνης ἐν κυρίῳ εὔχομαι. θαυμασίως διὰ βραχέων μὲν λόγων, συνεκτικωτάτων δὲ ἰννοιῶν ὁ Θεὸς Διονύσιος πᾶσαν πανουργίαν ἀπέκλεισε τῷ Ναυάτῳ πρόφασιν αἰτιωμένῳ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἔνστασιν καὶ οὐ τὴν ἰδίαν θρασύτητα, τῆς κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίας ἀπόσχισιν. ἀλλὰ καὶ τοῖς κατ' Αἴ-θιοιαν ὁ αὐτὸς ἱερώτατος γράφει Διονύσιος περὶ μετανοίας καὶ P. 375 τῆς τῶν ἐν τῷ διωγμῷ παραπεσόντων ἀποδοχῆς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τὰς τῶν παραπτωμάτων τάξεις ἄριστα διεξελθῶν, καὶ

8. τοῦ μὴ εἰδ.] τοῦ om. G. 9. μαρτυρία ex Eusebio. Vulgo μαρτυρίαν. 20. Διονύσιος om. G. 21. ἐπιστροφή] ἀποστροφή G.

conservatam, ac tam diu remansisse inter vivos, donec in pace dimitteretur et absteras peccati labe bonorum operum mercedem accepturus fidem denno profiteretur?

Novato porro eidem haec verbis totidem Dionysius scripsit. Novato fratri salutem. Invitum, ut ais, a nobis abductum, si sponte redieris, declarabis. Oportuerat sane quodvis aliud incommodum potius pati, quam discidiis dei ecclesiam deturpare; neque vero eo quod iam latum, ne idolis offerretur sacrificium, aliud, ne dividatur ecclesia, perferendum martyrium minorem apud me promeretur laudem; quin immo, me iudice, maiorem etiam expetit. Illic namque in unius animae suae commodum, hic pro ecclesia universa tormenta sustinet. Nunc certe si suaseris, vel etiam fratres vi adegeris, ut in concordiam redeant, culpam admissam correctio superabit; et illa quidem non imputabitur; neque haec laude sua privata supererit. Si contumaces in salutem evincere nequeas, ipse tuam animam servato. Te, si pacem amplectaris, in domino valere opto. Paucis quidem verbis et sententibus crebro rationum acumine instructa omnem fraudis facilitatem Novato fratrum urgentem instantiam, non contumaciam, quae divisionis ab ecclesia Romana causa fuit, propriam praetendentū divinus Dionysius interclusit. Quin etiam ad eos qui erant in Aegypto sacerrimus idem Dionysius scribit epist. de poenitentia et lapsis, deque lapsis iisdem in persecutione post conversionem recipiendis, qua cunctos criminum gra-

πρὸς Κόλλωνα τῆς ἐρήμου πολιτῶν πόλεως ἐπίσκοπον ἐξάιρετον
 περὶ μετανοίας γραφὴν πεποιήται· καὶ ἄλλην ἐπιστορευτικὴν πρὸς
 Ἀλεξανδρείας, καὶ ἑτέραν περὶ μαρτυρίου πρὸς Ὠρεγέτην, ὡς
 φησιν, οὐ μὴν ἄλλὰ καὶ Λαοδικεῦσι Θελυμίδρους ἐπισκοποῦντες
 αὐτῶν, Ἀρμενίοις τε Μερουζάνους προεσιτώτος αὐτῶν ἐπισκο-
 πῆς. ἐπειδὴν δὲ Ἐλενος Ταρσοῦ Κιλικίας ἐπίσκοπος καὶ οἱ σὺν
 αὐτῷ Φιρμιλιανὸς τε Καππαδοκίας καὶ Θεόκτιστος Παλαιστίνης
 Β ἐπίσκοποι γράμμασι Διονύσιον τοῦτον ἑδυσώπουσιν συνελθεῖν αὐ-
 τοῖς ἐν Ἀντιοχείᾳ διασχεψόμενον σὺν αὐτοῖς τὰ περὶ Ναυάτου,
 Φαβίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ ἄλλων τινῶν ὑποκατακλινομέ-
 νων τῷ σχίσματι, δεξάμενος παρὰ Κορηγίλου ἐπισκόπου Ῥώμης
 τὴν κατὰ Ναυάτου ἐπιστολὴν, ἀντιγράφη αὐτῷ δηλῶν καὶ τὰς
 παρακλήσεις τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν. ἀλλ' ἐκ τούτοις Φαβίω
 κομηθέντος Δημητριάδος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καθίσταται.
 Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλαις διαφόροις ἐπιστολαῖς καὶ λόγοις ἱεροῖς¹⁵
 σπουδαίως τὴν Ῥωμαίων μάλιστα ἐκκλησίαν συνιστῶν ἐπὶ Ναυά-
 του ταρattoμένην ἠγωνίζετο, τὸν περὶ μετανοίας πρεσβύτων
 ἀπανταχοῦ καὶ ὁμονοίας λόγον, ἐν οἷς καὶ διακονικὴν ἐπιστολὴν
 C περὶ εἰρήνης δι' Ἰππόλυτον γράφει Ῥωμαίοις, καὶ ἄλλοις περὶ
 V. 299 μετανοίας, τοῖς τε συμπεριφερομένοις ὁμολογηταῖς τῇ τοῦ Ναυά-
 του πλάνῃ ἰδίαν, καὶ δύο τοῖς ἐξ αὐτῶν ὁμολογητῶν ἀποστῶσιν
 αὐτοῦ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνωθεῖσι.

3. Ἀλεξανδρείας G. 10. κατακλινομένων G. 11. σχίσματι]
 Vulgo σχήματι. Correxī ex Eusebio. 15. διαφοραῖς G. 19. ἄλ-
 λοις] ἄλλῃ G. 21. τοῖς P. ταῖς G. ἀποστῶσιν m. ἀποστῶσιν G.

das accurate percenset; aliam insuper egregiam de poenitentia ad Cononem
 Hermopolitanum praesulem dedit, nec non ad Alexandrinos alteram in
 idem argumentum exhortatoriam, quibus eam, quae, ut ipse testatur, de
 martyrio inscribitur, ad Origenem addidit; sed et ad Laodicenos, quorum
 antistes erat Thelymidres, et tandem ad Armenios, quibus Meruzanes
 praeerat episcopus alias dedit. Caeterum Heleno Tarsi Ciliciae praesulē
 et opinionis eiusdem consciis Firmiliano Cappadociae et Theoctisto Pala-
 estinae, ut ad ipsos Antiochiam profectus, quae de Novato sentienda forent,
 discuterent, litteris compellentibus; cum iam Fabius ecclesiae Antiochensis
 episcopus, cum quibusdam aliis nonnihil in schisma propenderet, acceptis
 a Cornelio Romae episcopo in Novatum aliis litteris, responderet ipse, et
 de solamine a viris talis obventuro reddidit certiore. Interim Fabio e via
 migrante, Demetrianus Antiochiae praeficitur. Dionysius autem, qui
 scriptis litteris, qua sacris tractatibus editis ecclesiam Romanam a Novato
 concussam confirmare moliebatur, ac de poenitentia et concordia sermone
 passim habebat; in quibus epistolam de pace Diaconicam per Hippolytum
 ad Romanos scriptam, aliam item de poenitentia et ad confessores Novati
 sententia circumventos dedit privatam; eiusdem demum aliae duae ad
 confessores a Novato discedentes et ecclesiae demum coniunctos circum-
 feruntur.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,επισμ'.

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη σμβ̄.

Ῥωμαίων κε' ἔβασίλευσε Γάλλος καὶ Βουλουσιανός.

Ῥωμαίων εἰκοστὸς δεύτερος ἐπίσκοπος Κορήλιος ἔτη γ'.

5 Ῥωμαίων εἰκοστὸς τρίτος ἐπίσκοπος Δούκιος ἔτη β'.

Ναυῆτος αἰρεσιάρχης πρεσβύτερος Ῥώμης ἠγνωρίζετο.

Ἀντιοχείας τρισκαίδεκατος ἐπίσκοπος Φαβιανός ἔτη θ'.

Ἀλεξανδρείας ιδ' ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ιζ'.

Ἱεροσολύμων ιζ' ἐπίσκοπος Μαζαβάνης ἔτη κα'.

) Σκύθαι περαιοθέντες οἱ λεγόμενοι Γότθοι τὸν Ἰστρον ποτα- P. 376

μὸν ἐπὶ Δεκίου πλείστοι τὴν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν κατενέμοντο.

οὔτοι τοὺς Μυσοὺς φεύγοντας εἰς Νικόπολιν περιέσχον· Δέκιος

δὲ ἐπελθὼν αὐτοῖς, ὡς Δέξιππος ἱστορεῖ, καὶ τρισμυθίους κτεί-

νας ἐλαττοῦται κατὰ τὴν μάχην, ὡς καὶ τὴν Φιλιππούπολιν ἀπο-

λέσαι ληφθεῖσαν ἐπ' αὐτῶν καὶ Θυρᾶς πολλοὺς ἀναιρεθῆναι.

ἐπανιοῦσι δὲ Σκύθαις ἐπὶ τὰ σφέτερα ὁ αὐτὸς Δέκιος ἐπιθέμενος

ἀναιρεῖται ἐν Ἀβρῦτῳ, τῷ λεγομένῳ φόρῳ Θεμβρωνίῳ, σὸν τῷ

παιδί διὰ νυκτὸς ὁ Θεομάχος. οἱ τε Σκύθαι μετὰ πλείστων αἰχμα-

λώτων καὶ λαφύρων ἐπανερχονται. καὶ τὰ στρατόπεδα βασιλέα Β

πάλαι τινα γενόμενον ὑπατον Γάλλον ἀναγορεύουσιν ἅμα Βουλου-

σιανῷ τῷ Δεκίου παιδί· οἱ καὶ βασιλεύουσι, κατὰ Δέξιππον, μῆ-

8. Βολλουσιανός G. 5. Δούκιος AP. Δόγιμος G. 11. κλει-

στοὶ P. κλειστοί G. τὴν A. τῶν G. 14. φιλικόπολιν G.

20. Vulgo Βουλουσιανού. Correxit Scaliger p. 85. 21. τῷ]

τοῦ G.

ANNI MUNDI 5746.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 246.

Romanorum Imperator 25 Gallus una cum Volusiano.

Romanorum episcopus 22 Cornelius annis 8.

Romanorum episcopus 23 Lucius annis 2.

Novatus presbyter haeresiarcha Romae agnoscebatur.

Antiochiae episcopus 18 Fabianus annis 9.

Alexandriae episcopus 14 Dionysius annis 17.

Hierosolymorum episcopus 37 Mazabanes annis 21.

Scythae, qui et Gotthi, Istro traiecto, Romanum imperium sub Decio lepopulantur. Hi Mysos Nicopolin se recipientes obsident. Decius, ita referente Dexippo, illos ex improvise adortus ad tria millia prosternit, et caelicio licet inferior Philippopoli capta exierit Thracesque plurimi in certamine perierint. Scythas porro in provinciam se referentes ad Abrytum urbem, Terebronii Forum dictam, dei hostis Decius insequens, una cum illo nocta trucidatur. Scythae captivis abducta, supellectilisque immensae opiae compotes facti lares patrios repetunt. Gallum quendam exconsulum et cum eo Volusianum Decii filium milites salutant Imperatorem. Isti, Dexippo teste, mensibus octodecim, iuxta nonnullos annis tribus, ex alio

Georg. Syncellus. I

Ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος καὶ τὸ Κυπριανοῦ τοῦ μεγάλου Καρθα- V. 300
 ης τῆς κατὰ Λιβύην ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος σσειλήκει μαρ-
 ριον κατὰ Γάλλον καὶ Βουλουσιανόν, εἰσάγων αὐτὸν περιεῖναι
 βίῳ καὶ τὴν ἐν Καρθαγένῃ σύνοδον συστησάμενον κατὰ τῶν
 δεχομένων τινὰς τῶν ἐξ αἱρέσεων ἀναβαπτίζεσθαι, παλαιοῦ,
 ἴν, ἔθους κεκρατηκός ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μόνῃ τῇ διὰ τῶν
 ὧν ἐπιθέσει τούτους καθάρειν καὶ εἰχῆ. ὁ δὲ γε θεολογικῶ- P. 877
 ος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζοῦ ἐν τῷ εἰς Κυπριανὸν λόγῳ κατὰ
 ἰὸν φησιν αὐτὸν τελειωθῆναι.

Κατὰ τὸν Γάλλου χρόνον ἑβδομηκοστὸν ἄγοντα ἔτος λέγει
 νάναι τὸν Ὁριγένην Εὐσέβιος, προστεθεικότα δηλονότι τὸν
 ἰκὸν θάνατον τοῖς ἀσεβείας δόγμασι.

Πρῶτον Κυπριανῷ δογματίσαντι διὰ λουτροῦ τινὰς τῶν ἐξ
 ἴσεων ἐπιστρέφοντας ἀποκαθαίρεσθαι Στέφανος μετὰ Λού-
 τῶν Ῥωμαίων διέπων θρόνον ἀντέπεισεν, ὡς νεώτερόν τι
 ἀ τὴν κρατήσασαν καινοτομοῦντι συνήθειαν. Στεφάνῳ τού- B
 Ῥώμης ἐπισκόπῳ τὴν πρώτην περὶ βαπτίσματος ὁ μέγας ἐπι-
 λει Διονύσιος, καὶ αὐδὶς περὶ τοῦ κατὰ Κυπριανὸν δόγμα-
 τος παραινέει πλείεστα γράφων, τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν εἰρη-
 νιστῶν ἐκ τῆς Ναυάτου δυσχερείας, καὶ αὐτὸν εἰρηνεύειν, οὐ-
 γράφων ἐξῆς.

1. Εὐσέβιος] *Histor. eccles. VII, 8.* τὸ P. τῷ G. τοῦ μεγά-
 λου Κυπριανοῦ G. 2. μάρτυριον P. μυστήριον G. 5. τινὰς
 τῶν] τῶν om. G. 6. φησιν om. G. 10. τὸν] τὸ m. 11. Εὐ-
 σέβιος] VII, 1. 12. τοῖς] τῆς G. 13. Πρῶτον] πρώτῳ Barber.
 17. τῆς Ῥώμης G. 20. οὕτω G.

Eusebius idem magni Cypriani Carthaginensis in Africa episcopi et
 martiris, testimonium sub Gallo et Volusiano editum tacuit, diutiusque
 superstitem refert et Carthaginensem synodum adversus eos qui quosdam
 haeresi ad ecclesiam accedentes baptizari prohiberent, et retentam
 actenus antiquam consuetudinem, qua non baptismi iteratione, sed sola
 manuum impositione et orationibus expiandos censerent, eius auctoritate
 convocatam assertit. Verum Gregorius Nazianzi praesul theologica scien-
 tia reliquos superans Decii aetate martyrio consummatum scribit edito de
 audibus eius opusculo.

Origenem annum agentem septuagesimum sub Gallo diem ultimum
 obiisse ponit Eusebius, quo tempore animae mortem impietatis dogmatibus
 adiunxit.

Cypriano inter primos defendenti quosdam ex haeresi conversos sacro
 baptismi ritu lustrandos Stephanus post Lucium Romanam sedem mode-
 randam consequutus, ceu praeter receptam ab antiquo consuetudinem no-
 vum aliquid inducere molienti constanter se opposuit. Eidem Stephano
 Romanae urbis episcopo magnus Dionysius primam de baptismo scribit
 epistolam; rursumque circa Cypriani sententiam, data post Novati pro-
 cellas ecclesiis quibusdam pace, prolixius hortatus edisserit, ipsumque ut
 pacem agat, in hunc modum admonet.

Ἐκ τῆς Διονυσίου ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος πρὸς Στέφανον ἐπίσκοπον Ῥώμης παραινετικῆ.

C Ἰδοὺ οὖν ἀδελφεὶ ὅτι ἤρυνται πᾶσαι αἱ πρότερον δισχορήκοντες κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἐκκλησίαι καὶ ἔτι προσηνέστεραι, καὶ πάντες εἰδὸν ὁμόφρονες οἱ πανταχοῦ προσηνέστεροι, χαίροντες καὶ ὑπερβολῶν ἐπὶ τῇ κατὰ προσδοκίαν εἰρήνῃ γενομένῃ. Δημητρίους ἐν Ἀντιοχείᾳ, Θέοκτιστος ἐν Καισαρείᾳ, Μαζαβάνης ἢ Αἰλία, Μαρῖνος ἐν Τύρῳ κομμηθέντος Ἀλεξάνδρου, Ἡλιόδορος ἐν Λαοδικείᾳ ἀνακουσασμένου Θηλυμίδρους, Ἑλένος ἐν Τάρσῳ, καὶ πᾶσαι αἱ τῆς Κιλικίας ἐκκλησίαι, Φιρμιλιανὸς καὶ πᾶσα Καππαδοκία· τοὺς γὰρ περιφανιστέτους μόνους τῶν ἐπισκόπων ἠνόμισα, ὅσα μῦτε μῦκος τῇ ἐπιστολῇ μῦτε βάρως ἔστιν. Διὰ λόγῳ. αἱ μέντοι Συρίας ὅλαι καὶ ἡ Ἀραβία οἷς ἐπαρτιέσθαι ἐκάστοτε καὶ οἷς ἐπιστάλατε τῇ Μισοποταμίᾳ καὶ στενέοντι ἐπιπέιν ἀγαλλιῶνται πᾶσαι πανταχοῦ τῇ ὁμοιοῖα καὶ φιλοδοξίᾳ δοξάζοντες τὸν θεόν. ταῦτα μὲν ὁ Διονύσιος δυοῖν ἐπιστάλατε Στεφάνῳ τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης καὶ τελευτήσασα γράψαι καὶ ἄλλα τοῖτοις ὁμοια κατευνάξων πρὸς εἰρήνην.

Ἐύστω δὲ μετὰ Στέφανον τὸν θρόνον διαδεξαμένῳ δεξιῶν ἐπιστολῆν ὁ αὐτὸς Διονύσιος γράφει, ἐν ᾗ τὴν γράμματα Στ-2

8. Ἰδοὺ ἐκ *Επιστολῆς* VII, 6. Vulgo *Ἡδοθην*. 4. *προσηνέστεραι* *Ἡδοθην*.
 Vulgo *παραινετικῆς*. 8. *μαρῖνος* A. *Μαρναίος* G. 5. *Ἡδοθην*.
 15. *τῇ* τε A. 18. *κατευνάξων* A.

Ex Dionysii epistola de baptismo ad Stephanum Romae episcopi exhortatio.

scias insuper, frater, divisas hucusque ab invicem orientis ecclesiarum concordiam rediisse; eoque laetitia crescit amplior, quo cuncti concilio supra modum gratulari. In his sunt Demetrius Antiochiae, Theoktistus Caesareae, Mazabanes Aeliae, Marinus post Alexandri obitum Tyanae, Heliodorus translato Thelymidre Laodiceae, Helenus Tarsi episcopi; ceterum pariter Ciliciae ecclesiae, Firmilianus et Cappadocia cuncta, (solos namque illustriores episcoporum nominatos volui, ne litteris prolixitatem vel admodum sermonibus molestiam), Syriae deinde civitates cunctae et Arabiae quas quotidie studio vestro fovetis et ad quas litteras etiam dedisti; Mesopotamia quoque, Pontus et Bithynia et, ut verbo complectar, omnes ubique summo gaudio collaestantur et pro reparata concordiae fraterne dilectione gloriam deo reddunt. Haec sane et his similia Dionysius pater tuus ad Stephanum annis iam duobus Romanam ecclesiam moderantem et deinde passione coronatum scripsit.

Ad Xystum autem post Stephani obitum praesulis dignitatem assumptum secundam Dionysius idem misit epistolam, qua non Stephani modo

φάνου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων περὶ τῆς αὐτοῦ Στεφάνου γνώ-
μης ἐπίκρισιν δηλοῖ λέγων·

Τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρώτης P. 378
ἑξῆς δευτέρας ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος. V. 301

5 Ἐπιστάλκει μὲν οὖν πρότερον καὶ περὶ Ἑλένου καὶ περὶ Φιρ-
μιλιανοῦ καὶ πάντων τῶν τε ἀπὸ Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας καὶ
δηλονότι Γαλατίας καὶ πάντων τῶν ἐξῆς ὁμοφροούντων, ὡς οὐδὲ
ἐκείνοις κοιωνήσων διὰ τὴν αὐτὴν ταύτην αἰτίαν, ἐπειδὴ τοὺς
αἰρετικούς, φησὶν, ἀναβαπτίζουσι. καὶ σκόπει τὸ μέγεθος τοῦ
) πράγματος. ὅτως γὰρ δόγματα περὶ τούτου γέγονεν ἐν ταῖς με-
γίσταις τῶν ἐπισκόπων συνόδοις, ὡς πυνθάνομαι, ὥστε τοὺς B
προσιόντας ἐξ αἰρέσεων προκατηχηθέντας, εἶτα ἀπολούεσθαι καὶ
ἀνακαθαίρεσθαι τὸν τῆς παλαιᾶς καὶ ἀκαθάρτου ζύμης ῥύπον.
καὶ περὶ τοῦ Ναυάτου πάντων δεόμενος ἐπέστειλα· καὶ μεθ' ἕτε-
ρα· καὶ τοῖς ἀγαπητοῖς δὲ ἡμῶν καὶ συμπρεσβυτέρους Διονυσίῳ
καὶ Φιλήμονι συμψήφοις πρότερον Στεφάνῳ γενομένοις, καὶ πε-
ρὶ τῶν αὐτῶν μοι γράφουσι, πρότερον μὲν ὀλίγα, καὶ νῦν δὲ
διὰ πλειόνων ἐπέστειλα. τούτοις ἐπάγει καὶ περὶ τῶν κατὰ Σα-
ρέλλιον τὸν κατὰ Λιβύην αἰρετικὸν ταῦτα. περὶ τοῦ νῦν κινή-
θέντος ἐν τῇ Πτολεμαίδι τῆς Πενταπόλεως δόγματος οὕτως ἀσε-

5. ἐπιστάλκη Α. πρότερον καὶ] καὶ om. G. 7. ὁμοφροούντων Α.
ὁμοφροούντων G. 10. ὅτως P. οὕτω G. 15. καὶ τοῖς συμ-
πρεσβυτέροις G. 17. καὶ νῦν δὲ] καὶ om. G.

ensum, verum etiam rallquorum episcoporum de Stephano iudicium mani-
festat, dicens.

Ex Dionysii eiusdem Alexandrini episcopi epistola secunda de
baptismate ad Xystum.

De Heleno, deque Firmiliano, tum de aliis Cilliciae, Cappadociae,
adde et Galatae episcopis et aliis cunctis sententiam istam deinceps secta-
tis iam scripserat, qua de causa nullam se cum eis communionem habere,
qui ex haereticis conversos denuo baptizent, testatur. Rei vero magnitu-
dinem attendas velim. In celebrioribus enim episcoporum conciliis, prout
mihi nunciatum est, edita decreta percepi; uti qui abiecta haereseos impie-
tate ad nos accedunt, Christianis fidei rudimentis primum imbuantur, tum
baptismi aquis loti veteris et immundi fermenti sordibus expientur. Et
Novati quidem occasione precibus aequae ac scriptis cunctos sollicitavi.
Praemissis adiungit. Sane ad dilectos nostros compresbyteros Dionysium
et Philemonem Stephano primitus assentientes, et paucis primum, nunc
vero prolixius scripto mecum tractantes, litteras dedi. De Sabellio deinde
iuvat opiniones circa Libyae regionem disseminante subnectit. De recen-
tiore sententia Ptolemaide Pentapoleos suborta, impia penitus, blasphem-

C βουῶς καὶ βλασφημίαν πολλὴν ἔχοντας, περὶ τε τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ πατρὸς καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπιστίας τε πολλὴν περὶ τοῦ μονογενοῦς παιδὸς αὐτοῦ καὶ πρωτοτόκου πάσης κτίσεως τοῦ ἐνανθρωπήσαντος λόγου, εἰς ἀναυσθησίαν δὲ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐλθόντων ἐκατέρωθεν πρὸς ἐμοῦ καὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν διαλεξιμένων ἐπέσειλά τινα, ὡς ἡδυνήθητ' παρασχόντος τοῦ Θεοῦ διδασκαλικώτερον ὑφηγούμενος, ὣν τὰ ἀντίγραφα ἔπεμψά σοι. ταῦτα ἐν τῷ δευτέρῳ διεξελθὼν περὶ βαπτίσματος λόγῳ πρὸς Ἔυστον ὁ Θεῖος Διονύσιος θαυμαστήν τινα θεοπτικὴν ἐν τῷ τρίτῳ περὶ βαπτίσματος διέξιμι, πρὸς Φιλήμονα πρεσβύτερον Ῥώμης γράφων.

D Ἐκ τοῦ πρὸς Φιλήμονα πρεσβύτερον Ῥώμης τρίτου λόγου περὶ βαπτίσματος Διονυσίου Ἀλεξανδρέως καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ὁράσεως.

Ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς συντάγμασι καὶ ταῖς παραδόσεσι τῶν αἰρετικῶν ἐνέτυχον, χραίνων μὲν μου πρὸς ὄλιγον τὴν ψυχὴν ταῖς παμμυρίοις αὐτῶν ἐνθυμήσεσιν, ὄνησιν δὲ ταύτην ἀπ' αὐτῶν λαμβάνων, τὸ ἐξελέγχειν αὐτοὺς παρ' ἔμαντῶ καὶ πολλῶ πλέον P. 379 βδελύττεσθαι. καὶ δὴ τινος ἀδελφοῦ πρεσβυτέρων ἀπειρογυίας καὶ δεδιττομένου συμφύρεσθαι τῷ τῆς πονηρίας αὐτῶν βορβόρῳ, λυμανεῖται γὰρ τὴν ψυχὴν τὴν ἔμαντοῦ, καὶ ἀληθῆ λέγοντος ὡς ἡσθόμην, ὄραμα θεόπεμπτον προσελθὼν ἐπέρωσέ με, καὶ

4. ἀνθρωπήσαντος G. εἰς om. G. 12. τοῦ m. τῆς G.

miarumque agmen in domini nostri Iesu Christi patrem et deum omnipotentem evomente, et in unigenitum eius filium et creaturae omnis principitum verbum carnem factum defectum omnem, in sanctum vero spiritum sensum fidei nullum depromente, confluentibus ad me cum scriptis, tam viva voce dissertaturis fratribus, quam potui, deusque largitus est doctrinam in epistolis aperui, quarum exemplaria fideliter exscripta misi. Haec tractatu secundo de baptismo ad Xystum sacer Dionysius; miram porro circa baptismum visionem tertio ad Philemonem Romanum presbyterum misso narrat.

Ex Dionysii Alexandrini tractatu tertio de baptismo ad Philemonem Romae presbyterum.

De visione circa illum habita.

Ego quidem libros ab haereticis editos, doctrinamque ab eis traditam evolvebam et ad breve tempus licet scelestissimis eorum opinionibus animam inquinaverim, ea nihilo secius utilitatis accessio mihi facta est, et iam a me ipso facile refellam et animosius longe respiciam. Certe ex presbyteris frater quidam prohibebat, et ne perversitatis illorum coeno foedaretur. Virus namque animam sensim pervadere, eumque vera conscientia iam experto, visio caelitus missa vacillantem animam firmavit et

λόγος πρὸς με γενόμενος προσέταξε διαρρήθην λέγων· πᾶσιν ἐν-
 τύγγανε οἷς ἂν εἰς χεῖρας λάβοις. διευθύνειν γὰρ ἕκαστα καὶ δο-
 κιμάζειν ἱκανὸς εἶ καὶ σοὶ γέγονε τοῦτο ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς πίστειος
 αἰτίον. ἀπεδέξαμην τὸ ὄραμα, ὡς ἀποστολικῆ φωνῇ συντρέχον
 5 τῇ λεγούσῃ πρὸς τοὺς δυνατωτέρους· γίνεσθε δόκιμοι τραπεζί-
 ται. πρὸς τούτους εἰπὼν περὶ πασῶν αἱρέσεων ἐπάγει· τοῦτον
 ἐγὼ τὸν κανόνα καὶ τὸν τύπον παρὰ τοῦ μυκαρίου πάππα ἡμῶν Β
 Ἡρακλᾶ παρέλαβον. τοὺς γὰρ προσιόντας ἀπὸ τῶν αἱρέσεων καὶ V. 302
 τῆς ἐκκλησίας ἀποστάντας, μᾶλλον δὲ οὐδ' ἀποστάντας, ἀλλὰ
 10 συνάγεσθαι μὲν δοκοῦντας, καταμηνυθέντας δὲ ὡς προσφοιτῶν-
 τὰς τινι τῶν ἑτεροδιδασκαλούντων ἀπελάσας τῆς ἐκκλησίας, δεο-
 μένους οὐ προσήκατο, ἕως δημοσίᾳ πάντα ὅσα ἔμνηκόασι παρὰ
 τοῖς ἀντιθεμένοις ἐξέφρασαν, καὶ τότε συνήγαγεν αὐτοὺς, οὐ
 δεηθεὶς ἑτέρου βαπτίσματος ἐπ' αὐτῶν. τοῦ ἀγίου γὰρ πρότερον
 15 παρ' αὐτοῦ τετυχῆκεσαν. εἶτα λεπτῶς περὶ τοῦδε τοῦ δόγματος
 διεξελθὼν ἐπιφέρει βεβητῶν αὐτῷ· μεμάθηκα καὶ τοῦτο ὅτι μὴ
 νῦν οἱ ἐν Ἀφρικῇ τοῦτο μόνον παρεισήγαγον, ἀλλὰ καὶ πρὸ πολ-
 λοῦ κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ἐπισκόπους ἐν ταῖς πολυανθρωποτά- C
 ταις ἐκκλησίαις καὶ ταῖς συνόδοις τῶν ἀδελφῶν, ἐν Ἰκονίῳ καὶ
 20 Συνάδοις καὶ παρὰ πολλοῖς τοῦτο ἔδοξεν, ὡν τὰς βουλὰς ἀνα-
 τρέπων εἰς ἔριμ αὐτοὺς καὶ φιλονεικίαν ἐμβάλλειν οὐχ ὑπομένων·
 οὐ γὰρ μετακινήσεις, φησὶν, ὄρια τοῦ πλησίον σου, ἃ ἔθεντο

1. λόγος ex Eusebio. Vulgo λόγους.	ἐντύγγαναι P. ἐτύγγαναι G.		
8. εἶ] ἦ A.	4. συντρέχων A.	11. τοὺς δεομένους G.	
15. παρ'] ἀπ' G.	τοῦ om. G.	16. καὶ] δὲ G.	21. ὑπο- μένω G.

vox ad aures delapsa verbis istis manifesto loquuta est. Libros omnes
 manibus obvius perlege. Eo namque sensu praeditus es, ut singula exami-
 nare et corrigere queas; ipsum enim est quod tuae ad fidem vocationis
 prima fuit origo. Visionem, ceu apostolicae voci consentientem excepi,
 ubi firmiores alloquitur. Probat Trapezitae estote. De cunctis in uni-
 versum haeresibus haec subiungit. Hanc ego regulam et institutum a
 beatæ memoriae papa nostro Heracla ipso dictante accepi, ecclesiae ni-
 mirum desertores, ad eam reversos, maxime autem qui ecclesiae commu-
 nionem semper tenuisse iactarent, at certe alienae a nobis doctrinae aucto-
 ribus adhaesisse delatos ab ecclesia depulit, nec admitti precantes prius
 admisit, quam cuncta ab adversariis audita eivarent; quo ab eis praes-
 tito, aliud baptismum necessarium non esse ratus, quod eius id manibus
 suscepissent, eos ecclesiae restituit. Cunctis porro dogmatis istius arti-
 culis sigillatim perpensis, priora confirmaturus subinfert. Hoc sane didici,
 quod non Africæ modo praesules ritum istiusmodi induxerint, verum etiam
 aetate nostra paulo superiore in ecclesiis copiosa plebe refertis, in fratrum
 conventibus, Iconii et Sinadis et apud plerosque hoc fuisse decretum, quo-
 rum sententiam repulsurus ad disputationum disputationumque conflictus
 provocare non fert animus. Non enim, inquit, proximi tui terminos a maie-

οὐκ πατέρες σου. ταῦτα καὶ ἐν τῇ τρίτῃ περὶ βαπτίσματος ἐπιστολῇ ἦν Διονυσίῳ πρεσβυτέρῳ Ῥώμης ἐπιστέλλει τῷ καὶ τὸν θρόνον μετὰ βραχὺ διαδεξαμένῳ ἀνδρὶ λογίῳ καὶ θαυμαστῷ ταῦτά φησιν·

D Ἐκ τῆς Διονυσίου Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου τετάρτης ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος γραφείσης Διονυσίῳ πρεσβυτέρῳ Ῥώμης.

Ναυατιανῶ μὲν γὰρ εὐλόγως ἀπεχθανόμεθα διακίψαντα τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τινὰς τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀσεβείας καὶ βλασφημίας ἐκλύσαντι, καὶ περὶ Θεοῦ διδασκαλίαν ἀνοσιωτάτην ἐκλύσαντι, καὶ τῷ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ἀνηλεῆ συκοφαντοῦντι· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις καὶ τὸ λουτρὸν ἀθετοῦντι τὸ ὕγιον καὶ τὴν τε πρὸ αὐτοῦ πίστιν καὶ ὁμολογίαν ἀνατρέποντι,
P. 380 τὸ τε πνεῦμα ὕγιον ἐξ αὐτῶν, ἧ καὶ τίσιν ἐλπίσιν τοῦ παραμύθου, ἧ καὶ ἐπανελθεῖν πρὸς αὐτοὺς, παντελῶς φυγαδεύοντι. 15

Καὶ ἡ πέμπτη δὲ αὐτῷ πρὸς τὸν Ῥωμαίων ἐπίσκοπον Ξέστον ἐγγράπτο, ἐν ἧ πολλὰ κατὰ τῶν αἰρετικῶν εἰπὼν τοιοῦτόν τι κατ' αὐτὸν γεγονὸς ἐκτίθεται λέγων· καὶ γὰρ ὄντως, ἀδελφέ, καὶ συμβουλής δέομαι καὶ γνώσιν αὐτῷ παρὰ σοῦ, τοιοῦτον τινός μοι προσελθόντος πράγματος, δεδιὼς μὴ παρασφάλλωμεν. 20 τῶν γὰρ συναγομένων ἀδελφῶν πιστὸς νομιζόμενος ἀρχαῖος καὶ

10. καὶ περὶ — διδασκαλίαν ex Eusebio VII, 8. Vulgo καὶ τῆς περὶ — διδασκαλίαις. ἀνοσιωτάτην A. ἀνοσιωτάτης G.

11. ἀνηλεῆ Eusebius. Vulgo ἀνελεί. 13. τὴν τῆ] τῆσδε G.

ribus tuis positos transferes. Epistola vero de baptismo tertia ad Dionysium Romae presbyterum, virum eruditione et virtute conspicuum pontificiam sedem postmodum brevi adeptum, haec totidem verbis scribit.

Ex Dionysii Alexandriae episcopi epistola quarta de baptismo ad Dionysium Romae presbyterum.

Novatiano certe iure succensemus, qui discidit ecclesiam et fratrum nonnullos sceleratissima de deo opinione imbutos in impiam blasphemamque sententiam induxit, qui dominum nostrum Iesum Christum velut inclementem calumniatur et sacrum insuper lavacrum irritat, qui fidem fideique professionem aliquot iam retro saeculis superiorem evertit, qui sanctum denique spiritum fiduciam licet eius in sese praesentiae ac morae et eundem in se regressus concipiant spem, longe tamen depellit et fugat.

Epistola eius quinta ad Xystum Romanum antistitem scripta est, qua multis adversus haereticos enunciatis, rem suo tempore gestam in hunc modum narrat. Vere, frater, consilio tuo opus mihi est, iudicium tuum expeto, et tanti momenti ad me delato negotio, vereor ne fraudem patiar. Ad fratrum enim ecclesiae adlectorum senex quidam pertinere existimatus,

πρὸ τῆς ἑμῆς χειροτονίας, οἶμαι δὲ καὶ τῆς τοῦ μακαρίου Ἡρα-
 κλῦ καταστάσεως τῆς συναγωγῆς ὑπόγυον βαπτίζόμενος περιτυ-
 χὼν, καὶ τῶν ἐπερωτήσεων καὶ τῶν ἀποκρίσεων ἐπακούσας, προσ- B
 ἤλθέ μοι κλαίων καὶ καταθρηγῶν ἑαυτὸν· καὶ πίπτων πρὸ πο-
 5 δῶν μου ἔξομολογούμενος μὲν καὶ ἔξομνύμενος τὸ βάπτισμα, ὃ
 παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς βεβαπτισθαι μὴ τοιοῦτον εἶναι, μηδὲ ὅπως
 ἔχειν τι ἐπῦραι τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν ἀνόμων
 ἐκείνων ρημάτων καὶ πραγμάτων ὀρμώμενος· καὶ διὰ τοῦτο δέομε-
 10 τος τυχεῖν· ὅπερ ἐγὼ μὲν οὐκ ἐτόλμησα ποιῆσαι, φήσας αὐταρχῆ τὴν
 πολυχρόνιον αὐτῷ κοινωνίαν εἰς τοῦτο γεγονέναι. εὐχαριστίας γὰρ
 ὑπακούσαντα καὶ συνεπιφθεγξάμενον τὸ ἄμην καὶ τραπέζῃ παρα-
 σιάντα καὶ χεῖρας εἰς ὑποδοχὴν τῆς ἁγίας τροφῆς ἐκτείναντι C
 καὶ ταύτην καταδεξάμενον καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ V. 303
 15 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετασχόντα ἱκανὸν χρόνον οὐκ ἔν
 ἔξ ὑπαρχῆς ἀνασκευάζειν ἐπιτολήμῃσαιμι. Θαρσεῖν δὲ ἐκέλευον καὶ
 μετὰ βεβαιῆς πίστεως καὶ ἀγαθῆς ἐλπίδος τῇ μετοχῇ τῶν ἁγίων
 προσίεμαι. ὃ δὲ οὔτε πενθῶν πάντευι πέφρικέ τε τῇ τραπέζῃ
 20 ἀνέχεται. ἐπὶ ταῖς προειρημέναις φέρεται τις ἄλλη τοῦ αὐτοῦ
 περὶ βαπτίσματος ἐπιστολὴ ἔξ αὐτοῦ καὶ ἧς ἠγεῖτο παροικίας
 Ἔϋστῳ καὶ τῇ κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίᾳ προσπεφωνημένη, ἐν ἧ

4. τῶν ποδῶν G. 6. βαβάπτισται G. 9. καὶ χάριτος ex Eusebio. Vulgo ἐν χάριτος. 18. οὔτε] οὐδὲ G. 22. Ἔϋστῳ Eusebio. Vulgo Ἔϋστος.

et iam ante promotionis meae tempus, reor etiam ante B. Heraclam institutum communi societati adscriptus, cum forte lustrandorum ritibus adforet et interrogatorum responsionumque vicibus attentius aurem praebere, flens ubertim, et sortem propriam deplorans ad pedes meos procumbit, et ex animo confessus, quo ab haereticis initiatus erat, baptismum execratur; mysterium, quod vidit, in se non observasse, neque vero nunc habeat, quo in caelum oculos cum fiducia sustollat, a sacrilegis illis ritibus et verbis primum erumpere sibi visus; quare purissimam illam baptismi expiationem, iteratamque ad ecclesiam unionem nova gratia consequi postulare. Petitis annuere non quidem ausus sum, qui annosam illam cum ecclesia communionem sufficere affirmarem. Nam qui grates deo referri audivisset, qui, amen, respondisset, sacrae mensae adstitisset et ad caelestis cibi susceptionem extendisset manus et eo sumpto corporis et sanguinis domini nostri Iesu Christi diutino tempore consortium iniisset, eum ex integro renovare non praesumebam; quare bono animo esse iussum cum indubia fide et certa spe ad sacrorum perceptionem hortabar accedere. Ille modo luctibus non posito, ad mensam accedere exhorruit et in ecclesia vix inter precandum etiam rogatus consistere sustinuit. Praeter memoratas alia de baptismo eiusdem epistola ab eo pariter et ab ecclesia quam regebat Xysto Romanaeque ecclesiae nuncupata circumfertur; qua de subiecta

πρὸς Κόλλωνα τῆς ἐρήμου πολιτῶν πόλεως ἐπίσκοπον ἐξείρετον
περὶ μετανοίας γραφὴν πεποιήται· καὶ ἄλλην ἐπιστολὴν πρὸς
Ἀλεξανδρείας, καὶ ἑτέραν περὶ μαρτυρίου πρὸς Ὠριγένην, ὡς
φησιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Λαοδικεῦσι Θελυμίδρους ἐπισκοποῦντας
αὐτῶν, Ἀρμενίους τε Μερουζάνους πρόεστῶτος αὐτῶν ἐπισκο-
πῆς. ἐπειδὴν δὲ Ἐλενος Ταρσοῦ Κιλικίας ἐπίσκοπος καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ Φιρμιλιανός τε Καππαδοκίας καὶ Θεόκτιστος Παλαιστίνης
Β ἐπίσκοποι γράμμασι Διονύσιον τοῦτον ἐδυσώπουν συνελθεῖν αὐ-
τοῖς ἐν Ἀντιοχείᾳ διασκεψόμενον σὺν αὐτοῖς τὰ περὶ Νανάτου,
Φαβίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ ἄλλων τινῶν ὑποκατακλιόμε-
νων τῷ σχίσματι, δεξάμενος παρὰ Κορνηλίου ἐπισκόπου Ῥώμης
τὴν κατὰ Νανάτου ἐπιστολὴν, ἀντιγράφει αὐτῷ δηλῶν καὶ τὰς
παρακλήσεις τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν. ἀλλ' ἐκ τούτοις Φάβιος
κοιμηθέντος Δημητρίου ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καθίσταται.
Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλαις διαφόροις ἐπιστολαῖς καὶ λόγους ἐπέ-
σπουδαίως τὴν Ῥωμαίων μάλιστα ἐκκλησίαν συνιστᾷ ἐπὶ Νανά-
του ταραττομένην ἠγωνίζετο, τὸν περὶ μετανοίας κεραιῶν
ἀπανταχοῦ καὶ ὁμολοίας λόγον, ἐν οἷς καὶ διακονικὴν ἐπιστολὴν
C περὶ εἰρήνης δι' Ἰππόλυτον γράφει Ῥωμαίους, καὶ ἄλλους περὶ
V. 299 μετανοίας, τοῖς τε συμπεριφερομένοις ὁμολογηταῖς τῇ τοῦ Νανά-
του πλάνῃ ἰδίαν, καὶ δύο τοῖς ἐξ αὐτῶν ὁμολογητῶν ἀποστό-
αυτοῦ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνωθεῖσι.

3. Ἀλεξανδρείας G. 10. κατακλινομένων G. 11. σχίσματι]
Vulgo σχήματι. Correxī ex Eusebio. 15. διαφοραῖς G. 19. ἰδι-
λοῖς] ἄλλην G. 21. τοῖς P. ταῖς G. ἀποστάσειν m. ἀπόστασις G.

deus accurate percenset; aliam insuper egregiam de poenitentia ad Coenae
Hermopolitanum praesulem dedit, nec non ad Alexandrinum alteram in
idem argumentum exhortatoriam, quibus eam, quae, ut ipse testatur, de
martyrio inscribitur, ad Origenem addidit; sed et ad Laodicenos, quorum
antistes erat Thelymidres, et tandem ad Armenios, quibus Meruzanes
praecerat episcopus alias dedit. Caeterum Heleno Tarai Ciliciae praesidi
et opinione eiusdem consociis Firmiliano Cappadociae et Theocisto Pala-
estinae, ut ad ipsos Antiochiam profectus, quae de Novato sentienda forent,
discuterent, litteris compellentibus; cum iam Fabius ecclesiae Antiochensium
episcopus, cum quibusdam aliis nonnihil in schisma propenderet, acceptis
a Cornelio Romae episcopo in Novatum aliis litteris, respondet ipse, et
de solamine a viris talis obventuro reddit certioram. Interim Fabio e via
migrante, Demetrianus Antiochiae praeficitur. Dionysius autem, qui
scriptis litteris, qua sacris tractatibus editis ecclesiam Romanam a Novato
concourseam confirmare moliebatur, ac de poenitentia et concordia sermone
passim habebat; in quibus epistolam de pace Diaconicam per Hippolytum
ad Romanos scriptam, aliam item de poenitentia et ad confessores Novati
sententia circumventos dedit privatam; eiusdem demum aliae duae ad
confessores a Novato discedentes et ecclesiae donno coniunctos cir-
feruntur.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εμφς.*Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη *σφβ.*

Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσε Γάλλος καὶ Βουλουσιανός.

Ῥωμαίων εἰκοστὸς δεύτερος ἐπίσκοπος Κορνήλιος ἔτη γ'.

D

Ῥωμαίων εἰκοστὸς τρίτος ἐπίσκοπος Λούκιος ἔτη β'.

Ναυᾶτος αἰρεσιάρχης πρεσβύτερος Ῥώμης ἔγνωρξζετο.

Ἀντιοχείας τρισκαιδέκατος ἐπίσκοπος Φαβιανός ἔτη θ'.

Ἀλεξανδρείας ιδ' ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ιζ'.

Ἱεροσολύμων ιλ' ἐπίσκοπος Μαζαβάνης ἔτη κα'.

) Σκύθαι περαιωθέντες οἱ λεγόμενοι Γότθοι τὸν Ἰστρον ποτα- P. 876

μὸν ἐπὶ Δεκίῳ πλείστοι τὴν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν κατενέμοντο. οὗτοι τοὺς Μυσσοὺς φεύγοντας εἰς Νικόπολιν περιέσχον· Δέκιος δὲ ἐπελθὼν αὐτοῖς, ὡς Δέξιππος ἱστορεῖ, καὶ τρισμυρίους κτείννας ἐλαττοῦται κατὰ τὴν μάχην, ὡς καὶ τὴν Φιλιππούπολιν ἀπολέσαι ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν καὶ Θρακίας πολλοὺς ἀναιρεθῆναι. ἐπανοῦσι δὲ Σκύθαις ἐπὶ τὰ σφέτερα ὁ αὐτὸς Δέκιος ἐπιθέμενος ἀναιρεῖται ἐν Ἀβρῦτῳ, τῷ λεγομένῳ φόρῳ Θεμβρωνίῳ, σὺν τῷ παιδί διὰ νυκτὸς ὁ θεομάχος. οἱ τε Σκύθαι μετὰ πλείστων αἰχμαλώτων καὶ λαφύρων ἐπανέρχονται. καὶ τὰ στρατόπεδα βασιλεῖα Βπάλοι τινα γενόμενον ὑπατον Γάλλον ἀναγορεύουσιν ἄμα Βουλουσιανῷ τῷ Δεκίῳ παιδί· οἱ καὶ βασιλεύουσι, κατὰ Δέξιππον, μῆ-

8. Βολλουσιανός G. 5. Λούκιος AP. Δόγμιος G. 11. κλειστοὶ P. κλειστοὶς G. τὴν A. τῶν G. 14. φιλικόπολιν G. 20. Vulgo Βουλουσιανῶ. Correxit Scaliger p. 85. 21. τῷ τοῦ G.

ANNI MUNDI 5746.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 246.

Romanorum Imperator 25 Gallus una cum Volusiano.

Romanorum episcopus 22 Cornelius annis 8.

Romanorum episcopus 23 Lucius annis 2.

Novatus presbyter haeresiarcha Romae agnoscatur.

Antiochiae episcopus 13 Fabianus annis 9.

Alexandriae episcopus 14 Dionysius annis 17.

Hierosolymorum episcopus 37 Mazabanes annis 21.

Scythae, qui et Gotthi, Istro traiecto, Romanum impetium sub Decio depopulantur. Hi Mysos Nicopolin se recipientes obsident. Decius, ita referente Dexippo, illos ex improvise adortus ad tria millia prosternit, e praelio licet inferior Philippopoli capta exierit Thracasque plurimi in certamine perierint. Scythas porro in provinciam se referentes ad Abrytum urbem, Terebronii Forum dictam, dei hostis Decius insequens, una cum illo noctu trucidatur. Scythae captivis abductis, supellectilibusque immensae copiae compotes facti lares patrios repetunt. Gallum quendam exconsuem et cum eo Volusianum Decii filium milites salutant Imperatorem. Isti, Dexippo teste, mensibus octodecim, iuxta nonnullos annis tribus, ex alio-

Georg. Syncellus. I.

Ἐκ τῆς Διονυσίου πρὸς Φάβιον ἐπιστολῆς κατὰ Νουάτου.

Ἐν δέ σοι τοῦτο παράδειγμα παρ' ἡμῖν συμβεβηκὸς ἐκδήσομαι· Σαραπίων τις ἦν παρ' ἡμῖν πιστὸς, γέρον ἄμεμπτος μὲν τὸν πολὺν διαβιώσας χρόνον, ἐν δὲ τῷ πειρασμῷ πεσὼν οὗτος, πολλάκις ἰδεῖτο καὶ οὐδεὶς προσεῖχεν αὐτῷ· καὶ γὰρ ἐτεθύκει.

- P. 374 ἐν νόσῳ δὲ γενόμενος τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἄφωνος καὶ ἀναίσθητος διετέλεισε. βραχὺ δὲ ἀνασφῆλας τῇ τετάρτῃ προσεκαλέσατο τὸν θυγατριδοῦν. καὶ μέχρι τίνος, φησὶν, ὃ τέκνον με κατέχει; δέομαι σπεύσατε καὶ με θᾶττον ἀπολύσατε, τῶν πρεσβυτέρων μοί τινα κάλεσον· καὶ ταῦτα εἰπὼν πάλιν ἦν ἄφωνος. ἔδραμεν ὁ 10 παῖς ἐπὶ τὸν πρεσβύτερον. νῦν δὲ ἦν κάκεινος ἡσθῆναι. ἀφικνῆσθαι μὲν οὐκ ἠδυνήθη. ἐντολῆς δὲ ὑπ' ἐμοῦ δεδομένης τοῖς ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου, εἰ δέοιντο, καὶ μάλιστα εἰ καὶ πρότερον ἰκετεύσαντες τύχοιεν ἀφιεσθαι, ἵν' εὐέλπιδες ἀπαλλάττω-
- Bται, βραχὺ τῆς εὐχαριστίας ἔδωκε τῷ παιδαριῷ, ἀποβρῆξαι 15 λέύσας καὶ τῷ πρεσβύτῃ κατὰ τοῦ στόματος ἐπιστάξαι. ἐπατήσεν
- V. 298 ὁ παῖς φέρων. ἐγγύς τε γενομένῳ τῷ παιδί πρὶν τοῦ εἰσελθεῖν ἀνελέγκας πάλιν ὁ Σαραπίων, ἤκεις, ἔφη, τέκνον; καὶ ὁ μὲν πρεσβύτερος ἐλθεῖν οὐκ ἠδυνήθη· σὺ δὲποίησον τυχεῶς τὸ προ-
- τυχθὲν, καὶ ἀπαλλάττομαι. ἀπέβρεξεν ὁ παῖς καὶ ἕμα ἐνέχει τῷ 20 στόματι, καὶ μικρὸν ἐκεῖνο καταβροχθίσας εὐθὺς ἀπέδωκε τὸ

1] Cap. 44. 8. γέρον om. G. 15. βραχὺ τῆς] βραχὺ τῆ G. 21. καταβροχθίσας ex Eusebio. Vulgo κατὰ βροχθίσας.

Ex epistola Dionysii ad Fabium adversus Novatum.

Unum hoc exemplum apud nos visum narrabo. Serapion eiusdem nobiscum fidei consors, plures vitas annos summa cum integritate verus, ingruente persecutionis procella lapsus, pacem deinde precatus, a nemine, quippe qui immolasset, admittebatur. Morbo postmodum correptus continuis tribus diebus vocis sensusque expertus iacebat. Vigibus autem circa diem quartum resumptis nepotem arcessit; et, usquequo, ait, fili mi, me detinetis? Festiaste, precor, et quantociens me dimitte. Presbyterum aliquem huc advoca. Paucis ita loquuto usus loquelae rursus adimitur. Ad presbyterum puer se confert. Profunda nox incumberebat; presbyter infractus, convenire non potuit. Lege tamen a me posita iam et vita migraturos, si opus haberent, atque instantius petissent, dato viatico dimitti, ut spe bona firmati decederent; modicam eucharistiae particulam puello tradit presbyter et liquore prius madefactam in senioris os infundere praecipit. Redit itaque puer perlata secum sacramenti particula; eisdemque foribus iam proximo, nondum tamen pedem in domum inferenti, derrepente sensu reparato: „venisti,” inquit, „fili”; presbyter licet venire non poterit; tamen, quod iniunctum est, exsequere, mox quiete decedam. Madefacit puer particulam et confestim in os immisit. Ille sensus deglutitum, nulla mora reddidit animam. Annon liquet ad horam illam vitam viro

πνεῦμα. ἄρ' οὐκ ἐναργῶς διειρηθήθη καὶ παρέμεινεν ἕως λυθῆι,
καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐξαλειφθείσης ἐπὶ πολλοῖς οἷς ἔπραξε καλοῖς
ὁμολογηθῆναι δυναθῆι;

Ἐπίστευτε δὲ αὐτῷ Ναυατιανῷ πρὸς λέξιν ὧδέ πως· Διονύ-
βσιος Ναυατιανῷ ἀδελφῷ χαίρειν. εἰ ἄκων, ὡς φῆς, ἤχθης,
δελξεις, ἐὰν ἀναχωρήσης ἐκόν. ἔδει μὲν γὰρ καὶ πᾶν ὁτιοῦν
παθεῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ διακόψαι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἦν
οὐκ ἀδοξότερα τῆς ἔνεκεν τοῦ μὴ εἰδωλολατρεῖσθαι γενομένης ἢ
ἔνεκεν τοῦ μὴ σχίσαι μαρτυρία· κατ' ἐμὲ δὲ καὶ μεῖζων. ἐκεῖ μὲν
10 γὰρ ὑπὲρ μιᾶς τις τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ ὅλης τῆς
ἐκκλησίας μαρτυρεῖ. καὶ νῦν δὲ εἰ πείσαι σε εἰ βιάσαιο τοὺς ἀδελ-
φοὺς εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν, μεῖζον ἔσται σοι τοῦ σφάλματος τὸ Δ
κατόρθωμα, καὶ τὸ μὲν οὐ λογισθήσεται, τὸ δὲ ἐπαινεθήσεται.
εἰ δὲ ἀπειθούτων ἀδυνατοῖς, σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν.
5 ἔρρωσθαί σε ἐχόμενον τῆς εἰρήνης ἐν κυρίῳ εὐχομαι. Θανμασίως
διὰ βραχέων μὲν λόγων, συνεκτικωτάτων δὲ ἔνοιῶν ὁ Θεῖος
Διονύσιος πᾶσαν πανουργίαν ἀπέκλεισε τῷ Ναυάτῳ πρόβασιν αἰ-
τιωμένῃ τὴν τῶν ἀδελφῶν ἔνστασιν καὶ οὐ τὴν ἰδίαν θρασύτητα,
τῆς κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίας ἀπόσχισιν. ἀλλὰ καὶ τοῖς κατ' Αἴ-
) γυπτον ὁ αὐτὸς ἱερώτατος γράφει Διονύσιος περὶ μετανοίας καὶ P. 375
τῆς τῶν ἐν τῷ διωγμῷ παραπεσόντων ἀποδοχῆς μετὰ τὴν ἐπι-
στροφήν τὰς τῶν παραπτωμάτων τάξεις ἄριστα διεξελθῶν, καὶ

8. τοῦ μὴ εἰδ.] τοῦ om. G. 9. μαρτυρία ex Eusebio. Vulgo μαρ-
τυρίαν. 20. Διονύσιος om. G. 21. ἐπιστροφήν] ἀποστροφήν G.

conservatam, ac tam diu remansisse inter vivos, donec in pace dimitteretur
et abstersa peccati labe bonorum operum mercedem accepturus fidem
denuo profiteretur?

Novato porro eidem haec verbis totidem Dionysius scripsit. Novato
fratri salutem. Invitum, ut ais, a nobis abductum, si sponte redieris,
declarabis. Oportuerat sane quodvis aliud incommodum potius pati, quam
discidiis dei ecclesias deturpare; neque vero eo quod iam latam, ne idolis
offerretur sacrificium, aliud, ne dividatur ecclesia, perferendum marty-
rium minorem apud me promeretur laudem; quin immo, me iudice, maio-
rem etiam expetit. Illic namque in unius animae suae commodum, hic pro
ecclesia universa tormenta sustinet. Nunc certe si suaseris, vel etiam
fratres vi adegeris, ut in concordiam redeant, culpam admissam correctio
operabit; et illa quidem non imputabitur; neque haec laude sua privata
opererit. Si contumaces in salutem evincere nequeas, ipse tuam animam
servato. Te, si pacem amplectaris, in domino valere opto. Paucis qui-
em verbis et sententiis crebro rationum acumine instructis omnem fraudis
facilitatem Novato fratrum urgentem instantiam, non contumaciam, quae
divisionis ab ecclesia Romana causa fuit, propriam praetendenti divinus
Dionysius interclusit. Quin etiam ad eos qui erant in Aegypto sacerrimus
Iem Dionysius scribit epistolae de poenitentia et lapsis, deque lapsis iisdem
persecutione post conversionem recipiendis, qua cunctos criminum gra-

πρὸς Κόλλωνα τῆς ἐρήμου πολιτῶν πόλεως ἐπίσκοπον ἐξείρετον
 περὶ μετανοίας γραφὴν πεποιήται· καὶ ἄλλην ἐπιστορευτικὴν πρὸς
 Ἀλεξανδρέας, καὶ ἑτέραν περὶ μαρτυρίου πρὸς Ὠριγένην, ὡς
 φησιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Λαοδικεῦσι Θελυμιδρους ἐπισκοποῦντας
 αὐτῶν, Ἀρμενίοις τε Μερουζάνους πρόεστῶτος αὐτῶν ἐπισκο-
 πῆς. ἐπειδὴν δὲ Ἐλενος Ταρσοῦ Κιλικίας ἐπίσκοπος καὶ οἱ σὺν
 αὐτῷ Φιρμιλιανός τε Καππαδοκίας καὶ Θεόκτιστος Παλαιστίνης
 B ἐπίσκοποι γράμμασι Διονύσιον τοῦτον ἐδυσώπουον συνελθεῖν αὐ-
 τοῖς ἐν Ἀντιοχείᾳ διασκευόμενον σὺν αὐτοῖς τὰ περὶ Ναυάτου,
 Φαβίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ ἄλλων τινῶν ὑποκατακλινομέ-
 νων τῷ σχίσματι, δεξιόμενος παρὰ Κορηθίου ἐπισκόπου Ῥώμης
 τὴν κατὰ Ναυάτου ἐπιστολὴν, ἀντιγράφει αὐτῷ δηλῶν καὶ τὰς
 παρακλήσεις τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν. ἀλλ' ἐκ τούτοις Φαβίου
 κοιμηθέντος Δημητριάδος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας καθίσταται.
 Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλαις διαφόροις ἐπιστολαῖς καὶ λόγοις ἱερῶς
 σπουδαίως τὴν Ῥωμαίων μάλιστα ἐκκλησίαν συνιστῶν ἐπὶ Ναυά-
 του ταραττομένην ἠγωνίζετο, τὸν περὶ μετανοίας πρεσβύτου
 ἀπανταχοῦ καὶ ὁμονοίας λόγον, ἐν οἷς καὶ διακονικὴν ἐπιστολὴν
 C περὶ εἰρήνης δι' Ἰππόλυτον γράφει Ῥωμαίοις, καὶ ἄλλους περὶ
 V. 299 μετανοίας, τοῖς τε συμπεριφερομένοις ὁμολογηταῖς τῆ τοῦ Ναυά-
 του πλάνῃ ἰδίαν, καὶ δύο τοῖς ἐξ αὐτῶν ὁμολογητῶν ἀποστῶσι
 αὐτοῦ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνωθεῖσι.

3. Ἀλεξανδρείας G. 10. κατακλινομένων G. 11. σχίσματι
 Vulgo σχήματι. Correxī ex Eusebio. 15. διαφοραῖς G. 19. ἄ-
 λωις] ἄλλην G. 21. τοῖς P. ταῖς G. ἀποστῶσιν m. ἀποστῶσιν G.

das accurate percenset; aliam insuper egregiam de poenitentia ad Coenon
 Hermopolitanum praesulem dedit, nec non ad Alexandrinos alteram in
 idem argumentum exhortatoriam, quibus eam, quae, ut ipse testatur, de
 martyrio inscribitur, ad Origenem addidit; sed et ad Laodicenos, quorum
 antistes erat Thelymidres, et tandem ad Armenios, quibus Metuzanes
 praerat episcopus alias dedit. Caeterum Heleno Tarsi Ciliciae praesuli
 et epiaionis eiusdem consciis Firmiliano Cappadociae et Theocisto Pala-
 stinae, ut ad ipsos Antiochiam profectus, quae de Novato sentienda forent,
 discuterent, litteris compellentibus; cum iam Fabius ecclesiae Antiochenae
 episcopus, cum quibusdam aliis nonnihil in schisma propenderet, acceptis
 a Cornelio Romae episcopo in Novatum aliis litteris, responderet ipse, et
 de solamine a viris talis obventuro reddidit certiorum. Interim Fabio e via
 migrante, Demetrianus Antiochiae praeficitur. Dionysius autem, qui
 scriptis litteris, qua sacris tractatibus editis ecclesiam Romanam a Novato
 concussam confirmare moliebatur, ac de poenitentia et concordia scripturas
 passim habebat; in quibus epistolam de pace Diaconicam per Hippolytum
 ad Romanos scriptam, aliam item de poenitentia et ad confessores Novati
 sententia circumventos dedit privatam; eiusdem demum aliae dante et
 confessores a Novato discedentes et ecclesiae denuo coniunctos circum-
 feruntur.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *εφμς'.*Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη *σφβ.*

- Ῥωμαίων κ' ἐβασίλευσε Γάλλος καὶ Βουλουσιανός.
 Ῥωμαίων εἰκοστὸς δεύτερος ἐπίσκοπος Κορνήλιος ἔτη γ'. D
 5 Ῥωμαίων εἰκοστὸς τρίτος ἐπίσκοπος Λούκιος ἔτη β'.
 Ναυᾶτος αἰρεσιάρχης πρεσβύτερος Ῥώμης ἠγνωρίζετο.
 Ἀντιοχείας τρισκαίδεκατος ἐπίσκοπος Φαβιανὸς ἔτη θ'.
 Ἀλεξανδρείας ιδ' ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ιζ'.
 Ἱεροσολύμων ις' ἐπίσκοπος Μαζαβάνης ἔτη κα'.
- 10 Σκύθαι περαιωθέντες οἱ λεγόμενοι Γότθοι τὸν Ἰστρον ποτα- P. 876
 μὸν ἐπὶ Δεκίῳ πλείστοι τὴν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν κατενέμοντο.
 οὗτοι τοὺς Μυσοὺς φεύγοντας εἰς Νικόπολιν περιέσχον· Δέκιος
 δὲ ἐπελθὼν αὐτοῖς, ὡς Δέξιππος ἱστορεῖ, καὶ τρισμυρίους κτε-
 νας ἐλαττοῦται κατὰ τὴν μάχην, ὡς καὶ τὴν Φιλιππούπολιν ἀπο-
 15 λέσαι ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν καὶ Θραῖκας πολλοὺς ἀναιρεθῆναι.
 ἐπανιοῦσι δὲ Σκύθαι ἐπὶ τὰ σφέτερα ὃ αὐτὸς Δέκιος ἐπιθέμενος
 ἀναιρεῖται ἐν Ἀβρότῳ, τῷ λεγομένῳ φόρῳ Θεμβρωνίῳ, σὺν τῷ
 παιδί διὰ νυκτὸς ὃ θεομάχος. οἱ τε Σκύθαι μετὰ πλείστων αἰχμα-
 λώτων καὶ λαφύρων ἐπανερχονται. καὶ τὰ στρατόπεδα βασιλεία B
 20 πάλαι τινα γεγόμενον ὑπατον Γάλλον ἀναγορευούσιν ἅμα Βουλου-
 σιανῶ τῷ Δεκίῳ παιδί· οἱ καὶ βασιλεύουσι, κατὰ Δέξιππον, μῆ-
 3. Βολλουσιανὸς G. 5. Λούκιος AP. Λόγκιος G. 11. πλεί-
 στος P. κλείστοις G. τὴν A. τῶν G. 14. φιλιππόπολιν G.
 20. Vulgo Βουλουσιανού. Correxist Scaliger p. 85. 21. τῷ
 τοῦ G.

ANNI MUNDI 5746.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 246.

- Romanorum Imperator 25 Gallus una cum Volusiano.
 Romanorum episcopus 22 Cornelius annis 3.
 Romanorum episcopus 23 Lucius annis 2.
 Novatus presbyter haeresiarcha Romae agnoscebatur.
 Antiochiae episcopus 13 Fabianus annis 9.
 Alexandriae episcopus 14 Dionysius annis 17.
 Hierosolymorum episcopus 37 Mazabanes annis 21.
 Scythae, qui et Gotthi, Istro trajecto, Romanum imperium sub Decio
 depopulantur. Hi Mysos Nicopolin se recipientes obsident. Decius, ita
 referente Dexippo, illos ex improvise adortus ad tria millia prosternit, e
 praelio licet inferior Philippopoli capta exierit Thracisque plurimi in cer-
 tamine perierint. Scythas porro in provinciam se referentes ad Abyrtum
 urbem, Terebronii Forum dictam, dei hostis Decius insequens, una cum
 filio noctu trucidatur. Scythae captivis abductis, supellectilibusque immensae
 copiae compotes facti lares patrios repetunt. Gallum quendam exconsu-
 lem et cum eo Volusianum Decii filium milites salutant Imperatorem. Isti,
 Dexippo teste, mensibus octodecim, iuxta nonnullos annis tribus, ex alio
 Georg. Syncellus. I.

νας ιη', πράξαντες οὐδὲν ἀξιόλογον· κατὰ δὲ ἄλλους τινὰς ἔτη γ', καὶ καθ' ἑτέρονς ἔτη β'. ἐσφάγησάν τε προδοθέντες ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐν ἀγορῇ Φλαμενίου τῆς αὐτῆς κακοτροπίας ἐχόμενοι τῷ Δεκίῳ, ὡς πού φησιν ὁ μακάριος Ἀλεξανδρείας ἐπισκοπος Διονύσιος Ἐρμαμιωνῆ γράφων περὶ τοῦ Γάλλου. ἀλλ' οὐδέ⁵ ἐκεῖνος ἔγνω τὸ Δεκίου κακὸν, οὐδὲ προεσκόπησε τίποτε ἐκεῖνος Ἐσφηλεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν αὐτὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ γενόμενον ἔπαισε λίθον· ὃς εὐφραινομένης αὐτῷ τῆς βασιλείας καὶ κατὰ νοῦν χωροῦντων τῶν πραγμάτων καὶ τοὺς ἱεροὺς ἄνδρας τοὺς περὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ καὶ τῆς ὑγίειας προσβέοντας πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν ἤλασεν. οὐκοῦν σὺν ἐκεῖνοις ἐδίωξε καὶ τὰς ἐπὶ αὐτοῦ προσευχάς.

Τούτοις τοῖς χρόνοις ὁ μέγας καὶ θαυματουργὸς Γρηγόριος ἐν τελειότητι τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας διελμυπεν, οὗ μνήμην ἀρμόζουσαν ὁ Καισάριος Εὐσέβιος οὐκ οἶδα τίνας ἕνεκα, καί¹⁵ περ' Ἄρριγένους τοῦ δυσσεβοῦς ἀλόγοις ἐνδιατριψας ἐγκωμίαις, οὗ πεποιήται, τοῦ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἐξηγουμένου Θεοῦ τε Δλόγοις καὶ τέρασιν ἐξαστράπτοντος, ὡς καὶ αὐτοῖς διμυσοι προστάττειν οἷά τισιν ἀνδραπόδοις, διὰ πολλῆν πρὸς Θεὸν παρησῖαν καὶ βίου καὶ λόγου καθαρότητα. νομίζω δὲ τὸν Εὐσέβιον τὸ τῆς²⁰ Θείας ἀρετῆς τοῦ θαυματουργοῦ καὶ Θεοφόρου Γρηγορίου μέγθος σιωπῆσαι διὰ τὸ πανταχοῦ τῶν δογμάτων ἀκέραιον καὶ ἀλλότριον τῶν Ἄρριγένους ληρημάτων καὶ τῶν Ἀρείου βλασφημιῶν, οἷς Εὐσέβιος ἐλείψθητο.

5. Διονύσιος om. G. 16. οὐδὲ ποιεῖται G.

rum calculus, duobus, nullo quod laudem sibi conciliat, facinore edito, simul imperarunt; quin immo iisdem, quibus Decius, flagitiis inhaerentes, a propriis copiis proditi in Foro Flamini occiduntur, ut de Gallo ad Hermammoneum beatus Dionysius Alexandriae praesul scriptum reliquit. Sed neque Decii fortunam adversam ipse perpendit, nec in quo peccarat, advertit; quin etiam in subiectum oculis lapidem eundem offendit; Romanas quippe rei publicae gratus et rerum successu laetus, sacros viros de pace et salute interpellantes ad deum transmisit et una cum illis pro se oblatas preces avertit.

Hac aetate magnus et miraculorum patrator Gregorius Christianae philosophiae perfectione splendebat, quo dignam memoriam Caesariensis Eusebii, (cuius tamen causa ignotum hactenus), putidis licet et a ratione alienis impii Origenis laudibus immoretur, nullam facit; eius, inquam, cuius nomen per orbem universum auditur, quique divinis verbis prodigiisque adeo claruit, ut ex ea quam habuit in deum fiducia, morumque ac sermonum puritate, daemonibus ipsis tanquam mancipiis imperarit. Eusebium autem Thaumaturgi deiferique patris Gregorii divinas virtutes silentio praeteriisse arbitror, propter incerta passim et a fide avera Origenis deliria et Arii, qua Eusebius erat infectus, blasphemam sententiam.

Ὁ αὐτὸς Εὐσέβιος καὶ τὸ Κυπριανοῦ τοῦ μεγάλου Καρθα- V. 300
 γήνης τῆς κατὰ Λιβύην ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος σεσίγηκε μαρ-
 τύριον κατὰ Γάλλον καὶ Βουλουσιανὸν, εἰσάγων αὐτὸν περιεῖναι
 τῷ βίῳ καὶ τὴν ἐν Καρθαγένῃ σύνοδον συστησάμενον κατὰ τῶν
 5 μὴ δεχομένων τινὰς τῶν ἐξ αἱρέσεων ἀναβαπτίζεσθαι, παλαιοῦ,
 φησὶν, ἔθους κεκρατηκότος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μόνῃ τῇ διὰ τῶν
 χειρῶν ἐπιθέσει τούτους καθάριεν καὶ εἰχῆ. ὁ δὲ γε θεολογικῶ- P. 877
 τας Γρηγόριος ὁ Ναζιανζοῦ ἐν τῷ εἰς Κυπριανὸν λόγῳ κατὰ
 Λέκιον φησιν αὐτὸν τελεωθῆναι.

10 Κατὰ τὸν Γάλλου χρόνον ἑβδομηκοστὸν ἄγοντα ἔτος λέγει
 τεθνήσκει τὸν Ὀριγένην Εὐσέβιος, προστεθεικότα δηλονότι τὸν
 ψυχικὸν θάνατον τοῖς ἀσεβείαις δόγμασι.

Πρῶτον Κυπριανῶ δογματίσαντι διὰ λουτροῦ τινὰς τῶν ἐξ
 αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας ἀποκαθαίρεσθαι Στέφανος μετὰ Λού-
 15 κιον τῶν Ῥωμαίων διέπων θρόνον ἀντέπεσεν, ὡς νεώτερόν τι
 παρὰ τὴν κρατήσασαν καινοτομοῦντι συνήθειαν. Στεφάνῳ τού- B
 τῳ Ῥώμης ἐπισκόπῳ τὴν πρώτην περὶ βαπτίσματος ὁ μέγας ἐπι-
 στέλλει Διονύσιος, καὶ αὐτίς περὶ τοῦ κατὰ Κυπριανὸν δόγμα-
 τος παραίνει πλείστα γράφων, τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν εἰρη-
 20 νεουσῶν ἐκ τῆς Ναυάτου δυσχερείας, καὶ αὐτὸν εἰρηνεύειν, οὐ-
 τως γράφων ἐξῆς.

1. Εὐσέβιος] *Histor. eccles.* VII, 8. τὸ P. τῷ G. τοῦ μεγά-
 λου Κυπριανοῦ G. 2. μάρτυριον P. μυστήριον G. 5. τινὰς
 τῶν τῶν om. G. 6. φησὶν om. G. 10. τὸν] τς m. 11. Εὐ-
 σέβιος] VII, 1. 12. τοῖς] τῆς G. 13. Πρῶτον] πρώτῳ Barber.
 17. τῆς Ῥώμης G. 20. οὕτω G.

Eusebius idem magni Cypriani Carthaginensis in Africa episcopi et
 martyris, testimonium sub Gallo et Volusiano editum tacuit, diutiusque
 superstitem refert et Carthaginensem synodum adversus eos qui quosdam
 ex haeresi ad ecclesiam accedentes baptizari prohiberent, et retentam
 hactenus antiquam consuetudinem, qua non baptismi iteratione, sed sola
 manuum impositione et orationibus expiandos censerent, eius auctoritate
 convocatam assertit. Verum Gregorius Nazianzi praesul theologia sciencia
 reliquos superans Decii aetate martyrio consummatum scribit edito de
 laudibus eius opusculo.

Origenem annum agentem septuagesimum sub Gallo diem ultimum
 obiisse ponit Eusebius, quo tempore animae mortem impietatis dogmatibus
 adiunxit.

Cypriano inter primos defendenti quosdam ex haeresi conversos sacro
 baptismi ritu lustrandos Stephanus post Lucium Romanam sedem mode-
 randam consequutus, ceu praeter receptam ab antiquo consuetudinem no-
 vum aliquid inducere molienti constanter se opposuit. Eidem Stephano
 Romanae urbis episcopo magnus Dionysius primam de baptismo scribit
 epistolam; rursusque circa Cypriani sententiam, data post Novati pro-
 cellas ecclesiis quibusdam pace, prolixius hortatus edisserit, ipsumque ut
 pacem agat, in hunc modum admonet.

Ἐκ τῆς Διονυσίου ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος πρὸς Στέφανον ἐπίσκοπον Ῥώμης παραινετική.

C Ἰσθι οὖν ἀδελφεὲ ὅτι ἦνῶνται πᾶσαι αἱ πρότερον διεσχισμέναι κατὰ τε τὴν ἀνατολὴν ἐκκλησίαι καὶ ἔτι προσωτέρω, καὶ πάντες εἰσὶν ὁμόφρονες οἱ πανταχοῦ προεστῶτες, χαίροντες καὶ ὑπερβολὴν ἐπὶ τῇ παρὰ προσδοκίαν εἰρήνῃ γενόμενῃ. Δημητρίου ἐν Ἀντιοχείᾳ, Θεόκτιστος ἐν Καισαρείᾳ, Μαζαβάνης ἐν Αἰλίᾳ, Μαρίνος ἐν Τύρῳ κοιμηθέντος Ἀλεξάνδρου, Ἡλιόδωρος ἐν Λαοδικείᾳ ἀναπαυσάμενον Θηλυμίδρου, Ἐλενος ἐν Τάρσῳ, καὶ πᾶσαι αἱ τῆς Κιλικίας ἐκκλησίαι, Φιρμιλιανὸς καὶ πᾶσα Κυπριαδοκία· τοὺς γὰρ περιφανιστέρους μόνους τῶν ἐπισκόπων ὠνόμασα, ἵνα μήτε μήκος τῇ ἐπιστολῇ μήτε βῆρος ἔσῃ τῷ λόγῳ. αἱ μέντοι Συρίας ὅλαι καὶ ἡ Ἀραβία οἷς ἐπαρτιῶν ἐκάστοτε καὶ οἷς ἐπεστελάτε τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ συνέλοιτι ἐπιεὶν ἀγαλλιωῦνται πᾶσαι πανταχοῦ τῇ ὁμοιοῖα καὶ φιλαδέλφειᾳ δοξάζοντες τὸν θεόν. ταῦτα μὲν ὁ Διονύσιος οὖσιν ἔπει προστίει Στεφάνῳ τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης καὶ τελευταίαν γράφει καὶ ἄλλα τοῖτοῖς ὁμοια κατεννάζων πρὸς εἰρήνην.

Ἐνίστω δὲ μετὰ Στέφανον τὸν θρόνον διαδεξαμένη ἐπίσκοπον ἐπιστολὴν ὁ αὐτὸς Διονύσιος γράφει, ἐν ἣ τὴν γράμην Στ-8

8. Ἰσθι ex Eusebio VII, 5. Vulgo *Ἡσθην*. 4. προσείπε Barber. Vulgo *παραινετική*. 8. μαρίνος A. *Μαρινάιος* G. 9. Vulgo *Θηλυμίδρου*. 15. τῇ τε A. 18. *κατεννάζων* A.

Ex Dionysii epistola de baptismo ad Stephanum Romae episcopum exhortatio.

Scias insuper, frater, divisas hucusque ab invicem orientis ecclesias in concordiam rediisse; eoque laetitia crescit amplior, quo cuncti ecclesiarum praefecti unanimes esse dignoscuntur et data praeter expectationem pace supra modum gratulari. In his sunt Demetrianus Antiochias, Thectistus Caesareae, Mazabanes Aelias, Marinius post Alexandri obitum Tyi, Heliodorus translato Thelymidre Laodiceae, Helenus Tarsi episcopi; omnes pariter Ciliciae ecclesiae, Firmilianus et Cappadocia cuncta, (soles namque illustriores episcoporum nominatos volui, ne litteris prolixitatem vel aedam sermonibus molestiam), Syriae deinde civitates cunctas et Arabia, quas quotidie studio vestro fovetis et ad quas litteras etiam deducis; Mesopotamia quoque, Pontus et Bithynia et, ut verbo complectar, omnes ubique summo gaudio collaetantur et pro reparata concordiae fraternae dilectione gloriam deo reddunt. Haec sane et his similia Dionysius pater suus ad Stephanum annis iam duobus Romanam ecclesiam moderantem et deinde passione coronatum scripsit.

Ad Xystum autem post Stephani obitum praesulis dignitatem suscepit secundam Dionysius idem misit epistolam, qua non Stephani sed

φάνου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων περὶ τῆς αὐτοῦ Στεφάνου γνώ-
μης ἐπικρῖσιν δηλοῖ λέγων·

Τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς P. 878
Ἐκτύτου δευτέρας ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος. V. 301

5 Ἐπεστάλκει μὲν οὖν πρότερον καὶ περὶ Ἑλένου καὶ περὶ Φιρ-
μιλιανοῦ καὶ πάντων τῶν τε ἀπὸ Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας καὶ
δηλονότι Γαλατίας καὶ πάντων τῶν ἐξῆς ὁμορροούντων, ὡς οὐδὲ
ἐκεῖνοι κοινωνήσων διὰ τὴν αὐτὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἕπειδὴ τοὺς
αἰρετικῶδες, φησὶν, ἀναβαπτίζουσι. καὶ σκόπει τὸ μέγεθος τοῦ
10 πράγματος. ὄντως γὰρ δόγματα περὶ τούτου γέγονεν ἐν ταῖς με-
γίσταις τῶν ἐπισκόπων συνόδοις, ὡς πυνθάνομαι, ὥστε τοὺς B
προσιόντας ἐξ αἰρέσεων προκατηχηθέντας, εἶτα ἀπολούεσθαι καὶ
ἀνακαθαίρεσθαι τὸν τῆς παλαιᾶς καὶ ἀκαθάρτου ζύμης ῥύπον.
καὶ περὶ τοῦ Ναυάτου πάντων δέδομενος ἐπέστειλα· καὶ μεθ' ἔτε-
15 ρα· καὶ τοῖς ἀγαπητοῖς δὲ ἡμῶν καὶ συμπρεσβυτέροις Διονυσίῳ
καὶ Φιλήμονι συμψήφοις πρότερον Στεφάνῳ γενομένοις, καὶ πε-
ρὶ τῶν αὐτῶν μοι γράφουσι, πρότερον μὲν ὄλγα, καὶ νῦν δὲ
διὰ πλειόνων ἐπέστειλα. τούτοις ἐπάγει καὶ περὶ τῶν κατὰ Σα-
βέλλιον τὸν κατὰ Λιβύην αἰρετικῶν ταῦτα. περὶ τοῦ νῦν κινή-
20 θέντος ἐν τῇ Πτολεμαίδι τῆς Πενταπόλεως δόγματος οὕτως ἀσε-

5. ἐπεστάλκει Α. πρότερον καὶ] καὶ om. G. 7. ὁμορροούντων Α.
ὁμοφροονόντων G. 10. ὄντως P. οὕτω G. 15. καὶ τοῖς συμ-
πρεσβυτέροις G. 17. καὶ νῦν δὲ] καὶ om. G.

sensum, verum etiam reliquorum episcoporum de Stephano iudicium mani-
festat, dicens.

Ex Dionysii eiusdem Alexandrini episcopi epistola secunda de
baptismate ad Xystum.

De Heleno, deque Firmiliano, tum de aliis Ciliciae, Cappadociae,
adde et Galatae episcopis et aliis cunctis sententiam istam deinceps secta-
tis iam scripserat, qua de causa nullam se cum eis communionem habere,
qui ex haererei conversos denuo baptizent, testatur. Rei vero magnitu-
dinem attendas velim. In celebrioribus enim episcoporum conciliis, prout
mihi nunciatum est, edita decreta percepi; uti qui abiecta haereses impie-
tate ad nos accedunt, Christianis fidei rudimentis primum imbuantur, tum
baptismi aquis loti veteris et immundi fermenti sordibus expientur. Et
Novati quidem occasione precibus aequae ac scriptis cunctos sollicitavi.
Praemissis adiungit. Sane ad dilectos nostros compresbyteros Dionysium
et Philemonem Stephano primitus assentientes, et paucis primum, nunc
vero prolixius scripto mecum tractantes, litteras dedi. De Sabellio deinde
novas opiniones circa Libyae regionem disseminante subnectit. De recen-
tiore sententia Ptolemaide Pentapoleos suborta, impia penitus, blasphe-

Ἐβουδς καὶ βλασφημίαν πολλὴν ἔχοντας, περὶ τε τοῦ παντοκράτο-
ρος Θεοῦ πατρὸς καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπιστίας
τε πολλὴν περὶ τοῦ μονογενοῦς παιδὸς αὐτοῦ καὶ πρωτοτόκου
πάσης κτίσεως τοῦ ἐνανθρωπήσαντος λόγου, εἰς ἀναισθησίαν δὲ
τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐλθόντων ἐκατέρωθεν πρὸς ἐμοῦ καὶ τῶν
γραμμάτων καὶ τῶν διαλεξιμένων ἐπέσειλά τινα, ὡς ἡδυνήθη
παρασχόντος τοῦ Θεοῦ διδασκαλικώτερον ὑφηγούμενος, ὡς τὸ
ἀντίγραφον ἐπεμψά σοι. ταῦτα ἐν τῷ δευτέρῳ διεξελθὼν περὶ βα-
πτίσματος λόγῳ πρὸς Ἐύστον ὁ θεῖος Διονύσιος θαναμαστὴν τινε
θεοπτικὴν ἐν τῷ τρίτῳ περὶ βαπτίσματος διέξιμι, πρὸς Φιλήμο-
να πρεσβύτερον Ῥώμης γράφων.

Ἐκ τοῦ πρὸς Φιλήμονα πρεσβύτερον Ῥώμης τρίτου λόγου
περὶ βαπτίσματος Διονυσίου Ἀλεξανδρέως καὶ τῆς κατ'
αὐτὸν ὁράσεως.

Ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς συντάγμασι καὶ ταῖς παραδόσεσι τῶν αἰρε-
τικῶν ἐνέτυχον, χαλκῶν μὲν μου πρὸς ὄλλων τῆν ψυχὴν ταῖς
παμμιάροις αὐτῶν ἐνθυμήσειν, ὄνησιν δὲ ταύτην ἀπ' αὐτῶν
λαμβάνων, τὸ ἐξελέχειν αὐτοὺς παρ' ἐμαυτῷ καὶ πολλῷ πλὴν
P. 379 βδελύττεσθαι. καὶ δὴ τινος ἀδελφοῦ πρεσβυτέρων ἀπίστουτος
καὶ δεδιτομένου συμφύρεσθαι τῷ τῆς πονηρίας αὐτῶν βορβόρῳ,
λυμανεῖται γὰρ τὴν ψυχὴν τὴν ἐμαυτοῦ, καὶ ἀληθῆ λέγοντος
ὡς ἡσθόμην, ὄραμα θεόπεμπτον προσελθὼν ἐπέρωσέ με, καὶ

4. ἀνθρωπήσαντος G. εἰς om. G. 12. τοῦ m. τῆς G.

miarumque agmen in domini nostri Iesu Christi patrem et deum omni-
potentem evomente, et in unigenitum eius filium et creaturae omnis prime-
genitum verbum carnem factum defectum omnem, in sanctum vere spiritum
sensem fidei nullum depromente, confluentibus ad me cum scripto, tum
viva voce dissertaturis fratribus, quam potui, deusque largitus est doctri-
nam in epistolis aperui, quarum exemplaria fideliter exscripta misi. Haec
tractatu secundo de baptismo ad Xystum sacer Dionysius; miram porro
circa baptismum visionem tertio ad Philemonem Romanum presbyterum
miao narrat.

Ex Dionysii Alexandrini tractatu tertio de baptismo ad Phile-
monem Romae presbyterum.

De visione circa illum habita.

Ego quidem libros ab haereticis editos, doctrinamque ab eis traditam
evolvebam et ad breve tempus licet scelestissimis eorum opinionibus ani-
mam inquinaverim, ea nihilo secius utilitatis accessio mihi facta est, et
iam a me ipso facile refellam et animosius longe respiciam. Certe ex pres-
byteris frater quidam prohibebat, et ne perversitatis illorum coeno foedaretur.
deterrebat. Virus namque animam sensim pervadere, eumque vera esse
classis iam experto, visio caelitus missa vacillantem animam firmavit et

λόγος πρὸς με γενόμενος προσέταξε διαρρήθην λέγων· πᾶσιν ἐν-
 τύγγανε οἷς ἂν εἰς χεῖρας λάβοις. διευθύνει γὰρ ἕκαστα καὶ δο-
 κιμάζειν ἱκανὸς εἶ καὶ σοὶ γέγονε τοῦτο ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς πίστεως
 αἴτιον. ὑπεδείξαίμην τὸ ὄραμα, ὡς ἀποστολικῆ φωνῇ συντρέχον
 5 τῇ λεγούσῃ πρὸς τοὺς δυνατωτέρους· γίνεσθε δόκιμοι τραπεζί-
 ται. πρὸς τοὺτους εἰπὼν περὶ πασῶν αἱρέσεων ἐπάγει· τοῦτον
 ἐγὼ τὸν κανόνα καὶ τὸν τύπον παρὰ τοῦ μυκαρλου πάππα ἡμῶν B
 Ἡρακλᾶ παρέλαβον. τοὺς γὰρ προσιόντας ἀπὸ τῶν αἱρέσεων καὶ V. 302
 τῆς ἐκκλησίας ἀποστάντας, μᾶλλον δὲ οὐδ' ἀποστάντας, ἀλλὰ
 10 συνάγεσθαι μὲν δοκοῦντας, καταμηνυθέντας δὲ ὡς προσφοιτῶν-
 τὰς τινι τῶν ἑτεροδιδασκαλούντων ἀπελάσας τῆς ἐκκλησίας, δεο-
 μένους οὐ προσήκατο, ἕως δημοσίᾳ πάντα ὅσα βικηκόασι παρὰ
 τοῖς ἀντιθεμένοις ἐξέφρασαν, καὶ τότε συνήγαγεν αὐτοὺς, οὐ
 δεηθεὶς ἑτέρου βαπτίσματος ἐπ' αὐτῶν. τοῦ ἀγίου γὰρ πρότερον
 15 παρ' αὐτοῦ τετυχήκεισαν. εἶτα λεπτῶς περὶ τοῦδε τοῦ δόγματος
 διεξελθὼν ἐπιφέρει βεβιωτῶν αὐτῶ· μεμάρθηκα καὶ τοῦτο ὅτι μὴ
 νῦν οἱ ἐν Ἀφρικῇ τοῦτο μόνον παρεισήγαγον, ἀλλὰ καὶ πρὸ πολ-
 λοῦ κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ἐπισκόπους ἐν ταῖς πολυανθρωποτά- C
 ταις ἐκκλησίαις καὶ ταῖς συνόδοις τῶν ἀδελφῶν, ἐν Ἰκονίῳ καὶ
 20 Συνάδοις καὶ παρὰ πολλοῖς τοῦτο ἔδοξεν, ὧν τὰς βουλὰς ἀνα-
 τρέπων εἰς ἕριν αὐτοὺς καὶ φιλονεικίαν ἐμβάλλειν οὐχ ὑπομένων·
 οὐ γὰρ μετακινήσεις, φησὶν, ὄρια τοῦ πληροῦ σου, ἃ ἔθεντο

1. λόγος ex Eusebio. Vulgo λόγοις.

3. εἶ] ἢ A.

15. παρ'] ἀπ' G.

μένω G.

ἐντύγγανε P. ἐτύγγανεν G.

11. τοὺς δεομένους G.

16. κα] δὲ G.

21. ὑπο-

vox ad aures delapsa verbis istis manifesto loquuta est. Libros omnes
 manibus obvius perlege. Eo namque sensu praeditus es, ut singula exami-
 nare et corrigere queas; ipsum enim est quod tuae ad fidem vocationis
 prima fuit origo. Visionem, ceu apostolicae voci consentientem excepi,
 ubi firmiores alloquitur. Probatu Trapezitae estote. De cunctis in uni-
 versum haeresibus haec subiungit. Hanc ego regulam et institutum a
 beatæ memoriae papa nostro Heracla ipso dictante accepi, ecclesiae ni-
 mirum desertores, ad eam reversos, maxime autem qui ecclesiae commu-
 nionem semper tenuisse iactarent, at certe alienae a nobis doctrinae aucto-
 ribus adhaesisse delatos ab ecclesia depulit, nec admitti precantes prius
 admisit, quam cuncta ab adversariis audita eurerant; quo ab eis praes-
 tito, aliud baptisma necessarium non esse ratus, quod eius id manibus
 suscepissent, eos ecclesiae restituit. Cunctis porro dogmatis istius arti-
 culis sigillatim perpensis, priora confirmaturus subinfert. Hoc sane didici,
 quod non Africae modo praesules ritum istiusmodi induxerint, verum etiam
 aetate nostra paulo superiore in ecclesiis copiosa plebe refertis, in fratrum
 conventibus, Iconii et Sinadis et apud plerosque hoc fuisse decretum, que-
 rum sententiam repulsurus ad disputationum disputationumque confictus
 provocare non fert animus. Non enim, inquit, proximi tui terminos a maio-

οὐ πατέρες σου. ταῦτα καὶ ἐν τῇ τρίτῃ περὶ βαπτίσματος ἐπιστολῇ ἦν Διονυσίῳ πρεσβυτέρῳ Ῥώμης ἐπιστέλλει τῷ καὶ τὸν θρόνον μετὰ βραχὺ διαδεξαμένῳ ἀνδρὶ λογίῳ καὶ θαυμαστῷ ταῦτά φησιν·

D Ἐκ τῆς Διονυσίου Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου τετάρτης ἐπιστολῆς περὶ βαπτίσματος γραφείσης Διονυσίῳ πρεσβυτέρῳ Ῥώμης.

Ναυατιανῷ μὲν γὰρ εὐλόγως ἀπεχθανόμεθα διακόμεσθαι τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀσεβείας καὶ βλασφημίας ἐκλύσαντι, καὶ περὶ Θεοῦ διδασκαλίαν ἀνοσιωτάτην ἐκλύσαντι, καὶ τῷ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ἀπηλεῖ συκοφαντοῦντι· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις καὶ τὸ λουτρὸν ἀθετοῦντι τὸ ἕγιον καὶ τὴν τε πρὸ αὐτοῦ πίστιν καὶ ὁμολογίαν ἀνατρέποντι,
P. 880 τὸ τε πνεῦμα ἕγιον ἐξ αὐτῶν, ἧ καὶ τίσιν ἐπίσιν τοῦ παραμύθου, ἧ καὶ ἐπανελθεῖν πρὸς αὐτοὺς, παντελῶς φυγαδεύονται. 15

Καὶ ἡ πέμπτη δὲ αὐτῷ πρὸς τὸν Ῥωμαίων ἐπίσκοπον Ἔρστον ἐγγράφτο, ἐν ἧ πολλὰ κατὰ τῶν αἰρετικῶν εἰπὼν τοιοῦτόν τι κατ' αὐτὸν γεγονὸς ἐκτίθεται λέγων· καὶ γὰρ ὄντως, ἀδελφέ, καὶ συμβουλῆς δέομαι καὶ γνῶσιν αὐτῷ παρὰ σοῦ, τοιοῦτόν τινός μοι προσελθόντος πράγματος, δεδιὼς μὴ παρασφάλλωμεν. 20 τῶν γὰρ συναγομένων ἀδελφῶν πιστὸς νομιζόμενος ἀρχαῖος καὶ

10. καὶ περὶ — διδασκαλίαν ex Eusebio VII, 8. Vulgo καὶ τὰς περὶ — διδασκαλίαις. ἀνοσιωτάτην A. ἀνοσιωτάτως G.

11. ἀπηλεῖ Eusebius. Vulgo ἀναλεῖ. 13. τὴν τῆ] τῆδε G.

ribus tuis positos transferes. Epistola vero de baptismo tertia ad Dionysium Romae presbyterum, virum eruditione et virtute conspicuum pontificiam sedem postmodum brevi adeptum, haec totidem verbis scribit.

Ex Dionysii Alexandriae episcopi epistola quarta de baptismo ad Dionysium Romae presbyterum.

Novatiano certe iure succensimus, qui discidit ecclesiam et fratrum nonnullos sceleratissima de deo opinione imbutos in impiam blasphemamque sententiam induxit, qui dominum nostrum Iesum Christum velut inclementem calumniatur et sacrum insuper lavacrum irritat, qui fidem fideique professionem aliquot iam retro saeculis superiorem everit, qui sanctum denique spiritum fiduciam licet eius in sese praesentiae ac morae et eisdem in se regressus concipiant spem, longe tamen depellit et fugat.

Epistola eius quinta ad Xystum Romanum antiscitem scripta est, qua multis adversus haereticos enunciatis, rem suo tempore gestam in hunc modum narrat. Vere, frater, consilio tuo opus mihi est, iudicium tuum expeto, et tanti momenti ad me delato negotio, vereor ne fraudem patiar. Ad fratrum enim ecclesiae adlectorum senex quidam pertinere existimatis,

πρὸ τῆς ἑμῆς χειροτονίας, οἶμαι δὲ καὶ τῆς τοῦ μακαρίου Ἡρα-
 κλῆ καταστάσεως τῆς συναγωγῆς ὑπόγυον βαπτιζόμενος περιτυ-
 χῶν, καὶ τῶν ἐπερωτήσεων καὶ τῶν ἀποκρίσεων ἐπακούσας, προσ-
 ἤλθ' ἐμοὶ κλαίων καὶ καταθρηνῶν ἑαυτόν· καὶ λέπων πρὸ πο-
 5 δῶν μου ἑξομολογούμενος μὲν καὶ ἑξομνύμενος τὸ βάπτισμα, ὃ
 παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς βεβαπτίσθαι μὴ τοιοῦτον εἶναι, μηδὲ ὅπως
 ἔχειν τι ἐπῦραι τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἀνόμων
 ἐκείνων ῥημάτων καὶ πραγμάτων ὀρμώμενος· καὶ διὰ τοῦτο δεόμε-
 νος τῆς εὐκρινεστάτης ταύτης καθάρσεως καὶ παραδοχῆς καὶ χάρι-
 10 τος τυχεῖν· ὅπερ ἐγὼ μὲν οὐκ ἐτόλμησα ποιῆσαι, φήσας αὐταρκῆ τὴν
 πολυχρόνιον αὐτῷ κοινωνίαν εἰς τοῦτο γεγενῆσθαι. εὐχαριστίας γὰρ
 ὑπακούσαντα καὶ συνενιφθεγξάμενον τὸ ἄμην καὶ τραπέζην παρα-
 στάντα καὶ χεῖρας εἰς ὑποδοχὴν τῆς ἁγίας τροφῆς ἐκτείναντι C
 καὶ ταύτην καταδεξάμενον καὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ V. 303
 15 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετασχόντα ἱκανὸν χρόνον οὐκ ἂν
 ἐξ ὑπαρχῆς ἀνασκευάζειν ἐπιτολήσασαιμι. θαρσεῖν δὲ ἐκέλευον καὶ
 μετὰ βεβαίως πίστει καὶ ἀγαθῆς ἐλπίδος τῇ μετοχῇ τῶν ἁγίων
 προσίεσθαι. ὃ δὲ οὔτε πενθῶν παύεται πένθη τε τῇ τραπέζῃ
 προσίεσθαι καὶ μόλις παρακαλούμενος συνειστάναι ταῖς προσερχαῖς
 20 ἀνέχεται. ἐπὶ ταῖς προειρημέναις φέρεται τις ἄλλη τοῦ αὐτοῦ
 περὶ βαπτίσματος ἐπιστολὴ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἥς ἡγεῖτο παροιχίας
 ἔξωστω καὶ τῇ κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίᾳ προσπεφωνημένη, ἐν ἣ

4. τῶν ποδῶν G. 6. βεβάπτισται G. 9. καὶ χάριτος ex Eusebio. Vulgo ἐν χάριτος. 18. οὔτε] οὐδὲ G. 22. ἔξωστω Eusebii. Vulgo ἔξωστος.

et iam ante promotionis meae tempus, reor etiam ante B. Heracliam institutum communi societati adscriptus, cum forte lustrandorum ritibus adforet et interrogatorum responsionumque vicibus attentius aurem praeberet, flens ubertim, et sortem propriam deplorans ad pedes meos procumbit, et ex animo confessus, quo ab haereticis initiatus erat, baptismum execratur; mysterium, quod vidit, in se non observasse, neque vero nunc habeat, quo in caelum oculos cum fiducia sustollat, a sacrilegis illis ritibus et verbis primum erumpere sibi visus; quare purissimam illam baptismi expiationem, iteratamque ad ecclesiam unionem nova gratia consequi postulare. Petit annuere non quidem ausus sum, qui annosam illam cum ecclesia communionem sufficere affirmarem. Nam qui grates deo referri audivisset, qui, amen, respondisset, sacrae mensae adstitisset et ad caelestis cibi susceptionem extendisset manus et eo sumpto corporis et sanguinis domini nostri Iesu Christi diutino tempore consortium iniisset, eum ex integro renovare non praesumebam; quare bono animo esse iussum cum indubia fide et certa spe ad sacrorum perceptionem hortabar accedere. Ille modo luctibus non posito, ad mensam accedere exhorruit et in ecclesia vix inter precandum etiam rogatus consistere sustinuit. Praeter memoratas alia de baptismo eiusdem epistola ab eo pariter et ab ecclesia quam regebat Xysto Romanaeque ecclesiae nuncupata circumfertur; qua de subiecta

- D δια μακρῆς ἀποδείξεως τὸν περὶ τοῦ ὑποκειμένου ζητήματος πα-
ρατείνει λόγον. καὶ ἄλλη δὲ τις αὐτοῦ μετὰ ταῦτα φέρεται πρὸς
τὸν κατὰ Ῥώμην Διονύσιον ἢ περὶ Λουκιανοῦ. καὶ περὶ μὲν τού-
των τσσαῦτα.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ *ρημη*ʹ.

5

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη σμηʹ.

Ῥωμαίων κς' ἐβασίλευσεν Οὐαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς ἔτη ιεʹ.

Περσῶν γ' ἐβασίλευσεν Ὀρμισδᾶς ἔτος βν.

Περσῶν δ' ἐβασίλευσεν Οὐαραράνης ἔτη γʹ.

P. 381 Ῥώμης ἐπίσκοπος κδ' Στέφανος ἔτη βʹ.

10

Ῥώμης ἐπίσκοπος κέ' Εὐστός ἔτη θʹ.

Ῥώμης ἐπίσκοπος κς' Διονύσιος ἔτη ηʹ.

Ἀντιοχείας τεσσαρεσκαίδέκατος ἐπίσκοπος Δημητριάδης ἔτη δʹ.

Ἀντιοχείας ιε' ἐπίσκοπος Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς ἔτη ηʹ.

Οὗτος ἐξώσθη θείᾳ ψήφῳ καὶ κρίσει πατέρων ἁγίων τὴν 15
Ἀρετήμονος ἀνανεωσόμενος αἴρεσιν.

B Ἀντιοχείας ἑκκαίδέκατος ἐπίσκοπος Δομνῖνος ἔτη γʹ.

Ἀλεξανδρείας τεσσαρεσκαίδέκατος ἐπίσκοπος Διονύσιος ἔτη ιςʹ.

Ἀλεξανδρείας πεντεκαίδέκατος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη ηʹ.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἑβδομος ἐπίσκοπος Μαζαβάνης 20
ἔτη καʹ.

2. μετὰ] κατὰ G.
Vulgo Γαλιός.

6. Vulgo ἔτος.
15. τῶν πατέρων G.

7. οὐαλεριανὸς A.

quaestione longum instituit tractatum. Alia quoque in idem argumentum
ad Dionysium Romanum habetur epistola, cui titulus est: de Luciano.
Verum de his dicta sufficiant.

ANNI MUNDI 5748.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 248.

Romanorum Imperator 26 Valerianus cum Gallieno annis 15.

Persarum rex 3 Ormisdas anno uno.

Persarum rex 4 Vararanes annis 3.

Romae episcopus 24 Stephanus annis 2.

Romae episcopus 25 Xystus annis 9.

Romae episcopus 26 Dionysius annis 8.

Antiochiae episcopus 14 Demetrianus annis 4.

Antiochiae episcopus 15 Paulus Samosatenus annis 8.

Hic Artemonis renovata haeresis, divino iudicio, sanctorumque patrum
sententia sede motus est.

Antiochiae episcopus 16 Dominus annis 3.

Alexandriae episcopus 14 Dionysius annis 17.

Alexandriae episcopus 15 Maximus annis 8.

Hierosolymorum episcopus 37 Maxabanes annis 21.

Μετὰ Γάλλον καὶ Βουλουσιανὸν τὸν Δεκίου παῖδα διαδέχεται τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν κατὰ μὲν τοὺς πλείστους Οὐαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς παῖς αὐτοῦ. τούτων ἀναιρεθέντων προδοσίᾳ καὶ τῆς οἰκείας δυνάμεως, ὡς προεῖρηται, κρατούσι τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἕτη 6, κατὰ δὲ τινὰς Αἰμιλιανὸς τριετὴ προδοταται χρόνον, C καὶ τούτου κατὰ γνώμην ἀναιρεθέντος Οὐαλεριανοῦ ὁ αὐτὸς Οὐαλεριανὸς Ῥωμαίων βασιλεὺς ἀνεδειχθη.

Ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ δὲ καὶ Γαλιηνοῦ πάλιν οἱ Σκύθαι διαβά-
 10 κτες τὸν Ἰστρον ποταμὸν τὴν τε Θράκην ἔλησαν καὶ Θεσσαλονί-
 κην ἐπολιόρησαν τὴν Ἰλλυρίδα πόλιν, οὐδὲν ἄριστον ἐπ' αὐτῇ
 δρώσαντες τῇ τῶν φυλάκων ἀνδρεία. διὰ τοῦτο ταραχθέντες Ἕλ-
 ληνες τὰς Θερμοπύλας ἐφρούρησαν· τότε τείχος Ἀθηναῖοι ἀνω-
 κοδόμησαν καθαιρεθὲν ἀπὸ τῶν Σύλλου χρόνων, Πελοποννήσιοι
 δὲ ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν τὸν Ἰσθμὸν διετείχισαν, οἱ δὲ
 15 Σκύθαι μετὰ πολλῶν λαφύρων εἰς τὰ ἴδια ἦλθον.

Ἐπὶ τούτοις καὶ Σαπώρης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καταδρα-
 μῶν Συρίαν ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν καὶ πῦσαν Καππαδοκίαν ἐδήω-
 30 σι. τοῦ δὲ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ λιμώξαντος ἐν Ἐδέσῃ, καὶ διὰ V. 904
 τοῦτο ταραχθέντος Οὐαλεριανὸς πτοηθεὶς καὶ σχηματισάμενος
 20 ἐπὶ δευτέραν ἰναί μάχην ἐαυτὸν προῦδωκε τῷ Περσῶν βασιλεὶ
 Σαπώρῃ, συνθήμενος καὶ τὴν τοῦ πλήθους προδοσίαν, ἦν αἰ-
 σθόμενοι Ῥωμαῖοι μόλις διέφυγον ὀλίγων ἀναιρεθέντων. οὗς κα-

8. Vulgo Γαλιηνὸς et infra Γαλιηνοῦ. 16. καὶ] καὶ ὁ G. 17. Vul-
 go ἐδίωσεν. Correxist Scaliger p. 85. 19. ταραχθέντες A.
 20. τῷ τῶν A. 21. τοῦ πλήθους προδοσίαν P. αὐτοῦ στρα-
 τίας προδοσίαι G.

Post Gallum et Volusianum Decii filium, Valerianus, ut pluribus placet, cum filio Gallieno suscepit imperium. Illis, ut praemisimus, proprii exercitus prodicione sublati, isti potestatem eandem consequuntur annis quindecim. Aemilianum tamen triennali imperio eos praecessisse affirmant; quo ex Valeriani consensu neci tradito, ipse Valerianus Romanorum Imperator proclamatus est.

Valeriano et Gallieno imperantibus Scythae traiecto flumine Istro Thraciam rursus praedati Thessalonicam Illyriorum urbem obsederunt; nullo tamen virtutis edito specimine, eorum, qui tuebantur urbem, robore repulsi sunt. Graeci metu percussa Thermopylas missa custodia tutati sunt, Athenienses muram a Syllae temporibus dirutum restauraverunt, Peloponnesii a mari ad mare Isthmum muro constructo muniverunt; Scythae vero spoliis onusti domos se receperunt.

His Imperatoribus Sapore Persarum rex Syria excursionibus vastata appulit Antiochiam, et ex omni Cappadocia praedas egit. Romano vero exercitu ad Edessam fame oppresso et tumultuante, Valerianus secundum certamen inire veritus, habitu mutato regis Persarum Saporis potestati se committit, reliquum etiam exercitum prodere pollicitus. Consilii istiusmodi

ταδιώκων ὁ Περσῶν βασιλεὺς Σαπώρης τὴν τε μεγάλην Ἀντιό-
 χειαν αἶρει καὶ τὴν Κιλικίων Ταρσὸν καὶ τὴν Καππαδόκων Καί-
 P. 382 σάρειαν. τότε Πέρσαι διασπαρέντες ἀπὸ πλεονείξιας ἄλλοι ἄλλα-
 χού, καὶ τὴν πρὸς Θύλασσαν Πομπηιοῦπολιν αἶρειν μέλλοντες,
 Λυκαονίαν τε πορθούντες, ἀναιροῦνται πλείστοι, Καλλίστου⁵
 τούτοις ἐπελθόντος ἀδοκῆτως ναυσὶ μετὰ δυνάμειος τοῦ Ῥωμαίων
 στρατηγοῦ, ὃν φηγόντες προεστῆσαντο ἑαυτοῖς. οὗτος καὶ τὰς
 Σαπώρου παλλακίδας σὺν πολλῷ πλούτῳ λαβὼν εἰς Σεβαστήν
 καὶ Κώρυκον μετέστη σὺν τῷ στόλῳ, ἔνθα τρισχιλίους Περσῶν
 ἀνείλε. τούτοις Σαπώρης περιαλγῆσας μετὰ σπουδῆς ἀναστρέφει¹⁰
 καὶ φόβον· καὶ Οὐαλεριανὸς μένει παρὰ Πέρσαις ἕως τέλους
 ζωῆς. Ὠδέναθος δὲ Παλμυρηνὸς ἀνὴρ στρατηγικὸς συμμαχῶν
 Βῤωμαίοις πολλοὺς διέφθειρε Περσῶν ἀναστρέφοντας κατὰ τὴν
 Εὐφρατισίαν ἐπιθέμενος χώραν, ὃς καὶ στρατηγὸς τῆς ἐφ᾽ ἑαυ-
 τὸν ὑπὸ Γαλιηοῦ διὰ τοῦτο τετίμηται, διαφθείρας καὶ τινὰς τῶν¹⁵
 ἐπαναστάντων αὐτῷ Ῥωμαίων κατὰ Φοινίκην. τότε πάλιν οἱ Σκό-
 θαι καὶ Γότθοι λεγόμενοι ἐπιχωρῶς διὰ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης
 ἐλθόντες εἰς Βιθυνίαν καὶ πᾶσαν Ἀσίαν καὶ Λυδίαν χωρῆσαντες
 τὴν τε Νικομήδειαν Βιθυνίας πόλιν μεγάλην ἔλαβον καὶ τὰς Ἰο-
 νίδας πόλεις διέφθειραν, τὰς μὲν ἀτειχίστους, τὰς δὲ μερικῶς²⁰
 ὀχυρωθείσας καταλαβόντες, οὐ μὴν ἄλλὰ καὶ Φρυγίας ἦσαντο,
 Τροίαν πορθήσαντες, Καππαδοκίαν καὶ Γαλατίαν. ἀλλὰ πέ-
 Cλιν Ὠδέναθος κατὰ Περσῶν ἀριστεύσας καὶ Κτησιφῶντα πολιορ-

16. αὐτῷ P. αὐτόν G. 19. Post Nixo ex A excidit folium unum,
 quod pertinuit usque ad ρρο' p. 385 d. 22. Τροίαν m. Τροίαν G.

conscilii Romani vix suorum nonnullis amissis effugere periculum; quos Sa-
 porestes inaequutus magnam Antiochiam, Tarsum Cilicum urbem et Caesaream
 Cappadociae in potestatem mittit. Persae alii praedandi cupidinae disperi
 Pompeiopolin ad mare sitam tollere meditati, Lycaonia vastata magna ex
 parte delentur, Callisto Romanorum duce a fugientibus instituto cum mil-
 litaribus copiis in eos inopinato irruente. Hic Saporis pellicibus et exerci-
 tui apparatus copioso captis, ad Sebasten et Coricum classe reducta, Per-
 sarum tria millia prostravit; quibus Saporis tristatus festinans et trepidus
 revertitur, Valeriano ad vitae exitum penes Persas manente. Odenatus
 porro Palmyrenus vir bellicis rebus praestans Romanorum socius Persarum
 manum non exiguum redire tentantem ad Euphratesiam oppugnatam fudit;
 ex quo orientis dux a Gallieno creatus, Romanorum nonnullos in Phoenicia
 tumultuantes ad officium reduxit. Eodem tempore Scythae, quibus Getthis
 patria voce nomen, Ponticum mare transfretantes in Bithyniam descenderunt,
 Asiamque omnem et Lydiam excurrentes Nicomediam Bithyniae urbem coepe-
 runt, Ioniasque pariter civitates, has quidem moenibus nudatas, alias aliqua
 tenuis munitas invaserunt; sed nec vastitate quaquam versus illata Phrygiam,
 Cappadociam et Galatiam reliquerunt. Verum Odenatus victoriis in Persas
 clarus post Ctesiphontem obsidione receptam, communi totius Asiae clade

κία παραστησάμενος, ἀκούσας τῆς Ἀσίας τὰς συμφορὰς σπου-
δαίως ἐπὶ τὴν Ποντικὴν Ἡράκλειαν ἔρχεται διὰ Καππυδοκίας
σὺν ταῖς δυνάμεσι τισι Σκύθας καταληγόμενος αὐτόθι δολοφo-
νεῖται ὑπὸ τινος Ὠδενάθου τοῦνομα καὶ αὐτοῦ. οἱ δὲ Σκύθαι
5 πρὶν αὐτὸν ἐλθεῖν ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια διὰ τοῦ αὐτοῦ Πόντου,
καὶ διαφθείρουσιν Ὠδένουθον τοῦ Ὠδενάθου φονευτὴν οἱ τούτου
δορυφόροι, Ζηνοβία δὲ τῇ γαμετῇ αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφίας
ἐγχειρίζουσι.

Τότε καὶ Αἶρονλοι πεντακοσίαις ναυσὶ διὰ τῆς Μαιωτίδος
10 ἁλμυνης ἐπὶ τὸν Πόντον διαπλεύσαντες τὸ Βυζάντιον καὶ Χρυσό-
πολιν κατέλαβον. ἔνθα συμβυλόντες μάχην καὶ μικρὸν ὑποτρέ-
ψαντες πρὸς τὸ στόμιον τοῦ Εὐξείνου Πόντου τὸ λεγόμενον ἰε-
ρὸν τῇ ἑξῆς αἰσίῳ καταπλεύσαντες πνεύματι τὸν πορθμῖον Κυ-
ζίκου μὲν πρῶτον μεγίστης πόλεως Βιθυνίας προσάγουσιν, εἶτα
15 καὶ τὰς νήσους Ἀἴμνον καὶ Σκῦρον δηροῦσι. καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν
φθάσαντες ἐμπιπρῶσι τὰς Ἀθήνας Κόρινθόν τε καὶ Σπύρτην καὶ
τὸ Ἄργος καὶ τὴν ὅλην Ἀχαΐαν κατέδραμον ἕως Ἀθηναῖοι κατὰ
τινας δυσχωρίας ἐνεδρεύσαντες αὐτοὺς πλείστους ἀνείλον, συν-
δραμόντος καὶ Γαλιηνοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ τρισχιλίους ἀνελόν-
20 τες παρὰ τὸν Νέσσον. τότε Ναυλοβάτος ὁ τῶν Αἰρουύλων ἡγού-
μενος Γαλιηνῷ τῷ βασιλεὶ δοδὲς ἑαυτὸν ἔκδοτον ὑπατικῆς ἡξιώθη
τιμῆς παρ' αὐτοῦ. Ἀρόλολος δὲ τις Ῥωμαίων στρατηγὸς Κέλτι- P. 383
κὸς τὸν Γαλιηνὸν δολοφονεῖ. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Οὐαλεριανοῦ
καὶ Γαλιηνοῦ τῶν βασιλέων.

5. αὐτόν m. αὐτῷ G. 15. Vulgo δηροῦσι. 18. Vulgo δυσχωρίας.

cognita, itinere per Cappadociam facto ad Ponticam Heracleam festinus
evolat; iamque in Scythas ex improvise irrupturus a quodam, cui nomen
etiam Odenatus, dolis occiditur. Scythae eius adventum haud expectan-
dum rati per Pontum proprios sibi lares repetunt. Odenatum alterius Ode-
nati parricidam proprii satellites conficiunt et Zenobiae eius coniugi orientis
imperium committunt.

Eodem tempore Aeriali quingentis navibus vecti, Maeotide palude
traiecta, in Pontum feruntur et Byzantium Chryseopolinque occupant;
ibi consertis manibus nonnihil retrocedere coacti ad fauces usque Ponti
Euxini, Hieron vulgo nuncupatas, postero vero die prosperis venti flatibus
ad Cyzici Bithyniae insignis civitatis fretum primum escendant, Lemnum
deinde et Scyrum insulas depopulantur; tum in Atticam facta irruptione,
Athenas, Corinthum, Spartam, Argos Achaiamque universam incendio et
vastitate foedant; donec positis per loca difficiliora insidiis, auxiliisque a
Gallieno missis, plurimos eorum Athenienses occiderunt et ad Nessum
alios ter mille prostraverunt. Sub id tempus Naulobatus Aeorulorum dux
Gallieno Imperatori deditione facta consularis dignitatis honorem accepit.
Aureolus autem Ceia Romanorum dux Gallienum paratis insidiis interfecit.
Et haec quidem de Valeriano et Gallieno Imperatoribus satis.

Ἄξιον δὲ καὶ Διονυσίου τοῦ μεγάλου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας παραθέσθαι τὰς χρήσεις περὶ τῶν αὐτῶν βασιλείων καὶ τοῦ κατ' αὐτοὺς διωγμοῦ καὶ τῆς οἰκίας ἐν Χριστῷ σπουδῆς καὶ ὁμολογίας.

V. 805 Διονυσίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς Ἑρμαμ- 5
μῶνα ἐπιστολῆς.

B Καὶ τῷ Ἰωάννῃ δὲ ἀποκαλύπτεται διὰ τούτων. ἰδὲ ὁθη γὰρ αὐτῷ, φησὶ, στόμα λαλοῦν μέγαρα καὶ βλάσφημα· καὶ ἰδὲ ὁθη αὐτῷ ἔξουσία καὶ μῆνες τεσσαράκοντα δύο. ἀμφότερα δὲ ἔστιν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ Θαναμάσαι, καὶ τούτων μάλιστα τὰ πρὸ αὐτοῦ· 10 ὡς οὕτως ἔσχε συνηεῖν, ὡς μὲν ἦπιος καὶ φιλόφρων ἦν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ δεξιῶς πρὸς αὐτοὺς διετέθη. οὐδ' οἱ λεχθέντες ἀναφανδὸν Χριστιανοὶ γεγονέναι ὡς ἐκείνοι. οἰκειότατα ἔξ ἀρχῆς καὶ προσφιλέστατα φανερώς ἦν αὐτοὺς ὑποδεχόμενος καὶ πῶς τε ὁ οἶκος αὐτοῦ θεοσεβῶν πεπλήρωτο καὶ ἦν ἐκκλησία 15 θεοῦ. ἀποσκευάσασθαι δὲ παρέπεισεν αὐτὸν ὁ διδάσκαλος καὶ C τῶν ἀπ' Αἰγύπτου μάγων ὁ ἀρχισυνάγωγος, τοὺς μὲν καθαρὸς καὶ ὁσίους ἀνδρας κτινῶναι κελεύων ὡς ἀντιπύλους καὶ πωλυτάς τῶν παμμιάρων καὶ βδελυκτῶν ἑπαιδιῶν ὑπάρχοντας· καὶ γὰρ εἰσι καὶ ἦσαν ἱκανοὶ παρόντες καὶ ὀρώμενοι καὶ μόνον 20

5. Ex Eusebii Histor. eccles. VII, 9.

7. Ἰωάννη] Apoc. I, 2.

11. „πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ θεοῦ. οὐδὲ γὰρ ἄλλος οὕτως τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλείων εὐμενῆς καὶ δεξιῶς Barber.” GOAR. 18. Vulgo κτινῶναι.

Nunc quae de Imperatoribus iisdem et de mota sub eorum auspiciis persecutione, nec non de proprio suo in Christum studio et confessione Dionysius magnus Alexandriae antistes scriptis consignavit operae pretium est adiungere.

Ex Dionysii Alexandrini episcopi ad Hermammone[m] epistola.

Haec quidem Iohanni revelatione praecognita. Et datum est ei, inquit, os loquens magna et blasphemias. Et data est ei potestas et menses duo et quadraginta. Utraque haec circa Valerianum et quae tempore prioris licet admirari; qua nimirum ratione praescire et clare penetrare potuerit, eum humano, miti et philosophicum omne moderamen redolente erga dei homines affectum fuisse animo, adeo ut neque ipsi, qui se Christianos publice professi sunt tam familiariter et amice a principibus eos receperint; unde et eius domus religiosis viris referta ecclesiae dei specimen referebat. In deterius autem cuncta haec vertere nequitiae magister magorumque coetus per Aegyptum praeses suasit; adeo ut innoxios sanctosque viros, ceu sceleratarum et execrandarum incantationum hostes et oppugnatores crudeliter mulctari iusserit, (sunt enim nunc, prout tunc quoque nonnulli eius virtutis fuere, ut praesentes et conspicui solummodo facti,

ἐμπνέοντες καὶ φθεγγόμενοι διασκεδάσαι τὰς τῶν ἀλιτηρίων δαιμόνων ἐπιβουλὰς· τελετάς τε ἀνάγνους καὶ μαγγανείας ἔξαγίστους καὶ ἱερουργίας ἀκαλλιερήτους ἐπιτελεῖν ὑποθήμενος παῖδας ἀθλόους ἀποσφάττει, καὶ τέκνα δυνατῶν πατέρων κατα-
5 θύει, καὶ σπλάγγνα νεογενῆ διαιρεῖ, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ κατακόπτειν καὶ καταχορθεύειν πλάσματα, ὡς ἐκ τούτων εὐδαιμονή-
D σοντα.

Τούτοις ἐπιφέρεται λέγων· κατὰ γοῶν αὐτοῖς Μακρίνος τῆς
ἐλπίζομένης βυσιλείας προσήνεγκε χαριστήρια. πρῶτον μὲν ἐπὶ
10 τὸν καθ' ὄλου λόγον λεγόμενος εἶναι βασιλέως, οὐδὲν εὐλογον
οὐδὲ καθολικὸν ἐφρόνησεν, ἀλλ' ὑποπέπτωκεν ἄρᾳ προφητικῇ
τῇ λεγούσῃ· οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν
καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν. οὐ γὰρ συνῆκε τὴν καθόλου πρό-
νοϊαν, οὐδὲ τὴν κρίσιν ὑπέιδετο τοῦ πρὸ πάντων καὶ ἐν πᾶσι.
15 διὸ καὶ τῆς μὲν καθολικῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ γέγονε πολέμιος· ἤλ- P. 384
λοτρῶσε δὲ καὶ ἀπεξέσωσεν ἑαυτὸν τοῦ ἔλλους τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς
πορρωτάτω ἑαυτοῦ σωτηρίας ἐφηνάδευσεν, ἐν τούτῳ τὸ ἴδιον
ἐπαληθεύων ὄνομα.

Καὶ πάλιν μεθ' ἑτερά φησιν· ὁ μὲν Οὐαλεριανὸς εἰς ταῦτα
20 ὑπὸ Θεοῦ προαχθεὶς εἰς ἕβρεις καὶ ὀνειδισμοὺς ἐκδοθεὶς, κατὰ
τὸ ῥηθὲν πρὸς Ἡσαΐαν· καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε· καὶ γὰρ ἐκ-

3. καλλιερήτους vulgo. Correctum ex Eusebio. 16. ἔλλους ex Eusebio. Vulgo δὲ λέγει. 21. Ἡσαΐαν] LXVI, 4.

soloque flatu, vel verbo prolato, detestabilium daemonum insidias dissipent), eiusdemque deinceps hortatibus ritus impuros, profanas praestigias, execrandaque sacra obivit, misellos puerulos mactavit, infelicitum parentum prolem aris devovit, recens natorum divisit exta, dei denique creaturas funibus distendere et dissecare, quasi fortunam sibi prosperam conciliaturus didicit.

Istis haec alia subinfert. Imperium itaque iuxta spem consequentis grates egregias Macrinus refert. Qui prius quidem quaestor, sive aerarii regii rationum curam gerens, nil quod officii rationem vel bonum publicum respiceret, sibi proposuit; quin immo prophetico maledicto obnoxius repertus est; vas iis qui prophetant ex corde suo; et nil omnino conspiciunt. Communem enim circa universa dei providentiam, vel eius, qui ante omnia et in omnibus est iudicium non percepit; nil mirum idcirco si totius ecclesiae hostem se communem exhibuerit, et a deo alienus, ab eius clementia dissitum omnino ostenderit et a salutis via longe positus proprii nominis veritatem comprobavit.

Aliis rursum sequentia subnectit. Valerianus dei placito in eam lapsus calamitatem iniuriis hominum et opprobriis, iuxta dei ad Esaiam effatum, exposuit fuit. Illi vias suas elegerunt et abominaciones quas eorum anima

λέξομαι τὰ ἐμπλέγματα αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας ἀνταποδώσω αὐ-
τοῖς. οὗτος δὲ τῇ βασιλείᾳ παρὰ τὴν ἄξιαν παραμανεὶς καὶ τὸν
βασίλειον ἀποδύναυ κόσμον ἀδυνατῶν ἀναπήρω τῷ σώματι τοῖς
B δύο παιδας τὰς πατρῷας ἀναδεξαμένους ἁμαρτίας προεστῆσατα.
ἐναργῆς γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ πρόβρησις, ἣν εἶπεν ὁ θεὸς ἀποδιδοῦς⁵
ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς
μισοῦσί με. τὰς γὰρ ἰδίας πονηρὰς ἐπιθυμίας ὣν ἤτύχει ταῖς τῶν
υἱῶν κεφαλαῖς ἐπιβαλὼν εἰς ἐκείνους τὴν ἑαυτοῦ κακίαν καὶ τὸ
πρὸς θεὸν μῖσος ἐξεμύρξατο. καὶ περὶ μὲν τοῦ Οὐαλεριανοῦ, οὗ
μὴν δὲ καὶ Μακρίνου ταῦτα ὁ μέγας λέγω Διονύσιος. 20

V. 806

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εψζγ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σζγ'.

C Ῥώμης εικοστὸς ἑβδομος ἐβασίλευσε Κλαύδιος ἔτος ζν.

Κλαύδιος κρατήσας ἔτος ζν.

Πράττουσι δὲ καὶ ἐπὶ τούτου δυστυχῶς Αἴρουλοι πάλιν εἰς-15
βαλόντες ναυτικὸν πλῆθος κατὰ διαφόρους τόπους τῆς Ῥωμαίων
χώρας. καὶ ποτὲ μὲν ναυμαχίαις, ποτὲ δὲ καὶ χειμῶσι, ποτὲ
δὲ καὶ λιμῶ πιεσθέντες, ὅφ' οὗ καὶ κατασχεθεὶς ὁ αὐτὸς Κλαύ-
διος τελευτᾷ τὸν βίον. μεθ' οὗ Κεντιλιος κατέσχευεν ὄλας ἡμέρας
εζ' καὶ ἀπέθανε. 20

12. Addidi ἔτη.
καὶ τότε.

16. ναυτικῶ κλισίω m.

17. καὶ ποτὶ] Vulgo

concupivit. Ego quoque illusiones eorum eligam; et crimina eorum eis
retribuam. Ille igitur cum praeter meritum imperium assequutus, regiae
dignitatis symbola vitiatō corpore nollet deponere, filios duos patris eorum
criminoſum haeredes reliquit. Dei quippe vaticinio poenas patribus debitas
ad tertiam et ad quartam generationem laesa maiestate prorogantis mani-
festum est. Nefaria enim consilia, a quibus exsequendis excidit, in filio-
rum capita propriis criminibus expressis et insito in deum odio, refecit.
Et haec quidem de Valeriano, nec non de Macrino magnus Dionysius
testatur.

ANNI MUNDI 5763.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 263.

Romanorum Imperator 27 Claudius anno uno.

Anno unico Claudius imperavit.

Ἐο imperante Aeruli altera classe instructi per varia Romanae ditiosae
loca fortunam adversam experti sunt. Et nunc quidem praeciiis navalibus
attriti, nunc tempestatibus agitati, nonnunquam etiam fame oppressi pe-
rierunt.

Ἐα calamitate Claudius ipse percussus vita fungitur; cui Quintilianus
solis diebus 17 suffectus tenuit imperium et mortuus est.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ρηξδ'.

D

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σξδ'.

Ῥώμης κη' ἔβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ε'.

Αὐρηλιανὸς τοὺς Παλμυρηνοὺς ἐχειρώσατο καὶ Γαλλίαν ὑπέταξεν, ἔφ' οὗ φασὶ Φιλόστρατον τὸν Ἀθηναῖον ἱστοριογράφον καὶ Λογγίνον ἀκμάσαι.

Τότε Ζηνοβία κατὰ Ῥωμαίων ἐπαίρεται, δύναμιν ἀθροίσασα πλείστην, καὶ Αἰγύπτου κρατεῖ, Πρόβρον ἀνελοῦσα τὸν ἐκεῖ τότε στρατηγούντα Ῥωμαίων. ταύτην τὴν ἀκοήν Αὐρηλιανὸς οὐκ ἐνεγκῶν ἔρχεται μετὰ στρατιᾶς καὶ πλησίον Ἀντιοχείας P. 385 τῆς κατὰ Συρίαν ἐν Ἱμμαις καλουμένῳ χωρίῳ, τοὺς μὲν Παλμυρηνοὺς διαφθείρει, Ζηνοβίαν δὲ χειρωσάμενος εἰς Ῥώμην ἤγαγε καὶ φιλανθρωπικῶς χρησάμενος πολλῇ συνώπτευ ταύτην ἐνδόξως ἀνδρὶ τῶν ἐν γερουσίᾳ.

15 Κρατεῖ δὲ καὶ Γάλλων κινήθέντων τότε.

Ῥομήσας δὲ καὶ ἐπὶ Σκύθας ὑπὸ τῆς ἰδίας στρατιᾶς ἀναίρεται· στάσει περικεισθὼν μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ καινῷ λεγομένῳ φρουρίῳ τῶν Θρακῶν, μέλλων τινα κατὰ Χριστιανῶν κινεῖν διωγμὸν.

20 Ὁ δ' αὐτὸς καὶ Ἡλίου ναὸν ἐν Ῥώμῃ κατεσκεύασε χρυσῷ καὶ λίθοις ἀξιάγαστον.

Τὴν Τραϊανοῦ δὲ Δακίαν βαρβάρους ἀφελὲς ἄνδρας καὶ γυ-

2. Addidi ἔτη. 3. κη' Barber. εἰκοστὸς ἕβδομος G. 7. Vulgo ἀθροίσας.

ANNI MUNDI 5764.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 264.

Romanorum Imperator 29 Aurelianus annis 6.

Aurelianus Palmyrenos subingavit et Galliam sibi subiecit; cuius etiam tempore Philostratum Atheniensem historicarum scriptorem et Longinum floruisse narrant.

Sub id quoque tempus Zenobia collecto ingenti exercitu in Romanos insurgit, et perempto Romanorum duce Probe, Aegyptum sibi vindicat. Auditam cladem non ferens Aurelianus, educto exercitu in eam proficiiscitur, et ad Antiochiam Syriac, loco cui nomen Immae, Palmyrenos profligat, Zenobiam bello captam Romam adducit; clementiaque plurima in eam usus senatorii ordinis viro honorato coniugio eandem locat.

Gallos eo tempore motos armis Aurelianus obtinet.

Profectiene quoque in Scythas suscepta, ab exercitu proprio in ipsum tumultuante interficitur, loco cuius praesidium novum nomen est, Byzantium inter et Heracleam, cum persecutionem in Christianos movere meditaretur.

Idem solis templum auro lapidibusque ornatam Romae construxit.

Dacia porro Traiani nomine barbaris relicta, viros ac mulieres suam

Georg. Syncellus. I

ναϊκας εις τὸ μεσαίτατον τῆς Μυσίας στήσας ἐκατέρωθεν, Δακίαν δὲ μέσην νομίξασθαι.

Περσῶν πέμπτος Οὐραράκης ἐβασίλευσεν ἔτη ιζ'.

Ῥώμης κς' Διονύσιος ἐπίσκοπος ἔτη η'.

Ἀντιοχείας ἐκκαιδέκατος ἐπίσκοπος Δόμνος ἔτη γ'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιζ' Κύριλλος ἔτη ιε'.

C Ἀλεξανδρείας πεντεκαιδέκατος ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη η'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ἑβδομος Μαζαβάνης ἔτη κα'.

V. 307

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,μψξέ'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σξέ'.

Ῥωμαίων κθ' βασιλεὺς Ἀδρηλιανὸς ὁ προγογγραμμένος ἔτη ε'.

Τῷ ε' αὐτοῦ ἔτει Ἀδρηλιανὸς μέλλων διαγμὸν ποιῆσαι κατὰ Χριστιανῶν θείῳ κεραυνῷ διακωλύεται. συσκευῆς δὲ γενομένης D περὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν ἐδολοφονήθη ἐν καινῷ φρονίμῳ.

Μεθ' ὃν βασιλεύει Τάκτος μῆνας ε'.

Ὁὗ σφαγέντος ἐν Πόντῳ βασιλεὺς Φλωριανὸς ἡμέρας κ'.

Ὁὗ σφαγέντος ἐν Ταρσῷ βασιλεύει Πρόβος ἔτη ε', μῆνας δ'.

Ὅμοῦ γίνονται ἔτη ζ'.

6. ιζ' addidit m. 15. μῆνας P cum Eusebio p. 398. Vulg. ἔτη.
16. Φλωριανὸς Eusebius p. 393. Vulgo Φιλοριανὸς. 18. γ' restat m. γινόμεναι G.

Mysiae medium insit in celere, Mysis nimirum cum hinc inde subiectis spatique medio recenti dictione Dacia vocato.

Persarum rex 5 Uraraces regnavit annis 17.

Romae episcopus 26 Dionysius annis 8.

Antiochiae episcopus 16 Domnus annis 3.

Antiochiae episcopus 17 Cyrillus annis 15.

Alexandriae episcopus 15 Maximus annis 8.

Hierosolymorum episcopus 87 Mazabaneus annis 21.

ANNI MUNDI 5765.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 265.

Romanorum Imperator 29 Aurelianus supra memoratus annis 6.

Anno imperii sexto Aurelianus in Christianos persecutioem veterem fursine caelitus misso cohibet; insidiis deinde domesticorum ad praesidium novum occidit.

Post eum Tacitus mensibus 6 imperat.

Tacito in Ponto occiso Florianus Imperator constituitur debet 8.

Bo Tarsi interfecto regnat Probus annis 6, mensibus 4.

Summa est annorum 7.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εψο'.

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη σο'.

Τῷ τρίτῳ ἔτει Πρόβου Ἀνατόλιος ὁ Λαοδικεῖας ἐπίσκοπος P. 386 φιλοσόφοις μαθήμασι διαπρέπων ἐγνωρίζετο.

5 Τῷ δ' ἔτει Πρόβου ἢ τῶν μανέντων Μανιχαίων πανώλεθρος ἀπώλεια τῷ τῶν ἀνθρώπων παρεσχήθη βίω.

Τῷ ε' ἔτει Πρόβου Σατορνίνος στρατοπεδάρχης τὴν καινὴν Ἀντιόχειαν ἤρξατο κτελεῖν, ὃς ὕστερον ἐπαναστὰς τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἐσφάγη ἐν Ἀπαμείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων. Πρόβος ἐσφάγη ἐν

10 Σιρμείῳ.

Ῥωμαίων βασιλεὺς λβ' Κῆρος σὺν τοῖς παισὶ Καρίῳ καὶ Νομειανῷ ἔτη β'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφοέ'.

B

Τῆς Θείας σαρκώσεως ἔτη σοέ'.

15 Τῷ πρώτῳ ἔτει Καρίνου ἐλθόντος Νομειανοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ θελήσαντος εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ κατασκοπεῖσαι τὰ τῶν Χριστιανῶν μυστήρια, ὁ ἅγιος Βαβυλᾶς ἐκώλυσεν αὐτὸν λέγων· οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἰδεῖν τὰ τῶν Χριστιανῶν μυστήρια μεμολυσμένῳ ὄντι ἐκ τῶν εἰδωλικῶν θουσιῶν. καὶ ἀναγκάστῃς 10 Νομειανὸς ἐφόνευσεν αὐτόν.

2. ἔτη addidi. 5. Τῷ δὲ δ' G. 7. Σατορνίνος G. 9. ὑπὸ
— ἐσφάγη addidi ex P. 10. σιρμείῳ P. Σαρμείῳ G. 11. βα-
σιλεὺς A. λβ'] λδ' m. 13 et 14. μφοε' et σοε' m.

ANNI MUNDI 5770.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 270.

Anno Probi tertio Anatolius Laodicene episcopus philosophicis disciplinis illustris agnoscebatur.

Anno vero Probi eiusdem quarto insanientium Manichaeorum noxia pernicies in hominum noticiam invecta est.

Anno Probi sexto Saturninus magister exercitus novam Antiochiam condere adorsus est; qui demum imperium occupare molitus, Apameae necatus est.

Probus Sirmii occiditur.

Romanorum Imperator 84 Carus cum filiis Carino et Numeriano annis 2.

ANNI MUNDI 5777.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 277.

Anno Carini primo, Numeriano Antiochiam profecto, ecclesiamque, ut Christianorum sacra perspiceret, ingredi volenti sanctus Babylas obstetit, dicens: tibi idolorum victimis contaminato Christianorum mysteria non licet intueri; ex quo indignatus Numerianus eum occidit.

Ῥωμαίων κζ' ἐπίσκοπος Φήλιξ ἔτη ε'.

C Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας μετὰ Φήλικα γέγονεν Εὐτυχιανὸς πέν-
νας ἡ'.

Μεθ' ὃν Γάιος κθ' ἐπίσκοπος ἔτη ιε'.

Ἀντιοχείας ιδ' ἐπίσκοπος Κύριλλος ἔτη ιε'.

Ἀλεξανδρείας πεντεκαίδεκατος Μάξιμος ἔτη ιη'.

Ἀλεξανδρείας ἑκαταδέκατος ἐπίσκοπος Θεωνᾶς ἔτη ιη'.

Ἱεροσολύμων τριακοστὸς ὄγδοος ἐπίσκοπος Ὑμέναιος ἔτη ιβ'.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ ,εφος'.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτη σος'.

D
V. 308

Τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως Κάρον.

Τῷ β' αὐτοῦ ἔτι Κάρος ἀνὴρ Γαλάτης ἀνδρείος ἐπέχρη-
σεν ἐκέρωσατο Σαρμάτας ἐπανάστάντας. πολεμήσας δὲ καὶ Πέρσας
παρέλαβε Κτησιφῶντα, ὃς παρὰ τῷ ποταμῷ Τίγριδι διασπα-
τοπεδευόμενος κεραυνῷ κατασκήψαντος ἀθρόως ἄμα τῇ σελήνῃ¹⁵
διαφθείρεται.

Μεθ' ὃν ὁ Νουμεριανὸς υἱὸς αὐτοῦ βασιλεύει λ' ἔτος ἡμέ-
ρας. ἐπιανίων γὰρ ἐκ Περσῶν καὶ ὀφθαλμιάσας ἐπὶ τοῦ ἰδίου
πενθιμοῦ φρονέεται, τὴν μὲν προσηγορίαν Ἄλιρος, ἔχρησεν δὲ

1. Φήλιξ m. Φίλιξ G. 2. Vulgo Φίλινα. 4. κθ' m. κζ' G. ἔτη
m. ἐν ἰταί G. 5. ιδ' εζ' m. ἐπίσκοπος om. G. 6. πεντε-
καίδεκατος] ἐπίσκοπος add. G. 7. ιη'] ιδ' A. 8. ἀθρόως
P. Τριπλῶς G. 9 et 10. μφορ' et σορ' m. 12. Τῷ σελήνῃ
ἰταί G. 13. δὲ καὶ] δὲ om. G.

Romae episcopus 27 Felix annis 5.

Romanorum ecclesiae post Felicem pontifex fuit Eutychianns nomine &
Post quem Caius episcopus 29 annis 15.

Antiochiae episcopus 17 Cyrillus annis 15.

Alexandriae episcopus 15 Maximus annis 18.

Alexandriae episcopus 16 Theonas annis 18.

Hierosolymorum episcopus 38 Hymenaeus annis 12.

ANNI MUNDI 5778.

DIVINAE INCARNATIONIS AN. 278.

Cari Romanorum Imperatoris reliqua gesta.

Eodem anno Carus in Gallia natus virtute praestans Sarmatas rebel-
les edomuit; belloque in Persas motu Otesiphonem recepit, et ad Tigri-
s fluvium castra metatus, subite fulminis ictu in tentorio extinguitur.

Post eum Numerianus filius solis diebus triginta imperat. E Persis
quippe reversus oculorum morbo laborans, a proprio socero, erat ei manus

κατὰ τὸ στρατόπεδον ὄντος καὶ βασιλεῦσαι σπουδάσαντος, πλὴν P. 387
 ἀλλὰ τῆς ἐλπίδος ἀποτυχόντες, ἡ στρατιὰ γὰρ πᾶσα Διοκλη-
 ττιανὸν ἀνηγόρευσε βασιλέα συστρατευόμενον τῷ Κάρῳ, τότε
 καὶ πολλὴν ἀνδρείαν ἐπιδειξάμενον, Σαλμάτην τὸ γένος, καὶ
 5 τῆς συγλήτου βουλῆς μετέχοντα ἐν ὑπατεῖαις ἡξιωμένον. ἦν δὲ
 τότε κατὰ τὴν Ῥώμην Καρίνος ὁ Κάρου παῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς
 ἐκεῖ καταλειφθεὶς, ἤντικα ἐπὶ Πέρσας ἰστροτεύσει, χαλεπὸς τοῖς
 Ῥωμαίοις φανείς. Διοκλητιανὸς δὲ παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν τὸν
 μὲν ἔπαρχον Ἄπαρα τὸν τοῦ Νουμεριανοῦ σφαγέα παραχρῆμα
 10 φονεύει, τὸν δὲ Καρίνον ἀδίκως τῇ ἀρχῇ χρώμενον ἀναξεύξας
 εἰς Ῥώμην ἀναιρεῖ. καὶ ἄριστος κατὰ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν φα- B
 νεί τοῖς Ῥωμαίοις ἐβασίλευσεν ἄ χρόνους.

Ῥώμης ἐπίσκοπος κῆ Γάϊος ἔτη ιε'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιθ' Κύριλλος ἔτη ιε'.

15 Ἀλεξανδρείας ιε' ἐπίσκοπος Θεωνᾶς ἔτη ιθ'.

Ἱεροσολύμων λη' ἐπίσκοπος Ὑμέναιος ἔτη δώδεκα.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγγραφῆς Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου C
 περὶ Παύλου τοῦ Σαμοσατῶν καὶ τῆς κακίας αὐτοῦ.

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Δημητριοῦ κατὰ Ἀντιόχειαν τὸν βίον με-
 20 ταλλάξαντος τὴν ἐπισκοπὴν Παῦλος ὁ Σαμοσατῶν παραλαμβί-

3. Κάρῳ m.	Καιρῷ G.	5. μετέχοντα om.	G.	ἐξ ὑπατείας P.
6. ὁ Καρίνος ὁ G.	7. καταληφθεὶς G.	9. ἔπαρχον] ἔπαρ- χον G.	τοῦ om. G.	14. ιθ'] ιε' m.
17. Εὐσεβίου] Histor. eccles. VII, 27,	20. τῆς ἐπισκοπῆς G.	16. Vulgo Τυμέντος.		

Aper, exercitus totius legato tyrannidem affectante vita imperisque pri-
 vatur; verum infelice successu. Diocletianum enim Dalmatia oriundum,
 Cari castra distius sequutum, robore praestantem virum et senatorum
 ordini adlectum, ac consulari quoque dignitate conspicuum exercitus Imper-
 ratorem praeficit. Ea tempestate Carinus Cari filius a patre in Persas
 bellum moturo Romae relictus agrarum omnino et intolerandam potestatem
 in Romanos exercens morabatur. Diocletianus porro imperium adeptus,
 Apro Numeriani interfectori mortem infert, Romamque regressus, Carinum
 nequissimis moribus imperio abutentem tollit e medio; optimusque quamvis
 vixit indicatus Romanis annis 20 imperavit.

Romae episcopus 28 Caius annis 15.

Antiochiae episcopus 17 Cyrillus annis 15.

Alexandriae episcopus 16 Theonas annis 19.

Hierosolymorum episcopus 38 Hymenaeus annis 12.

Ex Eusebii Pamphili ecclesiastica historia de Paulo Samosatensi
 et eius nequitia.

Interim Demetris vita functo Paulus Samosatensis pontificatum susci-

σει. τούτου δὲ ταπεινὰ καὶ χαμαιπετῆ περὶ τοῦ Χριστοῦ κατὰ
 τὴν ἐκκλησιαστικὴν διδασκαλίαν φρονήσαντος, ὡς κοινῶς τῆς
 φύσεως ἀνθρώπου γενομένου, ὃ μὲν κατὰ Ἀλεξάνδρειαν Διο-
 σιος παρακληθεὶς, ὡς ἂν ἐπὶ τὴν σύνοδον ἀφίκοιτο, γῆρας ἔκει-
 καὶ ἀσθένειαν τοῦ σώματος αἰτιασάμενος ἀνατίθεται τὴν παροι-
 οσίαν δι' ἐπιστολῆς τὴν αὐτοῦ γνώμην ἣν ἔχει περὶ τοῦ ζητού-
 νου παραστήσας. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ἐκκλησιῶν ποιμένες ἄλλοι ἄλ-
 λωθεν ὡς ἐπὶ λυμειῶνα τῆς Χριστοῦ ποιμνῆς συνήσαν οἱ πάντες
 ἐπὶ τὴν Ἀντιόχειαν σπεύδοντες. τούτων οἱ μάλιστα διάκριτον
 Φιρμιλιανὸς μὲν τῆς Καππαδοκῶν Καισαρείας ἐπίσκοπος ἦν,¹²
 Γρηγόριος δὲ καὶ Ἀθηνόδιωρος ἀδελφοὶ τῶν κατὰ Πόντον παροι-
 κῶν ποιμένες, καὶ ἐπὶ τούτοις Ἐλενος τῆς ἐν Ταρσοῦ παροικίας
 καὶ Νικομαῦς τῆς ἐν Ἰκονίῳ, οὐ μὴν ἄλλὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις
 ἐκκλησίας Ὑμέναιος, τῆς ὁμοῦρον ταύτης Καισαρείας Μάξιμος
 ἔτι πρὸς τούτοις, τῶν κατὰ Βῴστραν δὲ καὶ οὗτος ἀδελφῶν ἐπι-
 V. 309 πρεπῶς ἤγειτο· μωροὺς τε ἄλλους οὐκ ἂν ἀπορήσαι τις ἄμα
 P. 388 πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις τῆς αὐτῆς ἔνεκεν αἰτίας ἐν τῇ προ-
 ῆρημένῃ πδλεὶ ὀυγκροτηθέντας ἀπαριθμοῦμενος· ἄλλὰ τῶν τε
 οἱ μάλιστα ἐπιφανεῖς οἶδε ἦσαν. πάντων σὺν κατὰ καιροὺς δια-
 φῶρος καὶ πολλάκις ἐπὶ ταῦτ' ἐσυνιόντων λόγοι καὶ ζητήσεως κατὰ
 ἐκάστην ἀνεκινουῦντο σύναθεν, τῶν μὲν ἀμφὶ τὸν Σαμοσαταίαν τῆς
 κακοδοξίας ἐπικρύπτειν ἔτι καὶ παρακαλύπτισθαι περιμένον,

2. κοινῶς] κοίνης G. 4. ἐπὶ] εἰς G. ἀφίκοιτο P. ἀφίκο-
 το G. 8. συνέσαν G. 14. ὕμέναιος A. Τρένιος G. 15. ἐπι-
 ομ. G. 16. Vulgo ἀπορήσαι. 19. διαφῶρος om. G.

pit. Hic villi nimum et terram redolente sententia, ac si cum hominum
 reliquis una fuerit ei communisque natura praeter receptam ecclesiae doctri-
 nam de Christo dogma protulerat. Quare ut ad synodum conveniret regi-
 tus Alexandriae praesul Dionysius senectutem viresque corporis infirmas
 causatus adventum differt, scripto vero propriam de re quaesitam opinionem
 exponit; pastores ecclesiae reliqui, alius aliando, velut ad communem
 Christi caula luum depellendam festinantes cuncti Antiochiam confluunt.
 Inter hos maxime praestabant Firmilianus Caesareae Cappadocum antistes,
 Gregorius et Athenodorus fratres ecclesiarum, quae sunt in Ponto paste-
 res, quibus Helenus ecclesiae Tarsensis, et Nicomas Iconiensis episcopi
 adiuncti, Hymenaeus quoque Hierosolymorum, nec non Caesareae et Sin-
 timae Theotecnus et Maximus insuper fratribus Bostrae civitatis insigniter
 praefectus; at licet aliorum, qui ad praedictam civitatem cum presbyteris
 et diaconis convenerant multitudinem immensam vix emetiri dicere qui-
 piam possit; prae reliquis tamen hi maxime fuere conspicui. Cunctis igi-
 tur statuto tempore, redeuntibusque comitis in locum eundem convocatis
 dubia quaestionesque per conventus singulos agitabantur; et Samosatae-
 sis quidem sequaces depravatam eius vesaniam pro viribus tegere et re-

τῶν δὲ ἀπογεννούντων καὶ εἰς φανερόν ἄγειν τὴν ἀρεσκίαν καὶ τὴν εἰς Χριστὸν βλασφημίαν αὐτῶν διὰ σπουδῆς ποιουμένων. ἐν τούτῳ δὲ Διονύσιος τελευταῖα κατὰ τὸ ἰβ' τῆς Γαλιηνῶ βασιλείας πρὸς τὰς τῆς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἐπισκοπῆς ἔτσι ιζ'. διαδέχεται. 5δ' αὐτὸν Μάξιμος. Γαλιηνῶ δὲ ἐφ' ὅλοις ἐνιαυτοῖς πεντεκαίδε- B κα τὴν ἀρχὴν κερκαφάτος Κλαύδιος κατέστη διάδοχος. δεύτερον αὐτὸς διελθὼν ἔτος Ἀφρηλιανῶ μεταδίδωσι τὴν ἡγεμαλίαν.

Καθ' ὃν τελευταίας συγκροτηθείσης πλείστον ὄσον ἐπισκόπων συνόδου, φωραθεὶς καὶ πρὸς ἀπάντων ἤδη σαφῶς καταγνωσθεὶς ἑτεροδοξίαν ἢ τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν αἰρέσεων ἀρχηγός, ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν οὐρανῶν καθολικῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύσσεται. μάλιστα δ' αὐτὸν εὐθύνας ἐπικερυπτόμενον διήλεγξε: Μαλχίων, ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα λόγιος καὶ σοφίας ἀνάπλευς, τοῦ τῶν ἐπ' Ἀντιοχείας Ἑλληνικῶν παιδευτηρίου προσιτώς, αὐ μὴν ἀλλὰ καὶ C δι' ὑπερβάλλουσαν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γησιότητα πρεσβυτερίου τῆς αὐτόθι παροικίας ἤξιωμένος. οὗτός γέ τοι ἐπισημημένων ταχυγράφων ζήτησιν πρὸς αὐτὸν ἐπιστησάμενος, ἦ καὶ εἰς δεῦρο φερομένην ἔσταν, μόνος ἰσχυσε τῶν ἄλλων κρυψίτρον ὄντα 20 καὶ ἀπατηλὸν φωρᾶσαι τὸν ἄνθρωπον. μίαν δὲ εὖν ἐκ κοινῆς γνώμης οἱ ἐπὶ τὰ αὐτὸ συγκροτημένοι παίμενες διαχαράξαντες.

3. κατὰ τὸ Eusebium. Vulgo κατὰ τῶ. Vulgo Γαλιηνῶ et sic infra. 5. ὅλοις Eusebium. Vulgo ὅλοις τοῦ. 11. Ἀντιοχείας G. 13. εὐθύνας G. Vulgo ἐπικερυπτόμενος. 16. πρεσβυτερίου Eusebium. πρεσβυτέρου A. πρεσβύτερον G. 17. γέ τοι om. G.

cultam tenere conabantur; in adversum alii eius haeresin et in Christum blasphemiam denudare et ad lumen exponere studiosius contendebant. Interim Gallieni anno duodecimo Dionysius ecclesiam Alexandrinam annis septemdecim moderatus excedit a vita. et Maximus successor subrogatur; Gallienum annis quindecim totis imperio potitum Claudius princeps excipit, qui anno secundo potestatem tenens eam Aureliano tradit.

Cuius temporibus postrema, qui convenire poterant, episcoporum synodo coacta, suspectus ac iam manifesti erroris signifer et auctor convictus Antiochiae praesul, ab universa, quae sub caelo est, ecclesia condemnatur. Eum fallacis quantumvis se integrentem et involutum Malchion vir, cum alia scientia clarus, tum divina maxime sapientia illustris, qui ea tempestate Graecanicarum sive humaniorum litterarum scholam regebat, ac propter eximiam in Christum fidei suae sinceritatem presbyteri dignitatem obtinebat, summa sagacia arguit. Ille notariis excipientibus, quam ad haec usque tempora scriptis consignatam tenemus disputationem instituit et hostem licet argutum et veteratorem praes reliquis deprehendit. In unam itaque pastores ecclesiarum sententiam conspirantes, ad Dionysium

ἐπιστολὴν, εἰς πρόσωπον τοῦ τε Ῥωμαίων ἐπισκόπου Διονυσίου καὶ Μαξίμου τοῦ κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ πάσας τε διακείμενα τὰς ἐπαρχίας, τὴν αὐτῶν μὲν σκοποδὴν τοῖς πᾶσι φανερὰν καθιστῶντες, καὶ τοῦ Παύλου δὲ τὴν διάστροφον ἐπεροδοξίαν ἐλέγχους τε καὶ ἐρωτήσεις ὡς πρὸς αὐτὸν ἀνακεκλήμασι, καὶ ἔτι τῶν πάντων βίον τε καὶ τρόπον τοῦ ἀνδρὸς διηγούμενοι. Ἐξ ὧν μνήμας ἔνεκεν καλῶς ἂν ἔχοι ταύτας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος διελθεῖν τὰς φωνάς. Διονυσίῳ καὶ Μαξίμῳ καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πᾶσι συλλειτουργοῖς ἡμῶν ἐπισκόποις καὶ πρεσβυτέροις καὶ δακόντοις καὶ πάσῃ τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθολικῇ ἐκκλησίᾳ: Ἐλεος καὶ Ὑμέναιος καὶ Θεόφιλος καὶ Θεότεκος καὶ Μάξιμος καὶ Πρόκλος, Νικομήθης καὶ Αἰλιανὸς καὶ Παῦλος καὶ Βολανὸς, Πρωτόγενης καὶ Ἰέραξ καὶ Ἐδτυχῆς καὶ Θεόδωρος καὶ Μαλχίων καὶ Λούκιος καὶ οἱ λοιποὶ πάντες οἱ σὺν ἡμῖν παροικοῦντες τὰς ἐγγὺς πόλεις καὶ ἔθνη ἐπίσκοποι καὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι καὶ αἱ ἱεῖς ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς ἐν κυρίῳ χυρίαι. τούτοις μετὰ βραχεία ἐπιλέγουσι ταῦτα. ἐπιστέλλομεν δὲ ἡμῶν καὶ παρακαλοῦμεν καὶ πολλοὺς καὶ τῶν μακρῶν ἐπιστάται ἐπὶ τὴν θεραπείαν τῆς θανατηφόρου διδασκαλίας, ὥσπερ καὶ Διονυσίῳ τὸν ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Φιρμιλιανὸν τὸν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίᾳν τοὺς μακαρίτας, ὧν ὁ μὲν καὶ ἐπέστειλεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τὸν ἡγεμόνα τῆς πλύνης οὐδὲ προσήρτησε ἀξιώσεως οὐδὲ

4. ἐλέγχους P. ἐλέγχον G. 11. Vulgo Τρένας. 20. Καππαδοκίᾳν G. 21. μὲν καὶ] καὶ om. G. εἰς τὴν] εἰς τὴν αὐτὴν G.

episcopum Romanum privatim, et ad Alexandriae Maximum, tam ad provincias reliquas litteras dedere communes, quibus studium in fidem suam, et aveream ab ea Pauli opinionem fraudulentam aperuere; et insinuat argumenta, interrogationesque in eum motas, ad haec hominis moris et vitae institutum palam manifestum fecere; ex quibus voces istas posterorum memoriae commendandas praesenti loco percurrere iuvabit. Dionysio et Maximo et cunctis per orbem universum collegis, episcopis, presbyteris, diaconis, et universae, quae sub caelo est, ecclesiae, Helenus et Hymenaeus et Theophilus et Theotecnus et Maximus et Prochus et Nicomus et Aelianus et Paulus et Bolanus et Protogenes et Hierax et Eustycheus et Theodorus et Malchion et Lucius et reliqui omnes, qui finitimas civitates et nationes incolunt episcopi et presbyteri et diaconi et ecclesiae dei; dilectis fratribus in domino: salutem. Paucis mox praemisissis subiungunt ista. Una cuncti scribimus et episcoporum a nobis dissitorum plures remedio praestiferae huiuscemodi doctrinae ferendo precibus sollicitavimus, inter quos Dionysium Alexandriae et Firmilianum Cappadociae praesules B. memoria dignos recensemus; quorum ille quidem litteras Antiochiam misit, ut salute quidem erroris auctori impertita, vel aliis ad eum privatim data.

πρὸς πρόσωπον γράψας αὐτῷ, ἀλλὰ τῇ παροικίᾳ πάσῃ, ἣς τὸ ἀντίγραφον ἐπετάξαμεν. ὁ δὲ Φιρμιλιανὸς καὶ δις ἀφαιρούμενος κατέγνω μὲν τῶν ὑπ' ἐκείνου κτιστοτομουμένων, ὡς ἴσμεν καὶ μαρτυροῦμεν οἱ παρωγενόμενοι καὶ ἄλλοι πολλοὶ συνίσκων, ἐπαγ- V. 810
 5 γιλαμένου δὲ μεταδήσεισθαι, πιστεύσας καὶ ἐλπίσας ἕνευ τούτῳ B
 περὶ τὸν λόγον λοιδορίας τὸ πρᾶγμα εἰς δέον καταστήσασθαι ἀνε-
 βάλλετο, παρακρουσθεὶς ὑπὸ τοῦ καὶ τὸν θεὸν τὸν ἑαυτοῦ καὶ
 κύριον ἀγνοουμένου καὶ τὴν πίστιν ἦν καὶ αὐτὸς πρότερον εἶχε μὴ
 φυλάξαντος. ἔμειλλε δὲ νῦν ὁ Φιρμιλιανὸς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν
 10 διαβήσεισθαι, καὶ μέχρι γὰρ Ταρσὸν ἦεν, ὅτε τῆς ἀρνησι-
 θείου κακίας παίραν εὐληθῶς. ἀλλὰ γὰρ μεταξὺ συντεληλυθότων
 καὶ καλούντων καὶ ἀναμεινόντων, ὅχρως ἂν ἔλθῃ, τέλος ἔσχε τοῦ
 βίου.

Μεθ' ἕτερα δ' αὐδὲς τὸν βίον αὐτοῦ οἷας ἐτόχωνεν ἀγα-
 15 γῆς διαγράφουσι ἐν τούτοις. ὅπου δὲ ἀποστὰς τοῦ κατόνος ἐπὶ
 κίβδηλα καὶ νόθα δωδῶματα μετελήλυθεν εὐδὲν δεῖ τοῦ ἔξω ἔν- C
 τος τὰς πράξεις κρίνειν, οὐδ' ὅτι πρότερον πένης ὢν καὶ πτωχὸς
 καὶ μήτε παρὰ πατέρων παραλαβὼν μηδεμίαν εὐπορίαν, μηδὲ
 ἐκ τέχνης ἢ τινοῦ ἐπιτηδῶματος κτησάμενος, νῦν εἰς ὑπερβάλλ-
 20 λοντα πλοῦτον ἐλήλακεν, ἐξ ἄνομων καὶ ἱεροσυλιῶν καὶ ὧν αἰτεῖ
 καὶ σείει τοὺς ἀδελφοὺς καταβραβεύων τοὺς ἀδικουμένους, καὶ
 ὀπισχνούμενος βοηθήσειν μισθοῦ, ψευδόμενος δὲ καὶ τούτοις καὶ

6. καταστήσεισθαι G. 11. κακίας] αὐτοῦ κακίας G. 15. ὅπου
 Eusebius. Vulgo οὐκ.

sed ecclesiae duntaxat toti scripsit, quarum exemplar inferius subiectum.
 Alter autem, nempe Firmilianus bis huc accessit, et ficta eius opinata
 (quemadmodum nos qui aderamus et alii plures nobiscum testantur) pro-
 scripsit, Paulo vero a sententia defectionem pollicenti fidem praebens,
 remque omnem controversam absque ullis contumeliis componendam ratus,
 differebat iudicium; et hoc pacto ab eo, qui deum suum et dominum nega-
 verat et fidem prius acceptam deseruerat, deceptus est. Firmilianus An-
 tiochiam venturus erat, et usque Tarsum iam profectus, perduellis in
 deum et fidei desertoris perfidiam expertus est. Eo loci dum convenimus,
 advocamus, et adventum eius praestolamur, excessit e vita.

Et aliis rursus interiectis, Pauli vitam quibus institutus deturpata
 fuerit, describunt. Quo vero pacto desertis ecclesiae regulis ad falsa et
 adulterina commenta tuenda diverterit, cum iam ecclesiae sit exors, nil
 referre attinet, neque quod in angusta re familiari, nullas a parentibus fa-
 cultates nactus, nullius etiam artis vel industriae peritus rerum omnium
 copia nunc abundet, ut rapinis et sacrilegiis, vel a fratribus nonnihili ex-
 gens, vel eorum crumenas excutions ditescat, et oppressorum vindicem
 et opem pretio interposito latorum pollicitus, cunctos deludit mendacis;

μύκτην καρπούμενος τὴν τῶν ἐν πράγμασιν ὄντων ἐταμίωτα πρὸς τὸ δίδόναι ὑπὲρ ἀκαλλαγῆς τῶν ἐνοχλούντων πορισμῶν ἡγεμόνας Βσὴν θεοσίβων, οὕτω ὡς ἕψηλὰ φρονεῖ καὶ ὑπερῆσαι κομισὰ ἀξιώματα ὑποδοῦμενος, καὶ δοκητήριος μᾶλλον ἢ ἐπίσκοπος θείων καλεῖσθαι, καὶ σοβῶν κατὰ τὰς ἀγορὰς καὶ ἐκκλησίας ἀνογιώσιμων καὶ ἀπαγορευῶν ἅμα βιάζων δημοσίᾳ καὶ δοροφορούμενος, τῶν μὲν προπορευομένων, τῶν δ' ἐπαμένον καλλῶ τὸν ἀριθμὸν, ὡς καὶ τὴν πίστιν φθονεῖσθαι, μισεῖσθαι τε διὰ τὸν ὄγκον αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπαρηφάνειαν τῆς καρδίας, οὕτω τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς συνόδοις εὐφροσίαν ἦν μηχανῶντι δοξαστῶν καὶ φαντασιοκοπιῶν καὶ τὰς τῶν ἡκραιωτέρων ψυχὰς τοῖς τοσούτοις ἐπιλήθιων, βῆμα μὲν καὶ δρόμον ἕψηλόν ἐκατ' ἐπιταπεινόςαιμος οὐχ ὡς Χριστοῦ μαθητῆς, ἀλλ' ὡς Ἀντιχρίστου πρόδρομος καὶ μιμητῆς, ἀίρεται δὲ ὡπερ οἱ τοῦ κόσμου ἔργους ἔχων τε καὶ δομάζων· παῖων τε τῇ χυρὶ τὸν μηρὸν καὶ τὸ βῆμα ἀράπτων τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς μὴ ἀκνωοῦσι μηδὲ ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις κατασειοῦσι ταῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ ἐκβοῶσι τε καὶ ἠκηθῶσι κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄμφ' αὐτὸν στασιώταις ἀνδράσι τε καὶ γυναῖκοις ἀκόσμως οὕτως ἡκραιωμένοις, τοῖς δ' οὖν ὡς ἐν οἴκῳ

P. 890

2. ὑπερκαλλαγῆς A. πορισμῶν A.

3. δοκητήριος G.

8. καὶ μισεῖσθαι P. μισεῖσθαι τε G. 9. τῶν om. G. 12. ἕψηλ' om. G.

13. οὐχ ὡς — πρόδρομος addidi ex A. Prior οὐχ — μαθητῆς etiam ex P enotata sunt. 14. ἔχοντες P. 15. τῇ om. G.

16. ἀκόσμως AP. ἀκόσμοις G. 17. ἐκβοῶσι P. ἐκβοῶσι G. τε om. G.

multaque numerorum accessione sibi facta, ex dandi facilitate, qua quae-
 gotiis occupantur ferri se sentiunt, ipse molestis eorum (Ita pietatem le-
 crum arbitratur) solerter se expedit, vel quantum insolentia et mundi
 dignitates affectet et ducenarius potius ambiat, quam episcopus vacari,
 ut per fora plateasque vagetur, hic legat litteras, ibi responsa iubet, ut-
 que procedens in publicum adeo copioso cum praeviorum tum sequentium
 satellitio stipetur, ut propter eius arrogantiam et cordis elationem in invi-
 diam trahatur fidei nostrae sinceritas, nihil opus est commemorare. Ad
 haec onerosum est dicendo persequi praestigias omnes, et excogitatas ille-
 cebras, quibus sola gloriola vanaque laudis imagine sibi proposita simp-
 liciorum captat et devincit animos. Tribunal quidem et excelsum thronum,
 non in Christiani discipuli morem, quin immo ad terrenorum magi-
 stratum instar secretum etiam ab eo nuncupatum, paravit; et tunc qui-
 dem femore manu percusso, nunc tribunali pedibus pulsato, eos qui di-
 centi non applauserint ac velut in theatro agitata sudario non acci-
 maverint, vel qui una cum factionariis homuncionibus et mulierculis eius
 latera incompote stipantibus non exsilierint, eos, inquam, qui modeste

Θεοῦ ἀμφοτερόως καὶ ἐτάχτως ἀκούουσι ἐπιτιμῶν καὶ ἐνυβρι-
 ζων, καὶ εἰς τοὺς ἀπειθότατος ἐκ τοῦ βίου τούτου παραινῶν ἐξη-
 γητὺς τοῦ λόγου, φορτικῶς ἐν τῷ κοινῷ καὶ μεγαλοσημοῦν
 5 περὶ αὐτοῦ καθάπερ οὐκ ἐπίσκοπος, ἀλλὰ σοφιστὴς καὶ γόης: Β
 ψαλμοὺς μὲν τὰς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν παύσας,
 ὡς δὴ νεωτέρους καὶ νεωτέρων ἀνδρῶν, συγγράμματα εἰς ἑαυτὸν
 δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ μεγάλῃ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ ψαλμωδεῖν
 γυναῖκας παρασκευάζει, ὧν καὶ ἀκούσας ἂν τις φράξῃ, οἷα
 καὶ τοὺς θωπεύοντας αὐτὴν ἐπισκόπους τῶν ὁμῶρων ἀγρῶν τε
 10 καὶ πῤεων καὶ πρεσβυτέρους ἐν ταῖς πρὸς τὸν λαὸν ὁμιλίαις κη-
 θίηαι διαλέγεσθαι. τὸν μὲν γὰρ οὐδὲν οὐ βούλεται συνομιλοῦν
 15 ἔξ οὐρανοῦ κατακληυθῆναι, (ἵνα τι προλαβόντες τῶν μελλόντων
 γραφήσεσθαι θάμην, καὶ τοῦτο αὐτῷ λόγῳ ψιλῷ φηθήσεται, ἀλλ' V. 811
 15 ἔξ ὧν ἐπέμψαμεν ὑποσημασίων δεικνύται πολλοχάθεν, οὐχ
 20 ἤμιστα δὲ ὅπου λέγει Ἰησοῦν Χριστὸν κάτωθεν). αἱ δὲ εἰς ἀεὶ
 ψάλλοντες καὶ ἠκωμιάζοντες ἐν τῷ λαῷ ἄγγελον τὸν ἀσεβῆ διδά-
 σκαλον ἐαυτῶν ἔξ οὐρανοῦ κατακληυθῆναι λέγουσι. καὶ ταῦτα οὐ
 κωλύει, ἀλλὰ καὶ λέγομένοις πάρεστιν ὁ ὑπερήφανος, τὰς δὲ
 συνεισάκτους αὐτῷ γυναῖκας, ὡς Ἀντιοχεῖς ὀνομάζουσι, καὶ
 τῶν παρ' αὐτῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, οἷς καὶ τοῦτο καὶ

2. τοῦτος P. τοῦτο G.   παραινῶν G.   7. δὲ A. καὶ G.
 14. δεικνύται P. δεινὰ τε G.   15. δὲ om. G.   16. ἄγγελον P.
 ἄγγελοι G.

et cum ordine, prout in dei templum convenientes decet, aures praebe-
 riat, probris et contumeliis onerat. Eoquid in divini verbi expositores
 vita iam functos petulantur effutiit, quantum in se publice laudando onero-
 sus, quantum nomini proprio extollendo, non ut episcopus, sed ut circula-
 tor frequens sit et ingerat fastidii, referemus? Psalmis in domini nostri
 Iesu Christi res gestas collimantibus repndiatis, quasi nupere inventis vel
 nupero stilo conscriptis, ipse in ecclesiae coetu, ipso solemnibus paschatis
 die, leves in proprium nomen cantilenas, (quas si quis audiat, perher-
 rescit), mulierculas praecepit modulari; et quaedam alia de industria com-
 posita finitimorum agrorum et urbium episcopos et presbyteros sibi abblan-
 dientes habitis ad populum concionibus recitari permittit. Porro filium dei
 a caelis descendisse nobiscum fateri renuit, (praferamus enim etiam num quod
 nberius exposituri sumus, quamvis fidem non audis solum, verbis, sed ex
 monumentis, quae iam misimus, quasi copioso argumentorum agmine con-
 firmemus), ubi maxime ab istis infamis Christum originem duxisse opinatur,
 ex adverso vero qui cantibus audiente populo laudes eius personant, im-
 pium doctrinae propriae magistrum velut angelum e caelo delapsum prae-
 dicant. Haec porro tantum absuit, ut prohiberet, quin immo ex gloriolae
 cupidine recitata praesens approbavit. Quas autem ad cohabitandum mu-
 lieres, Inductas Antiocheni nancupant, aliasque in presbyterorum et dia-

τὰ ἄλλα ἁμαρτήματα ἀνίστα ὄντι συγκρίπτει συναεῶς καὶ ἐλέγξας, ὅπως αὐτοὺς ὑπόχρεως ἔχει, περὶ ὧν λόγοις καὶ ἱε-
 ρογίαι ἀδικεῖ, μὴ τολμῶντας κατηγορεῖν τῷ καθ' ἑαυτοὺς φόβῳ,
 ἀλλὰ καὶ πλουσίους ἀπέφηνεν, ἐφ' ὃ πρὸς ταῦτα ζηλοῦντες
 φιλεῖται καὶ θανατίζεται, τί ἂν ταῦτα γράφοιμεν; ἐπιστάμεθαὶ
 δὲ, ἀγαπητοί, ὅτι τὸν ἐπίσκοπον καὶ τὸ ἱερατεῖον ἄπαν πα-
 ράδειγμα εἶναι δεῖ τῷ πλήθει πάντων τῶν καλῶν ἔργων, καὶ
 οὐδὲ ἐκείνο ἀγνοοῦμεν ὅσοι ὑπὸ τοῦ συνεισάγειν ἑαυτοῖς γυναί-
 κας ἔξελεσον, οἱ δὲ ἔπωπτεόθησαν, ὥστε εἰ καὶ δοῖη τις αὐτῷ
 τὸ μῆδὲν ἀσελγὲς ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν γε ὑπόνοιαν τὴν ἐκ τοῦ 10

P. 291 τοιοῦτου πράγματος φρομένην ἐχρῆν εὐλαβηθῆναι μὴ τινος
 σκανδαλλοῦ, τοὺς δὲ καὶ μιμεῖσθαι προτρέψῃ. πῶς γὰρ ἂν
 ἐπιπλήξαιεν ἢ τουθιτήσιμεν ἕτερον μὴ συγκαταβαίνειν ἐπιπλέον
 εἰς ταῦτ' ἂν γυναῖκα μὴ ὀλισθη φυλαττόμενον, ὡς γέγρακται,
 ὅστις μίαν μὲν ἀπέστησεν ἦδη, δύο δὲ ἀκμαζούσας καὶ ἐπερ-
 15 πῆς τὴν ὄψιν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ, κἄν ἀπὴν σου, συμπεριφέρει;
 καὶ ταῦτα τρυφῶν καὶ ὑπερεμπικιλλόμενος, ὧν ἕνεκα στενά-
 ζουσι μὲν καὶ ὀδύρονται πάντες καθ' αὐτούς· οὕτω δὲ τὴν
 τυραννίδα καὶ δυναστείαν αὐτοῦ πεφόβηται ὥστε κατηγορεῖν
 μὴ τολμᾶν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὡς προειρημάμεν, εἴδοντες ἂν 20

4. ἐφ' ὃ] ἐξ ὧν G.

14. Vulgo ὀλισθη. ὀλισθη A.

ἀς ac-

cessit ex P. 16. ἀπὴν Eusebiana. ἀπὴν P. ἀπὴν G. 18. εὐ-
 ρωνται A. πάντες add. P. 20. εὐθύνει Eusebiana. Vulgo
 εὐθύνει.

sonorum contuberniis retentas, quorum criminum vel aliorum a modica certe
 longe positorem ipse conscius, alios in delictis, quae gestis verbisque per-
 petrat, deprehensus nulla tenus redarguit, (sed neque ipsi poenae sibi im-
 pendentis metu episcopum accusare ausi sunt), imo ut murescibus delinivit,
 ita vicissim apud horum sectatores in pretio est et admiratione, quid ver-
 bis referre necesse est? Hoc certe, dilecti, constat, episcopum et sacrum
 omnem coetum bonorum omnium operum exemplar populo propositum; ne-
 que nos latet aliquos ex tali mulierum societate lapsos, alios in criminis
 suspicionem venisse; quare quisvis licet concedat, nihil cum impuritatis
 contrahere, suspicionem nihilo socius ex huiusmodi consortio natam, ne
 quosdam in ruinam impelleret, revereri; alios, ut virtutem imitarentur
 exemplis hortari necesse fuit. Qua namque fronte reprehendet alium vel
 admonet; ne familiari cum muliere utatur convicta, ut iuxta scripturam
 etiam sibi cavens non labatur, qui nimirum upam legitimam consortio natam, alius
 tamen duas aetate floridas, facie liberales addeiscit? Si cum abesse domo
 contingat, secum circumducit? Et haec quidem facta plenas et inctaban-
 dus exerceat, quorum causa secreto gemunt cuncti; adeo vero hominis po-
 tentiam et atrocitatem pertimescunt, ut nullus in eum causam dicere au-
 deat. Et haec quidem, ex praemisissis, viro mentem habenti catholicum

τις ἄνδρα τὸ γούν φρόνημα καθολικὸν ἔχοντα καὶ συγκατα-
 ριθμούμενον ἡμῖν. τὸ δὲ ἔξορηγούμενον τὸ μυστήριον καὶ ἐμ-
 πομπεύσαντα τῇ μιαιφῶ αἰρέσει τῇ Ἀρτεμᾷ (τί γὰρ οὐ χρη μόν-
 ολις τὸν πατέρα αὐτοῦ δηλώσαι;) οὐδὲ δεῖν ἡγοῦμεθα τούτων
 5 τοὺς λογισμοὺς ἀπαιτεῖν. εἶτ' ἐπὶ τέλει τῆς ἐπιστολῆς ταῦτ'
 ἐπιλέγουσιν· ἠναγκάσθημεν ἀντιτασσόμενον αὐτὸν τῷ Θεῷ καὶ
 μὴ εἰκοντα ἐκκηρύξαντες, ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ τῇ καθολικῇ ἐκ-
 κλησίᾳ καταστῆσαι ἐπίσκοπον Θεοῦ προνοία, ὡς πεπεισμεθα,
 τὸν τοῦ μακαρίου Δημητρίου καὶ ἐπιφανῶς προστάντος πρὸ
 10 τούτου τῆς αὐτῆς παροικίας υἱὸν Δόμνον πᾶσι τοῖς πρέπειουσιν
 ἐπισκόπῳ καλοῖς κεκοσμημένον. ἔδηλώσαμεν οὖν ὅπως τούτῳ C
 γράφητε καὶ παρὰ τούτου τὰ κοινωνικὰ δέχοισθε γράμματα,
 τῷ δὲ Ἀρτεμᾷ οὗτος ἐπιστελλέτω. καὶ οἱ τὰ Ἀρτεμᾷ φρονού-
 ντες τούτῳ κωνωνείτωσαν.

15 Τοῦ δὴ οὖν Παύλου οὖν καὶ τῇ τῆς πίστεως ὁρθοδοξίᾳ
 τῆς ἐπισκοπῆς ἀποπεπαιστωμένος Δόμνος, ὡς εἴρηται, τὴν λει-
 τουργίαν τῆς κατὰ Ἀντιόχειαν ἐκκλησίας διεδέξατο. ἀλλὰ γὰρ
 μηδαμῶς ἐσοτῆσαι τοῦ Παύλου τοῦ τῆς ἐκκλησίας οἴκου θελή-
 σαντος, βασιλεὺς ἐντευχθεὶς Ἀδρηλιανὸς αἰσιώτατα περὶ τοῦ
 20 πρακτέου διεληφε, τούτοις νεῖμαι προστάτων τὸν οἶκον, οἷς
 οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἐπίσκοποι τοῦ

1. ἄνδρα] τὸν ἄνδρα G.	8. τῇ Ἀρτεμᾷ] τοῦ Ἀρτεμῆ G.
7. εἰκοντα] ἦνοντα G.	12. δέχοισθε G.
13. οὗτος] οὗ- τος G.	15. δὴ] δὲ G.
19. ἐντε- υχθεὶς G.	καὶ τῇ] τῇ καὶ G.
21. οἱ om. G.	

uniusque nobiscum gregis corrigende sufficerent; ab eo vero, qui myste-
 rium fidei prodiderit, et de execranda Artemae haeresi visus fuerit ovare,
 (nihil enim eius patrem cauculare moror), rationes huiusmodi exposcendas
 nequaquam arbitramur. Ad calcem tamen epistolae subiungunt. Paulam
 sane deam ipsum hostilitate aggressum, nec, cum advocatus fuit, ad nos
 accedentem abdicavimus; alium vero ad dei placitum, ut opinamur, epi-
 scopi vices in ecclesia catholica subitarum Domnam, videlicet Demetrianā
 felicitis memoriae ante Paulum hanc eandem ecclesiam cum honore moderatū
 filium, virum cunctis, quas in episcopo desideramus, virtutibus ornatum
 subrogavimus. Id vobis ideo significavimus, ut ad eam scribatis et mu-
 tuas ecclesiasticae communionis litteras testes reportetis. Ad Artemam, si
 lubeat, Paulus det litteras, Artemae sequaces, Artemae communionem
 quaerant. Et ista quidem hic scripta sint.

Paulo igitur fidei sinceræ et episcopatus exsorte, Domnus, ut prae-
 missum, Antiochenae ecclesiae suscepit onus. Ecclesiae vero aedibus Pau-
 lo cedere detrectante, Aurelianus Imperator sententiam dicere rogatus,
 quid facto opus, sanctissime pronuntiavit; ei nomum assignandam, qui-

Ἐδύματοσ ἐπιστέλλοιεν. οὕτω δῆτα ὁ προδηλωθεὶς ἀνὴρ μετὰ τῆς ἐσχάτης αἰσχύνης ὑπὸ τῆς κοσμητικῆς ἀρχῆς ἐξελάνεται τῆς ἐκκλησίας.

1. οὕτω] οὕτως G. 3. ἕως ἄδε συγγίλον in fine addit P.

bus Italiae Romanaeque urbis episcopi concedendam decernerent. Ita de-
mam cum supreme dedecore principis inasus memoratus homo ecclesiae gre-
mio excluditur.